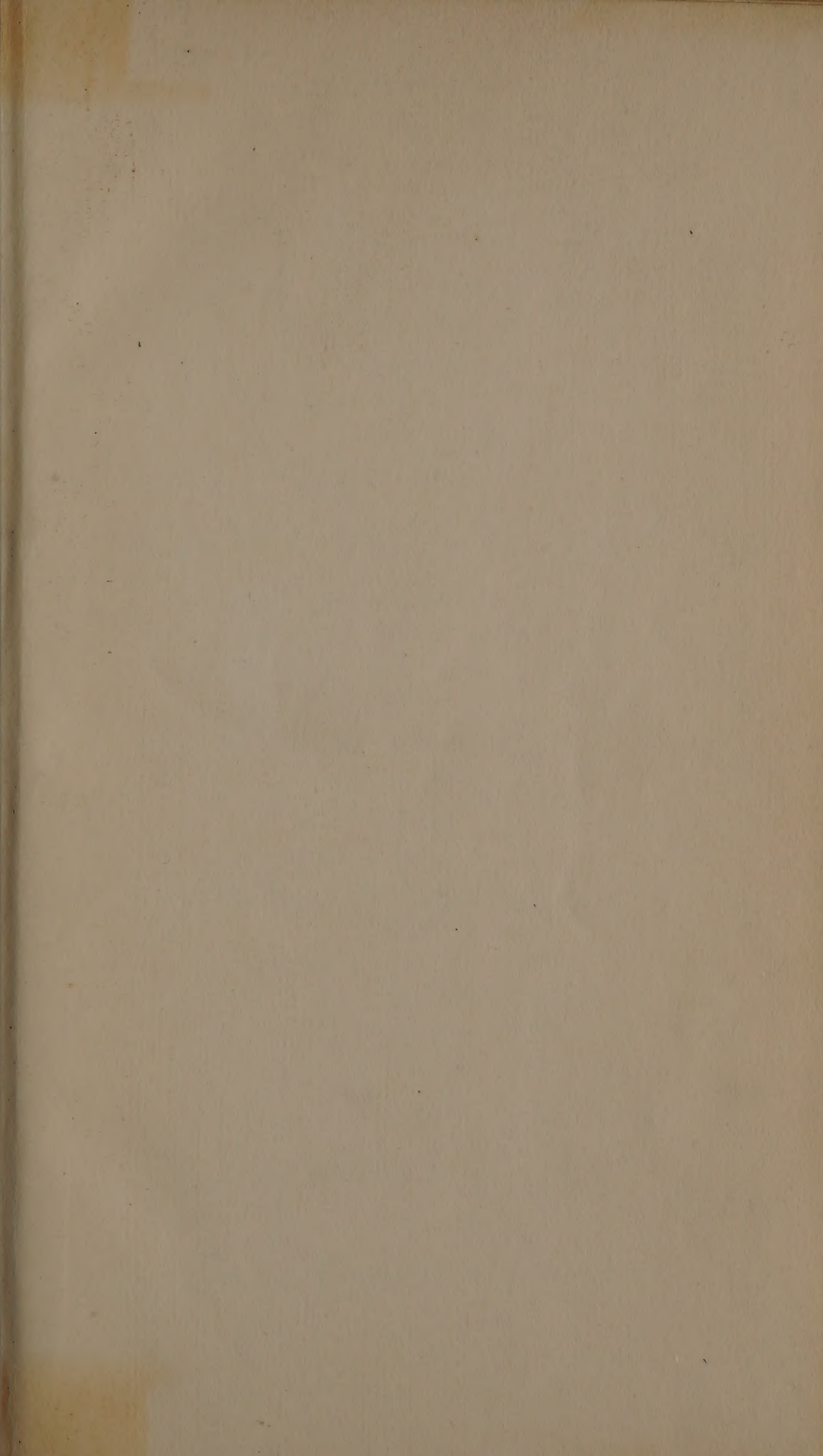
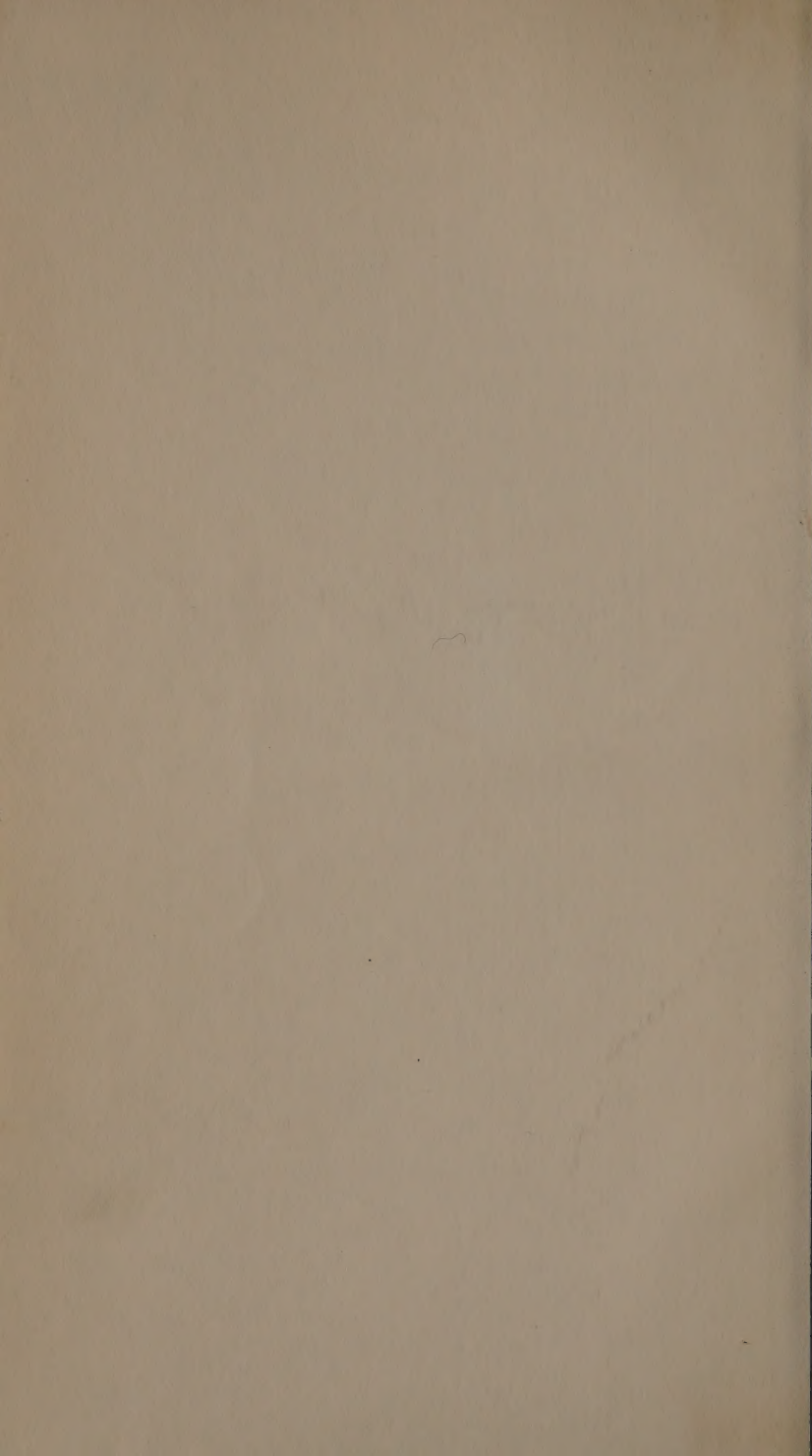

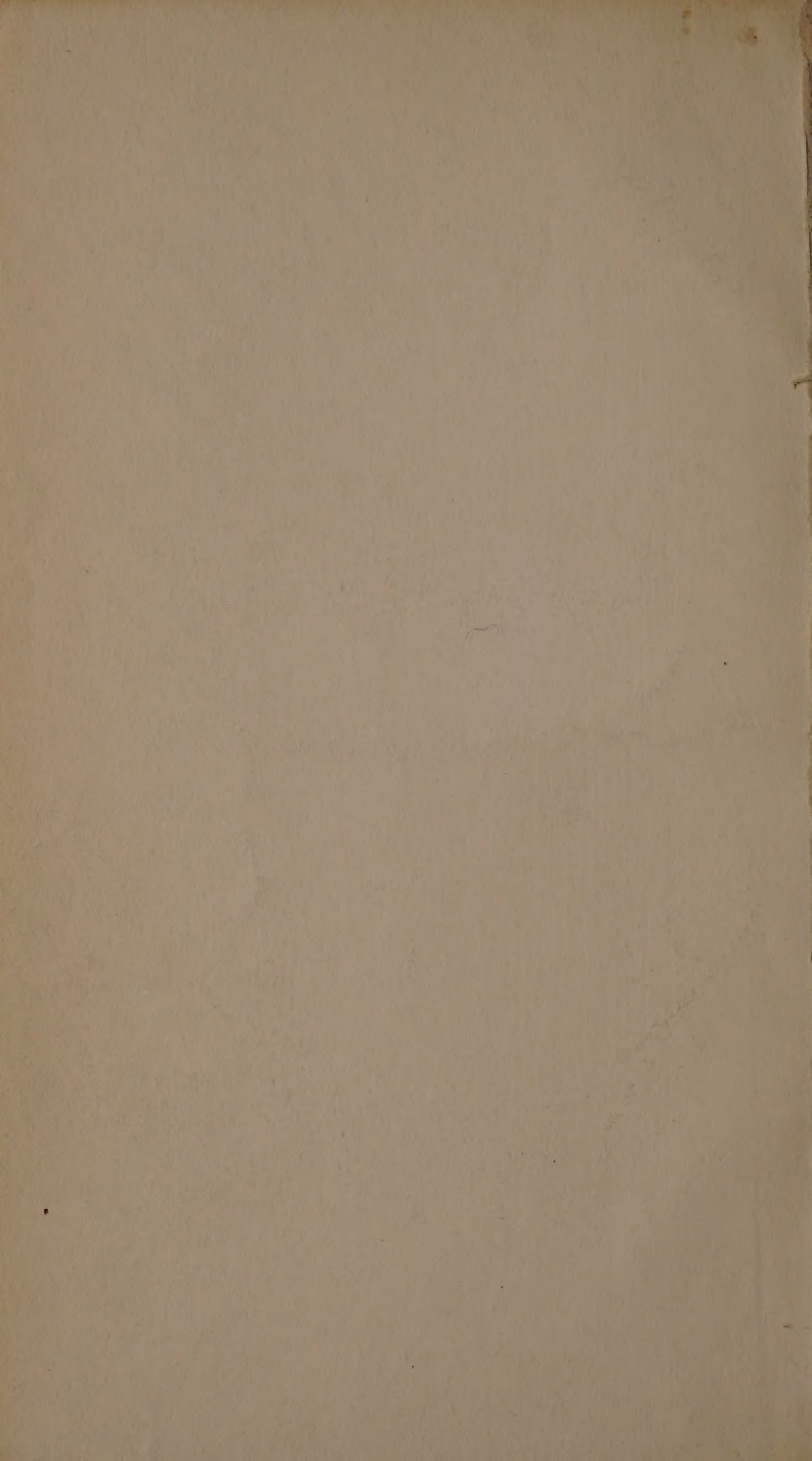

23855/R

TEXTS

**MEDICORVM GRAECORVM
OPERA**

QVAE EXSTANT.

EDITIONEM CVRAVIT

D. CAROLVS GOTTLOB KÜHN

**PROFESSOR PHYSIOLOGIAE ET PATHOLOGIAE IN
LITERARVM VNIVERSITATE LIPSIENSI PVBLCVS
ORDINARIVS ETC.**

VOL. XX.

CONTINENS

INDICEM IN GALENI LIBROS.

AUCTORE

FR. GUIL. ASSMANNO

**MED. ET CHIR. DOCTORE ET IN THEATRO ANATOMICO LIPSIENSI
PROSECTORE.**

LIPSIÆ

PROSTAT IN OFFICINA LIBRARIA CAR. CNOBLOCHII

1833.

REVUE GÉNÉRALE

A

B

C

ÉTAT

TEXTES

CHIMIE

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

ÉTUDES GÉNÉRALES

VIRO EXCELLENTISSIMO

**NI CHRIST. THEOPHILO
MUELLERO**

**UTRIUSQUE DOCTORI ET MINISTERII CULTUS
ET INSTITUTORUM PUBLICORUM PRAESIDI**

HUNC

IN GALENI OPERA INDICEM,

MULTI LABORIS OPUS,

SUMMAE SUAE

ERGA IPSUM VENERATIONIS

TESTEM

PIA GRATAQUE MENTE OFFERT

AUCTOR.

P R A E F A T I O.

Duodecim abhinc anni sunt, cum omnium, quotquot adhuc supersunt, operum GALENI coepta est editio, quae undeviginti voluminibus hactenus constans ut tandem perficeretur, indice adhuc opus habebat, quo quis facili negotio ea, quae GALENUS de aliquo argumento disputaverat, invenire posset. Duplex quidem in Galeni opera extat index, quorum alter, isquē copiosissimus, ab ANT. MUSA BRASSAVOLO confectus secundae operum Galeni editioni, quae e Juntarum officina prodiit, additus, alter, isque paululum contractior, GUIL. GRATAROLI labore compilatus, latinae librorum Galenicorum versioni, Frobenii sumtu evulgatae, subiectus est. Neutrum tamen repetere, sed novum compilare placuit. Cujus laboris taediosissimi molestiam etiamsi subterfugere noluissem, tamen et muneris publici ratio, et aetas maxime propecta et decrepita, ut ab illo abstinerem, suadebant. Quamobrem virum experientissimum, FRID. GUIL. ASSMANNUM, qui indicibus in L. J. THENARDI introductionem in chemiam cum theoreticam, tum practicam magna cum diligentia rerumque peritia adornatis satis jam suam ejusmodi laboris rite perficiendi facultatem comprobaverat, rogavi, ut novum rerum, in genuinis Galeni scriptis, quae mea editione continentur, obviarum indicem conficeret. Quibus precibus cum Vir Humanissimus locum concessisset, viam ac rationem mecum communicabat, quae meis votis esset satisfactorius.

Scilicet brevitati ante omnia et meliori quoque ordini consulendum esse putabat, quam utramque virtutem in supra memoratis indicibus in Galenum desiderari multis probavit exemplis. Et brevitati quidem studuit sic, ut nihil praetermitteretur notatu dignum. Quamobrem ab omnibus unius ejusdemque rei repetitionibus, quae quam plurimae in

Brassavoli indice occurrunt, abstinuit. Partes corporis animalis, ut his utar, non, uti BRASSAVOLUS fecit, partim sub animalibus, quorum sunt, partim sub animalibus substantiis, sed non nisi sub animalibus, ad quae pertinent, sunt commemoratae. In articulo STERCUS v. c. allata sunt sterora anserum, asinorum, boum, canum, caprarum, ciconiarum, columbarum, crocodilorum, equorum, felium, gallinarum, hominum, lacertarum, leporum, murium, ovium, passerum, sturnorum, eorumque qualitates cum in universum, tum inprimis medicae, quae omnia sub hisce animalibus, a quibus excreta sunt, denuo leguntur. Eadem ratio in aliis quoque substantiis animalibus, uti adeps, sebum, sanguis etc. a BRASSAVOLO observata est. Has repetitiones cum ASSMANNUS effugeret, multum spatii sine rerum commemorandarum jactura lucratus est.

Idem brevitatís studium recte secutus est ASSMANNUS in morbis corporis animalis enumerandis. Hos enim apud Brassavolum cum sub partibus, quas occupant, tum sub morborum singulorum nominibus invenies. Novus autem, qui nunc prodit, index, quae GALENUS exempli causa de doloribus, vulneribus, ulceribus etc. passim observavit, ibi tantum commemorat, ubi de organis agitur, in quibus dolores saeviunt, aut quae ulcus occupat, vulnusque cruentat laeditque. Quae vero de his similibusque affectionibus Galenus in universum statuit, nulla partis affectae ratione habita, ea Clar. ASSMANNUS in illis tradit locis, quae harum affectionum nominibus sunt inscripta.

Mos apud medicos obtinuit et adhuc obtinet haud laudabilis, ut uni eidemque morbo plura imponant nomina, quae nullam habent utilitatem, sed memoriae tantum onerant facultatem. Haec synonyma BRASSAVOLUS non solum commemoravit, sed in quolibet synonymo ea omnia repetiit, quae non nisi semel dixisse sufficiebat. In articulo *Pleuritis* v. c. omnia enumerantur, quae sub *Laterum dolor* tradita erant. Novus vero index uno tantum loco ea, quae de morbo aliquo Galenus disputavit, omnia congeffit, ad quem, quoties morbi hujus synonymum allatum est, lectores ablegantur.

Cavit quoque sibi Exper. ASSMANNUS, ne de spatio inutiliter consumto accusari posset, hac ratione, ut integra Galeni loca, quae Brassavolus cum Gratarolo in suos indices intulerant, inde abesse juberet, et non nisi eorum summam referret. Denique multum quoque spatii lucratus est, cum verba initialia, quam diu eadem manent, non, uti Brassavolus et Gratarolus fecere, centies repeteret.

Sed non solum brevitatís studio, sed et meliore ordine optime de novo in Galeni scripta indice promeruit Expe-

rientissimus ASSMANNUS. In remediorum enim, quae a Galeno commemorantur, recensione non singuli, quos in corpore animali producunt, effectus promiscue adferuntur, sed hi a descriptione remedii universali separantur, virium autem, quas unumquodque exserit, mentio sub morbis facta est, contra quos singula in usum vocata sunt. Hoc autem modo totus medicamentorum apparatus, quocum contra morbum aliquem Galeni aetate pugnatum est, facillime et uno oculorum obtutu conspici potest. Alia exempla, quae in promptu sunt, taceo, ne loquacitate, senibus quodammodo propria, Lectoribus molestus sim.

Jam liceat mihi hac ipsa opportunitate uti, nonnulla proferendi, quibus historia literaria Claudii Galeni, a Jo. Alb. Fabricio conscripta, et ab Ackermanno plurimum aucta, augeri adhuc posse videtur.

Pag. XXI. Vitae Galeni, operum et interpretum recensionem invenies in CASIRI *biobth. philos.* p. 135sq. et in *Catal. bibl. Escorial.* to. I. p. 253. quam si cum Chartariano indice operum Galeni diligenter contulerimus, non pauca occurrunt opera, quae pro deperditis habita adhuc superesse debent. Vitam Galeni et ABULPHARAGIUS in *Histor. Dynast.* p. 77. 78. scripsit. HERBELOT. in *Biblioth. orient.* to. II. p. 125. — Elogia Galeni magnifica leguntur in scriptis Arabum, inprimis in BEN ABI SADIK praefatione sui commentarii in Galenum de usu part. Vid. HERBELOT. l. c. p. 127.

Pag. XXV. Sexagesimo post Christi mortem, et ducentesimo sexagesimo quinto post Socratis obitum natum esse Galenum, Mohammed Ben Cassem testatur apud HERBELOT. II. p. 126. Idem Mohammed auctor est, Galenum non, quae communis sententia est, Pergami natum, sed ex insula Rhodo ortum esse. Patrem autem magnas filio reliquisse opes, unde is partim artem gratuito fecerit, aegrotisque pauperibus non solum remedia gratis sed victum adeo suppeditaverit, partim discipulos sine omni honorarii exactione instruxerit.

Pag. XXVIII. not. o). Causam probabilem invidiae, qua ipsum medici prosequerantur, et de qua saepius graviter Galenus conqueritur, ea, quae paulo ante e Mohammede relata sunt, manifestant.

Pag. XXXVIII. Mohammed Ben Cassem Galenum anno aetatis LXXXVII. obiisse narrat. HERBELOT. l. c. t. II. p. 126.

Pag. LXXII. ad Galeni suasoriam ad artes orationem. Citat hanc adhortationem ex Hieronymo Joannes Saresberiensis p. 553. sub titulo *Exhortationis medicinae* hisce verbis: Galenus — dicit, athletas, quorum vita et ars sagina

est, nec vivere posse, nec diu esse sanos, animasque eorum ita nimio sanguine et adipibus, quasi luto, esse involutas, nihil tenue, nihil coeleste, sed semper de carnibus et ructu cogitare et ventris ingluvie. Vid. BIRGER THORLACIUS *prolus. et opusc. acad.* vol. V. p. 134.

Pag. LXXXII. Cod. chartac. libri *de anatom. administr.* memoratur in catal. bibl. reg. Havniensis, ab Erichsenio confecto, sub titulo: *Galenī opera quaedam.* Graece. 4.

Pag. LXXXIV. Fuit in bibliotheca Meermanniana codex no. 269. in 4., seculo decimo sexto scriptus.

Pag. LXXXV. Libri de ossibus codex mstus reperitur in bibliotheca Ambrosiana. Fuit et alius in bibl. Meermann. no. 270. in 4.

Pag. LXXXVIII. Restituit librum *de nervorum anatome* Charterius e cod. bibl. Paris. no. 2219.

Librum *de musculorum dissectione*, qui huc usque graece non prodierat, equidem primus e cod. mst. Parisiensi edidi in *Operum Galeni.* Vol. XVIII. Pa. 2. p. 926 — 1026. dein una cum libro Galeni de consuetudine repetiit FR. REINH. DIETZ. Lips. 1832. 8.

Pag. LXXXIX. Libri *περὶ μήτρας ἀνατομῆς* cod. mst. extat quoque in Bibl. Ambrosiana.

Pag. XC. Locis allatis, quibus liber de motu musculorum commemoratus est, addo de usu part. I. c. 19. p. 68 et 69. Vol. III. edit. Lips. ubi olim male legebat Charterius ἐν ταῖς περὶ μυῶν κινήσεσι.

Pag. XCI. Prodiisse cum libro de utilitate respirationis et aliis Galeni i. e. de difficultate respirationis III.; dum liber de causis respirationis asseritur, id non nisi de latina ejusdem versione intelligendum est. Hisce memoratis libris peculiari titulo instructi accedunt de uteri dissectione, de foetus formatione et de semine III. At idem est annus, idem adeo signatae praefationis dies. Omnes autem libros unum efficere volumen, probat index, qui omnes modo memoratos complectitur libros.

Pag. XCV. Codicibus operis Galenici *de usu part.* addatur: In bibl. monast. St. Mich. Venet. no. 132. teste J. BENED. MITTARELLIO in *Codd. mss. monast. S. Mich. Ven.* 1779. f. p. 508. ubi simul monetur, codicem non integrum continere opus, sed deesse librum I., libri secundi initium, et in fine quoque mutilum esse. Fuit quoque in bibliotheca Meermanniana no. 217. codex, seculo decimo sexto scriptus.

Pag. CI. Jos. STRUTH (*sphygm. art. libri V. p. 2.*) iudicat, „hos Galeni de pulsibus libros inextricabiles, quos nemo „unquam inter latinos intelliget, etiamsi quis ad insaniam „se in iis exerceat, et inter Graecos non facile: sunt enim „in plurimis locis mutili et depravati, ac ea spe a Galeno

„conscripti, quod vix unus é mille eos sit intellecturus.“ — Codex graecus in biblioth. Guelferb. no. 53. reperitur, qui an omnes de pulsibus libros contineat, mihi haud constat. In bibl. univers. Havn. invenitur cod. mst. librorum de pulsibus, in fine mutilus. In bibl. Ambros. cod. mst. adest inscriptus: Galenus de pulsu cum notis. Liber iste recenti manu graece exaratus est. In eadem bibl. alius servatur cod. Γαληνοῦ πρόσοψις τῆς περὶ σφυγμῶν (πραγματείας) ἐν ἑπτὰ βιβλίοις. — Commentariis addi possunt JAC. LAVELLII *lection. supra libr. de pulsib. ad tiron. et comm. in libr. I. prognosticor. Hippocr.* Venet. 1602. 4. *Sphygmologiae Galenicæ specimen* edid. JUST. FR. CA. HECKER. Berol. 1817. 8. qui libellus, auctore CHOULANTO in *Prolegom. ad Aegid. Corbol.* p. XX., compendium doctrinae Galeni de pulsibus elegantissimum continet.

Pag. CVII. no. 41. Textus graecus synopseos haud amplius desideratur. Reperitur enim, quamquam mutilus, (desunt enim sex capita, et finitur verbis: οὐ μὴν οὐδὲ βραδύτης ἐπὶ πολὺ κρατεῖ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἐξῆρωμένη γὰρ ἡ δύναμις) in biblioth. univers. Havn. no. XIV. e donat. varior. Cujus quidem libri fragmentum ex apographo, benevolentia DIET. OTT. BLOCHII, qui bibliothecae acad. Hafn. praeest, mecum communicato, edidi programme. 1824. 4. Totum, qualis in illo cod. mst. extat, librum typis exscribendum curavi Operum Cl. Galeni volumine IX. p. 431 — 533.

Pag. CXI. Commentarius mstus Jo. ZEIDLERI in librum Galeni de tremore, palpitatione etc. extat in biblioth. univers. Lips. no. 1108. 4.

Pag. CXIII. De τέχνη ἰατρικῇ Galeni nonnulla monuit Th. Reines. in epist. ad Casp. Hoffmann. et Rupert. p. 30.

Pag. CXV. Codices graeci reperiuntur in bibl. reg. *Dresdensi*, cui Matthaei lectiones varias e cod. Mosquensi CCLXV. excerptas adscripsit, et in bibl. univers. Havn., qui olim erat Jo Rhodii, cujus collatio cum editione Basileensi in meis manibus est. — Latinis, a Fabricio et Ackermanno allatis, codd. addi haec possunt: In bibl. Cygnea extat cod., in membrana pergamena scriptus, hujus libri una cum seqq. Joannitii isagoge Galeni, Hippocratis aphor. et lib. prognosticor.; Theophili libr. de urinis; Philareti libr. de pulsib.; lib. regiminis acut.; Aegidii de judiciis urinar.; Constant. Afric. de cognitione urinae; ejusdemque viatico. — In bibl. reg. Athen. Taurin. no. 939. continetur mutilus in fine una cum Joannitii isagoge in artem parvam Galeni, teste PASINIO in *Codd. mst. bibl. r. Athen. Taur.* p. 290.

Pag. CXXI. no. 53. In Ambros. bibl. extat cod. mst. operis de causis et differentiis sympt. — Inter codd. mss. bibl. Meermannianae servabatur quondam cod. no. 218. de

causis symptomatum libri V. ab initio mutilus, Sec. XV. scriptus.

Pag. CXXV. Fuit quoque in bibl. Meermann. no. 220. cod. initio mutilus, et triplici hiato interruptus, seculi XVII. Ibidem erat alius no. 219. sec. XVI. f. de compositione medicamentorum, quae extra corpora adhibentur.

Pag. CXXVI. Cod. ms. in biblioth. Guelferbit. no. 52. asservatur.

Pag. CXXIX. In bibl. Monac. No. 231. Vid. HARDT *catal.* to. III. p. 6., qui animadvertit, hos duo libros in plura capita esse divisos, quae tituli minio exarati innuant; id quod non sit in Basil. edit. to IV. p. 297.

Pag. CXXXI. In bibl. Ambros. reperitur cod. ms. Galeni de venaesectione, qui ad quem allatorum de hoc argumento librorum pertineat, mihi non constat. In bibl. Monac. no. 39. extat codex cum hac inscriptione: *Ἐκ τοῦ γλεβοτομίας Γαληνοῦ*, et incipit *ὅτι τοῖς τὰ συνήθη πράττονσι*, desinit autem verbis *καὶ ἀνδρὶς ἐπαφαίρειν*.

Pag. CXXXIV. Libelli de puero epileptico cod. servatur in bibl. Ambros.

Pag. CXXXVI. Maius in codice rescripto bibliothecae Vaticanae invenit folium unum, quod initium libri secundi *de alimentor. facult.* continet, cuius fac simile EBERTUS, reg. bibl. Dresd. bibliothecarius, ante oculos habuit. Is asserit, in illum Galeni codicem, deleto Galeno, scripta varia esse, quae in bibliothecis Guelferbit. et Vindob. servantur. KNITTEL in sua Ulphilae editione p. 253. edidit pauca, quae ope hepatis sulphurici legi poterant. Quare conferenda sunt illa cum edito textu. Quod cum Knittelius fecisset, aetatem codicis definire conatus est. In qua tamen re Ebertus, uti in epistola d. 22. Jul. 1824. ad me data declaravit, ab illo discedit, seculo VI. codicem scriptum esse putans.

In biblioth. Monacensi no. 39. servatur cod. ms. cum titulo: *Γαληνοῦ προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον*. Incip. *Πολλῶν καὶ λογίων, ᾧ μέγιστε βασιλεῦ*. Fin. *Περὶ ὠτίδων. λόγον διαγνωσθήσετα*. Addit HARDT. *Cat. I. p. 204.* „Editum Galeni opusculum *de alim. facult.* At hoc totum quantum differt, ut e collatione intellexi.“ Ibidem est in cod. eodem: *Σύνοψις τοῦ περὶ τροφῶν Γαληνοῦ*. Inc. *Περὶ πρῶν ἤτοι ἄρτων. Ἡπειλημένοι καὶ τῷ ὀικῷ βαρύτεροι*. Fin. *εἰς δὲ ὄνρησιν χεῖρους τῶν λευκῶν*. Desumptam esse hanc synopsis ex III. libris de aliment., obvios titulos declarare, observat Hardt *l. c. p. 205.*, sed cum editis nec haec convenire. In bibl. Taur. ap. Pasin. lib. cit. to. II. p. 70. a Meletii opere usque huc eadem haberi videntur etc. Verba enim ipsius haec innunt. Adduntur in fine pauca quaedam de variis morbis ex eodem forte Galeno desumpta.“

Pag. CXXXVIII. no. 68. Codex ms. hujus scripti reperitur in Bibl. Monac. no. 109. Magnam lectionis varietatem inveni inter exemplum edit. Galeni. Aldin. Cornar. et cod. Monac., quocum ed. Charter. convenit. Quam quidem insignem differentiam ego nullo alio modo mihi explicare possum, quam ut ponam, Monacensem codicem, et librum Casauboni, quem exprimendum curavit Charterius, continere verba Galeni, contra ea Cornarium graeca restituisse e versione latina. Vid. Hardt. l. c. II. p. 14. qui finem libelli, in edit. Basil. mutili, exhibuit. — Editus quoque libellus est Bas. 1530. f. una cum definition. med. et introduct. s. medico. In hac autem editione primi libelli finis mutilus est. In cod. CIX. bibl. reg. Bavar. integer extat, uti in mea editione.

Pag. CXXXIX. Cod. ms. τῆς τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξηγήσεως asservatur in biblioth. reg. Bavar. no. 71. Cons. Hardt l. c. to. 1. p. 439. Graece latineque praemissae sunt editioni Hippocratis, ab Hier. Mercuriali curatae, Venet. 1588. f.

Pag. CXLVIII. Introductionis s. medici auctorem non esse Galenum, inde concludit Fabricius *bibl. gr. vol. XIII. p. 436.*, quod in illo Thessalus Trallianus cujus acerrimus adversarius Galenus fuerit, cum laude sit commemoratus. — Codicibus mss. adde, extare tales cum in bibl. Dresd. teste Ill. EBERTO (*Beschreib. d. kön. Bibl. in Dresd. p. 241.*), tum in bibl. r. Monac. no. CIX. in quo tamen capp. 5 et 9. desunt. Fuit quoque cod. ms. in bibl. Meermannii no. 216. f. seculo XVI. scriptus.

Pag. CL. no. 89. Dubitabat quidem Montanus, num liber de consuetudine genuinus sit, sed laudat ipsum tanquam suum Galenus libro: *Quod animi mores corp. temper. sequ.* Vol. IV. p. 768. ed. Lips. — Graece nunc primum editus est a FR. REINH. DIETZ. Lips. 1832. 8. ex unico codice Florentino.

Pag. CLIV. In bibl. Ambros. extat cod. mst., qui an contineat duos aut tres libros, mihi non liquet. Wigganus de Aretaei aetate p. 10. omnes de rem. fac. parab. libros non temere pro subditiis haberi statuit, cum, quae Galenus de hoc argumento composuerit, ea suo tempore haud superfuisse tradat Oribasius praef. ad Euporista. — Gu. Dindorf contendit, tertium hujus operis librum e latino sermone ab homine hujus linguae prorsus ignaro translatum fuisse, adeo barbara in eodem inveniri.

Pag. CLVI. De imperatoribus, quos Galenus, s. quisquis auctor libri de theriaca ad Pisonem fuerit, laudavit, vid. REINES. V. L. II. c. 12. et Menagius ad Laërtii prooem.

Pag. CLVII. De theriacis et Mithridateis commentariolus. It. ad Pamphilium de theriaca lib. Galeni. Galenē Andromachi, theriaca Antiochi, antidotus Philonis. Graece lat. convers. in lat. a Joach. Camerario, adjectis et his et aliis quibusd. gr. emend. Norimb. ap. J. Petreum. S. a. 8. — Andromachi senior. antiquiss. de theriaca carmen ad imper. Neronem, recus. occasione theriacae rec. paratae. Norimb. 1754. 4. — LUD. SEPTALIUS (*animadv. et caut. med. lib. II. p. 52.* argumentis haud omnino levibus, iudice SPRENGELIO *Gesch. d. Med. III. p. 347.*, hunc librum pro supposititio habet.

Pag. CLX. no. 103. Laudat hujus libri auctor libros de curandi methodō, cap. 4. librum de differentiis morborum, cap. 5. de sanitate tuenda, c. eod. librum ad Thrasymbulum etc. Praeter Galeni scripta meminit quoque cap. 6. Platonis *sophist.* et *politic.* et c. 6. Serapionis.

Pag. CLXII. Cod. ms. libelli de IV. anni tempest. adhuc extat in bibl. Ambrosiana.

Pag. CLXIII. no. 112. Aegid. Menagius ad Diog. Laërt. I. 27. p. 16. eximium e cod. ms. fragmentum, a Jac. Mentelio secum communicatum, protulit una cum sententia ejusdem Mentelii, qua putavit, Galenum commentarios in Hippocratis librum de nat. human. ante commentarios in Hippocratis libr. de humoribus conscripsisse, antequam in libros Thaletis *περὶ τῶν ἀρχῶν* incidisset. Nullus quoque dubitabat Mentelius, etiā Galeni tempore Thaletis scripta exstitisse.

Pag. CLXIV. no. 116. In bibl. Monacensi no. 105. extat cod. cujus init. *Περὶ μὲν τοῦ ὑπαρχτικῆν εἶναι. Fin. ἐὰν δὲ ἀγαθοποιὸς τῇ ἐπιθεωρήσει.* Addit Hardt. in Catal. r. bibl. Bav. I. p. 565. haberi haec in edit. Basil. IV. 476. lin. 19. reliquā autem deesse.

Liber de urinīs non est Galeni. Nam laudat auctor c. 3. Galenum ipsum. Th. Guidotus ad Theoph. de urinīs p. 149. putat, scriptum illum librum fuisse, si quorundam de antiquitate Theophili opinio eos non fallat, non longe a Galeni temporibus, quoniam Theophilus haud pauca ex illo desumerit.

Pag. CLXVI. no. 121. Inter codd. bibl. Meermann. reperiebatur no. 214. f. codex seculi XV. continens Gal. epist. de pulsu sensibili. Ibid. no. 269. cod. in 4. seculi XVI. folior. 70., qui inter alia continebat Gal. de ischiade, podagra et arthritide; it. de pulsu ad Anton.

Pag. CLXVIII. FR. GU. WALLROTH (*de ophthalmolog. vet.* Hal. 1818. 8. p. 19. huncce libellum propterea pro spurio habet, quoniam plura in illo occurrant, quae cum alibi a Galeno dictis minime congruant. Praeter Paulum, Ori-

basium et Galenum ipsum equidem nullum alium scriptorem nominatim citatum invenio, omnesque capite tantum ultimo. Cum autem totum hoc caput a reliquo opere differat stili ratione, atque medicamenta contineat, quae aliis locis commodius collocari et poterant, et debebant, cumque denique in toto reliquo libro nullius scriptoris, nominatim laudati auctoritate usus sit, sed tantum eos *alii*, non nulli similibusque loquendi formulis indicaverit, equidem ultimum caput pro panno adsuto habeo. — Laudatur cod. ms. bibl. reg. Paris. no. 2275.

Pag. CLXIX no. 133. Ex ipsa libri lectione satis deprehendi, ait Casiri in *bibl. Escorial. arab. hisp. to. I. p. 285.*, eum Galeni non esse, sed varia complecti experimenta medica, e Galeno, Honaino aliisque tum vetustioribus, tum etiam recentioribus scriptoribus excerpta; in eo enim laudari plures medicos, Galeno multo recentiores v. c. Ebn Massuia, Abu Moschar, Avicenna al. — In eadem bibliotheca arabica libri hujus versio, ab Honaino facta latet. Num, quod in catalogo laudato proxime sequitur, Galeni opusculum *de medicamentis certis* idem cum antecedente *de medic. expert.* sit, non definivit Casirius, sed solum additur: An spurium, an genuinum sit, dubitatur. Spurium Latini agnoscunt, genuinum Arabes.

Ibid. no. 135. Reinesius *V. L. p. 528.* ex hoc libro varia loca adduxit atque emendavit.

Pag. CLXX. Libri *de succedaneis* codex, teste Hardtio in *bibl. Monac. catal. to. I. p. 433.*, no. 69. servatur.

Pag. CLXXII. no. 141. *De virtute centaureae* libellus in editione Veneta 1497. f. Joannis filii Serapionis Practicae subjunctus reperitur. Cons. MITTARELLI *cat. bibl. monast. St. Michael. Venetiar.* p. 218.

Pag. CLXXIV. no. 18. Varias lectiones, e codd. Mosquens. excerptas, exhibuit Matthaei in sua Rufi editione p. 256 — 276.

Pag. CLXXVIII. Hunc codicem, quem Bosquillon in sua editione commentariorum III. Galeni in Hippocr. de humor. adhibiturus erat, Coray plus semel laudat in notis ad Hipp. de aëre, locis et aquis v. c. p. 147. ubi ipsum in bibl. regia Paris. no. 5491. reperiri testatur.

Pag. CLXXIX. no. 8. Codex in bibl. r. Monac. no. 231. servatur, initio carens, teste Hardt *l. c. to. II. p. 502.*

Pag. CLXXX. no. 9. Commentarius II., III., IV. et VI. in Hipp. epid. II. arabice adhuc extat inter cod. arabicos bibl. Escorial.

Ibid. no. 11. In eadem bibliotheca commentar. VII. et VIII. arabice adhuc supersunt.

Pag. CLXXXI. lin. ult. Veneta editio 1494. f. titulum in fronte gerit: In sententias Hippocratis libri, interprete Laur. Laurent. Florentino. Praeter Maittaireum vid. et Mittarellius libro saep. laud. p. 166.

Pag. CLXXXIX. In bibliotheca Senat. Lips. cod. ms. reperitur cum titulo: Πίναξ τοῦ ἱατροσοφίου. An huc pertinet? Alius cod. in bibl. Monacensi no. 551. extat, teste Hardtio. l. c.

Pag. CXC. Inter libros Galeni, qui in bibliothecis adhuc latent, referendus quoque est *de podagra*, cujus cod. ms. in bibl. Monacensem ex Augustana transiit. Vid. HARDT l. c. to. I. p. 551.

Pag. CXCVI. Octavus περὶ ἀποδείξεως liber citatur a Simplicio ad Aristot. physica p. 167. ed. Aldinae, ὁ θανάσιος Γαληνὸς ἐν ὁγδόῳ τῆς ἑαυτοῦ ἐπιδεικτικῆς.

Codex, qui excerpta e libro Galeni rerum naturalium continet, servatur in bibl. Heidelberg. MLXXX. Vid. WILKENSII *Gesch. d. Heidelb. Büchersamml.* p. 297.

Pag. CCIII. lin. ult. De hoc libro vid. Wowerum *de polymathia* c. 16. initio. De Galeni peritia in arte critica cons. Maussaci *diss. crit. ad Harpocrat.* p. 399. et H. Vales. *de crit.* I. c. 22.

Scribebam Lipsiae nundinis paschalibus A. R. S. MDCCCXXXIII.

INDEX LIBRORUM.

- Adhortatio ad artes addiscendas. I. 1—39.
- De alimentorum facultatibus:
Liber 1. VI. 453—553.
2. — 554—659.
3. — 660—748.
- De probis pravisque alimentorum succis. VI. 749—815.
- De anatomicis administrationibus:
Liber 1. II. 215—279.
2. — 280—339.
3. — 340—414.
4. — 415—475.
5. — 476—531.
6. — 532—588.
7. — 589—650.
8. — 651—706.
9. — 707—731.
- An animal sit id, quod in utero est. XIX. 158—181.
- De cognoscendis curandisque animi morbis. V. 1—57.
- Quod animi mores corporis temperamenta sequantur. IV. 767—822.
- De cujuslibet animi peccatorum dignotione atque medela libellus. V. 58—103.
- De antidotis:
Liber 1. XIV. 1—105.
2. — 106—209.
- Ars medica. I. 305—412.
- De constitutione artis medicae ad Patrophilum liber. I. 224—304.
- An in arteriis sanguis contineatur. IV. 703—736.
- De atra bile. V. 104—148.
- De comate secundum Hippocratem liber. VII. 643—665.
- De optima corporis nostri constitutione. IV. 737—749.
- De crisibus:
Liber 1. IX. 550—639.
2. — 640—701.
3. — 702—768.
- Definitiones medicae. XIX. 346—462.
- De diebus decretoriis:
Liber 1. IX. 769—840.
2. — 841—899.
3. — 900—941.
- De dignotione ex insomniis. VI. 832—835.
- De optima doctrina liber. I. 40—52.
- De elementis ex Hippocrate:
Liber 1. I. 413—491.
2. — 492—508.
- De naturalibus facultatibus:
Liber 1. II. 1—73.
2. — 74—142.
3. — 143—214.
- De substantia facultatum naturalium fragmentum. IV. 757—766.
- De fasciis liber. XVIII. A. 768—827.
- Ex Galeni commentariis de fasciis libellus. XVIII. A. 828—838.
- De febrium differentiis:
Liber 1. VII. 273—332.
2. — 333—405.
- De foetuum formatione libellus. IV. 652—702.
- De bono habitu liber. IV. 750—756.
- In Hippocratis librum de acutorum victu commentarius:
1. XV. 418—513.
2. — 514—625.
3. — 626—731.
4. — 732—919.
- In Hippocratis librum de alimento commentarius:
1. XV. 224—228.
2. — 229—250.
3. — 251—374.
4. — 375—417.
- In Hippocratis aphorismos commentarius:
1. XVII. B. 345—450.
2. — 451—560.
3. — 561—651.
4. — 652—780.
5. — 781—887.

6. XVIII. A. 1—100. In Hippocratis prognostica commentarius:
 7. — — 101—195.
- Adversus ea, quae Juliano in Hippocratis aphorismos enunciata sunt libellus. XVIII. A. 246—299.
- In Hippocratis librum de artibus commentarius:
 1. XVIII. A. 300—422.
 2. — — 423—491.
 3. — — 492—666.
 4. — — 667—767.
- In Hippocratis epidemiorum librum primum commentarius:
 1. XVII. A. 1—83.
 2. — — 84—202.
 3. — — 203—302.
- In librum secundum commentarius:
 1. XVII. A. 303—312.
 2. — — 313—383.
 3. — — 384—462.
 4. — — 463—467.
 5. — — 468—479.
- In librum tertium commentarius:
 1. XVII. A. 480—575.
 2. — — 576—645.
 3. — — 646—792.
- In librum sextum commentarius:
 1. XVII. A. 793—895.
 2. — — 896—1009.
 3. XVII. B. 1—119.
 4. — — 120—221.
 5. — — 222—310.
 6. — — 311—344.
- In Hippocratis librum de fracturis commentarius:
 1. XVIII. B. 318—417.
 2. — — 418—531.
 3. — — 532—628.
- In Hippocratis librum de humoribus commentarius:
 1. XVI. 1—206.
 2. — — 207—346.
 3. — — 347—488.
- Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio. XIX. 62—157.
- Hippocratis de natura hominis liber primus et Galeni in eum commentarius. XV. 1—173.
- In Hippocratis librum de officina medicil commentarius:
 1. XVIII. B. 629—718.
 2. — — 719—815.
 3. — — 816—925.
- In Hippocratis praedictionum librum primum commentarius:
 1. XVI. 488—586.
 2. — — 587—704.
 3. — — 705—840.
1. XVIII. B. 1—109.
 2. — — 110—220.
 3. — — 221—317.
- In Hippocratis vel Polybi opus de salubri victus ratione privatorum commentarius. XV. 174—223.
- De historia philosophica liber spurius. XIX. 222—345.
- De humero iis modis prolapsis, quos Hippocrates non vidit. XVIII. A. 346—422.
- De humoribus liber. XIX. 485—496.
- Utrum medicinae sit an gymnasticae hygieine, ad Thrasybulum liber. V. 806—898.
- De inaequali intemperie liber. VII. 733—752.
- Introductio seu medicus. XIV. 674—797.
- De libris propriis liber. XIX. 8—48.
- De ordine librorum suorum ad Eugenianum. XIX. 49—61.
- De locis affectis:
 Liber 1. VIII. 1—68.
 2. — — 69—135.
 3. — — 136—215.
 4. — — 216—296.
 5. — — 297—376.
 6. — — 377—452.
- Adversus Lycum libellus. XVIII. A. 196—245.
- De marcore liber. VII. 666—704.
- De methodo medendi:
 Liber 1. X. 1—77.
 2. — — 78—156.
 3. — — 157—231.
 4. — — 232—304.
 5. — — 305—383.
 6. — — 384—455.
 7. — — 456—529.
 8. — — 530—598.
 9. — — 599—660.
 10. — — 661—733.
 11. — — 734—809.
 12. — — 810—873.
 13. — — 874—944.
 14. — — 945—1021.
- Ad Glauconem de methodo medendi: Liber 1. XI. 1—70.
 2. — — 71—146.
- De compositione medicamentorum secundum locos:
 Liber 1. XII. 378—497.
 2. — — 498—598.
 3. — — 599—695.

Liber 4. XII. 696 — 803.
 5. — 804 — 893.
 6. — 894 — 1007.
 7. XIII. 1 — 115.
 8. — 116 — 227.
 9. — 228 — 320.
 10. — 321 — 361.

De compositione medicamento-
 rum per genera:

Liber 1. XIII. 362 — 457.
 2. — 458 — 561.
 3. — 562 — 651.
 4. — 652 — 762.
 5. — 763 — 858.
 6. — 859 — 945.
 7. — 946 — 1058.

De simplicium medicamento-
 rum temperamentis et facultati-
 bus:

Liber 1. XI. 379 — 458.
 2. — 459 — 539.
 3. — 540 — 618.
 4. — 619 — 703.
 5. — 704 — 788.
 6. — 789 — 892.
 7. XII. 1 — 82.
 8. — 83 — 158.
 9. — 159 — 244.
 10. — 245 — 309.
 11. — 310 — 377.

Quod optimus medicus sit quo-
 que philosophus. I. 53 — 63.

De melancholia ex Galeno, Ru-
 fo, Posidonio et Marcello, Sica-
 mii Aetii libellus. XIX. 699 — 720.

De totius morbi temporibus liber.
 VII. 440 — 462.

De causis morborum liber.
 VII. 1 — 41.

De morborum differentiis.
 VI. 836 — 880.

De morborum temporibus liber.
 VII. 406 — 439.

De musculorum dissectione ad
 tirones. XVIII. B. 926 — 1026.

De motu musculorum:
 Liber 1. IV. 367 — 421.
 2. — 422 — 464.

De nervorum dissectione.
 II. 831 — 856.

De instrumento odoratus.
 II. 857 — 886.

De ossibus ad tirones.
 II. 732 — 778.

De parvae pilae exercitio.
 V. 899 — 910.

De placitis Hippocratis et Plato-
 nis. Liber 1. V. 181 — 210.
 2. — 211 — 284.
 3. — 285 — 359.

Liber 4. V. 360 — 427.
 5. — 428 — 504.
 6. — 505 — 585.
 7. — 586 — 647.
 8. — 648 — 719.
 9. — 720 — 805.

De plenitudine liber.

VII. 513 — 583.

De ponderibus et mensuris do-
 ctrina. XIX. 748 — 781.

De praenotione libellus.
 XIX. 497 — 511.

De praenotione ad Posthumum.
 XIV. 599 — 673.

Praesagitio omnino vera exper-
 taque. XIX. 512 — 518.

Prognostica de decubitu et ma-
 thematica scientia. XIX. 529 — 573.

De ptisana. VI. 816 — 831.

De pulsibus ad Antonium discipli-
 nae studiosum ac philosophum.
 XIX. 629 — 642.

De pulsibus libellus ad tirones.
 VIII. 453 — 492.

De causis pulsuum:
 Liber 1. IX. 1 — 54.
 2. — 55 — 104.
 3. — 105 — 155.
 4. — 156 — 204.

De differentia pulsuum:
 Liber 1. VIII. 493 — 565.
 2. — 566 — 635.
 3. — 636 — 694.
 4. — 695 — 765.

De dignoscendis pulsibus:
 Liber 1. VIII. 766 — 822.
 2. — 823 — 877.
 3. — 878 — 916.
 4. — 917 — 961.

De praesagitione ex pulsu:
 Liber 1. IX. 205 — 270.
 2. — 271 — 329.
 3. — 330 — 390.
 4. — 391 — 430.

De usu pulsuum. V. 149 — 180.

Synopsis librorum de pulsibus.
 IX. 431 — 549.

Quod qualitates incorporeae sint.
 XIX. 463 — 484.

De remediis parabilibus:
 Liber 1. XIV. 311 — 389.
 2. — 390 — 491.
 3. — 492 — 581.

De affectuum renibus insidentium
 dignotione et curatione liber ad-
 scriptitius. XIX. 643 — 698.

De causis respirationis liber.
 IV. 465 — 469.

De difficultate respirationis:

- Liber 1. VII. 753 — 824. De tumoribus praeter naturam.
 2. — 825 — 887. VII. 705 — 732.
 3. — 888 — 960. De typis liber. VII. 463 — 474.
 De utilitate respirationis liber. Adversus eos, qui de typis scri-
 IV. 470 — 511. pserunt. VII. 475 — 512.
 De sanitate tuenda:
 Liber 1. VI. 1 — 80. De urinis compendium. XIX. 602 — 608.
 2. — 81 — 163. De urinis liber. XIX. 574 — 601.
 3. — 164 — 232. De urinis ex Hippocrate, Galeno
 4. — 233 — 304. et aliis quibusdam.
 5. — 305 — 380. XIX. 609 — 628.
 6. — 381 — 452.
 De optima Secta ad Thrasybulum
 liber. I. 106 — 223. De usu partium corporis humani:
 De Sectis ad eos, qui introdu-
 cuntur. I. 64 — 105 Liber 1. III. 1 — 87.
 De semine: 2. — 88 — 167.
 Liber 1. IV. 512 — 593. 3. — 168 — 265.
 2. — 594 — 651. 4. — 266 — 339.
 Quomodo morbum simulantessint 5. — 340 — 408.
 deprehendendi libellus. XIX. 1 — 7. 6. — 409 — 515.
 De sophismatis seu captionibus 7. — 516 — 608.
 penes dictionem. XIV. 582 — 598. 8. — 609 — 683.
 De Succedaneis liber. 9. — 684 — 758.
 XIX. 721 — 747. 10. — 759 — 841.
 De symptomatum causis: 11. — 842 — 933.
 Liber 1. VII. 85 — 146. 12. IV. 1 — 71.
 2. — 147 — 204. 13. — 72 — 141.
 3. — 205 — 272. 14. — 142 — 210.
 De symptomatum differentiis li- 15. — 211 — 262.
 ber. VII. 42 — 84. 16. — 263 — 345.
 De temperamentis: 17. — 346 — 366.
 Liber 1. I. 509 — 571. De uteri dissectione. II. 887 — 908.
 2. — 572 — 645. De venaesectione.
 3. — 646 — 694. XIX. 519 — 528.
 De theriaca ad Pamphilianum. De venaesectione adversus Era-
 XIV. 295 — 310. sistratum. XI. 147 — 378.
 De theriaca ad Pisonem liber. De venarum arteriarumque dis-
 XIV. 210 — 294. sectione. II. 779 — 830.
 De tremore, palpitatione, con- De venereis. V. 911 — 914.
 vulsione et rigore liber. De victus ratione in morbis
 VII. 584 — 642. acutis ex Hippocratis sententia
 liber. XIX. 182 — 221.

A.

A character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612.

AB (*ἀπό*) praepositio a Zenone sophisticè usurpata. V. 246.

ABAPTISTAE terebellae, quibus utimur in calvariæ fracturis. X. 447.

ABARTICULATIO apud *Hippocratem* idem quod dearticulatio. XVIII. A. 304.

ABASCANTI, medicinam facientis Lugduni remedi. ad scorpiones. XIV. 177. colica. XIII. 278. Cletii potio ad tabescentes. XIII. 71.

ABDERITAE, apud eos multi fatui nati sunt. IV. 822. Heropyti casus. XVII. A. 772. Nicodemi casus. XVII. A. 775.

Abderitanæ virginis casus. XVII. A. 768.

ABDOMEN, defin. X. 411 sq. XIV. 705. quomodo secandum. II. 512.

Abdominis in regiones divisio. XVII. B. 534. annulus describitur. XVIII. B. 995. inflammationes. XIV. 379. linea alba. XVIII. B. 993 sq. musculi quatuor. XVIII. B. 993. eorumque usus. XVIII. B. 997. musculorum dissectio. II. 504 sq. 513. 514 sq. m. obliquus externus. II. 507. obliquus internus. II. 508. musc. rectus. II. 508. transversus. II. 509 sq. musculi unde venas accipiant. II. 810. musculi extenduntur, ubi vox editur. V. 232. musc. non solum ad excrementorum egestionem, sed ad efflationes quoque et voces edendas faciunt. II. 584. 587. partes crassiores meliores censentur, macilentæ autem pravae. XVI. 244. ad **Abdominis** refrigerium. XIV. 379. sutura gastrorrhaphia vocatur. X. 411. quomodo perficiatur. X. 416. 418. vulnere. consideratio, eorumque cura. X. 412 sq. vulnere. deligatio. X. 419.

ABIES, acopon ex ea, praeparatio. VI. 286. usus. VI. 288. resina ad acopon. VI. 288. modice tum refrigerat, tum adstringit. XI. 873. XII. 114. semen quando pulcherrimum. VI. 287.

ABLUTIONES vid. *Cataclysmata*.

ABORTUS dicuntur foetus corruptiones, quæ ad quadraginta usque dies

fiunt. XVII. A. 445. in aliqua foemina erat salutaris. XVII. A. 345. quando indicetur unius aut alterius gemellorum. IV. 153. Attici eum *ἀμβλωσιν*, *Hippocrates* *ἀποφθογὰν* vocat. XVII. A. 799. quomodo fiat, ejusque causae. II. 183. causae variae. XVII. A. 438. XVII. A. 635. XVII. B. 838. 846. causa alimenti indigentia. XV. 366. causa alvi fluxus frequentior. XVII. B. 823. causa amphibaena, si mulier gravida transgressa fuerit. XIV. 243. causa decoctum florum Leucoji epotum. XII. 58. causa febri oborta. XVII. B. 851. causa incauta purgatio praegnantium. XVII. B. 652. 655. efficit eum Stachys. XII. 130. causa in *Stymargi* uxore diuturna seditio. XVII. A. 324. causa tenesmus, gravidæ accidens. XVIII. A. 125. causa venaesectio. XVII. B. 821. evenit, si mammae gracilescent. IV. 178. exspectandus, si mammae in gravidis extenuentur. VIII. 437. indicant eum mammae repente extenuatae. XVII. B. 527.

Abortientium mammae gracilescent. XVII. A. 307.

Abortum facile patiuntur praeter naturam tenues. XVII. B. 836. quando sit vere exspectandus. XVI. 374. qualibet ex causa vere fit, si hiems australis et pluviosa, ver autem siccum et aquilonium fuerit. XVII. B. 585. quamvis coeli temperie adducatur. XVI. 440. provocantia remedia ambloica dicuntur. XVII. A. 799. an mulier fecerit ut cognoscatur, remedi. XIV. 480. ad **Abortum** impellens cataplasma. XIV. 480. ad prohibendum. XIV. 476 ff. ex **Abortu** febre ardente laborantis mulieris casus. XVII. A. 629. alius XVII. A. 634. **Abortus** uteri inflammationis causa. XVI. 180.

ad **Abrasa** optimum remedium emplastrum ex pipere album. XIII. 417. **Abrasis** utile empl. melinum *Menoeti*. XIII. 511.

ABROTONUM, non, ut *Pamphilus* putat, Romanis appellatur santonicum.

XI. 804. duae ejus species sunt.
 XI. 804. herbae ejusdem facultates
 et vires medicae. XI. 798. amarum
 est. VI. 731. ex aceto mulso utile
 in peripneumonia. XV. 858. meatus
 purgat. XI. 745. cinis ejusdem omni-
 bus ulceribus mordax est. XI. 806.
 absinthio substituitur. XIX. 726. pro
 sampsucho adhibetur. XIX. 742. sub-
 stitui ei potest origanum. XIX. 723.
 ABRUPTA quae dicantur. XVIII. B.
 888.

ABSCESSEUNT, (quae) subligatione
 adducantur. XVIII. B. 786.

ABSCUSSUS (Abscessus singularum
 partium vide sub partibus, in quibus
 contingunt) definitio. VII. 715. XI.
 115. significatio apud *Hippocratem*
 XVII. B. 110. defin. XVIII. B. 795.
 XIX. 442. ejus duplex genus est. X.
 984. aut rectus est, aut obliquus
 XVIII. B. 797. corpora, quae saepe
 in iis reperiuntur. VII. 718. XI. 116.
 boni aut mali qui sint secundum *Hip-
 pocratem*, et per quae loca abscedant.
 XVII. A. 308. iis, qui trigesimum
 annum non attigerunt, magis et bre-
 viori tempore contingunt. XVIII. B.
 274. 280. senioribus minus. XVIII. B.
 277. quando expectandi in iis, qui
 modo ex morbo surrexerunt. XVI.
 285. raro fiunt iis, qui cum rigore
 febricitant. XVII. A. 852. metnendus,
 si quis, antequam in morbum incidat,
 aliqua corporis parte laborarit. XVI.
 287. hieme magis contingunt. XVIII.
 B. 283. in iis contentorum differentiae.
 X. 984. in eo pulsum cum dolore
 sentimus. VIII. 75. in *abscessu*
 animadvertendum quo, unde et quam-
 obrem. XVII. A. 927. in quosnam
 varios locos fiant. VII. 738 sq. tem-
 pora tria *Hippocrates* accipere vide-
 tur. XVI. 286. optimus, qui in ven-
 trem fit. VII. 738. quinam optimi.
 XVIII. B. 216. quinam meliores,
 quique pravi. XVI. 247. qui foras
 aperiuntur, leviores, quam qui intus.
 XVIII. B. 102. per effluxum qui fiunt,
 meliores, per decubitus pejores sunt.
 XVII. A. 217. in superioribus par-
 tibus cur ut plurimum sint difficilio-
 res. XVI. 284. qui in partes infra
 umbilicum decumbunt, bonos, qui
 supra, non bonos *Hippocrates* dicit.
 XVI. 285. in inferioribus corporis
 partibus meliores esse *Hippocrates*
 dicit. XVII. A. 924. in superioribus
 difficiliore. XVII. A. 925. pravi;

qui sub peritoneum. VII. 738. quan-
 do sit in pectoris pulmonisque mor-
 bis secundum *Hippocratem* expectan-
 dus. XVII. A. 933. 934. 938.

Abscessus.

Causae. — Fiunt ex quorundam
 humorum aut spirituum vaporosorum
 abundantia. XI. 116. fiunt etiam ab
 humoribus colliquate, animi affe-
 ctionibus. XVI. 287. causa incocto-
 rum humorum copia. XVII. A. 131.
 quandonam faciat dysenteria sedata.
 XV. 859. etiam tusses excitant.
 XVI. 286.

Prognosis. — Eruptio, praesertim
 in ventrem, stomachum aut thoracem
 vires frangit. XI. 49. in *abscessus*
 malos cruda se vertunt. XVI. 72. ru-
 ptura quo die contingat. IX. 890.
 multorum soboles tussis. XVII. A. 331.
 in articulis quando sit secundum *Hip-
 pocratem* expectandus. XVII. A. 930sq.
 ad articulum aliquem quando sint in
 febre expectandi XVIII. B. 272. 276.
 et quibusnam ii potissimum superve-
 niant. XVIII. B. 274. ad articulum
 in longa febre salutariter affecto aeg-
 ro. XVIII. B. 272. ad aures futu-
 ros criticos color faciei qualis secun-
 dum quosdam significat. XVI. 8. post
 aures quando sit secundum *Hippocra-
 tem* expectandus. XVI. 833. circa
 aures quando in febris oriantur. XV.
 812. post aures quibus fiunt, quales
 urinae sint vitiosae. XVI. 816. circa
 aures ex pulmonis morbis quibus fiunt,
 evadunt. IX. 756. circa aures pul-
 monum inflammationem judicant. XVI.
 464. post aures indicant capitis do-
 lores cum comate, surditate. XVI. 838.
 ad aures facti peripneumoniam tol-
 lunt. XVIII. B. 209. quomodo hi sint
 praevidendi. XVIII. B. 210. 214. post
 aures evacuant tussiculae. XVI. 837.
 circa aures fiunt in febris laborio-
 sis. XVII. B. 765. post aures sanant
 ciceres. XI. 877. circa collum crisin
 constituunt in causo notho. XV. 758sq.
 in contextu, qui. XIX. 445. ad cru-
 ra in peripneumonicis utiles. XVIII.
 B. 215. quid accidat, sin hi dispareant.
 XVIII. B. 218. in crure observati
 sunt ex usu cantharidum. XV. 913.
 secundum dentes *Hippocrates* commemo-
 rat in pestilenti constitutione. XVII.
 A. 677.

Diagnosis. (XI. 117.) Ad diaphra-
 gmatem regionem futurum qualis indi-
 cet urina. XIX. 610. infra diaphra-

gma ex urina dijudicandi. V. 142. sub diaphragmate exspectandus, quando quis urinam mejat tenuem ac crudam tempore multo. IX. 758. in regionibus infra septum transversum quibusnam secundum *Hippocratem* sit exspectandus. XVII. A. 536. quando in febribus a lassitudine sint exspectandi. XVI. 486. exspectandi in febribus continuis, non in intermittentibus. XVIII. B. 277. cur in febribus maxime ad articulos fiant, et maxillas. XVI. 282. ad inferiores partes quando sit in febribus exspectandus. XVIII. B. 259. in febribus ad articulos quando sint exspectandi. XVII. B. 697. 699. quandonam etiam in infernis partibus fiant in febribus. XVI. 283. ex febre hieme magis contingunt, tardius cessant et minus recurrunt. XVIII. B. 283. in febre, qui eam non solvunt, diurnitatem significant. XVII. B. 730. quando febres quartanas sequatur. XVII. B. 124. furentes mitigat cyzicenum *Herae*. XIII. 815. in infernis partibus talem fieri, calor pedum indicat. XVI. 283. abortum inter musc. transversos et obliquos *Galenus* ex colore cognovit. XVI. 451. in peripneumonia si dispareat, quid accidat. XVIII. B. 218. quum ventrem vexat, somnus noxius est. XVI. 165. malignus mortis causa in *Ceneone*. XVII. A. 322 sq. suppurantes rigoris causae. XVII. B. 58. criticus. XV. 605. critici quando in febribus exspectandi. IX. 753. critici post aures futuri signa. XVI. 229. nonnunquam judicant morbos acutos. XV. 844 sq. judicant febres singultuosas. XV. 846. per abscessum judicatio quando praesagienda ex pulsu. IX. 429. judicat causum secundum *Hippocratem*; sed rarissime hoc fit. XV. 750. per abscessum quales ut plurimum judicentur morbi. XVIII. B. 160.

Cura. (XI. 117 sq.) Cura quomodo a cura sinuum differat. XVIII. B. 805. non sunt temere sanandi. XVII. B. 110. liberat urina multa, crassa et alba. XIX. 611. ne in scirrhum abeat, cura. XI. 122. prohibet emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. maturantia remedia XI. 118. 123. adiantum. XI. 812. aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum Ae-

gyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. ad abscessus non omnes, verum ad mediocres in teneris, mulieribus, pueris et senibus commendatur emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. medetur iis mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. in filio Pisonis theriaca sanavit. XIV. 219. calidis impositus, concoquere potest sanguis ursinus. XII. 262. cura eorum, qui in alto corporis consistunt. X. 985. ad abscessus in alto corporis obortos malagma *Lucii*. XIII. 969. ad abscessus circa genu emplastrum *Attalici* album. XIII. 423. abscessus in spatio intercostali cura chirurgica. XIV. 786. internos sine dolore discutiens emplastrum. XIII. 507. ad abscessus internos potio. XIII. 65. ad internos thespiana *Appollonii*. XIII. 67. internos dirumpit thlaspi semen epotum. XI. 886. ad abscessus in mammis isis. XIII. 774. ad abscessus occultos thespiana confectio. XIII. 99. ad abscessus particulares emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. abscessus in profundo sanat malagma e baccis lauri. XIII. 259. ad abscessus profundos malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Cura chirurgica. — Abscessus quomodo aperiendus. X. 886. XIV. 781. deligationis ratio in iis servanda. XVIII. A. 781. scarificationis usus, si cutis admodum sit intenta. XI. 119.

ABSINTHIUM. Species ejusdem tres distinguendae sunt. XI. 804. facultates et usus medicus. XI. 798 sq. 805. facultas duplex. X. 789. vires. VI. 426. ejus, et succi facultates medicae. XI. 844. amarum est. VI. 731. non solum amarum est, sed et adstringit. XI. 690. necat ascarides. X. 1021. adversissimum iis, qui humorem pituitosum in ventre habent. VI. 428. intus repurgare cur possit, extus non. XI. 744. gratum stomacho et amicum. XI. 801. ejusdem decoctum ad alvi fluxum. X. 572. portio cum melle dulcimarum saporem habet. XI. 586. cum aceto ad fungos venenatos. XIV. 140. in oleo coctum quibusnam utile et quibus non. X. 961. cum vino, castorio et ruta ad ixiam epotam. XIV. 140. substi-

tuitur ei abrotonum. XIX. 726. substitui potest amygdalis amaris. XIX. 724. pro polytricho eo uti potest. XIX. 740. *absinthii* pontici descriptio. X. 790. pontici facultates et usus. X. 789sq.

ABSTERGENTIA MEDICAMENTA. XIII. 499. aeris squama. XIII. 663. aerugo. XII. 218. alisma s. damasonium. XI. 861. amara. XI. 683. aphronitrum. XII. 213. arnoglossum (plantago). XI. 839. asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841. vehementer astaphis agrestis. XI. 842. semen atriplicis. XI. 843. caries lignorum. XII. 118. chamaepitys. XII. 155. crethmon. XII. 44. radix dipsaci. XI. 864. ficus. VI. 571. bulbis sativus. XI. 851. ciceres. VI. 533. gallium. XI. 856. helxine. XI. 874. lampsana. XII. 56. myrrha. XII. 127. pepones. VI. 564. populus alba. XII. 59. rhu. XI. 574. salsa amara. XI. 453. tamarix. XII. 80. vitis albae radix. XI. 826.

ABSTINENTIA, morbi (ex-) cura. XIV. 731.

ABUNDO *Valenti* praeparatum accipon polyteles. XIII. 1027.

ACACIA. Ejusdem fructus et succi et totius plantae facultates. XI. 814. ad haemorrhagias utilitas. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. *Acaciae* succus pro hypocystidis succo. XIX. 745. succus pro hypocystide. XIX. 745. pro *acacia* adhibetur lentisci succus. XIX. 723.

ACACII compositio ad sanguinis rejectionem. XIII. 79.

ACADEMICI quamnam argumentationem in utramque partem vocent. I. 40.

ACALEPHE vid. *Urtica*.

ACANTHUS, foliorum et radicis vires medicae. XI. 818. alii melamphyllum aut paederota vocant. XI. 818. siliqua substituitur spinae. XIX. 723. aegyptia, ejus facultates medicae. XI. 819. quidam arabicam vocant. XI. 819. albae, radicis et seminis facultates medicae. XI. 819. radices vires medicae. XI. 818. semen pro lychnide. XIX. 735. semen, substitui ei potest lychnidis semen. XIX. 723.

in ACCENTU sophismata quae? XIV. 583.

ACCESSIO febris, confer. FEBRIS, PAROXYSMUS, CIRCUITUS. Accessiones

et constitutiones morbi ostendunt et anni tempora et circuitum invicem incrementa. IX. 560. in *accessionibus* abstinendum. VII. 426. per circuitus repetentibus nec cibos dare nec cogere oportet. XVI. 250. *accessionum* repetitiones. VII. 483.

ACCESSUS maris, vide MARE.

ACCIPITER in susino unguento coctus habetudini oculorum medetur. XIV. 242. *accipitres* feroces ossa dura et densa habent. III. 926. *accipitris* stercus ob nimiam acrimoniam inutile. XII. 305. *accipiter* fascia. XVIII. A. 777.

ACCLAVE scapulae acromion est. II. 766.

ACCRETIONIS motus qualis. XIX. 247.

ACERBUM, defin. XI. 453. ab austero intensione duntaxat diversum. XI. 452. vocatur, quod intense austerum est. X. 298. Graecis quid sit. XIII. 698. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. i. q. austerum. VI. 475. exolutum austerum est. XI. 647. magis adstringit quam austerum VIII. 114. terreum cum sit et frigidum, triplici ratione exolvitur. XI. 647. quomodo acquirat dulcedinem, austerum evadat, acescat, et in pinguedinem cum dulcedine abeat. XI. 647. *acerba* quomodo ab austeris diversa. VI. 595. injucunda sunt. VIII. 114. crassarum partium esse unde cognoscatur. XI. 639. nutrire nequeunt. XI. 670. et austera adstringere dicuntur. XI. 639. *acerba remedia* sunt: arbuti fructus. XI. 648. hedera. XII. 29. mespilum. XI. 876. phyllitis. XII. 152.

ACERBITAS a frigido vincente perficitur. XI. 655.

ACERUM emplastrum *Galenii*. XIII. 759.

ACESIS emplastrum. XIII. 442.

ACETABULA idem quod COTYLEDONES. — uteri secundum *Praxagoram* sunt oscula venarum ad uterum accedentium. II. 906. (vasorum orificia) mucore sunt plena in iis, quae bimestres aut trimestres abortiunt. IV. 233.

Acetabulum. XIX. 769. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quantum pendeat. XIX. 763. quot contineat cyathos. XIX. 760. habet sesquicyathum. XIX. 753. XIX. 774. quot uncias. XIX. 763. XIX. 776. italicum quantum pendeat. XIX. 766.

olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. *acetabulum* ossium, definitio. II. 736. *acetabula* pelvis. II. 772. cur non ibi sint posita, ubi tuber femoris. III. 213. veterinariorum. XIX. 772.

ACETUM non acidum tantum, sed et acris quidam sapor ei permixtus est. XI. 631. cum acrimonia est. XI. 667. adstringentem facultatem habere *Lycus* contendit, sed false. XVIII. A. 220. nec summe calidum nec summe frigidum est. XI. 421. quidam ita calidum dicunt, ut cauterio ipsum assimilarint. XI. 415. admixtam aliquam caliditatem habet. X. 701. undenam quibusdam obscurae caliditatis sensus oboriatur. XI. 426. frigidum quidem est, sed quendam etiam obtinet calorem. XI. 417. alii frigidum, alii calidum esse statuunt. XI. 413. argumentum, quod aliqui ejus caliditatis maximum putant. XI. 419. quidam e contrario nive frigidius pronuntiant. XI. 420. non calefacere extremum, sed refrigerare videtur. XI. 416. cerato simplici admistum, longe frigidius illud reddit. XI. 439. in *aceto*, quod faecis ad instar est, caloris est particeps, quod tenue, frigoris. XI. 414. qua ratione neutrum dici possit. XI. 422. similiter odoratum et gustum movet. XI. 697. corpora, quae contingit, siccant. X. 701. cur mox sitim augeat, mox sedet. XI. 437. tenuium partium, refrigeratorium et exsiccatorium est. XI. 428. num, quod mordax sit, tenuium etiam partium sit et calidum, quemadmodum quidam statuunt. XI. 425. non modo tenuium partium est, sed etiam non mediocrem reprimendi vim obtinet. X. 799. in terram effusum, fervet. XVI. 661. — et uvae acerbae succo diversis viribus constant. XI. 657. succo acerbae uvae tenuius est. XI. 657. mulieribus cur magis quam viris adversetur. XV. 693. vini caliditatem perdidit et ex putredine aliam adeptum est. XI. 629. quidam vinum mortuum asserunt. XI. 413. ejus vires medicae. XII. 90. acor *picrocholis* magis, quam *melancholicis* conducit. XV. 692. quid in calidissimis et frigidissimis affectibus efficere queat. XI. 418. ardorem restinguit ab illita *thapsia* effectum. XI. 418. cum oleo rosaceo aurium inflammationi praesens est remedium. I. 91. utile in omnibus febribus ar-

dentibus. XI. 437. acerrimum cum muria ad hirudines devoratos. XIV. 143. ad lactis grumos. XIV. 142. iis, qui naturam sortiti sunt *melancholicam*, adversissimum. XI. 438. nervos laedit. XV. 694. cum rosaceo oculis inflammatis non convenit. X. 905. *picrocholis* utilissimum. XI. 438. calidum ad sanguinem taurinum potum. XIV. 143. ad scirrhus discutendos, praesertim tendinum et ligamentorum. X. 958. ex aqua ad sitim ex caliditate ortam. XVI. 173. ad stomachi resupinitatem quando utile. XIII. 144. glutinosos succos dissecat et contra *thapsiam* adhibetur. XVII. B. 336.

ACETUM mulsum vid. OXYMEL. scillitici confectio. XIV. 567. vires. XIV. 568. scilliticum prodest in orthopnoea et asthmate. XIII. 111. scilliticum ad hysteriam. XIII. 320. scilliticum urinam movet. XI. 749.

ACHARISTUM remedium ad epiphoras. XII. 749.

ACHATES pro onychite. XIX. 734. pro eo sardonix. XIX. 735.

ACHERDUS frutex sylvestris. V. 619. *Acherdi* fructus parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621.

ACHILLAE pastillus. XIII. 834.

ACHILLEA sideritis, ejus vires. XII. 121.

ACHILLES heros. V. 15. absolute bonae habitudinis erat. IV. 751. et absolute formosus. IV. 752. Ajace major. VIII. 843. *Achillis* compunctoris anodynum. XIII. 90. tendo ossi calcis inseritur. XVIII. B. 448. 451. tendo unde originem habeat. XVIII. B. 448. 451. tendo, ubi inflammatur, nervorum distentionem gignit. XVIII. B. 449.

ACHILIS, definitio. XIV. 774. XVI. 609. haud raro in febribus accidit. XVI. 609.

ACHORES CAPITIS, quid sint, et unde proprio nomine insigniantur. XII. 463 sq. qualis sit morbus. XIV. 397. e genere sunt tumorum praeter naturam. XV. 348. manantia cutis capitis ulcera sunt. XIV. 323. parvum est in cute capitis ulcus. VII. 728. *Causae*. XII. 464. pituitae salsae et nitrosae soboles sunt. VII. 728. ortum ab excrementoso humore ducunt. XIV. 323. causa humorum fluxus. VII. 22.

Medendi methodus, XII. 464.

Remedia ad eos facientia. XIV. 397. remedia parabilia. XIV. 323, quae Apollonius in primo facile parabilem ad eos praescripserit. XII. 475. iisdem medendi methodus Archigenis. XII. 468—470. eorundem remedium Galeni examen criticum. 470. balanus myristica. XI. 846. medicamenta, a Cleopatra in libro de ornatu descripta. XII. 492. quae *Crito* scripserit. XII. 483. et quidem, ad achores recentes medicamenta. XII. 484. — quando circumtusa cutis est, et ob id molestiae exoriuntur. XII. 485. — ubi affectio inveterata est. XII. 486. quando haec remedia recensita dolorem inferunt. XII. 487. in declinatione affectus. XII. 489. — *Democratia* compositio ad achores humidos et inveteratos. XII. 486. aliud diasmyrnum vocatum. XII. 489. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. compositio pinguis. XIII. 310. *Galeni* medendi ratio. XII. 471 sq. Leuce emplastrum album. XII. 483. sanantur radice Lili quidem, sed addenda sunt alia medicamenta. XII. 46. decoctum lupini. XI. 885. *Melinum Hygieni*. XII. 488. *Melinum Leuci* emplastrum, quod omnem fluxum resiccat. XII. 488. Smegma compositum. XII. 489. quae *Soramus* tum in quarto de medicina, tum in unico medendi libro, quem monobibulum inscripsit, medicamenta tradidit. XII. 493—495. Thebaei emplastrum. XII. 489. urina humana. XII. 285. methodus medendi si quando inflammati simul et dolentes sunt. XII. 467. discutiendi modi. XVII. A. 902.

ACHRADES pyra sylvestris sunt. XI. 834.

ACIA (*ρομή*) quid sit. XVIII. B. 741.

ACIDA, definitio. XI. 453. fermentandi vim obtinent. XI. 453. simul et dulcia tenuiora quidem sunt, quam acerba, sed refrigerant. XI. 670. linguam mordicant. XI. 678. tenuium partium esse unde cognoscatur. XI. 639. succos crassos incidunt. VI. 596. nutrire nequeunt. XI. 670.

ACIDITAS num a calore oriatur. XI. 661. a calore mutante generatur. XI. 666. in saporibus unde nascatur. XI. 665.

ACIDUM, definitio secundum Plato-

nem. XI. 447. imperfectius et frigidius esse unde colligatur. XI. 657. quod tantum est, refrigerat. XI. 631. ructantibus betonica auxilio est. XII. 24. tenue et frigidum est. XI. 785. terrae inest. XV. 79.

ACREM oculorum, ab humorum crassitie obtusam, emendat succus Libanotidum. XII. 61.

ACINI semina sunt uvae, vitis fructus. VI. 556. *acinis* multum ardoris ex solari calore inest. XI. 654. *acinos* non concoquit ventriculus. VIII. 36.

ACME quid Graecis sit. Vid. *Morborum* stadia.

ACONITUM, ejus facultates. XI. 820. septicum est. XI. 756. substituenta remedia. XIX. 724. venenum est. XVII. B. 337. ad *aconitum* antidota. XIV. 139. lac. XII. 269. theriaca galene dicta. XIV. 33.

ACONTIAS serpens morsu interimit. XIV. 234.

ACOPA et ACOPON quatenus vocentur remedia. XIII. 1005. remedia qualia sint. XIII. 1007 sq. quondam medicamentorum facultatem, postea consistentiam significavit, indeque ortae differentiae. XIII. 1006. apud veteres omnia consistentiae liquidae erant. XIII. 1007. ex abiete, praeparatio. VI. 286. usus. VI. 288. quod ex abietis semine componitur, usus ad lassitudines et cutis densitatem. VI. 221. quae Andromachus scripserit. XIII. 1032. ut *Antinachus*. XIII. 1034. ut *Aphrodas*. XIII. 1035. ex collectaneis *Aphrodisei*. XIII. 1013. compositum *Aquiliae Secundillae*. XIII. 1031. Ascutianum inscriptum. XIII. 1015. *Asphalarthesii*. XIII. 1035. barbaricum ex euphorbio. XIII. 1035. *Bassi*, quo ipse usus est, quum nervorum resolutione tentaretur. XIII. 1017. quo *Bassus* usus est, longo tempore paralyti infestatus. XIII. 1018. *Bassi* Stoici. XIII. 1033. bonum. XIII. 1032. calefaciens, ut *Castus* ad diurnos affectus et convulsiones. XIII. 1037. ex castoreo. XIII. 1018. chloracopon, h. e. acopon viride. XIII. 1016. Flavii Clementis, quo homines toto corpore distorti a podagra chiragraque adeo convalescerunt, ut citra noxam obambulant. XIII. 1026. ad coxarum dolores. XIII. 1047. a *Damocrate* scripta. XIII. 1047. diaphrynon i. e. ex rubetis ranis, quo

usus vir Xysticus, i. e. jaculator. XIII. 1023. ad diurnos affectus. XIII. 1016. foetidum. XIII. 1014. XIII. 1034. *Glyti* ut *Philoxenus* grammaticus. XIII. 1036. *Halici*. XIII. 1025. aliud 1026. quae scripsit *Heras*. XIII. 1045. ad vehementes lassitudinum affectus et nervorum contractiones. XIII. 1015. ad lassitudinum molestias *Themisonis*. XIII. 1009. Lexopyreton h. e. febrem sistens. XIII. 1013. bonum est malagma *Iacii* irino, vel cyprino vel laurino solutum. XIII. 969. quod ex melle inscribitur. XIII. 1012. quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. metasyncriticum. XIII. 1029. Neapolitae. XIII. 1020. Neapolitae, quod *Agrippae* compositum fuit. XIII. 1030. ad omnem nervorum ex consensu dolorem. XIII. 1014. Domitio Nigrino compositum. XIII. 1021. Orionis pectoris bonum. XIII. 1038. Orphito compositum, quo usus thoracis affectu molesto et jam inventerato liberatus est. XIII. 1030. parabile passis. XIII. 1052. ad paralyticos. XIII. 1045. a *Philocle* acceptum. XIII. 1034. Pompeji Sabini, polyteles i. e. pretiosum inscriptum. XIII. 1027. ex populo. XIII. 1022. Quadrati. XIII. 1034. ex sampsucho. XIII. 1034. tetramyron i. e. ex quatuor unguentis confectum. XIII. 1013. viridacopon. XIII. 1050. viride ut *Clemens Sertorius*. XIII. 1037. viride ad ischiadas et nervorum resolutionem. XIII. 1046. viride *Halici*. XIII. 1032.

ACORUS, radices vires et usus medicus. XI. 819 sq. radix ad gangraenam. XI. 138. urinam ducit. XI. 747. XIX. 695. in hysteria. XVI. 181. substituitur ei Asari radix. XIX. 724. amomo substitui potest. XIX. 725. pro lilio. XIX. 733.

ACRIA, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 447. quatenam. XI. 680. eorum ut ciborum usus. XI. 680. medicamenta quatenam. XII. 160. eorum vires generales. XII. 161. quomodo ab amaris differant. XI. 685. acrium et amarorum med. discrimen. XIII. 769. calidiora sunt, quam amara. XI. 670. acrium facultates. XI. 684. omnia calida sunt. XI. 682. omnia calefaciunt. XV. 457. exacte calida sunt. XI. 684. ignea sunt. XI. 785. aquam, in qua coquantur, acrem efficiunt. VI.

732. exiguum alimentum praebent, soluta acrimonia. VI. 591. corpus parcius nutriunt. VI. 651. non linguam solum mordicant, sed et reliquam carnem. XI. 679. succos crassos incidunt. VI. 596. et odoratum movent. XI. 697. in causo adhibere *Hippocrates* interdicit. XV. 747. acrium medicamentorum in morbis oculorum usus. XII. 700.

ACRIMONIA humorum partes exasperantur. VII. 33. ad excretionem stimulat. XVI. 50. tenuis et calidi humoris causa lassitudinis ulcerosae. VI. 237. ejus motus. VI. 239. vini est cum calore manifesto. XIV. 14. acrimoniae succorum causae. VI. 243 sq. cura. VI. 245. (confer *Succr.*)

ACRISTAE duplex significatio apud *Hippocratem*. XVII. A. 144.

ACROCHIRISMI brachiorum et manuum sunt exercitia. VI. 146.

ACROCHORDONES, definitio. XIX. 444. quidam ore sanabat. X. 1011. detrahit batrachium. XI. 849. caules *Chamaesyces* teneriores ut cataplasma admoti, quique ex eis profluit liquor, auferunt. XII. 155. ad *acrochordonas* lacertarum caput. XII. 334. sterminus ovillum. XII. 302. fugant *Tithymalli*. XII. 142. cura chirurgica. XIV. 791.

ACROMION scapulae. II. 766. os cartilagosum est. XVIII. A. 400. ejus utilitas. IV. 122. est ligamentum juguli cum lato scapularum osse. XVIII. A. 398. avulsio quibus signis se prodit. XVIII. A. 398. avulsio quomodo curetur. XVIII. A. 399. avulsum vi comprimimus et cogimus. XVIII. B. 794. avulsionem ipse *Galenus* passus est. XVIII. A. 401 sq.

ACRON *Agrigentinus* sectae empiricae auctor dicitur. XIV. 683.

ACTAEUM mel, atticum est. XIV. 82.

ACTIO, definitio. II. 7. VII. 46. motus est activus. IV. 347. X. 45. 87. est motus agentis. VII. 44. agentis ad rem patientem motus est. VII. 525. motus est efficiens. V. 506. motus est naturalis. V. 507. omnis duplicis generis est. I. 235. quibusnam tum partibus organicis tum simplicibus compleatur. I. 235. quid *Galeno* sit. II. 7. cuique parti propria. II. 14. actionis causa est facultas. II. 9. multi calido et frigido eam tribuunt. II. 8. partis quomodo

ab ejus usu differat. IV. 346. laesa locum affectum denotat. VIII. 44 sq.

Actiones veteres motus activos vocant. X. 89. animales et naturales sunt. VII. 55. animalium differentiae. VII. 55. animales intemperies frigida torpidas reddit. VIII. 161. animales negligunt insani. VII. 790. nonnunquam et motus dicuntur. V. 511. laesas spectantia symptomata, eorumque causae. VII. 231. laesiones, symptomata inde oriunda. VII. 55. principes quae? I. 322. voluntariae quae. VII. 585.

Actionem quidam calido et frigido tribuunt, ut *Aristoteles*, et siccum et humidum iis subjiunt. II. 8.

Actionum inbecillitas, sine vasorum evacuatione, malum. XVI. 597. noxa locum affectum ostendit. XVI. 116. perfectio corporis bonum absolutissimum est. V. 832. robur, definitio. V. 832. sensilium integritas et vitium signum temperamenti praebet. I. 349. vigor facultatis robur efficit. VII. 545.

ACTIS i. q. *SAMBUCUS*. XI. 820.

ACU (ab) vulnera quid exigant in curatione. X. 386 sq.

ACUFORMIS processus vid. *STYLOIDES*. II. 745.

ACULEOS educit malagma *Andreae*. XIII. 343. et stipites ex alto extrahere fertur cannae radix. XII. 7. extrahit emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. educit emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. isis viridis. XIII. 794.

ACYLI glandibus magis sunt acerbae. VI. 779. confer *ILICIS* glandes.

ADAMANTIUS commemoratur. XIX. 755.

ADAMAS in halitum solvi nequit. X. 657.

ADAPERTIO meatuum interdum prodest, interdum nocet. XVI. 192.

ADARCE vel *Adarcion*, ejus vires et usus medicus. XII. 370.

Ἀδάραον quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ADEN, definitio. XIX. 443. confer. GLANDULA.

Ἀδνῆος quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ADEPS (adipes variorum animalium vid. sub animalibus, unde sumuntur) similis pars est. XV. 8. humidis-

sima. I. 599. mitigans est. XI. 495. non dolet. I. 249. sensus expers. VII. 531. cerebro humidior est. I. 570. circa jecur, arterias, venas, cor etc. cur non exoritur. I. 570. pauci nutrimenti est. VI. 679. coctorum ciborum secundum *Sabinum* alimentum est nostrae naturae. XVII. A. 745. non eandem facultatem obtinet, sed pro animalis temperatura differt. XIII. 949. ex habitus frigidityte semper gignitur. I. 607. itemque ex humiditate. I. 610. ejus vires et usus. XII. 323. quomodo differat a sevo. XII. 324. inveteratae facultates. XII. 328. vetus discutit. XIII. 696. vetustate acrior et siccior evadit. XI. 738. omnium agrestium animalium acrior est et siccior, quam domesticorum. XI. 734.

Adipis colliquationis indicium urina pinguis est. XVIII. A. 135. *adipis* totius corporis colliquationem indicat urina elaeochroa. XIX. 588. *adipem* minuunt exercitationes. XVII. B. 8. *adipes* emolliunt. XI. 105. *adipes* sibi invicem substituuntur. XIX. 743.

ADHAESIO alimenti, agglutinatio ejus est. VII. 256.

ADLANTUM. Facultates ejus medicae. XI. 812. aquas vitiat. XVI. 363. quidam *Polytrichum* vocant. XIV. 503.

Adianti decoctum lapides conterit. XIX. 694.

ADIAPNEUSTIA. X. 769.

ADIPOSI quali victu uti debeant. XVII. B. 12. fiunt temperamento humido et frigido praediti. I. 626.

ADIPOSITATIS causae. I. 606.

ADIPSUM, i. e. sitim extinguens *Asclepiadis* remedium. XIII. 145.

ADOLESCENS vulnere in alterum anteriorem cerebri ventriculum accepto superstes mansit. III. 664. *Adolescentis*, in quo implicatio tertianae febris cum quotidiana continua erat, historia. VII. 355. cura, qui ex refrigeratis spiritus instrumentis tussim sibi conciliaverat, et sanguinem respuebat. X. 371. historia, qui in primo articulo medii digiti dextrae manus tendinem ex contusione putrescentem habebat. XIII. 574. cura, 377. historia, qui in pancratio digitum indicem morsus erat, et tam male se habuit ex usu emplastri albi ex pipere, ut in periculo esset, ne pars tota morsa putresceret. XIII. 418. casus cum febre proluviem rubicundam non

paucam secernens. XVI. 623. in mendacium foro decumbentis, et febre ardente correpti casus. XVII. A. 614. phrenitici casus. XVII. A. 790. *adolescentes* cur sint calidi. XVII. A. 54. alimenta sumunt, ut incrementum capiant. XV. 396. in iis sanguis exuberat. XIX. 374. copiose sanguinem generant, et quali cum effectu. XIX. 489. genuinae eorum partes magis sunt humidae. XI. 396. eorum aetas in optimo temperamento consistit. XV. 187. pituitosi cur facile tenesmo corripiantur. XVII. A. 350. *adolescentibus* familiares morbi. V. 695.

ADOLESCENTIA. Definitio. XIX. 374. est ab anno decimo octavo usque ad vigesimum quintum. XVII. B. 794. *adolescentiae* temperamentum quale. XIX. 374. calida et humida est. XIX. 489. calida est et sanguinis copiosi. IV. 810. temperies in ea optima est. VI. 387. ad omnem voluntate susceptam actionem est aptissima. IV. 26. quibus caro humidissima, iis senilis aetas impense sicca. VI. 396.

ADRASTAE lex. III. 466.

ADRIANUM vinum vid. *Vinum adrianum*.

ADRIANUS imperator stilum in ejusdam famuli oculum iracundia ductus intrusit. V. 17.

ADSCENSUS in febribus intermitt. VII. 421. *adscensum* morborum quidam incrementum vocant. VII. 411.

ASPECTUS morbi futuri nota. XVI. 224. quomodo se habeat in phrenitide et tabe. XVI. 553.

ADSTRICTIO, ejus ex methodicorum mente definitio. I. 80. cura ibid. ex mente Methodicorum definitio. I. 182. natura ejusdem quae. XI. 595. est meatuum cutis vitium, quo transmitti supervacua prohibentur. VI. 218. differentiae ejusdem. VI. 848. non omnis vocari potest corporis aut densatio aut retentio. I. 177. in glutinantibus substantiis est. XI. 851. *astriktiones* calorem animale augment. VII. 5.

Adstringendi vim habet frictio dura. VI. 93.

ADSTRINGENS quod appellatur, acerbis et austeri commune genus est. VI. 475. a veteribus austerum vocatur. XI. 448. terrestre et frigidum est. XI. 785.

ADSTRINGENTIA *medicamenta* quae-

nam (conf. *Medicamenta adstringentia*.) XII. 160. eorum vires generales. XII. 161. XIII. 698. differentiae, sunt austerum et acerbum. VI. 778. non semper, ut volunt Methodici, ab initio statim morborum in usum sunt vocanda. I. 218. quidam calida dicunt. XI. 412. in quibusdam alvum deiciunt. VI. 411. num alvum subducant, quemadmodum quidam putaverunt. VI. 598. retinent excrementorum dejectiones per alvum. X. 547. cohibent alvi dejectionem. VI. 596. eorum usus in morbis oculorum. XII. 701. scirrhus procreare solent. XIII. 993. faciunt ad ventriculi oris et hepatis inflammationes. XIII. 117. in quibusnam ventriculi et abdominis morbis sint utilia. XIII. 132. valent ad ventriculi resupinitatem, quae non ex humiditate fit. XIII. 141. ventriculi os roborant. VI. 411.

Adstringentia remedia singula. *adstringit* absinthium. XI. 844. aeris squama. XI. 576. 641. XII. 223. XIII. 568. aerugo. XII. 218. aes ustum. X. 927. aloë. XI. 822. alumen. XIII. 661. amomum. XI. 828. aphace. XI. 843. aspalathus. XI. 840. astaphis uva. XI. 842. radices astragali. XI. 841. atramentum sutorium. XI. 591. balanus myrepsica. XI. 845. cortex balani myristicae. XI. 846. balanstium. XI. 847. nonnihil bardana. XI. 837. brassica. XI. 575. britanicae herbae folia. XI. 854. nonnihil bromus. XI. 855. caries lignorum. XII. 118. caseus. XV. 873. chalcanthus. X. 926. XI. 641. cinis lignorum. XII. 138. crocus. XII. 48. cupressi resina. XII. 52. cynosbatus. XII. 52. paullulum dracontium. XI. 864. elatine. XI. 873. ephemerum. XI. 879. eupatorium. XI. 879. vehementius quam quercus fagus et ilex. XI. 866. galla. XI. 591. 632. gallinae jus. XII. 361. gingidium. XI. 856. cum quadam insuavitate glaucium. XI. 857. leviter glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. folia gnaphalii. XI. 861. hemionitis. XI. 884. cum amore hippuris. XI. 889. moderate ladanum. XII. 28. lapathi semen. XII. 56. mori fructus immaturi. XII. 78. nonnihil cortex radicis lauri. XI. 863. lysimachios. XII. 64. macer. XII. 66. manna. X. 322. mastiche. XII. 68. malum granatum. XI. 441. invalide muscus. XI. 855. myrtus:

XII. 81. myrti fructus. VI. 592. nardus. X. 573. oleae rami. XI. 868. paullulum oleum amygdalinum. XI. 874. hispanum. X. 790. X. 822. histricum. X. 791. 822. lentiscinum. XI. 871. ex oliva immatura. X. 822. oleum myrthinum et sesaminum. XI. 870 sq. oleum omotribes et omphacium. XI. 498. 868. olostium. XII. 88. cum quadam dulcedine paeoniae radix. XI. 859. paliuri folia. XII. 93. Polygonum. XII. 104. potamogeton. XII. 107. punicorum cortex. VI. 603. purpura tyria. X. 573. quercus partes omnes aliae plus aliae minus. XI. 865. rheum. XII. 112. rhu. XI. 574. rosae parum. XI. 591. sal. XI. 694. flores salicis. XI. 891. Ieviter salvia. XI. 873. schoeni flos. XII. 136. solanum. XII. 145. stoebe. XII. 130. uvae semina. XI. 856. vina varia vid. *Vina*.

ADULTI quinam succos crudeos accumulent. XV. 239.

ADURENTIA remedia, eorum usus. XIV. 765. *adurentium* materia. XIV. 766. (confer *Chalcitis*, *Lixivium*, *Misy*, *Sori*.)

ADUSTIONES (ad) hiemis inunctio. XIV. 557. confer *Ambustio*.

AEGILOPS frequens in hordeis reperitur quando. VI. 551 sq. ejus facultates medicae. XI. 815.

AEGILOPS morbus, definitio. XIV. 772. qualis sit oculi morbus. XII. 820. XIV. 414. curandi ratio. XII. 820. XIV. 414. *Archigenis* ad aegilopas medicamenta. XII. 821. *Asclepiadis*. XII. 822.

ad *Aegilopas* remed. par. XIV. 497. XIV. 558. cura chirurgica. XIV. 785. *aegilopas* sanat aegilops. XI. 815. sanat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. ad *aegilopas* compositio. XII. 742. *diasmyrnon* *Synerotis*. XII. 774. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. *Herae* remedium. XII. 819. *Lamponis* remedium. XII. 682. *Menelaei* remedium. XIV. 173. nucum oleum. XII. 14. panacea *Herae*. XIII. 767.

AEGIMIUS. VI. 159. *Heliensis* in libro de palpitationibus quemvis motum arteriarum pulsum vocat. VIII. 498. in libro de palpitationibus pulsum vocat palpitationem. VIII. 716. (disceptatur, an liber ille sit genuinus. VIII. 752.)

AEGIRUS, vid. *POPULUS nigra*.

AEGRITUDO, definitio. XIX. 387. quae ab interno vitio oritur, duplicem causam habet. VI. 407.

AEGROTARE assidue quatenus causas efficiant. VI. 407.

AEGROTUS et AEGROTI. *Aegrotus* qui dicatur. X. 41. *aegroti* etiam infirmi et laborantes dicuntur. X. 91. a balneo venientis cura. XV. 715. *aegrotus* quid facere debeat, ut cura recte procedat. XV. 314. superfuturum sint, an morituri, quibusnam signis hoc cognoscatur. XVIII. B. 295—297. cum medico morbo obluctari oportet. XVII. A. 150. situs ejusdem ut signum. XVIII. B. 55. quatenus in iis dicatur urina optima. XIX. 616. robur aut imbecillitas scopi sunt victus. XV. 606. pisces hisce molli carne praediti conducunt. VI. 726. cibi et potus grati num sint iis exhibendi. XVII. B. 135. ad omnia obediens esse debet. XVII. B. 137. examen cum aegro quomodo sit instituendum. XVII. A. 995 sq. responsiones aegrorum, utpote ad morbi cognitionem valentes, bene sunt considerandae. XVII. A. 995 sq. vires num ad curam quidquam conferant, nec ne. X. 629. notae, quae sanitatem et quae mortem significant. I. 364.

AEGYPTIA* *Andromachi* ad vulnera cruenta. XIII. 643. fusca *Andromachi*. XIII. 890. compositio ad inveteratos aurium affectus, vel connatos. XII. 639. compositio ad callos, leucomata et pelliculas. XII. 737.

AEGYPTIAE SPINAE fructus confert ad uvulae inflammationem. I. 91. fructus modice siccant. X. 199.

AEGYPTII graciles dicuntur et aridi. XI. 514. nigros, difficiles incrementi, siccos, crispes et fragiles pilos habent. I. 618. apud *Aegyptios* medicinae status teste *Homero*. XIV. 675.

AEGYPTIUM. XIII. 883. 919. 922. *Andromachi*. XIII. 643. *Philoxeni*. XIII. 645. *Aegyptium unguentum* etiam *Mendesium*, aut *Megaleum* vocatur, a *Megalo*, qui illud composuit. XII. 570.

AEGYPTUS calidior et siccior. XVII. B. 597. superior tabi convenit. XIV. 745. aestate relaxatur. XIX. 301. paludum aquae salubres sunt. XVI. 363. *Aegyptum* habitantes duos cor-

porum habitus et siccos sortiti sunt. XIII. 662. in *Aegypto* quomodo aqua refrigeretur. XVII. B. 155. 182. in *Aegypto* etiam vina aquosa crescunt. XV. 649.

AELIZOON vid. SEMPERVIVUM.

AELIANUS de musculorum dissectione scripsit, in compendio anatomico, a patre conscripto. XVIII. B. 926.

AELII psoricum remedium. XII. 730. (confer *Galli Aelii* remedia.) Talii emplastrum. XIII. 885.

AELURI stercori succedit ichneumonis stercus. XIX. 733.

AENEAS quae per experientiam pituitam detrahentia tradiderit. XII. 589.

In AENO legumina et ervum comedentes cruribus imbecilli et genu dolentes evadebant. XVII. B. 168.

AERINOCTIUM et AERINOCTIA. *Aerinoctia* duo sunt, alterum vere, alterum autumnno. XVII. A. 15. in plagis omnibus uno tempore fiunt. XVII. A. 16. *aerinoctium* veris principium ducitur. XVI. 384. XVI. 433. *autumnale* quando sit. XVII. A. 21. circa *aerinoctium* autumnale africanus fiat. XVI. 409. *vernale* veris initium. XVII. A. 17. XVII. B. 599. quo fiat mense Macedonum. XVII. A. 21.

AERIVOCA quae dicantur. XVIII. B. 870. in *aerivocatione* sophismata quae. XIV. 583.

AER non est ex atomis compositus sed continuus. XIX. 312. quomodo fiat. XV. 31. quomodo generetur ex aqua aut igne. XV. 28. cur a quibusdam elementum dicatur. I. 443. *Anaximenes* et *Diogenes* Apolloniata elementum duxerunt eum. XIX. 243. *Aristoteles* eum calidum, Stoici frigidum dicunt. XI. 510. secundum *Platonem* figuram octonorum sessuum habet. V. 668. ex octaëdra factum putat Pythagoras. XIX. 266. quale coelum dicatur a Graecis. XVII. B. 185 sq. accensus flamma est. XI. 406. XI. 626. nos ambiens prius haud laedit, quam ad immoderatum calorem frigusque fuerit immutatus. VII. 744. ambiens qua ratione sit morbosa causa. X. 647. et quam materia sanans. X. 648. ambientis malitia spiritum alterat. X. 840. ambientis temperatura in febr. cont. symptomatis loco habenda est. XI. 44. nos ambiens morborum causa. XVI. 358. aquilonio respondet spiri-

tus naturalis in corpore. XI. 111. *aërem* attrahunt arteriae cutis. II. 204. austrino respondet spiritus flatulentus. XI. 111. continuus est, totusque unus, nihil vacui in se continens. XI. 423. aut nullus aut parum ad cor accedit. IV. 725. actu calidus est, medicinae potentia. XI. 529. quem sol tangit, calidior et tenuior est. XVI. 359. si vel nimis calidus sit, vel frigidus, nocet humoribus crudis laborantibus. X. 828. calidiori quoad recalefaciendi facultatem, respondet pyrethrum, napy, piper. XI. 528. calidioris circa canis ortum in corpus nostrum effectus. VII. 289. calidiorem quomodo in morbis refrigeremus. X. 696 sq. conditio in curandis febribus hëcticis qualis esse debeat. X. 698. constitutio a vento flante pendet. XVI. 444. constitutio humidior ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23. constitutio et pulsum et respirationem afficit. VII. 771. constitutio ex morbis in posterum praesagire licet. XVI. 435. constitutionis aquilonariae in corpus effectus. XVI. 449. corpus est undique sibi continuum. VIII. 673. in nostrum corpus influxus. XVI. 442. in corpus effectus. XVII. A. 31 sq. quomodo nos laedat. VI. 10. frigidus cutim densat. X. 698. frigidus inspiratus quid efficiat. XVII. A. 949. frigidioris respiratio in febribus sitim prohibet. XVII. B. 104. frigidus refrigerat. IX. 225. *aërem* esse hominem quidam dicunt. XV. 27. esse hominem *Anaximenes* statuit. XV. 25. *aër* hominis elementum. XIV. 696. in hortis cur sit vitandus. XVI. 360. humiditas et frigiditas ejus transpirationem cohibet. X. 626. humor ei inest. XV. 51. in *aëre* plana immobilitas et stabilitas nunquam est. XVII. A. 651. lunae in eum effectus. IX. 908 sq. *aër* non unica causa morborum communium. XV. 119. *aër* frequentissima morborum causa. XVII. A. 2 sq. mutationes quatenus sunt periculosae. XVI. 312. nubilosus ubi est, qualis humor abundet. XVII. A. 43. cum oculo eandem habet rationem, quam cerebrum cum nervo. V. 625. optimus qui. VI. 57. XVI. 358. pejor est, qui in urbe, quam qui in rure habetur. XVI. 360. qui vitium ex cloacis magnam urbem expurgantibus contraxit, morborum causa.

XVI. 359. pravus est, qui ab aliqua corruptela aut fimo inquinatur. XVI. 359. pravus, qui propter vicinum stagnum aut flumen nebulosus est. XVI. 359. pravum omnes aetates vitare debent. XVI. 359. si maxime purus est, a coloribus alteratur. V. 637. accurate purus quinam dicatur. XVI. 358. puri ruralis in homines effectus. XVI. 360. respirationis principium. IV. 466. num in respiratione in medium thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experiendum. II. 698 sq. inspiratus num a corde attrahatur. IV. 473 sq. inspirati mutatio in pulmonibus, corde et arteriis. III. 541. inspiratione eum in corpus non ingredi, nec expiratione egredi putabat quidam. XV. 69. alias sanitatis alias morborum causa. X. 737. num inania spatia contineat. XVII. B. 163. circa Sardes et Hieropolin vitiosus. VI. 58. aeris sensus auditus est. VII. 122. aer siccus corpora exsiccatur. VII. 19. aeris status definitio. IX. 908. X. 625. status index morbi constitutionis. XVII. B. 386. status pestilens febris causa. VII. 279. substantia qualis. X. 657. substantia tenuissima. VII. 278. suffocans et putris quinam censeatur. XVI. 359. optime temperatus saluberrimus temperamento optimo. VI. 58. in quibus vero exuperans qualitas dominatur, iis conducit aer, ei qualitati adversus. VI. 59. temperatus temperatis corporibus est optimus. XVI. 391. temperatus sanitati conservandae inservit. I. 370. temperatura inaequalis quales morbos gignat. XVI. 386. temperies calida et humida pestis causa. VII. 291. temperies, in quo frictiones fiant. VI. 125. tenuium partium est. XI. 423. XI. 626. turbatio nubeculosa *ἐχλιδς* vocatur. XVI. 609. umbrosus crassior. XVI. 359. quibusnam ex causis vitietur. VI. 58.

AERA vid. LOLIUM.

ad *Aeram* sine cicatrice et ulcere remedia parabilia. XIV. 419.

ARREOLUS i. q. granum. XIX. 765.

ARREUS. XIX. 768. XIX. 772.

AERUGO paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9. ejus vires et usus. XII. 218. combusta ad ulcera dysepulota. XIII. 660. ad carnes supercrescentes. X. 202. ulceratam carnem erodit. XIII. 367.

aeruginis utilis onoclea anchusa. XI. 812. ad ulcera, si crusta non decidat. XIII. 732. aeris, succedanea ei remedia. XIX. 730.

AES paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9.

AES USTUM, ejus vires et usus. XII. 242. quomodo lavetur. XI. 497. quomodo lavari debeat. XIII. 407. lotum in medio tertii ordinis siccantium est. XI. 788. diligenter elotum, obscuram ventrem purgandi vim habet. XI. 578. et lotum cicatricem inducit. XI. 756. non lotum quidam cathaereticum obtinet. XI. 756. ejusque squama adstringunt. X. 927. valenter siccatur. X. 199. ulcera non glutinat. XI. 441. pro diaphryge. XIX. 728.

AERIS squama paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9. ejus vires et usus. XI. 576. XII. 223. et adstringit et mordicat. XI. 576. simul adstringit et mordicat. XI. 641. subtilis, calida et paululum adstringens est. XIII. 568. cathaereticum est. XI. 756. quomodo lavetur. XI. 497. diligenter elota ventrem non pungat. XI. 578. valenter siccatur. X. 199. praeterquam quod siccatur, etiam abstergit, purgatque, unde pura quoque ulcera efficit. XIII. 663. ulcera non glutinat. XI. 441. ulcerum carnes supercrescentes adstringit, per os autem sumta corpus purgat. XIV. 226. urentibus jam proxima. XI. 788. pro stibio coptico sumitur. XIX. 743. et pro vitriolo. XIX. 746.

AESCHRION, empiricus, qua ratione usus sit cancriis ustis ad rabiem, et morsum canum rabidorum. XII. 356.

AESCHYLII versus ex Promethee de pemphigie tradentes. XVII. A. 879.

AESCULAPIUS medicinam invenit. XIV. 676. ab Apolline patre medicinam primum didicisse traditur. XIV. 674. summos honores promeruit ob monstratam artem medendi. I. 22. *Nicomachum* smyrnaeum sanavit supra modum obesum. VI. 869. cura eorum, quibus vehementiores irascibilis partis motus corporis temperamentum justo calidius effecerant. VI. 41.

AESCULAPIUS medicamentum. XIII. 986.

Aesopi dictum de binis manticiis.
V. 6.

ARSTAS qualem constitutionem habere debeat. XVI. 355. aestuosa est, et corpus biliosum reddit. XV. 198. calida et sicca est. I. 522. (Galenus contradicit. I. 526.) calidissima et siccissima. IX. 648. calida est et sicca. XV. 85. calida et sicca est, et corpora calida et squalida reddit. XV. 182. caliditate et siccitate excellit. XVI. 291. calida et sicca quales morbos producat. XVI. 356. caliditate et siccitate excellit. XVI. 371. calida et sicca est. XIX. 486. finitur arcturo oriente. XVII. A. 29. respondet meridiei. XVI. 424. ejus caloris auctor sol. XV. 87. quales morbos potissimum gignat. XV. 82. si biliosa fiat, etiam aliquantulum lienosii fiunt. XVI. 377. febres ardentes et phrenitides hoc anni tempore oriuntur. VII. 651. febris tertianae favet. VII. 335. veri quum sit similis, quales morbi oriuntur. XVI. 379. quum sit veri similis, in febribus copiosi sudores expectandi. XVII. B. 572. quum sit veri similis, sudores in febribus multos expectare oportet. VII. 933. cur senibus maxime utilis. XVII. B. 613. si sicca et aquilonia, autumnus pluviosus et austrinus fuerit, quales tunc sint morbi expectandi. XVII. B. 590. victus ratio in ea observanda. XV. 182. XVII. B. 431.

Aestatis causa. XIX. 293. aestuosae causae. XVII. A. 387. constitutio. XVII. A. 29. initium et finis. XVII. A. 17. finis. XVI. 384. initium vergiliarum ortus. XVII. B. 599. ortus est vergiliarum initium. XVI. 433. medio num pulsus minimus. VIII. 865. morbi hieme solvuntur. IX. 883. IX. 914.

Aestatis tempore quomodo se habeat pulsus. VIII. 464. IX. 473. XIX. 632. tempore quae alimenta conveniant. VI. 811. tempore quomodo tractandi, qui ex tenuibus crassiores evadere cupiunt. XV. 198.

Aestati aequiparandus juvenis. XVI. 26. juvenis respondet. XVI. 345. similis juvenis. XVI. 424.

Aestatem ad canis exortum protendunt, qui annum in septem partes dividunt. XVII. A. 17.

Aestate cur aqua fontinalis sit calida. XVI. 362. per aestatem balneis

multis utendum. XV. 191. bilis flava abundat. V. 689. morbi biliosi potissimum fiunt. XV. 82. cur bilis flava praecellat. XV. 88. bilis flava redundat. XV. 242. XVI. 292. XVII. A. 30. bilis se extollit, et in autumnum usque pertinet. XVI. 420. bilis pallida generatur. XVII. A. 43. angetur amara bilis. XIX. 488. colligunt succum biliosum, qui multum laborant. VI. 249. cibi pauciores appetuntur et concoquuntur. XVII. B. 416. cibis humectantibus et refrigerantibus est utendum. VI. 528. cibi difficillime feruntur. XVII. B. 432. et autumnus cibos difficillime ferunt athletae. XV. 89. et autumnus cibi difficillime feruntur. XV. 180. conquiescendum est, nisi per solis ardorem iter sit faciendum. XV. 190. corpus refrigerandum est, et quae sursum attolluntur, deorsum ex istis locis deducenda. XV. 198. qualis diaeta sit administranda. XVI. 432. qualia exercitia conducant. XV. 211. extrema pueri optime degunt. XVII. B. 308. febres acutae fiunt, lippitudines, dysenteriae, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. potissimum febres ardentes oriuntur. XVII. A. 304. potissimum fiunt continuae et tertianae febres. XVI. 103. incipiente cur sanguinis defractio utilis. XVII. B. 423. ineunte pulsus languidi fiunt, parvi, celeres et crebri. IX. 126. potissimum grassantes morbi. V. 694. quoniam morbi potissimum occurrant. XVI. 26. potissimum grassantes morbi qui. XVI. 293. XVII. B. 619. cur morbi sint breviores. XVII. B. 513. desinunt morbi, qui hieme increscunt. XV. 99. morbi qui aestate increscunt, hieme desinunt. XV. 99. quales morbi sint expectandi, quum hiems squalida et ver pluviosum et austrinum fuerit. XVI. 374. quidam etiam vernaes morbi oriuntur. XVII. B. 619. quoniam naturae se male, quaeque bene habeant. XVI. 423. pituita imbecillior est. XV. 84. pituitosi optime degunt. XVII. B. 613. sanguis adhuc viget et bilis in corpore attollitur. XV. 84. et ineunte autumnus optime se habent senes. V. 696. senes optime se habent. XVII. B. 308. senes melius se habent. XVII. B. 567. secundum Hippocratem venter superior purgandus. XVII. B. 663. su-

periores, hieme inferiores ventres sunt purgandi. XI. 347. per superiora corpus purgandum. XV. 199. purgare oportet superiores ventres. XV. 335. per superiora evacuandum est. XVI. 122. oleo imbutas vestes inducere convenit. XV. 192. vipera- rum caro sitis est efficax: secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers. XIV. 45.

AESTIVUM collyrium. XII. 760. tempus *Hippocrates* calidum et sic- cum vocat. XV. 734.

AESTUANTES juvat andrachne por- tulaca. XI. 830. qui citra crisin per- frigescent, et celeriter peruruntur, torpidi, convulsi. (*Hippocrates*.) XVI. 734.

AESTUS circa canis sideris ortum febris causa. VII. 280. lateris dolo- rosus quid significet. XVI. 649. mor- borum causa recens. XV. 162. san- guinem exaestuat. VII. 375.

AETAS calida febris continenti ob- noxia. X. 607. calidior biliosior etiam, frigidior pituitosior est. II. 118. ca- lenti aetati propria febris synochalis. X. 777. *aetate* constantes quosnam *Hippocrates* vocet. XVII. B. 401. crescens, inspirationis conditio. VII. 770. declinans sicca et frigida est. XIX. 489. declinans autumno re- spondet. XVI. 424. declinans annis quadraginta octo circumscribitur. XVII. B. 643. declinantis affectus sunt hae- morrhoides. XVI. 453. decrescens, terminus manifestus inter eam et senectutem. VII. 680. decrescens, paucam habens siccitatem, multos latet. VII. 679. decrescens; inspira- tionis conditio. VII. 771. florescens qualis sit temperamenti. I. 580. *aetate* florentes cur sint calidi. XVII. A. 54. florente demum Venus exer- cenda. VI. 84. florentes num cali- diores quam pueri. I. 583 sq. floren- tium corpus terrea siccitate praeava- lescit. XVII. B. 409. florentium calor subacre quiddam habet et non suave. I. 594. aequalis tamen cum eo pue- rorum. I. 597. frigida synocho non infestatur. X. 607. frigidior palpita- tioni obnoxia. VII. 599. indicationem in morbis praebet. X. 652. juvenilis sicca est, et corpora induruerunt. XV. 186. media optime se habet hieme. XVII. B. 308. morborum causam docet. XIX. 494.

Aetatis in morbos influxus XVII.

B. 567. in morborum constitutiones influxus. XVII. B. 386. dignitas in morbis cognoscendis. XVI. 101. digni- tas ad morbos cognoscendos et prae- noscendos. XVII. A. 211. mutatio- nes epilepsiae remedium. XVII. B. 548. provectoris peculiaritates. XVII. B. 646.

Aetatem puerilem temperatam esse, tum vero calidam humidamque qui- dam statuunt. I. 522.

Aetas senilis siccissima. I. 581. si- mul et frigidissima. I. 582. senilis sicca sed frigida. IV. 786. *aetatis* signa secundum *Hippocratem*. XVI. 338. *aetatis* respectu temperamenta considerata. I. 578 sq. *victus ratio per singulas aetates persequenda*. XIX. 683 sq. similem sibi victum postulat. X. 592. *aetatis* differentia ad victum instituendum aliquid confert. XVII. B. 401. temperatae et intemperatae vel post veris medium pulsus habent ma- ximos. VIII. 867. vicens, definitio. XIX. 374. vicens triginta quinque annis circumscribitur. XVII. B. 643. vicens omnium maxime biliosa est. VII. 334. *aetate* vigentium tempera- mentum. XIX. 374. vigentibus qua- les cibi conducant. XV. 406. vigenti hiems utilissima. XVII. B. 613. vi- gentes cur pilos densos habeant. XIX. 369.

Aetates anni temporibus respon- dent. XVI. 102. XVI. 345. XVI. 424. quatuor dantur. XIX. 373. ca- lidiae quae dicantur. XVII. A. 188. influxus earum in humorum redun- dantiam. XVI. 57. quoad pulsum earum differentiae. VIII. 464. IX. 118. pulsus per eas mutationes. XIX. 635. ad *aetates* spectantes morbi. XVII. B. 627 sq. morbi aetatibus diversis familiares. V. 694 sq.

AETERNUM immutabile. XIX. 473.

AETHER est etiam locus supra nu- bes. XVII. B. 186. *aetherem* Graeci vocant coelum exquisite purum. XVII. B. 185.

AETHIOPEs cur celeriter senescant. XIX. 344. cur sint crispi. I. 616. graciles dicuntur, et aridi. XI. 514. *Aethiopum* capita parvos quidem ca- pillos, sed difficile calvescunt. III. 910. corpora ob solem rariora fiunt. XIX. 345. cutis cur nigra. I. 628.

AETIOLOGIA, definitio. XIV. 690. *aetiologiae* cognitio medicis maxime necessaria. I. 279.

Atropa quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

AFFATIM quid. VII. 117.

AFFECTIO. Definitiones. XIX. 386. (confer AFFECTUS. MORBUS.) qua in re ab affectu differat. XVI. 296. quando sit morbus dicenda. XVI. 40. neutra qualis sit *Herophilo*. VI. 388. rheumatica, definitio. XI. 79. (confer *Rheumatismus*.) salubris bonus habitus vocatur. V. 831. affectionis vocabulum ab afficiendo dictum. XI. 255. colicae indicia. VIII. 384. confer Colica.) corporeae omnis providentia qua in re consistat. VI. 357. affectiones hepaticae proprie dictae quae. VIII. 359. pilorum quid? XII. 380.

ad Affectiones internas antidotus mithridatica. XIV. 107. omnes internas antidotus incomparabilis, quam *Andromachus* praeparavit. XIV. 112.

AFFECTUS definitio. VII. 52. XVI. 295 sq. motus est in altero ex altero. V. 506. est, quaecunque rem amore vehementi aut odio prosequi. V. 7. motus est praeter naturam. V. 507. qua in re consistat. VII. 44. permanentem Graeci passionem vocant. VII. 45. num sint corpora. XIX. 480. num sint iudicia. V. 368. quomodo affectio ab eo differat. XVI. 296. a passione motu differt. VII. 44. praeter naturam in corpore tres dantur. X. 86. quomodo gignatur. XVI. 295. oriuntur ob brutum animi impetum. V. 7. ei ratio oppugnat. V. 376. omnes ad naturalem statum per contraria redeunt. VII. 125. coercere difficulter potest, qui errare diu consuevit. V. 25. eorumque locos qui velit cognoscere, quomodo is esse debeat exercitatus. VIII. 14. processu temporis mitigantur. V. 419. actioni contrarius. VIII. 32. dum alterantur, moventur, quum a motu cessaverint, jam alterati sunt. X. 87. animi qua in re consistant. XIX. 319. animi motus est rationi obediens. V. 372. omnes animi recensentur. V. 7. calidos quatenus excitent. VII. 213. calidum denotat magnus pulsus. IX. 211. quinam comatosi sint. XVI. 221. convellentes arteriarum tensionem efficiunt. IX. 248. convulsivi qui a *Galeno* dicantur. IX. 251. qui eo moriuntur, diutissime permanent calidi. IX. 251. convulsivi, pulsus conditio. IX. 251. (confer *Convulsio*.)

deligationem neutiquam ferentes. XVIII. A. 833. diurnos demolitur acopon metasyncriticum. XIII. 1029. frigidos quatenus excitent. VII. 213. humidus et mollis quomodo differant et cognoscantur. VI. 316 sq. iudicia esse *Chrysippus* statuit. V. 409. lassitudinis. VI. 192. melancholici qui. VI. 662. melancholicos gignunt carnes bubulae largius sumtae. VI. 661. qui functioni officit, morbus est. X. 152. a morbo differt. XVI. 295. morbosus, definitio. XVII. B. 239. morbosus qui dicantur. XVII. A. 396. proprius qui. VIII. 17. qui ab aliis primarii vocantur, proprios *Galenus* vocat. VIII. 48. siccus habitum corporis statim durum reddit. VI. 317. similarium partium octo numero sunt, alii simplices alii compositi. IX. 331. venosi generis febres sunt. XVI. 237. qui ad vehementes rigores procedunt, non admodum, nisi prope statum mitescunt. XVII. A. 846. contra praecipuos *Antonius* Epicureus librum scripsit, qui a *Galeno* recensetur. V. 1 sq. ad Affectus diurnos acopon. XIII. 1016. acopon calefaciens ut *Custus*. XIII. 1037. emplastrum Cyzicenum. XIII. 742. ad affectum omnem interiorem antidotum Galene. XIV. 42. ad affectus internos ambrosia *Philippi Macedonis*. XIV. 149. antidotum diascincum. XIV. 152. antid. *Ael. Galli*. XIV. 158. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154. ad inveteratos acopon regium. XIII. 1030. in affectu constitutus quinam sit iudicandus. V. 5. affectu athletico non naturali habitus salubris melior. V. 820. affectuum diversorum causae. I. 138. causam *Chrysippus* accipit diversam a rationatrice facultate animi. V. 403. diagnosi unde petenda. VIII. 44. differentiae. X. 64. affectibus quae propinqua sunt et communia, ea prima et maxime vitiantur. XVI. 233. calidis inimicae aquae non purae. XI. 392. pravis quae intro sumta medentur, antidota vocantur. XIV. 1. ex pravo victu oborientibus antidota quaedam. XIV. 1. AFRICUS ventus. XVI. 406. circa aequinoctium autumnale fiat. XVI. 409. caeciae contrarius est. XVI. 408. humidus est. XVI. 409. *Africum ventum* quoniam Stoici dicant. XVI. 396.

AGALLOCHUM pro castoreo. XIX. 731. indicum sumitur pro croco-

magmate. XIX. 733. substitui ei potest centaurium. XIX. 723.

AGAMEMNON heros. V. 15.

AGARICUS. Radicis facultates et usus. XI. 813. quinam ad theriacam praestantissimus, quique non. XIV. 67. *agarici* antidotum zingiber. XIV. 761. *agarico* quatenam substitui possint. XIX. 723. *agaricum* pro euphorbio. XIX. 729.

AGATHII infusum ad dysenter. XIII. 299.

AGATHINUS Lacedaemonius sectam constituit episyntheticam. XIX. 353. librum scripsit de semitertianis. XVII. A. 118. librum scripsit de pulsibus. VIII. 749. ejusdem pulsus definitio. VIII. 750. de pleno et vacuo pulsu sententia. VIII. 936. de vehemente et languido pulsu verba. VIII. 937. febres omnes productas tertianas semitertianas vocare videtur. VII. 367. febris ejus semitertiana magna et parva qualis. XVII. A. 942 sq. venae sectione usus est. XI. 163. ex *Agathini* libris emplastrum croceum. XIII. 830.

AGATHOCLES. Ex eo pastillus ad erysipelata. XIII. 832.

AGENDUM (ad) aptum est, quod molle. III. 633.

AGERATUS lapis, ejus vires et usus. XI. 812. XII. 201.

AGESIS filiae casus. XVII. B. 126.

Ἀρχόμενος qui dicatur apud Hippocratem. XIX. 69.

AGGLUTINATIONES squamosae. III. 755.

AGGLUTINATORIUM ad fluxionem oculorum. XII. 796.

Ἀγκύλη quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 623.

Ἀγκυλιδωτον quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

Ἀγκυρομήλη quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

AGLAIA quid. XIV. 75.

Ἀγλή, quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

Ἀγλιδες, quid sint apud Hippocratem. XIX. 69.

AGNI. Eorum caro qualis. VI. 774. caro humida, glutinosa et mucosa est. VI. 789. carnem habent humidissimam et pituitosam. VI. 663. sanguinis eorundem usus fictitius est. XII. 260.

AGNUS castus, qualitates, facultates et usus medicus. XI. 807 sq. ca-

sti a ruta quoad facultates differentia. XI. 809. *agnum* castum mulieres Athenis in Thesimophoriis sibi substernunt. XI. 808.

AGONIA inaequales habet motus. VII. 192. pulsus conditio. VII. 192.

AGRIA STAPHYS, ei substituantur dactyli Syriaci. XIX. 723. (confer. *Populus nigra*.)

AGRICULTURA, de ea scriptores quales differentias terrae proponant? XII. 165.

AGRIOSELINI semen urinam movet. XI. 747. sanguinem extenuat et discernit. ibid.

AGRIPPA (Julius) usus est Polyarchi malagmate. XIII. 185. *Agrippae* compositum acopon Neapolitae. XIII. 1030.

Ἀρχορον quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

AGROSTIS in colle ad Tobias crescit. X. 365. vid. GRAMEN.

AGRYPNIA vide SOMNUS.

Ἀγνια quae dicantur apud Hippocratem. XIX. 69.

AJAX heros. V. 15. Achille minor. VIII. 843.

Ἀιρονέας quid sit apud Hippocratem. XIX. 70.

Ἀιματοφλοισβοιστάσιες apud Hippocratem quid. XIX. 71.

Ἀιρονέχνα apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀιδόλιες apud Hippocratem quid. XIX. 71.

Ἀιδρηγενέτης aquilo ab Homero vocatur. XVI. 406.

Ἀινειάτης apud Hippocratem qui dicatur. XIX. 72.

Ἀιολᾶσθαι apud Hippocratem quid significet. XIX. 72.

Αἰὼν apud Hippocratem quid significet. XIX. 72.

AJUGA vide *Chamaepitys*.

Ἀκαλήφη apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀκαπνα. XIV. 46.

Ἀκεστά apud Hippocratem quae. XIX. 72.

Ἀκήρατος apud Hippocratem qui dicatur. XIX. 72.

Ἀκόνη apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀκουσα apud Hippocratem quae. XIX. 73.

Ἀκράλεια apud Hippocratem quae. XIX. 73.

Ἀγκρα maxillae inferioris i. q. processus. XVIII. A. 428.

Ἀγκρόπερον apud *Hippocratem* quid. XIX. 73.

Ἀγκρότον apud *Hippocratem* quid. XIX. 73.

Ἀγκρότοχοι apud *Hippocratem* qui. XIX. 73.

Ἀγκριον πάγος apud *Hippocratem* quid. XIX. 73.

Ἀγκροαπὶς, quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 73.

Ἀγκρόπλου apud *Hippocratem* quae. XIX. 73.

Ἀγκροσαπὶς apud *Hippocratem* quid. XIX. 73.

Ἀγκρόψιλον quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 74.

Ἀκύλοι. VI. 778.

ALA auris. XIV. 701. *alae* (axillae) glandulae cur in ulcere digiti manus intumescant. X. 881. nervos ibi positos vocat *Hippocrates τόνους*. XVIII. A. 380. ustio quando et quomodo in humeri luxatione sit adhibenda. XVII. A. 376 sq. cura post unctionem institutam. XVIII. A. 390. anserum et gallinarum ad nutriendum sunt aptissimae. VI. 704. *avium* concoctu sunt faciles. VI. 773. (vide *Aves* diversas ipsas). *narium*. II. 750. XIV. 702. cur cartilagosae et mobiles. III. 918. musculi. III. 919. *rudendi* muliebris, definitio. XIV. 706.

ALABASTRITES, ejus usus. XII. 204.

Ἀλατά φθίσις qualis apud *Hippocratem*. XIX. 74.

Ἀλαός, coecus est. XIX. 75.

ALAPTA oppidum est Thraciae. XIX. 74.

Ἀλάστορες apud *Hippocratem* qui. XIX. 74.

ALATI quinam dicantur. XVII. A. 62. XVII. B. 34. exiguum cor habent. XVII. B. 34. ad tabem proni sunt. XVII. B. 53.

ALAUDA, ejus vires et usus. XII. 360. usta colicos juvat. XIV. 243.

ALBANIS (in) fons medicatus. VI. 424.

ALBANUM vinum, vide *VINUM albanum*.

ALBEDO quaedam decolor, humoris erudi signum. VII. 575.

ALBUGO, definitio. XIV. 775. *albugines* vocantur cicatrices in oculo, quae profundum petunt. XIV. 411.

conferatur *OCULUS*, *albugo*.

ALBUCUS, vide *ASPHODELUS*.

ALBULAE aquae aluminosae sunt. X. 536. XI. 393. cf. *Aquae Albulae*.

ALBUM simpliciter cur oculis sit molestum. VII. 118. et simul splendidum oculis molestissimum. VII. 118. oculi quatenam pars vocetur. XVIII. B. 47. *Albumen* ovorum, ejus vires et usus medicus. XII. 350. emplasticum est. XI. 634. difficiliter quam vitellus concoquitur. XI. 35. ad ophthalmias. X. 936. pro eo lac muliebre adhiberi potest. XIX. 747.

ALCETIUS qua ratione stomachicam compositionem *Galli* mutaverit. XIII. 138.

ALCIMII compositio ad dyspnoeam. XIII. 112.

ALCIMIONIS aridum ex plantis. XIII. 842. arteriaca. XIII. 31. emplastrum viride. XIII. 493. XIII. 807. malagma. XIII. 973. ut *Alcimion* aridum ad nomas. XIII. 841. ut *Alcimion* emplastrum epuloticum. XIII. 529. ut *Alcimion* pastillus Apollonii. XIII. 835.

ALCMAEON librum de natura scripsit. I. 487. XV. 5. caput primo generari in foetu putat. XIX. 331. auditus theoria. XIX. 309. theoria gustus. XIX. 310. opinio de causa muli sterilitatis. XIX. 329. theoria nutritionis foetus in utero. XIX. 331. theoria odoratus. XIX. 310. opinio de sanitatis causa. XIX. 343. opinio de seminis essentia. XIX. 321. opinio de somni causa. XIX. 339. de motu stellarum opinio. XIX. 272 sq.

ALCMENA Herculem procreans terrorem adversariis movisse dicitur, dum eum in utero adhuc gereret. XIX. 180.

ALCYONIA, variae species deseribuntur. Eorum usus. XII. 370 sq.

Ἀλεάξειν apud *Hippocratem* quid. XIX. 74.

Ἀλεόν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 74.

Ἀλεφα quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 74.

Ἀλεότης quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλέως quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

ALEXANDER nondum natus *Anmonis* jam filius dicebatur et regni princeps. XIX. 180.

Alexandri pastilli ad capitis dolorem. XII. 580. remedium ad capitis dolorem. XII. 557. remedium, quo

usus est ad catarrhum et tussim. XIV. 510.

Alexander Damascenus praeceptor erat *Flavii Boëthi*. XIV. 627.

Alexander Philalethes librum scripsit placitorum. VIII. 726. pulsus ejusdem definitio. VIII. 726. ejus discipulus erat *Aristoxenus*. VIII. 746.

ALEXANDRIA (in) si quem damnatum humaniter citoque volunt occidere, adjiciunt pectori serpentem, jubentque paululum ambulare, ita sine mora hominem tollunt e medio. XIV. 237. in—maximus dies est quatuordecim horarum, minimus decem. VI. 405. in — medici ossium doctrinam discipulis cum subjecti inspectione exhibent. II. 220. in — quomodo aqua refrigeretur. XVII. B. 155. 182. in — cur sit elephantiasis crebra. XI. 142.

Alexandrinorum victus. XVII. B. 492 sq.

Ἀλεασθαι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 74.

ALEXIPHARMACA medicamenta quae dicantur. XV. 279. XVII. B. 336. eorum usus. XIV. 762. sanatio quomodo per ea contingat. IV. 584. *alexipharmacum* putant mustelam et ejus inprimis ventrem. XII. 362.

ALEXITERIUM est, si quis caricas cum ruta et nucibus sumat. VI. 793.

Ἀλεξηρήγια remedia qualia sint. XIX. 74.

ALGA, ejus qualitates et vires. XI. 855. XII. 152.

ALGENTES calefacit rosaceum. XI. 565. olei inunctio iis claram nullam aut noxam aut utilitatem affert. XI. 520.

Ἀλγίματα apud *Hippocratem* quid significant. XIX. 74.

ALGOR ephemeræ febris causa. XI. 6.

ALI et augeri naturæ opera sunt. XV. 225.

Ἀλβανας cur quidam mortuos vocent. I. 522.

ALICA quibusdam ptisana triticea est. VI. 496. ejus vires. XII. 157. multum alit, et multo spatio temporis id facit. XV. 413. cocta quibus sit vitanda. VI. 497. multum alimentum præbet XVII. B. 486. ex genere tritici est, valenter nutrit, succumque lentum habet. VI. 496. cibi exinde parati, eorumque proprietates. VI. 496. ex aqua calida optimus

cibus est bilioso ventriculo. X. 674. similiter ptisanæ cremori condita frigida est. X. 726. id vero est ex aqua et exiguo porri et anetho, tum sale, oleo et aceto. X. 726. noxa ejusdem in hepatis inflammatione. X. 907. utilis est ad humores crudos discutiendos. X. 827. picrocholis utilis est. X. 548. pleuriticis cibus est. XV. 507. bonum quidem, sed viscosum sanguinem generat. XI. 373. optimi succi est. VI. 759. sorbitionis ex alica lota usus. VI. 497. sorbitio ex ea glutinosum quidem, sed non lubricum continet. XV. 459.

ALIENUM duplicis generis est. XIV. 681. XVI. 469.

ALIMENTUM. Definitio. I. 474. II. 25. XVII. B. 831. definitio secundum *Hippocratem*. II. 26. tribus dicitur modis. XV. 268. 270. quodnam proprie dicatur. XV. 349. *Hippocrates* vocat, quod jam assimilatum est. XV. 350. appellari nomine quidem potest, quod non alit, re vera autem non est. XV. 350. est adeps secundum *Sabinum*. XVII. A. 745. *alimentum* et alimenti species unum et multa. XV. 224. *alimentum* non alimentum. XV. 348. quod difficulter alteratur, difficulter etiam consumitur. XV. 413. antiquius quid *Hippocrates* vocet. XV. 388. attractu facile quodnam dicatur. VII. 701. omne calorem auget. XV. 289. in concoquendi instrumentis mutari antea debet, ut fiat nutrimentum. I. 656. conveniens id vocatur, quicquid assimilari corpori, quod nutritur, potest. I. 655. aequale sit copiae ejus substantiae, quae defluit. XV. 367. copia perspirationis copiae respondere debet. XV. 367. copiosius hebetat innatum calorem. XV. 266. corpori contrarium pulmo trahit. XV. 381. aliud est, quod nutrit, aliud, quod quasi est nutriendum, aliud quod nutriturum est. VI. 80. non prius nutrit, quam recte sit concoctum. XV. 249. quodnam uberius humectare solet. XI. 347. alias humidum, alias siccum facilius transmutatur. XV. 412. juvat et nocet, quum in calorem et frigus moderatum aut immoderatum convertitur. XV. 289. aliquam etiam vim medicamenti habere præstat. XV. 340. si præter naturam plus ingestum sit, morbum facit. XV. 367. optimum est in victus ratione præsi-

ñum. XIX. 190. optimum corpori nostro unde concilietur. VI. 781. primum quod haurit, cor est. V. 281. in pilos et ungues, et in extimam superficiem ab internis partibus pervenit. XV. 351. praeter naturam copiosius morborum causa. XVII. B. 476. prodest visceribus superioribus inanitis. XVI. 94. ptisana est. VI. 825. stirpes sunt et fructus et semina. V. 671. ejus residuum. XVII. B. 831. e ventriculo non emittitur, nisi perfecte sit concoctum. XV. 248. in ventriculo concoqui unde fiat clarum. XV. 247.

Alimenti adhaesio quid. VII. 256. quod alit, hoc alimentum, et quod velut alimentum et quod futurum est alimentum. XV. 267. in animi mores influxus. IV. 807 sq. appositio, definitio. VII. 256. ad carnis mutationem facultas. VII. 227. defectum indicat urina tenuis et pallida. XIX. 579. distributionis totius tres partes sunt. XV. 234.

de *Alimenti* distributione *Platonis* placita. V. 705. facultas melior quam moles. XV. 411. formam et speciem *Hippocrates* ideam vocat. XV. 242. indigentia morborum multorum causa. XV. 366. inopia corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. inopia tremoris causa. VII. 601. instrumenta quomodo dissecentur. II. 549. instrumenta triplicis generis sunt. II. 542. XV. 385. penuria extenuationis causa. XVII. B. 83. ubi praeter naturam plus ingestum est, hoc morbum facit. XV. 284. pravitas immoderationis excrementorum causa. VII. 223. principia. XV. 386. *alimenti* principium primum os, stomachus et ventriculus secundum *Hippocratem*. V. 280. 281. alterum, tertium et quartum quae? V. 280. principium cor non est. V. 280. principium spiritus, os, guttur, pulmo et reliqua perspiratio. XV. 384. quantitas respondere debet perspirationis quantitati. XV. 240. redundantia lac et sanguis est. XV. 399. redundantia in hepate causa est, cur animal non esuriat. XV. 234. scopus virium conservatio est. XV. 510. vehiculum humiditas. XV. 416.

Alimento plurimo egent, qui augentur. XVI. 252. in *alimento* pharmacum optimum et malum. XV. 338.

Alimenta. Cui rectus eorum usus

constare debet, quatenam ab hoc sint observanda. VI. 799. ab externa superficie ad interna organa veniunt. XV. 351. cito aut tarde transeunt. VI. 464. causa hujus rei. VI. 465. quando bene et quando male disponantur. XV. 273. quae ab animalibus petuntur. VI. 660. concocta ad omnes partes deferuntur. XV. 251. corpus calefaciunt. XV. 265. *Hippocrates* diaetas vocat. XIX. 191. quatenam ad distributionem et expulsionem sint inepta. VII. 261. diversa sunt pro regione et consuetudine. XV. 395. cur hyeme plura sint exhibenda. XVI. 431. alia minore, alia valentiore conficiendi opere indigent. I. 655. quatenam humidis et quae siccis conducant. VII. 258. immodice sumta respirationem et pulsum quomodo mutant. V. 152. media. VI. 747. picrocholis conducentia. X. 545. offerendi scopi. XV. 287. etiam medicamenta sunt. VI. 467. quibusnam modis laedant. XV. 282. 284. duobus modis iis utendum, tanquam cibis et tanquam medicamentis. XV. 281. quae a plantis sumuntur, eorumque facultates. VI. 622. quatenam pueris et quae aetate florentibus conducant. VII. 259. qualitatis expertia quae. VI. 535. quatenam succos bonos efficiant. VI. 759. quomodo diversis temperamentis accommodanda. VI. 469. tussim promoventia, quoniam fauces exasperant, quae. XVIII. A. 574.

Alimentorum excrementa et qualitate et quantitate morbos provocare possunt. IV. 742. facultates admodum diversae. VI. 458 sq. facultates quomodo cognoscendae. VI. 453 sq. variorum auctorum circa hanc rem sententiae. ibid. et sq. de eorum facultatibus multi scripserunt. VI. 453. gustus varius. VI. 475. succi pravitas ad morborum procreationem multum confert. VI. 749. temperamenta cognoscere maxime necessarium est. VI. 473 sq.

ALIMUM frutex in Cilicia est, ubi germina ejus recentia edunt et repouunt. XI. 821. ejus facultates medicae. XI. 821.

Ἀλιον ὀδωρ apud *Hippocratem* qualis. XIX. 74.

ALISMA, ejus facultas et usus. XI. 861.

ALIT (quod), alterari debet. XV. 244. concoctum. XV. 244.

Ἀλιυρ quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

ALLANTOIS unde nomen acceperit. II. 902. unde nomen acceperit et ejus usus. IV. 538. alba et tenuis est, forma ad araneam proxime accedens. II. 902. in foetus vesicam perforata est. IV. 224. ejusque lotium recipit. IV. 232. experimentum, quod hoc probat. IV. 239. ejus figura. IV. 548. semine foemineo generatur. IV. 622.

Allantoidis usus. IV. 547. principium urachus. II. 907. liquor qualis. II. 907. liquoris peculiaritates. IV. 232.

ALLIA aperientia sunt. XI. 750. calorem insitum augent. VII. 6. praeter consuetudinem multa comesta quid efficiant. XV. 574.

Allii radix acris. VI. 646. et mali succi est. VI. 794.

Allium, ejus vires et usus. XII. 126. qualitates et facultates. VI. 658. acrimoniam habet. XI. 632. bis coctum. VI. 632. flatum discutit neque sitim citat. X. 866. molestiae, quas secundum *Hippocratem* movet. XV. 871. obsistit remediis vehementi frigore interficientibus. XVII. B. 335. ad obstructiones a cibis utile. VI. 341. opsonium, non alimentum est. VI. 630. pravyum est edulium. VII. 285. sudori et urinae qualitatem suam tribuit. IV. 584. non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 131. *Galenus* theriacem agrestem vocat. X. 866. ventriculo calido nocet. XVII. B. 285. natura vitiosum est. XV. 365.

Ἀλλογροῶν qui dicatur. XIX. 75.

Ἀλλοιοτρόπον, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλλόκοτον, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλλογράφοντες qui dicantur. XIX. 75.

Ἀλμῆδες. VI. 609.

ALOE quae in Syria magna nascitur, aquosior est. XI. 821. ex regionibus calidioribus, v. c. Coelosyria et Arabia melior. XI. 821. optima indica est. XI. 821. ejus vires. IV. 769. ejus facultates et usus medicus. XI. 822. sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. vim humorem biliosum attrahendi habet. VI. 428. si

accurate lavatur, aut debiliter, aut plane non ventrem ducit. XI. 578. non elota valentius vacuat, elota purgat minus, sed roborat ventriculum. X. 515. illota ad ventris subductionem aptior. XIII. 130. etiam lota infestissima iis est, qui citra vitiatos humores ex intemperie calida et sicca affliguntur. XIII. 130. quibusnam conducatur, et quibus sit infestissima. XIII. 130. a senibus, ut alvus ducatur, non sumenda. VI. 354. qua ratione a multis ad hunc finem in usum vocetur. VI. 354. non miscenda remediis ad phlegmonem facientibus. X. 927. colicis utilis. VIII. 40. itemque ad haemorrhagias. X. 329. ulcerum carnes supercrescentes adstringit, assumpta vero per os corpus purgat. XIV. 226. bonum est remedium ad sicca et recentia ulcera pudendi, si ejus aridae pulvillus inspergatur. XIII. 316. ad ulcera penis recentia et quae sine madore sunt, facit. X. 382. vitiatos humores per ventrem expurgat. XIII. 155. aloes antidota. XIV. 761. pollen ad sinus curandos conducit. XI. 134. spuma succedit terrae megaricae. XIX. 727. indica pro crocomagmate in usum venit. XIX. 733. pro ea sumi potest finnis Ibidis. XIX. 724.

ALOPECIA. Definitio. XIX. 431. unde nomen acceperit. XII. 382. XIV. 326. elephantis species est. XIV. 757. in alopecia aliquid deest. X. 1004. nutritionis laesae symptoma. VII. 63.

Alopeciae causae. X. 1015. ob vitiatos humores contingit. XII. 381.

Alopeciae medendi ratio generalis. X. 1015. XII. 382. 386. remedia ad eam parabilia. XIV. 325 sq. in usum vocanda remedia. XII. 391. XIV. 394. *medicamenta composita contra eam in usum vocanda*. XII. 392—398. Cautio in eorum usu. XII. 395. quatenus in curationis progressu sint respicienda. XII. 396. Archigenis medicamenta. XII. 406 sq. Asclepiadis Bithyni remedia. XII. 410—414. Cleopatrae remedia, quae in libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, scripsit. XII. 403. Critonis medendi methodus in tertio librorum eorum, quae ad corporis ornatum pertinent. XII. 401. Dionysidori medendi methodus. XII. 409. Heraclidis compositiones ad alopecias inveteratas. XII.

402. *Herac* medendi methodus. XII. 398. aliud ejusdem remedium pueris aptum. XII. 400. *Moschi* remedium. XII. 401. *Orestini* remedium. XII. 402. *Othonis Siculi* medicam. XII. 403. *Sorani* ei medendi methodus. XII. 414 sq. *Medicamentorum* fortium administratio generalis. XII. 395. — remedia alia multa quae scripta sunt apud *Asclepiadem*, *Heraclidem Tarentinum*, *Elephantidemque* ac *Moschionem* in libro de ornatu, et quae *Soranus* exscripsit. XII. 416—420. *Remedia simplicia*. *adiantum*. XI. 812. *alcyonium* secundum cum vino illitum. XII. 371. ad inveteratas *Apii Phasci* exco-riatorium. XII. 841. *radix asphodeli* usta. XI. 842. *batrachium*. XI. 849. attrita cepae essentia pilos citius restituit *alcyonio*. XII. 48. *stercus caprinum* ustum. XII. 298. quidam ungues caprarum deustos et aceto per-fusos illinunt. XII. 341. *radix Cy-clamini*. XII. 51. *euphorbium*. XII. 389. cinis *Hippocampi* usti. XII. 362. utebatur quidam leporum capite cum adipe ursino. XII. 334. sanare eas non potest *Ladanum*. XII. 29. sanant murium capita cremata, ex melle il-lita. XIV. 240. curare murium ster-cus proditum est. XII. 307. murium stercus cum aceto tritum. XIV. 241. sanant *Nymphaeae* radices et alba et nigra pice liquida meceratae. XII. 87. purgatione sanavit *Galenus*. XI. 340. cinis ranarum ustarum cum pice li-quida. XII. 362. *Thapsia* aut per se, aut cum oleis diversis. XII. 387 sq. curare ursorum adipem proditum est. XII. 331. varicibus obortis sanatur. XVIII. A. 56. viperae cutis in pul-verem redacta. XIV. 242. ad *Alo-pecium barbae* remedia par. XIV. 413. *Alopeciae* cura chirurgica. XIV. 782. in *Alopecia* exasperatio convenit. XVII. A. 901.

Alquta apud *Hippocratem* quid significet. XIX. 76.

ALPHITEDON factae ossium fractu-rae quae. X. 424. XIV. 780.

ALPHOS duplex, albus et niger: niger ab atra bile, albus a pituita ori-tur. XV. 348. fit ex solidarum par-tium mutatione. XV. 347. *alphos* adjuvant *alcyonia* duo prima. XII. 371. calx ex aqua elota. XVII. A. 472. abstergit essentia cepae. XII. 48. juvat *helleborus albus* et niger. XI. 874. sanant *Nymphaeae* radices

et alba et nigra aqua maceratae. XII. 87. sanant pepones. VI. 564.

ALSINE. Ejus facultates et usus medicus. XI. 823.

ALTERARE quatenam valeant. I. 252.

Alterari debet, quod alit. XV. 244.

Alterat Philini aridum. XIII. 842. valenter calor adauctus. XV. 267.

ALTERATIO, definitio. II. 3. X.

46. generatio est qualitatis aut effe-ctus. X. 88. ejus, quod alteratur, motus est passivus. X. 87. corporum non concretio et secretio est. XVI.

38. quomodo ab incremento differat. XV. 227. ab incremento substantiae differt. VII. 708. calido potissimum fit. II. 89.

Alterationis duplex genus est. XVI. 43.

Alterationem percipit nervorum per-turbatio. V. 636.

ex *Alteratione* et conformatione ge-neratio fit. XV. 230.

Alterationes quomodo fiant. XVI. 43. quae subitae et confertae sunt, mutationes maxime sensibiles sunt, tum penetrationes violentae. XI. 755.

quod *Alteratur*, patitur. X. 87.

ALTERATRIX facultas vid. FACUL-TAS *alteratrix*.

ALTERCUM (cfer. *HYOSCYAMUS*.) anodynum est. XI. 767. et frigidum. XI. 421. stupefacit. XVII. A. 904.

ad *erysipelas* facit. X. 951.

Alterci herba condensat. XI. 751. semen anodynum est. X. 816. se-men stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. semen pro dorycnio sumi-tur. XIX. 728.

ALTHAEA malva vocatur. XII. 67. malva arborescens vocatur. XIV. 331. agrestis quaedam malva esse videtur. VI. 646. ejus facultates et usus. XI. 867. rarefacit. XI. 750. radicis fa-cultates. VI. 646. *radix emolliens* remedium est. XI. 739. semen cal-culos destruit. XIX. 694.

Alθειν quid significet apud *Hip-pocratem*. XIX. 75.

Alθεις quid significet apud *Hip-pocratem*. XIX. 75.

Alθισεν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

ALUMEN astragalotes, fissile, humi-dum, placites, plinthites et rotundum, eorundem vires et usus. XII. 236. fissum valenter siccat. X. 199. fis-sile confert ad uvulae inflammatio-

nem. I. 91. ex tertio ordine siccan-
tium est. XI. 788. summe adstrin-
gens est. XI. 591. cicatricem indu-
cit. XI. 756. stypteria dicitur. XIII.
877. ulcera exsiccant, generose ad-
stringens. XIII. 661. ulcera non glu-
tinat. XI. 441. ad ulcera putrida et
nomos. XIII. 731. combustum utile
erat alicui, cui in capite depasceba-
tur tumor. XVII. B. 132. ei succe-
daneum remedium. XIX. 744. ex
alumine malagma. XIII. 979.

ALVEOLI. III. 872. XIV. 721. vi-
de etiam PRAESEPIOLA. (XIX. 369.)

ALVINAE partes diuturne dolentes
in suppurationem abeunt. XVIII. A.
121. partium alvinarum dolores ve-
hementes, si extremorum frigus effi-
ciant, malum signum est. XVIII. A.
124.

ALVUS si affatim et saepe dejicitur,
periculum est, ne anima deficiat.
XVI. 183. quibus non facile prodit,
cibi die crebro sunt sumendi. XV.
207. magis adstringitur sequentibus
diebus, quo copiosius ante fuerat eva-
cuata. VI. 356. quibus post longam
infirmiorem in convalescentia simile
quid accidit, iis oleum conducit. VI.
356. quibus magis quam debeat ad-
stricta est, balneum non conducit.
XV. 720. adstricta est, si multa per
cutim excernuntur. XVII. B. 2. ad-
strictae cura. X. 576. adstrictae cu-
ra dietetica. VI. 74. constricta molli
clystere est subluenda. XV. 909. Li-
liosa quibusnam sit, et quibus non.
I. 632. cur dura fiat aquilone. XVII.
B. 571. erumpens in hepatis inflam-
matione malum signum. XVI. 692.
exturbatur, si quis supercoenaverit,
qui pransus non est. XV. 868. per
febres quibus perpetuo liquata est,
quomodo sint curandi. XV. 801. in-
flata quid indicet. XVI. 719. inter-
cepta affectionis cerebri signum non
est, auget tamen, et deteriorem red-
dit. XVI. 684. glandi subditae si non
cesserit in febribus, delirium denotat.
XV. 825. humectatur convalescenti-
bus, quibus per febres sanguis eru-
pit. XVII. B. 692. humectatur, qui-
bus hypochondria sublata murmurant.
XVII. B. 761. humida qualis sit
Hippocrati. XVII. A. 322. quibus per
juventutem humida, iis senescentibus
exsiccatur. XVII. B. 492. quibus
humida est, contrarium inire his con-
fert. XV. 208. humidior, quam con-

gruit, unde fiat. XVII. A. 322. XVII.
B. 494. humidior quomodo curanda.
XVII. B. 779. intercepta apud Hip-
pocratem suppressam significat. XVII.
A. 405. laxatur, si sola uvae aci-
norum caro cum succo fuerit deglu-
tita. VI. 575. liquida quae appelle-
tur. XVI. 591. liquida delirium non
portendit. XVI. 591. liquida qualis
delirium portendere possit. XVI. 593.
si liquida fuerit, et bilis dejiciatur,
vexentque tormina, mulsam bibere et
vomere convenit. XV. 888. repente
liquida quinto die in febribus, quid
significet. XV. 829. liquida in febr-
bus quomodo ab Hippocrate curetur.
XV. 802. quibus liquidior est in
morbis balneum non conducit. XV.
720. diuturniori tempore ociata,
probe functionem subire non potest,
nisi prius assueta. XV. 613. violent-
ter retenta, sursum ducta est. VII.
219. senibus ut plurimum siccatur.
XVII. B. 558. sicca aut humida res-
pectu victus dicitur. XVII. B. 492.
justo siccior unde fiat. XVII. A. 322.
XVII. B. 494. siccior quomodo sit
curanda. XVII. B. 780. soluta san-
guinis redundantiam mitigat. X. 288.
soluta sine coctionis signis nihil ju-
vat. XVI. 691. suppressa, aut sicca,
dura et pilulata excrementa edens,
quales morbos significet. XV. 472.
cur suppressum in vesicae affectione,
XVIII. B. 225. suppressa secundum
Hippocratem nonnunquam haemorrha-
giae futurae indicium. XVI. 799. tur-
batur ex pluribus sanguinis eruptio-
nibus. XVI. 796. turbata medetur
surditati in febribus. XVII. B. 740.
signa, quibus crisis per eam futura
prodatur. IX. 766. cur per anum
solvatur, neque ad ventriculum ad-
scendat. III. 398 sq. ducenda est in
pleuritide, si dolor sub septo fuerit.
XV. 535. quomodo sit ducenda in
tetano lumborum. XV. 862. quando
sit ducenda in sanguinis stagnationi-
bus. XV. 784 sq. clysmatis in febr-
bus quando secundum Hippocratem
sit ducenda. XV. 823. ducenda quan-
do non sit. XVI. 255. clysmo du-
cenda est, quum in febre, ex veteri
stercore retento orta, gravitas ad
lumbos devenerit. XV. 796. quando
ducenda in hepatis inflammatione.
XVI. 63. in pleuritide secundum
Hippocratem mollienda est aut veratro
nigro aut peplio, si dolor sub septo

urgeat. XI. 160. clystere quando sit subducenda in pleuritide et peripneumonia. XV. 852. subducenda iis, qui capitis dolore a vaporibus laborant. XIV. 316. subluenda est, quibus in febribus ab initio urinae tenues sunt. XV. 807. subluenda est, quibus os amarum est. XV. 746.

Alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens convulsivum quiddam habet. (*Hipp.*) XVI. 723. *colliquatio* in peste, quam *Hippocrates* describit, plurimos interemit. XVII. A. 709. conditio in colica. VIII. 385.

Alvi dejectio et dejectiones: quando sint in morbis optimae. XVIII. B. 135. conditio in senibus. VII. 259. qualis esse debeat procedente ad crisin morbo. XVIII. B. 136. iis, qui laboribus se exercuerint, quomodo comparatae esse debeant. XVI. 190. aestate potissimum fiunt. XVI. 27. utilis, qui crassum succum congerunt. VI. 410. ventris cruditatem aut coctionem indicant. XVI. 70. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. de quali conditione certiores nos reddere possit. XVII. A. 140. ex repentinis animum deficere periculosum est. XV. 831. dejectionum dolores, ex mordentibus humoribus ortas, sebum injectum mitigat. X. 936. signa inde depromenda. XVIII. B. 130 sq. protinus cessantes malae. XVI. 500. humectant acida. VI. 596. retinentur adstringentibus. X. 547. signa decretoria sunt. IX. 614. humorum tenuium abundantiae indicium. XVII. A. 701. eam nec proritant nec cohibent baccae juniperi. VI. 590. ad *alvi* dejectiones magis confert mulsa meracior. XV. 660. conditio earum in diversis dysenteriae stadiis. XVII. B. 691. acres et inaequales quomodo fiant in iis, qui ventres calidos habent; et quomodo curentur. XV. 895. 898. albae, difficiles, lentore carentia ex his produntia cum aestu, in mentis aberrationem abeunt secundum *Hippocratem*. XVI. 767. ictericorum quo respectu sint albae dicendae. XVI. 542. alba in phrenitide malum signum. XVI. 541. albae causae. XVI. 541. albi da quid significet. XVIII. B. 139. alba in phreniticis malum. VII. 662. albicantes, spumosae et circum biliosae in acutis biliosis malum. XVI.

625. valde aquosa, alba, ex viridi pallida, aut vehementer rubra aut spumans mala. XVIII. B. 139. aquosae tenues et serosae humiditatis signa. XVII. A. 708. assiduarum causae. VII. 238. biliosas vocat *Hippocrates* sinceras. XVII. A. 70. biliosas quidam pro maximo febr. ard. signo habent. XVII. A. 695. biliosae quibus sunt, surditate superveniente finiuntur. VIII. 22. biliosae non ferunt lactis usum. XVII. B. 875. biliosae surditatem tollunt. XVII. B. 693. biliosarum et spumantium causa est aqua mulsa meracior. XV. 660. in biliosis et sinceris spumosa efflorescentia malum. XVI. 557. caprinis stercorebus similes quando dicantur, et unde ita fiant. XVI. 599. et quid indicept. ibid. — carniū recens mactatarum loturis similes, efficacissimum est hepatis affectionis signum. VIII. 359. celerioris causae. VII. 236. nondum in chylum mutatae denotant, ventriculum non concoxisse. VII. 446. circum coloratae quoniam dicantur. XVI. 627. quando crassas reddat concoctio. XVI. 74. criticae quoniam pulsu indicentur. IX. 536. erudae dejectiones ubi adsunt, purgantia non sunt adhibenda. XV. 901. cruentae dejectiones unde oriantur. XVIII. A. 725. saepe accidunt iis, quibus membrum excisum erat. XVIII. A. 725. frequenter oriuntur cruentae in iis, qui consuetas validasque exercitationes dimiserunt. XV. 153. ut in dysenteria cruentae, quando oriantur. XV. 150 sq. cruentae dejectiones significant facultatis alteratricis imbecillitatem. XI. 60. exigua, glutinosa, alba et subpallida malum. XVIII. B. 140. exigua tenax et alba colliquationis signum. XVI. 184. exiguum significat urinae mictio copiosa per noctem. XIX. 612. foetens putredinem indicat. XVIII. B. 143.

ad *Alvi* dejectiones humentiores et ramentosiores vinum et album et nigrum austerum. XV. 645. involuntariae excretionis causae. VIII. 64. dejectio involuntaria fit sphinctere resoluta. VIII. 404 sq. XVII. B. 51. involuntaria excretio duobus fit modis. XVI. 667. liquidae causae. XV. 802. unde liquida fiat. XVIII. B. 134. liquida quomodo esse debeat comparata. XVI. 182. dejectio liquida quando esse possit commoda et incommoda.

XVIII. B. 134. liquida nonnunquam iis fit, qui praeter consuetudinem coenaverunt. XV. 552. liquida biliosa quarto die in febribus oboriens quid denotet. XV. 840. liquida lutos a hepar affectum docet. XVI. 719. liquidae et pallidae unde fiant in causo. XV. 740. non ubique in causis liquida est, sed in quibusdam tantum. XV. 760. liquidae fiunt in ultimo phthiseosis stadio. XVIII. A. 116. liquidiores omnes deteriores sunt. XVI. 190. perliquida cruditatis signum. XVIII. B. 139. livida unde fiat. XVIII. B. 142. moderata fit ex lactis usu. VI. 345. molles et siccae sunt eorum, qui multum edunt et multum laborant. XVI. 190. mordaces quomodo per acres clysteres curari possint. XVII. A. 913. multa causa extenuationis. XVII. B. 84. naturalis aut praepostera quid significet. IX. 589 sq. nigrae quales. XVII. B. 681. eae pessimae. ibid. nigra unde fiat. XVIII. B. 142. nigrae quomodo ab atra bile differant. XVII. B. 687. nigra, aut pinguis aut livida aut aeruginosa aut foetida letalis. XVIII. B. 142. nigra et stercoreosa cum comate secundum *Hippocratem* parotidis indicium. XVI. 836. nigra in febre mortem denotat secundum *Hippocratem*. XV. 823. nigrae aut praerubrae a sanguinis eruptione malae. XVI. 786. nigrae observatae sunt a *Galeno* in pestilenti morbo. V. 115. XVII. B. 683. nimiae noxae. XVIII. B. 133 sq. nimiae colliquationis causae. XVI. 289. pinguis unde fiat. XVIII. B. 142. pingues colliquationis indicia. XVII. A. 708. pravae, illaeso ventre manente, quibusnam ex causis oriuntur. XVII. A. 103. purae quanam dicantur. XVII. A. 320. retardatae causae. VII. 237. proluvis admodum rubra malum in omnibus morbis. XVI. 501. sincerae quanam ab *Hippocrate* dicantur. XVI. 185. et quid significant. XVI. 185. sincerae quae dicantur. XVI. 617. sinceram quanam vocare *Hippocrates* consueverit. XVII. A. 70. sinceram quanam vocet *Hippocrates*. XVIII. A. 107. eas in morbis diuturnis malas dicit *Hippocrates*. XVIII. A. 106. sincerae apud *Hippocratem* quae. XVIII. A. 122. sinceram sequitur dysenteria. XVIII. A. 122. spumans quid significet. XVIII. B.

140. spumantium et biliosarum causa. XVI. 186. spumosa unde fiant. XVIII. A. 128. spumosa docet, a capite pituitam defluere. (*Hippocrates*.) XVIII. A. 128. spumosa *Hippocrates* damnat. XV. 661. in spumosas sinceramque desinentes, exacerbant. XVI. 617. spumosa quid denotet. IX. 594. spumosa febres exacerbant. XVI. 705. 708. quae in spumosas meras desinunt, exacerbationes excitant. XVII. A. 321. stridens quid significet. IX. 593. sublividae et turbulentae suspectae sunt. XVI. 747. subpallida lenisque quid significet. XVI. 184. suppressa actionis laesio est, involuntaria actionis voluntariae. VII. 150. tarde fiunt, ubi cibi assumuntur, celeriter nutriendi, et vice versa. XVII. B. 485. tenuis excretio non sentienti prodians, ei qui apud se est, mala. XVI. 666. varia quid significet. XVIII. B. 143. ex viridi pallida quid significet. XVIII. B. 140. *Alvi excrementum* quomodo emittatur. VI. 64. excrementa quanam optima. IX. 574. XVIII. B. 130 sq. quodnam optimum secundum *Hippocratem*. IX. 587. 591. XVI. 182. XVII. B. 398. excrementa cruditatem aut coctionem indicant. IX. 611. XVI. 211. XVI. 248. in principio morbi non iudicat. XVI. 259. a coitu sicciora fieri *Hippocrates* contendit. XVII. B. 295. bilis atra in eo mortale signum habetur. XVI. 218. cibos referentia ubi sunt, quando exercentur, iis exercitii pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. cocta, cruda, frigida, foetida, liquida cohibenda non sunt, si aeger facile ferat. XVI. 194. crudum quale. XVI. 187. quod foetet vehementer, quid significet. IX. 593. XVI. 217. incoctum quale sit, et quid significet. IX. 592. cur liquida fiant. XVI. 183. liquidum nec stridere nec crebro et paulatim excerni expedit. XVIII. B. 133. lividum quid significet. XVI. 188. si veluti lividum quoddam in eo apparuerit, quid significet. IX. 593. nigrum quid significet. IX. 592. XVI. 187. quanam sint pessima. XVI. 183. pessima colore, odore et sonitu cognoscuntur. XVI. 183. pingue quid significet. IX. 593. pingue colliquationis nota. XVI. 188. rufum quando fiat. XVI. 187. viride quid significet. IX. 592. viride bilis aeru-

ginosae indicium est. XVI. 187. viscosum quid significet. IX. 593.

Alvi fluor vel fluxus: considerandus est, ubi de purgationibus per inferiora cogitamus. XVI. 119. fluores ex imbris fiunt. XVI. 372. causae pluviae multae. XVII. B. 580. cur sequantur imbres multos. XVII. B. 602. virilis morbus. V. 696. quem diuturnus vexavit, ei vomitus sponte superveniens morbum solvit. XV. 300. arterias siccescunt. VII. 313. pulsum vermiculantem efficiunt. IX. 313. fluxus cura. X. 572. clysteres prosunt. XVI. 146. emplastrum ex cote. XIII. 874. per urinas aut uterum revellitur. XVI. 151. in *alvi* fluxionibus dejectionum mutationes, nisi in pravae mutantur, juvant. XVII. B. 471.

Alvi obstructio symptoma hydropis, ab hepate orti. XVIII. B. 116 sq. ex stercore duro cura. I. 391.

Alvi perturbatio secundum Hippocratem conducit, quibus in surditate et torpore epistaxis oboritur. XVI. 803. quae sponte oboriuntur, si, qualia oportet, vacuantur, juvat, si contra, nocet. XVII. B. 356. perturbationis cura. XVII. A. 475.

Alvi profluvia et profluvium. Fiunt ex aquae stagnantis usu. XVI. 436. causae imbres sunt. XVII. A. 32. aetate potissimum fiunt. V. 694. cibos referens quibusnam potissimum contingat. XV. 213. 215. copiosum signum decretorium est. XVII. B. 396. in febre continua nullam aliam vacationem postulat. XI. 43. si in febre repetierint, mala sunt. XVI. 190. longum solvit vomitus spontaneus. XVIII. A. 24. profluvium validum causa tremoris. VII. 601. sanat febris. XVII. B. 344. in *alvi* profluviiis cur per somnum palpebrae non penitus claudantur. XVIII. A. 89. in *alvi* profluviiis excrementorum mutationes juvant, nisi in prava mutantur. XVII. A. 318.

Alvi purgatorium apo immittendum. XIV. 465.

Alvi resolutio causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35.

Alvi retentionis causae. VI. 68 sq.

Alvi subductio symptoma causi spurii. XV. 753.

Alvum solutam habere perpetuo bonum est. XIX. 685. solvere quotidie convenit in senibus et quomodo. VI. 353. non deponunt insani, nisi mo-

niti. VII. 790. purgare oportet in succorum abundantia. VI. 257. perturbare quid apud Hippocratem significet. XV. 667. turbat brassicae succus. XVII. A. 403. vacuum habenti febris ardens si oriatur, et purgare idoneum videatur, purgaveris non intra tres dies. XV. 797. ad *alvum* deponendam actio musculorum abdominalium conducit. III. 397. emolliens pastillus amarus. XIII. 135. per *alvum* evacuantur humores in primis venis contenti. XV. 323. per *alvum* quando sit derivatio instituenda. XVII. A. 905. per *alvum* quae fluunt, ea vel per urinas vel uterum derivanda sunt aut revellenda. X. 316. per *alvum* purgatio quando conducit, et quibusnam in morbis. XVI. 113. per *alvum* revellitur urinae fluxus. XVI. 151.

Alvum ducentia remedia. *Alvum* non subducit aqua. XV. 699. dejicit aqua, in qua lentes coctae sunt. VI. 525. mediocriter subducit aqua mulsa. XV. 889. dejiunt in quibusdam adstringentia. VI. 411. num adstringentia subducant. VI. 598. purgat aloë. IV. 769. movet humor animalium marinorum testa praedictorum. XV. 339. *alvum* humectat auster. XVI. 412. XVII. B. 609. ducit balanus myrepsica. XI. 845. purgat brassica decocta cum oleo et garo. VI. 631. subducit succus brassicae. VI. 770. movet brassicae succus. XIV. 226. movet brassicae humor. XV. 339. subducit capparis. VI. 616. subducit caro ostracodermatum. VI. 734. ducunt ceratia humida, sicca vero sistunt. XII. 23. movet cicer. XI. 876. ducit Cissanthemi fructus. XII. 51. ducunt Cochlearum marinarum succi. XIV. 226. ducit colocynthis. XII. 34. violenter ducit succus cyclamini. XII. 50. dejicit medicamentum diospoliticon, ubi crassum est. VI. 283. subducunt fici. XII. 133. minus subducit foenum graec. ex vino, garo et oleo sumtum. VI. 537. subducit foenum graecum cum garo. VI. 537. gallorum vetulorum jus. XIV. 226. saepe subducit glans unguentaria. XVI. 143. subducit lac liquidius magis, crassius minus. VI. 682. subducit lac serosum. VI. 688. subducit lac tenue et serosum. VI. 765. subducunt lapathi folia. XIV. 226. purgat lenticula. VI. 632. mo-

vet lentis humor. XV. 339. lentis succus. VI. 770. subducit succus limacum. VI. 669. melicratum non omnibus ducit. VI. 458. solvit mulsacrua. XV. 668. ad *alvum* ducendam utuntur musto dulcissimo. VI. 579. moderate subducit oleum. XV. 888. subducit et oleum simplex et sale mixtum, sed diversis facultatibus. XI. 487. ducunt olivae cum garo. VI. 609. ducit panis furfuraceus. XIX. 685. mollit pastillus *Chrysirmi*. XIII. 243. ducit pepus. XVII. A. 428. admodum dejiciunt pruna cocta in melicrato, in quo plusculum sit mellis. VI. 614. dejecit radícula. VI. 657. solvit resina terebinthinae. VI. 354. subducunt rumicis folia. XV. 405. purgat scammonium. IV. 760. subducit liquor scammonii ptisanæ succo mixtus. XV. 338. serum lactis. VI. 685. serum, ex coactis caseis defluens. VI. 768. serum lactis. XIV. 226. serum lactis in clysteribus. XII. 266. subducit testaceorum succus. VI. 770. modice subducit urtica. VI. 639. XI. 818. subducunt uvae dulces. VI. 578. subducunt vina dulcia et crassa. VI. 804. mollit et subducit vinum scilliticum. XIV. 570.

Alvum sistentia s. *cohibentia remedia*. XIV. 494. XIV. 573. sistit adiantum. XI. 813. cohibent adstringentia. VI. 596. sistit alismatis radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. cohibent animalia marina testa praedita. XV. 339. inhihent aphacae. VI. 551. sistit aquilo. XVI. 412. dura fit ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. siccatur aquilo. XVII. B. 609. sistit radix astragali. XI. 841. brassica. XV. 339. siccatur brassica in brassicae aqua cocta. VI. 631. adstringunt brassicae olus et carnes. XIV. 226. adstringit brassicae olus. XVII. A. 403. cohibent canirubi fructus. VI. 589. sistit caro testaceorum elixa. VI. 735. cohibet caseus. XIV. 226. adstringit caseus siccus ac durus. XV. 873. sistunt castaneae. VI. 779. sistit crustaceorum caro. VI. 736. solutam sistunt femora tauri usta. XIV. 240. sistit idaea radix. XI. 888. sistit lac caseosum. VI. 688. exsiccat *Lagopus*. XII. 56. adstrictam reddunt lapathi semina. XIV. 226. cohibet lens. XV. 339. non cuique lentes cohibent. VI. 458. cohibet lenticula.

VI. 632. sistunt limaces. VI. 669. sistit lini semen frixum. VI. 549. supprimit mespilus. IV. 760. sistit myrti fructus. VI. 592. ad *alvum* sistendam oryza utuntur. VI. 525. sistit panis siligineus et similagineus. XIX. 685. cohibent rubi fructus. VI. 589. cohibent rumicis semina. XV. 405. constipant uvae passae austerae. VI. 581. sistunt vina austera. VI. 802.

Alvo multa excernente urina supprimitur. XVII. A. 850. fluente sanguis non detrahendus est. XV. 908. intercepta, exsudantes aut caput dolentes in febribus *Hippocrates* convulsivos fieri statuit. XVI. 759. ab *alvo* derivamus per vesicam. XVII. A. 905. in *alvo* inferiore dolores si afficiant, quid *Hippocrates* agere praecipiat. XV. 911. dolores parvi sua sponte solvantur, vehementes pravi sunt. Ibid. et sq.

Ἀλβεῖν quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Ἀλύκη quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Ἀλυκὸν quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλυσμός quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

ALYSSON unde nomen acceperit; ejus facultates et usus medicus. XI. 823. herba est marrubio persimilis, asperior autem et magis spinosa circa galbulos, florem fert ad coeruleum spectantem. XIV. 168.

Ἀλύζειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀμυλδύνεσθαι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Ἀμυλῶς quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Ἀμαμηλίδαι, apud *Hippocratem* genus quoddam mespili est. XIX. 77.

AMANITAE alimento esse possunt. VI. 656.

AMANS caecutit circa id, quod amatur. V. 6. *amantis* pulsus conditio. XIV. 631. quomodo *Galenus* quandam mulierem amare deprehenderit. XIV. 631. (confer. *Anor*.)

AMARA, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. exacte quae dicantur. XI. 689. quomodo ab acribus differant. XI. 685. XIII. 769. quibusnam virtutibus sint praedita. XIII. 569. abstergunt, expurgant, et quae in venis est, cras-

sistim incidunt. XI. 683. exacte homini et animalibus esui inepta sunt. XI. 690. aquam, in qua coquuntur, amaram efficiunt. VI. 731. omnia calida sunt. XI. 646. calida sunt, sed acria calidiora. XI. 670. omnia sunt injucunda. XV. 656. linguam mordicant. XI. 678. nutrire nequeunt. XI. 670. corpus parcius nutriunt. VI. 651. minime omnium putrescunt, minimeque vermes procreant. XI. 689. remedia amara quae. XI. 646. quibusnam morbis conducant, et quibus sint noxia. XI. 683.

AMARACUS majorana est. XI. 823. (confer MAJORANA.)

Amaracus in Italia crescit. XIV. 53. Amaracus atram bilem ducit. XIX. 712. ad nervorum vulnera. XIII. 634.

AMARACINUM unguentum in Cyzico conficitur. XIV. 53. aperiens est. XI. 750. valde calefacit. VI. 220.

ad Amaracinum nigrum pix, quae e regionibus circa Pontum apportatur. XIII. 629. subalbidum. XIII. 630. haemorrhoides coecas aperit. XI. 750.

AMARANTHUS. Ejus facultates et usus. XI. 824. amaranthi succus pro sesamoide accipitur. XIX. 742.

AMARANTI grammatici compositio ad pedum dolores, qua ipse usus est. XIV. 208. eclegma ad sanguinis rejectionem. XIII. 84.

AMAROR in extergentibus substantis est. XI. 851.

AMARUM dulci calidius esse unde cognoscatur. XI. 655. omne esui ineptum. XI. 649. efficitur caloris excessu. XI. 649. terrae inest. XV. 79. terrestre et tenue est. XI. 785.

Qui Amat, gaudet in eo, quod amat, si protecerit. V. 32.

AMAUROSIS: in ea quomodo oculus adspicientibus appareat. XVI. 610. ad amauros in remedia. XIV. 349.

AMAZONES cur mamam dextram sibi adurant. XVIII. A. 148. maribus infantibus articulos luxare dicuntur. XVIII. A. 603. Amazonum pastillus ad volvulosas subversiones. XIII. 150.

Ἀμβη quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 340. XIX. 77. Attici masculino genere ἄμβωνας, Jones feminino ἄμβας vocant haec instrumenta. XVIII. A. 340.

Ἀμβήξιν quid significet apud Hippocratem. XIX. 80.

AMBIGUITAS. Ejusdem modi. XIV.

595. in ambiguitate sophismata quae? XIV. 583.

AMBITIONEM Graeci vanam gloriam vocant. VI. 415.

Ἀμβλωσιν Attici abortum vocant. XVII. A. 799.

Ἀμβλώσκειν quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 799.

AMBLOTICA medicamenta qualia sint. XVII. A. 799.

AMBYOPIA visus hebetudo est. XI. 779.

Ἀμβλυωσις quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

AMBROSIA potio. XIII. 64. ambrosiae vires. XI. 824. ambrosia Philippi Macedonis. XIV. 149. ambrosia sacra Archibii. XIV. 159.

AMBULANDI organon pes est. III. 127.

ad Ambulandum pedum usus. III. 187.

Ambulantes nonnunquam dormiunt. IV. 435.

AMBULATIO quomodo fiat. III. 187. IV. 254. XVIII. A. 586. crurum exercitatio est. VI. 146. ardua valens exercitatio est. VI. 140. inaequalis quomodo fiat. VII. 803.

Ambulationis instrumenta animalibus data sunt crura. IV. 251. gratia tutioris altiores factae sunt internae pedum partes. III. 197.

AMBUSTA (confer COMBUSTA et USTA.)

ad Ambusta remedia parabilia. XIV. 535. perfusiones et cataplasmata, quae crustas separare possunt. I. 159. curare creduntur fructus androsaemi specierum. XI. 830. curat decoctum radicis et seminis Arctii lappae. XI. 837. convenit iis Cimolia terra. XII. 181. fovant decocta foliorum et minimum Cypri. XII. 54. emplastrum athletarum trypheron. XII. 845. igne ambustis conveniens emplastrum album Attalici. XIII. 420. emplastrum Azanitae. XIII. 785. emplastrum album Damocratis. XIII. 455. emplastrum Diophanti. XII. 845. emplastrum Galeni ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. 383. 384. emplastrum Hicesii. XIII. 787. emplastrum melinum Menoeti. XIII. 511. ambustis excoriatis, quum ad cicatricem perveniunt, utile est emplastrum ex pipere album. XIII. 421. emplastrum ex scilla cum cerato rosaceo. XIII. 870. sanant flores gallii. XI. 856.

decoctum foliorum hederæ. XII. 30. flores hederæ cum cerato. XII. 30. hellespontia *Herae*. XIII. 914. radix hemerocallis. XI. 884. ad cicatricem ducunt folia hyperici viridia. XII. 148. semen lactucae agrestis cum lacte mulierum inunctum. XI. 887. conveniunt radix et folia Lili. XII. 45. protinus impositum ovum est utile. XII. 353. cicatrice inducit piceae cortex. XII. 103. pilulae Platani cum adipe. XII. 104. refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. terra Selinusia, Samia et Chia pulcherrima sunt remedia. XII. 181.

Ambusta ulcera protinus illitum juvat atramentum scriptorium, imprimis si acetum habeat. XII. 226. sterqus caprinum, ovillum cerato roseo mixtum ad ea valet. XII. 302.

Ambustio rigoris causa. XVII. B. 58.

Amolion quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 77.

Amorion quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 77.

AMENTIA paralysis quasi est functionis rationatricis. VII. 60.

Amn quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 77.

Amnas qui dicatur. XIX. 77.

AMIANTO substituitur aphroselinum. XIX. 724.

AMMI seminis facultates. XI. 824. urinam movet. XI. 747. XIX. 695. substituitur ei anisum. XIX. 724.

AMMONIACUM, ejus facultates et usus. XI. 828. liquor est ferulae cujusdam. XI. 828. pro costo sumendum. XIX. 733. pro propoli sumendum. XIX. 740. ammoniaci gutta ex aceto citra ignem liquescit. XIII. 628.

Ammoniacum thymiana indurata molit. XI. 728. emollit scirrhus. XI. 738. conducit ad scirrhus sanandos. X. 957. cum aceto ad scirrhus lenis. X. 960.

Ammoniacus sal crematus pro asio lapide adhibetur. XIX. 734. substituitur ei *Cappadocicum*. XIX. 724.

Ammoniacus suffitus pro commaro. XIX. 732.

AMNION amiculum, foetus velut sudorem excipiens. IV. 224. membrana qualis. II. 902. tam tenue, cur non rumpatur, quum gravida currat aut saliat. IV. 235. cur non crassa et valida sit facta membrana. IV. 236. membranae usus. IV. 547.

Amni liquor qualis. II. 908.

Amolion quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 77.

AMOLYNTA, hoc est non inquinantia. XIII. 1006.

AMOMUM. Ejus facultates et usus medicus. XI. 828. menses ciet. XI. 775. substituitur ei acorus. XIX. 725.

AMOR quibusdam sacer morbus videtur. XVIII. B. 18. morborum causa. XVI. 310.

Amoris pulsus. XVI. 310.

Amorem poetæ dulcamarum cognominant. XI. 586. quomodo in aegroto juvene aliquando detexerit *Galenus*. XVIII. B. 40. clandestinum et *Erasistratus* et *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 631. 633. insanabilem quatenus efficiant. V. 29.

Amore vehementi rem prosequi, affectus est. V. 7.

AMORGE vide *AMURCA*.

Amos quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 79.

AMPELITIS terra, unde ita vocata. XII. 186. ejus vires. XII. 187. succedit ei plumbago. XIX. 727. pro thure propinari potest. XIX. 734.

AMPELOPRASON, ejus facultates et usus. VI. 659. XI. 825. bis coctum. VI. 632. *ampeloprasii* radix acris est. VI. 646.

Ampelos vide *Vitis* alba, agrestis, sativa. (XI. 826.)

Ampharisterus apud *Aristophanem* qui. XVIII. A. 148.

Amphiblastrocooides tunica, vide *RETINA*.

Amphiblastrocooides quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 78.

Amphidion quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 78.

Amphidion qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 78.

AMPHIDEXIUM gladium qualem *Euripides* dicat. XVIII. A. 147.

AMPHIDEXTRA non fit mulier. XVIII. A. 147.

Amphimition quale. XIX. 78.

AMPHIONIS emplastrum ad ulcera callosa. XIII. 736.

AMPHISBAENA abortum facit, si mulier gravida supergressa fuerit. XIV. 243. ad *amphisbaenam* theriaca *Andromachi*. XIV. 34.

Amphodon animalia quae dicantur. XVIII. A. 358.

AMPHORA. XIX. 770. eam significans character. XIX. 751. XIX. 759.

olei et mellis. XIX. 777. *amphora* quot contineat sextarios. XIX. 762. secundum Dioscoridem. XIX. 776. italica quot choas contineat. XIX. 752. XIX. 773. quot habeat congi-
gios. XIX. 760.

AMPUTATIO. Ejus indicationes. XIV. 797. *Hippocrates* ejusdem meminit in continuitate ossium et in articulis. XVIII. A. 714—718. victus ratio post eam servanda. XVIII. A. 727. post eam saepe alvi defectiones cruen-
tae oriuntur. XVIII. A. 725.

AMULETA Archigenis ad dolorem capitis. XII. 573. scripsit *Archige-
nes* ad capitis dolorem. XIV. 321. dolori dentium reluctantia. XII. 874. febrem excitare possunt. VII. 6. ad
hepar et splenem credita. XIII. 256.

Amuletum Jaspidem vocant quidam. XII. 207.

AMURCA. XI. 504. ejus facultates et usus. XI. 824 sq. in oleo est, quod subsistit. XI. 414. olei faex est. XVIII. A. 150.

AMYDA testudo lacustris a quibus-
dam vocatur. XIV. 321.

AMYGDALAE, earum facultates. VI. 611. pingues sunt. XI. 649. vi pol-
lent abstergerendi et obstructions sol-
vendi. VI. 793. non aequae, ac nuc-
ces, boni succi sunt. VI. 793.

Amygdalae amarae, earum faculta-
tes et usus. VI. 612. XI. 827. ama-
rae integrae ustae conveniunt alope-
ciae. XII. 392. amarae calidae sunt. XI. 646. amarae et detergunt et
meatus purgant, dulces etiam deter-
gunt, sed infarctu non liberant. XI. 745. amaris substitui potest absin-
thium. XIX. 724.

Amygdalae dulces, facultates earum et usus. XI. 828.

Amygdali arboris facultates et usus. XI. 828.

AMYLUM ex tritico, ejus facultates et usus medicus. VI. 500. XII. 111. adstringere dicit *Herodotus*. XI. 442. emplasticum remedium est. XI. 634. qualitates ejusdem succi. VI. 771. in tracheitide utilitas. XIII. 10. pro eo gyris sicca dari potest. XIX. 724.

Amvoti quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 78.

AMYTHAONIS malagma. XIII. 967. XIII. 983.

ANABATICA febris, vide FEBRIS *anabatica*.

Avaβoγχισμός significat pilorum

in palpebris manulem operationem. XV. 918.

ANABROSIS continuitatem solvit. X. 233. causae. *ibid.*

Ἀναλυσθῆναι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

ANACHARSIDIS *Scythae* effatum, quum probro objiceretur, quod bar-
barus esset. I. 14.

Ἀναχέλεται quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

ANACOLLEMMATA qualia sint reme-
dia. XIII. 901. ad *anacollemata*, fronti imponenda, ovum. XII. 353.

ANADENDROMALACHE ejusque usus. X. 960 sq.

ANAESTHESIAE causa cerebri com-
pressio. XVII. A. 522.

ANAGALLIS. Utriusque facultates et usus. XI. 829. pro cotyledone sumitur. XIX. 733.

Ἀναγνῶναι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 79.

ANAGYRUS frutex, ejus facultates et usus. XI. 829. *anagyri* semen ad provocandum vomitum valet. XVI. 143.

Ἀνάκας quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Ἀνακομῆσθαι quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. B. 407.

Ἀνακωχή quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Ἀνακῶν quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Ἀναλδῆς quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

ANALECTICE definitio. V. 863. VI. 330. qua in re consistat. XIX. 509.

Ἀνάμνηροι, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 79.

ANALOGISMUS quid sit. I. 131. et quomodo ab eo utile comprehendatur. I. 126 sq. definitio. XVIII. B. 26. XIX. 353.

Ἀναλτορ quid significet. XIX. 79.

ANAMNESTICA salubria sunt, quae praeteritam sanitatem memoriae subji-
ciunt. I. 313. insalubria, quae prae-
teritum memoriae subjiunt. *ibid.*

ANAPHORICI haemoptoici sunt. Vi-
de HAEMOPTOICI.

ad ANAPHORICOS catapotium Bassi. XIII. 60. pastilli ex succino. XIII. 86. sphragis. XIII. 100.

Ἀναπλάσεις quid sit apud *Hippo-
cratem*. XIX. 79.

Ἀναπύσσαι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 79.

Ἀνάσσω quid significet apud Hippocratem. XIX. 79.

ANARRHINUM idem quod ANTIRRHINUM. (XI. 834.)

ANASARCA vide HYDROPS *anasarca*.

ANASTOMOSIS est apertio oris vasorum. X. 233. arteriarum et venarum in facie. IV. 335. sub quibusnam conditionibus accidat. X. 311. *anastomoseos* inter arterias et venas utilitas. III. 492. 494.

ANATASIS, definitio. XIX. 462.

ANATES levia habent ossa et laxa. III. 926.

Anatis caro durior. VI. 700.

ANATOME. Definitio, species duae. XIX. 357. proprie interiorum partium explicatio est. XIV. 709. abusive etiam dicitur exteriorum corporis partium commemoratio. XIV. 709. ex ea humani corporis fabricam cognoscimus. I. 231. ad eam cognoscendam frequens inspectio necessaria. II. 224. cadaverum lustratio necessaria; non sufficiunt solae partium descriptiones. XIII. 605. 608. num vulnorum inspectio sola sufficiat. II. 289. quonam ordine singulae ejus doctrinae sint discendae. II. 226. partium interiorum. XIV. 709. quomodo a veteribus sit tractata. II. 287. quae nam ejus sit ad praxin utilissima pars. II. 288. 290. quid contra anatomes dignitatem quidam sint commentati. II. 288. multum ei studuerunt non solum medici, sed et philosophi. II. 280. eam Hippocrates medicinae libris immiscuit. II. 282. a veteribus libris medicis immiscebatur, qui de praenotione, cura etc. tractabant. II. 282. Empiricorum prolixum nugamentum. XIII. 604. sic dicta cantata non structuram corporis exacte docere potest. II. 224.

Anatomes in Chirurgia dignitas. II. 283. ad diagnosin morborum dignitas. VIII. 16. periti erant Eudemus et Herophilus. XV. 134.

Anatomicae administrationes. Galenus eas scripsit e Graecia Romam reversus, initio principatus Antonini. II. 215. alteras Flavio Boëtho dedicavit. II. 215. cur scripserit Galenus. II. 215 sq. cur a veteribus scriptae non sint. II. 280 sq. cur vero necessarium hoc fuerit, quum ex

Asclepiadarum manibus ars exciderit. II. 281. quinam eas scripserint. II. 280. 281. 282.

Ἀνατολῆν quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 365.

Ἀνατολῆς quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 365.

ANATRIPSIS qualis frictio dicatur. XVIII. B. 873.

Ἀναστος qui dicatur apud Hippocratem. XIX. 79. XVII. A. 757.

ANAXAGORAS *Abderites* philosophus. XIX. 228. *Clazomenius*, ejus de elementis opinio. XIX. 244. ejus praeceptor *Anaximenes*. XIX. 225. ejus dictum, quum aliquis ei filium mortuum esse nunciasset. V. 418. propterea hominem sapientem vocabat, quia manus habet. III. 5. Athenas venit, ibique *Archelaum* ad philosophiam incitavit. XIX. 225. opinio de alteratione. II. 4. animalibus rationem agentem concedit. XIX. 336. opinio de causa arcus coelestis. XIX. 291. de circuli lactei natura. XIX. 285. opinio ejus de natura cometarum. XIX. 286. de causa coruscationis. XIX. 287. de Deo sententia. XIX. 250. fortunae definitio. XIX. 263. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. de lunae natura. XIX. 279. de causa, cur sit mare salsum. XIX. 298. mixture definitio. XIX. 258. de mundi inclinatione theoria. XIX. 268. nihil eorum, quae generantur, perire statuit. XIX. 334. de causa incrementi Nili sententia. XIX. 300. nivem non albam esse pronunciavit. XI. 461. opinio de solis conversione. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 275. de causa somni et mortis. XIX. 340. de stellis discurrentibus. XIX. 286. de essentia stellarum. XIX. 270. de motu stellarum. XIX. 272. de causa terrae motuum. XIX. 296.

ANAXARCHUS *Abderita* scepticus. XIX. 234. suae probae institutionis finem felicitatem esse dicebat. XIX. 229.

ANAXIMANDER Thaletem secutus est in philosophia. XIX. 225. theoria ejus de generatione animalium. XIX. 335. de diis sententia. XIX. 251. infinitum pro elemento habebat. XIX. 243. opinio de lunae defectus causa. XIX. 281. de lunae illuminatione.

XIX. 281. de lunae natura. XIX. 279. maris definitio. XIX. 298. theoria de solis defectu. XIX. 278. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 274. de ordine stellarum. XIX. 272. de figura terrae. XIX. 293. de causa tonitru. XIX. 287. ejus sententia de venti essentia. XVI. 395. venti definitio. XIX. 292. vocis theoria. XIX. 312.

ANAXIMENES in philosophia *Anaximandrum* secutus est. XIX. 225. aërem elementum duxit. XIX. 243. in totum aërem dicit hominem. XV. 25. theoria de causa arcus coelestis. XIX. 291. de coeli essentia opinio. XIX. 269. de causa pluviae, grandinis, nubium etc. XIX. 288. de solis conversione. XIX. 277. de solis figura. XIX. 277. stellas clavos accipit coelo affixos. XIX. 271. theoria de terrae figura. XIX. 294. de causa terrae motuum. XIX. 296. opinio de venti essentia. XVI. 395.

ANAXIONIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 769. casus pleuritide laborantis. XVII. B. 392.

ANCEPS opinio qualis. XIX. 354.

ANCHILOPS, definitio. XIV. 772. XIX. 438. unde nomen acceperit. XIX. 438.

ANCHUSA. Ejus species varias vires habent. XI. 812. quatuor species, earumque facultates. XI. 811. alciabiadeae vires. XI. 813. onocheili vires. XI. 813. onocleae vires. XI. 812. lycopsos vires. XI. 812. substitui ei potest hyacinthus. XIX. 723. pro fuco sumenda. XIX. 746.

ANCHORAEFORMIS processus scapulae. II. 766.

ANCŌN quid. III. 92. *Hippocratis*. III. 142. ulnae. IV. 430.

ANCYLE, definitio. XIV. 708. XIX. 444. ad *ancylas* emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943. malagma. XIII. 977.

ANCYLOSIS, definitio. XIV. 772. ad *Ancylases* malagma *Dioscoridis*. XIII. 968. malagma *Lucii*. XIII. 969.

ANCYROIDES processus scapulae. II. 766.

ANDRACHNE portulaca, ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDREAS praestigias et mendacium in materiam medicam invexit. XI. 795. tradidit nobis collyrium diarrhodon Nili. XII. 765. ejus catapotium ad splenicos, paeonium dictum.

XIII. 242. emplastrum ad ulcera callosa. XIII. 735. epithema ad ischiadicos et arthriticos. XIII. 345. malagma. XIII. 343. aliud. XIII. 344. aliud. XIII. 982. malagma, didymaea vocatum. XIII. 346. remedium ad phalangiorum morsus. XIV. 180.

Ἀνδρογένηα quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

ANDROMACHUS Cretensis erat natione. XIV. 211. uno libro medicamenta ad exteriora corporis vitia, altero quae interna curant, tertio oculorum remedia tradidit. XIII. 463. de medicamentorum viribus tres libros composuit. XIII. 441. *Neromis* primarius medicus post *Mithridatem* theriacen praeparavit. XIV. 2. commendatur. XIV. 211. junior cassiam fistulam antidotis injiciendam judicat. XIV. 73. quanam acopa scripserit. XIII. 1032. quatuordecim melina scripsit. XIII. 504 sq. primus viperas theriacae immiscuit. XIV. 232. cur viperam potius, quam serpentem alium theriacae admiscuerit. XIV. 233. ut *Andromachus* emplastrum ex duabus aristolochiis XIII. 820. emplastrum viride. XIII. 808. theriacen composuit. XIV. 2.

Andromachi fusca aegyptia. XIII. 890. Aegyptia ad vulnera cruenta. XIII. 643. remedia ad ani vitia scripta. XIII. 307. anodynum. XIII. 89. antidota. XIV. 107. ad aphthas remedia. XII. 990. arteriacae, quas describit, enumerantur. XIII. 14 sq. colica remedia. XIII. 276. auriculares compositiones. XII. 624. conscriptae compositiones ad ischiadicos. XIII. 336. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 38. confectio hypoglossis aromatica ex filice. XIII. 53. confectiones renales. XIII. 322. confectiones stomachicae. XIII. 126. confectiones ad tussim. XIII. 62. junioris remedium ad calvitium. XII. 438. praecepta ad omnes dentium dolores. XII. 877. medicamenta ad dysenteriam. XIII. 289. medicamenta quae ad dyspnoeam conscripsit. XIII. 112. emplastrum. XIII. 246. in libro: virtutes ad exteriora, emplastrum album. XIII. 427. aliud. XIII. 429. aliud. XIII. 430. emplastrum attrahens. XIII. 935. emplastrum catagmaticum. XIII. 549. aliud. 550. emplastrum croceum. XIII. 830. emplastrum ad discutiendum et extrahendum.

XIII. 925. emplastra epulotica. XIII. 529. emplastrum ex herbis. XIII. 885. emplastra polychresta. XIII. 805. emplastra, quae ad ulcera maligna commendavit. XIII. 681. emplastrum viride simplex, et facultatis ejusdem explicatio. XIII. 470. candida epulotica. XIII. 530. epulotica sicca. XIII. 728. fuscum nygmaticum, ad nervorum puncturas. XIII. 650. remedia scripta ad haemoptoën. XIII. 75 sq. usus remedium compositorum ad haemoptoën spectantium. XIII. 80. hedychoon. XIV. 51 sq. hellespontia. XIII. 914. ad hepaticos conscripta medicamenta. XIII. 198. Hicesium nigrum. XIII. 809. remedia ad hydropicos et inflationes. XIII. 262. remedia ad ictericos. XIII. 230. illitiones stomaticae. XII. 943. malagmata. XIII. 976. malagma. Facit spleniticis, hydropicis et ad praecordia distenta. Facit ischiadicis, arthriticis et ad inveteratos affectus. XIII. 342. malagma ad hepaticos. XIII. 220. malagma ex meliloto. XIII. 186. malagma, quo usus est ad splenicos. XIII. 251. panacea. XIII. 531. conscripti pastilli. XIII. 832. pastillus ad erysipelata. XIII. 835. pastillus niger. XIII. 833. ad splenicos conscripta medicamenta. XIII. 239. stomaticum odorum tenerum ad inflammationes et crustas oris. XII. 945. 953. stomaticum ex moris. XII. 929. ejusdem ex malis punicis. XII. 931. ejusdem ex musto. XII. 932. theriaca. XIII. 909. senioris theriace ex viperis Galena dicta. XIV. 32 sq. junioris theriaca ex viperis Galene dicta. XIV. 42. theriaca optima est. XIV. 262. theriacam conficiendi ratio. XIV. 259 sq.

Juxta *Andromachum* Gleucini confectio. XIII. 1039.

ANDRONIS medicamentum ad aurium exulcerationem. VI. 440. ciclicisci et trochisci tauri bilem recipiunt. XII. 276. remedium ad herpes exedentes. XI. 87. remedium ad ficosas menti papulas. XII. 830. pastillus ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias per erosionem. X. 330.

ANDRONICUS peripateticus animae substantiam asseverat et propterea a Galeno laudatur. IV. 782. *Andronici* comp. ad orthopnoeam. XIII. 114.

ANDRONIUS inscriptus pastillus. XIII. 825. XIII. 834.

ANDROSACE. Ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDROSAEMON; altera species ascyron et ascyrooides, altera dionysias vocatur. XI. 829 sq. hyperici species est. XI. 830. ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDRUS insula est in mari aegeo, quae unam habet civitatem ex nomine insulae. XII. 172.

Ἀνελήματα, tormina sunt apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνελίσσειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνέλσας, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANEMIAE cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470.

Ἀνεμίζειν inflare apud *Hippocratem* est. XIX. 81.

ANEMONAE omnes quales possideant facultates. XI. 831.

Ἀνέγκντος inconcussus est apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Ἀνερίειν evellere significat apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνεστραμμένα perturbata sunt, et dicitur de urinis apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANETHUM, ejus facultates et usus. XI. 832. calidum est. I. 682. lactis secretionem auget. XI. 772.

Anethum, veteres cur ex eo coronis plexis in conviviis usi sint. XI. 832. ustum ad ulcera glandis penis. X. 382. ustum siccum ad pudendi ulcera. XIII. 316.

Anethi oleum. Ejus facultates. XI. 832. anodynum est. XI. 766. dissolvit succos erudos in carne. VI. 291. confert ad entis siccitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Aulonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. ad intestinorum intemperiem et mordicationem valet. XI. 489. semen pro hyperico. XIX. 745.

ANEURYSMA, definitio. XIX. 441. quid sit, quomodo fiat, et dignoscatur. VII. 725 sq. oritur ex arteriae laesione aut vulneratione in venaesectione. X. 335. XI. 313.

ANGEIOLOGIA species est chirurgicae operationis, quae fit divisione. XIV. 781. fluorem sistit. XIV. 784. quae sit operatio chirurgica et quomodo fiat. XIV. 784.

ANGINA et ANGINAE. Definitio. XI. 77. XIV. 733. XV. 767. est morbus acutus. XIV. 730. est inflamma-

tio interiorum musculorum guttaris. VIII. 269. species ejusdem. XIV. 733. multas species statuunt Cnidii. XV. 364. qua in re differat a peripneumonia et pleuritide. VIII. 247. *Hippocrates* in praenotionum libro videtur omnes affectus ita vocare, qui respirandi difficultatem moliuntur. VIII. 247. autumno fit ex humoribus biliosis in fauces decumbentibus. XVI. 382. autumnalis morbus est. V. 694. autumnales quomodo a vernalibus differant. XVII. B. 623. quae vere fit, ex pituitosis humoribus generatur. XVI. 383. morbus vernalis est. XVII. B. 615. vere fiunt, si hibernum est. XVI. 381 sq. vere potissimum fiunt. V. 693. metastaseos ejusdem in pulmones effectus. XVII. B. 795. metastasis in pulmonem quomodo ex pulsu cognoscatur. XVII. B. 795. cum orthopnoea conjunctae causae et symptomata. XV. 791 sq. pulsus in ea conditio. VIII. 488. ejusque pulsus mutationis causae. IX. 193. respirationis conditio. VIII. 277. XVII. A. 595. in ea respiratio multa et frequens est. VII. 852. spiritus sublimis est. VII. 946. respiratio densa et parva est. VII. 909. respirationem tollit. VIII. 54. gravissima et celerrime interimens quae. XVIII. B. 264. minus exitialis vero, etsi diuturnior, quae in faucibus tumorem ac ruborem excitat. XVIII. B. 265.

Angina quatenam secundum *Hippocratem* sit gravissima. XVI. 676. quatenam periculosissima. VIII. 247. quae minus periculosa sed diuturnior. VIII. 248. in *angina* gravissima cur orthopnoea accidat. XVI. 678.

Anginae prognosis: succedens erysipelas, quod diebus criticis non dispareret, mortem significat. XVIII. B. 268 sq. cervicis tumor abortus bonum. XVIII. A. 58. si tumor et rubor in pectore oriatur, bonum. XVIII. A. 154.

Anginae causae. XIV. 734. causae et symptomata secundum *Hippocratem*. XV. 786. alterius causae, symptomata secundum *Hippocratem*. XV. 791 sq. ex biliosis humoribus oritur. XVII. B. 623. causae sunt excrementa, ad fauces delata. XVII. B. 602. ex imbris fiunt. XVI. 372. XVII. A. 32.

Anginae speciei, ex vertebrae cervicis intro vergentibus descriptio. XVII. A. 371. casus, ex laesione vertebrae

primae a *Hippocrate* descriptus. VIII. 238 sq. *Galenus* in eum locum paraphrasis. VIII. 240. casus anginosae, quae apud *Bitonem* decumbebat. XVII. A. 593.

Angina ex vertebrae colli pand. paraplegias inde factas non universum corpus perreptare vidit *Hippocrates*. XVII. A. 379. qui obnoxii sunt, iis prophylactice vena secanda est. XI. 271.

Anginae cura. XIV. 734. cura secundum *Hippocratem*. XV. 791. XVII. A. 476. remedia ad eam parabilia. XIV. 436. XIV. 439. XIV. 513. 514. XIV. 517. XIV. 574. *Aristoclis* stomaticum. XII. 936. stercus caninum, iis admixtum, quae congrunt. XII. 291. clysteres acres. XVI. 145. *Diphryges*. XII. 215. Inungunt quidam elaterium cum melle aut oleo vetere. XII. 122. *Asclepiades* laryngotomiam in ea commendavit. XIV. 734. Musae praecepta. XII. 956. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. scarificatio. XI. 322. serum lactis. XII. 268. stomaticum *Asclepiadae*. XII. 942. stomaticum *Herae*. XII. 941. stomaticum ex semine rutae sylvestris. XII. 938. stomaticum ex hirundinibus, ut *Harpocras* tradit. XII. 943. venae sectio ubinam sit instituenda. X. 904. XVI. 156. venae sub lingua incidendae sunt. XI. 93. XIX. 526. quando venam sub lingua aperiamus. XVI. 157. post venae sectionem eclegmatis repurgari potest, et clysmo tertio quoque die utendum. XV. 767.

ANGORIS symptomata semper pravum. XVII. A. 179. ab angore animus differt actionibus. XVI. 174.

Angores animi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. cordis affectus eosdem *Chrysippus* putat. V. 268.

ANGUILLA nequaquam succi boni edulum est. VI. 797. vivit in aqua salsa et dulci. VI. 795.

ANGULUS acutus is est, qui recto minor. XVIII. B. 854. obtusus, qualis. XVIII. B. 854.

Anguli oculi. XIV. 702. impensius minuti vel prorsus perdit cura. X. 1002. prorsus perditus insanabilis morbus est. X. 1002. ad *Oculorum* angulos circumrosos aridum remedium. XII. 730. ad putrescentes, et erosos *Bassi* artemonium. XII. 780. indicum aerianum. XII. 781. *Capitonis* remedium siccum. XII. 731. ad scabros

et circumrosos collyrium fulvum pan-
chrestum. XII. 783. ad corrosos et
scabros collyrium *Hygieni* aureum. XII.
788. *Evemeris* psoricum. XII. 788. col-
lyrium *Ptolemaei*. XII. 789. collyrium
isochryson. XII. 785. collyrium ma-
labathri oxydercium. XII. 790. col-
lyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Phi-
loreni* remedium. XII. 735. collyrium
Stoli cinnabarinum. XII. 786.

ANHELATIO solvit dolores superio-
rum partium. XVII. A. 477.

ANHELITUS quomodo colibeatur. VI.
358. facilis bonum signum. IX. 615.
quibus est assiduo difficilis, ob fluxio-
nem ex capite in thoracem, competit
terra Armeniaca. XII. 190.

ANICKTUM emplastrum. XIII. 877.

ANIMA. Variae de ea auctorum sen-
tentiae. IV. 761. philosophorum sen-
tentiae. XIX. 254. *Aristoteles* corpo-
ris speciem eam vocat. IV. 773. quid
sit secundum *Chrysippum*. V. 287.
secundum *Platonem* ex tribus partibus
composita est. V. 514. secundum *Pla-
tonem* vitiosis corporis humoribus lae-
ditur. IV. 789. *Platonis* locus, ubi
de animae natura considerat. XV. 103.
secundum *Stoicos* quid sit. XVII. B.
251. a *Stoicis* spiritus vocatur. IV.
783. num sit corpus lucidum et ae-
thereum. V. 643. incorporea non
est. IV. 788. sanguis est secundum
quosdam. V. 283. cum semine inji-
citur. XIX. 168. educationis in eam
effectus. IV. 813. vini. IV. 812. do-
minatur corpori et servit. IV. 787.
fit intelligentior, si temperamentum
sit siccus. IV. 786. quae per totum
mundum diffusa est, eam foetus ge-
neratricem esse quidam dicunt. IV.
700sq. unde sentiat, et quanam
pars ejus sit princeps. XIX. 313. ejus
partes septem. XIX. 314. ejus par-
tes secundum Philosophos. XIX. 256.
pars princeps quae sit et in quo sit.
XIX. 315. de ejus sede opiniones.
XIX. 315. ejus essentiam scire ne-
cessarium non est. IV. 764. qui eam
spiritum esse censent, ex sanguine
et aëre conservari putant. XVII. B.
247. num suum corpus sibi fingat.
IV. 692. num alia detur, quae par-
tes construat, alia, quae voluntarie in-
citet. IV. 693. hominis usque ad mor-
tem producitur. XVII. B. 246. num
sit mortalis nec ne. XIX. 255. si im-
mortalis est, cur emigret ex corpore.
IV. 775. *Stoici* ejus in alia corpora

transitum post mortem accipiunt. XIX.
256. si e corpore discedit, mors ac-
cidit. IV. 775. de ejus immigratione
et transmigratione loqui hallucinatio
est. IV. 763. corporis naturae inservit.
IV. 763. concupiscibilis. IV. 772.
dormientium non quiescit. IV. 439.
immortalis est secundum *Platonem*.
IV. 775. irarum aestu fluctuans quae.
XV. 293. irascibilis in corde residet.
XVI. 93. irascibilis cur in corde ha-
bitet. V. 573. merito justa dicenda
est. V. 595. mundi. XIX. 160. nu-
tritur spiritu. XIX. 166. rationatrix
quibusnam functionibus praesit. X.
636. rationatricem excipere, non
omnis corporis species est idonea. IV.
775. rationatrix in cerebro habitat.
III. 700. X. 636. particeps rationis
in cerebro locum habet. XV. 293.
XVI. 93. sentiens. II. 1. vegetans.
II. 1. vegetans *Aristotelis* aut appe-
tens *Platonis* num foetum formet. IV.
700. vegetans non particeps est co-
gnitionum. IV. 765. animosa s. vi-
talis in corde sedem habet. X. 636.
de anima *Diogenes* *Babylonius* scrip-
sit. V. 241.

Animae egregia descriptio. XIX. 171.
ejus, nec musculi aut nervi est, mo-
vere. VII. 606. tres partes, secun-
dum ejus impetum nos moventes
(*Plato*.) V. 479. definitio secundum
Aristotelem atque *Platonem*. XVII. B.
250. actiones alterant humores et tem-
peramentum. VIII. 191. principum
actionum affectus omnes in cerebro
consistunt. VIII. 166sq. affectus ex
metu, ex iracundia, in cor effectus.
V. 520. appetens facultas quae. XV.
292. varia sortita est apud varios
auctores nomina. V. 521. appetentis
(concupiscibilis) et plantae sunt par-
ticipes. V. 516. appetitricis seu na-
turalis seu nutricis sedes. V. 716. X.
635. sedem *Plato* diaphragma putat.
II. 503. sedes in hepate est. V. 521.
concupiscibilis actiones. V. 27. con-
cupiscibilis seu nutricis seu vegetan-
tis pars est hepatis temperamentum.
IV. 782. facultas concupiscibilis in
hepate sedem habet. VIII. 160. XIX.
459. facultatem concupiscibilem com-
parat *Plato* belluae multorum capitum.
V. 515. corroboratio respiratio est
secundum *Praxagoram*. IV. 471. ab
irascibili diversa est. V. 491sq. con-
cupiscibilis *Platonis*. V. 521. defini-
tiones variae. XIX. 355. domicilium

nervi. XIX. 169. facultates tres. V. 454. (confer. FACULTATES.) facultatum diversarum sedes. V. 521. princeps facultas quae. XIX. 378. facultas princeps in eo est, quod primum alimentum spiritumque haurit. V. 281. facultates rationis sunt expertes. V. 28. facultates esse unius substantiae, ex corde proficiscentis, *Aristoteles* et *Posidonius* affirmant. V. 515. facultates sequuntur ejus substantiam. IV. 774. facultates an a calido et frigido temperamento immutentur, a sicco et humido autem nihil patiantur. IV. 780. facultates sequi materni sanguinis temperamentum, *Aristoteles* putat. IV. 791. facultates in actionibus puerulorum, et animae affectibus apparent. IV. 768. functiones principes quibusnam in morbis laedantur. VIII. 166. functiones temperamenta immutant. IV. 779. functionibus adversatur frigus. IV. 787. gubernans pars num in corde sedem habeat. IV. 698. generationem respirationis usum esse *Asclepiades* putavit. IV. 471. immortalitas, philosophorum circa eam rem opiniones. XIX. 316. imperant corporis vitia. IV. 788. primum instrumentum spiritus est, in cerebri cavis contentus. XVII. B. 248. irascibilis facultates. IV. 772. facultas irascibilis rationi adiutrix data est. V. 498. irascibilis pars cordis temperamentum est. IV. 782. irascibilis fons cor est. V. 521. XIX. 459. irascibilis sedes. VII. 283. *Plato* ejus sedem diaphragma putat. II. 503. facultatem irascibilem leoni comparat *Plato*. V. 515. ministra facultas quae. XIX. 378. morbi definitio secundum *Platonem*. V. 451. mores ex physiognomia apparent. IV. 795. moribus fit partium organicarum conformatio. IV. 795. mortalis species temperamentum est. IV. 782. motricis functiones. VII. 56. motus. XIX. 315. natura quomodo invenienda secundum *Platonem*. X. 13. natura in pueris tantum differt, quantum actiones et affectus. IV. 769. officium est musculos movere. IV. 443. opera sunt, sentire et moveri voluntarie. II. 1. partes secundum *Chrysippum*. V. 444. 445. patibilis sedes. V. 655. principatus ibi est, unde sensus motusque proficiscitur arbitrarius. V. 219. principatus num sit cor. V. 219. principatus cor est secundum *Chrysippum*.

V. 288. pulchritudinis definitio secundum *Platonem*. V. 451. rationalis actiones principales, irrationalis morales audiunt. VIII. 163. facultatem *Ariston* unam putabat, rationalem. V. 595. facultatem rationatricem homini comparat *Plato*. V. 515. rationatricis facultates. IV. 770. rationalis sedem in corde non esse, unde sit concludendum. VIII. 304. rationatricis sedes in capite est, irascibilis circa thoracem, appetitricis circa umbilicum. V. 288. facultas rationalis in cerebro sedem habet. V. 521. VI. 73. VIII. 159. sanitatis definitio secundum *Platonem*. V. 451. sedem varii variam acceperunt. III. 20sq. V. 288. sedes ibi est, ubi nervorum principium. V. 649. secundum *Chrysippum* autem, ubi animi affectus. V. 651. species, earumque sedes. IV. 772. sedes in cerebro. VIII. 174. species in corde et jecinore sitae. IV. 773. sedes aliis in corde, aliis in membranis, aliis in cerebro est. XV. 360. sedes in ipso cerebri corpore est, spiritusque cerebri ejusdem est ad sensum et motum organon. V. 606. naturalis seu altricis, aut vegetabilis, aut generatricis sedes hepar. XVI. 93. aut ipsius substantia aut primum ejus organon spiritus est in ventriculis cerebri contentus. IV. 509. sensitricis functiones quinque. VII. 55. sensitricis evidentissimum signum. VII. 532. sensus ministrant. XIX. 379. in somniis conditio. VI. 834. per somnum actiones. XIX. 170 sq. substantia ex certa quadam aëris ignisque temperie secundum *Stoicos* conflatur. IV. 784. substantiam scire medico supervacuum est. XVII. B. 248. substantiam *Andronicus* asseverare non dubitavit. IV. 782. substantiam *Stoici* spiritum innatum vocant. XI. 731. turpitudinis definitio secundum *Platonem*. V. 451. facultas virilis et irascibilis in corde sedem habet. VIII. 159. virtutem unam accipit *Aristo* Chius. V. 468. virtutes quidam putant esse dociles, quidam naturales, vel moribus exercitationeque acquisitas. V. 776. de ejus virtutibus *Aristonis* opinio. V. 595 sq. vis rationatrix in cerebro est. V. 272. Animam artibus destitutam homo habet. III. 8. meliorem semper reddere convenit. V. 15. ridiculam habet simia. IV. 126. in homine sanguinem esse unde quidam concludant. XV. 76.

ex sanguine nutriri quidam dixerunt. V. 283. quinque sensuum exercitationem *Asclepiades* vocat. XIX. 373. 379. triplicem *Plato* accipit. V. 288. *Animas Plato* facultates vocat. X. 635.

ANIMAL. Definitio. XIX. 160. XIX. 355. num mundus sit. XIX. 160. num sit foetus in utero. XIX. 329. quod in utero est, esse animal probatur. XIX. 162. ab non animali motu voluntario differt. IV. 372. calidum et humidum esse quomodo sit accipiendum. I. 574. interire nequit, quin cor ab agendi munere cesset. XI. 599. recens forinatum in utero humidissimum calidissimumque est, et cur. I. 577. natum tribus regitur principiis. V. 600. quodque parvus mundus est. III. 241. quando sanum sit. XV. 38.

Animalis naturae tria sunt opera et tres actiones. XV. 229.

Animalcula saepe in abscessibus reperiuntur. VII. 718.

Animalia singula quonam anni tempore maxime ut cibi convenient. VI. 665. quomodo generentur et intereant. XIX. 334. quaedam cur, ubi alimenti laborant inopia, perdurare tamen possint. XI. 183. quanam *Galenus* dissecuerit. II. 537. eorum structura interior a figura externa praenoscitur. II. 538. quanam sint ad anatomiam pedum et manuum eligenda. II. 535 sq. alimenta eorum recensentur. IV. 625. *Plato* animata vocat. IV. 757. *Animalia* *Aquodora* quae dicantur. XVIII. A. 358. aquatilia aërem respirantia. III. 444. aquatilia nutrimentum quale praebeant. VI. 708. artus anteriores posterioribus similes habent. III. 169. bruta expertia sunt artium. I. 2. bruta num prorsus expertia sint rationis. I. 1. calida sunt. IV. 757. carcharodonta. III. 616. carnivora superiores et inferiores dentes habent. XVIII. A. 358. collum non habentia quae. III. 609. quibus collum deest, muta sunt. III. 611. breve collum quanam habeant. III. 876. collum longum quanam habeant. III. 613. et cur hoc habeant longum. III. 847. collum longum cur habeant, quae ungulis fissis praedita sunt. III. 876. quae collum longum habent, et cartilagineas tracheas siccas, vocem clangorosas habent. III. 535. collum et claviculas habentia hominis modo quae. II. 430. plerisque collum manus uti-

litatem praebet. III. 613. quaedam cur in corde os habeant. III. 501 sq. multa cordis ventriculo dextro sunt destituta. V. 539. corpora sunt. VII. 407. latis coxis praedita et frigidiora timidam naturam habent. V. 462. quae duobus cruribus incedunt. II. 430. excoriabilia quae. II. 644. exsanguia cur parva habeant crura et multa. III. 176. exsanguia pulsum non habent. IV. 671. gubernantes facultates. X. 635. fortia et calida nigrum lienem habent. II. 573. fortia dentes acutos multos habent et ungues fortes. III. 875. frigidiora per hyemem ob frigus mortuis similia jacent. VIII. 132. frigidiora pinguiora esse dicuntur. XI. 514. frigida facultatem vitalem non habent. IX. 549. calida autem habent. IX. 549. gressilium testes ad coquendum longe sunt difficiliores. VI. 675. hepar habentia et lienem habent. II. 569. herbiyora nobis alendis sunt accommodatiora. VI. 665. hyeme dormientia cur sint pinguiora. I. 606. hybernantia, dum somnus durat, non egent alimento. XVII. B. 417. hybernantia quasi mortua sine sensu et motu in latebris jacent. XVII. B. 418. quanam lienem nigriorem et quae non habeant. V. 127. lunae in ea influxus. XIX. 188. omnia praeter crocodilum maxillam inferiorem movent. II. 422. *μόρυχα* quae. XVIII. A. 359. muta sunt, quibus collum deest. III. 611. nuper nata lubenter non comedunt, propter redundantem in iis humorem. I. 579. recens nata quomodo nutrantur. IV. 152. nuper nata omnia humida sunt. VII. 673. naturae in iis differentia. IV. 160. quanam sint optimi succi. VI. 789. omnia ornatu convenienti esse instructa probatur. III. 81. ostracoderma quae. VI. 734. quibus ovaria extirpata sunt, foemineam naturam amittunt. IV. 569. palpebris carentia quae. II. 879. lati pectoris naturam iracundioram habent. V. 462. pedestria, alimenta, quae ab iis petuntur. VI. 660. ab eorum esu abstinendum. VI. 789. pedestrium lingua ut alimentum. VI. 672. pedestrium partes excarnes ut alimenta. VI. 669. pedestrium viscera alimenta sunt. VI. 679. cur non habeant phantasmata. XIX. 305. cur plantis superiora ducantur. IV. 759. nonnulla plures quam duos habent pulmones. III.

423. quae pulmones non habent, egent cordis ventriculo dextro. III. 462. ruminantia in superiori maxilla dentes incisivos non habent. XVIII. A. 358. quadrupedia. Eorum ventriculus, uterque et intestina alimenta sunt. VI. 680. sanguine frigido praedita industriam nullam monstrant; calido autem praedita prudentia multum valent. IV. 791. sanguine praedita ex materno sanguine ducunt originem. IV. 795. sanguineorum partes ex matris sanguine progignuntur. I. 494. sedere cur nequeant sicuti homo. III. 179. solidungula exiguis herbis vescuntur libentius, quam grandioribus. XVIII. A. 356. temperamento sicciore praedita, ova parunt, citra masculi conversationem. IV. 624. quibus testa pro cute est, alimento esse possunt. VI. 733. timida sunt frigidiora, et latis coxis praedita. V. 462. timida sunt, quibus sanguis aquosus nimium est. IV. 793. venenosa ubi inter mordendum sanguinem manantem contigerint, commorsos occidunt, vorata autem morsos incolumes servant. XIV. 244. venenosa fugantes suffitus. XIV. 490. ad *animalia* venenata sulphur. XII. 217. in quibus intestinum a ventriculo recta ad anum protenditur, voracia sunt. III. 328. vocem magnam edentia laryngem amplum habent. III. 563.

Animalium agrestium adeps quomodo ab illo domesticorum differat. XI. 734. castratorum carnes sunt praestantissimae. VI. 663. colores unde oriuntur. XIX. 258. corpora ex ferente et eo, quod fertur, constare dixit *Diocles*. XVIII. B. 124. corpus animi affectibus idoneum conditum est. II. 537. differentiae specificae. III. 2. XVIII. A. 207. propriae differentiae. X. 23. differentia a plantis quoad nutritionem. III. 276. differentias *Aristoteles* in libro de partibus animalium enumerare conatur. X. 26. domesticorum et agrestium differentia. VI. 680. genera discreta sunt, pro temperaturae conditione. XIX. 335. genera quot dentur, et an omnia sensu sint et ratione praedita. XIX. 336. imbecillum et fortium quoad ossa differentiae, earumque causa. III. 924. juniorum carnes quales. VI. 774. pedestrium sanguis ut alimentum. VI. 699. efficiens principium semen. II. 85. proprietates. II. 1. scala quoad sensuum

evolutionem. IV. 639. senum carnes pessimae. VI. 663. et stirpium analogia. XVI. 343. differentiae. III. 276. terrenorum carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. venenatorum saliva et fel deleteria sunt. XI. 767. venenatorum inorsus curandi methodus. X. 896. XIV. 200. ad *animal*. venenosorum morsum remedia parabilia. XIV. 489. ad virulentorum noxas remedia quae *Asclepiades* tradidit. XIV. 168.

In *animalibus* calor ac frigus magis efficaces sunt, quam humor et siccitas. XV. 226. in — venter idem, quod terra arboribus est. XVI. 340.

ANIMANTIA, vide ANIMALIA.

ANIMANTUR, quae non sunt animalia, quae sunt, et animalium partes. XV. 402.

ANIMATA sunt animalia secundum *Platonem*. IV. 757.

ANIMOSI qui dicantur. V. 330. magnanimi sunt, et rerum humilium contemptores. XVII. A. 188. sunt temperamento calido praediti. VI. 130. *animosum* putant pectore hirsuto praeditum. I. 624. XVI. 91.

ANIMUS differt ab angore et tristitia in actionibus. XVI. 174. virilis inveniri non potest in Asia. IV. 799.

Animi acies a bilioso humore venit. XV. 97. XVI. 317. actiones ab humoribus et corporis temperaturam mutantur. XVI. 46.

Animi affectus. Scriptores de iisdem recensentur. V. 3. ipsi recensentur. V. 7. V. 35. XVI. 174. philosophorum circa eos sententiae. XIX. 319. esse motionem quandam praeter naturam rationis expertem probatur. V. 432. secundum *Zenonem* et *Posidonium* definitio. V. 377. causa non est ratio. V. 390. causam quidam vocant rationem peccantem et falsam opinionem. V. 390. num sint judicia. V. 377. num timor sit. V. 392. rationatricis facultatis esse judicia, *Chrysippus* statuit. V. 429. *Posidonius* neque judicia esse, neque supervenientia iis demonstrat, sed motiones facultatum irrationabilium. V. 429. *Zeno* eos putat supervenientes judiciis contractiones, solutiones, elationes et casus. V. 429. iis idoneum conditum est animale corpus. II. 537. corpus exsiccant. I. 373. vehementes cur mortem inferant. VIII. 301. animae deliqui causa. XI. 48. spiritus corru-

ptionis causa. X. 841. tremorum causae frequentes. XVII. A. 510. in pulsus eorum effectus. IX. 157. ex oculis cognoscendi sunt. IX. 697. curationis ratio. V. 35.

Animi angores corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. *cogitatio* corpus gracile reddit. X. 994. *concitationes* invadentis febris signa sunt. XIX. 514. *curae* febris ephemeræ causae. XI. 6. *dejectiones* splen affectus gignit. VIII. 378. *delectatio* morborum humidorum causa. VII. 19.

Animi defectus sive *deliquium* singnum est imbecillitatis animalis facultatis. XVI. 755. *deliquium* citra manifestam causam letale. XVII. B. 539. *deliquii* casus aliquot recensentur. XVII. B. 540. *deliquium* ex repentinis dejectionibus periculosum. XV. 831. *deliquia* in febre hyberna quid denotent. XV. 827. defectus quinto die in febribus quid denotet. XV. 829. defectus ex surrectione aegri in febribus, delirium denotat. XV. 826. *deliquium* haemorrhagias sistit. X. 327. *deliquium* venaesectionis terminus. XVI. 11. ad *animi* *deliquium* usque quinam morbi vacuationes requirant. XVII. B. 445. deficientis causae. XI. 47. *deliquii* causae animi affectus. XI. 48. *deliquium* ex esu boletorum. VI. 656. *deliquia* ex bulimo. VII. 136. *deliquii* causa calor immoderatus. XVII. B. 801. defectus causa empyema introrsum ruptum. XVIII. A. 108. defectus ob grumos in ventriculo, intestinis aut thorace contentos. VIII. 409. *deliquii* causa humorum crudorum abundantia. X. 845. defectus causa humor melancholicus abundans. XVI. 300. defectus causa os ventriculi male affectum. XVIII. A. 449. *deliquii* causa purgatio in morbi cruditate. XVI. 261. defectum efficit semitertiana. VII. 467. *deliquia* ex pravo victu oriri *Hippocrates* asserit. XV. 602. defectus facit, si per vim aliquid fiat. XVI. 118. defectione liberat cucurbitula. XI. 321. quaenam vena sit in defectione animi incidenda. XVI. 135. *deliquii* ex abscessus ruptione aut sectione cura. XI. 59. *deliquii* ex cholera, alvi profluvio etc. cura. XI. 50. *deliquii* ex colicis aut iliosis affectibus cura. XI. 60. *deliquii*, ex variis causis orti, in febribus continuis cura. XI. 50. *deliquii* ex humorum multitudine cura. XI. 53.

deliquii, quod ex vitiosis humoribus, os ventris mordentibus oritur, cura. XI. 55. defectus ob inflammationis magnitudinem aut febris malignitatem, cura. XI. 57. *deliquii* ex intemperie cura. XI. 60. defectus ex insignis partis obstructione cura. XI. 58. *deliquii* ex stomachi imbecillitate cura. XI. 54. *deliquium* ex sudoris copia balnea non concedit. XI. 53. *deliquii* ob tristitiam, laetitiam, timorem, excandescientiam aut pavorem cura. XI. 59. *deliquii* ex uteri affectibus cura. XI. 54. *deliquii* ex immodica vacuatione in hydero cura. XI. 59. *deliquium* ex immodicis vacuationibus curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. *deliquii* ex vulneribus, purgationibus doloribusque cura. XI. 60.

Animi demissio ex atrae bilis abundantia. VII. 576. *demissio* gignit humorem melancholicum. XVI. 357. *dolorum* omnium causa. V. 49. *excandescientiae* in calorem animale effectus. VII. 941. *facultas*: a rationatrice diversam causam vocat *Chrysippus*, affectuum. V. 403. *facultas* concupiscibilis ab irascibili diversa. V. 491 sq. in *animi* facultates ventorum, aëris ambientis et insolationis influxus. IV. 806 sq. (confer. *Animae* facultates et *Facultates*.) alimenti in eas influxus. IV. 807 sq. regionum in eas influxus. IV. 800 sq. 805 sq. firmitas ac robur causa est eorum, quae recte fiunt. V. 403. fortitudini respondet corporis robur. XIX. 384. in *animi* functiones nutritio bona aut mala effectus suos exserit. XVI. 48. ad *animi* ignaviam producendam quae nam faciant. VIII. 161 sq. *animi* impetus bruti affectus progignunt. V. 7. infirmitas et imbecillitas causa eorum est, quae fiunt parum recte. V. 403. intemperantiae in cibis, potu, somno, vigilia etc. in morbos producendos effectus. XVI. 301 sq. morbus, definitio. V. 441. morbus num corporis morbo simillimus. V. 440 sq. molestiae aut adpectu aut auditu fiunt. XVI. 328. mores in infantibus cum bono habitu citra vitium sunt. VI. 39. et quibus non sunt, iis temperamentum parum idoneum est. VI. 39. quomodo, ne vitientur mores, curandum. VI. 40. mores quomodo corumpantur. VI. 40. mores turbant consuetudines pravae. IV. 820. probos mores nanciscimur, eruditi a vi-

ris probis. IV. 821. mores itidem medico curae sunt. VI. 40. mores quod corporis temperamenta sequantur liber. IV. 767. mores corporis temperaturam sequuntur. XVI. 317. mores in sanis ex oculis conjici possunt. XI. 11. motus ne immodici evadant in infantibus curandum et quomodo. VI. 42. motus, rationi obediens, affectus est. V. 372. pars, qua cupimus, ab ea, qua ratiocinamur, diversa est. XVI. 302. tres partes sunt, quibus ad voluntarium motum incitatur. XVI. 302. de *animi* peccatis et perturbationibus *Galenus* librum scripsit. XVI. 335. perturbationes quinque sunt secundum veteres. XVI. 325. *animi* perturbationes sequitur saepe naturalis calor intro forasque delatio. VII. 191. perturbatio quemnam effectum in humores exserat. XVI. 9. perturbationes indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. perturbatio tremoris causa. XVI. 332sq. perturbationes abigit theriaca. XIV. 271. principatus in cerebri ventriculis est. XIV. 711. hominis maxime temperati ratio describitur. I. 576. sanitas, definitio. V. 441. sedem *Thessali* sectatores in corde statuunt. X. 929. (confer. *Animae* sedes.) sensum aperit sermo. XVI. 226. substantiam unam tantummodo quidam esse volunt. XVI. 303. substantia facile solvitur, quibus robur vitale infirmum est. VIII. 301. tranquillitas a temperamento moderato nascitur. IV. 821. virtutes quae. XIX. 383.

Animum mansuetiorem reddit vinum. IV. 778. *animis* impuris, si nutriendos sermones offeras, non modo nihil prosis, verum etiam magnopere obfueris. XI. 457.

Ἀνῖος apud *Hippocratem* illaesum est. XIX. 81.

Ἀνῖος qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANISUM. Anisi semen maxime utile est, acre et amarum. XI. 833. prope ad urentium caliditatem accedit. ibid. — Est in siccando tertii ordinis, sicut et in calefaciendo; urinam ciet et digerit, et inflationes ventris reprimat. XI. 833. anisum pro amari potest. XIX. 724. et daucus substituitur aniso. XIX. 725.

ANNONAE caritas epidemiae malignae causa, raphaniae simillimae. VI. 750. ex *annonis* et cibus mali succi,

oriundi morbi. VI. 749. casus mulieris, quae propter annonae caritatem, quae veris tempore acciderat, oleribus sylvestribus usa, ulceribus laboravit. VI. 686.

ANNULUS abdominalis describitur. XVIII. B. 995. *annuli* abdominalis usus. IV. 566.

ANNUS non numeratur diebus integris. XVIII. B. 240. quot habeat dies. XVII. A. 22. dierum est trecentorum sexaginta quinque. VII. 508. IX. 643. apud Romanos in 12 menses dividitur. XVII. A. 22. in quatuor tempora dividuntur magnae temperaturae differentiae. XVII. A. 18. quidam in septem partes dividunt, et quomodo. XVII. A. 17. etiam in septem partes divisus reperitur in libro: de hebdomadis *Hippocratis* inscripto. XVII. A. 18. dies ei proportionem respondet. XVII. A. 860. constituentes eum tempestates quae. XIX. 485. quemnam saluberrimum futurum putet *Hippocrates*. XVI. 387. quando secundum *Hippocratem* saluberrimus sit expectandus. XVI. 439 sq. sol eum disponit. IX. 908. magnus qualis. XIX. 284. quantus cujusque planetarum sit magnus annus. XIX. 283. status secundum *Hippocratem* qui. XVI. 387. XVII. B. 575. universus omnium quidem, et calidorum et frigidorum, et siccorum et humidorum particeps est. XV. 92.

ANNI constitutiones siccae sunt imbris salubriores et minus mortales. XVI. 372. horam quid Graeci vocent. VI. 558. tempestates morborum causas docent. XIX. 494. tempestatum in respirationem influxus. VII. 771. ex *anni* tempestatibus siccitates imbris sunt salubriores. XVII. A. 32. tempora respicere medici est. XV. 101. temporum inter se differentiae. XVI. 291. tempora qualitatibus differunt. XVI. 370 sq. tempora humiditate, siccitate, caliditate et frigiditate differunt. XVII. A. 28. tempora qualia fuerunt, tales etiam morbi erunt. XVI. 370. tempora aetatibus respondent. XVI. 102. XVI. 345. tempus quale *ἄρα* vocetur. XVII. B. 184. in quolibet anni tempore singulus humor exuperat. XVI. 292. XVII. A. 30. tempora in humores vim exercere, testimonium evidentissimum. XV. 97. XVII. A. 30. temporum intemperies morborum endemicorum causa. XV. 121. tempora mor-

borum causae. XVI. 353. temporum in morbos generandos influxus. V. 693. temporum mutationes morbos potissimum pariunt. XVII. B. 562. XVII. B. 567. morbi enumerantur, qui quolibet anni tempore grassantur. XVI. 292. temporum mutationes morbos aut similes aut dissimiles gignunt. XVI. 373 sq. tempora accessionum morborum indicia. IX. 561. temporum eorumque mutationum dignitas ad morbos cito dignoscendos et recte curandos. XVI. 390. tempus indicationem in morbis praebet. X. 652. temporum in morborum iudicationes influxus. XVII. B. 385 sq. temporum repentinae mutationes in evacuationibus sunt respiciendae. XVI. 118. tempus moderatum naturale conservat temperamentum. XV. 735. temporum in naturas humanas influxus. XVI. 423. temporum in sanos effectus. XVI. 390 sq. tempora ubinam stata et non morbosa esse verosimile sit. XVI. 394. tempora quomodo pulsum immutent. VIII. 464. pulsus quoad anni tempora differentiae. IX. 125. IX. 473. (confer *Aestas, autumnus, hyems, ver et pulsus.*) tempus ad indicationem remedium confert. X. 634. temporum temperies ex *Athenaei* sectatorum opinione. I. 522. temporum temperamenti in mores influxus. IV. 798. tempora ad victus rationem instituendam non parum conferunt. XVII. B. 415.

ANODYNA vocata *medicamenta*. X. 817. XI. 764. XIII. 266. eorum natura. XI. 764. nomine qualia sint, et quae revera. XIII. 267. quatenus sint utilia. X. 862. agendi ratio. XI. 766 sq. generalia quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. quando sint adhibenda et quando fugienda. X. 816. differentiae. X. 818. dolores levant. XIII. 287. usus et abusus. X. 817. usus in diversis morbis. XIV. 762. quomodo a colicis differant. XIII. 89. alienissima sunt, ubi humores crassi et glutinosi exuperant. X. 862. omnia magis sunt salubria, si post annum a compositione sumantur. X. 818.

Anodyna simplicia. *Anethum*. XI. 832. *chamaemelon*. XI. 562. *crocus*. XI. 767. XII. 48. *galbanum*. XII. 153. XIII. 957. *hyoscyamus*. XI. 767. XVII. A. 904. *mandragora*. X. 816. XI.

767. XVII. A. 904. *myrrha*. XI. 767. *papaveris succus*. XI. 767.

Anodyna composita. (confer. *Colica medicamenta*.) *Achillis compunctoris*. XIII. 90. *Acopa*. XIII. 1005. 1045. *Aelii Galli antidotus*. XIV. 159. quae *Andromachus* scripsit. XIII. 89. confectio sedans dolorem, ad omnes internos affectus et pleuritidas. XIII. 89. *Antidotus Aristarchi*. XIII. 103. XIII. 104. *Antidotus thespesiana*. XIII. 102. ex *Aphrodiae* libris compositio. XIII. 94/95. ex *Aphrodiae* libris catapotium. XIII. 95. *Asclepiadae* ad omnes internos affectus. XIII. 93. *Asclepiadae Philophysici* compositio. XIII. 102. quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 97. *Aster dicta* confectio ad omnem fluxum, dolorem et omnes internos affectus et destillationes. XIII. 91. 165. *Cassii colica*. XIII. 286. *Ceruseriana* confectio, a *Philippo Trallianis* data. XIII. 105. *Chariwenis* compositio. XIII. 102. *Charychis* confectio. XIII. 94. *Crateri* compositio. XIII. 96. *Cosi* eclegma. XIII. 100. *Eclegma pharos* appellatum. XIII. 97. *Hicesii* emplastrum. XIII. 787. *Isidori* emplastrum. XIII. 908. *Jucunda* appellata compositio. XIII. 94. *Lucii colica*. XIII. 287. *Lycomedis* ad haemoptoicos, coeliacos, dysentericos, rupta et convulsa. XIII. 92. *Marcellini* confectio. XIII. 90. *Antonii Musae* panacea. XIII. 102. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. *Nicostrati* malagma. XIII. 985. *Panchrestus dicta* confectio. XIII. 101. *parygron* medicamentum. XIII. 952. *pastillus Petronii* virtus dictus. XIII. 831. *pastillus* ex *mandragora*. XIII. 100. *pastillus* dolorem sedans coeliacis et dysentericis. XIII. 302. alius XIII. 303. alius praeclare inducens somnos ad inveteratos dysentericos. XIII. 304. alius dysentericis non febrientibus aptus. XIII. 305. *Philonis* remedium. X. 818. *Protas Pelusiotae* malagma. XIII. 338. *Ptolemaei* compositio. XIII. 101. *Rufi* potio. XIII. 92. *Salome* dictum emplastrum. XIII. 507. *Scribonii Largi* catapotium. XIII. 98. eclegma. XIII. 98. 99. *Sphragis* dicta confectio ad fluxiones, tormina et tussis. XIII. 91. *thespesiana* confectio. XIII. 99. 102. *Trigonos* vocata potio resiccatoria et sedans dolorem. XIII. 93. *Xenocratis* confectio, ad tormina maxime et dysentericos. XIII.

90. *Xenocratis* emplastrum. XIII. 931.

Anodynum ad scorpionum, phalangiorum omnisque serpentis ictus efficacax. XIV. 176. ex seminibus. XIII. 90. aliud *sedans* dolorem ad omnes affectus internos. XIII. 93. 95. 96. 101. stomachicum. XIV. 374.

Avogýλey quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 82.

Avogéxioi qui dicantur Graecis. XVII. A. 74.

ANOREXIAE in senibus causa. XVII. B. 495.

ANSERES. Nomen anserum veteribus est consuetum. VI. 702. *anserum* adipis vires. XI. 325 sq. pinguedo calidior est. XI. 635. adeps minori calefaciendi et discutiendi virtute praeditus est. XIII. 949. *Adeps* ad phlegmonas utilis. XI. 733. adeps ad phlegmonas, quodammodo tamen ad digerendum potior. XI. 733. *adeps* inflammationibus ex rosaceo medetur. XIV. 241. adeps pro cervino. XIX. 743. pro adipe hyaenae. XIX. 743. alae optime nutriunt. VI. 704. carnis conditio. VI. 703. hepar quomodo jucundissimum reddatur. VI. 704. ova ut alimentum. VI. 706. stercus attrahit. XI. 760. stercus prae nimia acrimonia inutile est. XII. 305. ventriculus valde jucundus est esu. VI. 704. ventriculus optimus habetur, ut alimentum. VI. 788.

ANTECANIS vocari posset *Sirius*. XVII. A. 17.

ANTHARI collyrium viride. XII. 764.

ANTHELE significat cannae florem. XII. 8.

Avθeα apud *Hippocratem* quid significant. XIX. 81.

Avθeov apud *Hippocratem*; variorum hujus verbi varia explicatio. XVI. 60.

ANTHEMIS idem est, quod *Chamaemelum*. Ejus vires et usus. XI. 833. soli ab Aegyptiis consecrata est. XI. 562. rarefacit. XI. 750. fundere ac digerere potest per halitum, nequaquam contrahere. XI. 588. tenuitate rosae persimilis est, calore vero ad olei vires accedit. XI. 562. usus in morbis. XI. 562. parti inflammatae imposita quid efficiat. XI. 588. *Anthemis* pro chamaemelo adhibetur. XIX. 746.

Avθeα sputa qualia sint apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Avθeov oίov apud *Hippocratem* quale. XIX. 81. *Anthera* i. e. florida compositio. XIII. 839. *anthera* illitio ad oculorum dolores. XII. 744.

Avθeov έλαιον et *μύρον* quale sit apud *Hippocratem*. XIX. 82.

ANTHRAX vide CARBUNCULUS.

ANTHRACOSIS, definitio. XIV. 777.

ANTHYLLIS duplex est; earum facultates et usus. XI. 833. *Anthyllis* pro ornithogalo. XIX. 739.

ANTHYLLIUM vitandum in herpete exedente. XI. 86.

ANTIADIES tonsillae sunt. XIV. 713. etiam paristhmiā vocantur. XIV. 713. glandularum ad fauces inflammationes sunt. VII. 713. *Hippocrates* etiam bubones vocat. XVII. A. 375. puerilis morbus est. V. 695. quomodo oriantur. VII. 263. fiunt fluxione e capite facta. VI. 422. iis convenientia remedia. XII. 972. XIV. 360 sq. 436. 510. arteriaca *Chariæensis*. XIII. 50. aster. XIII. 165. Coracine sphragis. XIII. 826. *Herae* stomaticum. XII. 941. serum lactis. XII. 268. pruna cocta. XII. 33. varia stomatica remedia. XII. 929.

ANTICHEIR dicitur digitus magnus manus sive pollex. XVIII. B. 952.

ANTICIPANS paroxysmus. XVII. B. 396. anticipantes febres et tardantes quae. IX. 553.

ANTICIPATIO sola non sufficiens signum incrementi. IX. 553.

ANTICNEMIUM quid sit. II. 774.

ANTICYRICUS helleborus quid? XII. 120.

ANTIDOTUS et ANTIDOTUM. XIV. 90.

Antidota medici vocant remedia, quae non extrinsecus corpori imposita, sed intro assumpta, pravis affectibus medentur. XIV. 1. tres eorundem differentiae. XIV. 1. qualia sint remedia. XIV. 135. cur e multis componentur. XIV. 219. de melle componendis antidotis idoneo. XIV. 20. 22. quale vinum in antidotis adhiberi debeat. XIV. 13. falernum vinum optimum est. XIV. 19. eorum usus generalis medicus. XIV. 90. 163 sq. *Abascanti*. XIII. 278. *Aclii Galli* aromaticum ad omnia faciens. XIV. 159. — qua Caesar et Charmes utebantur. XIV. 114. ejusd. ad rabidorum morsus. XIV. 158. ejusd. ad affectus interiores. XIV. 158. ejusd. ad rabiosorum morsus ut *Belchionius* agebat, a Caesare accepta. XIV. 170.

ex libris Aelii Galli antidotus cyphoides ad hepaticos. XIII. 202. — ejusd. theriaca antidotus. XIV. 161. 189. *Amaranti* Grammatici ad pedum dolores. XIV. 208. ambrosia *Philippi* Macedonis. XIV. 149. *Andreae* ad phalangiorum morsus valens. XIV. 180. *Andromachi*. XIV. 107. incomparabilis, quam *Andromachus* composuit, faciens ad omnes internas corporis affectiones, ex *Nicostrati* traditione. XIV. 112. Galena dicta theriace *Andromachi*. XIV. 32. 42. *Arabae* Thebani ad scorpionis ictus. XIV. 179. *Antiochi* Philometoris ad serpentia. XIV. 185. 201. *Antipatri* theriaca. XIV. 160. *Antonini* Coi. XIV. 168. ut *Apelles* contra venena. XIV. 148. ex commentariis *Aphrodae* ad aquae metum. XIV. 207. *Apollodori*. XIV. 181. 184. *Claudii Apollonii* ad rabiosorum morsus. XIV. 171 sq. *Apollonii* Muris, quae a lethaliibus medicamentis praeservant. XIV. 146. apyretos commemoratur. XIII. 173. *Archibii* sacrum. XIV. 159. *Aristarchi* Paulina dicta. XIII. 103. aromaticum *Galli* ad omnia faciens. XIV. 159. arteriaca quid. XIII. 3. ab Asclepiade conscripta in libro internarum affectionum, qui Asonis inscribitur. XIV. 135. 168. Asclepiadis ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. athanasia ad abscessus. X. 986. athanasia Mithridatis. XIV. 148. album *Baphullii* vel *Heræ* ad rabiosorum morsus. XIV. 173. Basilice. XIV. 174. *Biennitæ* ad nephriticos. XIII. 330. Calliste dicta. XIV. 176 sq. Cerusiana. XIII. 105. Charmæ. XIV. 126 sq. discipuli ejusdem alia compositio. XIV. 128. *Charitonis* circulatoris ad phalangiorum morsus. XIV. 180. *Codii Tuci*, quo et *Craterus* usus est. XIV. 147. ad convulsa, rupta, etc. XIV. 163. *Cratippi*. XIV. 170. cyphoides *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 198. alia XIII. 203. a *Damocrate* conscriptæ. XIV. 115. *Damocratis*, quae sanguinis impetum supra infraque arceat. XIV. 129. alia. XIV. 132. tres aliae, duae ad phthisin, alia ad venena. XIV. 119. aliae. XIV. 129—135. *Damocratis* ad venenosorum ac rabiosorum morsus. XIV. 191—201. diascincum. XIV. 152. *Diophanti*. XIV. 175. 181. *Dorothei*, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187. *Euclidis* Palatini theriaca. XIV. 162.

Antidotus galene ad omnem affectum interiorem, praesertim stomachi vitia, lethalia et morborum circuitus. XIV. 42. ad quartana laborantes, ut *Harpalus*. XIV. 167. hecatontamigmaton, i. e. ex centum rebus constans, Caesari a *Galeno* paratum ad omnia. XIV. 155 sq. *Dorothei Helii* ad viperarum morsus. XIV. 183. hepatica ut *Aristocles*. XIII. 205. hepatica, athanasia appellata. XIII. 203. hepatica *Dioscori*. XIII. 204. hepatica a *Nearcho* laudata. XIII. 204. hepatica, qua *Pharnaces* herbarius usus est. XIII. 204. ab *Hera* conscriptae theriaca. XIV. 201 sq. quo usus est *Heras* Cappadox. XIV. 170. *Heracclidis* Tarentini ad phalangia et venosos serpentes. XIV. 182. ejusdem ennea-pharmacum. XIV. 186. hiera *Themisonis* ad stomachi subversiones. XIII. 158. *Hybristi* Oxyrrhinchiti ad venenatos ictus. XIV. 188. est *Isotheos* dicta confectio. XIII. 66. ex lapidibus ut *Mithridates*. XIII. 329. omnibus lethalibus accommodatum. XIV. 206. ex *Mantiae* compositionibus Attalica ad stomachicos. XIII. 162. *Menelai*. XIV. 173. *Menippi*, quo usus est Pelops. XIV. 172. mithridatica *Andromachi*. XIV. 107. mithridatica ut *Antipater* et *Cleophantus*. XIV. 108. mithridatica ex *Damocratis* traditione. XIV. 115. Mithridation. XIV. 115, ut *Xenocrates* apud *Nicostratum*. XIV. 164 sq. *Mithridatis*, athanasia dicta, i. e. immortalis. XIV. 148. Mithridatis theriaca. XIV. 154. Mithridatis *Eupatoris*, quod diascincum dicitur. XIV. 152. nectarea ad hepaticos et ictericos. XIII. 203. nephriticae sunt, quae renibus affectis conferunt, partim vero ad calculosos renes juvant, partim ad inflammatos et ulceratos. XIII. 321. *Orbani* Indi dicta ad foetus ejciendos. XIV. 109. panacea ex sanguinibus, multa promittens ab *Aphroda* accepta. XIV. 111. *Philonis*. XIII. 267. *Galeni* ejusdem explicatio. XIII. 269. antiquae phthisi valde bona. XIV. 119. alia. XIV. 122. prognostica. XIV. 134. rustici a vipera morsi. XIV. 184. ex sanguinibus *Damocratis*. XIV. 124. ex sanguinibus. XIV. 151. ex sanguine testudinis ad vipers. XIV. 184. *Simmiæ* Medici ad phalangia. XIV. 180. 182. theriaca, quam *Gallus* ex Arabia profectus *Cae-*

sari donavit. XIV. 203. *theriaca* in elephantiasi. XI. 144. *theriaca* ad viperæ morsus. XIV. 189. (confer *THERIACA*.) *thespesiana*. XIII. 102. Tyrannus dicta, ut *Nilus Antipatri*. XIV. 165. ex felle ursino ad hepatis indurationes. XIII. 214. ad praeservationem. XIV. 147. ad praeservationem a venenis, quo *Nicomedes* rex utebatur. XIV. 147. ex viperis ad abscessus. X. 986. ex viperis, *theriace* vocata ad obstructions. VI. 341. *Zenonis* Laodicaei ad rabiosorum morsus; est etiam bona *theriaca*. XIV. 171. *Zoili*, quo usus est *Epaphroditus* Carthaginensis. XIV. 178. *zopyria*. XIV. 115. XIV. 150. *zopyrion* Herae. XIV. 205.

Antidota contra singula venena. (Conferantur singula venena hic adscripta.) Contra aconitum. XIV. 139. altercum. XIV. 139. aspidum morsus. XIV. 160. buprestin. XIV. 141. cantharides. XIV. 141. cerussam. XIV. 144. coriandrum. XIV. 139. dorycnium. XIV. 140. ephemerum. XIV. 140. fungos. XIV. 140. gypsum. XIV. 142. ixiom. XIV. 140. hirudines. XIV. 143. lactis grumos. XIV. 142. leporem marinum. XIV. 139. lithargyrum. XIV. 142. meconium. XIV. 138. papaveris succum. XIV. 138. phalangiorum morsus. XIV. 175. 176. 180. 182. 203. 204. psilothrum. XIV. 142. rabiosorum morsus. XIV. 158. 162. 165. 168. 171. 172. 173. sanguinem taurinum. XIV. 143. scorpiones. XIV. 175. 176. 177. 179. 180 sq. toxicum. XIV. 139. viperas. XIV. 183 sq. confer. VIPERAE.

ANTIGENES medicus. XIV. 613. anatomes peritus. XV. 136. *Antigenis* uxoris casus. XVII. A. 359.

ANTIGONUS, in castris exercitus insignis medicus fuit. Remedia ejus ad capitis dolorem. XII. 557. *Antigoni* croceum, leunculus appellatum collyr. quod leonis imago ei imprimatur. XII. 773. pastilli ad capitis dolorem. XII. 580.

Ἀντιόχου quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 82.

ut *ANTIMACHUS* acopon. XIII. 1034.

ANTIOCHIDIS Isidori emplastr. XIII. 885. *Antiochidis* malagma ad splenicis. XIII. 250. malagma ad splenicis, hydropicos, arthriticos. XIII. 341. ad *Antiochidem* *Heracles* librum scripsit. XII. 691.

ANTIOCHUS medicus, ejus vivendi ratio in octogesimo aetatis anno. VI. 332. philosophus. XIX. 227. antidotus ad serpentina. XIV. 201. *Pacci* meminit. XIII. 284. Philometoris *theriaca*. XIV. 185.

ANTIPATER. X. 52. *Antipater* methodicus erat et methodicae sectae auctor. XIV. 684. *Antipater* nephritico affectu infestatus, quomodo curatus. XIV. 218. morbi, quo periit, historia. VIII. 293 sq. praeceptor *Diogenes* Babylonius erat. XIX. 227. aridum ad nomas. XIII. 841. compositio auricularis. XII. 630. emplastrum. XIII. 931. hiera ad stomachicos. XIII. 136. malagma ad colicos omniaque interiora. XIII. 983. malagma ad ischiadicis. XIII. 348. ut *Antipater* mithridatica. XIV. 108. compositio ad polypos narium. XII. 684. potio ad splenicis. XIII. 239. potio ad tussim. XIII. 66. *theriaca*. XIV. 160. ex *Antipatri* libris ad dysenteriam. XIII. 292.

ANTIPHANIS molaris compositio. XII. 877.

ANTIPHO librum scripsit de veritate. XVII. A. 681. opinio de lunae illuminatione. XIX. 281. maris definitio. XIX. 299.

Ἀντίφρον, qualis sit planta apud *Hippocratem*. XIX. 82.

ANTIARRHINUM, fructus ejus forma. XI. 834.

ANTISEPTICUM est cedrea. XII. 17.

ANTISPASIS, secundum *Hippocratem* definitio. XI. 91.

ANTISTHENES cynicam philosophiam invenit. XIX. 227.

ANTITASIS, (repositio) in fracturis ossium cauliformibus quomodo fiat. X. 430.

ANTONINUS post *Adrianum* erat imperator. VII. 478. XIX. 18. *Severus* se *Antoninum* mutato nomine vocavit. VII. 478. eo imperante a divitibus plerisque *Theriaca* praeparabatur. XIV. 24. brevissimis diebus sole occidente in palæstram ingressus est, longissimis autem hora nona aut decima. VI. 406. *Theriace* singulis diebus sumta, a lethalibus medicamentis erat immunis. XIV. 3. erat autem in Istri ripis. XIV. 4. Commodi pater amabat omnes ejus familiares esse ad cutim usque tonsos. XVII. B. 150. filii ejusdem casus febre acuta laborantis. XIV. 651. em-

plastrum, quod *Timocrates* post lichen excoriatos imponit. XII. 843. Coi potio ad rabiosorum morsus. XIV. 168.

ANTONIUS *Epicureus* scripsit de praesidio adversus praecipuos affectus. V. 1. — (id ipsum opus ibi a *Gale-no* recensetur.) — medicamentum inspersile ad coli inflationes. XIII. 281. pastilli ad capitis dolorem. XII. 580.

ANTONIUS *Herbarius* usus est emplastro attrahente nigro loco malagmatis. XIII. 935. pastilli ad capitis dolorem. XII. 557.

ANTONIUS *Musa* pluribus libris per multa medicamenta scripsit. XIII. 463. ejus praecepta ad anginam. XII. 956. compositio ad aurium abscessus in profundo. XII. 636. arteriaca ad vocem interceptam. XIII. 47. confectio hepatica. XIII. 206. cataplasma ad hydropem. XIII. 263. eclegma ad dyspnoicos. XIII. 108. medicamentum ad gangraenam. XI. 137. ad herpetes exedentes. XI. 87. nephritica compositio. XIII. 326. panacea. XIII. 104. panacea dolorem sedans. XIII. 57. pastillus. XIII. 832. ad pilos pungentes in palpebris enascentes compositiones. XII. 740. comp. ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, quos crithas et posthias vocant. XII. 741. ad polypos narium. XII. 685. comp. visum acuens et faciens ad glaucedinem. XII. 737.

ANTONII pharmacoplae remedium inspersile ad coli inflationes. XIII. 281.

ANUS. (Confer. SEDES.) Ani affectus diversi. XIV. 381. affectionum causae. XVI. 162. affectiones multas ob causas difficilem curam admittunt. XIII. 306. generalis iisdem medendi methodus. XIII. 307. cura secundum *Hippocratem*. XVI. 162. familiare ei calidum. XVII. B. 810. medicamenta composita ad eas facientia. XIII. 307. 308. *Galli* pinguis compositio. XIII. 310. pinguis compositio *Cleopanti*. XIII. 310. compositio ex novem medicamentis constans. XIII. 310. alia *Xenitae* multi usus. XIII. 311. alia ex ruta. XIII. 311. *Icodoti* remedium. XIII. 311. ab *Asclepiade* scripta remedia. XIII. 307. ut *Apollonius*. XIII. 308. medicamentum ex cerebellis. XIII. 309. coracine sphragis. XIII. 826. emplastrum candidum. XIII. 526.

emplastrum *Moschionis*. XIII. 528. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. ut *Herophilus* remedium. XIII. 308. ut *Nicostratus*. XIII. 308. pastillus *Threpti*. XIII. 828. med. rustici. XIII. 309. *Samithrae*. XIII. 310. pastillus stypticus. XIII. 827. med. a *Tyranno*. XIII. 310. anum exulcerant dejectiones biliosae et spumosae. XV. 662.

Ani dolores fiunt ex menstribus suppressis. XV. 327. ad dolores ex ardore topicum remedium. XIV. 381. ad dolores ardentis ovi assati vitellum, vino albo tritum et cerato rosaceo exceptum. XIII. 315. ad emientias, fissuras et ficos. XIV. 495. pastillus. XIII. 315. ad fissuras, maenidum capita. XII. 333.

Ani fistulae. XV. 329. operatio. XIV. 789. ad Ani fistulas emplastrum Attalici album. XIII. 422. morbi recensentur. XIV. 780. XV. 329. ad inflammationes pastillus. XIII. 837. ad inflammationes et rimas. XIII. 309. ad inflammationem et prolapsum. XIII. 314. ad inflationes aegyptiae spinae fructus. XI. 819. ad obturationes et alia vitia compositio. XIII. 311. ad phlegmonem aloë aqua subacta. XI. 822. ad phlegmonas cum ulcere et rugis plumbum. XII. 231. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383. Lycium. XII. 63. musculi. XVIII. B. 999. claudit musculus transversalis. III. 404. circularis musculus. II. 587. musculorum anatome. II. 584. musculi unde venas accipiant. II. 814. prolapsus fit ex resolutione levatorum ani. III. 392. ad prolapsum remedia. XIV. 383. ad prolapsum remedia composita. XIII. 312. 314. ad prolapsum in pueris remedia parabilia. XIV. 541. ad internas prominentias. XIV. 574. 576. ad pruritus remedia. XIV. 383. cimolia trita et cerato myrteo excepta. XIII. 315. ad ani rhagades aridum Majae. XIII. 840. emplastrum catagmaticum *Moschionis* butyro dilutum. XIII. 537. 647. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. emplastrum ut *Aphrodas*. XIII. 738. emplastrum Herae candidum. XIII. 432. emplastrum Melinum *Menoeti*. XIII. 512. pastillus *Apolloniamis*. XIII. 831. pastillus *Areii*. XIII. 829. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829. pastillus Magni. XIII. 831. pastilli *Mennesthei*. XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. Ani sphin-

cter. II. 888. XIV. 706. ad *Ant* ex-
teriores prominentes tumores. XIV.
560. exulcerant eum dejectiones bi-
liosae et spumosa. XV. 662. ad inter-
nos tumores remedia parabilia. XIV.
523. ulcerum sine phlegmonè cura.
X. 381. ad *Ani* ulcera aloë. X. 382.
XI. 822. Diphryges. XII. 215. pom-
pholyx. XII. 235. serum lactis. XII.
268. stomaticum Critonis ex musto.
XII. 934. venae unde oriantur. XV.
141. ad vitia aridum. XIII. 841. com-
positum remedium. XII. 485.

ANXIETUDO, definitio. XVIII. A. 167.
dolor est secundum *Chrysippum*. V.
331. quibus potissimum fiat. XVIII.
A. 168. symptoma est longae inediae
et cibi intempestivi usus. XV. 600.
quamnam conditionem aegrorum *Hip-
pocrates* ita vocet. XVI. 166. qui-
busnam aegrotis anxietas potissimum
oboriatur. XVI. 166. vires resolvit.
X. 841. pulsum inaequalem reddit.
XI. 215. ad *Anxietudinem* valet vi-
num aqua dilutum et lac. XVII. A.
477. XVIII. A. 169.

AORTA (confer. *Arteria aorta*.)
arteria omnium arteriarum origo. II.
780. II. 816. III. 497 sq. IV. 338.
IV. 719. XV. 389. a quibusdam vo-
catur arteria magna, crassa, ortha
sive arrecta. II. 590. ab *Aristotele*
nomen aortae accepit. II. 780. IV. 541.
e corde oritur. IV. 266. brevis ejus-
dem descriptio. V. 539. XIX. 630.
orificium ejus in cordis ventriculo si-
nistro. III. 477. IV. 313. V. 189.
VIII. 733. XV. 389. tres habet val-
vulas. III. 477. in descendentem et
adscendentem divisio. IV. 267. 313.
adscendentis decursus. II. 818. de-
scendentis decursus. II. 820. V. 190.
fissio in utramque iliacam. II. 822.
per thoracem decursus. III. 428. IV.
283. V. 193. rami abdominales. V.
197.

Αορτὸν quid sit apud *Hippocratem*.
XIX. 82.

ΑΡΑΓΜΑ, definitio. XIX. 432. os-
sium, definitio. X. 424.

Απαριντὸν quid significet. XVIII.
A. 510.

APARACHYTON vinum. XIII. 721.

APARCTIAS ventus. XVI. 407. ni-
vosus est. XVI. 409. grandinem gi-
gnit. XVI. 409. a septentrione fiat.
XVI. 407.

APARINE a quibusdam philanthropon
aut omphacocarpum vocatur. Ejus

vires et usus. XI. 834. lentem stran-
gulat. VI. 552. ei simile galium est.
XI. 856.

Ἀπαρτὶ apud *Hippocratem* perfecte
significat. XVI. 256. XVII. B. 437.

Ἀπάρθρωσις i. q. *διάρθρωσις*. XVIII.
A. 433.

Ἀπηνώτης ventus (subsolanus) ab
ortu aequinoctiali fiat. XVI. 407.

ut APELLES antidotum. XIV. 148.

Apellis compositio ad nomas. XIII. 853.

APELUM dictum emplastrum *Clau-
dii Philoæni*. XIII. 539.

APEPSIA, definitio. VII. 66. quo-
modo fiat. XV. 235. fit a vitiosis ci-
borum qualitatibus et excrementis in
ventriculo corruptis. VII. 208. atro-
phiam inducit. VII. 71. laborantes
qualem bilem habeant. XIX. 488. con-
coctionis symptoma est. VII. 62.

APER dentes arma habet. III. 2.
Apri qua de causa sint iracundi. IV.
793. causa spumae ante os in percitis.
XVII. B. 544. Aprorum esus sanguinem
melancholicum gignit. VIII. 183. san-
guis a nemine gustatur. VI. 699. mon-
tanorum urina valida est, et odoris
acerrimi. XII. 285.

Ἀπέρχου excludi apud *Hippo-
cratem* est. XIX. 83.

APERIENTIA medicamenta quae di-
cantur. XI. 749. etiam anastomotica
vocantur. XI. 751. *Dioscorides* non-
nunquam, sed male, et emollientia,
humectantia, laxantia, phlegmonem
solventia vocat. XI. 751. aperientia
quae dici nequeant. XI. 750 sq. ape-
rientium et rarefacientium facultates.
XI. 749. aperientium natura. XI. 750.
aperientium exempla: cyclaminus, al-
lia, cepae, fel taurinum, unguento-
rum subsidientiae. XI. 750. asphodeli
radix. VI. 652. (Confer. *Obstructio-
nes*.)

APERIRE quando conveniat. XVII.
A. 958 sq.

Aperire (cultro) quando conveniat.
XVII. A. 962. 964.

Aperistata emplastra qualia. XIII.
462. ulcera quomodo sanentur. XIII.
464.

APES alvearia struunt non ratione
sed natura ductae. III. 7. natae a
tauro vocantur, quandoquidem ex pu-
trescentibus tauris generari traduntur.
XIII. 272. prudentiores sunt anima-
libus sanguine praeditis. IV. 792. san-
guine carentibus animalibus ingenio-
siores sunt. IV. 791. *Apum* morsus

juvat stercus bubulum. XII. 300. malva. XIV. 539. theriace. XIV. 91.

APHACE, figura, substantia, facultates et usus. VI. 550 sq. facultates et usus. XI. 843. succum melancholicum generat. VI. 551.

Ἀπᾶς vincula Hippocrates vocat. XIX. 87.

Ἀπασομένη quae sint apud Hippocratem. XIX. 87.

Ἀφρονία quid significet. XVII. A. 692.

APHONIA, definitio. VII. 150. apud Hippocratem carus vocatur. XV. 775. XVII. B. 788. causae variae. VIII. 52 sq. XIII. 4. XV. 776. XVI. 559. articulus capitis deflexus. IV. 11. inflammatio tunicae internae arteriae asperae. XIII. 5. sanguinis stagnatio. XV. 781. venarum oppletio. XV. 775. respirationis conditio. XVI. 560. Prognosis in morbis inde petenda. — ex capitis dolore quid doceat. XVI. 709. 711. cum exolutione prava. XVI. 716. ex dolore cum cruciatu lethalis. XVI. 559. 631. cum exolutione et catoche perniciosa. XVI. 715. in febribus cum mentis alienatione, perniciosum. XVI. 628 sq. cum singultu pessimum est signum. XVI. 559. in Aphonia spiritus, qualis iis, qui suffocantur, pravum signum. VII. 663. Aphoniae remedia. XIV. 364. 438. 508. 514. 580. arteriaca Antonii Musae. XIII. 47. Apollonii et Alcimionis. XIII. 31. Charixenis. XIII. 48. Critonis. XIII. 35. hypoglossis Scribonii Largi. XIII. 51.

APHORISMUS, definitio. XIX. 349. (de Hippocratis aphorismis vid. HIPPOCRATES.)

APHRA Diophantis vocatum emplastrum melinum. XIII. 507.

Ἀπράξιν quid significet apud Hippocratem. XIX. 87.

APHRODAS, ut Aphrodas acopon. XIII. 1035. Aphrodae anodyna potio. XIII. 94. ab Aphroda accepta antidotus panacea. XIV. 111. ex Aphrodae commentariis antidotum ad aquae metum. XIV. 207. Aphrodae catapotium anodynum. XIII. 95. compos. ad epistaxin. XII. 695. ex Aphrodae collectaneis emplastrum cephal. viride. XIII. 551. ut Aphrodas emplastrum ad ulcera maligna. XIII. 738. Aphrodae molares compositiones. XII. 878. pastillus amarus ad stomachicos. XIII. 135. pilula ad aquae metum. XIV.

208. sanguinem cohibens remedium. XIII. 838.

ex APHRODISKI collectaneis acopon. XIII. 1013.

APHRODISIACA remedia sunt: asparagus. VI. 653. bovis talus. XIV. 241. bulbus sativus. XI. 851. ciceres. VI. 533. radix et semen dauci. XI. 862. eruca. XI. 808. gongylidis semen et radix. XI. 861. mentha. XI. 883. satyrium. XII. 118.

APHRODISIACUM Clidion. XIII. 87.

APHRODISIUM pro lilio. XIX. 733.

APHRODITARUM Philotae. XII. 752.

APHROLITRON differt ab Aphronitro. Ejus vires et usus. XII. 212. differentiae ejus a sale. XII. 373.

APHRONITRON, sapor ejusdem amarus est, et abstergens. XII. 210. ejus differentiae ab Aphrolitro. XII. 212. usus et vires. 213. inter aphronitra quaedam sunt durae crassaeque essentiae, et quae liquari facile in aqua nequeunt. XI. 695. differentiae. XI. 695. omnium salium tenuissimum est. XI. 696. carnes excrescentes mordicat. XI. 696. detergentes vires habet. X. 569. magis quam sal extergit. XI. 695. intus sumendum non est, utpote inimicum ventriculo. XII. 225. ad fungos suffocantes utebatur eo cum successu rusticus quidam. ibid. tenuem substantiam habet. XIII. 568. ad urinae retentionem valet. I. 158. ex aphronitro cerine. XIII. 938. pro nitro accipi potest. XIX. 737.

APHROSELINUS lapis, ejus vires. XII. 208. comitiali morbo medetur. XII. 208. amianti loco adhibetur. XIX. 724.

Ἀπρόντρη spumantia sunt apud Hippocratem. XIX. 87.

APHTHA appellatum infusum. XIII. 298.

APHTHAE, definitio. XVII. B. 627. XIX. 441. exulcerationes sunt in superficie oris obortae. Fiunt ut plurimum pueris lactantibus, quum aut vitiosum fuerit lac, aut ipsum non probe concoxerit infans. XII. 988. morbus est puerulorum. V. 694. pueris nuper natis sunt familiares. XVII. A. 31. XVII. B. 627. Aphthae frequentissime pueris fiunt. XVII. A. 662. Quinam scriptores de iisdem tractaverint. XII. 989. causa lac est acrimonia praeditum. XVII. A. 662. adstringendo facile curantur. XVII. A. 662. Quandoque diuturnae fiunt, ae-

gre solubiles et putrescentes, quod a medicis *ulcus depascens* dicitur. XII. 988. ad *Aphthae* remedia. XIV. 362. XIV. 542. ad albas. XIV. 363. infantum. XIV. 363. nigras depascentes. XIV. 362. 363. folia Cypri comansa accommodata sunt. XII. 54. quidam decoctum florum *Leucoji* adhibent cum melle. XII. 59. folia rubi. XI. 848. *Composita remedia: Andromachi* ad eas praecepta. XII. 990. *Apollonii*. XII. 995—1000. *Archigenis*. XII. 1000. *Asclepiadae*. XII. 994. *Critonis*. XII. 991. stomaticum *Critonis* ex malis punicis. XII. 993. *Musae*. XII. 992.

Ἀφύειν quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 87.

APHYSON est, hoc est flatus extinguens, petroselinisemen. XII. 99. (confer. *Flatum* discutientia remedia.)

APII Phasci excoriatorium lichenum. XII. 841.

Ἀπύλλειν excludere est apud *Hippocratem*. XIX. 83.

APIONIS remedium ad carbunculos. XIII. 856.

APIOS pyrum significat. XI. 834.

APIUM, ejus facultates. VI. 637. vires et usus. XI. 834. XII. 118. ad lithargyrum sumtum valet. XIV. 142. recens lactis secretionem auget. XI. 772. odorati radix pro gentianae radice adhibetur. XIX. 727. radix ad humores putrescentes vacuandos valet. X. 756. semina ad flatus discutendos sumuntur. X. 578. seimen urinam movet. XI. 747.

APNOEA. VIII. 281. definitio. VII. 149. quomodo oriatur. VII. 137. *Apnoeae* causa interdum uterus. XV. 609. ea mulieres non parientes maxime prehendantur et viduae. VII. 959. in *Apnoea* respiratio qualis VII. 943.

APNOUS liber *Heraclidis* commemoratur. VIII. 415.

Ἀποβράσσειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 83.

Ἀποχή quid significet. XVII. A. 523.

APOCYNUM, (alias cynomorum, lycoctonon, cynocrambe) ejus vires et usus. XI. 835.

APODACRYTICA remedia sunt lachrymativa. XVI. 148.

APOEMAS venam secare grave quid esse dicit. XI. 151.

Ἀπόγονα fecunda sunt apud *Hippocratem*, secundum alios autem infecunda. XIX. 83.

Ἀποκεκαρπώκως qui sit apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Ἀποκηδέσκειν negligentius est apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Ἀποκνύειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 84.

APOLLETES augur erat et scripsit de arte augurandi. XV. 444.

APOLEO Lacedaemoniis leges dedit. XIX. 179. *Apollinis* catapotium album. XIII. 73.

APOLLODORI remedium ad viperas. XIV. 184. ex *Apollodori* commentariis remedium ad phalangiorum morsus. XIV. 181.

APOLLONIDES. Ejus meminit. X. 53. somni pulsum vacuum dicit. IX. 138.

APOLLONIUS empiricus. X. 142. pater et filius empirici erant. XIV. 683. de facile parabilibus remediis scripsit. XI. 795. remedia, quae in primo de facile parabilibus ad achoras scripsit. XII. 475. ejusdem ad aphthas remedia. XII. 995—1000. arteriaca. XIII. 31. quae in primo parabilium ad auditus gravitatem medicamenta conscripsit. XII. 651. ad aures exulceratas et purulentas compositiones. XII. 647. ex ejus libris petita compositio auricularis ab *Andromacho* usurpata. XII. 633. fomentationes ab eo ad aurium dolorem conscriptae. XII. 653. quae ad aurium dolores scripsit. Deliquit autem in eo, quod non distinxerit, in quali aurium dolore unumquodque eorum, quae describit, medicamentorum, utile existat. XII. 614—620. praecepta ad pulices et vermiculos in aures illapsos. XII. 658. ad aurium sordem. XII. 659. ad capitis dolorem ex ebrietate et meri usu. XII. 514. ex plaga aut casu. XII. 520. sine conspicua causa. XII. 528sq. quae ad capitis dolorem, ab ardore ortum, praecepit. XII. 502sq. remedia ad carbunculos. XIII. 856. colica. XIII. 279. ad inflammata columellam ilitiones. XII. 979. praecepta ad dentium dolores. XII. 864. de iis, quae naribus infundantur in dentium dolore. XII. 582. 865. compositio, e vestigio dolores dentium sedans. XII. 855. febrientibus non modo non vinum, sed ne aquam quidem dedit. I. 144. ut *Apollonius* potio ad fluxum muliebrem sistendum. XIII. 295. compositio ad haemoptoën. XIII. 76. casus hepaticide laborantis. XVII. A. 782. medi-

camentum ad ictericos. XIII. 231. malagma. XIII. 981. remedium ad ficosas menti papulas. XII. 829. ad narium exulcerationes, putredines ac foetores. XII. 686. ut *Apollonius* comp. ad nephriticos et omnem fluxionem. XIII. 326. *Apollonii* ad orthopnoeam. XIII. 114. pastillus, ut *Alcimon*. XIII. 835. phoenix hieracium collyrium ad asperitudines. XII. 776. pulsus definit. VIII. 760. (Claud.) medicamentum ad rabiosorum morsus. XIV. 171 sq. ut *Apollonius* medicamenta ad sedem. XIII. 308. remedia composita ad stomachicos. XIII. 136. remedia ad sugillata recentia ac livida. XII. 814. thespiana ad internos abscessus. XIII. 67. confectio ad tusses. XIII. 65. XIII. 70.

APOLLONII Archistratoris smilinus ut *Alcimon*. XIII. 835.

APOLLONIUS *Biblas* de characteribus scripsit librum contra *Zenonem*. XVII. A. 618.

APOLLONIUS *Memphites* definitiones medicas scripsit. XIX. 347. de externis corporis partibus tractavit. XIV. 700. ab *Apollonio Memphite* inscriptum medicamentum *Hybristi* Oxyrhinchiti ad omnis venenati ictum. XIV. 188.

APOLLONIUS *Mus*, quae ad hirudines devoratos commendaverit. XIV. 143. ejus remedia, quae a lethalibus medicamentis praeservent. XIV. 146. pulsus definitio. VIII. 744.

APOLLONII *Organici* remedium ad carbunculos. XIII. 856.

APOLLONII *Stratonis* tres pulsus definitiones. VIII. 759.

APOLLONII *Tharsei* aridum ad haemorrhoides. XIII. 843.

APOLLOPHANIS malagma. XIII. 979. malagma ad hepaticos. XIII. 220. pastilli. XIII. 831.

APOLOPHONION diasmyrnon. XIII. 967.

APOLYTICA *Heliodori* ad *Nicomachum* jurantem citantur. XIV. 145.

APOMELI ex aqua conficitur, bibiturque tota aestate refrigerantis vice. VI. 274. facillime accescit. ibid. conficiendi modus. VI. 275. ad humores putrescentes vacuandos valet. X. 756.

Απομύληνας apud *Hippocratem* est, qui labra compressim protendit. XIX. 84.

Απονεδομηένως quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 84.

APONEUROSES musculorum tendines vocantur. IV. 368. *Aponeurosis* musculorum abdominis. X. 411. palmaris. III. 108. duplex in vola manus. III. 58. *Aponeurosin* quidam nerveam propaginem vocant. XVII. A. 804.

Αποπάλλησις quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 84.

ΑΡΟΠΑΤΕΜΑ vide *Stercus*.

ΑΡΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣΜΟΣ quid et quando sit utilis. XII. 566. XVI. 147. *Αροφλεγματος* sputa vacuant. XVI. 168. *Αροφλεγματος* Archigenis. XII. 565. XII. 582. non faciunt ad cephalaeam. XII. 566. aestivus et autumnalis. XIV. 512. *Critonis*. XII. 587. ad dentium dolores. XII. 862. ad capitis dolorem. XII. 587. conducunt capitis gravitati somnolentae. VIII. 161. pro dentium dolore. XIV. 356. pituitam e capite detrahens. XIV. 500. hyemalis. XIV. 511. vernus. XIV. 512.

ΑΡΟΦΥΣΙΣ, definitio, et quomodo ab epiphysi differat. II. 733. graphoides. II. 271. pyrenoides idem quod dens epistrophei. IV. 24. radii et ulnae. III. 92. styloidea. II. 271. apophysium usus. III. 132.

Αροφθοράν *Hippocrates* abortum vocat. XVII. A. 799.

ΑΡΟΠΛΕΞΙΑ. Definitio. VII. 59. VIII. 208. XIX. 415. hyeme potissimum oritur. XVI. 27. morbus hyemalis est. V. 694. morbus pituitosus est. XVII. B. 602. morbus est senibus admodum familiaris. XVII. B. 649. morbus virilis. V. 696. sopor altus est. X. 931. quomodo fiat. XI. 265. plura stadia non habet, sed una cum invasione vigorem recipit. I. 216. morbus acutus est. XIV. 730. omnes animales actiones laedens cerebrum affectum declarat. VIII. 210. quaenam cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. mulier non tentatur, si recte purgatur. XI. 165. senes facillime corripuntur. I. 582. epilepsiae similis, et qua in re differat. XVII. B. 548. quomodo a paraplexia differat. XIX. 415. et somnus quid commune habeant. XVIII. A. 88. ejus magnitudo unde dignoscatur. VIII. 211. vehementiae ejus gradus. XVII. B. 541. solutae creberrime succedit paraplegia. VIII. 231. mortis causa. VIII. 211.

Αροπλεξία causae. XIV. 737. XVII. B. 541 sq. unde oriatur. VII. 201.

ex frigido balneo fit. VII. 13. ex atrabile fit maxime a quadragesimo ad sexagesimum annum. XVIII. A. 96. causa est capitis laesio. XVII. B. 626. propter cerebrum affectum fit. VII. 144. causa est constipatio nimia. VII. 14. humor crassus et frigidus. XVII. B. 548. humor pituitosus et melancholicus. XVIII. A. 95. ex imbris fiunt. XVI. 372. XVII. A. 32. ex retardato motu. VI. 41. causa est pituita in cerebro collecta. XVII. B. 626. nimia vacuatio. X. 638. venarum oppletio. XV. 775. immodicus vini usus. I. 661.

Apoplexiae symptomata. XIV. 737. sine febre est. XVII. B. 490. praecedit eam lipothymia. XI. 48. pulsus conditio. VIII. 487. IX. 193. symptoma est respiratio difficilis. VIII. 232. laborantes totius corporis sensu et motu privantur, sola respiratione excepta. XVII. B. 541. et vocem laedere potest. VIII. 270. in qua et respiratio cohibetur, acutissima. XVII. B. 541. frigidum humorem indicat cerebri ventriculos implentem. VIII. 200.

Apoplexiae cura. — Vehemens solvi nequit, debilior non facile. XVII. B. 541. quae ex pituitosis et frigidis humoribus fit, eam febris calida superveniens solvit. XVI. 673. repentinae solute superfebrienti diutine perniciosae. XVI. 672. ejus periculum ex respirationis laesione conjiciendum. VIII. 200. quomodo *Galenus* eam averterit. XI. 344. apoplexiae obnoxio prophylactice vena vere est secanda. XVI. 483. praeservatorium remedium venaesectio est. XVIII. A. 79. in *Apoplexiam* qui promte incidunt, iis vena secanda. XI. 271. humorum pituitosorum purgatione indiget. XI. 345.

APOPHYSIS graphoides. II. 271. *Apophysis* pyrenoides i. q. dens epistrophei. IV. 24.

APOSCHEMATA, definitio. XI. 116.

APOSCHEMISMUS, defin. XIX. 432.

APOSITIA i. q. anorexia. XVII. B. 677.

Ἀποστίτοι quanam dicantur. XVII. A. 74. XVII. A. 743.

Ἀποστίτους per *ἀνόρεκτους*, i. e. cibos aversantes, explicat *Galenus*. XVI. 654.

Ἀποσκέψεις scarificationes sunt apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Ἀποσκληροῖν quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Ἀποσμιλαίνειν quid significet. XVIII. A. 457.

Ἀποσπαράζειν quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

Ἀπόσφαγμα quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

APOSTEMA vide *ABSCCESSUS*.

APOTHERAPIA, definitio. VI. 116. 167. qua in re consistat. VI. 167 sq. communis ejusdem scopus. VI. 167. proprius scopus. VI. 168. 170. qualis sit adhibenda, ipsa natura docet. VI. 169. qualis frictio in *apotherapia* sit administranda. VI. 170 sq. cum frictione et partium tensio et spiritus cohibito conjungenda est. VI. 171. cur 172. frictio sit inter mollem et duram media. VI. 171 sq. (administrandi modus. VI. 172.) etiam inter ipsam exercitationem in usum vocanda est. VI. 180. duplici scopo suscipitur, ut excrementa expurget, et corpus a lassitudine tutum reddat. VI. 167. discutit lassitudinem ulcerosam. VI. 197. *Apothepiae* pars balneum. VI. 184. post vigiliis et tristitiam instituenda est, si modo cruditas absit. VI. 225. fasciarum subactus in ea necessaria. VI. 176. ad eam facit etiam spiritus cohibito. VI. 170.

APPARENTIA non sunt artis initium. I. 111. praecepta consistunt vel in apparentibus, vel iis, quae ab aliis sumuntur, vel prius demonstratis vel evidentibus. I. 112. *Apparentium* et latentium judicium diversum est. I. 108. veteres philosophi duplex genus decernunt. X. 36.

APPARERE quanam *Empirici* dicant. X. 36.

APPELLARUM duplex cura chirurgica. XIV. 786.

APPETENTIA, definitio. VII. 130. quomodo oriatur, ibid. — cibi vel major vel minor morbi futuri signum. I. 360. — in ventriculi ore sedem habet. XVII. B. 495. intensa interdum quartanam comitatur. VII. 470. intensam coercent theriaca. XIV. 302.

APPETERE idem est apud *Asianos*, quod aussumere cibum. XVII. B. 462.

APPETITRIX animae facultas, vel naturalis, vel altrix quae. XV. 292. varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. ejusdem sedes. V. 716. sedem *Plato* diaphragma putat. II. 503. in hepate sedem habet. V. 521. appetitricis etiam plantae sunt participes. V. 516.

APPETITUS, definitio. XIX. 372. sedes est os ventriculi. XVII. B. 495. ut signum. XVI. 223. eduliorum causa natura fecit os ventriculi. IV. 289. symptomata morbosa. VII. 62. in senibus imminuitur. I. 582. XVII. B. 495. hyeme augetur. XVI. 429. *Appetitum* evertentia ἀποστρεφὴς apud *Hippocratem* vocantur. XIX. 84. *Appetitum* evertunt cibaria pingua et lenta. VI. 716. abolitio excrementis e capite defluentibus fit. VI. 422. eum tollit pituita cruda. XVI. 222. defectus olim vocabatur ventriculi *subversio*. XIII. 122. proprium signum est facultatis naturalis extinctio. XVII. A. 743. depravatus, definitio. VII. 128. depravatus quando existat. VII. 131. depravatio ex coitus intermissione. VIII. 418. defectus causae. XIV. 751. defectus quando sit in mulieribus conceptionis signum. XVII. B. 859. cur gravidis familiaris. XVII. B. 860. interdem quartanae est symptoma. VII. 470. a coitu neglecto oritur. VIII. 418. efficit eum pituita cruda. VII. 576. depravatum *Galenus* curavit per longam inediam. XVII. B. 177. depravatum habentes quomodo a Graecis vocentur. XVII. A. 74. diminutus, definitio. VII. 128. diminutus unde fiat. VII. 131. irrationalem *Chrysippus* cupiditatem vocat. V. 380. (reprehenditur circa hanc rem a *Galenos*. V. 381.) turbatur nimis menstruis purgationibus. XV. 328.

Appetitum augmentia et pervertentia. XVII. B. 191. ad *Appetitum* deficientem remedia. XIV. 538. 752. anget aër ruralis. XVI. 360. excitat antidotus thespesiana. XIII. 102. qua ratione aqua excitet. XVII. B. 190. quomodo excitet aqua. XVII. B. 191. excitat asparagus. VI. 652. provocant capparides. VI. 616. restituit cucurbitula. XI. 321. provocat gingidium cum aceto. VI. 640. provocant mala, statim post cibum cum pane comesta. VI. 597. excitat medicamentum ex succo malorum cotoneorum. VI. 450. excitant olivae. VI. 609. succus struthiomelorum. VI. 602. theriaca. XIV. 302. provocant uvae in vinaceis conditae. VI. 577. cient vitis et terebinthi turiones. VI. 624. *Appetitum* sine ratione intensum ex mordaci quadam et acri substantia reprimat theriaca. XIV. 272.

Appetitus vehemens ex affectione

lienis. VIII. 378. vehemens iis accidit, qui os ventriculi refrigeratum habent. VIII. 354. vehementissimum interdum humor melancholicus gignit. XVI. 300. ad *Appetitum* nimium theriaca. XIV. 302. (Confer. *FAMES canina* et *BULIMUS*.)

APPPOSITIO fit, quum alitum in roris speciem alimentum in se recipit. VII. 256. agglutinatio et assimilatio se sequuntur. II. 24. in senibus manca est. I. 582. pueris, et iis, quibus calidius et humidius est corporis temperamentum, appositio optima est. VII. 256. appositionis et agglutinationis diversitas. II. 24.

APRILIS est triginta dierum. XVII. A. 22.

Ἀψιθόορ quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 87.

Ἀψις, mentis laesio est. XV. 702.

Ἀπυξιν et Ἀπυξη quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 87.

in *APULIA* ventus flatatabulus. XVI. 400.

APYRETOS antidotus commemoratur. XIII. 173.

AQUA et **AQUAE**. *Aqua* quomodo fiat. XV. 31. quidam putant esse aërem densatum. I. 443. hominis elementum secundum quosdam. XIV. 696. esse hominem quidam putant. XV. 27. densata secundum quosdam terra generatur, rarefacta vero et quasi fusa aër, ac si praeterea magis rareseat ac fundatur, ignis. I. 442. quomodo ex aqua aut igne aër generetur. XV. 28. esse hominem *Thales* statuit. XV. 25. elementum a quibusdam vocatur et cur. I. 442. quos *Hippocrates* Melissi rationem erigere dicit. I. 448. secundum *Thaletem* sola elementum est. XVI. 37. XIX. 243. qui elementum statuunt, quomodo reliqua elementa inde generari dicant. XV. 28. in ea inania spatia esse, cum *Epicuri* et *Asclepiadis* de elementis opinione concordat. XVII. B. 162. circulariter movetur. XIX. 312. secundum *Platonem* figurant viginti basium habet. V. 668. ex icosaedra factam putat *Pythagoras*. XIX. 266. quomodo in Alexandria et Aegypto in testaceis quibusdam vasis refrigeretur. XVII. B. 155. 182. quae per bituminosa, sulfurosa, nitrosa, aut aluminosa loca destillant ejus substantiae quidquam susceperit, non est exacte aqua. XI. 388. nullam molitur alvi subdu-

ctionem. XV. 699. qua ratione appetitum excitet. XVII. B. 190. aquae ductum in eam influxus. XVII. B. 182. qua de causa calefactam refrigeremus. XVII. B. 156. quae adventitium calorem habet, cujusnam sit facultatis. XI. 394. qualis calculos procreare valeat. XIX. 674. calculorum causa. XVI. 364. ejus ad chylicationem utilitas. III. 273.

Aqua frigore congelascit. IV. 793. fere est facultatis experts. XV. 696 sq. quae est exacte aqua, semper frigida est. XI. 388. et unde hoc cognoscatur. XI. 391. ex sese facultate frigida est. XI. 389. frigida et humida est. XIX. 486.

Aquae facultates quatenus calida, fervida et frigida est. XI. 478. quomodo sit corporibus applicanda, ut ejus facultates detegantur. XI. 386. frigus inest. XV. 51. *Aqua* cur in febribus ardentibus utilis. XI. 438. in principii accessionum data laedit. XV. 700. *Aqua* febris naturae maxime contraria est. XV. 499. celerrime in halitum solvitur, atque expedite discutitur. XI. 409. herbis innascentibus vitiantur. XVI. 363. vitiatu adianto. XVI. 363. non calefacit, nisi quae extreme fervet. XI. 394. humectat. XI. 530. 709. humectat autem ea tantum, quae exacte aqua est. XI. 392 sq. humectat, sive tepida sit, seu temperata, seu etiam calidior. XI. 394. semper humectat et refrigerat, calore assumpto calefacit, frigida facta refrigerat. XIII. 399.

Aqua igni adversissima. XI. 412. insipida est. XI. 632. XI. 671. num lignis gravior. V. 99. medium inter terram et ignem obtinet. XI. 626. mollis est. VIII. 686. morborum causae existunt. XVI. 361. quales morbosae et quae salubres. XVI. 435. cur in acutis morbis sit vitanda. XV. 659. usus in morbis acutis. XV. 695. quando in morbis acutis idonea. XV. 700 sq. usus in nervis vulneratis semper fugiendus. X. 405. aliquam nutriendi vim habere videtur. XV. 667. quaedam metalla continent indeque sunt noxae. XVI. 363. qualis oculorum medicamentis componendis adhibeatur. XVII. B. 185. oleo gravior est. XIX. 761. potus praeter morem, molestias gignit. XV. 575 sq. potio num calidis utilior sit, quam vinum. VI. 376. pro potu danda, aut aqua

mulsa in pleuritide, si multa sitis fuerit. XV. 498. potio causa pituitae accumulationis. XIX. 488. *Aquae* respondet pituita. V. 676. XVI. 25. qua ratione praeparantur. XVII. B. 182 sq. epota parum pulsum mutat. VIII. 470. substantiis heterogeneis corrupta non aqua est, sed medicamentum. XV. 696. tarde permeat, difficulter concoquitur et aegre subducitur. XV. 696. tenuis substantiae esse unde cognoscatur. XI. 407. nonnullae ulcera exasperant. XI. 393. ventorum in eas influxus. XVI. 365. 438. qua ratione aegrotorum vires recreet. XV. 665. quasnam vituperet *Hippocrates*. XVI. 437 sq. qualis sit vitanda. XVII. A. 337.

Aquae Albulae aluminosae sunt. X. 536. XI. 393. cum aliis ulceribus idonea sunt, tum vero, quae fluxionibus tentantur, siccant. XI. 393. adstringunt. X. 536. casus ejusdam, qui ex balneo in Albulae aquis febricitavit. X. 536.

Aquae aluminosae capiti calido inimicissimae et cur. VI. 423. ex *Aqua* aluminosa aut vitriolina febres cum stipitatione fiunt. X. 667. ex aqua aluminosa balneum cutim densat. VI. 219. balneum aluminosae aquae infestissimum iis, qui ex meatuum obstructione febricitant. X. 535. aluminosae ulcera, quae fluxionibus tentantur, facile desiccant. XI. 393.

Aquae bituminosae capiti calido inimicissimae. VI. 423. pravae sunt. XVII. B. 155. non sunt frigidae. XI. 387 sq. balnea ex tali aqua corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657. bituminosae, nitrosae, salsae, sulfurosae in hydropse anasarca sunt perutiles. XI. 393.

Aqua calida quid ad carnem generandam conducit. XVIII. B. 841 sq. calida num corpus exsiccet. XI. 395. multae calidae fomentum pus movet. X. 281. calidae fots membrorum dolorem tollit. XVII. B. 326. calidae sponte nascentes noxae sunt iis, quibus caput male temperatum est. VI. 423. calidae naturales, et potissimum sulphuratae, nitrosae et bituminosae ad palpitationem valent. VII. 601. calida carnes ulceratarum partium flaccidas facit. XI. 395. calida nervis vulneratis inimicissima. X. 392. calidae usus in ossium fracturis. XVIII. B. 838. 843. calidae pertusio quid

efficiat. X. 998. calida saepe refrigerat, humorem calefacientem discutendo. XI. 382. calida in rheumatismo noxia. XI. 81. somnum promovet. VIII. 131. calida in utre aut vasculo aeneo optimum fomentum est. XV. 518. adventitium calorem adepta calefacit, et humectat. XI. 394. molities, quam calidae aquae lotionibus acquirunt corpora, solius humiditatis proprium signum est. XI. 395. calida pota vomitus solutio. XVII. A. 471. calida secundum quosdam male dicitur siccare corpus. XI. 395.

Aqua cocta quomodo refrigeretur. XVII. B. 181. calor eam fundit et ad secretionem aptam facit. XVI. 362. aegrotis exhibenda cocta et dein refrigerata. XVII. B. 158.

Aquae communis facultas refrigerans est. XI. 385 sq.

Aqua cruda quanam dicatur. XVII. B. 157. cruda qualis ab antiquioribus sit vocata. XVII. A. 339.

Aqua omnis dulcis, quod manifeste refrigeret, unde sit discendum. XI. 391. dulcis semper frigida. XI. 388. dulcis sitienti leniens remedium est, ceterae vero acerbiores sitim relinquunt. XI. 393. dulcis calfactae vires. VI. 183. dulcis potio et lavacrum in hydropse anasarca adversissimum. XI. 393. dulcis lavatio utilis iis corporibus, in quibus ob meatuum obstructionem febris adest. X. 535. ex aqua dulci balneum vocis organorum morbis conducit. XIII. 6. ex aqua dulci et temperata lavatio ad meatuum constipationem utilis. X. 535. *aquarum* dulcium lavacra ad lassitudinem utilia. XI. 532. et humidum morborum causae. VII. 20. dulcium et calidarum balnea senium corrigunt. VI. 319.

Aqua dura quae. VIII. 690.

Aqua edax quomodo dicatur. XVII. B. 190.

Aqua fervens non exsiccet, licet urat. XI. 396. si sano corpori applicatur, horrorem facit. VII. 182. cogit et claudit cutim. VI. 183.

Aqua ex magnis fluminibus, in quae alii fluvii ingrediuntur, quosnam morbos gignat. XVI. 438.

Aqua fontana qualis optima. VI. 56.

Aqua frigida condensat. XI. 751. refrigerat. IX. 225. frigidae potio actu refrigerat. X. 708. frigida refrigerat quidem, I. 688, nonnunquam

vero calfacit, I. 689. frigida quomodo temperata reddatur. XI. 566. frigidam exhibere formidantes psychrophobi dicuntur. X. 627. ex frigidae potum quid pars quaeque, cui frigida natura est, laedi possit. X. 653. frigida quando non sit propinanda. X. 622. frigidae potus arteriarum constrictionem efficit. IX. 248. frigidae usus diversis in morbis. XVII. B. 813 sq. frigidae usus in balneo quando concedendus juveni. VI. 185. frigida calorem quandoque revocat. XI. 382. frigidae usus in causo. XV. 752. frigida in convulsionibus salubris. XVII. B. 806. frigida noxia in convulsionibus ex ulceribus. XVII. B. 807. frigidae usus in febribus duplex scopus. XVI. 82. frigida et venaesectio maxima sunt febris continentis remedia. X. 624. frigida in febribus continentibus aptissima. X. 620. X. 757. frigida quando sit exhibenda in continentibus febribus cum putredine. X. 623. minus tuta iis, qui exiguum sanguinem carnemque obtinent, ejus potio est. X. 624. frigidae potus conducit febribus colliquatoriis. XV. 802. frigidam febres hecticae nec puram nec multam desiderant. X. 624. frigida pota saepe haemorrhagias suppressit. X. 327. frigidae intempestivi usus noxae. X. 620. frigidae intempestivus usus nonnunquam hydropem progenerit. VIII. 354. frigida inflammationem densat. XV. 500. et humores crudos reddit. XV. 501. frigidae potus maxime contrarius est phlegmonae. XV. 802. frigida spargenda in iis, qui animi deliquio ex cholera, alvi profluvio etc. laborant. XI. 50. frigida ardenti stomacho confert. XI. 54. frigidae potio convenit temperamento sicco. VI. 398.

Aqua incocta qualis a veteribus sit dicta. XVII. A. 339. *incoctilis* quae dicatur. XVII. B. 157.

Aqua indomita qualis a veteribus dicatur. XVII. B. 157.

Aqua intercus, vide *HYDROPS anasarca*.

Aqua, quae celeriter et incalescit et refrigeratur, semper secundum Hippocratem levissima est. VI. 818 sq. XI. 411. XVII. A. 336. XVII. B. 156.

Aqua limosa, velut aqua Nili est, quomodo pura reddatur. XI. 389.

Aqua lunaris, secundum Philolaum

Pythagorieum causa mundi interitus. XIX. 265.

Aqua lutulenta, limosa, foetens, calefacta et refrigerata foetorem amittit. XVII. B. 157.

Aqua marina ex aqua et sale constat. XI. 630. non aequae, ac dulcis frigida est. XI. 388. marina artificialis quomodo fiat. XI. 691. marina, sulfurosa etc. quomodo imitari possint. XI. 393. marinae sicca facultas quomodo detegatur. XI. 548. marina, aut sulfurosa, bituminosa etc. facultate calida est. XI. 392. marina carnes et siccatur, et incorruptas servat. II. 129. XI. 709. quanto sit dulci gravior. XI. 691. marina calefacta ad palpitationem. VII. 601. marina erysipelati noxia. XI. 389. aqua inter cutem laborantibus utilis. XI. 393. marina non admodum refrigerat. XI. 387. marina salsa potius quam amara est. XI. 690. marina ulcera siccatur. XI. 392. *maris mortui* aquae peculiaritates. XI. 696 sq.

Aquae medicabiles et frigidae constipationis causae. VII. 18. *medicamentosae* aliquot naturales enumerantur. VI. 424.

Aqua mineralis in Lesbo prope Mitylenen. X. 996.

Aqua mulsa; vires secundum Hippocratem. XV. 651. mulsa aquosa cur ab Hippocrate in febrium initiis adhibeatur. XV. 809. mulsa aquosa et cocta cur ab Hippocrate commendetur in causo. XV. 743. *mul-sae* quando sit aliquid aceti addendum. XV. 692. mulsa aqua simpliciter multo valentior, nisi alvum exturbaverit. XV. 667. mulsa si ptisanas superbibatur, quid efficiat. XV. 674. mulsa vino albo, tenui, paucifero quodammodo validior est, quodammodo imbecillior. XV. 668. mulsa cocta aspectu cruda praestantior est; vix vero viribus. XV. 675. mulsa cur damnata sit ab aliquibus. XV. 665. mulsa secundum Hippocratem detergens quoddam habet, quod plus, quam par sit, sputum viscidum reddit. XV. 652. (quomodo hoc sit accipiendum. XV. 654.) mulsa humectare et incidere etiam potest, non autem vires roborare. XV. 480. mulsa cruda alvum magis solvit, cocta magis nutrit. XV. 668. mulsa sola quando in morbis acutis sufficiat. XVII. B. 369. mulsae non frigidae usus in

angina. XV. 787. in animi deliquio ex humorum abundantia. XI. 53. mulsa meraca spumosas dejectiones et biliosas ducit. XV. 659. mulsa meracissima quomodo paretur. X. 569. mulsa magis cocta, minus alvum subducit, magis nutrit. X. 824. mulsa cruda minus nutrit, sed magis subducit. X. 824. mulsa pura magis quam aquea excrementa spumosa et biliosa educit. XVI. 186. mulsa magis excrementa biliosa subducit interdum bona, interdum saturata calore et spumantia. XV. 657 sq. mulsa febri colliquanti inimicissima. X. 733. mulsa adversissima est febribus syntacticiis. XV. 658. mulsae in hepatis inflammatione usus. X. 908. mulsa cur in hepatis, ventriculi, lienis phlegmone sit inutilis. X. 800. mulsa ad crassorum humorum expuitionem aptissima. XV. 635. mulsa eluit succos mordaces. XVII. B. 329. mulsa ad humores putrescentes vacuandos. X. 756. mulsa, in qua coctum hyssopum est, utilissima iis, qui ex humorum crudorum copia febricitant. X. 823. mulsa in morbis acutis sub quibusnam conditionibus sit utilis. XV. 650. mulsae noxii effectus. XV. 655. mulsa infusa ad curandos sinus valet. XI. 128. mulsa sitim minus quam vinum dulce infert. XV. 651. et cur. XV. 652. mulsa aquosa moderatissime detergit. X. 569. mulsa dilutionem sputi eductionem et pulmonis molli-tionem efficit. XV. 659. mulsa minus diluta vomitum ciet. XVIII. A. 484. urinas vehementer ciet, nisi viscerum affectio prohibeat. XV. 655. mulsa mediocriter ventrem subducit. XV. 889.

Aquae nativae, quae sulfur, bitumen aut nitrum habent, non refrigerant. XI. 387.

Aqua Nili limosa quomodo purgetur. XI. 389. nimbose temporaria pejor. XVII. B. 187.

Aquae nitrosae aqua inter cutem laborantibus salubres. XI. 393. non refrigerant. XI. 387. corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657.

Aqua optima qualis. XV. 697. XVII. B. 155. optimae notae. VI. 817. XVII. B. 815. optima quomodo, esse debeat comparata. XVII. A. 336 sq. optima leguminibus, fructibus, carnibus aut radicibus in ipsa coctis deprehenditur. XVII. B. 157. in optima citissime, in prava tardissime cibi concoquuntur.

tur. XVII. A. 339. cito calescens et refrigerans optima. XVII. B. 814.

Aquae paludum Aegyptiae salubres sunt. XVI. 363. palustres et foetidae non, nisi prius coquantur, offerendae sunt. XVI. 362.

Aquae pessimae quoniam. XVI. 362.

Aqua pluvialis levissima et dulcissima itemque tenuissima et limpidissima. XVI. 438.

Aquae pluvialis differentiae. XVII. B. 184.

Aqua poculenta sola frigida. XI. 392. poculenta frigida est. XI. 383. 387. et humida sola. XI. 392. potabilis aquae balneo capitis temperamentum melius redditur. VI. 423.

Aquae praestantissimae quales esse debeant. XVI. 361. quasnam praestantissimas judicet *Hippocrates* XVI. 437.

Aqua unde fiat prava. XVII. A. 339. pravas qualitates habentes quae. XVII. B. 155. pravae decoctione ad meliorem naturam sunt permutandae, antequam propinentur. XVII. B. 156. pravae communium morborum causae. XV. 119. pravae morborum epidemicorum causae. XVII. A. 9. ex nive et glacie pravae sunt. XVI. 365.

Aqua procellosa mala est secundum *Hippocratem*. XVII. B. 184.

Aqua pura gustu, visu et odoratu judicatur. XI. 390. quod sola sit humida, unde cognoscatur. XI. 392. pura quomodo comparata esse debeat. XI. 390. purissima gustu, visu et olfactu cognoscitur. XIX. 688.

Aquae puteales cur hyeme videantur tepidae. XI. 555.

Aquae salsae, nitrosae, sulphurosae in hydropse anasarca sunt perutiles. XI. 393.

Aquae stabiles, lacustres qualem conditionem habeant per aetatem. XVI. 435. et quales, si eas bibimus, morbi producantur. XVI. 436. stagnatiles omnes pessimae. XVI. 362.

Aquae naturales sulphurosae capiti calido inimicissimae. VI. 423. non refrigerant. X. 387. corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657.

Aquae temperatae in balneo facultates et usus. X. 473. temporaria qualis dicatur. XVII. B. 184. 185. temporaria summe munda ac tenuis est. XVII. B. 188. temporaria nimbovis melior. XVII. B. 187.

Aquae ex tiburtinis montibus per lapideas fistulas Romam derivatae quales. XVII. B. 159. tonitrualem cur *Hippocrates* prae nimbose approbet. XVII. B. 187. tragasiae vires. XII. 372.

Aqua vacans et siccum et squalidum idem est. XVI. 419. vitiosae potus secundum *Hippocratem* effectus. XVI. 364.

Aquaeductum in aquas ipsas influxus. XVII. B. 182.

AQUALICULUS pubes est. XIV. 705.

AQUATILIA qua calida sunt et multo sanguine praedita, aërem respirant. III. 444. nutrimentum quale praebeant. VI. 708.

AQUERUM vocatum medicamentum qualem aquam requirat. XVII. B. 185.

AQUILA densissimam habet, et durissimam ossium concretionem. III. 926. duram carnem habet. VI. 729. *aquilae* visum acutum habent. VI. 19. lingua collo suspensa ad quid. XIV. 505. densissima iis est ac durissima ossium concretio. III. 926. aquila piscis duram carnem habet. VI. 729. calorem et frigus evitant. XI. 168. pinnae commodae ad verrucas. X. 1012. stercus ob acrimoniam inutile. XII. 305. bilis acris est. XII. 280. Tityus cur jecore arrosus ab aquila in inferis fingatur. V. 554.

AQUILATUM tectum quale XVIII. A. 518.

in *AQUILEIA* pestis grassavit, cum *Galeus* eam esset ingressus. XIX. 18. *Lucius* hybernans fato sublatus est. XIV. 650.

AQUILIAE Secundillae compositum acopon. XIII. 1031. praeparatum est malagma *Neapolitani*. XIII. 976.

AQUILO contra austrum flat. XVI. 444. a septentrione spirat. XVI. 399. XVI. 407. quomodo eum *Homerus* nominet. XVI. 406. siccus et frigidus est. XVI. 411. frigidus est. XVII. A. 33. in corpus humanum effectus. XVI. 411 sq. XVII. B. 570. saluberrimus est temperamento calido simul et humido. I. 327. ventus saluberrimus est. XVI. 401. quosnam morbos producat. XVII. A. 719. XVII. A. 948. thoracis partibus officit. XVII. A. 719. cur tusses procreet. XVII. B. 570. alvum sistit. XVI. 412. XVII. B. 609. *aquilonem* quemnam ventum Stoici vocent. XVI.

396. *aquilones*, qui a meridie flant, austri vocantur. XVI. 398.

AQUILONIAE constitutionis in corpus nostrum effectus. XVI. 449. XVII. B. 609. alvum durum reddit. XVII. A. 33. tempestatis morbi. XVII. A. 33.

AQUOSITATES, unctuositates, salitates etc. faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. XI. 583.

AQUOSA nullum habent insignem gustum. VI. 655.

AQUULAE vide HYDATIDES. X. 1019.

ARABES duros et siccos corporis habitus sortiti sunt. XIII. 662. quales habeant pilos. I. 618. *Arabum* cutis cur nigra, crassa, dura. I. 628.

ARABICA spina vide SPINA *aegyptiaca*.

ARABIUS lapis, elephantii similis, ejus vires. XII. 204.

ARACHUS. VI. 541.

ARACUM ex lentis mutatione fit. VI. 552. *Araci* figura, usus et facultates. VI. 541. substitui ei potest sesamum. XIX. 725.

Aquador quid significet apud *Hippocratem*. XV. 876.

Aquantides legumina triticea minuta sunt. XIX. 85.

ARANEAE texunt non ratione sed natura ductae. III. 7. *Aranearum* telae usus. XII. 343. ab *Araneis* commorsos juvant aranei triti et cum vino poti. XIV. 248.

ARANEI morsibus medetur decoctum herbae trifolii. XIV. 226.

ARANEI muris fel, pro eo simiae fel adhiberi potest. XIX. 747. morsus ejusdem letales ab ipso mure araneo, in pulverem redacto sanantur. XIV. 246. ad ejus morsum emplastrum sacrum. XIII. 778. fomentum. XIV. 491. theriace. XIV. 91.

ARATIO simul exercitatio et opus est. VI. 134.

ARATRA pangere et exercitatio et operatio est. VI. 134.

ARATUS de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144. scripsit de iis, quae in aëre conspiciuntur. XVI. 490. versus de lunae effectu in aërem. IX. 909. versus, qui, unde pluvia futura sit, docent. XVI. 441. versus de luna. XVIII. B. 13. versus aliquot. XIX. 274.

ARBOR ne fructus amittat, remedia. XIV. 549. *Arbores* tum densissimae, tum siccissimae et frigidissi-

mae quae. XI. 648. frigidae pro capite. XII. 513.

Arborum et fruticum germina inter se, quoad facultates, sunt similia. VI. 643. germina quaeam sint praestantissima. VI. 644. germinibus ves- citur urgente fame. VI. 644. pariunt malos succos. VI. 750. ubi vel muria vel oxhalmi conduntur, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. germina olerum asparagis proportionem respondent. VI. 644.

Arborum generationis principium a semine in terram moderate humidam et calidam jacto sumitur. IV. 666. duplex est germinatio, deorsum in terram, et in aërem supra terram. VI. 666. stipes perpetuo manet, et respondet cauli olerum et herbarum. VI. 644.

Arborum fructus. VI. 569. omnes circa anni horam constant. VI. 558. omnes ante maturitatem quales habeant facultates. VI. 531. quinam ad reponendum sint idonei. VI. 785. a seminibus differentiae. VI. 556. qualitates et facultates eorum, quibus homines vescuntur. VI. 570. cum acerbitate habent aciditatem. XI. 667. acerbi simul et dulces qui. XI. 648. acerbi perseverant. XI. 648. antequam maturerunt, cur acescant. XI. 666. quotquot nobis, ubi maturi sunt, dulces apparent, nuper nati acerbi et sicci sunt. XI. 636. sunt, qui non in arboribus, sed postea, quum decerpti conditique aliquamdiu fuerint, dulcedinem accipiunt, cujus causa calor est. XI. 637. quo pacto a principio acerbi processu temporis acescant, dulcescant aut austeri fiant. XI. 648. prope omnes ab initio acerbi, posthac aciditatem accipiunt. XI. 660. austeri simul et dulces qui. XI. 648. autumnales humorum pravorum copiam gignunt. XVII. B. 577. boni succi et mali qui. VI. 791.

Arboribus terra quod est, id venter animantibus. XVI. 340. fructiferis *Plato* quosnam viros comparet. VIII. 418.

ARBUTUS, ejus vires medicae. XII. 34. in colle ad *Tabias* crescit. X. 365. *Arbuti* fructus acerbus perseverat. XI. 648. enim memecylum nuncupant; est autem infensus stomacho, et capiti dolorem commovens. XII. 34.

Aggylai calcei quales. XVIII. A. 680. XIX. 85.

ARCADES diu inter cibos glandes habuerunt. VI. 621.

ARCESILAUS mediam academiam invenit et epochen, h. e. tacitam sententiam excogitavit. XIX. 226. *Arcesilai* dictum: nemo vellus portat ad fullonem. VIII. 624. *Arcesilao* venter ex coitu tumuit. XVII. B. 25.

ARCEUTHUS, vide *Juniperus*.

ARCHAEUS *Tryphon*, ejus cephalicon melancholorum. XIII. 745.

ARCHELAUS Athenis primus philosophiam docuit. XIX. 225. *Archelai* regis familiaris erat *Thessalus* medicus. XV. 12. compositio ad ani prolapsum. XIII. 312.

ARCHECRATES, in eo dejectio alba mala erat. XVI. 541.

ARCHIBII Ambrosia sacra, omnibus internis faciens. XIV. 159.

ARCHIDAMUS; ejus sententia de olei facultatibus. XI. 471 sq. ea redarguitur. XI. 477.

ARCHIGENES Apameus Syrius methodicae sectae erat adjunctus. XIV. 684. febre liberatus est urina critica. XVI. 485. ejusdem ratio medendi achoribus capitis, papulis fervidis et eruptionibus ulcerosis. XII. 468 sq. (ejusdem examen criticum. XII. 470.) ad aegilopem medicamenta. XII. 821. remedia ad alopecias. XII. 406 sq. ad aphthas. XII. 1000. apophlegmatismi. XII. 565. de apophlegmatismis, et quae naribus infunduntur. XII. 582. sententia, locum arteriae pulsantis in catocho calidiorem esse, affirmatur. VIII. 486. arteriam, dum contrahitur, impleri, dum dilatatur vacuari putat. V. 162. remedia quae ad auditus gravitatem ac surditatem conscripsit. XII. 655. remedia ad aurium affectus extra meatum. XII. 661. quae ad aurium dolores conscripsit. XII. 620. 640. (*Galen* de iisdem rationatio. XII. 624.) praecepta ad exulceratas ex plaga, et fractas aures externas. XII. 664. praecepta ad aurium sonitum. XII. 644 sq. amuleta ad dolorem capitis. XII. 573. XIV. 321. praecepta ad capitis dolores ex ebrietate. XII. 572. praecepta ad capitis dolores citra febrem. XII. 533. ex stomacho ortos. XII. 537. (quae porro scripserit ad eos affectus, et *Galen* censura. XII. 541.) praecepta ad fissuras et contusiones in capite factas. XII. 576. medicamenta ad furfurationem capitis. XII. 461. methodus

medendi capillorum defluvio. XII. 431. denigrantia capillos remedia. XII. 443.

Archigenes librum de castorei usu conscripsit. XII. 337. diem vigesimum primum decretorium habet. IX. 816. praecepta ad dolores dentium. XII. 855. remedia perforatorum dentium cum dolore et absque dolore. XII. 859. remedia, dentes praeservativa. XII. 876. dolores diversi ab eo descripti. VIII. 87. locus, quo docere conatur, quomodo ex dolorum differentiis partes affectae possint inveniri. VIII. 90. ejusdemque loci *Galen*i lustratio. VIII. 92 sq. ex dolorum differentiis locos affectos significari putat. VIII. 70. de diversis doloribus in diversis regionibus locus, et *Galen*i in eum commentarius. VIII. 110. ejus methodus medendi vulneribus durae matris. XII. 523. undecim libros epistolarum scripsit. VIII. 150. facultatum speculationem attigit. VII. 530. decem libros de februm significatione scripsit. XI. 669. febrem semitertianam novit. VII. 365. librum scripsit de helleboro propinando. XVI. 124. quae ad hepaticos conscripsit, medicamenta. XIII. 217. ex *Archigenis* libro secundo medicamentorum secundum genus, remedia ad hydropem. XIII. 262.

Archigenes quae ad ictericos conscripsit. XIII. 234. librum quandam de oblaesae memoriae restauratione scripsit. VIII. 148. tres libros de locis affectis scripsit. IX. 670. laudatur, quod non temporibus nudis, sed et motu et natura magis acutum vel peracutum morbum vocaverit. IX. 887. morbos in tempora dividens, post principium statim vigorem ponit, incremento omisso. VII. 409. de morborum temporibus libros scripsit. VII. 461. praecepta ad narium polypos. XII. 681. ad oculos affectos. XII. 790. ejusdem secreta ex compositis pro oculorum fluxionibus medicamentis. XIV. 343. quae ad oris crustas scripsit oedema. XII. 954. medicamenta ad ozaenam. XII. 679. quae scripsit ad papularum in mento eruptiones, tum alias tum ficosas eminentias. XII. 846. quae ad parotides scripsit. XII. 668. remedia ad pediculos capitis. XII. 463.

Archigenis pulsus definitio. VIII. 754. de pulsus differentiis. VIII. 625 sq. pulsuum differentiarum prima genera

male qualitates vocavit. VIII. 634. vult celeriores fieri, quam crebriores pulsus ex largo cibo. IX. 149. in *Magnum* disputat de pulsus celeritate. IX. 8. de pulsu connitente cum humiditate sententia. VIII. 663. pulsum crebrum et intercurrentem perniciosos putat. IX. 289. quemnam pulsum dicrotum vocet. VIII. 537. pulsus duritiem inseparabile signum febris esse statuit. VII. 686. quomodo pulsum formicantem definiat. VIII. 827. formicantem pulsum pro celeri habet. IX. 293. fallitur, formicantem pulsum celerem judicans. IX. 546. quos pulsus innuentes et circumfluentes appellet. VIII. 479. quae de pulsus magnitudine scripserit. VIII. 591. magnitudinem pulsus esse ait tumorem assurgentis arteriae. VIII. 598. cur pulsum moderatum parvum vocet. VIII. 853. quae scripserit de pulsu pleno. VIII. 931. pulsum pueri parvum vocat, quem *Hierophilus* magnum. IX. 452. pulsus pleni et vacui definitio. VIII. 509. de pulsus qualitatibus. VIII. 576. (*Galenus* in ejus doctrinam commenta. ibid. et sq.) pulsum in somno plenissimum putat. IX. 138. de pulsus vehementis differentiis. VIII. 651.

Archigenes de remediis scripsit. XI. 796. remedia, quae ad renum affectiones tradidit. XIII. 331. ab *Archigene* ad splenicis conscripta medicamenta. XIII. 254. medicamenta, quae in primo medicamentorum secundum genus prodidit circa affectiones stomachi. XIII. 167. medicamenta ad sugillationes. XII. 807. (eorum recensio. XII. 808.) praecepta ad ulcera, quibus callus obduci non potest, et vetera. XIII. 730 sq. de causis suppressionis urinae obscure scripsit. VIII. 13. quae ad uvulam inflammata scripsit. XII. 969. venam secuit in morbis. XI. 163.

ARCHILOCHI locus citatur. XVIII. A. 605. versus aliquot. XVIII. A. 537.

ARCHIMEDES polyspasti inventor dicitur. XVIII. A. 747. qua ratione speculis incendere hostium naves potuerit. I. 657.

ARCHISTRATORIS Apollonii smylinus pastillus. XIII. 835.

ARCHITECTONICA quae comprehendat. V. 68. XIX. 40. in ea certa methodus reperitur. V. 68.

ARCHITECTURA, ejus opera duplicia. I. 230. innitur arithmeticae et linearum scientiae. V. 68. *architecturam* callebat *Galenus* pater. VI. 755.

ARCHITECTUS philosophos deridet. V. 100. *Architecti* inter rationales numerantur. V. 98. sunt in secunda sede apud Mercurium. I. 7. ad medicum comparatio. XVII. B. 225.

ARCTICUM etiam bunium vocatur. XI. 852.

ARCTIUM lappa major et minor, ejus partium facultates et usus. XI. 837.

ARCTURUS quando oriatur. XVI. 383. XVII. A. 21. autumnus initium facit. XVI. 433. XVII. A. 17. XVII. B. 599. *Arcturus* oriens ut plurimum pluviam habet cum frigidis ventis. XVII. A. 29. oriente pluviam cum ventis frigidis plerumque decidisse *Hippocrates* observavit. XVI. 441. oriente aestas finitur, et incipit autumnus. XVII. A. 29.

ARCUA ab Atticis glossocomum vocatur. XVIII. B. 502.

ARCUS coelestis descriptio et quomodo oriatur. XIX. 289. ejus colores. XIX. 290. *Anaxagorae* et *Anaximenis* opinio de causa arcus coelestis. XIX. 291.

Ἀρδαὶ sordes sunt. XIX. 85.

Ἀρδαλῶσαι foedare est. XIX. 85.

ARDENS febris, vide *FEBRIS ardens*.

ARDENTIA et anthraces fiunt caliditate vincente. VII. 628.

ARDOR quid? XII. 504. febris ephemerae causa. XI. 6. fit ob calidam et siccam intemperiem. V. 115. in corde quomodo respirationem afficiat. VII. 778. vigilias inducit. VIII. 161. cur juvenibus maxime sit familiaris. XVII. B. 642. *Ardorem* ventriculi solvit cotyledon. XII. 41. adipson catapotium. XIII. 145. *Asclepiadis* remedia. XIII. 158. pastillus Amazonum. III. 152. ob ardorem et dolorem respiratio difficilis. VIII. 275. *Ardore* tentatis nullum levamen olei inunctio praebet. XI. 519. *Ardores* vehementes si convulsio aut tetanus sequatur, malum. XVIII. A. 113. viriles affectus sunt. V. 695. ad *Ardores* refrigerandos omnes uvae acerbae conducunt. XI. 660. *Ardoribus* cur maxime prosit omphacis succus. XI. 630.

AREBO cassiae species. XIV. 72.

AREI Asclepiadei remedia ad ficosas menti papulas. XII. 829. medicamenta ad nomas et vulvae exesum. XIII. 852. pastillus ad herpes. XIII. 827. ex *Arei* libris pastillus. XIII. 829. **Areo** Asclepiadeo traditum pharmacum, mirifice sanguinis profluvia comprimens. XIII. 857. ex Areo malagma in ipsis vexationibus colicis imponendum. XIII. 347.

AREI Lecanii aridum exedens. XIII. 840.

ARENAE in matula signum renum calculi. XIX. 653. fluviales et marinae tumentem ab aqua inter cutem exsiccant. XII. 200. etiam in abscessibus nonnunquam reperiuntur. XI. 816.

ARENOSA terra ab agricolis inutilis judicatur. XII. 166. arena et lapidosa terra intemperata est. III. 909. arena urina quid significet. XIX. 612. signum renum calculi est. XVII. B. 775. XIX. 653.

ARENULAE quae in oculum inciderunt, quomodo eximantur. X. 1012. in urinis sunt, quae obstructionem faciunt, et quomodo evacuentur per remedia. XIX. 672. quomodo a lapidibus (calculis) differant. XIX. 660. quomodo fiant in renibus. XVII. A. 830 sq. in urina quomodo fiant. XVII. B. 836. calculum indicant. VIII. 47. XVII. B. 775. arenulae et tunc oriuntur, quando crassus et viscosus humor tarde egrediens a vesicae calore exsiccatus cogitur. XV. 163. ad arenulas in urina *Charichis* pastillus. XIII. 329. vel lapilli in urina quibus subsident, iis per initia tubercula ad crassam venam enata sunt et suppurata. XV. 163. XVII. A. 831. multas excernunt nephritici ex ficuum esu. VI. 571.

ARETE, h. e. virtus appellatum emplastrum. XIII. 531.

AREMAS expurgat semen lactucae agrestis. XI. 887.

ARGEON, definitio. XIV. 773. XIX. 433.

ARGEMONE, ejus facultates et usus medicus. XI. 879. hepati convenit. X. 920. ulcera exsiccant. XIII. 664. ad nervos vulneratos valet. XIII. 634. ei substituitur seriphium. XIX. 725.

ARGENTUM purgatum Romani candidum vocant. XIV. 49. *vivum* venenum est. XVII. B. 337. (confer. *Hydrarg.*)

Argenti scoria (Helcysma) ejus vires et usus. XII. 236.

Argenti spuma Romae paratur. XIV. 9. quomodo lavari debeat. XIII. 406. ejus vires et usus. XII. 224. vires et usus ejusdem sub forma emplastri. XIII. 395 sq. quoad facultates ferro ignito similis est. XI. 688. siccatur et adstringit modice. X. 196. venenum est. XVII. B. 337. cicatricem inducit. XI. 758. in vulnera inspersa nihil valet. X. 196. crudae usus. XIII. 405. ad ulcera glandis penis. X. 382. quomodo in emplastri formam possit redigi. XIII. 396. emplastra, quae ex eo parantur. XIII. 394 sq. ex argenti spuma et cerussa emplastra alba. III. 409. mensurae substantiarum in ea introeuntium. XIII. 413. ex argenti spuma et hydrelaeo emplastrum. XIII. 399. ex argenti spuma et oenelaeo emplastrum. XIII. 404. ex ea et oxelaeo emplastrum. XIII. 401. pro ferri rubigine. XIX. 730. pro molybdaena. XIX. 736. pro plumbi scoria. XIX. 743. ad *argenti spumam* remedia. XIV. 142.

Aqyys serpens quidam est apud *Hippocratem*. XIX. 85.

ARGESTES ventus. XVI. 406. ab aestivo occasu fiat. XVI. 408. granines gignit. XVI. 409. siccus est. XVI. 409.

ARGILLA candida est, friabilis et nihil pinguedinis habet. XII. 168.

Argillata terra ab agricolis inutilis censetur. XII. 166.

ARGUMENTATIO in utramque partem optima est, secundum *Favonium*, doctrina. Academici quamnam ita vocent. I. 40.

ARGUMENTUM quid sit. XVII. A. 213.

ARGYRITES terra quae. XII. 184. pro phrygio lapide. XIX. 735.

ARIDA dicta remedia: qualia sint. XIII. 316. moderate adstringentia, fortiora adstringentia, et fortissima quae. XII. 862.

Arida remedia singula: *Aridum* ut *Alcimion*. XIII. 841. *Alcimionis* ad nomas. XIII. 842. aureum *Andromachi*. XIII. 842. quae *Andromachus* in calce operis de exterioribus scripsit. XIII. 837. *Andromachi* ad nomas. XIII. 841. ad ani vitia. XIII. 841. *Antipatri* ad nomas. XIII. 841. *Apollonii* Tharsei insigne ad haemorrhoidas. XIII. 843. quae *Asclepiades* conscri-

psit. XIII. 843 sq. et quomodo in enarrandis eis ab *Andromacho* differat. XIII. 844. *Asclepiadis*, cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. cephalicum. XIII. 839. ocephalicum, quo usus est *Lucius* praeceptor. XIII. 846. cicatricem inducens. XIII. 839. aliud. ibid. cicatricem inducentia. XIII. 847. crustas inducentia. XIII. 850. Dia tressaron. XIII. 851. aliud valde generosum. ibid. erodens. XIII. 843. aliud. ibid. exedens sine morsu. XIII. 837. *Galli* ad pterygia. XIII. 838. carnes cicatrice obducens citra erosionem *Harpocratis*. XIII. 841. ut *Heliodorus*. XIII. 849. melinon *Lucii*. XIII. 850. aliud. 851. *Magni*. XIII. 849. Majae. XIII. 840. *Melitonis*. XIII. 843. recens efficacius ad nomas, *Philini*. XIII. 842. ex plantis ad nomas. XIII. 842. *Publii* ad nomas. XIII. 842. ex pumice. XIII. 849. quod inscribitur robustum. XIII. 851. rufum. XIII. 849. quod ex *Serapiade* inscribitur. XIII. 847. ex silphio. XIII. 846. Tryphonis. XIII. 847. ex ervis *Xenocratis*. XIII. 846.

ARIDI et duri qui. XII. 1004. *Aridis* lens noxius cibus est. VI. 526.

ARIDITAS quando convulsionis causa sit ducenda. VIII. 173. totius corporis arteriarum et venarum siccum morbum denotat. XV. 472. lanuginosa, definitio. XIX. 431.

ARIES vinculi nomen. XVIII. A. 777.

ARIES si cum capella coeat, capella molli pilo generatur. IV. 605. *Arietum* caro deterior. VI. 663. testes insuaves sunt. VI. 675.

ARIETINUM cicer, ejus facultates. VI. 533. XI. 876.

ARII malagma. XIII. 182. *Arii Tar-sensis* compositio auricularis. XII. 636. malagma ad splenicos. XIII. 247.

Ἀρίων qualis dicatur foemina. XIX. 85.

ARIOBARZANION emplastrum. XIII. 439.

ARIOREPANII radix ad vulnera incurabilia. XIV. 558.

Ἀρίς quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

ARISARUM, ejus facultates medicae. XI. 835.

ARISTAETI uxoris fratris casus, cui terminthi in tibia creati sunt. XVII. A. 326.

ARISTARCHUS. Ejus sententia de causa solis defectus. XIX. 278. fixis stellis adjunxit solem. XIX. 279. *Aristarchi* antidotus paulina dicta. XIII. 103. *Tharsei* pastillus. XIII. 824. remedium sugillata detergens. XII. 818.

ARISTEUS. Ei *Chiron* Centaurus medicinam tradidit. XIV. 675.

ARISTIDES quomodo justus evade-rit. V. 38.

ARISTIPPICA philosophia. XIX. 230.

ARISTIPPUS Cyrenaens, philosophiae Cyrenaicae inventor. XIX. 227.

ARISTO Chius unam animae virtutem statuit. V. 468. auctor dicitur libri *Hippocratis* de victu salubri. XV. 455. XVIII. A. 9. unam esse animae facultatem putabat, unamque virtutem. V. 595. putat, virtutem unam esse, sed pluribus nominibus vocari. V. 590. colica ejus. XIII. 281.

ARISTOCLES. Ejus malagma. XIII. 977. stomaticum ad anginas et reliquas in ore affectiones, quo et Antipater usus est. XII. 934. ut *Aristocles* antidotus hepatica. XIII. 205.

ARISTOCRATIS Grammatici remedia ad dolores dentium, gingivarum, aliaque multa. XII. 879.

ARISTOGENES. XI. 197. *Chryssippi* discipulus venaesectionem e numero remedium aufere censuit. XI. 252.

ARISTOLAUS. XIII. 296.

ARISTOLOCHIA. Tres species enumerantur. XIV. 82. ex discussoriis plantis est. XII. 940. XIII. 783. cephalicum est remedium. X. 446. non abstergit modo, sed etiam exedit et mordicat. XI. 683. detergit. X. 569. exsiccat. X. 177. menses et urinam movet. XI. 775. radice vires et usus. XI. 835. radix in gangraena adhibenda. XI. 138. rotundae vires. XI. 836. rotunda ad nimiam obesitatem valet. X. 994. ad cava ulcera utilis. X. 177. Clematite utuntur unguentarii ad unguenta. XI. 836. cretica rotunda est. XIII. 826. et tenuis corticis. XIII. 344. dactylitis usus. XIII. 544. *Aristolochiae* substituitur Clematis arida. XIX. 725. ejus et cicinorum foliorum succi aequales partes ad ulcera putrida et nomas. XIII. 732. ex *aristolochia* oleum mitigatorium quibus sit valentius in duris corporibus. XIII. 644. ex *aristolochiis* duabus emplastrum ut *Andromachus*.

XIII. 820. ex *aristolochiis* duabus emplastrum nigrum. XIII. 781.

ARISTOPHANES aliquem vocat ampharisterum, utrumque sinistrum. XVIII. 148. in nubibus *Socratem* lacerat, et tanquam inania garrientem vituperat. XVII. B. 263. in holcadibus aracorum meminit. VI. 541. *Aristophanis* locus citatur, ubi de alaudis loquitur. XII. 360.

ARISTOTELES primus fuit, qui causas omnium partium ad calidum, frigidum, siccum et humidum retulit. II. 8. prius *Platonis* assecla, posthac propriam sectam instituit. XIX. 228. librum secundum de demonstratione *Galenus* commentatus est. VIII. 765. libro de demonstratione multi analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libro de syllogismo primorum analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libri aliquot *Menoni* adscribuntur, et propterea *Menonii* dicuntur. XV. 26. de aceti caliditate sententia. XI. 629. omnem actionem calido et frigido tribuit, siccum et humidum autem pro patientibus iis subijcit. II. 8. aërem calidum esse statuit, Stoici frigidum. XI. 510. animae defin. XVII. B. 250. XIX. 355. animae facultates unius substantiae ex corde proficiscentis putat. V. 515. quatuor animae partes accipit. XIX. 256. animam immobilem putat. XIX. 315. animam corporis speciem dixit. IV. 773. *Aristoteles* quatuor genera animalium accipit. XIX. 336.

Aristoteles docet, aures animalium longas circumagi semper ad sonos audiendos. III. 896. conatur in libro de partibus animalium omnes animalium differentias enumerare. X. 26. animalia omnia ornatu convenienti instructa esse dicit. III. 81. arteriam magnam aortam vocat. II. 780. maxiam arteriam aortam vocat. IV. 541. explicat, cur calor naturalis hyeme augeatur. XVII. B. 416. cerebri usum ignoravit. V. 647. in cerebro somnum fieri demonstravit. XVII. A. 540. chymi definitio. XIX. 457. de circuli lactei natura opinio. XIX. 285. coelestia non indigere nutrimento putat. XIX. 273. de coeli essentia opinio. XIX. 269. cometae definitio. XIX. 286.

Aristoteles concoctionem elixationi imilem dicit. XV. 247. theoria conceptus. XIX. 323. cor a cerebro re-

frigerari perhibet. III. 620. numerum cordis ventriculorum recte non definivit. III. 442. false putat, triplicem cordi esse in magnis animalibus sinum. II. 621. de externis corporis partibus primus scripsisse dicitur. XIV. 699. de via ac ratione demonstrandi scripsit. V. 213. de Deo sententia. XIX. 251. quo respectu divinationes admittat. XIX. 320. quomodo durum et molle definierit. VIII. 687. in libris de coelo, de generatione et interitu, agit de elementis. I. 487. in doctrina de elementis *Hippocratem* secutus esse videtur. I. 448. elementis addidit corpus, quod in orbem agitur. XIX. 243. facultas ejus nutritia qualis. V. 521. omnium facultatum principium cor esse vult. V. 337. foeminam mare imperfectiorum judicat. IV. 157. fortunae definitio. XIX. 262. de causa fulminis, turbinis etc. sententia. XIX. 288.

Aristoteles gustandi facultatem *ζυμὸν* vocat. XI. 449. de causa lunae defectus opinio. XIX. 282. manus habere propterea homines dicit, quoniam sapientissimum animal est. III. 5. manum organon quoddam ante organa esse dixit. III. 8. de causa accessus et recessus maris. XIX. 299. causam explicat, cur melancholici libidinosi sint. XVII. B. 29. ideas materiae junctas accipit. XIX. 248. mollis et duri definitio. XI. 716. sex motus in nostro corpore statuit. XIX. 366. de mundi ordine idea. XIX. 267. mundi partem sublunarem et passivam corruptibilem putat. XIX. 265. putat, mundum, si nutriatur, interituum esse. XIX. 265. naturae definitio. XIX. 246. pro nervorum principio cor accipiebat. V. 187. (refutatur. V. 200 sq.) de nutritionis animalium instrumentis scripsit. III. 328.

Aristoteles quamnam de odoratus instrumento opinionem servet. II. 871. (quam reprehendit *Galenus*. II. 872.) quid oppositionem dicat. X. 771. orientalem partem dextram mundi vocat. XIX. 269. partes similes quasnam vocet. XV. 7. quo tempore homo perfectionem adipiscatur exponit. XIX. 338. peripateticam suam philosophiam vocavit. XIX. 230. plantas animatas, non autem animalia esse dicit. XIX. 341. recte fieri sanguinis putrefactionem ab alieno colore accipit. VII. 374. temperamentum materni sanguinis ani-

mi facultates sequi putat. IV. 791. opinio de seminis essentia. XIX. 321. de seminis usu et facultate sententia. IV. 512. incorporeum semen putat, corpoream vero materiam ejectam. XIX. 322. num putet, semen masculinum in uterum conjectum principium motus menstruo imponere, et posthac excerni. V. 516 sq. feminis semen esse negat. XIX. 322. senium marcenti stirpi comparat. I. 581.

Aristoteles quot sensus accipiat. XIX. 303. de solis conversione opinio. XIX. 278. de solis natura. XIX. 275. de causa somni. XIX. 339. spinam primum formari in foetu putat. XIX. 331. in libro de sophisticis elenchis nos docet, quot modis in dictione sophismata contingant. XIV. 582. de spiritu nativo scriptum reliquit. XI. 731. de causa terrae motuum theoria. XIX. 296. testes propter conservandam vasorum seminalium replicationem factos putat. IV. 575. ad seminis generationem testes nihil conferre putabat. IV. 556. 558. 561. de usu unguium sententia. III. 16. vacuum extra mundum putat, quantum ad mundi respirationem faciat. XIX. 259. nullum vacuum in rerum natura dari perhibet. XVII. B. 163. XIX. 268. locus ex historia animalium citatur, quo in voracibus et hiatulis animalibus ventriculum in os peryenire dicit. II. 173 sq. visus theoria. V. 643. vocem incorpoream dicit. XIX. 312.

ARISTOXENUS Alexandri Philalethis erat discipulus. VIII. 746. *Aristoxeni* pulsus definitio. VIII. 734.

ARITHMETICA ars nobilis est. I. 39. principalis scientia vocatur. V. 42. animum acuit. V. 64. exercitatio juvenum esse debet. VII. 487. *arithmetica* et *geometria* tantum utuntur divites, quantum exstruendis aedibus et computandis expensis conducit. XIV. 604. et in ea est certa methodus. V. 68. *Arithmeticae* innituntur architectura et astronomia. V. 68. eam *Galenus* pater callebat. VI. 755. a patre didicit *Galenus*. XIX. 59.

ARITHMETICI occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7. inter rationales numerantur. V. 98.

ARIUSIUM vinum in Chio locis quibusdam nascitur. X. 832. XIII. 405. XIV. 28. siccatur. XIII. 659. ad distributionem aptum est. X. 835. suc-

cos bonos facit, et concoctionem juvat. VI. 275. biliosis non convenit. VI. 803. senibus conducit. VI. 334. urinam movet. VI. 276. meconii antidotus est. XI. 604.

Ἀρξίος ventus. XIX. 85.

ARMA aper dentes habet. III. 2. cur non dederit natura hominibus. III. 3. data sunt audacibus animalibus, negata timidis. III. 2. sunt exercitationes magnae. XVII. A. 839. *Armorum* meditatio motus hoplomachicus dicitur. VI. 154. umbratilis meditatio est exercitatio celeris citra robur. VI. 144.

ARMATURA gravi tectum celeriter agitari, vehemens exercitatio est. VI. 146.

ARMATUS qui pugnat, exercetur et operatur. VI. 134.

Ἀρμὴ sutura est. XIX. 86.

ARMENIACA mala, eorum facultates. VI. 593. iis praestantiora sunt praecocia. VI. 594. non possunt sicari. VI. 785.

ARMENIACA terra, vires ejus. XII. 189. et usus. 190.

ARMENIACUM sal, ejus vires et usus. XII. 211.

ARMENIO lapidi succedit atramentum indicum. XIX. 725.

Ἀρμὸς statim est. XIX. 86.

ARNOGLOSSUM (plantago), ejus vires et usus medicus. XI. 838. ad herpes valet. XI. 86. *Arnoglossi* semen et succus cum vino ad hysteriam XIII. 320. succus ad haemorrhagias ab erosione factas utilissimus. X. 329. succus iis convenit, qui ephemeron potarunt. XIV. 140. succus pro succo polygoni. XIX. 740. ex *arnoglossos* cataplasma ad carbunculos. X. 918.

AROMATA omnia abunde sunt calida. XVII. B. 819. *Aromatum* suffitus menstrua educit. XVII. B. 817. omnia fere capitis dolores promovent. XVII. B. 818. *Aromatum* suffitus cephalalgiam generant. VIII. 207.

AROMATICA remedia, vide *MEDICAMENTA aromatica*.

AROMATICAE, ei substitui potest calamus odoratus. XIX. 725.

AROMATICUS calamus, vide *CALAMUS aromaticus*.

ARQUATUS morbus et *ARQUATI*, vide *ICTERUS*.

ARRECTA arteria aorta est. II. 590.

ARRHABIANI ponticum remedium. XIII. 83.

ARRHENICE s. **ARRHENICUM**, ejus vires et usus. XII. 212. attice vocatur arsenicum. XIII. 593. (confer. **ARSENICUM**.)

ARRIA, stomachi dissolutione affecta, et ita supina jacens, ut ne cibos quidem capere posset, et sic in atrophiae periculum veniret, theriaca persanata est. XIV. 218 sq.

Αῖθολα menstruorum suppressio est. XIX. 86.

ARS, definitio. XIV. 685. XIX. 350. ejus duplex doctrina. XIV. 685. medicis dignitate prior. XVII. B. 227. duo instrumenta, ad res artium inveniendas necessaria. XVII. B. 346. sanitatis tuendae quibus scripta. VI. 415. non, quemadmodum *Hippocrates* dixit, longa, sed brevis est, vita autem longa. (Methodicorum ratio-cinatio.) I. 82. *Ars medica*. I. 305—412. medica longa, (*Hippocrates*.) IV. 5. longa, vita brevis. VIII. 637. longa. XVII. B. 346. 348. ex quo genere sit artium, an theoreticarum, an practicarum, aut effectiva aliqua, vel acquisitiva. I. 228. quanam ad eam requirantur. I. 230.

Artis omnis constitutio in proprio- rum a communibus distinctione existit. XV. 449. initium apparentia non sunt. I. 111. medicae tria universa. XVII. A. 150. de constitutione *artis* medicae ad *Patrophilum* liber. I. 224. ad *artis* opera methodo et exercita- tione opus esse demonstratur. XIII. 886 sq.

Artem medicam exercenti nosse oportet, num quaedam pars loco alterius poni queat, an alterius vice locari nequeat. I. 241.

Artes. *Galenii paraphrastae Meno- doti adhortatio ad artes addiscendas*. I. 1—39. omnes amplectitur homo. I. 2. turpeque esset, eas negligere, et nos ipsos fortunae committere. I. 3. eae tantummodo sunt, quae ad vitam utiles. I. 20. activae quales. V. 855. ab effectivis differunt. V. 854. conjecturales quae? XIV. 685. effec- tivae quanam. I. 229. variae con- siderantur. I. 227.

Artium divisio. I. 38. aliae factri- ces sunt eorum, quae non sunt, ut navium compactoria, aliae factorum conservatrices, aliae utraque. I. 115.

de *Artium* constitutione *Platonis* ver- ba. XVIII. A. 209.

ARSENICUM, alii *arrhenicum* vo- cant. XIII. 593. ejus vires et usus. XII. 212. quoad facultates simile ferro et lapidi ignito. XI. 688. quod auripigmentum vocant, tum subtile est, tum calidum. XIII. 568. septi- cum est. XI. 756. valet ad nervo- rum vulnera. XIII. 593. ad ulcera maligna. XI. 88. pontici meminit. XIII. 944. succedit ei sandarachia. XIX. 725.

ARSINUM vinum aquosae consi- stentiae est. X. 833. recens bibi potest. VI. 806. ad reficiendos ex- siccatos valet. X. 483. et ad herpe- tes exedentes. XI. 87.

ARTABA aegyptia. XIX. 755.

ARTEMIDORUS Capito *Hippocratis* libros edidit, quae editio apud *Adria- num* in pretio habita est. XV. 21. verba multa in *Hippocrate* transmu- tavit. XIX. 83. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius esse judicat. XVI. 2. *Artemi- dorus Phoca* celebris augur erat. XV. 444. *Artemidori* pastillus ad ficosas menti papulas. XII. 828.

ARTEMISIA, duplex specie est. XI. 839. ejus vires et usus medicus. XI. 839. in hysteria utilis. XVI. 181.

ARTEMISIUS mensis Macedonum. XVII. A. 21.

ARTEMONIUM collyrium *Bassi*. XII. 780.

ARTERIA et **ARTERIAE**. Definitio. VIII. 500. XIX. 365. 630. vas est, quod pulsat. II. 596. 599. vas est, quod ex dextro cordis sinu oritur. II. 601.

Arteria unde nomen acceperit. XIX. 630. a veteribus etiam venae dice- bantur. V. 574. XI. 312. XV. 779. ab *Hippocrate* etiam vocatur venula calidior. XVII. B. 315. *Erasistratus* vas spiritus vocat. XI. 153. sub- stantia ne prope quidem accedit ad cordis naturam. IV. 680. sunt simi- lares partes. VI. 841. tres habent dimensiones. VIII. 500. quam figu- ram referat. VIII. 898. arteriae, ve- nae et nervi referunt formam ossium, secundum quae porriguntur. II. 219. sunt frigidae naturae et exsanguis. I. 570. quomodo esse possint frigidae. IX. 332. exsanguis est, tamen ex sanguine facta. II. 84. earum corpus, cum prorsus exsanguis sit, veri simile

est habere primam e semine generationem. IV. 528. 546. 659. 674. est minus sicca cartilagine. I. 570. caro earum qualis. I. 602. quales habeant fibras. I. 601. faciunt semen paucum et tarde. IV. 583. difficillimum est, eam fieri carnem. IV. 554. fiunt latae ob spiritum calidum. IV. 633. arteriae et venae ex fibris membranisque fiunt. VII. 735. earum operimenta ejusdem sunt substantiae ac operimenta cerebri. IV. 680. cuiusnam arteriae substrata sit membrana et cartilago. IV. 314. cuiusnam glandula mollissima. IV. 315. glandulae iis veluti fulcimenta sunt. IV. 331. cur sint rotundae. III. 470.

Arteriae affectus Praeagoras palpitacionem, tremorem et convulsionem putat. VIII. 723. affectus num palpitatio. VII. 594. non est palpitatio. VII. 605. adaptatae affectus aneurysma vocatur. VII. 725. nimium repletae, calorem animale extinguunt. VII. 14. cur non, sanguine licet evacuato, concidant. V. 170. earum in crassis hominibus conditio. XVII. B. 547. constitutio, definitio. IX. 527. crassissimae, quae ex corde profiscuntur. V. 531. quae in cute reperiuntur, aërem attrahunt. II. 204. apertis oculis in cutē externa terminantur. XI. 402. earum excrementum renes excipiunt. VI. 65. difflatio et spiratio. quid. XVII. B. 252. divisio. II. 602. genus duplex. II. 590. dolor extensus est. VIII. 104. in foetu generatio. IV. 659. non eget iis foetus in principio generationis. IV. 665. fune interceptae, sub fune non amplius pulsant. V. 520. cur, fune interceptae, infra ligaturam non pulsant. V. 620. ligata quid contingat. IV. 679. ligata partem, ad quam tendit, frigidiores reddit. V. 160. ligatura quomodo sit administranda. X. 942.

Arteriae maximae et vehementissime pulsantes in hominibus calidis et siccis reperiuntur. I. 625. quomodo nutriantur. II. 207. alimentum pus est. XV. 414. semine aluntur. IV. 555. et venae simul ob vasorum confluentiam plethora corpiuntur. VII. 573. cur non regenerentur. IV. 560. morbus siccus earum unde cognoscatur. XV. 472. siccitates quomodo deprehendantur. VI. 828. spiritus ex aëre nos ambiente provenit. IV. 707. spi-

ritus crassus est et vaporosus secundum *Praeagoram*. IV. 707. per *arterias* moderata respiratio omnibus partibus contingit. IV. 506.

Arteriae. Secare eas grave quid esse aliqui putant. XI. 151. (confer. ARTERIOTOMIA.) incidere cur medici metuant. XI. 313. singulae conditiones enumerantur, sub quibus, et quibus in locis sint secandae. XI. 312 sq. majusculas medici secare fugiunt, et parvas eligunt. XI. 314. inter indicem et pollicem dextrae manus secta extinxit dolorem, ibi gransantem, ubi hepar cum diaphragmate conjunctum est. XI. 315. in summa manu incisa minister dei Pergami a diutino lateris cruciatu liberatus est. XI. 315. in malleolo dissecta ex vulnere, citra aneurysma curata est. XI. 315. casus aliquot, ob sectam simul arteriam inter venaesectionem lethales. XI. 313. *arteriarum* tensio, concretio et siccitas unde fiat. VII. 313. utilitas. III. 46. si forte venaesectione vulneratae sunt, aneurysma fit. XI. 313. in venaesectione laeas casus, ejusdemque cura. X. 334. ne laedantur in venaesectione quodnam sit respiciendum. II. 387. vulneratas quidam medicorum cur sanari non posse statuunt. X. 333. (*Galenus* contradicit. X. 334.) vulnus quomodo cognoscatur. XVI. 475. vulnus significat sanguis saliendo ejaculatus. VIII. 5. laesio nullam manifestam animali laesionem adfert. V. 150. vulnerum cura. X. 314. X. 319. X. 336. *arterias* dissecuit *Galenus* insomnio morbitus. XI. 314.

Arteriae ubi sentiuntur calidiores quam corpora, quae circa sunt, maximum febris hecticae signum hoc est. VII. 328. arborem veluti constituunt, cujus radices arteriae pulmonales, truncus aorta est. II. 780. cum plantae frondibus similitudinem habent. V. 524.

Arteriae cur, si in partem aliquam abeunt, tenues propagines corporibus sibi admotis mittant. XV. 259. quondam trachea vocabatur, et arteria vera vena pulsans. XIII. 2. functio. II. 204 sq. V. 167. sanguinem distribuunt in corde generatum. XVI. 13. num, ubi contrahuntur, impleantur, et dum dilatantur vacuentur. V. 162. inter dilatandum vicinum omne attrahunt. XI. 598. minus trahunt in cor-

poribus frigidis. XI. 598. habent motum naturalem. IV. 372. motum peculiarem habent. V. 168. motus non voluntarius est. IV. 442. motus ab *Aegimio* pulsus vocatur. VIII. 498. motus a corde proficiscitur. IV. 732. 734. motum a corde habere, unde pateat. IV. 679. a corde separatae aut ligatae motum perdunt. V. 531. perpetuus motus insecti vasis ora resolvit. X. 943. motus num in respirationis cohibitione mutetur. IV. 480. num nihil ex arteriis vacuetur circa cohibitionis tempus. IV. 481. motum omnem *Aegimius* palpitationem vocat. VIII. 498. vel circulatum moventur vel in rectum. XIX. 376. in rectum non moveri eas unde cognoscatur. XIX. 376. earum motus non ubique peraeque sentiri potest. VIII. 453. motus doloris causa. XVIII. B. 923. contractionis et distentionis usus. IX. 272. temporum ac pedum secundum plantas, manuum in corporum parte interna sensibilem motum habent. VIII. 454. externa et interna quies quomodo cognoscenda. VIII. 819. graciliores factas, nervos fieri *Praxagoras* statuit. V. 188. refutatur. V. 189.

Arteriae. Earum principium *Pelops* cerebrum putabat. V. 527. 544. origo cor. II. 780. V. 199. V. 522. V. 531. XV. 245. XV. 388. *arter.* ex nulla alia parte, nisi ex corde oriri docetur. V. 530. origo cordis sinister ventriculus. II. 816. *arter.* principium non esse sinistrum cordis ventriculorum. V. 539. omnes ab aorta originem ducunt. III. 497 sq. XV. 389. omnes tum inter se, tum cum ipso corde eodem modo pulsant. VIII. 453. cur pulsant. VII. 15. XIX. 637. corpus earum causa generationis pulsum est. IX. 6. num sponte sua pulsant. VIII. 702 sq. ex se ipsis pulsare *Praxagoras* et *Philotimus* putant. V. 561. pulsandi facultatem ex corde habent. IV. 585. cor facultatum origo est, eas gubernantium. V. 525. tribuit iis *Praxagoras* pulsum, palpitationem, tremorem et convulsionem. VII. 598. quomodo se habeant in respiratione. V. 712. solae citra dolorem pulsant animali bene valente, cum dolore autem in diversis affectibus. VIII. 75. putant quidam, non quia spiritu replentur, pulsare, sed quia pulsant, repleri. V. 560. *Ga-*

tenuis his contradicit. V. 561. systole et diastole quando fiat. IV. 711.

Arteriae num sanguinem contineant. IV. 703 sq. in *arteriis* et venis humores omnes una cum sanguine continentur. V. 119. sanguinem continent. IV. 723 sq. V. 168. qualem sanguinem per corpus distribuant. V. 572. tenuem ac purum et vaporosum sanguinem ferunt. III. 491. sanguinem, nec, ut *Erasistratus* voluit, aërem continent. III. 492. cur in iis sanguis purus et tenuis contineatur. III. 496. *Praxagoras* in iis humores contineri negat. VIII. 941. in iis non spiritum contineri, IV. 704. sed sanguinem vaporosum docetur. IV. 707. sanguine vacuas non esse, sectione in vivis animalibus facta docetur. II. 642 sq. 646. sanguis quomodo differat ab illo venarum. V. 537. spiritum vitalem continent. V. 608. X. 839. spiritum per vulnus evacuari, et sanguinem eum sequi negatur. IV. 712 sq. *arter.* omnium truncus est aorta. IV. 338. quoniam respectu vacuae sint dicendae. VIII. 674.

Arteriae; tunicae earum. II. 181. duas peculiare tunicas habent. II. 601. III. 457. alii tertiam etiam addunt. II. 601. quarta non datur, sed adhaerescit alicubi membrana tenuis contegens, et cum vicinis partibus connectens. II. 601. tunica arteriarum quam venarum densior est. III. 318. tunicae earum elementa sunt. II. 13. tunicarum differentiae. IX. 6. tunicae habent quandam vim qua distenduntur, et attrahunt quicquid vicinum est. IV. 730. quoad fibrarum ordinem ventriculo sunt similes. II. 181. tunicae durities ad vim tactus magnopere confert. VIII. 801. tunicis unde durities accidat. VII. 312. tunicae exsangues et frigidae. I. 569. in tunicis meatus complures habent. V. 164.

Arteriae et venae differentia. III. 445. 468. sicciores sunt quam venae. X. 336. sextuplo crassior est vena. IV. 560. cur sint crassae in omni animali. III. 445. vena tenuior ac imbecillior, quam arteria. X. 337. arteriae magis albicant quam venae. II. 578. arteriarum et venarum differentia in meatibus. V. 264. arteriarum meatus manifesti sunt. VI. 858. et venae anastomosi junctae sunt. II. 207. venae ubique arterias comitantur, nisi quid obstat. III. 343. ubique

cum venis mutua est insertio. III. 455. quaevis venam comitem habet. IV. 338. IV. 342 sq. *Arterias* inter et venas communia ostiola intersunt. XVII. B. 317. cum venis commercium eas habere experimentis probatur. V. 165. quanam sint sine concomitante vena. II. 828 sq. cum venis anastomoseos utilitas. III. 493 sq. secundum *Herophilum* sextuplo vena crassior est. III. 445.

Arteriae. Earum distributionis brevis descriptio. II. 816. IV. 313. V. 189. XV. 390.

Arteriae singulae. *Arteria* una maxima (*aorta*) a corde est producta, velut truncus, in multos ramos divisa. IV. 266. *aortae* (sive *magnae*) brevis descriptio. V. 539. XIX. 630. *aorta* orificium habet in sinistro cordis ventriculo. III. 477. tres habet valvulas. III. 477. origo, decursus et ramificatio describitur. XV. 389. e cordis ventriculo sinistro oritur. IV. 313. V. 189. VIII. 737. ejus in descendentem et adscendentem divisio. IV. 313. cur descendens sit major. IV. 314. quomodo natura descendens securitati prospexerit. IV. 314. adscendentis rami. IV. 315. bifaria est, altera fertur deorsum, altera sursum. IV. 267. adscendentis distributio. II. 818. descendens rami. II. 820. V. 190 sq. ejus fissio in utramque iliacam. II. 822. cur non recta via descendat, sed paulatim ad latus flectatur. III. 430. per thoracem decursus. III. 428. IV. 283. et rami inde ortum habentes. IV. 283. V. 193sq. rami, quos in abdomine spargit. V. 197. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. ab *Aristotele* vocatur *arteria magna*. II. 780. maxima ab *Aristotele* vocatur. IV. 541. a quibusdam vocatur magna, crassa, ortha s. arrecta. II. 590. evolutio ex corde in foetu. IV. 541. non, ut *Erasistratus* putabat spiritum, sed sanguinem continet. IV. 664. 671. *aorta Aristotelis* s. magna truncus arteriarum est. II. 780. quasi truncus est omnium arteriarum. II. 816. III. 497 sq. IV. 338. quasi truncus est arboris ejusdem. IV. 719. XV. 389. respondet venae cavae. IV. 339. XV. 389.

Arteria arrecta, i. q. *aorta*. II. 590. *aspera* vide TRACHEA. *auricularis* posterior in quibusdam morbis secanda. XI. 313. *axillaris*. II. 375. 391.

XV. 390. *axillaris rami*. II. 818. quae ratione natura tutum ejus decursum procuraverit. IV. 331. *brachii*. II. 373. 375. 391. *brachiali laqueo* intercepta pulsus in manu quidem, nec tamen motus et sensus deficit. V. 150. *brachialis* in venaesectione laesa mortem saepe attulit. XI. 313 sq. ad *caput* euntes, IV. 328. quamplurimae exiguae veluti fibrae per ossa capitis disseminatae inveniuntur. IV. 334. *carotides*. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebra. IV. 332 sq. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. decursus, et formatio ex iis plexus retiformis. III. 305. 697 sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. *externae rami*. IV. 333. *internae decursus*. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503. ad *carpum* insolitum nonnunquam habet decursum. IX. 323. *cerebelli*. IV. 334. *cerebri*. IV. 331. V. 196. cur ab infernis partibus veniant in cerebrum. III. 294 sq. cur tot sint in cerebro. V. 607. quomodo tendant ad cerebrum. III. 697. *cervicalis*. V. 196. *coeliaca*. IV. 320. *colli* profunde locatae sunt. IV. 318. *cordis*, respondent proportionem venis, quae sunt in hepate. IV. 339. XV. 388. *coronariae cordis*. II. 618. II. 817. *aortae* sunt propagines. III. 499. V. 189. earum usus. III. 499. in *basi cranii* sitarum, et inde ad cerebrum prodeuntium descriptio. V. 607. *crassa* i. q. *aorta*. II. 590. *cruralis*. II. 822 sq. IV. 327. V. 198. *crurali* ligata pulsus quidem deficit, nec tamen motus et sensus. V. 150. in *cu-bito* quibus vehementissime movetur, hi furiosi sunt. IV. 804. *epigastricae*, cum mammariae internae ramis anastomoses. V. 194. *facialis*. V. 196. in facie anastomoses. IV. 335. *femoris*. II. 412. *hepatica*. IV. 319. V. 197. *hepaticae* situs et parvitas causa. III. 307. hepatis calorem conservat. III. 300. *iliacae decursus*. II. 822. *intercostales*. IV. 319. viginti duae sunt. V. 190. *intercostalium origo*. XVIII. A. 573. *intercostalis* prima. IV. 315. *intestinorum*. V. 197. ad intestina pertingentes etiam cibi quiddam as-

sumunt. III. 329. intestinorum in aortam desinunt. III. 337. *lienalis*. IV. 319. V. 197. *lingualis*. IV. 333. V. 196. *magna* ab *Aristotele* aorta vocatur. II. 780. *mammaria interna*. III. 604. IV. 315. V. 194. anastomosis cum epigastrica, ibid. *mammaria* cur ex longissimo intervallo accedat. IV. 322. una in totam *manum* propagatur. II. 373. *maxillaris interna*. IV. 333. *ophthalmica*. IV. 335. ad medullam spinalem. IV. 315. ad musculos dorsales. IV. 325. mesenterii. IV. 719 sq. *ortha* i. q. aorta. II. 590. *penis* unde oriatur. IV. 326. *phrenica*. IV. 319.

Arteria pulmonalis, ejus distributiones. V. 229. *pulmonalis* qualis. XV. 384. vocatur etiam vena arteriosa vel arteria venosa. II. 599. unica tunica constat. II. 816. ejus functio. II. 817. cordi aërem advehit. V. 525. quamnam utilitatem ei auricula cordis praebat. III. 482. veluti radices arteriarum sunt. II. 780. orificium valvulas duas habet et cur. III. 478. cur in ea sola duae adsint valvulae. III. 485. habet ejus orificium duas tantum valvulas sigmoides. V. 549. in *arteria pulmonali* tres sunt valvulae, sigmoides vocatae. III. 477. valvularum situs et actio. III. 459. *arteria pulmonalis* cur tenuis sit. III. 544. *pulmonales* proportionem respondent venis ventriculi. IV. 338. num pulsant. II. 596. vacuas statuunt *Erasistrati*, et in quacunq. cordis diastole spiritum ex pulmone trahentes. II. 597. num e vena cava oriatur. III. 457. quoad tunicam venam refert. V. 199. venosa est. III. 445. ejusque structurae usus. III. 446. cur sit venosae structurae. III. 465. sententia *Erasistrati*. III. 465. *Asclepiadis*. III. 466. *Arteriis* pulmonalibus respondent venae, quae ad ventriculū, lienem et mesenterium pertinent. XV. 389.

Arteriae renales, origo ex aorta. III. 374. IV. 169. cur ex aorta oriantur. IV. 320. cur venis aequales. III. 364. 366. quae ad *scapulas* sursum fertur. V. 190. secundarum omnes ad magnam spinalem arteriam (aortam) coeunt. V. 559. *spermaticae*. IV. 321. cur longissimo intervallo ad testiculos accedant. IV. 322. dextra ab aorta, sinistra a renali proficiscitur. IV. 171. cur

multipliciter involutae sint, antequam testem ingrediuntur. IV. 323. 555. (*spinales*) quae ad medullam spinalem repunt. IV. 114 sq. V. 190. ex aorta descendunt. IV. 324. splenicarum tunica quam venarum est densior. III. 318. splenicarum utilitas. III. 317. 321. *subclavia sinistra* ejusque rami. IV. 315. temporalis evidenter pulsatur in iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. temporalis sectio in ophthalmia. X. 941. *Arteria temporalis* sub quibusnam conditionibus secanda. XI. 312. *thyreoidea*. IV. 316. *Arteriae umbilicales*. II. 822. 824. XIV. 719. duae sunt. IV. 226. in foetu decursus, ejusque usus. IV. 229. IV. 661. ad aortam tendit. IV. 227. et cur. IV. 228. utrobique vesicam amplexae ad arteriam hypogastricam pergunt. V. 559. pulsum a corde accipiunt. III. 510 sq.

Arteriae uteri. II. 894. IV. 326. uterina dextra ab aorta proficiscitur, sinistra a renali. IV. 171. *venarum*. IV. 338. *venosa* quae. V. 549. *venosa* vide *pulmonalis*. II. 599. *ventriculi*. IV. 319. V. 197. *vertebralis*. IV. 315. IV. 329. decursus in cranio. IV. 331. *vesicalis*. IV. 326. *Art. vesicae urinae* origo. III. 375. *vesiculae felleae*. III. 375.

ARTERIACAE, remedia qualia sint. XIII. 1. quidam ea eclecta vocant. XIII. 1. differentiae. XIII. 3. quinam auctores ejusmodi compositiones tradiderint. XIII. 14. unde nomen acceperint. XIII. 2 sq. multifaria ratione a medicis componebantur. XIII. 13. usus medicus. XIII. 1. 4. iis myrrha etiam admiscetur. XII. 127. dissimiles facultatibus cum sint, contigit, utentes iis absque discrimine, a scopo aberrasse. XIII. 3. ab *Andromacho* descriptae. XIII. 14 sq. ad arteriae aspritudinem, vocem interceptam et sanguinem rejicientes ex libris *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. ab *Asclepiade* conscriptae in secundo internorum. XIII. 47. *Blasti* quatuor ad tabescentes valde bonae. XIII. 17. *Charixenis*. XIII. 48—50. a *Critone* conscriptae quatuor. XIII. 35. delinibilis ad omnes internas affectiones, maxime tabescentes et suppuratos, ad hydropes incipientes, et tusses veteres. XIII. 34. ex libris *Galli* ad arteriam affectam, ulcera pulmonis, puris et sanguinis reiectiones et fluxio-

nes in thoracem, et ad ea, quae aegre educi possunt. XIII. 28. *Heraclidae* Tarentini. XIII. 33. *Lysiae*. XIII. 49. *Marini*. XIII. 25. quae meatus obducit. XIII. 3. *Mithridatis* ad thoracis collectiones. XIII. 23. *Moschionis*. XIII. 30. *Musae* ad vocem interceptam. XIII. 47. ex capitibus papaveris. XIII. 16. ex libris *Perigenis*. XIII. 33. bona est colica *Sigonis*. XIII. 285.

ARTERIOSUS ductus Botalli jam *Galenò* notus. II. 828.

ARTERIOTOMIA sub quibusnam conditionibus in usum vocanda. XI. 312. 315 sq. eam instituere grave quid aliqui putant. XI. 151. cur instituere medici metuant. XI. 313. conditiones et morbi enumerantur, sub quibus et in quibus, et quibusnam in locis sit administranda. XI. 312 sq. 315. in temporibus instituenda infestantibus oculos fluxionibus. XI. 312. post aures in quibusnam morbis sit instituenda. XI. 313. in ophthalmia, quando calidus sanguis ac vaporum plenus ad caput fertur. X. 940.

Ἀρθρίτις quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 85.

ARTHRITIS. Definitio. XIV. 756. XIX. 427. a laesa parte nomen accepit. X. 82. vocari potest multorum articulorum dolor. XVII. B. 604. propria conceptacula ejus articulationes sunt. XVII. A. 432. quomodo generetur. XIII. 332. *Asclepiades* in ea non nervum, sed carnem dolere putabat. VIII. 90. etiam ischias et podagra ad eam pertinent. XIII. 331. ischias et podagra morbi ejusdem generis sunt, et eandem fere postulant curationem. XIV. 383 sq. ischias arthritidem vocare praeter Graecorum morem est. XVII. B. 126. fere omnes, qui ea laborant, prius sunt podagrici. XVIII. A. 43. in ea articuli infirmi sunt. XV. 124. morbus haereditarius est. XVIII. A. 43. ex aëris siccitate fit. XVII. A. 33. non fit per siccitates immoderatas. XVII. B. 604. quamnam *Hippocrates* per siccitates oriri dicat. XVII. B. 604. ex plenitudine fit. VI. 375. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex succis crassis fit. VI. 814. XVI. 49. non tentantur ea mulieres, quamdiu menses fluunt. XI. 165. pori, qui in ea visuntur, ex humore crasso generantur. X. 956. nonnunquam ad ven-

triculum migrat. X. 513. morbus vernalis est. XVI. 26. XVII. B. 615. XVIII. A. 94. in senibus incurabilis est. XVII. B. 539. calli quomodo nascantur. XIII. 993. tphi quomodo generentur. VI. 495. XIII. 332. XVII. A. 835. ad hos tophos valet epithema *Erasistrati* Sicyonis. XIII. 357. alia remedia. XI. 748. carunculae parvae piliformes in urina sunt. XV. 165. solvitur intestini dolore. XVI. 487. *Galenus* eam evacuatione prohibuit. XVIII. A. 78. incipientem quomodo *Galenus* multos per annos prohibuerit. XI. 344.

Arthritidis cura. XIV. 756. generalis ei medendi ratio. XIII. 333. balnea adhibenda sunt, quando aegri febricitant. X. 803. biliosorum humorum purgatione indiget. XI. 345. vere purgandum. XI. 272. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. victus ratio in ea observanda. VI. 436. *Remedia composita ad eam curandam adhibenda*: acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. metasyncriticum acopon. XIII. 1029. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. antidotus tyrannis. XIV. 165. aphra *Diophantis*. XIII. 507. aster stomachicus, gentianae decocto dilutus. XIII. 166. quidam, tophos in articulis habens, caseo tophlis imposito curabatur. XII. 271. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. cochleae s. limaces, quando tumores adsunt. XII. 355. collinitio ex sale. XIII. 1019. ubi in articulis tophi nondum exstant, stercus columbinum. XII. 303. diachylon *Menecratis*. XIII. 1004. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum *Galen*i ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. epithema *Andreae*. XIII. 345. epithema, quo usus est *Erasistratus Sicyonius*. XIII. 356. aliud. XIII. 357. hyaena in oleo cocta. XII. 368. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. XIII. 342. malagma *Antiochidae*. XIII. 250. 341. malagma ex lapide Asio. XIII. 360. malagma aureum. XIII. 987. malagma ex cicuta et agarico. XIII. 359. malagma *Diodori*. XIII. 361. malagma *Titi Caesaris* ex taedis. XIII. 360. jvare dicitur cinis mustelae cum aceto illitus. XII. 362. myracopon regium. XIII. 1031. oleum cum

sale, quo in frictione utuntur. XI. 506. ossa humana combusta. XII. 342. in ipsis accessionibus pastillus. XIII. 358. Jupiter vocatus pastillus. XIII. 358. vinum squilliticum. XIV. 570. viridacopon. XIII. 1051. vulpes oleo cocti. XII. 367. et hyaenae. XII. 368.

ARTHRODIA, definitio. II. 736.

Ἀρθρον apud Hippocratem quid significet. XVIII. A. 304.

ARTICULATIO quid sit. IV. 1. vid. ARTICULUS.

ARTICULARIS morbus (confer. ARTHRITIS.) ex plenitudine oritur. VI. 375. ex libidine fit. XIV. 692. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. pori in eo ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. vere et autumno potissimum fit. XVIII. A. 94. ex succis crassis fit. VI. 814. eo non tentantur mulieres, quibus menses fluunt. XI. 165. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. per totam vitam durat. VI. 415. senum morbus est. VI. 349. turpe est, virum robustum eo laborare. VI. 311. medicum eo laborare, turpissimum. XVII. B. 150. in eo materiae lapidescunt. X. 956.

ARTICULUS et ARTICULI. *Articuli* definitio. IV. 1. XIV. 720. XIX. 460. naturalis ossium constructio est. II. 734. quomodo fiat. IV. 2. constructio. I. 237. differentiae duae. II. 735. ratione motus validioris, aut minus violentis constructio. III. 159. in omnium articulorum fabricatione duplex consilium conspicuum. XVIII. B. 619. caro perpauca est in iis, plurima in partibus, inter articulos mediis, et cur. III. 35. cartilaginum in iis usus. III. 42. 928. unguinis usus. III. 42. IV. 111. XVIII. A. 98. quisque habet ligamenta. III. 149. in quolibet est indolens figura media et aliae dolentes. III. 68. quomodo moveatur. IV. 410. cujuscunque motus sunt quatuor. III. 218. quibus naturaliter exstant prominentque, quomodo vocaverit Hippocrates. XVIII. A. 370. angularis ad gibberum. IV. 452. *capitis* consideratio physiologica. IV. 11. 15. capitis quanti sit momenti. IV. 11. capitis cur tutissimam habeat constructionem. IV. 12. capitis ligamenta. IV. 12. capitis ad functiones suas obeundas aptissimus. IV. 19. *costarum* cum sterno. II. 653. cum vertebra. II. 606. 654. XVIII. A. 535.

coxae, eum moventes musculi. II. 306. XVIII. B. 1000. *cubiti*. III. 141 sq. XIV. 723. figura ejusdem media quae. IV. 452. in cubito usus. III. 105. cubiti ad brachium quomodo sit lustrandus. II. 272 sq. cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. cubiti et carpi cur crassa habeat ligamenta. III. 161. cur difficilior luxetur, quam ille genu. XVIII. B. 624. cubiti ligamenta. III. 149. (cubiti articulum moventes musculos vid. sub *Cubitus* et *Musculus*.) *digitorum*. III. 164. triginta sunt. III. 76. digitorum ratio et usus. III. 41. 43. cur carnem paucam habeant. III. 36. circa digitorum articulos quae ex toto absciuntur, plerumque detrimentum non afferunt. XVIII. A. 714.

Articulus genu. III. 253. genu articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. simplex est. III. 225. figura ejusdem media quae. IV. 452. eum solum justam naturam habere, Hippocrates docet. XVIII. B. 613. idque Galenus comprobat. XVIII. B. 614. non, nisi una cum coxae articulo extendi potest. XVIII. A. 630. ligamenta. II. 329. musculi. II. 302. 304. XVIII. B. 1007. cur facilius luxetur quam ille cubiti, et facilius etiam reponatur. XVIII. B. 624. luxationis pericula. XVIII. A. 707. deligatio. XVIII. B. 760 sq. *humeri* consideratur. IV. 129. quomodo secundum Hippocratem sit lustrandus. XVIII. A. 313. humeri cum scapula. XVIII. A. 306. 315. humeri cur laxior. III. 161. humeri ad ischii cur sit laxissimus et rotundissimus. IV. 17. humeri ligamenta. IV. 130. quibusnam musculis et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. moventes musculi. XVIII. B. 966. 974. humeri luxationi maxime expositus est. IV. 18. et cur. XVIII. A. 310. (vide *Humeri luxatio*.) qui ingressui accommodati sunt. XVIII. A. 655. *ischii*. II. 328. cur rotundissimus et laxissimus. IV. 17. quales dentur ejusdem motus. IV. 253. quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. ischii simiae humano non penitus est similis. IV. 252. ischii, eum moventes musculi, eorumque usus. II. 306. IV. 250.

Articulus in manu, ejusdem ratio.

III. 160. utriusque manus sunt triginta. III. 76. ligamenta ejusdem. II. 268. *maxillae* inferioris. III. 937. *pedis* plures sunt. XVIII. A. 668. processuum obliquorum *vertebrarum*. IV. 74 sq. ad externum caput *radii* usus. III. 105. *vertebrarum* cur laxi esse non poterant. IV. 22. sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. processuum obliquorum inter se qualis. IV. 74. quid accidisset, si nulli adfuissent articuli. IV. 46. articuli cum costis. II. 606. 654. XVIII. A. 535.

Articuli. Ad articulos cur in febribus maxime fiant abscessus. XVI. 282. in articulis quando abscessus sit secundum *Hippocratem* expectandus. XVII. A. 930 sq. abscessus in febribus quando sint expectandi. XVII. B. 697. 699. abscessus ex febribus qualis *urina* praevertat. XVII. B. 764. ad articulum aliquem quando sit in febre abscessus expectandus. XVIII. B. 272. 276. quibusnam talis maxime contingant. XVIII. B. 274. ad articulum in longa febre salutaris erat abscessus. XVIII. B. 272. si fiant die judicatorio, vel incipiant, bonum. XVII. B. 711. fiunt lassitudinem habentibus in febribus. XVII. B. 697. abscessus in morbis aliis, qui abscessu judicantur, rariores, in morbis a lassitudine plures. XVII. B. 698. fiunt etiam in morbis longis. XVII. B. 121. 723. quibus a longis febribus convalescentibus tales contingunt, hi cibis copiosioribus utantur. XVII. B. 723. ad articulum abscessus. XIII. 932.

Articuli arthriticis infirmi sunt. XV. 125. propria sunt arthritidis conceptacula. XVII. A. 432. ad *Articulorum* arthricos tumores cochleae trietae. XII. 356. (vid. *Arthritis*.) *Articulis* attritis et fractis curat *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. calor sequitur labores ex pluribus motionibus. XVII. B. 698. in articulis cur paucae adsint carnes. III. 36. calli quomodo in iis fiant. XIII. 993. circa *Articulos* collectiones absorbet *malagma* *Diodori*. XIII. 361. ad *Articulorum* contractiones *acopon*. XIII. 1046.

Articuli quomodo deligentur. XVIII. B. 760. *Articulorum* dolor virilis morbus est. V. 696. dolor non semper sequitur malam concoctionem. VII. 270. dolores cur senibus saepe fiant. XVII.

B. 649. dolores coita augentur. XVII. B. 288. dolor ab ischiade et podagra differt. XIV. 754. dolores per circuitus exacerbantur. VII. 380. dolores cur oriantur, si pluviae futurae sunt. XVI. 442. dolores fiunt ex siccitatibus. XVI. 372. dolores vere potissimum fiunt. V. 694. dolores et tubercula in febribus quando sint expectandi. XVII. B. 723. et quibus tale quid accidit, quali victu utantur. XVII. B. 723. ad *Articulorum* dolores *diasmyrnon* *apolophonion*. XIII. 967. *emplastrum* sacrum. XIII. 779. frigida multa affusa. XVII. B. 813. ad urgentes dolores *lycopersium*. XI. 681 sq. *malagma* *Nilo* inscriptum. XIII. 181. *scilla*. XIV. 569. discutiunt varices. XVII. B. 344. ex *Articulorum* doloribus animi deliquii cura. XI. 60.

Articuli. Eorum *durities* in febribus malum. XVII. A. 891. *articulos* emollit balneum. XV. 719. ad *articulorum* epiphoram *emplastrum* *Serapionis*. XIII. 883. *articulis* exercitationes conveniunt. XVII. B. 260. *articuli* extensi qui curvari nequeunt, *ὀρθονέλλοι* vocantur. XVIII. A. 636. causae, propter quas articulis hoc accidit. XVIII. A. 637. in *articulorum* fluxionibus quando *theriaca* usum praestet. XIV. 274. ad *articulorum*, ob humiditatem, continuas procidentias *elenii* radix. XI. 873. in *articulis* humores et abscessus expressorium *emplastrum* sine incisione curans. XIII. 932. quibus copiosior humiditas, intus nutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. humor mucosus cur in omnibus reperiatur. XVIII. A. 528. causa, cur quibusdam humore repleantur, ejusque in luxationes earumque repositionem influxus. XVIII. A. 352. prolapsus et laxatio quando secundum *Hippocratem* adsit. XVIII. B. 887. ad plus justo laxatos contrahentibus medicamentis miscetur tergumentum germinis *Phoenicis*. XII. 151. ad *Articulorum* laxationes *Attalica* *Mantiae*. XIII. 163. *luxationem* quomodo natura praevertit. III. 42. omnes contra luxationes tutas cur natura non construxerit. III. 162. (vide LUXATIO.)

Articuli. Eorum morbi. XIV. 780. morbi ex plenitudine oriuntur. VI. 375. morbi vere potissimum fiunt. XVI. 26.

morbi ex succis crassis oriuntur. VI. 814. morbos qualium humorum redundantia potissimum gignat. XVI. 49. morbis medetur emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. antidotus tyrannis. XIV. 165. *Diophantis* aphra. XIII. 507. ad *Articulorum* difficiles motus malagma *Amythaonis*. XIII. 967. circa eos mucus magis redundat in gracili quam in pleno. XVIII. A. 360. ad *articulos* ruptos malagma *Damocratis*. XIII. 988. *Articulorum* siccitatem quidam lassitudinem definiunt. XI. 485. ad *Articulos* solutos emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. *Articulorum* tophos solvit ammoniacum. XI. 828. ad *Articulos* tubercula oriuntur, quibus febres longae sunt. XVIII. A. 178. et his cibis copiosioribus utendum est. (*Hippocrates*.) XVIII. A. 178. ad *Articulos* tumores fieri in infantibus quanam conditio significet. XVII. A. 861. *Articulorum* ulcera causae sunt animi deliqui. XI. 49. ulceribus conducit purgatio per alvum. XVI. 113. *Articulorum* vitiis laborantibus conveniens victus ratio. VI. 436. ad *Articulorum* vitia emplastrum attrahens nigrum. XIII. 935. *Articulorum* vulnera statim maligna fiunt. XV. 372. vulnera omnia cacoëthe statim fiunt. X. 290. vulneribus purgatio per alvum prodest. X. 289.

de *Articulis* liber *Hippocratis* exactum opus est. XVII. A. 1002. sequitur librum de fracturis. XVIII. A. 300. praecedit librum de iis, quae fiunt in medicatrina. XVIII. B. 887. in articulis saepe humor pituitosus acervatur. XVIII. A. 98. in articulis omnibus cur viscosus humor reperiat. IV. 111. humor mucosus cur in omnibus reperiat. XVIII. A. 528. articulis et carnibus exercitatio est veluti cibus, id est alimentum, robur, adjumentum. XVII. B. 260.

ARTIFEX qui dicatur. XVI. 28. ab arte nomen accepit. VI. 135. quomodo differat ab experte artis. XVIII. B. 245. qualis optimus. XV. 449. minime errat. XVIII. B. 315. quando sit senitatis causa. X. 736. artificis sapientiam omne animal habet, non solum homo. IV. 361. artificis exemplum, qui jussit discipulum operari, nec instrumenta praebuit. I. 47. artificem fieri quid sit. IX. 678. artifi-

ces omnes continentur in tertia sede prope Mercurium. I. 7. motuum, quos exercent, vires ignorant. VI. 155. desipientes in aegritudine cogitant de suis artibus. XVI. 566.

ARTIFICIOSUM omne, pulchrum et odoratum ex Deo et coelo est. IX. 844.

Artioroua sunt undique plana, aequalia. XIX. 86.

Artios, de hujus verbi significatione variorum sententiae. XVI. 256.

Artios breve tempus viventia sunt. XIX. 86.

ARTUS, confer. EXTREMITATES. (III. 168.) anteriores posterioribus similes sunt in animalibus. III. 168. cur nervos postulent durissimos. III. 726. conditio in foetus junioribus. IV. 543. conditio magni momenti est ad judicationes. XVI. 244. cur difficile in accessionibus recalescant. XVII. A. 126. infantum, ne distorqueantur, cura. VI. 38. ad artuum dolores remedia. XIV. 560. inunctio. XIV. 557. duritias et contraactiones *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200. fractorum deformitatis causae. VII. 29. fracturas juvat emplastrum aegyptium. XIII. 903. fracturas cum ulcere curat isis. XIII. 774. malagma *Damocratis*. XIII. 988. inflationis cura. X. 964. circa artus phlegmones cura. X. 905. artus li- vescere, neque amplius recalescere, mortis certum indicium. XVII. A. 180. refrigerationis in morbis causae. XVIII. A. 124. prognosis inde sumenda. XV. 599. XVII. A. 179. 599. XVIII. A. 102. 124. XVIII. B. 120. XIX. 515.

ARUM, radix manditur. VI. 649. ad Cyrenen a nostrate est diversum. VI. 649. ejus facultates. VI. 650. radicis vires et usus. XI. 839. in quibusdam regionibus acrius est. VI. 649. radices in confinio sunt boni malique succi. VI. 794. radix plus habet virium quam folia. VI. 646. succus qualis. VI. 770. *Arum* pro dracontio. XIX. 728.

ARUNTIUS Aquila quonam usus sit acopo. XIII. 1036.

ARUSPICES qui. IX. 831. XV. 441. quid commententur. XV. 442.

ARUSPICINA quid sit apud *Hippocratem*. XV. 441.

ARYTAENOIDEA cartilago. III. 553.

ARYTHMI pulsus quales. VIII. 516. XIX. 411.

As, vide ASSARIUS.

ASAPHIA, quid sit. XVI. 592. signum phreniticum est. XVI. 592.

ASARUM. Ejus herbae et radices facultates. (confer. ACORUS.) XI. 840. menses provocat. XI. 775. urinam movet. XI. 747. XIII. 277. XIX. 695. *Asarum* per urinam deducit vitiosos humores. XIII. 155. radix substituitur acoro. XIX. 724. radix pro bryonia. XIX. 726. pro *Asaro* zingiber. XIX. 725.

Asaōθai quid sit apud Hippocratem. XIX. 86.

ASBESTUM, succedanea ei. XIX. 725.

ASCALABOTA sanat a scorpio ictos. XII. 366.

ASCALABOTI fel pro felle cameli. XIX. 746.

ASCARIDES quales vermes ab Hippocrate vocentur. XIX. 86. (confer. *Lumbrici* teretes.) descriptio. XIV. 755. pueris sunt familiares. V. 695. putredine fiunt. XVII. B. 635. euriis pueri maxime sint obnoxii. XVII. B. 635. sunt tenues lumbrici in parte inferiore crassi intestini procreati. XVII. B. 635. si cum alvo exonerantur circa crisin, optimum. XVIII. B. 138. expellendi ratio. X. 1021. educit bovis talus cum lacte potus. XIV. 241. succus calaminthae ehecat. XII. 6. clysteres educunt. XVI. 146.

ASCIA, definitio. XVIII. A. 466. 787. XVIII. B. 727. qualis sit fascia, unde nomen habeat, et quomodo applicetur. XVIII. B. 565. quale sit fabris lignariis instrumentum. XVIII. B. 727.

ASCITES *hydrops*, definitio. XIX. 424. humor collectus alienus a corporis substantia est. X. 987. unde nomen acceperit. XVII. B. 670. ejus causa frigiditas. XVII. B. 670. quomodo cognoscatur. VIII. 951. causa ejus est serosi excrementi redundancia. VII. 224. exhibent contra eum chamaeleontis albi radicem. XII. 154. in eo hydragogum dandum. XI. 348.

ASCLEPIADAE ex Tricca generis sui originem ducunt. XIII. 273. diaetetica non usi sunt. V. 869. medicinam posteris tradiderunt. XIV. 676. *Asclepiadarum* sententia de vacuatione per

purgationem et sanguinis missionem. XI. 327.

ASCLEPIADES *Bithynus* rationali sectae addictus erat. XIV. 683. in aliquot Hippocratis libros commentaria scripsit. XVIII. B. 631. ejus scripta aliquot Moschion correxit. VIII. 758. *Asclepiades Metrodorus* adstringentia refrigerare dicit. XI. 442. de causa opinio, propter quam Aethiopes celeriter senescant. XIX. 344. refutatio ejus, alterationem negantis et opera naturae in atomos et moles referentis. XIV. 250. in angina laryngotomiam commendavit. XIV. 734. animae generationem respirationis usum vocavit. IV. 471. in aqua et aëre inania spatia dari putabat. XVII. B. 163. reprehenditur ab Archigene, quod in arthritide nervum citra dolorem affectum dixerit. VIII. 90. calorem non insitum sed ascititium putat. VII. 614. concoctionem in ventriculo locum habere negat. XV. 247. ridiculus est, quum dicit, nec in ructibus, nec vomitionibus, nec dissectionibus concoctorum ciborum qualitatem unquam apparere. II. 165.

Asclepiadis Bithyni theoria coctionis. XIX. 373. medicamenta, quae ad coli affectiones prodidit. XIII. 281. quando cor et arterias distendi dicat. VIII. 748. commentarium de elementis scripsit. I. 487. elementa corporis ab eo accepta. XIV. 698. lapsus est, quod de elementis corporis male sensit. X. 124. docere conatur, nihil ad bonam valetudinem exercitia conferre. VI. 39. de febris essentia opinio. VII. 615. foetum dormientibus similem statuit. XIX. 452. quanto tempore foetus in utero formentur opinio. XIX. 337. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

Asclepiades, cognomento Pharmacion, decem praeter theriacas et gynaecaeas scripsit. XIII. 441. permulta medicamenta scripsit. XIII. 463. de remedium actione sententia. I. 499. Bithynus moles incompactas principia rerum ducit. XIX. 244. unam omni morbo causam tribuit. XIV. 728. ejusdem Phylophiscus. XIII. 102. quomodo projectionem (*ῥέσσυς*) apud Hipp. explicuerit. XVI. 196. quid de causa diversae a reliquis vasorum pulmonalium structurae scripserit. III. 466 sq.

(sed reprehenditur. III. 467sq.) pulsus definitio. VIII. 714. VIII. 757. quam causam pulsus vehementis statuerit. VIII. 646. discipulorum ejusdem pulsus definitio. VIII. 757. exprobratur ob sententiam suam de purgantium facultate. XI. 324. Bithyno fides non habenda dicenti: quum homo jam purgatur, tunc etiam humores statim aliquam subire mutationem. XIV. 223. de causa respirationis sententia. XIX. 317. de urinae secretionis theoria. II. 31 sq. de urinae in vesica collectione scripsit absurda. VIII. 19. venaesectione usus est. XI. 163. vesicae felleae et urinariae, renibus et uteri collo attractricem facultatem denegat. II. 187.

Asclepiades quae acopa et myracopa conscripserit. XIII. 1009. remedia ad aegilopas. XII. 822. ut *Asclepiades* praescribit Andromachi Aegyptia ad vulnera cruenta. XIII. 643. *Bithyni* alopeciae niedendi methodus. XII. 410—414. remedia ad ani prolapsum. XIII. 312. quae in quinto Asonis tradiderit ad virulentorum animalium noxas. XIV. 168. anodyna remedia. XIII. 97. mirabilis potio anodyna. XIII. 93. ab eo conscripta antidota. XIV. 135. antidota ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. ad aphthas praecepta. XII. 994. quae arida conscripsit. XIII. 843 sq. aridum cicatr. ducens cineritum. XIII. 849. medicamenta arida ab eo ad oculos conscripta. XII. 730. arteriacae, quas descripsit. XIII. 47. medicamenta, quae ad arthriticos affectus conscripsit. XIII. 341. quae scripsit attrahentia emplastra. XIII. 933. auriculares compositiones, ab eo in primo externorum scriptae. XII. 633. quae ad capitis dolorem in primo externorum scripsit. XII. 579. praecepta ad recentes capitis dolores. XII. 556. remedia ad carbunculos. XIII. 855 sq. cataplasmata ab eo ad oculos conscripta, item agglutinatoria et inunctilia. XII. 743. quae ad catarthum et tussin scripsit compositiones. XIII. 56. siccum remedium ad laxatas columellas. XII. 984. ut *Asclepiades* eyzicenum. XIII. 818.

Asclepiades, quae in primo externorum ad dentes scripsit. XII. 866. quae ad dysenteriam conscripta sunt. XIII. 301. quae medicamenta ad dyspnoicos scripsit. XIII. 108. quae de

aegypto emplastro conscripsit. XIII. 903. emplastra alba quae scripsit. XIII. 442. emplastra catagmatica ab eo tradita. XIII. 535. quae scripsit emplastra discutientia. XIII. 936. emplastra epulotica quae tradidit. XIII. 524. emplastra polychresta. XIII. 801. ut *Asclepiades* emplastrum pus vacuans sine ruptura. XIII. 932. epithemata ejusdem et emplastra ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. emplastra ad ulcera callosa. XIII. 734. quae ad haemoptoën scripsit. XIII. 82. quae ad haemorrhoides scripsit. XIII. 313. ab *Asclepiade* conscriptae confectiones hepaticae. XIII. 206. quae ad hirudines devoratos commendavit. XIV. 143. quae medicamenta conscripsit ad hydropicos in quarto externorum, quae *Marcellae* inscribit. XIII. 257. ab *Asclepiade* conscripta remedia compos. ad ictericos. XIII. 231. malagmata ejusdem. XIII. 967. malagma, quod *Asclepiadem* dolore liberavit. XIII. 986. malagma hieraticon. XIII. 183. philophysici malagma. XIII. 179. *Marci Telentii* malagma. XIII. 973. de iis, quae naribus induntur et de sternutatoriis et apophlegmatis quae caput purgant, veteri lippitudini conveniunt, faciunt ad comitalem morbum, ducuntque multam humiditatem. XII. 583. ab *Asclepiade* conscriptae nephriticae compositiones. XIII. 326. ad ozaenas et polypos narium ejusdem compositiones. XII. 681. ad ozaenas remedium, quo usus est *Meges*. XII. 684. pastilli. XIII. 824 sq. ab *Asclepiade* ad podagram et arthritidem prodita remedia. XIII. 355. medicamenta ad sanguinis eruptiones e naribus. XII. 693. conscripta medicamenta potabilia ad splenicos. XIII. 241. ab *Asclepiade* in quarto externorum conscripta medicamenta ad splenicos et hydropicos. XIII. 248 sq. stercore ad multos saepe affectus utitur. XII. 291. ab *Asclepiade* stomachica medicamenta in primo internorum conscripta. XIII. 140. illitiones stomaticae. XII. 947. stomaticum ex hirundinibus ad anginas. XII. 942. compositio ad tussim. XIII. 67. quae ad ulcera curatu difficilia scripsit. XIII. 675. vino utitur in entasi. XVIII. A. 152.

ASCLEPIADEUM medicamentum. XIII. 973. *Asclepiadeum* Paccii. XII. 772. ASCLEPIAS, de hac *Galenus* quoad

facultates nulla pericula fecit. XI. 840.

ASCLEPIUS dictus pastillus ad nomas. XIII. 841.

ASCUNTIANUM inscriptum acopon. XIII. 1015.

ASCYRON et ASCYROIDES quid. XI. 829.

ASELLI quales sint pisces. VI. 721. ad salendum inepti. VI. 746. carnis bonitate cum saxatilibus contendunt. VI. 721. non semper sunt optimi. VI. 723. non multum differunt inter se quoad habitacula. VI. 723. qualem carnem habeant et quales succos creant. VI. 720. utiles sunt calidis et siccis. X. 548. ex jure albo in siccitate datur. X. 481. pleuriticos conducunt. XV. 481. in aquariis vasis nascuntur. XII. 623. in aquariis vasis nati ad cephalaeam. XII. 565. sub hydriis quales. XIII. 111. sub aquariis vasis nascentes ad anginam. XII. 977. aselli ex sterquiliniis. XIII. 113. aselli etiam axes vocantur apud Hippocratem. XVIII. A. 522. XVIII. B. 593.

ASIA natura omnium ab Europa differt. IV. 798. 799. Asiae ab Europa differentiae secundum Hippocratem. XVI. 317. vina, quae ibi reperiuntur. VI. 275. 337. X. 835.

ASIAE petrae floris qualitates. XI. 696. Asiae petrae flos cathaereticum remedium est. XI. 756. omnium terrestrium est subtilissimum. XIII. 568.

ASIANI cur infirmiores et minus bellicosi. IV. 799. alii sunt strenui, alii ignavi et imbecilles, quod pendet ab anni temporum mutatione. IV. 800.

ASIANUM emplastrum Neapolitae. XIII. 938. panicum italico pejus est. VI. 524.

ASININUM lac. VI. 682. quomodo ab illo caprae differat. VI. 346. minimum habet pinguedinis. VI. 684. contrarium est lacti ovillo. VI. 765. caseum non facit. XII. 265. tenue est. VI. 765. tenue et serosum. VI. 346. expurgare potest et temperare. XV. 898. inter purgantia mitissimum est. XV. 888. ut purgans commendatur ab Hippocrate in causo. XV. 746. raro in ventriculo coagulatur, si calidum fuerit epotum. VI. 684. facit multum dejicere. VI. 684. seri plurimum habet. VI. 766. ad febres hecticas valet. X. 726. constitutioni, quae renum calculos gignit, convenit. VI. 435.

cocti usus in sanguinis stagnatione qua medicamento purgantis. XV. 785. phthisicis utile. VII. 701. usus in ventriculi labore. X. 475. siccis concedendum. VI. 435. exhibendi modus. X. 727. ab ubere dabat in siccitate Galenus. X. 474. asina quomodo tractanda, ut lac probum exhibeat. X. 477. ad hyoscyamum sumtum valet. XIV. 139. ad meconium. XIV. 138.

ASINUS et equa qualem foetum procreant. IV. 604. et equa procreant animal mixtum. III. 170. non percipit lyram. V. 64. Asini duplicem habent cognitionem, cognoscunt et recordantur. VIII. 638. X. 139. musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. de asini umbra proverbium. VIII. 638. Asinis quinam sint cibi. VI. 567. Asinorum caro in Alexandria editur. VI. 486. agrestium caro cervinae propinqua est. VI. 664. etiam domesticorum caro editur, et qualis sit. VI. 664. iis nonnisi homines asinini vescuntur. VI. 664. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. unguium et inde parati cineris usus. XII. 341.

ASIRACUS exhibetur iis, qui a scorpio percussi sunt. XII. 366.

Asiroti qui dicantur Graecis. XVII. A. 74.

ASIUS lapis, unde veniat, ejus natura, vires et usus. XII. 202 sq. ei succedanea. XIX. 734. ex asio emplastrum. XIII. 938. (confer Asiae petrae flos.)

ASPALATHUS, ejus vires et usus. XI. 840. pro eo succedit erices fructus aut viticis semen. XIX. 725.

ASPARAGUS, ejus facultates. VI. 641 sq. 652. Athenienses Aspharagus dicunt. XI. 841. Asparagi radix calculos destruit. XIX. 694. radix prosio. XIX. 742. Asparagus myacanthinus s. petraeus, ejus vires et usus. XI. 841. palustris. VI. 643. regius. VI. 643. regii radix urinam movet. VI. 643. XI. 748. aliud genus. VI. 643.

ASPASII catapotium ad dysenteriam. XIII. 302.

ASPERA arteria vide TRACHEA.

ASPERITATIS praeter naturam causae. VII. 33. Asperitates laevigantia. XIII. 62. adeps. XI. 495. conii fructus. XII. 55. chondrus, lac et ptisana. XI. 494. lenit glycyrrhizae ra-

dix ejusque succus. XI. 858. gummi. XII. 35. smegma. XII. 489.

Asperitas faucium; causae. XVII. A. 900. aër frigidus inspiratus. XVII. A. 949. aquilonia constitutio. XVI. 415. XVII. A. 33. laevigant ova sorbilia. VI. 706. fauces exasperando tussim excitantia alimenta. XVIII. A. 574. *Asperitas linguae* in febre hyberna quid significet, secundum *Hippocratem*. XV. 827. asperitas et ariditas phrenitidis signum. XVI. 507. asperitas et siccitas siccitatis immoderatae nota est. XVI. 508. *Asperitas oculorum*; causae. VII. 33. collyria ad eam. XII. 775 sq. *Asperitas palpebrarum*; definitio. XIV. 770. XIX. 437. ad eam *Rassi* artemonium. XII. 780. *Erasi-strati* compositio. XII. 735. flores aëris in collyriis. XII. 242. haematitis, si quidem phlegmonae asperae sint redditae, ex ovo ipsum diluens, aut per decoctum foenigraeci, sin vero citra phlegmonem, ex aqua. XII. 195. *Asperitas tracheae*. XVII. A. 900. causa est aër frigidus inspiratus. XVII. A. 949. ad eam remedia parabilia. XIV. 364. 508. Arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. (confer. etiam *Arteriaca* reliqua.) cancani radix ejusque succus. XII. 8. glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. Symphytum petraeum. XII. 134.

ASPERUM laevi opponitur. XVIII. B. 832.

ASPHALARTHESII acopon. XIII. 1035.

ASPHALTUS, ejus facultates. XII. 375. ejus, qui in mari mortuo occurrit, facultates. XII. 375. potestate calidus est. I. 649. judaeus optimus. XIV. 60. qui ex Medea apportatur, liquidus est, plurimum oleosae naturae continet, et refrigeratos calefacit. XI. 520. pro pice brutia liquida sumitur. XIX. 740. ex eo emplastra barbara vocantur. XI. 126. *Asphalto* substituenda. XIX. 725.

ASPHALTION a quibusdam Triphylum vocatur. XII. 144.

ASPHARAGUS vide ASPARAGUS.

ASPHODELUS. Ejus radix figura et amarore scillae similis. VI. 651. ejusdem *Hesiodi* laus. VI. 652. radicis facultates et usus. XI. 842. radix pro rosis siccis. XIX. 741. pro ejus radice cinarae rad. XIX. 741. *Asphodelo* succedit Betae succus. XIX. 726.

ASPHYXIA pulsuum affectionum symptoma. VII. 63.

ASPIDIS species tres: ptyas, chersaea h. e. terrestris et chelidonia. XIV. 235. virus aliter agit extrinsecus et intrinsecus applicatum. I. 664. senile exuvium visum acutum reddit. XIV. 242. ab *Aspide* morsi subito animam efflant. IV. 779. Marsi iis vescuntur et quomodo ad hunc usum praeparent. XI. 143. ad *Aspidis* ictum theriace. XIV. 90. 300. theriaca *Andromachi*. XIV. 33. antidotus *Antipatri*. XIV. 160. theriaca *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. ex aspidibus emplastrum. XIII. 927.

ASPIDOTROPHI cur Marsi vocentur. XI. 143.

ASPLENUM utile ad hepatis et lienis obstructions. XI. 746. ejus facultates et usus. XI. 841. lieni convenit. X. 920. ad lienem purgandum. XIV. 759. radix ad lienis scirrhum. X. 108.

ASPREDO totius corporis morbus virilis est. V. 696. (vide *Asperitas*.) palpebrarum, definitio. XIX. 437. (vide *Asperitas* palpebrarum et *Palpebrae*.)

ASSA magis corroborant, quam elixa. XV. 413. omnia hyeme conducunt. XV. 177.

ASSARIUS. XIX. 760. quot drachmas habeat. XIX. 769. XIX. 772.

ASSATIO quomodo cibos mutet. XI. 673.

ASSIMILATIO, definitio. II. 19. unde dicatur. XV. 230. est facultatis nutriticis actio. ibid. ejus ab adhaerentia diversitas. II. 24. a nutritione nomine, nec tamen opera diversum. VII. 125. XV. 351. quando recte fiat. XV. 232. quomodo fiat. II. 20 sq. 24.

ASTACI, nec collum iis nec caput est. III. 609. tenuem et mollem testam habent. VI. 735.

ASTAINUS *Icodoti* compositione obturatione sedis liberatus est. XIII. 311.

ASTAPHIS uva, ejus facultates et usus. XI. 842.

ASTER, terrae fit mentio. XII. 762. appellatum remedium. XIII. 91. in exuperabilis ad doloris vexationes, pustulas, staphylomata, ulcera sordida et serpentina; facit et ad inveteratos affectus et cicatrices exterit. XII. 761. *atticus*, alii *Bubonium* cur vocent. XI. 841. ejus facultates et usus. XI. 842. 852. *samius* emplasti-

cum remedium est. XI. 634. ejus usus medicus. XII. 178. *stomachicus*. XIII. 164. alius. XIII. 165.

ASTERIS medicamentum ad ulcera callosa. XIII. 735.

ASTROPÆUM gladium *Homerus* peridexium vocat. XVIII. A. 147.

ASTHMA, confer. DYSPNOEA et ORTHOPNOEA, definitio. XVII. B. 633. XIX. 420. quid *Hippocrates* dicat. VII. 957. *Hippocrates* eam tantummodo spirandi difficultatem vocare consuevit, in qua frequentior et celerior respiratio fieri solet. XVIII. A. 77. qualem dixerint, qui post *Hippocratem* vixerunt, affectum. XVIII. A. 78. unde nomen acceperit. XVII. A. 596.

Asthmate laborant, qui dense respirant thoracemque multipere distendunt. XVII. A. 415.

Asthmatis causae. XVI. 385. XVII. B. 623. acuti causae. XVI. 662. fit ex succis crassis. VI. 814. autumnalis morbus. V. 694. autumno potissimum fit. XVI. 27. puerilis morbus est. V. 695. cur pueris sit familiaris. XVII. B. 633. aetate propecti magis quam juvenes eo corripiuntur. XVII. B. 645. cur frequentissime eo senes laborent. XVII. B. 649. orthopnoeae in eo causa. XVI. 677. respirationis in eo conditio. XVII. A. 360. respiratio parva est et densa. VII. 853. ex *asthmate* gibbi ante pubertatem intereunt (*Hippocrates*) XVIII. A. 74.

Asthma respiciendum est in purgationibus per superiora. XVI. 119. humorum pituitosorum purgatione indiget. XI. 345. in senibus incurabile. XVII. B. 539. proprie sic dicto medicamenta convenientia. XIII. 107. 111. XIV. 442. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. prodest bolus armenia. XII. 190. 191. prodest calamintha. XII. 6. catapotium. XIII. 109. fructus Cissanthemi. XII. 52. quidam radicem siccam Cyclamini exhibent. XII. 51. myrrha. XII. 127. quidam remediis, quibus utuntur, nasturtii semen commiscent. XII. 12. egere apte possumus sanguine noctuae. XII. 257. prodest *Philini* compositio. XIII. 113. adjuvat pix humida. XII. 101. Smyrni semen. XII. 128. Sphondylii fructus. XII. 135. theriaca *Andromachi* sen. praecipue in veloci. XIV. 34. juvat pulmo vulpinus. XII. 335.

ASTHMATICI quinam. XIII. 106.

ASTES glandulosus, Herophilus nomen ei dedit. IV. 190. ad coitum non incitat. IV. 643. ejus ductus excretorii vasa spermatica vocantur. IV. 190. eorum usus. IV. 643. 648. semen non generat. IV. 648. sq. 565. liquorem semini similem continent. IX. 182. ejus usus. IV. 189. similis est semini muliebri. IV. 189. num semen contineat. IV. 642. quod si est, cur animalia castrata generare nihil possint. IV. 643. *varicosus*. IV. 565. 567. 582. in foemina non adest. IV. 597.

ASTRA quae dicantur. XVII. A. 16. XIX. 274. ex puteis profundis conspiciuntur sole non in meridie locato. III. 777. quidam animalia esse putant. XIX. 336. singula mundus XIX. 271. figura. XIX. 271. essentia. XIX. 270. unde illuminentur. XIX. 273. motus. XIX. 272. ordo. XIX. 272. moventur, neque apparet hoc. VIII. 722. *Astrorum* ortus et occasus in evacuationibus sunt respiciendi. XVI. 118. XVII. A. 16. ortus et occasus consideratio necessaria ad medicinam faciendam. XVII. A. 16. in terram nostram influxus. IX. 901 sq.

ASTRAGALUS (frutex), ejus facultates et usus. XI. 841. magna copia crescit in Pheneo Arcadiae. XI. 841.

ASTRAGALUS (os). II. 775. XVIII. B. 453. os principale est ad pedem movendum. III. 205. formae ejusdem utilitas. III. 200. situs. III. 204. situs ejus inter tibiam et calcaneum causa. III. 205. quadrio vocata ejus pars. II. 775. male etiam vocatur tibiae et fibulae pars inferior. II. 775.

ASTROLOGIA et divinatione tantum utuntur divites, quantum ad providendum faciat, quorum haeredes esse debeant. XIV. 604. *Astrologiae* in medicina dignitas. XIX. 530 sq.

Ἀστρογόν quid apud Graecos significet. XVII. A. 16.

ASTRONOMI inter rationales numerantur. V. 103.

ASTRONOMIA medico maxime necessaria. I. 53. innititur arithmeticae et linearum scientiae. V. 80. ejus methodus quae. V. 68. acuit animum. V. 64. callebat eam *Galenus* pater. V. 42. a nonnullis condemnebatur. II. 29.

ASTUTORUM forum Athenis. XVII. A. 614.

ASTYDAMANTES. XIV. 181.

ATABULUS vocatus ventus in Apulia flat. XVI. 400.

Ἀτέρανα quae dicantur apud *Hippocratem*. XIX. 86.

ATHANASIA vocata antidotus. XIII. 203. dicta antidotus Mithridatis. XIV. 148.

ATHARA fit ex zeia trita. VI. 517.

Ἀθλῆραι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ATHENA vocatum emplastrum. XIII. 494.

ATHENAEUS augur erat celebr. XV. 444. elementa, quae statuit. I. 457. XIV. 698. infusum pro dysentericis. XIII. 296. pulsus definitio. VIII. 756. quam causam pulsus vehementis statuerit. VIII. 646. pulsum vocat contractionem. VIII. 751. pro semeiotice materiam tanquam partem medicinae constituit. XIV. 689. statuit, accedere quippiam foetui a matre in coitibus animalium diversi generis. IV. 603. fides ei habenda non est tradenti, ut in maribus mammas, sic in foeminis partes seminales dispositas esse. IV. 599. cur neget feminae semen esse. IV. 621. venaesectione usus est. XI. 163. *Attalensis* definitiones medicas scripsit. XIX. 347. de medicinae elementis opinio. XIX. 356. rigorem et tremorem non distinxit. VII. 609. *Attalensis* asseclae pneumatici vocantur. VIII. 749.

ATHENIENSIBUS Pallas leges dedit. XIX. 179.

ATHENIPION panchrestum. XII. 789.

ATHENIS multi ex coturnicum esu musculorum distentionibus correpti sunt. XVII. B. 307. astutorum forum. XVII. A. 614. mysteria sunt, quo tempore Romae September mensis est. VI. 287. *Athenis* in Thesmophoriis mulieres agnum castum sibi substernunt. XI. 808. pestis ibi grassans. VII. 101. 290.

ATHEROMA, definitio. X. 985. XIX. 440. nomen inde accepit, quod in eo pulcillae simile quid reperitur. VII. 718. membrana obducitur. ibid. — causa humorum fluxus est. VII. 22. prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. in ea superfluum deponitur. VII. 35. cura chirurgica. XIV. 782.

Ἀθῆ quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ATHLETAE, quid de illis *Euripides*

sentiat. I. 23. — eorum affectio non est secundum naturam, melior est habitus salubris. I. 25. habitus salubris melior athletica affectione non naturali. V. 820. prospera valetudine non utique gaudent. I. 27. quidam ad summam repletionem deducti repente interierunt. XVII. B. 363. ad omnia negotia sunt inutiles. V. 894. a suis ingenio non differunt. V. 894. eorum vitae ratio. I. 27 sq. alimentis utuntur optimi succi, sed crassi et viscosi. VI. 487. graves quoniam dicantur. VI. 487. graves quale officium habeant. VI. 487. potissimum carne suilla vescuntur. VI. 661. vescuntur soli fere carnibus suillis et pane. VI. 488. qualis panis iis maxime sit commodus. VI. 485. cur multo alimento indigeant. XVII. B. 417. ad lumbos iis plumbum laminatum ponitur, ubi Veneris somniis vexantur. XII. 232. *Athletarum* affectio naturalis non est. XV. 397. summae euexiae, si ad extremum processerint, cur periculosae. XVII. B. 361 sq. exercitatio paulo ante *Platonis* tempora orta est. V. 870.

Athletarum gymnasticen damnat et *Plato*, V. 874. et *Hippocrates*, V. 875. et *Galenus* ipse. V. 876. habitus ad summum bonus periculosus. V. 820. habitus cur nequaquam bonus. IV. 754. habitus periculi plenus est. IV. 752. eum et *Plato* damnat. IV. 754. emplastrum trypherum. XII. 844. studium futile, et adolescenti evitandum. I. 20. de arte *athletica* scriptores. V. 898.

Ἀθρόηκτος qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 70.

Atlas. Ejusdem descriptio. II. 757. in parte anteriore apophysin parvam habet. II. 758. cur condyloideas cavitates habeat duas. IV. 22. processum spinosum non habet. II. 455. cur non habeat processum spinosum. IV. 82. cur solus obliqua acceperit foramina ad nervorum transitum. IV. 84. 94.

Atlantis motus. IV. 94. et epistrophei motus quoniam. II. 460. cum epistropheo articulatio ejusque usus. IV. 23. consideratio quoad ejus cum capite articulum. IV. 15.

ATOMUS ex *Epicuri* definitione. I. 246. dicitur a quibusdam spiritus primus in mundo. XIX. 160. nullam habet qualitatem. I. 246. *Atomus* omnes,

omni prorsus qualitate vacant secundum *Democritum*. I. 418.

Atomos primus invenit *Leucippus* Abderites. XIX. 229. multitudine infinitos quinam putent. XIX. 259. *Democritus* principia omnium rerum statuit. XIX. 244. ex *Atomis* corpora non constare probatur. I. 416. ex *atomis* et vacuo secundum *Epicuri* et *Democriti* opinionem constant omnia. XIV. 250.

ATONIAE definitio. (cf. *Imbecillitas*) X. 279.

Ἀτράχλος homo qualis. VIII. 515.

ATRACTYLIS aut *Cnicus* agrestis, ejus facultates. XI. 842. alimentum est. XI. 612. caliditate a grano *cnicidio* differt. XI. 610. seminis vires. XII. 32.

ATRAMENTUM indicum pro Armenio lapide. XIX. 725. *librarium* et *memphiticum*. XII. 799. *scriptorium*, ejus vires et usus. XII. 226. *sutorium* (confer. *CHALCANTHUS*) summe adstringens est. X. 926. XI. 591. simul adstringit et mordicat. XI. 641. ejus loci nativi, vires et usus. XII. 238—240. quomodo in Cyro fuerit paratum. XII. 239.

ATRAPHAXIS vide ATRIPLEX.

ATRETI, cura eorum per operationem. XIV. 787.

ATRIPLEX, specierum ejusdem et partium facultates et usus. XI. 843. ejus facultates. VI. 633. perhumidum et lentum est. VI. 465. inter bonum et malum succum media est. VI. 794. calfaciendi vim non habet. VI. 808. et blitum aquosiora sunt, quam alia olera. VI. 633. frigidus cibus est. XVII. B. 303. manditur ex oleo, garo et aceto. VI. 634. parum nutrit. VI. 634. viscosos et crassos humores generat. XI. 368. ejus caulis siccus est. VI. 642. cur facile descendat, et ventrem subducatur. VI. 465. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. in febre dari potest. VI. 298. danda pro cibo in tertiana febre. XI. 34. ut cibus in cancro. XI. 143. semen suppressit. XI. 777.

ATROPHA omnia magis exsanguia sunt. XVIII. B. 893.

ATROPHIA, definitio. (confer. *TABES*.) XV. 236. a quibusdam morbus non judicatur. X. 68. tum symptoma est, tum aliis symptomatis supervenit. VII. 73. nutritionis privatio est. VII.

211. eam praecedentia symptomata. VII. 70. typum non habet. VII. 463. nervos laxat. VIII. 95. in *Atrophia* nutritio ex defectu frustratur. VII. 225. eam necessario inducit actionis digerendi in corpus alimentis sive privatio, sive imbecillitas. VII. 270. *Atrophia* nutritionis laesae symptoma. VII. 63. in ea pulsus durior. IX. 388. ex stomachi dissolutione curata est vino ex absinthio. XIV. 218. *Atrophiae* causae. VII. 70 sq. obnoxii sunt, quibus hepar inflammatur. IX. 164. ea laborantes juvantur vespertina frictione. VI. 231. quomodo ea laborantes carne impleverit *Galenus*. VI. 319. *Atrophiae* infantum prodest *Nicerati* eclegma. XIII. 98.

Atrophia oculi, definit. XIV. 769. XIX. 435. *pilorum*, definitio. XIX. 430.

ATTAGENES aves laudabiles. XIX. 686. neque crassum faciunt, neque extenuant. VI. 762. caro concoctu facilis. VI. 700. quibus conveniat. VI. 435. stomachicis utilis. XIII. 173. *Attagenarum* caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435.

ATTALICA compositio ex *Mantiae* formula. XIII. 162.

ATTALICI emplastrum album. XIII. 419.

ATTALUS et *Ptolemaeus* reges inter se certamen habuere de comparandis libris. XVII. A. 606. Attalus rex omnigenorum medicamentorum studiosus. XIII. 416. quae ambitiosissime ad experientiam conquireret. XII. 251. et Mithridates omnium simplicium, quae venenis adversantur, vim experti sunt in condemnatis. XIV. 2. *Sorani* discipulus, quomodo *Theagenum* philosophum curaverit. X. 910. *Attali* et *Herae* emplastrum ex pipere, album. XIII. 414. *Attalus* primus emplastrum ex pipere album composuit. XIII. 415. *Attali* emplastrum *Asclepiades* vocat Pamphilion. XIII. 446.

ATTENUANS victus ratio; de ea *Galenus* librum scripsit. XVII. B. 465. usus ejusdem in menstruis decoloribus. XVII. B. 826. corpus gracile reddit. X. 994. (confer. *Victus tenuis*).

ATTENUANTIA qualia sint remedia. XI. 778. et quaeenam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. gracili corpori sunt inimicissima. VI. 434. *Attenuat* corpus acetum et acetum mul-

sum. XIII. 141. anisum. XIII. 276. apii semen. XIII. 276. exercitatio acuta. VI. 321. radix asphodeli. VI. 652. daucus. XI. 862. XIII. 276. ferulae semen. XII. 85. galium. XI. 856. mel. XII. 70. petroselinum. XIII. 276. pulegium. XI. 857.

ATTENUATA quomodo deligentur. XVIII. B. 890. corpora quomodo sint curanda. X. 997. XVII. B. 461. XVIII. B. 893.

ATTENUATIO quid sit, et quot fiat modis. XVII. B. 80. ejus causae. XVII. B. 83. 519. signum imbecillitatis est. XVII. B. 520. curae scopi. VII. 688.

ATTENUATIS conveniens victus ratio. X. 997.

ATTICA cera alba est. XIII. 411. natura amara est. XI. 635. lingua quadam ex parte utitur *Hippocrates*. XVIII. B. 319. lingua tempore *Galen*i multum a proprietate sua recederat. XIII. 408. *Atticum* locutionem non curat *Galenus* in scientiis. XIX. 61. *attici* sermonis affectatores taxat *Galenus*. VI. 584. de *Atticismo* non curant medici. VI. 584.

Atticum mel. IV. 82. antidotis optimum. XIV. 22.

ATTOLLENS musculus: brachium attollens ad exteriora. XVIII. B. 972. brachium attollens, sed ad interiora inclinans. XVIII. B. 972. brachium sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. brachium sublime attollentes. IV. 135. caput retrorsum attollentes. IV. 33. octo caput attollentium situs. IV. 31. testem attollentes. XVIII. B. 997. scapulam attollentes. II. 468. IV. 139. sedem attollens. III. 392. tibiam attollens. III. 257.

ATTONITUS morbus, quem Graeci apoplexiam vocant; est morbus acutus sine febre. XIV. 730. XVII. B. 490. pulsus in eo qualis. VIII. 487. IX. 193. (Vide APOPLEXIA.)

ATTRACTIO quid sit. V. 708. *Attractionis* genera duo. II. 206.

ATTRATRIX facultas. XI. 759.

ATTRAHENTES muscoli, vide MUSCULI attrahentes.

ATTRAHENTIA remedia etiam attractoria et allicientia vocantur. XI. 761. attrahentium natura et facultates. XI. 759. attrahentium exempla. XI. 759. 760. *Asclepiadis*. XIII. 933. *cicer orobiaeum*. XI. 876. emplastrum aegyptium. XIII. 903. *Cyrti* empla-

strum. XIII. 928. *Harpali* emplastrum. XIII. 928. 929. emplastrum attrahens album. XIII. 933. attrahens emplastrum quo usus est *Andromachus*. XIII. 935. emplastrum attrahens *Lucii*. XIII. 934. emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. emplastrum attrahens et discutiens ad multa. XIII. 930. fermentum. XI. 760. xiphii radix. XII. 87. terebinthina. XII. 113.

ATTRITUS juvat emplastrum Aegyptium. XIII. 903. ad attritus calceamentorum coria vetera usta. XII. 343. femorum ex itinere sola juvat lithargyrus cruda. XIII. 395. emendat lithargyrus non cocta per se. XIII. 405. malagma *Andreae didymaeae*. XIII. 346. emplastrum. XIII. 718.

ATYMETRI collyrium. XII. 771. *Atavos* senium est in plantis. VI. 6.

AUCTIO corporis quid. II. 3. II. 11. XV. 230. XIX. 373. ex naturae operibus primariis est. II. 20. *Auctionis* a generatione differentia. II. 88.

AUCTRIX facultas, ejus proprietates. II. 16. officium. XV. 226.

AUDACITATIS causa bilis flava. XIX. 492.

Aidōn quid significet. XVII. A. 757.

AUDITORIUS meatus externus. XIV. 701. non solum usque ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam nervum contingit, qui in ipsum a cerebro descendit. X. 455. qua variorum ratione obstrui possit. VII. 103. in eo callosum quid, aut carnosum saepe concrevit. VII. 103. interni finis respondet lenti crystallinae. VII. 103.

AUDITORIUS nervus sive acusticus. II. 838. qua ratione eum a potentiis nocivis externis natura tuita sit. III. 645 sq. cur durior sit, quam pro actione conveniat. III. 546. laesus causa surditatis existit. XVI. 191.

AUDITUS definitio. XIX. 379. aëris sensus est. VII. 122. theoriae. XIX. 309. instrumentum aëreum est. V. 627. organon aëri simile natura constituit. II. 862. 864. quae vox ei molestissima et quae iucundissima. VII. 121. fatigato quae vox amica. VII. 121. aegrotanti quae. VII. 121. *Auditum* animi (XVI. 318.) et corporis molestiae contrahuntur. XVI. 330. in *Auditum* sonitus aut strepitus praeter naturam futurum morbum indicant. I. 363. *Auditus* ad diagnosin morborum utilitas. XVIII. B. 649. *Auditus*

morbi futuri nota. XVI. 224. *Auditum* infestantes res. VII. 117.

Auditus. Eum exacuit aquilo. XVI. 413. XVII. B. 609. cur aquilone acuatur. XVII. B. 570. acuentia remedia oxyecoa vocantur. XI. 779. si deficiat in febre continua, existente corpore debili, lethale. XVII. B. 729. deletur ex magnis tonitribus. VII. 117. hebes, futuri morbi nota est. I. 361. hebetudinem producit auster. XVII. A. 33. laesio cerebrum affectum docet. XVI. 713. laesiones qua via et ratione noscendae. VIII. 234. difficultatem parit auster. XVI. 412. eam curandi ratio. XII. 609. ad *auditum* difficilem praecepta. XII. 550. quae Apollonius in primo parabilium ad *auditus* gravitatem medicamenta conscripsit. — Ad *auditus* gravitatem repentinam et ex dolore capitis obortam. Fomentationes. XII. 651. Colutiones. ibid. — Archigenis praecepta. XII. 655. ad *Auditum* difficultatem Theriaca. XIV. 271. gravitas senibus familiaris. XVII. B. 648. gravitatis causae. XVI. 191. gravitas unde accidat. VII. 102. gravem cur austri gignant. XVII. B. 570. ad *Auditum* gravem remedi. XIV. 405. 545. ad *Auditum* gravem s. audiendi difficultatem praecepta. XIV. 333. remedia parabilia. XIV. 493. compositio. XII. 631. cur imminuatur in senibus. XVII. B. 651. obtundit eum auster. XVII. B. 609. pravatus in febribus letale signum. XVII. B. 729. *Auditum* et visum turbat pulvis foliorum Platani, ubi in oculum aut aures incidit. XII. 104.

Auditum animi (XVI. 318.) et corporis molestiae contrahuntur. XVI. 330.

AUGERI et ali naturae opera sunt. XV. 225. qui *augentur*, plurimum nativi caloris habent, et plurimo alimento egent. XVI. 252.

AUGMENTUM morborum quidam incrementum vocant. VII. 411. quando fiat in morbis. XV. 512. in febribus intermittentibus. VII. 421. in inflammationibus quando contingat. VII. 444.

AUGURALEM disciplinam Hippocrates vaticinandi scientiam vocat. XV. 441.

AUGURES qui dicantur. XV. 441. Galeno visi sunt inter se discordes. XV. 443.

AUGURIA a quibusdam condemnabatur. II. 29.

AUGUSTUS e longo morbo, pectore multum costisque male affectus brevi convalescere dicitur antidoto *Damocratis*. XIV. 120.

AURA epileptica. VIII. 194.

AURELII dentifricium. XII. 894.

AURICULA. XIV. 701.

AURICULAE cordis, earum descriptio. II. 615. cur ita sint vocatae. III. 484. cur sint tenues simul et nervosae. III. 484. nervosiores ac magis cuticulares ipso cordis corpore manifesto apparent. II. 615. peculiarem habent structuram. II. 609. earum conditio, quum contrahitur cor, aut dilatatur. III. 480. auricularum usus. III. 482. auriculae cordis colore nigriores sunt. — Cur sint concavae et cuticulares. — Cur duae. II. 616. in dextram descendit vena cava inferior. II. 786.

AURICULA muris, ejus facultates et usus medicus. XI. 823. XII. 80. herba condensans remedium est. XI. 751.

AURICULARES COMPOSITIONES: Aegyptia ad inveteratos affectus, etiamsi sint connati. XII. 639. alia valde commoda. XII. 630. auriculares compositiones *Andromachi*. XII. 624. auricularis compositio ex libris *Galli*, qua utitur *Andromachus*. XII. 625. *Antipatri*. XII. 630. *Archigenis* ad diversos aurium affectus. XII. 640. *Arii Tarsensis*. XII. 636. ab *Asclepiade* in primo externorum scriptae. XII. 633. Chalcedonia, ad inveteratos affectus. XII. 638. *Charixeni* ad corruptiones et foetores. XII. 638. *Charixeni* ad inflammationes cum exulceratione. XII. 635. *Chrysanti* Gratiani. XII. 631. *Cimonis* ad purulentas aures cum dolore. XII. 637. *Cleonis* ad inflammationes cum fluxu. XII. 636. *Claud. Damocri* ad purulenta et inveteratos affectus. XII. 637. alia divi *Gaji* compositioni consona. XII. 628. *Aelii Galli* ad inflammationes et intensos dolores aurium. XII. 625. *Harpocratonis*, et alia huic consona. XII. 629. *Harpocratis*. XII. 631. *Heraclidis Tarentini* ad carnum incrementum. XII. 638. ad sanguinis ex auribus eruptiones *Heraclidae* Tarentini, Facit; ne in grumos coeat. XII. 639. *Herae* ad omnem dolorem omneque ulcus aurium; qua in fe-

briente quodam usus est, et ob dolores delirante, et feliciter successit. XII. 610. ad foetorem compositio Hispanica. XII. 637. compositio *Luodici* regis. XII. 626. ad abscessus in profundo Ant. Musae. XII. 636. *Nicerati*. XII. 634. ad phlegmonas et purulenta. XII. 632. *Prytanidis*, quae cum *Harpali* compositione concordat. XII. 627. *Solonis* Diaetarii. XII. 630. *Spendusae*. XII. 631. ad siccas et non lumentes ulcerationes. XII. 635. *Xenocratis*. XII. 627. ad desperata, *Zoili*. XII. 632.

AURICULARIS digitus, vide *Dreitus* minimus.

AURIGA quos motus sciat, et circa quos sit ignarus. VI. 155. auriga fasciae. XVIII. A. 817.

AURIGINOSA febris, qualis. XIX. 400.

AURIGO, vide *Icterus*.

AURIPIGMENTUM tum subtile tum calidum. XIII. 568.

AURES externae, earum situs. XIV. 701. structura et functio. XIX. 359. functio. III. 644. cur mollis, cartilaginosa et complicata sit. III. 893 sq. cur promineat. III. 894. cur duae sint. III. 422. cartilagineae sunt, sine carne et parum sanguinis continent. XVIII. B. 29. cur extrinsecus gibbae, intrinsecus autem convexae sint et multos habeant flexus. III. 897. qua ratione natura earum pulchritudini prospexerit. III. 897. alae ejusdem. XIV. 701. in homine et simia fere immobiles. IV. 295. nervi ad eam pervenientes in hominē exigui. IV. 296. habent unum genus nervorum. III. 634. quales habeant nervos. IV. 271. 274. unde nervos accipiant. IV. 296. circa aures et faciem venae quae. II. 805. post aures venae quaedam sunt grandiores, in ipsis vero auribus per exiguae vixque spectabiles, et plerumque non conspicuae. XVII. B. 283. ad audiendum necessitas. III. 895. partes. XIV. 701. actiones. V. 446. cur animalia semper circumagant. III. 896. in pluribus animalibus moveri possunt. V. 644. non moventur in hominibus, vel est motus minimus. III. 896. circa *Aures* musculi quomodo sint inveniendi. II. 445. rudimenta tantummodo musculorum ad sunt. IV. 296. a secundo cervicalium nervorum ramos accipit. IV. 296. in *aure* finis meatus prope nervum dilatati respondet lenti crystallinae. VII.

103. substantia magna est et facile moventur ab animalibus, quibus temporalis musculus magnus est. IV. 295. cur breves sint equis bellicosis. III. 896. cur nihil offendantur a pileis et galeis. III. 892.

Aures animalium ut alimentum. VI. 788. cartilago et cutis quale sit alimentum. VI. 788. cartilago, si nudari incipiat, coitumque habeat purulentum ac mucosum, res infestissima est. XVIII. A. 490. ceruminis usus. XII. 308. ad *Aures* contusas Archigenis praeepta. XII. 661. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. epithemata ad eas. XII. 662. cataplasmata. XII. 663. curta fit et manca ex ustione. XVIII. A. 486. deligationes iis convenientes. XVIII. A. 797 sq. extenuatae videntur in elephantiasi. VII. 29 sq. ad *aures* externas exulceratas ex plaga et fractas. XII. 664. fracturae cura. XVIII. A. 481 sq. cura, si ex fractura pus contraxerint. XVIII. A. 486. frangi possunt, aegerime vero in pristinam figuram reducuntur. XIV. 792. frigidae et contractae malum signum. XVIII. A. 103. XVIII. B. 26. cur facile frigeant et contrahantur. XVIII. B. 29. in *Aures* illapsus cannae flos auditum saepe vitiat, surditatemque efficit. XII. 8. externae incidendae non sunt, propter cartilaginem. XVIII. A. 485. restitui possunt. X. 1014. sicca medicamenta requirunt. XVIII. A. 489. signa inde petita physiognomica. IV. 797. parvae malos mores docent, magnae et erectae indices sunt stultitiae aut loquacitatis. IV. 797. externae suppurantis cura. XVIII. A. 485. internae constructionis usus. III. 645. sensus causa nervos magnos acceperunt. III. 378. nervos accipiunt et duos et molles. IV. 271. per *aures* cerebrum purgatur. X. 527. XVI. 126. per *aures* cur in pueris etiam cerebrum purgetur. XV. 332.

Aures. Earum morbi. XIV. 778. ad morbos earundem remedia. XIV. 765. remedia ad diuturna earum vitia. XIV. 407. post *aures* abscessus quibus fiunt, quales iis urinae sint vitiosae. XVI. 816. ad *aures* abscessus qualis faciei color prognosticet secundum quosdam. XVI. 8. circa *aures* abscessus quando in febribus oriantur. XV. 812. quando sit secundum *Hippocratem* exspectandus. XVI. 833. circa *aures* ex pulmonis morbo abscessus

quibus fiunt, evadunt. IX. 756. circa aures pulmonum inflammationem judicant. XVI. 464. circa aures abscessus fiunt in febribus laboriosis. XVII. B. 765. post aures abscessus futuri critici signa quae. XVI. 229. *Aurium* abscessus dolentes citra crisin sensim dissipati damno sunt. XVI. 839. post aures abscessum indicant capitis dolores cum comate et surditate. XVI. 838. abscessus facti die judicatorio, bonum. XVII. B. 711. ad aures quibus abscessus fiunt in peripneumonia, et suppurantur, ii evadunt. IX. 756. ad aures abscessus facti peripneumoniam tollunt. XVIII. B. 209. quomodo hi sint praevidendi. XVIII. B. 210. 214. abscessus post aures sanant ciceres. XI. 877. post aures abscessum evacuant tussiculae. XVI. 837. ad *aurium* abscessus in profundo *Ant. Musae* compositio. XII. 636. ad aurium affectiones, quae in metu auditorio fiunt remedia. XIV. 403. ad *aurium* affectus remedia. XIV. 403 sq. adeps vulpinus. XII. 331.

Aures. Remedia ad corpuscula iis illapsa, ab *Archigene* prodita. XII. 656. ab *Apollonio*. XII. 658. ad pulices et vermiculos. XII. 658. destillatione laborantes, qualem humorem emittant. XVI. 191. dolor s. Otalgia definitio. XVIII. B. 261. variae eorundem species. XII. 599. causae. XIV. 330. dolores cur aestate potissimum grassentur. XVII. B. 619. dolores aestate potissimum fiunt. V. 694. XVI. 27. dolor in febre continua et vehementi gravis. XVIII. B. 261 sq. dolor septimo die aut etiam citius juniores interimit, senes vero multo tardius. XVIII. B. 262. dolorum ex refrigerio cura. XII. 600. quidam dolore aurium correpti interiere, cerebro in consensum vocato. XVIII. B. 262. nonnunquam erant etiam delirii causae. XVIII. B. 262. dolorum cura. XIV. 519. 551. *Galenii* ratio iis medendi. XII. 610. *Apollonii*, Herophili sectatoris medendi methodus refutatur. XII. 612. cura secundum *Hippocratem*. XVII. B. 266. *Apollonii* praecepta ad eos. XII. 614—620. Quae *Archigenes* ad eos scripsit remedia. XII. 620—624. (*Galenii* de iisdem ratiocinatio. XII. 624.) auriculares compositiones, quae apud *Andromachum* leguntur. XII. 624 sq. doloris ex aqua medicata cura. XII.

601. ex inflammatione aborti cura. XII. 601. *Herae* compositio ad eos. XII. 610. ad *aurium* dolores absque humiditate et purulentia. XII. 660. ad *aurium* dolores absque ulcere. XIV. 405. ad *aurium* dolores a frigore abortos remedia. XIV. 330. ex aqua immissa. XIV. 331. doloris cura, qui ex spiritu flatuoso in febribus oritur. X. 867. doloris ex flatulento spiritu aut crassis et viscosis humoribus cura. XII. 605. ad *aurium* dolores acopon. XIII. 1050. anodyna. X. 817. *Archigenis* remedia. XII. 620. *Critonis* arteriaca. XIII. 36. ad *aurium* dolores ab obstructione natos cannabis succum expressum quidam commendant. XII. 8. medicamentum ex castoreo et papaveris succo. X. 867. collyrium diaglaucium. VI. 440. collyrium diarrhodon. VI. 440. XI. 780. collyrium diarrhodon Nili. XII. 765. ad *auris* dolorem gravissimum cucurbitula. XVII. A. 477. fomentationes ab *Apollonio* conscriptae. XII. 653. ad *aurium* dolores phlegmonosos succus helxines. XI. 874. lac. XVII. A. 471. ad inveteratos dolores exhibent succum marrubii s. prasi. XII. 108. contra eos succus ramentorum cucurbitae cum rosaceo utilis est, quando simul phlegmone adest. XII. 34. scarabaeus in oleo coctus. XIV. 243. silphae in oleo coctae et millepedes. XII. 366. theriace. XIV. 93. vermes terrae in oleo cocti ex *Apollonii* sententia. XII. 367. sanare dicitur adeps vulpinus. XII. 331.

Aures fluentes qui habent, his palatum concavum est, et dentes per versa seriepositi (*Hippocrates*). XVII. A. 815. per aures quae fluunt, per nares derivantur. X. 316. XVI. 151. aures, quum ex capitis excrementis laborant, quomodo curandae. VI. 439. si larga fluxio e capite ad aures fiat, quid agendum. VI. 440. ad *aurium* fluxiones *Echinus* herba. XI. 880. *aurium* fluxus vetustiores sanat succus hederæ. XII. 30. *aurium foetor* ut symptoma. VII. 75. ad *aurium* foetorem compositio. XII. 637. *Charixeni*. XII. 638. *aurium* gravitas virilis morbus est. V. 696. ad *aurium* haemorrhagias *Heraclidae* Tarentini compositio. XII. 639. *aurium* humiditas puerulis familiaris. V. 694. XVII. B. 628. ad aures humiditas compositiones. XII. 649. *aurium*

incendium, h. e. igneum ardorem in auditorio meatu acetum cum rosaceo juvat. XIV. 332.

Aures. Inflammatio; in ea non laxantur manus, sicut inflammato crure. I. 91. inflammationis cura. XII. 601 sq. ad aurium inflammationes et dolores remedia. XIV. 331. 403. 404. 406. 407. acetum cum oleo rosaceo. I. 91. X. 905. *Charixeni* compositio. XII. 635. compositio *Arii* Tarsensis. XII. 636. ovum cum rosaceo. XII. 352. in aures *instillationes*. XIV. 333. ad *aures purulentas*. XII. 660. *Apollonii* praecepta. XII. 647. ad *aures purulentas* cum dolore *Cimonis* compositio. XII. 637. *Damonici* compositio. XII. 637. *Erasistrati* compositio. XII. 735. *Harpocratonis* compositio. XII. 629. *aurium* purulentos mucus exsiccat limacis mucus. XII. 323. ad *aures* pus fundentes *Lycium*. XII. 63. ad *aures*, quae longo jam tempore pure fluxerunt, *Scoria ferri*, ad laevorem redacta in aceto acerrimo, et posthac cocta. XII. 236. ad *aures purulentas* *Spendusae* compositio. XII. 631. et alia. *ibid.* alia. XII. 632. *auribus* pure fluentibus injicitur decoctum *Stoebes*. XII. 130. injiciunt urinam humanam. XII. 285.

Aures. Robur earum augmenta remedia. VI. 439. remedia, quando saniem emittunt. XIV. 403. 406. 407. per *aures* sanguinis, puris aut aquae eruptio capitis dolorem vehementem solvit. XVIII. A. 20. *aurium sonitus* in morbis causae. XV. 599. quot modis fiant. XII. 642. sonitus quid significet. XVI. 589. ad *aurium sonitum* remedia. XII. 642. compositiones ad eum ab *Archigene* conscriptae. XII. 644. — quas *Apollonius* conscripsit. XII. 646. compositiones aliae. XII. 631. XIV. 404. 405. 545. ad *aurium sonitum* a morbis. XII. 659. sonitus repente obortos curantia medicamenta. XIV. 332.

Aures. Sordes in iis natura, cerebri excrementa purgant, colliguntur. XVII. B. 240. sordes unde oriuntur. XVI. 217. ad poronychias facere dicuntur. XII. 308. sordes dulces quando fiant, et quid tunc indicent. XVII. B. 280. sordes in morbis spectare jubet *Hippocrates*. XVI. 190. sordes surditatis causae. XVI. 191. sordes devorandas praecipit *Xenocra-*

tes. XII. 249. sordes medici quidam degustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. ad *aurium* sordem *Apollonii* praecepta. XII. 659. ad eas educendas remedia. XIV. 407.

ad *Aures suppurantes florida Magni*. XIII. 856. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad *aurium teredines* remedia. XIV. 404. *aurium tinnitus* in febre ardente quomodo fiant. XVI. 554. tinnitus in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. tinnitu qui laborant, purgandi non sunt. XV. 901. ad *aurium tinnitum* remedia. XIV. 405. juxta aures circa crisin exorta tubercula, sin minime suppuraverunt, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. tubercula quae evanuerunt, quonam decubuerint. XVII. A. 170. post *aures tumores Hippocrates* eparmata vocat. XVII. B. 121. circa aures obortos tumores, neque cessante febre suppuratos, solvit diarrhoea. XVII. B. 192.

Aures. Ulcus in iis quomodo a quodam Thessali sectatore sit curatum. X. 352. et quomodo *Galenus* ejus vitia correxerit. X. 353 sq. iis medendi methodus. XII. 608. *Herac* compositio ad ea. XII. 610. ulcerum cura, quae jam diutius duraverant. X. 355. *aurium* ulcera sanantia medicamenta. XII. 641. XIV. 332. *Apollonii* praecepta. XII. 647. *Charixeni* compositio. XII. 635. aliae. XII. 635. stomaticum *Critonis* ex musto. XII. 934. medicamentum *Machaerionis*. XIII. 797. ulceribus prodest polygonum. XII. 105. ulceribus diuturnioribus convenit floris *Sphondylii* succus. XII. 135. bilis suum domesticorum. XII. 279. ad *aurium vermes* medicamenta. XII. 642. XIV. 334. 406. calamintha. XII. 6. caparidum succus. XII. 11. cedrea. XII. 17. *Aurium vulnera* tractandi ratio. XII. 661.

AUREUM aridum *Andromachi*. XIII. 842.

AURISCALPIUM ad extrahenda ea, quae in nares illapsa sunt. XII. 688. ad corpora illapsa in aures. XII. 656. ad dentes. XII. 883. per auriscalpium fomentum ad dentes corrosos et dolentes. XII. 882.

AURUM igne, num adulteratum sit, exploratur. XIV. 288. *auri* substantia qualis. X. 657.

AUSPICES qui dicantur. XV. 441.

AUSTER cur dicatur. XVI. 407. contra aquilonem flat. XVI. 444. a meridie spirat. XVI. 399. 407. duplilis generis est. XVI. 410. plerique eum leuconotum vocant. XVI. 410. aestuosus est. XVI. 409. calidus est. XVII. A. 33. calidus et humidus est. XVI. 411. *austrum* quidam semper putant humidum, quod non est. XVI. 410. XVII. A. 653. multas pluvias gignit. XVI. 441. ejus in corpus humanum effectus. XVI. 412. XVII. A. 165. quales morbos gignat secundum *Hippocratem*. XVII. A. 33. adversatur temperamento calido simul et humido. I. 327. *austri* cur graviorem auditum et visum caliginosum gignant. XVII. B. 570. *austri* vocantur aquilones, qui a meridie fiant. XVI. 398.

Austrinae constitutionis in corpus nostrum effectus. XVII. B. 609.

Austrini status, si diutius durent, putredinem inducunt. XVII. A. 59.

AÜSTERA (confer ACERBUM et ADSTRINGENS), definitio. VIII. 114. XI. 452. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. *austera* et acerba adstringere dicuntur. XI. 639. quomodo ab acerbis differant. VI. 595. XI. 452. omnia terrenam naturam habent cum facultate refrigerandi. XVIII. A. 693. *austerorum* usus siccitatibus maxime contrarius est. X. 471.

AUSTERI fructus quo pacto processu temporis fiant. XI. 648. austeri fructus et dulces simul qui. XI. 648.

AUSTERUM quid significet. XIII. 698. idem est quod acerbum. VI. 475. acerbum exolutum est. XI. 647. *austerum* intense acerbum est. X. 298. est, quod adstringit. VI. 475. 778. X. 298. minus adstringit, quam acerbum. VIII. 114. a veteribus adstringens vocabatur. XI. 448. 639. omne quidam calidum vocant. XI. 412.

AUSTERUM vinum natura frigidum est, ac terrestre. XVIII. B. 568. *austera* vina sensim austeritatem deponunt. XI. 655. caput maxime tentant, et distributionem non promouent. X. 836. excretionem omnes cohibent. XV. 647. inveterata stomacho sunt utilia. X. 834. urinas

moveant. XV. 640. ventriculum roborant. X. 836. qua de causa litamur. VI. 802. quibusnam in morbis sint vitanda. XV. 646. *austera*, crassa et nova in syncope fugienda sunt. X. 836. *austera* simul et dulcia quae. XI. 648. quae mediocriter alba et crassa sunt, non ad distributionem per corpus sunt idonea. X. 834. *austerum* vinum pro rhodio. XIX. 738.

AUTHEMERON vocatum malagma ad splenis inveteratas indurationes. XIII. 251. aliud. XIII. 253.

AUTOCRATOR hologrammatus liber a *Meneerate* scriptus. XIII. 995.

AUTORRHYTAE resinae h. e. sponte fluentes. XIII. 626.

AUTUMNUS omnibus aetatibus et naturis malus. XVII. B. 614. *aquiloni*us et pluviarum expers quibusnam conducat, et quales morbos generet. XVII. B. 594. qualem habere debeat constitutionem. XVI. 355. epr, quem admodum ver, jucundissimum sit evacuationis tempus. XVI. 127. febres quartanas gignit. IX. 659. febriquantibus autumno qualis victus praescribendus. XVII. B. 432. frigidus et siccus est secundum quosdam. I. 522. quibus *Galenus* contradicit. I. 527. frigidus et humidus est. XV. 183. cur dicatur malus. XIX. 582. medius trygetum vocatur. XIV. 103. morbos acutissimos affert et letales. XVII. B. 576. si aestati aequalis, morbos aestivos gignit. XVI. 876. morbis ex corruptione ortis similis est. XVII. B. 432. si non in tempore, sed derepente hibernat, tunc morbi autumnales non assidue excitantur et cur. XVI. 384. respondet vesperae. XVI. 424. quando salutaris sit expectandus. XVI. 440. siccus est, et hominem jam refrigerat. XV. 85. siccus et frigidus est. XIX. 486. tabidis nocet. XVII. B. 577. cur tabidis sit adversissimus. XVII. A. 719. victus ratio in eo servanda. XV. 183.

Autumni constitutio. XVI. 371. XVII. A. 29. in corpora effectus. XVI. 432. initium et finis. XVI. 383. initium arcturus facit. XVI. 433. XVII. A. 17. 29. XVII. B. 599. medio num pulsus maximus. VIII. 865. pulsus. IX. 473. XIX. 632. inaequalis temperies eum morbiferum efficit. I. 527.

Autumno respondet aetas declinans. XVI. 345. 424. bilis acida superat. XVI. 292. XVII. A. 31. bilis atra plurima gignitur et vehementissima. XV. 85. bilis atra redundat. II. 131. V. 689. XV. 242. XVI. 420. cur chprae pessimam habeant carnem. XV. 882. cibi difficillime ferunt. XV. 180. XVII. B. 432. corpora coguntur atque densantur. XVII. B. 434. medio cur crebritate et celeritate moderati sint pulsus. IX. 126. lumbrici et cardialgia maxime vexant (*Hippocrates*). XVII. A. 304. melancholicis cibis et siccantibus est abstinendum. VI. 528. cessant morbi, qui vere fiunt. XV. 100. potissimum grassantes morbi. V. 694. XVI. 27. 292. 293. XVII. B. 621. grassantes morbi cur non oriantur, si autumnus repente hibernat. XVI. 384. morbi autumnales quando sint expectandi. IX. 648. XVI. 355. quando sint secundum *Hippocratem* expectandi. XVII. B. 568. eorum causae. XVII. B. 568. expectandi sunt, si ver autumno similis est. XVI. 355. autumno quando morbi judicatione vacantes et inconstantes. XVI. 387. secundum *Hippocratem* grassantes morbi aliqui. XVII. A. 858. quomodo se pulsus habeat. VIII. 465. sanguis medicus generatur. XV. 84. sanguis paucissimus gignitur. XV. 85. senes optime se habent. XVII. B. 308. senex aequiparandus. XVI. 26. succum melancholicum colligunt, qui multum laborant. VI. 249. simile ver cum fuerit, autumnales morbi expectandi sunt (*Hippocrates*). XVI. 355.

AUXILIARIA signa quae. XIX. 395.

AUXILIUM, defin. X. 736. XIX. 396. *auxilium* ad omnia. XIII. 840.

AVELLANA nux quae. XII. 15. ejus facultates. VI. 610. usus. VI. 609.

AVENA ubinam occurrat. VI. 522. jumentorum, non hominum alimentum est. VI. 523. ejus facultates. VI. 523. XI. 815. 855. panis inde parati qualitas. VI. 523.

AVIS aegyptia (*Ibis*) clysterem sibi exhibet. XI. 168.

AVES veteres omnia volucra vocabant, nunc solas gallinas. VI. 700. cur collum longum habeant, et rostrum. III. 848. omnes pronae sunt. III. 182. aridiore quam homines gau-

dent natura. XVII. B. 211. sicis temporibus cur rectius valeant. XVII. B. 211. cibis aridioribus vescuntur, et paucis potu sunt contentae. XVII. B. 211. quales praestent optimum alimentum. VI. 701. quoad praeparationem differentiae in avibus pro alimento sumendis. VI. 701. quae extra stagna et paludes degunt, senibus non conducunt. VI. 340. selenoidae locustas, quibus aluntur, celeriter excernunt. VIII. 397.

Avium alae quale exhibeant alimentum. VI. 703. alae concoctu sunt faciles. VI. 773. omnium genus alimentum praebet paucissimum. VI. 700. amor erga pullos, ejusque causa. IV. 152. caro facile assimilatur. I. 655. cerebrum ut alimentum. VI. 705. quarundam coecum duplex cur sit. III. 333. coeci intestini situs. III. 334. differentiae ad usum cibarium, quatenus stagnatiles sunt aut agrestes etc. VI. 702. de differentia, quae est in partibus earum. VI. 703. sanguis ut alimentum. VI. 708. meatus seminalis sunt amplissimi. IV. 568. ejusque rei usus. IV. 568. succus bonus. VI. 795. testes intra peritoneum locati sunt. IV. 567. omnes testes habent intra peritoneum prope septum transversum in spina firmatos. IV. 579. situs testium in alto ad generationis velocitatem semini contulit. IV. 569. venter crassus, durus et concoctu difficilis. VI. 788. ex *avium* volatu vaticinium augures edunt. XV. 442 sq.

AVULSA in ossibus quatenam dicantur ab *Hippocrate*. XVIII. B. 887.

AVULSIO continuitatis solutio in ligamentis est. X. 232. *avulsione* a partibus liberatum esse quid significet. II. 476. *avulsiones*. VI. 872.

AXILLA quomodo formetur. II. 478. ejus glandularum usus. IV. 331. glandulae unde venas accipiant. II. 788. glandulae cur in ulcere digiti manus intumescant. X. 881. nervos ibi positos *Hippocrates* τόνους vocat. XVIII. A. 380. ustio quomodo in humeri luxatione sit adhibenda. XVII. A. 376. cura post eam. XVIII. A. 390. cur hic frequenter phymata oriantur. XVII. B. 636. ad *axillas* pili cur longi crescant. III. 907. *axillarum* foetor ut symptoma. VII. 75. ad *axillarum* tetros odores remedia. XIV. 449.

Axillaris arteria. II. 391. XV. 390. vena ejusque rami. II. 375. 788. XV. 530. 531. XVI. 137.

AXIOMA conclusum secundum Chrysippum. XI. 499.

AXIORII excoriatorium lichenum. XII. 841.

AXIS, ejus usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593. *axis oculi*. III. 816. in nervos opticos incidit. III. 828.

AXUNGIA confer. ADEPS. pro vulpina sumi potest ursina. XIX. 724.

AZANITAE emplastrum. XIII. 784.

B.

BACCAR lauri desiccant et calefaciunt. XI. 863. pro canchry sumuntur. XIX. 731. iis succedens remedium. XIX. 727. ex baccis lauri malagma. XIII. 979. baccae myrti acerbae simul et dulces. XI. 648. earum facultates. VI. 592. XII. 81 sq.

BACCHIUS in aliquot Hippocratis libros commentaria scripsit. XVIII. B. 631. sextum Hippocratis de populis commentatus est. XVII. A. 794. *Bacchii* pulsus definitio. VIII. 732. de pulsus causa verba. VIII. 749. rhythmus definitio. XIX. 408. malagma, quo *Caesar* usus est. XIII. 987.

BACHUS summos honores sibi conquisivit, quod nos docuit vitium celerandarum rationem. I. 22.

Báxaxis unguentum quoddam Lydium est. XIX. 87.

BALAENAE inter cetacea numerantur. VI. 737. aërem respirant. III. 444. ubinam oculos habeant. III. 631. cutim summe duram habent, et fere insensibilem. III. 245. duram carnem habent. VI. 728. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183.

BALANINUM oleum. XI. 870.

BALANUS *myrepsica*, sive glans unguentaria, ejus facultates et usus medicus. XI. 844 sq. adfertur ex barbarica regione. XI. 845. utuntur unguentarii succo carnis ejus. XI. 845. caro ex mulsa potui data ad promovendum vomitum facit. XVI. 143.

BALAUSTIUM flos est agrestis punicae. XI. 847. ejus facultates et usus medicus. XI. 847. ex tertio genere siccantium est. XI. 788. ad haemorrhagias valet. X. 329. contra ulcera interna adhibetur. X. 298. *balaustio* substituenda remedia. XIX. 726.

Balβis concavitas oblonga est. XIX. 87.

BALBI sunt, quibus caput magnum et oculi parvi. XVII. A. 473. lingua

celeris, melancholici et valde biliosi sunt. XVII. A. 473. longa diarrhoea corripuntur (*Hippocrates*). XVII. A. 50. *balbis* instrumentorum locutionis aliquod laesum est. VIII. 272.

BALBUTIES, causae. XVIII. A. 51.

BALBUTIRE linguae, non vocis vitium. XVIII. A. 51.

BALNEUM (confer. AQUA) apotherae pars est. VI. 184. ubi simpliciter dicitur, intelligitur balneum aquarum dulcium. XIII. 6. quemadmodum eo sit utendum, ne noxa inde oriatur. VI. 185 sq. ex aqua bituminosa corpus aequaliter vacuat. XVII. B. 657. ex aqua dulci vocis organorum morbis convenit. XIII. 6. utendi tempus determinatur. XV. 722 sq. aluminosae aquae cutim densat. VI. 219. ex aqua aluminosa infestissimum iis, qui ex meatuum obstructione febricitant. X. 535. quos oblectat, eos, etiamsi bis die laveris, nihil aberraveris. XV. 722. minimum juvare eos, qui solo utuntur potu, dicit *Hippocrates*. XV. 724. casus juvenis, ex intempestivo balnei usu necati. XVIII. B. 6. non symptomaticum remedium est, sed totum affectum sanat. X. 819. post balneum caput spongia (seu potius linteo) est resiccandum. XV. 716. calidum omnibus haemorrhagiis noxium. XI. 181. ad cibi distributiones peragendas praestantissimum remedium est. VII. 702. tum corpus totum vacuat, tum quod fuidum est et fuliginosum, discutit. X. 804. cutis excrementa evocat. VI. 184. excrementa ad motum incitat. VII. 181. excrementa mordentia vacuat. X. 710. frigidum quando sit concedendum juveni. VI. 185. frigidum corpus roborat, et cutim densam duramque efficit. VI. 185. in febris declinatione utile. X. 710. cur in febris principio non sit adhibendum. X. 710. omnes febres diarias

curat. XI. 14. utile in febribus ex putrescentibus humoribus ortis. VII. 691. utile in hecticis simplicibus. VII. 691. X. 706. sub quibusnam conditionibus in febre hectica non conducat. VII. 697. nonnisi frigidum in ea utile. X. 718. ad omnes squa- lentēs febres utile. VII. 693. hepate, pulmone etc. imbecillos laedit. X. 804. adversissimum est humoribus crudis laborantibus. X. 828. infantibus ma- xime conducit. VI. 49. in marcore utile. VII. 690. quibusnam in mor- bis acutis praesertim sit utile. XV. 718. *Herniae* ad dolores oculorum et in veteratas ophthalmias. XII. 754. tollit oculorum dolores. X. 171. ad oculorum dolores. X. 819. ad oculo- rum inflammationem. X. 937. ad ophthalmiam. XVIII. A. 45. pletho- ricis noxium. XVIII. A. 152. pletho- ram nonnunquam curat. X. 288. re- frigerat. IX. 225. salubre iis, quibus calor mordax fumida excrementa gi- gnit. VII. 373. ad somnum conducit. VI. 259. succos crudos foras pellit. VI. 277. temperatum quale. VI. 22. non tutum est temperamento calido et humido, nisi prius corpus sit inani- tum. VI. 376.

Balnei salubres effectus. X. 712. 714. vires. X. 708 sq. contra aestum et frigus summa utilitas. III. 38. usus in capitis affectionibus in febribus. XV. 805. statim post coenam sumti effectus. VII. 702. utilitates in diver- sis febribus. X. 718. usus in febi- bus hecticis. X. 706. usus in febre marasmode. X. 722. usus post itinera peracta. X. 715. frigidi usus quibus non conducat. X. 716. tepidi usus juveni sano perexiguus. VI. 184. in- temperies quaenam. XVIII. A. 201.

Balneo aluminoso densatur cutis. VI. 219. aquae potabilis frequenti ca- pitis temperamentum melius redditur. VI. 423. butyro in eo utuntur, ubi oleum deest. VI. 684. a balneo ca- lido se cur in aquam coniciant sani. XV. 711. a balneo nec sorbere nec bibere convenit. XV. 717. ex balneo horroris causa. X. 711 sq. ex balneo in Albulae aquis febre quidam corre- ptus est. X. 536. balneo utendi tem- pus aptissimum. XIX. 692.

Balnea rigentes calefaciunt, aestu- antes frigefaciunt. XI. 565. quomodo se habere debeant aegroti post bal- neum. XV. 716 sq. comodissima

sunt, si venter defluxione tentatur. XI. 52. quae vel contactu refrige- rant, vel facultatibus stipationem ad- ducunt. X. 601. non conducunt in animi deliquio et humorum multitu- dine. XI. 53. adversissima sunt, qui- bus ex sudoris copia anima deficit. XI. 53. frequentiora arteriam mol- lem reddunt. IX. 269. ex aquis dul- cibus, non marinis, vocis organorum morbis conducunt. XIII. 6. quod ca- put humectant, somnos conciliant. VIII. 162. crebra dulcium aquarum humor. morbor. causae. VII. 20. evacuatio per ea magna non est. XVI. 126. non sufficienter excremen- ta humida purgant. XVII. B. 600. sub quibusnam conditionibus in febre ardente conducant. XV. 727. humo- res foras trahunt. XVI. 75. 105. qui- busnam in morbis acutis non condu- cant. XV. 720. arctos transitus ali- menti in hepate habentibus obstructio- nes efficiunt. XV. 194. pulsus alte- rant. IX. 2. sanguinis eruptionem irritant. XI. 53. sanguinem fundere quidam putant. XVIII. A. 152. et calidas et frigidas siccitates iuvant. VII. 696. sitim accendunt et tollunt. VII. 696. ad vigilias valent. XVI. 434. calida aquarum dulcium senium cor- rigunt. VI. 319. calida quomodo pul- sum immutent. VIII. 468. calida aut immodica quomodo mutent pulsus. IX. 145. frigida arteriarum constri- ctionem efficiunt. IX. 248. frigida quomodo pulsum immutent, ejusque mutationis causae. IX. 147. frigida pulsum durum reddunt. IX. 249. mari- na, sulphurea, aluminosa morbis vocis organorum non conducunt. XIII. 6.

Balneorum strigmenta modice emol- liendi vim habent. XI. 858. utilitas. IX. 146. usum frequentem non ha- bebant veteres. VII. 189. inopia tem- pore *Hippocratis* erat. XVIII. B. 900. nomina secundum *Quintum*. VI. 228. quatuor partes. X. 708. 709. aqua tres habet caloris gradus. I. 594. utilitas in febribus. X. 802 sq. fri- gidorum usus et effectus. IX. 147. usus in intemperie sicca. X. 472 sq. usus in morbis acutis ex *Hippocratis* mente. XV. 705. aegrotus quomodo se habere debeat in iis et quomodo sint administranda. XV. 710. in re- spirationem influxus. VII. 772.

Balneis multis per aestatem, per hiemem paucis utendum. XV. 191.

crebro a cibis utentes quotidianae fe-
bri sunt obnoxii. XI. 23. iis super-
sedere extenuat. XV. 195. ex *bal-*
neis calidis pulsus mutationes, earum-
que causae. IX. 145. quomodo pul-
sus a calidis et frigidis immutetur.
VIII. 468. ex *balneis* frigidis muta-
tiones, earumque causae. IX. 147.
in *Balneis* cur frigidum mejamus, fo-
ris vero calidum. XI. 554. in *balneis*
qua de causa diutius versantes mo-
riantur. IV. 494.

BALSAMUM quid sit. XII. 554. aro-
matibus adnumeratur. X. 466. *Ga-*
lenus e Palaestina Syria exportavit.
XIV. 7. *Balsami* facultates. XI. 846.
adulterationes, earundemque cognitio.
XIV. 62. fructus pro ejus succo. XIX.
738. succus non valde calefacit. XIII.
568. succo substituitur myrrhae suc-
cus. XIX. 726. *Balsamo* substituitur
violae albae radix. XIX. 726.

BAPHULLI remedium ad rabiosorum
morsus. XIV. 173.

ex BARATHRIS charoneorum morbi
epidemic. XVII. A. 10.

BARBA viri decus et ornamentum.
III. 899. cur malae et nasus non ha-
beant barbam. III. 899. animalis
masculi pars est. IV. 628. gibbosi-
tatis in eam effectus. XVIII. A. 509.
barbam segnius et tardius enascere
vetat abrotanum. XI. 806. *barbae*
quando exasperatio contingat. XVII.
A. 901. ad *barbae* alopeciam reme-
dia parabilia. XIV. 413. ad *barbam*
augendam remedia. XIV. 580. ad
barbae capillos defluentes remedia.
XIV. 502. ad *barbam* denigrandam
remedia. XII. 436.

BARBARA emplastra. XI. 126. bar-
bara emplastra ex bitumine. XIII. 555.
aliud ex emplastris *Galli*. XIII. 556.
barbarum Galeni. XIII. 560. *barbara*
Herae. XIII. 557. *barbarum Juliani*.
XIII. 557.

BARBARICUM vinculum. VIII. 90.

BARBARUS. XIV. 629.

BARDANA, ejus vires et usus. XI. 837.

BARLAMAEE monachi remedium ad
capitis dolores. XIV. 548.

BARYCOIA vide AUDITUS difficultas
s. gravitas.

BASILICA vena. II. 373. 376.

BASILICE ad rabiosorum morsus.
XIV. 174.

BASILICUM collyrium. XII. 782.
malagma. XIII. 184.

BASILIDION psoricum. XII. 788.

BASILIS liquida reparatrix. XII. 738.

BASILISCUS bellua subflava, et tri-
plici frontis apice munita homines,
qui ipsum viderint et audierint, occi-
dere dicitur. XIV. 233. eum nunquam
vidit *Galenus*. XII. 250.

BASILII Icti melitinoti victus ratio
ad notarium regis Grammaticum.
XIV. 552. ejus ad roborandum ven-
triculum pituita refertum et capitis
dolorem afferentem. XIV. 553.

BASSA, *Marii* uxor, qua compositione
a calculo liberata sit. XIII. 324.

BASSUS quoniam acopo a paralyisi
sit curatus. XIII. 1018. *Bassi* aco-
pon. XIII. 1017. *Bassi* artemonium
collyr. XII. 780. catapotium. XIII.
60. (*Pomponii*) collyrium ad incipien-
tem suffusionem. XII. 781. *Bassi*
Stoici acopon. XIII. 1033.

Báδρυς quid significet apud *Hip-*
pocratem. XVIII. B. 351.

BATHMIDES Hippocratis. III. 142.
usus. III. 143.

BATINUS rubi fructus vocatur. VI.
589. eorum facultates. VI. 589. pa-
rum alimenti habent, et pravi succi
sunt. VI. 621.

BATON vide *Rubus*.

BATRACHIUM, ejus facultates et
usus medicus. XI. 849.

BDELLIUM aromatibus adnumera-
tur. X. 466. arabicum et scythi-
cum, eorum qualitates et facultates.
XI. 849 sq. arabicum calculos renum
destruit. XI. 850. XIX. 694. scythi-
cum scirrhus emollit. XI. 738. scy-
thicum arabico praestantius est ad
emolliendum, praecipue novum et mol-
le, quod etiam pingue nominant.
XIII. 957. utrumque praesertim scy-
thicum ad scirrhus. X. 957. indu-
rata mollit. XI. 106. 728. Ulceribus
non convenit. XIII. 665. *Bdellio* sub-
stituitur Calamus odoratus. XIX. 726.

Bdállw quid sit apud *Hippocratem*.
XIX. 88.

BECHAR tussis et orthopnoea est.
XI. 850.

BECHICA remedia bifariam dicun-
tur. XI. 769.

BECHIUM (tussilago) unde sit vo-
catum. XI. 850. ejus partium fa-
cultates et usus. XI. 851. XII. 154.
modice siccit, et propterea ulceribus
convenit. XVIII. A. 694.

Bexeloi oves sunt apud *Hippocra-*
tem. XIX. 88.

ut BELCHRONIUS dicit antidotum

Akli Galli a Caesare acceptum. XIV. 170.

BELLARIA concoctu sunt difficilia. VI. 342.

BELLEROPHONTES melancholicus describitur. XIV. 741.

BELLUAE multorum caput comparat *Plato* animam concupiscibilem. V. 515.

In BELLO germanico nihil didicerunt medici. XIII. 604. in bello contra Romanos carthaginensis dux ollas multas serpentibus repletas, qui confestim interimere solent, in hostes ejaculatus est. XIV. 231. bello intestino aegrotant civitates. V. 442.

Belonoides processus vide *styloideus*.

BENEOLENTIA quae dicantur. XI. 699.

BERENICIUM nitrurum tenuibus partibus constat. X. 569. XIII. 568.

BEROSI opinio de causa lunae defectus. XIX. 281.

BERRHOEA urbs Syriae. VI. 612.

BERYLLUS pro hyacintho. XIX. 735.

BERYTH pastillus aromaticus. XIII. 303. pastillus ad dysentericos et coeliacos. XIII. 290.

BERYTIUM medicamentum quo usus est *Straton Berytius* ad epiphoras maxillas. XII. 749.

BESASA est ruta sylvestris. XII. 101. *besasan* Syri vocant rutam sylvestrem. XII. 82. ex *besasa* Stomaticum *Herae*. XII. 940. ex *besasa* illitio stomatica ad anginas. XII. 938. ei substituenda. XIX. 726.

Βησσαῖν ex *Bessis* in Thracia. XIX. 88.

BESTIAE iracundia plenae et rationis expertes. V. 500. *bestiarum* venenatarum ictus quae curant, alexiteria vocantur. XI. 764. morsos a bestiis juvat agarici radix. XI. 812. *bestiis* adversari medicamenta judicata amara sunt. XIV. 29. *bestiarum* morsibus ulceri illita *Betonica* auxiliatur. XII. 24. ad *bestiarum* virulentos morsus theriace. XIV. 90. *bestiarum* marinarum coria aspera ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902.

BETA, ejus vires et usus. XII. 138. est potius medicamentum, quam alimentum et opsonium. VI. 630. agrestis *lapathum* est. VI. 634. nulla agrestis est. VI. 630. alba et nigra qualis. XII. 138. albae radix sumi potest pro rosmarino. VI. 291. multa indiget alteratione, antequam sanguis fit. II. 22. facile nutrit, sed parum.

X. 545. numeratur inter cibos convenientes stomachicis. XIII. 173. facultatem habet phlegmoni adversam. XII. 138. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. valet in dearticulatione. XVIII. A. 694. ex *beta* et lente *Heracides* Tar. compositionem parabat. VI. 529. radix plus virium habet quam folia. VI. 646. semen pro loti semine. XIX. 735. succi ejus facultates. VI. 630. succus tenuis et tergendis facultate praeditus. VI. 629. succus caput per nares purgat. XVI. 148. succus substituitur asphodelo. XIX. 726.

BETONICA (cestrum, psychotrophon), ejus vires medicae. XII. 23. calculos destruit. XIX. 694. renibus conducit. XIV. 228. *Betonicae* radix urinam movet, et ad callosas s. tophaceas consistentias incidendas idonea est. XI. 748. est immiscenda vino pro calculosis senibus. VI. 339.

Βιτως apud *Hippocratem Galenus* per *οροδορως* explicat. XVI. 660.

BIBENDI appetentia quibus noctu est, iis admodum sitientibus, si obdormierint, bonum. XVII. B. 816.

Bibendum non est post coenam, antequam cibis fuerit concoctus. X. 491.

Bibentes amphoras integras, et ad proportionem mejentes, nihil in separando impediuntur. III. 304. et edentes necessario excrementa gignunt. VI. 8. *bibentes* tempore *Galen* invicem propinabant, et de poculorum magnitudine certabant. X. 3. *bibentes* parum, et magno intervallo, *βραχυποτοι* vocantur. XVII. A. 755. *bibentes* multum, multum mingunt. II. 213.

Bibere copiosius et dilutius vere convenit. XV. 181. copiosius iis convenit, quibus alvus adstricta est, parcius quibus humidior. XVII. B. 779. a nemine discimus, sed in nobis facultatem habemus, quae hoc citra docentem perficit. VI. 7. *bibere* et *edere* cur sint necessaria. VI. 8. 63. *bibere* noctu non convenit. X. 493. quam minimum hieme decet. XV. 177. plene post quadragesimum annum licet. IV. 809. *bibere* vinum, quantum convincere possunt, febrientibus ex lassitudine concedendum est. XI. 15.

BIBLIOTHECA magna Alexandriae. XVII. A. 606. bibliothecae palatii ingenti incendio conflagravit. XIII. 362.

BIBLIOPOLIA Romae erant in Saldalario vico. XIX. 8.

BICOLORA emplastra qualia. XI. 127. XIII. 497.

BIENNI confectio ad hydropicos. XIII. 266.

BIENNITAE antidotus ad nephriticos. XIII. 330.

BILIOSA eructantes lavare non convenit. XV. 166. in febre biliosa regius morbus quando salutaris et quando letalis. XV. 859.

Biliosi repentinam a victu ad inediam digressionem aegrius ferunt quam pituitosi. XV. 564. famem non ferunt. XII. 550. omnes propter utramque bilem insomnes agunt. VII. 576. ex utraque bile insomnes sunt. XVI. 222. quomodo ceteroquin sani fiant. X. 585. per inferiora purgandi sunt. XVI. 119. quale habeant temperamentum. XVII. A. 724. biliosi cibi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. cibi calidiores biliosi sunt. II. 117. status diagnosis. I. 632. *Biliosis* hiems convenit. XVII. B. 613. in *biliosis* gustus amarus. VII. 105. *biliosis* mel non convenit. II. 123. *biliosis* et sanguinis inopia laborantibus cibi paritas neque lassitudinem sedat, neque sitim exstinguit. XVII. B. 78. quanam vina conducant. VI. 803. conducunt vina dulcia, et quae ventrem molliunt. VI. 410 sq. quanam victus ratio commodissima. VI. 411. incommodum vinum dulce. V. 771.

Biliosior mas quam femina. XVII. A. 1008.

Biliosius corpus reddentes causae. XVII. A. 852.

BILIOSUM quomodo reddatur animans. VI. 41. redditur corpus marcescentium. XVII. B. 92. corpus redditur aestate. XV. 198.

Biliosum excrementum herpes gignit. X. 291. hepar expurgat. VII. 222. interdum bonum, interdum spumans, educit mulsa. XV. 657 sq. multas vigilias gignit. XVI. 434. quomodo augeat aqua mulsa meracior. XV. 660. nidorosas ciborum corruptelas gignit. VII. 209. concoctionis in venis excrementum est. XVI. 300.

Biliosus habitus ex longo jejuniō fit. X. 680. XI. 674. morbus qui sit. XIX. 516. aestate potissimum fit. XV. 82. vigilias, deliria, phrenitides efficiunt. VIII. 161. biliosi

morbi optimum remedium. XIII. 131.

Biliosus humor. Ejus index lingua viridis. XVII. B. 277. biliosum humorem gignit ira. XVI. 357. generatur in siccitatibus. XVII. B. 602. differentiae. VI. 463. significat eum calor pallidior. XV. 275. animi acumen gignit et solertiam. XV. 97. causa est aciei animi atque intelligentiae. XVI. 317. anginae causa. XVII. B. 623. inflammationes erysipelaceas gignit. IX. 693. putrescens febres ardentes accendit. VIII. 348. herpes gignit. X. 1005. acutos morbos semper efficit. XVIII. A. 130. causa vigiliarum est. XVI. 669. et pituitosus in vigilante comate abundat. VIII. 163. aegros sitibundos reddit, insomnes, cibos aversantes. XVII. A. 281. eum evacuat thlaspi semen. XI. 887. per egestionem infernam propellit et per urinas purgat absinthium. XI. 844. per superiora purgamus. XI. 347. in ventriculo quibus est, cibi facile corrumpuntur. VI. 568. aestate eum colligunt, quos multus labor exercet. VI. 249. quibusnam corporibus mel gignat. XI. 676.

Biliosus vomitus in febre quando sit expectandus. XVI. 572. quando sit secundum *Hippocratem* in febre expectandus. XVII. A. 155. XVIII. B. 284. cur aestate frequentissime fiant. XVII. B. 619. praecedit cardialgiae. III. 356. cur capitis fracturas sequatur, quum ad meninges pervenerint. VIII. 179. cur cerebri vulnera comitetur. XVIII. A. 85. et vulnera durae matris. XVIII. A. 86. horrore saepe provocatur. XVIII. B. 287. pure biliosus quid significet. XVIII. B. 166. exigui, biliosi, malum, tum alias, tum si pervigilia supervenerit. XVI. 668. letale signum habetur. XVI. 218. ad vomitum biliosum remedia. XIV. 564. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. eum in febrilibus accessionibus sedat theriaca. XIV. 302.

BILIS nomen simpliciter positum significat flavam bilem, reliquae differentiae cum adiectione vocantur. VI. 742. VII. 722. XII. 275. XV. 77. XVII. B. 129. proprietates, facultates et usus. XII. 275. humor tenuis et calidae substantiae est. X. 946. tum flava tum pallida abundat in temperamento calido et sicco. VI. 390. utriusque differentia secundum *Platonem*. V. 683.

Bilis meatus, (ductus choledochus) III. 298. ejusdem in duodenum insertio. I. 631. III. 348. 390. cur in duodenum, nec in ventriculum abeat. III. 354. alii geminus est, alii unicus. I. 631. nonnunquam variat, ita ut portio ejusdem ad ventrem prodeat. XV. 570. in eo *Asclepiades* bilem flavam gigni putat. II. 40. alius est cysticus. III. 298. *bilis* et pituita putrescens permista quales febres generet. VII. 350 sq. salsum in ea nihil neque acre exhibendum est. XV. 747. sine ebullitione caneros gignit, et cum ulcere si acrior facta est. VII. 720. copiosioris in ventriculum influxus noxae. III. 357. ductuum excretoriorum angustiae unde progignantur. VI. 71.

Bilis abundantia in juvene quales effectus exserat. XIX. 489. ex *bilis* abundantia os amarescit. XV. 567. *bile* abundante succi pallidiores fiunt. VI. 253. *bile* quibus os ventriculi redundat, lavandi non sunt. XV. 722. in *bilis* redundantia humores pallidiores apparent. XV. 274. *bilis* ubi redundat, color corporis pallidior aut flavior est. XVI. 9. *bilis* acrimoniam mitigat ac frangit vinum. VI. 55.

Bilis aestate in corpus attollitur. XV. 84. aestate se extollit et in autumnum usque pertinet. XVI. 420. aestate superat. XVI. 292. XVII. A. 30. amaror os amarum reddit. XV. 746. conditio in aepsia laborantibus. XIX. 488. aucta si fuerit intus relicta, lienosi fiunt. XVI. 377. augetur in ira. XVI. 174. calida est. XI. 646. ad caput recurrens delirii causa. XV. 741. colore variat, quatenus animal aut bibit aut sitit. XII. 277. critica nonnunquam ad cutem fit effusio, hepate non affecto. VIII. 355. exsuperans iracundiae causa. XVI. 357. hominibus copiosissima suberitur anni tempore, quod *opora* dicitur. XIV. 103.

Bilis gignitur pauca incipiente hieme. XV. 86. causa febris aestivae. XV. 828. in febribus calore cognoscitur. VII. 377. causa est februm acutissimarum et ardentissimarum. VI. 699. herpes procreat. X. 1005. quatenam sit imbecillima. XII. 279. incocta quando necessario ad ventrem confluat. XV. 597. in ipsis inediis amarior redditur. XV. 568. inflammationis causa secundum *Platonem*.

XV. 346. morbos quot accipiant *Cnidii*. XV. 363. 427. recursus effectus. XV. 688. nimia quantitas in ventriculo sitim magnam provocat. II. 129. quibus deorsum subit, intestinum ad excretionem proritat. XV. 567. supernatans stomachum mordicat. XV. 567. tauri usus. XII. 277. vomitum provocat. VII. 168. (confer. *Biliosus vomitus*.)

Bilem humorem principalem esse unde quidam concludant. XV. 76. ex intestinis non per corpus distribui, argumenta. III. 360. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. per X literam *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. detergunt cataclysmata. XV. 199. ducens remedium immoderate sumtum, quid efficiat. XV. 77. ducens remedium erysipelatis optimum. XI. 341. ducentia remedia in erysipelate adhibenda. X. 950. educit empetron. XI. 875. evomunt tristitia affecti. V. 276. maxime generat mel. XV. 638. generant vina dulcia. XV. 638. in icterici per sudorem ejicit radix *Cyclamini*. XII. 51. indicat febris ardens. XIX. 622. inutilem esse animalibus *Erasmistratus* affirmat. II. 78. quibus pectus procreat, ii balbi, furiosi et calvi sunt. XVII. A. 476. praevalere indicit color pallidus aut flavus. VI. 254. nigram praevalere indicat color nigrior. VI. 254. purgat peplum. XVII. A. 428. per sedem reddebat *Eudemus* philosophus. XV. 565.

Bile sola evacuata nullus unquam in purgationibus immodicis mortuus est. XV. 77. a *Bile* oriuntur morbi calidi. II. 118.

Bilis acida autumno superat. XVI. 292. XVII. A. 31.

Bilis aeruginosa unde dicta sit. V. 110. aeruginosa quoad caliditatem qualis. IX. 460. aeruginosae indicium alvi excrementum viride. IX. 592. XVI. 187.

Bilis amara in quibus abundat, cutis meatus quemadmodum in febribus, quae ex cute stipata oriuntur, patent. X. 584. amara abundans causa febris syntcticae. XVII. A. 350. amara, in cerebro vel stomacho collecta, causa deliriorum. XV. 598. amara rigoris causa. XVII. A. 167. amarae in ventrem confluentis indicium excrementum rufum. XVI. 187. *bilem* amaram quinam coacervet. XVI.

351. ad *bilem* amaram humores dulces omnes idonei sunt. XV. 637. *bile* amara scatentibus non idoneum vinum dulce. XV. 630.

Bilis atra sive *nigra*: de atra bile liber. V. 104—148. quinam scriptores de ea tractaverint. V. 104. atrae et flavae differentiae. XII. 275. sanguinis veluti sedimentum ac faex est, proptereaque sanguine frigidior. I. 603. quoniam de ea *Galeno* longa experientia cognita sint. V. 144. quae in re a sanguine differat. V. 110. tum ex crasso sanguine generatur, tum ex bile flava combusta. XVII. B. 322. sive nigra quaedam sanguini similia si summe extenuatis superveniat, postridie moriuntur. XVII. B. 687. quomodo a nigris dejectionibus differat. XVII. B. 687. quatuor differentiae. XIX. 490. flava malignior est acriorque. II. 132. quo anni et vitae tempore abundet. V. 689. XVI. 41. 420. in media et declinante aetate exuberat. XIX. 374. abundat autumnus, et ea aetate, quae vigori succedit. II. 131. abundantiae effectus. VII. 576. redundantis signa. XVII. B. 659. abundantiam denotat alvi excrementum nigrum. IX. 592. redundare eam qualis color significet. XVI. 10. atra acida quibus abundat, famelici sunt. VII. 577. atra redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. a bile atra qui oriuntur affectus, omnes statim ab initio evacuantibus curantur. V. 144. contumacem affectum generat. XVIII. B. 175. acerbata est, acida et contrahit ventriculum. III. 361. acida est. XI. 675. XIX. 490. aegre alteratur. VII. 741. XV. 295. causa alphi nigri. XV. 348. nullum animal, ne mures quidem eam gustant. X. 973. autumnus tum plurima est tum vehementissima. XV. 85. caloris particeps est. VII. 246. si putredine corripitur, calorem possidet. VII. 190. causa cancrorum existit. V. 678. VI. 875. gignit carbunculos. V. 116. VII. 719.

Bilis atra. Ejus proprius color. XIX. 490. in corporis colore effectus. XVII. B. 659. color totius corporis nigrior inde redditur. V. 126. in culpa est, si cruda deorsum secedunt. XVIII. A. 186. consistentia crassa est. XIX. 490. pallida et flava perpetuo crassior est. XV. 66. quomodo ab ea dysenteria oriatur.

III. 381. causa est animi demissio- nis. VII. 576. dysenteria si ab ea coeperit, letale. III. 381. V. 122. VII. 935. XVII. B. 688. provocat elephantiasin. V. 116. elephantiasin et cancrum procreat. VII. 224. excretionis suppressionis causae. VI. 71. frigida est. VII. 190. frigida et sicca. V. 676. VII. 21. frigida, quod terrestris est. VII. 246. frigida et sicca ut autumnus est. XV. 87. post pituitam frigida. VII. 741. XV. 295. ferociores reddit et impudentiores. XIX. 493. sine fervore cancrus gignit, cum fervore, cancrus cum ulcere. XV. 330. causa febris quartanae. XIV. 745. conditiones, sub quibus generatur. V. 126. unde oriatur. XVI. 368. ex eo fit, quod in sanguine crassum est, quando immodice calefactum exaruit. IX. 694. quomodo generetur. VII. 246. XVI. 534. gemina ejus datur generatio. XVI. 512. generationis modi. XVIII. A. 91. generantes cibi. XI. 142. ad eam generandam quinam sint aptissimi. XIX. 707. gignitur ex sanguine assato aut crasso. XV. 569. omnium humorum glutinosissimus. XV. 167. et humor melancholicus differunt. V. 147.

Bilis atra. Ejus humor siccus est. IX. 460. quos occupat, eos haemorrhoides juvant. XVI. 457. causa haemorrhoidum. XVI. 453. XVII. B. 647. quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. in liene sedem habet. XIX. 364. melancholiae causa. XVI. 386. XVII. B. 624. metum gignit. VIII. 191. qualium morborum causa secundum *Platonem*. V. 684. quales morbos procreat. IX. 693. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. si in principio morbi vel infra vel supra exierit, letale. IX. 571. in quibusnam morbis sit evacuanda. XVI. 125. si movetur, intermittens quartana fit, quum firmata est, quartana continua. IX. 663. atram exquisitam qui deiciebant in peste aliqua, omnes interierunt. V. 116. quae ex flava superassata gignitur, pernicio- sa. V. 112. atram praedominare significat corporis color nigrior. XV. 275. atrae proprietates. II. 135. qualitates. V. 111. sanguine splendidior. VII. 245. serum infestissimum. XV. 346. XVII. A. 984. sicca et frigida, acida et gravissima est. XIX. 364.

quales somnos adducat. VI. 832. nigram indicat sputum nigrum. XVII. B. 129. atra in sputo, alvi excrementis aut urina, letale signum habetur. XVI. 218. sursum aut deorsum si subierit, letale. VII. 935. atra incipientibus morbis sursum aut deorsum prodians letale. XVII. B. 684. sq. terrae respondet. V. 676. XVI. 25. in terram effusa effervesceat. XVI. 661. tumoris canerosi causa. XI. 139. causa urinae nigrae. XVI. 511. in ventrem confluentis indicium excrementum nigrum. XVI. 188. ventriculi actionem juyat. III. 362. infestatis remedio sunt haemorrhoides. XI. 158. eam procreantes et vomentes juvantia medicamenta. XIV. 373. nigram sursum educit acetum. XV. 693. ducit amaracus et cunila. XIX. 712. humorem ejus ex ventriculo purgat epithimum atticum. XIV. 223.

Bilis cocta pallida et minimum male olens est. XV. 597. *cruda et flava admodum est, et acris et male olens.* XV. 597.

Bilis flava et pallida vocatur. XII. 276. in quibusnam animalibus vel pallida vel flava obveniat. XII. 276. quibusnam medicamentis admisceatur. XII. 276. quorumnam animalium bilis ad usum medicum inserviat. XII. 277. sq. flava et pallida et amara dicitur. XV. 565. flava apud Hippocratem per litteram ξ significatur. XVII. A. 613. gigni eam incholedochis meatibus dicit Asclepiades, sed reprehenditur. II. 40. secretionis theoriae recensentur. II. 78. sq. ad vesiculam felleam, atra ad lienem defertur. XIV. 718. per ductum choledochum ad duodenum fertur. III. 348. et cur in hoc neque in ventriculum. III. 354. in hepate, atra in liene exuperat. XIV. 726. flavae sex differentiae. XIX. 365. flavae septem sunt, quoad colorem, species. XIX. 490. ex quibusnam succis generetur. II. 136. gignitur ex sanguine in se plus calefacto. XV. 569. fit ex eo, quod in sanguine pingue et tenue est. IX. 694. et flava et atra, sanguis atque pituita, elementa sunt hominis atque animalium sanguine praedictorum. I. 492. flava aliquando in atram transit. IX. 694. quomodo pallida fiat. V. 700. flavae mutatio, ubi supra modum assatur. XVI. 534. flava a quovis

in ipsam agente alteratur. XV. 295. si resolvitur, crudorum ovorum vitellis similis apparet. V. 109. de *Bile flava* quid Erasistratus scripserit. V. 123.

Bilis flava saepe vehementer humescit et pallida fit. XV. 66. quomodo sursum fluctuare possit. XV. 570. flavae sinceræ excretio letale signum judicatur. XVI. 218. flavae usus. XIX. 364. in corpore effectus secundum Platonem, V. 700. iracundos, truculentos, audaces efficit. XIX. 492. flavae temperies. XI. 771. amara est. XI. 675. XIX. 490. sanguine longe calidior existit. I. 603. e calido nascitur. II. 122. facultate calida est et sicca. VII. 21. calida est. VII. 633. calidissima. VII. 741. calida et sicca est. V. 676. XIX. 486. calida et sicca ut aestas. XV. 87. natura est calidissima. XV. 295. calida et sicca est, acris et mordax. XIX. 364. exsiccandi vim habet. IX. 202. admodum mordens est. III. 356. temperamento sicca est. XV. 185. flavae humor siccus simul et calidus. IX. 460. flavae humor est calidissimus et siccissimus. XI. 32. flavae ichor minus est infestum. XV. 346. *bilem* flavam quae accumulent. I. 633. XIX. 488.

Bilis flava aestate abundat. V. 689. XV. 242. XVI. 376. 377. qua aetate maxime abundet. XVIII. B. 281. autumno redundat. XV. 242. abundat in febre tertiana. V. 698. in juvenibus exuberat. XIX. 374. quibusnam in morbis redundet. XVI. 14. XVII. B. 658. redundantis signum est per somnum videre incendium. XVI. 219. abundantiae effectus. VII. 577. redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. excretio quomodo moretur. VI. 70. quotidie evomuit Paulus rhetor. XV. 565. levi momento alteratur. VII. 741. igni respondet. V. 676. XVI. 25. flavae indicium urinae rufae et atrae. XVII. A. 534. quomodo per insomnia se prodat. XVII. A. 214. pulsus. XIX. 641. quales somnos adducat. VI. 832. flavam sputum pallidum indicat. XVII. B. 129. causa sputi flavi est. XVIII. B. 175. tenuis est et levis et sursum tendens. XIX. 490. in vasis generatur. V. 109. num a venis secernatur. III. 304. in ventriculum confluit in exercitatis et tristitia affectis. V. 276. a *Bile flava* originem habent morbi calidi. XVI. 40.

Bilis flava quālium morborum causa secundum Platonem. V. 684. XVIII. A. 262. quosnam morbos producat. V. 123. arquatū morbum producit. XI. 74. in ventriculo contenta, causa capitis doloris. VII. 189. capitis doloris causa. XVI. 49. flavae vapor ad caput adscendens causa caliginis ante oculos et capitis doloris. XVIII. B. 285. in cerebro exsudans delirii causa. XVII. A. 533. erysipelas gignit. V. 121. gignit erysipelata et herpes. V. 678. VI. 875. IX. 693. tumores erysipelatodes gignit. X. 879. causa est tumoris erysipelacei. XV. 330. nimis assatur ex febre. XVI. 534. si febrem accendit, et intra vasa manet, febrem ardentem gignit, per totum corpus autem delata, tertianam. IX. 663. febris acutae causa. XVIII. B. 175. febres et ardentes et tertianas gignit. XVII. A. 113. et febris ardentis et phrenitidis causa. XVII. A. 175. XVII. B. 737. causa sanguinis eruptionis in febre ardente. XVII. A. 170. putrescens febrem intermittentem tertianam generat. VII. 335. causa impetiginis. XV. 348. insaniae causa. XIV. 740. causa phrenitidis. XVI. 496. flavae exuperantiam in pleuritide denotant spūta pallida. VII. 376. et rigorem efficit, et febrem in tertiana. VII. 350. rigoris causa. XVII. B. 736. ex bile flava os ventriculi infestante syncopes cura. X. 830. flava acris et assata causa timoris in morbis. XVII. A. 179. subvertere ventriculū nata est. III. 361. flavae retentionis cura. VI. 74. flavae conducit acetum. XV. 693. *bilem* flavam expurgat radix pycnocomi. XII. 110. scammon. trahit. XIV. 223.

Bilis fusca et aeruginosa etiam glauca vocatur. XV. 35.

Bilis glauca unde dicta. V. 110.

Bilis isatodes qualis. XVII. B. 271.

Bilis pallida fit ex flava, aqueam substantiam accipiente. XVII. B. 271. pallida et flava gignitur melle. VI. 742. aestate abundat. XVII. A. 43. pallidae humor siccus simul et calidus. IX. 460. Phrenitis quam pallida genuit, mitior, vehementior autem, quam provocavit flava. VIII. 178. quum in toto corpore redundat, regium morbum creat. VII. 223.

Bilis porracea in ventriculo gignitur. V. 110. porraceae generationis causa. XVIII. B. 168.

Bilis rubra quae. XVII. B. 271. rubra a quibusdam vocata, quae consistentia sanguini tenui proxima est. V. 110.

Bilis vitellina definitio. II. 135. V. 109. vitellina cur dicatur. XV. 277. vitellina qualis. XVIII. B. 165. vitellina flava spissescente gignitur. XVII. B. 271. saepe vitelli modo crassescit, eoque vocatur vitellina. XV. 66.

BIMESTRES quae sine causa abortiunt, iis acetabula mucore sunt plena neque possunt foetum prae gravitate retinere, sed abruptur. IV. 233.

BIPEDEM esse cur homini fuerit melius. III. 174.

Bipes et gressibile addita rationali animae, speciem hominis constituunt. X. 149.

BISCOCROS panis purgatorius est. XIV. 537.

BISTOCUS Mithridatem gladio jugulavit, quum venenis interfici non posset. XIV. 284.

BISULCA veterum, definitio. XIV. 708.

BITHYNIAE urbes. VI. 515. in Bithynia vina aquosa crescunt. XV. 649. zeopyrum occurrit. VI. 515. e Bithynia vinum aminaeum quale. VI. 337.

Bithyni pingues a quibusdam dicuntur. XI. 511.

Bithynum emplastrum. XIII. 260.

BITHYNUS Demetrius. XIII. 722. pastillus. XIII. 836.

BITINIS cichisei et trochiasei vel tauri recipiunt. XII. 276.

BITUMEN, ejus facultates. XII. 375. ejus, quod in mari mortuo occurrit, facultates. ibid. quale sit et quomodo eo utaris. XIII. 555. potestate calidum est. I. 649. calidum et siccum est in tertio ordine, ut triphylum. XII. 144. calidissimum est. XI. 442. judaicum adulterari nequit. XIV. 7. judaicum optimum. XIV. 60. judaico comparatur bilis atra. VII. 245. judaicum theriacum ingreditur. XIV. 41. quod ex Medea exportatur, liquidum est, et plurimum oleosae naturae possidet, et refrigeratos calefacit. XI. 520. pro doloribus internis ex frigore. XI. 489. pro pice bratia liquida sumitur. XIX. 740. ex bitumine emplastra barbara vocantur. XI. 126. ex bitumine quae remedia componentur. XVIII. A. 702. quae ex bitumine componentur re-

media, cruenta, *Βαυμα*, vocantur. XVIII. B. 537. ex bitumine et aceto remedium. X. 342.

Bituminosae aquae capiti calido sunt inimicissimae. VI. 423. pravae sunt. XVII. B. 155. non sunt frigidae. XI. 387. balnea ex talibus aquis corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657. bituminosae, nitrosae, salsae, sulfurosae in hydropse anasarca peritiles. XI. 393. compositae sunt ex pugnantis qualitatibus. XI. 428. quibusnam sint pravae. VI. 423. exsiccant. VI. 35. XIII. 6.

Bituminosum trifolium ad morsum viperarum et muris aranei. XIV. 491.

BLAESI unde fiant. XVII. A. 187. ad genu quinam fiant. III. 211. *Blaesis* instrumentorum locutionis aliquod laesum est. VIII. 272.

BLASTIARTERIAE quatuor. XIII. 17.

BLATTAE domesticae cum rosaceo ad aures exulceratas. XII. 641. domesticarum detractis pennis meminit. XII. 632. pistrinariae ad dentium dolores. XII. 861.

BLENN secundum *Hippocratem*. IV. 645. *Blennae* antiquis mucus vocabatur. XV. 325.

BLEPHAROPTOSIS, ejus operatio. XIV. 783.

Βλητοί qui dicantur. XVIII. B. 18.

BLITUM olus est esculentum humidae frigidaeque temperiei. XI. 851. ejus facultates. VI. 633. viscosos et crassos humores generat. XI. 368. semen supprimit. XI. 777. frigidus cibus. XVII. B. 303. qualis succi sit. VI. 794. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406.

τὸ βλῆναι pulsationem quandam significat. VIII. 662.

Boëthius (Flavius) anatomes curiosus, cui Galenus libros de administratione anatomica dedicavit. II. 215 sq. vir consularis erat. XIV. 627. *Boëthi* cometae definitio. XIX. 286. *Boëthi* filium quomodo clam cibum sumere *Galenus* deprehenderit. XIV. 635. *Boëthi* uxorem uteri profluvio laborantem praeter spem aliorum sanat *Galenus*. XIV. 641 sq.

BOEOTIA vecors. I. 15. in *Boeotia* multi ex coturnicum esu musculorum distentione correpti sunt. XVII. B. 306.

Boeotios olim vocabant sues secundum Pindarum. I. 15.

BOLETI in aqua elixi ad cibos in-

sipidos accedunt. VI. 655. alimenti ex iis qualitas. VI. 656. succus qualis. VI. 770. in nonnullis choleram provocarunt. VI. 770. casus cujusdam, qui ejus usu symptomata gravia perpessus est. VI. 656.

BOLUS armenia, ejus vires. XII. 189. et usus. 190.

BONI et mali qua ratione fiamus. IV. 812. Boni Romae non sunt mali, sed qui mali jam sunt, rerum materiam hic et quaestum multo uberiores quam ii, qui in externis urbibus agunt, inveniunt. XIV. 621.

BONITATIS Dei perfectissimae specimen est, quod cultu conveniente exornaverit omnia, nihilque suis beneficiis privatum esse voluerit. III. 237.

Bonorum species diversae. I. 27.

Bonum, definitio. XIX. 231.

Bonus quomodo potens et locuples fiat. V. 13.

BORBORYGMI: causa, varietates, et quid denotent. VII. 241 sq. (confer. *FLATUS* et *SPIRITUS flatulentus*.)

BOREAS, qui siccus et frigidus ventus est, omnia siccatur et refrigerat. I. 513. coelum serenum efficit. VII. 240. *Boreae* in corpus nostrum effectus. XVII. B. 609. a borea, euro et subsolano tutus est sinus inter Surrentum et Neapolim. X. 364. ad boream pisces meliores. VI. 708.

Borealis aer tenuis, non calidus. XI. 425. boreales constitutiones faciunt fructus tenuis essentiae et frigidos. XI. 665 sq.

Bos cur manus non habeat nec bipes sit. III. 175. et species et genus dici potest. IV. 641. suae est siccior. VI. 662. medium locum obtinet inter prona exacte, et plane recta animalia. III. 181.

BOSCADAE columbae quales. XIII. 515.

BOTALLI arteriosus ductus jam *Galenus* notus. II. 828.

BOTHRIA alveoli sunt. II. 754.

BOTHRIUM, definitio. XIV. 774. XIX. 434.

BOTRYTIS, quid sit. XII. 220.

BOVES. Pingue eorum corporibus durioribus convenit. XIII. 949. ungulas habent solidas. III. 186. coxae articulum laxiorem habent. XVIII. A. 586. ultima hieme maxime marcescunt, et tunc femur facile luxatur. XVIII. A. 353. quod testatur

Homerus. XVIII. A. 355. cur hieme marcescant. XVIII. A. 355. boves in dorsi medullae initio vulnerati sanguinem in cordis ventriculis habent. V. 183. cur iis testes eximantur. VI. 675. labia crassa habent, malas autem hebetes et crassas. XVIII. A. 356. qua de causa pedem magis circumvolvant, quam reliqua animalia. XVIII. A. 357. lienem habent nigriorem. V. 127. musculorum temporarium eorundem conditio. III. 844. se-vum, non adipem generant. XII. 324. sine noxa ervo vescuntur. VI. 567. ervo vescuntur, in aqua dulcorato. VI. 546. cur exiguis herbis vesci nequeant. XVIII. A. 356. ne aegrotent, remedi. par. XIV. 525.

Bovis caro non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. adeps qualis. XI. 734. bilis qualis. XII. 277. (bovis caro, vide *BUBULA* caro.) cerebrum in magnis civitatibus venditur. II. 708. cornu foenum graecum vocatur. VI. 537. medulla emollit. XI. 105. pinguedo acris est. XI. 635. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq. armentariae stercus ad hydropes. XIII. 262. stercus aridumustum hydropicos juvat. XIV. 241. talus educit rotundos lumbricos, lienem consumit, leucas tollit et medicriter venereus est. XIV. 241. dentes vacillantes confirmat. XIV. 240. bove taurus exacte est calidior. XII. 327.

BRABYLA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. ex brabyliis, et prunis et cornis stomatica fiunt medicamenta. XII. 919.

BRACHIA, exercitia eorum. VI. 146. resolutionis causa spinae percussio. XVIII. A. 564. quibus gracilia sunt, quomodo sint curandi. VI. 329. a medulla spinali nervos accipiunt. IV. 276.

BRACHIALE (carpus) definitio. II. 790. XIV. 704. ossa. XIV. 723. ejus ossa tria mutua symphysis deligata sunt. XIV. 723. octo ossibus constat. II. 770. XVIII. B. 433. nisi diligenter inquiratur, ex uno osse constare videtur. III. 121. ossa ejus crura sunt plurima. III. 121. 125. 129. os octavum ejus, constructio et usus. III. 134. os nonum. III. 137. cur ea ossa magis constricta sint quae ad cubitum, quam quae ad carpum posita sunt. III. 129. cur in duos ordi-

nes disposita. III. 130. non per symphysin, sed synarthrosin inter se junguntur. II. 770. eorum motus. III. 124. formae diversae usus. III. 121. 126. articulatio duplex. III. 133. articuli figura media quae. IV. 452. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. quatuor ejusdem motus. III. 102. cur in ipso muscoli nulli rependantur. III. 48. moventes muscoli infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. moventium tendinum insertio. III. 138. extendens musculus unus. II. 245. III. 107. extendentes muscoli. XVIII. B. 980. in cubito sunt. IV. 395. flectentes musculi duo. II. 244. XVIII. B. 985. flectentium musculorum origo. II. 260. situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. flectentium musculorum dissectio. II. 252. invertens musculus. III. 100. reflectens musculus ubinam oriatur. II. 257.

BRACHIALIS diarthrosin introvertens musc. II. 245. musc. carpi versus magnum digitum inflectentis tendo ubinam inseratur. II. 271.

BRACHIUM definitio. XIV. 704. XVIII. B. 418. ex uno osse constat. IV. 427. ab humeri articulo incipit. II. 358. totius manus pars est maxima. IV. 426. quomodo extendatur et flectatur. IV. 428. et qui utriusque motus finis. ibid. brachium vel crus ubi tenditur, et violenter convellitur, unius semper nervi partem moventis laesio est. VII. 145. extensus duobus fit motibus, virtute sursum attollente, et naturali pondere pessum trahente. VII. 151. corpus deorsum trahit, virtus attollit ac sustinet. VII. 152. extensi habitus est ex actione et motuum genere. VII. 151. et crus qui in altum sustulerunt, deinde ita, ut habent, servant, immotos esse ne arbitreris. VII. 592. in brachio tres quietes quomodo a diversis fiant, et in aliis membris. VII. 153. immobilitas secundum naturam fit a vi animali. VII. 153. habet caput imum; unde similitudo trochleae. III. 142. XVIII. B. 349. quomodo cum cubito dearticuletur. XVIII. B. 349. quomodo sint curandi, quibus saepe brachii caput excidit. XVIII. A. 374. hi sibi ipsis reponere possunt. XVIII. A. 317. incommoda, quae iis accidunt, quibus non reponitur. XVIII. A. 397.

Brachii et cruris analogia. II. 347. XVIII. B. 431. brachio puncti pueri casus emplastico curati, qui periit. XIII. 605.

Brachii arteriae. II. 373. 375. 391. 818. IV. 331. brachiali arteria laqueo intercepta pulsus in manu quidem, nec tamen motus et sensus deficit. V. 150. brachialis arteria in venae-sectione laesa mortem saepe attulit. XI. 313.

Brachii articuli. Utrumque cum humero jungitur articulo. XIV. 723. brachii articulus ad *scapulam*. IV. 129. XVIII. A. 306. quomodo secundum *Hippocratem* sit lustrandus. XVIII. A. 313. cur sit laxior. III. 161. IV. 17. ligamenta ejusdem. IV. 130. quibusnam musculis et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. eum moventes musculi. XVIII. B. 966. cur sit luxationi maxime expositus. IV. 18. XVIII. A. 310. Brachii articulus ad *cubitum*. III. 141. XIV. 723. figura media quae. IV. 452. quomodo sit lustrandus. II. 272. cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. ligamenta. III. 149. 161. cur difficilior luxetur quam ille genu. XVIII. B. 624.

Brachii atrophici cura. XVIII. B. 896. 911. caput cur sit rotundum. IV. 129. caput inum *γυγλυμοειδές* apud *Hippocr.* vocatur. XVIII. B. 349. caput attollens musculus. XVIII. B. 973. *cutis* unde nervos accipiat. II. 852. inferioris finis constructio. III. 142. IV. 427. XVIII. B. 349. fines. IV. 426 sq.

Brachii fracturae. *Hippocrates* contra eos loquitur, qui brachium intantum devinciunt. XVIII. B. 348. noxae, quae ex ejusmodi deligatione oriuntur. XVIII. B. 353. quomodo curandum, ne ossium fines pervertantur. XVIII. B. 429. qua directione extensio sit et deligatio instituenda. XVIII. B. 336 sq. 422. quomodo in deligatione sit figurandum. XVIII. B. 421. deligatio ipsa. XVIII. A. 829. XVIII. B. 427. 763. quadraginta diebus sanantur. XV. 410. XVIII. B. 429. os quibus cutim excedit, non evadunt. XVIII. B. 604. et quomodo li sint curandi. XVIII. B. 606.

Brachii musculi. IV. 133. musculos dissecandi ratio. II. 244. musculus unus licet duo habeat capita. II. 238. moventes musculi undecim sunt.

XVIII. B. 966. moventium musculorum situs. IV. 430. extorsum adducens. IV. 135. oblique ad exteriora adducens. XVIII. B. 972. a latere adducentes musculi ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. totum pectori adducens musculus. IV. 133. XVIII. B. 973. pectori adducens deorsumque detrahens. XVIII. B. 973. sursum adducens. IV. 133. thoraci adducens musculus. II. 478. elatius thoraci admoventes musculus. II. 481. brachii anterior. II. 274. ad exteriora attollens musculus. XVIII. B. 972. attollens et interiora versus inclinans musculus. XVIII. B. 972. sublime attollentes. IV. 135. sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. biceps. II. 238. 274. 275. ad exteriora et posteriora circumagentes musculi. XVIII. B. 973. partim scapulam deprimens. IV. 138. extorsum et deorsum circumagentes. IV. 135. circumagentes cur tendines habeant robustissimos. IV. 137. magnus brachii. IV. 380. a condylo externo orti. II. 257. ab interno. II. 260. musculus humilis deductionis auctor. II. 480. deprimens ipsumque retro agens. IV. 135. qui efficit, ne brachium, dum deprimitur, ullam in partem inclinet. IV. 135. extendentes et flectentes. IV. 433. musculos dissecandi methodus. II. 244. ad latera detrahens musculus. XVIII. B. 973. ad costas thoracis expandens musculus. II. 479. thoraci adducens. II. 478. thoraci elatius admoventes. II. 481. ad costas rectum extendens musculus. XVIII. B. 973. sursum tendentes musculi qui. IV. 335. triceps. II. 276.

Brachii nervi. II. 851. V. 193. nervi subcutanei. II. 356 sq. 852. nervi unde oriuntur. XVIII. A. 380. nervi unde veniant. XVII. A. 489. nervos dissecandi ratio. II. 354 sq. 359.

Brachii os, descriptio. II. 767. ossa inaequalia sunt. XVIII. B. 620. ossis ad articulum cum ulna apta constructio. IV. 429. ossa ad manum, si adjecto ulcere luxentur, quid accadat, et quid sit agendum. XVIII. A. 704. si perforatum esset, quid accidisset. IV. 429. cur extrinsecus sint gibbera, intrinsecus vero sima. III. 151. condylorum inferiorum constructio, ejusdemque

utilitas. III. 148. os utrumque fractum si fuerit, breviora fiunt. XVIII. B. 540.

Brachii ad reliquas partes proportionis. IV. 354.

Brachiorum humerus est. XVIII. A. 313.

Brachiorum quinam dicatur. XVII. A. 754 sq.

Brachiorum qui dicantur. XVII. A. 755.

BRADYPEPSIA defin. VII. 166. in *Bradypepsia* imperfecta concoctio consistit. VII. 210. *Bradypepsia* quando fiat. XV. 235. concoctionis symptoma. VII. 62. tandem maciem inducit. VII. 172.

BRANCHIAE piscibus pulmonum loco sunt. III. 443. *Branchiarum* structura et usus. III. 443.

BRANCHUS vide *RAUCITAS*.

BRASSICA esculenta, vires ejus medicae, et morbi, contra quos in usum vocatur. VI. 630. XII. 42. ejus humores mordaces praeparatione auferri debent, si de ejus substantia, quae alit, vis judicium ferre. XVII. B. 487. calefacit et siccatur. XV. 170. nutrit, sed parum. X. 545. male *γάραρος* vocatur. VI. 633. crudum, crassum et frigidum humorem gignit. VI. 771. sanguinem melancholicum gignit. VIII. 184. stomachicis convenit. XIII. 173. magis siccatur quam blitum, malva, atriplex, lapathum et lactuca. VI. 351. vapores resiccat. XII. 516. XIV. 318. nunquam erit humectantis naturae. VI. 808. brassicae, careae et buxi halitus vicinum aërem inquinant. XVII. A. 563. cum brassicae succo aloës pilulae conficiuntur ad solvendam alvum senibus, quod *Galenus* vituperat. VI. 354. XII. 496. elixa phthisicos juvat. XIV. 517. brassica et porrum datur in arteriae affectione. XIII. 12. eam plerique ut opsonium mandunt. VI. 630.

Brassica agrestis, vires, differentiae quoad eas a domestica s. esculenta. XII. 43. *bis cocta*. VI. 632. *marina*, ejus vires. XII. 43. solvendae senum alvo idonea est. VI. 354.

Brassicae germen minus siccatur quam brassica ipsa. VI. 642. semen pro cumino. XIX. 733. silvestris semen ex maxime attenuatoriis est, et quae multum siccare et discutere possunt. XIII. 277. facultates succi ejus. VI. 631. succus expressus aut solum

aut cum melle purgat. XI. 575. sin fuerit cocta, ventrem adstringit. XI. 575. succus nitrosus est et alvum subducit. VI. 770. succus alvum movet. XIV. 226. succus alvum perturbat, olus autem contrarium efficit. XVII. A. 403. alvum cohibet, ejus humor movet. XV. 338. pravam est edulium. VII. 285. aërem vitiat. XVI. 360. sanguinem melancholicum gignit. VIII. 184. olus et carnes ventrem comprimunt. XIV. 226.

BRATHY, vide *Sabina*.

BREGMATIS s. *sincipitis* ossa duo dantur. XVII. B. 3. eorum conjunctio cum aliis ossibus. XVII. B. 3 sq. situs. III. 936. quadrilatera sunt. II. 744. rarissima et infirma sunt. II. 745. sutura lambdoidea, et coronalis et squamosa terminat. II. 744. ex cerebri comminutione arescunt. XVII. B. 5. *Galenus* cuidam excidit, isque servatus est. X. 453.

BRENITI colica. XIII. 288.

BREVILOQUENTIA veteribus consueti. VII. 909.

BREVISPIRUS qui dicatur. XVII. A. 754 sq.

Brevissimae res, indivisibiles et elementum idem sunt. V. 661. brevissimae sunt proprii capitis motiones. XVIII. B. 941.

Brevitas Chrysippo insueta est, et cur ea utatur. V. 313. brevitati studuerunt veteres. X. 275. brevitatem perpetuam proficitur *Galenus*. VIII. 682. inter brevitatem et prolixitatem mediam viam proficitur *Galenus*. V. 361.

BREXANTES ranae, quae? XII. 262. *BRILLESUS* mons, versus *Callimachi* de eo. IX. 368.

BRITANICA, ejus herbae et succi vires et usus. XI. 854.

Britanniae incolarum corpora cur sint densiora. XIX. 345. incolae cur tarde senescant. XIX. 344.

in *BRITTO* (Mysiae agro) nascitur mel, attico simile. XIV. 23.

Bolca, ex ea panis fit gravis odoris et ater. VI. 514.

BROMUS, ubi obveniat. VI. 522. jumentorum, non hominum, alimentum est. VI. 523. ejus facultates. VI. 523. ex leguminibus est; ejus facultates et usus. XI. 855. panis inde parati qualitas. VI. 523.

BRONCHIA defin. III. 535. XIV. 716. vocantur a dissectoribus tracheae

cartilagines sigmoideae. VIII. 284. cartilaginosa tracheae corpuscula sunt. XIII. 2. humore crasso lentoque repleta esse unde concludatur. VIII. 284.

BRONCHITIS (vide **TRACHEAE** inflammationem.)

BRONCHOCELE, definitio. XIX. 443. ad *bronchocelen* bdellium. XI. 850. *bronhocelas* i. e. faucium tumores sanant emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. ad *bronchocelen* catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. emplastrum discutiens. XIII. 926. emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943.

BRONCHUS vocatur arteria aspera. II. 590. ejus constructio et usus. III. 518 sq.

Bronchus cur sit medius inter arteriam et venam. III. 543. qualia vasa in collo accipiat. VIII. 3. superior ejus terminus larynx vocatur. IV. 379. divisio et distributio in pulmonibus. III. 520. V. 229. ejus substantia nulla alia in parte reperitur. X. 344. ex cartilaginibus literae C imaginem referentibus constat. II. 602. cur cartilagines anterior, membranosae pars posterior sint positae. III. 530. partis membranosae utilitas. III. 591. cur non ex toto sit cartilagineus, sed alternis cartilaginibus et membranis constet. III. 521. cur cartilagines non perfectos forment circulos. III. 522. intus eum ambit membrana crassa. III. 533 sq. XIII. 2. quae non est odoratus instrumentum. II. 867. nervi. IV. 289. musculi. XVIII. B. 949. 959. functio. XIV. 713. XVI. 677. (vide **TRACHEA**.)

Bronchi caput larynx etiam vocatur. II. 590. caput cur larynx etiam dicatur. III. 551. (vide **LARYNX**.)

circa **BRUMAM** eurus fiat. XVI. 409.

BRUTA an prorsus sint rationis expertia. I. 1. sunt expertia artium. I. 2.

BYRON vide *Alga* et *muscus* s. *Splanchnon*. XI. 855. XII. 152.

BYRONIA proprie vocatur vitis nigra. XI. 827. ejus facultates et usus. XI. 826. ejus germina edi solent. XI. 826. radix tenuium partium est, et calculos renum atterit. XII. 607. radix in aqua cucumeris agrestis cocta ad tumores. XI. 122. radix ad nervos vulneratos. XIII. 644. *bryo-*

niae cauliculi urinam ducunt. XIX. 695. oleum pro veteri oleo adhibuit *Galenus*. XIII. 897. ei succedit asari radix. XIX. 726.

Bqirua. VI. 579.

BUBO. VII. 729. glandula tumens vocatur. X. 881. glandulae inflammatio est. VII. 296. XI. 77. XVII. A. 410. inguinis morbus est. XIV. 779. febres omnes inde ortae malae praeter diarias. XVII. B. 733. cura. XI. 85. a *bubone* ortae febres ad ephemerarum pertinent. XI. 6. ex *bubone* ortae febres ab iis, quae ex humorum putredine fiunt, differunt. VII. 296. ex *bubone* febris diariae signa. IX. 700. XI. 13 sq. ex *bubone* qui febricitant, medicos non consulunt. X. 580. in *bubone* qua ratione sanguis corrumpatur. VII. 375. *bubones* vocat *Hippocrates* tonsillas inflammatas. XVII. A. 379. vocantur glandulae tumescentes. X. 881. ventriculi coctionem non laedunt. II. 119. sub alis quando erumpant. VII. 385. excitat ulcus digiti. X. 881. habet motus alterationem, et naturalis caloris exsuperantiam. II. 119.

Bubone quidem laborabunt, qui praeparati ad sanitatem ad unguem sunt, si modo eorum corpus ab utroque excrementorum genere vacet, et eo, quod in quantitate consistit, et eo quod in qualitate. II. 306. *bubones* febribus succedentes, si in acutis statim ab initio remiserint, perniciosi. XVII. A. 410. in pestilenti statu malignis febribus oboriuntur. XVII. A. 411. sanare creditur aster atticus, unde et *Bubonium* vocatur. XI. 841 sq. 852. relaxantibus curantur. X. 910. curat butyrum. XII. 273. emplastrum *Galen*i ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. ad *bubones* diuturniores stercus caprinum aliis cataplasmatibus digerentibus mixtum. XII. 299. sudor cum rosaceo. XII. 284. ad incipientes terra *Samia* cum oleo rosato. XII. 180. ex *bubonibus* febres omnes malae. VII. 296.

BUBONIUM cur aster atticus dicatur. XI. 841 sq. 852. ejus vires. XI. 852.

BUBONOCELE, defin. VII. 730.

BUBULA caro tardissime alit. XVII. B. 484. majorem requirit digerendi vim quam suilla et avium caro. I. 665. nutrit quidem, sed generat sanguinem crassiorem. VI. 661. sanguis

nem melancholicum generat. VIII. 183. quibus maxime conveniat. VI. 662.

Bubulum lac crassissimum est ac pinguisimum. VI. 681. 683. 765. 766. potus dysentericis utilis. XIV. 241. contra meconium sumtum valet. XIV. 138. *stercus*, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq.

Bubulus adeps crassus et terrenus magis est. XI. 734. discutit, sed non aëque morsu caret. XIII. 696. *sanguis* concoctu est difficilis. VI. 699.

BUBULCI et opiliones qua in re convenient, et in qua differant. V. 752.

BUCCA s. mala, (γνάθον) qualis pars. XVIII. A. 423. *buccam* moventes musculi ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. 418. una cum labiis moventes musculi, quiescente maxilla. II. 421. 423. 429. musculus buccas cum labris movens in similibus evidentius apparet. II. 429. moventes musculi unde nervos accipiant. II. 838. 847. 849. IV. 99. buccas cum labiis ad latera abducens musculus unde nervos accipiat. II. 848. buccae ad alteram partem avulsae, quibusnam musculis incaute discissis efficiantur. II. 418. *buccarum* partes tenues unde nervos accipiant. III. 745.

Buccina media sunt inter animal et plantam. IV. 670. pro ostreis. XIX. 739. stomachicis conveniunt. XIII. 174. ex iis fit album emplastrum. XIII. 450. duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. cinis valide exsiccat. XIII. 440. testae ustae pro ulceribus exsiccandis. XIII. 663. testae usus medicus. XII. 344. usta, lotio bovis castrati extincta contra penis erectionem. XIV. 487.

BUCRANION apud *Hippocratem* ἀνθρώπων vocatur. XIX. 82.

BUGLOSSAE pisces neque crassi nec tenuis succi sunt. VI. 762.

BUGLOSSUM, ejus vires et usus. XI. 852. vinis injectum laetitiae et hilaritatis causa creditur. XI. 852.

BULBUS sativus concoctu difficilis est et flatuosus et venerem provocans. XI. 851. vomitorium multo est calidior quam bulbus sativus. XI. 852. pro scilla. XIX. 743. *bulbi* tarde alunt. XVII. B. 485. eduntur. VI.

652. succus qualis. VI. 770. semen producant. XI. 777.

BULIMUS, definitio. VII. 131. XI. 721. XIX. 418. qualis sit morbus. XVII. B. 501. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. fit excrementis e capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. pulsus in eo conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vini potio est. XVII. B. 499. quae nam vina ei maxime conducant. XVII. B. 500. ad *Bulimum* in itinere, aut alio modo abortum remedia. XIV. 374.

Bullae in urina quomodo generentur, et quid significant. XVIII. A. 134. XIX. 613. etiam in ambustis oriuntur. VI. 719. eas prohibent terra Samia et Chia et Selinusia. XII. 181.

BUNIADAE rapae sunt. VI. 622.

BUNIAM, alii arcticum vocant, ejus facultates et usus. XI. 852. menses provocat. XI. 775.

BUPHTHALMUM a floribus ita vocatur. XI. 852. ejus facultates et usus. XI. 853. *Buphtalmi* herbae meminit *Diocles* in libro de oleribus. XVIII. A. 712.

BUPRESTIDES, earum usus medicus. XII. 364. dyspnoeae causae. VII. 139. iis substituenda remedia. XIX. 726. ad *buprestim* sorptam remedia. XIV. 141. iis vescuntur viperae. XIV. 264.

BUTYRUS aut *BUTYRUM*, parandi ratio, vires et usus. XII. 272. ex lacte vaccarum paratur. VI. 683. ejus vires. ibid. eo in balneis utuntur, ubi oleum deest. VI. 683. quid sit. XII. 270. emplasticum est. XI. 735. maxime temperatum est. XI. 677. utile ad tracheitidem. XIII. 10. ei substituenda. XIX. 726.

BUXEUM emplastrum ad recentia vulnera. XIII. 515.

BOXUS aërem vitiat. XVI. 360.

BYCIUM vinum quale. VI. 802.

BYSSINI medicamentum ad vesicae ulcerationem valet. XIV. 749.

BYTHINUM vinum album quomodo progressu temporis mutetur. VI. 805.

Bythinus pastillus. XIII. 836.

CABBALICE qualis ars a Laconicis vocetur. V. 893.

CACALIAE radices et succi vires. XII. 8.

CACHEXIA malus corporis habitus est. IV. 750. X. 263. morbus virilis est. V. 696. aquea in carnibus quibus est, iis lens utilis cibus. VI. 526 sq. sanguinis conditio. XIX. 487.

Cachecticus prodest erinacei terrestriis caro desiccata. XII. 321. ad *cachexiam* theriaca. XIV. 276.

CACOCHYMIA, definitio. X. 891. unde oritur. I. 663. qualia ulcera procreet. I. 664. quomodo a plethora differat. X. 891. species ejusdem. VI. 409. adducit eam lac pravam. VI. 685. producit lien tumens. II. 133. ad quosnam morbos nos reddat proclives. IV. 743. ut causa internorum morborum. VI. 407. pulsus conditio. VII. 578. ea laborantes non sunt valde alendi. XVII. B. 466. causa est lassitudinis ulcerosae. XVII. B. 459. causa est ulcerum chironiorum et telephiorum. I. 664. praegnantium causa. XVII. A. 362. in *cacochymia* medendi methodus generalis. XII. 896. cura. X. 892. ei succurritur, dum probi humores generantur. VI. 488 sq.

CACOËTHE ulcera sive maligna qualia sint. XII. 988. XIII. 449. ab iis differunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 423. ulcera, quae omnibus rite, decenterque factis non sanantur; *cacoëthe* s. maligna vocantur. X. 275. lien interdum male affectus in culpa est. XIII. 668. *cacoëthe* et gangraenosa et depascentia causae animi deliqui. XI. 49. ex lolii usu orta. VI. 553. ex varicibus incisis. V. 149. iis medendi methodus. XI. 88. *Thessali* praecepta. X. 250. eorundemque *Galen*i examen. X. 252. necessaria iis est qualitas medicamentorum austera. XIII. 771. *Asclepiadis* medendi methodus. XIII. 675. aridum cicatricem ducens. XIII. 839. aridum *Harpocratis*, XIII. 841. brassica esculenta. XII. 42. capparis cortex sub forma cataplasmatidis. XII. 10. ciceres cum melle. XI. 877. *Diphrygès*. XII. 214. emplastrum. XIV. 198. emplastra alba. XIII. 449.

emplastra ab *Andromacho* ad ea tradita. XIII. 681. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. emplastrum diabatanon h. e. ex herbis. XIII. 746. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. emplastrum ex salicibus. XIII. 740. emplastrum *Tharsei* indum. XIII. 741. farina tritarum testarum buccinorum et purpurarum. XII. 344. ferrum candens et caustica. XVII. B. 326. isatis tinctoria. XI. 890. isis cephalica. XIII. 747. compositiones aliae. XIII. 671. Iemnia terra. XII. 175. decoctum lupini. XI. 885. cortex radices *Panaces heraclei*. XII. 94. petasites. XII. 99. polium siccum. XII. 107. solanum hypnoticum. XII. 146. *Valeriae Secundillae* remedia. XIII. 707. *Zenonis* theriaca. XIV. 163. (vide etiam *ULCERA*.)

CACOCRITI qui. XVII. B. 694.

CACOPHONIAE differentiae. VII. 59. (confer. *Vox*.)

CACOREMATA s. scopae. XII. 93.

CACOSPHYXIA pulsus affectionis symptoma. VII. 63.

CACATROPHIA vide *Nutritio vitiosa*.

CACOEZELUM quid significet. XVIII. A. 179.

CADAVERA super scordium jacentia non computruerunt. XIV. 61. ex cadaverum dissectione multa, quae manu administrantur, apud primos medicos inventa esse videntur. XIV. 675. in cadavere post ossium inspectionem ad musculorum dissectionem properandum est. II. 226. cadavera sepulchris dissolutis inspexit *Galenus*. II. 221. humana lustrandi facultas *Galen*i tempore perexigua erat. II. 385.

CADμία, ejus praeparatio; in Cyro nativo modo occurrit. XII. 219. combustam alii botrytium, alii placitum vocant. — ejus vires et usus. XII. 220. quomodo praeparanda sit, ut ulceribus malignis inspergi possit. XIII. 660. emplasticum remedium est. XI. 634. quomodo lavari oporteat. XI. 497. XIII. 407. modice exsiccat. XIII. 659. ad cava ulcera. X. 177. vino elota et sicca ad ulcera glandis penis et sedis. X. 382. cremata pro pompholyge. XIX. 740. succedanea ei remedia. XIX. 731.

ex *cadmia* emplastra epulotica. XIII. 524.

CADMIAM victoriam vincere, pro-
verbium. IX. 799.

CAECIAS ventus ab ortu aestivo fiat.
XVI. 408. humidus est. XVI. 409.

Caecitas, ejus causa humor est me-
lancholicus et pituitosus. XVIII. A. 95.
in senibus causae. XVII. A. 159.
ex solis contutu. VII. 91. (vide Vi-
sus.)

CAEPA vid. Ceba.

CAESAR usus est malagmate *Bac-
chii*. XIII. 987. *Caesaris* Titi memi-
nit. XIII. 360. *Caesaris* Tiberii pa-
stillus ad herpes. XIII. 836. *Caesari*
theriacam praeparavit *Galenus*.
XIV. 25.

CAESIUS oculus quomodo fiat. I.
330. *Caesios Sabinus* tibi obnoxios
dicit. XVII. A. 726.

CAJI Neapolitani emplastrum cro-
ceum. XIII. 830. pastillus. XIII. 825.

CALAMINTHA minthe non odorata
vocatur. XI. 882. romanis nepita au-
dit. XIV. 43. bunisae meminit. XIV.
547. ejus temperies, qualitates, con-
ditiones physicae, vires, morborum-
que in quibus adhibenda, recensens.
XII. 4 sq. vires. XI. 883. decoctum
ejus in aqua mulsa est discussorium.
XII. 928. si calamintha in oleo ebul-
lierit, facit ipsum evacuare et emol-
lire. XI. 63. ex calamintha cretica
*Galen*i compositio ad viscerum absces-
sus. X. 986. numeratur inter obso-
lia, quae sponte proveniunt. VI. 657.
detergit. X. 567. calida est. I. 682.
menses provocat. XI. 775. radix co-
cta utilis hydropicis. XIII. 264. ei
succedanea remedia. XIX. 731. pro
damasonio. XIX. 727. pro mentha.
XIX. 730. pro salvia. XIX. 729.

CALAMUS aromaticus; qualitates,
vires et in morbis adhibendi modus.
XII. 6 sq. quod multos meatus aëre
plenos habeat, unde cognoscatur. XI.
406. indicus et iam aromaticus vo-
catur. XI. 405. aromatico succedit
sphagnus. XIX. 731. odoratus pro
aromatico sumi potest. XIX. 725.
odoratus pro myrrha troglodyte. XIX.
743. odoratus bdellio succedit. XIX.
726. *Calamorum* viridium sapor qua-
lis. XI. 633. *Calami phragmitis* radi-
cis, herbae et corticis vires. XII. 7.
flos vitandus. XII. 8. *Calamos* in
Alexandria ad scribendum adaptant.
II. 731. *Calamus* scriptorius cerebri.

II. 731. ad *Calami* ictum remedia.
XIV. 537. *Calamos* aridos ignis ce-
leriter exurit. XI. 406.

CALCANEUS sive *calx*. II. 776. os
tarsi est maximum. XVIII. B. 433.
sustinet talum et crus et fert corpus
ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis
firmitatem contribuit. III. 205. for-
mae ejusdem utilitas. III. 200. qua
de causa sit anteriore in parte angus-
tior. III. 198. situs. III. 205. con-
junctionis cum reliquis ossibus ratio.
III. 207. XVIII. B. 433. saltando ex
superiori loco diducitur. XVIII. B.
445. movent eum tres muscoli. III.
131. ei inseritur tendo Achillis. XVIII.
B. 448.

CALCARIA muscula sunt organa.
IV. 628.

CALCEAMENTA plura duobus habere
alienum est. V. 47. ad *Calceamen-
torum* attritiones coria vetera usta.
XII. 343. ad calceamenta mulierum
polienda ageratus lapis. XII. 983.

CALCEI ἀρβύλη quales. XVIII. A.
680. *calceus* Cretensis qualis, ejus-
que in varo curando usus. XVIII. A.
682. *calcei* e plumbo ad varos cu-
randos. XVIII. A. 678. item calcei
qui *πλοισιτίδες* vocantur. XVIII. A.
679. *calceus* docet, quomodo quis
ingrediatur. XVIII. A. 681. qualibus
venatores utantur. XVIII. A. 682.
683. *calceos* facientes et fractos emen-
dantes artifices. V. 812.

CALCULATOR fieri qui cupit, quid
huic sit agendum. V. 222.

CALCULI in renibus, vesica et in
colo nascuntur. VIII. 47. *Calculi* fa-
cile ex erudo humore gignuntur. XVI.
54. puerilis morbus. V. 695. pueris
ob universi corporis calorem pro-
creantur, sed viris ob corporis frigus
non generantur. XV. 153. cur iis
pueri sint obnoxii. XV. 156. XVII.
B. 634. XIX. 651 sq. causa est lie-
nis affectio. XVI. 369. sub quibus-
nam conditionibus gignantur. VI. 697.
quibusnam in corporibus et qua
ex causa generentur. XVII. A. 325.

Calculi renales unde generentur.
X. 956. XVII. A. 831. et topi ar-
ticulorum eandem generationem ha-
bent. XVII. A. 835. renum calculi
trophacei unde oriuntur. VI. 760. re-
nales fiunt ante mictum. XVII. B. 44.
color eorum variat. XIX. 660. quo-
modo dolorem procreare valeant.
XIX. 657. variae causae. XIX. 426.

647. causa caseus est frequenter comestus. XVII. B. 47. ex quam victus ratione oriatur, et cur non omnibus accidat. X. 999. in renibus gigni quibus suspicio est, quale vinum in conducatur. VI. 338. calculos etiam in renem carnibus generari quidam perhibent. XVII. A. 831. ex lactis usu fiunt. VI. 344. lac caseosum in culpa est. VI. 687. gignit eos caseus. VI. 697. in nephritide quomodo oriantur. XIII. 993. gignunt eos, quae ex itriis parantur. VI. 492. eorum diagnosis. X. 1000. XIV. 748. XIX. 653. quomodo a coli affectione dignoscatur. XVI. 367. unde cognoscatur, quoniam in rene calculus haereat. XIX. 654. sq. signa et symptomata, ubi renes egreditur, et ureteres transit. XIX. 658. in calculorum creatione et exitu renes acerbissime dolent. XVII. A. 830. cur crurum stupor ei sit adjunctus. XIX. 655. testes cur retrahantur. XIX. 655. pudendi titillatio adest. XIX. 656. cur calculo renem laborantes dolorem stupidum in crus descendentem persentiant. XVII. A. 837. renem calculo laborantes quando sanguinem mingant. XVII. A. 837. constitutio calculis renem obnoxia quomodo sit curanda. VI. 435. qui calculus in renibus facile generant, iis alica cocta vitanda est. VI. 497. cura. X. 1000. XIX. 661. rumpit altheae semen. XI. 867. bdellium. XI. 850. Betonica. XII. 24. ciceris arietini decoctum. XI. 876. damasonii decoctum. XI. 861. expurgat Carpesium. XII. 15. comminuendi vim habentia remedia. X. 110. 840. XIX. 694. lapis Judaicus efficax est. XII. 199. extrahit panacea *Musae*. XIII. 104. frangit Sion. XII. 124. theriaca. XIV. 272. comminuit fructus Triboli terrestres. XII. 144. cura praeservativa. XIX. 673. quale vinum conducatur. VI. 338.

CALCULI vesicae; generatio calculorum in vesica lithiasis vocatur. XIX. 425. generandi ratio. XVI. 366. in pueris generationis causae. XVII. B. 43. 45. cur sit pueris peculiaris et familiaris morbus. XVII. B. 634. XIX. 652. concrescunt post mictum. XVII. B. 44. quinam iis sint obnoxii. X. 917. cur puellae vix iis laborent. XIX. 652. cur non generent senes. XVII. B. 635. causae variae. XVI.

365. aquae. XVI. 364. 438. quae vina eos gignant. VI. 308. quibusnam signis cognoscatur. VIII. 10. XIV. 719. 749. signa sunt arenosa urinae sedimenta. VIII. 47. XVII. B. 775. XIX. 612. differentiae eorundem. XIV. 749. cura. XIV. 750. aquae et vina quae conducant, et quae sint noxia. XIX. 674. non aetatis lapsu, sed chirurgia tantum curari possunt. XVII. B. 289. quae in principio valde calefaciunt, dare nullo modo convenit. VI. 437. vesicae, quomodo tractandus. I. 391. operatio. XIV. 787.

Calculi vesicae. Remedia praeter operationem in usum vocanda. XIV. 383. 472. 474. 571. 572. topicum calculosis imponendum. XIV. 473. conterentia remedia. XIX. 694. frangit adiantum epotum. XI. 812. adianti decoctum. XIX. 694. atterens remedium. XIV. 571. 573. atterit antidotus ex lapidibus. XIII. 330. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. *Aphrodae* catapotium anodynum. XIII. 95. frangit asplenium. XI. 841. frangit *Biennitae* antidotus. XIII. 330. iisdem calculis vesicae curantur. XII. 290. compositio, qua *Bassa* uxor *Marii* curata est. XIII. 324. confringere putantur folia *Cotyledonis* cum radice manducata. XII. 41. prosunt radices *Cyper*. XII. 54. diuretica. XIV. 576. frangit foeniculum agreste s. hippomarathrum. XII. 68. frangere solet graminis decoctum. XI. 811. confringere gummi prunorum cum vino potum a quibusdam perhibetur. XII. 33. adjuvat gummi cerasi cum vino epotum. XII. 23. hippomarathri radix et semen. II. 68. utuntur contra eos lapide Judaico, nihil autem proficit. XII. 199. comminuere eos lapides, qui in spongiis reperiuntur, verum non est. XII. 205. frangit cortex radicis lauri. XI. 863. frangit *Macedonis* compositio. XIII. 324. medicamentum commodum. XIII. 327. comminuit murium stercus in potum sumtum. XIV. 241. frangit cortex *Ononidis*. XII. 89. conterit *Ophites* et vitrum ex vino albo tenui epotum. XII. 206. frangit paliuri succus. XII. 94. XIX. 695. detrahens pastillus. XIII. 329. peponum semen. VI. 564. remedium inspersile. XIII. 328. *Scorpius* assus et cum pane comestus. XIV. 242. idem facit terrae in-

testinum ex vino sumtum. XIV. 242. theriaca. XIV. 304. frangit Tragium. XII. 143. alia compositio XIII. 325.

CALFACERE convenit, quibus memoria perdita est. VIII. 165. confer-tim etrepente noxium. XVII. B. 556.

CALFACIENTIA medicamenta qua-lia. XI. 775. eorum secundum *Galenum* quatuor sunt ordines. XIII. 368. ea medicamenta, quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calefacere videntur I. 650. conducunt et doloribus colicis et iis, qui a calculis fiunt. VIII. 83 sq. ec-chymoses sanant. XVI. 161. spiritum attenuant et corpora reddunt rara. VII. 600. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334.

Calefacientia singula: absinthium. XI. 844. aliquantulum acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. acria. XII. 161. adstringentia. XI. 412. acopon]ut *Cas-tus*. XIII. 1037. aphace. XI. 844. aquae dulces calfactae. VI. 183. nonnunquam etiam frigida. I. 689. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. modice atractylis s. Oniscus agrestis. XI. 842. atramentum sutorium. XII. 238. balanus myrepsica. XI. 845. balsamum. XI. 846. brassica. XV. 179. buniun. XI. 852. castoreum. I. 649. 681. XII. 337. chalcitis. XII. 241. conyza. XII. 35. dauci semen. XI. 862. daucus. XI. 862. dracontium XI. 864. lignum ebeni. XI. 867. elaphoboscus. XI. 873. elenii radix. XI. 873. in tertio gradu epithymon. XI. 875. eruca. VI. 639. erysimum. XI. 877. euphorbium. I. 649. foenum graecum. VI. 537. helleborus et albus et niger. XI. 874. lauri folia et fructus. XI. 863. et siccant lenticula. XV. 179. leontopetalon. XII. 57. leucacanthos. XII. 58. multum lini semen. VI. 550. omnes liquores probi. XIII. 567. sq. lolium. XI. 816. lotus agrestis. XII. 65. mentha. XI. 883. misy. I. 649. myrrha. XII. 127. oleum. XI. 529. Oleum laurinum. XI. 520. pastinaca, daucus, carum. VI. 654. peucedani radix. XII. 99. pinguedo omnis. III. 286. piper. XI. 421. pulegium. XI. 857. resinae omnes. XIII. 368. ruta. I. 682. salvia. XI. 873. Sandaraca. XII. 235. Sapores omnes amari. XI. 685. schini flos. XII. 136. serpyllum. XI.

877. sulphur. XII. 217. thapsia. XI. 885. thymus. XI. 887. zingiberis radix. XI. 880.

CALFACTIO saepe dolores tollit. XVII. B. 326. horroris ex frigore externo oborti remedium est. VII. 188.

CALIDA quāenam sint et quae potestate calida. I. 649. et sicca tem-peries hirsuta est. I. 612. putrescent facile. VII. 287. moderate grata sunt et amica, at sensim et haec molesta evadunt. XI. 624. in *calida* natura refrigeratio, aqua, quies. X. 544.

Calidaremedia: calidum parum, frigidum plurimum et tenuium partium est acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. XII. 465. calidum etiam adipem esse unde probetur XII. 326. calidum et siccum in quarto ordine allium. XII. 126. calidum in primo ordine est anethum. I. 682. XI. 832. apium calidum est. XII. 118. calidus est asiae petrae flos. XI. 696. XIII. 568. calidum et siccum in secundo ordine est bitumen maris mortui. XII. 375. calida et sicca est in tertio ordine chamaedrys. XII. 153. calidus et humidus est canis testiculus, s. orchis. XII. 92. calida et sicca in tertio ordine est cardamine. XII. 124. calida in quarto ordine est cepa. VII. 6. XII. 48. calida in secundo ordine est chamaeleontis radix. XII. 154. calida est in tertio ordine chamaeleuce. XII. 154. calida in secundo ordine chamaepitys. XII. 155. calidum et siccum in tertio ordine chelidonium majus. XII. 156. calidum in quarto ordine chelidonium minus. XII. 156. calida in tertio ordine colocynthis. XII. 34. calidum est Crocodilii semen. XII. 47. calidus in secundo ordine est crocus. XII. 48. calidum tertio ordine est cyminum. XII. 52. calida est Cyperi radix. XII. 54. calidus et tenuis est cyrenaicus succus. XIII. 567. calidum est in secundo ordine elaterium. XII. 122. calidum in primo ordine est ervum. XII. 91. XV. 457. calidus et tenuium partium est euphorbii succus. I. 649. XI. 879. calidum in tertio ordine est foeniculum. XII. 67. calidum in secundo ordine est foenum graecum. XII. 141. XV. 457. calida valde est ficus arbor. XII. 133. calidi in primo ordine sunt ficus fructus. XII. 132. calidum in tertio

ordine est galbanum. XII. 153. calidum et siccum est Garum. XII. 377. calidum est in tertio ordine hypericum. XII. 148. calidum in tertio ordine est hyssopum. XII. 149. calidissima sunt lauri folia. XI. 863. calida in tertio ordine est leucas: XII. 58. calidum in quarto ordine est lepidium. XII. 58. calidum est lybisticum. XII. 62. calidum in primo ordine est lini semen. XII. 62. calida in secundo ordine est lychnis coronaria. XII. 65. calida in tertio ordine est majorana. XII. 118. calida est mastiche. XII. 68. calida est medulla. XII. 331. calidum in secundo ordine est mel. XII. 70. calida magis quam frigida melilotus est. XII. 70. calidum in tertio ordine est meum. XII. 78. calida est milax laevis. XII. 78. et milax aspera. XII. 78. calida est in secundo ordine myrrha. XI. 520. XII. 127. calidum in tertio ordine est moly. XII. 101. calida in secundo ordine est myrrhis. XII. 81. calidum in quarto ordine est napy. XI. 421. XII. 85. calida in tertio ordine est nigella. XII. 69. calidum est in secundo ordine ocimum. XII. 158. calida in tertio ordine est nigella. XII. 69. calidum est in secundo ordine ocimum. XII. 158. calida in tertio ordine est ononis. XII. 89. calidum est opobalsamum. XII. 568. calidum in tertio ordine est opopanax. XII. 94. calidus est origanus. I. 682. XII. 91. calidus est liquor panacis. XIII. 629. calidum in primo ordine est pentaphyllum. XII. 96. calidum in tertio ordine est petroselinum. XII. 99. calida in tertio ordine est peucedani radix. XII. 99. calida est phaleris. XII. 149. calidum est piper album. XII. 97. calida in secundo ordine est pix sicca. I. 649. XII. 101. XIII. 709. calidum in secundo ordine est popium minus. XII. 107. calidum in secundo ordine est polycnemum. XII. 107. calidum est polygalum. XII. 105. calida est in secundo ordine propolis. XII. 108. calida in secundo ordine est ptarnice. XII. 108. calidus in tertio ordine est raphanus. XII. 111. calida in secundo ordine est radix rhodia. XII. 114. calida in tertio ordine est rhododaphne. XII. 86. calida in quarto ordine est ruta agrestis. XII. 100. calidum est sagapenum.

XII. 117. calida in secundo ordine est scandix. XII. 124. calida in secundo ordine est scilla. XII. 125. calidus in secundo ordine est scolimus. XII. 125. calida in tertio ordine est scorpioides. XII. 126. calidum in secundo ordine est seriphum. XII. 119. calidum in secundo ordine est sisaron. XII. 124. calidum in tertio ordine est smyrnium. XII. 128. calida in primo ordine est spica nardi. XII. 84. calida in tertio ordine est stachys. XII. 129. calidum in quarto ordine est struthium. I. 649. XII. 131. calidum in secundo ordine est telephium. XII. 140. calida in secundo ordine est terebinthus. XII. 137. calidum in secundo ordine est teucrium. XII. 138. calidum mediciter thus est. XII. 60. calidi sunt in quarto ordine tithymali. XII. 141. calidum in tertio ordine est tragion. XII. 143. calidum est triphyllum. XII. 144. calidum est in tertio ordine trifolium. XII. 72. 118. calidum in primo ordine est triticum. XII. 111. calida sunt omnia vina. I. 669 (confer. VINUM) calida sunt unguenta comptoria et foliatum. X. 574.

Calidae naturae conducentia. XVII. B. 307.

CALIDI per se et per accidens definitio. I. 672. significationes diversae. I. 552. virtutes. XVII. B. 807. sq. et sicci ab integra vacuatione laeduntur. XI. 45. diutissime permanent, qui ex affectibus convulsivis moriuntur. IX. 251. natura qualem pulsum habeant. VIII. 463. IX. 472.

Calidis respiratio major est et densior. IV. 501. calidis naturis utilis est in otio agere, quam exercitari. VI. 368. *calidis* naturis refrigeratio fit cibo exhibito. X. 545. in *calidis* cur mel succum biliosum creet. XI. 676. *calidis* conducit frigidae potio et quies. XV. 220.

Calidissimus locus est circa diaphragma. IV. 196.

CALIDITAS, definitio. I. 553. qualitas efficacissima. XV. 368. eam arteriae nutriunt. III. 46.

CALIDIUS non simpliciter apparet, quod citius accenditur. XI. 409.

Calido frigidum medetur. XVII. B. 254. nutritionem, concoctionem, humorum generationem etc. fieri demonstratur. II. 89. in *calido* indicatio est refrigerandi. X. 658.

Calidorum facultates. VII. 600.

Calidum, ejus significatio apud diversos auctores. I. 536. definitio. XVII. B. 404. potestate quid significet. I. 653. in animalibus activum est. IV. 158. quidam omne dicunt, quod viscosum est. XI. 412. perpetuo attrahit. XI. 759. esse a diversis variis substantiis contribuitur. XI. 412. rarefacere, fundere, coquere, movere quidam dicunt. XI. 550. geminum in animali corpore *Hippocrates* agnoscit. XVII. B. 203. plurimum habentes vocalissimi sunt. XVII. B. 200. quibusnam partibus sit amicum. XVII. B. 803. modo suppurationem promovet, modo prohibet. XVII. B. 808.

CALIGO in somno visus ab atra bile oritur. VI. 832. numeratur inter morbos longos. XIV. 738. ante oculos in febre ejus malignitatis est indicium. XVI. 663. *Caliginis* oculorum in febribus causa vapor flavae bilis ad caput adscendens est. XVIII. B. 285. *caliginem* per insomnia videre quid indicet. XVII. A. 214. per *caliginem* quasi videmus, si cornea humidior et crassior est. VII. 99. *caligines* ante oculos in morbo comitiali occurrunt. XIV. 740. ad oculorum *caligines* remedia parabilia XIV. 522. semen lactucae agrestis. XI. 887.

CALLAINA testa ad dentes denigratos. XII. 866.

CALLIANACTES Herophileus commemoratur. XVII. B. 145.

CALLIBLEPHARA, qualia remedia. XII. 211. *calliblepharon* medicamentum. XII. 734.

CALLICEROS foenum graecum nominari videtur. XII. 426. substituitur ei foenum graecum. XIX. 731.

CALLICREAS idem quod pancreas. II. 781.

CALLIMACHI de monte *Brilleo* versus. IX. 368.

CALLINICI malagma. XIII. 984.

CALLIONYM piscis bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279.

CALLIS quid sit. XVIII. B. 749. quomodo inveniri possit. XVIII. B. 750. *Callis* incedentis, sedentis et decumbentis ubi. XVIII. B. 749.

Callistè dicta antidotus. XIV. 176.

CALLUS, definitio. XIX. 442. *Calli* in arthritide quomodo oriantur. XIII. 993. cura chirurgica. XIV. 791. *Cal-*

los incidentia remedia quomodo sint comparata. XI. 748. *aegyptia* ad callos. XII. 737. *callos* excindens emplastrum epuloticum ex iadano. XIII. 525. *callos* consumit emplastrum *Herae*. XIII. 765. *callos* discutit isis viridis. XIII. 794. *callos* excindit melinon *Lucii*. XIII. 850. ad *callos* pastillus cephalicus. XIII. 545. cinis corticis salicis. XI. 892. *Callos* in fistulis detrahit coracine spiragis. XIII. 826. emplastrum *pamphilion* XIII. 527. *helleborus niger* immissus. XI. 874. eximunt *Titthymalli*. XII. 142. tollit radix *Sphondylii* rasa. XII. 135. ad *Callos oculorum* compositio. XII. 736. sq. ad oculorum callos *Evemerii* collyrium. XII. 777. *Pyrami* collyrium. XII. 777. *Lyncei* collyrium. XII. 778. alia remedia. XII. 779. callos palpebrarum qui acribus pharmacis tractant, male agunt. III. 810.

Callosa consumit aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. *Callosas* duritias emollit emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863.

Callosa ulcera; eorum differentiae secundum *Asclepiadem*. XIII. 734. cura. XIII. 734. *Asteris* medicamentum. XIII. 735. *Amphionis* emplastrum. XIII. 736. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. *Turpilliani* emplastrum. XIII. 736. *Archigenis* praecepta. XIII. 730. *Asclepiadis* emplastra. XIII. 734.

Callosum corpus cerebri. II. 718.

CALLUS ossium. Origo. I. 387. eo fracturae ossium persanantur. ibid. quanam vitae ratio ad eum generandum necessaria. I. 388. unde generetur. XVIII. A. 409. XVIII. B. 397. cur facile in clavicula fracta accrescat. XVIII. A. 409. quid agendum, ut bonus producat. X. 438. sq. victus ratio eo tempore servanda, quo callus gignitur. X. 440. qualis esse debeat, ut dici possit bonus. X. 440. quid agendum sit, ut, si minor justo proveniat, promoveatur, aut si immodice crescat, inhibeatur. X. 440. momenta, quae ejus generationi adversa sunt. XVIII. B. 400. quomodo nutriatur. XVIII. B. 401. quo minus generetur, quanam impediunt. XVIII. B. 398. ossibus fractis idem, quod lignis, quae glutinantur, gluten. XVIII. B. 398. etiam in fracturis calvariae gignitur. X. 452.

CALOR corpus est. XIX. 473. secundum *Hippocratem* operum naturae omnium causa. V. 702. calor et frigus in animalibus et plantis magis sunt efficaces, quam humor et siccitas. XV. 226. primum est naturae instrumentum. IV. 161. accenditur in parte inflammata, putrescentibus excrementis. VII. 387. qualis hic sit. VII. 389. num aciditatis causa. XI. 661. alterare potest. I. 252. augeatur et iratis, et perturbatis et pudore affectis. VI. 138. calculi renum causa. XIX. 648. a corde ad reliquas partes per arterias et venas fluit. V. 159. sq. ejus in corpora effectus. IV. 340. differentiae unde petantur. VII. 275. extinguitur in timore. VII. 493. exuperante eo qua ratione cibi corrumpantur. VII. 213. flatuum generationis causa. VII. 240. morbi, qui eo superante fiunt. XV. 369. morbi sedem indicat. XVII. B. 718. intus movetur in moeroribus. VII. 844. respirationem magnam et densam facit. VII. 849. per quem sanguis creatur, in hepate est. XVII. B. 252. supervenit sanguini per aestum, pestilentem constitutionem et omnes febres. VII. 375. per somnum interiora magis petit. XVII. B. 173. circa umbilicum frequens aegrum affligat, si stercora in jejunio et gracilibus intestinis colliguntur. XVI. 146.

Caloris causae. VII. 3. in caput effectus. XVII. A. 43. conditio in phrenitide. XVII. A. 883. copia furibundos efficit atque iracundos. IV. 804. in corpore humano duplex genus est. XVII. B. 178. custodiendi causa adest pulsus. V. 161. exuperantia causa est majoris viri prae femina perfectionis. IV. 161. ab humoribus ad spiritum translatio facilima. VII. 277. incrementum in corpore qualis pulsus denotet. IX. 276. justus modus ut servetur, cibis et potionibus opus est. XV. 246. mutatio *Hippocrati* terminus est sanguinis missionis. XVI. 140. noxae. XVII. B. 800. opera. XVIII. A. 229. principium respiratione intercepta noxam percipit. V. 157. in respirationem influxus. VII. 768. tuendi causa pulsus generati sunt. IX. 5. copiosi pulsus. IX. 333.

Calorem quidam putant non solum quantitatem, sed etiam essentiae quantitatem indicare, sed falluntur. XVI.

18. sq. aequalem super totum corpus excitat balneum. X. 712. quandoque aqua frigida provocat. XI. 382. augeat omne alimentum. XV. 289. circa thoracem augeat allium. XV. 871. augeat exercitia. VI. 137. augeat densata respiratio. XV. 487. extinguunt humores crudi, si perspirationem laedunt. X. 845. movet omnis frictio. VI. 110. praebent testes. IV. 578. citra calorem nullum potest in halitum solvi corpus. X. 657.

Calore multo, in organis respirationis acervato, spiritus fit densus et magnus. VII. 911. calore in carnibus excitato nutriendi vis augeatur. VI. 417. a calore vaporum copia provenit. XI. 698.

Calor adauctus valenter alterat. VII. 261. XV. 267. adauctum sitis significat. XVI. 195. caloris aestivi auctor sol est. XV. 87. XVI. 430. aestuosi indicia urinae est sedimentum farinae hordeaceae simile. IX. 603. florentium aetate subacra quidam habet, nec suave; puerorum vero halituosus est, copiosus et tangenti blandior. I. 594. in pueris florentibusque aequalis est. I. 597. alienus qui. XV. 297. alienus (externus) sanguinem putrefacit. VII. 374. alienus, ac praeter naturam in corporibus excitatus quid efficiat. X. 754. Caloris ambientis in corpus effectus. XVII. A. 32.

Calor animalis qua ratione sit a primo ortu ad senectutem usque comparatus. VII. 674. num cum flamma sit comparandus. VII. 674. sq. fons cor est. III. 436. materiam, unde accenditur, sanguinem habet. IV. 490. qua ratione extinguatur. IV. 491. intro forasque deferitur animi perturbationibus. VII. 191. excitat eum animi excandescencia. VII. 941. conservatur pulsu et respiratione. VII. 15. medicamentis calfacientibus quasi alimentis uti videtur. I. 652. extinguuntur arteriis nimium repletis. VII. 14. immoderatus febris est. VII. 4. Calorem animalium omne nutrimentum qua tale augeat. I. 660.

Calor cerebri et siccitas mentis motionis causa. XVII. A. 390. auctus causa vigiliae. XVII. B. 457. Caloris cerebri signa. I. 324. congeniti focus cor. XVII. B. 200.

Calor cordis. I. 332. 334. 335. V. 158. et ejus ventriculorum. V. 159.

cur ipsi prae ceteris partibus major sit necessarius. V. 159. specie duplex. IX. 337. unde augeatur et imminuatur. XVI. 130. ad iram excitandam datus est. XV. 289. XVII. B. 252. pulsus variat. IX. 337. ejus moderator respiratio. II. 884. ad eum refrigerandum cerebrum non factum est. III. 615. in corde et pulmone flagrantis ex respiratione signum. VIII. 251. caloris in corde fervorem quidam iracundiam definiunt. V. 582.

Calor externus non innatus putredinem efficit. X. 753. externus causa humorum putredinis. XVII. A. 669.

Calor febrilis qualis. XVII. B. 408. febrilis qualitas indicium humoris febrem excitantis. VII. 377. in febribus varia conditio. XVII. A. 873. conditio in febre hectica cum marcere. VII. 317. mordax est in febribus putridis. VII. 307. omni febre est inimicus. X. 712. ingesto cibo in febre hectica accenditur. VII. 320. quum exuperat febris adest. VI. 849. februm hecticarum et putridarum qualis. XVII. B. 408. ejus qualitas maximum est februm putridarum indicium. VII. 307.

Calor igneus in ventriculo unde dignoscatur. VIII. 36. *immodicus* causa animi deliqui. XI. 50. immodicus, qui universum corpus occupat, febris est. IX. 165. immoderatus unitatem solvit. VII. 745. immodici motus causa. X. 930. immodicus in ventriculo et intestinis febrem gignit. X. 571. immodici effectus. XVI. 51. *Caloris* per sanguinis profluvia immoderata mutatio. XVII. A. 342.

Calor innatus, definitio. XI. 731. innati fons et origo cor. XV. 362. innati fons est facultas vitalis. XV. 293. innatus et natus spiritus vocatur. XI. 730. innati substantia aërea est et aquea. XVII. B. 407. ejus generatio sec. *Platonem*. V. 706. innatus pueris plurimus est. XV. 154. plurimum eos in se habere qui crescunt, *Hippocrates* statuit. V. 703. innatus plurimus in iis est, qui augentur. XV. 155. innati plurimum habent, quae augentur. XV. 406. innatus non solum moderate calidus, sed praeterea humidus est. XV. 156. innati causa non est spiritus tunicis arteriarum attritus. V. 702. innatus temperatus est. V. 703. ejusdem parum senibus inest secundum *Hippo-*

cratem. V. 703. innati custodia pulsus est. IX. 459. innatus in hepate continetur, cujus ope sanguis gignitur. XV. 289. innatus officium habet ut concoquat. XV. 297. innati fervorem per iracundiam in corde fieri quidam putant. V. 292. innatum hebetat alimentum copiosius. XV. 266. innati incrementum efficit exercitatio. VI. 138. XIX. 691. innati refrigerationem *Philistion* et *Diocles* pro usu respirationis habuerunt. IV. 471. innati augmentum aut decrementum non eundem semper pulsum generat. IX. 8. innati commodationem conservat respiratio. IV. 466.

Calor, eum varii auctores non *insitum* sed *adscititium* vocant. VII. 614. *Caloris* insiti motum a profundo extorsum concitat exercitatio. X. 717. insiti conservatio respirationis principalissimus usus. VII. 761. insitus quibus multum refrigeratus, respiratio fit parva et tarda. VII. 810. insitus verecundis augetur. VI. 138.

Calor natus quomodo oriatur. VII. 616. nati initium cor *Hippocrates* putat. V. 582. nati principium ventriculus cordis sinister. III. 545. natus in sanguine sedem suam habet. XVI. 130. natus num crescentibus sit plurimus. XVIII. A. 230. nati recens nati plurimum habere dicuntur. XVII. B. 410. nati conditio in pueris et aetate florentibus. XVII. B. 408. nati affectus rigor. VII. 614. 618. nati ad ignem conversio febris ortus est. XV. 456. nati conditio in ira, tristitia et angore. XVI. 174. natus causa perspirationis insensibilis. XVII. B. 421. nati in corpus vis. XV. 236. natus temperatus et modice humidus sanguinis auctor est. XV. 262. natus squalidus et acer quibus est, alimenta mitiorem reddunt. X. 545. natus quum aut ex fatigatione et nimia siccitate ad alimentum se convertit, somnus fit. IX. 140. nati symmetriam servat respiratio. XV. 288. nativum adauget calidum modice adhibitum. XVII. B. 809. nati conservationi praeest pulsus IX. 210. natus inspiratione roboratur. XVII. B. 316. natus in extinctionis periculum agitur venarum oppletionem. XV. 775. nativum intercipit deficiens pulsus. V. 157. nati extincti signum lividitas. XVI. 205. XVIII. B. 126. nati refrigerandi causa inspiratio est.

V. 713. nativum a refrigeratione victum esse docet ignorantia et oblivio. XVI. 648. nativi extinctionem denotat extremorum frigus et livor. XVII. A. 599.

Calor naturalis in sanguine consistit. XVII. B. 299. naturalis ex sanguine perseverantiam obtinet. XI. 262. causae, quae eum alterare possunt. XI. 262. quomodo servetur. VI. 41. auctio et diminutio et pulsum mutat. VI. 149. cur hieme augeatur. XVII. B. 416. extinctio mors est. I. 582. laeditur respiratione et transpiratione laesa. X. 754. ubi languet, perspiratio invisibilis visibilis fit. X. 175. perfrigeratio quomodo respirationem mutat. VII. 779. si servatur in cordis corpore per respirationem, putredo non accidit. X. 753. naturalis supra modum siccatus, vigilias inducit. IX. 140. praeter naturam febris est essentia. VII. 275. magnam animantibus affert utilitatem. XV. 369.

Calor moderatus; ejus utilitas. IV. 505. coctionem accelerat. XIX. 508. molestus erodens et mordax ex bile consistit. VII. 377. mordax natura quibus est adeo, ut fumida gignat excrementa, vivendi ratio. VI. 373. mulierum qualis. IX. 114. multus siccus temperamentum reddit. VI. 390. perfrigerati ex respiratione signum. VII. 813. itemque redundantis. VII. 814. puerorum et aetate florentium qualis. VII. 258. sanorum qualis. XVII. B. 408. summus igni inest. XV. 51.

Calor urens febris ardentis signum. XVII. A. 690. in frigido ambiente exiguum salutem in febr. putridis promittit. X. 760. vaporosior et minus molestus in febris indicium est sanguinis exuperantis. VII. 377. ab initio vaporosus deinde acrimoniam habens, ex pituita putrescente consistit. VII. 377.

Calvaria qualis sit pars. II. 739. III. 688. *Calvariae* ossa septem. XIV. 720. cur ex multis ossibus composita. III. 751. ossa pericranio teguntur. XIV. 711. membrana externa (pericranium) continua est super totum caput, et propterea tota doloribus affici potest. Idem etiam est cum interna. XII. 522. cerebro formam tribuit. II. 219. qui hoc putant, errant. III. 672. evolutio in foetu. IV. 541. sensu caret. X. 935. quo loco sit tenuissima et rarissima. X. 934. in

sincipite subtilissima et plurimis meatibus pervia est. XVII. A. 808. venae. II. 807. fissurarum, quae ad secundam usque laminam perveniunt, cura. X. 445. *fracturarum* differentiae. X. 445. differentiae duae. XIV. 777. operationes chirurgicae, ad eas facientes, enumerantur. XIV. 783. quae ad meningem pervenerunt, cura. X. 446. usus terebellae. X. 447. fracturae cum comminutione cura. X. 450. facit ad eas sanguis turturis et columbae. XII. 256. etiam callum ducunt. X. 452. *vulnus* ad calvariam usque quomodo curandum. XII. 521.

CALVI nonnulli fiunt, quibus a primo ortu cutis siccior erat. I. 620. cutis capitis in iis conditio. XVII. B. 5. cur aliqui fiant citius. I. 621. his varices magnos non oriri *Hippocrates* dicit; quibus vero calvis varices succedunt, ii rursum capillati fiunt. XVIII. A. 55. casus cujusdam calvi. XVII. A. 762. calvi non fiunt eunuchi. XVIII. A. 40. quid sit agendum, si calvus dolore capitis laboret. XII. 509. fiunt, qui in prima aetate nigri et crispi erant. I. 625.

CALVITIES unde contingat. XII. 381. cutis capitis affectus est. XIV. 777. in senibus accidit, et cur in sincipite magis. I. 621. cerebrum siccum indicat. I. 634. *Calvitiei* causae. X. 1015. XIX. 370. a cerebri excitatione oritur. XVII. B. 5. cura X. 1015. XII. 382. 386. ad *Calvitium* praeter aetatem remedium. XII. 421. aliud. XII. 422. *Andromachi* junioris remedia. XII. 438. remedium *Cleopatrae*. XII. 405.

CALVITIUM affectus insanabilis. XVIII. A. 55. feminis non accidit. XVIII. A. 41. male dicit *Hippocrates* tolli abortis varicibus. XVIII. A. 55.

CALX sive calcaneus, os. II. 776. formae ejusdem utilitas. III. 200. quae ex causa sit in anteriore parte angustior. III. 198. os tarsi est maximum. XVIII. B. 433. ejusdem situs. III. 205. sustinet talum et crus et fert corpus ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis firmitatem contribuit. III. 205. ei inseritur tendo Achillis. XVIII. B. 448. ejus cum aliis ossibus conjunctio. III. 207. XVIII. B. 433. movet eum tres muscoli. III. 131. saltando ex superioribus locis deducitur. XVIII. B. 445. symptomata cum hoc casu conjuncta ibid.

Calx pedis, definitio. XIV. 708. si corrumpitur, curationem non recipit, sed malum totam per vitam durat. XVIII. B. 455. sq. symptomata mala, quae calcis corruptioni superveniunt. XVIII. B. 457. sq. eorumque cura. XVIII. B. 460. sq. corrumpi etiam potest ex longiori situ. XVIII. B. 456. quomodo vinciat. XVIII. B. 452. sq. *Calx ferulas* non patitur. XVIII. B. 509. *Calcem* tegens cutis, si dura et crassa est, quomodo tractanda in ossium pedis diductionibus. XVIII. B. 449. sq.

Calx absolute dicta, significat vivam. XIII. 699. terrenae est consistentiae. XI. 687. 688. calce, cinereque crassiora sunt ferrum et lapis, itemque calidiora. XI. 688. *calcem* animal nullum esitat. XI. 690. *calx frigida* dicenda non est, licet sit alba ut nix. XIV. 221. calida est. XI. 606. *calx* aqua perfusa ebullit, idemque hecticis contingit sumto cibo. VII. 324. *Calx cineris*, ejus vires. XII. 140. emplasticum remedium est. XI. 634. oleo mixta ad nervorum puncturas. X. 394. quomodo lavetur. X. 394. ex aqua elota ad alphas et lepram. XVII. A. 472. ad ulcera maligna. XI. 88. substitui ei potest terra eretria. XIX. 745. non extincta medicamentum est crustificum. X. 325. adstringendi vim non habet. X. 325. thebaica succedit eretriae terrae. XIX. 727.

Calx viva quatenam dicatur. XIII. 699. extincta mediocri est medicamentum, elota prorsus laeve et mordicationis expers. XIII. 681. admittit. XI. 88. XIV. 765. ejus vires. XII. 237. in aqua clotae vires. XII. 237. ejus lixivii vires. XII. 237. *calx viva* valde digerens et siccans medicamentum est. XIII. 705. ex calce viva emplastr. discuss. XIII. 944. ex calce et sorde balnei medicamentum. XI. 115.

Camarosis, definitio. X. 449. XIX. 432. fracturae calvariae species est. XIV. 777. 782.

CAMELUS cornibus caret, et ruminat, et multos ventres habet, quoniam spinosum ligneumque alimentum depascitur. II. 546. *Cameli* cerebrum arefactum et ex aceto potum comitialibus morbis medetur. XIV. 240. oris ejus interior facies cur sit aspera, et ea, quae ventribus obducta est similiter. II. 547. lubenter juncos vescitur. XIV. 74. fel pro felle muste-

lae. XIX. 746. fel pro felle simiae. XIX. 747. pro ejus felle fel ascalaboti. XIX. 746. *Camelorum* carnes concoctu sunt difficiles. VI. 664. in Alexandria eduntur. VI. 486. carnes maxime sanguinem melancholicum generant. VII. 183. *Camelarum* lac. liquidissimum ac minime pingue. VI. 681. lac seri plurimum habet. VI. 766. urina ad achoras. XII. 476.

CAMERA vocata fascia. XVIII. A. 789. *Glaucii* vocata fascia. XVIII. A. 790.

CAMINORUM aer vitandus. X. 843.

CAMPAE quoniam sint vermiculi et quoniam habent usum. XIV. 430. in CAMPANIA fuit *Galenus* VI. 434.

Canalis lacrymalis usus. III. 809. *canalis* noxae in fractura femoris, qui non ultra poplitem pertingit. XVIII. B. 528. sed qualis utilis. XVIII. B. 529. toti cruri potius quam dimidio admoventus est. XVIII. B. 848. *Canales* cur in tibiae fractura non sint adhibendi. XVIII. B. 499. glossotomo similes. XVIII. B. 504. ex tilia conficiendi sunt. XVIII. B. 505. utilitas, si homo ex uno lecto ad alterum transferendus est. XVIII. B. 505.

CANCANI radix et succus quasnam habeat vires, et quibus in morbis propinentur. XII. 8.

CANCELLI parva sunt animalia flavo colore, minimis canceris similia. VI. 721.

CANCRI humidi sunt, cutemque habent siccam. I. 639. in pectore cerebrum habent. III. 629. nec collum nec caput habent. III. 609. 614. oculorum situs. III. 631. palpebris egent. II. 879. fluvialis tritus et illitus spicula et surculos extrahit. XIV. 242. usti, eorum usus medicus. XII. 356.

CANCER, (morbus) definitio. X. 976. XIX. 443. unde nomen suum accepit. XI. 141. a similitudine ad animal nomen accepit. X. 83. descriptio. X. 975. sq. XI. 139. differentiae. XIV. 779. venarum in iis conditio. VII. 720. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. maxime in mulierum mammis fit, menstruis cessantibus. XI. 139. ab alvi perturbatione aut tussi ubi abortus est, os amarescit. XVII. A. 477. et cum et sine ulcere fit. VI. 875. senibus potissimum contingit. XVIII. B. 283. canceri et phagedaenae herpetibus respondent, et erysipelatibus ex flava bile ortis. VII. 345.

ab atra bile ortum ducit. V. 116. 678. VI. 875. VII. 224. 720. 724. 726. IX. 693. XI. 139. XV. 330. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. ex cacochymia oritur. I. 664. gignunt eum haemorrhoides retentae. XVI. 795. humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. XV. 365. fit ex lentibus largius comestis. VI. 526. ex succis malis melancholicis. VI. 814. sine ulceratione ejus causa est bilis atra moderatio. VII. 726.

Cancer, Chirurgica operatio. X. 979. XIV. 786. XVIII. A. 59. sq. communis ejus et propria curatio. X. 976. XI. 142. sq. quo minus augeatur, evacuantia prohibent. V. 144. in eo atra bilis purganda est. XVI. 125. *cancros* eliquare creditus est dracunculi fructus. XI. 865. plumbum, et plumbeus quidam succus, a *Galeno* descriptus. XII. 231. idonea etiam est pompholyx. XII. 235. medicamenta ex pompholyge et chalcitide confecta. XI. 143. solani succus. XI. 143. theriaca. XIV. 34. urtica. XI. 818. in *cancro* purgamus per remedium atram bilem vacuans. XI. 348. exulcerati cura. X. 1006. *cancer* incipiens sanari potest, ad notabilem vero magnitudinem perductum nemo sine chirurgia sanavit. XV. 331. incipientes sola purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. *cancer* in summo corporis consistens si difficulter aut potius non sanari potest, eo minus curari potestis, qui in intestinis est, per quae faeces transeunt. XVII. B. 688. ad *cancrum* aquis oberrantem theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34. *cancer* latens quomodo oriatur. V. 116. occultus in alto latens qui dicatur ab *Hippocrate*. XVIII. A. 59. occultus curam omnem respuat; curati namque cito intereunt. XVIII. A. 59. eum non permittunt curari medici magnae auctoritatis. XVIII. A. 61. ad *Cancros* occultos cataplasma ex erysimo cum aqua et melle. XI. 878. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. exulceratus prorsus est insanabilis. XVII. B. 688.

Cancer mammarum ut plurimum fit menstruis cessantibus. XI. 139. XV. 331. ab excremento melancholico originem habet. XV. 331. incipiens sanabilis, posthac vero citra chirurgiam non curabilis. XI. 141. in mammis *cancrum* habentem mulierem *Ga-*

lenus singulis annis purgavit, et ita sanavit. XI. 344. XVIII. A. 80.

Cancer uteri, definitio. XIX. 430. causa est menstruatio retenta. XVII. B. 854. versa vice ab uteri cancro imminuuntur menstrua. XVII. B. 854. *Cancrosa* sunt omnia, quae ab atrabiliario succo indurantur. XI. 737. *cancrosa* ulcera sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. *cancrosorum* ulcerum cura. XIII. 733. sq. iis serum lactis conducit, medicamenti anodynus mixtum. XII. 268. pompholyx. XII. 235.

CANCHRY calidum est. XI. 421. solum non convenit ulceribus. XIII. 665. ei succedanea remedia. XIX. 731.

CANDIDAE mulieres carne molli praeditae sunt. XIII. 662. quatenam sint candidae et molles. XVII. A. 842. candidiores mulieres juvantur malleolorum scarificatione. XI. 283.

Candidi succum melancholicum in se non habent. VIII. 182. melancholicum humorem non continent. XVI. 17.

Candidum emplastrum *Telephanis*. XIII. 532.

CANICULAE ortus quando fiat. VI. 558. XVII. A. 387. ante *caniculae* ortum et sub ea medicamenti exhibitio difficilis. XIV. 285. *caniculae* ortus oporam inchoat. XVI. 433. hoc tempore viperae et serpentes furiant. VIII. 133.

Canina fames, defin. VII. 131. XI. 721. XVII. B. 501. XIX. 418. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. VIII. 354. XVI. 300. fit excrementis a capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. est lienis affectio. VIII. 378. pulsus in ea conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vinum est. XVII. B. 499. quatenam vina potissimum conducant. XVII. B. 500. ad famem caninam in itinere, aut alio modo obortam, remedia. XIV. 374. theriaca. XIV. 302.

Canini dentes. XIV. 722. unde nomen habeant. II. 754. inferiore basi lati, superna acuti sunt, et frangunt dura. III. 869. unam radicem habent. II. 753. cur homo habeat utroque in latere unum, quum leones, lupi ac canes multos utrinque possideant. III. 877.

Caninus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

CANIS (sidus) a quibusdam Sirius vocatur. XVII. A. 17. inter eum et arcturi ortum maxima est caliditas. XI. 44. ortus distinguit ventos etesias et prodromos. XVI. 411. sub canis ardoribus succus rosarum opobalsamo mixtus refrigerii causa inungitur. XI. 559. sub *canis* vena non secanda est. XI. 44. XVI. 481. XVII. B. 116. post canem flare incipiunt etesiae. XVII. A. 30. XVII. B. 581. sub eo et ante eum purgationes molestae. XVII. B. 664. eo oriente semper febres ardentes grassantur. XVII. A. 102. circa canis ortum aestus febrem gignit. VII. 278. pluviae nullae eo tempore accidunt. XIII. 887.

Canis (piscis) ad cetacea numerandus est, et carnem habet duram et excrementitiam. VI. 728. marinus nihil habet commune cum cane reliquo, nisi nomen. X. 129. marini carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. marini adeps pro crocodili adipe. XIX. 733.

Canis et vulpes qualem foetum procreant. IV. 604. *Canis* et lupo et vulpes procreare possunt animal mixtum. III. 170.

Canes cur sint graciles et minime pingues. XI. 514. in larynge commixtio est nervorum recurrentium cum nervis a sexta conjugatione ortis. IV. 288. cur dentes caninos plures habeant. III. 877. cur vertant aures ad sonos et voces. III. 896. satis evidentem commissuram habent in maxilla inferiore. II. 440. musculos temporales magnos et valde nervosos habent. III. 844. coecos catulos parunt. IV. 639. juvenes ac pingues eduntur. VI. 664. nigrum lienem habent. II. 573. quomodo conditos vulgares homines comedant. VI. 728. *Galenus* frequenter vidit vomitum sibi provocantes. XI. 168. celerrime interimit apocynum. XI. 835. *Canum* stercus ut medicamentum. XII. 291. simile est medicamentis extergentibus, maxime si vescantur ossibus. XI. 760. stercus pro lupi stercore. XIX. 733. ad anginam. XII. 291. quomodo *Galenus* quidam praeceptor effecerit, ut canes aptum stercus deponerent. XII. 291. ad oris crustas. XII. 955. album ad ictericos. XIII. 234.

Canis testiculus (orchis), radicis vires medicae. XII. 92.

Canis etiam morbus quidam faciei est. VIII. 573.

Canis solus rabie afficitur. VIII. 423. rabidi descriptio. XIV. 279. rabidi venenum pededentim agit, non subito necat. XVII. A. 760. canis rabidi saliva rabiem excitat, si hominem tetigerit. VIII. 423. rabidi spuma non parem vim habet soli cuti applicata vel intro sumta. I. 664. quae symptomata faciat morsus canis rabidi. XIV. 195. temporis spatium, quod morsum et hydrophobiae exordium intercedit. XVI. 621. rabidi hepatis usus medicus. XII. 335. a *canis* rabido morsi hydrophobi dicuntur. X. 627. (confer. HYDROPHOBIA).

Canis rabidi morsus quomodo tractandus. I. 74. 88. vulnere ab eo facto rationalis medendi methodus. XIV. 280. remedia ad canis rabidi morsum parabilia. XIV. 516. 517. 573. 574. medicamentum specificum. XIII. 630. praeservans remedium. XIV. 168. *Canis rabidi* morsus juvat alysson. XI. 823. ad *Canum* rabiosorum morsus antidota. XIV. 195. sq. 206. *Aelii Galli* antidotus. XIV. 158. 170. *Basilice* antidotus. XIV. 174. *Baphulli* vel *Herae*. XIV. 173. *Claudii* Apollonii. XIV. 171. *Cratippi*. XIV. 170. *Damocratis*. XIV. 191—201. *Herae*. XIV. 170. *Menelai*. XIV. 173. *Menippi*. XIV. 172. *Zenonis Laodiceae*. XIV. 171. *Aeschrius* usus est canis ustis. XII. 356. itemque *Pelops*. XII. 358. a cane rabido morsi medicamentum certum ex canis. XIV. 437. carnes variorum animalium. XII. 322. emplastrum aniceton. XIII. 878. gilyum *Halici*. XIII. 646. 802. hydrophobiam praeservans emplastrum *Herae* candidum. XIII. 431. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. hicesium nigrum. XIII. 781. hepar canis rabidi. XII. 335. isis. XIII. 774. *Machaerionis* medicamentum. XIII. 797. rabiem, a canis rabidi morsu ortam sanare *Galenus* tradita est lemnia terra cum juniperi fructu in vino diluto epota. XII. 174. theriaca. XIV. 90. 300. *Andromachi* sen. XIV. 36. viridia et nigra medicamenta. XIV. 764.

CANIRUBUS est frutex silvestris. VI. 619. fructus, facultates. VI. 589. vires medicae et usus. XII. 52. fructus parum alunt, et pravi succi sunt. VI. 621. fructu rustici vescuntur.

VI. 620. germina eduntur. VI. 644. semen pro hyoscyami semine. XIX. 745. ei succedaneum remed. XIX. 733.

CANNABIS, semen, ejus facultates et utendi modi. VI. 549. semen et succum adhibendi ratio. XII. 8.

CANNAE radicem cum bulbis aculeos et stipites ex alto extrahere quidam tradidere. XII. 7. herbae vires ibid. cortex combustus calidus et siccus quonam gradu? XII. 7. sq. flos, *anthelle* vocatus, vitandus et cur. XII. 8.

CANITIES, definitio. XIX. 431. frigidi humidique temperamenti cerebri signum. I. 634. turpis nequaquam. XII. 439. remedia quae eam retardant. XII. 441. XIV. 391. ad calvitium remedium, quo usus est *Andromachus*. XII. 438.

CANON cur vocata sit *Polycleti* statua. I. 566.

CANTHARIDES, earum vires, et usus medicus. XII. 363. sq. quonam optima. II. 364. iis vescuntur viperae. XIV. 264. terrena consistentiae sunt. XI. 688. parce sumtae renes expurgant. XI. 689. nobis in toto sunt contrariae. III. 541. erosione aut putrefactione interimunt. XI. 681. XII. 269. alexipharmacis admiscuntur. XI. 609. centesima drachmae particula non nocet. XI. 609. urinam cientibus remediis, et alexipharmacis miscentur. XI. 609. contra symptomata venenosa, ab iis producta, *Galenus* propinavit Lemniam terram cum successu. XII. 174. sq. vesicam peculiariter afficiunt. XIV. 227. eam exulcerant. XIV. 248. vesicam exulcerant, et hydericis prosunt. I. 667. vesicam exulcerant quidem, verum ubi paucum ex illis miscetur bonis atque utilibus, illa quidem velut manu ducunt, rodere tamen nequeunt. XI. 609. mixta vero aliis vesicae sunt auxilio et urinam copiosam provocant. XIV. 248. casus letalis ex earum usu. XV. 913. ad *cantharides* deglutitas antidota. XIV. 141. lac. XII. 269. ad *cantharidum* ulcera theriaca galene dicta. XIV. 33. iis substitui possunt phalangia. XIX. 731.

CAPHURA antidotum scammoniae. XIV. 761.

CAPILLI (conferantur *PILI*), Aethiopum parvi quidem sunt, sed difficile defluunt. III. 910. albi unde fiant. I. 621. ad eos dealbandos remedia.

XIV. 391. cani ut nigri fiant, remedia. XIV. 391. ne cani fiant prohibens remedium. XIV. 391. quomodo fiant crispi. I. 616. XVI. 89. modice flavi et crispi temperamenti moderati signa sunt. I. 342. flavi redduntur ab ea *Phlomi* specie, quae aurei coloris flores obtinet. XII. 150. ad *capillorum* in capite generationem *Cleopatras* remedium. XII. 432. alia compositio ejusdem generis. XII. 433. graciles, rectos et rufos quinam habeant. XVI. 90. unde fiant nigri, flavi, albi. XVI. 89. nigri et frequentes cerebrum bene temperatum docent. I. 634. nigri temperamentum calidum monstrant. I. 343. nigros, siccus, crispus et fragiles quinam habeant. XVI. 90. ut flavi fiant remedia. XIV. 392. eos denigrantia remedia *Archigenis*. XII. 443. ad eos nigros reddendos oleum *Herae* valet. XII. 430. plani, nec prorsus calvescentes, cerebri humidi indicia sunt. I. 326. recti, rufi, stabiles, qui longe post ortum nascuntur, tennes, et male ab initio nutriti, frigidi temperamenti signa sunt. I. 325. recti et subflavi, quique non facile calvescunt, signa sunt temperamenti calidi et humidi simul. I. 327. robustissimi, celerrime post partum nascentes, crispi et cito calvescentes cerebri siccioris indicia sunt. I. 326. cur sint subrubi fere in pueris. I. 619. subrubi temperamenti humidi et frigidi signum. I. 626. aegre nascentes, male nutriti, rufi et cito calvescentes temperamenti frigidi et sicci sunt indicia. I. 328. qui celerrime nascuntur, uberrime aluntur, magni ac crispi sunt, indicia sunt temperamenti calidi et sicci. I. 326. editis in lucem qui celeriter nascuntur, deinde nigri et robusti et crispi fiunt, signa sunt cerebri caloris. I. 324.

Capillorum usus. III. 910. ad *capillos* conservandos ac augendos *Critonis* praecepta. XII. 435. item *Heraclidae* Tarentini. XII. 435. ad eos augendos remedia. XIV. 580. restituentia remedia. XIV. 503. unde corumpantur. XII. 381. duplex affectio iis accidit, altera est defectus, altera in alienum colorem mutatio. XIV. 325. tonsura medico qualis esto. XVII. B. 150. tincturae. XII. 439. XIV. 390. sq. earum noxae maximae. XII. 442. *Capillorum defluviu*, definitio. XIX. 431. ejus causae. X. 1015. XII. 426.

defluunt ex alimentis indigentia. XV. 366. defluvium in phthisi letale. XVII. B. 796. tabidis accidit ad extrema redactis. XVIII. A. 116. defluentes retinet Ladanum. XII. 28. loti lignum. XII. 65. defluvium sanant varices. XVIII. A. 55. cura. X. 1015. curandi methodus generalis. XII. 426. remedia simplicia in usum vocata. XII. 428. sq. remedia composita. XII. 430. sq. ad defluvium capillorum. XIV. 322. 393. ad defluvium, quod iis accidit, qui reficiuntur ex morbo. XIV. 393. ad capillos tum e capite tum e barba defluentes. remed. XIV. 502. ad eorum profluvium et ut plures oriantur. XIV. 503. *Archigenis* remedia. XII. 431. *Cleopatrae*. XII. 432. *Critonis*. XII. 435. *Herae* compositiones. XII. 430. compositio ex oleo, quae et nigros eos facit. XII. 430. remedium *Cleopatrae*, efficacissimum. XII. 404. sq. *Heracidae* Tarentini. XII. 436. 438. delapsos citius restituit essentia cepae, quam alcyonium. XII. 48.

Capillorum mictus (capillitium): capillis similia corpora nonnunquam cum urina ejiciuntur. VIII. 392. *Galeni* de eorum generatione sententia. VIII. 393. hujus affectionis causae. XVII. B. 768. et cura. XVII. B. 769.

CAPISTRA varia. XVIII. A. 793. sq.

CAPITO Hippocratis interpres. XV. 359. *Hippocratis* libros edidit, quae editio apud Adrianum in pretio habita est. XV. 21. verba multa in *Hippocrate* mutavit. XIX. 83. veteres scripturas (*Hippocratis*) audacissime pervertit. XVII. A. 795. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius judicat. XVI. 2. *Capitonis* aridum remedium ad lippitudines siccas et oculos humentes ac angulos circumrosos et palpebras siccosas. XII. 731. — ejusdem medicamentum ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732.

CAPITONES pisces vivunt in aqua salsa et dulci. VI. 795. maritimorum caro quomodo differat ab ea degentium in aquis vitiatis. VI. 797.

CAPNELAEON, quid in Cilicia significet. XIII. 626.

CAPNOS siye *Capnios*, vires, morborumque, in quibus exhibetur recens. XII. 8. sq. succus. XII. 9. Plebeji cujusdam eo utendi ratio. XII.

9. in *CAPPADOCIA* hordeum nudum (*gymnocrithon*) occurrit. VI. 520.

CAPPARIS planta est fruticosa, in Cypro proveniens. VI. 615. facultates ejusdem. ibid. — radices cortex — ejus qualitates et vires. XII. 9. sq. fructus, foliorum, caulium et succi vires. XII. 11. quae nam validiora. XII. 11. folia pro lepidii radice. XIX. 734. cortex ad obstructiones hepatis et lienis. XI. 746. cortex lieni convenit. X. 920. ex oxymelite vel aceto et oleo sumta citra calorem extenuat. VI. 274. fructus aurium vermes sua amaritudine occidit. XII. 11. *Aegyptiae* radix calculos destruit. XIX. 694. radices cortex ad lienis scirrhum. XI. 108. radici succedanea. XIX. 734. pro ejus radice substituendum remedium. XIX. 741. ex oxymelite ad lienis scirrhum. X. 921. ex oxymelite ad renem calculos. X. 1000.

CAPRA minus sicca quam bos. VI. 663. quaedam causa fuisse dicitur operationis cataractae instituendae. XIV. 675. gravidam viventem dissecuit *Galenus*, et quid in ea observaverit. XVII. B. 245. *Caprae* eurus castrentur. VI. 676. uteri cum placenta per vasa connexio. IV. 226. alimoniam optimam iis quae nam herbae largiant. XV. 881. datum elaterium pullum purgat. XVII. B. 305. si scammoniae germina aut tithymalum ederint, lac purgatorium habent. XVII. B. 306. capram si aries ineat, capella molli pilo generatur. IV. 605.

CAPRAE pinguedo acris est. XI. 635. adeps crassus et terrenus. XI. 734. adeps caprae, et tauri phlegmonis frigidioribus magis congrunt. XI. 733. pingue suillo validius, corporibus durioribus convenit. XIII. 949. adeps caprinus et taurinus indurata mollit. XI. 728. caro magni usus est. VI. 555. praeter succum vitiosum acrimoniam habet. VI. 663. difficulter concoquitur. VI. 486. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. editar rure cum fabis elixis. VI. 531. est inutilis senibus. VI. 340. cornu foenum graecum vocatur. VI. 537. cornuum usus medicus. XII. 334. jecoris usus medicus. XII. 336. felis usus medicus. XII. 280. hepar ad nyctalopas. XII. 336. lac quale. VI. 765. mediae consistentiae est. VI. 346. 682. et asininum alternis vicibus est sumendum. VI. 346. nec immodice pingue

nec crassum. VI. 765. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. ad psilothrum haustum. XIV. 142. ex eo non fit butyrum. XII. 272. minime tuto sumitur sine melle. VI. 766. sanguine quidam vescuntur. XII. 259. sanguinem in cibo jucundum esse *Homerus* non ignoravit. VI. 700. sanguis cum melle utilis in hydropse anasarcae. XII. 259. sebum non adipeum generant. XII. 324. sebum ad dysenteriam. XVII. A. 352. stercus, ejus vires medicae. XII. 297. stercus ad hydropem. XIII. 263. competit lieni duro et parotidi induratae. XII. 671. stercus pro asio lapide. XIX. 734. unguis, usus. XII. 341. vesica usta ex posca bibenda ad eos, qui se in somno permittunt. XIII. 319.

CAPREOLI vitium sternendi in cubiculo febricitantium. X. 697. pro herpete exedente. XI. 86.

CAPRIFICUS s. *Ficus* agrestis, ejus vires. XII. 133. ex caprifico fit lixivium. XIII. 569.

CAPRIZANS pulsus. VIII. 553. 556. XIX. 412. quando fiat. IX. 546. quomodo fiat. IX. 488. ex genere est illorum, qui in quiete intercipiuntur. IX. 303. qua in re cum dicrito conveniat, et qua in re differat. IX. 80. XIX. 640. si eum eo conjuncta fuerit aliqua morbi concoctio, crisin bonam nunciat. IX. 488.

CAPSULA cordis, vide Pericardium. pulmonis, vide Pleura. — lentis. III. 787.

CAPULARIS senectus. VI. 380.

CAPUT, vocatur tota pars supra collum. V. 353. cur sit a natura conditum. III. 633. ossis quid vocetur. IV. 410. ossis ejusque differentiae. II. 736. in eo anima rationatrix locum obtinet. V. 288. ejusdem articuli consideratio. IV. 11. 15. duplex est ejusdem dearticulatio. XVIII. B. 941. articulus cur tutissimam habeat constructionem. IV. 12. articulus ad functiones suas obeundas utilissimus. IV. 19. articuli ligamenta. IV. 12. arx quaedam corporis est ac domicilium sensuum. XIV. 313. secundum *Hippocratem* augetur ex victus intemperantia, quoad ossa firma constiterint. XVII. A. 450. cerebri in ejus magnitudinem influxus. XVII. B. 55.

Caput num cerebri causa sit factum. III. 614. non cerebri causa factum est. III. 626. capitis et colli partes

communes quae. IV. 1. cutis quomodo se habeat in diversa aetate et sexu diverso. XVII. B. 4. cutis sensu non caret. VIII. 258. cutis mulieribus, pueris et eunuchis humida est. XVII. B. 4. cutis conditio in calvis. XVII. B. 5. duplex ejus est dearticulatio. XVIII. B. 941. propria figura. I. 320. optima figura quae. XVII. A. 819. formae diversitas, et quid significet. XVII. A. 819. sq. foramina nervorum et vasorum causa adsunt. II. 745. primo formari in foetu putat *Alcmaeon*. XIX. 331. animae sedes sec. aliquos. XIX. 315. mentis et rationis sedes secundum *Hippocratem*. XIX. 315. ossa ejusdem sex sunt. II. 744. septem sunt. XIV. 720. ossa septemdecim sunt praeter maxillam inferiorem. IV. 40. ossa cur sint cavernosa. III. 689. os sensu caret. X. 935. post omnia alia ossa concresecunt. IV. 673. ossa remedia habet *Xenocrates*. XII. 248. (confer. *Calvaria*.) cur in eo multi generentur pili. XIX. 369.

CAPUT. Ejus motus duplex. II. 756. motus quot. IV. 13. musculi ad eos necessarii quatuor. IV. 15. moventes musculi. XVIII. B. 941. musculi moventes octo et viginti sunt. IV. 30. naturae artificium in eorum constitutione. IV. 29. sq. 36. eorum actio. IV. 37. diversi motus quomodo peragantur. II. 460. cum vertebis primis conjuncti, indeque pendentes capitis motus. II. 460. motus brevissimi et duplices sunt. XVIII. B. 941. moventium musculorum constructionem aliam meliorem excogitari non posse probatur. IV. 36. ad latera abducentes musculi. XVIII. B. 946. abnuendo moventes musculi. XVIII. B. 946. oblique abnuendo moventes. XVIII. B. 947. recte abnuendo moventes. XVIII. B. 947. quibusnam partibus attollatur atque deprimatur. IV. 23. attollentium et inclinantium musculorum situs. IV. 31. musculi motus recti auctores. IV. 31. retrorsum attollentes musculi. IV. 33. in anteriorem partem circumagens musculi. XVIII. B. 943. claviculis et pectori committentes musculi. II. 463. movent musculi dorsales. IV. 33. flectentes musculi. IV. 33. cum cervice flectentes musculi. XVIII. B. 948. in posteriora flectentes musculi. II. 456. sq. retrorsum inflectentes musculi. II. 452. a quibusnam declinetur in obli-

quum. II. 453. oblique moventes musculi. II. 458. ejus motum obliquum efficientes musculi. IV. 32. musculi qui caput pectori et claviculae committunt. II. 463. obliquum sensim efficientes, et in anteriora convertentes musculi. IV. 33. recti capitis. IV. 31. obliqui capitis. IV. 32.

Caput. Ejus anterior pars unde nervos accipiat. II. 846. posteriores regiones unde nervos suos accipiant. II. 846. cur ex nervo cervicali secundo neque primo accipiat ramos. IV. 97. regiones. XIV. 700. robustum fit ex calore. XVII. A. 43. velut sphaera quaedam praelonga est. III. 751. venae superficiales a venis jugularibus externis veniunt. XV. 530. quanam animalia non habeant. III. 609. 626. lacertae, usus medicus. XII. 334. leporum, ejus facultates. XII. 334. maenidum sale conditum, vires ejus et usus. XII. 333.

Caput acuminatum qui habent, et validam cervicem, tum ceteris tum ossibus robusti sunt. XVII. A. 815. forma capitis acuta mendosa et improba plerumque, nonnunquam bona. XVII. A. 819. vitiosum semper est ex comminuta prominentia mucronatum caput. XVII. A. 820. ex adaucta prominentia mucronatum non semper malum. XVII. A. 820. intemperatae naturae fit adeo, ut multa excrementa gignat. VI. 420. excrementa ejus in os, nares, oculos, aures etc. illabuntur. VI. 420. ibique varios morbos excitant. VI. 422. eorum morborum cura. VI. 422. sq. si frigeat ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. in quo occipitis eminentia major est illa faciei, bonum. XVII. A. 820. quae circa *caput* existunt rubicundiora et calidiora, cerebri caloris signa sunt. I. 324. calidum et rubrum ad vigoris usque aetatem, signum est temperamenti calidi et sicci. I. 326. frigidum et decolorum temperamenti frigidi et sicci indicium. I. 328. exiguum, et thorax latus, maximum caloris cordis signum, vice versa frigidioris maxime propria nota est. I. 333. parvum vitiosae constitutionis cerebri proprium est indicium. I. 320. magnum, quid significet? ibid. exiguum semper pravam. XVII. A. 818. magnum quibus est, et oculi parvi, ii balbi et iracundi sunt. XVII. A. 473. magnum nonnunquam bonum

est. XVII. A. 818. sq. *Pericles* Atheniensis quali capite praeditus fuisse dicatur. XVII. A. 819. capite tantum sudare in febribus bonum signum non est. XV. 831. capite acuto praediti ab *Hippocrate* *φοῖοι* dicuntur. XVII. A. 822.

Caput; ardor ejus vigilias, refrigeratio soporem inducit. VIII. 161. caput qui copiosis balneis calidis lavant, profundius dormiunt. VII. 141. calefaciunt caput baccae juniperi. VI. 590. quibus vehementer calidum, praestat aestate rosaceo ungi. VI. 424. ex capitis consensu venti flatum quidam cognovit. XIV. 251. totius constitutio signum temperamenti est. I. 319. et quomodo. I. 320. exsiccans pulvis. XIV. 511. ferit foenum graecum, et variae eo utendi rationes. VI. 538. ferit lini semen. VI. 550. feriunt uvae in vinaceis conditae, si largius sumantur. VI. 577. feriunt vina fulva. X. 837. ferit vinum odorum. VI. 802. ferit vinum robustum. XV. 630. 702. capitis frigore affecti signa. XIV. 314. ex capite gravedinosi qui dicantur. XVII. B. 24. halitu repleti remedium est sternutatio. VII. 172. ad *caput* vergentes humores retrahunt acria in intestina data. XI. 319. impletur vaporibus, si cibis expleti exercitantur. VI. 413. cura hujus affectionis ibid. — ejus incalescentia phrenitidis causa. XVII. A. 112. infirmum est, quibus dolet. XV. 125. capiti lac non est accommodatum. VI. 687.

Caput laedunt validi odores. II. 884. circa caput morbos accidentes, medicamentum alvum dejiciens sanat. X. 903. ejus morbum indicantia symptomata. XVI. 535. noxia ei vina quae. X. 835. perfusionis utilitas in febribus. XVIII. A. 145. qua in regione perfusiones inprimis sint adhibendae. X. 934. e capite per os pituitam educentia medicamenta. XIV. 326. e capite pituitam detrahens apophlegmatismus. XIV. 500. e capite pituitam provocat capparitis. XII. 10. e capite pituitam detrahens gargarismus. XIV. 571. ad capitis posteriorem partem faciunt paeonia et stoechas. XIV. 759. ad anteriorem sampsuchus. ibid. capitis pulsus ab initio febrium quid significant. XV. 804. pulsus caloris multi sunt symptomata. XV. 805. eorum cura. XV. 806.

Caput purgantia per nares, errhina vocantur. XI. 769. quae per nares purgant, sputa evacuant. XVI. 168. purgantia remedia per nares quae. XVI. 147. purgatur aut per palatum, aut nares, aut per utrumque. XV. 323. purgat succus hederæ. XII. 30. purgantia sternutatoria *Heraclidæ* Tarentini. XII. 583. 584. purgat vinum squilliticum. XIV. 570. replet exercitia vehementia. XI. 363. replet cibum aut potum statim post balneum, sumere. XV. 718. replet inedia. XI. 243. repletum somnum affert. VII. 141. ejus temperamentum quomodo melius reddatur. VI. 423. nihil caput tusses juvant. VII. 172. vehemens ustio delirium infert. VIII. 128. peruri in iis videtur, qui ab aestu febricitant. VII. 331. caput morbi obssidens plures hieme. XV. 198. capitis vaporibus male affecti signa. XIV. 314.

Capitis achores, vide ACHORES capitis.

Caput: variae ejusdem affectiones. XIV. 313. *capitis* affectus quomodo judicentur. IX. 709. curandum est in diuturnis oculorum fluxionibus. X. 939.

Capitis affectus quomodo deprehendantur. VI. 828. *caput* affectum ostendit surditas in morbis. XVI. 223. calidi affectus causae melancholiae sunt. VIII. 193. exteriores affectus. XIV. 777. ad *capitis* affectus externos remedia parabilia. XIV. 321. ad *capitis* affectus omnes ex fluxione obortos remedia. XIV. 501. *capite* affecto crura scarificamus. XI. 321. *capite* affecto copiosa vini potio mala. XVII. A. 586. ad *capitis* clavos remed. par. XIV. 500. *caput* curandum est in diuturnis oculorum fluxionibus. X. 939.

Capitis dolor, definitio. XIX. 417. inveteratus et aegre cedens, cephalaea vocatur. (confer. *cephalaea*). XII. 561. non inveteratus cephalalgia, inveteratus cephalaea vocatur. XIX. 417. caput affectum esse indicat. XVI. 535. caput affectum, non opisthotonum indicat, ut vult *Hippocrates*, XVI. 683. hieme potissimum fit. V. 694. XVI. 27. quando hieme sit expectandus. XVII. B. 590. inclinationem humorum ad caput declarat. XVI. 831. obnoxii ei maxime sunt caput acutum habentes. XVII. A. 822.

Capitis doloris causae. VIII. 207. XVI. 49. XVII. B. 755. repente in sanis orientis causa. XVIII. A. 88. quomodo eum solvat febris succedens. XVIII. A. 88. dolores tensivi unde oriuntur. VIII. 206. parit eum fructus agni casti. XI. 807. fit ex aquae potu, praesertim vitiosae. VI. 807. quale vinum huic auxilietur. VI. 808. causae sunt aromata. XVII. B. 818. flava bilis in ventriculo contenta. VIII. 189. qualis inde oriatur. VIII. 189. bilis recursus. XV. 688. flavae bilis vapor in caput descendens. XVIII. B. 285. cedri fructus. VI. 591. movent cedrides, quando comeduntur. XII. 19. infert eruca. VI. 639. gignit redundantia humorum acrium, crassorum etc. XVI. 49. causa insolatio est. XII. 504. oritur ab intemperie tum calidiore, tum sicciora et frigidiore. XIV. 315. lac excitat. XVII. B. 873. citat lolium. VI. 553. provocat lora. VI. 580. movet radix Mei, si plusculum sumatur. XII. 78. commovet memecylum. XII. 34. ex menstruis suppressis fit. VIII. 435. excitat mespili fructus. XI. 876. afferunt palmae fructus. VI. 607. gignit refrigeratio. XVII. B. 626. excitat rubi fructus. VI. 589. doloris et gravitatis causa tumor est in utero ex abortu factus. XVII. A. 799. sq. excitat unedo. VI. 620. causae sunt venae flatibus impletae. XIX. 516. inducit vinum fulvum et dulce. VI. 804. afferunt vina odora et fulva. X. 835. affert vinum siculum aminaeum, quod in parvis servatur lagunculis. X. 835. ex ventriculo fit, qui humorum vitiosorum vapores transmittit. VI. 807. talis dolor vinis pauciferis sanatur. VI. 807.

Capitis dolor aliquando crisis futurae signum. IX. 614. cum excreatu violento convulsivum quid habet. XVI. 742. qui eo laborant, his palatum concavum est, et dentes perversa serie positi. XVII. A. 815. coma et surditas in eo abscessum post aures eructant. XVI. 838. cum sopore et gravitate mali sunt secundum *Hippocratem* utero gerentibus. XVI. 736. sq. cur subversio stomachi et morbus eum aliquando sequatur. VIII. 179. vomitus aeruginosi cum surditate et vigilio insaniam significant. XVI. 534. a plenitudine gravitatis sensum affert. VIII. 206. repentinus signum

decretorium est. XVII. B. 396. totius capitis dolor pulsatorius insolationis symptoma est. XIV. 314. dolores aut adsunt aut aderunt, quibus urina jumentosa est. VII. 934. quibus sanis derepente oriuntur, et muti fiunt et stertunt, intra dies septem, nisi febris successerit, intereunt. XVIII. A. 87. signa diagnostica ejus speciei, quae ab insolatione oboritur. XII. 505. signa diagnostica capitis doloris ob frigiditatem, et cura generalis. XII. 511. praesentis aut futuri signum urina jumentosa est. XIX. 611.

Capitis doloris in febribus causae. XI. 61. sq. cura. XI. 62. sq. in febribus quibusnam individuis maxime accidunt. XVIII. B. 289. dolores et gravitates cum febribus et citra febres oboriuntur. XVII. A. 151. in febribus quandonam desinat. XVIII. B. 287. sq. vehemens in febre, si ultra vigesimum diem durat, sine signis malis, quid indicet. XVIII. B. 259. sq. in febre non lethali, et tenebrae ante oculos bilis vomitum futurum docent. VIII. 21. si ex eo vocis interceptio fiat, febriente aegro cum sudore, et absque arbitrio superflua excernunt, morbus prolongatur. XVI. 711. quibus alvus simul intercepta est in febre, hos *Hippocrates* convulsivos fieri dicit. XVI. 759. in febre qualis urina indicet. XVII. B. 753. in capitis dolore, si quis cibum fastidiat et stomachi rasionem sentiat, bilem evomit. XI. 61. cum gravitate conjunctus multitudinem humoris significat. XI. 61. cum morsu denotat humoris vel vaporis acrimoniam. XI. 61. cum pulsu inflammationem. XI. 62. cum distentione crudi ac flatulenti spiritus copiam. XI. 62. cum distentione ac pulsu membranaceae substantiae inflammationem. XI. 62. cum distentione et gravitate retentam in membranis multitudinem denotat. XI. 62. in vehementi venae temporales pulsantes et quasi vibrari videntur. XVI. 732. vehementes et continui cum febre, si aliquod mortiferum signum praeterea accesserit, admodum sunt perniciosi. XVIII. B. 259. vehementes et continui cum febre, si quidem aliquod signum mortale adfuerit, valde est exitiale. IX. 756. unde vehementissimi exoriantur. XII. 499. eorundem sedes diversae. XII. 500. — quae ad affectus hujus cogni-

tionem eximie faciant (Diagnosis). XII. 501. in vehementi a vino abstinendum est. XV. 701. vehementem solvit pus, aqua, sanguis per nares, os aut aures effluens. XVIII. A. 20.

Capitis dolores: non omnes ab una eademque causa oriuntur et propterea etiam curandi ratio diversa esse debet. XII. 498. in quonam capitis loco remedia aptissime adhibeantur. XII. 507. casus medici, qui eo laborans sibi ipsi venam secuit. X. 814. incipientes sedat cucurbita in cervice aut cum aut sine scarificatione. XI. 306. pars posterior capitis si dolet, recta vena in fronte secta prodest. XVI. 152. XVII. A. 955. XVII. B. 883. quando sternutamenta indicata sint. XVI. 175. dolores calidos et spirituosos arteriae post aures sectio tollit. XI. 313. cura, si quis sine manifesta causa eo vexetur. XIV. 317. continua *Apollonii* doctrina ad temporum et totius capitis dolores citra manifestas causas. XII. 528. sq. (quomodo *Apollonius* ea in re peccaverit. XII. 529). ad capitis dolores ab aestu solis remedia parabilia. XIV. 314. remedia, quae *Apollonius* scripsit ad dolorem capitis, qui ab ardore (insolatione) provenit. XII. 502. doloris, qui ex *bilioso humore* oritur, signa. XII. 558. et cura. XII. 559. si in calvo contingat, quomodo sit curandus. XII. 509. doloris ex *consensu* cura. XII. 559. ad capitis dolorem ex contusione praecepta. XIV. 320. cura ex crapula, vini meracis hemina orti. XVII. A. 478. sin ex alia causa ortus fuerit, panis calidus cum vino meraco prodest. XVII. A. 478. praecepta, quae *Apollonius* ad capitis dolorem ex *ebrietate* et meri potu tradidit. XII. 514. *Galenus* contra hanc capitis doloris speciem in usum vocata medendi methodus. XII. 515. ad capitis dolorem ex *ebrietate* *Archigenis* remedia. XII. 572. ad capitis dolorem ex *ebrietate* et solis aestu remedia parabilia. XIV. 321. ad capitis dolorem ab eduliis-crudis ventriculi remedia parabilia. XIV. 317. quibus dolet ob excitationes, itinera, res venereas etc. ii purgandi non sunt. XV. 900. ad capitis dolorem ex refrigerio. XII. 503. 512. ad capitis dolorem a frigore remedia parabilia. XIV. 316. dolor, quom mali causa humor frigidus et pituitosus est, quo modo

curetur. XVI. 175. ad capitis dolorem ex ictu et casu ab alto praecepta. XIV. 319. doloris ex imbecillitate cura. XI. 63. doloris ob solis aestum aut febrium ardorem cura. XVII. B. 327. ratio medendi generalis ei capitis doloris speciei, quae ab insolatione s. ardore provenit. XII. 505. ratio medendi inveteratis capitis affectibus calidis et frigidis. XII. 512. dolor ex plaga aut lapsu, qui inflammatione intra calvariam terminatur, periculosus est. XII. 522. nec minus is, qui conjunctus est cum ruptura. XII. 522. eum curandi ratio. XII. 523. dolor ex plaga, inflammatio est. XII. 521. et conjunctus esse potest cum vulnere aut contusione; et hisce conditionibus medendi methodus adaptanda est. XII. 521. *Apollonii* ratio curandi dolorem capitis ex plaga aut casu. XII. 520. *Galenii*. XII. 521. sq. *Archigenis* praecepta ad capitis dolores citra febrem obortos. XII. 533. (*Galenii* de iis ratiocinatio. XII. 534) et eos, qui ex stomacho oriuntur. XII. 537. cura capitis doloris, qui in principio febrium occurrit. XII. 560. ex multo flatuoso spiritu ortum tollunt sternutationes. XVII. B. 334. cura ejus, qui ex stomacho s. laesa digestionem oboritur. XII. 535. sq. *Archigenis* ei medendi methodus. XII. 537. de iis, quae *Archigenes* porro ad eam affectionem scripsit, et *Galenii* eorumdem censura. XII. 541. dolores a resurrectione levant statim cibi assumpti. XIV. 317. dolorum ex vaporibus ichorum in ventrem defluxorum cura. VI. 425. ad capitis dolorem a vaporibus remedia parabilia. XIV. 316. ad capitis dolorem ex vini potu. XIV. 317. 502.

Capitis dolor: remedia contra eum in usum vocanda. XIV. 500. ad capitis dolorem remedia. XIV. 398. sq. XIV. 544. XIV. 557. remedium sat efficax. XII. 596. aliud. XII. 597. acopon metasyncriticum. XIII. 1029. *Alexandri* remedium. XII. 557. amuleta, quibus usus est *Archigenes*. XII. 573. *Antigoni* remedia. XII. 557. apophlegmatismi, et quae naribus infunduntur secundum *Archigenem*. XII. 582. 587. aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. *Asclepiades* utitur contra recentes irrigatione. *Nicomedis*. XII. 556. quae ex *Nicomede* et *Charicle*, *Asclepiades* praecepta ad recen-

tem capitis dolorem scripsit. XII. 579. aster stomachicus. XIII. 164. 165. *Barlammæ* monachi remedium. XIV. 548. cataplasmata ad eos facientia. XII. 568.

Capitis dolor: *Chariclis* epithema ad inveteratum. XII. 558. 581. *Chariclis* remedium. XII. 556. quae *Crito* ad eum scripsit. XII. 587. clysteres acres. XVI. 145. elaterium cum lacte in nares infusum. XII. 122. emplastrum aegyptium. XIII. 903. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum sacrum inunctum, rosaceo dilutum. XIII. 779. emplastrum Paphilion. XIII. 527. ad capitis inveteratos dolores Iberis. XIII. 353. ad dolores diurnos malagma. XIII. 985. medicamenta ex *Herae* libris petita. XII. 593. sq. lac in eo male adhibetur. XVII. B. 872. sq. valet contra eum lupinum. XIV. 579. malagma *Protæ Pelusiotæ*. XIII. 338. nasturtii semen. XII. 12. pastilli *Alexandri*, *Antigoni*, *Antonii*. XII. 580. *Antonii* Herbarii pastilli. XII. 557. pastillus *Socratis*. XIV. 501. ruta. XIV. 543. veterem tollunt sternutatoria *Ptolemæi*. XII. 584. dolores diurnos juvat theriacæ. XIV. 271. torpedo tota capiti admota. XII. 363. Ex frigore capitis dolores curandi ratio. XII. 503. sq. vinum meracius. XVII. B. 332.

Capitis fluxionum differentiae. XV. 788. fluxio quonam tendat. VII. 263. defluxiones causae tabis. XVII. A. 61. fluxio multa et glutinosa e capite ad venas jugulares anginae causa secundum *Hippocratem*. XV. 786. fluxio ex capite calida et nitrosa causa est anginae alterius. XV. 791. fluxio a capite ad pulmones tabem affert. XVII. A. 62. fluxio a capite causa bulimi. VI. 422. a capite quibus fluxio fertur, iis veratrum dandum est. XV. 865. (confer. CATARRHUS.)

Capitis fissuras parvas et contusiones *Archigenis* curandi methodus. XII. 576.

Capitis fracturae: *Hippocrates* de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. quinque genera. XIV. 782. octo differentiae. XIX. 431. fracturas, quum ad meningas pervenerunt, cur biliosi vomitus sequantur. VIII. 179. fracturae quomodo tractandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 469. operationes

chirurgicae, ad eas facientes enumerantur. XIV. 783. indicata in iis ec-cope. XIV. 781. etiam callum gene-rant. X. 452. ad capitis fracturas emplastrum ex scilla. XIII. 870. earum, quae ad meningas pertingunt, cura. X. 446. usus terebellae. *Abaptistae*. X. 447. convenientia emplastra vide *Emplastra cephalica*. fracturae cum comminutione cura. X. 450. utilitas sanguinis columbae et turturis. XII. 256.

Capitis furfuratio, quid sit, et unde oriatur. XII. 459. fit ab ichoribus, pruritus concitantibus. XV. 348. me-dendi methodus. XII. 459. remedia ad eam parabilia. XIV. 323. remedia simplicia in usum vocanda. XII. 460. *Archigenis* composita medicamenta. XII. 461. sinagma compositum. XII. 489. urina humana. XII. 285.

Capitis gravitas: auget eam allium. XV. 871. gravant anodyna. XI. 767. gravitatis causa auster. XVI. 412. XVII. A. 33. XVII. B. 609. ex coitu intermisso. VIII. 417. causa est hu-morum redundantia. XVI. 415. a pi-tuita abundante fit. XVI. 15. 165. XVII. B. 660. causa sanguinis stag-natio. XV. 781. adducit somnus mul-tus et insuetus. XV. 625. fit ex in-consueto vini meraci potu. XV. 577. futurae haemorrhagiae indicium. XVI. 798. universi capitis gravitas quid in febris secundum *Hippocratem* indi-cet. XVII. A. 115. gravitas, surditas et hypochondrii tensio signum epist-axeos futurae. XVI. 812. gravitas, quae sine mordaci consistit dolore, somnolenta et cataphorica est. VIII. 161. gravitatem solvit balneum. XV. 719. levare videtur sternutatio. XVIII. A. 159. gravitates, et inveteratos ex plenitudine dolores levare solet venae-sectio in fronte. XI. 306. levat vo-mitus. XVI. 143. in capitis gravita-tibus ex febre a vinis austeris abstinendum est. XV. 646.

Capitis pediculi, remedia ad eos parabilia. XII. 462. XIV. 323. ad *porriginem* capitis remedia. XIV. 395. ad capitis *psudracia*, exanthemata et pustulas ulcerosas remedia. XII. 496. ad capitis *rheumatismum* cataplasma. XIV. 528. remedia alia. XIV. 499. *Capitis tremor*; cui caput tremit, si super molle aliquod supinum reclines, non amplius tremet. VII. 156. ad ca-pitis tremorem remedia. XIV. 398.

ad capitis tumores, talpas vocatos re-media. XIV. 542. ad capitis ulcera pastilli gilvi *Hieracis* Thebani. XIII. 829.

Capitis vulnera ex plaga aut lapsu quomodo tractanda. XII. 521. pur-gatio per alvum in iis prodest. X. 289. XVI. 113. vulnera glutinat myrrha. XII. 127. vulnera cum ossium prae-cisione curat isis. XIII. 774. plagam in capite acceptam si sequatur stupor aut desipientia, malum. XVIII. A. 114. ictus saepe carus sequitur. VIII. 128. concutientia portendunt epistaxin. XVI. 805. concussione *Justus* multos hy-popopios sanavit. X. 1019. laesiones causae apoplexiae et vertiginis. XVII. B. 626. *lucatur*, si prima cervicis vertebra coarctatur ad secundam. XIV. 795.

Capiti conveniens *deligatio*. XVIII. B. 732. 765. fasciae simplices, ad hoc deligandum aptae. XVIII. A. 782. universum obtegens fascia. XVIII. A. 785.

CARARI caro qualis. VII. 226. tar-dissime nutriunt. XVII. B. 484. nec collum nec caput habent. III. 609.

CARAEUS tolme. XIV. 564.

CARBŌ terra est. XI. 406. carbo-nes plerosque esse flavos probatur. XI. 461. sunt prius urendi, quam coquantur medicamenta. XIII. 398. extinctos appetunt nonnunquam mu-lieres gravidae. VII. 133. carbonum vapore quomodo mors accidat. III. 540. IV. 495. caliditas causa tempo-rariae desipientiae. XVI. 531.

CARBUNCULUS, definitio. XI. 77. XIII. 854. XVI. 461. XIX. 442. est ulcus crustosum, cum magna vicina-rum partium inflammatione. XVIII. A. 72. sq. descriptio. X. 979. mor-bus est instrumentalis. VII. 206. quan-do ulcus vocetur. XV. 342. quomodo oriatur. VII. 719. IX. 273. cur orti sint in *Cranone*. XVII. 579. quaedam foeda carbunculorum lues in Asia grassavit. II. 803. in carbunculis pes-tilentibus, qui in Asia grassabant, cutis circa pustulas statim excoziata est. X. 980. et qui iis corripuntur, nec-essario febriçant. X. 980. semper cum ulcere complicatus est. VI. 874. in carbunculis sanguis vehementer fervefactus in humorem melancholi-cum mutatur. VII. 376. carbunculus cum inaequali interperie consistit. VII. 751. naturalis color immutatur.

VII. 75. calorem augent. VII. 5. crusta nigra est. VII. 719. fervorem aestumque denotant. VII. 618. aestivi. I. 530. in pudendis. I. 532. oculi. XIV. 777. oculi, definitio. XIX. 434. remedia ad eum parabilia. XIV. 498.

Carbunculi causae; ex pravis alimentis fit. VI. 750. ab atra bile originem ducit. V. 116. *carbunculi* ex caco-chymia. I. 664. ex calido quidem fervore, sed crassa materie constituitur. XVII. A. 703. calore superante oritur. XV. 369. febris accedit. VI. 860. sit excrementis retentis et putrescentibus. III. 686. causa fluxio est. VII. 22. causae sunt humores vitiosi. VII. 211. XV. 365.

Carbunculi cura. X. 980. XI. 88. ad carbunculos remedia parabilia. XIV. 498. citra dolorem exterens remedium. XIII. 752. refrigerat acetum. XI. 419. *Apionis* medicamentum. XIII. 856. remedium *Apollonii*. XIII. 856. ab *Asclepiade* scripta remedia ad eos. XIII. 855. sq. refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. quidam contra eos utuntur cupressi foliis. XII. 53. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Pamphilioni*. XIII. 447. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum *Telamonis*. XIII. 528. florida *Magni*. XIII. 856. fomenta ex foliis Cypri. XII. 54. *Massaliotae* medicamentum. XIII. 855. nuchum oleum. XII. 14. panacea *Herue*. XIII. 767. sabina. XI. 854. *Tithymalli*. XII. 142.

In CARCERE qui diu sunt conclusi pereunt, si prohibeantur ambulare, ungi et lavari. VI. 370.

CARCHARODONTA animalia. III. 616. musculos temporales validos habent. III. 844.

CARCHEDONIUS ollas teris, quae repente possunt occidere, refertas, adversus hostes projecit, atque protinus collapsi interierunt. XIV. 231.

CARCHESTIUS duplex ad reponendam humeri luxationem. XVII. A. 351. *Carchesii* funes ii sunt, qui in summo malo reperiuntur. XVII. A. 522.

CARCINOMA, (confer: CANCER) definitio. XIX. 443. differentiae. XIV. 779. cura chirurgica. XIV. 786. ad *carcinomata*, emplastrum *Oritonis* ex herbis. XIII. 863. carcinoma uteri, de-

fin. XIX. 430. causae menstrua re-tenta. XVII. B. 854.

CARDAMINE, ejus vires. XII. 124. pro ocimo. XIX. 747.

CARDAMOMUM quasnam possideat facultates. XII. 12. lumbricos interficit et psoras detergit. XII. 12. calidum est. XIII. 337. non est calidum ut nasturtium. XII. 12. acre est. XII. 815. ingreditur theriacam. XIV. 41. discutit. XII. 924. ei succedanea remedia. XIX. 731. pro cyperi. XIX. 733. pro sinapi. XIX. 742. *Babylonicum* succedit rutae sylvestri. XIX. 725.

CARDAMUM vel *Nasturtium* pravam est edulium. VII. 285. opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidum est. XI. 421. natura vitiosum est. XV. 365. seminis qualitates et vires. XII. 11. herbae facultates. XII. 12. nasturtium pro sinapi. XIX. 742. semen pro napy. XIX. 737.

CARDIA vide VENTRICULI OS.

CARDIACA affectio qualis sit morbus ejusque causae. XIX. 420. Syncope cardiaca, quales cordis affectiones sequatur. VIII. 302. causae. VII. 137. causa est venarum oppletio. XV. 775. nonnunquam mortis causa est. VIII. 301. ob dolorum proprietatem exolutionem inducit. VIII. 342. quales affectiones eam sequantur. VIII. 302. ex balneo quando sit metuenda. XV. 721. cura ejus speciei, quae fit ex flava bile. X. 830. *cardiacus* affectus est morbus acutus. XIV. 730. *cardiacus* morbus, definitio. XIV. 735. cura. XIV. 735. *cardiaci* frigent quidem sed non rigent. VII. 607. ad *cardiacos* remedia parabilia. XIV. 532. theriaca. XIV. 273. *cardiacis* in extremis degentibus theriaca. XIV. 305.

CARDIALGIA, definitio. XVI. 572. XVII. B. 677. 745. quinam solummodo vocetur ventriculi oris dolor. V. 275. XVII. A. 316. oris ventriculi affectus est. VIII. 343. est oris ventriculi mordicatio. III. 356. praecedit eam vomitus biliosus. III. 356. sequitur eam vomitus. XVI. 229. eam et cardiognum vocant. XVII. A. 314. autumno maxime vexat. XVII. A. 304. XVII. A. 858. qui a corde eam oriri putant, a situ argumentantur. V. 274. causa est rigoris. XVII. B. 300. vehementis labii inferioris concussionem efficit. XV. 602. a humoribus pravis causa est vertiginis. XIX. 417. ex

cruditate ortae in febribus continuis cura. XI. 42. morbi futuri signum. I. 361. sub quibusnam conditionibus imprimis oriatur. V. 276. causae. VII. 238. XVI. 794. causa est bilis affluens. III. 357. XV. 567. XVI. 14. humor acris ventriculi os mordens. XVII. A. 316. inedia ciborum. X. 544. lumborum doloribus accedens quid doceat. XVI. 792. in febribus quid secundum *Hippocratem* significet. XVII. A. 155. laborantis mulieris casus. XVII. A. 313. contra eam adiposum catapotium. XIII. 145. aqua frigida confert. XI. 54. cotyledon. XII. 41. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. *Archigenis* praecepta. XIII. 168. ad eam sine bilis vomitu. XIV. 450. *Asclepiadis* remedia. XIII. 158. pastillus *Amazonum*. III. 152. panis calidus cum vino meraco. XVII. A. 471. ejus sensum efficiunt palmae fructus. VI. 607. punica. VI. 604. obtundunt uvae passae dulces. VI. 582. radix Spicae nardi. XII. 84. in muliere succo mali granati, polentae insperso sanata est. V. 275. in ea per superiora purgandum est. XV. 335. cuidam mulieri pollis hordeaceus, in mali punici succum inspersus medebatur. XVII. A. 313. casus, punice curatus. VI. 604.

CARDINIS constitutio. XVIII. B. 349.

CARDIOGOMOS, definitio. XVI. 572. XVII. B. 746. 677. vomitus signum est. XVI. 572. quibus fiat. II. 184. i. q. cardialgia. XVII. A. 314. signum decretorium. XVII. B. 396. (confer. *Cardialgia*.)

CARDUI radix urinas crassas ducit. XIX. 695. decoctum ejus urinas crassas, lentas foetidas et copiosas a venis, renibus, ureteribus et vesica educunt. XIX. 676.

CAREA aërem vitiat. XVI. 360.

CAREBARIAE, definitio. XVII. B. 810. iis medetur calidum. XVII. B. 810.

CARICAE (sive *ficus*): aridarum et viridium vires. XII. 132. cum ruta et nucibus alexiterium ad venena sunt. VI. 793. maturae immaturas non mediocriter antecellunt. VI. 571. maturae innoxiae. VI. 792. et morbificae sunt et salubres. VI. 792. siccatae reponi possunt. VI. 786. XI. 367. alvum solvunt. VI. 353. 355. si quis largius esitaverit, offenditur. VI. 571. seni-

bis hieme sunt prae ceteris fructibus eligendae. VI. 352. esus sudin hepar ad voluptatem praeparat. VI. 704. decoctum. XIII. 8. 879. decoctum ad buprestim sorptam. XIV. 141. decoctum ex oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. cum nucibus et amygdalis optimi cibum exhibent. VI. 793. succus lana exceptus sanguinem sistit. XV. 914. ustae pro cyphi. XIX. 833.

CARIDES tenuem testam habent. VI. 735.

CARIES lignorum, ejus vires et usus. XII. 118. quercina ad sedis ficosas eminentias. XIV. 495.

CARIES ossium in corrosione ossis consistit. I. 239. continuitatis solutio est. VII. 37. livida conditio in ea malum. XVIII. A. 10. causae. VII. 34. quibus impendit, purgatio per alvum prodest. X. 289.

CARIS i. e. squilla piscis cum bryoniae radice pota, lumbricos educit. XIV. 242. tenuem testam habet. VI. 735. convenit stomachicis. XIII. 174. digeritur difficile. XVII. B. 484.

CARMIONE, Cleopatrae famula. XIV. 235.

CARNEADES philosophus. XIX. 226.

CARNIVORA pedibus anterioribus pro manibus utuntur. III. 176.

CARNIVORORUM pedes cur sint multifidi. III. 175.

CARNOSAE partes inflammatione obsessae leviter sunt exsiccandae. XI. 90. sq.

CARNOSI homines quam in regione sint. XVI. 92. pulsus parvus habent. IX. 531. in carnis pulsus qualis. XIX. 632.

CARO, definitio. XIX. 367. quid proprie vocetur. VI. 772. est maxime communis partium animantium. XII. 310. secundum *Platonem* propugnaculum est ac tegmen adversus aestum, frigus et lapsus. III. 37. calida pars est. VII. 744. humida est. XV. 253. cur calidam humiditatem intra se habeat. III. 37. similis pars est. XV. 8. XVI. 33. an unum specie sit elementum, quod eam procreavit, an multae, quot hae, et quae sint, et quinam compositionis modus existat. I. 246. cute humidior, ea tamen calidior. I. 570. sola sanguinea est. XVIII. A. 237. ex sanguine non magno negotio fit. II. 21. multum habet sanguinem et calida est. I. 568.

sanguine perfusa, mollis et calida est. XVI. 33. assumpta regeneratur. IV. 552. causa hujus regenerationis. IV. 553. attrita circa costas quomodo sit curanda. XVIII. A. 573. 575. attrita in costis, si negligitur, mucosa fit. XVIII. A. 578. haec quomodo sit curanda. XVIII. A. 579. 581. velut in callum durata cutis est. XI. 758. caraborum et polyporum qualis. VII. 226. castratarum victimarum suavior est. IV. 573. colliquata qualem colorem habeat. V. 701. durescens cutis naturam induit, et cicatrix fit. XVII. A. 903. nimum elixa difficile concoquitur. VI. 302. recens generata mollis est, compacta sanguine nuper concreto, et similis nuper coacto caseo. XVIII. B. 842. gracilior fit, sed firmiter exercitatione, ignavis vero abundat, sed mollis est. XVIII. A. 597. gracilium mucosa magis quam plenorum. XVIII. A. 361. quomodo fiat mucosa. XVIII. A. 579. pituitosior fit ex sanguine pituitosiore. VII. 225. ubi producenda est, cur maxime abstinendum ab adstringente medicamento. X. 192. in carne continui solutio quomodo a Graecis vocetur. XVIII. A. 482. aliquo telo tum contusa, tum caesa si sit, huic ita medendum est, ut quam celerrime supuret. X. 280.

Carnis colliquationem in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. colliquationem qualis urina indicet. XIX. 589. conditio in mulieribus. IX. 111. corruptionem quibusnam nominibus *Hippocrates* significet. XVIII. B. 455. diversitates pro organis, in quibus occurrit. II. 610. divisio ulcus vocatur. XVIII. B. 419. et reliquorum omnium elementa. I. 253. supercrescentis cura. X. 200. sq. ad carnem excrecentem pastillus *Arei*. XIII. 829. alia remedia. XI. 696. carnis excrecentiam reprimat pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. excrecentiam reprimat pastillus *Threpti*. XIII. 828. supercrescentis cura. X. 988. generandae substantia sanguis est. X. 174. generandae opifex natura. X. 174. in ejus generatione duplex provenire excrementum necesse est. X. 175. incrementum provocat frictio mediocris. VI. 108. livida conditio propter ossis cariem, malum. XVIII. A. 104. in manu utilitas. III. 36. minimum inest extremis animalium partibus. VI.

773. usus praeter consuetudinem multus quid efficiat. XV. 574. ad *carnis* mutationem alimentifacultas. VII. 227. *Carni* generandae prodest emplastrum ex scilla. XIII. 870. nigrae simul et callosae ab elephantii nomen fecerunt. VII. 227. quomodo oriatur. VII. 227.

Carnem auget frictio mediocris. VI. 93. prave affectam et resectam procreare possumus, quoniam e sanguine orta est. I. 241. ad carnem conglutinandam remedia parabilia. XIV. 526. detrahit et liquat squama aeris et helitidis. XII. 224. detrahente nata remedia saepe epulotica vocantur. XI. 757. dissolvit et liquat frictio mollis multa. VI. 96. fungosioram creat ptisana fabarum. VI. 529. laxam et flaccidam gignunt urvae. VI. 574. liquat chrysocolla. XII. 242. colliquat vitis agrestis. XI. 683. generat aqua calida. XVIII. B. 841. sq. facit aridum cephalicum ex *Serapiade* inscriptum. XIII. 847. producens remedium fit ex cera, oleo et aerugine. X. 167. generat emplastrum aniceton. XIII. 878. genuinam generat emplastrum *Herac*. XIII. 765. producit emplastrum viride Hecatondrachmon cum cerato mixtum. XIII. 491. ad carnem instaurandam picari egregium medicamentum est. X. 997. producere potest thus in humida natura, in siccata non. X. 178. creat in quibusdam ulceribus thus, in aliis non. X. 179. remittit et facile contractibilem reddit frictio mollis pauca. VI. 96. replet emplastrum melinum. XIII. 940. sub laxam ac subinane generant fici. VI. 571. tenellam colliquantia, idque absque dolore, quae. XI. 756. tenuem habentibus aquae frigidae potio non conducit. X. 624. urit, liquat et corrumpit faex usta. II. 137.

Carne implet laxa et fluida frictio mollis mediocris. VI. 96. molli praediti quina. XIII. 662. ex carne pus. XV. 414. carne tenera praedita corpora facile phlegmonem recipiunt. XIII. 662. a carne abstinendum in ossium fracturis. XVIII. B. 406. in carne continuitatis solutio ulcus, vulnus, ruptio et contorsio est. X. 160.

Carnes quomodo procreentur secundum *Empedoclem*. XIX. 337. ex sanguine generantur. IV. 551. XV. 74. a semine feminae fieri *Hippocrates* putat. XIX. 323. quando in foetu

orientur. IV. 550. quoad facultates alendi singulae recensentur. VI. 661. quaedam nutriunt, quaedam lethales et venenosae sunt. XII. 311. alimoniae in earum bonitatem effectus. XV. 882. deuruntur ex cedrea. XII. 17. num dolores fusos et laxiores inducant. VIII. 104. sq. cur ad recipiendas fluxiones sint promptissimae. XVI. 469. humiditas habentibus conducit famas. XVIII. A. 172. minuunt exercitationes. XVII. B. 8. sal constringit, quae in eo condiuntur. XI. 694. refrigerantur ex sanguinis inopia. XVII. B. 208. sanguine nutriuntur. II. 212. quomodo in statu suo normali servantur. X. 742. quae sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. sq. siccant et incorruptas servat muria et aqua marina. II. 129. ulceribus supercrecentes adstringunt aloë et aeris squama. XIV. 226. e ventre introrsus extorsusque tractrices sunt. II. 61. XVII. B. 311. differentiae earum, quando sale conditae sunt. XII. 321. assatarum et in aqua elixarum differentiae. XII. 321. differentiae, quoad praeparandi modos. VI. 667. in aqua coctae humidius alimentum exhibent. VI. 667. assatae alimentum siccius dant. VI. 667. assatae calefaciunt. XV. 179.

Carnes, earum differentiae pro animalibus, unde petuntur. XII. 320. animalium, probe coctae optimum sanguinem gignunt. VI. 661. animalium agrestium et sale conditae siccant et calefaciunt. XV. 179. juniorum animalium ab ea annosorum valde quoad alendi vires differunt. VI. 704. animalium castratorum sunt praestantiores. VI. 663. senum pessimae. VI. 663.

Caro agnina qualis. VI. 774. humidissima et glutinosa est. VI. 663. humida, glutinosa et mucosa est. VI. 789. facit crassum sanguinem cum bono succo. XVII. B. 69. senibus non conducit, nam humida, rancosa, glutinosa et pituitosa est. VI. 340.

Caro anatis dura est. VI. 700.

Caro anguillae, ea abstineant senes. VI. 340.

Caro anserum qualis. VI. 703. 704.

Caro asinina editur in Alexandria. VI. 486. agrestium caro oervinae propinqua. VI. 664. domesticorum caro editur, et qualis sit. VI. 664. ea non nisi vescuntur homines asinini. VI.

664. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Carnes avium ut alimentum. VI. 700. sq. facile assimilantur. I. 655. avium minore, suilla maiore, bubula hac maiore indiget digestionem. I. 655.

Carnes bubulae quomodo sint praeparandae, ut inolestias non gignant. XV. 879. tardissime alunt. XVII. B. 484. maiorem requirunt digerendi vim quam suilla et avium caro. I. 665. bubula difficulter alteratur. XV. 413. nutrit quidem, sed generat sanguinem crassiorem. VI. 661. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. bubulae secundum Hippocratem melancholicas affectiones augent. XV. 879. bubulas duras, si coquendis adduntur, friabiles et teneras faciunt folia Fici. XII. 133. liquor ex iis defluens, quum assantur, ad aurium vermes. XIV. 334. etiam ad aurium dolores. XII. 634. non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. quibus maxime conveniat. VI. 662. quidam facile concoquant. X. 493. in aliquibus facilius digeruntur, quam pisces saxatiles. X. 460.

Caro camelina in Alexandria comeditur. VI. 486. concoctu est difficilis. VI. 664. maxime sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Caro caprina qualis. XV. 880. cur aestate optima, autumnus vero pessima. XV. 881. magno in usu est. VI. 555. difficulter coquitur. VI. 486. cum caprina et ovilla carne rure editur faba. VI. 532. praeter succum vitiosum habet acrimoniam. VI. 663. cholerae gignit. XV. 881. senibus est inutilis. VI. 340. caprina quando noxia et quando conducit secundum Hippocratem. XV. 880.

Caro cervina succum generat vitiosum. VI. 664. qualis. XIX. 686. senibus est inutilis. VI. 340. caro colubinarum concoctu est facilis. VI. 700. quae in patinis condiuntur, inter coctas et assatas sunt medicae. VI. 667.

Carnes quomodo simpliciter condiuntur. XI. 373. excrementitiae quales vocentur. VI. 745. frigidae cur sint, ubi ventriculus calidus est. XVII. B. 206. gallorum tenera et mollis est. XI. 294. concoctu facilis. VI. 700. gallorum veterum caro alvum sistit. XI. 576.

Carnes hircinae, taurinae et sae conditae sanguinem nigriorem gignunt.

V. 115. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. deterrima est ad bonum succum generandum. VI. 663. *hoedina* qualis. VI. 775. XIX. 687. non incommoda senibus. VI. 340. humanae remedia sunt ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. humidas condire et servare potest *chalcanthus* s. atramentum sutorium. XII. 238. inanitae quales noxas afferant. VI. 486. *leonis* a quibusdam eduntur. VI. 664. siccae et calidae sunt. I. 255. *leonis* siccior et calidior est, humidior, frigidiorque ovis, media inter utramque hominis; atque inter ipsos homines *Dionis* caro e. g. calidior est, frigidior autem *Philonis* I. 255. *leporum* gignit sanguinem crassiorem. VI. 664. luxuriantes quibusnam ulceribus superveniunt, quibusve non. X. 281. luxuriantes quomodo in universum tractandae. I. 261. ad carnes luxuriantes *Philoxeni* remedium aridum. XII. 731. *mulli* piscis dura est. VI. 727. ostrearum crassi succi est. VI. 769. caro ostrearum mollissima. VI. 734. ostrearum caro ventrem reprimat. XI. 576. ab iis senibus est abstinendum. VI. 340.

Caro ovilla juvenibus, nec tamen senibus est commoda. VI. 340. humidior et frigidior est. I. 255. excrementosior est et succi deterioris. VI. 663. adiposis danda. XVII. B. 12. non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 130. caro phasiani illi gallinarum est similis. VI. 700. *reptilium* veris tempore gigni cernuntur. VII. 225. *porcelli* recens nati et porci vetustissimi est deterrima. XV. 883. *porcelli* cur prava. XV. 882. Carnes piscium, differentiae, quatenus in stagnis, fluminibus aut mari degunt. VI. 711. durae carnis pisces quales. VI. 726. durae carnis pisces aegre digeruntur. VI. 730. molli carne praediti quale alimentum praebeant. VI. 720. mollis carnis pisces condi nequeunt. VI. 746. boni succi sunt, praeter illorum, qui in stagnis degunt. VI. 795. sq. cartilaginei quales habeant. VI. 737. saxatiles qualem carnem habeant. VI. 720. facile digeritur. XVII. B. 489. pleuriticis conducit. XV. 481. *παθουαί, οαυραί, εώλαι* quales sint. XVI. 761. salitae tarde nutriunt. XVII. B. 485. salsae sanguinem melancholicum generant.

VI. 528. salsae causae febris ardentis. XV. 739.

Caro suilla humanae est similis. XII. 254. suilla optima est. XV. 882. praesertim ab iis, qui mediam aetatem sunt assequuti. XV. 883. suilla optima montana est. X. 549. castratorum suum suavissima. VI. 676. suilla maxime nutrienda est. X. 482. succum glutinosum et crassum generat. X. 482. suilla bonum quidem, sed viscosum sanguinem generat. XI. 373. suilla pinguis minus bona est. XV. 884. suilla non conducit senibus. VI. 339. ea et pane soli fere athletae vescuntur. VI. 488.

Caro viperarum, ejus virtutes et usus. XII. 312. aestate sitis efficax est, secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers. XIV. 45. (Carnes ceteroquin animalium singulorum quod attinet, conferantur animalia ipsa).

Carnium immodici incrementi causa cutis adstrictio. XVII. B. 2. esus rariori habitui et hirsutis convenit. XV. 218. usum quatenam corpora facilius ferant. XVI. 92. quoad alendi vires differentiae pro parandi ratione. XVII. B. 487.

in *Carnibus* cachexia aquea quibus est, lenis utilis: cibis est. VI. 526. *carnibus* flaccidis humidisque prodest emplastrum ex salicibus. XIII. 800.

CARNIVORA animalia superiores et inferiores dentes habent. XVIII. A. 358.

CAROTIDES arteriae. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebra. IV. 332. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. decursus, et formatio plexus retiformis. III. 305. 697. sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. externae rami. IV. 333. internae decursus. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503.

CARPASI succus pro succo balsami. XIX. 738.

CARPESTUM, descriptio et usus medicus. XII. 15. loci nativi ibid. et XII. 16. *ponticum* Laërtio efficacius videtur. XII. 15. simile generi *phu* appellato. XII. 15. XIV. 72. plurimum in *Sido* Pamphiliae gignitur. XII. 606. XIV. 72. frequenter in Syria

occurrit. XII. 16. ad antidota loco cinnamomi usurpatum. a Quinto. XIV. 71. miscetur medicamentis auricularibus. XII. 606. pro damasonio. XIX. 727.

CARPUS (brachiale) definitio. II. 790. XIV. 704. analogia cum tarso et differentiae. III. 203. ossa II. 770. XIV. 723. octo ossibus constat. II. 770. XVIII. B. 433. nisi diligentius inquiratur, ex uno osse constare videtur. III. 121. ossa cur compluria. III. 121. 125. 129. os octavum; ejus constructio et usus. III. 134. os novum. III. 137. ossa cur magis constricta sint ea, quae ad cubitum, quam quae ad carpum posita sunt. III. 129. cur in duos ordines disposita. III. 130. ejus ossa tria mutua symphysi deligata sunt. XIV. 723. non per symphysin sed synarthrosin inter se conjunguntur. II. 770. eorum motus. III. 124. variae formae eorum utilitas. III. 126. singularis structurae usus. III. 121. et tarsi differentiae; ejusdemque utilitas. III. 203.

Carpi articulatio duplex. III. 133. articuli figura media quae. IV. 452. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. quatuor motus. III. 102. cur in eo musculi nulli. III. 48. ossa ne luxentur, quomodo natura praeviderit. III. 123. luxati repositio. XIV. 796.

Carpi musculi: extendens musculus unus. II. 245. moventium tendinum insertio. III. 138. quinam extendant musculi. IV. 395. XVIII. B. 980. moventes musculi infingunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. 138. extensoris musculi situs. III. 107. extendens musculus unus. II. 245. flectentes musculi duo. II. 244. XVIII. B. 985. flectentium musculorum situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. origo. II. 260. musc. carpi et digiti majoris unus. II. 241. dissectio. II. 252. reflectens musculus ubinam oritur. II. 257. carpi diarthrosin intro vertens musculus. II. 245. musculi, carpum versus digitum magnum inflectentis tendo ubinam inseratur. II. 271. carpum invertentis musculi origo. III. 100. flexor carpi ulnaris, origo. III. 257.

Carpum infestantes morbi. XIV. 778. arteria ad carpum insolitum nonnunquam habet decursum. IX. 323. in carpo cur minimi sint obliqui motus, sorsum autem ad brachium maximi.

III. 165. in carpo nervi vulneris casus in juvene, philosophiae studioso, ejusque cura. X. 403.

CARTERI compositio valentissima ad haemoptoën. XIII. 80.

CARTHAGINENSIVM lex de vini potu, ejusque praestantia. IV. 810.

CARTHAMI semini succedaneum. XIX. 732.

CARTILAGINIFICA facultas. II. 13.

CARTILAGO, definitio. XIX. 368. similis pars est. XV. 8. elementum est. I. 467. inter primas partes est, quae generantur. V. 674. ultima pars est, quae perficitur. I. 578. quam habeat qualitatem. I. 602. ossis vicem gerit. II. 501. cartilago, nervus, ligamentum, nunquam in se invicem transeunt. IV. 5. cute est durior. I. 602. frigida est. XV. 253. sicca quidem, sed minus quam os. I. 569. mollior osse, sed durior quam aliae partes. III. 519. ossis imago. XIX. 368. quando confici possit, et quando non. VI. 671. ejus nutrimentum. II. 212. nutritur mucus ei circumfuso. XV. 255. cartilaginum in articulis usus. III. 42. 928.

Cartilaginis usus. IV. 61. 268. cur superfluum sit, ut sensum habeat et motum. IV. 268. cartilaginis substantia ad subjecta instrumenta tegenda ac defendenda est idonea. IV. 61.

Cartilagines nervos nullos accipiunt. IV. 268. patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. non regenerari eas in confesso est. XVIII. A. 31. cur non palpitent. VII. 594. affectus earum aut insanabiles sunt, aut sanatu difficiles. III. 533. persectae nec augeant nec coalescunt. XVIII. A. 30. ad cartilagines in alto corpore putrescentes *Damocratis* emplastrum. XIII. 821. ad praecisas emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. unctionis cujusdam usum articulis praestant. III. 42. IV. 6. 111. XVIII. A. 98.

Cartilagines singulae: arytaenoidea. III. 553. aurium. III. 893. XVIII. B. 29. XIX. 359. cricoidea. III. 552. costarum. II. 654. costarum utilitas. III. 598. ensiformis sterni usus. III. 598. epiglottidis. III. 587. usus. III. 586. XIV. 713. 716. laryngis, descriptio. III. 551. sq. usus. III. 557. cur non ex una cartilagine constet larynx. III. 557. sed ex pluribus. III. 554.

ex tribus constat. V. 233. nasi. III. 918. ossea. II. 654. scutiformis (thyreoidea) laryngis. III. 551. tracheae, utilitas. III. 529. formam habent litteram C referentem. II. 602. cur cartilaginee in anteriore parte sint positae. III. 530. cartilaginee cur non perfectos forment circulos. III. 522-531.

Cartilaginei pisces ut alimentum. VI. 737. cutis eorum aspera est et noctu splendens. VI. 737.

CARUM, medicae ejus facultates. XII. 13. flatus extinguit et urinas cit. XII. 13. *cari* radices facultates. VI. 654.

CARUNCULA lacrymalis, ejus usus. III. 809. pudendi muliebris defin. XIV. 706. vesicae cervici innata quomodo cognoscatur. VIII. 12. quibus in urina crassa carunculae parvae aut veluti capilli exeunt, iis a renibus excernuntur. IX. 577. XIX. 612. *Carunculae* in urina renum exulcerationem denotant. VIII. 392. parvae aut piliformes in urina a renibus veniunt. XV. 165. in urina renes affectos docent. XVII. B. 767.

CARUS, (confer. *Sopor*) definitio. VIII. 231. XVI. 645. XVII. B. 788. quomodo differat ab apoplexia. VIII. 231. differentia a catalepsi, catococho et comate vigili. VIII. 232. et somno XVI. 646. an possit appellari coma. XVI. 646. est functionis imaginatricis laesio. VII. 69. generationis theoria secundum *Hippocratem*. VIII. 231. in eo et memoria et ratio perditur. VIII. 161. respirationis conditio. VIII. 232. palpebrarum conditio. VIII. 232. vox quoque laeditur. VIII. 270. sopor altus est. X. 931. causae. VIII. 231. sq. causa in febris insultu. VIII. 134. causa est capitis refrigeratio. VIII. 161. extrema constipatio. VII. 14. dorycnidium parce sumtum. XI. 864. viscidus humor. VIII. 232. hyoscyamus sumtus. XII. 147. causa erat maxillae luxatio non reposita. XVIII. A. 447. causa est sensuum principium humectatum et frigescent. VII. 576. saepe sequitur fortes ictus capiti adactos. VIII. 128. concitant eum temporum plagae. III. 850. stomachi imbecillitas. VII. 137. ex immodico vini usu gignitur. I. 661. eo laborantes *Hippocrates* mutos vocat. XVII. B. 788. ubique malus. XVI. 644. quandonam sit bona tum causa, tum signum. XVI. 645. gravis post ca-

pitis dolorem abscessum post aures futurum indicat. XVI. 229. in morbis sine coctionis notis pessimus. XVI. 259. pereunt, quibus voces deficient, post judicationem. XVI. 693. in eo perfusiones capitis calfacientes utiles sunt. XIV. 732. sternutamenta conveniunt, et solis aspectus e directo. II. 883.

CARUS ventus aliquando siccus esse videtur. XVII. A. 653. frigidus manifestus videtur. XVII. A. 654.

CARVI radix in confinio est boni et mali succi. VI. 794.

CARYA idem quod *NUCES*.

CARYEDON, fracturae spec. XIV. 780.

CARYINUM oleum, ejus qualitates et vires. XI. 871. eas noscere medico necessarium. XI. 483. *vinum* dulce et nigrum. VI. 801. XV. 632. *Galenus* amicus ex sola descriptione cognovit. VIII. 774.

Caryotae. VI. 607.

CASEOSUM quod est in lacte, emplasticum est. XI. 635. prodest in dysenteria et omni ventris acri fluxione. XII. 267. lactis multum potum nocet, hepar obstruit, et renum calculos gignit. VI. 687.

CASEUS est lac coagulatum. XII. 269. quo lacte paretur. XII. 265. praeparationis modo, aetate etc. differentiae. VI. 698. vires et facultates. VI. 696. 765. XII. 269. ejus facultates et usus medicus. XII. 269. pinguis, quomodo fiat. XII. 270. album exacte cohibet. XI. 575. XIV. 226. emplasticum remedium est. XI. 635. omnis crassi succi est. VI. 765. VI. 767. facit crassum sanguinem cum bono succo. XVII. B. 69. flatum et adstrictionem et ciborum incendium efficit. XV. 873. plurimum habet lac crassissimum. VI. 682. non facit lac asininum. XII. 265. multus non conducit senibus. VI. 339. cum pane comestus nocet. VI. 486. a putredine conservat dracontium. XI. 866. durus tarde nutrit. XVII. B. 485. edere eum repletos in potu deterri- mum est. XV. 873. usus ad gignendum calculum aptissimus. XVI. 366. immodice comestus calculorum in renibus causa. XVII. B. 47. optimus quomodo cognoscendus. VI. 698 sq. oxygalactinus omnium praestantissimus. VI. 697. oxygalactinus comeditur cum pane typhino. VI. 518. oxygalactinus conglutinat vulnera. XII.

272. salsus recens ad sugillationes. XII. 808. vatusicus optimus. VI. 697. vetus mali succi est. VI. 768. vetus sanguinem melancholicum generat. VIII. 184. vetus utilis ad arthritidem. XII. 270. creditum est, caseum humidum, si foliis draconitii tegatur, a putredine conservari. XI. 865.

CASSIA, diversae ejus species enumerantur, et cujuslibet virtutes exponuntur. XIV. 257. quasnam habeat facultates et quomodo agat. XII. 13. optimae descriptio. XIV. 258. optima in cinnamomum degenerat. XIV. 56. cinnamomo proxima. XIV. 70. quae nam antidotis injicienda. XIV. 72. menses provocat. XI. 775. fistula pro cinnamomo. XIX. 732. ei succedanea remedia. XIX. 781. rotunda pro malabathro. XIX. 735.

CASSII colica. XIII. 276. colica dolorem sedans. XIII. 286.

CASTANEAR fructus magis dulcis quam acerbus. XI. 648. alibiles et crassi succi sunt, minime tamen mali. VI. 792. omnium sunt praestantissimae. VI. 621. adstringentem qualitatem imbecillam possident. VI. 779. ventrem minus adstringunt. VI. 779. cibus sunt crassus. VI. 777. Sardiniae et Leucenae a regionibus appellantur, in quibus crescunt. VI. 778.

CASTIGARE quid antiqui dixerint. V. 28.

ad CASTITATEM confert agnus castus. XI. 808. castitatis in quodam noxius effectus. VIII. 451. (confer. COITUS et VENERIS abstinencia).

CASTOR et POLLUX stellae essentia. XIX. 273.

CASTORIS testiculi convulsionebus medentur. XIV. 241.

CASTORES a quibusdam vocantur parotides. XIX. 440.

CASTOREUM, (testiculus castoris) ejus vires et usus medicus. XII. 337 — 341. liquatur sapa. X. 867. est simul et nutrimentum et medicamentum calidum. I. 681. concoquit. XII. 702. adstringit, concoquit et discutit. XII. 713. calidum est. I. 649. contrarium est opio. XIII. 150. usus in cerebri phlegmone. X. 799. olfactu uteri strangulatus efficit. XIII. 320. hellebori antidotum. XIV. 761. ad hysteriam. XIII. 320. usus in lethargo. X. 932. usus in phrenitide. X. 929. ex castoreo remedia ad palpitationem

adhibent. VII. 601. ad aurium, oculorum et dentium dolores. X. 868. ad coli dolores. X. 869. ei succedanea remedia. XIX. 731. pro styrace. XIX. 744. ex castoreo acopon. XIII. 1018. de castorei usu Archigenes librum scripsit. XII. 337. ex castoreo compositio utilis ad rigores et quartanas. VII. 636.

CASTRATI quomodo se habeant. IV. 572. castratorum animalium caro suavior est. IV. 573. VI. 663. Castrationis in cor reactio. IV. 575.

ut CASTUS acopon calefaciens. XIII. 1037.

ut CASTUS discutiens emplastrum. XIII. 931. Casti gangraenicum emplastrum. XIII. 739.

CASUS a fortuna differentia. XIX. 262.

CASUS s. historiae aegrotorum. Casus abscessus in gula. VIII. 337. narratur, quo deformis, qui formosum puerum volebat procreare, depinxit puellum elegantem jussitque uxorem inter coeundum illum inspicere. XIV. 253. sq. cujusdam, qui ob laborem in studiis atque vigiliis memoriam paene amiserat. VIII. 165. adolescentum duorum, quorum alter febre continente citra putredinem, alter cum putredine laboravit. X. 608. adolescentis, febre illegitima tertiana laborantis. XI. 27. adolescentis cum febre rubidam proluviem non paucam secernentis. XVI. 623. adolescentis in mendacium foro decumbentis et febre ardente correpti. XVII. A. 614. adolescentis, in quo implicatio tertianae febris cum quotidiana continua erat. VII. 355. — adolescentis, qui ex refrigeratis spiritus instrumentis tussim contraxerat, et sanguinem respuebat. X. 371. adolescentis, qui in primo articulo medii digiti dextrae manus tendinem ex contusione putrescentem habebat. XIII. 574. 577. adolescentis, cum febre proluviem rubicundam non paucam secernentis. XVI. 623. adolescentis phrenitici. XVII. A. 790. adolescentis alopecia laborantis, quem Galenus curavit. XII. 384. 399. adolescentis dolore oculorum laborantis, quem Galenus balneo liberavit. XVIII. A. 46. et alius, quem vino liberavit. XVIII. B. 49. adolescentis epileptici, cui tibia videbatur veluti aqua frigida. VIII. 194. adolescentis, qui in pancratio digitum

indicem morsus erat, et tam male se habuit ex usu emplastri albi ex pipere, ut in periculo esset, ne pars tota morsa putresceret. XIII. 418. aegri, ex lapsu spina vertebrali laborantis. XVIII. B. 768. *Agesis* filiae tuberculis pulmonum laborantis. XVII. B. 126. *Arriæ*, stomachi dissolutione affectae. XIV. 218. sq.

Casus cujusdam, qui ex usu aquae *Albulæ* aluminosae febricitavit. X. 536. *Anaxionis* febre ardente laborantis. XVII. A. 769. *Anaxionis* pleuritide laborantis. XVII. B. 392. anginae, ex laesione vertebræ primæ a *Hippocrate* descriptis. VIII. 238. sq. anginosae, quæ apud *Bitonem* decumbebat. XVII. A. 593. animi deliquii aliquot recensentur. XVII. B. 540. *Antigenis* uxoris. XVII. A. 359. *Antipatri*, nephritico affectu infestati. XIV. 218. morbi quo periit, historia. VIII. 293. sq. *Antonini* imperatoris. XIV. 651. anus atheniensis, quæ vel ex maxima sumtæ cicutæ copia nullam noxam pensavit. XI. 601. *Apoloni* hepatitis laborantis. XVII. A. 782. *Aristæi* uxoris fratris. XVII. A. 326. cujusdam, qui ex boletorum esu symptomata gravia perpessus est. VI. 656. cujusdam, cui caecitatis imminabat periculum. XI. 299. *Calvi*. XVII. A. 762. *Cambysis*. XVIII. A. 156. casti cujusdam male affecti. VIII. 451. catochici. XVI. 684. cerebri vulneris *Smyrnæ* in *Jonia* observatus. XVIII. A. 29. humoris a cerebro in ventriculum defluentis. X. 520, quidam lethales ex cantharidum usu. XV. 913. *Chaerionis* febre ardente laborantis. XVII. A. 588. *Clazomenii*. XVII. A. 289. *Cleonactidis* febre ardente, eaque erratica laborantis. XVII. A. 279. colicos dolores simulantis. XIX. 2. *Critonis* plenitudine synanchica laborantis. XI. 206. *Critonis* febre ardente laborantis. XVII. A. 288. cursoris, cui *M. tibiam* extrorsum abducens erat abruptus. II. 298. sq. cujusdam, qui bile multa abundabat. VIII. 374. cantharidum devoratarum letalis. XV. 913. *Dealcis* uxoris, quam ex moerore febris prehendit horrida et acuta. XVII. A. 786. in *Dealcis* horto jacens. XVIII. A. 131. *Diodori* grammatici, qui ex fame epilepsia correptus est. XI. 242. divitis cujusdam, qui medicamentum sumserat, et fallere *Galeum* quaerebat. IX. 218. doloris

capitis ex insolatione. XII. 502. doloribus colicis vexati. VIII. 41. alius dolorum colicorum ex medicamento sumto. VIII. 42. quadragenarii, dolentis ob mordaces succos, in tunicis intestinorum impactos. X. 856. dolentis in regione renum. VIII. 406. dolentis circa vesicam. VIII. 407. *Dromeadae*, febre ardente correptæ. XVII. A. 293. *Dysodis* ab *Hippocrate* breviter commemoratus. XVI. 659. elephantiasi laborantis, qui casu sanatus est. XII. 312. elephantiasi laborantium. XII. 312. XVIII. A. 80. epileptici, paeoniae radice curati. XI. 859. grammatici, qui in epilepsiam ob oris ventriculi consensum incidit. VIII. 340. epileptici ex jejuniis. XI. 177. *Epicratis* uxoris, febre ardente laborantis. XVII. A. 274. *Erasini*, febre ardente laborantis. XVII. A. 286. erysipelatis in crure. XI. 105. *Eudemi* peripatetici. XIV. 605. filiae *Euryanactis* febre ardente laborantis. XVII. A. 590. exolutorum aliquot. XVII. B. 540. exsiccati a medicis. X. 470. cujusdam, qui ex balneo in *Albulæ* aqua febricitavit. X. 536. alius, qui ex usu aquae aluminosae febricitavit. X. 535. febris acutæ casus *Pythionis*. XVII. A. 483. febris, quam *Galeus* quartanam esse statim cognovit. XIV. 606. febre et hydrope anasarca laborantium. XVII. B. 426. febris puerperalis. XVII. A. 785. febris, quæ sine ulla coctionis signa finita est. IX. 720. febris cum crisi in septimo die. IX. 808. judicatae die sextodecimo. IX. 807. cum crisi letali. IX. 747. sanati a febre acuta, transmissa per cutem bile flava. VIII. 374. febris horridæ in muliere. IX. 675. febris complicatae in adolescente. IX. 680. habentis motum febris tardiozem in primis diebus. IX. 722. febrientis decima hora diei. IX. 800. febrientis ex coena copiosa. X. 581. duorum febricitantium in diversis regionibus. X. 593. febris synochalis ex putredine. X. 609. febris semitertianæ. IX. 677. febre ardente correpti. VIII. 145. febre ardente correpti, qui in *Dealcis* horto jacebat. XVII. A. 561. febre ardente laborantis, et in mendacium foro decumbentis. XVII. A. 614. febris in adolescente cum virium prostratione. X. 671. sq. galli, tumore scirrhuso pericardii laborantis. VIII. 304. genu, quod facile rigebat, XIII.

574. cujusdam, cui rotula avulsa est. III. 253. hepatis phlegmonis. X. 792. hepatis inflammationis in *Glaucone* philosopho. VIII. 361. *Hermocratis*, febre ardente correpti. XVII. A. 528. *Herophantis* febre ardente laborantis. XVII. A. 266. *Heropyti*. XVII. A. 772. sq. herpetis in muliere Romae vivente. X. 1007. *Hippostrati* uxoris, quae ex annua quartana hypochondrii sinistri tumorem habebat. XVII. A. 432. hominis, febre ardente correpti, qui incalescens coenavit et bibit liberalius. XVII. A. 295. alius, qui colis palpitacione laborabat. VIII. 449. qui longo tempore a coitu abstinuit. VIII. 450. penis tumidi ex coitus intermissione. VIII. 451. *Casus* hominis intemperie calida simul et sicca ventriculi laborantis. X. 504. alius. X. 506. hominis febre ardente correpti, qui incalescens coenavit liberalius. XVII. A. 295. hominis qui sensu carebat in digitis manus. II. 343. humeri luxati, quem alii medici non cognoverant. XVIII. B. 641. sq. aegri vitiosis humoribus laborantis. X. 857. alius. X. 858. infantis ex lactis vitiosi usu ulceribus laborantis. VI. 686.

Casus ex scamnoneo intestinorum doloribus vexati. X. 858. juvenis, febre correpti, qui ob multa erat siccissimus. X. 671. juvenis, qui inciderat in lassitudinem ulcerosam. VI. 257. juvenis, in primo articulo medii digiti dextrae manus totum locum circa nervum tam humentem habentis ex contusione, ut computresceret. XIII. 574. juvenis *Meliboeae*. XVII. A. 790. juvenis ex ira febricitantis et aquae frigidae potu sanati. X. 688. juvenis ex meatuum obstructione febricitantis. X. 671. juvenis sanati senio ex morbo laborantis. X. 721. juvenis, quem amare *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 631. 633. XVIII. B. 40. juvenis odoratus hebetudine ex diuturna gravedine et destillatione laborantis. II. 868. juvenis in digito morsi. XIII. 418. juvenis ex medici errore interfecti. XVIII. B. 6. juvenis, ex intempestivo balnei usu necati. XVIII. B. 6. juvenis oculorum inflammatione laborantis. XVIII. A. 46. *Larissae*. XVII. A. 762. 779. *Martii* qui evacuato melancholico humore a *Galeno* curatus est. XVI. 456. cujusdam, qui non poterat movere manus ad partes externas. III. 156. sq. cu-

jusdam, qui trium digitorum sensum amiserat. VIII. 56. cujusdam, qui per reliquas manus partes ita resolutus erat, ut neque sentiret, neque moveretur, sed in tribus digitis sensum haberet integrum. VIII. 61. cujusdam qui in manu stilo vulneratus est. X. 390. cordis nudati in puero *Marylli* mimographi, qui sanatus est. II. 631. 632. sq. in manu stylo vulnerati, et *Thessali* inepta ejus cura. X. 390. cujusdam qui sensu deficiente in brachio et manu laboravit. VIII. 255. medici, qui dolore capitis laborans, nocte sibi ipsi venam secuit. X. 814. quotannis melancholia laborantis. XVIII. A. 79. *Melidiae*. XVII. A. 301. memoriae perditae. VIII. 147. *Metonis* febre laborantis. XVII. A. 283. mictus pilosi, ubi corpora pilosa dimidium cubitum excedebant. XVII. B. 768. *Mosci*. XVII. A. 325. mulieris, partu a stranguria liberatae. XVII. A. 355. sq. mulieris coxendicum dolore laborantis, qui post partum destitit. XVII. A. 357. mulieris, cancrosum in mammis tumorem habentis, quae sanata est. XVIII. A. 80. mulieris enixae in *Mendacium* foro. XVII. A. 641. enixae nec purgatae apud aquam frigidam. XVII. A. 746. mulieris gemiparae. XVII. A. 785. mulierculae, cui menstrua purgatio erat suppressa, et quae sola inedia a medicis curabatur. XI. 187. 190. sq. mulieris, cardialgicae. XVII. A. 313. mulieris quae propter annonae caritatem oleribus sylvestribus usa, ulceribus malignis correpta est. VI. 686. mulieris tertio mense gravidae et febre correptae. XVII. A. 297. mulierum furoris, ex collectione sanguinis in mammis. XVII. B. 832. mulieris herpete in malleolo laborantis. X. 1007. mulieris, menstruum profluvio nimio laborantis. XIV. 641. mulieris morosae. XVII. A. 777. mulieris febre ardente post partum laboriosum correptae. XVII. A. 641. mulieris ileo laborantis. XVII. A. 625. mulieris ex abortu febre ardente correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. mulieris febre hectica laborantis. X. 687. mulieris tertio a partu die febre ardente correptae. XVII. A. 746.

Casus circa os sacrum nervorum laesorum. VIII. 257. *Nicodemi*, ex venere et potu febre correpti. XVII

A. 775. palpitatione cordis laborantis. VIII. 305. *Parii* febre acuta laborantis. XVII. A. 737. partus pueri carnosus quadripollicaris et sine ossibus. XVII. A. 359. *Pausaniae* Syri. VIII. 213. *Perichis* subsplenici et febre acuta correpti. XVII. A. 766. percussi in peritoneo, qui urinam reddere non poterat. VIII. 13. peripneumoniae. VIII. 255. *Philini* uxoris, decimo quarto a partu die febre correptae. XVII. A. 269. *Philisci*. XVII. A. 195. XVII. A. 253. *Philistae* febre ardentelaborantis. XVII. A. 585. phrenitidis acutissimae. VIII. 226. XVII. A. 759. sq. pleuritici. VIII. 141. XVIII. A. 13. podagrici, qui a remedio valde laudato male affectus est. XI. 433. priapismo laborantis et curati. X. 970.

Casus puellae chiensis ab Erasistrato descriptus et curatus cui menstrua suppressa erant. XI. 200. pueri, qui ex lactis vitiosi usu ulceribus scatebat. VI. 686. pueri brachio puncti, qui periit. XII. 605. pueri puncti in pupilla. VII. 100. pueri, cujus cor denudatum erat, et qui nihilominus restituebatur. II. 632. V. 181. pueri, qui invitum alvum deponebat. VIII. 64. pueri, in quo aura epileptica observabatur. VIII. 194. ejus cura. VIII. 198. pulmonum morbo laborantis. VIII. 292. sq. pulsus celeris. VII. 470. duorum adulescentum, qui vario modo didicerunt pulsus. VIII. 762. *Pythionis*, febre ardente laborantis. XVII. A. 752. *Pythionis* febre acuta correpti. XVII. A. 480. sq. resoluti omnibus partibus, excepta facie. VIII. 211. resoluti in omnibus partibus demptis manibus. VIII. 212. rustici, qui, a vipera morsus, amputato digito, servatus est. VIII. 197. sanguinem respicientis. VIII. 262. X. 366. 368. sanguinem per nasum dextrum rejici *Galenus* praecognovit. XIV. 665. sanguisugae deglutitae. VIII. 265. cujusdam, qui sanguisugam in naribus habebat. VIII. 265. scirrhi in femore ex male curato erysipellate contracti. XI. 105. *Scopi* febre continua correpti. XVII. A. 426. a scorpione morsi. VIII. 195. *Secundi* diaphragmatis imbecillitate laborantis. VIII. 254. circa sedem et vesicam refrigerati. VIII. 256. senis, qui invitum alvum deponebat. VIII. 64. ex semine retento affecti. VIII. 418. servi genu dolores vehementissimos simulantis. XIX. 4. *Simonis*,

cui per hiemem latae pustulae effluerunt. XVII. A. 959. *Sileni*, febre ardente laborantis. XVII. A. 259. simiae cum cordis tumore. VIII. 303. sincipitis ossis fracturae. X. 452. sinuum a *Galeno* sanatorum. XVIII. B. 798. *Stesiani* VIII. 356. *Stymargi* uxoris, quae ex diuturna seditione abortum passa est. XI. 161. XVII. A. 324. suppuratione in alterius natis regione laborantis. VIII. 256. complicationis tertianarum trium. IX. 681. *Theagenis* hepatis inflammatione laborantis. X. 914. vertebrarum luxationis. VIII. 406. 407. virginis febre ardente correptae. XVII. A. 779. abderitanae virginis febre ardente laborantis. XVII. A. 768. cujusdam, qui viperam devoraverat, et siti inextinguibili periit. VII. 135. a vipera morsi, qui colorem porri referebat. XVI. 451. de voce amissa casu ex alto. VIII. 50. 61. vocis vitiatæ ex nervi recurrentis refrigerio. VIII. 54. vocis amissionis ob strumas. VI. 869. *Zoili* febre ardente laborantis. XVII. A. 403. sq.

CATACLASIES sive CATACLISIES. XVII. A. 893.

CATACLIDA acromion vocant. II. 766.

CATACLYSMATA, quomodo parentur. XV. 198. aestate iis sunt adhibenda, qui tennes crassiores evadere cupiunt. XV. 198. pro individui habitu sunt modificanda. XV. 199.

CATAGMA ossium fractura est. X. 423. XVIII. B. 323. *Catagmatica* deligatio. XVIII. B. 726. emplastra sive fracturis convenientia. XIII. 534. *catagmatica* fascia. XIII. 384. *catagmaticum Andromachi*. XIII. 549. *catagmatica* ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. *catagmaticum Herae*. XIII. 546. *catagmaticum Moschionis*. XIII. 537. 646. sq. *catagmaticum nigrum*. XIII. 550. *catagmaticum nigrum ariston*, s. optimum. XIII. 535. *catagmaticum Oenanthe*. XIII. 540. *catagmaticum Pythionis*. XIII. 536.

CATALEPSIS idem quod *Catochos* et *Catoche*. VIII. 485. IX. 189. definitio XVI. 826. XVII. B. 457. definitio et tres ejus species. XIX. 414. sopor altus est. X. 931. est imaginatricis functionis laesio. VII. 60. cerebri affectus est. XVI. 827. a comate vigili quomodo differat. XVII. A. 640. *catalepseos*, cari, apoplexiae et soporis

differentiae. VIII. 232. quanam cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. fit ex refrigeratione primae partis sensitivae cum siccitate. XVII. B. 457. oculorum in ea conditio. XVI. 684. palpebrae apertae sunt. VIII. 232. pulsus, ejusque causae. VIII. 485. IX. 189. respirationis conditio. VIII. 232. vox laeditur. VIII. 270. in ea secundum Hippocratem vocis interceptiones sunt perniciosae. XVI. 715. cum exolutione prava est. XVI. 716. causa est stomachi imbecillitas. VII. 137.

Cataleptici etiam detenti vocantur. VIII. 485. casus. XVI. 682.

CATAPHORA definitio. VII. 643. XVI. 494. ab Hippocrate coma vocatur. VII. 644. 653. XVI. 495. XVII. A. 540. symptomata. VII. 658. XVII. A. 540. comes est cerebri refrigerationis cum humiditate. IX. 407. functionis imaginatricis laesio est. VII. 60. quando fiat. XVI. 646. quandoque somnolenta, quandoque vigil est. VII. 654. *Cataphora* somnolenta a quibusdam coma vocatur. VII. 643. somni conditionis in ea causa. IX. 140. lethargicam aliqui coma vocant. VII. 643. somnolenta phreniticis et lethargicis non propria est, sed aliquando fit. VII. 655. 656. tremula et lethargica sequitur febrem quotidianam inveterascentem. VII. 466. vigil definitio. XVII. A. 694. in ea humor pituitosus abundat. VIII. 163. vigil et lethargicis et phreniticis accidit. VII. 654. 656. vigil a profunda differt. XVII. A. 640. insomnis quando vocetur. XVI. 494. XVII. A. 390. insomnis species duae. VII. 657. insomnis quid significet. XVI. 707. insomnis quomodo a comate phrenitico insomni differat. VII. 658. commune ambarum, et differentiae a somnolenta. VII. 652. 657. in febris insultu nonnunquam oboritur. VIII. 134. ejus causa, ibid. et sq. raro febres arden-tes comitatur. XVII. A. 687. quando sit febris exacerbantis indicium. XVI. 705. pigra quae. VII. 659. cur in ea oculi clausi sint. XVI. 684. pulsus conditio. XVII. A. 541. pulsus languidus et magnus esse solet. IX. 481. in capitis dolore abscessum post aures significat. XVI. 838. parotidis futurae signum. XVI. 831.

Cataphorae causae. XVI. 706. XVII. A. 540. causae in febris insultu. VIII

134. causa est cerebri compressio. XVII. A. 522. immoderata humiditas. VII. 143. XV. 741. XVI. 222. 526. cerebri frigiditas et humiditas nimia. VIII. 131. XVII. A. 390. 660. gignit eam lactuca. VIII. 161. materiae crassitudines. XVII. A. 713. efficiunt morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. inducit papaver liberalius sumtum. VI. 548. ex pituita fit. XVI. 669. exspectanda est, si pituitosi exiguum vomatur. XVI. 669. causa est pituita, in cerebro acervata. XVI. 780. XVII. B. 660. stomachi imbecillitas. VII. 137. immodicus vini usus. I. 661. ad *Cataphoram* remedia. XIV. 320. castoreum, ex rosaceo capiti colloque impositum. XII. 341.

CATAPHRACTUS dicta fascia. XVIII. A. 816.

CATAPLASMA ad remedia evacuantia pertinet. XI. 46. differentiae. XIV. 732. ad abortum impellens. XIV. 480. ad alopeciam. XII. 397. ex althaea anadendromalache vocatur. X. 960. sq. *Antonii* Musae ad hydropem. XIII. 263. ex arnoglosso, lenticula, pane et rosaceo ad rheumatismum. XI. 82. ab *Asclepiade* ad oculos conscripta. XII. 743. ad aures contusas. XII. 663. ad capitis dolores. XII. 568. ad capitis fluxionem. XIV. 499. 528. detergentia aut validius calefacientia siccant quidem, sed pus non movent. XI. 729. ex cruda farina ad erysipelas, quando inflammatio jam desuit. X. 951. ex farina triticea emplasticum est remedium. XI. 736. ex farina triticea et hydreleae pus movet. XI. 732. ex farina triticea magis convenit phlegmonis calidioribus. XI. 733. ex farina triticea noxium in rheumatismo. XI. 81. ex triticea farina in oleo et aqua coctum ad suppurationem inducendam. XI. 84. indicationes et contraindicationes in febris putridis. X. 780. sq. ad necandum foetum citra noxam ullamque suspicionis notam. XIV. 481. hepatica. XIII. 219. laxantium effectus. X. 804. ad lienem praestans. XIV. 524. aliud ibid. ad lienem valde bonum. XIV. 574. lip-pientium ad doloris vexationes ac maxime epiphoras, quibus usus est *Heracledes Tarentinus*. XII. 743. ex lini semine aqua et oleo coctum ad hypochondria in febris jactatoriis. XV. 816. ex lini semine usus in lateris dolore. XV. 857. ex lixivio stilla-

titia et cruda lysi, ad nervorum vulnera. XIII. 574. ex malvis ad erysypelas. VI. 629. ex milio ad quid utile. XII. 16. *Musae* ad hydropem. XIII. 263. oculorum. XIV. 346. ad oculorum fluxiones. XIV. 346. ad oculorum rheumatismum. XIV. 522. ex oxymelite et fabacea farina ad nervos contusos valet. X. 408. ex pane difficulter cedentibus phlegmonis idoneum. XI. 733. ex pane magis discutientem vim habet, quam quod ex tritico fit. XII. 111. ad pedum laborem ex offensione vel casu vel aliquo alio acri dolore. XIV. 535. ex plantagine ad carbunculos. X. 981. ex sempervivo et malicorio in vino decoctis ad rheumaticam inflammationem. XI. 81. ad splenem. XIV. 378. stomachicis utile. XIV. 520. qualia in ventriculi et hepatis phlegmone in usum sint vocanda. X. 792. ad recentia vulnera ex ense vel ligno. XIV. 578.

CATAPOTIA. Catapotium adipson ad stomachi ardorem. XIII. 145. *Andreae*, paeonium dictum ad splenem. XIII. 242. anodynum *Aphrodae*. XIII. 95. ad dysenteriam *Aspasiae*. XIII. 302. *Bassi*. XIII. 60. *Charixenis* ad sanguinis rejectionem. XIII. 85. coeliacis et dysentericis utilia. XIII. 302. dolorem sedans. XIII. 60. dyspnoicis et asthmaticis conveniens. XIII. 109. febrem sedans *Darii*. XIII. 69. *Flaviani* Cretensis ad phthisin. XIII. 72. *Galenii* ex aloë, scammonia et colocynthide. XII. 385. Harmonia dictum. XIII. 61. hepaticum. XIII. 208. *Heracleidae Tarentini*. XIII. 328. diversa ex *Hippocrate*. XV. 917. ad stomachi subversiones *Origeniae*. XIII. 143. Paeonium dictum *Andreae* ad splenicos. XIII. 242. Panacea. XIII. 60. concoctorum ex libris *Perigenis* ad tussim et destillationem. XIII. 69. *Platonis* ex marrubio. XIII. 60. album *Prytanis* et *Apollinis*. XIII. 73. resiccatorium. XIII. 68. *Scribonii Largi* ad phthisin et alios morbos. XIII. 99. immodicam sitim, ex nimio ardore extinguentia. XIV. 371. quaedam, quae sub lingua continentur, sputa evacuant. XVI. 168. *Scribonii* ad tussim. XIII. 67. ad stomachi ardorem. XIII. 145. ad tussim *Crispi Liberti*. XIII. 67. ad tussim *Galenii*. XIII. 64. ad tussim statim auxilians. XIII. 71. ad tussim humidam. XIII. 68. ad

tussim recentem. XIII. 59. ad tussim ex libris *Perigenis*. XIII. 73.

CATARACTA, definit. XIV. 775. et quomodo a glaucomate differat. XIX. 438. in quonam oculi humore locum habeat. XVIII. B. 73. oritur vaporibus ichorum, in ventrem defluxorum. VI. 426. stomachicum symptoma eam esse, unde cognoscatur. VIII. 223. sq. diagnosis ejus speciei, quae ab ore ventriculi male affecto fit, et ejus, quae vera est. VIII. 222. ejus symptomata in affectibus stomaticis nunquam accidit, et cur. VIII. 137. in ea obstruitur solaris luminis meatus. V. 635. aliquae species. VII. 95. ejus initium. VIII. 223. centralis effectus in visum. VII. 95. partialis in visum effectus. VII. 95. interjacet humorem crystallinum et corneam, et visum impedit. III. 760. quae corpora habet inter se non conjuncta crassa, quae ratione visum turbet. VII. 96. similia symptomata oriuntur, ubi exhalationes a ventriculo adscendunt. VII. 97. VIII. 137. 221. 223. causa usus remedium ineptorum. X. 171. signa quibus dignoscatur, an suffusi, detracta cataracta, visum recepturi sint, nec ne. VII. 89. quonam signo deprehendatur, an salva sit videndi facultas. V. 615. in eam incidere solent, qui lucem noctu vident in somnis, patefactis celeriter palpebris. V. 615. melancholiae causa nonnunquam est. I. 282.

Cataractae cura. VI. 426. X. 987. XII. 801. remedia ad eam facientia. XII. 724. XIV. 414. 498. ad incipientem remedia. XIV. 349. ad incipientem antidotum zopyrion. XIV. 205. *Aetii Galli* compositio. XII. 738. *Cassii* compositio. XII. 738. initia ejusdem digerere dicitur bilis. XII. 279. principia juvant caules Chamaesyces. XII. 155. contra eam adhibetur succus cepae. XII. 49. succus cyclamini cum melle illitus. XII. 50. quonam collyria utilia sint. XII. 257. *Hermophili* collyrium thalassorum. XII. 781. *Pomponii Bassi* collyrium. XII. 781. ad *Cataractam* incipientem collyr. *Proteus*. XII. 787. *Foeniculum*. XII. 67. *Hyaenae fel*. XIV. 241. ad incipientem *Indicum basilicon*. XII. 782. incipientem nonnunquam discutit myrrha, cui opocalpason admixtum est. XIV. 58. piscium adipem laudant. XII. 331. prodest *Sagapenum*.

XII. 117. quidam utuntur sanguine columbino, protinus videlicet atque ex animali mactato effluit, affunduntque venis ad alas incisiss. XII. 256. ex ictu ortam juvant folia Stoebes viridia illita. XII. 130. operatio. XIV. 784. operatio inde inventa, quod capra, ea affecta, junco aculeato in oculum impacto, visum recepit. XIV. 675. operatio plenam lucem exigit. XVIII. B. 681. curati cur quidam non videant. V. 615.

CATARRHUS (confer. DESTILLATIO et *Fluxio* e capite.) definitio. XIV. 742. XVIII. B. 180. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocatur, quum excrementum in os defluit. XVI. 171. cerebrum frigidum humidumque indicat. I. 634. in eo vox rauca fit. III. 535. VIII. 268. quando raucitas sequatur. XVI. 171. cerebri processum mammillarium obstructio in eo locum habet. VII. 107. quinam levi ex causa eo corripiantur. XVIII. A. 10. obnoxii sunt podagrici. XVII. A. 431. facile corripiuntur temperamento frigido praediti. I. 325. qualitas et quantitas excretorum capitis affectionem declarat. VIII. 165. virilis morbus est. V. 696. tussiculoso cur senes laborent. XVII. B. 648. conditio respirationis in vehementi. VIII. 276. ad pulmones transiens viginti diebus suppuratur. XVIII. A. 141. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 180. brevi necans qui apud *Hippocratem* vocetur. XVII. B. 588. sq. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex catarrho sanguinem qui rejiciunt, quomodo curen- tur. X. 368. casus ejusmodi narratur. ibid. certo tempore in ventriculum defertur. X. 513. causae. XIV. 742. causa cerebrum. VII. 262. XVI. 171. excitant nix et glacies. XVII. B. 813. omnis a pituita fit. XV. 346. omnis secundum *Platonem* a pituita generatur acida et salsa. XVIII. A. 261. ubi concoquitur, pituita crassa evadit. XVI. 74. auxilium febris. XVII. B. 343.

Catarrhi cura. XIV. 742. ad *catarrhum* remedia parabilia. XIV. 510. 512. 514. in catarrho anodyna indicata sunt. X. 817. *Lycomedis* anodynum. XIII. 92. antidotus *Philonis*. XIII. 268. arteriaca *Critonis*. XIII. 36. aster dictum remedium. XIII. 91. aster stomachicus. XIII. 164. *Perigenis*

catapotium concoctorium. XIII. 69. harmonia dictum medicamentum. XIII. 61. melanthium calidum in linteo admotum, atq. assiduo olefactum. XII. 69. melanthium frixum. XI. 860. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Antonii Musae*. XIII. 57. *Cemonis* panacea. XIII. 56. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. papaver. VI. 548. styrax. XII. 131. terra Armenica. XII. 190.

CATATASIS definitio. XIX. 461.

CATELLI nuper nati potius imperfecti, quam coeci sunt dicendi. IV. 639. incitantur ad mordendum, licet validos dentes non habeant. IV. 692. parvi ventri impositi concoctionem juvant. XI. 724.

CATHAERETICA medicamenta quae, eorumque usus. XI. 756. ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagiis. X. 324.

CATHEMERINUM non invenitur apud graecos scriptores et propterea febris etiam non cathemerina sed amphemerina dicenda. VII. 354.

CATHARTICA remedia confer. *purgantia*, *cholagoga*, *hydragoga*, *phlegmonagoga*, *melanagoga* etc.

CATHEGETES *Lucius*, ejus emplastrum epuloticum ex cadmia. XIII. 524.

CATHETER, descriptio et adhibendi ratio. XIV. 788. graecis metrenchyta vocatur. XIII. 316. ab *Erasttrato* in urinae retentione adhibebatur. XIV. 751. ejus applicatio et situm et figuram totius vesicae perspectam habere requirit. X. 301. adhiberi debet oborta urinae retentione ex immoderata vesicae tensione. I. 158. usus in viis urinariis obstructis. VIII. 10.

CATHOLCEUS fascia. XVIII. A. 785.

CATOCHA quae dicantur. XVI. 696.

CATOCHA, (confer. CATALEPSIS) sive *Catoche* sopor altus est. X. 931. vocem laedit. VIII. 270. cum catoche vocis interceptiones secundum *Hippocratem* sunt perniciosae. XVI. 715. cerebri affectus est. XVI. 827. sq. quae cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. cum exolutione prava. XVI. 716.

CATOCI et detenti vocantur. VIII. 485.

CATOCHOS fascia. XVIII. A. 785.

CATOCHUS idem est quod Catalepsis. IX. 189.

CATOTERICA remedia quae. X. 527.

CAUCALIS, cur etiam *Daucus* sylvestris vocetur, ejus vires medicae. XII. 15.

CAUDAE animalium quale alimentum praebeant. VI. 788. equina (herba) vel *Hippuris*, ejus vires et facultates. XI. 889. piscium, et partes ei proximae magis nutrire dicuntur. XIV. 239. hirudinum praecidenda est, ut diutius sugat. XI. 318. viperarum abjiciuntur. XIV. 238.

CAULEDON, fracturae ossium species qualis. X. 424. XIV. 780. XVIII. B. 888. ejus deligatio. XVIII. B. 759.

CAULES, radices, folia, fructus, semina unius ejusdemque plantae habent diversas saepe facultates. VI. 457.

CAUPONES aves impinguescunt ad-versas constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. quomodo vendant vina recentia pro vetustis. VI. 806.

CAURUS ventus. XVI. 406.

CAUSA eadem, diversos efficit affectus. I. 159. causae et principii differentiae. XIX. 244. definitio. VII. 45. 49.

Causae morborum, defin. I. 365. VI. 860. sq. VII. 1. X. 65. 90. XV. 305. XIX. 343. 392. causae morborum generales. IV. 742. morbi cujus-cunque secundum *Asclepiadem*, *Erasistratum* et *Hippocratem*. XIV. 728. causae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 8. secundum *Platonem*. V. 666. *Platonis* locus ex *Timaeo* huc pertinet. XVIII. A. 260. quid iis proprium. X. 90. genere plures sunt. VII. 47. multa genera sunt. XV. 301. 363. sq. XVI. 109. morbi duplicis generis sunt. XVI. 357. effectrices duplices sunt. XV. 125. omnium triplex genus est. IX. 1. XVII. A. 2. tres primitivae quae. X. 66. earum genera quatuor. XIX. 244. enumerantur et illustrantur. XIV. 691. morborum quomodo cognoscantur. XIX. 494. eas investigandi necessitas. XIV. 691. noscere eas methodici superfluum ducunt: reprehenduntur autem. XIV. 278. cognitio maxime necessaria ad curam eorum. I. 279. XV. 303. ablatis iis, morbis sanantur. XVII. B. 502. ablatio quomodo fiat. XVII. B. 502. omnium, facultates laedentium inventionis summa quae. VII. 205.

Causae abditae quae. XV. 303. ad-jutricis definitio. XIX. 393. antece-

dentes et primitivae. X. 66. anteceden-tes quae. XIV. 692. XV. 112. XV. 302. XIX. 392. coadjutrices. XIV. 692. concausae. XIV. 692. XV. 303. continentes. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. evidentes, definitio. XIX. 392. evidentes s. primitivae quae dicantur. XIV. 691. XV. 112. effectrices duplicis generis sunt. XV. 125. per se finientes. XV. 302. manifestae quae. XV. 303. XIX. 394. non manifestae. XV. 303. XIX. 394. morbosae quae. I. 375. ad tempus obscurae. XIX. 394. perfectae seu per se finientes. XIX. 393. procatacticae. VI. 361. VII. 302. procatacticae s. primitivae non curationis indicatrices sunt. X. 242. 246. recentes quae. XV. 162. salubres, harum differentiae. I. 365. 376. alias morbosae esse possunt. I. 369. morborum cum caloris incommoderatione. VII. 2. sq. morborum frigidorum. VII. 10. sq. morborum humidorum. VII. 19. morborum organicorum. VII. 26. sq. morborum siccorum. VII. 19.

Causae morborum: actionis noxa et affectus, qui hanc creat, morbo-rum causa est. X. 116. causae morbo-rum sunt: alimenti nimia copia. XV. 365. alimentum, ubi praeter naturam plus, ejus ingestum est. XV. 284. alimenta pravi succi. VI. 749. caloris immoderatio. VII. 2. sq. cibi praeter naturam copiosior inges-tus. XVII. B. 475. cibi glutinosi et crassi. VII. 287. cruditas. VI. 814. dolores atque gravitates. XVI. 471. edulia corrupta. XV. 365. habitus et temperamenti mutationes. XV. 570. num, quemadmodum *Julianus* proposuit, in humoribus sitae sint. XVIII. A. 272. sq. humores. V. 678. humo-rum redundantia. V. 120. robur vel imbecillitas facultatis expultrici. XV. 126. humores, si quantitate ex-cedunt, et in qualitate peccant. XV. 242. humorum intemperies et asymme- tria. XIX. 491. alimenti indigentia. XV. 366. quidam causam morborum putant iram Deorum. XVIII. B. 17. intemperies. II. 121. mutationes re-pentinae. XVI. 315. 421. morbi alii. VI. 860. odores coenosi et palustres. XVI. 361. plenitudo aut defectus. XV. 284. situs mutationes. VII. 35. sq. anni tempora. V. 693. XVI. 313. 445. XVII. B. 563. venti. XVI. 394. victus ratio. XV. 117. 552. (de cau-

sis singulorum morborum conferantur morbi ipsi).

CAUSTICA medicamenta quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. in corpore demum facultatem suam accipiunt. XI. 614. usus in ulceribus malignis. XVII. B. 326.

Causticum est auripigmentum. XIII. 568. euphorbium. XI. 879. pyrethri radix. XII. 110.

CAUSUS vide *FEBRIS ardens*.

CAUTERIA qua ratione sanguinem sistant. XI. 415. ad aegilopas utilia. XII. 821. ad dentes perforatos. XII. 861. ad crustas in ore. XII. 959. ad animalium venenatorum morsus. X. 896. *ignitum* quando sit utile in ulceribus malignis. XVII. B. 326. quibusnam in haemorrhagiis utile. X. 325. usus in iis, quibus humerus saepe excidit. XVIII. A. 375. usus in auris suppuratione a fractura. XVIII. A. 486. usus in carne mucosa tacta. XVIII. A. 581. manubrium pannis est involvendum. XII. 266.

CAUTIO medicis maxime necessaria. XVI. 77.

CAVA Syria: in ea nascitur bitumen. XII. 375.

Cava ulcera: cavum ulcus quomodo a pleno differat. X. 188. impleri possunt. X. 285. replentur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. duplex in iis curationis scopus. X. 162. 174. medendi iis methodus. X. 167. adversissimum iis medicamentum oleum est. X. 166. *Hippocratis* iis medendi methodus. X. 173. siccare quidem postulant, minime autem adstringi. X. 194. qualia remedia iis conveniant. X. 177. cava simul et sordida quomodo curentur. X. 218. replet ea aridum cephalicum *Lucii*. XIII. 846. sarcotica remedia requirunt. I. 261. X. 163. cava aperta, quae aperistata vocantur, quomodo curentur. XIII. 464.

Cava vena unde nomen acceperit. IV. 668. *Hippocrates* eam jecorariam vocat. IV. 669. V. 658. XV. 135. et alimenti vehiculum. XV. 266. a hepate oritur. IV. 541. V. 541. 659. principium ejus cor non est. V. 658. ad ultimam spinæ vertebrae arteriae subjacet. IV. 325. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. descriptio. XV. 135. truncus est omnium corporis venarum II. 780. V. 532. XV. 389. duas quidam accipiunt, alteram a hepate, al-

teram a liene. XVI. 783. situm habet optimum. III. 342. decursus et propagines. II. 785. sq. IV. 669. XV. 139. 143. XVI. 136. directio. II. 59. descendens s. superioris rami. II. 787. adscendens s. inferior inseritur auri dextrae cordis. II. 786. III. 274. inferioris decursus. III. 418. sq. quomodo natura decursus ejus tutum effecerit. III. 419. inferioris scissio. II. 811. per diaphragma decursus. III. 312. et vincula, quibus ibi alligatur. III. 313. in foetibus in arteriam venosam et in aortam est pertusa. IV. 243. valvulae ejusdem (trisolcae dictae) V. 548. respondet aortae. IV. 339. XV. 389. respondet plantarum medullae et canali. XVI. 343. ex utroque termino tripartita est. XV. 143. quibusnam partibus sanguinem mittat. V. 535. XV. 529. officium. III. 272. sanguinis in ea conditio. III. 272. XV. 243. omnibus partibus alimentum tribuit. XV. 243. etiam cordi. V. 280. molle substerniculum ei est lobus pulmonis quintus. III. 421. quantum est alimenti principium. XV. 387. in ea primum sanguis ab excrementis purus relinquitur. XV. 387. utilitas, quam cordis auricula ei praestat. III. 482. utrinque ei renes adhaerent. II. 59. III. 273. et ad utrumque vas emittit. IV. 169. vulneratam eam sequitur mors. III. 313.

CAVITAS sigmoidea ulnae. III. 142. sigmatoidea ulnae. II. 769. *Cavitates* partium, quae causae efficiant, ut intereant penitus vel oblaedantur. VII. 31.

CEBI, musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. minimam maxillam habent. III. 847.

CECIS vide *GALLA*.

CECROPIDAE Athenienses vocantur. XIII. 273.

CEDMATA definitio. XVII. B. 283.

CEDREA (oleum cedri) ejus vires medicae. XII. 16.

CEDRIAE succus caput per nares purgat. XVI. 148. substitui ei potest cedri bacca. XIX. 731.

CEDRIDES (cedri fructus), vires medicae. XII. 19.

Cedrinum oleum, ejus vires. XII. 16. calefacit. XI. 520. XIII. 568. qualitates. XI. 871. exsiccant. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327.

CEDRUS, ejus species, earumque, et olei vires medicae. XIII. 6. fructus (*κεδρεῖς*) figura, qualitates et facultates. VI. 591. bacca pro cedria. XIX. 731. et pro iis ladanum. ibid. fructus pro costo. XIX. 733. fuligo qualis. XII. 62.

CELE, definitio. II. 507. XIX. 448. (idem quod *hernia* et *ramex*).

CELER pulsus: VIII. 461. 824. 879. XIX. 406. quomodo differat a cerebro. XIX. 638. causae. VII. 762. VIII. 502. 511. IX. 8. 9. 33. 267. 292. 333. 498. 545. quomodo cognoscatur. VIII. 882. 885. IX. 113. 451. 456. quid significet. IX. 256. 272. 292. celer et creber quid significet. IX. 257. quid celer et mollis. IX. 259. quid celer, mollis et vehemens. IX. 260. quid celer et vehemens. IX. 259. extrema celeritas minus est periculosa. IX. 545. celerem in stomachicis omnibus esse, quidam putant. VIII. 835. **Celerrimus pulsus** quando fiat. IX. 11. modice periculosus est. IX. 294. 546. celerrimus et creberrimus quid denotet. IX. 334.

CELERI Primipilario compositum est myracopon regium. XIII. 1031.

CELERITAS et elegantia faciunt artifices. XVIII. A. 768. celeritas et elegantia chirurgi necessariae in fasciis applicandis. XVIII. A. 769. 771.

CELLA vinaria quomodo fieri possit calida. XIV. 17. secundum quosdam in aedibus ad aquilonem est extruenda. XI. 662.

CELTAE pingues a quibusdam dicuntur. XI. 511. etiam *Galatae* et *Galli* vocantur. XIV. 80. cutis conditio. I. 627.

Celtica nardus, ejus vires. XII. 85. ex ea medicamentum ad hepaticos. XIII. 209.

CENCHRAMIS fici semen est. VI. 556.

CENCHRIA herpetis genus. X. 1009.

CENCHRUM vide **MILIUM**.

CENEON ob abscessum malignum mortuus est. XVII. A. 323.

CENTAURI crura quatuor habent simulque et manus. III. 169.

CENTAURIUM majus, qualitates et vires radices ejusdem. XII. 19. et morbi in quibus adhibendum. XII. 19. sq. utuntur eo vice Licii. XII. 20. **Centaureum minus**, radices, caulium et foliorum vires medicae. XII. 20. tenue ad sinus curandos. XI. 135. minus ad nimiam obesitatem. X. 994. ad

renes purgandos. XIV. 759. substitui potest aloae indicae. XIX. 724. substituitur Agallocho. XIX. 723. rheo succedit. XIX. 741. pro symphyto. XIX. 744.

CENTRUM definitio. III. 815.

CEPA pravum est edulium. VII. 285. ejus et succi vires, qualitates et facultates medicae. VI. 658. XII. 48. sq. opsonium, non alimentum est. VI. 630. natura vitiosa est. XV. 365. flatum discutit. X. 866. bis cocta. VI. 632. radix acris est. VI. 646. acrimoniam habet. XI. 632. aperiens est. XI. 750. calorem insitum auget. VII. 6. mali succi est. VI. 794. ad obstructions ex cibis valet. VI. 341. calido ventriculo nocet. XVII. B. 285.

CEPHALAEA, definitio. VIII. 204. XII. 562. XIX. 416. sq. capitis morbus est. VIII. 204. internus capitis dolor est. XIV. 739. symptomata. VIII. 204. XII. 562. sq. cephalalgiae affinis est sed differt ab ea. VIII. 205. quinam ei sint obnoxii. VIII. 205. differentiae. VIII. 205. ea laborantes *Galenus* saepe sola purgatione sanavit. XI. 341. metastasis ad ventriculum nonnunquam fit. X. 513. cura. XII. 564. sq. XIV. 739. num apophlegmatismi in usum sint vocandi. XII. 566. adurentia in ea utilia sunt. XIV. 765.

CEPHALALGIA vid. **CAPITIS dolor**.

CEPHALICA emplastra: cur ita sint dicta. XIII. 541. eorum virtutes. XIII. 542. cephalica *Herae*. XIII. 543. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodae*. XIII. 551.

CEPHALICA remedia, quomodo componantur. X. 445. eorum usus. XIV. 765. arida non solum ossibus denudatis in capite, sed in aliis etiam partibus conveniunt. XIII. 844. sq. **Cephalicum Deileontis**. XIII. 744. **Dionysii Samii**. XIII. 745. **Philotae**. XIII. 745. aridum. XIII. 839. aridum, quo usus est *Lucius* praeceptor. XIII. 846. ex silphio ibid. ex ervis, *Xenocratis* ibid. quod ex *Serapiade* inscribitur. XIII. 847. **Tryphonis** ibid. melanchloron h. e. ex nigro viride, quo usus est *Tryphon* *Archaeus*. XIII. 745.

Cephalica vena. II. 376. 790.

Cephalicus pastillus. XIII. 544.

CERA, ejus facultates medicae. XII. 25. candida, quae *tyrrhenica* nominata est, non sponte nascitur, quare

nullam evidentem habet acrimoniam. XIII. 411. dulcis mitigans est. XI. 496. quomodo lavetur. XI. 496. quae nam ad lavandum apta. XI. 636. elota acrimoniam deposuit. XI. 635. fugienda est, quae ex acri et thymoso melle conficitur. XI. 636. mordacitatis expers quae. XI. 490. *pontica* alba est, et licet aliunde veniat, ita vocata, quod plurima in Ponto alba nascatur. XIII. 411. *pontica* natura amara est, ex absinthio nata. XI. 635. unguentaria s. myrepsice. XIII. 639. sola ulceri imposita, illud sordidum reddit. XIII. 466. apta est phlegmonis ferventibus. XI. 734. ei succedaneum. XIX. 732.

CERAMUM denotans sign. XIX. 759.

CERANITIS usus multiplicis. XIII. 836.

CERASA vel

CERASIA, figura et facultates. VI. 588. frigida sunt. XI. 645. quando edi commode possint, et quando non. VI. 811.

ad CERASTAE ictum theriaca. XIV. 90. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

CERASUS, vires medicae fructuum et ejus gummi. XII. 22. sq.

CERATIA, (ceratoniae siliquae fructus) eorum facultates. VI. 615. et vires medicae. XII. 23.

CERATIUM vel siliqua idem est quod granum. XIX. 759. 768. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. significans character. XIX. 749. 758. quot contineat aereos. XIX. 771. quot grana. XIX. 752. 764.

CERATOIDES (cornea) oculi tunica: quidam a cornu nomen accepisse putant. III. 771. sq. ejus structura. III. 772. XIV. 711. color. XIV. 712. cur versus anteriora convexa. III. 780. tenuis, alba et pura est. III. 643. quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. in senibus fit rugosa. III. 783. sq. VII. 100. et cur. III. 784. ejus usus. III. 773. si a statu normali recedit, visum obscurat. VII. 87. sq. densa aut crassa, si immodice humida, tenebras oculis offundit. VII. 100. crassitiem ejus detergit acori radix. XI. 820. ob erosionem hanc tunicam uvea saepe laxatur. VII. 36. pars pupillae obversa, si mutata fuerit, visum laedit. VII. 98. morbi si magni sunt, visum prorsus impediunt. VII. 101. acrimonia eam exulcerat. XVI. 51. ulcera visum tur-

bant et caecitatem adducere possunt. VII. 99. ulceribus medendi methodus. XII. 716. vulnus penetrans caecitatem affert. VII. 100.

CERATOMALAGMATA. XIII. 1006.

CERATONIA, vires ejus medicinales. XII. 23.

CERATUM, duplex parandi methodus. XVIII. B. 365. mite quidem, sed noxae carnis loco sordes parit in ulceribus. XIII. 367. simplici si acetum admisceas, longe frigidius fit. XI. 439. ad alvi fluxum quodnam optimum. X. 574. tum capiti tum collo admotum adversus anginam. XV. 787. ad ischiadicos *Heracleae* Cappadocis. XIII. 338. usus in laterum dolore. XV. 857. ex aqua ad erysipelas. X. 951. candida quomodo ab emplastris albis differant. XIII. 455. ex euphorbio. XIII. 588. *Galenus* ad ventriculi oris inflammationem. XIII. 119. humidum quomodo paretur. XI. 391. humidum, ejus usus in diversis morbis. XI. 391. humidum, ejus usus in fracturis ossium, ne phlegmone superveniat. X. 435. humidum, si ex aqua frigida subactum calido alicui affectui imponatur, protinus refrigerat. XI. 391.

Ceratum liquidum ex cera et resina paratur. XIII. 480. liquidi usus ad inflammationem in fracturis obviam sistendam. XVIII. B. 364. sq. ex melino utile, si ventriculus intus uritur, et phlegmonae similis affectus fit. X. 574. ex oesypo ad hypochondrii phlegmonas. X. 965. ex oleo dulci ad ventris mordicationes. XI. 489. piceum. XVIII. B. 365. cum pice lenit dolorem et pus movet. XVIII. B. 538. cum pice ulceribus commodum. XVIII. A. 691. cum pice quando in ulcere conducatur. XVIII. B. 538. rosaceum ad dysentericas dejectiones. X. 813. ex rosaceo et adipe infusum, succurrit ventris mordicationi. XI. 488. rosaceum ad dysenteriam. XVII. A. 352. rosaceum, cui immixtum est calcis aliquid, quidam ad erysipelas propinant. X. 952.

CERAUNIO substituitur leucographis. XIX. 731.

CERCHNOS tussim praecedat. VII. 173. ejus causae. VII. 173.

CERCIDAS citatur. X. 406.

CERDO calceos fractos emendat. V. 812.

CEREALIA qualem terram requirant. XII. 165. indomita quae. VI. 784.

Cerealeum fructuum natura eadem manet. VI. 559.

CERELAEON, quomodo oriatur. XIII. 953. humidissimum acopon est. XIII. 1006.

CEREBELLUM quid. III. 637. XIX. 358. aliae ejusdem denominationes. II. 714. quidam medici cerebrum posterius vocant. I. 321. *cerebelli* forma, et compositio ab illa cerebri differt. III. 673. epenorans ab *Erasistrato* vocatur. III. 673. durae matris duplicatura a cerebro cur dirimatur. III. 637. ejus arteriae. IV. 334. venae. II. 714. processus ad cerebrum coronae vocati. XIV. 720. crura ad corpora quadrigemina, usus. III. 682. canali ex ventriculis anterioribus in posteriorem cohaeret cum cerebro. III. 665. ex *cerebellis* medicamentum ad sedem. XIII. 309

CEREBRA bubula venduntur. II. 708.

CEREBRUM in capite locatum est propter oculos. III. 635. vocatur *ἐγκεφαλον* propter situm. III. 627. 628. quidam encranidem et encranium vocant. III. 666. corpus simplex est, praecipuum et princeps. XIV. 710. actionum voluntariarum principium. XV. 362. rationalis animae domicilium est. III. 700. V. 288. 521. 606. 649. VI. 73. VIII. 159. 174. X. 636. XV. 293. 360. avium exiguum est. VI. 705. tanto pedestrium est praestantius quanto est durius. VI. 705. quoad formam calvariae respondet. II. 219. camelis itemque mustelae affectum et ex aceto potum comitialibus morbis medetur. XIV. 240. cancris in pectore est. III. 629. ejus causa caput non factum. III. 626. aëre semper calidius. III. 618. 620. a cerebello dura matre duplicata dirimitur. III. 637. a cerebello utraque parte processus obtinet, coronae vocatos. XIV. 720. ejus conditiones et peculiaritates. XIX. 358. non, ut putaverunt quidam, caloris causa, qui cordi inest, ut eum refrigeret, factum. III. 615. 620. cordi connectunt tria vasorum genera. V. 263. non a corde habere facultatum suarum originem probatur. V. 265. qui a cranio ajunt formari, errant. III. 672. duplex cur sit, mollius antierius, reliquum durius. III. 637. cor et hepar facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. animalis facultatis fons et principium. IX. 492. XIX. 459. facultatis ratio-

naticis sedes. V. 521. in eo etiam ratio et sensibilibus imaginum memoria est. VIII. 175. cur in foetu excellat. IV. 241. in foetu triginta dierum clare apparet. IV. 662. a calvaria formam habet. II. 219. functionum voluntariarum principium. XVI. 598.

Cerebrum hirundinis ad suffusiones oculorum. XIV. 240. homo maximum habet, non absolute, sed respectu animalium. XVIII. A. 235. leporis, ejus usus medicus. XII. 334. a pia matre continetur et constringitur. III. 657. medullam spinalem producit. IV. 541. quidam habuerunt medullae spinalis propaginem. III. 671. sed errant. III. 672. quid medulla spinalis cum eo habeat commune, et quid proprium. XV. 263. medulla spinali humidius. I. 570. humidius est et calidius quam medulla spinalis. I. 600. *Philotimus* omnino, alii per ambages inutile censuerunt, ut *Aristoteles*. III. 625. quidam medullam vocant. VI. 678. et motus et sensus origo. V. 520. motus voluntarii fons. V. 239. omnibus partibus sensum et motum tribuit. V. 644. principium est nervorum omnium moventium. I. 234. nervorum et medullae spinalis principium. II. 831. est sensus et nervorum principium. III. 242. IV. 11. nervorum principium. V. 210. 522. nervorum mollium origo est. III. 741. XV. 257. nervis substantia est simillimum. III. 636. sed mollius. III. 637.

Cerebrum ovillum ad dentitionem infantum utilissimum. XIV. 240. palmae vertex ejus dicitur. VI. 623. palmae cibus est. XI. 672. phoenicis arboris esui aptum est. XII. 151. posterius quidam medici cerebellum vocant. I. 321. in puerulis humidissimum. XVII. B. 629. pulsare quidam dicunt. VIII. 701. alii hoc ab arteriis pendere statuunt ibid. sensorium non est sed sensoriorum sensorium. VII. 139. prope cerebrum cur sensoria omnia esse debeant. III. 635. sensu praeditum est. VII. 531. similis pars est. XV. 252. fons spiritus animalis. X. 839. spiritu a corde allato non valde habet opus. IV. 503. crassi succi est. VI. 774. omnium vasorum originem putabat *Pelops*. V. 527. 544. habet ingentes ventriculos, qui pronis meatibus evacuantur. XI. 276. ad ejus ventriculos per nasum viam esse de-

monstratur. II. 867. virtutis in eo degentis opera. V. 600.

Cerebrum affectum esse docent: auditus laesio, manus tremulae etc. XVI. 713. cervicis dolor cum comate. XVI. 718. surditas. XVI. 574. male affectum visum laedit. VII. 86. affligunt laeduntque anodyna. XI. 767. ut alimentum. VI. 676. austerum quid in se continet. VI. 677. a succis gravatum cataphorae causa. XVI. 706. catarrhi et coryzae causa. VII. 262. catarrhi et gravedinis causa. XVI. 171. humidum coma efficit. XVI. 222. a pituita repletum causa comatis. XVI. 646. comesum juvat ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. ortum praebet epilepsiae. VIII. 173. fluxioni facile patet. XI. 275. ad suscipiendam fluxionem promptum. XVI. 470. sed facile etiam ejicit ibid. multum humectatum comatis causa. XVII. A. 540. humiditate refertum causa sputationis in morbis. XVI. 540. humiditate repletia. VII. 141.

Cerebrum illaesum esse demonstrat mentis constantia. XVII. B. 529. laesum indicat delirium. XVII. A. 179. si laeditur, omnes partes statim insensibiles et impotentes redduntur. VII. 111. saepe muco evacuato purgatur. XV. 325. perfrigeratum esse quatenam symptomata doceant. VII. 201. pituita repletum causa apoplexiae. XVII. B. 626. purgatur per nares, palatum, aures, suturas capitis et forte per oculos. VI. 73. per palatum, nares et aures vacuatur. X. 527. per palatum, gurgulionem, nares et aures purgatur. XI. 93. XVI. 126. purgatur per processus olfactorios. XIV. 710. cur in pueris etiam per aures purgetur. XV. 332. cur quiete et virium instauratione egeat. VII. 141. sideratum quibus est, hi intra tres dies intereunt, quos si effugerint, sani evadunt. XVIII. A. 155. in somnis quiescit, in vigiliis agit. VII. 141. nunc spiritum trahit, ut refrigerium capiat, nunc reddit, ut noxia a se expellat. II. 870. spiritus in ejus cavis contentus primum animae instrumentum. XVII. B. 248. spiritum trahere ut se refrigeret docetur. II. 885. succus atrae bilis in eo abundans deliria inducit ferina. VIII. 178. qua parte nervus acusticus oritur, laesum, surditatis causa. XVI. 191. ventriculo suas affectiones transmittit. VIII. 178.

vulneratum interdum sanatur. XVIII. A. 29. cum oleo et garo conditum totum sibi pugnans efficitur. XV. 463.

Cerebri brevis descriptio. XIV. 711. anatome traditur ab *Erasistrato*. V. 602. sq. anatomica cerebri administratio. III. 708. 717. partium aliae duriores, aliae molliores. III. 725. qua parte spinali medullae jungitur, durius est. III. 725. pars, quae quemadmodum tectum supra ventriculorum cavitatem est, testudineata et fornicata (fornix) cur vocetur. III. 667. posterior pars durior est anteriori. IV. 369. actiones. XVIII. B. 123. calidam affectionem qualis faciei conditio significet. XVI. 8. affectiones humidae comatosae sunt et somnulosae. XVI. 525. sq. primaria affectione principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. affectus quando siccus dicatur. XVI. 200. arteriae. V. 196. calamus scriptorius. II. 731. calor et siccitas mentis emotionis causa. XVII. A. 390. caloris signa. I. 324. calor auctus causa vigiliae. XVII. B. 457. in capitis magnitudinem influxus. XVII. B. 55. cum cerebello connexio per meatum, qui ex ventriculis anterioribus ad posteriorem ducit. III. 665. causa num collum factum. III. 614. commissurarum meminit. II. 730. compressionis symptomata. XVII. A. 522. compressi in vivo animali symptomata. V. 185. concussionis periculum. XVIII. A. 171. consumtio apud *Hippocratem* quid significet. XVII. B. 4. sq. corpus callosum. II. 718. corpus conoideum. II. 722. quomodo invenientum. II. 723. excrementa quam via eliminantur. II. 859. excrementa per nares defluunt. III. 649. crassa excrementa purgantes meatus. III. 693. excrementa maxima per sinciput diffiliari solent. XVII. A. 808. formationis tempus. IV. 672. fornix quomodo detegatur. II. 724. fornicis usus. III. 668. frigidi indicia. I. 325. frigiditas causa cataphorae. XVI. 707. frigiditas et humiditas comatis causa. XVII. A. 390. humidioris signa. I. 326. humiditatis symptomata. IX. 407. humiditate conjuncti affectus comatosi et somnulosi sunt. XVI. 221. humiditatem vel frigus indicat torpor. XVI. 653. humiditas et refrigeratio causa comatis soporosi. XVII. A. 665. infundibulum quomodo et alias vocetur. II. 709. morbosae intemperiei

symptomata. IX. 406. sq. intemperies sequitur facultatis animalis imbecillitates. IX. 548. intemperies quales pulsus generet. IX. 539. laesiones magni sunt momenti. IV. 508.

Cerebri pia mater ejusque usus. III. 656. sq. meatus tum per palatum in os, tum per narium corpus ejus excrementa crassa purgant. III. 687. viae a natura paratae ad vaporosa. III. 687. sq. 689. membranae duae. XIV. 710. meninges cur duae. III. 659. sq. membranae non sunt nervorum origines. V. 602. membranas pulsare quidam ajunt. VIII. 700. *cerebri* membranis vulneratis animal statim immobile reddi *Erasistratus* putabat. V. 609. in *cerebri* membranis lethargus constituitur. XIV. 741. ejusque membranarum phlegmones cura. X. 798. membranarum morbi signa quanam. XVI. 210. et ejus membranarum affectionis signa quanam dentur. XVI. 502. morbi quinam sicci dicantur. XV. 473. morborum diagnosis unde petenda. I. 355. morbi, in quibus obstructio locum habet. VII. 107. motus in recens natis tangi et cerni possunt. IV. 673. nates et testes s. gemelli. II. 729. *Cerebri* nates. III. 677. et testes. III. 678. nutritio. XV. 264. opus. X. 525. pars ea, quae oculis inest, ad pupillam coalescit. III. 644. partem putat semen *Alcmaeon*. XIX. 321. plenitudinis aut inflammationis signum rubor albi oculi. XVIII. B. 47.

Cerebri principium in foetu. IV. 541. processus ad nasum. II. 859. processus si obstruuntur, odoratus laeditur. VII. 107. refrigerationis perpetuum symptoma. IX. 407. item refrigerationis cum humiditate. IX. 407. refrigeratio causa somni longi. XVII. B. 457. refrigeratio mixta humiditati lethargus, siccitati vero, catalepsis vocatur. XVII. B. 457. sicci indicium. I. 326. siccitas et caliditas causa vigiliarum. XVI. 646. XVII. A. 665. substantia proxima adipi humiditatis ratione est. I. 600. substantiam *Plato* medullam vocat. III. 627. alii *cerebri* s. cerebralem. ibid. temperamentum quomodo cognoscatur. I. 634. tendines. II. 730. torporem indicat oculorum statio. XV. 778. ad *cerebri* transpirationem suturae. III. 691. usum *Aristoteles* ignoravit. V. 647. vasa, naturae providentia, quam in eorum

cursu observavit. III. 705. vasorum in eo distributio. III. 701. venae. II. 713. 806. sq. venae quae sinus vocantur, non habent propriam membranam. II. 711. vitiosae constitutionis indicium caput parvum est. I. 320. *Cerebri ventriculi* figurae rotundae utilitas. III. 669. ventriculos exacte jam novit *Erasistratus*. V. 603. sq. ventriculi animae sedes secundum *Herophilum*. XIX. 315. ventriculi odoratus sunt instrumenta. II. 869. ventriculus odoratus sensorium. VII. 104. XI. 698. in iis sanguis non continetur, nisi ex vase rupto. V. 183. ventriculi praeparant spiritum animalium. III. 663. ventriculi cur duo. III. 663. ventriculus spiritus animalis organon. IV. 501. sq. spiritus in eo animae principium est. IV. 509. ventriculi animali spiritu repleti sunt. V. 154. spiritus in iis per arterias et venas gignitur. V. 356. spiritus in iis contentus rationis et memoriae instrumentum. VIII. 175. *ventriculorum* sectio. II. 719.

Cerebri ventriculi cur tanta vasorum copia sint praediti. V. 606. in eos venae secernunt superflua, arteriae spiritum respirant. III. 701. pituitosi humoris in ventriculis collectio apoplexiam et epilepsiam gignit. VII. 201. pituitosus humor in iis collectus cataphoram vel soporem inducit. VIII. 135. spiritus in iis contentus num animae domicilium an anima ipsa. V. 606. ventriculis prius laesis, dein iterum conjunctis, sensus et motus redit. V. 606. *Galenus* docet, non prius in animali vivo sensum et motum perire laeso cerebro, nisi ad aliquem ventriculum veneris. V. 605. ventriculi laesi in animali vivo motus sensusque expertia animalia reddunt. V. 605. ventriculo compresso sopor fit sine convulsione. VIII. 232. ejus vehiculum totum corpus est, et pes. III. 243.

Cerebri ventriculi anteriores quamnam functionem habeant. III. 663. in iis olfactus instrumentum situm est. III. 647. XV. 325. ex anteriori nervi optici oriuntur. IV. 276. ventriculi anteriores cur in unum coeant. III. 667. ventriculi anteriores paulatim ad figuram conii coarctantur. II. 832. ventriculi priores quibus ab aestu, frigore vel humore oppleti sunt, odoratus depravatur. VII. 107. ven-

trculus posterior cur duplex esse non poterat, magnus vero admodum sit. III. 665. posterior cur anterioribus minor. III. 670. adolescens ventriculo altero anteriore vulneratus, superstes fuit. III. 664. ventriculus tertius et quartus quomodo detegantur. II. 728. quantum qui accipiunt, eum principaliorum judicant. III. 667. ventriculum quantum quid nonnulli anatomici vocent. III. 666.

Cerebri excrescentia vermiformis. II. 729. vermis usus. III. 677. vulnus cum febre et vomitu bilis conjunctum est, et cur. XVI. 535. XVIII. A. 84. vulnus in totum corpus reagit. V. 520.

in Cerebro anima rationalis sedem habet. XVI. 93. eo non eget foetus ab initio. IV. 672. a cerebro quod destillat, non pituitam quis recte appetit, sed mucum et gravedinem. II. 139. frigidum ei inimicum. XVII. B. 803. ex cerebro quibus morbi oriuntur, qualia symptomata superveniant. XV. 222. in cerebro non obscura solum gravitas, sed manifesta etiam apparet. VII. 531. cerebro quales affectiones oboriantur. VIII. 164. cerebro liquescente aurium sordes dulces fieri dicunt. XVII. B. 280. cerebro nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. in cerebro consistere omnes principum animae actionum affectus omnes concedunt. VIII. 166. sq. in cerebro redundans humor si frigidus sit, insensibilitas et immobilitas hominem opprimunt, si calidus est, perpetuus motus. X. 929.

CERIA vocatur longa lataque taenia. X. 1004.

CERINE ex aphronitro, a quibusdam *Dionysia* dicta, qua *Largus* usus est. XIII. 938. *Ctesiphontis*. XIII. 936. qua usus est *Menecrates*. XIII. 937.

CERNUAE durae carnis sunt. VI. 727.

CERUMEN aurium, in auribus colligitur natura, cerebri excrementa purgante. XVII. B. 240. unde oritur. XVI. 217. ad paronychias valere dicitur. XII. 308. dulce quando fiat, et quid hoc significet. XVII. B. 280. in morbis spectare jubet *Hippocrates*. XVI. 190. surditatis causa existere potest. XVI. 191. medici quidam degustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. ad educendum remedia.

XIV. 407. *Apollonii* praecepta. XII. 659. devorandum esse scribit *Xenocrates*. XII. 249.

CERUSIANA antidotus. XIII. 105.

CERUSSA paratur in *Dicaearehia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIII. 416. XIV. 9. ejus vires et usus. XII. 243. sq. adusta in sandica abit. XII. 244. quomodo lavetur. XIII. 407. siccatur et adstringit modice. X. 196. cum hac et argenti spuma comparatur molybdaena. XIII. 424. emplasticum remedium est. XI. 634. emplastris albis vel coloris causa admiscetur, vel ut quandam adstringendi et refrigerandi vim medicamento concilietur. XIII. 409. ex cerussa et lithargyro emplastrum alba. XIII. 409. Mensurae substantiarum in ea introeuntium. XIII. 413. rhodiaca. XIII. 415. inspersa in ulcus nihil valet. X. 196. dyspnoeam inducit. VII. 139. ad cerussam potam remedia. XIV. 144. ei substituenda remedia. XIX. 747. pro plumbo cremato. XIX. 736.

CERVIX (confer. *Collum*), definitio. XIV. 703. idem quod collum. II. 756. capiti jungitur. II. 755. valida cur robusta dicatur. XVII. A. 816. quibusnam graecis nominibus insigniatur valida cervix. XVII. A. 816. dilatur in iis, qui tibiam canunt, et vocem acutissimam edunt. VI. 175. gibbositas in ejus constitutionem effectus. XVIII. A. 503. manus et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. cum pulmone interire videtur in animalibus. III. 610. quomodo exerceatur in parvae pilae ludo. V. 902. longa vitiosa est. XVII. A. 816. venas suas a jugularibus externis habet. XV. 530. posteriores ejus partes unde venas accipiunt. XVI. 137. si intorqueatur in febre, et deglutitio impedita sit, letale. XVII. B. 708.

Cervicis posteriores partes proprie tendines vocantur. XIV. 703. cum pulmonibus commercium. III. 610. vertebrae ejus cur septem. IV. 105. dolor cum comate cerebrum affectum docet. XVI. 718. dolor aliquando criseos futurae signum. IX. 613. dolor malum quidem in omni febre, sed pessimum, quibus insania speratur. XVI. 663. dolores futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 799. fiunt ex menstruis suppressis. XV. 327. dolor secundum *Hippocratem* menstruum pur-

gationem portendit. XVI. 804. dolores et gravitates cum febribus et citra febres oboriuntur. XVII. A. 151. remedia ad eos parabilia. XIV. 517. 574. emplastrum sacrum. XIII. 779. morbi. XIV. 778. tumor obortus anginam solvit. XVIII. A. 58. partem alteram devinciens deligatio. XVIII. A. 821. perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. vertebrae septem sunt. II. 755. 756. vertebularum luxationis symptomata. VIII. 238. moventes muscoli. XVIII. B. 962. ad latera cum parva inclinatione moventes muscoli. IV. 34. posteriores muscoli unde nervos accipiant. II. 846. 849. in anteriora ducentes muscoli. XVIII. B. 964. cervicis proprii muscoli. XVIII. B. 962. oblique in priora flectens musculus. XVIII. B. 963. cum cervice caput flectentes muscoli. XVIII. B. 948. rectam efficiences muscoli. XVIII. B. 964. nervorum dissectio. II. 426.

Cervice valida et capite acuminato qui sunt, ii ossibus robusti sunt. XVII. A. 815. in cervice abscessus quando in febribus oriantur. XV. 812.

Cervix femoris. III. 210. sq. *ossis*, definitio. II. 736. *scapulae.* II. 766.

Cervix uteri (s. collum) foramen habet, diversis temporibus quoad magnitudinem diversum. II. 897. musculosa substantia, carne dura et cartilaginea constat. II. 897. *Herophilus* eam gutturis summae parti comparat. II. 897. intro est via spiritus, foras vero foetus. XV. 352. cur in pudendum muliebrem desinat. IV. 146. clauditur, quum animal concepit. IV. 146. in coitu functio. IV. 146. quomodo extra coitus tempus se habeat. IV. 149. cur sit nervosa ac dura. IV. 146. cur non semper sit aperta. IV. 150. semen non valet intro trahere. II. 187. manus quasi est uteri, semen intro ducens. IV. 523. utilitas. IV. 192. ei semen familiarissimus succus. IV. 192. uteri cervicis et virilis pudendi analogia. IV. 635. humore perfundunt obstetrices, si liquor amnios jam defluit. IV. 234.

Cervus animal timidum. III. 2. velox habet corpus sed inerme. III. 2. qualem ligaturam habeat in matrice. IV. 226. adeps, ei substitui potest anserinus. XIX. 743. adeps, ei succedit suillus. XIX. 729. adeps pro ejus medulla. XIX. 736. caro

succum generat vitiosum. VI. 664. qualis. XIX. 686. senibus est inutilis. VI. 340. cornua ex abundantia excrementorum gignuntur. VI. 647. masculi modo cornua habent. IV. 629. cornuum usus medicus. XII. 334. cornu rasura adusta et cum vino trita, vacillantes dentes confirmat. XIV. 240. medulla blandissimum est medicamentum. XIV. 241. medulla pro medulla vituli. XIX. 736. medullae succedanea. XIX. 736. medulla pro ovi vitello cocto. XIX. 747. sanguis non coagulatur. IV. 792. in cervis quomodo vasorum umbilicalium productiones cum utero sint connexae. IV. 226.

CESTRUM vel *Betonica* vel *Psychotrophon*, ejus vires medicae. XII. 23. calculos destruit. XIX. 694. renibus conducit. XIV. 228. radix urinam movet, et ad callosas s. tophaceas consistentias incidendas idonea est. XI. 748. est immiscendum vino pro calculosis senibus. VI. 339.

CETACEA, quatenam vocentur animalia. VI. 737. duram carnem habent et pravi succi. VI. 738. crassi succi sunt. VI. 769. omnia sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. salita evadunt meliora. VI. 746. coria aspera ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902. iis canis est adnumerandus. VI. 728.

X character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

Xa chalcum, i. e. aereum significat. XIX. 749. 757.

CHAEREA molaris compositio. XII. 877.

CHAEREMON augur erat celebris. XV. 444.

CHAERTONIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 588.

CHALASTICA remedia qualia. XIII. 991. laxantia sunt. X. 303. plurima eorum dantur. XI. 741. ecchymoses curant, in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. cholastica sunt althea. XI. 867. oleum sabinum. VI. 287.

Chalaza, definitio. XIV. 770. XIX. 437. cura. X. 1019. ad *Chalazia* compositio. XII. 742.

CHALAZOSIS, definitio. XIV. 770.

CHALCANTHUM, ejus loci nativi, vires et usus. XII. 238. sq. quomodo in Cypro sit paratum. XII. 239. sq.

valenter adstringit. X. 926. XI. 591. simul adstringit et mordicat. XI. 641.

CHALCEDON, pro eo cyaneus lapis. XIX. 735.

CHALCEDONIA compositio ad inveteratos aurium affectus. XII. 638.

CHALCIDRI emplastrum. XIII. 803. in CHALCIDE Euboeae maris angustus locus. XVII. A. 651.

CHALCITIS ferro lapidique ignito similis. XI. 688. ejus facultates medicae. XII. 241. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. subtilis, calida et paulum adstringens est. XIII. 568. valenter siccatur. X. 199. ad carnes supercrescentes. X. 202. cruda crustas concitat, usta vero ulceribus cicatricem inducit. XIV. 289. ad epistaxin. XV. 914. ad ulcera maligna. XI. 88. combusta ad ulcera maligna. XIII. 660. ulcera non glutinat. XI. 440. nonnunquam in chalcanthum mutatur. XII. 238.

Χαλκίτης συνπηγή quid sit apud Hippocratem. XIX. 154.

CHALCOS cecaumenos aes ustum est. XII. 242.

CHALCUM significans character. XIX. 749. 757.

CHALYBIS squama, ejus vires et usus. XII. 223.

CHAMAE i. e. hiatulae, sunt admodum crassi succi. VI. 769.

CHAMAEISSUS, ejus vires. XII. 153.

CHAMAEDAPHNE ex genere asparagi est. VI. 643. germina edi solent. XI. 863. urinam ducit. XIX. 695.

CHAMAEDRYS, vires ejus et usus. XII. 153. Romae eam invenit Galenus. XIV. 31. in Italia nascitur, et quando sit optima, et quando aequalis illi, quae in Creta occurrit. XIV. 59. secundum Chrysippum aquam non educit, sed gignit. II. 42. ei succedaneum remedium. XIX. 746. pro stoechade. XIX. 743. pro teucro. XIX. 745.

Chamaeleon, nigri radices vires XII. 154. niger pro visco quercino. XIX. 730. succus, ei salicis succus substitui potest. XIX. 746. nigri succus pro succo thapsiae. XIX. 730. ex Chamaeleonte emplastrum. XIII. 516. 715. ex chamaeleonte medicamentum, quo Philoxenus usus est ad ulcera vix sanabilia. XIII. 738.

CHAMELAEA, ejus vires. XII. 154. radix pro polypodio. XIX. 740. succus, ei substituitur salicis succus. XIX. 747. pro columbario. XIX. 740.

CHAMAELEUCE vel *Tussilago*, ejus vires medicae. XI. 851. XII. 154. cur bechium vocetur. XI. 850. modice siccatur, et propterea ulceribus convenit. XVIII. A. 694. pro columbario. XIX. 740.

CHAMAEMELON, i. q. anthemis, ejus vires et usus. XI. 833. soli ab Aegyptiis consecratum est. XI. 562. rarefacit. XI. 750. fundere ac digerere per halitum potest, haudquaquam contrahere. XI. 588. tenuitate rosae per simile est, calore vero ad olei vires accedit. XI. 562. usus in morbis. XI. 562. parti inflammatae impositum quid faciat. XI. 588. ei anthemis succedit. XIX. 746. ex chamaemelo medicamentum pro priapismo. X. 970.

CHAMAEMELI oleum, eo utimur in frigidis. XII. 560. humores lentos et crassos in carne et cute evacuat. VI. 290. mitigatorium est in puncturis nervorum. XIII. 644. rarefacit. XI. 750. proximum rosaceo, quando vehementem frigiditatem inducere veremur in capitis dolore. XII. 507.

CHAMAEPITYS, ejus vires et usus. XII. 155. unde optima adportetur. XIV. 79. curat nervos vulneratos. XIII. 634. curat etiam ulcera maligna. XIII. 769. pro equisetis. XIX. 731. pro eupatorio. XIX. 729.

CHAMAESYCE, ejus vires et usus. XII. 155.

CHANNAE piscis venter in os rapitur aviditate perurgente. II. 174.

CHARACIAS, valentissima est Tithymallorum species. XII. 143.

CHARACTERES, pondera ac mensuras declarantes. XIX. 749. characterum apud Hippocratem occurrentium Galeni explicatio. XVII. A. 600. 606. 610. sq. de characteribus scripserunt Zeno et Apollonius Biblas. XVII. A. 618.

Χαραδεις confertim est. XIX. 154.

Χαραδρωθεις apud Hippocratem est: effluvium et exitum habent. XIX. 154.

Χαραντα est exacerbato ob characterem. XIX. 154.

CHARICLIS anodyna compositio. XIII. 94. epithema ad inveteratum capitis dolorem. XII. 558. 581. irrigatio ad recentes capitis dolores. XII. 579. medicamentum ad dyspnoeam. XIII. 109. pastillus ad arenas urinae subsidientias et vesicae ulcerationes. XIII. 329. remedium ad capitis dolores.

XII. 556. remedium ad coli inflationes. XIII. 282.

CHARILAMPI historia morbi narratur. XIV. 624.

CHARITONIS circulatoris antidotus ad phalangiorum morsus. XIV. 180.

CHARIXENIS arteriaca. XIII. 48. alia. 49. alia. 50. catapotia ad sanguinis rejectionem. XIII. 85. compositio ad aurium inflammationes et exulcerationes. XII. 635. ad aurium foetores et corruptiones. XII. 638. ad dyspnoeam. XIII. 108. ad peripneumoniam etc. XIII. 102. medicamentum ad haemoptoën. XIII. 82. pastillus ad ictericos. XIII. 233. ad polypos narium. XII. 685.

CHARMES, antidotus, qua usus est. XIV. 114. 126. sq. discipuli ejusdem alia compositio. XIV. 128.

in CHARONIIS barathris quomodo aliqui moriantur. XVII. A. 10.

CHARTA papyracea, medicamentum ex ea usta ad ulcera glandis penis. X. 382. usta ad pudendi ulcera. XIII. 315.

Χασκῶν quid significet apud Hippocratem. XIX. 154.

Χειρὴν frigus, rigor est. XIX. 154.

Χειροῦσα refrigerata, rigentia sunt. XIX. 154.

Χελιδνίς quid significet. XVIII. B. 407.

CHEIRONIA morbos creant, quod aërem corrumpunt. XVI. 359.

Χελὴ quid sit apud Hippocratem. XIX. 155.

CHELIDONIA species aspidis. XIV. 235.

CHELIDONII majoris et minoris vires et usus. XII. 156.

CHELIDONIUM collyrium. XII. 783.

Χελιδνιον quid sit apud Hippocratem. XIX. 154.

Χήλωμα quid sit. XIX. 155.

CHEMA sive CHEME est cyathi quarta pars. XIX. 779. secundum Dioscoridem. XIX. 776. quantum pendeat. XIX. 763. magna et parva quantum pendeat. XIX. 769. magna et parva quot habeat drachmas. XIX. 772. eam significans character. XIX. 749. 757. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Χήμη Χηραμὶς quid sit. XIX. 155.

CHEMOSIS, definitio. XIV. 773. XIX. 436. pupillam tenebrat. VII. 101. ejus cura. XII. 793. ad chemosin libianum collyrium. XII. 762. sedans collyrium. XII. 757. collyrium try-

peron s. delicatulum. XII. 758. nectarium Marci. XII. 758. Olympionici fuscum remedium. XII. 753.

CHERSAEA species aspidis. XIV. 235.

ad CHERSYDRUM theriaca Andromachi sen. XIV. 34.

Χη chemen significat. XIX. 749. 757.

CHIA est Mastiche candida, ejus vires medicinales. XII. 68. ejus vires et usus. XII. 180.

Chiasma nervorum opticorum, ejus usus. III. 813. sq.

CHILIODYNAMION Cappadoces Polemonium vocant. XII. 106.

ad CHIRAGRAM acopon Flavii Clementis. XIII. 1026.

CHIRON Centaurus medic. et herbarum experientiam quandam habuit. XIV. 675.

CHIRONIA ulcera qualia sint. XIII. 676. chironia et telephia ex caco-chymia nascuntur. I. 664. sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad ea medicamentum. XIII. 675. aliud. XIII. 679. ad chironia, vetusta, cicatricem non inducentia compositiones. XIII. 733. emplastrum Herae. XIII. 765. epuloticum Dioscoridis. XIII. 694. panacea Herae. XIII. 767. plumbum lotum tum per se, tum medicamentis cicatricem ducentibus admixtum. XII. 233.

CHIRURGIA, definitio. XV. 425. 780. XIX. 358. species. XIV. 780. primariae ejus actiones. XIV. 780. communitates. XIV. 681. sq. a quibus, per quae et in quibus occupetur. XVIII. B. 667. 675. anatomes in ea dignitas. II. 283. musculorum actionis cognitio ad eam in maxime necessaria. II. 228. quomodo curet. XIV. 694. operationum conspectus. V. 844. XIV. 781. in ea administranda lucis dignitas. XVIII. B. 677. sq. organica ejus pars quatenus. XIX. 460. ad chirurgiam spectantia in officina medici. XVIII. B. 665. 667.

CHIRURGEUS digitos quomodo componere debeat. XVIII. B. 710. 712. 713. qualem positionem habere debeat in operationibus chirurgicis instituendis. XVIII. B. 690. quali vestitu uti debeat. XVIII. B. 693. in operationibus concinnam positionem habere debet. XVIII. B. 690. in operationibus omnibus, exceptis iis, quae in oculis fiunt, splendidissima lux eligenda est. XVIII. B. 683. operationem

facientis et quidem sedentis habitus. XVIII. B. 695. sq. habitus stantis. XVIII. B. 699. operationes exercere debet utraque manu. XVIII. B. 716. ad manus habere debet omnia instrumenta. XVIII. B. 717. ungues quomodo comparati esse debeant. XVIII. B. 709. vestimentum quale habere debeat. XVIII. B. 692.

CHIUS insula est in mari aegeo, quae unam solum civitatem habet ex nomine insulae. XII. 172. in Chio nascitur ariusium vinum. XIV. 28.

Χλωρά λαχάνα qualia sint olera. XIX. 155.

Χλωρόν quid significet. XIX. 155.

Χλωρός quid sit. XIX. 155.

Χλωρά significat et aerugineum et pallidum colorem. XVI. 727.

Χλωράσμα quid sit. XIX. 155.

Χλωρός color qualis. XVIII. B. 30.

CHLOROSIS ex nimia menstrua purgatione. XV. 328.

Χν choenicem significat. XIX. 749. 757.

Χο choam significat. XIX. 749. 757.

CHOAM significans character. XIX. 749. 757.

CHOANAE narium, usus. III. 889.

CHOENIX quantum pendeat. XIX. 766. 770. italus quantum. XIX. 765. quot habeat cotylas atticas. XIX. 762. 778. quot libras. XIX. 762. quot sextarios. XIX. 755. significans character. XIX. 749. choenicem significans character. XIX. 749. 757.

Χοι choenicem significat. XIX. 749.

Χοίρον veteres appellabant porcum valde parvum. XV. 883.

CHOLAGOGA remedia quae dicantur. XVII. B. 658. vide *Bilem* ducentia.

Cholagoga. XI. 325.

CHOLERA definitio. XIX. 421. morbus acutus est. XIV. 730. morbus peracutus est. XVII. B. 384. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. virilis morbus est. V. 696. simpliciter vocatam Hippocrates ab arida distinguit. XV. 885. duplex secundum Hippocratem, humida et sicca. XIV. 736. symptomata, causae. XIV. 736. pulsum efficit vermiculantem. IX. 313. musculorum surae saepe observantur contractiones. XVII. B. 783. ventriculus et per superiora et inferiora contenta ejicit. VII. 217. animi defectus in ea causa. XI. 47. et cura. XI. 50. causa tremoris. VII. 601. aliquibus certis intervallis omnem cor-

poris abundantiam educit. X. 513. in ea per venas ad intestina et ventrem pertinentes totum corpus vacuatur. II. 192. humida fit ex acribus humoribus, eduliorum corruptione procreatis. XV. 885. obnoxios reddit succus peponum. VI. 564. boleti nonnullis attulerunt. VI. 770. generant carnes caprinae. XV. 880. sanguinis multitudo post membrum amputatum orta. XVIII. A. 727. cura. XIV. 736. ad choleram. XIV. 452. 453. ad choleram, si sine febre et intempestiva purgatione eveniat, remedia. XIV. 370. antidotus Attalica. XIII. 162. aster stomachicus. XIII. 165. pastillus Amazonum cum frigida. XIII. 152. theriaca. XIV. 273. 305. *Erasistratus* vinum, aqua frigida temperatum exhibet. XI. 171. sicca s. arida qualis sit. XV. 878. siccam gignit laseipitium, cum multo aut caseo aut bubularum carniū edulio mixtum. XV. 877. arida fit a spiritu flatuoso acri. XV. 885. aridae symptomata. XV. 885. aridae cura secundum Hippocratem. XV. 886.

Χολήιον bilem educens est remedium. XIX. 155.

Χώλωμα quid significet. XVIII. A. 678.

CHONDRILLA. VI. 627. ejus vires medicae. XII. 119. 156. est sereos species. XII. 119. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794. frigidus cibus. XVII. B. 303.

CHONDROSYNDESMOS est ligamentum cartilagineum. I. 569.

CHONDRUS ex genere euchymorum est. XI. 495. ejus vires et usus. XII. 157. Hippocrates ejus meminit. XV. 455. crassi bonique succi est, et humorum acrimoniam frenat. XV. 898. emplasticum remedium est. XI. 634. farina triticea siccior est et lentus. XI. 736. vires quidem roborat, non autem humectat. XV. 480. nocet in hepatis obstructione ab humoribus glutinosis. XV. 459. ex chondro sorbitio humectat quidem, sed et supinat os ventriculi. XV. 461. chondri succus ad ventris mordicationem. XI. 489.

CHORDAE in musicis instrumentis quando rumpantur. VII. 153. VIII. 172. tendinae cordis. V. 206. earum actio. III. 440.

Chordapsus, qualis morbus ejusque causae. VIII. 388.

CHORION quid dicatur. IV. 538. XIX. 454. quomodo cum utero cohaereat. II. 902. 904. ejus structura. II. 902. est vasorum multitudo, membrana tenui connexorum. IV. 232. cur duplex sit. IV. 224. usus. IV. 224. vasa. IV. 655. origo eorum. IV. 656. frondosum. IV. 224. sq.

CHOROIDEA cerebri. XIV. 710. tunica oculi, cur a sclerotica circumdetur. III. 767. ejus usus. III. 763. 778. ejus principium est meninx tenuis. III. 763. cur sit coloribus tincta. III. 778. asperitatis, quae intus est, usus. III. 779.

CHOROIDES plexus. II. 719. hos *Herophili* sectatores vocant convulsionibus secundarum instar effigiatas. II. 719.

CHRYSAINTI *Gratiani* compositio auricularis ad inflammationes et exulcerationes. XII. 631. sq.

CHRYSERIMPASTILLUS. XIII. 243. pulsus definitio. VIII. 741.

CHRYSIPPUS proavus sectae *Archigenis*. VIII. 631. in Cilicia natus graecam linguam non callebat, et legem Graecis dare voluit de nominibus. VIII. 631. libri jacturam subire periclitantur. XI. 221. Cnidium sectatur in omnibus *Erasistratus*. XI. 197. de affectibus scripsit. V. 271. mentis affectus in thorace et corde sentiri dicit. V. 268. (reprehenditur. V. 269. sq.). anatomes peritus. XV. 136. animae definitio. V. 287. animam ex sanguine nutriri dixit. V. 283. opinioni *Aristonis* de animae virtutibus obsistit. V. 596. liber de principe animae facultate versibus scatet, qui affectus in corde contineri affirmant. V. 308. libros de curandis animi affectibus scripsit. V. 3. statuit animi affectus rationatricis facultatis quaedam esse judicia. V. 429. de animi passionibus scripsit, unum de curandi ratione librum, et tres alios, qui logicas continent quaestiones. VIII. 138. in quaestionibus logicis de animi perturbationibus scripsit. IV. 820. et scripsit de virtutum discrimine. ibid. ubi animi affectus, inquit, ibi etiam principatus. V. 651.

Chrysippus quid axioma conclusum vocet. XI. 499. ventriculos cerebri vitali spiritu plenos dicit. V. 185. spiritum in cordis ventriculis contineri statuit. V. 182. qua ratione demonstrat, cor esse animi principatum. V.

214. sq. omnes cupiditates in corde existere assumit. V. 321. et alii, qui cor primum generari et tum venarum, tum nervorum originem esse statuerunt, reprehenduntur. IV. 674. in libro de substantia de elementis egit. I. 488. de voce, *ego*, falsam etymologiam exhibuit. V. 214. fati definitio. XIX. 262. tradit Minervae ortum ex Jovis capite. V. 350. sq. de nominibus diligentius egit quam Solon de numis. VIII. 631. de differentia inter phantasiam, phantastum, phantasticum et phantasma. XIX. 305. Cnidius venae sectionem ex omni remedium numero tollendam censuit. XI. 252. sententia de origine vocis. V. 242. sq. laudatur ab *Erasistrato*, quod venae sectionem in sanguinis rejectione non adhibuerit. XI. 230. sq. *Zenonis* sententias suscepit. XIX. 227. a *Chrysippo* Cnidio doliare vaporarium in hydrope est laudatum. IV. 495.

CHRYSTITES terra. XII. 184.

CHRYSTITES s. *Chrysocome*, radicis vires et usus. XII. 157.

CHRYSOBALANOS discutit et corroborat. XIII. 155. ex chrysobalano medicamenta fugienda sunt. XII. 147.

CHRYSOCOLLA, ejus vires et usus. XII. 242. sq. praeparandi ratio. XII. 243. 286. septicum est. XI. 756. subtilis est. XIII. 568. ternarium partium est citra calorem. XIII. 568. plus pice exsiccat. XIII. 712. ulceribus malignis idonea. XIII. 662. ad ulcera vix curabilia. XIII. 748. sq.

CHRYSOCOME s. *Chrysites*, radicis ejus vires et usus. XII. 157.

CHUS. XIX. 770. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quot habeat choenicas. XIX. 778. quot libras. XIX. 776. quot sextarios. XIX. 752. Italorum quantum pendeat. XIX. 766.

CHYLIFICATIO, ejus cum effervescencia vini comparatio. III. 270. aquae ad eam utilitas. III. 273.

Χυλός definitio. XI. 450. ab Atheniensibus et Jonibus *Χυρός* vocatur. ibid.

CHYLUS venis ad hepar ducitur, ibique in sanguinem convertitur. III. 269. sq. *Chyli* undam surdam concitat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

CHYMETHLA digitorum manus et pedis morbus. XIII. 778. ad ea remedium. XIV. 566. medentur iis fots, linimenta, abrasiones. I. 159. radix *Arctii* lappae. XI. 837. cinis unguium

asinorum. XII. 341. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. 383. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ulcerata emplastrum. XIII. 718.

Χυμός a quibusdam gustandi facultas dicitur. XI. 449.

CHYMOSIS s. Chemosis, definitio. XIV. 345. 773. XIX. 436. pupillam tenebrat. VII. 101. ejusdem cura. XII. 793. XIV. 345. libianum collyrium. XII. 762. sedans collyrium. XII. 757. collyrium trypheron s. delicatulum. XII. 758. nectarium *Marci*. XII. 750. *Olympionici* fuscum remedium. XII. 753.

CHYMUS, definitio. XIX. 457.

Χυτλάζεσθαι quid significet. XIX. 154.

Χυλοῦσθαι quid significet. XI. 532.

Χυτρίδευ et *χυτρίδιον* ollula est. XIX. 154.

CIANUS, qui et *Prusias* dictus est, rationali sectae addictus. XIV. 683. qui CIBANTUR parcius, iis viscera pendere, et calidum et viride mejere dicit *Hippocrates*. XV. 554.

CIBARIA sicca ad uteros et foetus nutritionem conducunt. XV. 210.

CIBUS assumptus somnum altiore reddit. VII. 141. boni succi qualis. XIV. 373. nutriet bene coctus, concoquetur si mediocris; immodicum enim non posse concoqui novimus. V. 45. bene non concoctus vitiosum humorem in venis parit. V. 46. ubi non concoquitur, aut acescit, theriace utilis est. XIV. 92. quum coctionem subit, ejus forma mutatur. XV. 242. praeter naturam copiosior ingestus morbum creat. XVII. B. 475. corruptum et evaporatum difficileis qui. VI. 488. in exacerbationibus subtrahendus. XIX. 204. glutinosus in lassitudine ulcerosa et ea, quae phlegmones sensum refert, cavendus. VI. 203. humidus arteriam mollem reddit. IX. 269. quibus in intestinis oclusus est, nisi quis alvum prius ducens sorbitionem dederit, vehementer laedet. XVII. A. 832. si interclusus est, et eo non vacuato sorbitionem dederit, dolorem, si adest, auget, si non adest, inducit. XV. 485. quanto jucundior fuerit, tanto magis nutrien est. VI. 394. largus pulsus inaequalis et inordinatus excitat. IX. 149. moderatus quomodo pulsum afficiat. IX. 149. pituitosus refrigerat. IX.

226. restituit, quicquid siccioris substantiae defluit. XV. 296. semicoctus saepe in hepatis affectionibus excernitur. VII. 244. (excretionis sub hac conditione natura. VII. 244.) num vinum vocari possit. VI. 743.

Cibi cum iis medicamentis habent similitudinem, quibuscum sapore conveniunt. VI. 475. sq. melancholici et siccantes quando in usum sint vocandi et quando non. VI. 528. humectantes et refrigerantes aestate conducunt. VI. 528. medii temperamenti vere. VI. 528. quales junioribus, aetate vigentibus et senibus conducant. XV. 406. quibus acescunt in ventriculo, qualia remedia prosint. XIV. 369. acres calorem insitum augent. VII. 6. acres ventriculo calido non conducunt. XVII. B. 284. administrandi optimum tempus in declinationibus est. XV. 511. celeriter et tarde alentes quanam. XVII. B. 484. sq.

Cibi appetentia (confer. Appetitus.) definitio. XIX. 372. vel major vel minor morbi futuri signum. I. 360. appetentia in ore ventriculi locum habet. XVII. B. 495. appetentiam intensam coercet theriaca. XIV. 302. quibus assuevimus, facile feruntur, etiamsi natura non boni, et sic contra. XV. 573. non consuetam abstinentiam facilius ferunt pituitosi. XV. 567. quales in confinio sint attentantium et incrassantium. VI. 762. quales autumnis sumendi. XV. 183. biliosi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. calidiores biliosi sunt. II. 117. frigidiores pituitosi, ibid. quidam celeriter, alii tarde digeruntur. XVII. B. 310. assumptio in calidis naturis refrigerationem efficit. X. 545.

Cibi corrupti febris causae. XVII. B. 300. crassi succi quales. VI. 764. 767. sq. crassi succi calculos generant. X. 917. crassi et acerbi omnes tardi sunt transitus. VII. 237. crassi et sicci sanguinem nigriorem gignunt. V. 114. insatiabilis cupiditas. V. 45. defectus cordis intemperiem siccam gignit. IX. 388. depravatio in ventriculo duplex. VII. 206. ad cibi distributionem balneum praestantissimum est remedium. VII. 702.

Cibi inordinatio quales. XVIII. B. 35. qua ratione exuperante calore vitientur. VII. 213.

Cibi fastidium, causae. XIV. 751. fastidium a coitu neglecto oritur. VIII.

418. creā, non nutiri. XV. 291. fastidium elicit pituita cruda. VII. 576. *Cibi* fastidium in mulieribus quando sit conceptio nis signum. XVII. B. 859. persaepe febres ardentes comitatur. XVII. A. 688. cur gravidis accidat. XVII. B. 860. fastidium in morbis diuturnis malum signum. XVIII. A. 106. fastidium interdum quartanae symptoma. VII. 470. fastidium inducentia ἀποσιτικά vocat *Hippocrates*. XIX. 84. fastidium in dysenteria longa malum. XVIII. A. 11. *Cibi* fastidii cura. XIV. 752.

Cibi quales in febris vitandi. XV. 457. flatulenti causae lumborum et coxarum dolorum. XV. 867. frigidi et flatulenti palpitacionis causae. VII. 600. frigidissimi secundum *Hippocratem* quinam. XVII. B. 302. glutinosi et crassi morbos accelerant. VII. 287. glutinosi gignunt humorem lentum. X. 880. humectantes somnos conciliant. VIII. 162. humidi et glutinosi facilius permeant. VII. 237. humidi morborum humidorum causae. VII. 19. imbecilles qui. XVII. B. 180. 282. corpus refrigerant. XVII. B. 180. imbecilles vitam brevem efficiunt secundum *Hippocratem*. XVII. B. 282. indicatio ex morbo ipso desumenda. XV. 511. intempestivae et frequentes sumptiones quid efficiant. XV. 239. intempestive assumti laedunt, tempestive assumti prosunt. (*Erasistr*). XV. 698. mali succi nocent. XI. 367. medii dicti. VI. 747. molles ac friabiles ad sanitatem maxime conducunt. VI. 726. molliores et pauciores vere conducunt. XV. 181.

Cibi natura concoctu faciles corrumpuntur celeriter in iis, quibus biliosus humor aut pravum excrementum in ventriculo congeritur. VI. 568. necessarii modus a sano facile cognoscitur. VI. 131. tardissime nutrites. XVII. B. 484. parcitas sanguinis redundantiam mitigat. X. 288. paucitas quibusnam lassitudinem tollat. XVII. B. 78. pingues ac lentī celeriter implent, et appetitum evertunt. VI. 716. pituitam generantes. XV. 90. sq. pituitam generantes in epilepsia sunt vitandi. XI. 367. pravi febris causae. VII. 279. sumti quomodo pulsum immutent. VIII. 469. qualitas et quantitas in senibus exacte est consideranda. VI. 331. rejectio vid. *Vomit*. sale conditi quale alimentum

exhibeant. VI. 745. qui semen generant. XI. 776. semicocti qui. XI. 665. spatio egentes, ut assimilentur et corpus nutriant, frigus potius, quam calorem provocare videntur. I. 659. suaves aegrotis sunt exhibendi. XVII. B. 137. taedium contraindicat purgationem. XVI. 654. 657. uberiorēs hieme, pauciores aestate appetuntur et concoquuntur. XVII. B. 416. in urinam effectus. XVII. B. 276. valentes qui. XVII. B. 180. valentes calefaciunt corpus. XVII. B. 180. in ventriculo quibus corrumpuntur, iis testacea durae carnis conducunt. VI. 735. voluptas non tanta, quanta prius fuit, futuri morbi est nota. I. 361.

Cibum assumere adhuc ab exercitiis anhelantes, efficit, ut celeriter impleantur. XV. 194. semel bisve de die sumere assuetis repentinae mutationes morbos inducunt. XV. 552. quomodo curentur. XV. 556. bis die sumere qui assueverunt, nisi pransi fuerint, quomodo afficiantur. XV. 559. qui bis sumere consueverunt, iis bis etiam ptisana sumenda. XV. 468. statim post balneum sumere caput replet. XV. 718. boni succi quanam alimenta exhibeant. VI. 759. capiens a morbo si non roboretur, copiosiore eget, si vero alimentum copiose non sumenti hoc acciderit, evacuatione eget. XVII. B. 462. si quis fastidiat, febrem non habens, per superiora purgandus est. XV. 335. infarctum *Hippocrates* stercus ad merdā vocat. XV. 486. insani non petunt, nisi moniti. VII. 790. semel per diem (modice) sumere, attenuat. XV. 195. sq. qui sumpserunt, parum et frequenter respirant. IV. 501. aliquem nutrire unde cognoscatur. XVII. B. 485.

Cibo supra modum expletis respiratio laeditur. VII. 781. a cibo celeres exercitationes obstructionum hepatis causae. XV. 194. a cibo nullus lavandus est. XV. 717. in cibo medicamentum. VI. 467.

Ciborum in ore alteratio. II. 163. auctio in acutis modice fieri debet. XV. 584. aversatio quid significet et unde oriatur. XVII. A. 552. aversionis causa humorum redundantia. XVI. 115. concoctio improspira febres accendit et exacerbat. X. 788. corruptelae unde fiant. VII. 208. sq. morbi qui inde fiant. VI. 415. corruptionis

tres primae ac veluti generalissimae differentiae. VIII. 33. intempestivae exhibitionis effectus. XV. 599 sq. gustus diversus. VI. 475. immoderatus usus morborum frigidorum causa. VII. 13. incendium caseus efficit, et sitim auget. XV. 873. multitudo generationis pituitae in ventriculo causa. XVII. A. 833. multitudo causa acidi ructus. XV. 555. multitudo si ventrem gravet, quid sit agendum. XV. 558. in ventriculo alteratio. II. 164. alterationis causa. XV. 244. in ventre corruptio quomodo curanda. VI. 413. sq. in ventriculo non bene concoctorum signa. VIII. 35. sq. in ventriculo in nidorem aut acidam mutationem abeuntium causa. VIII. 37. ex ciborum diuturniore abstinencia cardialgia. V. 276.

Cibos duplici respectu vocat *Hippocrates*. XVII. A. 832. aestate et autumno difficillime ferunt, per hiemem facillime, mox vere. XV. 180. non appetentes quomodo Graeci vocent. XVII. A. 74. aversantes quomodo Graeci vocent. XVII. A. 74. aversantur impransi. XV. 560. crassi et glutinosi succi quinam capere sine noxa possint. VI. 763. crudos et incoctos reddit vigilia. XV. 624. elixatio et assatio suaviores reddit, et mutat in aliam speciem. XI. 673. sq. qui postridie eructant, iis somnus longior confert. XV. 218. fomites vocat *Hippocrates*. XVII. B. 413. intempestivos sequuntur vigiliae. XV. 597. labores praecedant. VI. 84. ac potus experiri oportet, an aequae diu morientur. VI. 464. prorsus subtrahere saepe conducit, ubi aeger sufficere potest, donec morbi vigor accedit. XV. 586. vomere quibus incommodum est, crebro die cibum sumere et omnis generis cibariis uti confert. XV. 207. revomere quibusnam conducit. XV. 208.

Cibis in ventriculo corruptis probus sanguis non fit. XV. 249. repleti multo tempore qui sunt, tremuli fiunt. VII. 158. pulsus qualis fiat a cibis. VIII. 664. ex cibis praenotio quomodo pendenda. XVII. A. 207.

CICADAE siccae, earum usus medicus. XII. 360.

CICATRIX et *CICATRICES*: cuti similis quidem, non tamen plane cutis. X. 197. 1003. pilos non edit. X. 1004. fit caro durescens. XVII. A. 903. ejus

durities musculorum motum impedit. IV. 393. dura partes pervertit. VII. 30. nigrae fiunt, ubi lien aegrotat. II. 133. ulcera quomodo cicatrice obducantur. X. 197. XVII. A. 903. ad *cicatricem* adducitur ulcus ex gignenda cute. X. 197.

Cicatricem inducentia remedia. XI. 756. inducens medicamentum. XIII. 682. malignas delet *Andreae* malagma didymaea vocatum. XIII. 346. inducens aridum. XIII. 839. inducentia arida. XIII. 847. *Asclepiadis* cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. ut *Heliodorus*. XIII. 849. *Magni*. XIII. 849. *Ptolemaei*. XIII. 849. ex punice. XIII. 849. rutum. XIII. 849. diachylon *Meneocratis*. XIII. 1001. ulcera cicatrice obducit aloë. IV. 770. XI. 822. lapis aegyptius. XII. 198. aes ustum. XII. 242. malagma *Andreae*. XIII. 343. cathaeretica. XI. 756. chalcitis usta. XIV. 289. plumbum lotum. XII. 233. fructus spinæ aegyptiae. XI. 819. ulcera, quae cicatricem aegre ducunt, dysepulotica vocantur. XIII. 380. ad ulcera maligna cicatricem non ducentia compositiones. XIII. 733. aliud remedium. XII. 233. emplastrum. XIII. 690. medicamenta in iis vitanda sunt, quae *Hippocrates* malthacodea, h. e. mollicina vocat. XIII. 664. emplastra *Andromachi*. XIII. 803. sq. radices *Cyperi*. XII. 54. *Erasistrati* compositio. XII. 735. sq. decoctum florum *Lencoji*. XII. 59. radix liliï tosta, et cum rosaceo contrita. XII. 46. sicca remedia quomodo conducant. XIII. 655. *Asclepiadis* praecepta. XIII. 743. chrysocolla. XII. 286. cicatricem in ulceribus inveteratis inducit radix astragali. XI. 841. folia bardanae. XI. 837. emplastra. XIII. 726. 727. emplastrum *Herachidae*. XIII. 717. emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. gilvum *Haliei*. XIII. 645. 802. folia liliï. XII. 47. emplastrum ex lythargyro et hydrelaeo. XIII. 399. (confer. ULCERA).

Cicatricem inducentia emplastra vel *Emplastra epulotica*. Generaliora quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum ut *Alcimion*. XIII. 529. *Andromachi*. XIII. 529. arete h. e. virtus appellatum. XIII. 531. quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 524. ex cadmia, quo *Lucius* Cathegetes usus est. XIII. 524. aliud ex cadmia ibid. candidum epulo-

ticum. XIII. 526. candida *Andromachi*. XIII. 530. candidum *Telephanis*. XIII. 532. *Dioscoridis*. XIII. 694. *Euphrasioris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. ex ladano. XIII. 525. 529. 708. sq. epulot. *Moschionis*. XIII. 528. *Pamphilion*. XIII. 527. *Publii* ex vino. XIII. 533. epulot. pyricauton. XIII. 525. *Telamonis*. XIII. 528. ducens emplastr. XIII. 932. ducit emplastrum aniceton. XIII. 878. ducit emplastrum ex herbis *Critonis* cum myrteo cerato duabus vel tribus partibus. XIII. 863. ducens emplastrum *Herae*. XIII. 765. ducit emplastrum melinum. XIII. 940. ducit emplastrum ex scilla. XIII. 870. cicatricibus atris candorem reddit et sugillata digerit calaminta. XII. 5. inducunt folia viridia hyperici. XII. 148.

CICATRIX oculi defin. XIV. 775. quae in superficie oculorum fit, nebula vocatur, quae vero profundum petit, albugo. XIV. 411. ejus cura. XIV. 411. extenuant anemona. XI. 831. exterens aster inexuperabilis. XII. 761. solvit cedrea. XII. 18. crassas detergunt caules chamaesyces cum melle. XII. 155. collyrium *Evemerii*. XII. 777. *Evemerii* psoricum. XII. 788. crassas extenuant flores siccati *Leucoji*. XII. 58. in oculo libianum remedium. XII. 762. collyrium ex cornu cervi. XII. 762. collyrium *Lynceti*. XII. 778. sq. collyrium isochryson. XII. 785. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Philoxeni* compositio. XII. 736. collyrium *Pyrami*. XII. 777. collyrium *Proteus*. XII. 787. expurgat atque extenuat *Sagapenum*. XII. 117. extenuare potest *Thytes* *Dioscoridis*. XII. 199. ad oculum veteres cicatrices. XIV. 497.

CICER agreste, ejus facultates. XI. 877. arietinum maxime urinam movet. XI. 876. facultates. VI. 533. orobaeum, facultates. XI. 876. ejus facultates et usus. XI. 876. ab initio qualitatis expers, posthac dulce fit. XI. 672. farina exsiccatur, sed pus non movet. XI. 729. flatuosum est. XI. 373. flatum inducit secundum *Hippocratem*. XV. 876. semen generat. XI. 777. mali succi est. VI. 791. utendi rationes, et facultates. VI. 532. sq.

CICERCULAE, usus et facultates. VI. 540. quomodo eas exploraverit *Galeni* pater, VI. 784.

CICES vide *Ricinus*.

CICHORIUM, ejus vires et usus. XII. 119. comeditur. VI. 622. qualis sit succi. VI. 794.

CICI semen pro colocynthide. XIX. 732.

CICILICUS veterinariorum. XIX. 773.

CICINDELA caput non habent. III. 626. oculorum situs. III. 631.

CICINI oleum in Aegypto provenit ex fructu ricini. XI. 870. ejus facultates. XI. 870. rarefacit. XI. 750. ventrem subducit. XI. 871. usus in obstructione cutis. VI. 220. raphanino succedit. XIX. 729. quatenus olea ei substitui possint. XIX. 728.

CICLISCI Andronis, Bitinis, Pasionis, Polyidae fel tauri recipiunt. XII. 276.

CICONIAE crura longa habent, eandemque ob causam collum et rostrum longa. III. 876. *Ciconiarum stercus*, num ad comitalem morbum valeat. XII. 305.

CICUTA, ejus vires medicae. XII. 55. etiam animalium nutrimentum est. VI. 395. frigida est. I. 649. XI. 421. madefacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. herba condensat. XI. 751. sturno nutrimentum est, homini medicamentum. I. 684. VI. 567. sturnos non refrigerat et enecat. XI. 551. sturnos nutrit, homines interficit. XIV. 227. pota cur subito animam efflet. IV. 779. quomodo sit letalis. XI. 596. qua de causa hominem necet, sturnos non. XI. 600. hominem refrigerat, sturnum nutrit. XI. 382. vehementi frigore enecat. VII. 14. anus Atheniensis historia, quae nullum detrimentum vel ex magna copia persensit. XI. 601. igni admota vim suam amittit. I. 674. in hydropse utilitas. XV. 917. vino mixta ocus necat. XI. 603. ad Cicutam theriace galena dicta. XIV. 33. Cicutae succedanea remedia. XIX. 733.

CILIA. XIV. 702. ex tarsis oriuntur. — cur recta sint et semper tensa. III. 793. eorum usus. III. 790. 794. 904. XIV. 702. cur semper ejusdem magnitudinis permaneant. III. 902. 906. ad *Ciliis* depilatos remedia. XIV. 348.

CILICES petroselinum id modo vocant, quod natum est in Amano, sed id smyrnium potius. XII. 99. Smyrnum petroselinum vocant. XII. 128. in CILICIA vina aquosa crescunt. XV. 648.

CIMICUM usus medicus. XII. 363.
CIMOLIA terra; ejus vires. XII. 181.
 187. trita cum cerato myrteo ad ani-
 pruritum. XIII. 315. succedit terrae
 stellari. XIX. 727.

CIMONIS compositio ad aures puru-
 lentas cum dolore. XII. 637.

CINARA, usus ut alimentum. VI.
 636. spondyli etiam vocata ejus ca-
 pita manduntur. VI. 637. radix pro
 lapathi radice. XIX. 741. et pro ea
 radix asphodeli. ibid.

CINGULUM diaphragma vocatur.
 XIX. 360.

CINIS, quid ita vocetur. XII. 222.
 reliquiae lignorum vocantur. VII. 389.
 abrotoni omnibus ulceribus mordax
 est. XI. 806. foliorum olivae substi-
 tuitur cinerulae cypriae. XIX. 743.
 lignorum, in eo fomes quidam igneus
 per exiguas partes dispersus est. XI.
 629. combustorum lignorum, ejus
 vires et usus. XII. 138. sq. differen-
 tia pro lignis. XII. 139. differentiae
 ejus calcis. XII. 140. sarmentitius
 cum nitro ad testium sarcocelen. XIII.
 318. sarmentitii colatura ad gypsum
 sumtum. XIV. 142. tamaricis com-
 bustae, ejus vires. XII. 81. crassos
 viscososque humores secat. XI. 686.

CINNABARIS, ejus vires. XII. 221.
 ei succedaneum. XIX. 732.

CINNAMOMIS differt a cinnamomo.
 XII. 26.

CINNAMOMUM, vires ejus medici-
 nales. XII. 26. species enumerantur
 singularumque virtutes explicantur.
 XIV. 257. optimi dignotio. XIV. 63.
 differentiae ejusdem pro aetate. XIV.
 64. duplum pro cassia. XIX. 731.
 in Cinnamomum Cassia optima dege-
 nerat. XIV. 56. euphorbii antidotum
 est. XIV. 761. menses provocat. XI.
 775. vires Carpesium non habet. XII.
 15. ei substituenda remedia. XIX.
 732. pro xylocarpaso et xylocasia.
 XIX. 738.

CIONIS a quibusdam etiam uvula
 vocatur. XII. 960.

CIRCEA, vires radice et seminis
 ejusdem. XII. 26.

CIRCUITUS: alii numero quodam
 dierum constant, alii mensium. IX.
 943. sq. qui dierum numero constant,
 septimani sunt, et lunae modo ince-
 dunt. IX. 914. qui mensium, ad solem
 referuntur. IX. 914. februm. VII.
 412. februm quot diebus constant.
 XVIII. B. 241. ab initio statim eos

praenoscere, difficile est. XVIII. B.
 243. quotnam febres tertianae judi-
 centur. XVIII. B. 246. lunaris dimi-
 dium quodnam. IX. 914. morbi quid.
 VII. 475. zodiacus. IX. 932.

CIRCULUS, definitio. III. 815. lac-
 teus, de eo philosophorum sententiae.
 XIX. 284. zodiaci obliquitatis inven-
 tor qui. XIX. 270.

CIRCUMCISIO. XIV. 781.

CIRCUS ossa dura habet et densa.
 III. 926.

CIRRI vocantur ab *Eudemo* uteri
 cornua. II. 890.

CIRSI omnes venae, quae dilatan-
 tur, vocantur. VII. 730.

CIRSOCELE, definitio. XIX. 448.
 cura chirurgica. XIV. 789.

CISER, vide **PUMEX**.

CISSAMPELOS, ejus facultates. XI.
 875.

CISSANTHEMOS, Cyclamini species,
 ita vocata, quod hederæ flori sit
 assimilis, fructus ejus efficacia. XII. 51.

CISSUS vid. **HEDERA**. (XII. 29.)

CISTATUS i. q. *Cistus*.

CISTHUS s. *Ladanum*. XII. 28.

CISTUS, ejusque partium vires et
 usus medicus. XII. 27.

CITHAROEDI, quum vocem oblae-
 serint, quomodo eam in integrum
 restituant. XIII. 6.

CITHARUS piscis qualem carnem
 habeat. VI. 724.

CITRAGO vid. *Melissophyllum*.

CITRIUM est fructus mali medicae,
 ejus vires. XII. 77. etiam malum me-
 dicum vocatur. VI. 617. facultates
 singularum ejus partium. VI. 618.

CITRULI quomodo siccentur. VI. 785.

CLAVICULA, descriptio anatomica.
 II. 767. XIV. 703. quatenam animalia
 habeant hominis modo claviculam. II.
 430. ossa. XIV. 722. cur non recta,
 sed angulosa. IV. 127. ejus cum sterno
 et scapula conjunctio. IV. 128. cum
 sterno per diarthrosin conjungitur. II.
 656. cum scapula articulationis usus.
 IV. 122. prope humeri articulum su-
 pernatat. XVIII. A. 413. curvari eam
 expertus est *Galenus*. XVIII. A. 401.
 est finis superior thoracis. II. 653.
 simiae humanis similis. II. 219. IV.
 126. ejus motus exiguus est ad ster-
 num. XVIII. A. 412. ad claviculam
 costam primam adducens Musc. sub-
 clavii. XVIII. B. 956. sub clavicula
 positi musculi. XVIII. B. 955. clavi-
 culae usus. IV. 125. ad claviculam

productos dolores solvit fomentum emolliens. XV. 525.

Claviculae fractura quomodo sit ut plurimum comparata. XVIII. A. 413. sq. quomodo reponatur, si pars acromialis subiaceat. XVIII. A. 414. reponendi ratio, si pars sternalis subjacet. XVIII. A. 417. reponendi modus, si hac vel illa parte in latere erumpat. XVIII. A. 418. 421. si ex toto fracta est, facilius curatur, si in longitudinem, aegrius. XVIII. A. 404. fracta restitui saepe non potest. XIV. 792. fracta cur cito sanescat. XVIII. A. 407. cur facile in ea callus incrementum. XVIII. A. 409. temporis spatium, intra quod sanatur. XVIII. A. 416. viginti diebus coalescunt. XV. 409. deformitatem gignit, principio maximam, deinde minorem. XVIII. A. 406. deligandi modus. XVIII. A. 416. 813. deligandi modus secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 407. sq. in ea tribus spleniis quadruplicatis utitur *Galenus*. XVIII. B. 822. ad clavicularem regiones deligatio. XVIII. A. 816.

CLAVUS, definitio. XIV. 775. XIX. 449. *Clavi* pedum docent, qualis ingressus homini sit consuetus. XVIII. A. 681. iis medicamentis, quae clavos ejiciunt, admiscantur cantharides. XII. 364. cura chirurgica. XIV. 791. ad clavos remedia. XIV. 501. remedium probatum. XIV. 500. cinis corticis salicis. XI. 892. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. in manibus et pedibus emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. lacertarum caput. XII. 334. stercus ovillum. XII. 302. ad clavos capitis remedia parabilia. XIV. 500.

CLAZOMENII casus. XVII. A. 289.

CLEANTHES animam ex sanguine nutriré statuit. V. 283. stellas conicas putat. XIX. 271. de ortu stellarum. XIX. 272. versus aliquot ejusdem. V. 476. *Zenonis* sententias suscepit. XIX. 227.

CLEMATIS, ejusque partium vires medicinales. XII. 31. arida pro aristolochia. XIX. 725.

CLEMATITIS, ejus vires et usus. XI. 835.

CLEMATOIDES Dioscoridis. XII. 31.

CLEMENTIS (Flavii) acopon. XIII. 1026. ut *Clemens Sertorius* acopon viride. XIII. 1037. emplastrum disunt. quo *Clemens Sertorius* curatus est. XIII. 926.

CLEMENTIAM in morbis immutantes causae. XVI. 540.

CLEOBULI compositio. XIII. 854.

CLEON, ejus compositio ad inflammationes aurium cum fluxu. XII. 636.

CLEONACTIDIS febre erratica laborantis casus. XVII. A. 279.

CLEONIACI malagma boni coloris. XIII. 987.

CLEOPHANES opin. de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

CLEOPHANTI pinguis compositio ad sedem. XIII. 310. malagma ad hydropicos. XIII. 262. 985. ut *Cleophantus* mithridatica. XIV. 108.

CLEOPATRA quanam in libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, ad alopecias scripsit. XII. 403. quae in libro de ornatu scripsit ad defluos capillos. XII. 432—434. quae ab ea in libro de ornatu ad achoras capitis scripta. XII. 492. reginae mortis historia. XIV. 235. ex ejus cosmeticis libris de ponderibus et mensuris expositio. XIX. 767.

CLERPSYDRAE inventio. V. 84. constructio. V. 85.

CLETII Abascanti potio ad tabescentes. XIII. 71.

CLIDION aphrodisiacum. XIII. 87. ad dysentericos. XIII. 290. 291.

CLINOPodium, vires ejus medicinales. XII. 30. sq. ei succedaneum. XIX. 732.

CLITOMACHUS philosophus. XIX. 227. contentiosus dicitur. XIX. 234.

CLYSTERS multis modis conficiuntur. XVI. 144. aëres conficiendi modi. XVI. 145. aëres quomodo alvi dejectiones mordaces curare possint. XVII. A. 913. acrium usus medicus. XVI. 145. usus in doloribus colicis. VII. 348. mitiores adversus meconium. XIV. 138. molles quomodo parentur. XVI. 144. molles quibusnam exhibeantur. XVI. 145. indicatio unde sumatur. XV. 509. usus ab ibide profectus esse dicitur. XIV. 675. quando iis utamur. XVI. 114. per *Clyster*es alvus evacuat. XVI. 120. alvus iis ducenda, quibus os amarum est. XV. 746. ex aqua salsa quando sint necessarii. XVI. 146. nonnullis ita adscenderunt, ut revomerint. VII. 219. sibi ipsi applicat avis aegyptia. XI. 168. usus in cholera sicca. XV. 886. benefaciens coxendicis doloribus. XIV. 527. quando secundum *Hippocratem* sint in febribus applicandi. XV.

823. ex aqua mulsa et oleo ad evacuandos humores putridos. X. 756. usus in obstructione a stercore duro. I. 391. ad renum affectus. XIV. 526. de his scripsit *Mantias*. XI. 795.

CNEORI semen pro filice. XIX. 740.

CNICIUM a quibusdam triphyllum vocatur. XII. 144.

CNICUS alimentum est. XI. 612. caliditate a grano cnidio differt. XI. 610. agrestis, vid. *Atractylis*. XI. 842. seminis vires. XII. 32.

CNIDE urtica est. VI. 639.

CNIDIAE sententiae. XV. 418. sq. sententiae aliae conscriptae sunt, quae nonnulla prorsus eadem, quaedam vero addita, alia detracta et immutata continent. XV. 424.

CNIDIUM medici secundum *Hippocratem* plus quam deceat scripserunt. XV. 427. eorum illis medendi methodus, qui in pulmone pus habebant. I. 128. medicos accusat *Hippocrates* tanquam speciales et generales morborum differentias ignorantes. V. 761. numerum partium corporis ad numerum morborum accommodant. XV. 363. 427.

CNIDIUM granum s. *Coccus Cnidius* ejusd. vires medicae. XII. 32.

CNIDOSPERMUM, ei succedaneum. XIX. 732.

COAGULUM lactis diversorum animalium, ejus vires et usus. XII. 274. leporinum, equinum, phocae, eorum vires. XII. 274.

COCALOS est fructus Coni. XII. 55.

COCCALUS *Hippocratis* quid. XV. 848.

Coccus baphicus et Cnidius, vires medicae utriusque. XII. 32.

COCOYMELEA vid. *Prunus*. XII. 32.

COCHLEAE cibi succi crassi sunt. VI. 768. difficulter alterantur. XV. 413. tardissime nutriunt. XVII. B. 484. sanguinem nigriorem gignunt. V. 115. non conducunt senibus. VI. 339. carnis usus. XII. 322. marinarum succi alvum ducunt. XIV. 226. mucus cum thure sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. succus salsus est, et ventrem solvit, caro autem reprimat. XI. 576.

ex COCHLEIS medicamentum hepaticum. XIII. 212.

COCHLEARIUM mensura. XIX. 752. quantum pendeat. XIX. 760. quot drachmas. XIX. 769. habet drachmam unam. XIX. 772. quot scrupulos. XIX.

779. quot stadia. XIX. 763. veterinariorum. XIX. 772.

COCTA medicari et movere non cruda neque in principiis, nisi turgeant. IX. 584. purgare convenit et movere, non cruda, neque in principiis, nisi turgeant. VII. 443.

COCYRO debilis quae. IX. 625. manifesta signum perfecti principii. IX. 634. 635. perfecta quae. IX. 625. crisis celeritatem denotat. IX. 616. celeritatem iudicii et securitatem sanitatis ostendit. IX. 562. initium quae-nam urinae doceant. XVII. A. 537. privatio secundum *Galenum* lenteria est. XVIII. A. 2. signa quae. IX. 577. 611. signa non ab initio morbi invadunt. XVII. B. 391. signa determinant morbi principium. IX. 580. signa nisi apparuerint, victus ratio mutanda non est. XV. 580. signum urina quae-nam. IX. 613. *Cocioni* perpetuo calidum confert, frigidum vero adversatur. XV. 682.

Cocionem adjuvat myracopon regium. XIII. 1030. imperfectam qualis urina indicet. XIX. 584. imperfectam quae-nam indicet urina. IX. 593. morborum juvant balnea, si vacuato corpore adhibentur. XV. 727.

Cociones quomodo cognoscendae. IX. 706. crisis celeritatem significant. XVII. B. 397. ex urinis, alvi excrementis et sputis crisin instantem significant. IX. 705.

CODAMI emplastrum. XIII. 929.

CODII Tuci antidotum, quo et *Cra-terus* usus est. XIV. 147.

COECITAS ut plurimum accidit ex vulnere corneae penetrante. VII. 100. coecitatis periculum est, si ulcus versus pupillam pergit, et humor aqueus effluit. VII. 99.

COECUM. XIV. 715.

COELIACA affectio, definitio. XIX. 421. minime est mordax. VIII. 388.

COELIACI morbi causa interiorum refrigeratio. XVII. B. 291. ad coeliacos remedia. XIV. 380. 494. 560. ad coeliacos, sistit fluxum confestim. XIII. 294. radix acanthi albae. XI. 819. anodyna compositio. XIII. 92. antidotum. XIV. 164. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Attalica*. XIII. 162. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. aphrodisiacum *Clidion*. XIII. 87. ex libris *Antipatri* medicamenta. XIII. 292. coagulum lactis equini. XII. 274.

catapotia. XIII. 302. affectus stercus columbinum. XII. 303. compositio e *Cornelio* medico. XIII. 292. confectio ex fructibus. XIII. 142. 289. affectus sanat cornu cervi ustum. XII. 335. prodesse dicitur Coronopodis radix. XII. 40. epithemata utilia. XIII. 306. convenit medulla Ferulae. XII. 85. hypocisthis valet. XII. 27. lentes coctae. VI. 525. Lentiscus aut per se, aut cum aliis medicamentis. XII. 136. cortex Libanoti. XII. 69. linctus. XIV. 466. rasurae ligni Loti. XII. 65. macer cortex. XII. 66. adhibetur Lycium. XII. 64. malagma Asclepiadae et *Galli Marci*. XIII. 179. mori fructus immaturus. XII. 78. *Nicerati* malagma. XIII. 180. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Musae*. XIII. 104. pastillus. XIII. 301. pastillus Amazonum cum baccarum myrti decocto. XIII. 152. pastillus amarus ex libris *Aphrodae*. XIII. 135. pastillus aromaticus *Berytii*. XIII. 303. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastillus *Berytii*. XIII. 290. pastillus dolorem sedans. XIII. 302. alius. 303. pastilli ex succino. XIII. 86. potiones. XIV. 466. rheum. XII. 112.

COELOMATA, definitio. XIV. 773.

COELUM ab *Hippocrate* vocatur aër ad nubium usque regionem. XVII. A. 90. quod astronomi coelum vocant, a lunae loco exorditur. XVII. A. 90. exquisite purum Graeci aetherem dicunt. XVII. B. 185. caliginosum, aut nubibus opacum aërem vocare solent Graeci. XVII. B. 185. generari ex aëre *Empedocles* statuit. XIX. 266. parvum palatum vocatur. XIX. 368.

Coeli divisio. XIX. 269. essentia. XIX. 269. mutationes repentinae quomodo evitentur. XVII. B. 76. status in morbis indicationem praebet. X. 652. status calidissimus et siccissimus quo sit anni tempore, X. 686. status siccus et calidus nimium ad humores discutiendos propensus. X. 625. status ad indicationem remedium confert. X. 634. statu calido, frigido et humido quae vina conducant. VI. 803. zonae. XIX. 270.

COENA: in coena cicer elixum vel fruxum protragematibus sumitur. VI. 498. in coena cibos valentiores cur accipiebant Athletae. VI. 487. 661. in coena exhibendos esse valentiores cibos probatur. X. 490. ex coena febriculis casus. X. 581.

COENATI, qui impransi sunt, quomodo afficiantur. XV. 560. gravantur, qui impransi manserunt praeter consuetudinem. XV. 562. et quomodo iis auxilium feratur ibid. qui coenaverunt praeter consuetudinem, quomodo afficiantur. XV. 552. et quomodo curentur. XV. 556.

COERULEUM ex albo et splendido coeuntibus efficitur. VII. 120. oculis jucundissimum. VII. 118. corrigit visus fatigationes moderatas. VII. 120. coeruleus color oculo jucundissimus. VII. 120.

COEUNDI appetentiam excitare creditur eruca. VI. 639. cupiditas unde oriatur. IV. 616. desiderium auget cicer. VI. 791. facultatem addit asparagus. VI. 653.

COGITARE multum quibus adversum. VI. 373.

COGITATIO, definitio. XVII. B. 263. XIX. 381. quibusnam sit utilis. XVII. B. 263. *Cogitationis* symptoma oculorum cavitas. XI. 12. *Cogitationes* corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. extenuationis causae. XVII. B. 84.

Cogitator cur dictus sit Socrates. XVII. B. 263.

COGNITU alia facilia sunt alia difficilia. V. 730.

COITUS: idoneum aetatis tempus, quo illo uti conveniat. I. 372. quot agendi facultates habeat uterus in coitibus. XIX. 362. aetati demum florenti conducit. VI. 84. quibus maxime salutaris sit, et quibus non. V. 911. exsiccat. XVII. B. 284. inimicus temperamento sicco et frigido. VI. 402. frequens cur sit conceptionis mutilatae causa. XIX. 325. innoxius est calidis et humidis. VI. 402. cur maxime exolvat. IV. 588. pituita laborantibus secundum *Hippocratem* utilis. XVII. B. 284. plethoram oriri non sinit. XVII. A. 520. *Democritus* epilepsiam parvam vocavit. XVII. A. 521. intermissi sequelae. VIII. 417. sq. quidam horrore tentantur, quum incalescunt. XVII. B. 74. cum equa non potest procreare Centaurum. III. 170. ad coitum non stimulat Orchis, reprimit potius et cohibet. XII. 92. ad coitum femina semine incitatur. IV. 188. 190. ad coitum promptitudinem adducentia remedia. XIV. 488. ejus impetum cohibet agnus castus. XI. 808. cohibet ruta. XII. 101. XIV. 543. cohibere creditur viticis semen.

VI. 550. *theriaca Andromachi senioris*. XIV. 35. ne quis exercere queat, remedia. XIV. 543. non appetunt castrati. IV. 572. commodatio in eo necessaria iis, qui succos crassos congerunt. VI. 410. non appetunt feminae, quae ovaria non habent. IV. 622. cur cum eo maxima sit voluptas conjuncta, et cupiditas stimulans. IV. 179. stomachum exsolvit. XVII. A. 520. purgationem non postulat. XVI. 110. scopi in ejus usu sequendi. V. 914. rarius simul et imbecillius, frigidius et siccus reddit corpus. V. 914. quibusdam, quum eo utuntur, inflatur venter. XVII. B. 25. ad coitum incitat asparagus. VI. 653. bulbos sativus. XI. 851. ciceres. VI. 533. radix et semen dauci. XI. 862. eruca. XI. 808. gongylidis semen et radix. XI. 861. mentha. XI. 883. satyrium. XII. 118. urticae. XI. 817. pituita laborantibus utilis. XVII. B. 284. 289. in eo spasmus genitalium quasi accidit. IV. 187. quando re vera conducat. I. 371. ejus utilitates et noxae. V. 911. sq. secundum *Epicurum* nullus ejus usus est. I. 371. V. 911. XVII. B. 521. abstinencia stomachum roborat. XVII. A. 520. eo abstinere debent mulieres lactantes. VI. 46. exercitia qualia post coitum sint adhibenda. VI. 221. 225. a coitu lassati quomodo sint curandi. VI. 223. sq. qui diu abstinent, interdum priapismo corripuntur. VIII. 450. immoderati noxae. V. 912. XVII. A. 791. immoderate utentes cur imbecilliores reddantur. IV. 588. immoderatus usus morbum futurum indicat. I. 360. quinam morbi eo augeantur. XVII. B. 288.

COLA nominantur crassa intestina. XVII. B. 134.

COLES, definitio. IV. 140. XIV. 760. pudendum virile vocatur. IV. 194. (cf. *Penis*) ejus partes. XIV. 706. glans. XIV. 706. qua ratione nervosus dici queat. XVII. A. 804. quidam eum nervum carnosum vocant. XVII. A. 805. cur ex ossibus pubis oriri debuerit. IV. 218. 219. apta ejus in medio positio. IV. 219. cur in coitu erectus esse debeat. IV. 221. erectionis causa. VIII. 441. sq. ejus erectionem provocantia remedia. XIV. 487. musculi, eorumque usus. IV. 222. musculi carneis partibus inseruntur. IV. 380. cur nervos multos

acceperit. IV. 204. cur intendatur, et titillationis sensus in eo oriator praesente in renibus calculo. XIX. 656. affectionum diagnosis. VIII. 438. ulceris indicium. VIII. 438. glandis ulcerum cura. X. 381. ad ejus dolorem et inflammationem remedia. XIV. 578. ad colem roborandum. XIV. 562. ne cui arrigi possit, remedia. XIV. 486.

COLICA sive COLICUS dolor, definitio. XIV. 736. XIX. 422. symptomata prodroma. VIII. 85. est morbus acutus. XIV. 730. saepe duobus diebus detinuit. VII. 195. dolorum cum ea conjunctorum causae. VIII. 387. indicia. VIII. 384. conditio alvi dejectionum. VIII. 385. qua in re differat a nephritide calculis oborta. VIII. 390. incurabilis in senibus. XVII. B. 539. ex indigestione et refrigerio proficisci solet. XIX. 3. simulatae casus. XIX. 2. ex colica animi deliqui cura. XI. 60. *Hippocratis* de ea curanda sententia. XIV. 737. cura. XIV. 737. quosdam ea laborantes sanavit *Galenus* dato in potu medicamento ex aloë. VIII. 40. sola purgatione aliquando sanavit *Galenus*. XI. 341. potandum quidam dabat lupinum stercus, non tantum in ipsis paroxysmis, sed etiam intervallis, siquidem phlegmone vacarent. XII. 295.

ad *Colicos* remedia. XIV. 379. XIV. 467. XIV. 469. remedia ano immitenda. XIV. 470. alauda in jure elixa. XII. 360. alauda usta et comesa. XIV. 243. anodyna. X. 817. antidotus *Philonis*. XIII. 267. stercus caninum album. XIV. 457. cicadae siccae. XII. 360. clyisma acre pituita evacuata. VII. 348. clysteres. XVI. 146. apta compositio. XIII. 327. eclegma nectareum. XIII. 282. epithema. XIV. 470. quidam medicus Mysius bibendum stercus gallinae exhibuit. XII. 304. malagma *Antipatri*. XIII. 983. malagma ex *Areo*, in ipsis vexationibus impositum. XIII. 347. theriace. XIV. 91. 273. 301.

COLICA vocata medicamenta. XIII. 266. remedia quomodo ab anodynīs differant. XIII. 89. remedia cur vocentur. XIII. 273. (confer. *anodyna*). admirabilis ad volvulosos et qui stercus sursum evomunt in magnis doloribus. XIII. 278. efficax ad omnem inflationem. XIII. 279. *Abascanti*. XIII. 278. ab *Andromachio* conscripta. XIII.

276. *Apollonii*. XIII. 279. quam admiratus est *Ariston*, ut *Diophrantus* Lycius. XIII. 281. *Breniti*. XIII. 288. *Cassii*. XIII. 276. dolorem sedans *Cassii*. XIII. 286. *Euschemo Spadoni* inscripta. XIII. 287. *Lingonis*. XIII. 286. *Lucii*, Sicula inscripta. XIII. 287. ut *Nicostratus*, *Isotheos* appellata. XIII. 279. *Paccii Antiochi*. XIII. 284. ut *Publius* in *Pütio* et *Apolonio*. XIII. 281. *Scribonii Largi* ex salice. XIII. 284. ut *Scribonius*. XIII. 280. *Sigonis*, qua usus est *Valens*. XIII. 285. *Tarentii Valentis*. XIII. 279. *Tullii*. XIII. 278. *Tulli* bona. XIII. 280.

COLLA, ejus vires. XII. 33. volucrum quale alimentum. VI. 788.

COLLAPSUS totius corporis indigentiae signum. XIV. 729. *Collapsus* in morbis quando oriatur. XVI. 238. quid indicet ibid. signum in exercitationibus sudor vehemens. XVII. B. 18.

COLLICLES empiricus. X. 142.

COLLINITIO podagricorum ac arthriticorum ex sale confecta. XIII. 1019.

COLLIQUATIO idem est quod fluor. I. 183. et excretio aegre dijudicatur. I. 184. quomodo plerumque fiat. XVI. 289. corporis causa abscessuum. XVI. 288. ejusdem causae. XVI. 288. sq. causa est humorum tenuitas et cutis raritas. XVII. B. 522. adipis totius corporis indicantes urinae. XIX. 588. carnis in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. XIX. 589. signum alvi dejectio exigua, tenax, alba. XVI. 184. signa alvi dejectiones pingues. XVII. A. 708. signum est alvi excrementum pingue. IX. 593. XVI. 188. ex urina cognoscitur. XVI. 290. qualis urina indicet. XVII. B. 276. indicium urinae farinae hordeaceae similes. IX. 603. signum est urina, cui pinguedines innatant. XIX. 610. indicium pinguedines urinae supernatantes araneosae. XVIII. B. 161. signum urina oleosa. IX. 604. signum urina pinguis. XVIII. A. 135. quidam pro maximo signo febris ardentis habent. XVII. A. 695.

COLLISIO quid? I. 239. *Collisionis* partium causae. VII. 38. sq.

COLLUM (confer. CERVIX) definitio. II. 756. XIV. 703. capiti jungitur. II. 755. quatenam animalia non habent. III. 609. plerisque animalibus manus utilitatem praebet. III. 613.

animalia, quae collum longum habent et cartilagine tracheae siccas, vocem clangorosam edunt. III. 535. collum et claviculas hominis modo habentia animalia. II. 430. breve datum quibusnam animalibus. III. 876. longum quibusnam animalibus et cur datum. III. 847. sq. longum cur habeant animalia unguis fissis. III. 876. longum habent grues et ciconiae. III. 876. longum quatenam habeant animalia. III. 613. hominis tantae magnitudinis est, quanta pharyngi erat necessaria. III. 613. nervorum etiam originis causa adest. III. 613. pharyngis causa factum. III. 612. 613. simiae illi hominis simillimum. II. 845. simiae breve est. II. 249. quibus deest animalibus, haec muta sunt. III. 611. cum pulmone interire videtur. III. 610. dilatatur in iis, qui tibiam canunt et vocem acutissimam edunt. VI. 175. gibbositatis in ejus conditionem effectus. XVIII. A. 503. manus et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. ad latera cum parva inclinatione moventes muscoli. IV. 34. validum cur robustum dicatur. XVII. A. 816. venas suas a jugularibus externis habet. XV. 530. si intorqueatur in febre, et deglutitio impedita sit, letale. XVII. B. 708.

Colli et capitis partes communes quae. IV. 1. muscoli. XVIII. B. 962. posteriores unde nervos habeant. II. 846. 849. ad latera cum parva inclinatione moventes muscoli. IV. 34. in anteriora ducentes muscoli. XVIII. B. 964. colli proprii muscoli. XVIII. B. 962. oblique in priora flectens musculus. XVIII. B. 963. cum collo caput flectentes muscoli. XVIII. B. 948. rectum efficientes muscoli. XVIII. B. 964. nervorum dissectio. II. 426. cum pulmonibus commercium. III. 610. posteriores partes unde habeant venas. XVI. 137. vertebrae septem sunt. II. 755. 756. vertebrae cur septem sint. IV. 105. vertebrarum luxationis symptomata. VIII. 238.

Colli morbi. XIV. 778. abscessus quando in febribus oriatur. XV. 812. dolor, crisis aliquando futurae signum. IX. 613. dolor cum comate cerebrum affectum docet. XVI. 718. dolor malum quidem symptomata est in omni febre, sed pessimum, in quibus insania instat. XVI. 663. dolores

futurae haemorrhagiae sunt indicia. XVI. 799. dolor secundum *Hippocratem* menstruam purgationem portendit. XVI. 804. dolor et gravitas cum febribus et citra febres oritur. XVII. A. 151. dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. ad *Colli* dolores remedia parabilia. XIV. 517. 574. emplastrum sacrum. XIII. 779. tumor anginam solvit. XVIII. A. 58. partem alteram devinciens deligatio. XVIII. A. 821. perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. *Collo* privati quinam vario sensu dicantur. V. 384.

COLLUTIONES. Archigenis, ad apthas. XII. 1000. ad dentium molarium dolores. XII. 867. dentium. XIV. 357. gingivarum. XIV. 357.

COLLYRIUM et **COLLYRIA**, aerianum *Diomedis* ad epiphoras et veteres et recentes oculorum affectus. XII. 759. ex floribus aeris extergunt sycoses s. asperitates magnas palpebrarum. XII. 242. aestivum. XII. 760. arida. XII. 725. sq. arida ab *Asclepiade* conscripta. XII. 730. aridum ex psoricis *Heracidae* ad circumrosos oculorum angulos. XII. 730. psoricum *Aelii*. XII. 730. ex libris *Philoxeni* aridum acharistum. XII. 731. *Philoxeni* ad lippitudinem siccam et sycosin, putrescentiam et excrescentem carnem. XII. 731. *Capitonis* ad lippitudines siccas et oculos humidos ac angulos circumrosos et palpebras sicasas. XII. 731. ejusd. ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732. *Sosandri* ad palpebrarum defluvia, inveteratos affectus, et ad encanthidas. XII. 733. *Philoxeni* ad pruriginosos et erosos oculorum angulos. XII. 735. aromaticum. XII. 784. artemonium *Bassi*. XII. 780. ad asperitudines. XII. 775. 776. *Atymetri*. XII. 771. basilidion psoricum. XII. 788.

Collyrium chelidonium. XII. 783. cinnabarinum *Stoli* ad corrosos angulos, ophthalmias ad malum habitum adductas, intensos pruritus et inveteratos affectus. XII. 786. ex cornu cervi ad ulcera, pustulas, cicatrices oculorum. XII. 762. croceum *Antigoni*, leuconculus appellatum. XII. 773. croceum *Asclepium oxydercicum*. XII. 785. croceum puerile, ad epiphoras et molestias doloris et ad affectus ex plagis. XII. 770. crocodes ad aurium robur. VI. 440. diaglaucium ad aurium

robur. VI. 440. δια ῥόδων. XI. 780. diarrhodon ad aurium robur. VI. 440. diarrhodon *Nili*, velut *Andreas* tradit ad dolores, fluxum uberem et tenuem, pustulas, prolapsus. XII. 765. diarrhodon *Tarentini*. XII. 766. διαπομφόλυγος. XI. 780. diasmyrnum *Synerotis* ad rhyadas et aegilopas. XII. 774. Diocleum, ad doloris molestias et epiphoras, oculos suppuratos, pustulas, ulcera. XII. 758. *Dionysii*. XII. 760. dolorem sedans, fluxum omnis generis, ulcera, papulas, tubercula, prolapsus, chemoses et omnigenos affectus. XII. 757.

Collyrium ad epiphoras, dolores et fluxiones oculorum *Moschionis*. XII. 745. euepidium, diasmyrnum appellatum. XII. 767. *Evemeri* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777. *Evemeri* ad dolores et affectus. XII. 774. *Evemeri* psoricum. XII. 788. flammeum. XII. 745. fulvum panchrestum ad scabros et circumrosos angulos ac intensos pruritus et palpebras ficosas. XII. 783. *Gaji*. XII. 771. *Genadii*. XII. 760. harmatium, quo usus est *Ptolemaeus* rex. XII. 779. *Heracidae* aromaticum croceum ex haematite. XII. 785. *Hermophili* thallasserum ad suffusiones et ad omnem hebetudinem visus. XII. 781. *Hygidi* appellatum. XII. 761. *Hygieni* aureum ad angulos corrosos et scabros. XII. 788. indicum aerianum. XII. 781. Indicum basilicon, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem. XII. 782. isochryson, ad corrosos angulos, scabros affectus, inveteratas ophthalmias, asperitates, ficosas eminentias, cicatrices et callos. XII. 785. libianum ad pustulas, inustiones, rupturas, leucomata, oculos purulentos, chemosies, staphylomata. XII. 762.

Collyria liquida: *Aelii* Galli et *Cassii* ad suffusiones. XII. 738. *Ant. Musae* ad pilos pungentes in palpebris enatos. XII. 740. *Ant. Musae* ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, crithas et posthrias. XII. 741. *Musae* visum acuens et ad glaucedinem. XII. 737. ad callos et omnem eminentiam. XII. 736. *Erasistrati* ad asperitudines ac omnes ophthalmias. XII. 735. ad sicasas eminentias ac omnem extuberantiam carnis, ad encanthidas et incipientes ophthalmias *Philippi*. XII. 735. *Largi* visum acuens. XII. 738. *Heracidae*

Tarentini agglutinatoria pilorum. XII. 741. ad glaucos oculos, ut pupillae nigrae reddantur. XII. 740. *Philoxeni* visum acuens, cicatrices et callos exterens. XII. 736. compositio aegyptia ad callos, leucomata et pelliculas. XII. 737. *Dionysii Milesii* ad pilos palpebrarum pungentes. XII. 741. ad erithas, chalazia et aegilopas. XII. 742. *Lucii* melinum ad scabros et corrosos angulos, intensos pruritus, oculos humectos, visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. lysioponium *Diomedii* ad oculorum dolores. XII. 771. malabathri oxydercicum. XII. 790. melinum atarachum ad visus hebetudinem. XII. 786. melinum delicatum ad pustulas, prolapsus, fluxum acrem ac largum, inustionesque. XII. 769. monohemera vocata quae. XII. 713.

Collyria ex myrrha ad pus in oculis discutiendum. X. 1020. ad collyria myrrha, cui opocalpason admixtum, optimum est remedium. XIV. 57. *Naucratis*. XII. 764. *Neapolitae*. XII. 763. nectarium. XII. 773. ad oculorum fluxiones additur pompholyx. XII. 235. oculorum fluxiones desiccantibus admiscetur cornu cerviustum. XII. 335. quae ex opio fiunt, vehementissimos oculorum dolores curant. X. 869. *Galli* oxydercicum. XII. 784. oxydercicum ex haematite ad callos et cicatrices oculorum. XII. 779. asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. ex terra Samia *Paccii* ad oculorum affectus intensos. XII. 760. scabritiei palpebrarum commodum. XII. 709. panchrestum Athenipion. XII. 789. *Phlori*, quo usus est in Antonia Drusi matre, quae parum abfuit, quin ab aliis medicis excaecaretur. XII. 768. ex phrygio lapide ad oculorum robur facit. VI. 439. *Pomponii Bassi* ad incipientem suffusionem. XII. 781. Proteus, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. *Pyrami* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777.

Collyrium ex rosis *Nili*, quo usus est *Gallio*. XII. 766. ex rosis tempestivum. XII. 766. ad scabrities orbitales cicatrices et callos. XII. 777. ex libris *Scribonii Largi* Asclepios Machaonis ad veteres affectus et oculos suppuratos. XII. 774. *Scribonii Largi*, psittacium inscriptum. XII. 764. ad suffusionem (cataractam) sunt plurima,

et quaeenam. XII. 257. terrenum ex Samia terra, ad epiphoras et affectus. XII. 757. album trypherum ad epiphoras. XII. 757. tryperon h. e. delicatulum ad epicaumata, pustulas, chemoses, maxime in iis, qui nullam mordacitatem perferre possunt. XII. 758. ex vino ad auriū robur. VI. 440. ex violis albis ad epiphoras. XII. 768. viride *Anthaei*. XII. 764. viride. XII. 763. aliud viride *Zoili*. XII. 763. *Zoili* ad ophthalmias antiquas, myocephalos, staphylomata et fluxiones antiquas. XII. 771. sq. ad collyria sicca adhibetur *Stimmi*. XII. 236.

COLOBOMATI qui, X. 1002. cura ibid.

COLOCYNTHIS, ejus vires medicinales. XII. 34. ei succedanea. XIX. 732. *Colocynthidis* semen pro novemfolio. XIX. 729. et epithymo ibid. antidotum est oleum amygdalinum. XIV. 761. pro scammonio. XIX. 743. ex *Colocynthide* remedium usus in pleuritide. XV. 539.

COLON quidam ventrem inferiorem vocant. XV. 896. hominis illi canis simile. XVII. B. 133. venae ejusdem unde veniant. II. 784. pluribus in animalibus validis vinculis superne deorsum porrectis constrictum est. III. 331. stercoris in eo collecti signa. XVI. 146. pulsus ubi exagitat, theriaca *Andromachi* senioris utilis est. XIV. 34. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422.

Coli affectio quomodo a renum calculo dignoscatur. XVI. 367. affectionis indicia. VIII. 384. ad *Coli* affectus pastillus amarus. XIII. 135. medicamenta, quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 281. malagma *Damocratis*. XIII. 223. ad coli inflationes antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. *Charichis* remedium. XIII. 282. medicamentum inspersile *Antonii* pharmacopolae. XIII. 281.

in *Colo* abscessus latentes juvat emplastrum aniceton. XIII. 878. in *Colo* etiam calculi nascuntur. VIII. 47. in *Colo* potius caprinum sebum quam suillum injicitur. XII. 325.

COLOPHONIA resina, ejus peculiaritates et vires. XIII. 475.

COLOPHONIUM siccissima resina est. XIII. 589.

COLOR. Definitiones secundum philosophos. XIX. 257. genera primaria.

XIX. 258. animalium unde oriatur. XIX. 258. bonum inducit confectio quaedam *Asclepiadis*. XIII. 223. corporis a humoribus pendet. XVI. 9. sq. excitat eum iracundia. IV. 793. corporis sanguini proportionem respondere *Hippocrates* statuit. XVII. B. 216. corporis cur in lienis vitiis ad nigrius vergat. XVI. 300. totius corporis mutatio mala, si et alia accedant signa pernicioso. XVI. 7. in universo corpore ad diagnosin dignitas. VIII. 47. corporis superficiei immutationes variae ex hepatis affectione. VIII. 357. tum cutis tum capillorum ratio in temperamento frigido. I. 343. in facie, oculis, lingua et urinis praecipue ad dignotionem morborum facit. XVI. 20. faciei qualis malum sit signum. XVIII. B. 27. faciei, qui ad nigrum tendit, pessimus. XVI. 6. faciei vividus in febre hectica letalis. VII. 316. faciei, qui ad viride vergit, minus est periculosus quam niger. XVI. 6. in febribus ejus differentiae et quid significant. XVII. A. 886. differentiae in ulceribus, quatenus hic vel ille humor praevalet in corpore. XVI. 6. exuperanti humori respondet. XVI. 57. haud raro propter humorum conversionem commutatur. XV. 297.

Color humorum diversorum. XIX. 490. in iis, qui crudorum humorum copia abundant. X. 821. humoris abundantis index. XVII. B. 359. dignitas ejus in morbis cognoscendis. XVI. 297. 449. sq. In colore moveri quid. II. 2. *Coloris* immutatio ut symptoma. VII. 74. mutationis causae. VII. 267. XVI. 449. mulieris prodit, utrum marem an feminam gestet. XVII. B. 834. sq. notas suppeditat, ex quibus temperamentum noscamus. XVI. 6. noxae magnitudinem indicat. XVI. 6. de remediorum facultatibus certiore parum reddit. XI. 702. vitiati causae. VII. 72. variat ex anni temporibus, aëris constitutione, aetatibus. XVI. 449. per percussione ab iis, quae videntur, ad nostrum visum venit. V. 639. proprium visus sensile est. V. 625. colore solus visus alteratur. III. 641.

Color albus temperamenti frigidi indicium. XVII. A. 723. albus et viridis abscessum in hepate demonstrat. XVI. 301. corporis in atrum propendet ex lienis imbecillitate. VIII. 377. coeruleus gratissimus oculo. VII. 120.

flavus bilem abundantem docet. XVI. 14. nativus contabescens quid significet. XVI. 238. niger praeter naturam similis ei, qui secundum naturam existit. I. 178. praeter naturam de loco affecto nos certiores reddit. XVI. 116. praeter naturam convulsionis futurae signum. XVIII. B. 294. corporis nigrior a nigro humore in sanguine contento pendet. XVI. 16. in nigrum mutatus cur pessimus. XVIII. B. 30. pallidus aut lividus quid significet. XVIII. B. 295. plumbeus, et ex albo-lividus quid significet. XVI. 10. porraceus a porris mutuatur. XVIII. B. 167. praerubro praediti facile in melancholicam intemperiem incidunt. VIII. 183. ruber quid significet. XVIII. B. 295. rubens calidum temperamentum denotat. XVII. A. 723. cutis ex rubro candidoque mixtus temperamenti moderati signum. I. 342. subruher temperamentum frigidius indicat. XVII. A. 723. viridantis pallores affecti hepatis signum. VII. 952. viridis et niger abscessum in liene esse docet. XVI. 301.

COLUMBAE caro concoctu est facilis. VI. 700. boscaedae quales. XIII. 515. nomades a domesticis differunt. XII. 302. gregales, quae in turribus nificant, utiles constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. vesicam felleam nullam habent. V. 147. sanguinis earum vires et usus. XII. 256. sanguis editur. VI. 708. sanguinem Pergami, et per totam fere Asiam, qui capitis ossa fracta perforant, in crassum cerebri involucrium infundunt; alii etiam turturis et palumbi sanguine usi sunt. XII. 255. 256. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 302. stercus putre *Galenus* vidit accensum. VII. 3. stercus acre est. XIII. 633. stercus attrahit. XI. 760. sylvestrium stercus calidum est. XI. 606. stercus pro illo vulturis. XIX. 727. 733. et turturis ibid. stercori succedanea. XIX. 740. ex columbarum stercore medicamentum ad tendinum vulnera. XIII. 633. ex columbino stercore domus in Mysia incendium. I. 657.

COLUMBARIUM, ei substituenda. XIX. 740.

COLUMELLA, vide *UVULA*.

COLUMNA (in ore) idem est quod *uvula*. XII. 960. (vide *UVULA*).

COLUMNIFORMIS processus, vide PROCESSUS styloides.

COLYMBAS herba ad vini conservationem aptissima. XIV. 18.

COMA, quid sub eo intellexerit Hippocrates. XVII. A. 540. (confer. CARUS et CATAPHORA). definitio. VII. 643. XVI. 494. ab Hippocrate omnis cataphora vocatur. XVI. 495. ἀπὸ τοῦ κομᾶν nomen accepit. VII. 645. vocare consuevit Hippocrates cataphoram. VII. 644. sq. 653. functionis imaginatricis laesio est. VII. 60. quando fiat. XVI. 646. ejus praecipua symptomata. XVII. A. 540. somni conditionis in eo causa. IX. 140. humiditatis cerebri symptoma est. IX. 407. cur oculi in eo clausi sint. XVI. 684. pulsus conditio. XVII. A. 541. in capitis dolore abscessum post aures denotat. XVI. 838. parotidis futurae signum. XVI. 831. per raro febres ardentes comitatur. XVII. A. 687. quibus spumosis prodeuntibus oritur, febris exacerbat acuta. XVI. 705.

Coma vigiliae adjunctum quid significet. XVI. 707. aliquae ejus causae. XVII. A. 540. causa in febris insultu. VIII. 134. sq. ex cerebri frigidity et humiditate fit. XVII. A. 390. causa est cerebrum a multo humore gravatum. VII. 143. fit, si cerebrum humidum est. XVI. 222. causa est materiae crassitudo. XVII. A. 713. stomachi imbecillitas. VII. 137. ex immodico vini usu gignitur. I. 661. phreniticum insomne quomodo a cataphora insomnia differat. VII. 658. phreniticis per se accidit, in febre ardente per accidens. XVII. A. 713. profundum a vigili distinguit Hippocrates. XVII. A. 640. profundum aliquam habet ad catochen Archigenis et Philippi communitatem. XVII. A. 640. non somnolentum quando vocetur. XVII. A. 390. non somnolentum Hippocrates quodnam vocet. XVI. 494. soporosum ab humiditate et refrigeratione cerebri fit. XVII. A. 665. in febre malignitatis ejus indicium. XVI. 663. vigil, definitio. XVII. A. 694. vigilans, in eo pituitosus et biliosus humor abundat. VIII. 163. ad coma remedium. XIV. 251.

COMARUM, ejus vires medicae. XII. 34. ei succedaneum. XIX. 732.

COMATOSAE sunt cerebri affectiones humidae. XVI. 526.

COMATOSI affectus quinam sint. XVI. 221. affectus frigidae causae soboles sunt. VIII. 131. quomodo fiant simul delirantes. XVII. A. 391. et vigiles ebrii sunt. VII. 664. erant potissimum phrenitici, et qui febre ardente laborabant in quadam epidemia, quam Hippocrates describit. VII. 647. qui in principio sunt, cum capitis, lumborum, hypochondrii et cervicis dolore, vigilantes num phrenitici sint. VII. 644.

COMBUSTA remedia omnia utrum ex aliorum sententia se ipsis efficiantur frigidiora, ex aliorum augeant caliditatem; ambo falluntur, et cur? XII. 163.

COMBUSTIO domus alicujus in Myisia, media aestate et sine igne ex stercore columbino. I. 657. in ventre quando oriatur. XV. 895.

COMEDERE qui bis die consueverunt, si non prandant, aegrotant. X. 544.

COMETAE quales stellae. XIX. 285.

COMITIALES vide Epileptici.

COMITIALIS morbus vide EPILEPSIA.

COMMEMORANS signum quale. XIX. 396.

COMMISSURAE cerebri. II. 730.

COMMODERATIO duplici ratione accipitur. VI. 13. commoderationis differentia duplex. VI. 842.

COMMODUS Adriano in imperio successit. XIV. 65. faucium inflammationem Galenus ex pulsu cognovit. XIV. 661. febricitantis casus. XIV. 650.

COMMUNITATES, definitio. XIX. 353. vocant Methodici, quae particularia omnia comprehendunt. I. 80. de iis medici inter se dissentiunt. X. 35. apparentes Themison invenit. X. 35. Thessali nemo accepit philosophorum. XVIII. A. 270.

COMPAGES ad unguem i. q. Sutura. II. 737.

de Componendi et dividendi methodo Platonis verba. V. 754.

COMPOSITIO in animalium corporibus est triplex. VI. 841. compositionis chirurgicae species. XIV. 781. compositio ad cruditis abundantiam in venis. VI. 268. Damocratis ad achores humidos et inveteratos. XII. 486. pinguis ad achoras, psydracas, papulas fervidas, intertrigines et vitia

sedis. XII. 485. pinguis ad sedis achoras et psóras. XIII. 310. aliae ibid. in *compositione* sophismata quae? XIV. 583.

ad *Computationem* profecturo alium conducit. XV. 871.

COMPREHENSIBILE idem est quod cognoscibile. I. 42.

COMPREHENSIONIS organa optima sunt digitorum summitates. III. 13.

COMPRESSIO magis fiat linteorum multitudine, quam pressu. XVIII. B. 881.

COMPTORIAE medicinae ab exornatoria differentia. XII. 434.

CONARIUM cerebri. II. 723. quomodo inveniendum. ibid. ejus usus. III. 674.

CONATELI cannae vocantur. XIV. 503.

CONCAUSA definitio. XV. 303. XIX. 393.

CONCAVI quinam vocentur. XIV. 703.

CONCEPTACULUM *Hippocrates* uterum vocat. XVII. B. 280.

CONCEPTIO sive CONCEPTUS a semen concipere nomen habet. IV. 515. quando accidat. IV. 515. sq. quid in eo contingat. IV. 147. quomodo fiat. XIX. 323. necessarium est, ut semen in utero remaneat. IV. 188. post menstrua fieri *Hippocrates* accipit. XVII. A. 442. causae. XIX. 454. cur non fiat, secundum *Hippocratem* causae. XVII. A. 453. facta quomodo cognoscatur. XVII. A. 444. factam esse, unde concludatur. XVII. B. 859. uteri ore clauso cognoscitur. XVII. B. 843. secundum *Hippocratem* signum. XVII. B. 833. mulieres post eam uterum in se ipsum recurrere sentiunt. II. 149. marium et foeminarum in quam uteri parte fieri dicatur. XVII. A. 443. tempus vel incipientibus vel cessantibus menstruis est. II. 902. sq. iuventia remedia. XIV. 475. 476. XVII. A. 478. adjuvat antidotum diascineum. XIV. 152.

Conceptus foetus vocatur primis duobus mensibus. VII. 133. quando foetus a *Hippocrate* dicatur. XVII. A. 345.

CONCHA auris. XIV. 701. fluvialis pro lepore marino. XIX. 734. magna et parva. XIX. 769. *Conchae* prae-paratae. XII. 233.

CONCHLAX nunquam exstitit. XI. 798.

CONCHYLIORUM jus iis conducit, qui dorycnium hauserunt. XIV. 140.

non *Concipiunt*, quae duos frigidosque uteros habent. XV. 47. uteros humidos habentes. XVII. A. 442. quatenus mulieres non concipiant. XVII. B. 860.

CONCOCTA medicari oportet, non cruda. VI. 264. purgare atque movere oportet, non cruda. XVI. 260. educenda sunt. XVII. B. 441.

CONCOCTIO; brevis ejusdem descriptio. III. 268. sq. VI. 303. definitio. VII. 66. XV. 237. 246. XVI. 69. ciborum, definitio. II. 155. quid sit. XIII. 194. XVII. A. 139. sq. quid sit, et quomodo fiat. XIX. 372. alteratio est. II. 89. VII. 256. diversae invicem se excipiunt. XV. 233. prima in ventriculo est, secunda in hepate, tertia in singulis partibus. XV. 233. propria est ventriculi actio. III. 358. in ventriculo locum obtinet. XIV. 717. ventriculi conditio, dum ea peragitur. II. 152—157. secunda in hepate et venis absolvitur. VI. 786. tertia in partibus singulis, quae nutriuntur. VI. 786. quaedam et in intestinis locum habet. III. 323. in jejunio. III. 349. in somno. IX. 132. elixationi eam similem esse Erasistratus statuit. II. 166. calido potissimum fit. II. 89. deterior iis est, quibus gracile est corpus ventriculi, quam quibus carnosum. III. 388. in dormientibus efficacius peragitur. XVII. B. 169. cur hieme et vere melior. XVII. B. 416. cur hieme optime procedat. XVII. B. 422. imperfecta in bradypepsia consistit. VII. 210. improspere febres accendit et exacerbatur. X. 788.

Concoctio mala ventriculi proprius morbus. XIV. 752. in quibus optima. VII. 256. perfecta et imperfecta unde cognoscenda. XVI. 258. prava in ventriculo unde fiat. XVI. 131. pravae in sanguinem influxus. XVII. B. 206. senum. VII. 259. per somnum optime procedit. VII. 140. sequitur somnos. XV. 598. tarda, definitio. VII. 207. turbatur ex nimis menstruis. XV. 328. turbatur ventriculi intemperie. XVII. B. 205. unde fiat vitiosa. XV. 249. quomodo iis, qui ea carent, concilianda. XIV. 731. morbi qua in re consistat. XVI. 73. in febribus deterior est. II. 118. et cur. II. 119. criseos celeritatem, salutisque securitatem significat. I. 295.

XVII. A. 142. eorum, quae praeter naturam sunt, est morbi maturatio. XVI. 69.

Concoctionis generalior significatio.

XV. 596. alterationes. VII. 206. earumque causae. VII. 207. defectum indicat sedimentum urinae rubeum. XIX. 586. in excrementorum qualitates effectus. XVI. 74. mancae causae. XV. 235. necessitas. XV. 246. privatio citra corruptelam unde. VII. 209. progressum denotat urinae color. VI. 89. signa quae. XVI. 211. ejus signa sunt excrementa. XVI. 70. XVII. A. 140. signa semper bona sunt. XVI. 211. signum semper bonum quid significet. XVI. 237. signum indicat morbum brevem fore et salubrem. XVI. 236. symptomata morbosa. VII. 62. tardae definitio. XIII. 195. tardae causae. VII. 209. tarditatem efficit fluxio frigida. VI. 422. tarditatem corrigentia remedia. VI. 413. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. sed sub certis conditionibus. XIII. 161. ex concoctionis tarditate, in qua ructus sentiuntur acidi, fumidus vapor nunquam excitatur. X. 579. theoria *Platonis*. V. 705. quae in venis fit, tria sunt excrementa. VII. 222. XVI. 300.

Concoctioni noxiae sunt uvae acidae et austerae. VI. 578.

Concoctionem accelerantia momenta.

XIX. 508. alvi dejectiones indicant. XVI. 70. malam indicat alvi excrementorum foetor. XVI. 217. similem esse elixationi *Aristoteles* statuit. XV. 247. labefactat fluxio in ventriculo facta. VI. 422. quomodo indicet urinae sedimentum. XIX. 585. in ventriculo fieri unde colligatur. XV. 247. juvantia remedia. XI. 724. XVII. A. 141. juvat remedium ventriculi orificio et dorso illitum. XIII. 1031. aegram juvat antidotum mithridation. XIV. 165. idoneum est antidotum *Aelii Galli*. XIV. 159. adjuvat cortex citri. VI. 618. inedia. XVII. B. 69. juvant mala post cibum cum pane comesta. VI. 597. ad eam roborandam medicamentum, quod ex malorum cotoneorum succo conficitur. VI. 450. somnus profundus multum confert. VI. 487. juvare dicitur struthionis ventriculus. VI. 705. ad difficilem et imbecilem theriaca. XIV. 273. ad vitiatam theriaca. XIV. 92. juvantia

vina. VI. 275. prodest vinum medicocriter sumtum. IV. 778. in ventriculo et venis conducunt fulva vina. X. 837. adjuvant vina nobilia. X. 486. laesa ea etiam alteratur sanguificatio. XV. 249.

CONCOCTORIUM est remedium eclegma nectareum. XIII. 282.

CONCOCTRIX facultas. II. 9. ejus debilitatis signum urina est aquosa. XVIII. B. 157.

CONCOCTUM alit. XV. 245.

CONCOQUENTIA remedia quae? XIV. 764. peptica vocantur. XI. 779. qualia sint. XII. 702. eorum usus in diversis morbis. XIV. 762. usus quando sit idoneus. XVII. B. 69. usus in morbis oculorum. XII. 702. *Concoqui* quae opus est, ocludi convenit. XVII. A. 962. *Concoquit* anethum. XI. 832. astaphis urva. XI. 842. butyrum. XII. 273. canchrys. XIII. 879. catapotium ex libris *Perigenis* ad tussim et destillationem. XIII. 73. castoreum in lethargo. XII. 713. crocus. XII. 48. eclegma concoquens. XIII. 281. ficus arida. XII. 132. lanarum sordes. XII. 348. lotus domestica. XII. 65. melilotus. XII. 70.

CONCRETIO puerilis magis post mictum. XVII. B. 41. ad *Concretiones* callosas in renibus *Onesidemi* compositio. XIII. 328.

CONCUPISCENTIA et motus et actio est. V. 511.

CONCUPISCIBILES animae actiones. V. 27. concupiscibilis s. nutricis s. vegetantis pars est hepatis temperamentum. IV. 782. in hepate sedem habet. VIII. 160. XIX. 459. eam *Plato* comparat belluae multorum capitum. V. 515. quomodo ab irascibili sit diversa. V. 491. sq. concupiscibilis *Platonis*. V. 521.

CONCUSSIO partium in morbo rigore sine voluntate efficitur. XV. 374. contra *concussiones* rigoresque per circuitum repetentes calamintham quidam adhibuerunt. XII. 4.

CONDIMENTA edulia non sunt. XI. 673.

CONDYLOMATA, definitio. XIX. 446. in ano fiunt. XV. 329. ad *Condylo-mata* remedium. XIII. 309. compositio praestantissima. XIII. 312. aridum *Majae*. XIII. 840. emplastrum ut *Aphrodas*. XIII. 738. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. ad inflammata emplastrum barbarum. XIII. 560. emplastrum ex chamaeleonte. XIII.

516. 715. ad *Condylomata phygethla* emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. licesium nigrum. XIII. 781. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 512. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. pastillus. XIII. 837. pastillus *Apollophanis*. XIII. 831. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Magni*. XIII. 831. pastilli *Menesthei*. XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831.

CONDYLUS ossis, definitio. IV. 410. utilitas. III. 922. a *Condylō* externo brachii quot musculi oriuntur. II. 257.

CONFECTIO aceti squillitici ex Galeno. XIV. 567. anodyna. XIII. 88. sq. *Apollonii* ad tusses. XIII. 65. 70. aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. *Bienii* ad hydropicos. XIII. 266. diacodion, juxta veterum et *Galeni* traditionem. XIII. 37. ex fructibus ad dysenteriam. XIII. 289. alia ibid. ex fructibus ad stomachi subversionem, coeliacos et dysentericos. XIII. 142. gari *Joachi* martyropolitae. XIV. 546. hypoglossis aromatica ex filice *Andromachi*. XIII. 53. hypoglossis *Dioscoridis*. XIII. 51. hypoglossis *Scribonii* Largi. XIII. 51. Isotheos vocata ad tussim et tabem, XIII. 65. ad ixiā epotam. XIV. 141. ex marrubio et iride in pleuritide utilis. XV. 481. *Nicodemi* euaphion. XIII. 314. *Pamphili* febrem finiēns. XIII. 68. panchrestus dicta. XIII. 101. ex capitibus papaveris usus. XIII. 42. *Andromachi* ex capitibus papaveris. XIII. 38.

Confectio ex capitibus papaveris *Critonis*. XIII. 38. ex capitibus papaveris *Damocratis*. XIII. 40. ex capitibus papaveris *Galeni*. XIII. 43. ex capitibus papaveris *Herae*. XIII. 39. ex capitibus papaveris *Sorani*. XIII. 42. *Pasicratis*, quae multam urinam ducit. XIII. 213. *Proxeni* ad tusses inveteratas. XIII. 61. renales ab *Andromacho* ad renum et vesicae affectiones conscriptae. XIII. 322. ex sapa *Galeni*. XIII. 45. ex seminibus tussiculares. XIII. 266. stomachicae *Andromachi*. XIII. 126. thespesiana. XIII. 99. ad tussim ab *Andromacho* conscripta. XIII. 62. urinam ciens, ad indurationes hepatis, ad splenicōs etc. XIII. 213. vini perspicui et coccini. XIV. 552. vini scillitici ex Galeno. XIV. 569.

CONFECTUM ut *Eunomus*. XIII. 851.

CONFORMATIO ex his est, quae necessario accidunt. III. 26. in animalium corporibus est triplex. VI. 841. *Conformationis* vitia. I. 376. vitia unde oriuntur. VII. 26. ex conformatione et alteratione fit generatio. XV. 230.

CONFORMATRIX facultas. II. 15.

CONFUSIO omnium non est affectus ullius, sed malorum ex affectu pravo nascentium indicatorium. XVII. B. 7. humorum oculi. XIV. 776. oculi, definitio. XIX. 435. ad oculi confusio-nem *Psittacinum Scribonii* Largi. XII. 764. febrium. VII. 367.

CONGELARI est durescere prae frigore. XI. 411. congelata pluvia fit grando et congelata nube nix. XIX. 289.

Congelatum a frigore quod est, excalefacientia postulat. XI. 720.

CONGIUM s. CONGIUS. XIX. 765. 770. mensura. XIX. 752. quantum pendeat. XIX. 762. quot habeat sextarios. XIX. 760. 773. *Congius* olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Conglutinantia remedia: acetum non est. XI. 439. bulbus sativus. XI. 851. centaurium minus. XII. 19. oxyceratū. XI. 439. folia piceae. XII. 103. pyrites. XII. 200. emplastra: quidam ea sanguinaria et vulneraria vocant; eorum actio. XIII. 551. ulcera conglutinantia emplastra: emplastrum album ariobarzanion. XIII. 439. album *Damocratis*. XIII. 455. fuscum aegyptium. XIII. 899. Hygiini. XIII. 512. melinum *Menoeti*. XIII. 511. ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. melina emplastra. XIII. 504. Vulnēra conglutinantia remedia: XIV. 519. 549. 550. anagallides. XI. 829. aloē. IV. 770. XI. 822. bitumen. XII. 375. brassica esculenta. XII. 42. britannicae herbae folia. XI. 854. caseus recens. XII. 271. caseus oxygalactinus. XII. 272. emplastrum Chalcidei. XIII. 803. Cisti folia. XII. 27. emplastrum gilvum *Galeni*. XIII. 520. emplastrum humores et abscessus expressorium. XIII. 932. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. 765. emplastrum gilvum *Halici*. XIII. 645. 802. *Herae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum barbarum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. emplastrum melinum *Serapionis*. XIII. 509. emplastrum tyrium.

XIII. 916. decoctum foliorum hederæ. XII. 30. hicesium nigrum. XIII. 780. hippuris. XI. 889. isis. XIII. 774. folia lilii aceto condita. XII. 46. lysimachios. XII. 64. millefolium. XII. 81. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. *Pelusiote* compositio. XIII. 134. Peristereon s. verbenæ. XII. 98. phar-maca fusci coloris. XIV. 764. polycnemon. XII. 107. pix arida. XII. 102. pyra. XI. 834. sq. folia rubi. XI. 848. Sabina non. XI. 853. sarco-colla. XII. 118. stratiotes terrestres. XII. 131. vinum nigrum et austerum. XVIII. B. 567. emplastrum ex lithargyro et oxelæo. XIII. 402. polygonum. XII. 105. salicis folia. XI. 891. in vino austero cocta andro-saema. XI. 830. herba centaurii minoris. XII. 21. herba viridis chamaepitydis. XII. 155. coccus baphicus. XII. 32. folia corni. XII. 42. cupressi folia. XII. 52. emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. emplastrum hecatondrachmon. XIII. 491. isatis. XI. 890. narcissi radix. XII. 85. polium viride. XII. 106. scordium. XII. 126. decoctum Stoebe. XII. 130.

CONGRUS duram carnem habet. VI. 729.

CONI quondam apud Atticos vocabantur nuces pineae. XIII. 10.

CONIA vide *Lixivium ex cinere*. XII. 222.

CONJECTATIO, definitio. XV. 419.

CONJECTURA, definitio ex veterum sententia. XV. 419. multas habet species. XII. 642. artificiosa, definitio. IX. 583. artificiosa media est inter exactam cognitionem et omnifariam ignorantiam. VIII. 14.

CONII semen cuinam substituitur. XIX. 732.

CONJUGATIONES nervorum: *cerebralis* prima. II. 832. III. 722. secunda. II. 833. III. 722. tertia. II. 834. III. 715. 722. 744. 864. VIII. 229. 233. quarta. II. 834. III. 722. quinta. II. 835. III. 723. sexta. II. 837. 841. III. 724. 727. 729. 731. septima. II. 837. III. 732. VIII. 229. 233. *cervicalium* prima. II. 844. 845. secunda. II. 845. IV. 97. sq. tertia. II. 846. IV. 99. quarta. II. 850. IV. 99. quinta. IV. 99. sexta. II. 851. IV. 100. septima. II. 851. IV. 101. octava. II. 851. IV. 101.

CONJUNCTIVA oculi tunica, brevis ejusdem descriptio. III. 792. usus. III. 768.

CONISALON quid? XII. 283.

CONNATA quæ sunt in homine, si quid eorum defecerit, is utique vivere nequit. XV. 95.

CONNIVENTIA definitio. VI. 218.

Connivere quid sit. XVII. B. 234.

CONOIDES cerebri corpus. II. 722.

quomodo invenendum. II. 723.

CONSENTIENTIA omnia. XV. 356.

SENSUS imbecillus, definitio. V. 59. peccati, definitio. V. 59.

CONSERVATRIX artis medicæ pars. VI. 1.

CONSISTENTIA, definitio. V. 788.

CONSIATIONEM qualem anni partem quidam dicant. XVII. A. 18.

CONSONANTES dividuntur in semivocales et mutas. X. 25.

CONSTANTES ætate quinam vocentur ab *Hippocrate* et *Thucidide*. XVII. B. 402.

CONSTANTIA generatur ex melancholico humore. XV. 97. a melancholico humore venit. XVI. 317.

CONSTIPATIO caloris causa esse potest. VII. 4. constipationis causæ. VII. 18. ustio. X. 666. febris principium, ubi cum horrore invadit. X. 666. febris causa. X. 666. quibusnam febribus sit inseparabilis et quibus non. X. 667. constipationis extremæ effectus. VII. 14.

CONSTITUTIO aëris a vento flante pendet. XVI. 444. humidior ad quotidianam febrem prædisponit. XI. 23. et pulsum et respirationem afficit. VI. 771. ex morbis in posterum præsagire licet. XVI. 435. aquilonariæ in corpus effectus. XVI. 449. (confer. *Aër*.) arteriæ, definitio. IX. 527. communis omnium corporum. IV. 773. quæ communis est omnibus hominibus optimæ constitutionis notio. IV. 739. tres dantur. XVI. 392. quæ calculos gignit et topbos, quomodo curetur. VI. 433. sq. quæ deterio-rem eam reddunt, causæ morbosæ dicuntur. I. 375. inæqualis trifariam fit, prout compositio corporis nostri triplex est. VI. 420. quaenam morbis maxime sit obnoxia. VI. 693. optima, quaenam nomina ab aliis ei sint imposita. IV. 738. corporis nostri quaenam optima. IV. 737. sq. VI. 30. optima qua in re consistat. IV. 749. quaenam optima. VI. 760. optima

difficillime vexatur morbis. IV. 742. optimae corporum signa indicantia. I. 335. organorum tot sunt, quot functionum differentiae. VI. 16. ejus principium. XIX. 234.

CONSTRICTIONIS arteriae causae. IX. 248.

Constrictores sedis et vesicae. II. 588.

Constringit leviter helixine. XI. 874. confer. *Adstringentia* remedia.

CONSUETA longo tempore, etiamsi deteriora, insuetis minus molesta esse solent. XVII. B. 553.

CONSUETUDO natura est acquisita. IV. 452. in diaeta praescribenda observanda est. VI. 361. haud levis scopus est ad remedia invenienda. X. 654. magni momenti est in morbis curandis. XVI. 100. ejus utilitas ad modum evacuationis constituendum. XVI. 124. in morborum constitutionem influxus. XVII. B. 386. prava animi mores turbat. IV. 820. repentinae ejus mutationes, earumque effectus quomodo curentur. XV. 556. sq. in cibo potuque mutationis effectus. XV. 552.

CONSUMPTIO vide TABES.

CONTAGIOSI morbi enumerantur. VII. 282.

CONTEMPERANTIA sunt: lac asinum. VI. 682. vina fulva. X. 837.

CONTEMPLATIONIS rationalis utilitas. V. 810.

CONTENTIO unde oriatur. XI. 741. quando fiat. XVII. A. 51. XVII. B. 729. quibusnam ex causis fiat. XVII. A. 891. sq. arteriarum causa. IX. 248. dolorum causa. VII. 116. VIII. 79. vehementioris effectus. VII. 549. corporis in febribus acutis malum. XVII. A. 891. sensus ejusdem sine exercitiis plethora est. VII. 547. sensus in lassitudine unde fiat. VI. 192. cura est laxatio. XI. 741. ad eam acopa. XIII. 1005.

Contentio vitalis. VIII. 802. *Contentionis* vitalis vim *Athenaeus* vehementis pulsus causam statuit. VIII. 646. studium animi affectus est. V. 35. *Contentiones* corporis *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200.

CONTENTA quae. VII. 278. XIV. 697.

in CONTEXTU abscessus qualis. XIX. 445.

CONTINENS quinam sit dicendus. XVI. 305.

Continentes causae. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. febres vide FEBRES continentes.

CONTINENTIA quid. VII. 278. XIV. 696. ad temperantiam viam parat. V. 33.

quod *Continet*, spirituosam substantiam, materialem, quod continetur, appellant. VII. 525.

CONTINUAE febres, vide FEBRES continuae.

CONTINUI solutio quomodo a Graecis in carne et quomodo in osse vocetur. XVIII. A. 482. solutionis species. VII. 37. sq. solutio diversa habet nomina in diversis partibus. X. 232. 385. partium solvitur sectione, erosione, contusione et tensione. I. 357. solutioni communis medendi methodi scopus. X. 659. quod eam solvit, cujus naturae esse debeat. X. 855.

CONTORSIO continuitatis solutio est in parte carnosa. X. 160.

CONTRACTA, quae diducenda sunt, deligationis modus. XVIII. B. 811.

Contractionem spiritus efficit. VII. 597.

ad *Contractiones* cyzicenum *Herae*. XIII. 815.

Contracturae, causae. VII. 30. sq. *Contrahit* balanum myrepsica. XI. 845.

Contrahunt refrigerantia. VII. 600.

CONTRARIA sunt, quae sub uno genere plurimum inter se distant. X. 770. contrariorum sunt remedia. I. 71. 261. VI. 34. 361. X. 557. 761. 767. XIV. 678.

CONTRARIETAS maximus curationis scopus est. X. 650. morborum omnium curationis communis scopus est. X. 735.

Contrarium quidquid est, id inimicum et noxium. VII. 746.

quae *Contundunt*, dolorum causae sunt. VII. 116.

CONTUSIO, definitio. I. 239. VII. 39. *Contusionis* sensus in lassitudine unde. VI. 193. *Contusiones* causae sunt musculorum inflationis. X. 964. causae. XVIII. B. 882. sanguinis missionem postulant. X. 287. deligatio. XVIII. B. 881. venaesectionis utilitas. XVIII. A. 576. ad *Contusiones* medicamentum. XIII. 1023. emplastrum. XIII. 537. emplastrum aegyptium. XIII. 903. emplastrum anice-ton. XIII. 878. emplastrum *Galeni*

ex chalcitide et phoenicinum. XIII. 380. 385. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad contusiones *auris Archigenis* praecepta. XII. 661. emplastrum *Serapiouis*. XIII. 883. epithemata. XII. 662. cataplasmata. XII. 663. ad contusionem *capitis* praecepta. XIV. 320. musculorum contusiones eorum actionem laedunt. IV. 368.

CONUS, fructuum ejus facultates medicae. XII. 55. semen generat. XI. 777.

CONVALESCENTIA non sanitas est, sed inter morbum et sanitatem media. VI. 330.

Convalescentes aegre, *aconon* juvat. XIII. 1048. ad aegre a morbo convalescentes confectio. XIII. 223. *Convalescentium* cura generalis. I. 301. 405. XIX. 509. juvat eos analeptice. VI. 330. *Convalescentibus*, si quae pars laboraverit, illic abscessus oriuntur. XVII. B. 699. quibusnam alvus humectetur. XVII. B. 692. si alvus obstipa sit, oleum prodest. VI. 356.

CONVELLI coriaceis omnibus commune est. XVIII. B. 30.

CONVULSIO: eam perliteram σ *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. *Convulsio*, definitio. VII. 639. XIX. 413. diversitates. VII. 150. natura. VII. 152. frigidi superantis affectus est. VII. 618. fit musculis ad propria capita convulsis. XVIII. A. 62. est affectus involuntarius. XVIII. A. 62. nervorum voluntariorum, non colligantium affectus est. VIII. 169. membri nervorum, qui ad ipsum perveniunt, affectus est. VIII. 169. universi autem corporis primae spinalis medullae partis ibid. continuitatis solutio est. VII. 40. voluntariae functionis laesio est. VII. 149. *Praxagoras* eam arteriarum affectum putat. VII. 598. VIII. 723. in diversis corporis partibus ubinam fontem habeat. VIII. 170. primariae ejusdem sedis cognitio. VIII. 212. cur pueri ei maxime obnoxii. XVII. A. 118. 157. XVIII. B. 293. senes ea facillime corripiuntur. I. 582. qua in re a motu voluntario differat. VIII. 171. quomodo a tremore differat. XVII. A. 514. qui ea moriuntur, diutissime permanent calidi. IX. 251. pulsus in ea qualis. VIII. 486. pulsus ejusque causae. IX. 190. etiam per sympathiam fit. XVII. B. 783.

Convulsio quando sit praedicenda in morbis acutis, quae aestate et autumno fiunt. XV. 841. futurae signa. XVIII. B. 294. indicia sunt cervicis et dorsi perfrictiones apparentes; spumosa mistiones cum animi deliquio et oculorum hebetudo. XVI. 754. quibus in convulsione oculi fixe relucunt, non apud se sunt, et diutius aegrotant (*Hippocrates*) XVI. 780. indicat eam secundum *Hippocratem* lumborum, capitis, cordis dolor cum excreatu violento. XVI. 742. (sed *Galenus* huic contradicit. XVI. 743). nota est spiritus collidens. XV. 600. significat eam in febribus spiritus intercisus. VII. 886. denotat in febribus spiritus illidens. VII. 932. XVII. B. 749. indicia secundum *Hippocratem* turbulentae et ferocissimae e somno excitationes sunt. XVI. 753. fieri solet in febribus, si e naribus multus spiritus feratur. XV. 827. fit in febre iis, qui sudant, caput dolent, et quibus alvus intercepta est. XVI. 759. cur sit juncta febribus vehementibus. XVII. B. 746. quinto die in febribus accedens quid denotet. XV. 829. in febre continua causa est immodicus frigidae usus. X. 622. in febribus continuis ejus cura. XI. 43. febris si ei accedat, periculi expers est, imo eam solvit, in febre autem convulsio letalis. I. 138.

Convulsio quartanae medetur. XVII. B. 885. phreniticis fit. XVII. A. 152. denotant in phreniticis crebrae permutationes. XVI. 564. a convulsione fieri febrem melius quam a febre convulsionem statuit *Hippocrates*. XVI. 673. ardores vehementes sequens malum. XVIII. A. 113. letalis in ebriis, qui obmutuerunt. XVII. B. 787. moriuntur, qui ebrii repente obmutuerunt. XVI. 777. ex haemorrhagia aut purgatione copiosa malum. XVII. B. 786. ex haemorrhagia malum. XVIII. A. 109. in hystericis sine febre facilis est. XVI. 772. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex purgante remedio letalis. XVIII. A. 124. ex repletionemala secundum *Hippocratem*. XVI. 828. ab repletionem nec acutissima nec periculosa. XVII. B. 885. quando esse possit salubris. XV. 782. ex siccitate nunquam sanatur. VII. 641. per somnum in febre malum. XVII. B. 747. *Convulsio* ex uteri inflammatione periculosa. XVI. 774. a vacuatione

nata[m] semper damnat *Hippocrates*. XVIII. A. 123. ex vacuatione acutissima et periculosissima. XVII. B. 885. ex veratro letalis. XVII. B. 781. (quomodo oriatur. XVII. B. 782.) ob vigiliam malum. XVIII. A. 118. si vox die impari solvatur, liberat. XVII. A. 474. vulnere succedens periculosa. XVII. B. 785.

Convulsio unde exoriatur secundum *Hippocratem*. XII. 338. *Convulsionis* causae. VII. 640. X. 872. XVIII. B. 294. causae secundum *Hippocratem*. XVII. B. 783. causa proxima secundum *Hippocratem*. XVII. B. 735. in pueris causae. XV. 210. sine delirio vel caro causa in medulla spinali est. VII. 145. causa, qua partes convelluntur, difficilis dictu est. VII. 145. causa alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, et cito intumescens. XVI. 723. causa quando ariditas sit, et quando humiditas ducenda. VIII. 172. sq. comatosae aliquae causae secundum *Hippocratem*. XVI. 731. causa in puerulis dentitio. XVII. B. 630. sq. sit diaphragmate inflammato. IX. 164. causa interdum est secundum *Hippocratem* epistaxis copiosa. XVI. 809. ex nimia epistaxi ortae venae sectio conducit. XVI. 810. nimia extensio in fracturis et luxationibus. XVIII. B. 867. famelici ea corripuntur, si cibis assumtis praebuerint. XVII. B. 499. frigoris superantis affectus est. XV. 369. causa frigus est. XVI. 651. XVII. B. 802. cur eam gignat posteriorum partium refrigeratio. XVI. 651. causae sunt haemorrhagiae. XVI. 777. crudus et crassus humor. XVI. 51. humor glutinosus et frigidus in nervis collectus. XV. 258. humor melancholicus et pituitosus. XVIII. A. 95. gignit eam humor acris in ventriculo acervatus. VIII. 199. vel a plenitudine vel a vacuitate fit. (*Hippocrates*). VIII. 171. ex nervorum inflammatione. IV. 370.

Convulsio excitatur a nervi aut tendinis punctura. I. 388. causa est purgatio nimia. XVII. B. 782. plethora. XVIII. A. 279. repletio aut vacuatio. XVIII. A. 61. sanguinis stagnatio. XV. 781. inflammatio musculorum ulnae vel tibiae. IX. 415. urinae interceptio secundum *Hippocratem*. XVI. 774. ut plurimum vacuatio et repletio. XVII. B. 514.

nimius vini usus. I. 661. cuidam accidit ob vomitum aeruginosum. XVII. B. 782. oris ventriculi affectio. VIII. 341. causa quando os ventriculi sit. XV. 609. excitat veratrum. XVII. B. 676. causa est vulnus tendinis. X. 403. producunt vulnera tendinum, nervorum, carne vacuorum et locorum osseorum. X. 290. tumores vulnerum repente evanescentes. XVII. A. 460. major metus est in vulneribus nervorum transversis. X. 406.

Convulsionis cura: in convulsionem universali remedia primae parti medullae spinalis sunt adhibenda. VIII. 169. ex copia et inflammatione quomodo curanda. VII. 641. sq. in ea, quae a puncto musculi capite orta est, musculis, non morbus secundarius est curandus. X. 220. ad *convulsionem* acanthium. XI. 818. potio seminis acanthi albae. XI. 819. acopon calefaciens ut *Castus*. XIII. 1037. canina affectis acopon ex melle. XIII. 1013. antidotum. XIV. 163. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. calidum. XVII. B. 809. capparitis. XII. 10. castoris testiculi. XIV. 241. commendantur erinacei carnes. XII. 321. medela est febris. XVII. A. 364. XVII. B. 343. 735. remedium frigidum. XVII. B. 806. dummodo non sit orta ulceribus. XVII. B. 807. myracopon regium. XIII. 1031. panacea *Musae*. XIII. 104. compositio *Pelusiota*. XIII. 133. rheum. XII. 112. *Galenus* saepe sanguinis detractio[n]e curavit. XI. 166. symphytum petraeum cum oxymelite. XII. 134. theriace. XIV. 92. et gignit et sanat vinum. XVII. B. 788.

CONYLE id. q. *Origanus agrestis*, ejus vires. XII. 91.

CONYZA major et minor, vires medicae partium earundem. XII. 35. Folia conyzae, eorum virtutes medicae. XII. 35. calefacit, contra *Apollonium*. XII. 510. oleum sanat rigores. XII. 35.

COPROPHAGI. XII. 249.

COPROS vel *COPRON* vid. *STERCUS*.

COPULA quid et quale officium habeat. XVII. A. 804. (vide *LIGAMENTA*).

COR ventriculi os antiqui vocabant. V. 274. VI. 444. VIII. 338. XVI. 473. XVII. B. 677. XVIII. B. 286.

COR. Ejus brevis descriptio, XIX. 360. quomodo, vivente adhuc animal citra thoracis sinuum vulneratione detegatur. II. 626. 639. et cujusnam sit haec lustratio utilitatis. II. 636. num solum regat animal. IV. 685. sq. est, quod primum alimentum spiritumque haurit. (*Diogenes*). V. 281. cerebrum et hepar facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. totius vitae est principium. IV. 121. pars corporis princeps. III. 436. cur non sit rotundum sed conici habeat formam. III. 433. tum omnium animalis particularum maxime sanguineum, tum calidissimum est, minus durum quam cutis sed humidius. I. 570. primo loco formari in foetu quidam putant. XIX. 331. *Philotimus* omnino, alii per ambages inutile censuerunt. III. 625. habent animalia tanquam ignis officinam. IV. 671. in medio pectore, non in sinistris collocatum est. XVII. A. 1004. medium thoracis spatium occupare unde cognoscatur. II. 605. cur in medio thoracis sit collocatum. III. 415. quidam non in medio thoracis, sed magis ad sinistram locatum esse accipiunt; quos *Galenus* reprehendit. III. 415. extrinsecus a pulmone contegitur. V. 229. quin cesset ab agendi munere, animal interire nequit. XI. 599. ut autem cesset, fieri sine maxima intemperie nequit. XI. 599. debilius circa actiones redditur testibus exsectis. IV. 575. num a testibus deorsum trahatur. IV. 576. sq.

COR abscessum non patitur. VIII. 47. actionum vitalium principium est. XV. 362. an aërem attrahat in respiratione. IV. 473. sq. a pulmone ad se aërem attrahit. IV. 511. ex pulmone aërem per arterias pulmonales haurit. V. 525. aërem per pulmones introductum elaborat. III. 541. aërem cur per pulmones trahere natura constituerit. III. 413. ad cor vel nihil, vel parum aëris pervenire docetur. IV. 725. alimenti principium non est. V. 280. alimento non indiget, nisi prius omnes animalis partes ad extremam devenerint inopiam. VII. 683. est animae principatus secundum *Chrysippum*. V. 288. Stoici putant animae sedem. XIX. 315. num animae principatus. V. 219. num gubernans animae nostrae pars in eo sedem habeat. IV. 698. animae facultates, quae in corde sedem habent. IV. 773. in

corde residet anima irascibilis. V. 521. VII. 283. XVI. 93. XIX. 459. cur animae sit irascibilis sedes. V. 573. sedes animae patibilis. V. 219. 288. 655. in corde animae rationalis sedem non esse unde concludendum. VIII. 304. in corde animae facultas virilis et irascibilis locum habet. VIII. 159. in corde sedem habet anima vitalis. X. 635.

COR aortam producit. III. 477. IV. 266. 313. 541. V. 189. VIII. 733. XV. 389. arteriis motum praebere, unde pateat. IV. 679. arteriarum radicatio secundum *Hippocratem*. V. 199. arteriarum principium. II. 780. V. 199. 522. 531. 539. XV. 245. 388. esse arteriarum et venarum principium *Erasistratus* putabat. V. 552. attrahendi vim maximam habet. XV. 238. cerebro connectunt tria vasorum genera. V. 263. cerebro sensum motumque non suppeditare docetur. V. 265. calefacit aër calidior circa canis ortum inspiratus. VII. 289. qua de causa jecore calidius evaserit. IV. 670. caloris animalis fons est. III. 436. 545. caloris nativi fontem putat *Hippocrates*. V. 582. focus caloris ingenti. XV. 362. XVII. B. 200. cur prae ceteris partibus majorem calorem habeat. V. 159. Casus pueri, cujus cor nudatum erat; et persanabatur. V. 181. puero *Marylli* mimographi erat nudatum, et tamen sanabatur. II. 631. 632. sq.

COR dolere quando dicatur. V. 330. dolent, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. excandescunt in cor electus. XVII. B. 258. exiguum creatur ob vitalis potentiae infirmitatem. XVII. B. 55. exiguum habent alati. XVII. B. 34. quando functionem obeat minus plenam, quam postulare usus. IX. 289. omnium facultatum principium secundum *Aristotelem*. V. 337. num omnium facultatum in animalibus principium. V. 279. facultas animosa in corde residet. X. 636. origo facultatum, arterias gubernantium. V. 525. facultatis irascibilis sedes. V. 521. XIX. 459. sedes vitalis facultatis secundum *Pythagoram*. XIX. 315. facultatis vitalis principium. IX. 492. XV. 292. XVI. 598. causa, cur in foetu pro aliarum partium proportionem excellat. IV. 241. galli quidam invenit duobus fastigiatum verticibus. II. 623. irae fontem esse

aliqui versus ex *Homero* demonstrant. V. 296. iracundiae et metus in hoc effectus. V. 520. iracundiae sedes. XVI. 13. ad proprium motum cerebro opus non habet. V. 264.

Cor musculus a quibusdam vocatur. VI. 772. quidam musculis annumeraverunt. VIII. 738. quomodo a musculis differat. IV. 377. coctum saporis differentem ab illo muscoli habet. II. 611. quovis musculo durius et colore et fibrarum varietate discrepat. II. 612. ex fibris situ diversis conflatur, sed carne simplici singulis ipsis circumhaerente. II. 609. extrinsecus caloris causa mammae tegunt. III. 605. esse nervorum principium *Aristoteles* et *Praxagoras* putarunt. V. 187. inde nervos omnes oriri negatur. V. 200. nervos multos habet secundum *Aristotelem*. V. 200. quidam nervorum principium dicunt. IV. 674. VIII. 168. qui tamen reprehenduntur. V. 200. nervos nullos habere videtur. III. 500. et cur III. 501. non manifesto habere nervos sensitivos et voluntarios magnitudine vel numero insignes, sed unum exiguum e cerebro oriundum demonstratur. V. 206. nervos nec multos nec magnos habet. V. 202. cur nervis paucissimis egeat. III. 501. exilem nervum a sexta conjugatione habet. II. 613. a vago nervum accipit. IV. 289.

Cor quomodo nutriatur. II. 207. a vena cava nutritur et cur ab hac nutritur. III. 498. V. 280. XV. 243. a hepate nutriri docetur. V. 535. sq. quali sanguine nutriatur. V. 572. cur in quibusdam animalibus os habeat. III. 501. sq. in piscibus thoracem solum occupat. III. 411. piscium dextrum ventriculum non habet. V. 658. pulmone praeparat alimentum. III. 498. pulsus origo. V. 164. 239. inest ei facultas pulsans. II. 9. pulsus causam esse demonstratur. V. 561. dissecta medulla spinali adhuc pulsatur. V. 239. refrigerat respiratio non cerebrum. III. 617. si refrigeratur, animal interit. V. 153. refrigerando medicamenta deleteria interficiunt. XI. 596. respirandi instrumentum. II. 414. lactitia secundum *Hippocratem* relaxat. XVII. B. 259. sanguinis flavi et spirituosi (arteriosi) origo. V. 572. non esse, sed hepar sanguinis nutrientis initium docetur. V. 547. sanguinis, in dextro et sinistro corde contenti

differentia. V. 537. qua ratione sanguinem e vasis attrahat. III. 481. siccus et calidius hepate est. V. 571. XVI. 12. siccus factum, omnes arterias alterat. IX. 387. triplicem sinum habere in magnis animalibus falso putat *Aristoteles*. II. 621. spiritum pulmone tribuere in embryonibus putant. III. 504. spiritus vitalis fons. X. 839.

Cor substantia quidem caro est, fibrosa ac dura, ideoque concoctu difficile. VI. 680. substantia constat visceribus caeteris et duriore et magis fibrosa. VI. 771. supercalefactum quomodo respirationem immutat. VIII. 306. moderato temperamento praeditum pulsum edit vehementem, pravo, languidum. IX. 281. neque in tristitia neque alio aut animae aut corporis affectu affici docetur. V. 274. qua ratione natura, uttueatur, providerit. IV. 121. quatuor vasorum trunci, sese in cor insinuantes. V. 551.

ad *Cor* ducentia vasa valvulis, et cur instructa sunt. III. 479. venarum et sanguinis fons est. IV. 671. sq. venarum originem Erasistratei accipiebant. V. 550. venis facultatem suppeditare quidam putant. V. 532. utroque suo ventre sanguine est plenum. V. 182. virtutis in eo degentis opera. V. 600. vitae principium et fons caloris innati. XV. 362. neque ad vocem neque respirationem conferre demonstratur. V. 240. antiqui vocabant ventriculi os. V. 274. VI. 444. VIII. 338. XIII. 121. a veteribus stomachus vocabatur. XIV. 735. veteres ventriculi os vocant. XVII. B. 677. cur vocetur ventriculi os. XVIII. B. 286. ad cor facientia medicamenta. XIV. 760.

Cordis actio. III. 490. ab actione cessatio vitae finis est. VII. 681. proprii affectus ab intemperie fiunt. VIII. 302. apicis utilitas. III. 434. arteriae coronariae. II. 817. arteriae et venae coronariae earumque usus. III. 499. sq. arteriae proportionem respondent venis in hepate. IV. 339. auricularum descriptio. II. 615. cur ita sint vocatae. III. 484. auriculae cur tenues simul et nervosae. III. 484. auriculae nervosiores ac magis cuticulares ipso cordis corpore manifesto apparent. II. 615. aures peculiarem habent structuram. II. 609. auriculae; earum conditio cum contrahitur cor, aut di-

latatur. III. 480. auricularum usus. III. 482. auriculae colore nigriores sunt. II. 616. cur sint concavae et cuticulares. ibid. duae sunt. ibid. in aurem dextram descendit vena cava inferior. II. 786. basis vasorum originibus dicata. III. 433. basin quidam caput vocant. II. 595. calidioris signa. I. 332. frigidi signa. I. 333. siccioris signa. I. 334. calidi et humidi signa. I. 335. calidi simul et sicci signa. I. 334. calor. V. 158. et ejus ventriculorum. V. 159. unde augeatur et imminuatur. XVI. 130. sq. cur cor prae ceteris partibus majorem habeat. V. 159. specie duplex est. IX. 337. calor ad iram excitandam datus est. XVII. B. 252. calor pulsus variat. IX. 337. caloris moderator respiratio. II. 884. caloris ejus refrigerandi causa cerebrum non factum. III. 615. 620. caro sicca et calida. I. 601. sunt in ea fibrae, quales in musculis cernimus. I. 601. caro durior et fibris magis variat. II. 610. carnes a musculis discrepant. III. 437. corpus si leviter siccatum sit, senescunt quidem celeriter, sed plures annos trahunt. X. 495. dignitas maxima est. X. 526.

Cordis dolor quomodo gignatur. XVI. 50. doloris causa inaequalis aëris temperatura. XVI. 386. ad cordis dolorem. XIV. 550. ad eos, quibus cor dolet, remedia parabilia. XIV. 532. erysipelas et inflammationem cardiacae synopae sequuntur. VIII. 302. facultati quaenam noceant. IX. 245. fibrarum in eo muscularium quoad directionem differentiae. III. 438. fibrae propriam constituunt fibrarum speciem. I. 602. figura et positura. III. 437. cordis frigidi et aridi signa. I. 336. quo tempore et unde generetur. IV. 670. principium in foetu. IV. 541. in foetu evolutio. IV. 662. in foetibus triginta dierum clare apparet. IV. 662. in embryonibus conditio. III. 510. quando primum conformationis initium habeat, invenire non licet. IV. 663. post jecur formatur. IV. 664. ab initio magnitudine nihil a milii semine distat aut fabae. II. 87. quomodo posthac crescat. II. 87. male dixerunt quidam primum formari, et venarum et nervorum originem esse. IV. 674. sq.

Cordis humidioris signa. I. 334. *humidi et frigidi signa.* I. 336.

intemperies pulsus languidos reddunt. IX. 244. frigida intemperies quales pulsus creet. IX. 343. humidae intemperiei causae. IX. 388. inaequalem intemperiem comitatur pulsus bis feriens. IX. 309. intemperies intemperatas semper mors sequitur. VIII. 298. laesiones maximi sunt momenti. IV. 508. ejus marasmus brevi ad mortem ducit. X. 495. congenitum opus memoria est. VIII. 151. morbi unde dignoscendi. I. 355. motus lustrandi ratio. III. 439. motus involuntarius. IV. 442. motus non cessat quamdiu vivit animal, neque voluntarius est. II. 610. motus pulsus ratione actio est, palpitationum respectu affectus. V. 508. orificia quatuor sunt. III. 460. os cartilagineum. II. 619. quomodo sit detegendum. II. 622. palpitatio aut per se evenit, aut cor in humore moveri significat. VIII. 303. palpitatio in metu evidens. V. 331. palpitatio pluribus sine manifesta causa accidit, et ii omnes sanguine detracto servati sunt. VIII. 305. qua ratione in pluribus feliciter curata sit. VIII. 305. sinistra pars cur crassa admodum et dura, dextra vero tenuis ac mollis. III. 487. phlegmones cura. X. 904. et pulmonis mutua inter se gratia. III. 444. pulsus qua operatione possit contemplari in vivo animali. V. 562. vis ejus pulsatilis non pendet a nervis. II. 614. refrigeratio, ejus in respirationem effectus. VIII. 306. refrigerationis causa respiratio adest. III. 412. corpus refrigeratum mortem adducit. IX. 545. septum foraminulis esse instructum docetur. III. 497. corpus siccescit in marcescentibus. VII. 668. siccitatis causae. IX. 388. sinus inter se cohaerere probatur. II. 207. sq. situs. V. 228. substantia. II. 609. substantia permultum a musculo differt. II. 610. sq. 614. systole et diastole. III. 439. temperies qua ex causa pereat. VIII. 301. temperamentum animae irascibilis pars est. IV. 782. cum ore ventriculi societas. XVI. 473. valvulae ad ejus orificia non a vena cava veniunt, sed ex ipso corde. III. 460. valvulae semilunares. II. 617. valvulae tricuspidales (trisulcae s. triglochinae) II. 617. valvularum et chordarum tendinearum actio. III. 440. vasa ejusdem nutrientia. II. 618. vena coronaria unde veniat. II. 786.

Cordis ventriculorum numerus diversus in diversis animalibus. III. 441. numerus non dependet nec a corporis magnitudine nec parvitate. III. 442. in ejus ventriculis num spiritus continetur. V. 184. ventriculorum calor etiam post mortem aliquamdiu remanet. V. 159. ventriculus dexter deest in animalibus pulmone egentibus. III. 462. ventriculus dexter deest in animalibus, quibus vox et pulmones denegati sunt. III. 442. ventriculus dexter pulmonis gratia factus. III. 442. 462. ventriculo dextro multa animalia sunt destituta. V. 539. ventriculus dexter simul cum pulmone et perit et gignitur in animalibus. V. 540. ventriculum dextrum *Diogenes* sedem animae vocat. XIX. 315. ventriculum dextrum venarum, sinistrum artiarum principium esse negat *Galenus*. V. 539. sinum dextrum venae cavae principium non esse demonstratur. V. 668. ventriculus sinister caloris nativi est principium. III. 545. ventriculus sinister arteriosus cur vocetur. VIII. 737. in cordis ventriculo sinistro orificium est aortae. III. 477. ventriculus sinister artiarum origo. II. 816. ventriculus sinister ad summum verticem adscendit, dexter inferius multum cessat. II. 623.

Cordis vulnera letalia. I. 113. vulnus num absolute letale. XVIII. A. 28. vulnus ad ventriculum usque penetrans, absolute letale. VIII. 304. vulnere non penetrante quidam per dies adhuc vixerunt ibid.

Corde exento respirare adhuc, clamare et sugere animalia docetur. V. 238. non eget foetus in principio generationis. IV. 665. 667. affecto phrenitico quisque fieri potest. X. 928. inflammato, velut ex syncope cardiaca pereunt. VIII. 304. cum corde pectus aut augetur aut minuitur. XVII. B. 55. corde vulneratis promittenda curatio non est, morientur enim. XVI. 654. a corde calor ad reliquas partes per arterias et venas fluit. V. 159. e corde vocem qui petunt, errant. V. 232. in corde cur quaedam animalia os habeant. III. 501. sq. in corde omnes animi affectus sentiri *Chrysippus* dicit. V. 268. in corde ardor quomodo in respirationem agat. VII. 778. in corde plurimum caloris esse, pectus hirsutum indicat. XVI. 92. in corde calor ad iram ex-

citandam agit. XV. 289. si in eo praepolleat elementum frigidum, laeditur facultas. IX. 245. in corde omnes cupiditates oriri *Chrysippus* statuit. V. 321. in corde per iracundiam fervorem caloris innati oriri, quidam putarunt. V. 292.

circa CORACESIUM pestis quaedam pedes aggrediens. III. 188.

CORACINE sphragis. XIII. 826.

CORACOIDES processus scapulae. II. 275. 766. processus etiam vocatur anchoraeformis. XVIII. A. 306. usus ejusdem. IV. 132.

CORALLIO succedanea. XIX. 733. pastillus ex corallio, ut *Niceratus*. XIII. 87.

CORDATI bene quinam dicantur. V. 330.

CORDOLIUM oris ventriculi symptoma est, quod ad sentiendi functionem laesam ab humoribus mordacibus refertur. VII. 136.

CORIA emollit oleum. XI. 507. ad coria densanda fructus bryoniae faciunt. XI. 827. coria arida, et pelles aqua madefactae et oleo ac sevo delibutae molliora fiunt. XVII. B. 89. vetera, usus medicus. XII. 343.

CORIANDRUM veteres Graeci Coriannon vocabant. *Dioscorides* perperam ejus herbam refrigeratorem duxit. ejus verae vires medicae. XII. 36. sq. inter opsonia numeratur. VI. 638. ad coriandrum viride sumtum antidota. XIV. 139. *Coriandrum* cum polenta quidam erysipelatis remedium duxerunt. X. 952. ad conceptum juvenum. XVII. A. 478. ad ructus acidos. XIII. 167. cum polenta ad erysipelas. X. 954. *Coriandri* semen pro cicuta. XIX. 733.

CORIANNON veteres Graeci Coriandrum vocabant. XII. 36.

CORION i. q. CORIANDRUM. XII. 36.

CORIUM fit ex pelle animalis duplicem naturam habente. XVIII. A. 456. aegyptium, ejus ad orbes faciendos, fracturis sanandis destinatus, usus. XVIII. B. 576. sq. Carthaginensis usus in nasi fracturis. XVIII. A. 479. *Coriorum* dissector calceos facit. V. 812.

CORNA comedi possunt. XI. 650. exiguum praebent alimentum, et pravi succi sunt. VI. 621. ex cornis stomachica fiunt medicamenta. XII. 921.

CORNEA oculi tunica. Descriptio. XIV. 711. color. XIV. 712. ejus

structura. III. 772. cur sit versus anteriora convexa. III. 780. quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. in senibus sit rugosa. III. 783. sq. ejusque rei causa. III. 784. quidam a cornibus nomen accepisse putant. III. 771. sq. tenuis, alba et pura est. III. 643. usus. III. 773. si a statu normali recedit, visum obscurat. VII. 87. sq. densa aut crassa, s. immodice humida, tenebras oculis offundit. VII. 100. ob corneam erosam uvea saepe laxatur. VII. 36. *Cornææ* pars pupillae obversa si mutata fuerit, visum laedit. VII. 98. morbi, si magni sunt, prorsus visum impediunt. VII. 101. rugatur in summo senio. VII. 100. ejus noxae. VII. 100. eam acrimonia ulcerat. XVI. 51. ulcera visum turbant, et coecitatem adducere possunt. VII. 99. ulcera curandi ratio. XII. 716. pustulae, et pus inter lamellas corneae situm quomodo curentur. XII. 716. vulnus penetrans coecitatem magna ex parte adducit. VII. 100.

e CORNELIO medico compositio ad dysenteriam, coeliacos et haemopticos. XIII. 292.

CORNIGERA animalia vertebrae magnas habent. II. 845. supernis dentibus ut plurimum carent. II. 546. oris superficiem habent asperam, et ventres asperos. II. 547. sq.

CORNUS est planta agrestis. VI. 619.

Corni fructus, folia, germina, eorum facultates. XII. 41. fructus acerbis perseverat. XI. 648. ad dysenteriam. XII. 353. fructuum decoctum pro gargarismate. XII. 961. cornis rustici vescuntur. VI. 620.

CORNUA i. e. Dionysisci. XIX. 443.

Corni et *Cornua*. Arma habet taurus. III. 2. bovis et caprae foenum graecum vocatur. VI. 537. caprinum pro cornu cervi. XIX. 732. ex abundantia excrementorum gignuntur. VI. 647. cava pro cucurbitulis applicata. X. 896. cervi soli masculi habent. IV. 629. cervi et caprae usta, eorum usus medicus. XII. 334. cervi succedaneum remedium. XIX. 732. densa dentes splendidos reddunt. XII. 222. cornu rasura adusta, et cum vino trita vacillantes dentes confirmat. XIV. 240.

Cornua uteri. H. 889. 900. eorum usus. IV. 193. 594. *Eudemus* cirros vocat, *Praxagoras* et *Philotianus* sinus.

II. 890. num extra uterum oscula aperta habeant. IV. 594. *Herophilus* ea in collum vesicae, ut in maribus, inserta accipiebat. IV. 597. sed reprehenditur a *Galeno*. IV. 598.

CORONA cubiti pars exterior est. XIV. 704. oculi. III. 768. in oculo, ubi sit. X. 1020. coronae cerebri. XIV. 720.

CORONALIS sutura. II. 740. III. 752. XIV. 720. motum ejus inter mandendum observari a quibusdam statuitur. X. 934. perditur, ubi anterior non adest. II. 741. intromittit potissimum omnes qualitates et substantiam suprapositi medicamenti. X. 933. ei omnes infusiones supraponuntur. X. 934. circa eam cranium est tenuissimum. X. 934. juxta eam sinciput facile recipit alterationes. XII. 506.

CORONOPODIS radix, vires ejus. XII. 40.

CORPULENTI qui sint. I. 607. qui sunt, jejuni vomant a cursu aut celeri deambulatione circa meridiem. XV. 200. succum melancholicum in se non habent. VIII. 82. qua in regione praecipuis reperiuntur. XVI. 92. qualem pulsum habeant. IX. 228. 531. XIX. 632. cutis eorum conditio. XVII. B. 85. facti sunt graciles ex unguento dropace. VI. 416. celerius iter facere convenit. XV. 191.

Corpulentia, ejus causa. I. 607. 608. humidis est familiaris. IX. 143. inflammationis affectus non est. VII. 708. ejus cura. VI. 322. X. 993. quomodo *Galenus* eam curaverit. X. 995. quae nam sit in ea vena secanda. XVI. 136.

CORPUS, definitio. XIX. 247. 356. 464. sq. ex quatuor elementis constat. V. 665. humanum summo officio exstructum est. XVI. 27. sq. hominis in se sanguinem et pituitam et bilem duplicem continet; et haec sua ipsi natura est corporis et per haec dolet et sanum est. XV. 59. de ortu corporis animantium quatuor opiniones. XV. 356. omne et quatum est et quantum. XIX. 473. animalis ex similaribus et dissimilaribus partibus constat. XV. 252. aestate per superiora, hieme per inferiora est purgandum. XV. 199. augeatur, donec ossa corroborantur. IV. 748. quod augecit et ad robur procedit, id calidum esse necesse est. XV. 155. biliosius reddentes causae. XVII. A. 852. quod calefactum est, refrigerari

desiderat, quod refrigeratum, calefieri. XV. 178. calidum aequaliter et molle in morbis acutis optimum. XVIII. B. 121. callosum cerebri. II. 718. conoeides cerebri. II. 722. quomodo inveniendum. II. 723. totum sibi est conspirabile et conflubile. V. 157. contrahit, adstringit, ideoque incrementum impedit cubile durum. XV. 196. quibus rationibus corrumpatur. VI. 10. dissolvit somnus multus et insuetus. XV. 625. durum quodnam. VIII. 689. num ex elementis constet alterationi obnoxius. I. 427. nostrum ex quatuor elementis temperatum est. IV. 740. universum exspirabile est et inspirabile. XI. 402. gracile red-dentes causae. X. 994. gracili inimi-cissima sunt extenuantia. VI. 433. sq. habitissimum saluberrimum est. IV. 739. quod cito ad summum incre-mentum venit, cito etiam senescit. VI. 397.

Corpus indurat cubile sub dio prae-ter consuetudinem. XV. 613. insa-lubre quibusnam vitiis laboret. I. 336. simpliciter insalubris signa. I. 318. ubi marcescere coepit, et ad exitum delabitur, frigidius evadit. XV. 156. omne unde mortale. VI. 399. quando quiescere, et quando moveri dicatur. II. 2. motus corporis differentiae. II. 2. omne moveri necesse est, si incrementum aut decrementum capit. XV. 225. mulierum quale IX. 111. neutrum quod. I. 311. nutritionis de-fecta refrigerat, alimento calefit. XV. 265. optimum frigida lavandum non est, ne ejus incrementum more-tur. VI. 184. optimum triplici ex causa ab optimo isto statu declinat. VI. 319. rarum externis omnibus causis magis opportunum, densum minus. IV. 747. quando primum aut supinum vocetur. XVIII. B. 336. psalidoieides. II. 725. purgant aeris squama et aloë per os sumta. XIV. 226. si praeter consue-tudinem multum quieverit, non statim robustius evadit. XV. 612. universim ac repente explere, vel inanire, vel calefacere, vel refrigerare, aut alio quocunque modo movere, periculo-sum est. (*Hippocrates*.) I. 29. sim-pliciter salubre quodnam. I. 309. sim-pliciter insalubre quale. I. 310. sim-pliciter salubre differentiam duplicem habet. I. 314. qua in re consistat haec salubritas. I. 315. quodnam sa-luberrimum. IV. 739. quodnam in

florenti aetate siccum reddatur, et facile senescat. XV. 228. extreme siccum ac frigidum Philosophi *terram* vocant. XII. 166. splendidum reddunt cucumis et maturus et immaturus, ac magis quoque, si quis semine arefacto contusoque atque cribrato, vice pul-veris abstersorii utatur. XII. 121. symmetron h. e. moderatum, nec rarum nec densum est, sed inter utrumque medium. IV. 747. qua ra-tione validum dicatur. XV. 123.

Corporis aequalitas in morbis bonum signum est. XVI. 213. totius ariditas arteriarum et venarum siccum mor-bum denotat. XV. 472. bona varia. V. 832. bonum absolutissimumque quodnam. V. 832. calor a humoribus pendet. XVI. 9. sq. nostri constitutio quatenus sit optima. IV. 737. sq. VI. 30. contentiones *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200. cujus-libet dimensiones tres. VIII. 455. totius divisio. XIV. 700. forma sig-num esse potest in morbis. XVI. 226.

Corporis habitus: definitio. IV. 750. XV. 777. XIX. 372. corporis est af-fectio quaedam stabilis ac perpetua. I. 30. ejus indices oculi sunt. XVII. B. 213. docet, qualis humor in cor-pore redundet. XVI. 17. sq. a qui-busnam partibus demonstretur. I. 341. immutatus futuri morbi nota est. I. 361. ejus cognitio necessaria est, ut, quam in partem morbi effectrix natura repat, cognoscamus. XVI. 297. adscititius pulsum qualem efficiat. VIII. 467. athletarum plenus periculi. IV. 752. *Plato* eum vituperat. IV. 754. cur nequaquam bonus. IV. 754. (vid. *ATHLETAE*). biliosus fit ex longo je-junio. X. 680. XI. 674. bonus. IV. 780. V. 824. 831. XIX. 382. de bono habitu libellus. IV. 750. bonus quo-modo a sanitate differat. XIX. 383. bonus robustas actiones producit. V. 816. boni conservatio num sit gym-nastice. V. 813. boni exacta cognitio quomodo concilietur. IV. 753. quibus-nam signis se prodat. IV. 754. sim-pliciter bonus qui. IV. 750. summe bonus athletarum periculosus. V. 820. calidus et siccus qui dicatur, eorum-que causae. X. 685. in iis inedia promptissima febris causa. X. 685. habitus corporis, non collapsus mor-bum mitiorem significat. XVI. 201. corrumpitur in quartana. VII. 470. crassus febri quotidianae est obnoxius.

XI. 23. humiditas est in typo quotidiano. VII. 465. diversus diversam victus rationem postulat. XV. 184. densiori carne praeditus alvi profluvii cibos referentibus saepe tentatur. XV. 213. 215. densus durusque in febre continua venae sectionem postulat. X. 626. malus qui. IV. 750. malus fit ex nimia vacuatione. X. 638. mutationes morborum causae. XV. 570. phthisicus. XVII. A. 62. rarum qui habent, febre continente non vexantur. X. 607. rarus quibus est, ii ad succos digerendos sunt propensi. X. 626. rarioris et hirsuti victus ratio. XV. 280. salubris corporis unus est temperatissimus, octo vero intemperati. I. 256. salubris affectu atletico salubrior. V. 820. subtumidum quomodo curemus. XVII. A. 902. temperatus qualis. XV. 184. regionis in habitum influxus. XVI. 92. timoris effectus. XVI. 334. victus rationem constituit. XIX. 683. ejus in luxationes, earumque repositionem influxus. XVIII. A. 353. est in vacuationibus respiciendus. XVI. 118. valido propria est febris synochalis. X. 777. eum corroborat frigus. XV. 195. agiliorem reddit vomitus. XVI. 143.

Corporis magnitudo non humoris, parvitas non siccitatis indicium est. IV. 748. magnitudo, definitio. XVII. B. 559. ea juveni decora, seni autem incommoda. XVII. B. 559. naturae inservit anima. IV. 763. pars quae libet unde generetur. XIX. 337. exteriorum partium appellationes. XIV. 699. partes loci vocantur. VIII. 1. pigritia pituitam causam habet. XVI. 165. pulchritudo qua in re consistat. V. 449. raritas ad transpiratum iis, quibus plurimum aufertur, salubrius, quibus minus, insalubrius. VI. 53. recens natorum conditio. XVII. B. 629. robur animi fortitudini respondet. XIX. 384. temperies ad indicationem remediorum confert. X. 634. virtutes quae. XIX. 383. vitia animae impe-rant. IV. 788. vitiosi status duplex. VI. 384.

Corpore immoderatus densato accidit stipatio. X. 601. in corpore intereunte unumquodque ad suam secedit naturam, humidum ad humidum, siccum ad siccum, calidum ad calidum et frigidum ad frigidum. XV.

Corpora animalia sunt. VII. 407. omnia ex terra, igne, aqua et aëre nata sunt. VIII. 676. quae diuturno tempore attenuantur; sensim, quae paucio, celeriter reficere convenit. XVII. B. 461. omnia ex materia et forma constant. IV. 774. animalium constare ex ferente, et eo quod fertur, putat *Diocles*. XVIII. B. 124. aegrotantia dignoscendi ratio. I. 355. quomodo autumno et vere afficiantur. XVII. B. 434. ex quatuor elementis constant secundum *Empedoclem*. I. 248. omnia ex quatuor elementorum temperatura conflari probatur. IV. 762. omnia quae generantur et intereunt, duplici transmutationi sunt obnoxia. I. 473. calida et humida optime nutriuntur. VII. 255. calida et squalida reddi aestas. XV. 182. calidiora calidiorum victus rationem efflagitant. XV. 220. quatenam carniarum usum facilius ferant. XVI. 92. carnosiora evadunt hieme. XVII. B. 422. cerebri didyma. III. 678. glutia ibid. quadrigemina. III. 677. quae multo tempore extenuata sunt, ea segniter reficere oportet, quae brevi, paucio. (*Hippocrates*). X. 496.

Corpora frigidiora tenuiorem arteriarum tractum possident. XI. 598. hirsuta cutim magis raram habent. XV. 218. imbrium in corpora influxus. XVI. 442. impura quo magis nutries, eo magis laedes. VI. 88. XI. 457. XVII. B. 466. quae a prima generatione morbosa sunt, ad senectutem nunquam veniunt. VI. 389. mortua cedrea exsiccant, et a corruptione tuer-tur. XII. 17. nostra e quibusnam partibus constant. XIX. 356. quomodo prae-humectentur. XVII. B. 673. primigenia s. similaria quae. IV. 773. si quis velit purgare, bene fluentia facere oportet. XVI. 64. quum quis purgare velit, ea meabilia faciat. XVII. B. 462. rara reddunt calefacientia. VII. 600. rara imbecilliora sunt, et ubi aegrotant, facilius sanescunt; densa vero contra. XV. 377. omnia animantium et sensibilia et patibilia sunt. XV. 356. qua ratione siccantur. XI. 718. sicca humectat oleum dulce. VI. 229. tenuis essentiae promte tum incalescunt tum refrigerantur. XI. 411. valida validiora etiam sustinent medicamenta. XIII. 467.

Corporum omnium communis constitutio. IV. 773. carnosorum, molliorum, rubrorum victus ratio qualis et cur. XV. 183. sq. diversitates. X. 656. duritiei eorum et mollitiei causae. VIII. 677. quae ex terra sunt, substantia qualis. X. 657. sanorum signa. I. 317. solidorum substantia crassissima. VII. 278. solidorum siccitatem, si perduret, sequitur frigiditas. X. 496. particularium elementa. XI. 668.

Corporibus temperatis status temperati sunt salubres. XVII. A. 97.

CORROBORATIO vide ROBUR.

CORRUGATIO quando etiam in juvenibus occurrat. XVII. B. 90.

CORRUPTELA duobus modis dicitur. XV. 294. (res autem corrumpi solent quatuor modis). *Corruptelae* nostri corporis duae sunt. XV. 296. humorum causa. VII. 287. XI. 199. in humorum corruptela vacuatio periculosa est. X. 639. subesse humorum corruptelam, qualis somnus indicet. XVI. 220. ciborum unde fiat. VII. 208. morbi inde oriundi. VI. 415. tres differentiae. VIII. 33. 37. probus sanguis ex iis non generatur. XV. 249. nidorosa unde fiant. VII. 208. acidae. VII. 209.

CORRUPTIO definitio. II. 3. *Corruptionem* apud Hippocratem character α denotat. XVII. A. 612.

Corruptum quod est, id alienum a natura est, et sui ablationem indicat. X. 639. omne rumpit et tabefacit panacea *Herae*. XIII. 766.

CORTEX omnis sicior quam arbor ipsa. XI. 891. citri facultates. VI. 618. radices mori amaros est. XII. 79. pini cortex ad haemorrhagias. X. 329. et ad ulcera penis humidiora. X. 382. puniceorum quando sit asservandum. XII. 918. adstringunt sufficienter. XII. 918. radices rumicis hortensis usus. XII. 715. salicis ejusque vires medicae. XI. 892. thuris corticis vires. XII. 60. (de reliquis corticibus videantur arbores, a quibus sumuntur.)

CORUSCATIONIS causa. XIX. 287.

CORYDALIS herba colicis convenit. XII. 361.

CORYDOS alaunda est. XII. 360.

CORYZA definitio. XIV. 742. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocandum est, quod a cerebro destillat. II. 139. XV. 325. dicitur,

quando fluxio fit in nares. XVI. 171. secundum veteres est humor tenuis et crudus per nares excretus. XVIII. B. 180. ex capite qualis. XVII. B. 24. causae. XIV. 742. causa iter est. XV. 867. causa in cerebro est. VII. 262. XVII. 172. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 382. cur sit hiemalis morbus. XVII. B. 626. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. XVII. B. 615. facile laborant temperamento frigido praediti. I. 325. qualitas et quantitas excretorum quid significet. VIII. 165. processus mammillares cerebri in ea laborant. VII. 107. interdum ad ventriculum deferuntur. X. 513. in ea vox rauca fit. III. 535. ubi concoquitur, pituita crassa fit. XVI. 74. quomodo noceat, pulmonum morbo superveniens. XVIII. B. 180. in valde senibus coctionem non admittit. XVII. B. 538. ea laborantibus lienis vitia minus contingunt. XVII. A. 993. ei superveniens febris firmitus eam et certius concoquit. XVII. B. 23. contrarius ei est rerum venerearum usus. XVI. 170. quomodo ei medeantur sternutamenta. II. 882. cura diaetetica in senibus. VI. 349. ab initio sternutamenta nocent. XVI. 170. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. ad coryzam melanthium frixum. XI. 860.

COS insula est in mari aegaeo, XII. 172.

COSM. comp. ad humores aegre educiles. XIII. 100.

COSTAE definitio. XIV. 705. 722. differentiae. II. 765. verae et nothae. ibid. homo habet maxime curvas. XVIII. A. 536. utrinque duodecim. II. 763. ut plurimum duodecim ad sunt in animalibus, nonnunquam vero tredecim aut undecim. II. 652. cum sterno coarticulationes. II. 653. non omnes cum sterno cohaerent. II. 654. minima quatenam. II. 654. omnes sedem duplicem habent, anteriori sternum, posteriori vertebrae. II. 653. cum vertebrae conjunctio. II. 763. XVIII. A. 535. duplici articulo cum vertebrae cohaerent. II. 654. deorsum versus et oblique feruntur, juxta spinam habentes principium. II. 606. duplicibus articulis cum unaquaque dorsi vertebra committuntur. II. 606. superjecta cutis plerisque laxa est. XVIII. A. 577. prima subclaviculari vocatur. XVIII. B. 956. primam ad

claviculam attollit M. subclavius. XVIII. B. 956. arteriae. IV. 315. 319. V. 490. XVIII. A. 573. nervi. II. 853. IV. 104. 469. V. 190. XVIII. A. 573. eos dissecandi ratio. II. 667.

Costae octo superiores unde venas accipiant. XVI. 136. unde reliquae quatuor. XVI. 137. venae costarum unde veniant. II. 786. 787. IV. 319. XV. 529. 530. XVIII. A. 573. duodecima nonnunquam musculus habet proprium detrahentem. XVIII. B. 989. nothae sunt, quae ad sternum non pertingunt. II. 655. cartilagineae. II. 654. cartilaginum utilitas. III. 598. intro contrahens stringensque musculus. II. 497. extremas detrahentes musculi. II. 530. abscessus in thoracis cavum erumpunt. VII. 738. quomodo sint excidendae. II. 684. quomodo ex gibbositate afficiantur. XVIII. A. 501. si abruptae sint, quid accidat. XVIII. A. 566. carne circa eas detrita, multi sanguinem spuunt. XVIII. A. 570. et diutius dolore vexantur. XVIII. A. 572. caro attrita, si negligitur, mucosa fit. XVIII. A. 578. haec quomodo sit curanda. XVIII. A. 573. 575. 579. 581. simpliciter fracta expers periculi est. XVIII. A. 567. fractura: qualis victus in ea sit adhibendus. XVIII. A. 568. fracta restitui saepe non potest. XIV. 792. fracta viginti diebus coalescit. XVIII. A. 569. fracturas deligandi ratio. XVIII. A. 569. ad *Costas* deligatio. XVIII. A. 816. 824. costas succingens membrana vide *PLEURA*.

COSTUNUS Rufinus commemoratur. II. 224.

COSTUS, ejus et olei vires medicae. XII. 40. menses provocat. XI. 775. sufficienter calefacit, moderate vero adstringit. XIII. 155. febricitantes laedit. XIII. 229. aromaticum est remedium. XIII. 275. generose discutit. XII. 924. ei succedanea remedia. XIX. 733. pro enula. XIX. 729.

ex *COTE* emplastrum. XIII. 874.

COTIS naxiae ramentum mammas virginibus suo tempore prohibet tumescere. XII. 206.

COTONEA mala, eorum facultates. VI. 602. majora in Asia struthia vocantur. VI. 450. stomachum roborant. VI. 431. medicamentorum ex eorum succo praeparatio. VI. 450. succus antidotum est *Scammoneae*. XIV. 761.

austera sunt. VIII. 114. succus cum melle coctus durare potest. XII. 76. in aqua coctum pro hepatis phlegmone. X. 793. decoctum adstringit. VI. 450. acerborum decoctum adstringens forte pro gargarismate. XII. 961. conveniunt stomachicis. XIII. 169. cremor ad stomachi ardorem cum syncope. XIII. 168. cum vino pro ventriculo imbecillo. X. 466.

COTURNICES volunt vincere. V. 459. sine noxa vescuntur helleboro. VI. 567. veratrum iis nutrimentum. I. 684. XI. 612. XIV. 227. *Coturnicum* esus musculorum distentiones procreaverat aliquando. XVII. B. 306. sq.

COTYLAE (acetabula) cur non extrinsecus sint locatae ubi sunt tubera femorum. III. 213.

COTYLE, definitio. II. 736. IV. 410. XIX. 769. etiam tribunal vocatur. XIX. 774. significans character. XIX. 749. 758. mensura. XIX. 752. mensura et pondere quantum. XIX. 779. graeca olei pendet & j. XIX. 766. quot habeat acetabula. XIX. 760. magna acetabulo par est. XIX. 762. quot habeat mystra. XIX. 774. quot uncias. XIX. 763. veterinariorum. XIX. 772.

COTYLEDON, ejus vires. XII. 41. ad erysipelas X. 951. non facit multum succum. XIII. 386. ei succedanea. XIX. 733.

COTYLEDONES, definitio. XVII. B. 838. in utero humano a quibusdam negantur. II. 905. uteri secundum *Praxagoram* sunt oscula venarum ad uterum euntium. II. 906. mucore pleni sunt in iis, quae bimestres aut trimestres abortiunt. IV. 233.

COXA *ἰοχλῶν* Graecis dicitur. XVIII. B. 519.

Coxae, definitio. XIV. 707. ossa. II. 772. earundem cum vicinis conjunctio. XIV. 724. acetabula. II. 772. cur non ibi sint posita, ubi tuber femoris. III. 213. articulus. II. 328. articulus, quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. articulus cur sit rotundissimus et laxissimus. IV. 17. articulus in simiis humano non penitus est similis. IV. 252. articuli quales dentur motus. IV. 253. articulum moventes musculi. II. 306. musculi eorumque usus. IV. 250. articulus quibus luxatur, iis crus tabescit, et claudicant nisi urantur. XVIII. A. 99. musculi decem

sunt. XVIII. B. 100. articulum flectens musculus. II. 306. circa articulum sunt venae et arteriae magnae, quae laesae vitae periculum inferunt. III. 212. (de luxationibus in coxae articulo contingentibus vide *Femoris* luxationes). extenuantur, si luxatio tibiae non penitus reponatur. XVIII. B. 493. graciliores fiunt, quibus gibbositas in lumbis est. XVIII. A. 508. latae timidiorem naturam indicant. V. 462.

Coxarum doloris (confer. *Ischias*) differentiae ab arthritide. XIV. 755. causae quaedam. XIV. 756. XV. 867. XVI. 385. humorum malignitas et refrigeratio. XVII. B. 623. causus male iudicatus in culpa erat aliquando. XV. 751. ex menstruis suppressis. XV. 327. raro ex sanguinis multitudine fit. XIII. 334. ut crisis causi nothi. XV. 759. solvit dolores superiorum partium. XVII. A. 477. solvit tussim siccam. XVII. A. 470. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. liberatus quidam est arteria in malleolo vulnerata. XI. 315. generalis ei medendi methodus. XIII. 333. sq. XIV. 384. 756. remedia ad eum. XIV. 386. 470. 471. acopon. 1014. 1047. acopon metasyncriticum. XIII. 1029. acopon, quo *Aruntius* Aquila sanatus est. XIII. 1036. acopon barbaricum. XIII. 1035. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. acopon *Neapolitae*. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji Sabini*. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. acopon viride. XIII. 1046. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus tyrannis. XIV. 165. Betonica. XII. 24. quidam illinunt calamintham. XII. 5. cataplasma ex farina lupini. XI. 886. decoctum herbae Centaurii minoris. XII. 21. solvit capparidis radici cortex. XII. 10. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. *Chamaecissus*. XII. 153. sunt, qui exhibeant *Chamaeipythidis* decoctum in melicrato. XII. 155. clysteres acres. XVI. 145. clyisma benefaciens. XIV. 528. stercus columbinum. XII. 303. succus colocynthidis illitus. XII. 34. oleum Costi. XII. 40. elenii radix. XI. 873. inveteratos solvit emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum ex

cote. XIII. 874. emplastrum tonsoris cujusdam Bithyniensis. XIII. 260. epithema *Andreae*. XIII. 345. garus. XII. 377. *Herae* ceratum. XIII. 338. 339. hypericum. XII. 148. Isothéos dicta confectio. XIII. 66. diurnos mitigat malagma. XIII. 338. 348. 980. 982. 985. malagma ab *Hera* acceptum. XIII. 986. malagma *Andreae*. XIII. 343. aliud. XIII. 346. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. 342. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. malagma, quo usus est *Antipater*. XIII. 348. quo usus est *Philocalus*. XIII. 349. malagma *Pelusiota*. XIII. 338. malagma ex silphio. XIII. 347. myracopon regium. XIII. 1031. nasturtii semen. XII. 12. pastillus conveniens. XII. 597. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. radix Polemonii. XII. 106. rubia tinctorum. XI. 878. salsugo. XII. 377. thlaspi semen. XI. 887. per venaesectionem curatur, ubi ex sanguinis abundantia fit. XI. 305. in *Coxa* fluxiones per venas poplitis et tali vacuamus. I. 286. ad inflationes remedium. XIV. 483. ad *Coxarum* passiones elenii radix. XI. 873. ad *Coxarum* scissuras remedia. XIV. 482.

COXENDIX vide COXA.

CRAEPALE (Crapula) qualis sit apud Graecos affectio. XVII. B. 788.

CRAMBE, vide *Brassica esculenta*. *agria* vide *Brassica agrestis*. *thalattia*. XII. 43.

CRANIUM, definitio. II. 739. III. 688. ita vocatur, quod quasi galea cerebro superiacet. III. 661. num frustra sit factum cavernosum. III. 691. cur totum sit osseum. III. 599. ossa ejus. XIV. 720. cur ex multis ossibus compositum. III. 751. pericranio tegitur. XIV. 711. et hoc continuum est super totum caput. XII. 522. cerebro formam tribuit. II. 219. III. 672. sensu caret. X. 935. in foetu evolutio. IV. 541. quo loco sit tenuissimum et rarissimum. X. 934. XVII. A. 808. a *Cranio* qui cerebrum putant conformari, errant. III. 672.

Cranii fissuras parvas et contusiones curandi methodus *Archigenis*. XII. 576. fissurarum, quae ad secundam laminam penetrant, cura. X. 445. *fracturae*: *Hippocrates* de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. 782. XIX. 431. operationes chirurgicae ad eas faci-

entes. XIV. 783. quae ad meningas usque pertingunt, cura. X. 446. cur biliosi vomitus sequantur, quum ad meningas usque perveniunt. VIII. 179. quomodo tractandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 469. usus terebellae *Abaptistae*. X. 447. etiam calum ducunt. X. 452. fracturae cum comminutione cura. X. 450. indicata in iis eccope. XIV. 781. utilitas sanguinis columbae et turturis. XII. 256. convenientia emplastra: emplastrum ex Scilla. XIII. 870. cephalica emplastra *Herae*. XIII. 543. sq. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodac*. XIII. 551.

CRANON urbs in loco concavo et meridionali. XVII. A. 36. casus mulieris in Cranone curatae. XVII. B. 18.

CRANTOR philosophus. XIX. 226.

CRAPULA, ejus secundum quosdam etymologia. XVII. B. 789. tempus, quo solvitur. XVII. B. 789. doloris lumborum et coxarum causa. XV. 867. ex crapula capitis doloris cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 478. ex crapula cur somnus profundus fiat. XVI. 646.

CRASSAE nimium cur non concipiunt. XVII. B. 839.

CRASSI supra modum nondum praeter naturam se habent. VII. 705. quomodo tenues reddantur. XV. 193. pulsum parvum cur habeant. VIII. 812. arteriarum et venarum in iis conditio. XVII. B. 547. *Crassos* admodum *Hippocrates* celerius mori pronunciat. XVII. B. 547. *Crassioribus* quanam cataclysmata conducant. XV. 199.

CRATAEOGONUS, ejus vires. XII. 44.

CRATERAUCHENES quoniam dicantur. XVII. A. 816.

CRATERI anodyna compositio. XIII. 96. antidotum *Codii Tuci*, quo usus est *Craterus*. XIV. 147.

CRATEVAS de remedium usu scripsit. XI. 795. 797. in metallicis medicamentis erat peritus. XV. 134. *Cratevae* herbarii meminit. XI. 797.

CRATIPPI, viri celebris et canum altoris antidotus. XIV. 170. ferula. XII. 959.

CREMASTERES musculi. IV. 193. XVIII. B. 997. utrinque unus est, ex musculis ilium exoriens. IV. 635. per cremasteres semen ad testiculos defertur. XIV. 719. *Cremasteris* et

ligamenti uteri rotundi analogia. IV. 635.

CREMOR cocti foenu graeci cum pipere per sedem injectus. X. 857. ptisanae ad concoctionem facilis. XV. 513. non copiose alit. XVII. B. 486. eluit succos mordaces. XVII. B. 329. usum ejus *Hippocrates* ibi suadet, ubi morbus maturus est. XV. 621. facultates. XV. 462. quando sit propinandus. XV. 512. quando solus sit in morbis acutis adhibendus. XVII. B. 369. quoniam eo utantur. XV. 467. quibusnam *Hippocrates* porrigat. XV. 724. quando in angina dandus. XV. 787. cur in febris initio adhibuerit *Hippocrates*. XV. 809. usus in capitis affectionibus in febris. XV. 805. ad crudos humores. X. 827. ad humorem mordentem in intestinis contentum. X. 871. ad humores putrescentes vacuandos. X. 756. utilissimum alimentum est pituita laborantibus. XV. 762. ex aqua decoctus vomitum procreat. XVIII. A. 484.

CRESCENTES num plurimum caloris nativi habeant. XVIII. A. 234.

in **CRETA** multae herbae salutares crescebant. XIV. 9. 211. vina aquosa crescant. XV. 648. e Creta Romam quotannis mittebantur vasa multa herbis plena. XIV. 9. quae non adulterantur. XIV. 10. Cretae simplicia etiam in Italia nascuntur. XIV. 59. anisum in Creta optimum. VI. 268. optimum est etiam Scordium, in Creta crescens. XIV. 61. in Creta *Tragion* nascitur. XII. 143.

Cretensibus Jupiter leges dedit. XIX. 179.

Cretensis calceus qualis, ejusque in varo curando usus. XVIII. A. 682.

CRETHMON, ejus vires medicae. XII. 44.

CRETICA terra, ejus vires. XII. 187.

CRETICUM vinum vinosum in tetano lumborum. XV. 862. oleum ab *Hippocrate* *ανθωv* vocatur. XIX. 82. contra uteri durities. XII. 45. pro eo oleum foenu graeci. XIX. 743.

CRIMNON ex zea et tritico fit. VI. 517. vide *FARINA* crassior. XII. 45.

CRINANTHEMUM, ei succedanea. XIX. 733.

CRINOS vel *Lilium*, floris, olei, radicis, foliorum et succi facultates medicae. XII. 45. sq.

CRISIS, definitio. XVI. 273. XIX. 459. definitio secundum *Hippocratem*

XVIII. B. 236. apud *Hippocratem* per characterem * significatur. XVII. A. 613. quid in ea cognoscenda sit respiciendum. XVI. 239. sq. spectandum in ea, quo natura vergat. XVI. 229. *Diocles* etiam solutionem crisis vocat. IX. 863. sq. item et *Hippocrates*. IX. 864. unde nomen accepit. XVIII. B. 231. sola ad sanitatem subita conversio dicitur. IX. 703. qua ratione fiat. IX. 703. 731. quatuor modis fit. XVI. 273. sex modis fit. XVI. 227. in statu morbi fieri solet. XVI. 254. quid significet. XVIII. B. 231. in principiis fieri nequit. XVI. 257. omnis cum aliqua manifesta evacuatione vel abscessu fit. XVI. 273. ut plurimum in vigore oritur. XVII. B. 436. quam facultate peragatur. XVI. 278. quibuscunque fit, his nox molesta, quae antecedit accessionem. IX. 752. in ea alvus ducenda non est. XVI. 255. non, sed solutio vocatur, quae paulatim fit. XVI. 228. post eam quae relinquuntur, recidivas faciunt. XVI. 388. non judicantium aliae letales, aliae iudicatu difficiles. XVI. 787. XVII. A. 255. omnibus diebus accidit sed neque paribus, neque ex aequali fide. IX. 774. aliquando vocamus universas quatuor differentias. IX. 814. est quadruplex. XVIII. B. 231. simpliciter dicta. XVIII. B. 231. non omnino hominem servatum iri declarat. XVI. 258. cum insigni aut vacatione aut abscessu provenit. XVIII. B. 231. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385. prope eam vacuare malum. XVI. 279. ad eam praenoscendam maxime necessaria est cognitio morbi status. IX. 729. vel in statu morbi fit, vel parum ante ipsum. IX. 730. quid sit agendum, quum fit, aut facta est. XVI. 231. de ejus tempore et modo quomodo aliquid colligendum. IX. 730. an morbum solvat, nec ne, unde cognoscatur. IX. 720. sine crisi perseverant, et paulatim solvantur, qui status tempus praeterierunt. IX. 726. per initia difficiliter est eam praenoscere. XVIII. B. 243.

Crisis per abscessum quando expectanda. IX. 549. 756. sq. 759. sq. absoluta quae. IX. 776. 815. per alvum quando expectanda. IX. 763. 766. arduam portantur rigores, sexto die orti. XVII. B. 693. bona et cum

bonis signis quae. IX. 776. bona et mala quando sit expectanda. XVII. B. 506. bonam quando pulsus capizans significet. IX. 488. celeritatem ejus adjuvantia momenta. IX. 719. celeritatem aut defectum quae denotent. IX. 616. celeritatem coctiones significant. XVII. A. 142. XVII. B. 397. deficiens quae. IX. 732. 813. quibusnam diebus fiat. XVI. 389. pro accessionum numero fit. XVI. 271. dies quomodo inveniatur. IX. 717. sq. si diebus imparibus accidit, per superiores partes fit. XVI. 272. differentiae. IX. 774. per circuitus septenarios futura a quaternariis indicatur. XVIII. B. 232. accedentis signa. XVIII. B. 299. ejus verus finis. XVII. B. 470. quatenam cum vehementissima pugna fiat. IX. 876. quibus oboritur, iis nox praecedens accessionem moleste fertur, quae vero subsequitur, plerumque levior toleratur. (*Hippocrates*). XVII. B. 469. de indole futurae criseos *Hippocratis* dicta. IX. 752. sq.

Crisis qua via sit futura unde cognoscendum. XI. 66. futurae signa. IX. 582. 613. sq. XI. 65. ante eam pulsus alti fiunt. IX. 93. et vehementes. IX. 158. futuram aliquando indicat pulsus vibratus. IX. 504. futura quomodo dignoscatur. IX. 710. sq. qualis sit futura unde cognoscendum. IX. 752. sq. 761. futurae praecognitionis utilitas ad victum salubrem in morbis instituendum. IX. 938. futurae per sanguinis fluxum e naribus praenotio. XIV. 665. futurae nuncii. XVII. B. 755. sq. futura unde cognoscatur. XVIII. B. 250. etiamsi peracta sit, victus ratio tamen accurata est servanda. XV. 477. per vomitum. IX. 762. 764. per vomitum indicat labium inferius agitatum. IX. 758.

Crisis cur in morbis acutis imparibus diebus contingat. IX. 921. sq. quo die contingat, quomodo sit inveniendum. IX. 717. quales dies eam potissimum efficiant. XVI. 274. aliquando tertius criticus est. IX. 876. 918. 924. XVIII. B. 238. quartus quando criticus. IX. 834. 875. quintus etiam. IX. 876. 918. 924. XVII. B. 506. quando sexto aut octavo die expectanda. IX. 819. sexti diei qualis. IX. 774. 785. 788. 876. 925. 927. XVII. B. 506. XVIII. B. 235. septimus dies absolute criticus. IX.

775. 784. XVII. B. 506. XVIII. B. 232. quibus septimo die fit, nubecula rubra quarto die in urina apparet. XIX. 611. dies septimus crisin per vacationem movet. XI. 66. septimo die futuram qualis urina indicet. XVI. 21. septimo die quando exspectanda. IX. 720. 785. 808. 819. 875. aliquando nonus dies criticus. IX. 876. 924. XVII. B. 506. diei duodecimi et decimi sexti qualis. IX. 774. 776. die decimo quarto in febre continua tertiana quando speranda. IX. 800. 802. diei decimi septimi casus aliquot ab Hippocrate allati. IX. 848. sq. quibusnam sub conditionibus ante vigesimum diem non sit exspectanda. IX. 838. diei vigesimi casus. IX. 852. quando quadragesimo die exspectanda. IX. 839.

Crisis: circa eam qualis esse debeat alvi dejectio. XVIII. B. 136. si lumbrici teretes una cum alvo subeant, utile. XVIII. B. 138. in diversis morbis diversa. I. 294. quae eam producant, quaeque invertant. I. 295. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385. praecedit eam magna totius corporis perturbatio. IX. 771. morbi quales ut plurimum per abscessum judicentur. XVIII. B. 160. quales per evacuationem ibid. in febribus aequali dierum numero accidit. IX. 870. in febribus futurae signa. XI. 65. sq. sudoribus praecipue fit. IX. 708. XIX. 516. unde cognoscatur, primis quatuor diebus crisin futuram esse. IX. 618. XVII. B. 756. sq. quibus septimo fit, die quarto nubecula rubra in urina apparet. XVII. B. 755. quomodo fiat. XI. 65. crisis propria quae dicatur. XVI. 231. ulcera et tubercula quando critica. XVII. B. 105. in febre ardente quae. VII. 182. IX. 707. XV. 748. XVII. A. 166. 179. et quo die exspectanda. IX. 717. 753. 756. quo die in febre continua. IX. 665. 717. 800. in febre intermittente celeriter peragitur. IX. 715. in tertianis et quartanis non ad dierum, sed circuituum numerum fit. XVI. 271. puerperalis febris quando fiat. XVIII. B. 251. in quartanis. IX. 709. quomodo in febre quartana possit praesagiri. XVIII. B. 246. febris quotidianae. IX. 707. 709. febris tertianae. IX. 707. capitis affectuum. IX. 709. in hepatis inflammatione. IX. 708. lethargi. IX. 709. in lienis inflamma-

tione. IX. 708. in phrenitide. IX. 707. in pleuritide. IX. 707. per haemorrhoidas futurae signa. IX. 767.

Crisis: efficit eam facultas naturalis. IX. 549. efficit expultrix facultas. IX. 919. imperfecta, definitio. IX. 703. 732. 776. imperfecta et mala quae. IX. 813. XVI. 228. incerta seu infida quae. IX. 776. instantis symptomata. IX. 705. integra et perfecta quae. XVII. B. 438. intempestivae signa. IX. 747. mala quae. IX. 776. 813. 819. XVI. 228. 693. mala futura quomodo cognoscatur. IX. 747. cur mala, si prius accidat, quam omnia concocta sint. XVI. 278. manifesta quae. IX. 776. per menstrua futurae signa. IX. 767. obscura quae. IX. 776. optima qualis. XVI. 228. 231. 270. ea optima est, quum jam omnia in corpore concocta sunt. IX. 919. optima praesens quomodo dignoscatur. IX. 704. sq. ex partu quomodo mulieribus contingat. XVIII. B. 250. si perfecta fiat, aut facta sit, naturae omnia committere jubet Hippocrates. XVI. 256. non perfecta morbi nonnisi mutatio est. XV. 545. periculosa quae. IX. 776. symptomata eam praecedentia. IX. 704. 731. 771. XVI. 211. 228. 229. tuta qualis. IX. 776. ejus celeritatem maturationes, retardationem cruditas indicat. XVI. 72.

Crisis praeveniens (ante concoctionem accidens) cur mala. IX. 919. sq. signa tantummodo in statu morbi debent apparere. XVI. 259. signa in principio mala. XVI. 259. prosperam aut improbam quando significant signa decretoria. XVII. B. 397. qualis pulsus eam indicet. IX. 421. 548. in plurimis crisisibus pulsus inaequalis est. IX. 536. interdum indicat pulsus intercurrentis. IX. 290. ad crisin in febribus quid pulsus significet. IX. 535. per sanguinis fluxum. IX. 763. 765. difficilem faciunt sanguinis e naribus eruptiones quarto die contingentes. XVII. A. 424. fiunt in morbis paribus diebus, qui paribus exacerbantur, et sic contra. XVI. 270. etiam in exacerbationibus fiunt. XVI. 270. signo carens quae. IX. 751. sine signis quae dicatur. IX. 776. subita est ad mortem aut salutem mutatio. XVII. B. 470. per sudores. IX. 763. quibus, symptomatibus fiat. XVI. 228. causae eam turbantes. IX. 822. sq.

tuta quae. IX. 776. tuta quando evadat. IX. 906. per urinam. IX. 762. vehemens, et cum jactatione futura quomodo cognoscatur. IX. 713. paulatim veniens, duos aut tres dies maxima ex parte occupat. IX. 863. victus ratio ante eam servanda. XVII. B. 434. sq. semitertianae. IX. 709. quo die in synochō sit expectanda. IX. 717. 718. morborum thoracis et pulmonum. IX. 708. post *Crisin* quae relinquuntur, recidivas invehunt. XVII. A. 421. XVII. B. 468. ubi in morbis acutis in longum tempus excidit, malum. XVII. B. 506. tres mortis modi eorum, qui sine crisi moriuntur. IX. 745.

CRISPI Liberti catapotium ad tussim. XIII. 67. odoriferum ad nomas. XIII. 841. malagma generosum. XIII. 984. ad recentes in mento seu alia faciei parte lichenes. XII. 831. ut *Crispus* catapotium *Cassii*. XIII. 276.

CRISTAE masculorum partes sunt. IV. 628. cristas gallorum gallaceorum aut rufa si in insomniis videat quispiam, hoc sanguinem redundare significat. XVII. A. 214.

CRITHE vide HORDEUM.

CRITHE, quae et posthia vocatur, definitio. XIV. 771. ad *Crithas* Musae compositiones. XII. 741. alia. 742.

CRITIAS commemoratur. XVIII. B. 656. vocabuli „*morosus*“ ejusdem explicatio. XVII. A. 778. sanguinem animam esse putavit. V. 283.

CRITICA non judicantia partim mortalitas esse, partim difficulter judicare *Hippocrates* dicit. XVI. 211.

CRITICI dies, vide DIES et CRISIS.

CRITO scripsit quatuor de ornatu libros simulque index eorundem librorum, quid contineant, exhibetur. XII. 446—449. permulta medicamenta scripsit. XIII. 463. quae de medicamentis ad achoras scripserit. XII. 483—492. quae in tertio libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, ad alopecias scripsit. XII. 401. ad aphthas. XII. 991. apophlegmatismi. XII. 587. arteriaca. XIII. 35. auricularia remedia ab eo conscripta. XII. 659. quae in primo de medicamentis scripsit ad capitis dolorem. XII. 587. quae naribus indenda ictericis conscripsit. XII. 588. ejus confectio *Gleucini*. XIII. 1040. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 38. quae ad crustas oris conscripsit. XII. 953.

quae scripsit ad omnes dentium affectiones. XII. 880. quae de aegypto emplastro conscripsit. XIII. 903. emplastrum aniceton. XIII. 877. emplastrum ex herbis. XIII. 863. a *Critone* conscripta emplastra polychresta. XIII. 786. emplastrum ex scilla. XIII. 869. ex *Critone* epithema ad hydropicos. XIII. 957.

Critonis medicamenta ad ficosas in mento papulas. XII. 827. ad lichenes in mento praecepta. XII. 830. melina medicamenta. XIII. 515. in tertio libro de ornatu de pediculis capitis, et de remediis contra eos scripsit. XII. 463. psilothra capillorum. XII. 453. quae ad sugillationes recentes medicamenta scripsit. XII. 817. stomaticum ex malis punicis. XII. 933. ex musto. XII. 934. quae scripserit de theriaca in tertio medicamentorum libro. XIV. 103. theriacam componendi ratio. XIV. 310. medicamenta ad ulcera curatu difficilia seu chironia. XIII. 708—716. medicamenta ad uvulas. XII. 987. remedia ad varos in facie. XII. 825. febre ardente correpti casus. XVII. A. 288.

CROCEUM puerile collyrium. XII. 770.

CROCODILUM, seminis, succi caulis et seminis, et radices facultates medicae. XII. 47.

CROCODILUS vult vincere. V. 460. maxillam inferiorem non movet. II. 422. *Crocodili* adipi succedaneum. XIX. 733. sanguinis usus. XII. 263. a *Crocodilo* laesis ipsius adeps vulneri imposita prodest. XIV. 246. *Crocodilorum* terrestrium stercus, ejus facultates. XII. 307. terrestrium stercus attrahens remedium est. XI. 760.

CROCOMAGMA: ejus compositio. XIV. 133. ex crocomagmate illinienda frons est in caput dolentibus ex febre. XII. 561. pro croco. XIX. 733. ei succedanea remedia ibid.

CROCUS adolescens Croco plantae nomen dedit. XIII. 269.

CROCUS, facultates ejus medicae. XII. 48. quinam sit optimus. XIV. 68. coryceus optimus judicatur. XIV. 68. concoquit et roborat. XIII. 155. ad haemorrhagias. X. 329. antidotis alexeteriis additur. XI. 767. adulterati signa. XIV. 69. Croco succedaneum remedium. XIX. 733.

CROTAPHITAE musculi quales. XVIII. A. 429. (vide MUSCULI temporales)

CRUDA, acrisias aut dolores, aut diuturnitatem, aut mortem, aut reversiones significant. XVII. A. 144. quae deorsum secedunt, ab atra bile sunt. XVIII. A. 186. purgare non convenit. VII. 443. in quosnam morbos abeant. XVI. 72. non purganda ac movenda sunt. XVI. 260. non, sed concocta medicari oportet. VI. 264. movere noxium. XVII. B. 440. sq.

Cruda aqua qualis. XVII. B. 157. qualis antiquioribus sit vocata. XVII. A. 339. *urina qualis*. VII. 457.

CRUDITAS, definitio. VII. 206. XIII. 195. ex *Galen*i sententia est non solum frustrata in ventriculo concoctio, sed in vasis quoque, hepate, corporisque mole universa. I. 272. criusum defectum denotat. IX. 616. abortus causa. XVII. A. 635. assidua quid efficiat. VI. 814. febris causa. VII. 279. febrium ex humore ortarum principium. VII. 445. quales effectus in ea habeat purgatio. XVI. 261. magna nonnunquam animi defectus causa. XI. 47. ventriculi quomodo secundum *Archigenem* curanda. XIII. 168. quomodo sit curanda. XVI. 262.

Cruditatis causa in parte ventriculi inferiore affecta latet. VIII. 344. cura in febribus continuis. XI. 42. signa statim in initio morbi apparent, postea nonnunquam etiam adsunt, et tunc mortem denotant. XVII. B. 391. signa quae. XVI. 211. signa semper mala sunt. XVI. 211. signum alvi dejectionis perliquida. XVIII. B. 439. signum in febribus *urina tenuis*. XV. 806. signum quaenam *urina*. IX. 613. indicium *urina fulva et tenuis*. XVIII. B. 155. maximae signum *urina pellicida alba*. XVII. B. 759. *urina tenuis et flava*. XIX. 579. ad *cruditatis* abundantiam in venis remedia. VI. 268.

Cruditati saepissime febres succedunt. X. 571. nidorosa et fumosa, si alvus lubrica sit, minus noxia, sin adstringitur, gravis est. X. 571. obnoxii sunt, quibus ventriculus inflammatur. IX. 164.

Cruditatem per ω litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. efficit fluxio frigida. VI. 422. gignunt caprinae carnes. XV. 880. alvi dejectiones indicant. XVI. 70. indicat excrementum liquidum. XVI. 184. morbi quaenam indicent sputamina. IX. 564. humorum in venis denotat *urina tenuis*.

XV. 322. *urina aquosa*. XVIII. B. 157. denotantes *urinae*. IX. 605. indicat *urina crassa et alba*. XIX. 592. crassa et turbida. XVII. A. 535. jumentosa. XVII. B. 276. rubra. XIX. 599. *urinae sedimentum rubeum*. XIX. 587. *urina tenuis et fulva*. IX. 602. XVII. A. 490. XIX. 610. 619. tenuis et rufa. XIX. 619. extremam qualis *urina* indicet. XIX. 575. extremam indicat *urina alba*. XIX. 576. summam indicat *urina tenuis et talis manens*. XIX. 621. summam venosi generis qualis *urina* indicet. XIX. 603.

ex *Cruditate* diarrhoea febrem gignit. X. 571. ex *cruditate* febricitantes sine stipatione sunt. X. 667. ex *cruditate* febricitantium symptomata et cura. X. 821. ex *cruditate* synsopes cura. X. 829. *cruditate* laborantes pruritu infestantur. VII. 197. horrore et rigore corripiuntur. VII. 633. quidam laborantes dum quiescunt, nihil patiuntur, dum vero moventur, male se habent. VII. 180. laborantes ad purgationes sunt inepti. XI. 351. ex *cruditate* omnes fere ventriculi morbi oriuntur. XIII. 167. ex *cruditate*, in qua ructus acidi sentiuntur, fumidus vapor nunquam excitatur. X. 579. in *cruditate* venae sectio non administranda. XI. 269.

Cruditates non solum, si quis plura sumat, oriuntur, sed etiam si pauciora. XV. 240. quae cum acido ructu sunt, non sequitur febris. X. 580. nullam crisin, mortem aut recidivas nunciant. I. 295. melancholica symptomata efficiunt. VIII. 342. morborum causae recentes sunt. XV. 162. ad purgationem ineptae. XVII. B. 448.

Cruditatibus qui abundant ex multis, crassis aut glutinosis eduliis, ad purgationem sunt inepti. XVI. 64. laborantes tremuli fiunt. VII. 158. referti ad purgationem sunt inepti. XVI. 107. sq. ex *cruditatibus* ventriculi oborti capitis doloris cura. XIV. 317. *Crudum Philippus* epialon vocat. VII. 347.

Crudus humor, vide HUMOR crudus. morbus, vide MORBUS crudus. succus vide SUCCUS crudus.

CRUENTA medicamenta, vide *Sanguinem sistentia*. *ulcera*: *Thessali* indicatio nihili pendenda. X. 388. ad *cruenta* *ulcera Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. glutinat graminis semen.

XI. 811. *Cruenta vulnera*: ad ea *Andromachi aegyptia*. XIII. 643. glutinat aloë. IV. 770. emplastrum aniceton. XIII. 878. bitumen maris mortui. XII. 375. medicamentum cirrhum. XI. 131. emplastrum barbarum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum gilyum *Halici*. XIII. 645. 802. emplastrum gilyum *Galen*. XIII. 520. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. Polygonum. XII. 105. Salicis folia. XI. 891.

CRUS dicta fascia. XVIII. A. 814.

CRUS significat totum infra a coxa. VII. 735. cur non habeat multas articulationes. III. 252. binis ossibus componitur. XVIII. A. 672. XVIII. B. 472. quae ad pedem inter se junguntur, et communem appendicem habent. XVIII. B. 473. a natura corporis ferendi gratia factum. XVIII. B. 496. extendere nequeunt, quibus caput femoris luxatum est. VIII. 430. effeminatum apud *Hippocratem* quomodo sit accipiendum. XVIII. A. 598. extenuatur luxatione tibiae male curata. XVIII. B. 493. transferentes musculi et ipsum flectunt. IV. 255. varum quando dicatur. XVIII. A. 668.

Cruis totius actio incessus est, et quomodo is fiat. I. 233. 234. atrophici cura. XVIII. B. 896. et brachii analogia. II. 347. XVIII. B. 431. claudicatio ex menstribus suppressis. XV. 327. extensio quomodo fiat. I. 233. et quomodo flexio. I. 234. fractura vide *Tibiae* fractura. machinae ad eas sanandas aptae. X. 442. *cruis* musculos dissecandi ratio. II. 292. crus moventium musculorum generalis differentia. IV. 253. descriptio et usus singulorum. IV. 254. sq. foras abducens musculus. III. 258. intro adducens. III. 258. extendentes musculi in statione agunt. IV. 255. qui crus flectunt musculi, etiam in eo transferendo agunt. IV. 255. nervorum origo. XVIII. A. 543. 648. decursus. II. 400. 854. IV. 307. 312. ossa nuda sexagesimo die abscedunt. XVIII. A. 717. ossium constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472. ossibus luxatis accedente vulnere articuli quid accidat. XVIII. A. 683. 687. et quomodo hic casus sit curandus. XVIII. A. 688. sq. stupor renis calculum indicat. XIX. 654.

in *Crure* ulcus si quis habeat, neque sedere, nec obambulare, sed quiescere et otio vacare confert. VII. 590. in *Crure* si ulcus obortum superpositam venam varicosam habeat, quomodo curandum. XIII. 667.

Crura, definitio et partes. XIV. 707. cur parva habeant et multa animalia exsanguia. III. 176. animalibus sunt ambulationis instrumenta. IV. 251. cerebelli ad corpora quadrigemina, usus. III. 682. ad ea abscessus in peripneumonia utiles. XVIII. B. 215. quid accidat, sin hi dispareant. XVIII. B. 218. abscessus in iis, cum letali eventu, observati sunt ex cantharidum usu. XV. 913. iis, qui liberalius ambulaverunt, calidiora apparent. VI. 849. curva habentes quomodo graece vocentur. XVIII. A. 604. hi firmius pedibus insident, quam qui recta habent. ibid. ad extremam flexionem non sine manuum opera adducere valemus. IX. 451. incurvantur partim jam in utero, partim a prima educatione. III. 215. quibus infirma sunt, quatenam iis exercitationes conducant. VI. 326. sq. inflexa sive explicata mortem significant. XVII. A. 894. intumescunt, si quis dryinum serpentem transgrediatur. XIV. 234. longa habent grues et ciconiae. III. 876. macra temperamentum totius corporis siccum non indicant. I. 638. magnitudinis eorum symmetria. IV. 354. a medulla spinali nervos accipiunt. IV. 276. nervorum in iis decursus. IV. 307. eorum numerus in diversis animalibus. IV. 251. oleo calido inungere in lateris dolore conducit. XV. 857. picari quibus conveniat. VI. 326. scarificamus affecto capite. XI. 321. duplex eorum scopus et ad celeritatem et firmitatis securitatem. III. 217. simiae. III. 264. tubercula in febribus in iis oborta quid significant. XV. 834. in somno multum contracta habere et disjuncta, malum. XVIII. B. 63. *crura*, collum et manus inaequaliter dispersa et nuda habere quid significet. XVIII. B. 61.

Crurum actio ambulatio est, cursus et statio. IV. 254. actio incessus. V. 511. X. 45. artificiosa structura. III. 184. dolor ex causo male iudicatus. XV. 751. dolor vehemens solvit siccam tussim. XVII. A. 470. exercitatio ambulatio est et cursus. VI. 146. hirsuties secundum quosdam salacita-

tem indicat. XVI. 91. motum ratio regit. IV. 442. nervi unde oriantur. XVIII. A. 543. officium. IV. 451. paralysis ex lapsu ab alto effecta. VIII. 50. sq. resolutionis causa spinæ concussio. XVIII. A. 564. torsionum causae. VII. 28.

Cruribus hirtus salax judicatur. I. 624. duobus incedentia animalia. II. 430. imbecilles evadebant in Aeno ex leguminum frequenti usu. XVII. B. 168.

CRUSTA ulceris sepimentum. XV. 343. velut operculum fit corporibus sanguinem profundentibus. XI. 411. ex quibus generetur. X. 211. quomodo generetur. XV. 343. interdum laedit interdum juvat. XV. 342. in carbunculis nigra est. VII. 719.

Crustae oris: iis medendi ratio. XII. 951. sq. ad eas *Andromachi* compositio. XII. 953. *Archigenis*. XII. 954. *Critonis*. XII. 953. *Heraclidis* Tarentini. XII. 957. Musae. XII. 956. *Sorani*. XII. 956. *Pelusiota* compositio ex passo ut gargarisma. XIII. 134. stomaticum *Andromachi*. XII. 946.

Crustum efficit calx viva. XII. 237. chalcites. XII. 241.

Crustas inducentia arida: melinum *Lucii*. XIII. 850. aliud, quod inscribitur robustum. XIII. 851. *Diascari* ibid. — aliud valde generosum ibid. — crustam non facit sanguis equi admissarii. XII. 263. *Philoxeni* medicamentum. XIII. 738. concitat chalcitis cruda. XIV. 289. crustas efficientium medicamentorum usus in haemorrhagiis. X. 324. sq. citra dolorem dejicit cyzicenum *Herae*. XIII. 815. aufert emplastrum tyrium. XIII. 916. cito detrahit cortex Ononidis. XII. 89. gangraenosas elidentia remedia. XI. 138. ad *Crustas* puerorum in faucibus remedia. XIV. 439.

CRUSTACEA quatenus vocentur animalia. VI. 735. quale alimentum exhibeant. VI. 736. pili in iis non generantur. I. 612.

Crustaceos lapides nigros, flammam ex igne admoto edentes Galenus in Coele Syria invenit, iisque ad varios morbos usus est. XII. 203.

CRYSORCHIS, definitio. XIX. 448.

Crystallinus humor oculi (lens crystallina). V. 623. XIV. 712. post corneam situs est. III. 644. sensorium est oculi, III. 641. visus est organon.

X. 119. praecipuum videndi instrumentum est. II. 864. III. 760. VII. 86. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. respondet ei in aure internus finis meatus auditorii. VII. 103. cur non exacte sit sphaericus. III. 789. anteriori in facie tunica tenui vestitus est, posteriori vero tunicae expers. III. 787. situs ejus in corpore vitreo. III. 766. humore vitreo nutritur. III. 761. morbi ejusdem per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glaciem aliquando vocat. V. 623. est pars similis. X. 48. usque ad crystallinum humorem septem circuli. III. 770. ad eum portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa crystallinum humorem humor, qualis in ovis. III. 780. post eum spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. solus a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

CTESIAS Cnidius ex familia fuit Asclepiadarum. XVIII. A. 731.

CTESIPHONTIS *Cerine*. XIII. 936. emplastrum dissolvens. XIII. 927.

CUBARE quemadmodum sani solent, optimum. XVIII. B. 55. pronus in morbis, si quis ita cubare non consuevit, quid portendat. XVI. 100.

CUBILE sub dio praeter solitum corpus indurat. XV. 613. durum ut causa morborum recens. XV. 162. durum corpus molestatur, contrahit et adstringit, ideoque in omnem partem incrementum ipsius impedit. XV. 196.

CUBITUS, definitio. III. 92. IV. 427. XIV. 704. vocatur totum corpus inter brachium et carpum. II. 768. etiam vocatur ulna. II. 769. proprie dictus. XVIII. B. 362. eum *Dores* olecranon vocant. IV. 430. extensioni et flexioni inservit. III. 139.

Cubiti ad reliquas partes proportio. IV. 354. distortus in superiorem aut inferiorem partem quomodo deligandus. XVIII. B. 818. articulus. III. 141. sq. XIV. 723. articuli figura media quae. IV. 452. articulus ad brachium quomodo sit lustrandus. II. 272. articulus cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. articuli ligamenta. III. 149. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. articulus cur difficilius luxetur quam ille genu,

XVIII. B. 624. corona, (olecranon).
 III. 142. epiphyseos inferioris usus.
 III. 132. 133. extensionem et flexionem articulus ejus peragit. III. 105. circumductionem vero ad latera articulus ad radii externum caput. III. 105. cum humero junctura describitur. XVIII. B. 349. sq. motus quatuor
 III. 105. motus ad brachium quatione lustrandus. II. 272. musculi.
 III. 90. quot sint numero. II. 256.
 III. 106. et manus musculi sunt viginti tres. III. 90. in cubito musculi sunt quindecim tironibus, septemdecim veteranis. XVIII. B. 978. musculi quo pacto singuli ossibus adnascantur. II. 257. articulum, qui in gibbo cubiti est, moventes musculi. XVIII. B. 975. musculi, quibus radius, ulna et digiti moventur. XVIII. B. 978. articulum flectentes musculi.
 II. 274. III. 157. XVIII. B. 975. extendentes musculi. IV. 395. XVIII. B. 976. quomodo dissecandi. II. 276. articulum movens peculiaris musculus in simiis. XVIII. B. 977. musculi externi. III. 107. XVIII. B. 978. sq. musculos exteriores dissecandi ratio. II. 253. quot sint. II. 256. flectentes musculi. XVIII. B. 975. flectens et in exteriora paulatim inclinans. II. 276. musculi qui cubitum extendunt et flectunt, in brachio sunt, qui vero convertunt, in ipso cubito. III. 105. sq. musculi moventes eum in humero. III. 152. musculi interiores. II. 243. III. 106. XVIII. B. 984.

Cubiti nervi subcutanei. II. 364. profundi. II. 366. ossa. III. 92 (vide *Radius et Ulna*). positura recta cur sit. III. 139. processus styloidei motus. III. 166. cur radius ei incumbat. III. 140. tres modi venae sectionis in cubito instituendae. XIX. 522. et cervicis dolores *Hippocrates* convulsivos vocat. XVI. 756. juncturam afficientes morbi. XIV. 778. fracti cura. XVIII. B. 363. sq. deligatio quomodo sit instituenda. XVIII. B. 369—387. signa, quae deligationem aptam praeferant. XVIII. B. 386. conditiones, moderationes deligationis requirentes. XVIII. B. 388. deligatio tertio quolibet die solvenda est, et denuo applicanda. XVIII. B. 391. figuratio in deligatione qualis. XVIII. B. 359. quomodo sit in deligatione brachium collocandum. XVIII. B. 367. quomodo collocari debeat aegrotus in reposi-

tionis et deligationis opere. XVIII. B. 361. quomodo sit brachium suspendendum, quum homo jam ambulat, hoc est a decimo die. XVIII. B. 409. 416. noxae, quae ex prava suspensione oriuntur. XVIII. B. 414. ferularum in ea applicandi ratio. XVIII. B. 395. sq. mitellae usus, et quomodo esse debeat comparata. XVIII. B. 410. sq. noxae, quae ex minus apta proveniunt. XVIII. B. 411. inflammationi succurrendi methodus. XVIII. B. 364sq. tempus, intra quod coalescit, triginta ad summum dierum est. XVIII. B. 396. tempus, quo coalescit non sibi constat, sed pendet ab aetate, regione, natura aegroti etc. XVIII. B. 399. victus ratio, dum cura durat, adhibenda. XVIII. B. 403. qualia obsonia conducant. XVIII. B. 405. a vino et carne abstinendum. XVIII. B. 406. quid sit agendum, si suspicio fuerit, ossa non recte concurrere. XVIII. B. 402.

Cubiti luxationis quatuor species. XIV. 795. repositio. XIV. 796. luxati deligatio. XVIII. B. 767. luxati pericula. XVIII. A. 709.

CUBOIDES os. II. 776. os tarsi, ejus situs. III. 199. dearticulatur cavitati calcanei. III. 204.

CUBUS terrae principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266. figura primitiva terrae est. V. 668. sex bases habet s. sessus quadrangulis sex. V. 669.

CUCULI (pisces) duram habent carnem. VI. 727.

CUCUMIS maturus i. q. pepo. VI. 565. *agrestis*, succus fructus, radicis et foliorum ejus sunt in usu. XII. 122. radix emolliens remedium est. XI. 739. radix ad ulcera putrida. XIII. 732. e radice parabat *Galenus* oleum, pro veteri oleo. XIII. 896. e radice in oleo cocta mitigatorium in durioribus corporibus. XIII. 644. radix pro discutiendo tumore. XI. 112. *agrestium* oleum rarefacit. XI. 750. *esculentus*, ejus vires et usus. XII. 121. caro in oculorum doloribus utilis. XII. 794. *sylvestris* radix ad hydropes. XIII. 263. succus elaterium vocatur. XVII. B. 305. radix tenuium partium est, absque morsu et lapidem in renibus atterit. XII. 605. radix ad aurium dolores ex flatuoso spiritu. XII. 606. radix in oleo cocta pro scirrhis. X. 959. radix multum dis-

cutit. XII. 477. radix ad nervos vulneratos. XIII. 634.

Cucumeris semen pro strobilis. XIX. 743. semina amara et calida sunt. XI. 646.

Cucumeres, eorum facultates. VI. 567. quidam dulces ex amaris fiunt. XI. 671. reponuntur. VI. 786. si non concoquantur in ventriculo, vertuntur in succum lethalibus venenis similem. VI. 793. nihil adstringentis continent. VI. 587. inter fructus numerantur mali succi. VI. 793. humorem pituitosum gignunt. XI. 368. semen supprimunt. XI. 777.

CUCURBITA, vires medicae. XII. 33. ejus facultates et qualitates. VI. 561. facultates variarum ejus praeparationum. VI. 563. nihil adstringentis in se continet. VI. 587. cruda insuavis est, stomachum laedit et concoctu est difficillima. VI. 561. elixa nullum evidentem saporem habet. VI. 561. frigidus cibus. XVII. B. 302. siccata in hiemem asservatur. VI. 559. usta ad pudendi ulcera. XIII. 316. semen supprimit. XI. 777. *Cucurbitae* succus valde malus si corrumpatur. VI. 794. humorem pituitosum gignit. XI. 368. quomodo siccari queat. VI. 785.

CUCURBITULA et *CUCURBITULAE*. Earum actio. VIII. 152. indicationes earum et usus. XI. 320. qua sub conditione iis utamur. XIX. 458. ad auris dolorem gravissimum. XVII. A. 477. ad occiput affixae revulsoria medicamenta sunt in capitis doloribus. XII. 570. usus in ecchymosi. X. 303. utilitas in epistaxi. X. 316. usus, praecordiis affixae in epistaxi. X. 926. hepatis aut lieni admotae epistaxin sanant. XI. 51. hypochondriis defixa sanguinis ad nares impetum repellit. XI. 319. XVI. 150. siccarum usus in flatulentia abdominis. XI. 114. magna sicca bis terve ventri applicata ad intestinorum inflationes. X. 964. ad dolorem, qui spiritum flatuosum comitat. X. 869. usus in lienis et hepatis inflammatione. XI. 93. XVI. 157. quando eam hepatis et quando lieni affigamus. XVI. 151. usus, in inguine et pube infixae, ubi menses evocare volumus. X. 926. inguinibus et femoribus admotae curant uterum sursum revulsum. XI. 54. ad lethargum. X. 931. sub mammis defixa menses immod. sistit et uteri haemorrhagias

revulsivo modo. X. 315. sq. ad mammas adhibentur, quum sanguis ex utero profluit. X. 925. mammis admotae ad uteri fluxiones. XI. 51. sub mammis ab utero revellunt. XI. 91. mammis admotae revulsorium est. XI. 319. maxima sub mammis affixa sanat uteri haemorrhagiam. XVI. 150. prope mammas revellunt ab utero. XVI. 155. mammae admotae menstrua sistit. XVII. A. 476. XVII. B. 842. occipiti quando sit affigenda. XVI. 150. occipiti affixa utilis ad oculorum fluxiones diuturnas. X. 926. XVI. 153. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. usus in phlegmone. X. 925. usus in pulmonum phlegmone. X. 798. usus in renum calculo. XIX. 667. sicca ad ulcera in glande penis. X. 382. sicca ulceribus conducit humidis. XI. 806. ad virus ex animalium morsu impactum extrahendum. X. 896.

CULICES fieri ab eodem artifice, quam homines, *Galenus* negat. IV. 700. quinam conspiciant ante oculos volitantes. VII. 96. non dissecuit *Galenus*. II. 537. *Culicum* morsibus similia exanthemata *Hippocrates* variis in locis commemorat. XVII. A. 394. ad *Culices* necandos remedia. XIV. 537.

CULMEN domus apud *Hippocratem* vocatur *αίτρεα*. XVIII. A. 518.

CULTELLUS oblongus. II. 682.

CUMINUM, seminis ejus vires. XII. 52. semen urinam ducit, et attenuat. XIII. 276. ad conceptum juvandum. XVII. A. 478. condimentum est. XII. 460. miscetur purgantibus medicamentis. XIII. 119. in eclegmate usus in febre singultuosa. XV. 846. semina ad flatum. X. 578. potu sumtum pallidos reddit. XVI. 337. tritum ad pudendi inflammationes. XIII. 317. aethiopicum ceteris praestat. VI. 265. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CUNICULUS in Iberia occurrit, lepori similis. VI. 666.

CUNEI usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593.

CUNILA atram bilem ducit. XIX. 712.

CUNNUS quatenus pars. II. 890.

CUPIDITAS, *Chrysippi* definitio. V. 380. ea lustratur. V. 381. num sit actio an affectus. V. 506. et actio est et affectus. V. 510. inexplabilis omnium avari dolorum causa. V. 49. stimulans ad coitum cur sit animalibus florentibus innata. IV. 179.

coëundi quomodo oriatur secundum *Empedoclem*. IV. 616. (confer. *Cortus* et *Venus*.)

Cupiditates *Plato* mox actiones mox affectus vocat. V. 512. saepe affectiones significant. XVI. 326.

CUPRESSI foliorum, germinum, etc. effectus medici. XII. 52. ex cupressi sphaerulis medicamentum. X. 357.

CUPRUM videtur *Chalcitis*; ejus *Vitriolum* videtur *Chalcanthus*.

CURA prophylactica quae. X. 248. sq. prophylactica quomodo a praecautione differat. X. 741. a causis externis nascitur. IV. 742. morborum causa recens est. XV. 162. affectis palpebrae arescunt. XI. 12. vires resolvit. X. 841. flavam bilem auget. XIX. 488. *Hippocrates* saepe eam exercitationem vocat. XVII. A. 148.

CURATIO, definitio. XIX. 396. *Curationis* generaliora *Hippocratis* praecepta, eorumque *Galenii* explicatio. XVII. A. 896. sq. quatuor simplices rationes. X. 103. quatuor compositae ibid. rationes admodum sunt diversae. XV. 38. sq. omnis scopus primarius. I. 381. maximus scopus contrarietas est. X. 650.

CURATRIX medicae artis pars. VI. 1. CURRENTES cur non subito possint consistere. V. 373.

CURSORIS casus, cui *M.* tibiam extrorsum abducens erat abruptus. II. 298. sq.

CURSUS definitio. VI. 144. est exercitationis genus. VI. 133. quomodo fiat. IV. 254. crurum exercitatio est. IV. 251. VI. 146. celerrimus nimiam corpulentiam curat. X. 994. ad cursum praeparatio. X. 995. celeres rupto vase jam dudum perdidere. V. 909. non laudatur a *Galenio*. V. 906. *Cursibus* qui defatigantur, eos luctari oportet. XV. 212.

CURTI qui. X. 1002. *Curtorum* in naribus, auribus, oculis etc. cura chirurgica. X. 1002. XIV. 791.

CUTICULA, definitio. XVII. B. 773.

CUTICULARIS meninx i. q. dura mater. II. 708.

CUTIS definitio et usus. XIX. 370. omnis in primo statim ortu sibi est continua sed temporis spatio perforatur, et plurima nascitur spiramenta ritu ciborum. XI. 402. affectus. XIV. 779. ad affectus salia theriaca. XIV. 290. arida est in febre ex lassitudine. XI. 12. artem naturae demonstrat.

IV. 357. brachii unde nervos accipiat. II. 852. cur ex cacoehymia afficiatur. I. 664. circa calcem quando sit secunda. XVIII. B. 449. et quomodo extenuari possit. XVIII. B. 452. velut in callum durata caro est. XI. 758. capitis quomodo se habeat in diversa aetate et sexu diverso. XVII. B. 4. capitis conditio in calvis. XVII. B. 5. naturam caro durescens induit, et cicatrix fit. XVII. A. 903. ex cicatrice reproducta cuti similis quidem, non tamen plane cutis. X. 197. color in *Aegyptiis*, *Celtis* et *Scythis*. VI. 21. condensationis causae. IX. 699. conditio de judicatione morbi nos reddit certiores. XVI. 244. conditio in febre ab aestu. VII. 330. conditio in febre hectica cum marcere. VII. 316. sq. conditio infantis, in utero adhuc degentis. VI. 33. conditio in macie. XVII. B. 85. conditio in obesitate. XVII. B. 85. conditio optima. VI. 53. conditio in senibus. XVII. B. 650. conditio in tabe reterrita. XVII. B. 87.

Cutis quaeenam conditio ad tactum aptissima. III. 110. constipationis variae causae. X. 601. sq. in corrugatione et horrore similiter afficitur. XVII. B. 91. costis superjecta plerisque laxa est. XVIII. A. 577. cura in recens natis. VI. 32. cura in infantibus. VI. 48. adstrictio immodici carni incrementi causa. XVII. B. 2. densa est, horretque in lassitudine ulcerosa. VI. 195. densitas unde. VI. 219. quibusnam causis densetur. XI. 13. densitas febris causa. VII. 284. plethorae causa. VII. 284. densitas, ei conducit frictio mollis cum multo oleo. VI. 230. oleum anethinum. VI. 221. durae conducit mollificatio, tensae laxatio. XI. 741. (*Hippocrates*). XIII. 991. durior, nigrior et hirsutior temperamenti calidi et siccissimi signum. I. 626.

Cutis quibusnam morbis sensibilibiter exasperetur. XVII. A. 900. ubinam excoriari difficillime possit. III. 108. sq. excrementum et sudor et perspiratio insensibilis est. VI. 66. sq. excrementum evocat balneum. VI. 184. nec plane exsanguis, ut nervus, nec sanguine abundans, ut caro est. I. 568. faciei unde nervos habeat. II. 837. III. 744. quomodo frictione afficiatur. VI. 90. frigida in febribus, dum interiora exurantur, letale. XVII.

B. 727. sq. frigida, humida, mollis, alba, pilis nuda Celtis est. Germanis, generi Thracio et Scythico. I. 627. frontis motum habet a musculo frontali. II. 419. circa frontem dura, intenta et arida malum. XVIII. B. 27. in fronte motus causa laxa facta est. III. 913. frontis, motus voluntarii particeps, fibras nervorum sensibiles ac conspicuas cur sit adepta. III. 745. respectu humiditatis considerata. I. 601. etiamsi vehementer inflammata, non edit dolorem pulsatorium. VIII. 79. cum labiorum musculis admiranda commixtio. III. 745.

Cutis laxa in extenuatis, extensa in crassioribus occurrit. XVII. B. 83. 85. laxa est gracilibus et senibus. XI. 508. laxationis causa. XI. 741. laxitatis cura est perfrictio. VI. 230. in manu tactus instrumentum. I. 563. in manibus cur sit actius applicata et magis sensibilis. III. 109. meatuum plena. VI. 66. meatus reserantia remedia rarefacientia dicuntur. XI. 749. meatuum vitium, quo supervacua transmitti prohibentur, adstrictio est. VI. 218. in ejus meatus et in superficiem externam multae aperiuntur et venae et arteriae. XI. 402. mollis et alba temperamenti humidi et frigidi signum. I. 626. quibus mollis et rara est, ab omnibus externis causis facile corripuntur, quibus autem dura et densa, facilius ab internis. XV. 377. musculosae fronti subjectae anatomicae. II. 444. unde nervos suos accipiat. IV. 272. minus nutrit. VI. 671. obstructio, quomodo se manifestet. VI. 219. cura. ibid. obstructio, condensatio aut contractio quinam dicatur affectus. XV. 379. obstructio qua in re a condensatione differat. XV. 379.

Cutis veluti operculum est. VII. 25. palpitatio saepe accidit et musculis ei subjectis. VII. 160. causa, quae in ea palpitationes provocet. VII. 598. affectus num palpitatio. VII. 594. cur vix sensibilis in pede et arcte adhaerens. III. 235. a pedibus excoriatur, ubi quis imprudens supergrediatur dryinum serpentem. XIV. 234. in phlegmone tenditur et quomodo. XIII. 991. in sicca et calida cute pili multi magnique cur generentur. I. 614. pilosa quales nervos accipiat. III. 745. poros contrahens remedium condensans appellatur. XI. 749. pinguium

porcellorum qualem succum generet. VI. 773. pruritus ab atra bile fit. XV. 369. punctura ex acu, quid exigat in curatione. X. 386. raritas et humorum tenuitas causa colliquationis. XVII. B. 522. raritas causa ventris densitatis. XVII. B. 2.

Cutis, quae prorsus periit, regigni cur nequeat. X. 197. rhacodes qualis. XI. 132. ruborem excitat frictio dura exigua. VI. 97. rugosa quae dicatur. XVII. B. 90. sicca est in febre ex lassitudine. IX. 698. ut signum. VII. 76. sordes unde. VI. 67. sordes detergentia remedia quae. XI. 744. a cute detergit sordes farina fabarum. VI. 530. squalida, nec humida iis est, qui in sole aut ad ignem calefacti sunt. IX. 215. stipatio vitiosis naturis plurimum incommoda. X. 584. superficies extima callosa est, dura et frigida. XI. 401. temperies non utique subjacentium partium temperiem prodit. I. 627. terrae comparatur. I. 613. quomodo sit tractanda, ne a causa externa facile laedatur. XV. 377. ulcera a phlegmone tuerentur tela aranei. XII. 343.

Cuti inhaerentium succorum cura. XVII. A. 961.

Cutem Plato in Timaeo carnem esse dicit. XI. 716. ad cutem avulsam emplastrum album Damocratis. XIII. 455. cutem densat aer frigidus. X. 698. densat balneum frigidum. X. 709. densat frictio dura. VI. 229. emollit balneum. XV. 719. quod erodit et exulcerat, ut sinapi, salsamentum, allia, cepae, cur non idem in ventriculo, devoratum, efficiat. I. 661. exugit calamintha. XII. 4. exulcerat Chelidonium minus. XII. 156. induratum emollit calidum. XVII. B. 809. pilis glabram reddit dryopteris. XI. 865. rarefacit balneum. X. 709. rumpens emplastrum. XIII. 932. siccantia stipationem adducunt. X. 602. per cutem vacuationis causa. X. 658. per cutem ubi notabilis vacuatio est, venaesectio aut non aut modice adhibenda. X. 658.

A *Cute* quid ad intestina et ventriculum ferri posse docetur. II. 193. in *Cute* foramina quaedam sunt, ut supervacua exeant. XV. 253. sq.

CYAMUS vide FABAM quot habeat uncias. XIV. 763.

CYANUS, ejus vires et usus. XII. 223.

CYATHUS. XIX. 769. secundum *Dioscoridem*. XIV. 776. ejus character. XIX. 757. 758. quot contineat chemas. XIX. 753. 774. quot drachmas. XIX. 779. quot minas vel mystra parva. XIX. 764. quot mystra parva. XIX. 760. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. veterinariorum. XIX. 772. in **CYCLADIBUS** insulis quod mel nascitur, antidotis conficiendis bonum. XIV. 22.

CYCLAMINUS aperiens est. XI. 750. succi, radiceis vires medicae. XII. 50. sq. altera species quam alii propter florem hederæ similem *cissanthemon* vocant, quales habeat vires. XII. 51. sicca cum vino pota mentem perturbat. XII. 561. succus caput per nares purgat. XVI. 147. radix foliis est potentior. VI. 646. radix trita cum vino ad leporem marinum sumtum. XIV. 139.

CYCLAS Apollonius. XVII. A. 618.

CYCLISCI excipiunt bilem. XII. 276. *Cyclischorum* usus in fracturis calvariae. X. 448.

CYCLOPEM in magna vena vulneravit lethaliter Ulysses. III. 313.

CYCNARIA medicamenta ad incipientes lippitudines. XIV. 765.

CYDONIA herba odorem admissetur. XII. 458.

CYDONIA, eorum facultates. VI. 602. austera sunt. VIII. 114. *Cydoniorum* succus coctus cum melle durare potest, tametsi ipse per se non ita durare queat. XII. 76.

Cydonia: coctorum et struthiome-lorum differentia. VI. 602. movent alium sensum in lingua, quam adstringentia. XI. 452. magis adstringit quam aeris squama. XI. 579. in cydonio malo praeparatur scammonium. VI. 476.

CYEMA foetus vocatur primis mensibus. VII. 132.

CYGNUS ex terra Samia ad ulcera, epiphoras, dolores molestos suppurationsque oculos. XII. 759.

Cygnos inscriptus reginae ad maximos oculorum dolores et affectus. XII. 759. Cygni collyria. XI. 708.

CYLINDRUS, definitio. XVIII. A. 462.

CYMINUM vide **CUMINUM**.

CYNANCHE, definitio. VIII. 249. XIV. 733. *Cynanches* et *Synanches* differentia. XVIII. B. 267. quænam gravissima et celerissime necans. XVII. A. 596. ex plenitudine oritur. VI. 375. vere potiss. fit. XVI. 26.

CYNARAE radix pro lapathi radice. XIX. 734.

CYNICAM philosophiam invenit Antisthenes. XIX. 227.

Cynici philosophi contendunt, placita sua brevem esse ad virtutem viam. V. 71. principium materiale putabant, ex quo omnia sint genita. XIX. 243.

Cynici spasmi cujusnam sint musculi affectio. XVIII. B. 930.

CYNIPS vitium vide *Scnipae*.

CYNOCEPHALI evidentem ossium dissimilitudinem cum humanis nacti sunt. II. 223. *Cynocephalis* similes simiae rostro longiore et dentibus caninis cur ambulare nequeant. II. 222. musculorum temporalium conditio. III. 844.

CYNOCRAMBE apocynum vocatur. XI. 835.

CYNOMORUS apocynum cur vocetur. XI. 825.

CYNOSBATUS (Canirubus) est frutex silvestris. VI. 619. fructus facultates. VI. 589. fructus parum alunt, et pravi succi sunt. VI. 621. fructubus rustici vescuntur. VI. 620. germina eduntur. VI. 644. semen pro hyoscyami semine. XIX. 745. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CYNOSORCHIS, (orchis) radiceis vires medicae. XII. 92.

CYPARISSIAS est tithymali species. XII. 143.

CYPARISSUS vide **CUPRESSUS**.

CYPERIS attica pro cinnamomo. XIX. 732. *Cyperis* succedanea remedia. XIX. 733.

CYPERUS, ejus foliorum et germinum vires et usus medicus. XII. 54. mixtam naturam habet ex contrariis. XII. 472. ejus radiceis vires et usus medicus. XII. 54. numeratur inter arida moderate adstringentia. XII. 961. pro juniperi baccis. XIX. 725.

CYPHI compositio secundum *Democratem*. XIV. 117. **CYPHEOS** odores cephalalgiam inducunt. VIII. 207. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CYPHOIDES antidotus *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 198. (cur ita sit vocata. 199). alia. XIII. 202.

CYPHOS Hippocrates gibbos vocat. XVIII. A. 74.

CYPHOSIS, definitio. XVII. B. 709. XVIII. A. 553.

ex CYPRINO Aphrodae emplastrum viride. XIII. 494.

CYPRUM Galenus profectus est, ut metalla inde ad theriacam conficiendam exportaret. XIV. 7. in *Cypro* rustici polenta pro pane utuntur. VI. 507.

CYSELUS cum adhuc generaretur, et si Bacchiadis non videbatur terrente ipsos spectro. XIX. 180.

CYRENAICA lachryma utilis ad nervorum puncturas. X. 393.

CYRENAICAE philosophiae inventor Aristippus. XIX. 227.

CYRENAICUS succus tenuissimae substantiae calidae est. XIII. 567. succus, usus in columellae phlegmone. XI. 860.

CYRILLUM, Boëthi filium quomodo clam cibum sumere deprehendit. XIV. 635.

CYRTI emplastrum attrahens. XIII. 928.

CYRTOMA quale tumorum genus. XVIII. B. 145.

CYRTOSES in senibus incurabiles. XVII. B. 539.

CYSSARON rectum intestinum est. XIX. 176.

CYTINUS punicae domesticae flos est. XI. 847. *Cytini* vocantur flores mali granati. XII. 115. in fine veris generantur. XII. 917. adstringunt. XII. 918. puniceorum ad ulcera interna. X. 298.

CYTISUS fruticosa planta est, in altum excrescens, myrtis similis. XIV. 22. in colle ad Tabias crescit. X. 365. foliorum ejus facultates medicae. XII. 55. ex *Cytiso* apes mel bonum conficiunt. XIV. 22.

CYZICENUM emplastrum. XIII. 742. ut *Asclepiades*. XIII. 818. ut *Philoæmus*. XIII. 819. *Herae*. XIII. 814.

D.

Δ character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612.

DACTYLI syriaci pro agria staphide. XIX. 723.

DADINUM oleum ex nigra pice conficitur; ejus facultates. XI. 871.

DAEMONES, de iis philosophorum sententiae. XIX. 253. remedia ad daemones abigendos. XIV. 561.

DAEMONIORUM et decanorum herbae sacrae. XI. 797.

DALMATAE quales capillos habeant. I. 618. a *Dalmatis* quonam veneno telorum cuspides obducantur. XIV. 244.

DAMAGORAE ex Veneris usu venter inflatus est. XVII. B. 25.

DAMARUM sanguis non coagulat. IV. 792.

DAMASCENA pruna praestantissima. VI. 613. reservantur. XI. 367. secundum *Dioscoridem* ventrem sistunt, quod non est. XII. 32.

DAMASONIUM s. alisma, ejus facultates et usus. XI. 861. *Damasonii* decoctum lapides conterit. XI. 861. XIX. 694. *Damasonio* succedanea. XIX. 727.

DAMOCRATES integrum librum de antidotorum confectione versibus conscripsit. XIV. 260. quam in re ab

Andromacho et aliis in conficienda theriaca discrepet. XIV. 260. librum scripsit: *Damocratis* medicinae studiosus. XIII. 40. librum, *Clinicus* inscriptum edidit, in quo versibus jambicis de tribus medicamentis disserit ad *Ischiadicos*. XIII. 349. trimetris versibus diachylon *Menecratis* describit. XIII. 996. usus multiplicis medicamenta. XIII. 915. acoporum compositiones. XIII. 1047. sq. antidotus sanguinis impetum arcens. XIV. 129. confectio ex papaveris capitibus. XIII. 40. dentifricium. XII. 889. (in libello Pythici appellato, quem *Damocrates* Pythicum inscripsit.) aliud. XII. 891. discussoria. XIII. 940. compositiones ex sale discussoriae. XIII. 942. sq. dysrachitis. XIII. 797. emplastrum album. XIII. 455. ut *Damocrates* emplastrum ex dictamno. XIII. 820. a *Damocrate* conscripta malagmata ad hepar et praecordia. XIII. 220. *Damocratis* malagma. XIII. 988. theriace. XIV. 90. sq. ad venenosorum ac rabiosorum morsus antidoti. XIV. 191—201. ex *Damocratis* traditione antidotus mithridatica. XIV. 115. ex *Damocratis* libris emplastrum gilyum. XIII. 939. aliud. ibid.

DAMON musicus. V. 473.

DAMONICI, (Claud.) compositio ad purulentas aures cum dolore. XII. 637. ad *Damonicum* relatum emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740.

DAMOCRATICA compositio ad achoras humidos et inveteratos. XII. 486.

DAPHNE herba, quam et alexandrinam vocant, vires et usus. XI. 863. (confer. LAURUS.)

DAPHNITES cassiae species. XIV. 72.

DAPHNOIDES simile quoad vires *Daphnae alexandrinae*. XI. 863. idem quod *Clematis*. XII. 31.

DARI febrem sedans catapotium. XIII. 69. pastillus qui per anum immittitur. XIII. 832.

DARTOS. XIV. 719.

DASYPODIS caput ustum. XII. 877. *Δασυπόδι* qui. XVI. 509.

DAUCUS a quibusdam pastinaca sativa vocatur. XI. 655. (alias *staphylinus*) ejus facultates et usus. VI. 654. XI. 862. comeditur. VI. 622. aniso substitui potest. XIX. 725. *sylvestris*, ejus vires. XII. 15.

DAUCI mali succi sunt. VI. 794. seminis facultates et usus. XI. 862. semen urinam movet. XI. 747. semini succedens remedium. XIX. 727. triti usus in febre singultuosa. XV. 846.

DEALCIS uxoris casus, quam ex moerore febrisprehendit horrida et acuta. XVII. A. 786. in *Dealcis* horto jacentis, et febre ardente laborantis historia traditur. XVII. A. 561. is casus citatur etiam. XVIII. A. 131.

DEBILITARE dicuntur, quae vires imminuunt. XV. 665.

DECEPTIO qua in re consistat secundum *Platonem* V. 729.

DECLINANTES aetate. In iis bilis atra exuberat. XIX. 374. *Declinantium* aetas sicca et frigida. XV. 186. XVI. 101. temperamentum quale. XIX. 374.

DECLINATIO, definitio. IX. 553. optimum cibandi tempus *declinatio* est. XV. 511. quibusnam symptomatibus fiat. XV. 512. *Declinationis* initium variat. VI. 387. morbi indicia. IX. 555. 556.

DECLIVEM esse decubitum quid significet. XVIII. B. 60. jacere, et ad pedes delabi malum signum. XVI. 198.

DECOCTUM caricarum. XIII. 879. *glycyrrhizae*, ad crassitudinem mellis attici redactum, ad tracheitidem. XIII. 11.

DECOLORATI ex nimia vacatione. X. 638. quinam dicantur. XV. 904. purgandi non sunt. XV. 900. cur purgandi non sint. XV. 904. XVI. 657.

DECRETORIA signa quae. IX. 614. XVII. B. 396. quae non decernunt, partim mortalia sunt, partim vero difficulter decernunt. IX. 612. XVII. B. 398. signa non decernentia mala. XVII. B. 398. si cocto morbo supervenerint, propinquam salubrem, si crudo, improbam crisin indicant. XVII. B. 397.

DECRETORII dies vide *DIES*.

DECURBITUS fit ex diuturniori situ immutato. XVIII. B. 573. aegri signum esse potest. XVI. 198. 226. XVIII. B. 55. decens in morbis bonum signum est. XVI. 213. aegri in latus dextrum aut sinistrum bonum. XVIII. B. 55. qualis sit bonus. XVIII. B. 56. si declivis est, et a calcitra ad pedes delabitur, malum. XVIII. B. 60. pronus in ventrem quid significet. XVIII. B. 64. in somno supinus una cum cruribus contractis et disjunctis malum. XVIII. B. 63. supinus, manibus collo cruribusque porrectis malum. XVIII. B. 58.

DECUMBENTIS callis ubi. XVIII. B. 749.

DECURTATUM crus quale. XVIII. A. 596.

DECURTATUS pulsus. VIII. 524. duplex genere est. IX. 314. quid significet. IX. 315. 321. causa. IX. 65. 85. etiam fit, ubi arteria insolitum decursum habet. IX. 322. *decurtatus* deficiens. VIII. 525. reciprocus. VIII. 524. IX. 65.

DECUSSIONEM nervi optici negat Galenus. III. 814.

DEFATIGATI pulsus. XI. 13.

DEFECTUS num morbi causa. XV. 284. (animi vide *ANIMI* defectus atque deliquium).

DEFINITIO qualis sit oratio. XIX. 236. ejus differentiae. XIX. 237. ejus definitio. XIX. 348.

DEFLUVIUM capillorum vide *Capillorum defluvium*.

DEFORMIA incrementa prava sunt. XVII. A. 820.

DEFORMITAS comitatur roboris infirmitatem. V. 831.

DEGLUTITIO, definitio. XIX. 372. ejus mechanismus. II. 168. sq. laryngis et pharyngis in ea conditio. III. 591. tracheae peculiaris structurae ad

eam utilitas. III. 531. impedita in febris, nullo tumore existente, letale. XVIII. A. 175.

DEILEONTIS cephalicum. XIII. 744.

DELECTATIO quomodo fiat. VII. 115. omnibus sensibus inest. VII. 115.

DELETERIA medicamenta quae. I. 670. XI. 767. XVII. B. 337. deleteria quae curant, alexipharmaca vocantur. XI. 764. crassarum sunt partium, nec facile moveri possunt. XI. 597. qua ratione interficiant. XI. 596. in naturis calidis citius vim suam exe-runt. XI. 596. quae alterant facultates, quamquam naturam habeant. XI. 762. venena deleteria quaedam carnes sunt. XII. 311. deleterium dorycnium est. XI. 864. ad *Dele-teria* medicamenta utrum eandem vim habeat medicamentum ex fructu Juniperi et terra Lemnia, Galenum fugit. XII. 175. scordium adversatur. XIV. 61. ut *DELETIVS* *Epagathus* infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

DELIGATIO (confer. FASCIA.) differētiarum. XVIII. A. 776. variae denominationes. XVIII. A. 776. omnis quomodo comparata esse debeat. XVIII. B. 873. celeriter, sine dolore, promte, concinne facienda est. XVIII. A. 769. ambabus simul manubus debet exerceri. XVIII. B. 771. quid sit agendum, si neque comprehensio, neque suspensio linteorum commode se habeat. XVIII. B. 767. sq. semper fiat e regione morbi, qui deligationem postulat. XVIII. B. 755. sq. inclinatio ordinata quando in ea dicatur. XVIII. B. 729. species devinciendae partis affectioni congruere debet. XVIII. B. 732. partim medetur, partim medentibus subservit. XVIII. B. 734. partim ipsa sanat, partim sanantibus subservit. VI. 122. causa maciei partium. XVIII. B. 892. in abscessibus administranda. XVIII. A. 781. aequalis. XVIII. B. 725. articulo-rum quomodo fiat. XVIII. B. 760. ascia vocata. XVIII. A. 787. XVIII. B. 727. calcis. XVIII. B. 452. sq. capitis. XVIII. B. 732. 765. a duobus capitibus qualis. XVIII. A. 830. catagnatica s. fracturis idonea. XVIII. B. 726.

Deligatio claviculae fractae et brachio luxato conveniens. XVIII. A. 813. constructa et quae construitur, quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 719. sq. 724. constructae species.

XVIII. B. 724. sq. coronaria. XVIII. A. 786. in cubiti fractura adhibenda. XVIII. B. 369. sq. cubiti luxati. XVIII. B. 767. elegans quidem, non autem conveniens nocet. XIII. 666. in quibus expansa contrahere oportet. XVIII. B. 807. sq. extenuatorum. XVIII. B. 890. faciei conveniens. XVIII. A. 797—813. in femoris fractura adhibenda. XVIII. B. 521. filum quid. XVIII. B. 740. in fracturis quomodo facienda. XVIII. B. 741. frontalis, maxillaris, mentinae etc. qualis. XVIII. A. 787. genu articuli. XVIII. B. 760. 761. humeri. XVIII. B. 763. humeri fracti. XVIII. B. 427. inguinis. XVIII. B. 763. mala laesionis causa. V. 770. multiplicis utilitatem quidam damnant. XVIII. A. 770. oculus vocata quando sit adhibenda. XVIII. B. 732.

Deligatio quaeenam sit optima in ossium fracturis. XVIII. B. 332. sq. XVIII. B. 826. orbicularis. XVIII. B. 726. poplitis. XVIII. B. 760. 761. principia non sunt super ulcus injicienda, sed hinc aut illinc nodus faciendus. XVIII. B. 745. a duobus principiis qualis. XIII. 685. XVIII. B. 758. prolapsorum, laxatorum, avul-sorum, perversorum etc. XVIII. B. 886. recta est, quae proba, quae confert, juvatque. XVIII. B. 737. rhombus vocata quando adhibeatur. XVIII. B. 732. semirhombus vocata. XVIII. B. 732. sima quae. XVIII. B. 727. simplex quae. XVIII. A. 772. sinuum. XVIII. B. 793. 797. 801. ejus stabilimenta. XVIII. B. 918. sup-gillationum, contusionum, tumorum inflammationis expertium. XVIII. B. 881. tertia chirurgicae operationis pars est. XVIII. B. 743. tibiae. XVIII. B. 763. in tibiae ad talum luxatione. XVIII. B. 489. ulcerum. XVIII. B. 792.

Deligationis applicandae generales regulae. XVIII. A. 778. sq. *Deliga-tionis* duae species, et quae fit, et quae facta est. XVIII. A. 769. XVIII. B. 719. sq. usus. XVIII. A. 780. duplex usus in fracturis. XVIII. B. 364. scopi. XVIII. A. 828. XVIII. B. 763. vires et opera. XVIII. B. 784. pro loco, in quo instituenda, diversitas. XVIII. A. 829. sq. robur quomodo esse debeat comparatum. XVIII. B. 738. pravae effectus. XVIII. B. 788. qualitas optima. XVIII. B. 736. neutiquam ferendae effectus,

XVIII. A. 833. ratio, si contracta diducenda sunt. XVIII. B. 811. stabilimenta sunt ferulae et splenia. XVIII. B. 830. capiti convenientes. XVIII. A. 782 — 796. in fracturis ossium ratio. XIV. 793. nodus quid sit. XVIII. B. 740. nodus quo loco strui debeat. XVIII. B. 749. nodus et filum mollia nec magna sunt. XVIII. B. 752. nodus et filum non ferantur deorsum, sed sursum. XVIII. B. 739.

DELIRANTES, respirationis conditio. VII. 809. non omnes habent respirationem magnam et raram. VII. 836. sq.

DELIRATIO apud *Hippocratem* est moderata desipientia. XVIII. A. 109.

DELIRIUM quid sit, et qua in re consistat. VII. 60. *Hippocrates* mentis laesionem vocat. XV. 701. functionis imaginatricis laesio. VII. 60. est symptoma actionis loci delirantis. VIII. 131. quomodo oriatur. XV. 741. citissime supervenit nervosis partibus inflammatis et cur. VIII. 179. laesum cerebrum indicat. XVII. A. 179. promptissime excitat diaphragma affectum. XVIII. B. 89. contraindicat purgationem. XVI. 654. futurum significant sputa rotunda secundum *Hippocratem*. XVII. B. 106. ex haemorrhagia malum. XVIII. A. 109. quanam symptomata portendant in morbis acutis aestivo aut autumnali tempore. XV. 841. portendant faucium partes dolentes, et si os tum cognitum claudi nequit. XVI. 536. portendit, si quis pronus cubet, quum in bona valetudine ita cubare non consuevit. XVI. 100. indicat alvus liquida, bile flava sincera exeunte, et si spuinosae fuerint dejectiones. XVI. 593. *Delirium* num indicet alvus liquida in lassitudine laborante. XVI. 590. signum est dentium stridor inconsuetus. XVIII. B. 66. in febribus futurum esse ex quibus signis cognoscatur. XV. 825. sq. 840. indicare potest lassitudo ulcerosa et phlegmonosa. XVI. 593. num significant rari lateris dolores. XVI. 558. indicat oculi ferocitas. XVII. A. 895. oculi instabiles vel perpetuo motu agitati. XVIII. B. 48. indicant oculi aborti. XVII. A. 870. indicium est praecordiorum pulsus. XVIII. B. 87. indicat respiratio magna et rara. VII. 814. 815. indicat semper sedere velle. XVIII. B. 66. portendit siccitas in vicinis capitis instrumentis. XVI. 592. indicat situs pronus in

ventrem. XVIII. B. 64. portendit situs cum cruribus contractis et disjunctis. XVIII. B. 63. denotat spiritus magnus. VII. 906. ostendit spiritus magnus et longo tempore inspiratus. XVII. A. 258. denotat magnus spiritus et ex longo intervallo. VIII. 279. denotat spiritus magnus ex intervallis. (*Hippocrates*). XVI. 520. XVII. A. 918. num portendat spiritus in vocis defectione promptus. XVI. 559. portendit urinae enaeorema, dissipato femoris dolore. XVI. 587. urina non indicat. XVI. 590. vehementis signa in morbis acutis quae. XV. 603.

Delirium lethargicum i. q. typhomania. XIX. 415. fit osse capitis ad cavitatem persecto. XVIII. A. 123. in peripneumonia et pleuritide non proprius est capitis affectus. VIII. 133. a septo transverso continuum. VIII. 331. quomodo hoc ab illo phreniticorum differat. VIII. 331. signum decretorium. XVII. B. 396. solvit febres ardentes, quibus tremores accidunt. XVIII. A. 37. ubi somnus sedat, bonum. XVII. B. 456. ob siccum cerebri temperamentum vigilias solet excitare. XVIII. B. 130. cum vigiliis ex quam cerebri intemperie oriatur. IX. 407. ob vigilias malum. XVIII. A. 118. ex vini multo potu malum. XVIII. A. 107.

Delirii differentia pro humore exsuperante, qui provocaverat. XIX. 493. causa auris dolor. XVIII. B. 262. fiunt ex excandescencia et bile amara in stomacho vel cerebro collecta. XV. 598. efficiunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. quomodo producat flava bilis. XVII. A. 176. causa est calor multus. XV. 805. causa calida efficit. VIII. 131. inducit succus atrae bilis, in cerebri corpore abundans. VIII. 178. generatio fit a flava bile in cerebro exsudante. XVII. A. 533. fit ex immodice calida cerebri intemperie. IX. 407. causa est calor immodicus. XVI. 51. vehemens capitis ustio. VIII. 128. *Deliria* in aestuosis febribus unde fiant. IV. 507. in febribus ardentibus causa sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. causae sunt odores validi. II. 884. in pleuritide causa. IX. 171. causa inflammatio oris ventriculi. XVIII. B. 89. stomachi imbecillitas. VII. 137. quando os ventriculi causa sit. XV. 609. vulnera tendinum, nervorum et alia. X.

290. respirationis in iis rarae et magnae *Hippocratis* testimonia. VII. 827. respirationem raram et magnam faciunt. VII. 849. quinam eo facile corripantur. XVII. A. 791. praecedit respiratio frequens et exigua, infestapte vero delirio inaequalis fit. VIII. 329.

Deliria omnia affecto cerebro oriuntur. XVIII. A. 90. saepe simulantur. XIX. 2. sine febre *Hippocrates* manias vocat. XVII. A. 159. quomodo differant ea, quae per se, et quae per consensum aut secundarie fiunt. XVIII. A. 90. gravissima sunt, quae ob defectum oriuntur. XVIII. B. 48. omnia in vitiosis humoribus consistunt. VII. 202. audacia periculosissima. XVIII. A. 90. per febrium vigores per consensum fiunt. VIII. 178. melancholica multifaria sunt. VII. 203. XIX. 702. minus periculosa sunt, quae cum risu fiunt. XVIII. A. 90. phreniticorum non quiescant mitigato febrium vigore. VIII. 178. phreniticorum sedat theriaca. XIV. 271. quae ob septum transversum fiunt, phreniticorum deliriis affinia sunt. VIII. 329. ut signum criseos futurae. IX. 582. cur senioribus fieri consueverint. XVII. A. 159. in quibusnam morbis oriuntur. VIII. 329.

Deliriis famelici corripuntur, si cibis assumptis praeberint. XVII. B. 499.

DELPHINUS aërem respirat. III. 444. sanguinem melancholicum generat. VIII. 184. *Delphin* duram carnem habent. VI. 728.

DELUXATIO, definitio. XIX. 460. DEMENTIA fit ex humoris vitio. X. 930. *Dementiam* adducunt quaedam remedia anodyna. XI. 767. provocat semen Solani hypnotici, duodecim corymbis hausti. XII. 146. erysipelas ad pulmones conversum. XVIII. B. 270. continua cum febre Hippocrati phrenitis est. XVI. 493. *Dementiae* in morbis signa sunt mala. XVI. 259.

DEMETRIUS Alexandreus. XIV. 627.

DEMETRIUS *Bithynus* chrysocolla, super calente cera excepta usus est ad ulcera. XIII. 722. qua ratione ab *Andromacho* et aliis in theriacae confectione discrepet. XIV. 261. *Demetrio* archiatro *Galenus* theriacen praeparanti semper adstitit. XIV. 4. sq.

DEMOCRATIS collyrium ad cataractam. XII. 257.

DEMOCRITUS, opinio ejus de seminis origine. XIX. 322. mortalem animam putat. XIX. 316. ubi ponat animae sedem. XIX. 315. ea corpora, quae atomos vocat, potestate et specie esse unum statuit, sed reprehenditur. I. 416. atomos omnium rerum principia statuit. XIX. 244. de circuli lactei natura. XIX. 285. coitum epilepsiam parvam vocavit. XVII. A. 521. corporum alterationem concretionem et alterationem esse putavit. XVI. 38. de Deo sententia. XIX. 251. qualia elementa statuerit. XIX. 243. de essentiae necessitate opinio. XIX. 261. facultatem corpus esse dicit. XIX. 322. feminam quoque semen emittere putat. XIX. 322. theoria de foetus nutritione. XIX. 330. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. hominem ex homine excuti dicit. XIX. 176. de causa incrementi Nili. XIX. 300. de lunae natura. XIX. 279. membrana obductum mundum putat. XIX. 267. mixtionis definitio. XIX. 258. mortis ejusdem definitio. XIX. 340. mundum non animatum putat. XIX. 264. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263. de necessitate sententia. XIX. 261. semen a toto corpore secerni vult. XIX. 449. sensus definitio. XIX. 302. plures sensus brutis quam diis et sapientibus inesse ducit. XIX. 303. de solis natura. XIX. 275. de causa somniorum. XIX. 320.

Democriti theoria, quomodo imaginēs speculi fiant. XIX. 308. quas stellas cometas dicat. XIX. 286. de motu stellarum. XIX. 272. de ordine stellarum. XIX. 272. de terrae figura. XIX. 294. de terrae inclinatione. XIX. 295. theoria de terrae motu. XIX. 295. de terrae motuum causa. XIX. 296. vacuum magnitudine infinitum putat. XIX. 259. visus theoria. XIX. 306. vocis theoria. XIX. 311.

DEMONSTRATIO, definitio. XIX. 238. sq. omnis ab evidentissimis inchoari debet. V. 94. *Demonstrationis* principium. XIX. 234.

Demonstrativum signum quale. XIX. 396.

DEMORSUS ventriculi causae. VII. 238. (confer. VENTRICULI morsus.)

DEMOSTHENIS locus. V. 503. divites indoctos appellat: oves onustas aureo vellere. I. 10. emplastrum ejus viride. XII. 843.

Demosthenes Massaliota. XIII. 856.

Demosthenes Philalethes tres libros reliquit de pulsibus. VIII. 727. ejus pulsus definitio. VIII. 727.

DENARIUS quanti aestimetur. XIX. 759. italicus. XIX. 768. veterinariorum. XIX. 773.

DENSA corpora quali alimento indigeant. VI. 798. XII. 9.

DENSANT adstringentia. XIII. 698. aqua calida. X. 472. aquae aluminosae. VI. 219. aquilo. XVII. B. 609. capparitis. XII. 9. refrigerantia. VII. 600.

DENSATA dilatare convenit. XVII. A. 896. et quomodo. XVII. A. 897. fundit balneum. X. 712.

DENSATIO non omnis adstrictio est. I. 177.

Densiores qui sunt, in morbos diuturnos ruunt. XV. 610.

DENSITAS corporis ad perspirationem, quibus minus aufertur, morbosum. XV. 376. cutis unde. VI. 219. senibus secundum naturam, pueris praeter naturam est. I. 179.

DENSUM quid proprie significet. VI. 120. rarum ei contrarium. X. 771.

DENS epistrophei, s. processus odontoides. II. 756. apud *Hippocratem* tota vertebra secunda vocatur. II. 757. XVI. 681. ab *Hippocrate* vocatur processus odontoides epistrophei. XVII. A. 371. alii apophysin pyrenoidem vocant. IV. 24.

DENTES, definitio. XIX. 368. aper arma habet. III. 2. sedecim in utraque maxilla sunt. II. 753. habemus triginta, quaque in maxilla sexdecim. III. 869. numerus et varietates. XIV. 722. etiam inter ossa numerari debent, id quod sophistis quibusdam non placet. II. 752. et superiores et inferiores animalia habent carnivora. XVIII. A. 358. in alveolis apta collocatio. III. 873. gomphosi junguntur alveolis. II. 738. XIV. 722. eorum positio ad officia sua peragenda optima. III. 870. sq. quod superiores inferioribus et dextri sinistris sint aequales, aequitatis summae specimen est. III. 874. canini. XIV. 722. canini unde nomen habeant. II. 754. canini inferiore basi lati, superna acuti, qui frangunt dura. III. 869. canini unam radicem habent. II. 753. caninum cur homo habeat utraque in parte unum, quum leones, lupi ac canes multos utrinque habeant. III. 877.

Dentes incisivi. XIV. 722. incisivi unde sic dicti. II. 754. incisores quatuor sunt. II. 753. incisivi cur quatuor quavis in maxilla. III. 877. incisivi acuti et lati, ut morsu possint incidere. III. 869. molares. XIV. 722. molares unde nomen habeant. II. 754. molarium numerus non est definitus, ut plurimum sunt quinque. III. 877. maxillares seu molares utrinque quini, triradices qui in superiore, biradices qui in inferiore maxilla. II. 753. maxillares nonnunquam quatuor tantum aut sex adsunt. II. 753. molares medii cur maximi, qui vero in utraque parte, minores. III. 872. molares, si in parte anteriore essent locati, quid eveniret. III. 870. maxillares s. molares, asperi, lati, duri ac magni, qui laevigare ac terere plane queant. III. 869. alios nervos habere, alios nullos, molarium radices, quod hi magni sint, exiguos, reliqui vero magnos. III. 866. participes sunt nervorum. II. 754. nervi unde videntur. II. 837. nervos accipiunt a tertia conjugatione. II. 743. sq. cur nervos molles acceperint. IV. 271.

Dentes ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessarii. XVI. 204. ad vocem articulatam conferunt. VIII. 272. jactura et esum et loquelam turbat. VI. 866. cur parvi unam, majores autem duas aut tres habeant radices. III. 871. omnes quidam amisit ex lactis usu. VI. 344. cibos extenuant moliantque. XIV. 714. receptacula duo. XIV. 721. cur in infante nascentur. IV. 249. perversa serie positos habent, qui caput dolent, et aures fluentes habent. XVII. A. 815. quibus plures, ii diuturnae sunt vitae. XVII. A. 473. superiores quae non habent animalia, his ventriculi plures sunt. II. 544. in temperamento calido et frigido, et humido et sicco citius eduntur. VI. 390. in *Dentium* intervallis quod per totam noctem relictum est cibi, propriam formam non servat. XV. 242. acuti multi ac fortes sunt dati animalibus fortibus. III. 875. arma habet aper. III. 2. exerti mascula sunt organa. IV. 628. frigus iis inimicum. XVII. B. 803. serratos habentia animalia carcharodonta vocantur. III. 616. siniarum, ad cyncephalos accedentium, quales sint. II. 534. in senibus laxantur et decidunt. cur. XII. 851. cura. XII. 851. se-

cundum dentes abscessus *Hippocrates* commemorat in pestilente constitutione. XVII. A. 677. utrum dolere possint. XII. 848.

Dentium morbi. Quidam evidentes apparent, quidam non. XII. 848. 850. 853. Generalia circa eorum curam. Recensentur nobiliores eorum. XII. 851. sq. nihil offendit lac acidum. VI. 689. nocet assiduus lactis usus. VI. 688. ad hoc praesidia. ibid. et sq. helleborus niger prodest cum aceto colluentibus. XI. 874. ad dentium affectiones remedia parabilia. XIV. 354. abstergunt salia theriaca. XIV. 290. ut albi reddantur, odorati, et ab erosione servantur. XII. 889. ad dentes dealbandos. XIV. 426. 432. 523. candidos efficit aristolochiae radix rotunda. XI. 836. ad dentium candorem cornua cervi et caprae usta. XII. 334. ad dentes splendidiore reddendos cinis ostreiorum. XII. 346. testa Sepiae. XII. 347.

Dentium caries; remedia *Archigenis*. XII. 859. ad dentes cariosos praeservativum. XII. 868. ad dentes cariosos. XII. 880. fomentum *Critonis*. XII. 882. cariosi ne vacillent neque foetorem faciant remedia. XII. 865.

Dentium collutio. XIV. 357. ad dentes concussos et dolentes remedia. XIV. 427. ad dentes ex ictu concussos. XIV. 430. ad dentes corrosos remedia parabilia. XIV. 526. ad dentes debilitatos tum alios tum molares. XII. 873. ad dentes ab ictu decidentes remedia. XIV. 496.

Dentium dolor, quomodo exoritur. XII. 849. in culpa sunt ejus nervi. XII. 849. aut gingivae. XII. 854. exoritur mox in dentis corpore, aliquando in nervo. XII. 855. Curandi ratio. XII. 855. a doloribus praeservantia remedia. XII. 876. XIV. 357. citra dolorem dentem tollens remedium. XII. 864. ad dentium dolores remedia. XIV. 432. 496. 522. 549. 576. dolentes juvat radix acanthi albae, si decocto ejus colluantur. XI. 819. ad dentium dolores amuleta. XII. 874. *Andromachi* praecepta. XII. 877. *Apollonii* praecepta. XII. 864. remedia, quae in dolore dentium naribus infunduntur. XII. 865. *Apollonii* compositio, e vestigio dolores dentium sedans. XII. 858. apophlegmatismi. XIV. 356. remedia, quae *Archigenes* ad eos conscripsit. XII. 855.

Archigenis ad dentium dolorem eorum perforatione remedia. XII. 859. sq. *Archigenis* apophlegmatismi. XII. 862. *Aristocratis* Grammatici remedia. XII. 879. *Critonis*. XII. 882. radix et semen arctii lappae cocta. XI. 837. asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841. aster cavernae inditus, tritus ac galbano exceptus aut fici succo. XIII. 165. radix batrachii. XI. 849.

Dentium dolores mitigat quidem cecrea, sed dentes confringit. XII. 18. *Chelidonii* majoris radix mansa. XII. 156. mitigat clematis. XII. 31. collutio radices ephemeris. XI. 879. collutio ad molarium dolores. XII. 867. masticatoria ad eosdem. XII. 868. aliud remedium ad dentes erosos dolentes. XII. 869. *Dioclis* remedia. XII. 880. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum molare. XII. 869. epithemata. XII. 862. Fomenta. XII. 862. XIV. 355. infusum in nares. XIV. 356. remedia, quae naribus intundantur, *Apollonii*. XII. 582. dentium dolores, quando erosi sunt, sistere dicunt hepar lacertae. XII. 336. cortex radices Ononidis in Oxycrato cocta. XII. 90. cariosorum dolores cavitati impositus sedat protinus *Peucedanus*. XII. 100. *Phlomi* radix. XII. 150. radix plantaginis (arnoglossi). XI. 839. cortex platani in aceto coctus. XII. 104. ex refrigerio obortos mitigat radix pyrethri. XII. 110. senecta serpentis. XII. 342. suffimentum. XIV. 428. sanat decoctum *Tamaricis*. XII. 80. sanat radix *Tithymalli* maxime cariosorum, et liquores in foramina ipsa dentium induntur; qua in re autem, ne vicinae partes corrodantur, summa cautio habenda. XII. 141.

Dentium erosiones fiunt fluxione e capite facta. VI. 422. ad dentes erosos remedia. XIV. 358. ad dentes exesos remedia. XIV. 429. extergunt et splendidos reddunt pumex, smiris testa, aut cornua deusta. XII. 222. *mobiles et prominentes*: qui citra plagam mobiles redduntur, in iis nervus per multam humiditatem laxatus est. XII. 871. Cura prominentium ope limae. XII. 871. Operandi ratio ipsa. XII. 872. *Archigenis* scripta, quae mobiles dentes corroborant. XII. 873. ad dentes motos et labantes remedia. XIV. 429. moti ut confir-

mentur. XIV. 358. ad dentes motos *Aristocratis* remedia. XII. 879. *Pythii*. XII. 879. alia. 881. *Heracidae* praecepta. XII. 867. ex ictu motos stabilis isis viridis. XIII. 795. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. ad dentes denigratos remedia. XII. 866. XIV. 356. 575. ad dentes labentes remedia. XIV. 495.

Dentium lentor in febribus quid significet. XVII. B. 732. ut bene oleant remedia. XIV. 428. ad dentes, qui pessum eunt, remedia, ut citra dolorem excutiantur. XII. 870. dentes praeservans compositio. XII. 892. praeservativa remedia. XII. 875. ad dentes purgandos pumex et smyris. XII. 205. ad dentes putridos, et nigros dealbandos remedia parabilia. XIV. 528.

Dentium stridor quomodo generetur. XVIII. B. 66. stridor a natura similis hippo oculorum. XVIII. B. 67. invitus stridor masseterum convulsio est. VII. 150. stridor signum abundantiae sanguinis. XV. 778. stridor, si non consuetus est, insaniae et mortis signum. XVIII. B. 66. stridor in jam delirantibus valde perniciosus. XVIII. B. 66. stridor in febre, quibus a pueris non consuevit, insaniam mortemque significat. XVI. 100. stridor perniciosus, quibus non per sanitatem est adsueta. XVI. 612.

Dentium stuporis tum nomen tum symptomata tactricis facultatis est insigne. VII. 108. stupor quando accidat. VII. 108. causae. VIII. 86. quibusdam stupent, si molas atteri audiant. XVI. 330. stuporis ex auctero aut acido curam portulaca efficit. XVI. 331. ad dentium stuporem remedia. XII. 874. XIV. 430. stuporem sanat andrachne portulaca. XI. 831. portulaca. I. 127. VI. 634.

Dentium titubatio: ad dentes titubantes infirmosque lavatio. XIV. 427. vacillantes confirmat rasura cornu cervi. XIV. 240. item bovis talus. XIV. 241. vitii odoris tetri ex ore causae. XVI. 215. ad dentium vulnus remedia parabilia. XIV. 523. ut digitis evellantur. XIV. 431. quomodo eximantur. XIV. 785. ad dentes eximendos sine ferramento et absque dolore. XIV. 430. 431. *Dens molaris*, ut citra dolorem tollatur. XII. 883. ut sponte excidant. XIV. 430.

DENTIFORMIS apophysis epistrophei. vid. pyrenoides. II. 756. (vide DENS epistrophei et EPISTROPHEUS).

DENTIFRICIA. XIV. 357. 426. *Dentifricium* optimum. XII. 889. *Damocrati*. XII. 889. aliud. 891. *Aurelii*. XII. 892. *Galenii*. ibid. *Dentifriciorum* compositio, quibus *Galenus* utitur. XII. 884. (aliud ad dentes mobiles. XII. 886). ad dentes mobiles *Dentifricium Galeni*. XII. 886. ad *dentium* dolorem *Dentifricium Timocratis*. XII. 887. *Dentifricium Timocratis*. XII. 887. ad dentes molares mobiles et concussos *Dentifricium Timocratis*. XII. 887.

DENTITIO *puerorum*. Dentientibus infantibus, si doluerint, canino lacte gingivas obline. XII. 874, aut si leporino cerebello illiveris, cito dentes proveniunt. XII. 874. morbi ex ea originem ducentes. XVII. B. 629. eam adjuvat capparidis cortex cum aceto aut vino coctus, aut etiam solus dentibus mansus. XII. 10. ad *dentitionem* infantum cerebrum ovillum utilissimum. XIV. 240. ad *dentitionem* difficilem remedia. XII. 875. ad *dentitionem* primam remedia parabilia. XIV. 541.

DEOBSTRUCTIO obstructioni contraria. X. 775. *Deobstruentia* medicamenta, definitio. XIV. 759.

DEPASCENTIA ulcera qualia. XII. 988.

ad DEPILATIONEM medicamenta. XII. 366. 450. sq. 454. dryopteris. XI. 865. succus tithymallorum inunctus. XII. 142. arrhenicum. XII. 212.

DEPLETIO, eam vocat *Hippocrates* vasorum vacationem. XVII. B. 358.

DEPLORATI cur e medio tollendi. IV. 815.

Δεψειν quid significet. XVIII. A. 437.

DERIVARE quando conveniat. XVII. A. 905.

DERIVATIO, definitio. X. 315. definitio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 905. quomodo fiat. XVI. 149. sq. XVII. A. 905. dignitas ejus in morbis curandis. XVI. 148. sq. ejus finis. XVI. 149. quomodo a revulsione differat. XVI. 150. medela est humorum, qui jam partem occuparunt. XI. 91. XVI. 155.

DESCRIPTIO qualis sit oratio. XIX. 349.

DESICCANTIA remedia qualia. X. 199. 282. XIII. 401. incommoda sunt exsiccationi ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu desiccantia quae. XVIII. A. 485. semen corrumpunt. XI. 776. cordis intemperiem siccam gignunt. IX. 388. ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. *Desiccat* absinthium. XI. 844. acetum. XII. 90. adstringentia. XI. 748. androsace. XI. 830. aphace. XI. 844. arctium lappa. XI. 837. modice artemisia utraque. XI. 839. et refrigerat aspalathus. XI. 840. astragalus. XI. 841. atractylis s. cnicus agrestis. XI. 842. balaustium. XI. 847. balsamum. XI. 846. bdellium arabicum. XI. 850. brassica. XV. 179. Bromus. XI. 855. bulbus sativus. XI. 851. calx elota. XII. 237. castoreum. XII. 337. centaurii minoris radix. XII. 20. cyprus. XII. 54. dipsaci radix. XI. 864. echinus herba. XI. 880. elaphoboscus. XI. 873. epithymum. XI. 875. folia fagi et ilicis illita. XI. 866. galium. XI. 856. faba. XII. 49. filix femina. XII. 108. galla. X. 199. gingidium. XI. 856. herbae recensentur. XIII. 663. sq. hippuris. XI. 889. Isatis tinctoria. XI. 890. lagopus. XII. 56. lana usta. XII. 348. lauri folia et fructus. XI. 863. lentacula. XV. 179. lilium. XII. 45. sq. lentis corpus. XII. 149. macer. XII. 66. mastiche. XII. 68. moly. XII. 101. myrtus. XII. 81. nymphaea radix. XII. 86. pira. XI. 834. platani pilulae. XII. 104. polemonium. XII. 196. polenta ex hordeo. VI. 501. 507. XV. 898. peterii radix. XII. 86. quercus. XI. 867. Sabina. XI. 853. flores salicis. XI. 891. smiris. XII. 205. tamarix. XII. 80. Thalictri folia. XI. 885. uvae acini. XI. 856. motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. exercitatio multa. VI. 322. carnes animalium agrestium sale conditae. XV. 179.

DESIDENDI cupiditatem majorem cur habeant tenesmo laborantes quam dysenterici. XVII. A. 729. in *Desidendi* crebra cupiditate clysteres. XVI. 146.

DESIDES inaequaliter respirant. VII. 801.

DESIDERIUM intempestivum futurum morbum nunciat. I. 360.

DESIDIOSI fiunt, qui prandere non assueti prandiunt. XV. 552. quomodo eurentur. XV. 556.

DESIPIENTIA inoderata apud *Hippocratem* vocatur deliratio. XVIII. A. 109. symptoma ejus est respiratio magna et rara. VII. 830. 876. eam significat spiritus magnus et per multum tempus. VII. 831. 901. 906. signum est spiritus magnus et rarus. XVI. 520. temporariae causae. XVI. 531. in phrenitide desipientiae debilitatorum pessimae. XVI. 531. quae paucio tempore ferox fit; ferina est. XVI. 561. ferina quoniam ab *Hippocrate* vocetur. XVI. 562. ferinam quamnam *Hippocrates* dicat. XVI. 780. ferinae causa humor melancholicus. XVI. 780. a menstruis retentis secundum *Hippocratem* ferina. XVI. 779. cui opinioni contradicit *Galenus*. XVI. 780. tremula, obscura et contrectabilis valde sunt phreniticae. XVI. 577. ob capitis plagam acceptam malum. XVIII. A. 114. praedebilitatorum pessima. XVI. 531. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex phrenitide lethalis. XVI. 531. cum rigore malum. VII. 613. cum voce clangente indicium mentis alienationis. XVI. 555.

DESTILLATIO vide *Catarrhus*. *Destillationes* a capite in pulmonem descendentes quando sint maleficae. XVII. B. 56.

DETENTI catochi etiam vocantur. VIII. 485.

DETERGENDUS nullus aeger est, nisi sordeat et pruritu vexetur. XV. 707.

DETERGENTIA medicamenta: X. 569. XI. 743. XIII. 499. (confer. **ABSTERGENTIA** medicamenta) semen et radix althaeae. XI. 867. detergit marrubium. XII. 108. mel et aphronitrum extra applicatum. XII. 270. mel hymettium. X. 569. oxymeli. XV. 762. ptisana. VI. 503. radícula ex oxymelite. X. 567. sapo. X. 569. trachomatica. X. 1018.

DETERSIO quomodo fiat. XV. 707.

DETRACTIO solidorum quomodo peragatur. XVII. B. 7.

DEUS a *Platone* bonus vocatur. IV. 815. genitus nunquam est, sed perpetuus, haud creatus et sempiternus. IV. 815. mundi opifex secundum *Platonem*. V. 791. XIX. 242. similia similibus jungit. XIV. 225. aliquis corporis nostri conditor. V. 789. 791. de Dei essentia philosophorum sententiae. XIX. 241. sq. *Dei* laus ex constructione hominis petenda. III.

237. de Deo philosophorum opiniones. XIX. 250. sq.

Deorum pater mundum regit. XIX. 179. ira secundum quosdam morborum causa. XVIII. B. 17. naturam quomodo cognoscamus. XIX. 252. deos quinam philosophi ignoraverint. XIX. 250.

Δευτεglas, definitio. VI. 580.

DEUXIPPUS in febre non vinum, ne aquam quidem dedit. I. 144.

DENTRI lateris atque sinistri analogia. V. 786. sq.

DIABETES: variae ejus denominationes. VII. 81. qualis morbus. XIX. 627. qua in re consistat. IX. 597. renum affectus est. VIII. 394. *Galenus* bis eum observavit. VIII. 394. similis est intestinorum laeyitati. VIII. 394. *Diabeti* similis morbus a cibis, qui celeriter dissipantur. VIII. 400. causae proximae. VIII. 395. 396.

DIACALAMINTHE, compositio. VI. 282. vires. VI. 285. usus ad hepatis dolorem. VI. 393. in biliosis temperamentis cavere oportet ejus assiduum usum. VI. 393. ad obstructionem ex cibis. VI. 340.

DIACHALCITEOS medicamentum ad nervorum vulnera. X. 405.

DIACHYLON vocatus pastillus. XIII. 831. medicamentum *Menecrates* invenit. XIII. 995.

DIACINEMA, definitio. XIX. 461.

DIACODION confectio, juxta veterum et *Galenii* traditionem. XIII. 37. sq.

DIACOLOCYNTHIDIS hiera. XIV. 327.

DIACOPAE quatenus vulnera ab *Hippocrate* vocentur. XVIII. A. 29.

DIADAPHNIDON emplastrum. XIII. 928.

DIAETA, definitio. XV. 425. XVII. A. 660. qua in re consistat. V. 872. in varias partes divisio. XIV. 690. sanorum non solum ut pars medicinae, sed tanquam potior ea, quae medetur, ei praeponitur. XIV. 692. sanitatem tuetur, et morbos invadentes longius arcet. XIV. 693. humida febricitantibus convenit. XVI. 427. infantum. VI. 48. ita est administranda, uti morbus postulat. XVI. 429. (confer. *VICTUS* ratio).

Diaetas Hippocrates alimenta vocat. XIX. 191.

DIATETICE. VI. 77. definitio. XIX. 351. sq. *Plato* antiquos *Asclepiadeos* hac doctrina non valde usos esse affirmat. V. 869. *Diaeteticos* summa secundum *Hippocratem*. XV. 898. sq.

DIAGNOSIS, definitio. XVIII. B. 24. morborum quomodo fiat. I. 355. sensuum externorum omnium ad eam complendam necessitas. XVIII. B. 648. sq. 652. affectuum medico maxime necessaria. I. 271. generalia praecepta. VIII. 1. sq. finis et utilitas. XVIII. B. 634. sq. ad *Diagnosin* quatenus necessaria. VIII. 16.

DIAGNOSTICA insalubria, quae morbum praesentem indicant. I. 313. salubria sunt, quae praesentem indicant sanitatem. I. 313.

Διαγνώσαι quid significet. XVIII. A. 742.

DIALLECTICAE philosophiae auctor *Euclides Megarensis*. XIX. 227. *Dialecticorum* munus. IX. 789.

DIAPYREXIS, definitio. VII. 234. continuitatis solutio est. X. 233. causae. *ibid.* sub quibusnam conditionibus accidat. X. 311. cura. X. 332.

DIAPHANES, Romanis specularis dictus lapis ex iis est, quae leniter ac sine morsu exsiccant, et ustus ulceribus malignis conducit. XIII. 663.

DIAPHORESIS, definitio. X. 919.

DIAPHRAGMA, *Phrenes*, Septum transversum, definit. XIX. 360. *Aristoteles* hypozoma vocat. VIII. 328. apud veteres *Phrenes* (*φρένας*) vocatur. III. 400. V. 716. VIII. 327. XVIII. B. 76. cur sit a veteribus sic vocatum. XVIII. B. 89. *Plato* septum transversum vocat. III. 314. ejus origo pericranium. XIV. 711. ejus descriptio. II. 504. 521. IV. 102. sq. usus ad faeces expellendas. III. 399. *Hippocratis* diaphragmatis descriptio. II. 524. administratio anatomica. II. 503. 520. situs descriptio. XVI. 608. figura ejus inter agendum. IV. 460. sq. ex cartilaginibus costarum sumit initium. II. 655. finis inferior thoracis est. II. 653. adhaeret hepati, et ab eo separari non facile potest. XVII. A. 464. cur arcte ei adhaereant neque hepar neque ventriculus. III. 314. et supra et infra membrana serosa obducitur. II. 522. foramina duo habet, alterum pro stomacho et magna arteria, alterum pro vena cava. II. 522. haec foramina quomodo sint detegenda. II. 523. et qualis sint figurae. II. 524. non substantia solum, sed usu quoque musculus est. II. 657. differentiae a reliquis omnibus musculis. IV. 102. substantia muscosa est.

III. 596. tunicae ejus duae. III. 597. subsidio ei sunt muscoli intercostales. III. 401. a quibusdam putatur animae sedes. XIX. 315. instrumentum animae est. IV. 455. *Plato* hoc putavit esse sedem facultatis appetitricis et irascibilis. II. 503. nervi ejusdem. IV. 468. nervi ejus cur non ex ipso cerebro originem duxerint. IV. 118. neque ex thorace ibid. nervorum origo. II. 692. 850. IV. 102. VIII. 241. nervis discissis fit motus expers. II. 692.

Diaphragma: motus ejus perit nervis ejusdem dissectis. II. 678. venas unde accipiat. II. 786. XV. 529. XVI. 136. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. thoracis motum gubernat. II. 657. ad respirationem utilissimum. II. 503. 657. III. 289. 290. 314. IV. 443. 466. sq. VIII. 328. usum qualem in respiratione praebet. IV. 467. ejus ad excrementa eliminanda utilitas. IV. 456. circa *Diaphragma* locus est omnium calidissimus. IV. 196.

Diaphragma: affectus, qui superno consentiente principio ei adveniunt. VIII. 329. in ejus affectu quanam sit vena secanda. XVI. 139. affectiones quales pulsus efficiant. IX. 400. 537. angustia dyspnoeam adducit. VII. 137. ejus coarctatio quomodo respirationem turbet. VII. 781. delirium citissime excitat. XVIII. B. 89. dolet in pleuriticis. VIII. 101. sq. dolore vexat spiritus densus. VII. 914. supra *Diaphragma* dolores juvat venaesectio. XV. 769. dolore ejusdem correptis conducit panace ex aceto mulso. XV. 858. in dolore qualis sit vena secanda. XIX. 522. fatigat spiritus densior. XV. 486. inflammatio alia symptomata quam phrenitis habet. VIII. 332. inflammatio ad convulsionem pronos reddit. IX. 164. inflammatum respirationem parvam et densam efficit. VII. 852. inflammatum causa hypochondriorum intus retractionis. XVI. 607. laesio spiritum densum et parvum reddit. VII. 910.

Diaphragma palpitat. VII. 160. ab eo coarctatum, quod in ventre continetur alimentum, spiritum densum reddit. XV. 601. quibusnam causis tendatur. XVII. A. 587. vulnera ejusnum absolute letalia. XVIII. A. 28. vulnera, in carnosus partibus facta, coalescere sunt visa, quae in nervosis ejus haerent, insanabilia sunt. X. 345.

vulnerum cura. X. 345. nervosa pars reuniri nequit. X. 161. ad *Diaphragma* remedia parabilia. XIV. 470.

sub *Diaphragmate* si dolor est et ad claviculam extenditur, mollire ventrem oportet veratro nigro. XIII. 149. sub diaphragmate dolor si sit, ad claviculam vero signum non fecerit, emolliendus est venter vel nigro veratro vel peplio, veratro quidem daucum vel seseli vel cuminum vel anisum vel aliud quid odoriferum miscendo; peplio autem silphii succum. (*Hipp.*) XIII. 373.

DIAPHRYNON acopon. XIII. 1023. *Διαφρύγιον* instrumentum. XVIII. A. 479.

Διαφρέειν quid significet. XVIII. A. 620.

DIARRHODON eaelpidium, diasmyrium vocatum. XII. 767. ex rosis, magnum appellatum. XII. 767. innoxium. XII. 770. *Nili* collyrium. XII. 765. *Tarentini*. XII. 766.

DIARRHOEA, definitio. V. 46. XIX. 421. *Hippocrates* eam per δ significat. XVII. A. 62. quomodo oriatur. II. 159. XVII. A. 349. oritur, si ventriculus acrimonia mordetur, aut copia onustatur. XV. 248. ventriculi proprius morbus. XIV. 752. cur aestate potissimum fiat. XVII. B. 619. cur sit juncta dentitioni. XVII. B. 630. lethalis ex esu fungorum. VI. 771. ex cibis crudis fit. II. 158. causa est coena intempestiva. XV. 555. ex cruditate febres gignit. X. 571. pariunt eam succi pravi in ventriculo congesti. VI. 594. animi defectus causa. XI. 47. ejusque cura. XI. 50. longa balbi maxime secundum *Hippocratem* corripiuntur. XVIII. A. 50. interdum in dysenteriam transit. XVIII. A. 191. vehemens leucophlegmatiam tollit. XVIII. A. 127. peripneumoniam sanat. XVII. A. 364. peculiare symptoma ejus anasarca hydropis, quam phlegmone partium inanium excitavit. XVIII. B. 114.

Diarrhoea aliquibus certis intervalis omnem corporis redundantiam educit. X. 513. quos afficit quum exercentur, iis exercitiorum pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. in ophthalmia succedens, malum. XVIII. A. 26. sq. in phthisi malum signum. XVII. B. 797. 799. pleuritidi aut peripneumoniae succedens quando malum. XVIII. A. 25.

Diarrhoeae cura: ejus curae diversitates. XIV. 752. ad *Diarrhocam* sistendam remedia. XIV. 494. 573. *adiantum*. XI. 813. *adstringentia*. VI. 596. *decoctum radicis althaeae*. XI. 867. *alismatis radix secundum Dioscoridem*. XI. 861. *folia anchusae onocleae cum vino*. XI. 812. *animalia marina testa praedita*. XV. 339. *aphacae*. VI. 551. *aquilo*. XVI. 412. XVII. A. 33. XVII. B. 609. *radix astragali*. XI. 841. *brassica*. XV. 339. *eadem in brassicae aqua cocta*. VI. 631. *brassicae carnes et olus*. XIV. 226. XVII. A. 403. *canirubi fructus*. VI. 589. *caro testaceorum elixa*. VI. 735. *caseus*. XIV. 226. *caseus siccus ac durus*. XV. 873. *castaneae*. VI. 779. *crustaceorum caro*. VI. 736. *femora tauri usta*. XIV. 240. *idaee radix*. XI. 888. *lac caseosum*. VI. 688. *lagopus*. XII. 56. *lapathi semina*. XIV. 226. *lens*. XV. 339. *lenticula*. VI. 632. *limaces*. VI. 669. *lini semen frixum*. VI. 549. *mala post cibum comesta*. VI. 597. *mespilus*. IV. 760. *myrti fructus*. VI. 592. *oryza*. VI. 525. *oxylapathum*. XII. 56. *panis siligineus et similagineus*. XIX. 685. *phyllitis pota*. XII. 152. *rubi fructus*. VI. 589. *rumicis semina*. XV. 405. *uvae passae austerae*. VI. 581. *vina austera*. VI. 802. *DIARTHROSIS*, definitio. II. 735. XVIII. A. 433. XVIII. B. 488. ejus species tres. II. 735.

DIASMYRNON optimum est collyrium ad cataractam. XII. 257. appellatum remedium ad achores capitis. XII. 489. *apoloophonion*. XIII. 967. *Glaucidanum*; parandi ratio et usus. XII. 746. ex haematite. XII. 746. ad hypopion. X. 1020. odorum *Smyerottis*. XII. 774.

DIASPERMATON malagma, h. e. ex seminibus. XIII. 978. remedium et somnum conciliat, et dolorem levat et siccandi vim habet. X. 372.

DIASTOLE, definitio. XIX. 402. ejus magnitudo facillime sensu dignoscitur. IX. 460. quantitas quomodo dignoscenda. IX. 447. sub quibusnam conditionibus major fiat et celerior. IX. 469. usus quando augeatur. IX. 469. usus major evadit, si caliditas copiosior in animalis corpore aucta fuerit. IX. 460. arteriae quando fiat. IV. 711. cordis. III. 439 sq. *Diastoles* tumor, definitio. IX. 523.

DIASTOLAE, quales sermones dicantur. XV. 452.

DIATASIS, definitio. XIX. 462.

DIATESSARON. XIII. 851.

DIATHESIS, unde derivetur nomen. VII. 43.

DIATRIONPETEREON simplex. VI. 285. ad alvi obstipationem. X. 576. ad obstructions ex cibis. VI. 340. concoctionem juvat. VI. 413.

DIATRITON, i. e. inedia triduana. XI. 6. febres ephemerarum saepe reddit acriores. XI. 6.

in *DICAEARCHIA*, quae nunc vocatur *Puteoli*, aerugo, cerussa, aes, squama aeris parantur. XIV. 9.

DICAEARCHUS animam mortalem putat. XIX. 254. quo respectu divinationes admittat. XIX. 320.

DICHOPHYIA, definitio. XIX. 430.

in *DICTAEO*, Cretae monte, Jupiter educatus est. XIII. 271.

DICTAMNUM, ejus facultates. XI. 863. menses provocat. XI. 304. 775. *Dictamni* essentia attrahit. XI. 759. ex *Dictamno* emplastrum ut *Damocrates*. XIII. 820. ex *Dictamno* emplastrum sacrum. XIII. 778. ei succedanea remedia. XIX. 728.

in *DICTIONIS* figura sophismata quae. XIV. 583.

DIDRACHMA quot habeat holcas. XIX. 765.

DIDUCTIO ossium, definitio. XIX. 461.

DIDYMAEA vocatum Andreae malagma. XIII. 346.

DIDYMIA corpora cerebri. III. 678.

DIDYMOS testis s. ovarium est. IV. 193.

DIES, et noctem et diem s. horas 24 ita vocamus. IX. 642. anno respondet. XVI. 424. XVII. A. 860. ejus partes anni temporibus respondent. XVI. 345. quotnam habeat apud Romanos quilibet mensis. XVII. A. 22. quotnam annus habeat integer. XVII. A. 22. maximus in Alexandria 14 horarum est, minimus decem. VI. 405. longissimi Romae sunt quindecim horarum, brevissimi infra novem. VI. 405. coincidentes qui. IX. 876.

Dies critici qui dicantur. XVI. 273. XVIII. B. 232. quosnam Hippocrates maxime valentes ducat. XVI. 274. criseos quomodo inveniatur. IX. 717 sq. in *Diebus* criticis quae cum anxietate absque sudore perfrigerantur, malum;

et quae ex his insuper rignerint, mala sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 642 sq. *decretorii* qui. IX. 792 sq. de iis *Hippocrates* duplicem doctrinam instituit. IX. 868. *decretorius* ut cognoscatur, quanam considerata veniant. IX. 818. *decretoriorum* inventionis modus duplex. IX. 900. *decretoriorum* causae. IX. 901. *decretoriorum* in morbis acutis causae. IX. 917. *decretoriorum* principium a tertio statuendum est. IX. 917. *decretoriorum* quot sint differentiae. IX. 774. *decretorii* secundum *Hippocratem* qui et paribus decernunt et qui imparibus circuitibus. IX. 871. *decretoriorum* proportio (analogia.) IX. 876. *decretorii* febrium, quae diebus aut paribus aut imparibus judicantur, qui. XVII. A. 245 sq. *decretoriorum* quisnam de morbis acutis decernat. IX. 880. mutationes, quae in iis fiunt ad pejora, lethales sunt. IX. 912. *decretoriorum* natura quaedam propria est et eximia. IX. 782. doctrinae ad morbos curandos maxima utilitas. IX. 784. non *decretorius* qui. IX. 780.

Dies impares qui sint. XV. 822. imparibus cur iudicium in morbis acutis contingat. IX. 921. eorum in morbis acutis dignitas. XV. 822. *indices* s. contemplabiles qui. XVI. 274. XVIII. B. 232. quales *Hippocrates* vocet. XVII. B. 510. *integris* neque febrium insultus, neque annus nec mensis exacte numerari possunt. XVIII. B. 239. *intercalares* qui. IX. 847. XVI. 275. *judicatorii*. XVII. B. 506. *judiciarii*, de iis variorum auctorum sententiae. IX. 777 sq. *spectabiles* quinam dicantur ab *Hippocr.* XVII. B. 510.

Dies: primum *Diocles* *decretoriis* adnumerat. IX. 863. *judicatorius* primus in morbis diuturnis qui. XVII. B. 640. tertius aliquos iudicat. IX. 876. IX. 918. tertius etiam inter criticos recensetur ab *Hippocr.* XVIII. B. 238. cur sit *decretorius*. IX. 924. quartus *decretorius* minor et septimi index est. IX. 875. quartus septimi indicatorius est. IX. 784. 792. 808. 820. XVI. 21. XVI. 274. XVII. B. 510. XVIII. B. 232. sexti et septimi index est. IX. 792. quartus morbos solvere conatur, qui primo die non cessaverunt. IX. 846. quartus quando in febre acuta *judicatorius*, et

quando dies mortis. IX. 834. quarto qui in pejorem statum recidunt, plerique sexto moriuntur. IX. 785. quarto si evidens quoddam coctionis signum comparuerit, septimo crisis futura est. IX. 819. quarto, si periculosa signa adfuerint, septimo mors sequitur. IX. 819. *quintus* aliquos iudicat. IX. 876. 918. XVII. B. 506. *quintus* cur sit *decretorius*. IX. 924. *sexto* quando crisis exspectanda. IX. 819. sextus raro decernit. XI. 66. pauciores in eo iudicantur et malignior est. IX. 785. sextus malus *decretorius*. IX. 788. 876. sextus etiam decernit. IX. 925. sed male. IX. 927. XVII. B. 506. XVIII. B. 235. *sexto* iudicantur, sed cum difficilibus symptomatibus, periculo, et sine fide. IX. 774. sexti index quartus. IX. 792. sextum comparat *Galenus* tyranno. IX. 786 sq. sexto iudicatio maximis turbis evenit. IX. 785. sexto moriuntur, qui quarto in pejorem statum incidunt. IX. 785. sexto hominem moriturum unde cognoscatur. IX. 820. 821.

Dies septimus potentia et dignitate primus *decretoriorum*. IX. 784. quartus eum plerumque praenunciat. IX. 784. 792. 808. 820. 875. XVI. 274. septimus *judicatorius*. XVII. B. 506. septimus iudicat absolute et tuto. IX. 775. septimo crisis quando exspectanda. IX. 819. *Dies septimus* *decretorius* fortissimus. IX. 875. XVIII. B. 232. septimum comparat *Galenus* regi providenti. IX. 786 sq. septimus crisis per vacationem movet. XI. 66. septimus peracutorum morborum terminus. XVI. 272. septimus qualis sit, quartus docet. XVI. 21. septimi naturam decimus quartus imitatur. IX. 792. septimo mors sequitur, si quarto periculosa signa adsunt. IX. 819. *octavus* quando sit *judicatorius*. IX. 819. octavo quando mors accidat. IX. 821. *nonus* *judicatorius*. XVII. B. 506. nonus cur interdum *decretorius*. IX. 924. nonus plurimos iudicat. IX. 876. nono quando mors accidat. IX. 821. *decimus* *quartus* septimi naturam imitatur. IX. 792. *undecimus* morbos solvere conatur, qui septimo non cessarunt. IX. 846. *undecimus* *judicatorius*. XVII. B. 506. *undecimus* *decretorius* minor et decimi quarti index. IX. 875 sq. *undecimus* quarti decimi index. IX. 626.

800. 802. 808. 836. XVI. 274. XVII. B. 510. XVIII. B. 232. *duodecimo* et decimosexto *Galenus* iudicatum neminem vidit. IX. 774. et si foret, periculosum esset. IX. 776. *decimus tertius* omnium decretoriorum imbecillimus. IX. 876. decimo tertio hora noctis octava si accessio invadat, decimo quarto crisis incipit. IX. 802. *decimus quartus* iudicatorius est. IX. 876. *decimus quartus* iudicii tempus est morborum acutorum. IX. 914. XVI. 271. si is non decernit, decimo septimo crisis erit. IX. 837. quarti decimi index undecimus. IX. 808. 836. XVI. 274. XVII. B. 510. *decimus septimus*: casus ab *Hippocr.* relati, in quibus erat decretorius. IX. 848. *decimus septimus* vigesimi index. IX. 837. 847. 876. XVII. B. 511.

Dies decimus octavus vigesimi primi index, sed raro. IX. 837. 848. 876. circa *vigesimum* qui superriguerunt, his iudicium quadragesimo contingit. IX. 852. *vigesimus* decretorius, ejusque index *decimus septimus*. IX. 876. *vigesimus* cur etiam decernat. IX. 928. *vigesimus* decretorius secundum *Hippocratem*. IX. 860. 862. XVIII. B. 233. *vigesimi* index *decimus septimus*. XVII. B. 511. *vigesimi* et *vigesimi* primi index *decimus septimus*. IX. 837. *vigesimus* diem habet *decimum septimum* indicem. IX. 847. *vigesimus* primus cur etiam decernat. IX. 928. *vigesimus* primus decretorius, ejusque index *decimus octavus*. IX. 848. 876. decretorii post *vigesimum* qui. IX. 845. *quadragesimus* decretorius secundum *Hippocratem*. IX. 860. 862. *quadragesimus* dierum iudicatoriorum primus est in morbis diuturnis. XVII. B. 640. decretorios post *quadragesimum Hippocrates* contemnere videtur. IX. 817. *octogesimus* iudicatorius secundum *Hippocratem*. IX. 862.

DIEUCHES anatomicus. XV. 136. passim de medicamentorum usu scripsit. XI. 795. venaesectione utitur. XI. 163.

DIFFERENTIAE tactiles, quae. II. 12.

DIFFLATIO, definitio. XVII. B. 319. arteriarum, definitio. XVII. B. 252. ratione perceptibilis qualis. XVII. B. 193.

DIGERENTIA remedia quae? XIV. 764. agarici radix. XI. 814.

Digerit althaea. XI. 867. *ammoniacum*. X. 957. XI. 728. 738. 828. *androsace*. XI. 830. *anethum*. XI. 832. *anisi* semen. XI. 833. *anthemis*. XI. 833. *apocynum*. XI. 835. aqua in Lesbo sponte nascens. X. 996. *arisarum*. XI. 835. *leniter* *astaphis* uva. XI. 842. *aster* *atticus*. XI. 842. 852. *atriplex*. XI. 843. et desiccatur *bardana*. XI. 837. *beta*. XII. 138. cineres *Brassicae* esculentae. XII. 43. *Bromus*. XI. 855. *bupthalmi* flores. XI. 853. *calx*. XII. 237. XIII. 705. *capparis*. XII. 9. *chamaeleontis* radix. XII. 154. *cicer* *orobiaeum*. XI. 876. *cissampelos*. XI. 875. *citri* folia. XII. 77. *cyrenaicus*. XIII. 567. *cytissus*. XII. 55. per halitum *ephemerum*. XI. 879. per halitum *erice*. XI. 877. *fermentum*. XI. 882. *gladiolus*. XII. 87. *hellebontia*. XIII. 914. *radix* *hemerocalлис*. XI. 884. *modice* *herigeron*. XI. 884. *lampsane*. XII. 56. *lappae* species. XI. 837. *leonum* *adeps*. XII. 327. *leontopetalon*. XII. 57. *libanotides*. XII. 61. *lixivium*. XII. 35. *lupinus*. XI. 885. *marrubium*. XII. 107. *mastiche* *aegyptia*. XII. 69. *melilotus*. XII. 70. *mercurialis*. XII. 63. *moly*. XII. 101. *muscus* *cedrinus*. XI. 855. *oleum* *caryinum*. XI. 871. *oleum* *laurinum* et *cedrinum*. XI. 871. *onobrychis*. XII. 89. *peucedani* radix. XII. 99. *folia* *phlomi* *albae* et *nigrae*. XII. 150. *phorbiaum*. XII. 152. *piper*. XII. 97. *raphanus*. XII. 111. *rharnus*. XII. 112. *salsa* *qualitas*. XII. 373. *sion*. XII. 123. *sordes* *palaestritarum*. XII. 116. *sudor* et *sordes*. XII. 283. *stercus*. XII. 291. *terebinthina* magis quam *mastiche*. XII. 113. *thus*. XII. 60. *xanthium*. XII. 87. *xyris*. XII. 87.

Digerentia emplastra: *Antipatri*. XIII. 931. *cutem* *rumpens*. XIII. 932. *melicerides*. XIII. 931. *attalicum*. XIII. 419. *candidum* *Telephanis*. XIII. 532. *Damocratis* ex *calce* *viva*. XIII. 944. *melinum*. XIII. 940. ut *Scribonius*. XIII. 930. ex *struthio*. XIII. 930. *Xenocratis*. XIII. 931.

Digestio breviter describitur. XV. 386. ejus *stadia*. II. 200. favet ei *somnus*. XVII. B. 260. quomodo *minuatur*. VI. 418. *minuenda* est in iis, qui *immodice* *obesi* sunt. VI. 417. *laeditur* in *senibus*. I. 582. (confer. *Concoctio*.)

DIGITI manus, eorum nomina. XIV. 704. numeri utilitas. III. 82. cur non sint aequali magnitudine. III. 84. cur non in una recta linea et uno ordine facti sint. III. 12. cur non uno ordine siti sint omnes, sed magnus aliis oppositus. III. 127. optima eorum constitutio. III. 24. in *Digitos* manus cur sit divisa. III. 22. *Digiti* quo pacto ad comprehendendum conspirent. III. 24. eorum summitates optima sunt comprehensionis organa. III. 13. articuli. III. 164. articuli triginta sunt. III. 76. articulationis ratio et usus. III. 41. 43. circa *Digitorum* articulos quae ex toto abscinduntur, plerumque detrimentum non afferunt. XVIII. A. 714. internodia ubi excidimus, in excisorum loca alia crescunt. X. 1003.

Digitorum manus motus. III. 53. motus ad latera utilitas. III. 67. quisque proprium parvum habet musculum. III. 93. movens musculus unus est. II. 237. tres majores unus musculus in latūs s. ad parvi digiti regionem movet. II. 239. tres digitos parvo adducentes musculi. XVIII. B. 979. extensoris situs in cubito. III. 107. extendens unus musculus est. — flectentes vero duo. III. 95. extendens musculus. XVIII. B. 979. extendens musculus unde nervos accipiat. II. 370. quisque ab internis tendonibus flectitur. IV. 395. flectentium tendinum constitutio. III. 58. quatuor flectentis musculi origo. II. 260. situs. III. 106. flectentes musculi. XVIII. B. 954. 985. omnes si flexi sunt, qualem figuram tunc manus habeat. IV. 395. musculi interossei externi quatuor. II. 264. in obliquum ducentes musculi. III. 99 sq. oblique introrsum sursumque moventes musculi quinque sunt. XVIII. B. 952. quilibet quot habeat tendines. III. 51. tendinum in iis utilitas. III. 47. insertiones tendinum moventium centum et viginti. III. 76.

Digitorum manus nervi. II. 372. ossa phalanges vocantur. II. 250. ossa quot sint. II. 772. singuli digiti ex tribus ossibus constant. II. 771. ossa cur tria. III. 39. commoditates ex paulatim decrescente magnitudine eorum. III. 39. et forma. III. 40. cur plura habeant ossa digiti nec unum solummodo. III. 33. ossium utilitas. III. 32. ossa cur in articulis labiis

quasi sint cincta. III. 43. ossa arbitratur remedia *Xenocrates*. XII. 248. positio in diversis operationibus chirurgicis. XVIII. B. 710. 712. 713. proportio artificialis. IV. 355. venae. II. 795 sq. ungues cur habeant. III. 14. deficiens restitui nequit. X. 1014. cur maxime calidi sint in febre hectica. XVIII. B. 204. in *digitorum* manus convulsione quid sit agendum. XVII. A. 471. *Digiti* lividi malum. XVIII. B. 125. in interiorem partem luxati, curvari non possunt, in exteriorem, non extendi. XVIII. A. 705. deterius eos moveri et sentire percipit quidam, et veluti cavum sonantes ex usu extenuantium. VI. 434. nigri penitus secundum *Hippocratem* minus sunt periculosi quam lividi. XVIII. B. 126. sensus deperditi casus. II. 343. casus aegroti, quibus sensus in digitis jam ex triginta diebus perditus erat, ejusque curatio. VIII. 56. ad *Digitorum* affectus emplastrum anice-ton. XIII. 878. ad *Digitorum* ulcera urina humana. XII. 286.

Digiti manus: annularis et parvi usus. III. 83. *indicis* et medii usus. III. 82. indicem adducens musculus. II. 265. index in pancratio adolescenti morsus ex emplastro ex pipere albo tam male se habuit, ut in periculo esset, ne pars tota morsa putresceret. XIII. 418. *magnus* manus anticheir vocatur. XVIII. B. 952. *magnus* cur sit promanus vocatus. III. 79. *magnus* manus etiam ex tribus phalangibus constat. III. 130. *magnus* cur aliis opponatur. III. 22 sq. 127. cur non minimo digito, sed indici sit adnatus. III. 128. magni dignitas ad reliquorum digitorum motum. III. 79. *maximi* motus. III. 51. 54. tendines ad eos peragendos. III. 53. *maximi* tendines. III. 50. *internus* ejus motus imbecillus, qui in aliis digitis validissimus, vehementissimus autem lateralis, qui in illis debilis est. III. 73. utilitas motus, quem oppositionem vocamus. III. 67. aliis veluti operculum est. III. 83. similiis est denegatus. III. 79. magno perdito aliorum potestas perit. III. 82. *magnus* cur magnum acceperit tendinem. III. 67. *magni* primam phalangem nonnulli metacarpio tribuunt. III. 130. *magnus* etiam tendines a minimi cubiti accepit. III. 94. tendo tenuissimus internus, latissimus lateralis.

III. 73. musculus abducens longus ejusdem ubinam oriatur. II. 264. magnum ab indice abducens musculus. III. 101. ejus situs. III. 108. musculus magnum digitum ab indice abducens. XVIII. B. 952. magni musculus adducens ad indicem. III. 93. magnum extendens musculus. XVIII. B. 981. *medius* cur longissimus. III. 84. minimus musculos accepit abducentes et adducentes. III. 94. *parvum* abducens musculus. XVIII. B. 953. 979. parvum abducens musculus ubinam oriatur. II. 257. II. 265. parvum manus oblique movens musculus unus. II. 237. nervi ad eum pervenientis decursus. IV. 306. quintus nonnullis deficit. X. 992. sextus nonnunquam nascitur. VI. 862. X. 991. *Digitos* manus et pedis instantes morbi. XIV. 778.

Digiti pedis. XIV. 708. ad ambulandum necessitas. III. 189. cur illis in manibus sint minores. III. 196. 220. nec singuli ejusdem magnitudinis. III. 197. pedis vel manus articuli si cum ulcere luxati sunt, osse a commissura recedente, si reponantur, nervorum distensionis periculum est. XVIII. A. 709. pedis constructionis utilitas. III. 201. fracturarum cura. XVIII. B. 438 sq. ossa. II. 777. quatuordecim ossibus constant. XVIII. B. 433. in simia cur plurimum a sese diducti sint. IV. 251. venae. II. 816. moventes muscoli in tibia siti. XVIII. B. 1014 sq. quatuor extendens musculus. II. 320. musculus extendens. III. 233. XVIII. B. 1020. eos flectunt muscoli tres. III. 131. magnus pedis ex duobus ossibus constat. II. 777. magnum quidam putant primo formari in foetu. XIX. 331. magnum extendens musculus. XVIII. B. 1020. flectens ibid. magnum extorsum ducens musculus. II. 324. magnum flectens musculus. II. 322. magnum oblique leniter sursum trahens musculus. XVIII. B. 1019 sq. parvum pedis abducens extorsum musculus. II. 323. XVIII. B. 1021.

DIGNOTIO valde ad curationem utilis. XV. 421.

DILATARE densata oportet. XVII. A. 896. et quomodo. XVII. A. 897.

DIMENSIONES corporis cujuslibet tres. VIII. 455.

DIMINUTIO definitio. II. 3. cor-

poris. II. 3. *Diminutionis* motus qualis. XIX. 247.

DINARCHI ex oratione in *Daonem* locus. XVIII. B. 237.

sub Dio cubile praeter consuetudinem corpus indurat. XV. 613.

DIOCLEUM collyrium ad dolores, epiphoras, oculos suppuratos, pustulas, ulcera. XII. 758.

DIOCLIS *Chalcedoni* medicamentum. XIII. 87. *Carystius* rationalis sectae ex principibus. XIV. 683. negligentius de alimentorum facultatibus scripsit. VI. 510. libros de administratione anatomica scripsit. II. 282. animalium corpora ex ferente et eo, quod fertur, constare proposuit. XVIII. B. 124. librum scripsit sub titulo: affectio, causa, curatio. VIII. 184 sq. in primo de sanitate tuenda scribit, sola experientia alimentorum facultates nobis notas esse. VI. 455. in libro de oleribus buphthalmi herbae meminit. XVIII. A. 712. opinio, cur frequens coitus expers sit conceptionis. XIX. 325. testatur; ab illuminatione et cursu lunae prognostica veteres solitos fuisse conficere. XIX. 530. primum diem decretoriis adnumerat. IX. 863. diem vigesimum primum decretorium accipit. IX. 816. dolichorum meminit. VI. 541. quomodo vocem *ὑπόμινον* (projectionem) quae apud *Hippocratem* est, explicet. XVI. 197. febris definitio. XIX. 343. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. de hienteria scripsit. XVIII. A. 7. lysin quoque crisin vocat. IX. 863. descriptio symptomatum hypochondriae et flatulentiae. VIII. 185. *Galen*i ejusdem illustratio. VIII. 188. terminum acutorum morborum vigesimum primum diem proposuit. IX. 896. de morborum causis opinio. XIX. 344. de causa muli sterilitatis. XIX. 329. oleum poros oblinere dixit. XI. 507. locus ejusdem in *Archidamo* de olei facultatibus. XI. 472 sq. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. ptisanam triticeam alicam vocat. VI. 496. usum respirationis putabat caloris innati refrigerationem. IV. 471. remedia ad dolores dentium. XII. 880. passim de remedium usu scripsit. XI. 795. semen a cerebro et medulla spinali derivat. XIX. 449. sudores praeter naturam esse putabat. XVII. B. 421.

de sudore studiose argumentatus est. XV. 322. thoracis suppurationem memorat, in uretherem apertam, et cum urinis excretam. XIV. 744. uteri cornua cornubus enascentibus comparat. II. 890. venaesectionem adhibet. XI. 163. opinio de causa virorum infocunditatis. XIX. 328.

DIODORUS Cronus, ejus de elementis opinio. XIX. 244. Empiricus. X. 143. Grammaticus ex fame statim in epilepsiam incidit: ejus cura. XI. 242.

Diodori remedium. XIII. 857. compositio ad lichenes. XII. 834. malagma ad arthriticos. XIII. 361. malagma ad splenicos. XIII. 248.

DIOGAS contra quos morbos usus sit panacea *Musae*. XIII. 104.

DIOGENES *Apolloniata* aërem elementum duxit. XIX. 243. *Antisthenis* sectator. XIX. 227. *Babylonius* scripsit de anima. V. 241. ejus sententia de voce. V. 241. *Babylonius Chrysippi* discipulus et *Antipatri* praeceptor. XIX. 227. Cynicus, alioqui continentissimus, quomodo libidini indulserit. VIII. 419.

Diogenes statuit: quod primum alimentum spiritumque haurit, in hoc principem facultatem animae existere. V. 281. quemnam annum magnum vocet. XIX. 284. theoria auditus. XIX. 309. compositiones ad ulcera in naribus. XII. 686. in ventriculo cordis dextro sedem animae putat. XIX. 315. dictum, cum apud quemdam ad convivium invitatus, omnes res nitidissimas nullum autem vasculum conspiceret, in quod expueret, in ipsum herum expuit. I. 19. divites indoctos similes judicat ficis arboribus, in praeruptis locis stantibus. I. 10. foetus inanimatos nasci putat. XIX. 330. theoria gustus. XIX. 310. ut *Diogenes* remedium ad haemorrhoides. XIII. 313. *Diogenes* voluntarii motus causam evaporationem animalem putat. V. 282. de mundi inclinatione opinio. XIX. 268. rationem ex parte animalibus concedit. XIX. 336. sanguinem animam esse dicit. V. 283. de solis conversione opinio. XIX. 277. de essentia stellarum sententia. XIX. 270. stellas cometas putat. XIX. 286.

DIOMEDI aerianum collyr. XII. 759. Iysiponium ad dolores oculorum. XII. 771.

DIOMEDEM rhetorem restituit a morbo *Galenus*. XIV. 625.

DION mensis Macedonum. XVII. A. 20.

DIONIS caro calidior est. I. 255. *Dionem* vocare mos est philosophis substantiam individnam. V. 662.

DIONYSIAS. XI. 830.

DIONYSISCI, definitio. XIX. 443.

DIONYSIUS methodicus erat. XIV. 684. *Dionysii* collyrium. XII. 760.

Milesii ad pilos palpebrarum pungentes compositiones. XII. 741. *Samii* cephalicum. XIII. 745. ad *Dionysium* milesium refertur antidotus *Zenonis* Laodicaei. XIV. 171.

DIONYSIDORI alopeciae medendi methodus. XII. 409.

DIOPHANTIS aphra vocatum emplastrum. XIII. 507.

Diophantus quo usus est, remedio ad phalangia, scorpiones, et omnis serpentis ictus. XIV. 181. quo remedio usus est ad scorpionum et phalangiorum morsus. XIV. 175. ut *Diophantus Lycius* colica, quam admiratus est Ariston. XIII. 281. *Diophanti* emplastrum. XIII. 805. emplastrum ad ambusta et intertriginem. XII. 845.

DIORISMOS, definitio. XIX. 349.

DIOSCORIDES junior commemoratur. XIX. 63. peccat, quod laxans emolliens, humectans aut phlegmonem solvens remedium nonnunquam aperiens vocet. XI. 751. quid de alismatis viribus dicat. XI. 861. de asclepiade scripsit. XI. 840. male omnes cines adstringendi vim habere prodidit. XII. 139. coriandri herbam refrigeratorium scribit, sed perperam. XII. 36. ex lacte ovillo et caprino confici butyrum refert. XII. 272. scribit, Circae radicem ex vino dulci potam, secundas purgare. XII. 26. epuloticum ad chironia. XIII. 694 sq. refert, erysimum conferre oculitis cancris. XI. 878. et alii Gagaten in Lycia inveniri prodiderunt ad fluvium Gagatem. XII. 203. secundum *Dioscoridem* Gleucini confectio. XIII. 1041.

Dioscorides refert, radicem siccam ad laevorem redactam glycyrrhizae pterygio aptum esse remedium. XI. 858. *Hippocratis* opera edidit, et multa in iis immutavit. XV. 21. XIX. 83. veteres scripturas *Hipp.* audacissime pervertit. XVII. A. 795. su-

spectis *Hippocratis* locis obeliscum praefixit. XV. 110. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius esse iudicat. XVI. 2. hypoglossis. XIII. 51.

Dioscorides alique tradunt, Lemniae terrae admisceri sanguinem hircinum atque inde conformari sigilla ab Sacerdotibus. Quod ut experiretur Galenus, Lemnum profectus est. XII. 171. ejus malagma. XIII. 968. quinque libris materiam medicam absoluit. XI. 794. medicamenta quaedam propterea, quod diarrhoeis et dysenteris medentur, adstringere dicit, sed perperam. XI. 443. descripsit, quae in singulis regionibus praestantissima medicamenta gignantur. XIV. 9. scribit, molae radicem cum farina Lolii appositam, sanare vulvam apertam. XII. 80. regulae ejusdem, quomodo propinandum Periclymeni semen. Memorat etiam, hoc urinam cruentam reddere a sexto die. XII. 98. refert, Polygonum urinam provocare exhibitum stillicidio et stranguria affectis, non tamen exacte dispositionem discriminat, in qua ipsum dari expediat. XII. 105. de ponderibus et mensuris. XIX. 775. exprobratur, quod pruna damascena siccata ventrem sistere dixerit. XII. 32. de resinis sententia. XIII. 590. Tarsus tradidit *Areo* Asclepiadeo med. mirifice sanguinis profluvia comprimens. XIII. 857. de succedaneis scripsit. XIX. 721. significationes graecarum vocum non satis pernovit. XII. 330. zae meminit. VI. 516.

Dioscori antidotus hepatica. XIII. 204.

Diospoliticum medicamentum, compositio. VI. 265. componendi rationes duae *Galenii*. VI. 430. medicamentum alvum dejicit, ubi crassum est. VI. 283. ad ciborum in ventre corruptionem. VI. 413 sq. ad ventrem frigidum aut ad frigus propensum. VI. 430.

Diospyra parum nutriunt, et pravi succi sunt. VI. 621.

Diphryges, ejus vires et usus. XII. 214 sq. adstringit. X. 927. cicatricem inducit. XI. 758. quomodo lavetur. XIII. 407. ulceribus humiditatis vitio aegre ad cicatricem venientibus aptissimum est. XIII. 661. ei succedanea remedia. XIX. 728. pro misy. XIX. 736.

Diplopia quomodo oriatur. VII. 87. quando oriatur. VIII. 220.

Dipsacus i. q. diabetes. VIII. 394. radices facultates. XI. 864.

Dipsas a quibusdam vocatur species viperarum, sed non est. XII. 316. a *Dipsade* commorsi causo febre male afficiuntur. XIV. 234. *Dipsadum* una Cleopatram necavit. XIV. 235. ad *Dipsades* theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. 90.

Dipyrena. II. 711. IV. 595.

Discendi facilitas signum est cerebri formas facile suscipientis. I. 322. difficultas contrarium indicat. ibid.

Discussionem Hippocrates per δ significat. XVII. A. 612.

Discussoria scripta a *Damocrate*. XIII. 940.

Discutientia medicamenta, ubi plenitudo in toto corpore est, implent potius quam vacuant, si partibus applicantur. X. 938. discutit cucumeris radix. XII. 477. adeps bubulus. XIII. 696. adeps vitulinus. XIII. 696. inflationes discutit cucurbitula. X. 964. lolium. XI. 816. myrrha. XII. 127. valenter discutit oleum vetus, ex dulci inveterato. XI. 868. XIII. 696. discutit acetum scirrhus. X. 958. callos discutientia vid. *Callus*. emplastra. XIII. 923. emplastrum discutiens bronchocelen. XIII. 926. emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943. discutientia emplastra, quae Asclepiades scripsit. XIII. 936. discutiens ex aspidibus ad strumas et podagras. XIII. 927. discussorium ex calce viva. XIII. 944. candidum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 926. meliceridas discutiens. XIII. 929. discutiens ad strumas *Nymphodoti*. XIII. 926. ex terra pelagia. XIII. 928. ut *Scribonius*. XIII. 930. ex struthio. XIII. 930. discutiens *Xenocratis* ut *Castus*. XIII. 931.

Disparata quatenus *Hippocrates* vocet. XVIII. B. 887.

Dispensatio medicamentorum quid sit secundum *Hippocratem*. XVII. A. 403.

Distentio, et ex plenitudine facta ruptio, vasorum ipsorum, non facultatis cujusdam affectus est. VII. 529. *Distentionem* spiritus efficit. VII. 597. *Distentiones* tres accipiunt Cnidii. XV. 364. frigoris superantis affectus sunt. XV. 369.

Distichiasis, definitio. XIX. 438.

DISTINCTIO, definitio. XIX. 349.

Distorsiones; causae. VII. 27. *Distorsionibus* corporis conducit malagma Andraë. XIII. 343.

DISTRIBUTIO, definitiones. XIX. 373. ad *Distributionem* quanam alimentum inepta. VII. 261.

DITRICHIASIS, definitio. XIV. 771. **DIURETICA** vel *Urinam* cientia remedia. XI. 747. XIV. 571. XIX. 695. sunt etiam ea, quae menses provocant. XI. 775. quando conducant, et quando sint vitanda XVI. 148. (confer. *Urinam* moventia remedia.)

de **DIVIDENDI** et componendi methodo *Platonis* verba. V. 754.

DIVINATIO, de ea philosophorum opiniones. XIX. 320.

DIVISIO, definitio. XIX. 237. *Divisionis* chirurgicae species. XIV. 781. in *Divisione* sophismata quae? XIV. 583.

DIVITES indoctos *Demosthenes* appellat; *oves onustas aureo vellere*, et *Diogenes* dixit eos similes ficis arboribus, in praeruptis locis stantibus. I. 10.

DOCTRINA, de optima — liber. I. 40. optima doctrina quanam. I. 40.

DODECAEDRA sphaerae universi principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

DOGMA, definitio. XIX. 352.

DOGMATICUS, qui. X. 159. loquens introducitur medicus, Empiricos exprobrans. I. 91 sq. *Dogmatici* medici, quomodo in arte exercenda procedant. Ab empiricis theoria quidem, non autem ratione medendi differunt. I. 72. fatentur, nullam scribi posse curationem exactam. X. 182. rationem, qua medicamenta singula composita sint, quibus utuntur, reddere nequeunt. XIII. 463. eos tantum morbos ratione curant, qui organicarum partium sunt proprii. X. 184. a naturae inspectione auspicantur. XIV. 677. *Dogmaticorum* pulsus definitio. VIII. 721.

DOLET quicquid, patibile et sensibile esse debet. I. 250.

DOLIARE vaporarium hydropicorum. IV. 495.

DOLICHUS qualis sit planta, *Theophrasti* de ea sententia. VI. 542. apud quosnam scriptores hoc nomen occurrat. VI. 541. quid *Hippocrates* de dolichis tradat. VI. 543. *Dolichi* num cicerculae. VI. 544. de iis *Dio-*

dis verba. VI. 544. num phaseoli. VI. 543. qualis cibus. VI. 791. *Philotimus* et *Praxagoras* eorum non meminit. VI. 545. pisis celerius succedunt, minus flatulenti sunt, et uberius nutriunt. VI. 543.

DOLOR et **DOLORES** (de doloribus, singulas partes occupantibus, vide partes ipsas) quomodo fiat. VII. 115. XVII. B. 551. quando oriatur. XV. 61. 62. et actio est et affectus. V. 510. omnis affectus est. V. 35. molestus sensus est. VIII. 71. omnibus sensibus inest. VII. 115. in principatu animae consistit. V. 337. omnes sensus, imprimis autem tactum infestat. VII. 57. aut solutionem continuitatis, aut vehementem subitamque immutationem ostendit. I. 357. extenuationis causa est. XVII. B. 84. quidam dolores ab *Archigene* proditi, nec cognosci nec intelligi possunt. VIII. 87. num doloris cura. XVII. A. 910. ab intemperie ortus differt ab eo, qui ex cacochymia fit. XI. 489. gignit eum, quicquid per vim aliquid agit. XVI. 118. omnem exacerbat allium. XV. 871. causa est augmentationis bilis. XIX. 488. nullus fit in jam perfecte alteratis. VII. 744. interdum *Hippocrates* vocat ipsam affectionem in qua dolemus. XVII. B. 460. qui eum non sentit, ei mens aegrotat. XVII. B. 460.

Dolor quomodo pulsum mutet. VIII. 474. in faucibus gracilibus suffocans convulsivi quid habet. XVI. 738. duorum simul, non in eodem loco orientium alterum vehementior obscurat. XVII. B. 549. pro situs varietate affectum locum ostendit. VIII. 45. vires laedit. X. 812. si vires resolvit, mitigandus est, et vires roborandae. X. 814. in morbis acutis causa virium imbecillitatis. XV. 606. vehementis mortem nonnunquam inducit. VIII. 301.

Doloris causae. V. 636. VII. 115 sq. VIII. 79. XV. 515. XVII. A. 763. causa est arteriarum motus. XVIII. B. 923. causa aut continuitatis solutio est aut alteratio aliqua. X. 852. a dissolutione similium partium oboritur. XII. 544. evacuatio eum excitat. XV. 63 sq. conecitat frigidum, quod substantiam divellit. VII. 116. ex humoribus sex modis fit. XVI. 54. fiunt, quibus alteratur et corrumpitur natura, non quibus corrupta jam et

alterata est. VII. 176. fiunt, dum alteratur ac corrumpitur natura. VII. 115. 620. 739. causae in inflammationibus. VIII. 81. vehementis in inflammationis partibus causae. VIII. 75. causa inaequalis intemperies. VII. 749. internarum partium causa. XV. 779. maligni causae. XVII. B. 335. primae species duae. VIII. 80. variae eorundem species. XII. 545. XIX. 7. colici qui. VIII. 82. eorum natura et differentiae. VIII. 83. a nephriticis differentiae. VIII. 385. colicorum diagnosis. VIII. 384 sq. colicorum cura. VIII. 83 sq. (vide COLICA.) ex eorum differentiis *Archigenes* locos affectos significari putat. VIII. 70. *Doloris* differentias ac species nosse medicum decet. XVII. A. 335. differentiae quomodo dignoscantur. XVII. A. 335. emicans qui. VIII. 94. in quibusnam morbis observetur. ibid.

Dolor gravis duplici respectu dicitur. XVII. A. 830. gravis in febre continua vacationem non fert. XI. 44. fixus in parte aliqua quid indicet. XI. 261. infixus quibusnam partibus accidat. VIII. 99. frigidi et calidi apud *Hippocratem* quales. XVII. A. 844. ingens spiritus corruptionis causa. X. 841. inhaerens. VIII. 112. lacerans. VIII. 109. laxus nullus. VIII. 104. mediocris in ventre exonerando, vomendo, urina reddenda etc. morbi futuri nota est. I. 362. ostocopi. VIII. 104. pruriginosus solius superficiei est. VIII. 108. pulsatilis qui. VII. 546. pulsativus s. pulsatorius quando oriatur. VIII. 78. in quibusnam partibus non observetur et cur. VIII. 78. pulsatorius magnarum inflammationum symptoma. VIII. 93. pulsatorius neque in peripneumonia neque pleuritide oritur. VIII. 77. punctorius circa membranas imprimis consistit. VIII. 86. est plenitudinis dolor. ibid. stimulans non in imo consistit. VIII. 109. stupidus doloris species peculiaris non est. VIII. 71. stupidum in nervis fieri *Archigenes* statuit sed male. VIII. 70. tensivi aut ulcerosi proveniunt a multis exercitationibus. VIII. 103. tensivo quatenus partes afficiantur. VIII. 79. ulcerosi qui. VIII. 107. non in sola cute consistere videntur, sed ad ossa usque descendunt. VIII. 108. circa ungues ex frigore unde oriatur. X.

853. vehementes causae soporis. VIII. 233. vehemens causa syncope. X. 850. (ejus cura ibid. et sq.) vehementior vires prosternit. XI. 49. vehementior alterum obscurat. (*Hipp.*) XVI. 488. vehementissimus quando ex humoribus crassis et glutinosis oriatur, ejusque causae. X. 863. omnem ad ulcerum genus pertinere demonstratur. XVIII. B. 586.

Dolor abortus causa. XVII. A. 635. *Dolores* ac febres circa puris generationem contingunt, magis quam ubi jam est generatum. IX. 623. in inflammatione majores fiunt, dum pus generatur. VII. 445. intestinorum mordaces a mordaci humore fiunt. VIII. 85. qui ex lapide in ureteribus impacto fit, quomodo dignoscatur a colico. VIII. 84. quomodo morbos gignat. XVI. 471. respirationem parvam et densam efficit. VII. 849. tolerant eum partes nonnisi sensiles. X. 851. quomodo pulsum mutant et cur. IX. 161. saepe simulantur. XIX. 2. et quomodo deprehendantur simulati. XIX. 4. ventris perturbationis causa est. XVII. A. 324. circa costas spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. ad pectus firmatus cum torpore malum. XVI. 653. ad *Dolorem* proclives juvenes. V. 38. *Dolorem* denotat respiratio parva et densa. VII. 814. VII. 815. respiratio frequens. XVIII. B. 76. loci, supra diaphragma siti dolorem denotat spiritus densus. VII. 901. et spiritus frequens. XVII. A. 754.

Doloris effectus. VII. 194. in respirationis quodam organo consistentis in respirationem effectus. VII. 778. gradus ad diagnosis et curam morborum valet. XVIII. A. 13. motio affluxum humorum ad eam, quae dolore vexatur, partem excitare consuevit. XV. 780. in morbis quomodo afficiamur dolore sine causa extrinsecus agente. X. 855. ex doloribus animi deliqui cura. XI. 60. ob dolores aegri saepe expertes pulsus evadunt. XV. 611. ob dolorem viribus imbecilles, vacatione interdum magis quam repletionem indigent. XV. 611. ex dolore vocis interceptiones cum cruciati letales. XVI. 631.

Doloris cura generalis. X. 851. doloribus quae medentur, *Homerus* amara esse autumat. XIV. 30. a capite ortis, qui vexantur, quomodo curen-

tur. VI. 425. ad claviculam productos solvit fomentum emolliens. XV. 525. diutinos fixosque in parte quadam perpassi luto terrae aegyptiae persanati sunt. XII. 177. ad dolores inveteratos in lateribus, scapulis,ervice, lumbis, stercus columbinum. XII. 303. supra septum transversum qui purgatione indigent, per superiora, qui sub septo transverso, per inferiora sunt purgandi. XV. 335. superiorum partium solvunt alii in inferioribus partibus. XVII. A. 477. vehementissimi saepe vacationem requirunt usque ad animi deliquium. XVII. B. 445. doloris pro causis efficientibus cura. XVII. A. 763 sq. ex animalis punctu morsu cura. X. 895 sq. ex flatuoso spiritu cura. X. 861. quomodo curandi ii, quos frigidus humor in medio intestinorum interclusus excitavit. X. 864. ab infarctu aut crassitie crudorum spirituum curat rotunda radix Aristolochiae. XI. 836. ex mole aliqua gravante aut contundente cura. X. 861. ex mordente humore. X. 862. ex sanguinis abundantia cura. X. 861. majoribus attractio mollis blanda et lenis solatium affert. VII. 125. sedantia remedia. XVII. B. 325. sedantia aut mitigantia aut lenientia remedia anodyna dicuntur. XI. 764. (vide *Anodyna*.) ad dolorem diuturnum acopa. XIII. 1005. XIII. 1045. Dolorem sedat anethum in oleo coctum. XI. 832. antidotum *Aelii Galii*. XIV. 159. ad Dolores internos antidotum. XIV. 206. Dolorem sedans aster. XIII. 165. mitigat chamaemelum. XI. 562. solvit cucurbitula. XI. 321. lenit diaspermaton. X. 372. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum fuscum *Isidori*. XIII. 908. ad dolorem omnem Salome dictum emplastrum. XIII. 507. sedans emplastrum *Xenocratis*. XIII. 931. ad Dolores omnes diuturniores malagma *Protæ Pelusiotæ*. XIII. 338. ad Dolores magnos pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. ad Dolores sedandos *Philonis* remedium efficacissimum. X. 818. Dolorum medela, purgatio. XVII. B. 678. ad Dolores scarificatio. XI. 321. Dolorem solvit stupor immoderatus. XVII. B. 814. stupor mediocris. (*Hipp.*) VIII. 71. XIII. 865. XVII. A. 904. ad Dolores qui conferunt locorum principum absces-

sus theriaca. XIV. 91. ad Dolores internos *Euclidis Palatiani* theriaca. XIV. 162. Dolores supra diaphragma juvat venaesectio. XV. 769. ad Dolores vehementes venaesectio. XV. 766.

DOMITIO *Nigrino* compositum acopon. XIII. 1021.

DOMUS agrestes Pergamenae quales. XIV. 17. calida ad vinum conservandum quomodo paretur. XIV. 17. combustio media aestate sine igne, ex stercore columbino. I. 657. conditio necessaria in febribus. X. 648. culmen *ἀέρωμα* vocatur apud *Hippocratem*. XVIII. A. 518. tectum quomodo paretur. XVIII. A. 518. quaedam similes sunt frigidis speluncis. XVII. B. 182.

in DORIDE multi ex coturnicum esu musculorum distentione correpti sunt. XVII. B. 306.

DORMIENTES: cur sit inspiratio in iis major. XVII. B. 169. concœctio in iis efficacius peragitur. XVII. B. 169. partes extimae frigidiores, internae calidiores sunt. XVII. B. 169. *Dormientium* actiones non omnes naturales sunt, sed mente fiunt. IV. 440. *Dormientium* anima non quiescit. IV. 439. non sensus expertes sunt, sed difficulter sentientes. IV. 439. *Dormientium* pulsus. IX. 137.

DORMIRE nec die nec nocte malum. XVI. 176. hians lethale signum. XVI. 198. ore aperto mortiferum. XVII. A. 894. XVIII. B. 62. profunde et non profunde unde contingat. VII. 140.

DORMITATIO fit, ubi quis, prandre assuetus, pransus non fuerit. XV. 868.

Dormiunt saepe et sedentes et ambulantes. IV. 435.

DOROTHEI *Helii* remedium ad viperarum morsus. XIV. 183. medicamentum, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187.

DORSUM, definitio. XIV. 707. tanta est longitudine, quanta thorax. II. 755. devinciens deligatio. XVIII. A. 820. 823. *Dorsi* dolorum causae quaedam. XV. 867. dolores significant, stercus in superioribus intestinis contineri. XVI. 146. dolores locum mutantes, ex humore defluente fiunt. XVI. 52. ad *Dorsi* dolores crocomagma. XIV. 134. *Dorsi* dolorem in peripneumonia lenit balneum.

XV. 719. *Dorsi* musculorum dissectio. II. 451. *Dorsi* perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. *Dorsi* vertebrae duodecim dantur. II. 755.

DORYCNIUM, ejus facultates. XI. 864. qui hauserunt, quatenam iis conveniant. XIV. 140. ei succedanea remedia. XIX. 728. semen ejus substituitur halicacabo. XIX. 724. pro mandragorae semine. XIX. 736.

DRACHMA, XIX. 767. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775.

Drachmae character. XIX. 750. XIX. 757. XIX. 758. *Drachmae* et *drachmae* dimidia character. XIX. 757. XIX. 780. etiam holce dicitur. XIX. 752. XIX. 765. quot habeat scrupulos. XIX. 759. 765. 771. quot siliquas. XIX. 764. aegyptiaca sexta pars est atticae *drachmae*. XIX. 768. veterinariorum. XIX. 772. 773.

DRACO Hippocratis filius. XV. 111. XVI. 625. filium habuit *Hippocratem*. XVI. 5.

Draco marinus in suum ipsius ictum impositus ei medetur, ut et *Trigla* imposita. XII. 365. *Dracones* duram habent carnem. VI. 727. ad *Draconis* ictus emplastrum *Hallei* gilvum. XIII. 802. *Draconis* marini venenum ducit isis. XIII. 774. contra *Dracōnem* sulphur. XII. 217.

DRACONTIA varicibus similia sunt, et magnum dolorem, dum paululum moventur, concitant. XIV. 790. cura chirurgica. XIV. 790.

DRACONTIUM, ejus facultates. XI. 864. magis quam arum excreationes ex pectore promovet. XI. 839. ejus radix bis terve elixata editur. VI. 650.

Dracontii radix plus habet virium quam folia. VI. 646. *Dracontio* succedit arum. XIX. 728.

DRACUNCULUS, succus ejus qualis. VI. 770. (confer. *DRACONTIUM*.)

DRACUNCULUS, definitio. XIX. 449. *Dracunculi* vocati (*Filaria medinensis*) in Arabia in tibiis hominum latere traduntur. VIII. 393.

DROMEADAE, febre ardente correpta casus. XVII. A. 293.

DROPAX unguenti utilitas. VI. 416. vicarius. XVIII. B. 898.

ad *DRYADEM* theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

DRYINUS serpens unde ita vocatus ejusque malignitas. XIV. 234. *Dryi-*

nos domat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

DRYOPTERIS, ejus vires. XI. 865. deleterium remedium est. XI. 767. septicum est. XI. 756.

DRYS vide *Quercus*.

DUCCERE quae oportet, eo ducenda sunt, quo potissimum vergunt per loca convenientia. XI. 160. XVI. 263. XVII. B. 438.

DUCTUS arteriosus Botalli jam *Galeno* notus erat. II. 828. IV. 243. ejus obliteratio. IV. 245 sq. *choledochus*. III. 298. *choledochus*, ejus insertio in duodenum — aliis geminus est, aliis unicus. I. 631. *choledochi* in duodenum insertio memoratur. III. 348. cur in illud abeat. III. 354. 390. *choledochus* cur non in ventriculum sit insertus. III. 354. *choledochus* nonnunquam variat, ita, ut portio ejus ad ventrem procedat. XV. 570 sq. *Asclepiades* gigni in ductu *choledochi* bilem flavam statuit sed reprehenditur. II. 40. *cysticus*. III. 298. excretorii seminis, in utroque sexu differentia. IV. 186. *hepatici*. III. 298. *venosus Arantii*. IV. 243 sq. ejus obliteration. IV. 244.

DULCE, definitio. XI. 454. *Dulce*, definitio secundum *Platonem*. XI. 448. est, quicquid nutrit. XI. 669. omne calidum est. XI. 649. XI. 412. 785. acerbo calidius esse unde cognoscatur. XI. 655. perfectius et calidius esse unde colligatur. XI. 657. non dulce. XV. 375. terrae inest. XV. 79.

DULCEDO a moderatione caloris provenit. XI. 655.

DULCIA quatenam dicantur secundum *Galenum*. XI. 494. fiunt bifariam. XI. 653. proxime accedunt ad ea, quibus apparent dulcia. XI. 653. simul et acerba crassioris sunt essentiae et frigida. XI. 670. omnia jucunda sunt. XV. 655. multum nutriunt. VI. 651. ex *Dulcibus* omnibus hepar et lien intumescit. X. 908.

DUODENUM vocatur *γαστήρ ἐκφυγός*, quasi quiddam e ventre enatum. I. 631. a *Herophilo* nomen accepit. VIII. 396. alii *ecphysin*, alii cum appendice duodenum vocant. II. 578. *Herophilus* *ecphysin* vocat. II. 780. III. 346. cur non statim in anfractus abeat. III. 345. in illud inseritur ductus *choledochus*. III. 348. et cur. III. 354. venae unde veniant. II. 780.

DUPONDIIUM quatuor drachmas habet. XIX. 769. 772.

DURA quae dicantur. VIII. 686. a *Platone*. VIII. 687. 926. sunt, quibus caro nostra cedit. XI. 716. mediocriter chamaemelum emollit. XI. 562. omnia an per decoctionem sal-sos succos gignant. VI. 730 sq.

Dura mater. XIV. 710. secundum *Erasistratum* origo nervorum. V. 602. ejus utilitas. III. 659. duplicata cere-brum a cerebello cur dirimat. III. 637. dapsulationum ejus (processuum) usus. III. 707. 741. suturas penetrat et in pericranium abit. III. 662. 707. usus ad venarum decursum regulandum. III. 709. ad cerebrum dividendum et alia. III. 711.

Dura mater, vincula (processus) inde enata. III. 661. vincula ejus et quid sit causae, cur in plerisque locis valide, invalide, aut mediocriter, in aliis omnino non cranio sit adnata. III. 749. affecta, quomodo pulsum immutet. IX. 412. in ejus vulnere vomitus biliosus oritur. XVIII. A. 86. vulnera tractandi ratio. XII. 523. medullae spinalis quomodo ab illa cerebri discrepet. IV. 113.

DURARE quando conveniat. XVII. A. 902.

DURITIES qualitas tangibilis est. VIII. 690. nam plenitudo dicenda. VIII. 677. ad *Duritiam* trimestrem quae ex partu profecta erat emplastrum Attalici album. XIII. 422. *Duritiam* dissolvit emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. discutit emplastrum aniceton. XIII. 877. emplastrum discutiens. XIII. 930. medicres emolliant emplastra melina. XIII. 504. tollit emplastrum *Scrapionis*. XIII. 883. solvit malagma *Amythaeonis*. XIII. 967. diasmyrnon apolophonion. ibid. dissolvit malagma *Andreae* didymaea vocatum. XIII. 346. omnem tollit malagma *Dioscoridis*. XIII. 968. dissolvit malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. inveteratas discutit compositio discussoria ex sale. XIII. 943. (vide *INDURATIO*.)

DURUM est, quod non in se cedit (*Arist.*) XI. 716. varia ratione dicitur. XI. 715. qua varia ratione fiat. XI. 717. est, quod siccum, non tamen prorsus siccum quod durum. I. 598. quod est, ad agendum est aptum. III. 633. *Durorum* corporum

ad statum naturalem reditus emollitio est. XI. 716.

Avicennae qui dicatur. XVII. A. 778.

DYSENTERIA. Variorum auctorum definitiones. VIII. 85. XIV. 753. XVIII. A. 11. XIX. 421. definitio secundum *Erasistratum*. XVIII. A. 6. est et hepatis imbecillitas, et ulcus intestinorum. XVIII. A. 725. nonnulli solummodo intestinorum ulcerationem vocarunt. VII. 247. proprie intestinorum ulcus significat. VIII. 381. propriae ejus notae. VIII. 382. dolores mordaces eam praecedunt. VIII. 85. arterias exsiccant. VII. 313. in Dysenteria quae excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. dejectionum conditio in diversis stadiis. XVII. B. 691. cur sit cum tenesmo juncta. XVII. A. 351. duplex differentia. XVII. A. 350. cruenta. XVII. B. 879. cruentae duplex species. XVII. A. 725. cruentae causae. VIII. 370. cruenta in quibus potissimum accidat. VII. 243. cruentae vere potissimum et aestate oriuntur. XV. 82. cruentas *Hippocrates* iis accidere dixit, quibus artuum aliquis erat abscissus. VII. 243. haec (post amput.) quomodo a vulgari sit distinguenda. XVIII. A. 730. etiam apud *Hippocratem* est alvi dejectio cruenta, post membrum excisum ex multitudine sanguinis orta. XVIII. A. 724.

Dysenteria rubra qualis. XVII. A. 460. quomodo fiat. XVII. A. 349. quosnam inprimis infestet. XVII. B. 582. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. diuturnior cur aetate pro-
fectis accidat. XVII. B. 646. morbus virilis est. V. 696. quando sit aestate expectanda. XVI. 374. XVII. B. 577 sq. aestate fit ex usu aquae stagnatilis. XVI. 436. aestate fit, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. fit ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. cur aquilone flante fiat. XVII. B. 571. morbus autumnalis. V. 694. autumnis potissimum fit. XVI. 27. fit, si hiems austri-na, ver aquilonare fuerit. XVI. 440. fit, ubi hiems austera et pluviosa, ver aquilonium fuerit. XVII. B. 586. fit putredine per alvum vacuata. XVII. B. 583. non, quod *Hippocrates* vult, siccitates distincte sequitur. XVII. B. 608. vere potissimum et aestate grasatur. V. 690.

Dysenteriae causae. XVIII. A. 153. ex sinceris alvi dejectionibus. XVIII. A. 122. causae atmosphaericae. XVI. 386. quomodo ab atra bile oriri possit. III. 381. ab atra bile orta insanabilis. XVII. B. 688. causa est bilis flava. XVII. B. 688. diarrhoea. XVIII. A. 191. mordax humor. VIII. 25. humores noxii, qui non per menstrua deducuntur. XVI. 806. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. tumor vulnorum evanescens. XVII. A. 459. ex *Dysenteria* intestinorum lienteria generatur, et, quomodo. XIV. 754. quando lienteria in eam transeat. XVIII. A. 4. ei succedit lienteria. XVIII. A. 192. docet, quanti dignitatis sint tunicae intestinorum duae. III. 330. in ea tunica interior saepe putrefacta reperitur. III. 330. animi defectus causa. XI. 47. ejusque cura. XI. 50. sedata tumorem aut abscessum quando faciat. XV. 859. incaute suppressae sequelae. XI. 170.

Dysenteriae differentia a hepaticis profluviis. VIII. 383. letalitatibus signa ex dejectionibus. XVII. B. 692. quando sit in lienis induratione salutaris. XVIII. A. 67. diurnae vero hydropes et lienterias efficiunt. XVIII. A. 66 sq. in longa cibi fastidium malum. XVIII. A. 11. si ab atra bile coeperit, letalis. III. 381. V. 122. VII. 935. si a nigra bile incipiat, mortifera est, quae a flava non utique, sed plerique ex ea servantur. II. 131. maniae remedium. XVIII. A. 105.

Dysenteriae cura. XVII. A. 352. quae in ejus cura sint observanda. XIV. 379. dejectionibus ubi obsistimus, symptoma curamus. X. 813. ad curam multum interest, nosse, utrum in superioribus aut inferioribus partibus locum habeat. XVII. A. 351. quidam medicus vehementissimo medicamento curans multos uno die sanavit, quosdam jugulavit. X. 815. ei mordentibus medicamentis tum potissimum medemur, quum est gravissima. X. 814. ad *Dysenteriam* remedia. XIV. 370. 380. ad diurnam remedia. XIV. 381. ad *Dysenterico*-rum dolores remedia parabilia. XIV. 469. ad *Dysenteriam* remedia per inferiora injicienda. X. 813. aliud quod statim a prima potione cohibet fluxum. XIII. 293. ad *Dysenteriam* alismatis radix secundum *Dioscoridem*.

XI. 861. decoctum radices altheae. XI. 867. andrachne portulaca. XI. 831. Ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. ab *Andromacho* scripta medicamenta. XIII. 289. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Attalica*. XIII. 162. antidotum zopyrium. XIV. 150. medicamentum ex libris *Antipatri*. XIII. 292. compositio *Apellis* infusum rosaceo. XIII. 853. aphrodisiacum *Clidion*. XIII. 87. *Philippi* comp. XIII. 88. arnoglossum. XI. 838. quae ab *Asclepiade* conscripta sunt remedia. XIII. 301. aster dictum remedium. XIII. 91. aster stomachicus. XIII. 165. balaustium. XI. 847. Beta ex aceto contusa. XIV. 469. usi sunt quidam sanguine caprarum tosto. XII. 260. sebum caprinum et cur. XII. 325. catapotia. XIII. 302. catapotium *Aphrodae* anodynum. XIII. 95. catapotium *Aspasii*. XIII. 302. cervi cornu ustum. XII. 334. Cisti folia et hypocisthis. XII. 27. Clematis. XII. 31. *Clidion*. XIII. 290. 291. clysteres. XVI. 146. ubi intestinorum ulcera computruerunt, quales clysteres tunc sint adhibendi. XVI. 146 sq. cochleae totae ustae admixta galla omphacitide, piperi albo, quando ulcera nondum computrescere coeperunt. XII. 355. ad *Dysenteriam* compositio. XIII. 79. compositiones. XIII. 288. confectio. XIII. 290. e *Cornelio* medico. XIII. 292. epithemata utilia. XIII. 306. nonnulli contra eam totam fabam cum oxycrato coctam exhibuerunt. XII. 49. *Flavii* pugilis. XIII. 294. confectio ex fructibus. XIII. 142. confectio ex fructibus. XIII. 289. alia. ibid. garus injicitur. XII. 377. membrana glandes quercus obvolvens decocta. XI. 866. gnaphalii folia ex austerorum vinorum quopiam. XI. 861. *Herae* stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. *Hippocratis* praescriptiones. XV. 916. hippuris. XI. 889. idaea radix tum pota tum imposita. XI. 888. infusa conferentia. XIII. 295. infusum *Faustianum*. XIII. 296. infusum *Isidori*. XIII. 295. infusum *Nicostrati*, quo *Menander* usus est. XIII. 299. *Isotheos* confectio. XIII. 66. coagulum lactis equini. XII. 274. serum lactis cum aliis remediis. XII. 267. lentes bis coctae. VI. 525. Lentiscus aut per se, aut cum aliis medicamentis. XII. 136. cortex Libanoti. XII. 60.

linctus. XIV. 466. accommodantur rasurae ligni Loti. XII. 65. Macer, cortex. XII. 66. ex scriptis *Lucii*. XIII. 292. *Lycium*. XII. 64. *Lysimachios* pota. XII. 64. mala post cibum comesta. VI. 597. mori fructus immaturus. XII. 78. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Nicerati* malagma. XIII. 180. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. *Nymphaeae* semen. XII. 86. *oxylapathum*. XII. 56. *Leimonii* fructus. XII. 57. pastillus. XIII. 301. pastillus dolorem sedans. XIII. 302. alius. 303. pastillus alius, ubi febris non adest. XIII. 305. ad inveteratam pastillus. XIII. 304. pastillus *Amazorum* cum baccarum myrti decocto. XIII. 152. pastillus *Aristarchi* *Tharsai*. XIII. 825. pastillus *Berytii*. XIII. 290. pastillus aromaticus *Berytii*. XIII. 303. pastillus ab *Eudemo* seniore. XIII. 291. ad inveteratam pastillus *Philippi* dolorem sedans. XIII. 304. pastilli ex succino. XIII. 86. *Phyllitis* pota. XII. 152. radix *Polemonii*. XII. 106. *polygonum*. XII. 105. potiones. XIV. 466. potio *Lucii Tarsensis*. XIII. 295. *rheum*. XII. 112. flos et fructus rubi. XI. 848. *salsugo*. XII. 377. *Sideritis*. XII. 121. stercus caninum lacti immixtum. XII. 292. injicitur decoctum foliorum *Stoebes*. XII. 130. stomachicum remedium. XIII. 142. *Symphytum* petraeum in vino coctum. XII. 134. terra armenica. XII. 190. exulcerationibus, antequam putrescentes fiunt, prodest Samia terra. XII. 179. *theriaca*. XIV. 273. 304. *vaccini* lactis potus. XIV. 241. *Valentis* remedium. XIII. 292. *Xenocratis* anodynum. XIII. 90.

DYSENTERICI quinam vocentur. XIII. 288.

DYSEPULOTA ulcera sunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 380. insuppurabilia sunt. XVII. B. 809. generalis iis medendi methodus. XIII.

654. praesidia iis difficulter inveniuntur. XIII. 655. remedia, quae citra mordicationem et exasperationem manifestam exsiccare ea possunt. XIII. 659. (confer. **ULCERA** cicatricem aegre ducentia.)

DYSODIS casus breviter ab *Hippocrate* commemoratus. XVI. 659.

ad **DYSPATHIAM** quanam constitutio optime constituta. IV. 743.

DYSEPSIA, definitio. VII. 66. concoctionis symptoma. VII. 62.

DYSPHAGIAE causae et symptomata. VIII. 334 sq.

DYSPNOEA, definitio. XIX. 420. qua ratione eveniat. VII. 137. et causae. VII. 137. corripitur plethoricus aut thorace et pulmone affectus, qui velociter exerceri coepit. VIII. 850. magis propter cibum intempestivum, quam ob indigentiam oritur. XV. 600. ad *dyspnoeam* (quae sub *Orthopnoea* citatae sunt compositiones, hic quoque erant in usu.) potio *Antipatri*. XIII. 66. convenit ei centaureum majus. XII. 20. num ciconiae stercus, noctuae sanguis, urina humana etc. valeant. XII. 305 sq. eclegma *Antonii* Musae. XIII. 108. eclegma nectareum. XIII. 282. *Isotheos* dicta confectio. XIII. 66. panacea Musae. XIII. 104. pastillus. XIV. 532.

DYSPNOICI quinam vocentur. XIII. 110.

DYSRACHITIS *Damocratis*. XIII. 797. *Ἀνοδάρτοι* quinam dicantur. XVI. 631.

DYSURIA, defin. XIV. 750. XVIII. A. 153. XIX. 425. symptoma est. VII. 80. quomodo fiat. XVII. A. 349. causa est aquilo. XVI. 415. ad *Dysuriam* remedia. XIV. 548. 560. 572. 577. inunctio. XIV. 571. potio. XIII. 322. qualem venaesectio solvat. XVIII. A. 57. eam thorexis et venaesectio solvit. XVIII. A. 153.

E.

E character quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 612.

EBENUS, ejus facultates et vires medicae. XI. 867. ei succedanea. XIX. 728.

EBISCUS vide *Althaea*. (XI. 867.) radici succedanea remedia. XIX. 728.

EBRIETAS morborum causa recens. XV. 162. inter generandum in foetus effectus. III. 885. *Ebrietati* dediti fe-

bri quotidianae sunt obnoxii. XI. 23. ad *Ebrietatem* cavendam remedia parabilia. XIV. 540. ab *Ebrietate* juvenes absterneant. IV. 809. ex *Ebrietate* capitis dolorum cura. XIV. 321. ad capitis dolores inde ortos praecepta *Archigenis*. XII. 572.

EBRII cur balbutiant. XVIII. A. 52. cur, quid egerint, nesciant. IV. 445. quum repletum caput est, vigiles et comatosi sunt. VII. 664. in iis sphincteres officium suum amittunt. IV. 439. nonnunquam phrenitis et lethargus hisce supervenit. VII. 664. si repente obmutuerint, convulsi moriuntur, nisi febris prehenderit. (*Hipp.*) XVI. 673. 777. XVII. B. 787. ut quis vel uno vini poculo hausto evadat. XIV. 540.

EBULUS sambuci species herbacea est. XI. 820.

Ἐκχυμώσεις apud *Hippocratem* quid sit. XVI. 160.

ECCHYMOsis, definitio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 908. una cum confusione et ruptione incidit. X. 232. accidit etiam ex oris vasorum apertione, quam anastomosin vocant. X. 233. quando accidat. XVIII. B. 446. in ea supervacaneum est, causam efficientem inquirere. X. 243. cura. X. 302. *Ecchymoses* discutit *Ptarmices* frutex viridis contusa. XII. 109. *Ἐκχυμώματα* quid *Hippocrates* dicat. XVI. 160.

ECCHYOMATA scirrhus vicina sunt. VII. 724. senibus ex venis contusis fiunt. VII. 724. cura. XVI. 161. ad *Ecchymomata* commansus panis cum paucis radiculae. XII. 289. *Ἐκχυμώματα* quid significet apud *Hippocratem*. XVI. 160.

Ἐκχυμώσθαι quid significet. XVIII. B. 446.

ECCOPE, definitio. XIX. 432. in membris nigrescentibus et capitis fracturis in usum est vocanda. XIV. 781.

ECHINI herbae facultates. XI. 880. *Echini* marini quale alimentum praebeant. VI. 738.

ECHO quomodo fiat. XIX. 312.

ECLAMPSIAE puerorum cum pubertate in quibusdam mutationes habent. XVII. A. 824.

ECLEGMA fit ex pini strobulis. XV. 848. ad educendos ex pectore et pulmone crassos lentosve humores misceatur elenii radix. XI. 873. *Anaranti* ad sanguinis rejectionem. XIII.

84. *Faustianum*. XIII. 36. colicis nectareum. XIII. 282. *Antonii Musae* ad dyspnoicos. XIII. 108. *Nicerati*. XIII. 98. *Orogeniae* ad haemoptoën. XIII. 85. hepaticum *Paulini*. XIII. 211. peripneumoniae. XV. 858. pharos appellatum. XIII. 97. ad pleuritidem. XIV. 446. ex vino *Scybelite*. XIII. 36. tussiculare. XIV. 364. ad tussim. XIII. 66.

ECLIPSEOS lunae causae. XIX. 281. solis causae. XIX. 278.

Ἐκπάλιν quid significet. XVI. 536.

ECPHANTH theoria de terrae motu. XIX. 295.

ECPHYsis duodenum est. II. 578. III. 346. ejus situs causa. III. 347. ab *Herophilo* intestinum duodenum vocatur. II. 780.

ECPIESMA, definitio. XIX. 432.

Ἐκπλεθίζειν quid. VI. 144.

ECPLEKIS, definitio. X. 841. XIX. 462.

ECSTASIS, definitio. XVI. 631. XIX. 462. quomodo ab *Hippocrate* dici potuerit maniae remedium. XVIII. A. 105.

Ἐκτασις quid significet. XVIII. A. 661.

Ἐκθλίματα quid significant apud *Hippocratem*. XVIII. B. 510.

Ἐκθλίματα *Galenus* derivat ἀπὸ τοῦ ἐκθλίειν. XVII. A. 354.

Ἐκθόναι, eruptionem, ab ἐκθίειν *Hippocrates* derivat. XVII. A. 865.

Ἐκτρέφειν quid significet. XVIII. B. 703.

ECTROPION, definitio. XIX. 439.

EDENDI finis ventriculi impletio. II. 199.

EDERE quam plurimum hieme decet. XV. 177.

EDOMANTIA medicamenta quatenus vocentur. XIV. 760.

Ἐδρα qualis sit morbus. XVIII. B. 436.

EDUCATIONIS in animi mores effectus. IV. 813.

Educere quae oportet, quo maxime natura vergit, per commoda loca educito. XVI. 62.

EDULIA (confer. ALIMENTA et CIBI) singula vocamus alimenta. XV. 349. num dentur, quae solummodo sint alimenta. XV. 340. non ex ratione, sed experientia judicari convenit. XV. 871. nutriendorum naturae simillima, et dulcedinem summam prae se ferunt. XI. 673. quae remo-

tiorem temperiem nacta sunt, condimentis aut coctione indigent. XI. 673. acida pituitosa sunt et frigida. XVII. A. 436. quae adstringunt, ventriculi os roborant quidem, sed plus etiam exsiccant. XV. 460. quorum natura calidior est, biliosiora sunt. XVI. 39. corrupta quales morbos gignant. XV. 366. pituitosiora sunt, quae calidiora. XVI. 39. in *Eduliis* pituitosis pituitae generatio sanguinem perpetuo antecedit. XV. 569. prava quae. VII. 285. pruriginosa calida sunt et biliosa. XVII. A. 436. interdum vitiosa sunt aut natura, aut propter corruptelam aliquam. XV. 365.

Edulium acre quod dicatur. XI. 680. dulce omne calidum est. XI. 650. parum ad putrefactum mortificatumque quale dicatur. XVI. 761.

EFFLATIO, definitio. VIII. 270. XIV. 629. quid et quibusnam musculis fiat. IV. 459. *Efflationem* quanam musculi efficiant. VIII. 271. musculi abdominales eam adjuvant. II. 584. 587. vehemens exspiratio est. VIII. 271. strepentem efficiunt musculi in faucibus. VIII. 271.

EFFLORESCENTIAE vere potissimum fiunt. XVI. 26.

EFFLUVIA cohibet somnus. XV. 625.

EFFLUXIONIS causa duplex. XV. 369.

Effluxus vocantur foetus corruptiones, quae septem primis diebus fiunt. XVII. A. 445.

EFFEMINATUM usus roborat. XVIII. A. 599.

Εγχεσταιν quid significet. XVIII. A. 659.

Ego. *Chrysippum* hac de voce falsam etymologiam proposuisse docetur. V. 214.

Ελπίεσθαι quid significet. XVI. 607. XVII. B. 13. 14.

Ελαία et oliva et olea est. XI. 483.

ELAEA vel Oliva. XI. 868. (vide OLIVA.)

Elaeam inter et *Pergamum* collis est thymis refertus, in quo apes latissimum mel conficiunt. XIV. 22.

Ελαιον, oleum est. XI. 483.

ELAPHOBOSCUS, ejus facultates. XI. 873.

ELATE, quid ita vocetur, ejusque facultates medicæ. XII. 151.

ELATERIUM, ejus vires et usus. XII. 122. cucumeris silvatici succus est. XVII. B. 305. matri datum pur-

gat puerum. XVII. B. 305. ad cancrum. XVII. A. 477. ad ulcera putrida si crusta non decadat. XIII. 732. *Elaterii* triti succus caput per nares purgat. XVI. 148. succo succedanea. XIX. 729.

ELATINE modice refrigerat et adstringit. XI. 873.

ELATIONEM spiritus efficit. VII. 597.

ELELISPHACUS vide *Salvia*.

ELEMENTATIO quid. XIX. 356.

ELEMENTUM, definitio. V. 661. XVI. 23. XIX. 356. minima est rei particula. I. 413. neque nostrum corpus, nec aliorum omnium ex uno elemento constat. I. 415. primum num omnis penitus qualitatis expers. I. 417. et principium quomodo a se invicem differant. XV. 30. XIX. 245. non est unum tum forma tum potestate. I. 416. 435. unum esse sententia quomodo sit orta. XV. 28 sq. *Melissi* de eo sententia lustratur. XV. 29 sq. principales ejus figurae secundum *Platonem*. V. 668.

Elementa, de iis philosophorum dissensio. XIX. 243. ex *Hippocratis* sententia. I. 492. non modo generationis hominum, sed etiam animalium ceterorum sanguine praeditorum sanguis, pituita et bilis utraque et flava et atra sunt. I. 492. quot dentur, notum non est. I. 426. num alterationi obnoxia. I. 427 sq. quae ab *Athenaeo* accipiuntur. I. 457. *Hippocrates* a qualitatibus denominat. XV. 103. secundum simplices nec mixtas qualitates nuncupantur. XV. 51. ex quatuor qualitatibus oriri statuit *Hippocrates*. XV. 226. iis efficiuntur humores, qui in animantibus et stirpibus consistunt. XV. 226. dicuntur per abusum simplices et primae partes ad compositionem. XV. 102. qui terram, aërem, aquam et ignem judicant, reprehenduntur. I. 443. animalium sanguine praeditorum. XV. 59. eorum commoderatio sanitatem efficit. XV. 60. corporum quae. I. 253. XV. 54. XV. 6. de iis variorum auctorum sententiae. XV. 7 sq. corporum particularium. XI. 668. corporum alterantia et sensibilia. II. 12. corporum quatenam sint ex Philosophorum mente. XII. 166. proportionum eorum, corporum temperamenta constituunt. I. 548. ex quibus quaelibet corporis pars formetur. XIX.

337. quatuor corpus nostrum componunt, et sanitatis morbiue causae sunt. V. 666 sq. hominem constituentia. XIV. 695. in hominis obitu dirimuntur. XV. 53. primus *Hippocrates* temperari docuit. XV. 49. quomodo *Empedocles* ea in re ab *Hippocrate* differat. XV. 50. de eorum compositione *Empedoclis* sententia. XIX. 258. diversa inveniendi methodus. I. 415.

Elementa morborum causae secundum *Platonem*. XVIII. A. 260. inter se mutantur, ut humores procreentur. XVI. 37. mutationis non expertia esse *Empedocles* putat. XVI. 38. ex quibus mundus constat, quatenam sint. XIX. 485. mundi alimenta ex se mutuo obtinent. XV. 95. parum nutriunt. XI. 671. orationis secundum *Chrysippum*. V. 670. sensibilia quae. II. 12. sensibilia ex qualitatibus temperatione fiunt. XV. 226.

Elementorum quatuor commoderatio sanitatem constituit. XVII. A. 97. institutio duplex genere est. XV. 60. intemperiem morborum causam esse, primus *Hippocrates* docuit. V. 673. commoderatio sanitatem efficit. V. 449 sq.

Elementis respondent quatuor humores XVI. 23. de iis in quibusnam libris *Aristoteles* tractet. I. 487. *Chrysippus* in libro de substantia de iis egit. I. 488. de *elementis* ex *Hippocrate* liber primus. I. 413. liber secundus. I. 492.

ELENUM, radices facultates. XI. 873. in ELEONTE *Cherronesi*, juxta monumentum *Protesilae* mel nascitur, quod *Hymettio* simile, tempore in grumum conrescit. XIV. 22.

ELEPHAS et ELEPHANTIASIS, definitio. XIX. 428. unde nomen accepit. XIV. 756. melancholicus affectus est. VII. 727. malum hoc, dum incipit, satyriasmus vocatur. VII. 728. cur sit in Alexandria frequens. XI. 142. in Germania et Mysia rarissime occurrit. XI. 142. apud lactipotos *Scythas* nunquam observatur. XI. 142. symptomata. VII. 29. naturalem colorem mutat. VII. 75. nutritio in ea vitiosa est. VII. 211. 225. *Elephantorum* pulsus ejusque causae. VIII. 491. IX. 202. typum non habet. VII. 464. quidam eam dividunt in species. XIV. 757.

Elephantiasis quomodo gignatur. V. 116. XI. 140. causae. XIV. 756.

causa bilis atra per totum corpus distributa. VII. 224. IX. 693. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. haemorrhoides retentae. XVI. 795. gignit humor melancholicus. XV. 331. XVI. 442. oritur ex lentibus largius comestis. VI. 526. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347.

Elephantiasis. Ejus cura. XIV. 757. atra bilis purganda est. XVI. 125. purgamus per remedium, quod atram bilem vacuat. XI. 348. incipientem quomodo *Galenus* sanaverit. XVIII. A. 80. incipientem sola purgatione *Galenus* sanavit. XI. 341. incipientem *Galenus* venaeesectione et purgatione sanavit. XI. 345. nigrorum humorum purgatione indiget. XI. 345. ad incipientem remedia. XII. 827. remedium est calamintha. XII. 5. contra elephantiasin carnes erinacei terrestres exsiccatae, si bibendae praebeantur. XII. 321. medicamentum purgatorium, quod atram bilem educit, optime facit. I. 498. theriacum. XIV. 276. vipera mira utilitate vescuntur. XI. 143. carnes viperarum optime respondebant. XII. 312. (historia ejusdem morbi maxime memorabilis narratur sanati): alius casus. XII. 313. tertius. XII. 314. quartus. XII. 315.

ELEPHANTIS de remediis ad alopeciam scripsit secundum *Soranum*. XII. 416.

ELEPHAS, (animal) proboscidis usus. IV. 348. quasi nasus est. IV. 349. *Elephantis* os cordis maximum. II. 620. intestinum est latissimum. II. 572. *Mnesitheus* ei nullam esse vesicam felleam dicit. II. 569.

Ἐλεφάντιον quid significet. XVII. A. 838.

ELIXA minus quam assa corroborant. XV. 413. potius quam assa vere conducunt. XV. 181.

ELIXATIO quomodo cibos mutet. XI. 673.

Ἐλκος continui est solutio in carne. XVIII. A. 482.

ELLEBORUS niger, succedanea ei. XIX. 729. (vide HELLEBORUS.)

ELLYCHNIUM tarsicum. X. 954.

Ἐλλυτρία quid significant. XVIII. A. 530.

ELUXATIO, definitio. XIX. 460.

ELYDRIUM pro succo thapsiae. XIX. 730.

ELYMON vid. *Panicum*.

Εμβολή, quid significet. XVIII. B. 347.

EMBROCHE ex oleo omphacino ad capitis dolorem ab aestu solis. XIV. 314. *Embrochae* calidiores ad capitis dolorem a frigore. XIV. 316.

EMBRYO (confer. FOETUS.) quali sanguine nutriatur. XV. 74. non respirat per os, sed per vasa umbilicalia. III. 504. cordis ejus conditio. III. 510. cor pulmoni, nec pulmo cordi in eo tribuit spiritum. III. 504.

EMMOTA remedia qualia. XI. 125. XIII. 484. *Emmotum* i. e. linimentum. XIV. 280.

EMOLLIENTIA remedia quaeenam. XI. 105. 736 sq. 737. quomodo a pus moventibus differant. XI. 727. emollientia et pus moventia omnia calida sunt. XI. 714. calida sunt nec admodum sicca. XI. 727. eorum actio. XI. 727. ea sunt, quae duritiem solvunt. XIII. 991. ea sunt, quae cerati formam referunt, ubi butyro, cera, adipibus oleoque laxante componuntur. XIII. 994. medium quodammodo ordinem inter humectantia et siccantia sortiuntur. XIII. 946. substantiae induratae veluti fusionem quandam molliuntur. XIII. 946. in usum vocantur, tum ut partis duritiem, quae jam in scirrhum degenerat, diffunderent, tum ut per halitum discenterent. XIII. 948. primi ordinis. XIII. 959. secundi ordinis. XIII. 960. generalis differentia ac facultas. XIII. 953. differentia specialis. XIII. 958. usus ad scirrhos curandos. XI. 727.

Emollientia: acopa. XIII. 1005. adeps suillus. XII. 327. caprinus et taurinus. XI. 728. ammoniacum. X. 957. 960. XI. 728. 738. bdellium scythicum. XI. 728. 850. bupththalmi flores. XI. 853. cera. XII. 26. frictio cum oleo. XI. 507. hypoglossum. XII. 149. libanotides. XII. 61. liliorum radix. XII. 46. malva hortensis atque agrestis. XII. 66. mastiche. XII. 68. myrrha. XII. 127. et refrigerat oleum hyoscyami. XI. 871. oleum liliorum. XII. 45. oleum lentiscinum, mastichinum, terebinthinum. XI. 871. muscus cedrinus. XI. 855. sesamum. XII. 120. thus. XII. 60. catagmaticum Moschionis. XIII. 537. 647. emplastrum *Mnasaei*. XIII. 962. cyzicenum *Herac.* XIII. 815. emplastrum ex chamacleonte. XIII. 516. 715. emplastrum discutiens. XIII.

926. emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740. emplastrum sacrum. XIII. 778. galbanum. XI. 728. gilvum *Haliei*. XIII. 645. licesium nigrum. XIII. 781. malagmata. XIII. 946. malagma e baccis lauri. XIII. 259. medulla. XII. 331. malagma *Lucii*. XIII. 969. medulla cervina et vitulina. XI. 728. styrax. XI. 728.

EMOLLITIO, definitio. XI. 716. cuti durae convenit. XIII. 991. qua varia ratione fiat. XI. 717.

EMPEDOCLES citatur. V. 309. versus ejusdem aliquot. V. 627. versus: undique splendentem solem calidumque videre. XI. 461. verba: in calidiore enim parte terrae masculus fuit. XVII. A. 1002. opinio de causa aestatis et hiemis. XIX. 293. sanguinem animam esse putavit. V. 283. animae sedem in sanguine putat. XIX. 315. auditus theoria. XIX. 309. theoria coctionis. XIX. 373. de coeli essentia opinio. XIX. 269. coloris definitio. XIX. 257 sq. corpora composita ex immutabilibus quatuor elementis quomodo generentur sententia. XV. 32. e minimis corpusculis elementa componi statuit. XIX. 258. quatuor elementa non expertia mutationis putavit. XVI. 38.

Empedocles ex quatuor elementis corpora vult constitui, sed quae invicem non transmutentur. I. 248. opinio de elementis, ex quibus quaeque corporis pars generetur. XIX. 337. sententia de elemento, ex quo mundus sit factus. XIX. 266. elementis quatuor amicitiam et litem adjungit. XIX. 243. de essentiae necessitate opinio. XIX. 261. theoria, quanto tempore foetus in utero formentur. XIX. 337. foetum animal esse negat. XIX. 330. de causa, cur sint foetus septimestres vitales. XIX. 331. nihil nec generari nec interire proprie ducit. XIX. 260. de generatione theoria. IV. 616. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. de causa similitudinis liberorum cum parentibus. XIX. 327. librum de natura scripsit. I. 487. de lunae figura opinio. XIX. 280.

Empedocles, ejus maris definitio. XIX. 298. de causa muli sterilitatis. XIX. 329. opinio de causa monstro-

rum. XIX. 325. de mundo sententia. XIX. 249. de dextra et sinistra mundi parte opinio. XIX. 269. de mundi inclinatione. XIX. 268. de natura scripsit. XV. 5. odoratus theoria. XIX. 310. quomodo angeantur plantae opinio. XIX. 341. opinio de causa primae respirationis. XIX. 316. duos soles accipit. XIX. 275. de solis conversione. XIX. 277. solis cursum mundi circumscriptionem ducit. XIX. 263. de somni et mortis causa sententia. XIX. 339. theoria de causa speculi imaginum. XIX. 307. de essentia stellarum. XIX. 270. nullum dari vacuum putabat. XIX. 258. visus theoria. XIX. 307.

EMPETRON, ejus facultates. XI. 875.

EMPIRIA quam in re consistat. I. 66.

EMPIRICAE sectae praefuit *Philinus* Cous. XIV. 683. *Empiricae* sectae dogmata. XIX. 353.

EMPIRICUS qui dicatur. X. 159. XVI. 83.

Empirici vocantur, qui experientiam solam profitentur. I. 65. eorum de medicina theoria. I. 66 sq. rationabiliter fatentur nec inventionis nec doctrinae apud ipsos esse necessarium ordinem. X. 31. neglecta naturarum ratione unum quemque sine artificio curant. XIV. 220. dogmata eorum recensentur. I. 87 sq. XIV. 678. a dogmaticis theoria quidem, non autem ratione medendi differunt. I. 72 sq. apparere quanam dicant. X. 36. fatentur, nullam scribi posse curationem exactam. X. 182. ne prima quidem elementa potuerunt assequi. X. 170. ex observatione experimentalium auspicantur. XIV. 677. per experientiam inveniri omnia contendunt. X. 159. tria experientiae genera esse statuerunt. XVI. 82. ictum se tantum in pulsu sentire, distentionem autem ignorare arteriae. VIII. 776.

Empirici medicamentorum inventionem ad casum referunt. XIII. 463. eorum de phlegmone sententia. X. 460. de plenitudine sententiae. VII. 557. quando purgationem praecipiant. XVI. 111. quomodo remediis utantur. XIV. 245. symptomatum congressum concursum vocant. XIV. 691.

Empiricorum anatome, casu contingens, prolixum nugamentum. XIII. 604. pulsus definitio. VIII. 721.

EMPLASTICA remedia quae dicantur. XI. 634. 742. etiam emphractica dicuntur, id est infarcientia. XI. 743. expertia mordacitatis esse debent. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse debent. XI. 743. duplicis sunt naturae. XI. 634. succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. quando sint adhibenda et quando vitanda. XVII. A. 962. haemorrhagias sistunt. X. 319.

EMPLASTRA ex solis simplicibus medicamentis constare nequeunt. XIII. 372. cur vitanda tunc, ubi phlegmone jam subsedit. X. 885. de *Emplastris* colore similibus communis sermo. XIII. 496.

Emplastrum acerum *Galenii*. XIII. 759. *Acesis* h. e. medela. XIII. 442. adhaesivum. (?) XIII. 400. aegyptium. XIII. 883. 919. aliud. 922. aegyptium *Andromachi*. XIII. 643. aegyptium *Claud. Philoxeni*. XIII. 645. *Emplastrum* aeruginosum *Mantiae*. XIII. 751. *Aeschrii* ad vulnus ex morsu canis rabidi. XII. 357. alba quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 442. alba quae ex lithargyro et cerussa fiunt. XIII. 409. (pondus utriusque substantiae. XIII. 413.) alba quomodo componenda sint ad ulcera cacoëthe s. maligna, et ea, quae cicatricem difficulter admittunt. XIII. 449. albis vel coloris causa cerussa admiscetur, vel ut quaedam adstringendi et refrigerandi vis iis concilietur. XIII. 409. album aquosum *Magni* circulatoris ad lichen excoriatos. XII. 844. album *Ariobarzanion* quo *Xenocrates* abscessum jam inalteratum circa tarsum discussit. XIII. 439. album *Damocratis*. XIII. 455. album *Herae* adversus rabiosos morsus. XIII. 431. (ejus *Galenii* censura. XIII. 434.) album, quod ad *Mnaeseum* refertur. XIII. 445. album ex pipere, ut *Attalus Herasque* composuerunt. XIII. 414. *Amphionis* ad ulcera callosa. XIII. 736. *Andreae* ad ulcera callosa. XIII. 735. *Andromachi* album. XIII. 427. aliud. 429. 430. ab *Andromacho* conscripta ad ulcera maligna. XIII. 681. *Emplastrum* anicetum. XIII. 877. *Antipatri*. XIII. 931. *Antonini*, quod *Timocrates* post lichen excoriatos imponit. XII. 843. ut *Aphrodisas*. XIII. 738. *ariobarzanion*. XIII. 750. ex duabus aristolochiis ut *Andromachus*. XIII. 820. quae *Asclepiades* ad ulcera cal-

losa conscripsit. XIII. 734. *Asclepiadae* ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. asianum *Neapolitae*. XIII. 938. ex Asio. XIII. 938. ex aspidibus. XIII. 927. *Athena* (Minerva.) XIII. 494. athletarum tryphorum. XII. 844. *Attalici* secundum *Andromachum* album, quod minus laedit a rabiosis morsos et nervos vulneratos. XIII. 419. attrahens album. XIII. 933. attrahens, quo usus est *Andromachus*. XIII. 935. attrahentia quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 933. attrahens *Cyrti*. XIII. 928. attrahens *Harpali*. XIII. 928. aliud. 929. attrahens *Lucii*. XIII. 934. attrahens nigrum. XIII. 934. attrahens et discutiens ad multa. XIII. 930. *Azantiae*. XIII. 784.

Emplastra barbara. XI. 126. barbara ex bitumine. XIII. 555. barbarum *Galenii*. XIII. 560 sq. aliud ex emplastris *Galli*. XIII. 556. barbara *Herae*. XIII. 557. barbarum *Juliani*. XIII. 557. Buxum ad recentia vulnera. XIII. 515. candidum *Telephanis*. XIII. 532. Casti nominatum gangraenicum. XIII. 739. catagmatica s. fracturis convenientia. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646 sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum aristos s. optimum. XIII. 535. catagmaticum *Oenanthe*. XIII. 540. catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536.

Emplastra cephalica, cur ita dicta. XIII. 541. eorum virtus. XIII. 542. cephalica *Herae*. XIII. 543 sq. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodae*. XIII. 551. ceratum, quo *Galenus* ad ventriculi oris inflammationem utitur, quomodo componatur. XIII. 119. *Chalcidei*. XIII. 803. ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. ex chamaeleonte, quo *Philoxenus* usus est. XIII. 738. obducendis cicatricibus ex collectaneis *Primionis* ad desperata. XIII. 695. cirrha. XI. 126. *Claudii Philoxeni* apelum h. e. hiulcis convenientis. XIII. 539. *Codami* vel *Nicomedis* regis. XIII. 929. ex cote. XIII. 874. *Critonis* ex scilla. XIII. 869. croceum ex libris *Agathini*, *Andromachi*, *Caii* *Neapolitani*. XIII. 830. *Ctesiphontis*, quaedam dissolvens, quaedam cogens et detergens, XIII. 927.

Cyzicenum. XIII. 742. *Cyzicenum* ut *Asclepiades*. XIII. 818. ut *Philoxenus*. XIII. 819. *Cyzicenum Herae*. XIII. 814.

Emplastrum Damocratis ex calce viva. XIII. 744. diabotanon quo *Lucius* usus est. XIII. 746. diadaphnidon, h. e. ex baccis lauri. XIII. 928. dichroma. XI. 127. dichromon, h. e. bicolor, quomodo exoriatur. XIII. 497. ex dictamno, s. sacrum ex Vulcani templo in Memphi. XIII. 778. ex dictamno sacrum. XIII. 804. ex dictamno ut *Damocrates*. XIII. 820. digerens *Antipatri*. XIII. 931. digerens, cutem rumpens. XIII. 932. digerens meliceridas. XIII. 931. di halon, i. e. ex salibus, eorum usus. XIII. 501. *Diophanti* ad ambusta, intertrigines et faciem. XII. 845. *Diophanti* chirurgi, quo usus est *Phylacus*. XIII. 805. diprosopa. XI. 127. de emplastris discutientibus et extrahentibus. XIII. 923. discutientia quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 936. discutiens ex aspidibus ad strumas et podagras. XIII. 927. discutiens bronchocelen, quo *Clemens Sartorius* curatus est. XIII. 926. discussorium ex calce viva. XIII. 944. ad discutiendum *Candidi* quo utitur *Andromachus*. XIII. 926. discutiens meliceridas. XIII. 929. discutiens ad strumas auctore *Nymphodoto*. XIII. 926. discutiens ex terra pelagia. XIII. 928. discutiens ut *Scribonius*. XIII. 930. discutiens e struthio. XIII. 930. discutiens *Xenocratis*, ut *Castus*. XIII. 931. ad duritias. XIII. 930.

Emplastrum emolliens Mnasaei. XIII. 962. epulotica s. synulotica h. e. quae cicatricem inducunt. — Generalia quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum ut *Alcimion*. XIII. 529. epulotica *Andromachi*. XIII. 529. epuloticum arete, h. e. virtus appellatum. XIII. 531. epulotica quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 524. epuloticum ex cadmia, quo *Lucius* *Cathegetes* usus est. XIII. 524. aliud ex cadmia. ibid. epuloticum candidum. XIII. 526. epulotica candida *Andromachi*. XIII. 530. epuloticum candidum *Telephanis*. XIII. 532. epuloticum *Dioscoridis* ad chironia. XIII. 694 sq. epuloticum *Euphranoris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. epuloticum ex ladano. XIII. 525. 529. 708 sq. epuloticum *Moschionis*. XIII.

528. epuloticum Pamphilion. XIII.
527. epuloticum *Publii* ex vino. XIII.
533. epuloticum pyricauton. XIII. 525.
epuloticum *Telamonis*. XIII. 528.

Emplastrum euchroum Tryphonis.
XII. 843. ex euphorbio. XIII. 588.
expressorium humores et abscessus.
XIII. 932. extrahens ex sale. XIII.
927. extrahens *Sarceuthitae*. XIII. 927.
ad fracturas et hydropem. XIII. 548.
fuscum aegyptium *Andromachi*. XIII.
890 sq. fuscum aegyptium: Quae
Asclepiades et *Crito* de hoc conscripserint. XIII. 903. fuscum *Eubuli*.
XIII. 911. fuscum *Isidori* ad dolorem sedandum. XIII. 908. fuscum lite. XIII. 908. fuscum Minerva. XIII. 906. fuscum nygmaticum. XIII. 907. fuscum nygmaticum *Andromachi*. XIII. 650. fuscum phtheiographi. XIII. 913.

Emplastra Galeni ad ulcera maligna. XIII. 752—762. *Galeni* ex chalcitide. XIII. 375. a palma, quam graeci vocant phoenica, phoenicinum. ibid. *gilva* s. *dichroma*: generalia quaedam circa ea. XIII. 517. praeparandi ratio. XIII. 518. vires. 519. gilvum ex libris *Damocratis*. XIII. 939. aliud. ibid. gilvum ex metallicis quo *Galenus* utitur. XIII. 519. gilvum *Haliei*. XIII. 645. 802. *glutinantia*. Quidam sanguinaria et vulneraria vocant. Eorum actio. XIII. 551. halicon i. e. salsum ad multa. XIII. 925. halicon *Theudae Sarcophagi*. XIII. 925. *Haliei* seu piscatoris ex sinopide. XIII. 785. quod hephaestiada vocant, optimum remedium est inducendae cicatrici. XII. 233 sq. ab *Hera* conscripta ad ulcera vix sanabilia. XIII. 747. quae ab *Heracleide* scripta sunt. XIII. 717. ex herbis *Andromachi*. XIII. 885. ex herbis *Critonis*. XIII. 863.

Emplastrum Hicesii. III. 787. Hicesium nigrum *Andromachi*. XIII. 809. *Heraclicis* Tarentini. XIII. 811. hicesium nigrum ut Tarentinus *Heraclicus* tradidit. XIII. 811. humidum ad nomas. XIII. 886. *Hygiini*. XIII. 747. indum *Tharsei* chirurgi. XIII. 741. invictum. XIII. 556. *Ironis*. XIII. 913. *Isidori* Antiochei. XIII. 835. Isis vocatum. XIII. 492. 736. leuce (album) ad humidos achores, aegre tollendos, ad papulas fervidas et intertrigines. XII. 487. lichenica. XII. 837. — quod facit ad lichenes elevatos. XII. 837. aliud quod eos citra ulcerationem removet. XII. 838. liche-

nicum *Philotae*. XII. 838. ad licnem. XIV. 461. quae ex Lithargyro parantur. XIII. 394 sq. 396. quod ex lithargyro et hydrelaeo conficitur. XIII. 399. ex lithargyro et oenelaeo. XIII. 404. ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 401. lutea quomodo fiant. XI. 126.

Emplastrum Machaerionis. XIII. 499. manna. XII. 845. ex mastiche. XIII. 940. *Megeti* ad lichenes. XII. 845. melini *Leuci* et *Hygiini* ad achores capitis. XII. 488. melina, quae nam ita dicantur. XIII. 503. eorum usus. ibid. et sq. generalis ea parandi ratio. XIII. 504. melinum. XIII. 940. aliud. 941. melina *Andromachi*. XIII. 505. melina *Critonis*. XIII. 515. melinum emolliens, *Diophantis* aphra nominatum, attrahens et eruens, quo articuli curantur. XIII. 507. melinum *Heraclicae*, internos abscessus sine dolore discutiens. XIII. 507. melina *Herae*. XIII. 511. melinum *Hygiini*. XIII. 512. melinum *Menoeti*. XIII. 509. 511. melinum *Salome* ad omnem dolorem. XIII. 507. melinum *Scrapionis* ad vulnera. XIII. 509. Mesianum. XIII. 877. *Minutiani* ad strumas. XIII. 930. molare. XII. 869. *Molochinum*. XIII. 490.

Emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 781. nigrum ex pyrite lapide vocatum. XIII. 739. nigrum ex salicibus. XIII. 740. oleosum, hoc adhibendi ratio. XIII. 499. Pamphilion. XIII. 527. Pamphilion idem est quod Attalicum. XIII. 447. aliud. ibid. pantagathium. XIII. 649. ad parotides. XII. 677. phaea. XI. 126. phlegmonas arcens. XIII. 547. phoenicinum a palma, quam Phoenica Graeci vocant dictum, vocatur alias Emplastrum ex chalcitide. XIII. 375. platysma. XIII. 676. polychresta, h. e. multiplicis usus. XIII. 501. polychresta, quae *Heras* conscripsit. XIII. 765. ad pus discutiendum. XIII. 929. pus vacuans sine ruptura ut *Asclepiades*. XIII. 932. pycicon h. e. pugillatorium, quoniam pugiles eo potissimum utuntur. XIII. 510. pyricauton. XIII. 525. cum rho finientia. XIII. 407.

Emplastrum Rhodiacum s. discutiens. XIII. 448. ex salicibus. XIII. 800. ex salicibus lite, ut *Herodotus*. XIII. 801. contra saniem et morsum canum rabidorum. XIV. 197. sanitas, digerens et extrahens ad mammillas ex visco. XIII. 932. ex scilla, differen-

tiae ab illo *Critonis*. XIII. 882. *Serapionis*. XIII. 883. strigmentosum. XIII. 806. *Telephanis* candidum. XIII. 532. *Thebaei* ad achores humidos. XII. 489. *Thebano* adscriptum. XIII. 739. tonsoris. XIII. 259 sq. *Turpilliani*, quod Philosophorum dicitur. XIII. 736. tyrium. XIII. 915. aliud. 918. ad ulcera. XIII. 688. aliud. XIII. 690. ad vetera ulcera et callosa. XIII. 726. 727. viridia quomodo fiant. XIII. 496. viride *Alcimionis*. XIII. 493. viride multa promittens *Alcimionis* vel *Nicomachi*. XIII. 807. viride simplex *Andromachi* et facultatis ipsius explicatio. XIII. 470. viride quo utitur *Andromachus*. XIII. 489. aliud. XIII. 490. viride ut *Andromachus*. XIII. 808. viride ex Cyprino *Aphrodae*. XIII. 494. viride *Demosthenis*. XII. 843. viride *Epigoni*. XIII. 492. viride *Epicuri*. XIII. 807. viride *Euangei*. XIII. 806. aliud. XIII. 807. viride *Galenii*. XIII. 469. viride *Galli*. XIII. 472. viride Hecatondrachmon. XIII. 491. viride *Herophili*. XII. 843. viride lite. XIII. 495. viride *Pamphili* ad mentagram post rupturam bullarum. XII. 842. viride *Pasionis*. XIII. 493. viride *Potamonis* commemoratur. XIII. 473. venatorum. XIII. 802. Venus. XIII. 883.

EMPLATTOMENA remedia. X. 547.

EMPROSTHOTONUS, definitio. VII. 641. XIV. 737. XIX. 414. morbus acutus est. XIV. 730. saepe in a frigore mortuis observatur. VI. 850. et opisthotonus differre quidem videntur, sed cura eadem. I. 156. 157. cura. XIV. 738. confert ad curam olei glucini confectio. XIII. 1042.

EMPYEMA, definitio. XVII. B. 793. quid sub hoc *Hippocrates* intelligat. XVIII. A. 149. passim ab *Hippocrate* tuberculum vocatur. XVIII. A. 108. introrsum ruptus effectus. XVIII. A. 108. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. quando expectandum sit in pleurite. XVII. B. 793.

EMPYI quinam dicantur. VII. 716. IX. 173. quinam potissimum dicantur. XVIII. B. 202. quosnam vocare consueverit *Hippocrates*. XVIII. A. 39. fiunt ex erysipelate ad pulmones converso. XVIII. B. 270. fiunt, si sanies e venis ad pulmones fertur. XV. 451. quibusnam signis cognoscantur. XVIII. B. 201. febris in iis conspicuae conditio. XVIII. B. 202. cur nihil fere

sputi rejiciant. XVIII. B. 203. vomicae ruptio quomodo possit praenosci. XVIII. B. 255 sq. vomicae ruptio num celerius aut tardius fiat, unde sit colligendum. XVIII. B. 206. quomodo possit cognosci, utrum in hoc vel altero latere consistat. XVIII. B. 199 sq. quandonam rumpatur. XVIII. B. 197. quo die rumpatur unde sit dijudicandum. XVIII. B. 255. per urinam purgari vidit *Galenus*. VIII. 412. quomodo hoc fiat. ibid. quinam empyi superstites maneant, quique moriantur. XVIII. B. 207 sq. quatenam remedia ab *Hippocrate* commendentur. XV. 915. quando ustione egeant. XVIII. A. 39. qui uruntur vel secantur, pure confertim effluente intereunt. XVIII. A. 38. si urantur aut secantur, pus indicat bonum aut malum eventum. XVIII. A. 149. XVIII. B. 222. ad *Empyicos* catapotium. XIII. 59. *Charixenis* compositio. XIII. 102. Coni fructus facile extussire et expuere faciunt. XII. 55. adjuvat pix liquida. XII. 101. sphragis. XIII. 100.

Εμπύιοι qui dicantur. IX. 173.

ENAEMA medicamenta qualia. X. 387. XVIII. B. 536. ea, quae ex bitumine fiunt, detergendi facultate egent. XVIII. B. 538. *Enacemum* cephalicum est emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

ENAEOREMA, definitio. XVIII. B.

149. album bonum, nigrum pravum. XVII. A. 493. optimum quodnam sit. XVI. 588.

ENARTHROSIS, definitio. II. 736.

ENCANTHIS, definitio. VI. 870. VII. 732. XIV. 772. XIX. 438. cura. X. 988. ad *Encanthides Philippi* compositio. XII. 735. *Sosandri* remedia. XII. 733. operatione removendae sunt. XIV. 784. operatio plenam lucem requirit. XVIII. B. 681. absurdum in ea, carunculam lacrymalem rescindere. III. 811.

ENCEPHALITIS vid. CEREBRI inflammatio.

ENCEPHALUM cerebrum propter situm vocatur. III. 627. 628.

ENCERIDES, definitio. XIII. 628.

ENCHYMA. VII. 524.

ENCRANIS a quibusdam vocatur cerebellum. III. 666.

ENCRANIUM a quibusdam vocatur cerebellum. II. 714. III. 666.

ENDEMICI morbi qui dicantur. XV. 429. XVII. A. 11.

Ἐντοὶ quinam a Graecis dicantur. XVIII. B. 750.

ENGEISOMATA, definitio. X. 449. XIX. 432.

ENNEAPHARMACUM *Heraclidis* Tarentini. XIV. 186.

ENRHYTHMUS pulsus. VIII. 516.

ENSTASES, ad eas utitur *Asclepiades* vino. XVIII. A. 152.

ENTEROCELE, definitio. VII. 729. et causae. XIX. 447. in ea laxatur aut rumpitur meatus, qui a peritoneo ad testiculos procedit. VII. 36.

Enterocèles cura. XIV. 789. *Enterocelicos* juvat cupressus. XII. 52. *Enterocèles* glutinat hippuris. XI. 889.

Enterocelis imponitur *Symphytum* petraeum. XII. 134.

ENTEROEPIPOCLELE, definitio. VII. 729. XIX. 448.

ENTEROMPHALI et ENTEROMPHALON, definitio. XIV. 786. XIX. 444.

ENTHUSIASMUS, definitio. XIX. 462.

ENTROPIUM, definitio. XIV. 772.

ENULA campana, vide *Elenium*. (XI. 873.) pro ea costus. XIX. 729.

ad ENURESIN. XIV. 577.

Ἐντολαί carnes quales sint. XVI. 761.

Ἐντολῆν quid significet. XVI. 761.

EPACMASTICA febris. VII. 337. ut EPAGATHUS Deletius infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

Ἐπαφῳρεαίς. XI. 251.

EPAPHRODITUS Carthaginensis usus est *Zoili* remedio ad scorpionum ictus. XIV. 178.

EPARMATA secundum *Hippocratem* quales sint tumores. XVII. B. 121.

EPENCRANIS ab *Erasistrato* cerebellum vocatur. III. 673.

EPHECTICA remedia, definitio. XIV. 761.

EPHELICIS, definitio. VII. 247. X. 361.

EPHELIS in facie oritur. XV. 348. ad *Ephelidas* faciei remedia parabilia. XIV. 420. 422. *Ephelin* expurgat alysson. XI. 823. purgant amygdalae. XI. 827. purgant radices amygdali coctae atque illitae. XI. 828. balanus myrpsica. XI. 845. juvat semen brassicae esculentae. XII. 42. tollit sterus crocodilorum terrestrium. XII. 308. curat radix Cyclamini. XII. 51. farina fabarum. VI. 530. semen peponum. VI. 564. testa Sepiarum usta. XII. 347. vitis agrestis racemi. XI. 826.

EPHEMERA febris vide FEBRIS ephemera.

EPHEMERUM (*Iris agrestis*), facultates et usus. XI. 879. qui potarunt, quatenam juvent. XIV. 140.

EPHICIANUS *Hippocratis* commentator. XIX. 58.

Ἐφῳδος quid significet. XVIII. B. 239.

EPHORUS historicus, ejus opinio de causa incrementi Nili. XIX. 301.

EPIALA febris. VII. 751. ejus proprietates. VII. 347. causae. VII. 349.

EPIALON vocabulo quae res designentur. VII. 347.

EPICAUMA, definitio. XIV. 774. XIX. 434.

ad EPICHERSUM theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

EPICORON, ejusque usus. II. 685.

EPICRANUM, in eo secundum *Erasistratum* sedes animae. XIX. 315.

EPICRATIS uxoris, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 274.

EPICRIS, definitio. X. 640.

EPICRISUS. X. 998.

EPICURUS permultos libros scripsit de natura. XV. 5. refutatio ejus qui alterationem negat, et opera naturae in atomos et moles refert. XIV. 250.

ejus de anima sententia. XIX. 254. animam mortalem putat. XIX. 254. 316. sedem animae in pectore putat. XIX. 315. Atheniensis Dogmaticus. XIX. 234. ejusdem atomus. I. 246. statuit, individua ea corpora, quae atomos vocat, potestate et specie esse unum, sed reprehenditur. I. 416. corporum alterationem concretionem et alterationem esse putavit. XVI. 38. de Deorum natura sententia. XIX. 252. Deum habere formam humanam credidit. XIX. 241. divinationem negat. XIX. 320. emplastrum viride. XIII. 807. feminam quoque semen emitte putat. XIX. 322. theoria foetus nutritionis in utero. XIX. 330. fortunae definitio. XIX. 263. nec heroēs nec daemones concedit. XIX. 253. locum a receptaculo diversum putat. XIX. 259.

Epicurus quomodo magnetis vim ferrum attrahendi explicet. II. 45. mundum animatum non putat. XIX. 264. de mundi compage sententia. XIX. 267. mundum corruptibilem putat. XIX. 265. de mundi figura opinio. XIX. 264. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263. nihil nec oriri nec interire proprie dicit. XIX. 260. ejus philosophia. XIX.

228. plantas non animatas esse putat. XIX. 341. opinio de seminis essentia. XIX. 322. sensus definitio. XIX. 302. de solis figura. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 276. theoria, quomodo speculi imagines fiant. XIX. 308. theoria terrae motus. XIX. 298. magnitudine infinitum vacuum putabat. XIX. 259. in aqua et aëre vacua spatia dari putabat. XVII. B. 163. veneris usum nunquam salutarem duxit. I. 371. V. 911. XVII. A. 521. visus theoria. XIX. 306. vocis definitio. XIX. 311.

EPIDAUROI malagma ad lipodermos. XIII. 985.

EPIDEMIA perniciosa pestis est. XV. 429.

EPIDEMICI morbi qui dicantur. XV. 429. quomodo a vernaculis differant. XVII. A. 2.

EPIDIDYMIS, situs. IV. 565. principium est, et radix vasorum seminalium. IV. 592. ejus usus. IV. 208. 590. differentiae a testibus ipsis. ibid. structura. IV. 591. cur apud feminas non manifesto adsit. IV. 209.

Ἐπιδημία, passim grassari *Hippocrates* habet. XVII. A. 12.

Ἐπεικός quid significet. XVIII. A. 336.

Ἐπεικός qui dicatur. XVIII. A. 336.

EPIGASTRIUM, definitio. XIV. 705.

EPIGENES optimus pilae parvae lussor. V. 899. cometae definitio. XIX. 286. medicamentum ad fistulas. XI. 126.

EPIGENNEMA morbi symptoma est. VII. 42.

EPIGLOTTIS. III. 553. ejus structura. III. 587. ejus utilitas. III. 586. XIV. 713. functio. XIV. 716. usus in vomitu. III. 588. prohibet, quo minus quid incidat in pulmonem. III. 282. maxime proprium est vocis instrumentum. VIII. 50. talem ac tantam molem habet, quanta pars ea est, quam erat clausura. III. 892. ulceratione saepe deletur. VIII. 289. in adulescentulo ulcere deleta rejiciatur, sed curatus est. VIII. 3.

Ἐπιγορεύς graece patella vocatur. XVIII. B. 626.

EPIGONATIS os i. q. *Patella*. II. 775.

EPIGONI emplastrum viride. XIII. 492. medicamentum Isis. XIII. 774sq.

EPILEPSIA, definitio. VII. 59. VIII. 173. XIX. 414. est corporis totius

convulsio. XVII. B. 343. *Epilepsia* frigoris superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. affectus frigidus est. VII. 608. morbus pituitosus est. XVII. B. 602. affectus est apoplexiae vicinus. XVII. B. 548. qua in re ab apoplexia differat. XVII. B. 548. inter soporem et apoplexiam media est. VIII. 231. non desinit in paraplegiam. VIII. 232. quomodo ab aliis convulsionibus differat. VIII. 173. ejus varia synonyma. XVII. B. 341. cur sit vocata herculeus morbus. XVII. B. 341. ortus ejus in cerebro est. VII. 144. VIII. 173. quanam cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. interdum ipso capite affecto, interdum aliis consentiente ortum habet. VIII. 193. a ventriculo eam originem ducere, optimi medici statuunt. VIII. 189. ab oris ventriculi affectu ortae historia. VIII. 340. tres ejus differentiae. VIII. 193. brevis descriptio. XIV. 739. longi temporis habet principium. IX. 561. aurae epilepticae fit mentio. VIII. 194.

Epilepsia: genitalium in ea affectio. IV. 187. in epilepsia spumae ante os causa. XVII. B. 544. pulsus conditio. VIII. 487. ejusque causae. IX. 193. rationis et memoriae in ea conditio. VIII. 174. vocem laedit. VIII. 270. non est morbus divinus. XVIII. B. 18. mulier ea non tentatur, si recte purgatur. XI. 165. parvam *Democritus* coitum vocavit. XVII. A. 521. in paraplegiam non desinit. XVII. A. 333. circuitus ejus custodit luna. IX. 903. adolescentis epilepsia laborantis historia, cui tibia videbatur velut aqua frigida. VIII. 194. casus epilepsiae ex jejuniis. XI. 177. *Diodorus* grammaticus ex fame statim ea correptus est: ejus cura. XI. 242. pueri historia, in quo tertia differentia aderat. VIII. 194. ejus cura. VIII. 198. generationis modus. XVII. A. 825. 827. morbus adolescentum est. V. 695. autumno fit. XVI. 27. cur autumno fiat. XVII. B. 624. cur a veteribus puerilis affectio sit dicta. XVII. B. 289. non frequenter juvenibus accidit. XVII. B. 642. causae, quae eam in juvenibus etiam provocant. XVII. B. 643.

Epilepsia vere potiss. occurrit. V. 693. XVI. 26. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. morbus vernalis. XVII. B. 615. causae. XIV. 739. XVII. A.

333. XVII. B. 341. causa proxima. VIII. 174. causa frigus est. VII. 13. humor crassus. XVI. 52. humor crassus et frigidus. XVII. B. 548. humor melancholicus. VIII. 177. pituitosi humoris in-ventriculis cerebri collectio. VII. 201. ex imbribus fit. XVI. 372. XVII. A. 32. fit motu retardato. VI. 41. causa est sanguinis stagnatio. XV. 781. stomachi imbecillitas. VII. 137. vapores ichorum in ventrem e capite defluentium. VI. 426. venarum oppletio. XV. 775. nimius vini usus. I. 661. *Epilepsiae* per consensum causae. VIII. 198.

Epilepsia, ejus cura. XIV. 740. ex repletionem secundum *Erasistratum* cura. XI. 239. in epilepsia a cibis cavendum, qui pituitam generant. XI. 367. obnoxiiis ei venaesectio in cruribus instituenda est. XI. 307. obnoxio prophylactice vena vere secanda est. XVI. 483. praeservatorium remedium venaesectio est. XVIII. A. 79. qui promte in eam incurrunt, iis vena secanda est. XI. 271. quatenam sit vena secanda. XVI. 136. ante pubertatem orta, pubertate solvitur, quae vero posthac fit, periculosa. XVII. B. 790. infantum ut plurimum ad pubertatem evanescere solet. XVII. A. 825. laborantibus juvenibus mutationes aetatis, regionum et victus liberationem efficit. XVII. B. 548. pituitam ducentibus purgamus. XI. 349. pituitosorum humorum purgatione indiget. XI. 345. sola saepe purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. ad epilepsiae paroxysmum accersendum multum facit stomachi inanitio. XI. 241. pro puero epileptico *Galenus* consilium. XI. 357. quomodo *Galenus* eam averterit. XI. 344. remedium hoc morbo prostratum confestim excitans. XIV. 402. odorabile remedium ad eam faciens. XIV. 402. suffimentum illam detegens. XIV. 402. potiones quibus dignoscitur, utrum sanabilis sit. XIV. 402. ad *Epilepsiam* remedia. XIV. 400 sq. 402. praestantissimum remedium. XIV. 537. agarici radix. XI. 812. sanguis agnorum. XII. 260. sed male. XII. 261. competunt amara. XI. 683. anthyllis. XI. 833. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. aphroselinus. XII. 208. aristolechia radix rotunda. XI. 836. dicunt curare combustos asinorum ungues. XII. 341. prodest Betonica. XII. 24. hepar ca-

prinum. XII. 336. cerebrum cameli et mustelae arefactum et ex aceto potum. XIV. 240. num curet ciconiarum stercus. XII. 305. clysteres acres. XVI. 145. equorum lichenes. XII. 342. nonnunquam curata est quartana diuturna. XVII. A. 227. sanat eam febris quartana. XVII. A. 364. fustum cum lacte in nares elaterium. XII. 122. sanare dicitur leporis lactis coagulum. XII. 274. mustelae caro. XII. 321. juvare dicitur cinis mustelae. XII. 362. ossa combusta. XII. 342. paeoniae radix ex collo pueris suspensa. XI. 859. pituitam ducentia medicamenta danda sunt. XVI. 125. laborantibus rosmarini decoctum prodest. XII. 61. scilla. XI. 377. juvat scilla. XIV. 569. competit ei Seseli radix et fructus. XII. 120. Sphondylii fructus. XII. 135. theriaca. XIV. 271. 304. vinum squilliticum. XIV. 570.

Epileptice moriuntur, quibus consuetae haemorrhagiae retinentur. XVI. 794.

Epileptici etiam melancholici fieri consueverunt. VIII. 180.

EPILOGISMUS, definitio. XVIII. B. 26. XIX. 354.

EPIEDIUM, ejus facultates. XI. 876. *Ἐπιμήλιδαι*. VI. 619.

ÉPIMELIS (mespilus). XI. 876.

EPIMENIDES profundissime dormiebat. IV. 440.

EPINYCTIDAS sanat Brassica esculenta. XII. 42. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829.

EPIPASTA medicamenta vocanturea, quae inspergantur. XIII. 522.

EPIPETRI folia siccant. X. 282.

EPIPHORA, definitio. XIV. 768. ad *Epiphoras* acharistum et Berytium medicamentum. XII. 749. aerianum *Diomedis* collyrium. XII. 759. *Antigoni* leunculus. XII. 773. aster. XIII. 165. cataplasmata *Heracidae Tarentini*. XII. 743. *Moschionis* collyrium. XII. 745. collyrium trypherum. XII. 757. terrenum. ibid. collyrium trypheron s. delicatulum. XII. 758. collyrium ex violis albis. XII. 768. croceum puerile. XII. 770. cygnus ex terra Samia. XII. 759. emplastrum *Pamphilion* fronti impositum. XIII. 527. *Harpocratium* remedium. XII. 754. *Neapolitae* remedium compos. XII. 752. *Phanion*

Neapolitae. XII. 755. *Serapiacum*. *ibid.* phosphorus. XII. 747.

EPIPHYSES ossium. II. 733. non omnes medullam in se continent. III. 927. usus. III. 132. 922. quomodo ab apophysibus differant. II. 733.

EPIPLOON, ejus descriptio. II. 556. cur *epiploi* nomen acceperit. II. 556. quoddam est ex cibi instrumentis. II. 547. veluti est operculum, caloris fovendi gratia natum. II. 547. ejus usus. II. 285. ex duabus tunicis, arteriis et venis constat. III. 286. nullam habere utilitatem *Erasistratus* putabat. II. 91. XV. 308. ejus pinguedo. II. 565sq. ejusque utilitas. III. 295. ejus generatio. III. 294. in foetu generatio. IV. 651. maximum habent simiae et homines. II. 556. prolapsum *Hippocrates* necessario putrescere dicit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 96. vulnerati symptomata. III. 286. peritoneaeo vulnerato proci-dit. X. 421. quid sit agendum, quando prolapsum jam liveat aut nigrescat. X. 421. num tuto abscindi queat. X. 422. per vulnus labens peritoneaeum divisum significat. VIII. 5. *Epiploi* venae unde. II. 782. 783.

EPIPLOCELE, definitio. VII. 729. XIX. 448. quomodo oriatur. VII. 36. cura chirurgica. XIV. 789.

EPIPLOCOMISTAE saepe homines dicuntur. II. 556.

EPIPLOOMPHALON, definitio. XIX. 444.

Ἐπιπολῶντος pro *ἡλεονῶντος*. XV. 63.

EPISEMASIAE, definitio. XVII. B. 452. XVIII. B. 120.

EPISTAXIS qua aetate ut plurimum contingat. XVII. B. 73. cur sit circa pubertatem familiaris. XVII. B. 638. vere potissimum et aetate grassatur. V. 690. vere potissimum et aetate fit. XV. 82. quibusdam superflua evacuat. X. 512. futurae signum in febribus manus tremulae sunt secundum *Hippocratem*. XV. 826. futuram quoniam pulsus indicet. IX. 505. quando sit salutaris in morbis acutis. XV. 845. futura quomodo indicetur. XVI. 229. signa, quae futuram indicent, secundum *Hippocratem*. XVI. 812. in febre ardente quando sit expectanda. XVII. A. 153. XVIII. B. 259. 260. aliqui ex capitis refrigerio deterius se habuerunt. X. 331. copiosa interdum ad convulsiones deducit. XVI. 809.

larga febrem a lassitudine abortam solvit. XVI. 486. in menstruis deficientibus bonum. XVII. B. 822. modica in surditate et torpore molesta, secundum *Hippocratem*; vomitus his confert alvique perturbatio. XVI. 803. in mulieribus quando sit secundum *Hippocratem* expectanda. XVI. 805. quarto die contingens difficilem judicationem facit. XVII. A. 424. si accidat, quum sudores vel fuerint, vel supervenerint, perfrictionem ferunt, quae malum morbum indicat. XVI. 786. surditatem solvit in febribus. XVII. B. 740.

Epistaxis in exsiccatis mala. XVI. 598sq. undecimo die secundum *Hippocratem* difficilis. XVI. 812. critica. XV. 605. plerumque febres ardentes judicat. XVII. A. 166. critica est, ubi causo supervenit. XV. 748. critica est in causo notho et quidem in eo, cujus sedes in pulmone est. XV. 758sq. criticam secundum quosdam color faciei bonus denotat. XVI. 8. critica quando sit expectanda. IX. 549. critica in febribus ardentibus quando accidat. IX. 753. 756. critica quando sit in febribus expectanda. XVIII. B. 290. criticae futurae signa. IX. 765. XI. 66sq. XIV. 665. quoniam sup-primi nequeat. XIV. 418. eam provocat radix Crocodilii. XII. 48.

ad *Epistaxin* remedia parabilia. XIV. 337. 338. 416. 418. 518. 524. 525. 548. XV. 914. succus hippuridis. XI. 889. curat *Lysimachios*, emplastri modo illita. XII. 64. duplex in ea revulsio est. X. 332. ea laborantes lavandi non sunt, si vero parcius sanguis fluat, lavandi sunt. XV. 721. ea laborantes purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 901. *Heraclidae* ad eam scripta. XII. 689. XIII. 858. *Asclepiadae*. XII. 693. *Andromachi* et *Galenii*. XII. 695. *Aphrodiae*. *ibid.* sistit eam cucurbitula, si ex dextra nare, super hepate, sin ex sinistra, super liene, sin ex utraque, super utroque imposita. X. 316. cucurbitae praecordii affixae sunt efficaces. X. 926. cucurbitae hepati aut lieni admotae. XI. 51. si ex dextra nare contingat, cucurbitula ad hypochondrium dextrum, sin ex sinistra, ad hypochondrium sinistrum sistitur. XI. 296. cucurbitula hypochondrii admota revulsorium remedium est. XI. 319. cohibetur cucurbitulis maxi-

mis praecordiis affixis. XVI. 150. ex dextra nare cucurbitula hepatis affixa, ex sinistra, lienis affixa curatur. XVI. 151. curatur revulsive per venae sectionem. XI. 284. in nimia venaesectione utilis. XVI. 153. 810.

EPISTROPHEUS apud Hippocratem dens vocatur. II. 757. XVI. 681. *Epistrophei* descriptio et usus. II. 756. dentis usus. XVII. A. 374. dens vocatur apud Hippocratem processus odontoides. XVII. A. 371. cur utrinque habeat apophysin acclivem ac prae-longam. IV. 23. et atlantis motus quinam. II. 460. cum atlante articulatio ejusque usus. IV. 23. dentem alii apophysin pyrenoidem vocant. IV. 24.

EPISYNTHETICAE sectae auctor erat *Agathinus* Lacedaemonius. XIX. 353.

EPITHEMATA: *Epithema Andreae*, ischiadicis et arthriticis auxiliatur confestim. XIII. 345. *Asclepiadae* ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. ad aures contusas. XII. 662. totius capitis in fluxionibus cerebri. X. 940. quo *Charicles* usus est ad inveteratum capitis dolorem. XII. 558. 581. coeliacis et dysentericis convenientia. XIII. 306. colicis et inflatis commodum. XIV. 470. ad dentium dolores. XII. 862. diureticum; prodest et calculosis renibus. XIV. 473. hepaticis commodum. XIV. 454. ad hydropicos. XIV. 463. hydropicis commodum, quod adjacentem humorem absorbet. XIII. 257. aliud ex *Critone*, ibid. ad lienosos. XIV. 460. ad podagram sedans dolorem. XIII. 355. ad podagricos et arthriticos quo usus est *Erasistratus* Sicyonius. XIII. 356. ad scorpium ictus. XIV. 179. splenicum. XIV. 377. ad splenis tumorem. XIII. 248. ad stomachi hypochondriorumque vitio laborantes. XIV. 450sq. ventris solutivum. XIV. 472. ad viperarum morsus. XIV. 190. 490.

EPITHYMUM, ejus facultates. XI. 875. humorem melancholicum educit. X. 977. atticum atrae bilis humorem ex ventriculo purgat. XIV. 223. agarico substituitur. XIX. 723. ei succedaneum. XIX. 729.

Ἐπιθός, definitio. IV. 365.

EPOMIS. II. 273. XVIII. A. 314. ad epomida musculi, qui brachium attollunt, unde habeant nervos. IV. 304.

Ἐπημα. VI. 519.

EPULIDES carnosi surculi sunt. VII. 731. *Epulidas* in ore dividimus, ubi

suppuratio se ostendit. XIV. 785. cura. XII. 875.

Epulotica remedia qualia dicantur. XI. 757. XII. 218. ulcus omne planum cicatrice claudere valent. XI. 758. sicca *Andromachi*. XIII. 728. ad chironia *Dioscoridis*. XIII. 694. ex ladano, *Critonis*. XIII. 708. *Epulotica* alia remedia. XIII. 682. *Andreae* malagma, didymaea vocatum. XIII. 346. aridum. XIII. 839. 847. *Asclepiadis* cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. ut *Heliodorus*. XIII. 849. *Magni*. XIII. 849. *Ptolemaei*. XIII. 849. ex pumice. XIII. 849. rufum. XIII. 849. diachylon *Meneceatis*. XIII. 1001. aloë. IV. 770. XI. 822. lapis aegyptius. XII. 198. aes ustum. XII. 242. malagma *Andreae*. XIII. 343. cathaeretica. XI. 756. chalcitis usta. XIV. 289. plumbum lotum. XII. 233. fructus spinae aegyptiae. XI. 819. compositiones. XII. 233. XIII. 380. radices *Cyperis*. XII. 54. *Erasistrati* compositio. XII. 735sq. decoctum florum leucoji. XII. 59. radix lili tostata et cum rosaceo trita. XII. 46. chrysocolla. XII. 286. radix astragali. XI. 841. folia bardanae. XI. 837. folia lili. XII. 47.

Epulotica emplastra. Generaliora quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum. XIII. 690. 726. ut *Alcimion*. XIII. 529. *Andromachi*. XIII. 529. 803sq. arete h. e. virtus vocatum. XIII. 531. *Asclepiadis*. XIII. 524. ex cadmia, quo usus est *Lucius* Cathegetes. XIII. 524. aliud ex cadmia. ibid. emplastrum *Heraclidae*. XIII. 717. emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. gilyum *Halici*. XIII. 645. 802. emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. candidum epuloticum. XIII. 526. candida *Andromachi*. XIII. 530. candidum *Telephanis*. XIII. 532. *Dioscoridis*. XIII. 694. *Euphranoris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. ex ladano. XIII. 525. 529. 708. epuloticum *Moschionis*. XIII. 528. *Pamphilion*. XIII. 527. *Publii* ex vino. XIII. 533. epuloticum pyricauton. XIII. 525. *Telamonis*. XIII. 528. emplastrum aliud. XIII. 932. emplastrum aniceton. XIII. 878. *Critonis* ex herbis cum myrteo cerato. XIII. 863. emplastrum *Herae*. XIII. 765. emplastrum melinum. XIII. 940. ex scilla. XIII. 870.

EQUA ab homine non potest foe-

cundari. III. 170. *Equa* et asinus creant animal mixtum. III. 170. *Equa* et asinus si coeunt, foetum generant, ex utroque parente mixtum. IV. 604. *Equarum* lac. VI. 681. *Equa* ovaria ingentia habet. IV. 596.

EQUAPIUM comeditur. VI. 622. ejus facultates. VI. 637.

EQUI currentes cur spumam ante os habeant. XVII. B. 544. eorum carnes malae. VI. 664. cur manus non habeant nec bipedes sint. III. 175. corpus fortibus unguis et juba ornatum habent. III. 2. pedes velocitatis causa rotundi. III. 185. ungulas habent solidas. III. 186. quali nutrimento utantur. VI. 567. musculorum temporalium conditio. III. 844. quatuor habentis simul coercere impense robusta exercitatio est. VI. 140. equorum lichenum usus. XII. 342. ad equorum scabiem. XIV. 526. equorum admissariorum sanguis utrum crustam moliat et septicus sit. XII. 263. equis admissariis seminis generandi causa ciceres exhibentur. VI. 533.

EQUISETUM, ei succedit chamaepitys. XIX. 730.

EQUITARE jam septennēs adsuecant. VI. 38.

EQUITATIO, crura, visus, collum et viscera in ea imprimis exercentur. VI. 151. vehemens effecit aliquando, ut circa renes aliquid frangeretur, aut alia mala generentur. V. 910.

ERASINI casus febre ardente laborantis. XVII. A. 286.

ERASISTRATEI ab *Herophili* obitu floruerunt. VIII. 715. quomodo a Peripateticis in explicandis physiologicis objectis differant. II. 90. naturam non semper laudant artificem. XV. 306. meningas nervorum principia statuunt. XVIII. A. 86. de sanguinis missione absurda loquuntur. XI. 175. eorum theoria urinae secretionis. II. 68. *Erasistrateorum* judicio vacuatio per purgationem et venaesectionem par est. XI. 328. pulsus definitio. VIII. 759sq.

ERASISTRATUS Chius rationali sectae addictus. XIV. 683. ejus librorum nullus jam supererat *Galeni* tempore. XI. 221. criminatur *Hippocratem*. XV. 702sq. sectatur *Chrysippum* Cnidium. XI. 197. quomodo is debeat esse exercitatus, qui affectus probe velit cognoscere. VIII. 14. de alvi affectibus, de resolutionibus, de podagra scripsit. XI. 192. divisionum

libros fecit. XI. 193. theoria de sede animae. XIX. 315. arterias aërem continere putabat. III. 492. false putabat aortam et arterias spiritum continere, non sanguinem. IV. 664. 671. arterias sanguine destitutas putavit. V. 168. arteriam vas spiritus, venam autem sanguinis vocat. XI. 153. bilem inutilem animalibus esse dicit. II. 78. de atra bile scribere omisit. V. 104. quae de flava bile scripserit. V. 123.

Erasistratus calorem non insitum sed adscititium censet. VII. 614. catheterem adhibuit in urinae retentione. XIV. 751. cerebellum epencranin vocat. III. 673. ex cerebri membranis vulneratis statim animal immobile reddi putabat. V. 609. inutile putat scire, quomodo cibi in ventriculo concoquantur, et humores gignantur etc. XVI. 39. concoctionis theoria. II. 166. XIX. 372sq. negat, concoctionem in ventriculo locum habere. XV. 247. et cor et arterias simul pulsare accipit. VIII. 703. libros scripsit de deglutitione, distributione et concoctione. III. 316. libros scripsit de dissectionibus. IV. 718. elementa corporis ab eo accepta. XIV. 697.

Erasistratus difficile admodum esse dicit, excretionem et colligationem discernere. I. 184. tanquam fame necantem aegros accusat *Hippocratem*. XV. 478. febris definitio. XIX. 342. febrem symptoma judicabat. XIV. 729. de febribus scripsit. XV. 435. sententia de febris et inflammationis ortu. XI. 153sq. de febribus et vulneribus scripsit. XI. 176. in commentariis de febribus affirmat, animale esse in corde, nedum vitalem facultatem. VIII. 760. febres omnes ab inflammationibus ortum habere dicit. XV. 159. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326.

Erasistratus gymnasticae legitimae auctor. V. 879. propriam hepatis substantiam parenchyma putat, nec principalem visceris partem. XIII. 193. putat divisionem venarum in hepate bilis secernendae gratia existere: ea sententia reprehenditur a Galeno. III. 304. humorum vim ignorat. VIII. 191. auctore eo causa hydropis cujusque jecinoris et lienis inflammatio est. XIV. 746. de hydropis anasarca generatione sententia. XVI. 447. inflammationis theoria. X. 461. cura

inflammationum per inediam lustratur. XI. 156. lassitudinem tensivam abundantiam (sanguinis) indicare dicit. VI. 295. lienem sine utilitate esse statuebat. V. 131. de lenteria sententia. XVIII. A. 6. medicinam et scientiam et conjecturam vocat. XIV. 684. de membranis, quae in cordis orificio positae sunt, scripsit. V. 206. unam omni morbo causam tribuit. XIV. 728.

Erasistratus nos mori dicit, quod neque cor ipsum, aërem ex pulmone trahere potest, si respiratio cohibeatur. IV. 473. haec ipsa sententia a *Galeno* lustratur. ibid. et sq. de morte eorum sententia, qui gasibus nocivis, carbonum vapore etc. in medio tolluntur. III. 540. de causa, cur mulier ex frequenti coitu non concipiat. XIX. 326. musculos, si spiritu impleantur, in latitudine augeri, in longitudine vero minui dicit. VIII. 429. nervos a meningibus oriri putabat. V. 602. senex factus novit, nervorum medullam a cerebro proficisci. (Additur totus huc faciens locus.) V. 602. in libro de resolutione duplicem paraplegiam accipit. XVI. 673. parenchymatis definitio. I. 599. statuit, peripateticos nihil de natura recte statuissse. XV. 307. phlegmonem generari docet sanguine ex venis in arterias incidente. III. 493. in phlegmones substantia lapsus est. X. 119. de plethorae generatione ejusque dignotione. VII. 537. *Galeni* ad haec animadversiones. VII. 539 sq. quae nam de causa vasorum structurae mutationis in pulmonibus dixerit. III. 465. pulsus theoria. II. 597. pulsus definitio. VIII. 714. 716. pulsum solummodo vocare videtur motum arteriarum in inflammationibus. VIII. 761. doctrinam de pulsu parum elaboravit. VIII. 497. de pulsus ortu sententia. IX. 507. de causis mutationis pulsus per somnum. IX. 133. causa vehementis pulsus secundum eum. VIII. 646. ex pulsu adolescentis erga ancillam patris cognovit amorem. XIV. 631.

Erasistratus doctrinam de purgantium remedium facultate subvertere studuit. XI. 324. id, quod in urinis febricitantium subsidet, pus esse statuit. XV. 158. de usu respirationis sententia. IV. 471. de sanguinis missione nullam fecit mentionem. XI. 147.

sanguinis rejectioni medendi methodus. X. 377. de sanitate tuenda scripsit. XI. 179. de sanitatis et morborum causis opinio. XIX. 344. ex capite animale, ex corde vitalem spiritum proficisci affirmat. V. 281. spiritum in arteriis contentum ex aëre procreari putat. IV. 706. qui spiritum solummodo in arteriis accepit, non dicere poterat, cur tantae ad renes accedant. III. 364. spiritu vitali cerebri ventriculum plenum putat. V. 185. splehem frustra adesse putat. III. 315. sententia de suffocationis causa in specubus graveolentibus. IV. 496. de via ac ratione, qua suppurati pus per tussim ejiciant. VIII. 317 sq. in retentione urinae ab immensa vesicae tensione, aphronitro tetigit extremum ureteris. I. 158. male ulcus sanat. X. 184. de via opinio, qua fluida e thorace resorpta per tussim rejiciantur. VIII. 311. de valvulis in corde tractavit. V. 166. de distributione vasorum per corpus sententia. XI. 153. venaesectione enim usum non fuisse probatur. XI. 199 sq. 216. 220. *Chrysippum* laudat, in libro de sanguinis rejectione, quod loco venaesectionis membra vinculis excipere consueverit. XI. 230. et venarum et arteriarum originem cor habebat. V. 550. venarum valvulas jam novit. V. 548. tractionem ventriculi nullam esse dicit. II. 60. vesicae felleae, utero, vesicae urinariae et renibus attractricem facultatem denegat. II. 187. viscerum carnem parenchyma vocat. XV. 8. Sicyonius, epithema quo usus est ad podagram et arthritidem. XIII. 356. aliud ejusd. XIII. 357. *Erasistrati* compositio ad asperitudines ac omnes ophthalmias, auresque purulentas, et ad ulcera aegre recipientia cicatricem et ad serpentia oris ulcera. XII. 735 sq.

ERATOSTHENES libros fecit de antiqua comedia. XIX. 65. solis iter tempora constituere putat. XIX. 259. *Eratosthenis* opinio de solis ac lunae a terra distantia. XIX. 283.

EREBINTHUS vide *CICER.*

Ἐρευνός. VI. 533.

in *ERESO* vinum gignitur et odoratum et dulce. X. 832. in *Ereso* quod vinum crescit, ad antidota bonum. XIV. 28.

ERETHISMI nomine quae nam *Hippocrates* significat. XV. 622.

ERETRICAE philosophiae auctor *Medemus Eretriensis*. XIX. 228.

ERETRIENSIS terra, vires. XII. 188. quae colore est cinericio illi, quae admodum albida est, praefertur. XII. 189. terrae succedit calx thebaica. XIX. 727.

ERGASTERIA pagus est, inter Cyzicum et Pergamum quadringentis et quadraginta stadiis distans a Pergamo. XII. 230.

ERICE, ejus facultates. XI. 877. ei succedanea remedia. XIX. 729. *Eri-ces* fructus pro aspalatho. XIX. 725. pro fructu succedanea. XIX. 729. radix pro capparidis radice. XIX. 731.

ERINACEI terrestres carnes contra Elephantiasin commendantur et alios morbos. XII. 321. combusti, eorum vires et usus medici. XII. 354.

Ἐρίσσιον fulcire significat. XVIII. A. 523.

Ἐρύσιον apud *Hippocratem* quid. XVIII. A. 523.

EROSIO, si intrinsecus provenit, vitiosi succi soboles est, sin extrinsecus, aut a valentibus medicamentis fit, aut ab igne. X. 233. *Erosione*, quam anabrosin vocant, solvitur continuitas. X. 233. *Erosiones* quomodo curandae, quae in fracturis ossium ex situ membri proveniunt. X. 437.

ERPYLLON, vide **SERPYPILLUM**.

ERRARE, quinam dicatur. V. 3. se, quo modo quis possit cognoscere. V. 6. quinam in paucissimis spectentur. V. 4. quinam vero in plurimis. V. 4. qui diu consuevit, affectus coercere facile non potest. V. 25.

ERRHINA remedia quae dicantur. XI. 769. *Errhinum Nicerati*. XIII. 233.

Ἐρύσις quid sit apud *Hippocratem*. VII. 592. varie a variis explicatur. XVI. 196. *Galen* hujus verbi explicatio. XVI. 199.

ERRORES prava sunt judicia. V. 372. ob falsam opinionem oriuntur. V. 7. plurimos qui ignorat, honestus probusque. V. 5.

ERUCA, ejus facultates. VI. 639. tam cibis quam medicamentum calidum est. I. 681. lac generat. XI. 772. semen generat. XI. 777. Venerem stimulat. XI. 808. *Erucae* semen pro polii semine. XIX. 740. semen pro satyrio. XIX. 742. semen pro thapsia. XIX. 730. semini succedit *erysini* semen. XIX. 729.

ERUPTIONES ulcerosae, iis medendi *Archigenis* ratio. XII. 468.

ERVILIA, rationes ea utendi et facultates. VI. 538sq. 547. *Erviliae* celerius secedunt pisis, sed minus sunt flatulentae et nutriunt uberius. VI. 543.

ERVUM, ejus vires. XII. 91. XV. 523. amarum. VI. 731. calefacit. XV. 457. detergit. XI. 745. subtile est sine calefaciendi potestate. XIII. 569.

Ervum et legumina in Aeno comedentes, cruribus imbecilli et genu dolentes evadebant. XVII. B. 168. *Erv* usus assiduus in Aeno genu dolores adducebat. XVII. B. 168. farina moderatissime detergit. X. 569. farina siccatur. XI. 730. farina ad ulcera putrida et nomas. XIII. 731. semen amarum et calidum est. XI. 646. *Ervo* boves vescuntur, homines vero ab eo abstinere. VI. 546. sine noxa boves vescuntur. VI. 567. ex *Ervis* aridum cephalicum *Xenocratis*. XIII. 846.

ERYNGIUM, ejus qualitates. XI. 884. pro damasonio. XIX. 727.

ERYSIMUM, seminis facultates. XI. 877.

Erysimum, qualitates et facultates ejus. VI. 548. *Erysini* semen pro erucica semine. XIX. 729.

ERYSIPELAS, definitio. XIX. 441. qualis sit affectus. X. 949. vel sine vel cum exulceratione accidit. X. 949. *Erysipelatis* et herpetis differentiae. X. 1005. ejus et phlegmones communia et ab invicem differentiae. X. 946. in cute magis consistit. X. 946. alias est phlegmonodes, alias oedematodes, alias scirrhomodes. XII. 39. inflammationibus non adnumeratur. XI. 69. inflammatione calidior est et aspectu flavior. XI. 75. calore superante fit. XV. 369. calorem adauget. VII. 5. naturalis color in eo mutatur. VII. 75. pallidum vel flavum, vel ex utroque mixtum colorem habet. X. 946. febris fere semper ei accedit. VI. 860. fervorem aestumque denotat. VII. 618. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. in eo supervacaneum est, causam efficientem inquirere. X. 243.

Erysipelas: dolores in eo unde oriuntur. VIII. 81. in eo pulsum cum dolore sentimus. VIII. 75. cum ulcere nonnunquam complicatum est. VI. 874. exactum quid? — differt a phlegmone, et cataplasmate ex pane et coriandro curari nequit. XII. 39. exqui-

situm solius cutis est affectio. XI. 76. exquisitum biliosa fluxio est. XI. 521. malignum cum parvulis ulcusculis in toto corpore, et praesertim circa caput *Hippocrates* epidemice grassans commenorat. XVII. A. 668sq. phlegmonosum. X. 949. phlegmonodes. XI. 75. phlegmonodes quomodo generetur. VII. 288. in pulmonibus consistentis signa. VIII. 286. purum statim cum coloris mutatione quiescit. X. 951. non purum, sed quodammodo jam phlegmonodes, si plusculum refrigeres, lividam cutim efficit. X. 951. quod anginae succedit, si diebus criticis non dispareat, mortem nunciat. XVIII. B. 268. si ad pulmonem vertatur, dementiam parit, et fiunt aegri suppurati. XVIII. B. 270. ab externis ad interna verti, bonum non est, ab interioribus ad exteriora bonum. XV. 343. foris intro verti, minime bonum, intus vero foras bonum. XVIII. A. 36. ossi nudato superveniens malum. XVIII. A. 119. putredo ab eo aut suppuratione malum. XVIII. A. 119.

Erysipelas quomodo oriatur. VII. 722. XI. 75. 265. XV. 736. gignitur, si flava bilis in aliquam partem decubuerit. V. 121. saepe consulto ab externis medicamentis procreatur. XIX. 1. ex cura per adstringentia et refrigerantia scirrhus generatur. XI. 104. causa flava bilis est. V. 678. VI. 875. IX. 693. bilis pallida in partem aliquam delata. VII. 223. oritur excrementis putrescentibus retentis. III. 686. causa est fluxio biliosa. XVI. 132. humor biliosus. VII. 288. X. 946. *erysipelatis* causa est fluxio humorum. VII. 22. *Erysipelas* ex vitio humorum fit. VII. 211. XV. 365. fiunt ex malis succis. VI. 814. ex plethora. XVIII. A. 279. oritur, si sanguis amarae bili miscetur. XV. 337. phlegmonodes ob flavam bilem exuperantem fit. VII. 723.

Erysipelatis cura. X. 950. cura, postquam inflammatio et fervor ac biliosum abierunt. XII. 38. in erysipelate refrigerationis indicatio magis urget quam vacuatio. X. 898. in eo oleum manifeste calorem auget. XI. 521. medicamentum ad hoc optimum. X. 702. refrigerat acetum. XI. 419. ad erysipelas mediocre alsine. XI. 823. anchusa lycopsis. XI. 813. bilem educens remedium optimum. XI. 341.

ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. utuntur quidam Cupresso admixta polenta cum aqua, aut oxycrato aquoso. XII. 53. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. glaucium. X. 955. XI. 857. ad erysipelas parvum et leve lactuca. XI. 887. ad erysipelas malagma *Nilei* croceum. XIII. 182. malvae cataplasma. VI. 629. radix onocleae anchusae cum polenta illita. XI. 812. oxalis et oxylapathum. XI. 631. pastillus. XIII. 829. pastillus ex *Agathocle*. XIII. 832. pastillus *Andromachi*. XIII. 835. pastillus bithynus. XIII. 837.

Erysipelas juvat Polygonum foris frigidum illitum. XII. 105. sempervivum. XI. 813. succus solani quid efficiat. XI. 588. quidam commendarunt crassum in urina sedimentum. XII. 287. non admodum calidum sanat rhamnus. XII. 111. cura si jam livor partem occupavit. X. 951. si jam livorem contraxerit, cura. XI. 84. si jam lividum factum fuerit, quomodo curandum. XIII. 388. et quomodo, ubi jam nigrescit. XIII. 389. oedematosi cura. X. 952. phlegmonodis cura. XI. 85. ad erysipelas phlegmonodes remedia parabilia. XIV. 514. phlegmonodes curat cotyledon. XII. 41. ad phlegmonodes emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 385. ex *erysipelatis* immodice refrigeratis scirrhosos tumores habere constat. XIII. 993. scirrhositatis post illud relictæ causa. X. 951. scirrhosi cura. X. 953. induratum ac aegre solubile sanat Brassica esculenta. XII. 42. ad erysipelas scirrhosum glaucium non aptum. X. 955. ex vulneribus cura. XI. 85. si ulceri supervenerit, purgatio totius corporis adhibenda est. X. 278. 291. XVI. 152sq. non ulceratum frigidum juvat, ulceratum laedit. XVII. B. 811sq. ad unguem (panaritium) non sanare potest cum pane Coriandrum. XII. 38.

ERYTHRAEI Heraclidis definitio. pulsus. VIII. 743.

ERYTHRODANUM (*Rubia tinctorum*.) ejus facultates. XI. 878. pro lepidio. XIX. 734.

ERYTHROIDES tunica testis. XIV. 719.

Eoxaga. XI. 416.

Escharam efficit calx viva. XII. 237. Chalcitis. XII. 241. XIV. 289. meli-

num *Lucii*. XIII. 850. aliud robustum inscriptum. XIII. 851. diatessaron. ibid. *Philoxeni* medicamentum. XIII. 738. *Escharoticorum* usus in haemorrhagiis. X. 324 sq.

ESCULENTA quae fauces exasperando tussim movent, quomodo vocet *Hippocrates*. XVIII. A. 574. et qualia sint. ibid.

Ἐσκέλευσθαι quid significet. XVIII. A. 453.

ESSENTIA, definitio. V. 593. febriis. XVII. A. 872.

ESTREATICON macedonicum. XIV. 76.

ESTYMARGEI ancillae cura tremore affectae. VII. 602.

ESURIENTES vehementer, os ventriculi contrahi et convelli sentiunt. III. 728.

ETESIAE opinio de causa ventorum. XIX. 292.

ETESIAE venti quales. XVII. A. 388. *Etesiae* quando oriantur. XVII. A. 30. quomodo a prodromis differant. XVI. 410. post canem flare incipiunt. XVII. B. 581. inferunt morbosum statum. XVII. A. 733. eorum directio. XVI. 410. perpetuo aestate spiraverunt. XVII. A. 86.

ETHMOIDES os: usus foraminum ad in—et expirationem. III. 654. *Hippocrates* ea spongiosa vocat. III. 652.

ETNOS quid. VI. 782. XII. 45. fabaceum, etiamsi per triduum coxeris, est flatulentum. XV. 465. ex ciceribus. VI. 532. coctum in tetano lumborum utile. XV. 862. fabarum flatulentum est. VI. 530.

EUANGEI emplastrum viride. XIII. 806.

in **EUBORA** Chalcide locus maris strictus. XVII. A. 651.

EUBULI emplastrum fuscum. XIII. 911. infusum ad dysenteriam. XIII. 297.

EUCHROUM remedium ophthalmicum. XII. 747. emplastrum *Tryphonis*. XII. 843.

EUCHYMA quae. XVII. B. 876. ad **EUCHYMIAM** conferentia. XI. 491. 495.

EUCLIDES contentiosus dicitur. XIX. 234. ejus positio: si duae lineae rectae sese secant, in uno sunt plano, omnisque triangulus in uno est plano. III. 830. terram mundi medium vocat. V. 654. rhombi definitio. XVIII. A. 466. *Euclidis Palatiani* theriaca.

XIV. 162. *Euclides Megarensis* philosophiae dialecticae auctor. XIX. 227.

EUCRASIA difficile et vix in temperamenti incommodationem labitur. IV. 742.

EUDEMUS anatomes erat peritus. XVI. 134. philosophus per sedem exercebat bilem. XV. 565. philosophus tribus quartanis laboravit. XVI. 276. XVII. A. 250. habitu erat bilioso. I. 631. 632. metatarsum et metacarpum similiter ex ossibus quinque constare dixit. III. 203. nervorum anatomen scripsit. VIII. 212. nervum opticum meatum vocat. XIX. 30. uteri cornua cirros vocat. II. 890. peripatetici morbus narratur, et quid *Galenus* de eo praedixerit. XIV. 605. emplastrum *Isin* nudatae meningi imponit in fracturis calvariae. X. 454. ab *Eudemo* pastillus ad dysentericos. XIII. 291.

EUDIOS graecis vocata theriaca. XIV. 33.

EUDOXI theoria de causa incrementi *Nili*. XIX. 301.

EUECTICA est boni habitus conservatrix. V. 862. parva magis castigat. V. 863.

EUMERUS Tegeata Deos ignorat. XIX. 250.

EUETHIA, definitio. XVIII. B. 237.

EUEXIA, definitio. IV. 740. 751. 752. absoluta quae. XVII. B. 362. athletarum periculosa. IV. 752. V. 820. cur. IV. 754. athletica cur sit solvenda. XVII. B. 364. ejus solutio evacuatio est. XVII. B. 364. gymnastica quae. XVII. B. 362.

EUGENII composit. ad orthopnoeam. XIII. 114.

EUGERASIAE compositio ad spleneticos. XIII. 244.

ad *Eunochos* teneros emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511.

EUNOMUS Asclepiades. XIII. 850. ut *Eunomus* confectum. XIII. 851. ut *Eunomus* medicamentum ad nomas. XIII. 852.

EUNUCHI quomodo se habeant. IV. 572. feminis similes evadunt. XVIII. A. 41.

Eunuchi carne molli praediti sunt. XIII. 662. humidi sunt. XII. 221. sunt humidi et molles. XII. 1004. casus eunuchi in polypo, qui nihil ferre poterat, et rosis sanatus est. XII. 690. in *Eunuchis* quomodo sit cutis capitis comparata. XVII. B. 4. in eunuchis

vehemens refrigeratio non est inducenda. XII. 507. eunuchis cadmia convenit. XII. 221. *Eunuchi* num nec podagra laborent, nec calvi fiant. XVIII. A. 40. ad Eunuchos emplastrum commodum. XIII. 511.

EUPATORIA herba saepe patienti jecinori auxiliata est. XIV. 227.

EUPATORIOS theriaca. XIII. 909.

EUPATORIS Mithridatis antidotus diascincus. XIII. 152.

EUPATORIUM, ejus facultates. XI. 879. hepati convenit. X. 920. ei succedit chamaepitys. XIX. 729.

EUPHORBII vocatur *Menoetiadae* occisor a Philone. XIII. 270. in occidentalis orbis regionibus nascitur. XIII. 567. plantae cujusdam spinosae in Maurusiorum terra nascentis succus, facultate calidissimus, et de ipso libellus parvus scriptus est *Jubae* regi Maurusiorum. XIII. 271. facultates. XI. 879. calidum est. I. 649. caducum et statim evanescentem calorem habet. XIII. 586. nocentes humores discutit, viscosos extergit, crassos secat et flatu attenuat et educit. XIII. 274. vetus quoad vires recentiori multo inferius est. XIII. 620. aliae differentiae ex aetate ejus provenientes. ibid. et sq. ad alopeciam. XII. 389. ad palpitationem. VII. 600. agarico substituitur. XIX. 723. pro struthio. XIX. 744. ei succedanea. XIX. 729. ex euphorbio acopon barbaricum. XIII. 1035. ex euphorbio composita medicamenta ad nervorum vulnera. XIII. 620. ex euphorbio remedium compositum. X. 396. utilitas ejus in nervorum puncturis. X. 396. ex euphorbio emplastrum. XIII. 588.

EUPHORBUS euphorbii nomen dedit. XIII. 270. *Euphorbii* antidotum cinnamomum. XIV. 761.

EUPHRANORIS emplastrum epuloticum. XIII. 525.

EURIPIDES nihil eorum, quae generantur, perire dicit. XIX. 334. quid de athletis sentiat. I. 32. ejus dictum de athletis. I. 23. Deos negasse videtur. XIX. 250. dicit: stellae in coelo sunt ornatus opificis sapientiae. XIX. 253. qualem gladium amphidexion vocet. XVIII. A. 147. ejus locus, quo Theseum loquentem introducit. V. 418. versus. XVIII. B. 8. versus ex Hypsipyle. XVIII. A. 519. dialogus *Herculis* ad Admetum. V. 413. cur Medeam megalosplanchnam voca-

verit. V. 317. versus ex Medea demonstrantes, iram ratione esse compescendam. V. 307. ex Oreste versus. XVIII. A. 384.

EURONOTUS ventus qualis. XVI. 400.

EUROPA natura omnium ab Asia differt. IV. 798. *Europae* ab Asia differentiae secundum *Hippocratem*. XVI. 317.

Europaei agrestes, duri, feroces et iracundi sunt. IV. 800.

EURUS ventus. XVI. 407. 408. aestuosus est. XVI. 409. ab aurora ruit. XVI. 406. circa brumam fiat. XVI. 409. Favonio oppositus est. XVI. 444. siccus est. XVI. 409. ab ortu solis spirat. XVI. 399.

EURYANACTIS filiae febre ardente laborantis casus. XVII. A. 590.

EURYPHON scripsit quaedam, quae *Hippocrati* tribuuntur. VII. 960. anatonies peritus. XV. 136. auctor dicitur libri hippocratici de salubri victu. XV. 455. ejus de febre livida locus. XVII. A. 888. gnidiarum sententiarum auctor dicitur. XVII. A. 886. lac muliebri phthisicis commendat. VII. 701. lac tabificis commendat muliebri. VI. 775. in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. multa passim de remediorum usu scripsit. XI. 795. de succedaneis scripsit. XIX. 721.

EURHYTHMUS pulsus. VIII. 516. XIX. 409.

EUSCHEMO *Spadoni* inscripta colica. XIII. 287.

EUSTOMACHA remedia, definitio. XIV. 761.

EUTHYMENES, opinio de causa Nili incrementi. XIX. 300.

EUTHYPOROS, instrumentum, ad fracturas cruris aptum. X. 443.

EVACUANTIA remedia, usus eorum in morbis a melancholico humore ortis. V. 144.

EVACUATIO, definitio. XVI. 752. duplex est. VI. 79. quando secundum empiricos sit instituenda. XVI. 111. qua via fieri possit. I. 382. commoda loca quae. XVII. B. 439. quomodo fiat, quo tempore et per quem locum bene considerandum est. XVI. 120. modus bene in morbis est considerandus. XVI. 97. exsiccat corpus. I. 373. citam spiritus efficit. VII. 597. largae pulsum efficiunt vermiculantem. IX. 312. modi varii, quibus ea pera-

gi possit. XVI. 147. XVII. B. 657. cautela in ejus usu adhibenda. XVII. B. 359. autumnus et vere potissimum fiat. XVI. 122. jucundissimum tempus ver, deinde autumnus. XVI. 127. hieme aut aestate si necessaria sit, quae sint observandae regulae. XVI. 122. in ea copia non consideranda est, sed qualitas. XVII. B. 443. ad lypothymiam usque quando sit in usum vocanda. XVII. B. 444. quae per totum corpus est, quomodo fiat. XVI. 121. omnis, nisi paulatim fiat, vires prosternit. XVII. B. 14. convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. consuetudinis dignitas ad ejusdem modum constituendum. XVI. 124. quos morbos excitavit, sanat repletio. XV. 110. immodica vires laedit. X. 812. nimia periculosa. XVII. B. 364. ipsa quomodo dolores concitet. XV. 63. quibusnam in morbis sit periculosa. X. 639. quae per balnea fit, non magna est. XVI. 126. tollit expletionem. XVI. 173. quando conveniat et quando noceat. XVII. B. 358. in febribus ardentissimis et siccissimis caput rei est. VII. 153. citra periculum est in febribus continentibus ex meatuum constipatione. X. 639. quando sit in febribus continuis vitanda. XI. 44. plenitudinis cura. XVII. B. 502. quanam sit moderata dicenda et quae molesta. XVI. 97. immodica causa faciei Hippocraticae. XVII. B. 87.

Evacuationis nomen de solis liquidis dicitur. XVII. B. 7. per vomitum indicationes et contraindicationes. XVI. 142 sq. quantitatem indicant vires. XVII. B. 364. scopi. XVI. 99. indicationem praebet consuetudo. XI. 45. et corporis habitus. XI. 46.

Evacuationem quid dicat Hippocrates. XVI. 105. quamcumque vocat Hippocrates vasorum inanitionem. XVI. 106. quinam affectus requirant. I. 392 sq. XI. 260. per δ Hippocrates significat. XVII. A. 612. indicantia symptomata. XVI. 115. ad animi deliquium fieri posse unde sit cognoscendum. XVI. 268. per *evacuationem* quinam judicentur morbi. XVIII. B. 160.

Evacuatione egemus in qualibet plenitudine. XI. 259. integra laeduntur calidi et sicci. XI. 45. nimia orta animi deliquia curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. ex evacuatione convulsio acutissima et periculosissi-

ma. XVII. B. 855. XVIII. A. 123. ex immodica evacuatione morbi. X. 637. in *evacuatione* est etiam ad morbi genus respiciendum. XVI. 124. ex *evacuatione* spasmus fieri Hippocrates monet. XIII. 153.

Evacuationes naturales si retinentur, astrictio adest secundum Methodicos, si autem magis efferuntur, fluor. I. 80. complexus autem morbi est si et retinentur et efferuntur. I. 80. quomodo fiant. XVI. 106. morborum causae. XV. 114. spontaneae quales. XVIII. A. 24. regulae generales in earum administratione servandae. XVII. A. 970. ad quae sit in iis administrandis respiciendum. XVI. 118. pro humorum inclinationibus instituere Hippocrates praecipit. XVI. 61. in morbis impetu naturae factas Thucydides purgationes vocat. XVII. B. 168. diuturnae articularum siccitatem efficiunt. VII. 313. sinceræ desinentes exacerbant. XVI. 752.

EVEMERI collyrium ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777. aliud. 778. collyrium ad dolores et affectus. XII. 774. psoricum. XII. 788.

EVENI ad stomachi subversiones doloresque. XIII. 178.

EVENOR commemoratur. XVIII. A. 736.

$\text{Εὐν} \delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma\alpha\iota$, quid significet. XVI. 732.

EVISGERATI quinam. V. 313. 316. 318.

EVULSIO continuitatis solutio in nervis vocatur. X. 232. et ruptura ejusdem sunt generis. VI. 872.

EXACERBATIO, ejus effectus. XVI. 389 sq. in ea alvus ducenda non est. XVI. 255. purgatio in ea quando sit instituenda. XVI. 255. cibus in ea subtrahendus. XVII. B. 379. XIX. 204. cur etiam in iis nonnunquam iudicationes fiant. XVI. 270.

$\text{Εξαιγεμν} \mu\epsilon\tau\alpha\iota$ tumores quales et quomodo curentur. XVIII. B. 523.

EXAMEN cum aegroto instituendum. XVII. A. 995 sq.

EXANTHEMATA culicum morsibus similia Hipp. variis in locis commemorat. XVII. A. 394. capitis sunt ulcerationes factae in cute subrubicundae et asperae. XIV. 396. quomodo morborum causas doceant. XIX. 495. in uteri affectibus ad cutim erumpentia quid significant. XVII. A. 358. nigra in peste aliqua salutem portende-

bant. X. 367. ad *Exanthemata* balanus myrepsica. XI. 846. radix Cyclamini. XII. 51. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad exanthemata in capite remedia. XII. 496. ad exanthemata in mento remedia. XII. 824. ad exanthemata, sed non ad omnia utile emplastrum *Attalici* album. XIII. 421. (singula exanthemata vide suis sub nominibus.)

EXARTICULATIO vide LUXATIO.

Ἐσθθρους quosnam vocaverit *Hippocrates*. XVIII. A. 370.

Exasperentur sensibilibus quanam partes. XVII. A. 900.

Exasperare quanam conveniat. XVII. A. 900sq.

Exasperata quomodo curentur. XVII. A. 901.

EXCALEFACIENTIA remedia: qualia sint. XI. 775. postulat id, quod a frigore congelatum est. XI. 720. eorum secundum *Galenum* quatuor sunt ordines. XIII. 368. ea quoque huc pertinere videntur medicamenta, quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur. I. 650. conducunt et doloribus colicis et iis, qui a calculis fiunt. VIII. 83sq. ecchymoses sanant. XVI. 161. spiritum attenuant et corpora reddunt rara. VII. 600. excalefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334.

Excalefacit: absinthium. XI. 844. acetum aliquantulum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. acria. XII. 161. adstringentia. XI. 412. acopon ut *Castus*. XIII. 1037. aphace. XI. 844. aquae dulces calefactae. VI. 183. nonnunquam etiam frigida. I. 689. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. atractylis. XI. 842. atramentum sutorium. XII. 238. balanus myrepsica. XI. 845. balsamum. XI. 846. brassica. XV. 179. buniun. XI. 852. castoreum. I. 649. 681. XII. 337. chalcitis. XII. 241. conyza. XII. 35. dauci semen. XI. 862. daucus. XI. 862. dracontium. XI. 864. lignum ebeni. XI. 867. elaphoboscus. XI. 873. elenii radix. XI. 873. epithymon. XI. 875. eruca. VI. 639. erysimum. XI. 877. euphorbium. J. 649. ferulae semen. XII. 85. foenum graecum. VI. 537. helleborus albus et niger. XI. 874. lauri folia et fructus. XI. 863. lenticula. XV. 179. leontopetalon. XII. 57. leucacanthos. XII. 58. lini semen. VI. 550. omnes liquores probi.

XIII. 567sq. lolium. XI. 816. lotus agrestis. XII. 65. mentha. XI. 883. misy. I. 649. myrrha. XII. 127. oleum. XI. 529. oleum laurinum. XI. 520. pastinaca, daucus, carum. VI. 654. peryclimenon. XII. 98. peucedani radix. XII. 99. pinguedo omnis. II. 286. piper. XI. 421. pulegium. XI. 857. resinae omnes. XIII. 368. ruta. I. 682. salvia. XI. 873. Sandaraca. XII. 235. saporis omnes amari. XI. 685. schini flos. XII. 136. scordium. XII. 126. serpyllum. XI. 877. sulphur. XII. 217. thapsia. XI. 885. thymus. XI. 887. zingiberis radix. XI. 880.

EXCANDESCENTIA vehemens causa febris ardentis. XV. 740. febris ephemeræ causa. XI. 6. *Excandescantie* in cor et pulmones effectus. XVII. B. 258. in pulsum effectus. XVII. B. 258. excandescantias sequuntur deliria. XV. 598. ab excandescencia animi deliqui cura. XI. 59.

EXCEREBRATI quinam. V. 316.

EXCESSUS omnis per contrarium excessum sanatur. X. 534.

EXCITARE quando conveniat. XVII. A. 903.

EXCLAMATIO vehemens vocem raucam reddit. VIII. 268.

EXCOCTIO est virium dissolutio. XV. 625.

EXCORDES quinam dicantur. V. 310. 316.

EXCORIABILIA animalia quae. II. 644.

EXCORIATIO, definitio, et qua in re a sectione differat. II. 349.

EXCORIATORIUM lichenum *Apii Phasci*. XII. 841.

Axiorii. XII. 841.

Menecratis. XII. 846.

Pamphili. XII. 839.

EXCREATIONES in febribus non intermittentibus lividae, cruentae, foetidae, biliosae omnes malae. XVI. 478. ex pectore et pulmone promovent amygdalae. XI. 827. ex pectore et pulmone contingentibus incommoda sunt desiccantia. XI. 776. ex pectore et pulmone promovet ari radix. XI. 839. crocodilii radix. XII. 47. dracontium. XI. 839. faba. XII. 49. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. thymus. XI. 888. *Excreantibus* aegre theriaca *Euclidis* Palatiani prodest. XIV. 162.

EXCREMENTA et EXCREMENTUM, definitio. VI. 8. quomodo emittantur.

VI. 64. quomodo oriantur. VI. 7. eorum egestionem muscoli abdominales adjuvant. II. 584. 587. duplicis generis sunt, vaporosa et aquosa. III. 686. cognitio eorum quomodo debeat esse comparata, ut exinde concludere possimus, utrum sint proficua an noxia. XVI. 239. quibusnam causis remorentur, et quo pacto, quod retemore est, extrudatur. VI. 68 sq. si quae intus ad cutim haerent, evocat balneum. VI. 184. alimentorum duplici ratione, qualitate et quantitate noxam afferunt. IV. 742. abundantia eorum lassitudinem gignit ulcerosam. VI. 195. in principio morbi non iudicant. XVI. 259. acria et inaequalia quomodo fiant in iis, qui ventres calidos habent, et quomodo curentur. XV. 895. 898. ictericorum quonam respectu sint alba dicenda. XVI. 542. alba in phrenitide malum signum. VII. 662. XVI. 541. albida quid significant. XVIII. B. 139. albicantia, spumosa et circum biliosa in acutis biliosis malum. XVI. 625. valde aquosa, alba, ex viridi pallida aut vehementer rubra aut spumantia mala. XVIII. B. 139. aquosa, tenuia et serosa humiditatis signum. XVII. A. 708. biliosa Hippocrates vocat sinceram. XVII. A. 70. biliosa febris ardentis signa. XVII. A. 695. biliosa non ferunt lactis usum. XVII. B. 875. alba quid denotent. XVI. 184. per alvum eorum deiectiones adstringentia retinent. X. 547. alvi suppressa, aut dura aut pilulata quales morbos denotent. XV. 472. aquosius et pituitosius unde fiat. VII. 223. per balneum vacuantur. X. 710. circum colorata quae dicantur. XVI. 627. crassa quando fiant. XVI. 74. cruda ubi adsunt, purgantia non sunt adhibenda. XV. 901. cruenta unde oriantur. XV. 113. XVIII. A. 725. quid significant. XI. 60. biliosum hepatis expurgat. VII. 222. biliosa interdum bona, interdum spumantia educit mulsam. XV. 657sq. biliosorum copiam quomodo augeat aqua mulsam meracior. XV. 660. biliosum herpetes gignit. X. 291. biliosa multas vigilias gignunt. XVI. 434. bilis atra in iis mortale signum habetur. XVI. 218. eorum dignitas in statu bilioso discernendo. I. 632.

Excrementa omnia cur boreas ex corpore absumat. XVII. B. 609. ca-

lida et biliosa nidorosas. VII. 209. cerebri qua via eliminantur. II. 859. cerebri purgantur per meatus in os, aut per nares. III. 687. cerebri crassa purgantes meatus. III. 693. cerebri per nares defluunt. III. 649 sq. maxima per sinciput diffiliari solent. XVII. A. 808. quod a cerebro defluit, non pituita sed mucus s. gravedo dicendum. XV. 325. cibos referentia ubi sunt, quando exercentur, iis exercitii pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. cocta quae nam Hippocrates dicat. XV. 596. cocta non cohibenda sunt. XVI. 194. ubi computrescunt, quales morbos provocent. III. 686. de coctionis conditione certiores reddunt. XVII. A. 140. concoctionem aut cruditatem indicant. XVI. 70. copiosiora, mediocriter cocta indicia sunt temperamenti calidi et humidi simul. I. 327. cruda qualia. XVI. 187. cruda ac tenuia, horrorem et rigorem, non autem febrem concitant. XVI. 186. cruentorum quatuor differentiae. VII. 246. cutis quibus sit acra et mordax. VII. 284. quae per cutim et urinas exeunt, emplotomene cohibent. X. 547. caprinis stercorebus similia quando dicantur, et unde fiant. XVI. 599. carniū recens mactatarum loturis similia signa sunt hepatis affectionis. VIII. 359. nondum in chylum mutata denotant, ventriculum non concoxisse. VII. 446.

Excrementa capitis in os, nares, aures et oculos illabuntur. VI. 420sq. morbi inde orti eorumque cura. VI. 422sq. ad ea eliminanda quatenus partes conferant. IV. 456. cruditatem aut coctionem indicant. IX. 611. XVI. 211. 248. expellit exercitatio. VI. 88. expellit facultas expultrix. XV. 246. expellendis viam faciunt vina nobilia. X. 486. naturae ad ea evacuanda varii apparatus. III. 686. num de febre ardente certiores reddant. XVII. A. 690. in decretoriis sunt plurimum pulsus lati. IX. 93. foetidum quid significet. IX. 593. XVI. 184. 217. XVIII. B. 143. fuliginosorum copiam denotat celeritas contractionis in pulsu. IX. 272. eorum generationis causae. IX. 272. exigua, glutinosa, alba et subpallida malum. XVIII. B. 140. exigua, tenacia et alba colliquationis signum. XVI. 184. uberiorum generatio unde. VII. 230.

gigni prohibet actionum inter se symmetria. IV. 743.

Excrementa ciborum halitiosa quae. X. 547. humida quae. X. 547. humidiorum exuperantia terminus est inter senectutem et aetatem decrescentem. VII. 680. incocta qualia, et quid significant. IX. 592. in ictero quomodo se habeant. III. 360. VIII. 373. immoderationis causae. VII. 223. inflammationum causae. VII. 387. in omni inflammatione putrescunt. VII. 387. invite et intempestive effluunt, quibus sphincter ani resolutus est. III. 335. VIII. 404. XVI. 667. XVII. B. 51. liquidum cruditatem indicat. XVI. 184. ejus causa. XV. 802. XVI. 183. XVIII. B. 134. liquida quomodo esse debeant comparata. XVI. 182. XVIII. B. 133. quando liquida sint commoda et quando non. XVIII. B. 134. liquida nonnunquam iis fiunt, qui prae-ter consuetudinem coenaverunt. XV. 552. liquida biliosa quarto die in febre quid significant. XV. 840. liquida lutosa hepar affectum docent. XVI. 719. liquida et pallida unde fiant in causo. XV. 740. 760. liquida fiunt in ultimo phthiseos stadio. XVIII. A. 116. liquida omnia sunt deteriora. XVI. 190. perliquida cruditatem significant. XVIII. B. 139. lividum ab atra bile sed modica oritur. XVI. 184. XVIII. B. 142. quid significant. IX. 593. XVI. 188. melancholicum quod dicatur. X. 916. melancholicum ex liene cur non in intestina ano propinqua sed in ventriculo ipsum excernatur. III. 360. melancholicum lien gignit. VII. 222. mera omnia *Hippocrates* reprobatur. XVII. A. 319.

Excrementa mollia et sicca sunt eorum, qui multum edunt, et multum laborant. XVI. 190. mordacia quomodo per clysteres acres possint curari. XVII. A. 913. mordacia duobus modis ad motum incitantur. XVI. 186. mordentium confertim actorum citatio motus horroris causa. X. 710. naturalia aut praeposteria quid significant. IX. 589. nigra qualia. XVII. B. 681. colorem ab atra bile pura habent. XVI. 184. XVIII. B. 142. pessima sunt. XVII. B. 681. quid significant. IX. 592. XVI. 187. nigra quomodo ab atra bile differant. XVII. B. 687. nigra, aut pingua, aut livida, aut aeruginosa, aut foetida malum. XVIII. B. 142. nigra et ster-

corosa cum comate secundum *Hippocratem* parotidis indicia. XVI. 836. nigra in febre mortem denotant secundum *Hippocratem*. XV. 823. nigra aut praerubra a sanguinis eruptione mala. XVI. 786. nigra observata sunt a *Galeno* in pestilenti morbo. V. 115. XVII. B. 683. optima qualia sint. IX. 574. XVIII. B. 130sq. optima qualia secundum *Hippocratem*. IX. 587. 591. XVI. 182. XVII. B. 398. oculorum in nares defluunt. III. 809. palati, narium, oculorum et aurium pauca et concocta, cerebri calidi indicia sunt. I. 324. pallidum quid denotet. XVI. 184. quae in pectore et pulmone continentur, bechicis vacuantur. X. 801. pessima quae. XVI. 183. pingua quomodo fiant. XVI. 184. XVIII. B. 142. quid significant. IX. 593. colli- quationis sunt indicia. XVI. 188. XVII. A. 708. pituitosa et frigida acidas corruptelas adducunt. VII. 209. per pedes cur non edantur. III. 236. prava nutritionem frustrantur. XV. 235. prava quibus in ventriculo colliguntur, iis cibi facile corrumpuntur. VI. 568. pravitas qua in re consistat. VII. 222. pura quae dicantur. XVII. A. 320. si diutius in corpore morantur, putrescunt. II. 185. putridos morbos procreare possunt. VII. 34. qualitates a calore innato proveniunt. II. 89. quae prius quieverant, ad motum excitantia. VII. 181. rufa quando fiant. XVI. 187. secretio, symptomata inde petenda. VII. 63. secretionem laedentes causae. VII. 221. serosum renes expurgant. VII. 222. serosa ubi redundant, quales morbos procreant. VII. 224. sicca quae. X. 547. a coitu sicciora fieri *Hippocrates* observavit. XVII. B. 295. sicca quando sint in causo. XV. 761. sincera quae dicantur et quid significant. XVI. 185. 617. XVII. A. 70. XVIII. A. 107. 122. haec in morbis diuturnis mala secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 106. sincera sequuntur dysenteriam. XVIII. A. 122. variae species. VI. 63. 249. quarum quaelibet vacuationem postulat. VI. 64. spumea et biliosa educit mulsa pura. XVI. 186. spumeum quid denotet. IX. 594. XVI. 184. XVIII. A. 128. XVIII. B. 140. febres exacerbant. XVI. 705. 708. XVII. A. 321. spumosa quomodo oriantur. XV. 658. XVI. 186. XVIII. A. 128. et in qui-

busnam febribus maxime occurrant. XV. 658. *Hippocrates* ea damnat. XV. 661. stridentia quid significant. IX. 593.

Excrementa subarenosa qualia *Hippocrates* vocet. XVI. 761. subcalida et putrida ubi vehementius moventur, horrorem, rigorem et febrem provocant. VI. 240. XVI. 186. sublivida et turbulenta suspecta sunt. XVI. 747. subpallida quid denotent. XVI. 184. crassum in ulceribus sordes vocantur; tenuius sanies. X. 176. ut cum urinis excernantur, diureticis opus est. X. 801. vacuatio omni febrī utilissima. X. 712. vacuationem efficit balneum. X. 712. varia quid significant. XVIII. B. 143. ex viridi-pallida quid denotent. XVIII. B. 140. in venarum concoctione triplex. VII. 222. concoctionis, quae in venis fit, tria sunt. XVI. 300. viridia quid significant. IX. 592. viridia bilis aeruginosae indicia sunt. XVI. 187. viscosa quid denotent. IX. 593. vitia eorum quae. XVI. 300. vitii medetur vacuatione et alteratione. VI. 242.

EXCRESCENTIA vermiformis cerebri. II. 729. ad *excrecentias* emplastrum ex scilla. XIII. 870. epuloticum siccum. XIII. 729. *excrecentias* reprimat haematites in pollinem redactus. XII. 196. ad *excrecentias* Hercules vocatum remedium. XIII. 858. eas emolliendi et liquandi vim habet *Silphium*. XII. 123.

EXCRETIO (vid. *EXCREMENTA*) definitio. XIV. 726. XVII. B. 489. XIX. 363. a calido provocatur. XVII. B. 293. et colliquatio aegre discernuntur. (*Erasistratus*). I. 184. loturis carniū similis, per inferiora, hepatis inbecillitatem denotat. VIII. 46. *excretionis* organa cur adsint. II. 22. nūciū pulsus altus. IX. 549. *excretio* seminis speciem referens in *Perintho* iudicatoria erat. XVII. A. 979. *excretionēs* si biliosae fuerint in faucibus morbis aut tuberculis, corpus simul aegrotat. XVII. B. 472. omnes cohibet vinum austerum. XV. 647. decretoria quinam pulsus portendant. IX. 68. decretorias cur pulsus altus simul et celer denotet. IX. 424. locum affectum ostendunt. XVI. 116. quatenus indicent locum affectum et affectiones ipsas. VIII. 44. lividae, cruentae, graveolentae et biliosae in febribus non intermittentibus omnes

malae. XVIII. A. 188. lividae, foetidae et cruentae in febribus non intermittentibus malae sunt. XVI. 216. partim secundum, partim praeter naturam fiunt. XV. 317. pessimae quae. IX. 428. criticae pessimae quae. IX. 549. eam stimulat acrimonia. XVI. 50. pravae commode exeuntes bonae sunt. XVII. B. 726. *Excretionibus* quinam morbi non juventur. XVII. A. 132.

Ἐξεχθεόγγχοι quinam dicantur. XVIII. A. 504.

EXEDENS aridum sine morsu. XIII. 837. aridum *Lecanii Arei*. XIII. 840.

EXEDENTIA ulcera *Hippocrates* phagedaenas vocat. XVI. 460. ulcera quae exeduntur, tum maligna sunt, tum malorum succorum soboles. X. 291. vide *Cacoethe* ulcera, et *ULCERA* cacoethe.

EXELCYSMUS, definitio. XIX. 462. *Exercitata* quae sunt, aegre immutantur, et valentiora sunt. XV. 414.

EXERCITATIO et *EXERCITATIONES*: merides ad eam aptissima. VI. 127. domus conditio, in qua fit. VI. 127. genera ejus tria. VI. 37. labor et motus an idem. VI. 85. causa est abundantiae bilis. XIX. 488. acuta corpus gracile reddit. X. 994. acuta corpus attenuat. VI. 321. quanam aestate et quae hieme sit instituenda. XV. 211. quo anni tempore et in quonam orbis loco fiat. VI. 125. brachiorum et manuum. VI. 146. tum animi tum corporis modica, calor naturalis servatur. VI. 41. caloris incrementum inde venit. VI. 137. carniū, adipis et succorum abundantiam minuit. XVII. B. 8. cautela, qualibet in exercitatione observandae. XIX. 692.

Exercitatio celeris. VI. 144 sq. celeris extenuat. VI. 391. ante cibos maxime commendanda. VI. 764. ante cibum cur saluberrima, post cibum noxia. XV. 239. a cibo celeres obstructionum hepatis causae. XV. 194. omnium cognitio gymnastica est. V. 885. in iis collapsionis signum sudor vehementis. XVII. B. 18. ejus commoda. XIX. 690. omni quid commune. VI. 137. consuetudine delectant, inconsumtae lassant. VI. 323. qualem poscat optimus corporis status. VI. 156. ad eam qua ratione corpus praeparandum. VI. 90. ad exercitationem quodnam corpus ineptum. VI. 322. flori-

dum corpus reddunt. XVII. B. 17. corpora pinguiora reddunt. XVII. B. 11. corporis respirationem celeriores reddit. V. 152. crurum. VI. 146. eam Hippocrates saepius curam vocat. XVII. A. 148. ejus effectus. VI. 87. X. 717. excrementa ad motum incitat. VII. 181. exhalationem juvant. VI. 418. exsiccant. XVII. B. 673. evacuāt, quae per singulos dies acervantur. XVI. 126. qui om̄erunt, maxime febribus corripuntur. VII. 279. ab exercitiis frigida potio, nisi calidum praebibas, tuta non est. XV. 194. exercitatio habitui corporis est adaptanda. XVII. B. 8. humilis crassum reddit corpus, multa siccit, mediocris obesum reddit. VI. 321. humores foras propellunt. XVI. 75. 105. intermissae effectus. XV. 151sq. discutit lassitudinem ulcerosam. VI. 197. nimia lassitudinem ulcerosam producit. VI. 195. lentae corpus implent. VI. 391. lumborum. VI. 146.

Exercitatio mediocris ad meatuum constipationes valet. X. 535. in diocri perspirationem corporis universi salubrem reddit. I. 371. ejus mensura. VI. 129. modicae renum affectibus conducunt. XVII. A. 838. multae dolores tensivos et ulcerosos producunt. VIII. 103. ejus in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. musculorum thoracis. VI. 152. natura ejusdem et utilitas. XVII. B. 317. calidis naturis non convenit. VI. 368. nimia extenuationis causa. XVII. B. 84. diversorum organorum. VI. 146sq. ejus ultima pars apothera est. VI. 167. philosophiam eam quidam existimant. XIX. 231. praeparatoria post venerem in usum vocanda. VI. 225. proprietates singularum. VI. 139. pulmonis et thoracis. VI. 147. pulsus per eas mutationes. VIII. 467. IX. 143sq. quomodo pulsum immutent. VIII. 849sq. 852. qualitates s. differentiae. VI. 136.

Exercitatio: ejus in respirationem effectus. VII. 772. siccit. X. 346. exercitationes senibus conducentes. VI. 321. quomodo eae perspiciantur. VI. 322. utilitas ad senes calefaciendos et humectandos. VI. 358. sola nonnunquam plethoram sanat. X. 288. species. VI. 133. cognovisse eas is debet, qui hygieinem exercet. VI. 135. succos crudos foras pellit. VI. 277. succos ad cutem ducunt. XVII. B. 304.

temperamento calido et sicco conducentes. VI. 391. tempus ejusque usus. VI. 88. tempus aptum quod. XIX. 692. utendi modi. VI. 136. ad perfectionem quacunque in re utilitas. V. 733. ad sanitatem tuendam utilitas. VI. 86. utilis iis, quibus succi crudi et lassitudo ulcerosa junguntur. VI. 286. valens quae. VI. 139sq. nihil ad bonam valetudinem conferre, *Asclep.* docet. VI. 39. vehemens. VI. 139. vehementes. VI. 145sq. vehementes caput replent. XI. 363. quae post Venerem adhibeantur. VI. 221. quales sunt iis, qui facile vertigine etc. vexantur. VI. 324. vitanda sunt, dum fames urget. XVII. B. 474.

Exercitatorum ad summum venientes euexiae periculosae. IV. 752. habitus probus cum sanguinis et carnis repletionem naturalium facultatum robur servat. XV. 217.

EXFOLIATIO ossium futura quibusnam signis cognoscatur. XVIII. B. 559. quomodo sit curanda. XVIII. B. 560. et quomodo, si grandis fragmentum ab osse recedat. XVIII. B. 563. *Exfoliationem ossium* juvat radix Peucedani. XII. 100.

EXHALATIO (conf. *PERSPIRATIO*.) quomodo augeatur. VI. 418. agenda in iis est, qui immodice obesi sunt. VI. 418. *Exhalationes*, quae a ventriculo adscendunt, similia suffusioni symptomata adducunt. VII. 97.

EXOLUTIO vehemens morbum futurum indicat. I. 360. XVI. 224. *Exolutionis* causa omnis evacuatio nimia. XVII. B. 13. nimia sanguinis jactura. XVI. 795. somnus multus et insuetus. XV. 625. sudor immodicus. XVII. A. 972. dolor vehemens. XI. 49. *Exolutionem* gignit, quicquid per vim aliquid facit. XVI. 118. cum *Exolutione* et catoche quae fiunt vocis interceptiones secundum Hippocratem sunt perniciosae. XVI. 559. 715. *Exolutos* fieri eos dicit Hipp. qui statis temporibus sanguinem fundunt. XVI. 794. *Exolvuntur*, qui, saepe et vehementer sine manifesta causa, ii repente exolvuntur. VIII. 303.

EXOMPHALI qui dicantur. VII. 730. species et cura. XIV. 786. *Exomphalos*, definitio. XIX. 444.

EXORNATORIAE medicinae a compositoria differentia. XII. 434.

EXPASSA quae dicantur, et quomodo sint deliganda. XVIII. B. 807sq.

EXPECTORANS remedium est radix Crocodilii. XII. 47. fabae. XII. 49. amygdalae. XI. 827. eclegma ex nuce pinea. XV. 848. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. est myrrhidis radix. XII. 81. pityides s. fructus picearum. XII. 103. pulegium. XI. 857.

EXPERGISCENTIAE causae. XI. 141. *Expergiscentium* pulsus. VIII. 467. IX. 139.

EXPERIENTIA, definitio. I. 131. species. I. 66. difficillima est, et cur. XVI. 80. instrumentum judicarium. X. 29. inventionis medicinae principium. XIV. 676. periculosa. XVII. B. 346. 347. sola docet ea, quae pro sunt, quaeque nocent. XVI. 87. genera tria secundum empiricos. XVI. 82.

EXPIRATIONEM facit latio quae sursum fit. XV. 601.

EXPLETIO tollitur penuria et evacuatione. XVI. 173.

EXPUITIONEM partim viscosorum, partim crassorum humorum promouentia remedia. XV. 635. promouent amygdalae. XI. 827. radix Crocodilii. XII. 47. faba. XII. 49. eclegma ex nuce pinea. XV. 848. myrrhidis radix. XII. 81. pityides s. fructus pinearum. XII. 103. pulegium. XI. 857. butyrum comestum. XII. 273. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. ad EXPULSIONEM quatenus alimenta inepta. VII. 261.

EXSANGUES purgandi non sunt secundum Hippocratem. XV. 900.

Exsiccant corpus motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. *Exsiccantes* herbae recensentur. XIII. 663sq.

EXSICCANTIA remedia qualia. X. 192. 282. XIII. 401. incommoda sunt exscreationi ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu exsiccantia quae. XVIII. A. 435. semen corrumpunt. XI. 776. cordis intemperiem siccam gignunt. IX. 388. ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. absinthium. XI. 844. acetum. XII. 90. adstringentia. XI. 748. androsace. XI. 830. aphace. XI. 844. arctium lappa. XI. 837. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. astragalus. XI. 841. atractylis s. cyniscus agrestis. XI. 842. balaustium. XI.

847. balsamum. XI. 846. bdellium arabicum. XI. 850. brassica. XV. 179. bromus. XI. 855. bulbos sativus. XI. 851. calx elota. XII. 237. castoreum. XII. 337. centaurei minoris radix. XII. 20. cyprus. XII. 54. dipsaci radix. XI. 864. echinus herba. XI. 880. elaphoboscus. XI. 873. epithymum. XI. 875. folia fagi et ilicis illita. XI. 866. galium. XI. 856. faba. XII. 49. filix femina. XII. 108. galla. X. 199. gingidium. XI. 856. hippuris. XI. 889. isatis tinctoria. XI. 890. lagopus. XII. 56. lana usta. XII. 348. lauri folia et fructus. XI. 863. lenticula. XV. 179. lentis corpus. XII. 149. lilium. XII. 45. macer. XII. 66. mastiche. XII. 68. moly. XII. 101. myrtus. XII. 81. nymphaeae radix. XII. 86. pira. XI. 834. platani pilulae. XII. 104. polemonium. XII. 196. polenta ex hordeo. VI. 501. 507. XV. 898. poterii radix. XII. 86. quercus. XI. 867. sabina. XI. 853. flores salicis. XI. 891. smiris. XII. 205. tamarix. XII. 80. thalictri folia. XI. 885. uvae acini. XI. 856. motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. exercitatio multa. VI. 322. carnes animalium agrestium sale conditae. XV. 179.

Exsiccare quando conveniat. XVII. A. 962. 964.

EXSICCATI a medicis casus, ejusque per Galenum cura. X. 470sq. victus ratio. X. 481. scopus quantitatibus cibi et potus. X. 487. *Exsiccatis* quale vinum maxime conducat. X. 483sq.

EXSICCATORIUM ad tussim. XIV. 513.

EXSPIRATIO, definitio. XVII. B. 319. 715. quomodo differat ab efflatione. III. 526. exspiratio, inspiratio et respiratio quomodo differant. V. 709. perficitur cerebro aërem foras propellente. III. 654. quinam musculi ei praesint. VIII. 271. perficiunt eam musculi intercostales externi. IV. 467. velut pulsuum systole est. VII. 766. ejus nullus musculus est opifex, sed solus thorax. IV. 458. thorace contracto fit. XIV. 629. vocis propria materia est. VIII. 269. mutationum ejus causae. VII. 770. utilitas. III. 412. usus secundum Hippocratem. V. 713. usus est, ut id, quod veluti fuligo sanguinis est, evacuetur. IV. 492. 493sq. quomodo co-

hibeatur. VI. 359. ejus difficultates. VII. 796. difficultates unde fiant. VII. 768 sq. frigida perniciosissima. XVII. B. 217. tumosum adustionis excrementum excernit. VII. 766. magna et velox caloris redundantiam significat. VII. 814. febricitantium qualis. VII. 784.

EXSUDANTES in febre cum intercepta alvo, convulsivos fieri *Hippocrates* statuit. XVI. 759. ac potissimum circa caput in acutis submoleste ferentes malum. XVI. 595.

EXSUFFLATIO, definitio. V. 235.

EXTABESCENTES paucis diebus carne implevit *Galenus* frictione cum pinguedine. VI. 320. (vide *TABES* et *TABESCENTES*.)

EXTENSIO, cur a vehementiori pueri minus oblaedantur. XVIII. B. 867. *Extensionem* et in luxatis et fractis reponendis necessariam esse docetur. XVIII. B. 329. *Extensionis* in fracturis gradus. XVIII. B. 866 sq. vehementioris noxii effectus. XVIII. B. 867.

EXTENUANTIA gracili corpori sunt inimicissima. VI. 434 sq. corpus gracile reddunt. X. 994. remedia qualia. XI. 778. et quatenam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. extenuat acetum et acetum mulsum. XIII. 141. anisum. XIII. 276. amari sapes. XI. 698. anisum. XIII. 276. apii semen. XIII. 276. exercitatio vehemens. VI. 321. radix asphodeli. VI. 652. daucus. XI. 862. ferulae semen. XII. 85. gallium. XI. 856. mel. XII. 70. petroselinum. XIII. 276. pulegium. XI. 857.

EXTENUATA quomodo deligentur. XVIII. B. 890. corpora quomodo sint curanda. XVII. B. 461. XVIII. B. 893 sq. *Extenuatos* reficiendi modus. X. 997.

EXTENUATIO quot modis fiat. XVII. B. 80 sq. *Extenuationis* corporis causae. XVII. B. 83. *Extenuatio* corporis, ejus causae. XVII. B. 519. signum imbecillitatis est. XVII. B. 520. *Extenuationis* curae scopi. VII. 688.

EXTERGENTIA remedia qualia. XI. 743. *Extergit* absinthium. XI. 844. modice arctium lappa. XI. 837. arum. XI. 839. asphodeli radix. XI. 842. balanus myrepsica. XI. 845. cicer orobiaeum. XI. 877. dracontii radix. XI. 864. eupatorium. XI. 879. helioborus et albus et niger. XI. 874. lignum ebeni. XI. 867. lupinus. XI.

885. et adstringit oleum ex agresti oliva. XI. 871. rabia tinctorum. XI. 878. *Extergentium* medicamentorum in morbis oculorum usus. XII. 701.

EXTRAHERENTIA emplastra. XIII. 923.

EXTREMITATES corporis quatenam dicantur partes. XVI. 603. anteriores posterioribus similes sunt in animalibus. III. 168. cur nervos postulent durissimos. III. 726. conditio in foetibus junioribus. IV. 543. conditio magni momenti est ad iudicationes. XVI. 244. corporis cur difficile in accessionibus recalescant. XVII. A. 126. infantum ne distorqueantur, quid curandum. VI. 38. ad earum dolores remedia. XIV. 560. inunctio. XIV. 557. duritias et contractiones earum *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200. fracturarum deformitatis causae. VII. 29. fracturas juvat emplastrum aegyptium. XIII. 903. fracturas cum vulnere curat isis. XIII. 774. ad fracturas malagma *Damocratis*. XIII. 988. inflationis cura. X. 964. vivere neque amplius recalescere mortis certum indicium. XVII. A. 180. circa extremitates phlegmones cura. X. 905. in morbis refrigerationis causae. XVIII. A. 124. refrigeratio a vehementi alvinarum partium dolore malum. XVIII. A. 124. perfrigerationes invadentis febris signa. XIX. 515. refrigerantur, male se habentis ventriculi orificio. XV. 599. perfrigerantur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. frigus in morbis acutis quomodo oriatur. XVIII. B. 120. frigus in morbis acutis malum. XVIII. A. 102. perfrictio in febre ardente symptoma pravam. XVII. A. 179. frigus et livor quid denotent in febribus acutis. XVII. A. 599. quibus per febrim accessiones refrigeratae sunt, anima facile deficit. XI. 48. frigus propellit theriaca. XIV. 302. refrigeratae symptoma causi nothi. XV. 757. refrigeratio signum abundantiae sanguinis. XV. 778. et calorem naturalem ab humorum multitudine gravari ostendit. XV. 779. frigus, dum interiora calent, malum. XVIII. B. 119. corporis in utraque contraria cito permutata, malum. XVI. 602.

EXULCERATIONIBUS dysentericis, antequam putrescentia evadant ulcera, prodest Samia terra. XII. 179.

EXUSTIO, definitio. VII. 5. calorem immoderatum efficit. VII. 5. cur sic-

cis temperamentis vitanda. VI. 398.
ad *Evulsionem* remedia. XIV. 551.
ad *Evulsionem* per hiemem remedia.
XIV. 541.

Evastos refrigerat rosaceum. XI.
565.

Evastum, definitio. XVII. B. 316.

F.

FABAR. Faba suis Arcadicæ cur
hyoscyamus vocetur. XIII. 271. in-
ter cerealia numeratur. XV. 454. fa-
cultates ejus medicæ. XII. 49. faba
siliquas habet. VI. 544. viridis siliqua
non est esculenta. VI. 557. usus ea-
rum multiplex. VI. 529. ex iis puls
conficitur. VI. 529. fabas quomodo
expertus sit *Galenus* pater. VI. 784.
etiamsi quotidie sumatur, boni succi
generationem non impediret, nisi in-
flationes pareret. VI. 790. fabae re-
centes quid faciant. VI. 530. cito per-
meat. VI. 530. cibus crassus est. XVII.
B. 768. facit renum passionem, quæ
dicitur capillitium. XVII. B. 768. quo-
modo ex aure extrahatur. XII. 657.
ab initio qualitatis expertus posthac dul-
cis fit. XI. 672. fabae substantia fun-
gosa ac levis est, quæ vim habet
detergendi. VI. 530. fabae coctæ ad
alvi perturbationes. XVII. A. 475. de-
tergunt. XI. 745. flatulentæ sunt. VI.
529 sq. XI. 373. flatuosam naturam
habent. XII. 44. flatuosa est, etiamsi
per triduum coxeris. XV. 465. semen
generat. XI. 777. nec succum malum
procreat, nec meatus infarcit. VI. 790.
farina ejus a cute detergit sordes. VI.
530. farina moderatissime detergit.
X. 569. farina *Galenus* usus est in
nervorum vulneribus. XIII. 576. fa-
rina exiccat, sed pus non movet. XI.
729. frixæ concoctæ sunt difficilli-
mæ. VI. 531. puls fabæ flatulenta
est. VI. 530. succus pro lini semine.
XIX. 735. usus multiplex, et effe-
ctus. VI. 529. virides minus nutriunt,
sed promptius deiciuntur. VI. 531.

Faba aegyptia, ejus facultates alen-
tes. VI. 532. aegyptiæ mediocriter
refrigerare possunt. XV. 898. fabæ
aegyptiæ magnitudo quantum pen-
deat. XIX. 780. fresa pro irione.
XIX. 729. fresa cum propoli cocta
et trita pro cera. XIX. 732. fresa,
pro ea struthium. XIX. 729.

Fabæ vocantur millepedes in glo-
bum contortæ. XII. 366.

FABRI sunt in secunda sede apud
Mercurium. I. 7. et sutores et tin-
ctores tempore *Galenus* medicinam ex-
ercebant. X. 5. fabri tum materiarii
tum ferrarii ignorabant vires motuum.
VI. 155.

FABULLÆ Libyæ malagma. XIII.
341. compositum ejusdem. ibid. prae-
paratum malagma. XIII. 250.

FACIES. XIV. 700. a maxillis for-
mam suam accipit. II. 219. symphy-
ses novem habet. XIV. 721. cutis
ejus unde nervos accipiat. II. 837. III.
738. cutis excoriari vix potest. III.
109. cutis tota a trigemino nervos
accipit. III. 744. 864. intumescit in
tibiæ canentibus. VI. 175. musculi,
eorumque usus. III. 732. XVIII. B.
930. arteriæ. IV. 335. V. 196. ve-
næ. II. 805. IV. 335. simiæ rotunda
est. II. 219.

Faciei conditionis dignitas in mor-
bis acutis. V. 726. in morbis acutis
quaenam optima sit et quæ mala.
XVIII. B. 24 sq. signa ex ea desu-
menda. XVIII. B. 22 sq. bona in in-
gentibus malis bonum signum. XVII.
A. 972. color, si multum moestitiæ
adjunctum habeat, malus est. XVI. 8.
color præcipue ad morborum diagno-
sin valet. XVI. 20. color qualis ma-
lum sit signum. XVIII. B. 27. color
albus temperamenti frigidi indicium.
XVII. A. 723. albus et viridis absces-
sum in hepate demonstrat. XVI. 301.
color flavus bilem abundantem docet.
XVI. 14. color bonus quid secundum
quosdam significet. XVI. 8. color
niger, pallidus, lividus aut plumbeus
malum. XVIII. B. 27. color faciei,
qui ad nigrum tendit, pessimus. XVI.
6. XVIII. B. 30. color pallidus aut
lividus quid significet. XVIII. B. 295.
color plumbeus et ex albo lividus quid
significet. XVI. 10. colore prærubro
praediti facile in melancholiam inci-
dunt. VIII. 183. ruber quid significet.
XVIII. B. 295. rubens calidum tem-
peramentum denotat. XVII. A. 723.

color ex rubro candidoque mixtus temperamenti moderati signum. I. 342. color probus, si cum multa tristitia fiat, malum. XVI. 612 sq. subruber temperamentum frigidius indicat. XVII. A. 723. color virescens minus quam niger periculosus est. XVI. 6. color vividus in febre hectica letalis. VII. 316. qui ad viride vergit, minus est periculosus quam niger. XVI. 6. in febribus coloris differentiae, et quid significant. XVII. A. 886. viridantis palloris color male affecti hepatis signum est. VII. 952. viridis et niger abscessum in liene docet. XVI. 301. si convellitur, non solum exortum medullae spinalis, sed cerebrum quoque ipsum curamus. VIII. 170. conditio in febre diaria ex bubone. XI. 14. conditio in febre hectica cum marcere. VII. 316. quum florida videatur, aeger autem moestus sit, quid significet. XVI. 8. florida qualis sit. XVII. A. 329. et quid significet. XVII. A. 330. Hippocratica describitur. XVII. B. 87. hippocratica quomodo generetur. XVIII. B. 27. hippocraticae causae. XV. 608. hippocraticae causa est immodica evacuatio. XVII. B. 87. hippocraticae causae quomodo sint indagandae. XVIII. B. 38 sq. quomodo cognoscendum, utrum facies hippocratica sit ab externa causa, an gravitate morbi producta. XVIII. B. 36 sq. hippocraticae similis fit ex vigiliis et inopia. XVI. 309. hippocratica si vigilia, inedia aut alvi profluvium praecesserit, minus periculosa. XVIII. B. 33. hippocraticae jam primis morbi diebus accedentis causae. XVIII. B. 33. hippocratica non contingit in morbo pituitoso et plethorico. XVIII. B. 34. si statim ab initio nullam externam ob causam accedit, periculosissimum. XVIII. B. 33. ejus partium et motus et sensus nunquam laeditur; causae hujus affectionis. VIII. 235. mala in parvis malis malum signum. XVII. A. 972. parotidum futurarum signa praebet. XVI. 836. pessima coloris mutatio est, quae ad nigrum tendit. XVI. 6. in principio morbi si pessima fuerit, quomodo aeger interrogandus. XVIII. B. 32. praeurubram habentibus non effuso de naribus sanguine aut paucis abscessus excitatur. XVII. A. 934 sq. rubor signum abundantiae sanguinis. XV. 778. rubor signum decretorium.

XVII. B. 396. rubor plenitudinis nota. XIV. 729. una cum oculis rubens, aliquando crisis futurae signum. IX. 614. subtumida in iis est, qui febre ex pervigiliis laborant. XI. 11. subtumida in febre quotidiana. VII. 466. cum sudore vel sine rigore flammea, malum. XVI. 651. bene valentium faciei similis in morbis bonum signum est. XVI. 213.

Faciei morbi. XIV. 778. ad faciei diversas affectiones remedia parabilia. XIV. 420. ad colorem album reddendum remedia. XIV. 421. 422. ad faciei cutis vitiosos colores extergendos ptisana. XV. 459. ad faciei cutim tensam et splendorem reddendam utuntur stercore crocodilorum terrestrium et sturnorum. XII. 308. ad faciem dealbandam remedia parabilia. XIV. 536. in facie ephelis, vari, lentigines et ossium fracturae fiunt. XV. 348. ad ephelidas faciei. XIV. 420. 422. lentes in ea detergunt pepones. VI. 564. ad faciei lentículas remedia parabilia. XIV. 420. 422. 423. 540. ad faciem mundam efficiendam. XIV. 536. ad faciei panum. XIV. 423. ad faciendam faciem rubicundam. XIV. 423. ad impediendam solis exustionem et exustam faciem sanandam. XIV. 423. ad splendorem faciei efficiendum. XIV. 422. remedia ad varos in ea obortos. XIV. 352. ad faciei vitilignes remedia. XIV. 420. 421.

FACULTAS diversa relatione accipitur. XV. 292. definitio. II. 7. quid a *Galeno* vocetur. II. 7. actionis et operis causa. II. 9. animae ministra et princeps quae. XIX. 378. omnia auget, et alit et propagat. XV. 415. ejus cognitio unde sumenda. IX. 547. facultatis conservatio alimentum indicat. XV. 506. facultatis essentia singularum partium qua in re consistat. IX. 244. imbecillis a solidis partibus gravatur. VII. 533. imbecillitatis ejus causae. VII. 562. imbecillitatem indicat urina alba. XIX. 604. mulierum infirmior. IX. 114. singulis organis propria inest. II. 9. robur ejus et vigor actionum se invicem sequuntur. VII. 545. robur conservandi methodus. X. 844. symptomata, quae in iis observanda veniunt morbosa. VII. 63 sq. una et non una. XV. 392. facultatem omnem nominare solemus ex potestate efficiendi id, cujus habet potestatem. XV. 291. facultatem cor-

pus esse quinam putent. XIX. 322. facultate validus in functionibus obeundis robustior est. VII. 545.

Facultates. De naturalibus facultatibus. II. 1—214. animas vocat *Plato*. X. 635. propriae omnis corporis quatuor. I. 654. tres animal gubernant. X. 635. tres in nobis sunt, animalis, vitalis, naturalis. XV. 292. substantiae tot sunt, quot functiones. IV. 769. naturae et primae et maxime propriae. XV. 230. instrumentis egent. XV. 292. servare idem est, quod vitam servare. X. 636. eae in quoque affectu, an validae sint an infirmae, considerandum. VIII. 367.

Facultatum principia cor, cerebrum et hepar. V. 506. 523. corpora gubernantium essentia temperamentum existit. VII. 523. speculationem *Archigenes* et *Philippus* attigerunt. VII. 530. diversae species. II. 9. 13. VII. 529. alteratrices quae. II. 13. tot sunt, quot corpus habet partes elementares. II. 14. alteratrices quot. II. 14. 15. alteratrix imbecilla unde cognoscatur. XI. 60. animae concupiscibilis. IV. 772. irascibilis. IV. 772. rationatrix. IV. 770. animae rationis expertes. V. 28. animalia gubernantes. X. 635. animales quatenus. XIV. 727. animalis principium cerebrum. IX. 492. animalis in cerebro est nervosque habet instrumenta. XV. 293. animalis fons cerebrum. XIX. 459. animalis imbecillitates cerebri intemperiebus comites sunt. IX. 548. animalis imbecillitas unde cognoscatur. XI. 60. animalis signa animi deliquium et oculorum hebetudo. XVI. 755. animosa in corde sedem habet. X. 636. anodyna alia revera est, alia tantum dicitur. XI. 764. apophlegmatica, definitio. XI. 769. appetens qualis. XV. 292. appetens varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. facultatis appetentis etiam plantae sunt participes. V. 516. appetitrix vel naturalis, velatrix quae. XV. 292. appetens varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. appetentis sedes. V. 716. X. 635. appetitricis sedem *Plato* diaphragma esse putat. II. 503. appetens in hepate sedem habet. V. 521. attrahentes quae. XI. 759. auctricis officium. XV. 226. coctricis imbecillitatis signum urina aquosa. XVIII. B. 157. concupiscibilis. IV. 772. belluae multorum capi-

tum, irascibilis leoni, rationatrix homini comparatur a *Platone*. V. 515. facultatis concupiscibilis s. nutricis s. vegetantis pars est hepatis temperamentum. IV. 782. facultas concupiscibilis in hepate sedem habet. VIII. 160. XIX. 459. concupiscibilis ab irascibili diversa est. V. 491sq. concupiscibilis corroboratio respiratio est secundum *Praxagoram*. IV. 471. ab irascibili diversa est. V. 491sq. concupiscibilis *Platonis*. V. 521. expultrix excrementa expellit. XV. 246. expultrix crisin efficit. IX. 919. generatrix. V. 521. irascibilis rationi adiutrix est. V. 498. irascibilis fons cor. V. 521. XVI. 93. XIX. 459. irascibilis cur in corde habitat. V. 573. irascibilis sedem *Plato* diaphragma putat. II. 503. irascibilis rationi adiutrix data est. V. 498. irascibilis pars cordis temperamentum est. IV. 782. irascibilis sedes. VII. 283. irascibilis sedem in corde habet. V. 521. irascibilem facultatem *Plato* leoni comparat. V. 515. animae ministra quae. XIX. 378. motricis functiones. VII. 56.

Facultates naturales: de substantia facultatum naturalium fragmentum. IV. 757. naturales quae. VIII. 367. XV. 124. naturales sunt quatuor. VII. 63. naturalis principium hepar. IX. 492. XV. 292. naturales quomodo attrahere dicamus familiare, alienum autem discernere. IV. 764. naturalis affectus non est gravitas. VII. 529. naturalis et vitalis imbecillitas deterrima est. XVI. 598. naturalis crisin efficit. IX. 549. naturalis extinctae proprium signum inappetentia. XVII. A. 743. nutricis actio assimilatio est. XV. 230. nutricis s. vegetativae principium hepar. V. 533. 658. nutricis vitium causa est frustratae nutritionis. XV. 235. nutritia *Aristotelis*. V. 521. ophthalmicae quae. XI. 780. oxydercica quae. XI. 778. oxycoos quae. XI. 779. rationalis secundum *Aristonem* unica est animae facultas. V. 595. *Facultas* rationatrix. V. 595. in cerebro est. III. 700. V. 272. 521. VI. 73. VIII. 159. X. 636. XV. 293. XVI. 93. quibusnam functionibus praesit. X. 636. rationatricem excipere, non omnis corporis species est idonea. IV. 775. eam *Plato* homini comparat. V. 515. rationatricis animae facultates. IV. 770. sedem ejus non in corde esse, unde pateat. VIII. 304. ratio-

natricis sedes in capite est. V. 288. repellentes quae. XI. 759. retentrices quomodo se habeant in siccis, humidis, frigidis etc. VII. 260. retentricis imbecillitatem indicat sudor non iudicatorius. XVI. 719. sanguifica a concoctione pendet. XV. 248. sanguinem comprimens *Andromachi*. XIII. 837. sensitricis functiones quinque. VII. 55. sensitricis evidentissimum signum quod. VII. 532. vegetativa. II. 1. V. 521. vegetans *Aristotelis* aut appetens *Platonis* num foetum formet. IV. 700. vegetans non particeps est cognitionum. IV. 765. vegetantis in nobis instrumenta venae. V. 656. vitam nec plantae nec animalia frigida habent. IX. 549. calida autem habent. IX. 549. vitalis etiam vocatur, quae irascitur, et anima irarum aestu fluctuans. XV. 293. vitalis innati caloris fons est. XV. 295. vitalis principium cor. IX. 492. X. 636. XV. 292. vitalis sedes cor secundum *Pythagoram*. XIX. 315. vitalis quibusnam dissolvatur. VIII. 471. vitalis imbecilla ex pulsus debilitate cognoscitur. XI. 60. vitalem suffocantes affectus. IX. 419. prosternentes affectus. IX. 419. vitalis robur causa pulsus vehementis secundum *Herophilum*. VIII. 645. venenatae spiritum alterant. X. 840.

FAECES vid. EXCREMENTA

FAECULA, pro ea sandaracha. XIX. 746.

FAEX uvarum i. q. vinacei. VI. 576. acetii calefacit. IV. 414. vini. III. 270. XI. 414. 628. vocatur in vino, quod subsistit. XI. 414. XVII. B. 682. faex vini calefacit. XI. 414. faex vini ad achoras. XII. 473. usta et non usta quomodo differant. II. 137. usta frigida est et sicca. II. 137. vini usta ad fungos venenatos. XIV. 140.

FAGUS vehementius quam quercus adstringit. XI. 866. ad plantas agrestes pertinet. VI. 619. *Fagi* fructus acerbus perseverat. XI. 648.

FALERNUM vinum, quod Faustianum vocant, admodum dulce est. X. 832. gustu hoc dignovit *Galenus*. VIII. 774. siccit. XIII. 659. biliosis non convenit. VI. 803. capiti noxium est. X. 835. ad herpetem exedentem. XI. 87. senibus convenit. VI. 334. stomachum roborat. X. 832. optimi succi est. VI. 802. ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. in syn-

cope ex crudis humoribus utile. X. 831. adulterationes, earumque notae. XIV. 77. ad antidota optimum. XIV. 19. meconii est antidotus. XI. 604.

FAMELICI qui dicantur. XVIII. B. 473. admodum sunt, quibus atra bilis acida abundat. VII. 577. oblaeduntur, si cibis assumtis praebiberint. XVII. B. 499. *Famelicos* facit pituita acida abundans. VII. 576. XVI. 221.

FAMES definitio. III. 378. quomodo oriatur. VII. 130. *Plato* eam nonnunquam actionem, nonnunquam affectum vocat. V. 512. corpus exsiccatur. XVIII. A. 172. iis conducit, qui carnes humidas habent. XVIII. A. 172. labori non convenit. XVII. B. 101. laborare vetat. XVII. B. 473 sq. ubi fames, laborandum non est. XV. 620. quibus morbus est, vinum non cibis remedium. XVII. B. 499. curatur cibis oblatis. XVI. 173. ad eam haud parum confert frigus ventriculi. VII. 132. fame qui intereunt, ad verum marcorem prope accedunt. VII. 684. a fame convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. ex fame *Diodorus* grammaticus statim in epilepsiam incidit. Ejus cura. XI. 242.

FAMES canina. VII. 131. XI. 721. XIX. 418. qualis sit morbus. XVII. B. 501. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. fit excrementis e capite delatis. VI. 422. pulsus conditio. IX. 198. 480. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. remedia contra eam adhibenda. XI. 721. ad famem caninam *Archigenis* praecepta. XIII. 175. ad famem caninam in itinere obortam remedia. XIV. 374. caninae remedium vini potio est. XVII. B. 499. quatenam vina ei maxime conducant. XVII. B. 500. *diuturna* arterias exsiccatur. VII. 313. *ingens* quatenam sit affectio. XI. 721. *ingens* animi defectus causa. XI. 47. *ingentis* remedia. XI. 721. si modum excedat, mala. XVII. B. 458.

FAMILIARE quod est, necessario jucundum et amicum est. XI. 651.

FARINA crassior, vires ejus medicinales. XII. 45. cruda vocatur hordeacea. X. 951. trita lenta apparet. VI. 510. alicae. XII. 835. ciceris farina exsiccat, sed pus non movet. XI. 729. ervi moderatissime detergit. X. 569. ervina ad gangraenam. XI. 136. ervi ad cava ulcera. X. 177. fabarum a cute detergit sordes. VI. 530.

fabacea siccatur sed parum. X. 178. fabacea ad gangraenam. XI. 136. fabacea ad cava ulcera. X. 177. glutinosae usus in fractura nasi. XVIII. A. 468. glutinosae usus in auris fracturis. XVIII. A. 482. hordeacea etiam cruda vocatur. X. 951. hordeacea a Galeno lysis cruda vocatur. XIII. 574. moderatissime detergit. X. 569. exiccatur, sed pus non movet. XI. 729. hordeacea in phlegmone dolorem lenit, non autem phlegmonem sanat. X. 283. hordeacea ex aqua et oleo pus movet. X. 281. hordeacea pro oryza. XIX. 739. hordeacea discutit. XI. 121. hordeacea siccatur, sed parum. X. 178. hordeaceae effectus in phlegmone. X. 283. hordeacea ex aqua et oleo pus movet. X. 281. hordeacea ad cava ulcera. X. 177. loliacea ad gangraenam. XI. 136. loliacea siccatur. XI. 730. lupinorum siccatur. XI. 730. milii siccatur. XI. 730. panici resiccatur. XI. 730. pura humida est et calida. XI. 733. tenuis plane et alba et ab omni fure purpurea facillime digeritur. VI. 508. triticea concoctu difficilis. XVI. 499. sed vires nutriendi magnas habet. VI. 500. triticea pus movet, ad concoctionem juvat. XI. 121.

FASCIA idem quod taenia (?) XIV. 755.

FASCIAE, (confer. DELIGATIO) conditio earum qualis esto secundum Hippocratem. XVIII. A. 775. earum materia docetur. XVIII. B. 770. differentiae inter se materia, figura, longitudine, latitudine et structura. XVIII. A. 773. linteae quando sint in usum trahendae, quando laneae, quando membraneae. XVIII. A. 773. quales esse debeant. XVIII. B. 790. eas applicandi ratio. XIV. 793. applicandarum generales regulae. XVIII. A. 778. earum applicatio ambabus simul manibus debet exerceri. XVIII. B. 771. semper injicienda est e regione morbi, deligationem postulantis. XVIII. B. 755 sq. quaelibet ad declivia et acuminata fugit. XVIII. B. 753 sq. non laxantur, quod longiores fiant, sed quod membrum extenuatum contrahatur. XVIII. B. 391. earum longitudo et latitudo partibus aequiparanda est. XVIII. B. 772. debent esse in spiram convolutae. XVIII. B. 773 sq. multitudo earum, longitudo et latitudo quanta esse debeat, docetur. XVIII. B. 827 sq.

Fasciae cerato sunt illinendae. XVIII. B. 836. fasciarum usus. XVIII. A. 780. fasciarum subactio in frictione apotherae necessaria. VI. 176. fasciarum spirae tres simplices. XVIII. A. 837. Glucii camera (tholos) dicta. XVIII. A. 790. iis congruens, qui in multis capitibus et genarum partibus vulnus habent. XVIII. A. 797. catagmaticae. XIII. 384. cataphractus dicta. XVIII. A. 816. catholceus. XVIII. A. 785. catochos. XVIII. A. 785. idonea iis, quibus alteram cervicis partem devincire volumus. XVIII. A. 821. ad claviculam fractam et humerum luxatum apta. XVIII. A. 813. iis congruens, quibus claviculae regiones, scapulas, sternum, metaphrenum aut costas deligare volumus. XVIII. A. 816. consutae. XVIII. A. 774. convolutae quae dicantur. XVIII. A. 773. utimur iis in membrorum fracturis. XVIII. A. 774. costis deligandis congruens. XVIII. A. 824.

Fascia sex cruribus praedita. XVIII. A. 782. quatuor, octo cruribus constans. XVIII. A. 783. crus dicta. XVIII. A. 814. dorsum devinciens. XVIII. A. 820. grus quasilliformis vocata. XVIII. A. 822. inguini devinciendo destinata. XVIII. A. 825. utriusque humeri laesionibus conveniens. XVIII. A. 815. iis congruens, quibus unica parte ob vulnus aut luxationem aut cynicum spasmus aut aliam causam maxillam devincire volumus. XVIII. A. 793. oculis diuturno rheumatismo exulceratis, diductis partibus coalescendis et vulneribus fronti conveniens. XVIII. A. 790 sq. parasepastra. XVIII. A. 785. ad pectus et dorsum devinciendum congruens. XVIII. A. 823. ad eos, quibus pectus, metaphrenum, latera aut thorax devincire volumus. XVIII. A. 817. rhombus. XVIII. A. 466. rhombus quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. sceparnus. XVIII. A. 837. scissae quae earumque usus. XVIII. A. 774. semirhombus. XVIII. A. 788. semirhombus. XVIII. A. 797. semirhombus quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. simplices quae. XVIII. A. 772. simplices, et quidem a) sex; b) quatuor; c) octo cruribus constantes. XVIII. A. 782 sq. ad sinaput et huic proximas partes simul devinciendas. XVIII. A. 791. spica dicta. XVIII. A. 814. Thais dicta.

XVIII. A. 792. theatralis. XVIII. A. 823. tholus. XVIII. A. 788. ad verticem et siniciput simul devinciendum apta. XVIII. A. 788. involvendi sunt recens nati. VI. 33.

FASCIATIONIS scopi. XVIII. A. 828. scopi duo. XVIII. B. 828.

FASTIDIUM, vide CIBORUM fastidium.

FATUITAS, definitio. XVI. 696. perpetuum symptoma est cerebri refrigerationis. IX. 407. functionis rationatricis quasi deficiens motio est. VII. 60. ietero succedens mala. XVI. 573. ex refrigeratione. VII. 201.

FATUM necessitas est. XIX. 261. Fati essentia secundum philosophos. XIX. 261.

FAUCES, quanam pars. XVIII. B. 962. quasnam partes *Galenus* vocet. VIII. 249. qualem locum *Homerus* dicat. XVII. B. 704. quid faciant ad vocem formandam. XVII. A. 187. earum isthmus. XVIII. B. 961. excolens membrana multa humiditate irrigata vocem laedit. VIII. 268. tunica earum non est odoratus instrumentum. II. 867. musculi. XVIII. B. 961. ad fauces oculorum fluxus retrahere convenit. XVII. A. 965. per fauces pectus et pulmo vacuantur. X. 527. per fauces pulmo et thorax purgantur. XVI. 126. fauces humectant glandulae. IV. 647. ubi aegrotant, excretionisque biliosae sunt, corpus simul aegrotat. XVII. B. 471. ad puerorum crustas in faucibus remedia parabilia. XIV. 439. unde exasperentur. XVII. A. 900. exasperat aer frigidus inspiratus. XVII. A. 949. asperae fiunt ex aquilone constitutione. XVI. 415. asperitates fiunt ex aquilone constitutione. XVII. A. 33.

Fauces exasperando, tussim excitantia alimenta. XVIII. A. 574. asperitates earum laevigant ova sorbilia. VI. 706. exulceratae cum febre malum. XVIII. B. 263. exulceratae succi erodentis indicia sunt. XVIII. B. 263. dolentes, graciles cum jactatione strangulantesque acute perniciosae. (*Hippocrates*.) XVI. 675. cur aquilone durae fiant. XVII. B. 571. humectare oxymel subacidum *Hippocrates* dicit. XV. 683. inflammatio earum angina est. XI. 77. inflammationes aquilo creat. XVII. A. 719. inflammationem *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 661. in inflammatione incipiente cavenda

sunt, quae pituitam per os evocant. X. 903. ad faucium inflammationes praecepta. XIV. 359. ad fauces tubercula *Hippocrates* commemorat in pestilenti constitutione. XVII. A. 677. faucium tumores bronchocelae vocantur a Graecis. XIII. 537. faucium ulcus unde cognoscendum. VIII. 45. ulcerum faucium cura. X. 299. in faucibus gracilibus dolores suffocantes convulsivum quid habent. XVI. 738. FAUSTIANUM eclegma. XIII. 36. infusum. XIII. 296. vinum species falerni. XIV. 20. falernum est medio-criter dulce. VI. 801. faustianum falernum vinum optimum seni est, qui a balneo veniens vino uti cupit. VI. 338.

FAVILLA flammæ gustantibus amara apparet. XI. 688. corpus tenue. XI. 688. favillam animal nullum esit. XI. 690. favillosa, fuliginosa et fumosa excrementa quae dicantur. VII. 811.

FAVONIUS, quanam ventus dicatur a Stoicis. XVI. 396. flat circa solstitium. XVI. 409. contra Eurus flat. XVI. 444. ab occasu solis spirat. XVI. 399. ab occasu aequinoctiali flat. XVI. 407. aestuosus est. XVI. 409. humidus et lenis, minus tamen salubris quam aquilo. XVI. 401.

FAVORINUS librum scripsit de constitutione academica, et alium ad Epictetum. I. 41. argumentationem in utramque partem optimam doctrinam pronunciat. I. 40.

FAVUS, definitio. XIX. 443. qualis sit morbus. XIV. 397. ejus differentia ab achoribus. VII. 728. XII. 464. achoribus similis affectus est majora habens foramina, melleum humorem continentia. XIV. 323. causae. XII. 464. ortum ducit ab excrementoso humore. XIV. 323. humorum fluxus. VII. 22. medendi ei methodus. XII. 465sq. quomodo sint discutiendi. XVII. A. 902. ad favos remedia parabilia. XIV. 323. 397. sanat eos. Paronychia. XII. 96. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

FEBRICITANTES in accessionis tempore lavandi sunt. X. 555. ab aestu qui febricitat, calore alterari solet. VII. 295sq. *Petronae* ratio eos curandi. I. 144. *Apollonii* et *Deuxippi* methodus medendi. I. 144. febricitantibus victus humidus idoneus est. X. 591. in febricitantibus praesagium.

XIV. 519. in febrientibus cur mel succum biliosum procreet. XI. 676. febricitantibus humidi victus omnes conducunt. I. 114. febrientibus cur vinum dulce non idoneum. XV. 638. febrienti clam, antidotus utilis. XIV. 119.

Febricitare aliquem unde cognoscatur. IX. 475. ex pulsu cognoscitur. IX. 525.

Febrire quinam dicantur. XIV. 529.

FEBRIS unde nomen habeat suum graecum πυρετός. XVIII. B. 548. de nominis derivatione variae auctorum sententiae. VII. 469. definitio. XI. 265. XIV. 729. definitiones secundum varios. XIX. 342. 398. morbus est calidus simul et siccus. I. 522. appellatur, quum calor exuperat. VI. 849. est caloris animalis immoderata auctio. VII. 4. est calor immodicus, qui universum corpus occupat. IX. 165. veteres affectum per se esse arbitrabantur. XIV. 729. intemperies est, ejusque cura intemperiei hujus depulsio. X. 534. intemperies est per totum corpus diffusa. X. 647. intemperiei febrilis excessus in caloris abundantia est. X. 534. *Hippocrates* eam magnum ignem vocat. XV. 456. *Hippocrates* ignem vocare consuevit. XVII. A. 264. *Erasistratus* non morbum, sed symptoma judicabat. XIV. 729. venosi generis affectus est. XVI. 237.

Febris differentiae. X. 533. XVII. A. 228sq. 889sq. differentiae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 219. nobiliores quaedam secundum *Hippocratem* differentiae. XVII. A. 871. differentiae secundum earum substantiam sunt; aliae secundum aliquod accedens. VII. 273. in differentiis hisce statuendis medici plurimi errarunt. VII. 274. differentiae pro earum causis. XV. 336. symptomatum differentiae tres. X. 811. quinque periodi. VII. 429. temporum differentiae secundum *Hippocratem*. XIX. 183sq. alia exigua est, alia magna, alia media. VII. 468. quaedam plane siccae sunt, quaedam summe humidae. XVIII. A. 200. duae species: continua et intermittens. XIV. 729. divisio secundum *Hippocratem*. VII. 274. essentia. VII. 275. XVII. A. 872. focus. VII. 693. generationis causae. VII. 279. proprium generationis tempus divisum non est. VII. 409. et inflammationis ortus theoria secundum *Erasistratum*. XI. 153sq.

status quatuor. XIX. 388. quando sit symptoma. VI. 851. quando sit morbus. VI. 851. principium, incrementum, status, declinatio quando dicatur. XVI. 71. aestate siccata ut plurimum sine sudore est, si vero pluit, sudores facilius proveniunt. XVIII. B. 305sq. ex obstructione meatuum creata, ultra unum diem progreditur. X. 602. quam vel conniventia meatuum, vel recens corporum densatio excitat, desistit post primam accessionem recte curata. X. 602. quanam temperamenta ea imprimis capiantur. X. 552. num a cura, timore, ira et tristitia sit orta, unde dignoscatur. IX. 697. in febre secundum *Hippocratem* abscessus maxime ad articulos et maxillas fiunt et cur. XVI. 282. quidam per eam melancholicum humorem contraxerunt. VIII. 185. magis a parte ventris inferiore inchoat. XVII. B. 299. causae sunt, quae corpus extenuant. XVII. B. 517sq. in epidemia ab *Hippocrate* descripta grassantes. XVII. A. 714sq. in febre laeduntur animae functiones principes. VIII. 166. in gravidis abortum efficit. XVII. B. 851. in febre ciborum concoctio deterior. II. 118. et cur. II. 119. quatenam in ea observare *Hippocrates* jubeat. XV. 822. febres ad dolores circa puris generationem contingunt, magis quam ubi jam est generatum. IX. 623. abscessus in febribus hieme magis contingunt. XVIII. B. 283.

Febris accessionis tempus quid vocetur. VII. 399. quid incrementum et ascensus, quid vigor. VII. 399. quid declinatio. VII. 400. accessionum circuitus unde turbentur. VII. 403sq. accessionum futurarum principium praenoscere, maxime utile est. VII. 479. accessurae signum pedum frigus. XIX. 213. in accessionibus cur difficile corporis extrema recalescant. XVII. A. 126. alvus humectatur, quibus hypochondria sublata murmurant. XVII. B. 761. magnam in iis vim habet facultatis arterias moventis robur. IX. 492. a bubone ortae ad ephemeris pertinent. XI. 61. calor in iis qualis. XVII. B. 408. caloris variae conditiones. XVII. A. 873. calor pravos humores ad caput vehit. XVII. A. 713. caloris quantitas indicium est humoris febrem excitantis. VII. 377. capitis dolor accedens quandam iterum remittit. XVIII. B. 287sq.

capitis dolores quibusnam maxime accedant. XVIII. B. 289. quando in iis causa efficiens adhuc perseveret aut abeat. X. 666. circuitus, ab initio eos praenoscere, difficile est. XVIII. B. 243. circuitus quot diebus constant, XVIII. B. 241. circuitu redeuntium causa secundum Hippocratem. V. 697. ex sanguine putrescente tertianae circuitum servant. VII. 376. paucae ad exactam sui cognitionem quartum diem desiderant. XI. 16. complicationes earumque diagnosis. IX. 666sq. 672sq.

Febris: criseos futurae signa. XI. 65sq. unde cognoscatur, primis quatuor diebus crisin futuram esse. IX. 618. futuram crisin indicantia symptomata. XVII. B. 756sq. quibus septimo crisis fit, iis urina rubram habet die quarto nubeculam. XVII. B. 755. quae ex partu accidit, crisis quando contingat. XVIII. B. 251. cruditatis signum est urina tenuis. XV. 806. urinae contemplationis dignitas in salute vel morte praesagienda. XV. 817. indicat eam urina rufa. XIX. 604. urinae in iis differentiae. VII. 301. quando oritur urinae hypostasis furfuracea. XIX. 590. quod in urina subsidet, pus putat Erasistratus. XV. 158. quod in iis futurum est, urinis cognosci potest. XIX. 614. quibus septimo die crisis fit, quomodo sit quarto die comparata urina. XIX. 611. in iis urinis maxime mens est adhibenda. XVI. 237. articulorum abscessus qualis urina praevertat. XVII. B. 764. ei proportionem respondet ventriculi intemperies calida simul et sicca. X. 504. a febris invasione ventriculi laborantis dignotio. XIV. 657sq. vires laedentes causae. X. 812. haud raro accidit in ea visus obscuratio. XVI. 609. quando sit expectandus biliosus vomitus. XVIII. B. 284. quando sint vomitus pituitosi ac biliosi expectandi. XVII. A. 155. in febribus vox acuta unde fiat. XVI. 608.

Febris causa proxima. XVII. B. 551. nulla causa praecedente nonnunquam fieri Herodotus putat. XIX. 343. tres causae, cur longae fiant. XVIII. B. 273. ab aestu symptomata. VII. 330. omnes fervoris aestusque affectus sunt. VII. 618. causa est adstringentium remediorum usus. X. 666. amuleta. VII. 6. procreant morae in apricis locis. VII. 5. excitatae casus cujus-

dam, qui in aquis aluminosis, quas Albulas vocant, se laverat. X. 536. fiunt autumno sicco et aquilonio. XVII. B. 594. febribus patent putredinosi et in quibus bilis amara abundat. X. 584. ortus caloris nativi ad ignem est conversio. XV. 456. causa est immoderatio acriorum ciborum usus. VII. 6. cibi corrupti. XVII. B. 300. coitus intermissus. VIII. 418. accendit eas et exacerbant concoctio impropera. XI. 788. constipatio. VII. 17. X. 666. non sequitur cruditates, quae cum acido ructu sunt. X. 580. ex cute densata ortae quomodo cognoscantur. IX. 699. quae ex cutis densitate nascuntur, solae adstricta sunt affectio. XI. 13. et tactu deprehendi possunt. ibid. si propter cutis densitatem accenditur, collectio in corpore mordaci effluvio consistit. VII. 284. causa est cutis perspiratio suppressa. VII. 6. oriuntur ex dentitione. XVII. B. 629sq. ob diarrhoeam ex cruditate. X. 571. causae sunt excrementa subcalida et putrida. XVI. 186. accendunt eam excrementa calida et putrida quando moventur. VI. 240. causa est frigiditas. X. 666. hieme potissimum fiunt. XV. 82. causae sunt humiditates longae. XVII. B. 602. quae in humoribus accenduntur, num a flava bile originem habeant. VII. 333. ex abundantia crudorum humorum symptomata. X. 820sq. ejus cura. X. 821. causa humores et halitus mordaces. X. 679. causae sunt humores corporis ad putredinem idonei. VII. 289. omnis num ex humorum putredine consistat. VII. 295. etiam ex humoribus putrescentibus fit. VII. 747. causae sunt putredines humorum. IX. 272sq. quae fiunt ex putredine humorum, pulsus. IX. 534. oriuntur ex hypochondriis. XVI. 245. longae ex imbribus fiunt. XVI. 372. causae sunt inediae longae. XVII. B. 503. paratissima causa inedia est in calidis et siccis habitibus. X. 685. causae quatenus sint inflammationes. VII. 288. omnes ab inflammationibus ortum habere quidam putant. XV. 159. oritur, si inflammatio in suppurationem abit. XVIII. B. 198. causa est intemperies calida et humida. X. 583. ejus cura. X. 584. ad febres quatenus intemperies sit opportunissima. X. 586. causa ira est. X. 666. febris ex ira qualis. VII. 283. cur ex ira oriatur.

VII. 4. lassitudo. VII. 8. 283. ex lassitudine cutim siccam habet. IX. 698. causa est meatuum constipatio. X. 535. his infestissima est lavatio ex aqua aluminosa. ibid. ex obstructione meatuum casus. X. 671sq. *Asclepiades* propter quasdam corpusculorum in meatibus obstructions semper constitui febrem dicitur. VII. 615. causae sunt medicamenta acria. VII. 6. moeror. X. 666. quae ex moerore consistit qualis. VII. 283. motus modum excedentes febres sequuntur. VI. 41. cur phlegmonem sequatur. X. 694. ex phlegmone. ortae in communi putredinis genere comprehenduntur. X. 694. cur plethoram sequatur. VII. 287. longae oriuntur ex multis pluviis. XVII. B. 580. excitatur, dum pus generatur. XVII. B. 550sq. ex humorum putredine ortarum differentiae. X. 751. excitant putredines. VII. 5. accendit, quicquid putrescit. VII. 350. fiunt, manente putredine in corpore. XVII. B. 583. quae ex refrigerio oritur, notae. VII. 331. simpliciores fiunt ex mutatione sanguinis. VII. 377. interdum senium adducit. VI. 357. causae etiam sunt succi vitiosi. VII. 288. nstio. X. 666. venae distentae. XV. 221. praesertim in hepate. XV. 222. venena. VII. 6. vigilia. X. 666. vini veteris et acris immoderatus usus. VII. 6. vinum fulvum et dulce. VI. 804.

Febris abortus causa. XVII. B. 851. diurnitatem indicant abscessus, qui eam non solvunt. XVII. B. 730. abscessus ad articulos cur in febre fiant. XVI. 282. abscessus ex febre qualis urina praevortat. XVII. B. 764. quando sit abscessus ad articulum aliquem expectandus. XVII. A. 930sq. XVII. B. 697. 699. quibusnam tales maxime contingant. XVIII. B. 272. 276. XVIII. B. 274. abscessus ad articulum in longa febre salutariter affecto aegro. XVII. B. 272. si fiant die iudicatorio, vel incipiant, bonum. XVII. B. 714. abscessus quando etiam in infernis partibus fiant. XVI. 283. XVIII. B. 259. ex febre abscessus hieme magis contingunt. XVIII. B. 283. abscessus critici quando sint. IX. 429. 753. XV. 844. 846. XVI. 229. in febre a lassitudine quando abscessus sint expectandi. XVI. 486. XVII. B. 697. expectandi sunt in febribus continuis, non intermittenti-

bus. XVIII. B. 277. in febre lassitudine facta, ad articulos, praecipue circa maxillas abscessus oriuntur. XVI. 282. XVII. B. 697. ad aures futuros criticos, color faciei significat. XVI. 8. circa aures quando in febribus oriuntur. XV. 812. XVI. 833. abscessus circa aures fiunt in febribus laboriosis. XVII. B. 765. accessiones stabiles habentes difficile judicantur. XVII. B. 695. alvi profluvia saepius repetentia mala sunt. XVI. 190. qualis mortem denotet et qualis salutem alvi dejectio. XV. 823. ex bubonibus omnes malae, excepta ephemera. VII. 296. XVII. B. 733. bubonibus obortae, praeterquam diariae, malum. XVII. A. 410. capitis dolores vehementes et continui cum aliis malis signis perniciosi. XVIII. B. 259. si sine signis malis viginti dies superant, sanguinis e naribus fluxum aut abscessum aut suppurationem promittunt. XVIII. B. 259sq. in febre non letali si cui caput doleat, ant' ante oculos tenebrae sint, is bilem evomet. VIII. 21. in febris insultibus quando cerebrum vehementer refrigeratur, sopor et coma evenit. VIII. 134. in omni quidem febre cervicis dolor malum, sed pessimum, quibus insania spectatur. XVI. 663. si in ea cervix in torqueatur, ac vix deglutiiri queat sine tumore, letale. XVII. B. 708. cum comate, lassitudine, lucis caligine, vigiliis et levibus sudoribus malignae. XVI. 663. coloris differentiae et quid significant. XVII. A. 886. fieri febrem a convulsione melius quam a febre convulsionem, dicit *Hippocrates*. XVI. 673. XVII. B. 513.

Febris in convulsione non modo periculi expers, sed etiam morbum solvit, in febre autem convulsio letalis est. I. 138. corpora sive permanent magis, quam ratio postulat, sive extenuentur, malum. XVII. B. 518. corporis contensiones et articularum durities malum. XVII. A. 891. dejectiones, in spumosas meras desinentes, exacerbationes excitant. XVII. A. 321. delirium futurum unde cognoscatur. XV. 825sq. dentium stridor in febre, quibus a pueris non consuevit, quid significet. XVI. 100. dysenteriae longae succedens, mala. XVIII. A. 12. quando sit in iis epistaxis critica expectanda. XVIII. B. 290. in febribus exsudantes, caput dolen-

tes, intercepta alio convulsivi fiunt. XVI. 759. fauces exulceratae malum signum. XVIII. B. 263. glandularum tumores diuturnum affectum significant. XVII. A. 411. quarto die oborientes haemorrhagiae suspectae. XVII. A. 424. in febre ad hypochondria dolores cum vocis privatione, sudore si solvuntur, maligni. (*Hippocrates*.) XVI. 687.

Febres: quomodo in iis deliria fiant. VII. 202. dierum imparium in iis dignitas. XV. 822. exacerbatur, quibus coma spumosis prodeuntibus oritur. XVI. 705. quae paribus diebus exacerbantur, paribus judicantur, et e contrariis. XVII. A. 245. ad erisin eam exacerbari unde cognosci possit. XIX. 613. faciles sunt, et non peracutae, si aestas sit veri similis. XVI. 379 sq. ejus tempora, quae ex humore citra inflammationem profiscitur. VII. 445. variae implicationes, ita ut quotidiana tertianae, quartanae quotidianae, tertiana quartanae etc. implicentur. VII. 472 sq. indicia. XIV. 729. in ea, quae inflammatoria est, eadem ac in inflammatione sunt tempora. VII. 445. in inflammatione majores fiunt, dum pus generatur. VII. 445. omni inflammationi accedere solent. XI. 71. ex inflammatione partium inflammatarum symptomata sunt. XI. 16. initia, teste *Erastestrato*, inflammationis principium habent. XI. 226. principium, ubi cum dolore invadit, constipationis causa est. X. 666. insultus quibusnam diebus incipiant aut desinant. XVIII. B. 239. in omnibus intemperies inaequalis adest, exceptis hecticis. VII. 750. intermissio, definitio. IX. 552. interstitium, definitio. IX. 680. invasionis signa quae. IX. 476. invadentis signa quae. XIX. 514. judicationes quomodo fiant. XI. 65. calidae ac ardentes excretionem judicantur. XI. 66. mitiores et velut languentes diutius durant, ac in abscessum plerumque finiuntur. XI. 65. judicationes propriae quae dicantur. XVI. 231. praecipue sudoribus judicantur. IX. 708. diebus numero iisdem judicantur, ex quibus homines tum servantur tum intereunt. XVIII. B. 229. quae diebus paribus judicantur, dies decretorii quinam iis sint. XVII. A. 245. et qui earum, quae diebus imparibus judicantur. XVII. A. 246. aequali

dierum numero judicantur. IX. 870. per sudores solutas iri unde cognoscatur. XIX. 516. ex lassitudine tactu deprehenduntur. XI. 13. omnes ex lassitudine proprium quandam calorem habent in articulis excitatum. XVI. 283. in febre a lassitudine orta urina crassa alba quarto die interdum liberat. XVI. 485. a lassitudine solvitur largo sanguinis e naribus profluvio. XVI. 486. modos interdum mores vocant. XVII. A. 242. quibusnam morbis saepe superveniat. VI. 860. mortis dies et hora quomodo possit praesagiri. XIX. 512 sq. oscitationis eas praecedentis causae. XIX. 515. quae protrahuntur, per abscessum cum oedemate et dolore ad articulos judicantur. IX. 753. protrahuntur, quibus urina tenuis est. XV. 813. praecognitiones earum ex pulsus. IX. 533. omnium inseparabile signum pulsus duritiem *Archigenes* putat. VII. 686. pulsus conditio in iis, in quibus cor calidius est quam vicina ei frigidiora. IX. 361. pulsus durus nec proprius nec inseparabilis. VII. 311. pulsus conditio in accessione et incremento. XIX. 515. omnes perurentes frequentem habent pulsum. IX. 545. quando in iis pulsus fiant intercurrentes. IX. 289. quid pulsus rarus significet. IX. 480. recidiva quando sit expectanda. XVII. A. 307. quae extra dies decretorios legitimos judicantur, recidivas faciunt et graves sunt. XVII. A. 247. quatenus recidivas faciant secundum *Hippocratem*. XVI. 389. nisi die impari remiserit, recidivam facit. XVII. A. 471. XVII. B. 740. recidivas facere consueverunt, quae post judicationem retinuantur. XVII. A. 939. recidivae praenotio et illius per sudorem discensus. XIV. 651. recidivarum causae. XVII. B. 105. minus iis recidivas faciunt, qui gravedine et raucitate laborant. XVII. B. 22. quibus cessant, neque apparentibus solutionis signis, neque in diebus criticis pulsus recidiva expectanda est. XVIII. B. 272. respirationis in iis conditio. VII. 773. exspiratio in iis major simul et calidior. VII. 786. num rigori semper succedat. VII. 188. non semper rigorem sequitur. VII. 751. omnis sanguinem exaestuat. VII. 375. in febre unde signa maxima sumantur. XI. 8. ex solis ardore tactu deprehenduntur.

XI. 13. spirandi difficultatis causae et prognosis. XVII. B. 730. multi sudores quando sint expectandi. XVI. 379sq. omnes, exceptis continuus vel inordinatis, typum habent. VII. 464. ex hypochondriorum doloribus malignae quaeenam. XVI. 632. ex hypochondriis malignae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 580. icterus ante septimum diem ortus, malum signum. XVII. B. 741. post septimum bonum. XVII. B. 744. febre laborantibus in calida et sicca aestate, inedia cur perniciosa. X. 686. lacrymae involuntariae, malum signum. XVII. B. 731. lentiores dentibus adnati vehementiam indicant. XVII. B. 732. lingua quarto die obturbata quum sermocinatur, et alvus biliosa liquida dejicit, quid significet. XV. 840. longae quibus sunt, iis ad articulos tubercula vel dolores oriuntur. XVII. B. 723. XVIII. A. 178. cum febrium accessionibus non paucis lipothymia accedit. XI. 48. manus si tremulae fuerint, epistaxis futura est. XV. 826. nisi prehenderit ebrium, si repente obmutuerit, convulsus moritur. XVI. 673. quid oedema circa praecordia significet. IX. 757. cum rigore febricitantes per raro abscessus patiuntur. XVII. A. 852. quibus sexto die rigores oriuntur, arduam crisin portant. XVII. B. 693. quibus quotidie rigores fiunt, quotidie solvantur. XVII. B. 743. quibus ex rigore cum lassitudine fuerint, mulieribus his secundum *Hippocratem* menstrua decurrunt. XVI. 804. per febres quibus sanguis eruperit, in refectionibus alvi humectantur. VII. 935. in principio accessionis somnus semper nocet. XVI. 165. per somnos pavores aut convulsiones malum. XVII. B. 747. nullus spiritus malus, convulsionem enim denotat. VII. 932. XVII. B. 749. spiritus intercisus, malum convulsionem enim significat. VII. 886. si spiritus multos e naribus feratur, convulsio fieri solet. XV. 827. sudores quando in iis salutare et quando non. XVII. B. 711. sudor non iudicans malus et cur. XVII. B. 734. in febre cum sudoribus non criticis cur defluentia sputa oboriantur. XVI. 778. sudores boni quando sint iudicandi, et quando non. XIX. 517. copiosi sudores expectandi sunt, ubi aestas veri similis est. XVII. B. 572. sudores frigidi quid denotent. XVII.

B. 715. sudores frigidi quando morbi longitudinem indicent. XIX. 517. sudores frigidi mortem indicant. XIX. 517. si aestas veri sit similis, sudores multi expectandi sunt. VII. 933. suffocatio superveniens letalis. XVII. B. 702. si tumore nullo in faucibus existente suffocatio repente accedit, letale. XVIII. A. 175.

Febris: symptomata, quae secundum *Hippocratem* denotent, suspiriosos morituros aegros esse. XV. 829sq. in febre circa crisin si tubercula iuxta aures fiunt, minime suppurantia, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. tubercula in cruribus quid significant secundum *Hippocratem*. XV. 834. urina qualis pinguedinis et qualis carnis factam colliquationem indicet. XVII. A. 431. urinae jumentosae capitis dolorem aut esse aut futurum esse docent. XVII. B. 753. urina pellicula alba (aquosa) mala. XVII. B. 759. si in urinis sedimenta crassiora farinam referentia oriuntur, longum morbum significant. XVIII. A. 130. XIX. 613. circa ventriculum aestus aut morsus malum. XVII. B. 745. per febres ab initio tum vertigines tum capitis pulsus quibus fiunt, ac urina tenuis, in his ad crisin febres exacerbatur. XV. 804. die decimoquarto superveniens vocis interceptio quid significet. XV. 839. cum febre quibus voces deficiunt, post iudicationem, hi tremantes et soporati pereunt. XVI. 693. in febre si vocis privationes, quae convulsivo modo fiunt, desinant in eam, quae cum silentio sit, ecstasin, malum. XVI. 628sq. si quis per febrem non letalem ait se capite dolere et atrium quiddam ante oculos cernere, biliosus aderit vomitus. XVI. 572.

Febris quorumnam sit aliorum morborum remedium XVII. B. 343. solvit capitis dolorem, repente in sanis ortum. XVIII. A. 88. convulsionem et ophthalmiam sanat. XVII. A. 364. sanat convulsiones et tetanum. XVII. B. 735. solvit vehementes hepatis dolores. XVIII. A. 160. iudicant ulcera et tubercula. XVII. B. 105. absurde quidam dicunt per eam ileum juvari. XVIII. A. 69. tollit hypochondrii dolores citra inflammationem ortos. XVIII. A. 64.

Febris cura. X. 530sq. indicationes in earum cura persequendae. X. 533.

generalis cura secundum *Hippocratem*. XVII. B. 103. non eadem curatio est tertianae, quartanae et quotidianae. VII. 486. si febris in generatione adhuc est, causa, quae eam accendit, submovenda est. X. 534. 552. omni febris calor inimicus. X. 712. alii in ea ne aquam quidem propinant; alii per initia ptisanam exhibent, reliqui cavent, ne unquam hordeum devoret aeger. I. 144. in quibus alvus perpetuo liquata est, ad pedes potissimum respici debet. XV. 801. quae causam intus habent, indicatio a causa petenda. X. 662. 664. scopi in cibando habendi. X. 689. omnis qua febris est, humectatio et refrigeratio remedia sunt. X. 647. ei motus vehementiores inimici sunt. XVII. B. 100. sitim in ea prohibere convenit. XVII. B. 103sq. si prehenderit, veteri stercore non subeunte, quies agenda est. XV. 796. — ejus cura medicinalis. ibid. et sq. virium rationis habendae dignitas in cura constituenda. X. 664. 812. quomodo *Prodicus* eas tractaverit. XVII. B. 98. cura graviorum symptomatum. X. 810sq. remedium contra febres quales facultates habere debeat. XV. 457. ad febrem finiendam remedia parabilia. XIV. 515. 573. quibus urinae principio tennes, iis alvum subluere confert. XV. 807. ad febres per circuitum repetentes antidotus *Aristarchi*. XIII. 103sq. per circuitum remeantibus antidotum diascincum. XIV. 152. aqua cur febris naturae maxime sit conveniens. XV. 499. aquam frigidam cur in ea propinemus, duo scopi. XVI. 82. omnes, (si non a bile ortum habeant) aqua tepida copiose super caput effusa solvi statuit *Hippocrates*. XVIII. A. 145. balnei utilitas. X. 802. in febris declinatione balneum utile. X. 710. in febris principio cur balneum non sit adhibendum. X. 710. omnium putatur remedium chamaemelum. XI. 562. quae ex humoribus biliosis aut cutis densitate veniunt, solvit chamaemelum. XI. 562. citra visceris alicujus inflammationem, solvit chamaemelum. XI. 562. febrem sedans catapotium *Darii*. XIII. 69. qui uruntur in febris, refrigerat ceratum humidum hypochondriis admotum. XI. 391. quinam cibi in iis sint vitandi. XV. 457. ad febres per circuitum repetentes colica *Sigonis*. XIII. 285. febrem fi-

niens confectio *Pamphili*. XIII. 68. febrem optime sedans confectio *Proxeni*. XIII. 61. 63. prodest diæta humida. XVI. 253. 427. in febribus cur dulcia non conveniant. XV. 657. surditatem in iis obortam solvit epistaxis et alvus turbata. XVII. B. 740. non ubique in iis fusio utilis est. X. 712. ad febrem illitus. XIV. 516. in febre ex ardore oleum calorem auget. XI. 521. ad febres per circuitum repetentes potio. XIII. 64. purgationes in iis qua cautione sint instituendae. XVII. B. 446sq. in febris accessione per superiora vacuandum est. XI. 349. in remissione per inferiora purgandum est. XI. 350. in febre sopor contraindicat purgationem. XVI. 658. quibus principio urinae nebulosae aut crassae existunt, eos purgare oportet. XV. 806. commoda, quae purgationes in iis praebent. XI. 350. sorbitiones, quum prope judicationes fuerit, non dandae. XV. 811. theriaca febres obliterat, si quis ante earum significationes ter aut quater ea utatur. XIV. 302. ad febres redeuntes theriaca. XIV. 91. vomitum biliosum in paroxysmis sedat theriaca. XIV. 302. omni utilissima est vacuatio. X. 712. in accessione vena secanda non est. XIX. 519. quenam victus ratio in iis absurda. XV. 437. victus ratio humida ei convenit. VI. 34. omnis victus rationem humidam frigidamque exigit. X. 589. victus humidus conducit. XVII. B. 426. qualia vina sola conducant. XV. 646. *Petronas* vinum et carnem dedit. XV. 436. cur vinum fulyum pravam sit auxilium. XV. 642. per vomitum purgationem indicantia symptomata. XVII. B. 676.

Febres: cura earum, quae ex bubone ortae sunt. X. 580. saepenumero ciborum cruditati supervenientium cura. X. 570sq. ex frigore ortarum cura. X. 554. ex inedia ortarum cura. X. 679sq. ex ira ortarum cura. X. 553. ejus, quae lassitudinem phlegmonosam sequitur, cura. VI. 296sq. ejus cura, quae ex meatuum constipatione excitatur. X. 535. cura ejus, quae ex meatuum obstructione oborta est. X. 617sq. febris ex obstructa transpiratione cura. X. 563. ex tristitia cura. X. 553. ex ustione cura. X. 553. ex vigiliis cura. X. 553. cura capitis do-

lorum, qui in principio febrium occurrunt. XII. 560.

Febris acerrimae et acutissimae causa inedia longior. X. 542.

Febris acmastica. VII. 337.

Febris acutae et causa et signum perniciosissimum. XVII. B. 717. quasnam acutas dicat *Hippocrates.* XVII.

A. 69. acuta humorum putredinem comitatur. XVII. A. 482. acutae quando sint aestate expectandae. XVI.

374. acutae aestate fiunt, si hiems squalida et ver pluviosum fuerit. VII.

934. acutae aestate quando sint secundum *Hippocratem* expectandae. XVII. B. 578. acutae causa bilis flava. XVIII. B. 175. acutae adolescentibus sunt familiares. V. 695. acuta oritur aut putrescente aliquo humore aut parte inflammata. XV. 337. acutas parit iracundia in secco temperamento. VI. 398. acutae per siccitates (aëris) fiunt. XVII. B. 573. acutae fiunt in squaloribus. XVI. 417. acutae gignuntur ex succis diversis mixtis. VI. 815. acuta cur senes rarius corripiantur. XVII. B. 414. respiratio facilis in iis salutaris. VII. 929. cito judicantur. XVII. A. 939. non acutae, quae revertentes sunt, et diuturnae sunt, et imperfectae solutiones habent. XVII. A. 939. acuta, si quis primo die infestatur, sed in urinis aliqua coctionis nota inventa fuerit, non extra quartum diem morbus solvitur. IX. 834. rigores iudicatorii in iis unde generentur. XVII. A. 851. quibusnam sit haemorrhagia e nare expectanda. XVII. A. 191. acutae casus *Pythionis.* XVII. A. 483 sq. acutae mala signa: palpebrae circumtensae. XVII. A. 867. si quid in oculis inarescit veluti arida spuma. XVII. A. 868. oculorum hebetatio ac retusio. XVII. A. 868. squalor. XVII. A. 869. palpebrae intro corrugatae. XVII. A. 869. oculi concreti et vix se moventes. XVII. A. 870. extremorum frigus et livor quid significet. XVII. A. 599. convulsiones quando pueris accidunt. XVIII. B. 292. in febribus acutis involuntariae lacrymae pravae. XVII. A. 867. gemebundae respirationes malum signum. XVIII. A. 92. in acuta sudores frigidi mortem denotant, in mitiori vero diuturnitatem. IX. 635. sudor multus non levans malus. XVI. 636. si multa letalia primo die statim deprehendantur, mo-

ritur aegrotus non extra quartum diem. IX. 834. acuta et ardens quando in hecticam transeant. VII. 326. ad febrem acutam remedia parabilia. XIV. 518. in ea lac nocet. XVII. B. 875. perfusiones capitis refrigerantes utiles sunt. XIV. 732.

Febris acutissima: inferunt eam carbunculi et gangraenae. VII. 719. acutissimarum et ardentissimarum causa bilis flava. V. 699. in febre acutissima dolore afficiuntur solidae animantis partes. VII. 176.

Febris aestiva ex bile fit. XV. 828.

Febres aestuosae: unde in iis deliria fiunt. IV. 507. aestuantes non semper uterum inflammatum comitantur. XVII. B. 274. aestuans, convulsio si in ea oriatur, qua in re ejus sit causa quaerenda. VIII. 172.

Febris amphimerina. VII. 354.

Febris anabatica. VII. 337.

Febris ardens quoniam proprie dicitur. XV. 737. XIX. 399. est morbus acutus. XIV. 730. ab *Hippocrate* inter acutos morbos relegatur. XIV. 733. quomodo a tertianis differat. VII. 632. IX. 662. 663. *Hippocratis* descriptio. VII. 651. brevis temporis habet principium. IX. 561. ardens acuta. XVI. 252. ardens amarulenta quae. XVII. B. 658. ardens exquisita quae. IX. 663. ardens exquisita intra septimanam necessario judicatur. IX. 665. ardens exquisita cum intermittente tertiana exquisita analogiam habet. IX. 662. malignae ardentes convulsiones excitant. VII. 641. ardentis nothae symptomata. XV. 753 sq. 757. quomodo judicetur. XV. 758. et qualis victus ratio sit adhibenda secundum *Hippocratem.* XV. 761. cur in iis singulae accessiones non intermittant. IX. 650. multa detinet, corpusque ab ossearia quasi lassitudine affectum laborat. XV. 738. ardentes arterias exsiccant. VII. 313. ardentis symptomata. XV. 740. ardentis symptomata declaratur in febr. putr. per accessionis vigorem. VII. 309. cum febre ardente et maligna anima nonnunquam deficit. XI. 48. in febre ardente aurium tinnitus cum visus hebetudine et in naribus gravitate, mente ex melancholia aberrant. XVI. 553. raro eam coma comitatur, fastidium persaepe. XVII. A. 688. coma per accidens in ea contingit. XVII. A. 713. quidam meras biliosas dejectiones et

colliquationes maxima febr. ard. signa existimant. XVII. A. 695. deliria non raro fiunt. VIII. 329. iis ex propriis phrenitidis signis desipientia continua accedit. XVI. 554. quando sit epistaxis exspectanda. XVII. A. 153. horror in ea raro accidit. XVII. A. 688. ardentis signum lingua nigricans. VIII. 47. in febre ardente lingua aspera et sicca convenit. XVI. 508. respirationis et pulsus conditio in iis. V. 152. cur in iis respiratio frequentetur. IV. 499. respirationem habent densam et magnam. VII. 911. ardentis sanguinem nigrum et crassum gignunt. V. 115. unde in iis oriantur sanguinis eruptiones et deliria. XVII. A. 111. sanguinis eruptionis causa bilis flava. XVII. A. 170.

Febris ardens plane sicca est. XVIII. A. 200. siccitatis in ea causa. IX. 247sq. sitis in ea inexplebilis. XV. 737. in febribus ardentibus vox clangorosa fit, et cur. III. 535. ardens bilem indicat. XIX. 622. ardentis hecticarum causae. VII. 313. ardens marcoris causa. VII. 327. ardentem quomodo *Hippocrates* cognoscere videatur. XVII. A. 690. num excrementis possit cognosci. XVII. A. 690. sub quibusnam conditionibus oriantur. VII. 651. quando oriatur secundum *Hippocratem*. XV. 734. maxime aestivo tempore abundant. IX. 647. aestate potissimum fiunt. XVI. 26. XVII. A. 304. ardentis et continuas vere potissimum grassantur. V. 694. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. juvenes cur frequenter invadat. XVII. B. 642. quae apud *Hippocratem* describuntur in tertio epidem. status. XVII. A. 686.

Febris ardens: casus aegroti, qui in *Dealcis* horto jacebat. XVII. A. 561. casus adolescentis in mendacium foro decumbentis. XVII. A. 614. casus *Anaxionis*. XVII. A. 769. casus *Chaeirionis*. XVII. A. 588. casus *Clazomenii*. XVII. A. 289. casus *Critonis*. XVII. A. 288. casus *Dromeadae* conjugis. XVII. A. 293. casus *Erasimi*. XVII. A. 286. casus *Euryanactis* filiae. XVII. A. 590. casus *Hermocratis*. XVII. A. 528. casus *Herophontis*. XVII. A. 266. casus *Heropyti*. XVII. A. 772. casus hominis, qui incallescens coenavit et bibit liberalius. XVII. A. 295. casus *Melidiae*. XVII. A. 301. casus *Melonis*. XVII. A. 283.

casus mulieris tertio mense gravidae. XVII. A. 297. mulieris casus, ex abortu ea correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. mulieris casus, quae ea post laboriosum partum erat correpta. XVII. A. 641. casus mulieris, tertio a partu die ea correptae. XVII. A. 746. *Nicodemi* casus. XVII. A. 775. *Parii* casus. XVII. A. 737. *Perichis* casus. XVII. A. 766sq. casus in *Philini* uxore. XVII. A. 269. casus *Philistae*. XVII. A. 585. *Pythionis* casus. XVII. A. 752. casus *Sileni*. XVII. A. 259sq. virginis casus. XVII. A. 768. *Zoili* casus. XVII. A. 403sq.

Febris ardens: causae. VIII. 348. XIV. 733. XVII. A. 113sq. causae secundum *Hippocratem*. XV. 739. horroris et rigoris causa. VII. 632. ardentis fiunt ex usu aquae stagnatilis. XVI. 437. ex flavae bilis abundantia fit. XVI. 14. ardentis et tertianae causa flava bilis. XVII. B. 737. ardentis et tertianae a flava bile fiunt, sed differunt locis, in quibus redundans humor acervatur. XVII. A. 113. ardens ex calore tum vasorum tum viscerum adaucto fit. XVII. A. 113. causa est cerebri inflammatio. XVI. 554. ardentis et phrenitidas idem humor facit, sed non eundem locum occupat. XVII. A. 175. ardentis causa est inedia. X. 686. oritur a morsu dipsadis. XIV. 234. ardentis causa vini aqua marina diluti potio. XV. 739.

Febris ardens, ejus crisis. IX. 707. quo die crisis sit exspectanda. IX. 717. quando sit crisis per sanguinis profluvium ex naribus exspectanda. IX. 753, 756. quando per vomitus biliosos et pituitosos. IX. 753. 754. qua ratione judicetur. XV. 748. ardentibus maxime proprium est, epistaxi judicari. XVII. A. 166. rigor eas judicare consuevit. XVII. A. 179. ardentem solvit rigor superveniens. VII. 182. XV. 752. si bene judicata non est, redit, aut alii morbi oriuntur. XV. 750. quibus tremores oriuntur, eas delirium solvit. XVIII. A. 37. si quis febre ardente affligitur, et rigor superveniat, liberatur. VII. 613. VII. 627. in febre ardente, sanguis melancholicus et biliosus ducit ad delirium. XV. 370. ea, quae hieme existit, perniciosior est. XVI. 426. in febre ardente cum aliqua perfrigeratione et aqueis biliosisque deje-

etionibus, oculorum distorsio signum malum. XVI. 671. superveniens apoplexiae et paraplegiae, solvit hos morbos. XVI. 673. mala in ea locum habentia signa. XVII. A. 179sq. extremorum perfrectio malum signum. XVII. A. 179. accessiones paribus diebus ab initio statim factae quid denotent. XVII. A. 179. oculorum lemae pravum signum. XVII. A. 639. de naribus stilla pravum est signum. XVII. A. 691. accedere diebus imparibus solent: *Hippocrates* vero observavit accessiones diebus paribus. XVII. A. 692. quos in febre ardente diutius tusses aridae irritant, non admodum siticulosi sunt. XVII. A. 946. XVII. B. 733. hieme contractam curatu faciliorem autumant. XVII. B. 530. *Galenus* vero contrarium statuit. XVII. B. 531. rigor superveniens quomodo eam solvat. XVII. B. 736. quid indicet urina alba et tenuis. XIX. 577. phrenitidem significat urina alba et tenuis. XIX. 621. quando solvatur. IX. 651.

Febris ardens: cura. XIV. 733. ardens alvum vacuum habenti oborta quomodo sit curanda secundum *Hippocratem*. XV. 797. remedia parabilia ad eam. XIV. 533. acetum conducit. XI. 437. cur aqua conveniat. XI. 438. frigidae aquae in ea utilitas. XV. 752. in ea *Hippocrates* tum aquam tum mulsam coctam, aquosam, quantum desideret, potui dat. XV. 743. etiam balneum conducit. XV. 720. quibusnam ea febre laborantibus conducant balnea. XV. 727. ob salsam pituitam putrescentem orta a versatur balneis. XV. 727. lactis asinini in ea ad alvum ducendam usus. XV. 746. ad febrem ardentem ptisana. VI. 825. 826. sorbitio non danda, quoad extra crises fuerit. XV. 748. in febribus ardentissimis et siccissimis vacuatio caput rei est. VII. 153. ardentissimae maximum remedium purgatio est ad animi usque deliquium. XVI. 267. XVII. B. 445. si es amarum fuerit, vomere confert et alvum subluere. XV. 746. in febris ardoribus in venis praesertim hepatis et ventris acervatur. XVII. A. 113.

Febris assidua qualis secundum *Hippocratem*. XVII. A. 328.

Febris astrictae, definitio. XIX. 400.

Febris auriginosa, definitio. XIX. 400.

Febris biliosa: febres, quae a bile procreantur, specie quatuor sunt. XV. 166. in febre biliosa regius morbus ante septimum diem cum rigore succedens febrem solvit. XV. 859sq. regius morbus citra rigorem ortus, letalis. XV. 859.

Febris calida non a bile aut pituita oborta, quomodo sit secundum *Hippocratem* curanda. XVII. A. 478sq.

Febres, quae *causi* vocantur, maxima ex parte ex hepatis aut ventriculi inflammatione fiunt. VIII. 348.

Febris colliquans quomodo a marasmode differat. X. 731. in marasmode transit. X. 732. colliquans causa est alvi perpetuo liquidae. XV. 802. cura. X. 733. colliquanti maxime conducit frigidae potus. XV. 802.

Febris composita, periodi et tempora. VII. 433sq.

Febres continentes quaenam dicantur. X. 603. XIX. 399. apud recentiores quae. XVII. A. 220. continentes multas observavit *Galenus*. X. 615. ejus symptomata. VII. 322. pulsus. X. 607. urina rufa et crassa est cum rubro sedimento. XIX. 620. cur in iis urina sit crassa et rubra. XIX. 599. quid urina significet crassa et rubra. XIX. 593. quinam sint febribus quartanis subsecutivis obnoxii. XVIII. B. 280. quondam in quartanam abeat. XVIII. B. 279. aestate potissimum fiunt. XVI. 26. ex plurima et meracissima bile proveniunt. XV. 166. causa est corruptio calcis ossis. XVIII. B. 457. excitat putredo per totum corpus diffusa. X. 756. causa est transpiratio obstructa ex humore multo crasso et glutinoso. X. 563. febris continentis sine putredine, et cum putredine casus. X. 608. vel sine, vel cum putredine esse potest. X. 607sq. continentium differentiae tres. VII. 336. X. 604. 605. quinam iis infestentur, quique non. X. 607. continentium diagnosi. XI. 24. indicationes in iis unde sumendae. X. 776. continentium cura. XI. 41. quae cum symptomatis sunt, cura. XI. 42sq. in febribus continentibus ex meatuum stipitatione citra periculum vacuatio est. X. 639. si cum alvi profluvio fuerit, alia vacuatione opus non est. XI. 43. in febre continente aqua frigida est aptissima. X. 757. in febre

continente cum putredine, et in qua coctionis notae apparent, frigida danda est. X. 623. maximum remedium venaesectio est ad animi usque deliquium. X. 612. maxima remedia sunt venaesectio et frigidae potio. X. 624. cautiones et conditiones, quae earum usum dehortantur. X. 626. conditiones, quae venaesectionem postulant. X. 626. victus ratio. XI. 41. XIX. 218.

Febris continua quae dicatur. IX. 664. 888. XIV. 729. XVII. A. 69. XIX. 398. continuae secundum receptiores quae dicantur. XVII. A. 220. continuas quasnam veteres vocent. XVII. A. 219. continuae maxime aestivo tempore abundant. IX. 647. XVI. 103. fiunt ex hepatis inflammatione simpliciter. XIV. 745. febres in acutis morbis ut plurimum sunt continuae. XVII. B. 490. in continua morbos acutissimos, gravissimosque et maxime letales contingere Hippocrates censet. XVII. A. 224. continua remittens quotidiana fit ex pituita. IX. 663. continuae quomodo primo statim die cognoscantur. IX. 662. continuae cum intermittente analogia. IX. 662. continuae qua in re ab intermittentibus discrepent. IX. 664. continuarum differentiae duae. VII. 337. continuarum, quae ex flava bile consistunt, duplex species. VII. 336. continuae secundum Platonem ex ignis excessu fiunt. XV. 169. continuae omnes in prima septimana judicantur. IX. 665. quando sit, in continua tertiana crisis die decimo quarto speranda. IX. 800. auris dolor in ea mala. XVIII. B. 261.

Febres diurnae quae. XVII. A. 221.

Febres diuturniores circa pubertatem oriuntur. XVII. B. 637sq. diuturna laborantis, et intempestivo usu antidoti extincti puelli historia. XIV. 286. diuturna longior, et quibusdam ad tabem vergit. (Hippocrates.) XVII. A. 236. ubi diuturnae fiunt, vires redduntur imbecilles et sanguis fit paucus. VII. 692.

Febres elodes summe sunt humidae. XVIII. A. 200.

Febris epacmastica. VII. 337.

Febris epiala quae. VII. 751. ejus proprietates. VII. 347. epialam gignit pituita acida et vitrea, si quae putredo iis adfuerit. VII. 349.

Febres diariae (s. *ephemerae*) quoniam sint. X. 666sq. apud Hippocratem quales. XVII. B. 734. cur ita dicantur. X. 666. diaria excepta, omnes febres ex bubonibus malae. VII. 296. diariae non subsequi videntur putredinem humorum. VII. 295. sanguine calefacto tantum, non putrescente consistit. VII. 374. sunt tantummodo spiritus affectiones absque humorum putredine. IX. 695. unica est accessio uno ut plurimum die ex sua natura circumscripta. X. 599. quomodo in primo die cognoscantur. IX. 696. solutionem in primo die aut in secundo nanciscuntur. IX. 812. 917. nunquam ad tertium usque diem progredietur, nisi quid delictum circa laborantem sit. X. 601. quibus stipatio febris causa est, iis ultra tres dies accessio porrigi potest. X. 601. licet celeriter finiatur, non tamen acutus morbus est. XVII. B. 490. ephemerarum notae. XI. 7sq. fiunt sine magna perturbatione et non subitas mutationes faciunt. XVI. 231. ex pulsu cognoscuntur. IX. 363. 371. pulsus conditio. VII. 302sq. IX. 533. XI. 14. quando in ea pulsus durus evadat. VII. 312. quibusnam stipatio sit inseparabilis et quibus non. X. 667. urinae conditio. VII. 302. generationis causae. IX. 696. XI. 6. causae sunt humores lenti, crassi aut copiosi, ubi mediocriter obstruxerunt. X. 666. causae, quae eas longius protrahant. X. 667sq. particulares differentiae. X. 639.

Febres diariae: diagnosis. X. 564. diagnosis maximam diligentiam exigit. XI. 7. ejus, quae ex bubone fit, signa. XI. 13sq. ex bubone ortae ab iis, quae ex humorum putredine consistunt, differunt. VII. 296. earum, quae ex inflammatione inguinum oriuntur, diagnosis. IX. 700. ex iracundia caloris abundantiam habet. XI. 11. diariarum ex lassitudine signa. XI. 12. diaria ex moerore acrimoniam potius quam calorem habet. XI. 11. solutio qua ratione fiat. X. 668. XI. 10. cessante accessione omnia simul signa abolerentur. XI. 10. sine exacta crisi solvuntur. IX. 690. nubecula in urina saepe ad solutionem sufficit. XIX. 597. nonnunquam in alias febribus formas transeunt. X. 600. quaedam in continentes transeunt, ejusque transitus causa. X. 665. nonnunquam he-

cticas gignunt. VII. 305. transitus hujus indicia. *ibid.* — quaedam cum hecticis conjunguntur. VII. 691. aqua frigida danda, ubi haec complicatio apparuit. VII. 692. unum ac primum ejus indicium. VII. 302. indicationes in ea unde petendae. X. 661. indicatio, quae a viribus sumitur, exigua est. X. 670. magna in iis, quae diu durant. *ibid.* in febribus diariis simplex est affectus, utpote causis excitantibus non amplius agentibus. X. 661. in quibus causa efficiens adhuc manet, nec affectus nec sanatio simplex est. X. 661. jam facta propria indicatione solvitur, futura vero ne fiat vetandum. X. 661. vetabitur causa efficiente prorsus excisa. X. 661. cura. XI. 6. 14. ejus substantia prope modum ipsa balneo vacuatur. X. 718. victus ratio. X. 590.

Febris ephemera vide diaria.

Febres erraticae, definitio. IX. 680. erraticae quae vocentur. XIX. 402. autumnus potissimum fiunt. V. 694. XVII. B. 622. causa est inaequalis temperatura. XVI. 385. diversorum humorum soboles sunt. XVII. A. 116. erraticae singulas accessiones inordinatas habent, signis tamen earum judicatio praenoscitur. XVII. A. 249. febris erraticae *Cleonactidis* casus. XVII. A. 279.

Febris fluens, definitio. XIX. 399.

Febres fumantes diuturniores sunt. XVI. 252.

Febres hecticae quae dicantur. X. 533. cur ita sint vocatae. VII. 304. earum origo. VII. 313. quoniam ea corripantur. VII. 325. ejus principium quando determinetur. VII. 325. ex siccitate et caliditate ortis solidarum partium affectus candenti ferro similis est. X. 718. hecticae brevis descriptio. XVIII. B. 202 sq. ex quorumnam organorum morbis proveniant. X. 699. nonnunquam ephemeram sequuntur. VII. 305. transitus hujus indicia. *ibid.* arterias exsiccant. VII. 313. natura calida et sicca est. VII. 314. continua est et fere continens. VII. 322. omnes tum doloris tum sensus expertes sunt. VII. 744. futurae quando sit timor. X. 693. quomodo praeventatur. X. 693. diagnosis. X. 699. indicia manifesta quum sunt, refrigerantia utiliter foris adhibentur. VII. 692. hecticarum duo propria signa. IX. 342. maximum

signum. VII. 328. hectica laborantes noctu calore magis vexantur. XVIII. B. 202. cibo et potu sumto vehementior evadit. XVIII. B. 202. hectica parva ex concoctionis laesione et ciborum corruptela fit. VII. 214. eam minime sentit, qui laborat ea. VII. 746. hecticarum calor qualis. XVII. B. 408. marcor cum calore ei proprius. VII. 668. cuilibet proprium, ut ingesto cibo calor accendatur. VII. 320. et pulsus velox evadat. *ibid.* pulsus in iis qualis. IX. 342. 371. 379. 534. hectica quomodo ex pulsu dignoscatur. IX. 360. ejus, quae tabi affinis est, proprietates. VII. 322. cum aliis febribus complicatae diagnosis. VII. 328. quid commune habeant cum diariis, et qua in re differant. X. 598. a synocho differentiae. VII. 322. sine magna perturbatione non subito judicantur. XVI. 231. sine exacta crisi solvuntur. IX. 690. indicia. VII. 304 sq. quae facile curari potest, indicia. VII. 319. exquisite hectica quae. VII. 699. hecticae cum marasmo causae. VII. 327. hecticae cum marcore dignotio. VII. 315 sq. hectica tabida quando metuenda. VII. 326.

Febris hectica: causae. VII. 693. hectica fit ex diutina inedia. X. 542. 686. *Febris hecticae* casus in muliere. X. 687. hectica causa cordis intemperiei siccae. IX. 388. hecticae cura. VII. 695. ad febrem hecticam remedia. XIV. 579. hectica quando sit curabilis et quando non. VII. 318. si in marasum abierit, difficilis est curatu. VII. 314. qualis aëris ambientis conditio in iis requiratur ad curam. X. 698. cura: remedia extrinsecus adhibenda. X. 701. in febribus hecticis andrachne portulaca, ventris osculo imposita aut hypochondriis, utilis. XI. 831. hecticae nec aquam puram frigidam, nec multam desiderant. X. 624. utilitas balnei, ubi simplices sunt. VII. 691. sub quibusnam conditionibus balneum non conducatur. VII. 697. balneorum in ea usus. X. 706. in ea *Philippus* balneum noxium putat. X. 706. ea laborantes nonnisi a frigido balneo juvantur. X. 718. cibi frigidi et humidi conducunt. X. 726. in ea cur a melle sit abstinendum. X. 727. hectica laborantes refrigerandi sunt, antequam in marasum incident. X. 720. complicatae cura. VII. 697.

Febris hemitritaios vide *semiter-tiana*.

Febris hiberna quae dicatur. XV. 828. hiberna ex pituita fit. XV. 828. in febre hiberna lingua aspera et animi deliquia quid denotent secundum *Hippocratem*. XV. 827.

Febris homotonos. VII. 837.

Febres horridae quae dicantur. XVII. A. 398. XIX. 401. horridae quales sint, et unde fiant. XVII. A. 68.

Febres humidae quanam dicantur. XVIII. A. 200.

Febres jactatrices quasnam *Hippocrates* dicat, et quomodo secundum eum curentur. XV. 813sq. quosnam morbos hae febres potissimum sequantur. XV. 814.

Febres inconstantes, donec constant, sinere jubet *Hippocrates*. XV. 818. inconstantes quas *Hippocrates* vocet. XV. 819.

Febres intermittentes quae dicantur. VII. 336. XVII. A. 69. differentiae tres; quotidiana, tertiana et quartana. VII. 336. XVII. A. 715. intermittens sex species. XIV. 730. intermittentes quasnam veteres vocent. XVII. A. 219. singulorum temporum nomina. VII. 421. totius circuitus alia divisio. VII. 425. celeriter ad crisin properat. IX. 715. intermittens et continuarum implicationes. VII. 351. intermittens cum continua mixtionis diagnosis. IX. 675. quocunque modo intermiserint, periculum abesse significat. XVII. B. 722. quae intermittunt uno die, altero superrigent, ad septimum circuitum perdurant. XVII. A. 425. intermittentes longas solvit antidotus *Aelii Galli*. XIV. 114.

Febres non intermittentes: earum differentiae. VII. 427sq. mortem propinquam indicantia symptomata. XVII. B. 729. 730sq. si altum corpus exuratur, cute perfrigerata, letale. XVII. B. 727sq. ejus rei causa. XVII. B. 728. in non intermittente quando sit mors proxime expectanda. XVIII. A. 190. quaecunque non intermittentes tertio die vehementiores fiunt, periculosiores; quocunque autem modo intermiserint, periculum abesse significant. VII. 420. XVIII. A. 178. in febribus non intermittibus lividae, foetidae et cruentae excretiones malae sunt. XVI. 216. 478. XVIII. A. 188. in febre non intermittente si frigida exteriora fuerint et interna

exurantur, malum. XVI. 530. XVII. A. 190. non intermittentes tertio quoque die vehementiores malae. XVII. A. 941. in febre non intermittente si fractis jam viribus rigor invadat, letale. VII. 190. 626. XVII. B. 724. non intermittentes tertianae sunt periculosiores. XVII. B. 721.

Febres laboriosae quanam secundum *Hippocratem* sint. XVII. A. 949. XVII. B. 124. abscessus circa aures in iis fiunt. XVII. B. 765.

Febres lentae lactis usum requirunt. XVII. B. 875.

Febris lethargica: causa est humor pituitosus in cerebro acervatus. XVII. B. 646.

Febris lypyriae, definitio. XIX. 399.

Febres lividae quales sint, et quid significant. XVII. A. 887. secundum alios auctores definitio. XVII. A. 889. *Euryphontis* de iis locus. XVII. A. 888.

Febres longae ex imbris fiunt. XVI. 417. XVII. A. 32.

Febris madens qualis. XIX. 400.

Febris magna et parva. VII. 275.

Febres malignae et gravissimae quarto vel prius interficiunt. XVIII. B. 236. quae malignae sunt, et cum signis gravissimis accidunt, quarto die accidunt vel antea. IX. 619.

Febres marasmodes ex earum genere sunt, quae colliquant, sed quomodo differant. X. 731. cura. X. 722. marasmodes curatu est difficillima. X. 729. et cur. X. 730.

Febris marcida. VII. 684.

ad *Febres melancholicas* chamaemelum remedium praestantissimum est. XI. 563.

Febres mitissimae sunt, quae cum securissimis signis fiunt, quarto die finiuntur, vel prius. IX. 619. 713. XVIII. B. 236.

Febris nocturna non admodum letalis sed longa. (*Hippocrates*.) XVII. A. 236.

Febris nonana, definitio. XIV. 730. longa est et non letalis. XVII. A. 238. nonanam nullam observavit *Galenus*. XVII. A. 222.

Febres valde pallidae, nisi cum rigore et sudore praejudicatae fuerint, tabem inferunt. XVII. A. 887.

Febris parac mastica. VII. 337.

Febris pestilens, definitio. XIX. 400. pestilens putridum calorem habet. XVII. A. 883. pestilentialis causae

secundum *Thucydidem*. VII. 290. pestilens secundum *Thucydidem* tuberculis praedita. XVII. A. 882. pestilentis casus a *Hippocrate* descriptus. IX. 627.

Febris pemphygodes, definitio. XIX. 399. pemphygodees quales. XVII. A. 877. 881sq. 882. 885.

Febres pituitosae: remedium optimum chamaemelum est. XI. 563.

Febris producta, ejus differentiae. VII. 371.

Febris puerperalis casus. XVII. A. 269. 785.

Febres primariae, tria earum genera. XVII. A. 529.

Febres putridae et eae vocantur, quae ex phlegmone oriuntur. X. 694. quae ex putredine humorum fiunt, tria genera sunt. IX. 678. ad febrem putridam praedispositionem quinam habeant et qui non. VII. 291sq. putridae causae. VII. 289sq. putridae et pestilentes fiunt ex esu frumentorum pravorum. VII. 285. putridarum maximum indicium est caloris qualitas. VII. 307. in febre putrida calor mordax est. VII. 307. pulsus qualitas. VII. 308. febris, quae ex putredine humorum fit, pulsus. IX. 363. 371. quando in iis fiat pulsus durus. VII. 312. urinae conditio. VII. 308. transitus ejus in aliam febrem indicia. VII. 310. febris putridae mala signa. X. 760. per accessionis vigorem declarant symptoma quoddam ardentis febris. VII. 309. indicationes, quibus in iis satisfaciendum est. X. 752sq. 762. indicationes a causis sumendae. X. 773. causa simul et symptoma est transpirationis suppressio. X. 773. causa pariter et affectus putredo est. X. 773. putridarum cura. X. 695sq. quemadmodum causae, quae putredinem excitavit, adhuc manentis remedium facillime inveniatur. X. 755. apparatus medicamentum, quae humores putrescentes purgant. X. 756. quae ex putrescentibus humoribus fiunt, in iis post humorum concoctionem balneum utile. VII. 691. de cataplasmatum et praecordiorum perfundendorum indicationibus. X. 780. putridarum cura etiam praecautionem postulat. X. 740. cura, si vires adhuc valentes sique infirmas sint. X. 777. ex putrescentibus humoribus ortae quomodo curentur. X. 735. putridarum, quae ex

putredine in maximis vasis consistunt, cura. X. 744. in febris putridae cura causae maxime sunt respiciendae. X. 746. victus ratio in iis observanda. X. 747sq.

Febris quartana qualis. VII. 508. XIV. 730. XIX. 402. quartana secundum *Hippocratem* securissima, facillima et longissima. XVII. A. 226. quartana laborantes morbo magno non capiuntur. XVII. B. 341. quartana non ab initio statim talis, sed aliis antegressis succedit. XI. 18. quartanae duae et tres saepius invicem complicantur. IX. 677. quartana quando ex continua fiat. XVIII. B. 279. et hae quidem fiunt hominibus, qui triginta sunt annorum et senioribus. XVIII. B. 280. quartana continua quando fiat. IX. 663. quartanae diuturnae sunt. IX. 665. XI. 30. diuturnae fiunt ex aquae stagnatilis usu. XVI. 436. quartana duplex. VII. 472. exquisita et spuria quomodo distinguantur. XI. 30. longa est, sed vacat periculo. XVI. 103. quartana longissima. XI. 25. quartana quomoda a quotidiana distinguatur. XI. 30. quartanae tanto tertianis sunt longiores, quanto pauciores partem bilis obtinent. XV. 166. quartanae circuitus. VII. 412. quartana quomodo cognoscatur. IX. 658. quartanarum constitutio. XVIII. B. 245. quartanae crisis. IX. 709. quomodo in iis crisis futura possit praesagiri. XVIII. B. 246.

Febris quartanae diagnosi. XI. 20. quartana correpti non sunt convulsionibus obnoxii. XVII. B. 885. quartana longissimam habet judicationem. XVI. 251. in iis *Galenus* judicationes ad circuituum numerum fieri observavit. XVI. 271. difficile solvitur, et ad biennium nonnunquam prorogatur. VII. 470. noxae, quae eam ut plurimum comitantur et sequuntur. VII. 470. frequentissime autumno oritur, et solutu est difficilis. VII. 470. XVII. B. 622. pulsus conditio. IX. 653. non primo statim die cum rigore invadit. IX. 652. rigor ex calido et frigido mixtus est. VII. 190. quartanae rigor qualis. IX. 652. quartana nunquam cum vehementi rigore incipit. XI. 18. si cum validis rigoribus accessiones invadant, nihilque remittantur rigores, declinatio prius expectanda non est, quam rigor sedatus fuerit. XVII. A. 847. quartanam

comitantia symptomata. VII. 469. qualis urina abscessus praecaveat. XVII. B. 123. in ejus principio cur sit urina tenuis. XIX. 621. urina crassa et nigra quid significet. XIX. 582. urina alba et tenuis quid in principiis indicet. XIX. 577. quando in abscessum desinant. XVII. B. 124. non sine lienis vitio fit. XI. 18. quartana triplici *Eudemus* laboravit. XIV. 613. XVI. 276. erraticis febribus ob pituitam succedit. XI. 18. quo anni tempore et qua aetate plurimi corripantur. XV. 167. aestate fiunt. V. 694. etiam autumno. V. 694. IX. 659. XVI. 27. quartanae proprietates. VII. 343 sq. si per aestatem invadat, solutu facilius est. VII. 470. quartanae aestivae magna ex parte breves. IX. 561. quartanae aestivae plerumque breves, autumnales longae, longissimae hiemales. IX. 561. XVII. B. 385. 511. longae, et praesertim quae hiemem attingunt. IX. 561.

Febris quartana quomodo fiat. IX. 663. causa bilis atra est. XIV. 745. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. secundum *Platonem* terrae excessu fiunt. XV. 169. causa est morbus male judicatus. XVIII. B. 79. ex succis malis melancholicis fiunt. VI. 814. VII. 335. XV. 167. XVII. A. 433. XVIII. B. 278. casus *Hippostrati* uxoris, ex annua quartana tumorem sinistri hypochondrii habentis. XVII. A. 432. aliorum morborum curatrix est. XVII. A. 227. epilepsiam sanat. XVII. A. 364. quartana magnis morbis medetur. XVII. B. 242. quartanae cura. XI. 37. XIV. 745. ad febrem quartanam remedia parabilia. XIV. 524. 561. antidotus *Harpalus*. XIV. 167. theriaca. XIV. 277. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162.

Febris quintana qualis. VII. 508. XIV. 730. quintana an detur. VII. 299. quintanam vidit *Galenus* ambiguum. XVII. A. 223. quintana omnium pessima. XVII. A. 240.

Febris quotidianae brevis descriptio. VII. 341. quotidiana qualis. XIV. 730. XIX. 402. quotidianam simpliciter nonnulli quando pronuncient. VII. 485. quotidiana ex recentiorum denominatione quae. VII. 354. diuturna est. XI. 30. quotidiana duplex. VII. 472. legitima quae sit, et quae non. XI. 30. longa est, et periculo non vacat. XI. 25. quotidiana et intermit-

tens et continua diuturnae sunt. IX. 665. tertiana longior. XV. 169. quotidiana continua et simplex. VII. 355. quotidianae circueunt. VII. 412. praecipua symptomata. VII. 465 sq. in iis non antecedit rigor, sed solummodo perfrigeratio. IX. 653. quotidiana quomodo judicetur. IX. 707. 709. longam habet judicationem. XVI. 251.

Febris quotidiana: causae. XI. 23. sub quibusnam conditionibus accendatur. VII. 334. quotidianae secundum *Platonem* aëris excessu fiunt. XV. 169. quotidiana a bile, sed pauciore quam continens, generatur. XV. 166. in ea pituita exuperat. V. 698. fit ex pituita. IX. 663. XVI. 15. XVII. A. 116. XVII. B. 660. vix citra oris ventriculi injuriam fit. XI. 18. quotidianae diagnosis. XI. 22. quotidiana quomodo a quartana distinguatur. XI. 30. quotidianae a tertiana primis statim diebus diagnosis. IX. 660. a quartana. IX. 661. quinam praesertim ea corripantur. XI. 23. quotidianae cura. XI. 40.

Febris refrigerata quomodo dicatur ab *Hippocrate*. XVI. 529.

Febris valde rubra qualis sit. XVII. A. 887. ejus cura. ibid.

Febres salsuginosae, ad tactum relatae quales. XVII. A. 877. 884.

Febres scheticae quae dicantur. X. 533.

Febris semitertiana. VII. 358. semitertiana qualis. IX. 673. 680. XVII. A. 69. 233. semitertiana quando dicenda. XVII. A. 944. cur ita sit dicta. XVII. A. 235. de ea scripsit *Agathinus*. XVII. A. 118. Romae erat familiarissima. XVII. A. 121. duplex generationis modus. VII. 358. generatur etiam ex tertiana producta. VII. 468. semitertianam solent provocare humor crudus et crassus. XVI. 51. semitertiana exquisita. VII. 363. talem *Hippocrates* describit libro *Epidem.* ibid. semitertiana exquisita quomodo oriatur. XVII. A. 121. aliquando ea secundo et tertio die incipit. VII. 468. semitertianam *Archigenes* novit sed male descripsit. VII. 365. semitertiana quomodo cognescatur. IX. 673. semitertiana magna et parva *Agathini* qualis. XVII. A. 942 sq. semitertiana continua. VII. 367. semitertiana deterrima. VII. 420. semitertiana periculosa est. XVII. A. 945. cur sit periculosa. VII. 467. mox inter conti-

nuas, mox inter intermittentes ponitur. XIV. 730. non semper est continua, sed etiam intermittens. VII. 468. hae et extensae tertianae, tertianae naturam habent. XVII. A. 941. semitertianae cum tertiana complicationis casus. IX. 676. quosnam inprimis infestet. VII. 468. si habet bilem flavam aut pituitam superantem, aut ambas aequales, symptomata. VII. 363. casus narratur in adolescente observatus. VII. 355. semitertianae judicatio. IX. 709. quum solvitur, in tertianam redit. VII. 468.

Febris septimana, definitio. XIV. 730. septimanam nullam observavit *Galenus*. XVII. A. 222. septimana longa non letalis. XVII. A. 238.

Febres siccae quaeenam vocentur. XVIII. A. 200.

Febris singultuosa quaeenam tantummodo dici queat. XV. 847. singultuosae quomodo judicentur. XV. 846. singultuosa quomodo curetur ab *Hippocrate*. XV. 846.

Febres spuriae non tam longae sunt, quam quartana et quotidiana. XI. 30.

Febres squalidas tactu cognoscimus. XI. 13.

Febris synochus s. synochalis, definitio. IX. 926. synochos in vires imbecillas non incidit. X. 777. propria est bene habito corpori ac calenti aetati. X. 777. causae. VII. 378sq. synochales ex putrescente sanguine fiunt. XVII. A. 807. in caput mittunt vapores calentes. XVII. A. 807. declinationem apertam non habent, nec universum circuitum. VII. 420. in ea crisis quarto die speranda. IX. 717. quae a coarctatione et putredine orta est, ei aqua mulsa optimum esset remedium, nisi febrem augetet. X. 766.

Febres syntecticae colliquantes sunt. X. 840. in iis excrementa spumantia praepremis oriuntur. XV. 658. adversissima est mulsae potio, utilissima aqua frigida. ibid. syntecticae causa bilis amara abundans. XVII. A. 350.

Febris tertiana qualis. VII. 508. XIV. 730. XIX. 402. tertiana etiam est ex genere ardentium. V. 699. quomodo statim ab initio dignoscatur. IX. 649sq. XI. 18. quomodo ab ardentibus differant. VII. 632. quomodo a febre ardente dignoscatur. IX. 650. tertiana quotidiana longior est, et a pauciore bile fit. XV. 166. ca-

sus tertianae cum quotidiana continua implicitae. VII. 355. ex flava bile statim ab initio rigorem affert; quomodo hic vero ab illo quartanae differat. IX. 652. mansuetissima est. XI. 25. saepe cum vehementi rigore prima statim accessione incipiunt. XI. 18. tertianae omnium maxime horrorem inducunt. VII. 182. maxime biliosae et calidae sunt. VII. 182. tertio quoque die invadentium differentiae. XVII. A. 233. tertianae decursus descriptio. VII. 413. tertianam comitantia symptomata. VII. 466. vix sine hepatis injuria fit. XI. 18. horrores et rigoris causae. VII. 632. pulsus conditio. IX. 497. 653. urinae conditio. IX. 656. nubecula in urina ad solutionem morbi saepe sufficit. XIX. 597. quid urina tenuis et pallida doceat. XIX. 579. tertianae circuitus. VII. 412. intermissio tempus integritatis est. VII. 420. tertianae tempora sex. VII. 417. sub quibusnam conditionibus cesset. VII. 183. tertiana qua ratione judicetur. IX. 707. celebrem judicationem habet. XVI. 251. unde cognoscatur, eam quatuor an pluribus circuitibus finiri. IX. 656. cur sudoribus et vomitibus finiatur. IX. 650. septimo circuitu terminatur. XVI. 272. in iis *Galenus* observavit, judicationes non ad dierum sed circuituum numerum fieri. XVI. 271. momenta, ejus generationi faventia. VII. 334. generatio quales causas requirat. IX. 657. quo anni tempore et qua in regione praepremis generentur. XVI. 356. aestate potissimum fiunt. V. 694. IX. 647. XVI. 26. 103. tertiana aestate quam hieme celerioris judicationis est. XVII. B. 386. cur juvenes maxime invadat. XVII. B. 642. secundum *Platonem* aquae excessu fiunt. XV. 169. in iis bilis flava abundat. V. 698. tertiana a flava bile fit. XVI. 14. tertianae procreantur bile flava, in totius corporis carnibus redundante. XVII. A. 113. in ea flava bilis et rigorem efficit et febrem. VII. 350. quae tertianae naturam habent, his nox ante accessionem molesta. (*Hippocrates*.) XVII. A. 941. tertiana quotannis correptus non febricitavit, cum per veris initium flava bilis purgaretur. XI. 345. omnes semitertianas appellare videtur. VII. 367. ad febrem tertianam remedia parabilia. XIV. 524. quotannis aesti-

vo tempore redeuntem *Galenus* vernali purgatione sanavit. XVIII. A. 81.

Febris tertiana duplex. VII. 472. *tertiana* duplex quomodo cognoscatur. IX. 677. intermittens exquisita *tertiana* quae. VII. 371. *tertiana* exquisita quae. XVII. A. 233. 425. XVII. B. 737. *tertiana* exquisitae brevis descriptio. IX. 654. exquisita *tertiana* decursus quaeque in eo occurrunt differentiae. VII. 339. exquisitae nota, rigor. VII. 626. exquisita sine rigore vehementer non contingit. IX. 652. *tertiana* cum ardente eandem causam habet, bilem, flavam. XVII. B. 737. *tertiana* exquisita duodecim horas non superat. XVII. A. 943. *tertiana* exquisita cito judicatur et vacat periculo. XVI. 103. XVII. A. 239. quinque, vel septem, vel novem circuitibus judicatur. XVII. A. 425. *tertiana* exquisita septem circuitibus ut longissime terminatur. VII. 467. IX. 647. XI. 26. XVII. A. 249. XVII. B. 737. XVIII. B. 246. facile in semitertianam transit. VII. 466. raro diuturna est. VII. 467. *tertiana* exquisitae medendi methodus. XI. 32. non exquisita saepe autumnus incipit, et vere desinit. XI. 26. exquisita quomodo a non exquisita dignoscatur. XI. 27. *tertiana* non exquisitae cura. XI. 35 sq. *tertiana* illegitimae casus in adolescente. XI. 27. *tertiana* longa quando dicatur. XVII. A. 943. 944. *tertiana* producta quae. XVII. A. 233. protensa quae. XVII. A. 942. *tertiana* simplex et continua. VII. 355. 371. *tertiana* pura intra septimum circuitum judicatur. IX. 665. *tertiana* simpliciter quae. XVII. A. 233. 942. *tertiana* quanam simplicissima. IX. 656. *tertiana* triplicis casus. IX. 680 sq. *tertiana* vera acuta est. XI. 30.

Febris tertianaria quae. VII. 337.

Febris tertianigena quanam dicatur. XVII. A. 233.

Febris torpida, definitio. XIX. 401.

Febris tritaeophya qualis. VII. 337. 436. XVII. A. 233. 944. *tritaeophya* unde generentur. XVII. A. 123.

Febris typhodes, definitio. XIX. 400. *typhodes* summe humidae. XVII. A. 200.

Febres vehementer urentes non prorsus sunt perniciosae. IX. 291.

Febris vapida qualis. XIX. 400.

Febres vehementes fiunt ex menstruis suppressis. XV. 327. vehementes cur convulsiones habeant junctas. XVII. B. 746.

FEL, (vide BILIS.) diversorum animalium sibi invicem substituitur. XIX. 746. animalium venenatorum deleterium est. XI. 767. perdicis et vulturis pro aeris aerugine. XIX. 730. taurinum aperiens est. XI. 750. ex felle ursino antidotus ad hepatis affectiones. XIII. 214.

FELICITATIS humanae praecipuum firmamentum. V. 78.

FEMINAE, analogia cum viris quoad genitalia. IV. 158. femina et mas quomodo differant. IV. 628. femina humidior est et frigidior. IV. 624. femina mare est imperfectior. IV. 157. causa hujus rei. IV. 158. 162. utilitas. IV. 162 sq. mas ea calidior et siccior est. IX. 107. mare frigidior est. III. 606. mare frigidior; ergo imperfectior. IV. 158. 162. utilitas ejus rei. IV. 162.

Feminae calvae non fiunt. XVIII. A. 41. frigiditatis earum usus. IV. 163. cur celerius maribus juventutem, florem et senectutem consequantur. XVII. A. 445. cur viris sint pinguiore. I. 606. etiam pollutiones habent. IV. 601. num semen foecundum emittant. IV. 165. XIX. 322. 450. semen nec viscosum, nec calidum nec crassum generare possunt, et propterea non foecundum. IV. 625. sterilitatis earum causa secundum *Aristotelem*. XIX. 323. 451. earum naturalis urina qualis. XIX. 615. ad venerem excitantur semine femineo. IV. 188. 190. feminam mulier ut generet. XIV. 476. feminae quomodo generentur. XIX. 453. quomodo generentur ex semine, et quomodo mas. IV. 165. quomodo et quomodo mares procreentur. XIX. 324. generantur semine muliebri praedominante. IV. 629. feminas gignunt, quibus in pubertate testis sinister magis tumet. XVII. B. 212. feminae quanto tempore in utero formentur. XIX. 337. feminae in utero notae. XIV. 476. XVII. B. 834 sq. feminae ut plurimum in sinistra matrice reperiuntur. IV. 174. 633. XVII. A. 443. XVII. B. 840. cur tardius conformantur et articulantur. XVII. A. 446. primam concretionem 42 die ut longissimo suscipiunt. XVII. A. 446. in generatione corpus et ma-

teriam exhibent. IV. 517. ad feminarum affectus remedia parabilia. XIV. 475. (vide etiam MULIERES.)

FEMORA, definitio. XIV. 708. femoris os. II. 773. XIV. 723. omnium corporis ossium maximum est. III. 210. capitis et colli ejusdem positio ejusdemque utilitas. III. 210sq. quid eveniret, si femur rectum esset. III. 211. universae ejus figurae utilitas. III. 214. femur non omnino rectum, sed a priori et exteriori parte gibbum, sicut e contrario sinuum. XVIII. B. 517. femoris articulus ad genu. III. 253. secundum magnitudinem tenuior est quam humeri. XVIII. B. 611. genu articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. simplex est. III. 225. articulum ad genu solum justam naturam habere *Hippocrates* statuit. XVIII. B. 613. quod a *Galeno* quoque comprobatur. XVIII. B. 614. figura ejusdem media quae. IV. 452. (de femoris articulo ad coxam vide *Coxa*.) femoris caput qua ratione in acetabulo retineatur. XVIII. A. 732. caput obliquius cum ischii acetabulo committitur in simiis et cynocephalis. II. 222. ejus cum coxa per ligamenta connexio. XVIII. A. 542. per validissimum ligamentum in acetabulo continetur. XVIII. A. 311. ligamenti rotundi utilitas. XVIII. A. 732. si ligamentum rotundum rumpatur, non potest contineri in sua sede. XVIII. A. 733. ei sola tibia committitur in genu. XVIII. B. 511. quomodo cum tibia committatur. XVIII. B. 612. femori in manu brachium respondet. II. 347. femur humero respondet. XVIII. B. 431. femoris processus in sinus tibiae se inserunt. XVIII. B. 511. femoris ad tibiam proportio. IV. 354. cum tibia per diarthrosin conjungitur. II. 774. femoris arteriae. II. 412. 822. IV. 327. V. 198. femoris musculi. III. 257. eorum usus. III. 259. musculos dissecandi ratio. II. 292sq. moventium musculorum generales differentiae. IV. 253. musculi interiores unde venas accipiant. II. 814. musculus extrorsum femur abducens. IV. 260. retrorsum magis abducens musculus. XVIII. B. 1002. retrorsum abducendo extendens musculus. II. 311. 312. musculi adducentes. IV. 260. adducens musculus. XVIII. B. 1002. introrsum

retrorsumque adducens musculus. XVIII. B. 1000. introrsum adducens musculus. XVIII. B. 1007. caput circum agentes musculi. XVIII. B. 1006. caput extrorsum circumvertens. II. 312. introrsum circumvertentes. II. 313. quomodo extendatur. IV. 255. femur extendentes musculi. IV. 255. extendens et ad ejus regionem anteriorem caput ipsius trahens. XVIII. B. 1005. caput sursum simul et extrorsum trahens musculus. XVIII. B. 1005. 1006. exacte extendens et in posteriora trahens musculus. XVIII. B. 1003. flectentes musculi. IV. 258. flectens et tibiam attrahens. III. 258. oblique ad interiora ducens musculus. II. 306. interiores musculi unde nervos habeant. II. 814. intro flectens simulque sursum erigens musculus. II. 309. flectens simul et introrsum vertens musculus psoas est. XVIII. B. 1002. ad inguinem quomodo flectatur et quibusnam musculis. IV. 255. invertentes et circumagentes musculi. IV. 260sq. musculus femoris lividus. II. 312. femoris magnus ischii articulum movet. II. 306. femoris nates. II. 773. nervi. II. 398. trochanteres. II. 773. venae. II. 406.

Femoris morbi: attritus ex itinere juvat sola per se cruda Lithargyrus. XIII. 395. femoris doloris repente oborti, et febre ardente terminati casus. XVII. A. 762sq. dolore dissipato si quid in urina innatarit, delirium portendit. XVI. 587. femur effeminatum quomodo sit accipiendum apud *Hippocratem*. XVIII. A. 598. femoris caput quibus excidit, hi crus extendere nequeunt. VIII. 430. femur quando bobus facile excidat. XVIII. A. 353. multum, quoad ingressum refert, in interioremne partem articulus exciderit, an in anteriorem. XVIII. A. 603.

Femoris fractura: danda opera est, ut imus calx optime contineatur. XVIII. B. 530. quibus cutim excedit, cur hi fere non evadant. XVIII. B. 604. et quomodo hi sint curandi. XVIII. B. 606. extensionis modus. XVIII. B. 513. fracturae quinquaginta diebus sanantur. XV. 410. deligatio. XVIII. B. 521. canali quomodo in ea sit utendum. XVIII. B. 848. noxae, quae ex canali oriuntur, breviori, quam ut ultra poplitem pertineat. XVIII. B. 528. utilis qualis sit. XVIII. B. 529.

glossocomii utilitas. XVIII. B. 505. quomodo tumores sint curandi, qui sub constringentibus vinculis assurgunt. XVIII. B. 523 sq. ad femorum intertrigines lithargyrus. XII. 225.

Femoris luxationis modi. XIV. 796. femur cur non ita facile luxetur. XVIII. A. 310. omnes immedicabiles. XIV. 796. causa est ligamenti rotundi laxitas. XVIII. A. 734sq. quid iis accidat, quibus nondum perfectis exçidit, neque reconditum est. XVIII. A. 595 sq. femur luxatum repositumque in suo situ contineri docetur. XVIII. A. 735. luxati femoris per utrem reponendi modus. XVIII. A. 763sq. femore luxato multo magis membrum incremento prohibetur atque emacrescit, si in anteriorem, quam si in posteriorem prorumpat. XVIII. A. 606sq. femur luxatum neque repositum effeminatur atque tenuius fit. XVIII. A. 596. XVIII. B. 493. si non reponatur, quomodo ingressus eorum sit comparatus. XVIII. A. 585sq. ejusque causae. XVIII. A. 586. quibus jam in utero hoc accidit, aut aetate tenera, potissimum laeduntur. XVIII. A. 599. femoris luxatio in quatuor partes fieri potest. XVIII. A. 582. in anteriorem partem luxati signa. XVIII. A. 610sq. caro iis, quibus femur in anteriorem partem luxatum est, ab initio dolet, quum premat femoris caput, postea callescit, et commissurae fit similis. XVIII. A. 617. quid eveniat, si quibus aetate jam robustis haec luxatio (in anteriorem partem) non reponatur. XVIII. A. 612. 616. luxatio in posteriorem partem nonnunquam gibbositatis causa est. XVIII. A. 623. in anteriorem partem luxatum femur reponendi methodus. XVIII. A. 759. in posteriorem partem luxati signa. XVIII. A. 582. 583. 585—592. in anteriorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 731. 737. 758. in posteriorem partem luxati signa. XVIII. A. 626. qua de causa haec luxatio sit rara. XVIII. A. 626. in posteriorem partem luxati, neque repositi sequelae. XVIII. A. 641. quibus in posteriorem partem luxatur, vitiatur non solum articulus luxatus, sed et genu. XVIII. A. 647. in posteriorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 761. luxati in anteriorem partem signa. XVIII. A. 649. quid ac-

cidat iis, quibus non reponatur. XVIII. A. 653. in anteriorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 762.

Femoris morbos duo statuunt Cnidi. XV. 364. nudatum vidit *Hippocrates* octogesimo die abscedere. XVIII. A. 717. ad femorum scissuras remedia. XIV. 482. sinum in eo quomodo sanaverit *Galenus*. XVIII. B. 798. ad femorum sudores a partu remedia. XIV. 483.

FERARUM morsus sanguinem in bilem nonnunquam convertit. VIII. 355. venenatarum morsus quomodo curandi. XI. 764. XIV. 797. ad ferarum venenosarum morsus et ictus remedia. XIV. 502. agarici radix. XI. 812. remedia amara. XIV. 29. ad feras virulentas quaedam antidota proficiunt. XIV. 1. ad ferarum plagas antidotum. XIII. 205. ad feras antidotum *Codii* Tusci. XIV. 147. ad ferarum morsus antidotum mithridation. XIV. 165. *Betonica*. XII. 24. ad ferarum virus jaculantium ictus emplastrum. XIV. 198. ad ferarum morsus emplastrum aniceton. XIII. 878. ad ferarum ictus emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. ferarum ictus sanat emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ferarum morsus equorum lichenae. XII. 342. ad ferarum omnium morsus adhibetur *Lemnia* terra. XII. 174. 175. ad ferarum morsus theriaca. XIV. 90. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. feras necat suffitum emplastrum sacrum. XIII. 779. a feris, quae interimere consueverunt commorsus, nullus mortuus est, statim epota theriaca. XIV. 214. ferarum morsibus quae medentur, theriaca vocantur. XVII. B. 337. feris refertae ollae loco telorum contra Romanos adhibebantur. XIV. 231.

FERINUM quid sit apud *Hippocratem*. XVII. A. 932. 948. ferinus morbus apud *Hippocratem* qualis. XVII. A. 858.

FERMENTATIO in pane quomodo fiat. XVI. 661. secundum *Platonem*. X. 974.

FERMENTUM, ejus vires. XI. 882. attrahit. XI. 760. utile ad tendinum vulnera. XIII. 593. multum panis purissimus, parum furfuraceus requirit. VI. 482.

FERRUM igne mollescit, et flexum nobis ad multos vitae usus habile evadit. XIV. 288. in halitum solvi nequit. X. 657. ferri substantia qualis. X.

657. ferrum tingendi modus. X. 717. ferri candentis usus in auris suppuratione a fractura. XVIII. A. 486. ferri candentis usus in carne mucosa facta. XVIII. A. 581. ferri candentis usus in iis, quibus humerus saepe excidit. XVIII. A. 375sq. ferrum candens quando sit in ulceribus malignis adhibendum. XVII. B. 326. ferri formae, quae ad unctionem peragendam in usu sunt. XVIII. A. 376. ferri rubigini succedanea. XIX. 730. ferri scoria, vires et usus. XII. 235. ferri squama, ejus vires et usus. XII. 223.

FERULA, vires medicinales seminis et medullae. XII. 85.

FERULAE deligationis stabilimenta sunt, et fulcimenta. XVIII. B. 830. quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 832. in quibusnam partibus sint vitandae. XVIII. B. 834. non sunt adhibendae in ossium fractura cum ulcere. XVIII. B. 551. et quomodo, si tamen adhibeantur, sint applicandae. XVIII. B. 551. qua sub conditione *Galenus* iis utatur. XVIII. B. 552. quando sint in humeri fractura adhibendae. XVIII. B. 428. ferulam non patitur calx. XVIII. B. 509. ferularum usus in cubiti fractura. XVIII. B. 395sq.

FERVOR, secundum *Platonem*. X. 974.

FESTUCAE tenues persimiles sunt sureulis cinnamomi. XIV. 72. *Festucas* carpere malum signum. XVIII. B. 71.

FIBRARUM genera et temperaturae. I. 602.

FIBULA, descriptio. II. 774. XIV. 724. quomodo cum tibia committatur. XVIII. B. 619. tibiae per synarthrosin alligatur. II. 774. ima parte tibia longior est. XVIII. B. 619. cur non cum femore committatur. XVIII. B. 511. situs. III. 246. ejus usus. III. 246. hominem ea omnino egere probatur. III. 246. magnitudinis ejus usus. III. 251.

FICEDULA laudabilem carnem habet. XV. 882.

FICIANUS *Galenus* praeceptor. XVI. 484.

FICOSI tumores in mento, differentiae a variis faciei; curandi ratio. XII. 823. *Critonis* methodus medendi. XII. 827. *Artemidori*. XII. 828. ad ficosos tumores in mento *Archigenis* praecepta. XII. 846. ad ficosas ex-

crescentias in mento remedia. XIV. 353.

FICUS arbor, ejus vires et usus. XII. 133. qualitates et facultates ejus. VI. 570.

Fici s. *Caricae aridae* et virides, earum vires et usus medicus. XII. 132. domesticarum semina calculos destruunt. XIX. 694. fructus ficus est, cenchramis vero semen. VI. 556. maturae immaturas non mediocriter antecellunt. VI. 571. et morbificae sunt et salubres. VI. 792. maturae innoxiae. VI. 792. alvum solvunt. VI. 353. 355. siccatae reponi possunt. VI. 786. XI. 367. cum ruta et nucibus alexiterium ad venena sunt. VI. 793. quas carycas vocant, reservari possunt. XI. 367. si quis largius esitaverit, offenditur. VI. 571. senibus hieme prae ceteris fructibus sunt eligendae. VI. 352. esus suum hepar ad voluptatem praeparat. VI. 704. earum decoctum. XIII. 8. 879. decoctum ad buprestin sorptam. XIV. 141. decoctum ex oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. cum nucibus et amygdalis optimum cibum exhibent. VI. 793. alvum solvunt. VI. 353. succus lana exceptus sanguinem sistit. XV. 914. succus pro elaterii succo. XIX. 729. ustae pro cyphi. XIX. 833.

FIGURA, definitio et differentiae. XIX. 248. de figuris (in motu) *Hippocratis* doctrina etiamnum valet. IV. 418. figura media, duplex musculis in ea inesse debet constitutio. IV. 422. mediae in diversis articulis. IV. 452sq. mediae manus terminus qui. IV. 425. media simpliciter quae sit et quae non. IV. 424. media ea sine dolore est, quae in quiete fit. IV. 423. simpliciter media caret dolore. IV. 434. reliquae quatuor dolorificae sunt. IV. 434. extrema in manu quae. IV. 424. extrema maxillae inferioris. IV. 437. naturalium partium mutationis causa. VII. 268. organorum immutationis causa. VII. 26sq. manus prona quae, et quae inter utramque media. IV. 425. manus supina quae. IV. 424.

FILARIAE medinensis meminit. VIII. 393.

FILIX femina, ejus vires et usus. XII. 109. ad lumbricos latos (taenias). X. 1021. ei succedanea remedia. XIX. 740.

FILUM in deligatione quid. XVIII.

B. 740. molle nec magnum esto. XVIII. B. 752.

FINIS, definitio. XIX. 354. varia significatio dicitur. XV. 271. omnium unus. XV. 270.

FIRMITAS animi causa eorum, quae recte fiunt. V. 403. animi a melancholico venit humore. XVI. 317. ad firmitatem conducit siccitas. VII. 261.

FISSURA orbitalis inferior, nervi per eam transgredientes. III. 719.

FISTULAE aeneae aut corneae usus ad sinus curandos. XI. 125. *Fistulae* (vide *Sinus*.) definitio. XVI. 463. XIX. 446. sinus oblongi et angusti sunt. VII. 718. differentiae. XIX. 447. caeca et occulta qualis. XIX. 447. aliorum morborum remedia. XVI. 464. cura generalis. XVI. 463. nonnisi summa cum cautione sunt curandae. XVI. 464. fistulas juvat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. dysrachitis. XIII. 798. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. emplastrum Azanitae. XIII. 785. emplastrum catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536. fistulas adstringit, exsiccat et claudit emplastrum gilvum *Galenii*. XIII. 520. ad fistulas emplastrum halicon *Theudae Sarcophagi*. XIII. 925. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. emplastrum viride *Alcimonis* vel *Nicomachi*. XIII. 807. fistulas, quae nondum callum durum habent, curat emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. omnes recentes curat isis. XIII. 774. isis viridis imposita et ut collyrium indita. XIII. 794. ad fistulas aegre sanandas ostrea combusta. XII. 346. fistulis medetur panacea *Herae*. XIII. 767. ad fistulas pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 824. pastillus bithynus. XIII. 836. pastillus cephalicus. XIII. 545. utuntur Stratiote terrestri. XII. 131. fistulis callum exterit coracine sphragis. XIII. 826. callum exterit emplastrum Pamphilion. XIII. 527. callum in iis detrahit helleborus niger immissus. XI. 874. callos tollit radix Sphondylii rasa. XII. 135. eximunt Tithymalli. XII. 142. fistulae in ano etiam oriuntur. XV. 329. earum operatio chirurgica. XIV. 789. fistula in parotide, ex suppuratione ejus relictā, sanatur emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. fistu-

lae in pulmonis inflammatione salutaris. XVI. 464.

FLAMMA et pruna ignis sunt genera. XI. 626. aer accensus est. XI. 406. tenuium partium est. XI. 423 sq. *Flamma* exigua, si ad solem fervidum ponitur, obscuratur et denique extinguitur. XI. 663. flamma quibus extinguitur et augeatur. VII. 11 sq. ad incrementum suum motu eget adventitio. VII. 13. qua ratione extingui possit. VII. 15. flammae nutrimentum oleum. I. 660. oleo nimis affuso exstinguuntur. XVII. B. 413. aere privatae pereunt. IV. 487. et cur. IV. 489. omnes duplici motu moveri videntur. IV. 488. favilla gustantibus amara apparet. XI. 688. flammam edunt lapides attriti. I. 658.

FLATULENTA materia tumores flatuosos gignit. X. 879.

Flatulenti cur non fiant admodum icterici. XVII. B. 887. purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 900.

Flatulentis antidotum convenit. XIV. 164. ad flatuosos malagma. XIII. 982.

FLATULENTIA, ejus symptomata a *Diocle* scripta. VIII. 185. quando adsit. VIII. 192. flatulentiae effectus. VIII. 342. flatulentia causa torminum. XVII. B. 669. flatulentiae cura. X. 869. XI. 112. in ea lac nocet. XVII. B. 874. flatulentiam cur sequatur tristitia melancholica. VIII. 179. ad flatulentiam vehementem castoreum. XII. 340. ad flatulentiam theriaca. XIV. 273. theriaca *Andromachi* senioris. XIV. 34.

Flatuosi fiunt, qui a morbis immodice se satiant. VII. 213.

Flatuosum furfurosis simul causa est. (*Hipp.*) *Galenii* explicatio. XVII. B. 32 sq.

FLATUS, definitio. XI. 111. etiam ventus vocatur. XVI. 394. affectus frigidus est. VII. 608. indicium sonitus in praecordiis. XVIII. B. 145. soni, quos in intestinis efficiunt, indicant, quale quantumque sit excrementum, ac quo maxime loco volvatur. VII. 241. sequuntur imbecillam ventriculi comprehensionem. VII. 67. a sole comprimuntur et excitantur. XVI. 399. cohibentur, si colon intestinum male affectum sit. XVI. 146. naturae providentia in utriusque expulsionem. XVII. B. 244. in ventriculo generationis causa. VII. 239 sq. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. quomodo

per somnum detegatur. XVI. 220. quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. torminum causae. XVII. B. 834.

Flatus ut signum. XVIII. B. 143sq. qualis optimus habendus. XVIII. B. 143sq. cum, aut sine crepitu cedens, quid doceat. XVIII. B. 144. retentus recurrit. VII. 220. vaporosus in musculis causa oscitationis. XVI. 166. iis distenta hypochondria ad purgationem sunt inepta. XVI. 108. generatio. XVII. A. 397. quando gignantur. XVI. 171. excitat allium secundum *Hippocratem*; sed contradicit *Galenus*. XV. 871. bulbi excitant. VI. 654. gignit bulbos sativus. XI. 851. gignunt caprinae carnes. XV. 880. procreant castaneae. VI. 779. excitat caseus recens et mollis. XV. 873. citant ciceres. VI. 533. excitat cicer. VI. 791. gignit cicer. XI. 876. gignit radix dauci. XI. 862. excitant fabae. VI. 529. excitat pultaceum fabaceum. XV. 465. excitant ficus. VI. 571. in quibusnam lac gignat. VI. 687. gignit laserpitium. XV. 878. excitant legumina omnia. XV. 875. excitat Linum. XII. 62. gignit maza praeter morem comesta. XV. 574. gignit mel non despumatum. VI. 741. citat mustum. VI. 576. 804. gignunt palmae fructus. VI. 608. concitat ptisana, si mulsa superbibatur. XV. 674. excitat rapae radix crudior sumta. VI. 649. gignit vinum aquosum, praeter morem epotum. XV. 575. 577. gignit vinum dulce. XV. 630sq. cur gignant vina dulcia. XV. 638. a vino dulci profectus facile penetrabilis non est, sed circa praecordia immoratur. V. 771. gignit zythus. XI. 882.

Flatus cura. X. 577. cura eorum, quibus ventriculus iis distenditur. XIV. 373. 374. ad flatus, qui longo tempore ventriculum infestarunt, antidotus. XIV. 122. flatibus distenta hypochondria purganda non sunt. XVII. B. 448. ex flatibus abortorum aurium dolorum cura. XII. 605. ex flatibus dolor sanatur cucurbita. X. 869. flatus quomodo extrudantur. XVI. 218. flatus ventris discutit agnus castus. XI. 807. discutit allium. X. 866. discutit apium. XII. 118. crudorum discursus sanat bdellium arabicum. XI. 850. extinguit cannabis semen. XII. 8. extinguit carum. XII. 13. cepa. X. 866. ducit cepa manducata. XII.

49. expelluntur diospolitico. VI. 430. extinguunt Libystici radix et semina. XII. 62. discutit mel despumatum. VI. 266. extinguit melanthium intro sumtum. XII. 69. discutit oxymel subacidum. XV. 684. excutit peplium. XV. 535. discutit peplus. XVII. A. 428. extinguit petroselinum. XII. 99. solvit piper longum. VI. 265. attenuat et educit pyrethrum, euphorbium, piper. XIII. 274. extinguit ruta. XII. 101. sanare dicunt talum suillum ustum. XII. 342. valde dissipat viticis semen. VI. 550.

FLAVI homines facile in intemperiem melancholicam incidunt. VIII. 183. saepe in melancholicam temperaturam incidunt. XVI. 18.

FLAVIANI Cretensis catapotium ad phthisin. XIII. 72.

FLAVII pugilis ad dysenteriam remedium. XIII. 294.

FLOCCOS legere malum, signum. XVIII. B. 71.

FLORENTIUM aetas sicca et calida. XV. 186. XVI. 101.

FLORES non solum ad coronas, sed ad alia omnia *Hippocrates* ἀνθεα vocat. XIX. 81. aeris, eorum vires et usus. XII. 242. conyzae, eorum vires medicae. XII. 35.

FLORIDA *Magni*. XIII. 839. 856.

FLORIDUM *Hippocrates* vocat, quod subcruentum est. XVII. A. 329. corpus unde evadat. XVII. B. 17.

FLOS petrae Asiae quid, ejusque usus medicus. XII. 202. asiae petrae cathaereticum est. XI. 756. petrae asiae tenuis est, sed aphronitro minus calidus. XI. 696. picis. XII. 441. vini. III. 270.

FLUCTUATIONES in ventriculo cum sonitu quando fiant. VII. 215. in ventriculo quando oriantur. XVI. 171. earumque effectus. XVI. 171.

FLUOR, ex Methodicorum mente ejus definitio. I. 80. 183. idem est ac colliquatio. ibid. cura. I. 80. albus, definitio. XIX. 429. muliebris, definitio. XIX. 429. niger, definitio. XIX. 429. ruber, definitio. XIX. 429. rufus, definitio. XIX. 429. fluori obnoxia repurgat emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

FLUXIO per literam ϕ significatur ab *Hippocrate*. XVII. A. 613. (vide RHEUMATISMUS.) causa inflammatorium est. XI. 78. fluxionum causa. II. 191. fluxio biliosa gignit ignem

sacrum. XVI. 132. fluxiones biliosae exquisita erysipelata sunt. XI. 521. fluxiones ex bile pura ortas laedit oleum. XI. 521. fluxionum, quae ex capite fiunt; differentiae. XV. 788. fluxio. a capite quoniam tendat. VII. 263. (vide *Caput.*) multa et glutinosa e capite ad venas jugulares, anginae causa secundum *Hippocratem*. XV. 786. ex capite calida et nitrosa causa anginae alterius. XV. 791. a capite ad pulmones tabidis causa. XVII. A. 62. quibus a capite fertur, iis veratrum dare oportet. XV. 865. si cessarit, et in membro fixa est, derivandum est. XVI. 153. diutina, quoniam remedia Thessali sequaces ad eam adhibeant. XI. 782. frigida concoctionis tarditatem efficit et cruditatem et acidus ructus. VI. 422. in gurgulionem uvulam creat. VII. 263. quae inflammationem efficit, vel flavae bilis est, vel atrae, vel pituitae. IX. 693. inflammationis inde oriundae cura. XI. 78sq. quae phlegmonem commisit, si consistentia sit tenuis, et curatio per medicamenta siccantia et calfacientia fiat, nihil scirrhusi relinquit. XIII. 993.

Fluxio melancholica. VII. 726. fluxiones in crura decumbentes cedmata *Hippocrates* vocat. XVII. B. 283. fluxioni maxime obnoxiae partes quae. XI. 275. fluxiones in pulmones quales pulsus efficiant. IX. 395. qualem respirationem. IX. 396. fluxiones in ventre et intestinis consistentes desiccant nardi spica ut et eas, quae in thorace et capite contingunt. XII. 85. fluxionibus obnoxium est temperamentum humidum et calidum. VI. 374. fluxionis coctiones quomodo fiant. XVII. A. 94. fluxio quomodo revelatur. XVI. 153. fluxiones diversas generalis curandi methodus. IV. 286sq. ad fluxiones omnes incipientes, quae aut in inguina aut pedes, aut in alium articulum decumbunt, optimum remedium plumbum est. XII. 231. omnes desiccant coma amaranthi. XI. 824. maxime biliosas et calidas repellit andrachne portulaca. XI. 830. ad fluxiones arnoglossum. XI. 838. aspalathus. XI. 840. ex alto transfert et siccant cucurbitula. XI. 321. ad acres et mordaces lac. XII. 264. fluxiones omnes cohibet fructus *Oxyacanthi*. XII. 90. sistit polygonum. XII. 105. ad fluxus internos potio. XIII. 294sq.

fluxiones repellunt pyra sylvestria. XI. 835. ad fluxiones jam confirmatas scarificatio. XI. 321. ad fluxus omnes congruunt Triboli species. XII. 144. ad fluxiones omnes ventris acres serum lactis. XII. 267.

Fluxus muliebris qualitas diversa. VII. 265. causae. VII. 80. animi defectus causa. XI. 47. comitatur eum pulsus vermiculans. IX. 313. interdum in hydropem anasarca terminavit. XVI. 447. in purgationibus per inferiora est respiciendus. XVI. 119. muliebrem nobilis mulieris Romanae sola purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. ad fluxum muliebrem potio. XIII. 70. ad fluxum muliebrem sistendum potio ut *Apollonius*. XIII. 295. fluxum muliebrem juvat Samia terra. XII. 179.

Fluxus pilorum, definitio. XIX. 431. (vide *Capillorum defluviu*.)

Fluxum pituitosum denotant sputa spumea. XV. 324. biliosum flava. ibid. — biliosum simul et serosum rufa. ibid. — melancholicum nigra. ibid. pituitosus causa tumoris laxi. XVI. 132. tenuis a capite ad asperam arteriam quibus destillat, non permittens dormire ob consequentem tussin, iis confectio conducit ex capitibus papaveris. XIII. 45. in ulceribus exsiccant aloë et aeris squama. XIV. 226.

Focus febris. VII. 693.

FODERE valens et robusta exercitatio est. VI. 140.

FOECUNDA an sit mulier quomodo cognoscatur. XVII. B. 857. foecundae quoniam sint mulieres. XV. 48. XVII. B. 860sq.

Foecunditas, gibbositatis in eam effectus. XVIII. A. 509.

FOENUM graecum, aliae ejus denominationes, utendi modus, facultates. VI. 537. ejus vires et usus. XII. 141. si quis frequenter eo utatur, succi boni non est. VI. 790. calefacit. XV. 457. pro callicero. XIX. 731. pro malva. XIX. 735. foeni graeci decoctum maxime omnium, quae oculis applicantur inflammatis sine offensione discutiens. X. 938. farina exiccat sed pus non movet. XI. 729. succus magis quam sanguis columbinus valet ad suffusiones. XII. 257.

FORNICULUM nascitur sponte, et in hortis colitur. VI. 641. condendi et utendi ratio. VI. 641. editur. VI.

622. lactis secretionem auget. XI. 772. semen urinam movet. XI. 747. agreste, ejus vires. — Cur etiam Hippomarathrum audiat. XII. 68. domesticum, ejus vires medicæ. XII. 67. itidem agrestis. XII. 68.

FOETIDA semper pernicioſa ſunt. XVI. 216. in foetido loco verſari per inſomnia quid ſignificet. XVII. A. 214.

FOETUS primis duobus menſibus conceptus vocatur. VII. 133. *Hippocrates* primum vere de eo ſcripſit. IV. 653. ſex dierum obſervavit *Hippocrates*. IV. 653. quonam in ſtadio ab *Hippocrate* genitura vocetur. IV. 542. quando ab *Hippocrate* foetus vocetur. IV. 542. et quando puer. IV. 543. foetura quando foetus a *Hippocrate* dicatur. XVII. A. 345. foetus in utero num ſit animal. XIX. 329. 451sq. primo et ſecundo tempore nondum animal vocari debet, ſed velut planta ortum habet. XV. 403. lege eum et per accidentia animal eſſe probatur. XIX. 178. infantulus qui dicatur. XVII. A. 630. 635. eandem cum ſtirpibus diſpenſationem in prima generatione obtinet. IV. 667. velut planta omnem generationem et formationem a ſemine habet. IV. 543. congressu ſeminis utriuſque, et foeminae et maris, progignitur. IV. 167sq. ex menſtruo et motivo ex viro principio conſtituitur ſecundum *Ariſtotelem*. IV. 519. 529. non ſolum parentibus, ſed proavis etiam ſimiles reddunt. XIV. 253. num matri magis an patri ſimilis. IV. 603sq. recens ſimilis recens coagulato lacti. IV. 632. formationis ratio. I. 578. de foetus formatione libellus. IV. 652sq. formari ab anima vegetante aut appetente docetur. IV. 700. generatur ab anima, quæ per totum mundum diſfuſa extenſaque eſt. IV. 701.

FOETUS evolutionis quatuor ſtadia. IV. 542sq. XV. 400. forma prima. XVIII. A. 236. quoto tempore perficiatur. XVII. A. 440. quanto tempore in utero formetur. XIX. 337. efformatus quo celerius movetur, eo tardius et diutius incrementum habet. (*Hippocrates*.) XVII. A. 444. nec manifeſtae conformationis, nec motionis, nec editionis in lucem definitus terminus eſt. IV. 653. XV. 407. quatuor tempora dantur. XVII. A. 345. conformationis tempus eſt dierum

35—45. XV. 407. foetui *Hippocrates* ad conformationem 35, ad motum 70, ad perfectionem 210 dies concedit. XVII. A. 440sq. perfectionis tempus ſecundum alios. XVII. A. 449. requiſita ad ejus perfectionem. IV. 162sq.

FOETUS alimentum. IV. 625. animæ etiam et rationis particeps eſt. XIX. 168. ubi ſanguine eſt repletus, tria ſunt principia, cor, cerebrum, hepar. XV. 361. cerebrum ejus. IV. 241. cor. III. 510. IV. 241. cor pulmoni, nec pulmo cordi in eo tribuit ſpiritum. III. 504. corruptiones, quæ primis ſeptem diebus fiunt, effluxus vocantur. XVII. A. 445. quæ ad quadraginta dies uſque fiunt, abortus dicuntur. XVII. A. 445. figuræ ſ. poſitiones quatuor dantur. XIX. 455. genus ab initio dijudicari nequit. IV. 169. hepatis conditio. IV. 241. quando imbecillus evadat. IV. 178. imbecillus fit, ſi lac gravidæ copioſe fluat. XV. 402. imbecillus fit menſtruis in gravidis fluentibus. XVII. B. 858. imbecillum ſignificat galactirrhoea in gravidis. XVII. A. 457.

FOETUS membranis continetur. IV. 524. membranae eum cingentes. II. 902. IV. 224. membranarum ortus. IV. 526. membranae e ſemine generantur. IV. 536sq. ex cornibus primum oriuntur, et deinde reliquo utero junguntur. IV. 537. monſtroſitatis cauſa ſemen vitioſum eſt. XIX. 177. motus primi quando contingant. XVII. A. 447. motus tempus duplum eſt ejus, in quo formatur. XV. 407. motiones qui utero tribuunt, errant. XVII. A. 811. cur octavo menſe convertatur in utero. XVII. A. 811. nervorum ortus. IV. 540. numerus uberibus eſt æqualis. IV. 151. per vasa cum gravida commercium. IV. 656. mater quaſi terra eſt. IV. 625. nutritio. IV. 658. XIX. 166sq. 176. 330. nutriri eum per os quoque demonſtratur. XIX. 167. 170. 176. non per os ſed per umbilicum alitur. XIX. 451. ad foetus nutritionem conducunt cibaria ſicca et potus meraciores. XV. 210. ſanguinem et ſpiritum trahit per vasa umbilicalia. XV. 388. per ſecundas alimentum excipit. XIX. 451. uteri ſanguine nutritur. XI. 164. quali ſanguine nutriatur. XV. 74. ipſius propriæ partes. IV. 657. quænam ejus partes primum in conſpectum ve-

niant. IV. 541. XIX. 331. futuri partes partim in masculo, partim in foemineo semine contineri, et in generatione uniri, *Empedocles* putat. IV. 616. cur portae duae adsint. IV. 668.

Foetus respirare dicitur. XIX. 666. 170.

Foetus respirare in utero putatur. XIX. 330. non respirat per os, sed per vasa umbilicalia. III. 504. sanum demonstrant mammae solidiores. XVII. A. 476. sanus non esse potest, si menstrua in graviditate fluant. XVII. A. 439. excrementa in duplicibus membranis reponit. VII. 134. sudorem amnios excipit. IV. 547. urinam recipit allantois. IV. 224. 232. (experimentum hoc probans. IV. 239.) 547. cur per urachum urina eat. IV. 237. vasa e semine generantur. IV. 540. vasorum systema. II. 824. vasorum conditio. IV. 242sq. in utero novem menses moratur. II. 147. cum utero cohaeret, ut fructus cum planta. XVII. B. 652. facile a quovis vehementiori motu ejiciuntur. XVII. B. 653.

Foetus ubi ita est perfectus, ut per os nutriri queat, partu editur. IV. 246. caput ut plurimum reliquis partibus viam parat in partu, nonnunquam vero et aliae partes, non caput, primae apparent. IV. 247. a natis differentia. IV. 241. transeunt in eum peccata matris, utero gestantis. III. 885. valere non potest, si purgationes uterum gerenti procedant. XV. 402. neque arteria, nec pulsu, nec corde eget in principio generationis. IV. 665. unius aut duorum mensium facilem, trium vero, aut quatuor difficilem abortum faciunt. XVII. A. 346. caprae dissectae gravidae exemtus ambulare coepit. XVII. B. 245. foeminei motus fit circa nonagesimum diem. XVII. A. 445. foemineus cur longiori quam mas tempore efformetur. XVII. A. 444. foemineus cur tardius conformetur et articuletur. XVII. A. 446. masculus cur sit secundum *Hippocratem* solidior, biliosior et sanguine plenior factus. XVII. A. 1008. masculus foemineo non solum calidior, sed et siccior est statim ab initio. IV. 631. masculus et foemineus quomodo generentur. XIX. 453. masculi in quamvis uteri parte inveniantur, et in qua foeminei. XVII. A. 1001sq. mares in dextris,

foeminae in sinistris magis sunt. IV. 153. VIII. 437. XVII. B. 840. masculus foemineo citius confirmatur et movetur. XVII. A. 1006. masculus trigesimo die ut longissimo concrevit. XVII. A. 446. masculus breviori tempore effingi ac formari dicitur. IV. 631. masculus cur breviori tempore efformetur. XVII. A. 444. masculi circa septuagesimum diem fit motus. XVII. A. 445. masculus cur tertio, foemineus quarto moveatur. XVII. A. 446. masculus facilius paritur quam foemina. XVII. A. 445. duodecimemestres etiam notat. XIX. 334. trimestris aut quadrimestris sine periculo ejicitur. XIV. 481. quadrimestres corrumpit antidotum diascincum. XIV. 154. trimestres educit idem. XIV. 154. octavi mensis et vitalem esse, sed imbecillum quidam statuunt. XIX. 332. septimestres cur sint vitales. XIX. 331. septimestres cur vivant, octimestres non. XIX. 454. emoritur, facta in utero inflammatione. XVII. B. 836.

Foetus corruptus ejicitur. VII. 167. ad foetum in utero mortuum. XIV. 562. ad foetum mortuum extrahendum. XIV. 477. foetus sine dolore ejicit antidotus *Aetii* Galli. XIV. 114. ad foetus ejiciendos *Orbani* Indi antidotus. XIV. 109. foetus expellit antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. foetum elicit centaurii minoris succus. XII. 22. foetus ejici dicitur ex usu florum conyzae. XII. 35. foetum ejicit lupinus, cum myrrha et melle impositus. XI. 886. foetum evellit thymus. XI. 887. ad foetum citra noxam ullamque suspicionis notam necandum. XIV. 481. foetum interimit et ejicit calamintha. XII. 6. foetum viventem cedrea apposita interimit, mortuum ejicit. XII. 18. foetum interimit succus *Cyclamini* ventri illitus aut in pessa appositus. XII. 51. foetum interimit elaterium appositum. XII. 122. foetum vivum necat, mortuum ejicit filix femina. XII. 109. foetum enecat et ejicit myrrha. XII. 127. foetus necare et ejicere creduntur folia *Onosmatis* in vino pota. XII. 89. foetum viventem necat et mortuum educit sabina. XI. 854. foetum necat thlaspi semen epotum. XI. 887. foetus emortuos educit antidotum diascincum. XIV. 152. foetus emortuos educit antidotum zopyrium. XIV. 150. foetum

mortuum evellit, vivum corrumpit et ejicit centaurium majus. XII. 19. foetus emortuos ejicere dicitur lac caninum. XII. 269. foetus emortuos elicit decoctum florum Leucojii. XII. 58. potiones. XIV. 480. mortuos ejicit theriaca. XIV. 302. ut foetus retineatur. XIV. 476sq.

FOMENTA non symptomatica remedia sunt, sed affectum sanant. X. 819. fomentum ex milio idoneum iis, quae citra morsum exsiccari postulant. XII. 16. fomentationes ad auditus gravitatem repentinam, et ex dolore capitis abortum. XII. 651. ad aurium dolorem ab Apollonio conscripta. XII. 653. ad dentes cariosos et dolentes. XII. 882. ad dentium dolores. XII. 862. XIV. 355.

Fomentum multae calidae aquae pus movet. X. 281. tollit oculorum dolores. X. 171. ad oculorum dolores. X. 819. ad ophthalmiam utile. XVIII. A. 45. usus in sanguinis stagnatione. XV. 784. ex hordeo et ervo, aceto acriori maceratis, ad pleuritidem. XV. 522sq. si diutius in pleuritide adhibeatur, pulmonem siccatur et suppurationem creat. XV. 526. ad fomentationes uteri aristolochiae longae radix. XI. 836. artemisiae. XI. 840. fomenta calami aromatici ad uteri phlegmonem. XII. 7. fomentum ad morsum viperæ et muris aranei. XIV. 491. fomenta calida quae, eorumque qualitates. XV. 518. fomentum calidum optimum quale. XV. 518. fomenta calida humores foras trahunt. XVI. 75. calidorum usus in angina. XV. 787. aquae calidae extremorum dolores tollit. XVII. B. 326. fomenta calida ad lateris dolorem in pleuritide. XV. 516. fomenta calida succos crudos foras pellunt. VI. 277. fomentum emolliens dolores etiam ad claviculam productos solvit. XV. 525. fomentis frigidis juvantur, qui ab aestu febricitant. VII. 331. fomenta frigida ad capitis dolorem. XII. 508. humida phlegmonis, a biliosiore humore factis idonea. XV. 519. non mordacia mordacibus humoribus quadrant, mordacia crassis et glutinosis. XV. 519. siccum ex milio ad intestinorum dolores. X. 866. sicca phlegmonis respondent, a tenui et aquoso sanguine abortis. XV. 519. sicca ex sale et milio torrefactis ad pleuritidem. XV. 525.

FOMITES cibos vocavit *Hippocrates*. XVII. B. 413.

FONS medicatus in Allianis. VI. 424. in Prusa. VI. 424. in Lycetia. VI. 424.

Fontes cur sint hieme calidiores, aestate frigidiores. XVI. 362.

FORAMINA capitis nervorum et vasorum causa adsunt. II. 745.

Foramen coecum in meatu auditorio interno. II. 838. cur ita sit vocatum. — recipit nervum facialem. III. 723. ethmoidalium usus. III. 649sq. infraorbitale nervum transmittit. III. 719. intervertebralia, eorumque usus. IV. 84sq. XVIII. A. 533. intervertebralia adsunt ad nervos, arterias et venas transmittendas. IV. 115. magnum occipitis. II. 744. mentalia, eorumque usus. II. 432. obturatorium Graecis *ὑποουδὲς* vocatur. II. 414.

FORMA corporis in aegro signum esse potest. XVI. 226. formas hominum et mores regionis naturam imitari. IV. 799sq.

FORMICA sicca est. I. 540. formicae prudentes. IV. 793. thesauros et labyrinthos fabricant non ratione sed natura ductae. III. 7.

in *Formicantibus* pulsus densissimus. VII. 155.

FORNIX cerebri, unde ita vocatus. III. 667. quomodo inveniatur. II. 724. usus. III. 668.

FORTUNA, philosophorum ejus definitio. XIX. 262. quomodo se gerant ii, qui eam sequuntur, et quinam sequantur. I. 5sq. quomodo prisca hanc nobis ob oculos posuerint, et cur. I. 3. fortunae a casu differentia. XIX. 262.

FOTUS vide **FOMENTATIO** et **FOMENTUM**.

FOVEAS veteres curat isis. XIII. 774.

FRACTURA, definitio. I. 387. XVIII. B. 330. ossium est continui ossis solutio. I. 238. VI. 872. VII. 37. X. 160. 232. differentiae quinque. X. 424. XIV. 780. quatenam dicatur abrupta. XVIII. B. 888. fractura *ἀλφειηδὲς* dicta. X. 424. XVIII. B. 408. comminuta a farina dicitur *ἀλφειηδὲς*. XVIII. B. 408. fracturas artuum cum vulnere curat isis. XIII. 774. brassicatum facta qualis. XVIII. B. 888. fracturae calvariae quinque species. XIV. 777. fracturae calvariae differentiae. X. 445. XIV. 777. operationes chirurgicae, ad eas facientes. XIV. 783.

cura ejus, quae ad meningas usque pervenit. X. 446. usus terebellae. X. 447. fracturae calvariae cum comminutione cura. X. 450. facit ad eas sanguis turturis et columbae. XII. 256. hae fracturae etiam callum ducunt. X. 452. fracturae in capite octo differentiae. XIX. 431. Hippocrates de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. 782.

Fracturae: deligandi methodus docetur exacte in doctrina de cubiti fractura. (vid. *Cubiti fractura*.) quales cauledon factae dicantur. X. 424. XVIII. B. 888. quae raphanedon factae. X. 424. quae schidacedon factae. X. 424. eam speciem, ubi comminuto osse nihil integrum relinquitur, et frustula nullo modo inter se cohaerent, quomodo vocent Graeci. XVIII. A. 451. causae generales. XVIII. B. 436. fractura κατά νεφθλασιν quando contingat. XVIII. B. 437. qualis membri positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad curam osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. cura. XIV. 792. X. 426. XVIII. B. 330. quatenam curam non recipiant. XIV. 792. quatenam extendi maxime desiderent. XVIII. B. 866. quae vero minus. XVIII. B. 867. fracturarum conformatio quid sit. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. extensionem ante repositionem requirunt. XVIII. B. 329. ossium generalis medendi methodus. I. 387. anni temporis, regionis, victus etc. in ejus sanationem influxus. XV. 410. os sium, ut callu inducantur, decocto radicis Ulmi utuntur. XII. 109. ulceribus complicatae cura secundum Hippocratem. V. 768. methodus inflammationem coercendi. XVIII. B. 365sq. fractura male curata, quomodo tractanda. I. 391. fracturis in quibus os cutem excedit, Hippocrates vinum austerum nigrum adhibet. XVIII. B. 366. remedia. XIV. 561.

Fracturis convenientia emplastra vel *Emplastra catagmatica*. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum ariston s. optimum. XIII. 535. catagmaticum oenanthe. XIII. 540. catagmat. *Pythionis*. XIII. 536. ad fracturas aegyptia *An-*

dromachi. XIII. 643. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Galenii* ex chalcitide sive phoenicinum. XIII. 380. isis viridis. XIII. 795.

Fracturae deligatio. XVIII. B. 726. 741. 826. quae deligatio sit optima. XVIII. B. 332sq. ferulae quomodo esse debeant comparatae. XVIII. B. 832. et ubinam, sint vitandae. XVIII. B. 834. laudantur, qui post septimum diem devinciunt. XVIII. B. 588. etiamque hujus methodi noxae docentur. XVIII. B. 590. reprehenduntur, qui tertio et quarto die vinculum accommodant. XVIII. B. 583. fasciae ad fracturas necessariae. XIV. 793. fasciae cerato molli et laevi sunt impraeognandae. XVIII. B. 836. multitudo fasciarum, longitudo et latitudo quales esse debeant. XVIII. B. 827sq. splenia quomodo comparata esse debeant. XVIII. B. 822sq.

Fracturae: machinae, quae in cura adhibentur. X. 442. machinationes, ad eas maxime facientes. XVIII. B. 593. ex distentione in rectum restituntur, ex deligatura callo obducuntur. XIV. 791. non per coalitum, sed per callum uniuntur. X. 334. callus unde generetur. XVIII. B. 397. (cfer. *CALLUS*.) quid agendum, ut callus sanus proveniat. X. 438. erosiones quomodo curandae, quae in fracturis saepe occurrunt. X. 437. quomodo prohibeatur, nephlegmone fiat. X. 435. pruriginis, quae eam comitatur, causae. XVIII. B. 399. victus ratio, inter curam fracturarum inchoanda quae. X. 439. utilissimum calidum. XVII. B. 810. aquae calidae perfusionis utilitas. XVIII. B. 838. 843. venae-sectionis utilitas. XV. 766. cura ossium, quae contracta multifariam sunt. X. 441. transversae cauliformis (cauledon) cura. X. 428. repositio in ea quomodo administranda. X. 430. et deligatura. X. 431. 433. cura longitudinalium. X. 441. cura fracturarum, in quibus ossa cutem excedunt: — in his nervorum distentio saepe fit, si restituntur. XVIII. B. 594. quomodo ergo sint curandae. XVIII. B. 595. quando sit necessarium, os exstans praecidere. XVIII. B. 602. et quid agendum, si abscessurum est. XVIII. B. 603. quomodo curentur, in quibus ossa fracta e cute excedentia restitui nequeunt. XVIII.

B. 590. machinae huic scopo accommodatae. XVIII. B. 593. cum ulcere cura secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 547. cura ulcerum, quae in ipsa fracturae cura ex pressione aliave de causa orta sunt. XVIII. B. 553.

Fracturae cum ulcere: quomodo sint ulcera curanda, quae jam nigrescunt, sordida sunt, et e quibus tendines excidere minantur. XVIII. B. 554. vulnus ipsum quomodo curetur. XVIII. B. 570. et quidem et aestate et hieme. XVIII. B. 571. unde cognoscatur, subjectum os vitiatum esse, et exfoliationem futuram. XVIII. B. 559. et quomodo tunc ulcus ipsum curandum. XVIII. B. 560. 563. noxae, quas mala harum vinctura affert. XVIII. B. 544. a ferulis abstinendum aut certe cum cautione adhibendae sunt. XVIII. B. 551. fracturas cum vulnere deligandi ratio. XIV. 794. cum vulneribus quomodo tractandae, si aliquid fracti ossis nudetur, et os exfolietur, aut nihil huiusmodi accidat. XVIII. B. 533 sq. reprehenduntur, qui male ulceri medentur, in quo nihil nisi ulcus restat, si os compositum est. XVIII. B. 535. *Galenus* in iis fracturis, quibus vulnus longitudinale accidit, ferulas adhibet utrimque a lateribus vulneris. XVIII. B. 552. ad ossium fracturas cum vulnere catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. victus ratio servanda. XVIII. B. 552.

FRAGILITAS siccis et duris inest. VI. 799.

FRATERNAL secundum *Hippocratem* quae. XVII. A. 453.

FRENULUM linguae, ejus usus. III. 883.

FRIABILITAS quibusnam corporibus insit. VI. 799.

FRICTIO quomodo instituenda. VI. 90. et qua directione. VI. 92. *Theonis* gymnastae de ea sententia. VI. 96. de ejus vi *Hippocratis* sententia. VI. 93. quo anni et diei tempore, et quali in domo sit instituenda. VI. 127. aëris, in quo fiat, qualis sit temperies. VI. 125. frictiones quales sint adhibendae ante balneum frigidum. VI. 187. frictio quam diu continuanda. VI. 128. post exercitationes adhibenda, apotherapia vocatur. VI. 116. in apotherapia quomodo administranda. VI. 170. frictionis novem conjugationes. VI. 112 sq. conjugationes quando in usum trahendae. VI. 117.

numerus. VI. 129. quantitas semper cum qualitate coaptanda. VI. 96. frictiones, quae viscera agitant. VI. 151. frictio qualis in puero bene valente sit adhibenda. VI. 115. frictiones eorum genere sunt, quae faciunt. VI. 107. frictiones partibus infirmis, quo tempore laborant, non conveniunt. VI. 325. frictionis effectus. VI. 122. XVIII. B. 871. vires secundum *Hippocratem*. VI. 93. attollit primum, postea contrahit ac purgat corpus. VI. 128. omnis calorem provocat. VI. 110.

Frictio distributionem nutrimenti et nutritionem promptiorem reddit. VI. 321. frictiones humores foras pellunt. XVI. 75. humores evacuat. XVI. 105. frictionis in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. per eam floridus rubor per totam cutim diffunditur. VI. 90. uberius somnum conciliat. X. 823. succos crudos foras pellit. VI. 277. frictionis usus in macie partium. XVIII. B. 893. usus post repositionem humeri luxati. XVIII. A. 364. utilitas secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 365. frictio corporis infantibus maxime conducit. VI. 49. frictiones exercitii loco sunt in imbecillis. XI. 364. ejus utilitas in iis, qui ex humorum crudorum copia febricitant. X. 821. frictiones ad vigilias valent. XVI. 434.

Frictionis diversitates ab auctoribus proditae recensentur. VI. 94 sq. frictionis durae species et vires. VI. 96 sq. dura adstringit. VI. 93. dura cutim densat. VI. 229. matutinae et vespertinae usus ad sanitatem tuendam. VI. 228 sq. hujus indicationes. VI. 229. matutina quibusnam utilis. VI. 229 sq. matutina concoquit crudum succum, et corpoream molem animantis nutrit. VI. 281. mediocris notae rubor et tumor. VI. 128. mediocris carnem auget. VI. 93. mediocris carnis incrementum gignit. VI. 108. 109. mollis triplex opus efficit. VI. 96. mollis quid efficiat et quomodo peragatur. XVIII. A. 364. mollis per halitum evocat. VI. 229. mollis solvendi vim habet. VI. 93. multa facilitatem gignit. VI. 108. multa minuit. VI. 93. obliqua. VI. 92. multa cum oleo dulcissimo (*Sabino*) lassitudo tollitur ulcerosa. VI. 196. cum oleo copioso tepido valet contra las-

situdinem cum phlegmone sensu. VI. 200.

Frictio ex largo oleo lassatis voluptatem adducit. VII. 125. cum oleo nequaquam inaequalis, ut *Diocles* vult. XI. 507. ex oleo magis quam sicca lassitudinem auferit et corpora emollit. XI. 507. praeparatoria. VI. 117. 122. quomodo instituenda. VI. 123. praeparatoriae meta finisque. VI. 129. rotunda. VI. 93. rotundae conveniunt cruribus infirmis. VI. 328. rarefaciens utilis in meatuum obstipatione. X. 535. recuratoria. VI. 122. post exercitationem recuratoria vocatur. VI. 122. qualis senibus conducit. VI. 320. 325. sicca uti Graecis *ξηραίνειν* dicitur. XI. 532. sicca inaequalis, dura laboriosa est. XI. 508. siccam *Archidamus* illi cum oleo praetulit. XI. 471. sed hoc reprobat *Galeno*. XI. 477. subrecta. VI. 92. subtransversa. VI. 92. transversa. VI. 92. vespertina quibusnam conveniat. VI. 230sq.

FRIGIDITAS succedit siccitati corporum solidorum, si perdurent. X. 496. contrahendi vim habet. XVII. B. 37. febris causa. X. 666. immoderata causa animi deliquit. XI. 49. respirationem parvam et raram efficit. VII. 849. cerebri causa cataphorae. XVI. 707. *Frigiditatis* foeminarum usus. IV. 163. frigiditatis indicium est urina, sedimentum nigrum et lividum. XIX. 587sq. frigiditatis cum siccitate conjunctae cura. X. 496sq. ad frigiditates quae unguenta conducant. VI. 220.

Frigidis respiratio minor est et rarior. IV. 501.

Frigidam qui intempestive biberunt, pulsus durus fit. VII. 312. (vid. *Aquam frigidam*.)

in *Frigido* indicatio est calefaciendi. X. 658.

Frigidum, ejus definitio diversa. I. 553. aliquid esse non exinde cognoscitur, quod facile congelatur. XI. 409. calido minus est activum. IV. 158. calido medetur. XVII. B. 254. omne contrahere, constipare, et substantiam reddere immobilem aut aegre mobilem quidam dicunt. XI. 549. partim delectat, partim dolorem affert. VII. 620. quod substantiam divellit, dolorem concitat. VII. 116. tum imbecillius est tum torpidum. VII. 260. qua ratione mordax sit. XI. 622. quibusnam partibus sit mordax. XI. 621.

mordax quomodo dicatur. XVII. B. 805. ejus in ulcera effectus. XVII. B. 805. utile in convulsione. XVII. B. 806. nervis (tendinibus) inimicum. (*Hippocrates*.) XIII. 565. perpetuo repellit. XI. 759. ulceribus mordax. (*Hippocrates*.) XI. 426. venas frangit et tussim citat. XVII. B. 36.

Frigidi superantis effectus. VII. 618. utilitas et noxa diversis in morbis. XVII. B. 811.

FRIGUS per ψ litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. et calor in animantibus et stirpibus magis sunt efficaces quam humor et siccitas. XV. 226. frigoris auctor cur sol. XV. 87. XVI. 430. ejus in corpora effectus. IV. 340. frigoris vehementioris effectus in corpus humanum. VI. 850. symptomata, sub quibus mors sequitur: ibid. ambientis in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 36. 802. frigoris superantis effectus qui. XV. 369. frigus nulli functioni utile. VII. 261. XV. 267. quibusnam partibus sit inimicum. XVII. B. 803. aquae inest. XV. 51. articularum constrictiones adducit. IX. 248. functionibus animae adversatur obstatque. IV. 787. insitum calorem auget. VII. 5. comatis causa. XVII. A. 540. convulsionem gignit. XVI. 651. frigore valido densatur cutis. VI. 219. frigus dolorem concitat. VII. 116. febris causa. VII. 279. ex frigore febres cum stipatione sunt. X. 667. frigoris usus in haemorrhagiis. XVII. B. 36. frigus absolutum halitum non facit. VII. 239. quennam effectum in humores exerceat. XVI. 9. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. morbi sedem indicat. XVII. B. 718. frigoris morborum causa triplex. XI. 719. frigus nervorum distensionem excitat. XVIII. A. 693. oculorum dolores excitat. XVII. A. 94. frigoris in thoracem et pulmones effectus. XVII. A. 43. frigus torporem inducit. VII. 109. recens quos afflixit, segniores ad motum sunt. VI. 130. ex frigore segnities. X. 930. frigus, si cum humiditate multa accesserit, somnolentia et soporosas affectiones constituit. VIII. 162. frigore stipatio accidit. X. 601. frigus validum causa tremoris. VII. 601. immoderatum unitatem solvit. VII. 745. externum causa vasorum finium constipationis. X. 746. a fri-

gore capitis doloris remedia parabilia. XIV. 316.

FRIXA omnia flatum deponunt, sed difficilior coquantur. VI. 534.

FRONS. XIV. 700. quoniam sit faciei pars. IV. 796. magna tarditatem, parva mobilitatem; lata mentis acutiem, rotunda iracundiam significat. IV. 796. *Frontis* cutis dura, intenta et arida malum. XVIII. B. 27. cutis motum habet a musculo frontali. II. 419. cutis motus causa laxa facta est. III. 913. musculosa structura consideratur. III. 913. cutis musculosa. II. 444. musculosa natura. XVIII. B. 932. cutis nonnunquam convulsione tentatur. VIII. 170. cutis excoriari vix potest. III. 109. frons tota unde nervos accipiat. III. 744. frons cur pilos non habeat. III. 901. frontis vasorum distentio insolationis symptoma est. XIV. 314. frontis vulneribus conveniens fascia. XVIII. A. 790sq. frontis os. XIV. 720. quomodo os frontis terminetur. II. 745. frontis ossis fracturae viginti diebus coalescunt. XV. 409. in fronte venaesectio, ejusque usus. XVI. 151. venaesectio in fronte ubinam sit instituenda. XVI. 134. et quando sit instituenda. XI. 306.

FRUCTUS omnes circa anni horam constant. VI. 558. omnes ante maturitatem quales habeant facultates. VI. 531. quinam ad reponendum sint idonei. VI. 785. et arborum germina inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643. a seminibus differentia. VI. 556. arborum qui. VI. 569. qualitates et facultates eorum, quibus homines vescuntur. VI. 570. cum acerbitate habent aciditatem. XI. 667. acerbi simul et dulces qui. XI. 648. antequam maturuerint, cur acescant. XI. 666. arborum, quotquot nobis, ubi maturuerint, dulces apparent, nuper enati acerbi et sicci sunt. XI. 636. sunt, qui non in arboribus, sed postea, quum decerpti conditique aliquandiu fuerint, dulcedinem accipiunt, cujus causa calor est. XI. 637. quo pacto principio acerbi quum sint, processu temporis dulcescant, aut acescant aut austeri fiant. XI. 648. prope omnes arborum, qui ab initio acerbi sunt, posthac aciditatem occupant. XI. 660. austeri simul et dulces qui. XI. 648. autumnales humorum pravorum co-

piam efficiunt. XVII. B. 577. boni succi et mali. VI. 791. cerealium natura eadem manet. VI. 559. consistentiae humidae facile corrumpuntur. VI. 559. qui ex amaris dulces evadunt, non repente ita mutantur. XI. 671. qui fugaces vocantur, omnes mali succi sunt. VI. 792. fugaces corrumpuntur in ventriculo, nisi velociter subsideant. VI. 562sq. fugaces, eorum usus effecit, ut *Galenus* saepius in morbum acutum incideret. VI. 756sq. horarii. VI. 558. qui tantummodo sunt oleosi, edendo sunt et dulces, quibus vero amaror advenit, edi nequeunt. XI. 649. pingues. XI. 649. cum putamine lignoso mali succi sunt. VI. 793. quinam in theriacen immittantur. XIV. 83. auget et incrassat luna. IX. 903. ne ab arbore amittantur. XIV. 549. stirpium aquae et ignis recrementa esse *Empedocles* putat. XIX. 341.

FRUMENTA depravata quales morbos inducant. VII. 285.

FRUTICES quomodo et quando considerandae, colligendae et ad usus medicos asservandae. XIII. 570. fruticum et arborum germina inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643. *Fuca* piscis ut alimentum qualis. VI. 718.

Fucalam mulierem lavari jussit *Phryna*. I. 26.

FUCUS, (confer *Cerussa*.) ejus vires. XII. 152. ei substitui potest anchusa. XIX. 746.

FUGACES fructus vide FRUCTUS fugaces.

FULCIMENTA, definitio. XVIII. B. 921. quomodo Graecis dicantur. XVIII. B. 874.

FULGORES puerorum cum pubertate evanescent. (*Hipp.*) XVII. A. 824.

FULIGO quomodo a fumo differat. XVIII. A. 205. vapor terrestris est. X. 579. ejusque specierum usus medicus. XII. 61.

ad FULLONEM nemo portat vellus, *Archesilni* dictum. VIII. 624. fullo-nem terra emplasticum remedium est. XI. 634.

FULMINA: eorum ortus. XVII. B. 187. causa. XIX. 287.

FULVI qui sunt, acuto naso et oculis parvis, pravi. XVII. A. 468. simi et magnis oculis boni. XVII. A. 468.

FUMUS mixtio quaedam est ex terrestri et aquea substantia. X. 579.

quomodo a fuligine differat. XVIII. A. 205. in somno visus ab atra bile. VI. 832. fumum per insomnia videre quid indicet. XVII. A. 214.

FUNCTIO quaevis trifariam laedi potest. I. 357. functionis voluntariae laesiones quae. VII. 149. functiones omnes ex borea melius peraguntur. XVII. B. 610. functiones ubi peraguntur recte, sanitas obtinet. VI. 836. functiones secundum naturam se habentes sanitatis signa sunt. VI. 12. functiones principes a partibus similibus, secundariae ab organicis perficiuntur. XVI. 114. functionum arbitrariarum instrumenta musculi. XVI. 519. functionum inbecillitas nondum morbus est. VI. 19. functionum laesio unde fiat. VIII. 20.

FUNES in summo malo carchesii vocantur. XVIII. A. 522.

FUNGI nonnulli tota substantia deleterii sunt. XI. 767. eorum qualitates et vires. XII. 79sq. ut alimenta. VI. 655. pessimi cibi sunt. XI. 368. eorum succus qualis. VI. 770. dyspnoeae causa. VII. 139. unde mali cognoscantur. VI. 785. venenati, symptomata ex eorum esu orta. VI. 771. venenati, ad eos remedia. VI. 656. XIV. 388. ad fungos venenatos acetum. XVII. B. 336. ad fungos sumptos antidota. XIV. 140. ad fungos suffocantes rusticus quidam uti solet Aphronitro cum successu. XII. 225sq. contra fungos venenatos stercus galinaceum. XII. 303.

FUNGI durae matris. VIII. 6.

FUNICULUS umbilicalis nervos nullos habet. V. 557.

FURENTES sunt, quibus vena in cubito pulsatur. IV. 803.

FURFUR minus calidus, et magis desiccat. XI. 733. furfures nec probe possunt concoqui nec distribui. VI. 508. furfures aceto macerati ut fomenta in pleuritide. XV. 523.

FURFURATIO capitis, quid sit, et unde oriatur. XII. 459. medendi methodus. XII. 459. remedia simplicia in usum vocanda. XII. 460. Archi-

genis composita medicamenta. XII. 461. furfures capitis fiunt ab ichoribus, pruritus concitantibus. XV. 348. ad furfures capitis remedia parabilia. XIV. 323. smegma compositum. XII. 489. urina humana. XII. 285.

FURFUROSI quinam apud *Hippocratem* dicantur. XVII. B. 33.

FURIOSI sunt, quibus arteria in cubito vehementissime movetur. IV. 804.

FUROR oritur in pleuritide, ex bilioso humore, ubi dolor evanescit. XVI. 716sq. furoris causa seminis abundantia. IV. 789sq. furor febris ephemeræ causa. XI. 6.

FURUNCULUS, definitio secundum *Hippocratem*. XVI. 461. generatio, varietates, (alii variosi, duri, alii inflammati.) XII. 824. cura. XII. 825. mitis est, quum in cute sola consistit; malignus, quum magis ab alto surgit. VII. 728sq. quomodo a tuberculo differat. VII. 729. a furunculis immunes sunt, qui haemorrhoidas patiuntur. XVI. 453. XVII. A. 327. XVII. B. 107. et cur. XVI. 460. furunculos solvit emplastrum *Critomis* ex herbis. XIII. 863. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum tyrium. XIII. 916. sanat Mastiche nigra. XII. 69. discutiunt folia *Pycnocomi*. XII. 110. duros discutit stercus ovillum. XII. 302. maturat triticum. II. 163. rustici imponunt triticum aut panem manducatum. XII. 289.

FUSCA Aegyptia *Andromachi*. XIII. 890.

FUSCAE multiplicis usus. XIII. 886.

FUSCUM ex albo et nigro mixtis efficitur. VII. 120. corrigit visus fatigationes. VII. 120. cur oculis jucundum. VII. 118. *Eubuli*. XIII. 911. aliud. XIII. 912. lite fuscum. XIII. 908. Minerva. XIII. 906. fuscum nymaticum. XIII. 907. *Andromachi*. XIII. 650. fuscum Phtheirographi. XIII. 913. *Olympionici* ad maximos oculorum dolores, et chemoses. XII. 753.

FUSIO in febribus non ubique utilis. X. 712.

G.

G character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612. scrupuli nota est. XIX. 750. 758.

GABIANUM vinum in Italia nascitur. VI. 334.

GAGATES, ejus characteres, locus

nativus, vires et usus medicus. XII. 203.

GAJI collyrium. XII. 771.

GALACTITES cur ita vocatus. Ejus vires. XII. 195. 197.

GALATAE Celtae vocantur. XIV. 80. sicut frigidae regionis sunt incolae, ita in universum sunt pingues. XI. 513. pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511.

GALBANUM quid ejusque vires medicae. XII. 153. discutit simul et emollit. XIII. 957. indurata mollit. XI. 728. scirrhus emollit. XI. 738. ad hysteriam. XIII. 320. et nucleus pinguis ex melle attico eclegma est in peripneumonia. XV. 858. ex melle usus in febre singultuosa. XV. 846. ei substituenda. XIX. 746. pro sagapeno. XIX. 742.

Γαλῆ felis est. XVIII. A. 395.

GALENA dicta theriace ex viperis *Andromachi* senioris. XIV. 32sq. *Galene* dicta theriaca *Andromachi* jun. XIV. 42.

GALENUS educatus fuit apud Graecos. VIII. 567. patria ejus temperata est. I. 627. natus est Pergami in Asia. XII. 272. disciplinam a patre suo primam accepit. V. 41. pater et mater moribus inter se discrepabant. V. 40. patris describitur modestia. V. 17. pater quomodo alimenta probaverit. VI. 784. pater geometriae, architecturae, logisticae, arithmeticae etc. operam navavit summam. VI. 755. pater arithmeticae, supputatoriae et grammaticae speculationis erat peritus. XIX. 59. pater adamussim tenebat graecam linguam, eratque doctor et paedagogus graecus. VIII. 587. statim ab adolescentia philosophiae studium sequutus est. X. 609. pater plurimum erat in geometria, arithmetica, architectura et astronomia exercitatus. V. 42. pater somniis admonitus eum aetate 17 annorum ad philosophiam et medicinam adduxit. X. 609. XIX. 59. patris insomniis admonitus in medicinae studium incubuit. XVI. 223. praeceptor ejus erat *Pelops*. V. 112. VIII. 194. *Satyrus* ejus praeceptor. II. 224. praeceptores *Satyrus* et *Ficianus*. XVI. 484. praeceptores *Satyrus* et *Pelops*. XVI. 524. *Satyrus* et *Phecianus*. XVII. A. 575. praeceptor *Stratonicus*. V. 119. in palaestra acromii avulsionem perpessus est. XVIII. A. 401. 402. adole-

scens quonam exemplo iracundiam odisse coeperit. V. 16. in adolescente, quartana laborante statum morbi et solutionis tempus praefatus est. XIV. 624. in puerili aetate atque pubertate et adolescentia, morbis nec paucis nec levibus pressus est. VI. 309. quomodo aliquando quem amore captum esse cognoverit. XVIII. B. 40. animi conditio. V. 43sq. artem sanitatis tuendae observans nunquam aegrotavit. VI. 309. insomniis ductus ad arteriam incidendam inter indicem et magnum digitum dextrae manus devenit. XVI. 222. Aesculapium colebat, quod ejus ope abscessu erat liberatus. XIX. 19. cum Aquileiam esset ingressus, invasit pestilentia. XIX. 18. quomodo ex pulsu amorem clandestinum ejusdam mulieris cognoverit. XIV. 631. 633. quomodo *Cyrillum* Boëthi filium clam cibum sumere deprehenderit. XIV. 635. uxorem *Boëthi*, uteri profluvio laborantem sanat. XIV. 641sq. causo semel laboravit. VII. 638. excepta diaria quadam febre ex lassitudine, nullo per multos annos morbo tentatus est. VI. 308sq. libros de morbis popularibus non ἐπιδημιῶν, sed ἐπιδημιῶν inscribendos censet. XVII. A. 797. faucium inflammationem ex pulsu cognovit. XIV. 661. febrem describit quam perpessus est, in qua phantasmata ante oculos ipsi apparebant. VIII. 226. ex esu fructuum fugacium in morbum acutum pluries incidit. VI. 756sq. in juventute quater febre tertiana laboravit. VII. 638. mulierculae jam octo menses menstruorum retentione laboranti quomodo restituerit. XVII. B. 81. musculum detexit, qui intra articulationem additus poplitem incurvat. XVII. B. 235. ejus curandi ratio nervorum vulnera. XIII. 563. anno aetatis vigesimo octavo nervorum vulnere curationem excogitavit. XIII. 599. et multos sanavit. XIII. 600. qua ratione peritiam de ossibus sibi comparaverit. II. 221. a peste se liberavit venaesectione. XIX. 524. vocabuli projectionis (ῥέδιωσις) explicatio. XVI. 198. attica, aeolica, dorica et ionica nomina bene callebat. V. 869. videtur etiam, Galenum linguam latinam scivisse. VII. 758. adolescens despexit multos praeceptores. V. 73. Curam gladiatorum Pergamenorum sibi a pontifice commissam

fuisse docet. XVIII. B. 567. et quoniam cum successu eam gesserit, docetur. XIII. 574. in praesagiendis et curandis morbis summus. IX. 636. docuit, quomodo respiratio et vox fieret. XIV. 627. pulsus definitio. VIII. 714.

Galenus nullam sectam professus est. V. 43. siticulosus aliquando ex aestivo itinere comperit nullam contra sitim utilitatem ex vini veteris meracioris potu. XV. 736. exprobratio *Thessali*. X. 8. exprobrat *Xenocratem*, de urinae, stercoris, seminis hominis et animalium usu medico scribentem. XII. 249—251. ex Coele Syria crustaceos lapides nigros apportavit, iisque ad varios morbos usus est. XII. 203. in Cyprum profectus est, ut inde metalla varia deportaret. XIV. 7. in Cyprum navigavit videndorum, quae in ea sunt, metallorum gratia, et Syriam cavam Palaestinae partem bituminis et aliorum inspiciendorum, deinde in Lemnum quoque, ut videret Lemniae terrae praeparationem. XII. 171. et edoctus est, istam a vulgari opinione longe recedere. XII. 173. in Germaniam proficisci recusavit. XIX. 18. iter in Lemnum, Cyprum, Palaestinae Syriam fecit, ut ibi vim cognoscere Lemniae sphragidis, pompholygis, opobalsami et lycii indicii. XII. 216. in Lemnum navigatus est, ut Lemniam terram sibi compararet. XIV. 8. Romam perventus *Eudemi* peripatetici philosophi morbi exitum praedixit. XIV. 605sq. in Christianos et Iudaeos acerrimus. VIII. 579. post trigesimum et secundum annum Romae degebat. XVIII. A. 347. Romae et praedictiones et curationes magna laude dignas molitus est, sed magnam quoque invidiam reliquorum medicorum sibi contraxit. XIV. 625. ex Roma in patriam reditus, ejusque ab imperatoribus revocatio. XIV. 648. explicatio antidoti *Philonis*. XIII. 267. antidotum hecatontamigmaton. XIV. 155sq. medicamentum aridum ad tuendam oculorum valetudinem. XII. 727. ejus usus. XII. 729. catapotium ad tussim. XIII. 64. ad stomachicos compositio ex succo malorum cotoneorum. XIII. 176. confectio aceti squillitici. XIV. 567. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 43. confectio vini scillitici. XIV. 569. emplastrum

acerum h. e. sine cera. XIII. 759. emplastrum barbarum. XIII. 560sq. emplastrum ex chalcitide. XIII. 375. emplastrum gilvum ex metallicis. XIII. 519. emplastra ad ulcera maligna. XIII. 752—762. emplastrum viride. XIII. 469. malabathrinum ad dolores oculorum et affectus in declinatione. XII. 756. medicamentum ad ani prolapsum. XII. 313. opobalsamum e Palaestina Syria sibi comparavit. XIV. 7. theriacae vires in gallis expertus est. XIV. 215. *Antonino* theriacam praeparavit. XIV. 64. itemque *Severo*. XIV. 65. vigiliarum remedium lactuca erat. VI. 626.

Galenus liber de libris propriis. XIX. 8sq. causae cur hunc conscripserit. ibid. enumerat opera a se conscripta. I. 407—412. quo ordine sua opuscula legere suadeat. XIX. 49sq. de affectibus partium corporis se scripturum promittit. XI. 124. de anatomie *Hippocratis* scripsit. IV. 154. anatomicas administrationes quando scripserit. XIX. 20. de administratione anatomica librorum conspectus. XIX. 23sq. scripsit librorum anatomicorum *Marini* XX epitomen in II libris. XIX. 25. *Lycii* librorum anatomicorum epitomen duobus libris. XIX. 25. de animae speciebus librum scripsit. IV. 701. de animi peccatis et perturbationibus scripsit. XVI. 335. scripsit de bonitate et vitio succorum. XVI. 48. de comate librum scripsit. XVI. 705. commentarios de consuetudinibus scripsit. IV. 768. librum scripsit de conjectura et signo. XV. 420. libros duos scripsit de definitionibus. VIII. 764. commentatus est secundum librum *Aristotelis* de demonstratione. VIII. 765. de demonstratione commentarios scripsit. VII. 671. scripsit de demonstratione et de *Asclepiadis* placitis. XI. 257. de dissectione *Hippocratis* scripsit. IV. 537. scripsit de dissensione, quae in anatomis est. III. 463. de *Erasistrati* anatome libros III. scripsit. XIX. 13. commentaria scripsit in *Erasistrati* librum de sanguinis sputo. XVIII. A. 570. scripsit librum: nullum errorem esse commissum in eo aphorismo, cuius initium est: crescentes plurimum habent innatum calidum. XVII. B. 203. de medica experientia scripsit. XIX. 16. de bono corporis habitu. VI. 13. scripsit librum sub titulo: quod etiam

in aliis operibus *Hippocrates* eandem habere opinionem quam in libello de natura hominis videatur. XV. 107. commentarium scribere voluit, in quo qui veri quique spurii *Hippocratis* libri sint, exponeret. XVI. 3. scripsit de *Hippocratis* dissectione. VII. 851. scribere librum voluit: quod recte ab *Hippocrate* dictum sit, contrariorum contraria esse remedia. XVII. A. 914. libros de *Hippocratis* anatome et *Erasistrati* absolvit, cum *Boethus* Romae adhuc degeret. II. 216. quo tempore libr. VI. de *Hippocratis* et *Platonis* decretis scripserit. XIX. 15. scripsit de *Hippocratis* anatome libros VI. XIX. 13. scripsit ignoratorum *Lycos* in dissectionibus commentarium. XIX. 22. scripsit de marasmo. VI. 357. jam ante libros, qui nunc de compositione medicamentorum per genera exstant, priores eorundem libros scripserat, sed cum aliis in apotheca, quae ad viam sacram est, relictis intercidere, quum Pacis delubrum totum et ingentes Palatii bibliothecae incendio delerentur. XIII. 362. quid in iis contentum fuerit, exponitur. XIII. 363sq. scripsit librum de fine medicinae. XV. 421. magnum opus de universa curandi ratione conscribere voluit. XI. 145. de moribus commentarium scripsit. V. 27. de dubiis motibus scribere voluit. III. 808. librum de recto nominum usu scripsit. V. 214. librum de medicis nominibus scripsit. VII. 45. scripsit de medicis vocabulis. XV. 7. scripsit nominum atticorum expositionem in 48 libris. XIX. 61. de arte opsonandi scripsit. VI. 670. de plenitudine scripsit. VI. 238. scripsit de pulmonis et thoracis motu, dum Smyrnae erat. XIX. 17. scripsit librum de dignoscendis oculorum affectibus. VIII. 229. de oculorum morbis scripsit. X. 943sq. dignotionis affectionum, quae in oculis sunt, librum parvum juveni oculos curanti. XIX. 16. de Thucydidis peste scripsit. VII. 851. de plenitudine. XI. 257. quae opera de pulsibus scripserit. VII. 310sq. opus scripsit in *Archigenis* commentarios de pulsibus. VII. 365. VIII. 685. IX. 381. de respirationis causis scripsit. V. 236. ad *Salomonem* medicorum principem opus scripsit. XIV. 389.

Galenus cur librum scripserit de optima secta. XIX. 51. liber de se-

ctis ad eos qui introducuntur, quibus sit legendus et quae contineat. XIX. 12. de optimo corporis nostri statu scripsit. VI. 13. librum de theriaca dicat *Pisponi*, Andromachum commendat, et causam operis conscribendi aperit. XIV. 210. scripsit de *Themisonis* et *Thessali* secta. XI. 783. de thoracis et pulmonis motu tres commentarios adolescens exaravit. II. 217. summa libri de thoracis et pulmonis motu. V. 236. scripsit librum *Thrasymbulus* inscriptum. VI. 12. commentarium in *Timaeum* scripsit. XVI. 48. commentaria scripsit in vanam opinionem de urinarum secretionem. V. 130. librum scripsit de urinis. XVI. 21. cur de usu partium opus scripserit. III. 20sq. librum primum de usu partium quando scripserit. XIX. 15. de usu partium quando opus scripserit. XIX. 19. scripsit de attenuante victu. VI. 409. 762. XI. 303sq. XVII. B. 465. item de vivis dissecandis, de mortuis, de respirationis causis et de voce. II. 217. scripsit de vivorum dissectione. VIII. 140. de voce scripsit. V. 236. vulvae dissectionis parvum scripsit librum obstetrici cuidam, et quo tempore. XIX. 16. (Conferatur ceteroquin de vita *Galenii*, ejus rebus gestis et scriptis, tam genuinis quam spuriiis et deperditis, quorum tamen tituli passim in ejusdem operibus leguntur, historia literaria Cl. *Galenii*, primo volumini hujus editionis praefixa.)

Γαλειοὶ et *γαλεώννυμοι*, pisces e genere mustelorum. VI. 727.

GALERITA, vide ALAUDA.

GALEXIA piscis ex genere est mustelorum. VI. 727. mollem carnem habet. VI. 727.

Γαλιάρχωνες quinam dicantur. XVIII. A. 394. 609.

GALLA, vires ejus medicinales. XII. 24. ejus adhibendi ratio in diversis morbis. XII. 25. gallae quomodo differant a myricae fructu et cortice. XII. 80. galla medicamentum potius quam cibis est. XI. 650sq. summe adstringens est. XI. 591. adstringentem saponem habet. XI. 632. ad ulcera interna. X. 298. ulcera non glutinat. XI. 440. ei succedanea. XIX. 732. immatura ad haemorrhagias. X. 329. immatura modice siccant. X. 199.

immatura pro erice. XIX. 729. immatura pro uva acerba. XIX. 738. nigra cum melle ad reduviam. XVII. A. 478. omphacitis acerba est. VIII. 114. omphacitis cicatricem inducit. XI. 756. omphacitis ex tertio ordine siccantium est. XI. 788. trita cum alumine ad scroti ulcera ex sudoribus. XIII. 317.

GALLINACEORUM adeps phlegmoni familiarissimus. XI. 733.

Gallinaceum stercus, ejus vires et usus medici. XII. 303.

Gallinas solas Graeci aves vocant. VI. 700. gallinarum alae optime nutriunt. VI. 704. gallinae jus, usus ejus medicus. XII. 361. gallinarum ova ut cibus. VI. 706. gallinarum pinguedo calidior est. XI. 635. gallinarum sanguis editur. VI. 708. XII. 259. gallinarum stercus attrahit. XI. 760. gallinarum ventriculus optimus habetur. VI. 788.

GALLI etiam Celtae vocantur. XIV. 80.

GALLIO, ocularius medicus citatur. XII. 766.

GALLIUM vocatur, quod lac coagulat. XI. 855. odoris boni est et coloris lutei. XI. 856.

GALLUS ex Arabia profectus, Caesari antidotum theriacam donavit, qua multos servavit. XIV. 203. Galli aromaticum antidotum ad omnia faciens. XIV. 159. (Ael.) antidotus, qua Caesar et Charmes utebantur. XIV. 114. ex libris Galli antidotus cyphoides ad hepaticos. XIII. 202. antidotum ad rabidorum morsus. XIV. 158. aliud ejusdem ad affectus interiores. ibid. antidotum ad rabiosorum morsus, ut Belchionius aiebat, a Caesare acceptum. XIV. 170. aridum ad pterygia. XIII. 838. collyrium oxydericum. XII. 784. compositio auricularis, qua utitur *Andromachus*. XII. 625. compositio ad fluxiones et sanguinis rejectionem. XIII. 77. pinguis compositio ad sedem. XIII. 310. stomachica compositio. XIII. 138. et *Alceii* ejusdem mutatio. ibid. compositio ad suffusiones. XII. 738. emplastrum barbarum. XIII. 556. emplastrum viride. XIII. 472. Galli Marci *Asclepiadei* malagma. XIII. 179. Galli theriaca antidotus. XIV. 189. Galli (Aelii) theriaca egregia. XIV. 161. alia ibid.

GALLI, gallinaeque sanguinis usus XII. 260. bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. tenebram mollemque carnem habent. XI. 294. gallinaei caro concoctu est facilis. VI. 700. cor quidam invenit duobus fastigiatum verticibus. II. 623. gallinaei levia habent ossa et laxa. III. 926. pericardium scirrhosum. VIII. 304. pennae utiles ad verrucas. X. 1012. temperamento humidiores sunt. XVII. A. 726.

Gallorum cristae et palearia quale alimentum exhibeant. VI. 704. cristam per somnum videre quid significet. XVI. 220. XVII. A. 214. veterum jus ventrem ducit, caro sistit. XI. 576. vetulorum jus alvum movet. XIV. 226. testes et suavissimi sunt, et laudabile corpori praebent alimentum. VI. 675. in gallis *Galenus* theriacae vires expertus est. XIV. 215.

GAMMARI tardissime nutriunt. XVII. B. 484. palpebris egent. II. 879.

GANGLION, definitio. XIX. 441. Ganglia in quibusnam partibus et quibusnam causis oriuntur. XVIII. A. 489. in metacarpio oriuntur, et mulieribus lana victum quaerentibus. XIV. 785. provocat frigus. XVII. B. 37. causa est humorum fluxio. VII. 22. in gangliis supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. gangliorum cura chirurgica. XIV. 785. ganglia saepe aperiuntur, sed sine noxa. XVIII. A. 489. bractea tenuis ex plumbo et illigata, ipsa dissipat. XII. 232. ad ganglia cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. cyzicenum *Heracleae*. XIII. 815.

Gangliorum sympathici nervi fit mentio. IV. 290sq.

GANGRAENA, definitio. XI. 135. XIX. 449. partis affectae mortificatio est. VII. 720. mortificatio est. VII. 726. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. quomodo oriatur. VII. 719. XIX. 449. media est inter magnam inflammationem et sphacelum. XVIII. A. 687. naturalis color mutatur. VII. 75. causa est humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. XV. 365. oritur, si inflammatio non solvatur. VII. 458. inflammationes magnas sequitur. VII. 720. accedit, si crure luxato simul articuli vulnus fit. XVIII. A. 687. symptomata et pericula. VII. 721. completa non, incompleta sanabilis. XVIII. A.

156. venarum, definitio. XVIII. B. 460. cura. XI. 136. ad gangraenam emplastrum *Azamtiae*. XIII. 785. emplastrum *Isidori Antiochei*. XIII. 885. gangraenam coërcet isis, ne latius serpat. XIII. 775. ad gangraenas decoctum lupini. XI. 885. nucum oleum. XII. 14. gangraenam juvant aliquantum Tithymalli. XII. 142. ad crustam solvendam et pus movendum apta remedia. XI. 138. remedia, quae partem sanam ab aegrotata separent. XI. 138. gangraenosa sanat urtica. XI. 818.

GARGAREON, definitio. XIX. 368. idem est quod uvula. XII. 960.

GARGARISMA calidum ad anginas. XV. 787. ad pendulam uvulam. XII. 981. 983. 984. quo qui sumptus e stomacho pituitam gargarizatus e capite detrahit. XIV. 571.

GARRIRE doctus, verum ineptus dicere. VIII. 653.

GARUS, ejus facultates et usus. XII. 377. *Gari* confectio *Joachi* martyropolitae. XIV. 546.

GASTRITIS, (vide *Ventriculi* inflammatio.)

GASTRORRHAPHIA, definitio. X. 411. quomodo administretur. X. 416. 418.

Γαστρός ἐνφύσις duodenum vocatur. I. 631.

ex GAUDIO ingenti nonnulli interierunt. VII. 193.

Γαῖος quid significet. XVIII. B. 517.

GEMELLI infusum ad dysenteriam. XIII. 299.

Gemelli cerebri. II. 729. etiam testes vocantur. *ibid.* *Gemellorum* alter ejicitur, si altera mamma gracilescit. XVII. B. 828. gemellus alter abortu rejicitur, si una alterave mamma gracilescat. IV. 153.

GEMINI quomodo generentur. XIX. 326. 453.

GEMITUS unde oriatur. V. 346.

GENAE, definitio. XVIII. A. 423. genarum muscoli cur parvos et molles nervos accipiant. III. 733. ad genarum papulas. XIV. 354.

GENERATIO, definitio. II. 3. 10. 19. est ex alteratione et conformatione conflata. XV. 230. quomodo fiat. II. 11. animalium quomodo eveniat. II. 10. ex alteratione et conformatione subjectae substantiae fit. II. 11. non uno fit. XV. 43. non, nisi duo individua ejusdem sint generis, locum

habet. XV. 46. id quod verum non est. *ibid.* ut locum habeat, uterque conjux consentaneum temperamentum habere debet. XV. 48. futura nulla est, nisi calidum cum frigido, et siccum cum humido aequaliter se habeant. XV. 47. ad generationem animalium substantia menstruum est, ut *Aristoteles* dixit, principium motus vero ex semine accedit. IV. 612. ad generationem foecundam quae requirantur. XVII. A. 443. generationis principia mas et femina. IV. 516. principia sanguis et semen. VI. 3. principium quando semen fiat. IV. 183. generationis theoria *Empedoclis*, qui omnes foetus partes jam praeformatas accipit, ejusque reprehensio. IV. 616sq. generatio pilorum eadem quae plantarum. XII. 379. generatio plantarum. IV. 666.

GENETHLIACI vates vocantur. XV. 441.

GENISTA, ejus vires. XII. 129.

GENITALIA organa, eorum utilitas. IV. 144. apta eorum constructio. IV. 145. nervos unde accipiant. IV. 203. nervos exiguos accipiunt. IV. 204. unde vasa accipiant. IV. 200. prima eorum evolutio. IV. 637. in eorum evolutionem gibbositatis effectus. XVIII. A. 509. proprio quodam et eximio sensu afficiuntur et cur. VII. 126sq. genitalium in coitu turgor. IV. 187. genitalium in epilepsia affectio. *ibid.* ad genitalium vim reconciliandam remedia parabilia. XIV. 534. genitalium putredines quando aestate oriantur. XVII. B. 620. putredines aestate potissimum fiunt. V. 694. muliebria cur intus sint posita. IV. 640. mulierum iis virorum sunt imperfectiora. IV. 162. genitalium virorum et foeminarum analogia. IV. 158sq. 635. genitalia virilia aptam habere positionem et structuram docetur. IV. 213sq.

GENITURA, (confer. SEMEN.) est aut uterus, aut genitales partes in universum. II. 889. quomodo a semine differat. XIX. 450. quonam in stadio foetus ab *Hippocrate* vocetur. IV. 542. genituram semen virile *Xenocrates* vocat, eamque, quae ex sinu muliebri post coitum effluxit, illitam juvare multum dicit. XII. 250. in iis extinguitur, quae uteros humidos habent. XV. 48. genitura ab utrisque si permanserit in utero mulieris, primum quidem miscetur, ut mulieri

non quiescente. IV. 595sq. genitura aetatis signum. XVI. 338. geniturae profluvium cohibet semen lactucae potum. XI. 887. genituram exiccat caninabis semen majori dosi propinatum. XII. 8.

GENIUS homini insitus qualis. V. 469.

GENNADII collyrium. XII. 760.

GENTIANA, radice vires. XI. 856. ad nimiam obesitatem. X. 994. nascens in Italia, quando sit aequalis illi, quae nascitur in Creta. XIV. 59. medicamentaria, et calida facultate praedita est. XIII. 229. incidit et digerit. X. 994. radix ad nervos vulneratos. XIII. 634. ei succedanea. XIX. 726. radici succedanea. XIX. 727.

GENU, definitio. XIV. 708. vocatur prior articuli genu pars. XVIII. B. 512. ad abscessus circa genu emplastrum Attalici album. XIII. 423. in genu abscessus extrahens emplastrum sine incisione. XIII. 932. articulatio. III. 253. articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. articulus cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. in genu simplex articulus. III. 225. genu articuli figura media quae. IV. 452. genu articulum solum justam naturam habere *Hippocrates* docet. XVIII. B. 613. quod a *Galeno* quoque comprobatur. XVIII. B. 614. articulus non, nisi una cum coxae articulo, extendi potest. XVIII. A. 630. articuli ligamenta. II. 329. genu articulum extendentes musculi. II. 302. flectentes. II. 304sq. genu articulum moventes musculi novem sunt. XVIII. B. 1007. genu articulus cur facilius luxetur quam cubiti, et facilius reponatur. XVIII. B. 624. genu articuli luxati pericula. XVIII. A. 707. luxationis modi varii, et repositio. XIV. 796. XVIII. B. 626. cura genu luxati. XVIII. B. 627. genu articuli deligatio. XVIII. B. 760. 761. ad genu debilitatem remedia. XIV. 559. genu dolores sequuti sunt usum assiduum ervi in Aeno. XVII. B. 168. genu dolores vehementissimos simulant casus. XIX. 4. ad genuum dolorem remedia. XIV. 561. genu fluxione tentati cura. XI. 80. genu gravitas infestat aestate. XV. 198. genu inflammatum laxandum est. I. 80. ad genu inflationes crustacei lapides ex Coele Syria. XII. 203. genu morbi. XIV. 779. ad genuum rheumatismos

discutiendos remedia parabilia. XIV. 535. ad genu tumorem habens inveteratum et aegre solubilem cataplasma ex farina hordeacea per oxycratum, addito stercore caprino. XII. 298.

GENUBEOS est stercus caninum album. XIV. 457.

GENUS foetuum ab initio discerni nequit. IV. 169. ne periret, quomodo natura praevidit. IV. 151.

GEOMETRAE quomodo procedant in suis rationibus. XI. 256. numerantur inter rationales. V. 98. occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7.

GEOMETRIA secundum *Hippocratem* medicis necessaria. I. 53. in geometria *Galeni* pater excellebat. V. 42. animum acuit geometria. V. 64. in geometria est methodus certa. V. 68. geometria astronomiam praecedat. I. 53. geometria et arithmetica tantum utuntur divites, quantum extruendis aedibus et computandis expensis conducit. XIV. 604. in geometria *Posidonius* excellebat. V. 390.

GERMANI cutem habent frigidam humidamque, ideo mollem, albam pilisque nudam. I. 627. quales capillos habeant. I. 618. a nonnullis flavi vocantur, sed potius rufi sunt. XV. 185. animosi, audaces et praecipitis consilii sunt. I. 628. apud eos infantes probe non nutriuntur. VI. 51. recens natos statim ad flumen deferunt lavandos. VI. 51. temperamento humidior sunt. XVII. A. 726. in *Germania* elephantiasis rarissima. XI. 142. in germanico bello nihil didicerunt medici. XIII. 604.

Germina arborum ac fruticum oleum asparagis proportionem respondent. VI. 644. inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643. quatenam sint praestantissima. VI. 644. pariunt succos malos. VI. 750. ubi vel muria vel oxhalmie condiuntur, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. vescuntur iis urgente fame. VI. 644.

Gerocomice quid, ejusque scopus. VII. 681. doctrina est, quae senum sanitati prospicit. VI. 330.

GIBBI quidam fiunt ob luxationem femoris in anteriorem partem. XVIII. A. 622. qui ex asthmate aut tussi fiunt, ante pubertatem intereunt. (*Hippocrates*.) XVIII. A. 74. gibbos *Hippocrates* vocat hybos et cyphos. XVIII. A. 74.

GIBBOSITAS, definitio. VIII. 242. XVIII. A. 493. ejus effectus. VIII. 242. si corpore jam robusto fiat, morbum tunc existentem solvit. XVIII. A. 509. in genitalium evolutionem, barbam et foecunditatem effectus. XVIII. A. 509. gibbositatis causae. XVIII. A. 75sq. 552. causae sunt tubercula cruda et dura in pulmone secundum *Hippocratem*. VII. 922. causatus, quo jacere consueverunt. XVIII. A. 511. in ea tubercula plerumque dura et cruda oriuntur in pulmone. XVIII. A. 505. causa tubercula sunt. XVIII. A. 505. ictus. XVIII. A. 506. renum et vesicae vitia superveniunt, abscessus ad ilia et inguina. XVIII. A. 507. affecti multi usque ad senectutem hoc malum sustinent, pauci tamen ad sexagesimum annum pervenerunt. XVIII. A. 519. effectus ejus in pueris. XVIII. A. 500. supra septum transversum consistentis in costas effectus. XVIII. A. 501. gibbositatis thoracis in varias functiones effectus. XVIII. A. 501. gibbositas quibus in lumbis est, his coxae graciliores sunt, quam quibus ad pectus. XVIII. A. 508. gibbositatis cura generalis. I. 262. si causa casus ex alto est, paucis ita convalescit, ut dirigatur. XVIII. A. 513. quae supra diaphragma sit, difficilis curatu est. XVIII. A. 496sq. quae infra septum transversum quomodo nonnunquam sanetur. XVIII. A. 497. gibbositatis cura chirurgica. XVIII. A. 553sq.

GIBBUM apud *Hippocratem* γύβον vocatur. XVIII. A. 493.

GIGARTA, eorum vires et usus. XI. 856.

GILVA emplastra; generaliora quaedam circa ea. XIII. 517. praeparandi ratio. XIII. 518. vires. XIII. 519. gilvum ex libris *Damocratis*. XIII. 939. aliud. ibid. — gilvum ex metallicis, quo *Galenus* utitur. XII. 519. gilvum *Haliei*. XIII. 645. 802.

GINGIDIUM, facultates et usus. VI. 640. XI. 856. plurimum in Syria provenit. VI. 640. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794.

GINGIVAE appellantur carnes, quae dentes comprehendunt, ubi primum e locellis emergunt. XII. 852. unde nervos accipiant. II. 432. 836. nervos accipiunt a tertia conjugatione. III. 743sq. nocet iis assiduus lactis usus. VI. 688. quomodo noxa illa

prohibeatur. ibid. et sq. ad gingivarum abscessus compositiones. XII. 958. gingivas albas reddit aristolochiae radix rotunda. XI. 836. ad gingivarum carnem instaurandam remedium aridum. XIV. 523. gingivarum collutio. XIV. 357. ad gingivas corrosas remedia parabilia. XIV. 432. ad gingivas corrosas remedia. XIV. 495. 496. ad gingivas cruentas remedia parabilia. XIV. 433. ad gingivarum defluxiones clysteres acres. XVI. 145. ad gingivas denigratas et putridas remedia parabilia. XIV. 433. gingivarum dolorum cura. XII. 874. ad gingivarum dolores *Aristocratis* praecepta. XII. 879. ad gingivas emollitas cornu cervi et caprae usta. XII. 334. gingivarum fluxione laborantibus et corrosis cum tumore et dolore remedia. XII. 875. gingivarum inflammationum cura. XII. 874. gingivarum cura. XII. 853. cura, quando ex inflammatione dolent. XII. 853. ad gingivarum inflammationem remedia parabilia. XIV. 433. ad gingivas humore praegnantibus panacea *Mithridatis*. XIII. 54. gingivarum laxitatem mollitiemque desiccant ostrea usta. XII. 347. ad gingivas laxas, putrescentes et cruentas *Timocratis* dentifricium. XII. 887. gingivas madentes resiccant coracine sphragis. XIII. 826. ad gingivas madore laxas. XII. 879. humore gravidas et subcorruptas. XII. 879. gingivarum nomis pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. ad gingivas praegnantibus et foetentes. XII. 956. gingivarum prurigines quam aetate veniant. V. 695. gingivarum pruritus in dentitione accidit. XVII. B. 629. ad gingivas puerorum remedia parabilia. XIV. 541. gingivis puerorum dentientium assidue illitum butyrum, dentium exitus adjuvat. XII. 273. gingivae putrescentes odoris tetri ex ore causae. XVI. 215. ad gingivas tumidas et carnis incrementum. XIV. 433. ad gingivas ulceratas. XII. 881.

Γυγγλυμοειδής apud *Hippocratem* est imum caput humeri. XVIII. B. 349.

GINGLYMUS, definitio. II. 736. ejus differentiae. II. 737.

GITH vocatur melanthium. XI. 870.

GIZI cassiae species. XIV. 72.

GLABRI humorem melancholicum non generant. XVI. 93.

GLABRITIES qualis sit affectus. XVI. 88. ut signum. ibid. quid significet.

XVI. 90. frigidiorē et mansuetam naturam significat. XVI. 91. denotat temperamentum justo frigidius. XVII. A. 722.

GLACIALIS humor nonnunquam vocatur lens crystallina. V. 623. (vide *Crystallinus* humor et *Lens* crystallina.)

GLACIēs, ejus in thoracis organa effectus. XVII. B. 813. in somno visa quid denotet. VI. 832. XVI. 219. XVII. A. 214.

GLADIATORES quotidie utuntur ptisana fabarum. VI. 529. in patella vulneratos et in tendine lato tenuique supra illum, perditos vidit *Galenus*, qui enim superstites, claudi erant. XIII. 564. casus, transversam divisionem in priore et inferiore femoris parte habentis. XIII. 601. gladiatorum cura *Galenus* tradita. XIII. 600. gladiatorum vulnera gravia quomodo *Galenus* Pergami curaverit. XVIII. B. 567.

Gladiolus, (*Xiphium*) radicis facultates medicae. XII. 87.

Gladius qualis optimus. III. 30. vel ceram secando hebetatur. XI. 597.

GLANDIUM i. q. *Thymus*.

GLANDULAE: universam earum naturam *Hippocrates* vocavit *ὀλομελήν*. XVIII. A. 379. de glandularum natura *Hippocrates* librum conscripsit, sed hic non amplius exstat. XVIII. A. 379. quae, quod in medio vasorum in diversas partes diductorum habetur, implent, earum haud magnus usus est. X. 983. earum induratarum cura. ibid. quae vel salivam, vel lac, vel genitale semen, aut pituitosum humorem quendam generant, earum major usus est. X. 983. harum induratarum cura. ibid. quatenam a quibusdam glandulosa corpora, non glandulae vocentur. X. 983. omnes exsanguēs et frigidae. XVII. B. 833. in diversis regionibus enumerantur. VI. 674. ut alimenta. VI. 673. glandulas antiadas dissipat myrtus, liquido alumine ac melle mixtus. XIV. 438. glandulae circa aures unde nervos accipiant. III. 745. axillares unde venas accipiant. II. 788. axillarum usus. IV. 331. glandulae inflammatio bubo dicitur. XI. 77. tumescentes bubones vocantur. X. 881. glandularum affectus bubo, phyma et phygethlon est. XI. 77. glandulae in collo et post aures tument ex ulcere

in vicinia orto. X. 881. glandulae humectant fauces. IV. 647. cur facile fluxiones suscipiant. X. 880. cur sint ad suscipiendam fluxionem promptissimae. XVI. 469. glandularum inflammationes phygethla vocantur. VII. 729. ad glandularum inflammationes panacea *Mithridatis*. XIII. 54. glandulae inguinales arteriae cruralis sunt fulcimenta. IV. 327. in inguinibus et alis cur intumescant ex ulcere in manus aut pedis digito. X. 881. glandulae lacrymales, usus. III. 811.

Glandulae linguales, functio. VI. 673. circa laryngem glandulae sunt. VI. 674. quae laryngi adjacent, usus. III. 589sq. glandulae Meibomianae, usus. III. 792. mesenterii, duplex differentia. IV. 647. mesentericarum usus. III. 338. mesentericae unde venas accipiant. II. 785. meseraicas *Herophilus* jam novit. III. 335. cur nervos nullos accipiant. IV. 268. 269. glandulis phlegmone tentari incipientibus saepe solum oleum satis est. X. 905. glandularum phlegmones cura. X. 882. in glandularum phlegmone victus ratio. X. 905. glandula pituitaria extra duram matrem posita est. III. 696. pituitaria cerebri cava est et cur. III. 694. usus ejus. III. 674. 695. glandulae pylori in animalibus obviae. III. 281. glandulae cur excipiendis recrementis idoneae. XI. 275. robur plane nullum habent. X. 881. salivam generant. IV. 647. glandularum scirrhusa phlegmone struma dicitur. X. 881. 982.

Glandulae quaedam sensus sunt expertes. VII. 531. glandularum morbus struma est. XVII. B. 637. glandulae ubi scirrhus contraxerunt, struma vocatur. VII. 729. discernentium substantia rara et cavernosa est. IV. 647. glandulae succus qualis. VI. 774. glandulae ad succos animali utiles generandos quae sunt comparatae, nervos habent, arterias et venas. IV. 269. glandularum tumores quid significant in febribus. XVII. A. 411. tumores sine ulcere aut manifesta causa admodum sunt suspecti. XVII. A. 410. glandularum usus. IV. 269. glandularum omnium duplex usus est secundum *Marinum*. IV. 646. collo vesicae adjacentes prope ad testium naturam accedunt. VI. 675. utraque parte colli vesicae locatae, humorem continent semini similem, sed tenuio-

rem. IV. 182 sq. in coitu una cum semine ejicitur in maribus, in feminis in muliebri pudendum defluit. IV. 189. usus ejusdem. ibid.

GLANS penis, definitio. XIV. 706.

GLANDES castaneorum sunt praestantissimae. VI. 621. (alii hasce *λοιμους* vocant. VI. 621.) quernae glandibus castaneorum sunt deteriores. VI. 621. quercuum subus nutrimento sunt. VI. 620. aliquando etiam prae fame ab hominibus edebantur. VI. 620. aequae nutriunt ac frumentaria edulia. VI. 621. castaneis magis sunt acerbae. VI. 779. inter crassi succi cibos pertinent. VI. 777. rustici iis vescuntur. VI. 620. diversarum arborum partim hominibus, partim subus alimentum sunt. VI. 778. per glandes alvus evacuat. XVI. 120. glandis magnitudo pendet drachmam dimidiam. XIX. 780.

GLANS unguentaria vide BALANUS myrpsica. XI. 844 sq.

GLAUEDO quid. III. 786. cur senibus frequens sit. XVII. B. 651. ad glaucedinem *Musae* compositio. XII. 737.

GLAUCIAS empiricus. X. 142. in *Hippocratem* commentaria scripsit. XVI. 196. sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 794. quomodo locum aliquem *Hippocratis* de morum cognitionis dignitate in morbis cognoscendis explicet. XVI. 325. librum de humoribus *Hippocratis* esse iudicat quidem, non autem magni illius. XVI. 1 sq.

GLAUCH camera (tholos) vocata fascia. XVIII. A. 790. illinitiones ad oculorum dolores. XII. 743. pastillus. XIII. 835.

GLAUCIUM, ejus facultates et usus. XI. 857. solum, super cote tritum, ad aurium robur. VI. 439. ad erysipelata. X. 955. ad phlegmones incipientes. X. 955. ad oedema. X. 954. substituitur aloae indiciae. XIX. 724. pro myrobalano. XIX. 737. substituitur sambuco. XIX. 724.

GLAUCOMA, definitio. XIX. 435. quomodo a suffusione differat. XIX. 438. virilis morbus est. V. 696.

GLAUCONI libros de medendi methodo dicavit. XI. 1. ejusdem admiratio *Galenii* propter medici casum, jecoris inflammatione laborantis. VIII. 364.

GLAUCOSIS quid sit. III. 786. XIV. 775. 793.

GLAUCUS durae carnis est. VI. 727.

GLAUX herba, ejus facultates. XI. 857.

GLENE ossium quid sit. II. 736. IV. 410.

Γλήχων vid. Pulegium. (XI. 857.)

GLEUCINI confectio ut *Heras*. XIII. 1042. confectio *Critonis* in secundo de ornatu. XIII. 1040. confectio juxta *Andromachum*. XIII. 1039. confectio secundum *Dioscoridem*. XIII. 1041. mustei unguenti confectiones. XIII. 1039.

GLEUCINUM unguentum prorsus acopon est et relaxans. VI. 220. vim habet calfactoriam et remittentem. XIII. 1041.

GLOEOS modice emolliendi vim habet. XI. 858.

GLORIA cupiditas animi affectus est. V. 35. gloriam vanam Graeci ambitionem vocant. VI. 415.

GLOSSITIDIS casus. X. 972.

GLOSSOCOMON. X. 442. descriptio et agendi ratio. III. 573. structura et usus. XVIII. B. 505. num sit in cruris fracturis necessarium. XVIII. B. 499 sq. vocatur ab Atticis arcula. XVIII. B. 502. quale esse debeat ad cruris fracturas commodum. XVIII. B. 502. quando sit commodum. XVIII. B. 503.

GLOTTIS, descriptio et usus. III. 560 sq. vocatur et lingua s. lingua laryngis. III. 562. quomodo in ea vox oriatur. III. 561 sq. usus ejus in spiritus cohibitione. III. 562. eam claudentes muscoli. III. 568. nervus eorum, ibid. — nervi eam aperientium musculorum. III. 569 sq. 575. humida semper sit necesse est. III. 566.

GLUTAEI muscoli. XVIII. B. 1003.

GLUTEN, ejus vires. XII. 33. taurinum, ei substitui potest ichthyocola. XIX. 745. volucrum quale alimentum. VI. 788. piscium ulceribus malignis idoneum. XIII. 662.

GLUTIA corpora cerebri. III. 678.

GLUTINANTIA remedia: (Confer. *Conglutinantia* remedia.) bulbus sativus. XI. 851. hicesium nigrum. XIII. 781. myrrha. XII. 127. narcissi radix. XII. 85. pix arida. XII. 102. folia piceae et tedae. XII. 103. polygonum. XII. 105. polium. XII. 106. polycnemon. XII. 107. sarcocolla. XII. 118. stratiotes. XII. 131.

GLYCELAEUM prodest fractis. XIV. 793.

GLYCOPHYLLUM pro thermuntiade. XIX. 730.

GLYCYRRHIZA, ejus facultates. XI. 858. refert *Dioscorides*, siccam radicem ad laevorem redactam pterygiorum esse remedium. XI. 858. etiam radix dulcis vocatur. XIII. 11. optima in Creta nascitur. XIV. 59. exasperata lenit. XIII. 51. succus pro ipsa radice ex Creta apportatur. XIII. 47. succus tempore durescit. XII. 963. glycyrrhizae succo succedanea. XIX. 727.

GLYCYSIDA s. pentorobos s. paeonia, ejus facultates et usus. XI. 858sq.

GLYTI acopon, ut *Philoxenus* grammaticus. XIII. 1036.

GNAPHALUM unde nomen acceperit; ejus facultates et usus. XI. 861.

Γνῆθος quatenam dicatur pars. XVIII. A. 423.

GNIDIAE sententiae *Eriphonti* medico adscribuntur. XVII. A. 886.

Γρόνη apud *Hippocratem* qua significatione occurrat. XVI. 174. XVIII. B. 656.

Γο unciam significat. XIX. 750. 756. 758. 780.

GOBIO littoralis piscis est; quale praebeat alimentum. VI. 719.

Gobiones qualem carnem habeant. VI. 724.

GOMPHOSIS, definitio. II. 738.

GONGRI arborum. XVII. B. 38.

GONGRONAE apud *Hippocratem* quid sint. XVII. B. 38. causae. XVII. B. 39.

GONGYLIS, seminis et radicis facultates. XI. 861.

GONORRHOEA, definitio. VIII. 438. XIX. 426. nomen unde sit derivatum.

VIII. 439. spermaticorum yasorum affectio est. VIII. 441. in gonorrhoea vasa spermatica afficiuntur. IV. 188. gonorrhoeae differentia. VII. 150. gonorrhoeae causae. VII. 267.

GORGAS librum de natura scripsit. I. 487.

GORTYNIATES Tryphon. XIII. 246.

GRACILE ab *Hippocrate* interdum dicitur ad partium praeter naturam tumentium oppositionem. XV. 793.

GRACILES fiunt ventriculo calido praediti. XVII. B. 203. 209. admodum facile abortiunt. XVII. B. 836. et aridi omnes, qui regiones calidas incolunt. XI. 512. plerumque biliosi sunt. XVII. B. 665. eorum caro mu-

cosior quam plenorum. XVIII. A. 361. cutis laxa est. XI. 508. febre continente non vexantur. X. 607. ad humorem melancholicum generandum sunt aptissimi. XVI. 17. 93. crassis tardius mori *Hippocrates* pronunciat. XVII. B. 547. obesi facti sunt ex unguento dropace. VI. 416. lenius iter facere iis convenit. XV. 191. natura qualem pulsum habeant. VIII. 464. corpore, ceterum robusti, qualem pulsum habeant. VIII. 812. graciliores quales pulsus habeant eorumque causae. IX. 117. gracilium pulsus longus videtur. IX. 228. graciliorem hominem factum esse qualis pulsus denotet. IX. 233. graciles, eorum pulsus. IX. 472. 531. XIX. 632. graciles et facile vomentes superius purgare, caventes hiemem, confert. XV. 335. graciles et ad vomendum faciles per superiora sunt purgandi. XVII. B. 664. gracilioribus quatenam cataclysmata conducant. XV. 199. in gracilibus quatenam sit vena secunda. XVI. 136. graciliorum victus ratio. XV. 202sq. gracili corpori inimica sunt extenuantia. VI. 433sq. gracilia omnia magis exsanguia sunt. XVIII. B. 893.

GRACILITAS, definitio. XV. 236. deficiens nutritio est. VII. 211. quomodo fiat. VI. 416. fit ex frictione multa. VI. 108. 109. quomodo ex pulsu cognoscenda. IX. 522. temperamento sicco familiaris. IX. 143. gracilitati convertiens victus ratio. VI. 417. gracilitatis remedium pix habetur. VI. 416.

GRACULI quale alimentum praebeant. VI. 729. sale condiuntur. VI. 746.

GRAECI quid sub terra intellexerint. XII. 165. 168.

GRAMINIS radicis, herbae, seminis facultates. XI. 810. semen ex Parnasso desiccatorium et acerbum. XI. 810. decoctum calculum frangere dicitur. XI. 811. radicis decoctum lapides conterit. XIX. 694. recentis sapor qualis. XI. 633.

GRAMMATICA, definitio. XVIII. A. 215. ars nobilis est. I. 39. callebat eam *Galenus* pater. VI. 755. didicit eam a patre *Galenus*. XIX. 59. grammaticae, dialecticae et rhetoricae tantam cognitionem habebant *Galenus* tempore nonnulli medici, quantam asinus lyrae. IX. 789.

GRAMMATICI inter rationales numerantur. V. 98. occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7.

Grammatici historia, qui ex vini potu in balneo deliravit et periit. VIII. 132. casus, qui ob oris ventriculi consensum incidit in epilepsiam. VIII. 340. *Grammaticorum* munus. IX. 789. ad *Grammaticum* Basilii victus ratio. XIV. 552.

GRANA Cnidia et tinctoria, vires eorundem medicae. XII. 32. granum cnidium qua in re a cnico differat. XI. 610. granum cnidium rarius alimentum evadit. XI. 612. granum cnidium pituitam et totum aquosum humorem evidenter educit. XIV. 223. granum cnidium pro lathyri. XIX. 734. grana purgantia: eorum compositio. XIV. 531.

GRANDO quomodo fiat. XIX. 289. grandinem quales venti gignant. XVI. 409. grando in somno observatas quid denotet. VI. 832. XVI. 219. XVII. A. 214.

GRAPHOIDES processus ossis temporum. II. 745. ulnae. II. 769.

GRAVEDO, definitio. XIV. 742. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocandum est, quod a cerebro destillat. II. 139. XV. 325. dicitur, quando fluxio fit in nares. XVI. 171. secundum veteres est humor tenuis et crudus per nares excretus. XVIII. B. 180. ex capite qualis. XVII. B. 24. causae. XIV. 742. causa iter est. XV. 867. causa in cerebro est. XVI. 171. hiemalis morbus. V. 694. morbus hibernus est. XVI. 382. cur sit hiemalis morbus. XVII. B. 626. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. morbus vernalis. XVII. B. 615. facile laborant temperamento frigido praediti. I. 325. in gravedine qualitas et quantitas excretorum quid significet. VIII. 165. processus mamillares cerebri in ea laborant. VII. 107. causa cerebrum est. VII. 262. interdum ad ventriculum defertur. X. 513. in gravedinibus vox rauca fit. III. 535. ubi concoquitur, pituita crassa evadit. XVI. 74. quomodo noceat, pulmonis morbo superveniens. XVIII. B. 180. gravedines in valde senibus coctionem non admittunt. XVII. B. 538. ea laborantibus lienis vitia minus contingunt. XVII. A. 993. gravedini superveniens febris ipsas firmius et certius concoquit. XVII. B. 23. grave-

dini contrarius rerum venerearum usus. XVI. 170. gravedini quomodo medeantur sternutamenta. II. 882. gravedinis in senibus cura diaetetica. VI. 349. gravedines ab initio laedit sternutatio. XVI. 170. gravedo difficulter curatur in locis, ventis subiectis. XVI. 399. ad gravedinem melanthium frimum. XI. 860.

GRAVEOLENTIA quae dicantur. XI. 699. graveolentiae ut morborum symptomata. VII. 75. ad graveolentiam oris remedia. XIV. 357. graveolentiam alarum et totius corporis sanat scolymos. XII. 125.

GRAVIDAE pica saepe afficiuntur. VII. 133. cur cibi fastidio et pica laborant. XVII. B. 860. XIX. 455. quae de causa vitiosis humoribus impleantur. XVII. A. 749. parum et frequenter respirant. IV. 501. cacochymiae earum causa. XVII. A. 362. cur menstruorum expertes. XIX. 455. gravidarum pulsus qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 632. 636. gravidae si lac copiose mammis profluat, foetum imbecillum reddit. IV. 178. XV. 402. XVII. A. 457. XVII. B. 843. quando sint purgandae. XVII. B. 819. gravidas quando purgare Hippocrates praecipiat. XVII. A. 346. XVII. B. 653. 819. gravidae si purgantur, foetus aegrotat. XVII. B. 858. gravidam acuto morbo corripi letale. XVII. A. 440. XVII. B. 820. abortus causae. II. 183. XVII. A. 438. 635. XVII. B. 838. 846. alimentis indigentia abortum causatur. XV. 366. ex venae sectione abortit. XVII. B. 821. abortiunt ex incanta purgatione. XVII. B. 652. 655. gravida abortit ex alvi profluvio. XVII. B. 823. abortit, si mulier transgrediatur amphisbaenam. XIV. 243. abortit ex decocto florum leucoji. XII. 58. gravidae, si mammae repente extenuentur, abortit. IV. 178. VIII. 437. XVII. A. 307. XVII. B. 827. tenesmus in iis abortus causa. XVIII. A. 125. gravidae si purgatio prodeat, foetus sanus esse nequit. XV. 402. XVII. A. 439. XVII. B. 858. marem an feminam gestent unde cognoscatur. XVII. B. 834. utrum abortum fecerit unde cognoscatur. XIV. 480. gravidae peccata in foetum transeunt. III. 885. febre correptae aut extenuatae periculose pariunt, aut abortiunt. XVII. B. 851. uteri erysipelas letale. XVII. B.

835. febre si corripiantur, abortiunt. XVII. B. 851. abortum efficit stachys. XII. 130. causa abortus in *Sty-margi* uxor erat diutina seditio. XVII. A. 324. (confer. ABORTUS.) gravidæ gemellos gestanti si altera mamma gracilescat, alter foetus ejicitur. IV. 153. XVII. B. 828. non gravidæ si lac habeant, menstrua iis cessant. XVII. B. 829.

GRAVIDITAS, cur in ea menses cessent. IV. 177. graviditatis tempus varium et dubium. XVII. A. 448. tempus medium septimus mensis. XVII. B. 653. uteri conditio in ea. II. 899. graviditatis signum est uteri orificium citra duritiem clausum. VIII. 433. graviditas inter lactandum oborta infanti et lacti nocet. VI. 46.

GRAVITAS manifesta apparet in cerebro. VII. 531. nullus ejus sensus in partibus sensu vacuis. VII. 531. num comes plenitudinis an plenitudo gravitati praeceat. VII. 533. ubi aliqua in parte est, non etiam in illa humorum est plenitudo. VII. 533. evidentissimum signum plenitudinis sensitricis facultatis. VII. 532. naturalis facultatis affectus non est. VII. 529. in motu morbum futurum indicat. I. 360. gravitatis sensus ut signum morbi futuri. XVI. 224. gravitas totius corporis comitatur febrem quotidianam. VII. 466. gravitatis sensus in parte paralytica. VII. 533. gravitatis sensus nonnunquam in pulmone, hepate et renibus est. VII. 530. (gravitas capitis, vide *Capitis gravitas*.)

Ἐπίφορος quid significet. XVI. 728.

GROSSI, eorum vires medicinales. XII. 88.

GRUES crura longa habent, eandemque ob causam collum et rostrum longa. III. 876. habent vocem clangorosam. III. 535. *Gruum* caro qualis. VI. 703.

GRUMUS acervata sanguinis concretio est sensibilis. VII. 710. grumos sanguinis liquare dicitur coma amaranthi. XI. 824. grumi, qui in intestinis, ventriculo atque thorace continentur, quænam symptomata provocent. VIII. 409.

GRUS quasilliformis vocata deligata. XVIII. A. 822.

GULA, os et ventriculus primum est alimenti principium. XV. 387. spinæ superjacet, per collum et pectus deorsum usque ad ventriculum por-

recta. X. 923. excipit excrementa e capite in os delata. VI. 421. maxime a devoratis dulcibus delectatur. XV. 656. abscessus in ea concoctu difficilis unde cognoscendus. VIII. 337. affecta quomodo curanda. XVII. A. 474. affecti cur in dorso etiam dolores sentiant. VIII. 337. adeo vehementer ex frigidae usu afficitur, ut vix deglutiat. X. 621. ex gulæ vasis ruptis hæmorrhagiae diagnosis. VIII. 337. inflammata vocem laedit. VIII. 269. gulæ inflammationis cura. X. 922. gulæ indulgentes febri quotidianæ sunt obnoxii. XI. 23. ex gula sanguis vomitu rejicitur. VIII. 264. in gula ulceribus remedia convenientia. X. 299.

GULOSA animalia magnum habent hepar. II. 570.

GUMMI, usus ejus in fracturis nasi. XVIII. A. 474. pro tragacantha. XIX. 745. vires ejus medicinales. XII. 34. viscosum et glutinatorium est. XIII. 81. arabicum antidotum scammonæae est. XIV. 761. gummi *cerasi*, vires medicæ. XII. 23. gummi *pruni*, vires ejus medicæ. XII. 33.

GURGULIO vide UVULA.

Gustandi facultas a compluribus *χρῆμας* vocatur. XI. 449.

GUSTUS, definitio. II. 857. XIX. 380. theoriae. XIX. 310. organon lingua. XIX. 359. gustus et odoratus sensus sunt congeneres. VII. 122. gustus et odoratus inter se consentiunt. XI. 697. gustus instrumentum liquidum. V. 627. gustus humidæ naturæ sensus. VII. 122. sensilia per humiditatem et humores in cognitionem veniunt. V. 634. gustu quænam corporum qualitates explorari queant. XI. 445. gustui sano quales saporibus jucundissimi. VII. 122. gustus per nervum lingualem tertiæ conjugationis producitur. II. 837. gustui aegroti et vitiatu quales saporibus amici. VII. 122. gustus amarus est in biliosis. VII. 105. gustus nonnunquam alteratur. VIII. 229. gustus depravatur referto extraneo quopiam humore lingua. VII. 105sq. depravatus futuri morbi nota est. I. 361. 362. gustus organon divellitur, quatenus tactus est particeps. VII. 116. gustum lædit intemperies membranae linguæ ambientis. VIII. 234. gustus perit lingua arefacta. V. 634. plures qualitates sunt. XI. 669. gustus instrumen-

tum laborans reficit theriaca. XIV. 271. gustus morbi futuri nota. XVI. 224. gustus docet aliud medicamentum esse salsum, vel acidum, aliud amarum vel dulce. XIV. 221. gustus ad diagnosing morborum utilitas. XVIII. B. 649. gustus indicat humores supervacaneos. XVII. B. 278. symptomata ex eo petenda. VII. 76. symptomata morbosus in eo apparentia. VII. 104.

GUTTA cavat lapidem saepe cadentis aquae. VIII. 27.

GUTTUR (confer. LARYNX.) vocis instrumentum etiam est. VIII. 267. in gutture vocis generatio est. XV. 793. guttur et musculi hoc moventes ad vocalia instrumenta pertinent. XVI. 204. gutturis musculi proprii. XVIII. B. 950. gutturis musculis nervuli tenuissimi inseruntur. XIV. 628. gutturis inflammatio ab initio venae sectione in cubito, postea sub ipsa lingua curatur. XI. 305. ad gutturis inflammationem stercus humanum. XII. 293. guttur resolvitur vocalibus nervis vel incisus vel laqueo interceptis. VIII. 53. ad gutturis rheumatismum remedia. XIV. 579. per guttur simul cum tussi thorax purgatur. XV. 323. gutturis ulcus unde dignoscatur. VIII. 45.

GYMNASIUM quid, et ad quid instructum. VI. 85.

GYMNASTAE quomodo corpora carne impleant. XV. 197. magister paedotriba. VI. 156.

Gymnastes vocatur, qui gymnasiis praest. VI. 135. omnium exercitationum vires pernoscit. VI. 156.

GYMNASTICA ars, definitio. V. 885. nomen *Homeri* tempore nondum repertum erat. V. 870. neque apud *Platonem* frequenter reperitur. ibid. paulo ante *Platonis* tempora exorta est. V. 870. gymnasticae legitimae auctores qui. V. 879. gymnasticae finis num boni habitus custodia. V. 813. gymnasticae pars num sit hygieine. V. 806 sq. gymnasticam athletarum damnat *Plato*. V. 874. itemque *Hippocrates*. V. 875. et *Galenus*. V. 876.

Gymnastica euexia, definitio. XVII. B. 362.

GYMNOCRITHON hordeum est nudum ac corticis expers. VI. 520.

GYNAECOMASTHON, definitio. XIX. 444.

GYPSUM, ejus vires et usus. XII. 212. dyspnoeam gignit. VII. 139. ad gypsum sumtum remedia. XIV. 142. gypsum ustum, ejus vires. XII. 214.

GYRIS sicca pro amylo. XIX. 724.

H.

HABENA vinculum ab effectu nomen habet. XVIII. A. 777.

HABENDI avida libido omnium animi dolorum causa. V. 49.

HABITUDINES corporis adscititiae causae pulsum mutationum. IX. 142.

HABITUS corporis, definitio. IV. 750. XV. 777. XIX. 372. est affectio quaedam stabilis ac perpetua. I. 30. habitus corporis docet, qualis humor in eo redundet. XVI. 17sq. habitus corporis quibusnam partibus demonstratur. I. 341. cognitio ejus necessaria est, ut, quam in partem morbi effector natura repat, cognoscamus. XVI. 297. indices ejus sunt oculi. XVII. B. 213. adscititi, pulsum in iis conditio. VIII. 467. athletarum ad summum bonus periculosus est. V. 820. athletarum periculi plenus. IV. 752. eum *Plato* vituperat. IV. 754. athletarum cur nequaquam bonus. IV.

754. biliosus fit ex longo jejunio. XI. 674. in picrocholis biliosus fit ex longa inedia. X. 680. bonus, definitio. IV. 740. V. 824. 831. XIX. 382. de bono habitu libellus. IV. 750sq. bonus quomodo a sanitate differat. XIX. 383. bonus robustas actiones producit. V. 816. boni conservatio num gymnastica. V. 813. boni exacta cognitio quomodo comparetur. IV. 753. quibusnam signis se prodatur. IV. 754. simpliciter bonus qui. IV. 750. summe bonus athletarum periculosus. V. 820. calidi et sicci qui dicantur. X. 685. eorumque causae. ibid. in iis inedia paratissima febris causa. X. 685. corporis non collapsus, morbum mittiorem significat. XVI. 201. corrumpitur in quartana. VII. 470. crassus febris quotidianae obnoxius. XI. 23. humiditas est in typo quotidiano. VII. 465. corporis diversus diversam vi-

ctus rationem postulat. XV. 184. densiori carne praeditus, alvi profluviis cibos referentibus saepe tentatur. XV. 213. 215. densus durusque in febre cont. venaesectionem postulat. X. 626. malus qui. IV. 750. malus ex nimia vacuatione. X. 638.

Habitus mutationes morborum causae. XV. 570. phthisicus. XVII. A. 62. rarum qui habent, febre continente non vexantur. X. 607. quibus rarus est, ad succos digerendos sunt propensi. X. 626. rarioris et hirsuti victus ratio. XV. 218. salubris corporis unus est temperatissimus, octo vero intemperati. I. 256. salubris affectu athletico salubrior. V. 820. sub. tumidum quomodo curemus. XVII. A. 902. temperatus qui dicitur. XV. 184. regionis in eum influxus. XVI. 92. timoris in eum effectus. XVI. 334. victus rationem constituere debet. XIX. 683. ejus in luxationes, earumque repositiones influxus. XVIII. A. 353. est in evacuationibus respiciendus. XVI. 118. corporis valido propria est febris synochalis. X. 777. habitum corroborat frigidum vinum. XV. 195. habitum totius corporis acriorem reddit vomitus. XVI. 143.

HAÏRIANUS consul, qui auditum difficilem habebat, manus cavas auribus obtendit. III. 895.

HAELURORUM salitorum caro, ad laevorem confrita, palos et spicula educere dicitur imposita. XII. 321.

ad *HAEMALOPIAS* remedia. XII. 796. XIV. 347.

HAEMATICUM Synerotis. XII. 775.

HAEMATITIS, a colore ita vocatus, ejus vires. XII. 195. ad ulcera penis calidiora. X. 382. ad haemorrhagias. X. 330. leviter adstringit. X. 330. ulceribus humentibus convenit. XIII. 316. ex lapide haematite medicamenta. XII. 732. 775.

HAEMATURIA, vide *MICTUS cruentus*.

HAEMODIA. VIII. 86. ejus tum nomen tum symptoma tactricis facultatis est insigne. VII. 108. quando accidat. VII. 108. causae. VIII. 86. quibusdam fit, dum molas atteri audiunt. XVI. 330. cui causa est austerum et acidum, hanc curat portulaca. XVI. 331. remedia ad eam. I. 127. VI. 634. XI. 831. XII. 874. XIV. 430.

HAEMOPHOBIA qui dicantur. X. 627.

HAEMOPTOE periculosissima. VIII.

261. morbus adolescentum est. V. 695. cur juvenibus familiaris. XVII. B. 642. per anastomosin causae. VIII. 289. ab erosione quando accidat. VIII. 289. ex ruptura vasorum quomodo dijudicanda. VIII. 287. earumque rupturarum causae. ibid. sq. comitatur eam suppuratio et tabes. XIV. 743. tabidis causa. XVII. A. 61. saepe simulatur. XIX. 2.

Haemoptoë, ejus causae. VIII. 261sq. XIV. 742. carnes circa costas detritae. XVIII. A. 570. dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. haemorrhoides suppressae. XVI. 458. sanguinis redundantia post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. ejus diagnosis. VIII. 262. quomodo differat a vomitu cruento. XIV. 743. si sputum puris eam sequatur, malum. XVIII. A. 115.

Haemoptoës cura. X. 341. XIV. 743. generalis ei medendi ratio. XIII. 73 — 75. in muliere solvitur, si menstrua superveniant. XVI. 150. obnoxiiis ei prophylactice vere vena secanda est. XVI. 483. qui curati eam sortiti sunt conditionem, ut facile vas aliquod rumpatur, iis vere ineunte vena secanda est. XI. 271. qui ea laborat, caveat et ab exercitiis et omni calefactione. XI. 185. in haemoptoë utile est neque clamare, nec vehementer spiritum ducere aut mittere. XVI. 175. in ea mens adhibenda, utrum sanguis mittendus sit secta vena an secus. XVI. 481. eam arcet venaesectio praeservativa. XVIII. A. 79. sanguinis detractionem contraindicantia. XVII. B. 116. in haemoptoë *Erasistratus* venam secare prohibet. XI. 225. *Chrysippus* laudatur ab *Erasistrato*, quod loco venaesectionis membra vinculis excipere consueverit. XI. 230sq. amara noxia sunt. XI. 683. in haemoptoë medicamenta adstringentia toti thoraci undique apposita, nocent. I. 288. in haemoptoë nocere vidit *Galenus* refrigerationem thoracis. X. 331. haemoptoë laborantibus suffumigatio non conducit. XVI. 147.

ad *Haemoptoën* remedia. XIV. 365. 442sq. 443. 444. 506. 508. 509. 513. 532. 533. compositionum usus. XIII. 80. remedium quod statim a prima potione cohibet fluxum. XIII. 293. medicamenta *Acacii*. XIII. 79. *Amarranti* eclegma. XIII. 84. remedia,

quae *Andromachus* scripsit. XIII. 76. compositio anodyna. XIII. 92. antidotus. XIV. 119. 163. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Arrhabiani*. XIII. 83. antidotus thespesiana. XIII. 102. antidotum zopyrium. XIV. 150. Aphrodisiacum Clidion. XIII. 87. remedium *Apollonii*. XIII. 76. 78. terra Armenica. XII. 190. remedia, quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 82. aster stomaticus. XIII. 164. 165. aster dictum remedium. XIII. 91. balaustium. XI. 847. catapotium *Bassi*. XIII. 60. *Carteri*. XIII. 80. *Charixenis* catapotia. XIII. 85. contra eam valet centaurium majus. XII. 19. *Charixenis* compositio. XIII. 102. *Charixenis* medicamentum. XIII. 82. compositio e *Cornelio* medico. XIII. 292. *Crateri* anodyna compositio. XIII. 96. crocogramma. XIV. 134. *Dioclis* Chalcedonii compositio. XIII. 87. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. medulla Ferulae. XII. 85. medicamentum *Galli*. XIII. 77. haematites in cote tritus. XII. 196. remedium *Herophili*. XIII. 79.

ad *Haemoptoën* hippuris. XI. 889. sanguinis hoedorum usus nihil proficere videbatur. XII. 261. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. isopyri semen non est adversum. XI. 891. Leimonii fructus. XII. 57. Lentiscus. XII. 136. cortex Libanoti s. Thuris. XII. 60. remedium *Magni* Philadelphi. XIII. 80. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. panacea *Origeniae*. XIII. 85. alia panacea. XIII. 49. panacea *Musae*. XIII. 57. pastillus ex corallio *Nicerati*. XIII. 87. pastillus haemoptoicus. XIII. 85. pastillus ex mandragora sphragis dictus. XIII. 100. pastillus *Neapolitae*. XIII. 86. pastillus ex succino. XIII. 86. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. compositio *Philippi*. XIII. 88. compositio *pilularum*. XIII. 84. potio. XIII. 70. 289. quercus glandium membrana interna. XI. 866. pastilli ex succino. XIII. 86. rheum. XII. 112. rubi flos et fructus. XI. 848. Samia terra. XII. 178. *Scribonii Largi* catapotium. XIII. 99. sphragis. XIII. 100. theriace. XIV. 92. theriaca. XIV. 271. 303. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162.

HAEMOPTOICI etiam *Anaphorici* vocantur.

Ἀιμοόρραγιν verbo *Hippocrates* saepe uti videtur de epistaxi. XVI. 799.

HAEMORRHAGIAE. (de haemorrhagiis singulis vide partes ex quibus contingunt.) Hipp. sub ea intelligit epistaxin. XVII. A. 50. definitio. XIX. 456. quomodo a haemorrhoides differat. XIX. 456. omnes praeter naturam sunt, excepta menstruatione. VII. 232. XV. 320. modi, quibus producantur. VII. 79. X. 311. XIX. 456. haemorrhagiae species. XVI. 475 sq. vere potissimum occurrunt. XVI. 26. XVI. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 615. sine vulnere quomodo oriatur. XV. 127. ex erosione (per diabrosin) non est larga, sed exigua. X. 330. remedia ad eam apta. ibid. haemorrhagiae indicia sunt ventris palpitationes cum hypochondrii tensione. XVI. 806. haemorrhagia ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. ex haemorrhagia rigores longi. XVI. 814. haemorrhagiae, ex gulae vasis ruptis factae, diagnosis. VIII. 337 sq. haemorrhagiae e gula et ventriculo vomitione fiunt. VIII. 261. ex respirationis organis tussi fiunt. VIII. 261. ex faucibus et gurgulione screatu fiunt. VIII. 261. in haemorrhagiis per os succedentibus, quae cautiones sint habendae, ne inter se confundantur. VIII. 265. haemorrhagia in ventriculum interdum fit a hepate et liene. VIII. 345.

Haemorrhagiae: causae. VII. 233. X. 311. balnea. XI. 53. calor. XVII. B. 801. causa est imbecillitatis virium in morbis acutis. XV. 607. causa nix et glacies est. XVII. B. 813. ex plenitudine oritur. VI. 375. utilis interdum est, interdum noxia. XV. 344. ad signa decretoria etiam pertinet. XVII. B. 396. quando crisin efficiant et quando non. IX. 577. criticae qualis pulsus indicet. IX. 536. criticae futurae signa. IX. 765. in principio morbi non iudicat. XVI. 259. iudicat praecordiorum inflammationem. XVIII. B. 291. per febres quibus aderat, alvus humectatur. XVII. B. 692. futurae indicia sunt, si qui in horroribus iudicatorie sudaverint, postridie inhorruerint, et praeter rationem vigilent. XVI. 813. XVII. A. 111. haemorrhagarum in febribus ardentibus causae. XVII. A. 170. fu-

turæ in morbis signa. VIII. 21. criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. haemorrhagiae ex contrario malae. XVI. 782. copiosa quibus est nigro-rum dejectio et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. XVI. 802. frequentes quibus sunt, iis procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. vehementes in iudicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. copiosas ferre non possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridiionalem plagam, optime autem, qui medii his sunt. I. 90. ex ventriculo quibusnam certo tempore fiat. X. 513. delirium aut convulsio inde orta malum. XVIII. A. 109. in ulceribus vehementer pulsantibus oborta malum. XVIII. A. 120. abortus causa. XVII. A. 635. ex ore aut naribus animi defectus causa. XI. 47. convulsionum causa. XVI. 777. ex copiosa convulsio aut singultus, malum. XVII. B. 786. extenuationis causa. XVII. B. 84. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. hydropis causa. XVII. B. 503. maciei causa. XVI. 289. haemorrhagiam et naribus futuram quinam pulsus indicet. IX. 505. ex haemorrhagia animi deliquii cura. XI. 50. haemorrhagia medetur lienis tumori, et solvit hypochondriorum contentiones. XVII. A. 421. per diapedesin difficile curatur. XIX. 457. ex arteriis difficilior quam ex venis sanatur. XIX. 457.

Haemorrhagiae: cura eo peragenda, ut aut non amplius confluet sanguis, aut quod occlusa divisio erit, aut etiam utroque simul. X. 326. ad contrarium per communes venas avertimus. X. 926. difficulter curantur in locis ventis subjectis. XVI. 399. ex vase laeso citissime sistitur vase transversim secto. II. 681. in haemorrhagiis internis remedia quae extrinsecus adhibentur, ut adstringentia et frigida, *Galenus* non probat. X. 331. haemorrhagiae, quae ex profundo erumpunt, quomodo curandae. X. 327. haemorrhagiae ex abundantia sanguinis, indeque orta vasis ruptura, cura. X. 313. in haemorrhagia sanguinis detractio quando sit secundum *Hippocratem* utilis et quando non. XVI. 480. haemorrhagiae per diapedesin cura. X. 332. ad haemorrhagias erosionem factas arnoglossi succus. X. 329.

ex erosionem putrescentis alicujus or-tae, escharotica et cauteria ignita requirunt. X. 324sq. haemorrhagias pulmonum suppressere quidam proderunt lactis leporini coagulum. XII. 274. ad haemorrhagiam ex vulnere optimum remedium. X. 320. haemorrhagiae ex vulnere quomodo sistantur. X. 314. haemorrhagias vulnere sistendi modi mechanici. X. 317. ad haemorrhagias ex vulnere remedia. XIV. 339.

ad *Haemorrhagias* omnes remedia parabilia. XIV. 443. 535. 543. haemorrhagias juvat radix acanthi albae. XI. 819. secundum quosdam sistit acetum propter caliditatem. XI. 415. sistit andrachne portulaca. XI. 831. sistuntur animi deliquio, revulsione, derivatione et refrigeratione. X. 327. anodyna potio. XIII. 95. *Asclepiadis*, *Lucii* praeceptoris medicamentum. XIII. 857. aster stomachicus vino myrtite dissolutus. XIII. 165. balneum calidum noxium. XI. 181. qua ratione cauteria sistant. XI. 415. haemorrhagiam *Galenus* suppressit aliquando cinere ex acerbis lignis. XII. 139. haemorrhagiam sistere referunt cinerem ranarum ustarum inspersum. XII. 362. ad haemorrhagias compositio. XIII. 77. 78. cucurbitula. XI. 321. haemorrhagiam sistit cornu cervi ustum. XII. 334. ad haemorrhagias *Dioscoridis* Tarsei medicamentum. XIII. 857. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. frigoris usus. XVII. B. 36. frigidum conducit. XVII. B. 812. sistunt gallae. XII. 25. flos gallii. XI. 856. haemorrhagiis accommodatis remediis miscetur gypsum. XII. 212. *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. alia. ibid. hypocisthis. XII. 27. idaeae radix. XI. 888.

ad *Haemorrhagias* isatis tinctoria illita. XI. 890. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. an sistat lichen? XII. 57. sistere potest *Lysimachios*. XII. 64. ad recentes mentha. XI. 883. sistit panacea *Herae*. XIII. 767. *Pe-lusiotae* compositio sicca cum aceto. XIII. 134. apte possunt imponi partibus iis affectis folia *Perseae*. XII. 97. sistit polygonum. XII. 105. pyrites. XII. 200. refrigerantia simul et adstringentia remedia. XI. 838. Samia terra. XII. 178. Sideritis. XII. 121. spongia usta. XII. 376. spon-

gliae ustae cinis. XIV. 289. sistunt folia Stoebes viridia, si illinantur. XII. 130. quidam utuntur Stratiote terrestri. XII. 131. levat symphytum petraeum. XII. 134. taurini cornu rasura cum aqua pota. XIV. 240. theriaca. XIV. 274. suppressa venaesectioem requirit. XI. 282. immodicam venaesectio cohibet. XVI. 153. vehementis auxilium venaesectio est. XVI. 810. ad haemorrhagias vinum crassum. XI. 52.

HAEMORRHUS et **HAEMORRHOIS** serpens: eo percussus, sanguine per os et nares totoque corpore effuso intereunt. XIV. 234.

HAEMORRHOIDES, definitio et differentiae. XIX. 446. unde nomen acceperint. V. 117. quomodo ab haemorrhagia differant. XIX. 456. cuiusnam aetati sint propriae earumque causae. XVI. 453. viris sunt familiares. V. 696. propriae sunt affectiones aetatis decedentis. XVII. B. 647. causae. XVII. B. 287. fiunt ab atra bile ad sedis venas cumulatus decumbente. XVII. B. 647. ex plenitudine oriuntur. VI. 375. ex succis malis melancholicis. VI. 815. haemorrhoidum indicium est hypochondrii tensio cum capitis gravitate et surditate. XVI. 812. expectandae, si lumborum dolori cardialgia superveniat. XVI. 792sq. per haemorrhoides judicatio futura quomodo cognoscatur. XVI. 230. in purgationibus per inferiora sunt respiciendae. XVI. 119. protinus cessantes malae. XVI. 500. largae pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313. morbum futurum indicant. I. 361. per haemorrhoidas immodica evacuatione turgentes effectos, ac tumidos novit *Galenus*, qui luto terrae aegyptiae non obscure sunt adjuti. XII. 177. plerisque superflua vacuare consueverunt. X. 512. quibus fluunt, hi immanes a morbis sunt, quibus vero retinentur, gravissimis conflictati sunt. XI. 166. qui iis laborant, a quibusnam morbis hi sint incolumes. XVI. 453. quosnam alios morbos arceant. XVII. A. 327. haemorrhoidibus laborantes qualibus morbis non corripiantur et cur non corripiantur. XVII. B. 107. bile atra infestatis remedio sunt. XI. 158. melancholiam curant. XVI. 454. 459. melancholicae constitutioni medentur. XVII. B. 108. 286. melancholiam praeventunt, et si facta

est, remonent. XVII. B. 344. medentur melancholiae. XVII. B. 690. XVIII. A. 33. melancholicis et nephriticis salubres. XVIII. A. 21. animi defectus causae. XI. 47. et cura ejusdem. XI. 50. diurnae hydropem generant. II. 109. immoderatae abortus causae. XVII. B. 636. immoderatae hydropis causa. VIII. 354. IX. 416. male curatarum sequelae. XI. 170. incaute curatis succedit hydrops aut tabes. XVIII. A. 21. suppressionis sequelae. XV. 328. praecusarum effectus. XVI. 454. morbi, ex earum suppressione oriundi. XVI. 458. XVI. 795. suppressae hydropis anasarca causae. XVI. 447. suppressae causa insaniae. XVII. B. 286. suppressae causae intemperiei melancholicae. VIII. 183. suppressae causae melancholiae. XVIII. A. 80. XIX. 708.

Haemorrhoidum cura qualis inepta. XVII. B. 109. ad haemorrhoides remedia. XIV. 551. ad haemorrhoides composita remedia varia. XIII. 313. arida varia. XIII. 838. aridum *Apolonii* Tharsei. XIII. 843. decoctum radices altheae. XI. 867. medicamenta ex *Heraclicis* libris. XIII. 858. extractorium *Magni Tarsensis*. XIII. 313. insessus *Phanii*. XIII. 840. *Polyxeni* compositio. XII. 684. ad haemorrhoides phlegmone tentatas emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. haemorrhoides aperit bilis tauri. XII. 278. aperit tum apposita cepa, tum cum aceto inuncta essentia ejus. XII. 48. si cohibere eas velis, in brachio, si promovere, in cruribus venae secandae sunt. XI. 307. haemorrhoides cohibet cyzicenum *Herae*. XIII. 815. cohibitarum cura. XVI. 459. fluentes sistunt *Hieracites* et lapis Indicus. XII. 207. sistit panacea *Herae*. XIII. 767. occoecatas aperiunt unguentum irinum et amaracinum. XI. 750. retentae venaesectioem requirunt. XI. 271. in haemorrhoidibus suppressis crura scarificamus. XI. 321. ad haemorrhoidas suppressas theriaca. XIV. 274. haemorrhoides quibus suppressae sunt, iis sanguis mittendus est. XVI. 133. haemorrhoidum cura chirurgica. XIV. 789. haemorrhoides vix procidentis extrahens remedium ex *Largi* scriptis. XIII. 314. haemorrhoides deligandi methodus secundum *Hippocratem*. XV. 915. haemorrhoides reserat succus cyclamini. XII. 50.

HALES ex viperis assatis, parandi ratio. XII. 319.

HALICACABUS, facultate hortensi solano similis, fructum habet ciendae urinae idoneum et valet ad jecur, vesicam et renes. XII. 145. remedia ei substituenda. XIX. 724. *Halicacabi* semen pro canirubo. XIX. 733.

HALICAE usus in marcore. VII. 702.

HALICON i. e. salsum emplastrum ad multa. XIII. 925.

HALIET acopon. XIII. 1025. aliud. 1026. acopon viride. XIII. 1032. gilyum emplastrum. XIII. 645. XIII. 802. emplastrum ex sinopide. XIII. 785.

HALITUS, definitio. VII. 122. odoratus sensus est. VII. 122. duplicis generis est. XVI. 396. calidi inspirationis in pleuritide bona. XV. 522. mordens horrores et rigores facit, ex quibus, cute stipata, febres accenduntur. X. 679. ad halitus fervidos remedia. XIV. 371. in halitum sensibilem solvuntur humida et calida. X. 657. in halitum solvi nullum corpus potest citra calorem. X. 657. per halitum digerendi vim habent acria tenuis substantiae. XI. 684.

HALLUCINATIONES aliquando crisis futurae signum. IX. 613.

HALOSACHNE est spuma salis. XII. 374.

HALOSANTHOS, ejus vires. XII. 374.

HALUX ex duobus ossibus constat. II. 777. cur non ut reliqui pedis digiti tres habeat phalanges. III. 201. putant quidam, eum primum formari in foetu. XIX. 331. extendens musculus. XVIII. B. 1020. flectens. ibid. musculus extrorsum ducens. II. 324. musculus flectens. II. 322. musculus oblique leniter sursum trahens. XVIII. B. 1019 sq.

HAMIAE pisces molles carne. VI. 720. etiam durae carnis. VI. 727.

HARMOLA a quibusdam vocatur ruta sylvestris. XII. 82. XIII. 257.

HARMATIUM collyrium, quo usus est *Ptolemaeus* rex. XII. 779.

HARMONIA, definitio. II. 737. dictum medicamentum. XIII. 61. harmoniae vocantur commissurae capitis, mutuo contactu se tangentes. XVIII. B. 922.

HARPALI emplastrum attrahens. XIII. 928. aliud. 929. ut *Harpalus* antidotus ad quartana laborantes. XIV. 167.

HARPOCRAS, stomaticum tradit remedium ex hirundinibus. XII. 943. ut *Harpocras* malagma. XIII. 978. ut *Harpocras* sanguinem colibens remedium. XIII. 838. *Harpocratis* aridum carnes cicatrice obducens citra erosionem. XIII. 841. compositio ad affectus et dolores aurium. XII. 631. ut *Harpocrates* epulolicum siccum. XIII. 729.

HARPOCRATIONIS compositio ad aures purulentas. XII. 629.

HARPOCRATIUM remedium ad epiphoras et dolores. XII. 754.

HARUSPICINA ab *Hippocrate* ars immolandi vocatur. XV. 441.

HEBDOMADES quomodo numerare *Hippocrates* jubeat in morbis. XVI. 274.

HEBETUDO visus, definitio. XIV. 776. amblyopia est. XI. 779. ab humorum crassitie, medetur cedrea. XII. 18. hebetudo oculorum secundum *Hippocratem* convulsionis indicium. XVI. 754. oculorum hebetudo signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. oculorum hebetatio ac retusio in febre acuta malum. XVII. A. 868. ad hebetudinem oculorum accipiter in susino unguento decoctus. XIV. 242. prodest succus rapae inunctus. XII. 49. quae ab humorum crassitie oritur, removet Sagapenum. XII. 117. prodest theriaca. XIV. 271. causae sunt lentes saepius comestae. VI. 526. lens et brassica. VI. 632. cornea crassior et densior. VII. 99. cur austeri eam gignant. XVII. B. 570. in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. visus hebetudo et obscuritas morbi futuri nota est. I. 361. ad eam remedia parabilia. XIV. 498. caules chamaesyces. XII. 155. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Ptolemaei* remedium. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Hermophili* collyrium thalasserum. XII. 781. Indicum basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII. 786.

HECATONDRACHMON emplastrum viride. XIII. 491.

HECTICA febris vide *Febris hectica*.

Hecticus spiritus est, qui lapides continet. XIV. 726.

HECTOR dabat typham equis suis. VI. 515.

HECUBA ante partum formidasse Alexandrum dicitur. XVII. B. 180.

HEDERA in colle ad Tabias crescit.

X. 365. *Hederæ vires medicinales*. XII. 29. immatura pro ericis fructu. XIX. 729. pro ejus succo, succus persicus. XIX. 732. ad hæmorrhagias. X. 330. terrestres, ejus vires. XII. 153.

HEDIOSMUS vide MENTHA.

HEDYCHROI confectio. XIV. 51. 306. pastilli secundum *Magnum* compositione. XIV. 262.

HEDYSARUM, seminis descriptio et vires. XI. 883. semen amarum et calidum est. XI. 646.

HELCYSMA est argenti scoria. XII. 236.

HELENIUM a Dacis et Dalmatis telorum cuspidibus circumspergitur et venenificum effectum in vulnera delatum efficit, comestum vero nihil mali profert. XIV. 244. pro costo. XIX. 733. succedit gentianæ. XIX. 726. odoratum pro iride illyrica. XIX. 731.

HELIODORUS atheniensis tragicus poeta de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144. 145.

HELIOTROPIMUM pro clinopodio. XIX. 732. pro rapa. XIX. 727. semini succedit rapæ semen. XIX. 730.

HELITIS squama, ejus vires et usus. XII. 223.

HELLEBORI antidota. XIV. 761.

HELLEBORUS Anticyricus quid. XII. 120. ejus facultates et usus. XI. 874. quando dandus secundum *Hippocratem*. XV. 865. quibusnam suppuratis dandus non sit secundum *Hippocratem*. XV. 865. usus ejus in dejectionibus acerbis eorum, qui ventres calidos habent. XV. 895. albus pro struthio. XIX. 744. niger pro papyri radice. XIX. 739. nigri radix pro struthii radice. XIX. 744. helleborum qui assumpturi sunt, eorum natura prius exploranda est, quomodo ad vomitum se habeat. XI. 346. helleboro utuntur coturnices sine noxa. VI. 567. de helleboro propinando *Archigenes* librum scripsit. XVI. 124.

HELLESPONTIA ut Andromachus. XIII. 914. *Herae* ibid.

in HELLESPONTI parallelo veris, æstatis, autumnii, hiemis finis et initium. XVII. A. 17.

HELMINTHES vide VERMES intestinales.

HELMINTHIASIS, cura. X. 1021.

HELIXINE, varia ejusdem nomina, facultates et usus. XI. 874.

HEMEROCALLIS, radicis descriptio et vires. XI. 884.

HEMICRANIA, definitio morbi, causæ, varietates. XII. 591.

Hemicraniae differentiae. VIII. 206. cura generalis. XII. 592. medicamenta ex libris *Herae* ad eam facientia. XII. 593. ad *hemicraniam* remedia. XIV. 500. 516. celebre medicamentum. XIV. 502. aliud. ibid. — elenii radix, XI. 873. pastillus *Socratis*. XIV. 501. remedium quod efficax est. XII. 596. aliud. 597. stercus columbinum. XII. 303. vinum meracius. XVII. B. 332.

HEMINA quantum contineat. XIX. 755. i. e. cotyle quot habeat uncias. XIX. 776. libra est. VI. 287. æqualis est uncis novem librae romanae. XIII. 429. est unciarum novem, aliis duodecim. XIII. 749. constat aliis novem uncis romanae librae, aliis duodecim. XIII. 893. alius sedecim uncis romanis constare tradit. XIII. 894. hemina significans character. XIX. 749. 751. 758. hemina olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

HEMIONITIS, ejus vires et usus. XI. 884.

HEMITRITAEUS, definitio. XIX. 402. media et magna qualis. XIX. 402.

HEPAR, definitio et brevis descriptio. XIX. 360. administratio ejus anatomica. II. 575sq. de hepate *Hierophili* locus citatur. II. 570. hepatis corpus quid a *Galeno* vocetur. II. 201. hepatis propriam substantiam *Erastriatus* parenchyma putat, et non principalem visceris partem. XIII. 193. urbi aut aëlibus magnis comparandum est. XV. 145. hepar pecus veluti agreste secundum *Platonem*. III. 309. principium est earum actionum, quæ ad nutritionem pertinent. XV. 362. cur ventriculum ambeat. III. 284. quæ habent animalia, etiam lienem habent. II. 569. alimenti maximam alterationem molitur. XV. 386. omnibus præparat corporis partibus alimentum. XV. 233. alimenti in eo redundantia efficit, ut animal non esuriant. XV. 234. adfert alimento purgationem. III. 269. tertium est alimenti principium. XV. 387. in eo animæ facultas concupiscibilis sedem habet. VIII. 160. sedes est animæ nutriticis. X. 635. unde arterias accipiat. IV. 319. arteriarum situs et parvitatis causa. III. 307. propter frigiditatem minus attrahit. XVII. B. 495.

auget vinum dulce. V. 771. in hepate calor innatus continetur; cujus ope sanguis gignitur. XV. 289. hepatis calor ad sanguinem generandum creatus est. XVII. B. 252. hepatis caro post illam renum densissima. XVI. 157. hepatis caro cute humidior et calidior. I. 601. hepatis caro sanguini simillima. III. 298. hepatis caro erit effecta, si sanguis concrescit. XV. 250. cava pars deiectione purgatur. X. 527. cava per intestina purgatur. X. 923. in hepate secunda concoctio perficitur. VI. 786. XV. 233. hepatis convexa pars diaphragmati annexa est. XVI. 284. hepar, cor et cerebrum facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. corde humidius, rubrum magis et mollius. V. 571. XVI. 12. non cordis minister. V. 534. 537. hepatis devexum diaphragmati annexum est. XVII. A. 924. hepar a liene expurgatur. V. 127. hepatis excrementa quae. — hepar biliosum excrementum expurgat. VII. 222. excrementa ex eo educit oxymel subacutum. XV. 685. hepatis excrementum aliud lieni, aliud vesicae felleae, aliud renibus est jucundum. II. 178. hepar fons facultatis alteratricis. XV. 292. facultas attractrix affecta qualia symptomata producat. VIII. 367. facultatis appetentis sedes. V. 521. concupiscentis facultatis fons est. XIX. 459. facultatis naturalis principium. IX. 492. facultatis nutritiae fons. V. 658. nutritis facultatis et sanguinis origo. V. 533. facultatis retentricis affectae signa. VIII. 369. ficatum quod vocatur, praestantissimum alimentum est. VI. 679. principium in foetu. IV. 241. 541.

Hepatis functiones. XIII. 193. XIV. 718. hepar functionum naturalium principium. XVI. 598. ex sanguine generatur. IV. 658. generationis tempus. IV. 662. hepatis gibba pars per urinas, sima per alvum purganda est. XI. 93. gibba per renes purgantur, cava per ventrem inferiorem. XVI. 234. gibba per urinas purgantur. X. 923. pars gibba per medicamenta dejectoria purgatur. X. 527. quidam carnem circa gibbas hepatis, quam parenchyma vocant, sensibilem accipiunt, at nervus nullus ei inseritur. VII. 531.

Hepatis gibbi venae unde oriantur. II. 786. humorum noxiorum in eo

acervatorum vacuandi rationes. XVII. B. 440. hepatis ligamenta eorumque usus. III. 311. lobi non pares in cunctis animalibus. II. 569. nec magnitudo eadem. II. 570. hepar magnum quatenus animalia habeant, quaeque parvum. II. 570. membrana ejus externa velut cutis quaedam est. III. 300. cur minimum nervum accepit. III. 308. 382. in hepatis substantiam nulli distribuuntur nervi. III. 500. nervos molles accipit. IV. 271. a vago ramos accipit. IV. 289. exiguis nervis praeditum est. XVI. 668. XVII. A. 832. nutritionis ratio. III. 320. quali sanguine nutriatur. V. 572. XV. 381. venis nutritur. III. 495. palpitat. VII. 160. parenchymatis hujus. et splenis differentiae, ejusque causae. III. 319sq. unde concludi queat, hepar parvum esse, et angustos meatus habere. I. 354. portae ejusdem. III. 268. portae cur duae in foetu. IV. 668. in portis omnes venae conveniunt. XV. 144. ad hepatis portas omnes venae ex intestinis, ventriculo, liene et omento veniunt. XV. 385. portae functio. I. 285. nervi, portae qui inseruntur, exiles sunt. VII. 531. purgantia organa. III. 382. simae partis inflammationem judicatio. IX. 708.

Hepatis situs. II. 571. situs tutus. III. 311. situs causa. III. 278. omnibus infra diaphragma positis partibus sanguinem largitur. V. 535. sed et superioribus. V. 536. hepatis ad sanguinis absolutam generationem dignitas. III. 269. sanguinis nutritis initium esse demonstratur. V. 547sq. V. 565. XIX. 489. sanguinis rubri origo. V. 572. structura breviter delineata. I. 285. substantia qualis. XI. 91. substantia singulis venis adnascitur. IV. 661. 667. crassi succi est, ac concoctu difficile. VI. 679. 771. terminus est supernarum et infernarum corporis partium. XVI. 284. hepatis temperamentum animae est concupiscibilis pars. IV. 782. temperamentorum diversorum signa. I. 337. hepar trahit, quum indiget alimento. XV. 353. hepar interdum, interdum ventriculus valentius trahit. XV. 233. ad hepar ducunt venae chylum ex concoctione. III. 268. venas ex mesenterio excipit. II. 575. venam cavam producit. IV. 541. vasorum et nervorum hepatis usus. III. 300. venarum principium. III. 297. num ve-

narum principium. V. 522. principium simul et finis omnium venarum. V. 564. 565. venarum radicatio. V. 199. 531. 657. venarum radix. XV. 245. 388.

Hepatis quatenam pars sit venarum principium et generationis sanguinis causa. III. 297. 298. 299. venae distributio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 463. venae singulas fibras ejusdem comitantur. II. 785. cur magnus in eo sit venarum plexus. XV. 277. venae proportionem respondent arteriis cordis. IV. 339. venae cur in plures iterum dividantur, postquam in porta coiverint. III. 303. 305. 306. venae cujuscunque tunica admodum tenuis est. II. 576. in hepate voluptas sedem habet. XVI. 93. hepar ex caricarum pastu ad voluptatem praeparatur in suis. VI. 704. virtutis in eo habitantis opera. V. 601.

Hepar anserum quomodo jucundissimum reddatur. VI. 704. canis rabidi, ejus usus medicus. XII. 335. caprinum, hircinum, lacertae, lupinum eorundem usus medicus. XII. 336. humanum remedium est ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. lupinum utile hepaticis. XIII. 212. muli propter voluptatem a gulosis expetitur. VI. 716. suillum ficatum quod. VI. 771. hepati affigimus cucurbitulam in epistaxi ex dextra nare. XVI. 151. a hepate in lienem metastasis non periculosa. XVII. A. 957.

ad *Hepar* remedia. XIV. 550. hepar abstergit resina terebinthinae. VI. 355. hepati convenit radix *Nardi* spicae tum pota tum extrinsecus imposita. XII. 84. hepati prodest antidotus *Damocratis*. XIV. 120. prodest cortex radicis lauri. XI. 863. hepar purgant baccae juniperi. VI. 590. *Balanus myrsipica*. XI. 845. abstergitque *Betonica*. XII. 24. purgant ciceres. XI. 877. purgat glans unguentaria. XVI. 143. isopyri semen. XI. 891. expurgat decoctum lupini. XI. 886. rubia tinctura. XI. 878. sandala. XIV. 759. hepar roborant pistaciae. VI. 612. hepatis morbis convenit *Chrysocome* s. *Chrysites* in melicrato cocta. XII. 158. in hepar si supervacuum fluxerit, adstringentibus utendum. X. 787. hepar laedit frigida potio ab exercitiis. XV. 195.

Hepatis morbi diversi. VIII. 345. morbi quibusnam symptomatibus sint

dignoscendi. I. 356. hepar cur morbos non luculenter sentiat. III. 310. pulsuum conditio in hepatis morbis. IX. 399. hepar occupantes morbi quando siccii vocentur. VI. 828. hepatis abscessum indicat color albus et viridis. XVI. 301. hepatis affectionum maxima varietas et quomodo fiant. XIII. 192. in hepatis affectibus excernitur saepe cibus semicoctus. VII. 244. excretionis hujus natura. VII. 244. hepatis affectionum plurimarum decursus. XIII. 195. hepatis affectiones comitantur urinae subsidentiae oroboides aut sandarachodes. XVII. A. 834. hepatis affectuum diagnosi. VIII. 125sq. affecti signa diagnostica. VIII. 348. affectionis efficacissimum signum. VIII. 359. hepar prius male affectum esse prodit alvus sicca aut suppressa. XV. 472. affectum docet alvus liquida sublutosa. XVI. 719. affecti signum color corporis. VIII. 47. dysenteria. VIII. 85. pallor viridans. VII. 952. tumor durus et circumscriptus in dextro hypochondrio. VIII. 45. hepar ubi male affectum est, mulsula non convenit. XV. 655. affectum icteri causa. XVI. 297. in hepatis affectibus interdum deiciuntur excrementa tum odore tum colore pessima; expurgante se viscere. VIII. 372. hepatis affectio causa icteri. XVII. B. 742.

Hepatis affectiones: Generalis iis medendi methodus. XIII. 187sq. (qua medicamenta composita variorum recensent.) ad hepatis affectus remedia parabilia. XIV. 374sq. medicamenta selecta. XIV. 529. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. affectus aquosos curat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. affectus juvat radix papaveris corniculati, in aqua decocta ad dimidium. XII. 74. quibus in hepate causi radix est, iis interdum alvus liquida interdum sicca. XV. 761.

Hepatis compressi effectus. V. 520.

Hepatis colliquatio ex calida ejus intemperie nascitur. XIII. 196.

Hepatis dolor qualis. VIII. 110. dolores oriuntur, quum a cibo nos exercitaverimus vel laverimus. XV. 221. doloris vehementis causae. XVIII. A. 161. doloris effectus. VIII. 112. dolor respirationem qualem reddat. VII. 788. dolor holcimos qui. VIII. 111. in hepate cur dolor pulsatorius non

observetur. VIII. 78. dolores vehementes venaesectione juvat. XV. 769. in hepatis dolore quatenus vena sit secunda. XIX. 522. ad hepatis dolorem apta victus ratio. VI. 393.

Hepatis empyema noctu quotidie accessionem habet. XVII. B. 385.

Hepatis erysipelatis symptomata. VIII. 348.

Hepatis gravitas: nonnunquam gravitatis sensus hepati innascitur. VII. 530. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115.

Hepar hydatidibus saepe obsidetur. XVIII. A. 165. quae si ruptae sint, et aqua in ventre colligatur, mors accidit. XVIII. A. 165. hydropis inde orti symptomata subsequuntur. XVIII. B. 116.

Hepatis induratio vide *Hepatis scirrhus*.

Hepatis inflammationes in gibbo facile dignoscendae. VIII. 346. inflammatio gibbae partis spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. gibbae partis inflammationes tribus modis crises obeunt. IX. 708. inflammationis quae in simis ejus partibus fit, signa. VIII. 349. phlegmone affectum aeruginosum humorem generat. XVI. 535. in inflammationibus hepatis anima facile deficit. XI. 48. coloris corporis mutatio ejus symptoma est. VII. 74. doloris conditio inflammationis sedem demonstrat. XVIII. A. 14. pulsus conditio in hepatis inflammatione. IX. 537. respirationis conditio. IV. 501. respiratio multa et parva est. VII. 832. inflammatio singultum excitat. XVII. B. 855. quomodo singultus in ea oriatur. XVIII. A. 117. singultus in ea oboriens malum. XVIII. A. 117.

Hepatis inflammationis causae: ab atra bile oritur. V. 123. ex abusu cataplasmatum. X. 784. causae sunt lentae cum sapa comestae. VI. 527. inflammatio causa hydropis. XIV. 746. inflammationes simplices febres continuas afferunt. XIV. 745. febres, quas causas antiqui vocant, gignit. VIII. 348. quibus inflammatur, hi atrophiae obnoxii sunt. IX. 164. inflammationes, si in pus vertuntur, corpus consumunt. XIV. 745. haud recte curatae marcor succedit. VII. 326. inflammatio complicatur nonnunquam cum imbecillitate. VIII. 361. phlegmones casus. X. 792. casus *Apol-*

lonii. XVII. A. 782. *Hepatis* inflammatio quomodo judicetur. IX. 708. alvus erumpens malum signum est. XVI. 692. ex perversa ei medendi ratione methodicorum quorundam, plurimi ea laborantes e medio tolluntur. XIII. 117.

Hepatis inflammationis cura *Attali* in *Theagene* philosopho instituta. X. 910sq. in hepatis phlegmone incipiente quibusnam remediis non sit utendum. X. 905. incipiens, si purgatione curatur, maxima fit. X. 903. si humores concocti fuerint, qua via purgatio sit instituenda. XI. 349. in ejus inflammatione, ubi concocta est, alvum ducimus, quando in simis ejus partibus consistit, per urinas vero, quando in gibbis est. XVI. 62. ficus et caricae noxae sunt. VI. 572. cur mulsa sit inutilis. X. 800. phlegmones cura. X. 790sq. phlegmones incipientis cura. X. 901. *Hepatis* phlegmones cura per medicamenta. X. 907sq. inflammationes quatenus requirant remedia. XIV. 367. absinthium ponticum. X. 789sq. inflammatio adstringentia requirit medicamenta. XIII. 117. in hepatis phlegmone alica cur noxia. X. 906. cucurbitularum utilitas. XI. 93. quando sint cucurbitulae applicandae. XVI. 157. ad hepatis inflammationes malagmata. XIII. 182. 219. inflammationibus convenit mastiche candida s. chia. XII. 68. prodest schini flos. XII. 136. venaesectionis utilitas. X. 904. quatenus sit vena secunda. XVI. 156. victus ratio in ea servanda. X. 905.

Hepatis imbecillitas: causa est nimia vacuatio. X. 638. imbecillum hepar ex balneo laeditur. X. 804. in hepatis imbecillitate loturis carniū similia per inferiora vacuantur. VIII. 46. hepatis imbecillitatibus et phlegmonis convenit mastix. XII. 113.

Hepatis intemperiei causae. VIII. 351. intemperiei effectus. VIII. 358. calidae intemperiei effectus. VIII. 360. frigidae. VIII. 360. calida intemperies et frigida quosnam morbos inducant. XIII. 196.

Hepar quibus *invalidum* est, his conducit medicamentum ex succo matorum cotoneorum. VI. 451.

Hepatis obstructio: hepar obstructioni maxime obnoxium tum ob structuram, tum ob ejus actionem. I. 285.

quibus facile obstruatur. VI. 687. obstructio quomodo fiat. VIII. 351. oritur ex impedimento distributionis alimentorum. VI. 759. in culpa sunt humores crudi, aëre frigido incrassati et impacti. X. 829. celeres a cibo exercitationes et balnea. XV. 194. hepar obstruit lac caseosum. VI. 687. obstructionis ex lacte ortae historia. VI. 344. obstructiones gignunt lentes cum sapa. VI. 527. obstructiones sequuntur motus segnes. VI. 41. meatus obstruunt, quae cum melle ex itriis parantur. VI. 492. obstruunt palmae fructus. VI. 608. facile obstruit palmularum succus. VI. 780. panis siligineus et similagineus. XIX. 685. placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructiones sequitur gravitatis sensus. VIII. 346. obstructio icteri causa. VII. 78. XVIII. A. 66. urina in ea tenuis. XIX. 621. quibus facile obstruitur, alicae coctae usus est vitandus. VI. 497.

Hepatis obstructio quomodo curanda. I. 286. quomodo eam *Galenus* curaverit. VIII. 375. obstructioni generalis medendi meth. I. 398. obstructiones removensia remedia. VI. 413. ad hepatis obstructiones remedia. XI. 746. XIV. 374sq. crassorum viscosorumque humorum in extremis vasis impactorum obstructiones abunde expurgant et expediunt amygdalae. XI. 828. curat agarici radix. XI. 812. radix arnoglōssi (plantaginis.) XI. 839. asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841. atriplicis semen. XI. 843. beta magis quam malva aperit. VI. 630. calamintha et amara. XII. 6. capparides. VI. 616. obstructiones optime curat succus centaurei minoris. XII. 22. obstructione liberat Chamaecissus. XII. 153. Chamaepitys. XII. 155. obstructiones et debilitates solvit capnios. XII. 9. diacalaminthe ex oxymelite. VI. 393. eupatorium. XI. 879. aliis medicamentis junctae ficus. VI. 572. hepar ab obstructione liberat marrubium s. prasium. XII. 108. obstructiones juvat herba Osiridis. XII. 93. paeoniae radix. XI. 859. obstructiones solvit pistacium. XII. 102. ad ejus obstructiones ex humoribus glutinosis ptisana. XV. 459. (e contrario chondrus nocet. *ibid.*)

Hepatis ponderis sensus aut distensionis observatur in iis, qui cibo im-

pleti exercitantur. VI. 413. cura huius conditionis. *ibid.*

Hepatis substantia scirrhis maxime opportuna est. X. 916. scirrhus qualis morbus. XIX. 423. scirrhi causae pulsus duri. IX. 248. scirrhus qualem pulsum efficiat. IX. 415. scirrhi causa haemorrhoidum praecclusio. XVI. 454. succi crassi. VI. 814. scirrhi diagnosis. VIII. 350. induratio in ictero malum. XVIII. A. 66. scirrhi cura. X. 921. XI. 109. ad hepar induratum agni casti semen. XI. 809. *Asclepiadis* quatuor medicamenta. XIII. 213sq. Balanus myrepsica. XI. 845. emplastrum ex cote. XIII. 874. scilla. XIV. 569. theriaci. XIV. 304.

Hepar suppuratum si aduritur et pus purum albumque fluxerit, evadunt. XV. 345. hepate suppurato qui uruntur, et pus purum et album fluat evadunt, si vero qualis amurca, pereunt. XVIII. A. 150.

Hepatis tumores: hepar omnibus dulcibus intumescit. X. 908. in hepatis tumoribus aegroti manifestam sursum ad claviculas tensionem et gravitatem sentiunt. VII. 532. si in eo ingens tumor, inflammatio aut scirrhus oriatur, dolor venam cavam sequitur. VIII. 102. tumor circa hepar respirationem quomodo turbet. VII. 781. in hepate turgente sanguinis eruptio ex sinistra nare non fert utilitatem. XI. 296. hepatis tumorem gignit vinum dulce. XV. 630. 633. tumoris letalis casus. XVII. A. 369.

Hepar ulceratum qualis urina indicet. XIX. 591.

Hepatis vitium cum febre tertiana conjunctum est. XI. 18. vitium ut causa, quominus ulcus ad cicatricem adducitur. X. 255.

Hepatis vulnera num absolute letalia. XVIII. A. 28.

Hepatica affectio quaenam dicatur. XIII. 197. hepatica antidotus athanasia vocata. XIII. 203.

Hepaticus homo quinam dicatur a medicis. XIII. 198.

Hepatici qui dicantur. VIII. 361. XIX. 423. humoris conditio, quem multi eorum per alvum reddunt. X. 973. hepaticorum propria symptomata. VIII. 360. ad hepaticos remedia parabilia. XIV. 454. remedium quod non fallit. XIV. 552. amuleta credita. XIII. 256. medicamenta ab *Andromacho* conscripta. XIII. 198.

anodyna potio. XIII. 95. antidotum. XIV. 164. antidotus ut *Aristocles*. XIII. 205. athanasia antidotus. XIII. 203. antidotus cyphoides. XIII. 198. antidotus cyphoides alia ex libris *Galli*. XIII. 202. 203. *Dioscori* remedia. XIII. 204. antidotus hepatica qua *Pharnaces* usus est. XIII. 204. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotum mithridation. XIV. 165. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotus a *Nearcho* laudata. XIII. 204. nectarea antidotus. XIII. 203. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotum zopyrium. XIV. 150. 205. *Archigenis* in secundo medicamentorum secundum genus praecepta. XIII. 217. cataplasmata. XIII. 219. catapotium hepaticum. XIII. 208. medicamentum hepaticum ex cochleis. XIII. 212. *Sigonis* colica. XIII. 285. confectiones quas *Asclepiades* conscripsit. XIII. 206. ad *Hepaticos* diasmyrnon apolophonion. XIII. 967. eclegma hepaticum *Paulini*. XIII. 211. emplastrum barbarum nigrum *Herae*. XIII. 557. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. epithema commodum. XIV. 454. *Eugenii* compositio. XIII. 114. eupatoria herba. XIV. 227. ex foeniculo compositum. XIII. 211. hepar lupinum. XIII. 212. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. *Macedonis* compositio renalis. XIII. 324. malagma. XIII. 981. malagma *Andromachi*. XIII. 220. malagma *Apollophanis*. XIII. 220. malaginata a *Damocrate* conscripta. XIII. 220. malagma melinum aromaticum. XIII. 182. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. *Musae* medicamentum. XIII. 206. medicamentum ex Nardo celtica. XIII. 209. panacea ex aceto mulso fervefacta. XV. 858. pastillus. XIII. 233. pastillus hepaticus amarus. XIII. 209. potius. XIII. 205. XIV. 92. 272.

HEPHAESTIAS urbs, ubi sita in insula Lemno. XII. 173.

HEPHAESTIAS emplastrum optimum remedium est inducendae cicatrici. XII. 233 sq.

HEPSEMA. X. 868. Graecis vocatur sapa. VI. 667. XVII. B. 322. sapa in Asia vocatur. X. 404. 867. in Asia quod vocatur, *Siraeum* vocant atticisantes. XIII. 8.

HERACLEA a quibusdam helxine vocatur. XI. 874.

HERACLEIUS lapis, ejus vires. XII. 204.

HERACLIANUS, quocum *Galenus* Alexandriae versatus est, anatomes cultor. XV. 136.

HERACLIDES, *Hippocratis* filius auctor aphorismorum et praesagiorum dicitur. XVII. A. 678. apnoi nomine librum scripsit. VIII. 415. librum stratioten, h. e. militem dictum, scripsit. XIII. 725.

Heracidae aridum remedium ad circumcisos oculorum angulos. XII. 730. aromaticum croceum ex haematite. XII. 785. arteriaca. XIII. 33. ad capitis et menti ficosos tumores, atque aliis partibus eminentia ulcuscula. XII. 847. remedium ad inflammata columellam. XII. 983. compositio. XIII. 854. praecepta ad dentes motos. XII. 867. emplastra ad ulcera. XIII. 717 — 728. emplastrum melinum. XIII. 507.

Heracides Hippocratis commentator. XVI. 196. in omnia *Hippocratis* opera commentarios scripsit. XVI. 1. XVIII. B. 631. librum *Hippocratis* de humoribus spurium esse judicat. XVI. 1. *Heracidae* litus lichenicus. XII. 835. ad eruptiones sanguinis e naribus ad Antiochidem. XII. 691. *Heracides* stellam singulam mundum putat. XIX. 271. ejus theoria de terrae motu. XIX. 295. ex *Heracidis* libris medicamentum ad haemorrhoidas. XIII. 857. ex *Heracidis* scriptis pastillus. XIII. 826.

Heracides Empiricus. X. 143.

Heracides Erythraeus sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 793.

Heracides Ponticus quid *ἄπνους* vocet. VII. 773. Pontici cometae definitio. XIX. 286. liber commemoratur, cui titulus est *Apnous*. VIII. 415. Ponticus principia rerum facit moles quasdam non compactas. XIX. 244.

Heracides Tarentinus, *Mantias* discipulus; eum non solum in medicamentorum usu imitatus est, sed etiam in victus ratione docenda. XIII. 462. ejus agglutinatoria pilos remedia. XII. 741. agglutinatoria pilorum palpebrarum. XII. 741. secundum *Soranum* de remediis ad alopeciam scripsit. XII. 416. remedium contra alopeciam inveteratam. XII. 402. compositio ad aurium haemorrhagias. XII. 639. et alii nonnulli non ex quovis

lapide calcem fieri volunt, sed ex sola petra. XII. 194. conservativa capillorum remedia. XII. 435. ejusdem ad capillos nigros reddendos. XII. 436. cataplasmata lippientium ad doloris vexationem et epiphoras. XII. 743. catapota, dissolvunt vesicae topophos, conferunt et ad stranguriam. XIII. 328. compositio ad incrementum carni in auribus. XII. 638. remedia, quae ad crustas in ore scripsit. XII. 957. ex lente et beta compositionem parabat. VI. 529. ennea-pharmacum. XIV. 186. locus, quo docet, femur luxatum repositumque manere in sua cavitate glenoidea. XVIII. A. 735. de materia medica scripsit. XI. 795. de medicamentorum praeparatione et probatione scripsit. XI. 795. ad phalangia remedia. XIV. 182. in opere ad *Astydamantem Apollodori* remedium ad phalangia inscribit. XIV. 181. psilothrum, quod e vestigio pilos tollit. XII. 454. pulsus definitio. VIII. 720. librum *Herophili* de pulsibus confutat. VIII. 726. sternutatoria caput purgantia. XII. 583.

HERACLITUS quem annum magnum vocet. XIX. 284. de fati essentia opinio. XIX. 261. ignem elementum duxit. XIX. 243. de causa lunae defectus. XIX. 281. de lunae figura. XIX. 280. de lunae illuminatione. XIX. 281. de lunae natura. XIX. 279. de minimis opinio. XIX. 257. de natura scripsit. XV. 5. de solis defectu. XIX. 278. de solis figura. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 276. unde nutrantur stellae opinio. XIX. 273. quo tempore homo perfectionem adipiscatur. XIX. 338.

HERACLIUS lapis magnes vocatur. VIII. 422.

HERAS librum de facultatibus scripsit. XIII. 441. composita remedia descripsit utilia. XIII. 462. acopa quae scripsit. XIII. 1045. remedium ad aegilopas. XII. 819. remedia, quae ad alopecias scripsit. XII. 398. aliud ejusdem remedium ad alopeciam, pueris aptum. XII. 400. Cappadox quo usus est, antidotum. XIV. 170. ab *Hera* conscriptae antidoti theriacae. XIV. 201sq. medicamenta ex ejus libris ad capitis dolorem. XII. 593. catagmatica et cephalica ab eo scripta remedia. XIII. 543sq. compositio auricularis ad dolores et ulcera au-

rium, qua usus est feliciter in febriente quodam, et ob dolores delirante. XII. 610. compositiones medicamentorum ad defluvium capillorum. XII. 430. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 39.

Heras emplastrum Attalici album ex rhodino vel myrteo, vel myrrhino dilutum mederi ambustis igne tradit. XIII. 420. *Herae* et *Attali* emplastrum ex pipere. XIII. 414. *Herae* emplastrum album s. candidum adversus rabiosos morsus. XIII. 431. ejusdem *Galenii* censura. XIII. 434. emplastra barbara. XIII. 557. emplastrum Cyzicenum. XIII. 814. emplastra melina. XIII. 511. emplastri ex pipere albi meminit in libro, quem nonnulli narthecem, h. e. ferulam inscribunt, alii tonon dymameon, i. e. robur virium. XIII. 416. quae emplastra polychresta conscripserit. XIII. 765. emplastrum ex scilla. XIII. 882. emplastra ad vix sanabilia ulcera. XIII. 747. ut *Heras* gleucini confectio. XIII. 1042. *Herae* hellespontia. XIII. 914. infusum ad dysenteriam. XIII. 297. Cappadocis ad ischiadicos ceratum. XIII. 338. aliae compositiones. XIII. 339sq. ab *Hera* Cappadoce acceptum malagma ad coxendicum dolores. XIII. 986. *Herae* panacea, sanitas vocata. XIII. 766. remedium ad rabiosorum morsus. XIV. 173. praeparatum stomachicum ex moris. XII. 929. stomachicum ex ruta silvestri, praeparatio et usus. XII. 941. remedium ad sugillationes, aufert, ut *Heras* inquit, tribus horis. XII. 819.

HERBA exigua melior quam grandis. XVIII. A. 357. *Herbae* quomodo et quando considerandae, ut de earum natura certiores reddamur, quando decerpendae et quomodo ad usus medicos praeparandae. XIII. 570. recensentur, quae ultra siccandi etiam adstringendi facultatem habent. XIII. 663. lactis secretionem promoventes. XI. 772. quae nam aquas vitient. XVI. 363. ex herbis emplastrum *Critonis*. XIII. 863sq. ex herbis medicamentum ad tendinum vulnera. XIII. 634.

HERBIVORORUM alia ungulas habent solidas, alia scissas; nec ita sunt fortia quam carnivora. III. 175.

HERCULES quo pacto dictus fuerit robustissimus. XV. 123. absolute bo-

nae habitudinis erat. IV. 751. in utero jam terrorem adversariis movisse dicitur. XIX. 180.

Hercules Erythraeus sexti Epide-
miorum interpres. XVII. B. 288.

Hercules vocatum remedium ad sanguinis eruptiones. XIII. 858.

HERCULEUS morbus cur sit vocata epilepsia. XVII. B. 341.

HERIGERON, ejus facultates. XI. 884.

HERMACHUS philosophus. XIX. 228.

HERMAPHRODITUS, definitio. XIX. 453.

HERMIAE balneum appellatum ad maximos dolores, eodem die ad summum auxilium. XII. 754.

HERMOCRATIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 528.

HERMOGENES alias sectas omnes praeter eam ab *Erasistrato* fundatam, pravas statuit. XI. 432.

HERMONIS sacri scribae emplastrum. XIII. 776.

HERMOPHILI collyrium thalasserum. XII. 781.

HERMOZYGAE uxor insania correpta muta obiit. XVI. 552.

HERNIA, definitio. II. 507. XIX. 448. nullum animal ea, simia excepta, laborat. II. 556. differentiae et generatio. VII. 730. quomodo oritur. VII. 36. causa est lieni, affectio. XVI. 369. inguinalem incisam fuisse a medico, et stereus sequutum esse narrat. VIII. 5. umbilicalis, species et cura. XIV. 786. qui eas secant, post operationem emplastrum *Galeni* ex chalcitide cum irrigationibus et cataplasmatibus imponunt. XIII. 380. 384. in *Herniosis* etiam aliquid peritonaei exciditur. X. 988.

HERODICUS lac muliebre phthisicis commendat. VII. 701.

HERODOTUS amyllum et piper adstringere dicit. XI. 442. emplastrum *Hicesii* Critoni communicavit. XIII. 789. ut *Herodotus* emplastrum ex salicibus. XIII. 801. febres vel sine causa agente fieri putat. XIX. 343. medicamenta quaedam propterea, quod diarrhoeis et dysenterii medentur, adstringere dicit sed male. XI. 443. quid de medicinae inventionem scripserit. XIV. 675 sq. lac muliebre tabificis commendat. VI. 775. *Herodoti* opinio de causa incrementi Nili. XIX. 300. *Herodotus* in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. alias sectas omnes praeter eam, quae spiritibus

omnia tribuit, pravas reputat. XI. 432. de Zea scripsit. VI. 516.

HEROES, de iis philosophorum sententiae. XIX. 253.

HERONIS psitaces, ad dolores et fluxum largum oculorum, e vestigio somnum inducit. XII. 745.

HEROPHILI sophistae sunt et loquaces homines fere omnes. VIII. 929. Alexandri, *Philaethis* cognomine, pulsus definitio. VIII. 725 sq.

HEROPHILUS rationali sectae addictus. XIV. 683. anatomes erat peritus. XV. 134. Carthaginensis de usu partium scripsit. III. 21. quo in loco ponat sedem animae. XIX. 315. arteriam venae crassitudine sextuplam definivit. III. 445. emplastrum viride. XII. 843. vitalis facultatis robur affirmat esse causam vehementis pulsus. VIII. 645. foetui motum naturalem, non animale concedit. XIX. 330. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. de hepate locus. II. 570. intestinum duodenum ephysin vocat. II. 780. medicinae definitio. XIV. 688. XIX. 351. mensuras scripsit, quae sunt secundum tempora diastoles et systoles. IX. 463. nervosas ejus tenuitates nervos esse probatur. V. 206. vocat nervos opticos poros. III. 813. nervum opticum meatum vocat. VII. 89. XIX. 30. nervorum anatomem scripsit. VIII. 212. quam affectionem neutram vocet. VI. 388. neutra tripliciter explicat. XI. 421. de ovariis scripsit. IV. 596. palpitationem a pulsu separat. VIII. 716. putabat palpitationem esse musculorum affectum. VII. 594. sed reprehenditur a *Galeno*. VII. 605. prostatae nomen dedit. IV. 190. parastatas nihil ad seminis generationem conferre dixit. IV. 565. ad phthisin salsamentum cum pane exhibet. XIV. 444. plexus reticularis descriptio. V. 155.

Herophilus praenotionem a praedictione distinguere conatur. XVI. 489. distinguit inter praenotionem et praedictionem. XVIII. B. 12. *Praxagoram* redarguit. VII. 585. de pulsibus librum fecit. VIII. 592. 726. pulsus definitio. VIII. 717. omnem arteriarum motum pulsum vocat. VIII. 498. a corde pendere arteriarum pulsum putat. VIII. 703. pulsum differentias generatim protulit. VIII. 625. pulsui caprizanti nomen dedit. VIII. 556. interdum insigniter magnum pulsum

moderatum vocat. VIII. 853. de pulsu pleno non scripsit. VIII. 956 sq. pulsum pueri magnum Archigenes parvum vocat. IX. 452. passim de remedium usu scripsit. XI. 795. respirationis theoria. XIX. 318. de rhythmis pulsum scripsit. IX. 278. rhythmos frequenter ad praesagendum adducit. VIII. 911. compositio ad sanguinis educationem. XIII. 79. ut *Herophilus* ad sedem. XIII. 308. de natura somniorum. XIX. 321. testem didymon vocat. IV. 193. lenon s. torcular. II. 712. torcular. *Mej*us. unus. III. 708. male ulcus sanat. X. 184. cervicem uteri summae gutturis parti comparat. II. 897. cornua uteri dimidiati circuli revolutioni comparat. II. 890. quid in utero statim post conceptionem observaverit. II. 150. dicebat, venas meseraicas in glandulosa corpora desinere. III. 335. ventriculū, qui posteriori cerebro inest, principaliorem putat. III. 667.

HEROPHONTIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 266.

HEROPYTI casus. XVII. A. 772.

HERPES, definitio. XI. 74. XIX. 440. definitio secundum *Galenum*. XVI. 461. herpetis et erysipelatis differentiae. X. 1005. ejusdem generis est cum exulcerato erysipelate. X. 1004. inflammationibus non adnumeratur. XI. 69. vocantur ulcera, quae extremitatem et cutem occupant. XV. 342. non semper ulcus nonnunquam vero cum exulceratione est. X. 83. fervorem aestumque denotat. VII. 618. calorem augeat. VII. 5. naturalis color mutatur. VII. 75. febris accedit. VI. 860. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. magni in epidemia ab *Hippocrate* descripta. XVII. A. 704. herpes et cum, et sine ulcere fiunt. VI. 875. casus in muliere Romae degente. X. 1007.

Herpes quomodo generetur. VII. 722. causa bilis flava. V. 678. bilis pallida. VII. 223 sq. a bilioso excremento ortum habet. X. 291. 1005. calore superante fit. XV. 369. herpes fiunt excrementis retentis et putrescentibus. III. 686. causae sunt humorum fluxus. VII. 22. ex vicio humorum fiunt. XV. 365. fiunt ex malis succis. VI. 814. herpes depascentes *Hippocrates* edentes vocat. IX. 273. causa est putredo humorum. IX. 273. erodentes ex cacochymia

oriuntur. I. 664. esthiomeni qui. X. 277. esthiomenus h. e. depascens quomodo fiat. VII. 722. exedens, definitio. XI. 74. exedentis cura. XI. 86. ad herpetem exedentem calidum. XVII. B. 810. miliaris. XI. 74. miliaris cura. X. 1008.

Herpetis cura. X. 1006. XI. 85. qui summam cutem tantum exulcerat, cura. XI. 87. ad herpes purgatio per alvum valet. X. 289. refrigerat acetum. XI. 419. sanat *Brassica* esculenta. XII. 42. refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. quidam ad eum utuntur *Cupressi* foliis. XII. 53. ad herpes emplastrum *Mantiae* aeruginosum. XIII. 752. emplastrum viride ut *Andromachus*. XIII. 808. *Alycium*. XII. 63. *Orchis*. XII. 93. pastillus *Arei*. XIII. 827. pastillus bithynus. XIII. 837. pastillus *Tiberii* Caesaris. XIII. 836. *rhamnus*. XII. 111. sempervivum. XI. 813.

HESIODI aliquot versus. X. 6. 7. versus ex theogenia de *Minervae* generatione. V. 350. versus aliquot, qui demonstrent, cor esse irae fontem. V. 300. *Hesiodus* asphodelum laudat. VI. 652. plaustrum centum elementa memorat. XV. 103.

HETEROCRANIA, definitio. XIV. 739. XIX. 417. cura. XIV. 739.

HIANS dormire letale signum. XVI. 198.

HIARE quinam muscoli efficiant. IV. 437.

HIATULAE parvae duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. in *Hiatulis* ventriculus nonnunquam in ore invenitur. II. 173.

HICESII emplastrum. III. 787.

HICESIUM nigrum. XIII. 780. nigrum *Andromachi*. XIII. 809.

HIEMS quomodo oriatur. XVI. 398. qualem constitutionem habere debeat. XVI. 355. aetati viginti utilissima. XVII. B. 613. biliosis convenit. ibid. si australis fuerit et pluviosa quinam morbi vere sequente tunc oriuntur. XVII. B. 585. si incipit, bilis pauca gignitur, at pituita augetur. XV. 86. austrina, pluvia et clemens si fuerit, abortus patiuntur mulieres. XVI. 440. exercitia per eam instituenda quae. XV. 211. ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23. frigida et sicca est ex *Athenaei* sectatorum sententia. I. 522. reprehenduntur ii a *Galeno*.

I. 526. humidissima et frigidissima. IX. 648. humiditate et frigiditate excellit. XVI. 291. 371. XIX. 486. incipiens quomodo pulsum mutet. IX. 126. respondet nocti. XVI. 424. palpitationis causa. VII. 600. si fuerit pluvia et austrina, ver squalidum, abortum mulieres vere faciunt. XVI. 374. sicca si fuerit, ver pluviosum, quales morbi sint sequente aestate expectandi. XVII. B. 577. squallida et borealis si fuerit, ver autem pluviosum, aestate febres acutae et lipituidines et dysenteriae fiunt. VII. 934. squalida cum sit, ver pluviosum et austrinum, quales morbi tum aestate sint expectandi. XVI. 374. solvit aestivos morbos. XVII. A. 733. victus ratio per eam observanda. XVII. B. 431. XIX. 680. quae vina expetat. VI. 803.

Hiemis causa. IX. 904. ratio in ea observanda et ejus causa. XV. 177. causa. XIX. 293. constitutio. XVII. A. 29. initium et finis. XVI. 384. initium vergiliarum occasus. XVII. A. 17. XVII. B. 599. medio num pulsus minimus. VIII. 865. morbi aestate solvuntur. IX. 883. IX. 914. pulsus. IX. 473. XIX. 632. ad *hiemis* adustiones inunctio. XIV. 557.

Hiemi principium dat vergiliarum occasus. XVI. 433. aequiparanda est senectus decrepita. XVI. 26. respondet senectus. XVI. 345. 424.

Hiemem quidam in tres partes secant. XVII. A. 17. per hiemem balneis paucis utendum. XV. 191.

Hieme quanam naturae se male, quaeque bene habeant. XVI. 423. optime se habet aetas media. XVII. B. 308. cur aqua fontinalis sit calida. XVI. 362. cur calor naturalis augeatur. XVII. B. 416. quibusnam cibis potissimum utendum. XV. 90. plus cibi dandum est. XVI. 429. uberriores cibos homines appetunt et concoquunt. XVII. B. 416. corpus cur calefaciendum sit et siccandum. XV. 178. febres potissimum fiunt. XV. 82. ex febre abscessus magis contingunt. XVIII. B. 283. cur frigoris auctor sol. XV. 87. cur omnes functiones melius peragantur. XVII. B. 422. celeriter incedendum est. XV. 190. optime se habent qui media sunt aetate. V. 696sq. melancholicis cibis et siccantibus est utendum. VI.

528. juvenes melius se habent. XVII. B. 567.

Hieme morbi qui increscunt, aestate desinunt et contra. XV. 99. quales morbi sint expectandi, ubi aestas sicca et aquilonia, autumnus pluviosus fuerit. XVII. B. 590. morbi potissimum grassantes. V. 694. XVI. 27. XVI. 293. XVII. B. 625 sq. oedemata oriuntur. XV. 81. pituita abundat. V. 689. XV. 81. 242. XVI. 292. XVI. 420. XVII. A. 30. 43. cur pituita exuperet. XV. 87. XV. 90. XVI. 293. quomodo se pulsus habeat. VIII. 465. per inferiora evacuandum est. XVI. 122. inferiores, aestate superiores ventres sunt purgandi. XI. 347. purgare oportet inferiores ventres. XV. 335. per inferiora corpus purgandum. XV. 199. urinae plus habent sedimenti quam aestate. XVII. B. 422. et in universum urinae copia augetur. XVII. B. 422. secundum *Hippocratem* venter inferior purgandus est. XVII. B. 663. IX. 129. XV. 89. XV. 180. et vere ventres calidissimi et somni longissimi. V. 704. XVI. 252. ventres calidissimi et somni longissimi. XVII. B. 205. 416. vestes puras inducere convenit. XV. 192.

HIERA amara. VI. 354. ex aloë, praeparatio. XIII. 129. qua *Andromachus* utitur ad stomachicos. XIII. 126. *Antipatri* ad stomachicos. XIII. 136. utilitas in pleuritide. XV. 539. ventri ducendo optimum remedium. VI. 354. diacolocynthidis. XIV. 327. dialoës. VI. 354.

HIERACIS ad asperitudines oculorum remedia. XII. 775. pastilli gilvi. XIII. 829.

HIERACITES, ejus usus. XII. 207.

HIERACIUM ad obtusum visum et scabros affectus. XII. 783. aliud ad cicatrices et callos. XII. 783.

HIERATICON malagma Asclepiadis. XIII. 183.

circa *HIEROPOLIN* aër vitiosus est. VI. 58.

HILARE theriaca graecis vocata. XIV. 33.

HILARES reddit sanguis. XIX. 492.

HILARITATIS causa creditur buglossum vino injectum. XI. 852.

HIPPARCHUS integro libro demonstravit, menstruum tempus non triginta diebus constare, sed minus unius diei fere dimidio. IX. 907. *Hip-*

parchi intercalandi ratio. XVII. A. 23. visus theoria. XIX. 307.

HIPPASUS Metapontinus ignem elementum duxit. XIX. 243.

HIPPIO *Centaurius* dicebat: ad sanguinis sputum proficit urticae succus ex vino epotus. XIV. 443.

HIPPO Rheginus ignem et aquam elementa duxit. XIX. 243. semen tribuit feminis, sed non ad generationem aptum. XIX. 323.

HIPPOCAMPUS ustus, ejus usus medicus. XII. 362.

HIPPOCRATES vocabatur et *Thessali* et *Draconis* filius. XVI. 5. *Heracidae* filius, auctor cujusdam libri Hippocratici. XV. 456. *Gnosidici* filius nihil scripsit, quidam autem ei attribuant librum de fracturis et articulis. XV. 456. rationalis sectae auctor et princeps. XIV. 683. *Polybus* et *Euryphon* quaedam scripsit huic tributa. VII. 960. editio ab *Artemidoro* et *Dioscoride* curata in pretio habetur. XV. 21. sed uterque transcribendo immutavit multa. ibid. scripta genuina quae. VII. 891. ab aliis accusatur, quod aegros fame enecet, ab aliis, quod nimis impleat. XV. 478. alimenti definitio. II. 26. anatomiam medicinae libris immiscet. II. 282. de angina ejusque differentiis locus. VIII. 247. descriptio anginae, ex primae vertebrae laesione obortae. VIII. 238sq. *Galen*i in eam paraphrasis. VIII. 240sq. animi sedem cerebrum duxit. XIV. 710. aphorismorum et praesagiorum ejus filius *Heracides* auctor dicitur. XVII. A. 678. *Julianus* in aphorismos ejus 48 libros commentariorum scripsisse dicitur. XVIII. A. 248. in aphorismos *Lycus* commentarios scripsit. XVIII. A. 197. in aphorismos explanationem edidit *Numesianus*. XVI. 197. de apoplexiae cura sententia. XIV. 737. aquam quamnam levissimam dicat. XI. 411. de athletica arte opinio. I. 25. athletarum gymnasticam vituperat. V. 875. astronomiam et geometriam medicis necessarias putat. I. 53. de atra bile primus scripsisse videtur, quod ad artis opera conducit. V. 104.

Hippocrates quid blennam vocet. IV. 645. carnem putrescentem quibusnam nominibus insigniat. XVIII. B. 455. casus *Anaxionis* in Abderis. IX. 627. species duas cholerae, alteram humidam alteram siccam acci-

pit. XIV. 736. accusat medicos Cnidios, tanquam speciales generalesque morborum differentias ignorantes. V. 761. coctionem fieri a calido innato putat. XIX. 372. de comate sententia. VII. 644sq. commentatores. XVI. 196. XVIII. B. 631. XIX. 57. *Zeuxis* in eum commentarios scripsit. XVI. 636. in Hippocratis opera omnia commentarios scripserunt *Zeuxis* et *Heracides* XVI. 1. cor arteriarum, hepar venarum radicationem nominat. V. 199. cor vocat os ventriculi. V. 275. quatuor corporum qualitates accipit. II. 5. totum corpus inspirabile et expirabile vocat. IV. 506. a quibusdam accusatur, quod dixerit, quae crescunt, plurimum habere caloris innati. XI. 730. loca de crisis futurae indole in diversis morbis. IX. 752sq.

Hippocrates deligationis ulcerum inventor. XIII. 686. duplicem dierum decretoriorum doctrinam instituit. IX. 868sq. de dolichis sententia. VI. 543. de doloris origine sententia. VII. 115. dicit: dysenteria, si ab atra bile coeperit, letalis. III. 381. dysenterias cruentas iis accidere dixit, quibus artus aliquis erat abscissus. VII. 243. elementa a qualitatibus denominat. XV. 103. demonstrat, nec corpus nostrum, nec aliorum omnium ex uno constare elementorum genere. I. 415. quibusnam elementis homo secundum eum constet. XIV. 695. quatuor in nobis elementa esse comprobavit. XVI. 25. primus elementa temperari docuit. XV. 49. non iis concedit, qui aërem, aquam, ignem etc. sola elementa dicunt. XV. 19. 21. in Epidemiorum libris dies omnes in singulis aegrotantibus adusque solutionem extremam memoriae prodidit. XIV. 657. epidemion libri prius quam grognostica et aphorismi scripti sunt. IX. 872.

Hippocrates in primo epidemion febrem semitertianam exquisitam describit. VII. 363. epidemion libros scripsit, dum theoremata adhuc experimentis exploraret, nec generatim sententiam de iis proferre auderet. IX. 781. librum sextum de popularibus morbis multi explanatores corruerunt. XVII. A. 793. commentatores sexti libri *επιδημιῶν*. XVII. A. 793. in epidemiorum libris febrem magnam ignem vocare consuevit. XV. 456. hi-

storia *Dealcis* uxoris ex tertio epidemiorum. VII. 841. primus et tertius epidemicorum soli putantur ab *Hippocrate* scripti, ut emitterentur. XVII. A. 796. secundus, quartus et sextus ab aliis ipsius *Hippocratis* putantur. VII. 854. quidam a *Thessalo* conscriptos quinque libros putant, duos esse magni *Hippocratis*. VII. 855. epidemion librum 2, 4 et 6 *Thessalum Hippocratis* filium scripsisse quidam putant. VII. 890. epidemion liber secundus, quartus et sextus an *Hippocratis* sit aut ejus filii *Thessali*, ambiguitur. IX. 859. quintus et sextus spurii putantur. XVII. A. 796. quintus junioris *Hippocratis* habetur, *Draconis* filii. VII. 854. sextum de popularibus *Thessalum* conscripsisse ajunt. XVII. A. 796. liber VII. manifeste spurius, recentior et interpolatus videtur. VII. 854. de *Estymargi* ancilla historia. VII. 602. in exolutis fausto cum successu exandescantiam concitare consuluit. XIV. 252. februm divisio. VII. 274. ejus filii duo. XV. 110 sq. filios habuit *Thessalum* et *Draconem*. XVI. 5. 625. foetum masculum breviori tempore effingi ac formari dicit, foeminam longiori. IV. 631. quonam in stadio foetum genituram vocet. IV. 542. in quo foetum. ibid. et quo puerum. IV. 543. foetus sex dierum observatio. IV. 653. commentarius ad hunc locum. IV. 655. de fracturis capitis integrum librum scripsit. X. 444. de vi frictionum sententia. VI. 93. de glandularum natura librum scripsit, qui tamen non exstat. XVIII. A. 379. liber de glandularum natura, qui exstat, spurius est. XVIII. A. 379. gymnasticae legitima auctor. V. 879. tempore homines non luxuriose vivebant. XVIII. B. 463. dicit: ego vero dico, si homo unum esset, haudquaquam doleteret. I. 247.

Hippocrates contra eos, qui hominem solum sanguinem, aut anum aliud quodvis dicerent, pugnavit argumentis. XVI. 34. librum de humoribus cur genuinum non esse quidam statuunt. XVI. 66. humores quatuor, sanguinem, pituitam et bilem utramque generandi hominis elementa accipit. I. 494. 506. liber de humoribus: Auctorum de genuitate hujus libri dissensio. XVI. 1. aquosum humorem nutrimenti vehiculum vocat.

III. 272. quatuor humores secundum naturam in nobis esse demonstrat. V. 686. duas hydropis species accipit. XIV. 746. quid vocet hypopion. XII. 804sq. apud eum κέχυος et ὀέχυος idem significat. VII. 924. lac menstruo germanum vocat. IV. 177. lienariae definitio. XVIII. A. 8. opera de luxat. et fracturis quidam conjuncta fuisse putant. XVIII. B. 323. lysin etiam crisin vocat. IX. 864.

Hippocrates docet, cur manus in digitos sit divisa. III. 22. medicinae definitio. XIV. 687. XIX. 350. multa de medicamentorum usu passim scripsit. XI. 795. medicamentorum modos et vires cognovisse, necessarium ducit. XIV. 228. omnem ad medicationem viam aperuit. X. 632. medicinae rationis initium primum natura est. XIV. 677. medicum vocat naturae ministrum. XV. 309. ejus methodus. XV. 102. liber de morbis a *Dioscoride Thessalo* adscribitur. XVII. A. 888. morborum secundum eum differentiae. XIX. 388. morbi acuti definitio. XIX. 388. quales morbos acutos vocet. VII. 937. libros morborum vulgarium non ἐπιδημιῶν, sed ἐπιδημιῶν inscribendos censet *Galenus*. XVII. A. 797. quasnam morborum omnium causas accipiat. XIV. 728. omnes morbos ulcera esse dicit. VII. 745. librum scribere promittit de singulorum acutorum morborum curatione. XV. 705.

Hippocrates naturam justam vocat. IV. 264. naturam perpetuo laudat. XV. 309. de natura humana librum quidam non genuinum esse putant. XV. 9. ejus libri contenta enarrantur. ibid. et sq. prima pars sane *Hippocratis* est. XV. 11. *Plato* genuinum statuit. XV. 12. librum de natura hominis esse genuinum *Platonis* testimonium. XV. 104. libri de natura hominis pars posterior non *Hippocratis* esse videtur. XV. 108. finem libri de natura humana non *Hippocratis* esse docetur. XV. 172. duas habet oculi membranas. XIV. 711. libri de officina medici summa. XVIII. B. 632. *Gnosidici* filio adscribunt quidam librum de officina medici. XVIII. B. 324. sententia, in toto corpore omnia organa compati, lastratur. III. 17sq. os, stomachum et ventriculum alimenti principium accipit. V. 280. 281. ossa cribriformia spongiosa

vocat. III. 652. de ossium fracturis non ubique lucide scripsit. X. 425sq. patria temperata est. VI. 127.

Hippocrates quosnam paucibibos dicat. VII. 791. pestis cura, quae ex Aethiopia Graecos infestavit. XIV. 281. pituitam et bilem atram pro causa epilepsiae accipit. XIV. 739. de pleuriticorum cura. XI. 160. XIII. 149. praedictionum liber non *Hippocratis* est. XVI. 202. praedictionum libros quidam cur spurios ducant. XVI. 511. cur in praenotionibus nihil ad prognosin pertinentis proposuerit. VII. 935. de procreatione maris aut foeminae ex turgore hujus vel alterius testis dependentis sententia. IV. 172. liber prorrheticorum *Draconis* aut *Thessali* esse quidam perhibent. XVI. 625. de ptisanæ facultatibus opinio. VI. 822. pulsus definitio. IV. 804. doctrinam de pulsu parum elaboravit. VIII. 497. de causis mutationis pulsus per somnum. IX. 133. si qualia convenit purgare, purgentur, conducit, et facile ferunt. I. 184.

Hippocrates quatuor accipit qualitates, quae mutuo in se agant. II. 5. primus scripsit: in renem dolor gravis. VIII. 79. de usu respirationis sententia. IV. 471. de respirandi difficultate quae pronunciaverit. VII. 825. de difficili respiratione in praenotionum libris quid scripserit. VII. 901. conjugationes difficilis respirationis quatuor facit. VII. 893. nec parvam et raram, nec calidam respirationem omisit. VII. 927. quam respirationem sublimem vocet. VIII. 279. jam multis testatur, respirationem raram et magnam esse delirantibus. VII. 827. interpret *Sabinus*. XV. 161. casus cantricis, cui saltando semen defluxit. IV. 525. de seminis usu et facultate sentantia. IV. 512. spasmus fieri ex repletionem et evacuatione dixit. XIII. 153. de spinæ luxatae symptomatibus. VII. 921sq. dictum: stupor mediocris dolorem solvit. XIII. 865.

Hippocrates supinum jacere, et hiare damnat, et laudat decubitus in latere. IV. 437. tabis meminit, ischiadicam quam vocat. XIV. 745. quid tendinem vocet. V. 209. *Thessali* in eum maledicta. X. 8. de diagnosi ulcerum vesicae et renum locus. VIII. 4. primi sanandorum ulcerum scopi. X. 277sq. de unguum

utilitate verba. III. 15. de uteri errore locus. VIII. 430sq. de oris uteri conditione post conceptionem quid scripserit. II. 150. quemnam affectum uvam vocet. VII. 731. venarum descriptio. V. 578. liber de venis non ejus est. XV. 146. venam cavam jecorariam vocat. IV. 669. de venaesectionis scopis. XIX. 527. de vertebrarum luxatione ejusque effectibus sententia, et *Galenii* commentatio. IV. 51. liber de victu in acutis genuinus est. VII. 913. spiritum densum in eo commemorat. VII. 914. liber de victu salubri *Aristoni* et *Philistioni*, et *Pherecydi* adscribitur. XVIII. A. 9. librum de victus ratione quidam inscribunt ad *Cnidias* sententias, quidam de ptisana; utriusque male. V. 762. ei adscriptus liber de ratione victus non ejus est. VI. 511. de salubri victus ratione privatorum *Polybi* esse dicitur. XV. 175. librum de victus ratione in acutis primum de ptisana inscribunt. XV. 452. quae in eo post balnea scripta sunt, *Hippocratis* non esse plurimi statuerunt. XV. 732. cui tamen sententiae *Galemi* contradicit. ibid. et seq. in libro de victus ratione dolichorum meminit. VI. 541. in libro de victus ratione in morbis acutis quae ad dolorem sub septo transverso praecipiat. XIII. 373. in opere de victus ratione in acutis multos medicos accusat. XV. 23. liber de salubri victu ejus non est. XV. 455. expositio de vini differentia et usu. V. 771. quale vinum vinosum dicat. X. 484. dictum: vita brevis, ars longa. VIII. 636.

HIPPOLAPATHUM, ejus vires medicae. XII. 56.

HIPPOMARATHRUM vocant *Foeniculum* agreste, propter magnitudinem. XII. 68. ejus facultates. XI. 890.

HIPPONAX, ejus opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

HIPPOTAMI cutis usta tubercula discutit. XIV. 241.

HIPPOSELINUM, ejus vires et usus. XII. 119. agreste quid ejusque vires et usus. XII. 128.

HIPPOSTRATI uxoris casus. XVII. A. 432.

HIPPURIS, ejus vires et usus. XI. 889.

HIPPUS, definitio. XIX. 436. oculorum interdum connatus est. XVIII. B. 67.

HIRCIRE quid significet. IV. 172. XVII. B. 73.

HIRCI adeps morsibus medetur. XI. 488. molliendo digerit. X. 957. adeps ventris mordicationi medetur. XI. 489. valentior est adipe caprarum. XI. 728. calidior est quam adeps caprarum. XII. 327. succus ad dysenteriam. XVII. A. 352. fel ad tubercula in pudendis. XIII. 317. carnes hircinae et taurinae, praesertim sale asservatae sanguinem crassum et nigrum generant. V. 115. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. caro deterrima ad bonum succum generandum. VI. 663. hepar idem potest quod caprarum. XII. 336. pingue et corporibus et affectibus validioribus convenit. XIII. 950. medulla acrior et siccior. XII. 332. pinguedo acrimoniam multam et igneam habet. XI. 635. testes insuaves sunt. VI. 675. sebum valet in dysentericorum dejectionibus, ubi vehementer rodunt. X. 813.

HIRSUTI ad bilis atrae generationem sunt aptissimi. XIX. 707. hirsutis carniū esus convenit, labores ii magis sustinent, et diutius in bona corporis habitudine perseverant. XV. 218. melancholicum humorem in se habent. VIII. 182. ad humorem melancholicum generandum sunt aptissimi. XVI. 17. 93. calidae et siccae temperiei sunt. I. 612.

HIRSUTIES calidiorem et iracundam naturam denotat. XVI. 91.

HIRTUS cur mox melancholicus. I. 641.

HIRUDINES quidam venantes includunt, ac in multis ipsis utuntur. XI. 317. applicandi ratio. XI. 317 sq. loca, quibus adhaeserant, quomodo dein tractanda. XI. 318. utimur iis in vicem cucurbitularum. XI. 318. caudae earum praecidendae sunt, ut diutius sugant. XI. 318. hirudine deglutita interdum vomitus cruentus fit. VIII. 265. XVI. 477. ad hirudines devoratas remedia. XIV. 143. 440. 538. 576. hirudines deglutitas ejicere dicuntur cimices cum aceto sumti. XII. 363. substitui possunt buprestidi. XIX. 726.

HIRUNDINES, stomaticum ex eis.

XII. 942. ut *Harpocras* tradit. XII. 943. cerebrum ad suffusiones oculorum facit. XIV. 240. hirundines ustae, earum usus medicus. XII. 359.

HISTORIA, quam de causa illa utantur empirici. I. 143. maxime utilis est ad medendum. ibid. fit autem vel praesentium vel praeteritorum, nunquam autem futurorum. ibid. — estque eorum enarratio, quae subinde in iisdem comperta sunt. I. 144. — non ubique utilis est in arte medica, cum medici non utique consentiant, sed haud raro contraria etiam opinentur. I. 144. at iudicatorium instrumentum praebet. I. 145. inutilis et impossibilis ex Empericorum mente. I. 142. (de morborum historiis passim occurrentibus vide *CASUS*.)

HIULCIS conveniens emplastrum s. apelum *Claud. Philoxeni*. XIII. 539.

HOEDORUM caro qualis. VI. 774. sanguinis usus ex Xenocratis sententia. XII. 261.

HOLCE quot contineat siliquas. XIX. 752. 764. quot habeat uncias. XIX. 760. drachma etiam dicitur. XIX. 752. 765.

HOLCAM significans character. XIX. 750. 757. 758.

HOLCIMOS quid significet. VIII. 111.

Holoschoenus, (*Schoenus mariscus*) ejus vires. XII. 137.

HOMERUS: versus aliquot ejusdem VIII. 715. XV. 19. XVIII. B. 675. versus ex *Iliados* principio. XV. 442. versus de Aegyptiorum medicina. XIV. 675. dictum: vos aqua, vos tellus cunctos aliquando tenebit. XIV. 696. *Homerus* bobus hieme femur luxari facile contendit. XVIII. A. 355. quomodo aquilonem nominet. XVI. 406. *Homeri* versus citantur de Borea vento. I. 513. *Homerus* caprarum sanguinem jucundum esse non ignorat. VI. 700. ex *Homero* collecti versus qui demonstrent, cor esse irae sedem. V. 296. 302. secundum *Homerum* Deus similia similibus jungit. XIV. 225. *Homerus* omnia, quae doloribus medentur, amara esse autumat. XIV. 30. *Homeri* locus, ubi *ὀφθαλμὸν* verbum pro posse usurpat. XVIII. A. 651.

Homerus gladium asteropaeum peridexium vocat. XVIII. A. 147. gruum vocem describit. III. 535. *Homeri* versus: hominem vicissim impetere

quum quis prior molestus fuerit. XIV. 626. versus qui iram ratione compescendam esse monstrent. V. 304. versus de medici dignitate. V. 869. Homerus mystacem vocat hypenem. XIV. 703. ab eo inventa sunt verba *αγορεύειν* et *πρόναι*. XVIII. B. 8. versus: unicus ille sapit, tibi mens involvitur umbris. VIII. 602. Homerus quid tendinem vocet. V. 209. versus ejusdem de Tityo. V. 342. 554. versus: triticum enim vobis primum praedulce ferebam. VI. 522. versus: et venam praecidit, quae dorso incumbens in collum fertur utrinque. XV. 139. ventos quatuor accipit tantum. XVI. 407. versus: vinumque eructat etc. XVII. B. 704. versus, quibus significet, quam sint inutiles viri forma praestantissimi. I. 17. 18. versus de vita senili. VII. 682.

Homo, definitio. XIX. 355. nec aër, nec ignis, nec aqua, nec terra. (*Hippocrates*.) XV. 17. animal est omnium perfectissimum. IV. 161. sapientissimum animal. III. 5. animam habet artibus destitutam. III. 8. bipes solus est, quia manus habet. III. 168. calidus est per exuperantiam. XI. 549. cur non habeat quatuor crura, et praeterea manus sicut Centauri. III. 169. communionem habet cum Diis, et cum brutis. I. 21. cum equa cur non possit procreare prolem. III. 170. num propterea erectus, ut coelum adspicere possit. III. 182. solus ad gressum erectum constitutus. III. 179. eusarcos s. quadratus qui. I. 567. solus manus habet. III. 168. in ejus obitu elementa dirimuntur. XVI. 53. cur habeat oculos molles nec prominentes. III. 632. pectus habet latissimum. XVIII. A. 536. quomodo perfectionem exordiat. XIX. 338. reliqua animalia ratione antecellit. Argumenta pro hac sententia. I. 2. quinam maxime temperatus. I. 576. optime temperatus qui; ejusque notae. I. 565. temperie medium in toto animalium genere est. I. 541. si unum esset, haudquaquam doleret. I. 247. si unum esset, neutiquam doleret. XV. 35.

Hominis prae reliquis animalibus praestantia. III. 4. et animalium sanguine praedictorum elementa. I. 492. stercus, ejus vires et usus in arte medica. XII. 293. stercus canibus sua-

vissimum. II. 178. stercus attrahit. XI. 760.

Homini natura manus dedit arma et instrumenta. III. 3. convenit, ut sit sapientissimus. I. 565. venenum est apocynum. XI. 835.

Hominem aërem, aquam, ignem terram esse quidam statuunt. XV. 27. aërem dicit *Anaximenes*, aquam *Thales*, terram *Xenophanes*. XV. 25. unum esse unde quidam conjecerint. XV. 76. quidam sanguinem, quidam bilem, quidam denique pituitam dicunt. XV. 33. constituentia secundum *Hippocratem*. VII. 597. constituentia elementa. XIV. 695.

Homines omnes existimare, sese ab erroribus omnino esse immunes, vel parum per rationem falli. V. 3. omnes natura vitiosos esse quidam philosophi statuebant. IV. 818. saepe dicuntur epiploocomistae. II. 556. feroces et iracundi leones vocantur. V. 310.

Hominum carnis proprietates et temperamentum. I. 255. morsus aliis ulceribus admodum similes. XIII. 419. ad hominum morsus emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicessii*. XIII. 788. *Haliei* emplastrum gilvum. XIII. 802. emplastrum sacrum. XIII. 779. isis. XIII. 774.

HOMOMERIAE partes num ad elementa sint referendae. I. 425.

HONESTUS evadere qui vult, quid huic peragendum. V. 5.

HOPLOMACHICUS motus. VI. 154.

Hora anni quid sit. VI. 558. XVII. B. 184.

HORDEA bene nutrita et magna a quodam *Achille*, agricola Babronii, apud *Hippocratem* vocantur *ἀχιλλήϊδα* καὶ *αἰθια*. XIX. 87.

HORDEOLUM, definitio. XVII. A. 326. XIX. 437. cura. XII. 803. ad hordeolum in oculis oboriens remedia. XIV. 350. 413. 499. *Musae* compositiones. XII. 741.

HORDEUM, vires ejus medicae. XII. 44. ejus facultates. VI. 501. facultates partium ejus singularum. VI. 819sq. album est. VI. 522. nequaquam calefacit. XIII. 569. detergit. XI. 745. ab initio qualitatis expertus posthac dulce fit. XI. 672. frigidus cibis. XVII. B. 303. refrigerat et exsiccat, habet etiam aliquid detergens et fluidum. VI. 819. nudum (*gymnocrithon*) in Cappadocia occur-

rit. VI. 520. optimum quale. XV. 482. temperamento frigidum est. XV. 484. ex corruptela vitiosum. XV. 365. panis ex eo parati qualitates. VI. 504. tenuem et detersorium succum gignit. VI. 501. ante praeparationem durum, postea molle. VI. 782. quale ad ptisanam utile. VI. 820.

Hordei farina a *Galeno* lysis cruda vocatur. XIII. 574. farina moderatissime detergit. X. 569. discutit. XI. 121. siccatur sed parum. X. 178. farina exiccatur, sed pus non movet. XI. 729. farina in phlegmone dolorem lenit, non autem phlegmonem sanat. X. 283. farina ex aqua et oleo pus movet. X. 281. farina ad cava ulcera. X. 177. farina pro oryza. XIX. 739. pollis in mali punici succum inspersus liberavit aliquam mulierem a cardialgia. XVII. A. 313. sapor qualis. XI. 633. ex hordeo emplastrum epuloticum. XIII. 529. ex recenti modiocriter frixo laudatissima fit polenta. VI. 506. ejus facultates. VI. 507.

HORMINUM, ejus vires. VI. 549.

HOROLOGIORUM descriptiones architectonica complectitur. V. 80. solariorum constructio. V. 82. eorum per aquam comprobatio. VI. 82. cur in horas duodecim sint divisa. V. 83.

HORROR, perfrictio et rigor quomodo differant. VII. 612. unde oriatur. VI. 278. XVIII. A. 168. affectus est pravorum humorum per cutem discurrentium. XVI. 166. extensus et auctus rigor vocatur. VII. 552. in causis et tertianis unde oriatur. VII. 632. in febre ardente raro accidit. XVII. A. 688. inflammationem sequitur, si in abscessum transit. VII. 627. et difficilis respiratio in laboribus tabida signa sunt. XVII. A. 400. succos crudeos intro pellit. VI. 278. gignit eum aliquid auditu et spectatu horrendum. VII. 628. post sudorem non utilis. XVIII. A. 105. saepe vomitum bilis provocat. XVIII. B. 287.

Horroris causae. VII. 182. 187. IX. 651. X. 709. febrilis causae. X. 680. causa inaequalis aeris temperatura. XVI. 386. ex balneo causa. X. 711 sq. causae sunt excrementa calida putrida et cruda. XVI. 186. causa inflammatio in suppurationem cedens. XVIII. B. 198. pro causis excitantibus variantibus varia remedia contra eum

sunt adhibenda. VII. 188. in cutim effectus. XVII. B. 91.

Horrori medetur vinum, aequali portione cum aqua mixtum. XVIII. A. 169. vinum dilutum et lac. XVII. A. 477.

Horrorem adducunt excrementa subcalida et putrida ubi vehementer moventur. VI. 240.

Horrore corripuntur cruditate laborantes, aut vitioso humore pleni etc. VII. 633. corripuntur omnes mali succi pleni, cum vehementer calefiunt. XVII. B. 75. cur ut plurimum tabidi laborent. XVII. A. 400. tentantur, qui venerea aggrediuntur, cum incallescunt. XVII. B. 74.

Horrores fiunt ex aquilonaria constitutione. XVII. A. 33. crebri ex dorso frequentes et celeriter redeunt quid indicent. XVI. 664. signa sunt invadentis febris. XIX. 514. facit humor et halitus mordens. X. 679. menstruum eruptionis indicia. XVII. A. 399.

HORTORUM aer cur sit vitandus. XVI. 360.

HOSTIAE quae dicantur. XV. 441.

HUMECTANT aquae calidae. VI. 183. et nutrit vinum, quod immodice siccaturum est. VI. 55. humectantia remedia quanam efficacissima. XI. 595. humectantia poscit, quod resiccaturum est. XI. 720. humectantia ecchymoses curant. XVI. 161. (confer. *Medicamenta humectantia*).

HUMECTATIO et refrigeratio febris remedium. X. 647.

HUMERUS, definitio. XIV. 703. quid significet apud veteres. XVIII. B. 418 sq.

Humeri articulus consideratur. IV. 129. articulus quomodo secundum *Hippocratem* sit lustrandus. XVIII. A. 313. articulus cur laxior. III. 161. articuli ligamenta. IV. 130. articulus quibusnam musculis et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. articulum moventes muscoli. XVIII. B. 966. musculi a condylo externo humeri ortum ducentes. II. 257. a condylo interno orientes. II. 260. musculi circa humeri articulum siti, et tendinibus suis eum firmantes. IV. 133. musculi a sterno ad humerum euntes unde venas accipiant. II. 788. musculus parvus, qui in humeri dearticulatione positus est. XVIII. B. 974. cum scapula articulatio. XVIII. A. 306. XVIII.

A. 315. articulus cur laxissimus et rotundissimus. IV. 17. articulus luxationi maxime expositus. IV. 18. articulus cur facillime luxetur. XVIII. A. 310.

Humeri caput imum γυγλυμοειδές apud *Hippocratem* vocatur. XVIII. B. 349. caput imum duo a lateribus tubercula habet, unde similitudo trochleae. XVIII. B. 349. — quomodo cum cubito inartucleetur. XVIII. B. 349. caput cur sit rotundum. IV. 129. condylus externus: musculi inde ortum ducentes. II. 257. interni musculi. II. 260. respondet ei in crure femur. XVIII. B. 431. extremitas inferior. III. 142. rotulae. III. 142. qui ex vitio nativo humerum breviorum habent, quomodo hi vocentur. XVIII. A. 394.

Humeri morbi. XIV. 778. avulsio quomodo cognoscatur, et qua in re a humeri luxatione differat. XVIII. A. 398. brevior fit iis, qui suppurationes juxta humeri caput patiuntur. XVIII. A. 395. hi tamen brachio uti possunt. XVIII. A. 396. ad humeri dolorem emplastrum sacrum. XIII. 779. ad humerorum duritias remedia parabilia. XIV. 539. quomodo ii sint curandi, quibus saepe humeri caput excidit. XVIII. A. 374. caput quibus saepenumero excidit, ipsi per se restituere possunt. XVIII. A. 317. caput, quibus jam robusta aetate erupit, neque restitutum est, quid his accidat incommodi. XVIII. A. 397.

Humeri fractura triginta diebus sanatur. XV. 410. fere quadraginta diebus coalescit. XVIII. B. 429. quomodo curandum, ne ossium fines pervertantur. XVIII. B. 429sq. deligatio. XVIII. B. 427. 763. deligatio, XVIII. A. 829. ferulae quando sint adhibendae. XVIII. B. 428. brachium figurandi ratio. XVIII. B. 421. extensio quomodo sit facienda. XVIII. B. 422. humeri os quibus cutem excedit, hi plerumque non evadunt. XVIII. B. 604. et quomodo hi sint curandi. XVIII. B. 606.

Humeri luxatio: causa, quam ob rem nonnullis facile articulus excidat ac sine magno negotio reponatur, nonnullis contra magno negotio restituatur. XVIII. A. 351sq. motus lenioris utilitas post inflammationem sedatam. XVIII. A. 366. cognoscendi rationes. XVIII. A. 366sq. 371. signa.

XVIII. B. 644. 646. luxationis et repositionis modi. XIV. 795. luxationis modum unum novit *Hippocrates*, nempe in alam (axillam). XVIII. A. 304. in superiorem vero locum aut anteriorem nunquam se vidisse affirmat. XVIII. A. 305. etiam in alias regiones quam in alam excidere posse, *Galenus* contra *Hippocratem* demonstrat. XVIII. A. 346. luxationem in anteriorem partem nunquam vidit *Hippocrates* et fieri posse negat. XVIII. A. 307. luxationem ad exteriora prohibentia momenta. XVIII. A. 311. in priorem partem qua sub conditione accidat. XVIII. A. 350. luxationem in priorem partem quater observavit *Galenus*. XVIII. A. 347. luxationem versus superiora quomodo natura averterit. IV. 122. luxatio versus superiora, exteriora et anteriora cur minus facile accidat. XVIII. A. 306. luxari etiam in utero potest. XVIII. A. 394. qui fiat, ut non a quolibet vehementiori motu luxetur. IV. 130. luxati casus, quem plures medici non cognoverant, detexit autem *Galenus*. XVIII. B. 641sq. cura post ustionem instituenda. XVIII. A. 390.

Humeri luxatio: reponendi methodus. XVIII. A. 323. alia. XVIII. A. 326. has tamen *Hippocrates* secundum naturam non esse statuit. XVIII. A. 328. methodus per calcem reponendi. XVIII. A. 329. alia, qua super summum humerum alterius aegrotus collocatur. (διὰ τοῦ κατωμισμού.) XVIII. A. 332sq. reponendi methodus si alligatur super gradum rotundum aliquid, quod alae sinui conveniat (per scamnum). XVIII. A. 338. reponendi modus, si recens est luxatio, nempe super magnum sedile Thessalum. XVIII. A. 344. luxatum in alam reponendi modus *Hippocratis*. XVIII. A. 318. modus κατὰ περισφαλοῖν. XVIII. A. 322. luxatum in priorem partem reponendi methodus. XVIII. A. 349. luxationem inveteratam reponendi methodus. XVIII. A. 342. reponendi methodus per pistillum. XVIII. A. 335. quae post repositionem sint agenda, ut inflammatio tollatur. XVIII. A. 361sq. 364. et quanam sit adhibenda deligatio. XVIII. A. 362. deligatio conveniens. XVIII. A. 813. 815. quibus reponi non potuit, si adhuc crescunt, hume-

rus non augetur, et altero brevior redditur. XVIII. A. 394.

HUMIDA quae corpora dicantur. I. 539. et calida quae sunt, eorum substantia celerime in ambientem dissipatur. X. 657. conducunt humidis. VI. 394. putrescunt facile. VII. 287.

Humidae nostri corporis partes quae. XIX. 357.

Humidi humida alimenta postulant. VII. 258. maxime, maxime sunt longaevis. VI. 400. ad succos corporis digerendos sunt propensi. X. 626.

Humidiora omnia causae pituitae accumulationis. XIX. 488.

Humidis autumnus aquilonius et siccus conducit. XVII. B. 594. quae nam cataclysmata conducant. XV. 199.

HUMIDITAS abundans longos profundosque somnos efficit. VIII. 162sq. redundans ab *Hippocrate* πλάθος plerumque vocatur. XVII. A. 105. alimentum vehiculum. XV. 416. non cibus est, sed cibi vehiculum. XV. 666. copiosior, quibus intus enutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. immoderata causa cataphorae. XV. 741. quando sit convulsionis causa ducenda. VIII. 173. putredinem adjuvat. XVII. B. 582.

Humiditatis aëris in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 574. utilitates et noxae. VII. 261. ex diutina desidia cura. VI. 227.

Humiditati, ex nimio potu sicca frictio. VI. 230.

Humiditatem in superiore ventre gignit vinum aquosum, praeter morem epotum. XV. 575.

Humiditates absorbet malagma potterium. XIII. 258. sunt ad nutritiones accommodatissimae. XVI. 267. in corde nocent ejus facultati. IX. 245. corporis quomodo emendare conveniat. VI. 226. ex immodico vini usu emendatio. VI. 227.

Humidum vario modo definiri potest. I. 553. id quod aereum. VII. 678. in aqua et aëre est. I. 538. sano vicinum non est. X. 278.

HUMOR et succus non idem est. XVI. 23.

Humores quatuor elementis respondent. XVI. 23. quatuor *Hippocrates* accipit, qui ad ortum, alimentum incrementumque corporis nostri faciant. I. 494. 506. V. 128. quatuor secun-

dum naturam in nobis esse *Hippocrates* demonstrat. V. 686. in quolibet animali sanguineo sunt quatuor universales. XII. 275. humani quatuor, sanguis, pituita, bilis utraque et flava et atra. XIV. 696. 726. sunt, qui unum solum secundum naturam esse confirmant. XV. 34. quatuor esse in corpore ab invicem distinctos monstratur. XV. 65. quatuor ad morum idoneorum generationem conducunt. XV. 97. quatuor in nobis sunt secundum naturam. XV. 242. ex quibus animal constituitur, quatuor dantur. XIX. 363. corporis animalis qualis. XIX. 486. qui in animantibus et stirpibus consistunt, elementis efficiuntur. XV. 226.

Humores id in animalibus sunt, quod in mundo elementum, et in anno tempestas. XIX. 484. omnes in venis et arteriis continentur. V. 119. omnium generatio calido fit. II. 89. animalium, eorum usus in arte medica. XII. 253. humor aëri inest. XV. 51. humorum aequalitas et symmetria sanitatem efficit. XIX. 491. humores ex alimento alterato generantur. XV. 278. humorum alteratione fit morborum concoctio. XVI. 73. humores animae actiones alterant. VIII. 191. medicamenti attenuandi sunt, ubi eorum expectanda est concoctio. XVI. 64. attenuat vinum scilliticum. XIV. 569. attenuatus halitus est. VII. 122. ad humorum bonitatem conferunt vina fulva. X. 837. humor in cerebro frigidus insensibilitatem et immobilitatem, calidus perpetuum motum efficit. X. 929sq. humorum, qui e cerebro per palatum et nares defluunt, conditio in diversis morbi stadiis. VII. 447. humores calorem extinguunt, si perspirationem obstruant. X. 845.

Humores varii sunt et coloribus et facultatibus. XV. 274. a forma naturali recedentes, coloris mutationis causae. XIV. 449. humorum color, ubi non refluunt sunt humores, similis efflorescit. (*Hippocrates*.) *Galenus* de genuitate hujus dictionis dubitatio. XVI. 4sq. diversorum colores. XIX. 490. conditionis index somnus. XVI. 220sq. congeries tubercula procreat. XVII. A. 431. in humorum constitutionibus animalia ob putredinem febribus tentantur. VII. 287. humores contenta vocat *Hippocrates*. VII. 597.

humorum copia pro anni temporibus variat. XV. 91. copia causa abscessuum. VI. 288. copia variorum symptomatum causa. XVI. 115. copia vacuacionem postulat. XI. 261.

Humores propter humiditatem facillime corrumpuntur. XV. 296. crassitudo vel lentor obstructionis organorum causa. VII. 222. qui ad cutem vergunt, per cutem esse evacuan- dos *Hippocrates* censet. XVI. 159. per cutem discurrentium affectus horror est. XVI. 166. humorum decubitus quid sit. XVII. A. 421. defluxio causa tumorum. XVI. 299. differentiae quoad consistentiam. XIX. 490. quoad saporem differentiae. XIX. 493. differentiae eorum, qui in abscessibus occurrunt. X. 985.

Humores diffundit lotio calida. XV. 203. et vinum meracius. *ibid.* digerunt et discutiunt remedia penitus calida et tenuia. XI. 594. discutiunt medicamenta pus moventia. XI. 722. ad humores discutiendos quanam aetas et qui coeli status propensi. X. 625. qua ratione dolores gignere possint. XV. 63. dolores ex humoribus sex modis fiunt. XVI. 54. effusi intro non sunt revellendi, sed ejectionum viae siccandae sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 158. humorum evacuatio, qui sua qualitate molesti sunt, purgatio est. XVI. 106. evacuatio accuratissima quomodo fiat. XVI. 105. evacuatio per picram ex aloë optima. XIII. 131. humores evocans emplastrum. XIII. 932. expressorium emplastrum. XIII. 932. extrahit emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. valenter ex alto extrahit et crassos digerit viscum. XI. 888. humorum fermentationem qualis urina indicet. XIX. 600. fluxio tumoris organorum causa. VII. 222. fusio causa gravissimae pleuritidis. XVII. B. 424.

Humores per halitum digerunt aquae calidae. VI. 183. humorum in hepate noxiorum vacuationis viae. XVII. B. 440. humores humectat et mediocriter incidit vinum aquosum. XV. 642. qui in jecoris venis sunt, per urinas evacuantur. XV. 323. tardius ignem concipiunt a succenso spiritu. VII. 277. facile immutantur. XIX. 487. impactos scarificatio dissipat. XI. 322. pro eorum inclinationibus evacuationem instituendam esse, *Hippocrates*

praecipit. XVI. 62. quando se in intimas partes recipiant. XVI. 9. introferentia momenta. XVI. 75. humorum loci ortus, permansionis et motus. XIX. 489. maturationes foras aut intro repunt. XVI. 68.

Humores morborum causae. V. 678. morborum causae sunt, si quantitate excedunt et in qualitate alterati sunt. XV. 242. XVIII. A. 260. morbi hi ex robore vel imbecillitate facultatis expultricis ortum habent. XV. 126. eorum in mores influxus. XIX. 492. ad aptos mores gignendos sunt accommodati. XVI. 317. qui in muliebri corpore abundant, menstruum color indicat. XVI. 15. ex humorum multitudine animi deliqui cura. XI. 53. humorem ex naribus excretum tenuem crudum veteres gravedinem vocant. XVIII. B. 180.

Humores oculi. XIV. 712. oculi colore mutati visus hallucinationes efficiunt. VII. 99. si pauci sunt, et virium adest imbecillitas, somnus salutaris est. XVI. 166. ad humores in pectore residentes. XIV. 512. 580. humorum plenitudo in corpore gravitatis sensum provocat. VII. 533. plenitudinis indicium sudor copiosus calidus aut frigidus. XVIII. A. 176. primum et elementarem quidam pituitam ducebat. XV. 69. humores ut procreentur, elementa inter se mutantur. XVI. 37.

Humores e pulmonibus ac thorace sputis expectorant. VI. 611. humorum pulsus. XIX. 641. humores quae varia via purgantur. XVI. 264. per purgationem statim subire mutationem, ut *Asclepiades* Bithynus retulit, verum non est. XIV. 223. qualitate molestorum vacuatio purgatio vocatur. XVII. B. 358. reciprocatio eorum fit ex animi pathematibus. XV. 275. rigores per circuitus recurrentes, ex crassis aut viscosis humoribus natos, sanat agarici radix. XI. 812. ex humoribus similaria quaeque gignuntur. I. 481. humores singulos singulis anni temporibus dominari, testimonia. XV. 99. singulus in quolibet anni tempore superat. XVI. 292. humorum substantia inter tenuem et crassam media. VII. 278. humores supervacaneos gustus indicat. XVII. B. 278. humorum translationes in acutis quid denotent. XV. 844. humores vacuandi methodus. XVII. B. 481. vacuatio

exquisitissima est venae sectio. XVII. B. 481. meras vacuationes *Hippocrates* pravas statuit. XVII. A. 319. qui in primis venis sunt, promptius per alvum evacuantur. XV. 323. tribus modis in ventriculo degunt. XIX. 365. eorum, qui per vomitum saepe rejiciuntur, sanguini crasso et nigro similes, qualitates. V. 108.

Humor abundans ex colore cognoscendus. XVII. B. 359. redundantia ex coloribus dignoscitur. XV. 275. exuperanti respondet color corporis. XVI. 57. redundantia mutatur cum aetatibus. XVI. 57. abundantia duplicem habere videtur speciem in crassitie et tenuitatis differentia. XVII. A. 701. redundantia plenitudo est. VII. 578. abundantia intemperierum causae. XVI. 46. abundantia pustularum causa. XVII. A. 704. redundantiae cura generalis. XVII. A. 898. qui redundant, evacuandi sunt. XVI. 13. abundantia purgationem requirit. X. 288. abundantium purgatio quando in acutis et quando in chronicis morbis sit instituenda. XVI. 64. abundantiam minuunt exercitationes. XVII. B. 8.

Humoris acidi descriptio. X. 973sq.

Humor acer et tenuis interdum causa est exulcerationis intestinorum in laevitate. XVI. 51. acrimonia partes exasperat. VII. 33. humores acres causae cholerae humidae. XV. 885. humor acris in ventriculo et singultum et convulsiones creat. VIII. 199. acris, exulceratum corpus mordens, doloris causa est. VII. 116. acrium vomitus futurus quo symptomate indicetur. XV. 602. acrimoniae cura. XIV. 731. acrimoniam frenant ova et chondrus. XV. 898.

Humor aeruginosus quomodo generetur. XVI. 535.

Humor aqueus oculi. XIV. 712. aquei usus. III. 780. VII. 91. argumenta pro ejus praesentia. III. 781sq. usus, ne humor crystallinus atque uvea exsiccentur. III. 786. aquei coloris mutati effectus in visum. VII. 96. aqueus fuscus facit veluti per nebulam hominem videre. VII. 96. aqueus sive augeatur, sive imminuatur, visum laedit. VII. 94. effectus, si crassior sit redditus. VII. 95. aqueo vacuato uvea in se concidit, et pupillam propterea imminuit. VII. 91. aquosus effunditur ulcere versus

pupillam penetrante. VII. 99. aquosum educit granum gnidium. XIV. 223.

Humor biliosus: biliosi index lingua viridis. XVII. B. 277. biliosos gignit ira. XVI. 357. biliosiores generantur in siccitatibus. XVII. B. 602. biliosi differentiae. VI. 463. biliosum denotat color pallidior. XV. 275. biliosus animi acumen gignit, et solertiam. XV. 97. biliosus causa aciei animi atque intelligentiae. XVI. 317. biliosi anginae causae. XVII. B. 623. biliosus inflammationes erysipelatosas gignit. IX. 693. biliosi putrescentes febres ardentes accendunt. VIII. 348. biliosus herpes procreat. X. 1005. biliosus acutos morbos semper efficit. XVIII. A. 130. biliosus causa vigiliarum. XVI. 669. biliosus et pituitosus in vigilante comate abundat. VIII. 163. biliosus aegros sitibundos reddit, insomnes, cibos aversantes. XVII. A. 281. biliosos evacuat thlaspi semen. XI. 887. biliosos per egestionem infernam propellit et per urinas purgat absinthium. XI. 844. biliosum per superiora purgamus. XI. 347. biliosus in ventriculo quibus est, cibi facile corrumpunt. VI. 568.

Humor bituminosus qui. XIX. 364.

Humores unde calidiores fiant vel frigidiores. XI. 263. calidorum redundantiam sensus calidissimus insuetus indicat. XV. 275.

Humorum corruptio fit ex inedia. XI. 199. corruptelae causae. VII. 287. in humorum corruptela vacuatio periculosa. X. 639. corruptelam subesse qualis somnus indicet. XVI. 220.

Humor crassus oppositum habet tenuem. X. 774. crassus quodammodo jam melancholicus magis minusve est. X. 879. crassi acervationis causa. XVII. A. 701. crassos et viscosos generantes cibi. XI. 368. crassi et crudi effectus. XVI. 51. crassi, lenti et frigidi morborum diuturniorum causae. XVII. B. 490. crassi tumores potius quam exulcerationes excitant. XVII. A. 704. crassitudo causa stipitationis finium vasorum. X. 746. crassus et lentus calculi causa. XIX. 648. ex humore crasso et fervescente oritur carbunculus. X. 979. et cancer. X. 972sq. crassi glutinosi ignaviae causa. XVI. 543. crassus et fri-

gidus scirrhorum causa. XI. 736. crassus glutinosus scirrhi causa. X. 956. crassi et glutinosi si soli sint, dolorem vehementem non concitant, conjuncti vero cum spiritu halituoso vehementissimum, et cur. X. 863. crassi et glutinosi vias obstruentes tremoris causae sunt. VII. 158. crassus et lentus tumores scirrhosos gignit. X. 879. crassos augent lentes cum salsis carnibus. VI. 528. crassities pulsus alterat. IX. 2.

Humores crassi: fermentationem eorum qualis urina indicet. XIX. 603. 620. crassi et glutinosi antequam purgentur, attenuandi sunt. XVI. 108. crassi attenuandi sunt, tenaces incidendi. XVI. 118. crassos lentosque extenuandi vim habentia remedia. XI. 745. crassos et viscosos secantia. XI. 686. crassos et lentos incidit ampe-lop-rason. XI. 825. crassos mediocriter incident radices ari comestae. XI. 839. crassitiem incidere et extenuare attenuantium officium est. VI. 760. crassos lentosque per urinam defert, nonnunquam et sanguinolentos capparidis radices cortex. XII. 10. crassitudinem incidit chamaedrys. XII. 153. crassos extenuat radix dracontii. XI. 864. crassos incidit, concoquit et discutit ervum. XV. 523. crassis et glutinosis quadrant fomenta mordacia. XV. 519. crassos extergit et incidit semen isopyri. XI. 891. crassos et viscosos incidit et discutit moly s. ruta sylvestris. XII. 82. crassi et glutinosi ubi exuperant, alienissima sunt remedia torporem inducentia. X. 862. crassos in superioribus intestinis infartos incidit oxymel. XV. 685. crassos e pectore et pulmone educit urtica. XI. 818. ad humores crassos lentosque ex pectore et pulmonibus educendos eclegmatis convenienter admiscetur elenii radix. XI. 873. crassos vel lentos in thorace et pulmone tussi rejicit ari radix. VI. 650. ad humores crassos thoracis et pulmonum expurgandos, erva cum melle. VI. 547.

Humor crudus qui dicatur. XVI. 52. crudi duo sunt genera. XVI. 53. crudus qua in re a pure differat. XV. 160. crudus pituitae adnumerandus. VII. 575. ejus notae. ibid. saepe per alvum ducitur, qui ab exercitiis abstinerunt. VII. 575. hujus humoris dignotio. VII. 575. crudus frigidus

est. IX. 460. crudi qui non solum, sed etiam corrupti, mali sunt. X. 826. crudos cur pueri maxime congerant. XVIII. B. 280. crudum pueri praesertim facile coacervant. XVI. 54. crudos reddit aqua frigida. XV. 501. crudi non solum, si quis plura summat, oriuntur, sed etiam si pauciora. XV. 240. crudi alere non possunt. XV. 245. crudum abundare, qualis corporis color denotet. XVI. 11. crudi ubi sunt et copiosi in principio accessionis febris, somnus nocet. XVI. 165.

Humor crudus facile calculum gignit. XVI. 54. 366. crudi et crassi convulsionum causae. XVIII. B. 294. ex humorum crudorum copia aegrotantium symptomata et cura. X. 820 sq. cura si simul corrupti sint. X. 826. crudi quando animi deliquia adducant. X. 845. ex humorum crudorum copia febris symptomata. X. 820 sq. ejusdemque cura. X. 821. crudi cur syncopes causae. X. 844. syncopes inde ortae cura. X. 829. 831. ex humorum crudorum abundantia syncopae vina quatenus conducant, et quibusnam sit abstinendum. X. 833. crudi exuperantis signa. XI. 282. crudi, prorsus cocti, animal nutrire possunt. XV. 596. nutrire prius quam sint cocti nequeunt. X. 844. crudi pigri sunt, et ad motum inepti. XVI. 262.

Humor crudus somnolentos facit. VII. 576. crudus somniculentos reddit. XVI. 222. *Humor crudus*, qui in urinis subsistit, pituita similis videtur. VIII. 176. cruditatem indicant urinae aquosae. XVIII. B. 157. crudorum copiam indicat urina crassa et alba. XIX. 581. crudis agitatis et perturbatis urinae fiunt fermentatae. XVI. 661. crudorum putredinem in venis qualis urina indicet. XIX. 604. crudorum in venis perturbationem significant urinae subsidentiae privatio. XVI. 575. crudos digeri non sinit somnus uberior. X. 823. cruditas quomodo tractanda. XVI. 262. crudorum copiam quomodo *Galenus* curaverit. XI. 286. quatenus foras propellant. XVI. 75. crudis aversantur balneum et aer frigidior et calidior. X. 828 sq. crudorum concoctionem adjuvat potio calida. X. 829. crudorum copiam colligentibus quae vina conducant. VI. 803. crudos conco-

quit vinum falernum. X. 832. erudi in lassitudinibus ubi sunt, vomitus imperandus non est. XVI. 75.

Humor crystallinus oculi. V. 623. XIV. 712. crystallinus post corneam situs. III. 644. crystallinus sensorium oculi. III. 641. visus est organon. II. 864. III. 760. VII. 86. X. 119. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. respondet ei in aure internus finis meatus auditorii. VII. 103. cur non exacte sit sphaericus. III. 789. anteriori in facie tenui tunica vestitus est, posteriore verò tunicae expers. III. 787. situs ejus in corpore vitreo. III. 766. humore vitreo nutritur. III. 761. morbi ejusdem per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glacies aliquando vocatur. V. 623. est pars similis. X. 48. ad crystallinum humorem usque septem circuli. III. 770. ad eum portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa eum humor, qualis in ovis. III. 780. post eum spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. solus a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

Humores dulces omnes flavam bilem generant. XV. 637.

ad *Humores aegre eductiles* *Cosi* comp. XIII. 100.

Humor flatusosus in musculis oscitationis causa. XVI. 166.

Humorum fluentium adhuc revulsio, eorum autem, qui jam partem occuparunt, derivatio medela est. XVI. 155.

Humor quisquis fuerit *frigidus* et humidus in corpore, pituita est. VII. 348. frigidorum redundantiam significat sensus frigidus. XV. 275. frigidiores et pituitosiores generantur ex pluviis continuis. XVII. B. 602. frigidiores et pituitosiores fiunt per imbres. XVI. 442. squaloris aëris in eos effectus. XVI. 442. frigidus et pituitosus generatur in tristitia. XVI. 174. frigidus, crassus, viscosus ventriculos cerebri replens quorumnam morborum causa. XVII. A. 333. frigidus et crassus apoplexie et epilepsie causa. XVII. B. 548. frigidi redundantia quomodo per insomnia se prodat. XVII. A. 214. frigidi redundantiam imber in somno visus in-

dicat. XVI. 219. frigidorum redundantiae in ventriculo cura. X. 820.

Humor glutinosus oppositum habet rhypticon i. e. deterisivum. X. 774. glutinosus ac mucosus causa gangliorum. XVIII. A. 489. glutinosus et mucosus nervorum proprium est alimentum. XVIII. A. 489. glutinosus et crassus scirrhum generat. XI. 104. glutinosi et crassi causae tuberculorum crudorum. XVIII. A. 498. glutinosos cur tussis non expurget. XV. 635. glutinosi et crassi qui abundant, ad purgationes sunt inepti. XVI. 107sq. ad humorem glutinosum ventri infarctum detergendum ptisana. XV. 459. glutinosi in ventriculo contenti vomitum indicant. XVI. 167. ad humorem glutinosum a ventriculo abstergendum vomitus. XVI. 142.

Humores incocti: eorum crassitiem qualesnam urinae doceant. XVII. A. 537. incoctorum copia causa abscessuum. XVII. A. 131.

Humor lentus unde gignatur. X. 880. lenti, crassi et copiosi causae febris diariae. X. 666. lenti et crassi nervorum resolutionis causae. V. 125. humorum malitia causa coxendicum doloris. XVI. 385.

Humor melancholicus qui. VIII. 175. melancholici descriptio. X. 974. melancholici differentiae. VIII. 176. quatuor differentiae. XIX. 364. frigidus est. VII. 633. siccus et frigidus est. XIX. 486. melancholicum quinam non habeant. VIII. 182. quinam autem habeant. VIII. 182. quinam generent, et qui non. XVI. 93. ad humorem melancholicum generandum quinam sint aptissimi. XVI. 17. ejus generationis causae. VIII. 183sq. unde generetur. VIII. 182. XIX. 700. duplex est ejusdem origo. XVIII. B. 278. nascitur in carbunculis ex sanguine putrefacto. VII. 376. melancholici diagnosis. VIII. 183. ejus in morbis diagnosis. VIII. 184sq. melancholicum indicat lingua nigra. XVII. B. 277. melancholicus gignit animi constantiam et firmitatem. XV. 97. XVI. 317. melancholici receptaculum lien. XVII. A. 433. melancholicus lienis nutrimentum. XVI. 368. exuperans perniciosissimus est. XV. 372. timorem gignit et animi demissionem. XVI. 357. qui morbi inde ortum ducant. V. 116. causa apoplexie, con-

xulsionis, caecitatis. XVIII. A. 95. causa desipientiae ferinae. XVI. 780. causa elephantiaseos. XV. 331. melancholicum sequitur febris quartana. VII. 335. melancholicus causa febris quartanae. XVII. A. 433.

Humor melancholicus quartanae periodi causa. XVII. B. 659. causa febris quartanae. XVIII. B. 278. inflammationes scirrhasas gignit. IX. 693. leprae causa. XVI. 442. redundantia ejus causa lienis magni. XVI. 385. causa urinae nigrae. XIX. 580. causa varicum. XVIII. A. 499. viae, quibus evacuatur. V. 117. epithymum educit. X. 977. qua ratione possit evacuari. XVI. 457. si abundat, atram bilem purgamus. XVI. 125. per inferiora semper purgandus. XI. 347. abundantia venae sectionem requirit. XI. 282.

Humor mordax: quatuor ejus differentiae. VII. 551. mordacis soboles est sensus ulcerosus. VII. 553. mordax efficit, ut affecti pungi, quasi multas spinas haberent infixas, se putent. VII. 178. mordens doloris causa quomodo curandus. X. 862. mordax causa dysenteriae. VIII. 25. febris causa. X. 679. mordaces acresque lassitudinis ulcerosae causae. XVI. 592. mordentis in ore ventriculi cura. X. 871. mordacibus quadrant fomenta non mordacia. XV. 519.

Humor mucosus cur in omnibus articulis reperitur. XVIII. A. 528.

Humor niger, subducit eum helleborus et peplium. XV. 537.

Humores nocentes discutit, viscosos extergit, crassos secat pyrethrum, euphorbium, piper. XIII. 274.

Humores pituitosi qui. VIII. 175. IX. 460. in articulis coacervantur. XVIII. A. 98. generationis ex cibis ratio. V. 139. pituitosos congerit aëris humiditas. XVII. B. 574. pituitosi si diu in ventre morantur, quid efficiant. VI. 428. eorumque affectuum cura. VI. 428. pituitosi in cerebro acervati causa febris lethargicae. XVII. B. 646. pituitosum praedominantem significat corporis color candidior. XV. 275. pituitosus causa apoplexiae, convulsionis, caecitatis. XVIII. A. 95. causa cataphorae. XVI. 669. 707. pituitosus in cerebro collectus cataphoram et soporem inducit. VIII. 135. pituitosum sequitur febris quotidiana. VII. 335. pituitosus inflam-

mationes oedematosas gignit. IX. 693. pituitosos habentibus cibi paucitas quomodo conveniat. XVII. B. 78. pituitosus intestinis adhaerens, non est per superiora purgandus. XVI. 123.

Humoris plenitudo, num ut vult Julianus, morborum causa. XVIII. A. 272 sq.

Humores praevalentes ex lingua cognoscuntur. XVII. B. 277.

Humores pravos gignunt fructus autumnales. XVII. B. 577. pravi causae mutationis clementiae in morbis. XVI. 540. pravorum copia causa hydropis anasarca. XVI. 446. pravus pruritus causa. XVII. A. 323. pravi, ventriculum mordentes, causae vertiginis. XIX. 417. pravis qua de causa praegnantibus impleantur. XVII. A. 749. ad humores pravos, qui in intestinis sunt, subvertendos, succus elixi foeni graeci cum melle valet. VI. 538.

Humorum putredo excrementorum fuliginosorum copiam acervat. IX. 272. putredo in vasis duplex genere est. VII. 299. putredinis causa calor externus. XVII. A. 669. putredo quomodo insomniis se prodat. XVII. A. 214. putredo num febrem omnem procreet. VII. 295. putredinem comitatur febris acuta. XVII. A. 482. humoris corporis ad putredinem idonei febris causae. VII. 289. ex humorum putredine ortarum febrium differentiae. X. 751. putredo, quibusnam scopis et indicationibus usi curationem ejus invenire possimus. X. 753. putridos detergit ptisana. VI. 825. putrescentium vacuatio qua via efficienda et quibus remediis. X. 756.

Humor sanguineus omnium mitissimus. XV. 372.

Humores serosi; triplex via, qua e corpore eliminantur. XVII. A. 850.

Humor quidam tenuis inter lentem crystallinam et uveam locatus, et cur. III. 780 sq. tenuium et crassorum abundantiae indicia. XVII. A. 701. tenuitas colliquationis causa. XVII. B. 522. tenues exulcerationem potius quam tumores creant. XVII. A. 704. tenuium et biliosorum malignitas causa maniae. XVII. B. 624.

Humores quando turgere dicantur. XI. 352.

Humores vaporosi: abundantia eorum abscessuum causa. XI. 116.

Humor viscidus causa soporis, epilepsiae et apoplexiae. VIII. 232. viscosi nervos obstruentes, tetanum produciunt. XIV. 738. viscosorum et crassorum excretionem juvat adiantum. XI. 812.

Humor vitiosus: pleni eo horrore et rigore corripiuntur. VII. 633. vitiatos indicat alvi excrementorum foetor. XVI. 217. vitiosus in culpa est, si quis continenter aegrotat. XV. 377. vitiosorum symptomata. VII. 197. vitiosis anima laeditur. IV. 789. vitiosi spiritum alterant. X. 840. vitiosis laborantis casus. X. 857. alius. X. 858. morbi inde oriundi. VII. 211. ex humorum vitio quales morbi oriuntur. XV. 365. vitiosos per urinam deducit asarum, aloë vero expurgat et inferne per ventrem evacuat. XIII. 155. ad humores vitiosos picra. X. 857. portio. XIII. 205. vitiosos corrigunt vina fulva et crassa. X. 837.

Humor vitreus qualis apud *Praxagoram*. XVI. 11. vitreum *Praxagoras* epialon vocare videtur. VII. 347. vitreus est *Praxagorae* pituita frigida. VII. 634. *Philotimo* pituita admodum frigida est. VII. 138. vitreus a *Praxagora* vocatur similis. VIII. 176. vitreus *Praxagorae* omnium humorum frigidissimus. XVI. 585.

Humor vitreus oculi. V. 623. XIV. 712. nutrimentum est humoris crystallini. III. 761. quomodo ipse nutriatur. III. 761. quomodo impediatur, quo minus in partem anteriorem progrediatur. III. 766.

HYACINTHUS, radices ejus et fructus vires et usus. XII. 146 sq. substitui potest anhusae. XIX. 723. ei succedere potest flos isatidis. XIX. 745.

Hyacintho lapidi succedit Beryllus. XIX. 735.

HYAENAE adeps, ei substituendi adipis. XIX. 743. bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. fel cum melle visum acuit, illitum suffusiones tollit. XIV. 241. fel, ei substitui potest fel perdicis. XIX. 746. 747.

HYBI apud *Hippocratem* vocantur gibbi. XVIII. A. 74.

HYBRISTI Oxyrrhinchiti medicamentum ad omnis venenati ictum utile. XIV. 188.

HYDATIDES etiam in hepate generantur. XVIII. A. 165. jam *Galenus*

animalia esse perhibet. XVIII. A. 165. oculorum quomodo auferantur. X. 1019. XIV. 784.

Hydatidis palpebrae, definitio. XIX. 438.

HYDERI symptomata sunt in distributione et sanguinis generatione. VII. 62. in hyderis sanguinis conditio. VIII. 355.

Hyderus hydrops anasarca est. VII. 231.

Hyderi intercutis unde dicti. VII. 213. hyderi causa haemorrhoides retentae. XVI. 795.

Hydericis prosunt cantharides. I. 667. convenit cochlearum caro. XII. 322.

HYDNUM, ejus vires. XII. 147.

HYDRAGOGUM. XI. 325.

HYDRARGYRUS deleterium remedium est. XI. 767. quoad facultates similis ferro et lapidi ignito. XI. 688. nullum ejus fecit *Galenus* periculum. XII. 237.

HYDRELAEO crassiorum partium est, quam ut imbibi penitus possit. XI. 594. ex aqua et oleo compositum est. XI. 594. ad pus movendum optimum. XI. 732. ex hydrelaeo et pane cocto cataplasma ad crustas decedentes. XI. 138. ex hydrelaeo et lithargyro emplastrum. XIII. 399.

HYDRENTEROCELE, definitio. XIX. 448.

ad *HYDRUM* theriaca *Andromachi* senioris. XIV. 34. ad hydri ictum theriace. XIV. 90.

HYDROCELE, definitio. VII. 729. XIX. 447. humor in ea alienus a corporis substantia tota natura est. X. 987. cura. X. 988. ad hydrocelen bdellium. XI. 850. cura chirurgica. XIV. 788.

HYDROCEPHALUS, definitio. XIX. 443. *Hydrocephali* quatuor species. XIV. 782. cura chirurgica. XIV. 783.

HYDROCIRSOCELE, definitio. XIX. 448.

HYDROMPHALI. XIV. 786.

HYDROMPHALON, definitio. XIX. 444.

HYDROPHOBI qui dicantur. X. 627.

HYDROPHOBIA, definitio. XIX. 418. describitur. XIV. 195. 278. quonam post morsum canis rabidi tempore eveniat. XVI. 621. ad *Hydrophobiam* antidota. XIV. 195 sq. antidotum ex *Aphrodae* commentariis. XIV. 207. ejusdem pilula. XIV. 208. hydropho-

biam ex morsu canis rabidi praeservans emplastrum *Heræ* album. XIII. 431. ad hydrophobiam a morsu, hepar canis rabidi. XII. 335. pilula *Nicostrati*. XIV. 208. praecavens potio. XIV. 170. theriaca. XIV. 277.

HYDROPIPER, ejus vires et usus. XII. 147.

HYDROPICI rivos oculos habent et calvi sunt. XVII. A. 468.

HYDROPS: species tres ex sententia neotericorum: *Hippocrates* duas accipit. XIV. 746. duas differentias accipit *Hippocrates* earumque victus rationem determinat. XV. 890. hyposarcidius (vel episarcidius) *Hippocrates* qualis. XV. 890. 891. species quidam quatuor accipiunt. XV. 891. affectus frigidus est. VII. 609. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. imbecillius morbus est. VII. 260. generationis theoria secundum *Erasistratum*. II. 109. omnem omnino morbum potest concomitare. XVII. A. 666. num sine organicis affectionibus fieri possit. VIII. 379. tussis in eo periculosa. XVIII. A. 153. coloris corporis mutatio symptoma est. VII. 75. pulsus conditio. VIII. 490. pulsus conditiones earumque causae. IX. 200sq. pulsus latus est. IX. 521. pulsus undosi et vermiculantes sunt. IX. 312. respiratio qualis. VII. 781. sanguinis conditio. XIX. 487.

Hydrops causae occasionales. II. 109. VIII. 353. XIV. 746. fiunt hydrofici, qui a morbis immodice se satiant. VII. 213. citra viscerum inflammationem causae. IX. 416. causa cordis intemperiei humidae. IX. 388. causa dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. haemorrhagiae. XVII. B. 503. haemorrhoides suppressae aut nimium fluentes. XV. 328. haemorrhoides incaute curatae. XVIII. A. 21. lienis vitia. XVII. B. 622. non semper sequitur lienis scirrhum, hepatis autem necessario. IX. 415. causae sunt morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. alba pituita. XVIII. A. 191. pituita per totum corpus distributa. VII. 224. ex quartana. VII. 470. procreationis sanguinis frustratione oritur. XVIII. A. 22. nimia vacuatio. X. 638. quaenam vina efficiant. VI. 338. a hepate orti symptomata subsecutiva. XVIII. B. 116.

Hydrops si flavae bilis aut nigrae eliciens medicamentum propinatur, au-

tur morbus. XV. 72. ex acutis morbis omnis malus. XVIII. B. 110. si aqua ex venis in ventrem fluxerit, morbi fit solutio. XVIII. A. 24. ex acutis morbis omnes mali. VII. 935. si ex acuto morbo coepit, omnis malus est. IX. 890. principia, quibus ab ilibus et lumbis fiunt, pedes tumet et diarrhoeae diuturnae detinent. XVIII. B. 114. si tumorem in cruribus habeat tussiens, malum. XVII. A. 471. tussis vehemens quomodo curetur secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470. tussis succedens malum. XVIII. A. 56. orta in eo ulcera difficile sanantur. XVIII. A. 18. qui uruntur vel secantur aqua confertim effluente intereunt. XVIII. A. 38. maniae remedium. XVIII. A. 105.

Hydrops cura. XI. 145. XIV. 747. curant remedia aquam ducentia. XV. 72. in hydrope humor non sine noxa semel totus vacuari potest. XI. 49. incipiens quomodo curetur. XVII. A. 902. statim ab initio purgationem requirit. XVI. 111. ubi constiterit, addenda sunt, quae pituitam per sedem educunt. XVI. 112. nonnunquam *Galenus* eum sanguinis detractioe sanavit. XI. 166. cura chirurgica. XIV. 786. adhibita punctio aquam eliminamus. X. 988. ad hydropem remedia parabilia. XIV. 379. 539. laborantes Alexandriae *Galenus* vidit aegyptiae terrae luto uti, ita, ut sibi suras, femora, cubitos, brachia, tergum, latera pectusque inungerent, ac perspicue juvarentur. XII. 177. curat eum aqua mineralis ad Mytilenem. X. 996. bovis stercus aridum ustum. XIV. 241. conducunt cantharides. I. 667. doliare vaporarium commendatum a *Chrysippo*. IV. 495. medicamenta composita ad eum: ex *Andromacho* remedia. XIII. 262. ex *Archigenis* secundo libro medicamentorum secundum genus. XIII. 262. quae *Asclepiades* conscripsit. XIII. 256. medicamenta ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 248. ad incipientem catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. confectio. XIII. 223. confectio *Biennii*. XIII. 266. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum Bithynum. XIII. 260. ad incipientem emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. emplastrum tonsoris. XIII. 260.

epithemata. XIV. 463. epithema ex *Critone*. XIII. 257. epithema, quod adjacentem humorem absorbet. XIII. 257. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. remedium ab *Hippocrate* praescriptum. XV. 917. *Macedonis* compositio renalis. XIII. 324. malagma. XIII. 982. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. 342. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. malagma ex cedria. XIII. 249. malagma *Cleopantis*. XIII. 985. malagma *Damocratis*. XIII. 224. malagma ex bacis lauri. XIII. 259. malagma ex seminibus, quo *Olympius* usus est. XIII. 261. malagma polyarchion. XIII. 184. malagma poterium inscriptum. XIII. 258. et aliud ibid. ad inveteratos panacea *Musae*. XIII. 104. pastillus *Chrysermi*. XIII. 243. idonea potio (ex cantharidibus). XV. 912. potio. XIII. 205. potiones. XIV. 462. theriaca. XIV. 275. 303. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35.

Hydrops anasarca, definitio. XIX. 424. qualis sit morbus et unde oriatur. XVI. 446. quomodo fiat. II. 24. de ejus generatione *Erasistrati* sententia. XVI. 447. morbus est frigidus et humidus. I. 522. pedum oedema conjunctum habet. XVIII. B. 114. autumnalis morbus. V. 694. respirationis conditio. IV. 501. ex primis pluviis, ubi post multam siccitatem futura pluvia est, praediei potest. XVI. 446. variae ejusdem causae. XVI. 447. causa potus aquae stagnantis. XVI. 436. causa aquae vitatae usus. XVI. 364. ex accumulatione, excrementi in carnibus fit. VII. 231. excrementi serosi redundantia. VII. 224. haemorrhoides suppressae. XVI. 458. haemorrhagia. XVII. B. 166. humorum crudorum abundantia. XVII. A. 721. humor melancholicus. XVI. 300. anasarca inflammationes adducunt, si crudae et in scirrhi natura permanerint. XIV. 745. causa est lienis affectio. XVI. 369. fit frustrata sanguinis procreatione. XVI. 455. causa est sanguificationis opus vitiatum. XVIII. B. 112. ex pituita habentes quomodo sint purgandi. XVI. 124.

Hydrops anasarca cura: non eget venaesecione. XV. 892. quum incipit, interdum eget venaesecione. XV. 892. aquae dulcis potio et lavacrum ei adversissima. XI. 393. aquae nitrosae, sulfurosae et bituminosae sunt

peritiles. XI. 393. ad hydropem anasarca commendantur carnes *Erinaei*. XII. 321. cochleae tritae imponantur. XII. 355. hicesium nigrum. XIII. 781. sanat *Pyrites*. XII. 200. quidam commendabant sanguinem caprarum. XII. 259. eo laborantes medicus in Mysia bubulo stercore oblinivit et soli dein exposuit. XII. 301. stercus caprinum. XII. 298. theriaca. XIV. 275.

Hydrops ascites, definitio. XIX. 424. humor collectus alienus a corporis substantia est. X. 987. unde nomen acceperit. XVII. B. 670. ejus causa frigiditas. XVII. B. 670. quomodo dignoscatur. VIII. 951. exhibent *Chamaeleontis* albi radicem. XII. 154. in hydropse ascite hydragogum dandum est. XI. 348.

Hydrops ad matellum s. matulam. IX. 597. idem quod diabetes. VIII. 394. symptoma est. VII. 80.

Hydrops siccus i. q. tympania. XVII. B. 669.

Hydrops tympanias, definitio. XIX. 424.

HYGIAENI *Hipparchi* compositio ad ischiadas. XIII. 353.

HYGIDION appellatum collyrium. XII. 761.

HYGIEINE, quae praesentem sanitatem tæquet, qua in re consistat. I. 301. et quomodo in usum vocanda. I. 302. qua in re consistat. V. 837. et quomodo agat. V. 838. utrum sit medicinae an gymnasticae pars. V. 806. quomodo dividi possit. V. 884. hygieinen qui exercet, exercitationum species cognoscere debet. VI. 135.

HYGIEINUS vocatur, qui hygieinen exercet. VI. 135.

HYGIEINI collyrium aureum ad corrosos angulos et scabros affectus. XII. 788. emplastrum ad achores capitis. XII. 488. emplastrum. XIII. 747. XIII. 512.

HYMETTION mel a monte *Hymetto* nomen habet. XIV. 268. ad antidota bonum. XIV. 22.

HYOIDES os. XIV. 721. etiam lambdoides. s. hypsiloides vocatur. III. 591. XVIII. B. 957. usus. III. 591. ligamenta, eorumque usus. III. 593. musculi inde ortum ducentes. III. 591. XVIII. B. 957. 958. sursum ad maxillam adducens musculus. XVIII. B. 960.

HYOSCYAMI vires et usus (cfer. al-

tercum) XII. 147. herba condensat. XI. 751. anodynum est. XI. 767. frigidus est. XI. 421. stupefacit. XVII. A. 904. semen vocatur a *Philone* faba suis *Arcadicæ*, quandoquidem aprum *Erymanthium Hercules* occidisse fertur, qui in *Arcadum* terra fuit connutritus. XIII. 271. semen stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. ei substituenda remedia. XIX. 745. pro dorycnio. XIX. 728. in pleuritide non adhibendus. XV. 489. semen qua ratione mortem inducat. XI. 596. hyoscyamus vehementi frigore enecat. VII. 14. ad erysipelas utilis. X. 951. ad hyoscyamum antidota. XIV. 139. theriaca galene dicta. XIV. 33.

HYPERCOON, ejus vires. XII. 148.

HYPELATA remedia quae. X. 527.

HYPERNE mystax *Homero* vocatur. XIV. 703.

HYPERICUM, ejus vires et usus. XII. 148. ei succedit anethi semen. XIX. 745. *Hyperici* species androsaemon est. XI. 830.

HYPERSARCOSIS, ejus cura. X. 200 sq.

HYPOCHONDRIA, definitio. XIV. 705. per *v* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. hypochondrii conditio de morbi natura nos certiores reddit. XVI. 244. hypochondriorum conditio in morbis consideranda est. XVI. 202. optimum (in morbis) secundum *Hippocratem* quodnam. XVI. 244. XVII. A. 581. XVII. B. 533. optima sunt, quae naturalibus quam simillima. XVIII. B. 85. inaequaliter affectum esse quando dicatur. XVIII. B. 87. hypochondrii conditio, ubi facies apparet hippocratica. XV. 623. hypochondria resiccat spiritus densus. VII. 914. ex hypochondriis febres oriuntur. XVI. 245. ad hypochondria ardentia cur sit praestantior succus uvae acerbae, quam acetum. XI. 659.

Hypochondria: ardorem non extinguunt sed auget dejectio spumosa. XV. 662. hypochondria quibus cibis non coctis attolluntur, longior somnus confert. XV. 218. contensionem submollem qualem *Hippocrates* vocet. XVII. A. 615. 791. contentio cum comate parotides attollit. XVI. 839. dextri contentio quando recidivas facere consueverit. XVII. A. 940. dextri contentio causa recidivarum. XVII. A. 422. hypochondriorum contentiones

saepe solvit haemorrhagia. XVII. A. 421. crassa meliora, macilentia prava. XVII. B. 533. distenta et inflata ad purgationem inepta sunt. XI. 351. flatibus distenta ad purgationem sunt inepta. XVI. 64. 108. XVII. B. 448. ad hypochondriorum distentiones malagma *Nilo* inscriptum. XIII. 181.

Hypochondria: ad hypochondrii dolores in febribus cum vocis privatione, sudore si (non) solvantur, maligni. XVI. 687sq. dolores sine inflammatione ortos tollit febris. XVIII. A. 64. dolores ad testes aut crura delati judicant morbos acutos. — ex hypochondrii dolore febres malignae quaeam sint. XVI. 632. in hypochondrio dolores, qui refrigerata febre relinquuntur, malum. (*Hipp.*) XVI. 529. ad hypochondriorum dolores malagma *Amythaonis*. XIII. 983. hypochondriorum extenuatio non tuta est ad purgationes. XVI. 244. hypochondria hirsuta cor calidum et siccum denunciant. I. 334. inflantur in crudorum humorum abundantia. X. 821. inflat lac. XVII. B. 873. hypochondriis, quae levi ex causa inflantur, lac non conducit. VI. 687. inflatis lac inimicissimum. XVII. B. 873. hypochondrium intenditur, si pedes frigescent. XV. 800. quibus intenta sunt, hi purgandi non sunt. XV. 900. 905. intro trahuntur, quibus vox acuitur. XVI. 606sq. causae, quae efficiunt, ut intro trahantur. XVI. 607. XVII. A. 587.

Hypochondria mollia et dura esse quomodo cognoscatur. XVIII. B. 86. sin phlegmone laborent, aut doleant, aut tensa sint aut ambo non aequaliter se habeant, malum. XVIII. B. 85sq. ad hypochondrii phlegmonas ceratum ex oesipo. X. 965. hypochondria sublata quibus murmurant, succedente lumborum dolore, alvi humectantur. XVII. B. 761. tensionis causae. XVIII. B. 87. tensio cum capitis gravitate et surditate sanguinis profusionem denuntiat. XVI. 812. sublonga tensio signum sec. *Hipp.* sanguinis eruptionis. XVI. 806. sublonga tensio quomodo fiat. XVI. 807sq. tumentia (inflammata) venaesectionem ante omnia postulant. XV. 768sq. tumor circa principia morbi mortem brevi futuram docet. XVIII. B. 92. si vero febris vigesimum diem superet, nec tumor interea considat, in

suppurationem vertitur. XVIII. B. 93. tumor durus et dolorificus pessimus, si totum hypochondr. occuparit, si unam partem minus periculi habet. XVIII. B. 91. tumores cur citius quam qui in ventre sunt, suppurentur. XVIII. B. 100. tumor solvit profluvium ex naribus. XVIII. B. 94. in quibusnam individuis sanguinis profluvium sit expectandum. XVIII. B. 96. tumores dolentes, duri et magni mortis periculum inducunt. XVIII. B. 99. tumores molles, doloris expertes, quique digito cedunt, tardius judicantur, et minus sunt perniciosi. XVIII. B. 97. in quibus, si febris intra 60 dies non solvatur, nec tumor consideat, quid accidat. XVIII. B. 98. tumores molles diuturniores sunt. XVIII. B. 99.

Hypochondria fatigat spiritus densior. XV. 486. hypochondrii gratum remedium chamaemelum. XI. 563. amicum est lini semen. XI. 563. hypochondria cataplasmate ex lini semine obducere convenit in lateris dolore. XV. 857. hypochondrii placidum est oxymel subacidum. XV. 683. hypochondriorum visceribus noxia mulsa est, si ptisanæ superbibatur. XV. 674. ad hypochondriorum vitio laborantes remedia. XIV. 450sq. hypochondrii inflammationi non conducit rosaceum. XI. 563. ad hypochondriorum sudores a partu. XIV. 482.

Hypochondriam cur sequatur tristitia melancholica. VIII. 179.

Hypochondriacus affectus, ejus symptomata. XIX. 708. et cura. 710sq.

Hypochondriacus morbus qui. VIII. 192.

Hypochondriasis, ejus symptomata a *Diocle* scripta. VIII. 185. ejus effectus. VIII. 342.

HYPOCHYMA nullius similarium morbus est, sed oculi totius ut organon. X. 119. cura. X. 990. 1019.

HYPOCYSTIS, ejus facultates medicae. XII. 27. in principio tertii ordinis siccantium est. XI. 788. usus in haemorrhagiis. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. ejus semini et succo succedanea remedia. XIX. 745. succus pro olivæ lacryma. XIX. 728. pro balaustio. XIX. 726.

HYPODESMIDAE, definitio. XVIII. B. 785.

HYPOGLOSSIDES confectiones: *Hy-*

poglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. *Charixenis* ad arteriam exasperatam et vocem interceptam. XIII. 50. confectio *Dioscoridis*. XIII. 51. *Scribonii Largi* ad vocem interceptam. XIII. 51.

HYPOGLOSSUM, unde ita vocatum. XII. 148. vires ejus. 149.

HYPOPHASES, ὑποφάσεις s. ὑποφάσις, oculorum unde sit deductum verbum, et quid significet. XVIII. B. 52.

HYPOPHORA est ulcus dehiscens. XIII. 870. ad hypophoram emplastrum ex scilla. XIII. 870.

HYPOPTHALMIUM id. q. *Hypopion*. XII. 804.

HYPOPION, definitio. XIV. 774. quid sit — quid *Hippocrates* et alii eo significant. XII. 804. generalis ei medendi methodus. XII. 805. (confer sugillationes.) cura. X. 1019. quomodo *Justus* medicus ocularius sanaverit. X. 1019.

HYPOSARCIDIUS hydrops. XVI. 448.

HYPOSPADIAEI qui, et cur generare nequeant. IV. 221. XIV. 787. cura chirurgica. XIV. 787.

HYPOSPADIAS, definitio. XIX. 445.

HYPOSPATHISMUS, quomodo peragatur. XIV. 784. in fronte fit, cum oculi fluunt. XIV. 781.

HYPOSPHAGMA, definitio. XIV. 773.

XIX. 441. hyposphagmate laborantes omnia rubra vident. VII. 99. ad hyposphagmata oculorum remedia. XII. 796. XIV. 347.

HYPOSTASIS quando sedimentum urinae vocetur. XIX. 585. (confer *Urinae* sedimentum.)

HYPOZOMA ab *Aristotele* diaphragma vocatur. VIII. 328.

HYPSILOIDES os vid. Os hyoides.

HYSSOPUS, ejus vires. XII. 149. in mulso coquens conducit, quibus succi crudi intus copia est. VI. 279. pro pulegio. XIX. 727. ei succedit thymus. XIX. 746. pro ejus cera substitui posset medulla vitulina. XIX. 745.

HYSTERA uterus vocatur. XVI. 177. cur dicatur uterus. XIX. 362.

HYSTERIA, et uteri suffocatio et spirationis ob uterum ablatio vocatur. VIII. 414. ejus multiplices differentiae sunt. VIII. 414. cognitionis modus secundum *Hippocratem*. XV. 917. quatenam mulieres ei sint obnoxiae,

et cur. VIII. 417. num in hystericis subsultibus respiratio cesset nec ne. VIII. 415. symptomata. XIII. 319. XVI. 339. curandi ratio. XIII. 320. ad solum uterum eam pertinere unde concludendum. VIII. 424. symptomata ad uterum referenda sunt. XVI. 179. qua de causa corpus in ea refrigescat. VIII. 417. pulsus ejusque causae. VIII. 489. IX. 197. convulsiones sine febre faciles sunt. XVI. 772. causae. XVI. 178. causa seminis retentio. VIII. 417 sq. semen re-

tentum magis quam menstrua eam gignere, argumenta. VIII. 424. cura. XVI. 181. ad hysteriam antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. aster stomachicus. XIII. 166. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. sanare dicuntur opercula purpurarum. XI. 348. sternutamentum. XVII. B. 824.

Hysterica suffocatio strangulatio non est sed apnoea. XVII. B. 824.

Hystericae quaedam mulieres sensu et motu expertes jacent. XVI. 177. omnes num moriantur. XVI. 177 sq.

I.

I character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

JACERE supinum, manibus, collo curribusque porrectis non bonum. XVIII. B. 58.

JACTATIO adest in tertianis. VII. 466. jactationis causae. XVI. 665. cum jactatione et sine vomitu qui exacerbantur, male habent. (*Hipp.*) XVI. 665. jactationis membrorum causae dejectiones biliosae et spumosae sunt. XV. 662. jactationes excitat alium. XV. 871. provocat inedia. XI. 199. jactationes phrenitidis indicium. XVI. 562. jactationi vinum dilutum et lac convenit. XVII. A. 477.

JASPIS viridis, ejus vires. XII. 207. substitui potest smaragdo. XIX. 735.

IBERIS a *Damocrate* describitur, videtur esse *Lepidium*, a regione appellatione ducta, in qua amicus ejus curatus est. XIII. 350. de ea etiam *Archigenes* scribit, *lepidium* ipsam appellans. XIII. 353.

IBIGA vide *Chamaepitys*.

IBIS, clysterum usus ab hac ave profectus esse dicitur. XIV. 675. fimus pro aloë sumi potest. XIX. 724. stercus pro erini foliis. XIX. 729.

ICHNEUMONIS fel pro felle viperae. XIX. 746. stercus pro eo aeluri. XIX. 733.

Ἰχνοῦς cutis vocatur, pedi subjecta. XVIII. B. 439.

ICHOR in ulceribus quid. XV. 346. ichoris noxae. XV. 347. ichor, qui sanguinis serum est, mitis, qui vero atrae bilis, quae acida est, ferus.

XV. 345. XVII. A. 983. sanguinis mitissimus. XV. 346.

ICHTHYOCOLLA pro glutine taurino. XIX. 745. ulceribus malignis idonea. XIII. 662.

ICODOTI compositio ad obturationes ani, qua *Astainus* curatus est. XIII. 311.

ICOSAEDRA aquae principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

ICTERUS definit. XIV. 735. XIX. 423. quatuor ejus species statuunt *Cnidii*. XV. 364. 428. morbus est acutus. XIV. 730. generationis modi. XVI. 376. ex bilis pallidae per corpus distributione fit. VII. 223. symptomata. XIV. 735. coloris mutatio secretionis est symptoma. VII. 72. 74. excrementorum conditio. III. 360. VIII. 373. dejectiones quo respectu sint albae dicendae. XVI. 542. ictero laborantes omnia pallida vident. VII. 99. pulsus conditio. VIII. 491. ejusque causae. IX. 202. sudor amarus in eo est. VI. 250. qui morbus aestivus est, quando auctumno etiam fiat. XVI. 376. quibusnam sub conditionibus vere etiam oriri possit. XVI. 378. futuri indicia secundum *Hippocratem*. XVI. 811. num in eo hepar semper locus sit affectus, an etiam alius quidam affectus hoc symptoma efficiat. VIII. 354 sq. a flava bile oritur. V. 123. XI. 74. ejus causa proxima hepatis affectio. XVI. 297. XVII. B. 742. quidam secundum naturam icterici sunt ex prima confirmatione. XVI. 297.

Icteri causa hepatis obstructio. VII. 78. XVIII. A. 66. lienis affectio. XVI. 369. *Icterus* criticus. XVII. B. 742. symptomaticus. XVII. B. 749. species ejusdem, quae ob imbecillitatem vesiculae felleae accidit. VIII. 373. a *Galeno* observatus est ex morbo hepatis simul et lienis, peculiaris. VIII. 378. a liene aegrotante ortum trahens, nigrior. II. 133. eo laborantes non admodum sunt flatulenti. XVII. B. 886. fatuitas succedens mala. XVI. 573. (ex inflammatione ortus) si jecur in eo scirrhum fiat, malum. XVIII. A. 66. in febribus ante diem septimum pravus. XVI. 376. XVII. A. 537, XVII. B. 742. post septimum bonus. XVII. B. 744. cum rigore in febre biliosa eam solvit, sine rigore letalis est. XV. 859. superveniens iis, qui mente alienati sunt, malum. XVI. 573.

Icteri cura. XIV. 735. quomodo sit curandus. XVI. 112. eo laborantes in febribus purgandi non sunt. XV. 901. ictERICI ex febribus, proruente nimirum ad cutem bilioso humore, facile curantur; et quomodo. XIII. 228. icterum ex hepatis obstructione bilem ducens remedium sanat. XV. 73. ictero laborantibus bilem ducentia medicamenta danda sunt. XVI. 125. ad icterum remedia. XIV. 376. 455. 551. 552. ad icterum qui ob vasorum circa hepar obstructionem fit, et eum, qui ex inflammatione fit, medicamenta composita. XIII. 229. medimenta quae *Andromachus* tradidit. XIII. 230. agarici radix. XI. 812. antidotum. XIV. 164. antidotus *Galli*. XIII. 203. et nectarea. ibid. medicamenta composita quae *Archigenes* conscripsit. XIII. 234. quae *Asclepiades* scripsit in tertio internorum. XIII. 231. athanasia antidotus. XIII. 203. atriplicis semen. XI. 843. calamintha. XII. 6. chamaepitys. XII. 155. ab obstructione hepatis chelidonii majoris radix. XII. 156. cholagogum dandum est. XI. 348.

ad *Icterus* utile ducunt cornu cervi ustum. XII. 335. contra icterum *Critonis* medicamenta naribus infundenda. XII. 588. radix Cyclamini, non solum quoniam hepar expurgat, sed etiam, quae in toto corpore bilis fuerit, eam per sudorem ejiciat. XII. 51. hippomarathrum s. foeniculum agreste. XII. 68. remedium

quod in nares fundi debet. XIV. 458. *Nicerati* compositio. XIII. 232. *Nicerati* errhinum. XIII. 233. pastillus quo usus est *Charixenes*. XIII. 238. potio. XIII. 205. Sphondylii fructus. XII. 135. stercora caprina ex vino pota. XII. 299. terrae intestinum. XIV. 242. theriaca. XIV. 302. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

Ictus in pulsu quid. VIII. 457. 917. in distentione arteriae multorum pulsum comes est. VIII. 917sq. multorum pulsum comes est. VIII. 918. ad vim ictus multum refert durities arteriae tunicae. VIII. 801. violentus in pulsu qui. VIII. 918. ictus *apum* juvat stercus bubulum. XII. 300. malva. XIV. 539. theriaca. XIV. 91. *ferarum* ictus quomodo curandi. XI. 764. XIV. 502. 797. agarici radix. XI. 812. remedia amara. XIV. 29. quaedam antidota. XIII. 205. XIV. 1. antidotus *Codii* Tusci. XIV. 147. antidotus mithridation. XIV. 165. betonica. XII. 24. emplastrum. XIV. 198. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. emplastrum sacrum. XIII. 778. equorum lichenes. XII. 342. lemnia terra. XII. 174. theriaca. XIV. 90. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. ad *phalangiorum* ictus composita *Andreae*. XIV. 180. remedium anodynum. XIV. 176. antidotum. XIV. 203. 204. antidotus *Antiochi*. XIV. 202. remedium ex *Apollodori* commentariis. XIV. 181. *Charitonis* circulatoris. XIV. 180. *Diophanti*. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithema *Siminae* circulatoris. XIV. 182. 183. *Heracidis* Tarentini. XIV. 182. *Siminae* Medi. XIV. 180. theriaca. XIV. 91. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. theriaca *Antiochi* Philometoris. XIV. 186. ad *scorpionum* ictus *Abascanti* remedium. XIV. 177. anodynum. XIV. 176. antidotus *Antiochi*. XIV. 202. *Diophanti* remedium. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithemata. XIV. 179. antidotus *Galli*. XIV. 203. pastilli. XIV. 176. sapphirus epota. XII. 207. theriaca. XIV. 91. theriaca *Andromachi*. XIV. 33. theriaca *Antiochi*. XIV. 186. vinculum superioribus partibus injectum. VIII. 197. *Zoili* medicamentum. XIV. 178.

IDAEAE radices facultates. XI. 888.

IDEA, definitio. XIX. 248. ideam

Hippocrates vocat alimenti formam et speciem. XV. 242.

IDIOTAE qui dicantur. XVI. 176. *Idiotae* medicamentum ad splenitidem. XIII. 245.

ut IDIUS infusum ad dysent. XIII. 297.

JECUR vide HEPAR.

JEJUNI somnia habent conspicua. XVI. 525.

JEJUNIUM quinam facile ferant, et qui non. XVII. B. 400sq. salivae ex eo mutatio. XI. 674. longum habitum biliosum efficit. XI. 674. magnum tremoris causa. VII. 601.

JEJUNUM intestinum unde vocatum. III. 345. circumvolvitur ac flectitur. III. 345. structura et functio. III. 348. XIV. 714. venae. II. 784. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422. stercoris in eo collecti notae. XVI. 146. vulnera cur insanabilia. X. 419.

IGNAVIAE causae. XVI. 543.

IGNIS quomodo fiat. XV. 30. ventilatione accenditur. XVII. B. 316. simpliciter calidus est. XI. 549. calidus et siccus est. XIX. 486. plane non congelatur. XI. 411. laudes. XIV. 288. ignem cur quidam elementum ducant. I. 443. qui elementum dicunt, aërem, aquam et terram ex eo generari ducunt. XV. 28. quinam elementum duxerint. XIX. 243. hominis elementum. XIV. 696. esse hominem quidam dicunt. XV. 27. a quibusdam accipitur spiritus primus in mundo. XIX. 160. de eo *Lyci* sententia falsa. XVIII. A. 224. partes secundum *Platonem* pyramidis speciem habent. V. 668. secundum *Platonem* ex minutissimis constat particulis. V. 705. secundum *Platonem* causa omnium naturae operum. V. 702. secundum *Pythagoram* mundi principium. XIX. 266. ex pyramide factum putat *Pythagoras*. XIX. 266. cujusdam aëreae etiam substantiae particeps est. XV. 95. non omnis tenuium partium est. XI. 423. facultates. XI. 399. calor summus inest. XV. 51. in generatione dignitas. VI. 4. haemorrhagias sistit. X. 315. aqua ei adversissima. XI. 412. respondet ei flava bilis. V. 676. XVI. 25. febrem *Hippocrates* vocare consuevit. XVII. A. 264. magnum *Hippocrates* febrem vocat. XV. 456. sacer, definitio. XIX. 441. sacer a biliosa fluxione oritur.

XVII. A. 659. epidemice grassans ab *Hippocrate* commemoratur. XVII. A. 659.

IGNORANTIA apud *Thucydidem* idem est quod fatuitas. XVI. 696. cum rigore malum. XVI. 648. quid doceat. XVI. 648. secundum ignorantiam quando vita gubernetur. V. 596.

Ilei cruciatus autumnalis morbus. V. 694. XVI. 27.

ILEUS et *volvulus* idem morbus. XVII. A. 629. definitio. XIX. 423. morbus acutus est. XIV. 730. quomodo oriatur. XVIII. A. 68. in ilei speciebus privatio adest facultatis ventris excreticis et propultricis. VII. 69. causae. VII. 37. causa est intestinorum motus privatio. VII. 220. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. praecipua ejus symptomata. XVII. A. 627. XVIII. A. 68. diagnosis. XVII. A. 628. in ileo stercus vomitu ejicitur. VII. 219. XIII. 148. quomodo stercoris vomitus oriatur. II. 195. graveolens qualis apud *Hippocratem*. XVI. 824. ex ileo graveolente cum febre acuta et hypochondrio sublimi parctides letales. XVI. 822. vomitus, singultus, convulsio aut desipientia in eo inaleum. XVIII. A. 110. ex stranguria secundum *Hippocratem* letalis. XVIII. A. 68. ileum ex stranguria oriri negat *Galenus*. XVIII. A. 69. absurde quidam eum dicunt febre juvari. XVIII. A. 69. ileo laborantis mulieris casus. XVII. A. 625. ilei mollis cura. XVII. A. 477. ad ileum remedia. XIV. 452. 453. clysteres acres. XVI. 146. colica admirabilis. XIII. 278. *Sigonis* colica. XIII. 285. isotheos confectio. XIII. 66.

ILEX vehementius quam quercus adstringit. XI. 866. ilicis fructus acerbus perseverat. XI. 648. ilicum glandes vitare expedit ut alimentum et cur. VI. 778.

ILIA, definitio. XIV. 705. *Hippocrates* vocat *ἰλιάς*. XVIII. B. 519. *Hippocrates* *νεφρίτις* vocat. XVIII. A. 589. quatenus corporis regiones vocentur. XVIII. A. 589. *Ilii* abscessus ex gibbositate. XVIII. A. 507.

ILIGNA glans parum alimenti habet, et pravi succi est. VI. 621.

ILINGUS qui morbus et unde oriatur. XVII. B. 611.

ILIUM ossa. II. 772.

ILLAQUEATIO palpebrarum manua-
lis operatio est. XV. 918.

ILLINITIO *Patroclo* Caesaris liberto
composita. XIII. 1019.

ILLISIO, definitio. VII. 39.

Illitiones *Andromachistomaticae*. XII.
943. ad aphtas. XII. 1000. ad in-
flammatam columellam *Apollonii*. XII.
979. mordaces, quae e vestigio flu-
xionem oculorum cohibent. XII. 744.
ad dolores oculorum *Glauci*. XII. 743.
stomaticae, quas *Asclepiades* scripsit.
XII. 947.

ILLITUS ad febricitantes. XIV. 516.
coctus ad lichenis inveteratos. XII.
834. lichenicus *Heraclicidae Tarentini*.
XII. 835. *Dionysii*. XII. 835. *Socra-*
tionis. XII. 835. stomaticus ex se-
mine rutae sylvestris ad anginas.
XII. 938.

ILLOSIS quid. III. 806.

ILLOTI pruritu infestantur. VII. 197.

ILLYRII quales capillos habeant. I.
618.

ILLYRIS concoctorium est et atte-
nuatorium medicamentum. XIII. 277.
*η*u heminam significat. XIX. 751.

IMAGINATRIS functionis laesiones
quae. VII. 60.

IMAGINATIO (confer *Phantasia*) an
sit vera. XIX. 302. imaginationis
matris in foetum vis historia insignis.
XIV. 253 sq. imaginationes melan-
cholicorum. VIII. 190.

Imagines somnis implexas abigit the-
riaca. XIV. 271.

IMBECILLA vitae negotia quae. XVII.
B. 180.

IMBECILLI (s. *imbecilles*) fiunt, qui
bis die comedere consueverunt, si
non prandant. X. 544. fiunt, qui
prandere non assueti prandiunt. XV.
552. 559. quomodo hi curentur. XV.
556. imbecilliores et salubriores ex-
istunt, qui probe perspirant. XV. 379.
imbecillis quatenus cataclysmata con-
ducant. XV. 199. pisces conducunt
molli carne praediti. VI. 726. victus
ratio. XV. 202 sq.

IMBECILLITAS animi secundum *Chry-*
sippum causa eorum, quae minus rec-
te fiunt. V. 403. imbecillitatem ani-
mi affectibus succumbere demonstrat.
V. 406. actionum imbecillitas, sine
vasorum evacuatione, malum. XVI.
597. facultatis naturalis et vitalis de-
terrimum. XVI. 598. imbecillitatem fa-
cultatis indicat urina alba. XIX. 604.
imbecillitas functionum nondum mor-

bus est. VI. 19. summa letalis est.
XV. 805. imbecillitas ventriculi, de-
finitio. VII. 67. imbecillitatis virium
in morbis acutis causae. XV. 606. im-
becillitatem virium indicat urina alba
et tenuis. XIX. 577. imbecillitatis
signum extenuatio est. XVII. B. 520.
signum urina tenuis et pallida. XIX.
578. imbecillitas qualem victum prae-
scribat. XV. 582 sq. (conferantur de
imbecillitatibus facultatum et organo-
rum singulorum partim organa ipsa,
partim facultates diversae.)

IMBER (confer *Pluvia*) in somno
visus quid denotet. VI. 832. XVII.
A. 214. per somnum visus frigidam
humiditatem indicat. XVI. 219. tem-
pestivus s. temporarius quomodo ge-
neretur. XVII. B. 187.

Imbres quomodo fiant. XVI. 398.
et venti non sunt ejusdem naturae.
XVI. 396. imbrium in corpus effe-
ctus. XVI. 417. XVII. A. 43. quo-
modo corpora immutent. XVI. 442.
morbi exinde oriundi. XVI. 372. XVII.
A. 32. assidui quales morbos gene-
rent. XVII. B. 601. plurimi morbo-
rum humidorum causae. VII. 20. in
imbribus putredines fieri *Hippocrates*
dicit. XVII. A. 652. imbribus salu-
briores, et minus letales cur sint sicci-
tates. XVII. B. 599. imbribus quale
anni tempus careat. XVII. A. 42.

IMMOBILITAS symptoma functionum
motum edentium. VII. 58. fit ex hu-
more in cerebro frigido. X. 929.

IMMODERATIO omnis consistit in
habitudine ad aliquid. VII. 745.

IMMOLANDI artem cur veteres qui-
dam haruspicinam quoque dicant.
XV. 441.

IMMORTALE fieri, quod genitum est,
non potest. VI. 63.

IMPELLENTIA medicamenta. XIV.
760.

IMPERII cupiditas animi affectus est.
V. 35.

IMPETIGO et *Impetigines*, definitio.
XIX. 428. cutis affectio est, ejusque
species duae. XV. 348. vere potis-
simum fiunt. V. 693. XVII. B. 615.
duae species. XIV. 757. origo. XIV.
758. oritur a salsa pituita et flava
bile. XV. 348. agrestes quales sint.
XIII. 880. cura. XIV. 758. ad im-
petiginem remedia parabilia. XIV.
536. 549. 578. ad impetigines feri-
nas. XIV. 578. ad impetigines hu-
midae compositiones. XII. 833. de-

coctum caricarum. XIII. 880. emplastrum Hicesii. XIII. 787. salia the-riaca. XIV. 290. impetiginum in men-to cura. XII. 824. ad impetigines in mento remedia. XIV. 353.

IMPETUM facientia quae. VII. 278.

IMPIUM definitio. III. 242.

IMPLERI (non) renum affectibus conducit. XVII. A. 839. implet em- plastrum ex herbis *Critonis*, cum ro- saceo cerato. XIII. 863.

Impletum quod est, aut refrigeran- tia requirit, aut calefacientia, aut quae proprie vocantur siccantia. XI. 720.

IMPOTENS (animo) quinam sit di- cendus. XVI. 305.

IMPOTENTIA phrenitidis signum non est. XVI. 594. ad impotentes reme- dium. XIV. 489.

IMPRANSI coenam edere nequeunt, coenati vero quomodo afficiantur. XV. 560.

Impransus manens praeter consue- tudinem, coenatus gravabitur. XV. 562. quomodo ius curand. ibid.

IMPROBOS odimus. IV. 815.

IMPUDENTIAE signa physiognom. ex oculis petita. IV. 797.

IMPURA corpora, quo magis nu- tries, eo magis laedes. VI. 88. XVII. B. 466.

INAEQUALITAS quaedam in gutture proveniens tussim provocat. XI. 501.

INANE quid. XVIII. B. 751.

INANIMATA quanam. IV. 757.

INAPPETENTES qui. VI. 677.

INAPPETENTIA, definitio. VII. 128. proprium signum extinctae naturalis facultatis. XVII. A. 743. *inappeten- tiam* inducentia ἀποστεινὰ apud *Hip- pocratem* vocantur. XIX. 84.

INCENDIUM in somnis si quis vi- deat, a flava bile venit. VI. 832. vi- dere in somno flavae bilis redundan- tiae signum est. XVI. 219.

Incedendum quomodo sit quaque anni parte. XV. 190sq.

Incedentis callis ubi. XVIII. B. 749.

INCESSUS animalis gressilis actio est. X. 46. crurum actio est. V. 511. X. 45. quomodo eveniat. I. 233. 234.

Incidentia medicamenta quae. XIV. 759. balan. myrepsica. XI. 844. cicer orobiaeum. XI. 877. ervum. XII. 91. eupatorium. XI. 879. organus. XII. 91. tamarix. XII. 80. thymus. XI. 887.

INCLINATIO ordinata, definitio.

XVIII. B. 729. sursum aut deorsum quibusnam utilis secundum *Hippocra- tem*. XVI. 95sq. inclinationis mundi causae. XIX. 268.

INCOCTA quid significant. XVII. A. 144.

INCONSTANTIAE signa physiognom. quae oculus praebet. IV. 797.

INCONTINENS quinam sit. V. 376. VI. 415.

INCREMENTA deformia prava sunt. XVII. A. 820.

Incrementum impedit cubile durum. XV. 196. sine humida substantia ef- fici nequit. XV. 227. in quantitate, alteratio in qualitate efficitur. XV. 227. naturalem statum excedens tumorem vocant. VII. 705. substantia ab al- teratione diversum. VII. 708. pro- greditur, usque dum ossa firmata sunt. XV. 227. morborum quidam augmen- tum, quidam incrementum vocant. VII. 411. in febris intermittenti- bus. VII. 421. incrementi inflamma- tionis tempus. VII. 444.

INDEX digitus, nomen habet ab usu. XIV. 704. usus. III. 82. adducens musculus. II. 265. casus indice mor- si. XIII. 418.

INDI pilos quales habeant. I. 618.

INDICATIO quid sit. I. 131. et quo- modo ab ea utilitas sumatur. I. 126sq. vocatur, quicquid ab experientia se- junctum est. X. 127. in curandis mor- bis maxime persequenda est. I. 264. quae a morbis sumitur, principium tantum est et tanquam prior impetus medendi methodi, nulla medicinae portio. X. 158sq. cuique affectui pro- pria est. X. 658. curationis unde pe- tenda. X. 101. ex aëre petenda. X. 651. ab affectibus. X. 644. ex vi- ribus petenda quae. X. 642. in phleg- mone unde petenda. X. 101. omnium prima contrarietatem indicat. X. 739. per eam fit medendi methodus. X. 127.

Indicationis futurae praecogni- tio. XI. 64sq. jam praesentis cog- nitio. XI. 65.

Indicationem nullam causa proca- taretica praebet. X. 242. ad indica- tionem inventionis remediorum quae conferant. X. 634.

Indicatione invenire quid. X. 127.

Indicationes diversae in morbis un- de sumantur. X. 650sq. non ab af- fectibus sumendae. I. 125sq. quem- admodum et paucae et multae pro di- versa sectione siat. X. 649. utrum

a communitatibus fieri queant. I. 175. contrariae in uno corpore sin urgeant, potiori est insistendum. XI. 47. in febrium cura. X. 533. in febribus, quae causam intus habent, unde sumendae. X. 662. 664. et contra-indicationes venaesectionis in febre synochali. X. 777sq. in febribus continentibus unde petendae. X. 776. unde in febribus diariis. X. 661. in febribus putridis exequendae. X. 752sq. in febre putrida. X. 762. maximae earum differentiae sunt in inflammationibus. X. 909. a partis inflammatione natura desumendae. XI. 89.

Indicationum primae differentiae. X. 178. genera tria sunt. X. 646.

INDICUM basilicon ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem. XII. 782.

INDICUS lapis, ejus usus. XII. 207.

INDIGENTIA ciborum num morbi causa. XV. 284. indigentiae signa. XIV. 729.

ad *INDIGESTIONEM* malagma *Damocratis*. XIII. 224.

INDUM Tharsei chirurgi emplastrum. XIII. 741.

INDUCTIO vera qua in re consistat. XI. 471. nihil ad medicamentorum facultatem extricandam facit. *ibid.* et sq.

INDURATIO ex inflammatione quomodo oriatur. XIII. 993. huic et phlegmoni quid sit commune et in quo a se invicem differant. XIII. 950. generatio. XI. 726. duobus modis fit. XVI. 666. nec natura una nec medela. XI. 718. 720. quae ex recta medendi methodo non curata, scirrhum contrahit, quomodo optime curetur. XIII. 947. a frigore pariter ac siccitate ortae, quomodo curandae. XI. 721.

ad *Indurationes* acopa. XIII. 1005. adeps caprinus et taurinus. XI. 728. *Ammoniacum thymia*. XI. 728. *bdellium*. XI. 728. *buphthalmi flores*. XI. 853. *catagmaticum Moschionis*. XIII. 647. *cyzicenum Herae*. XIII. 815. *emplastrum catagmaticum Moschionis*. XIII. 537. *emplastrum ex chamaeleonte*. XIII. 516. 715. *emplastrum discutiens*. XIII. 926. *emplastrum Haliei gilvum*. XIII. 807. *emplastrum melinum Menoeti*. XIII. 511. *emplastrum ex pyrite lapide*. XIII. 740. *emplastrum sacrum*. XIII. 778. *galbanum*. XI. 728. *gilvum Ha-*

liet. XIII. 645. *hicesium nigrum*. XIII. 781. *malagmata*. XIII. 946. *malagma e baccis lauri*. XIII. 259. ad *indurationes veteres contumacesque malagma Lucii*. XIII. 969. *medulla*. XII. 331. *medulla cervina et vitulina*. XI. 728. *styrax*. XI. 728. *membranarum oculi remedia*. XII. 724.

INEBRIATO optimum est *allium*. XV. 871.

INEDIA causa bilis abundantiae. XIX. 488. caput replet. XI. 243. colliqutionis causa. XVI. 289. ad concoctionem benefacit. XVII. B. 69. exsiccatur corpus. I. 373. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. quomodo hoc cognoscatur. *ibid.* et 38. fatigatis quatenus vina non convenient. VI. 803. in calidis et siccis habitibus paratissima causa febris est. X. 685. 686. inediae in febribus effectus. X. 686. inediam facilius ferunt, qui superioribus partibus pituitosi sunt. XV. 568. inediam quando imperemus. XVI. 114. inedia remedium est inflammationis secundum *Erasistratum*. XI. 177.

Inedia quibusnam intemperiebus conducatur. X. 587. quibusnam vero febrem gignat. X. 587sq. intemperativae effectus. XV. 599. longa num inflammationes curare possit, ut *Erasistratus* putat. XI. 156. longe protractae sequelae. XI. 157. ex inedia longa corporis habitus in picrocholis fit biliosus. X. 680. inediae longae febris causae. XVII. B. 503. inedias longas vigiliae sequuntur. XV. 597. longior causa virium exolutionis in acutis. XV. 607. marcorem efficit. VII. 667. media est evacuationis et nutritionis. XI. 183. multa appetitus depravati cura. XVII. B. 177. in morbis noxae. XI. 199. perpetua quando sit in morbis acutis servanda. XVII. B. 369. diutius protractae effectus. X. 542. protracta causa febris. X. 679. servanda est post sanguinis detractionem. XV. 908. sanguinis redundantiam mitigat. X. 288. comitatur tertianam. VII. 466. ex inedia urina pallida et aquosa. X. 947. inedia non per se vacuat, sed per quandam perspirationem. XVI. 105. vasorum idem est quod vacuatio. XV. 606. post venaesectionem menstrua suppressit. XI. 204.

INEXERCITATI tremuli fiunt. VII. 158.

INFANS neonatus in summo humi-
dus est, veluti bryon. I. 578. recens
natus quomodo tractandus. VI. 32.
infantis recens nati victus ratio. VI.
33. infans omnia habet sanguinea.
XVIII. A. 238. infantis masculi et
foeminei quoad pulsum differentia. IX.
114. infanti lactanti graviditas super-
veniens matris nocet. VI. 46.

Infantes alimentum capiunt, ut in-
crementum trahant et essentiam suam
tueantur. XV. 396. ad dentitionem
primam solo lacte sunt nutriendi. VI.
47. tum vero qui cibi iis exhibendi.
VI. 48. apud Germanos non probe
nutriuntur. VI. 51. statim post par-
tum in flumine abluuntur. ibid. qua-
les potus iis sint exhibendi. VI. 56.
nutrimentum optimum lac maternum.
VI. 35sq. XV. 394. quam diutissime
a vino abstineant. VI. 54. qua ra-
tione dolores indicent. VI. 43. tri-
plicem nutrices excogitaverunt mo-
tum. VI. 37. quales motus iis con-
veniant. VI. 38. quam primum liceat,
per se moveri. VI. 38. cogendi non
sunt ad ambulandum, ne artus dis-
torqueantur. VI. 38. qui optimo cor-
poris habitu sunt, iis animi quoque
mores citra vitium esse par est. VI.
39. quomodo boni animi mores, ne
vilientur, curandum. VI. 40. quo-
modo corrumpantur. VI. 40. cu-
randum, ne animi motus immodici
incurrant. VI. 42. in functionibus
naturalibus omnes aetates superant.
VI. 26.

Infantes vitales partu edi quibus-
nam exspectari possit. XVII. A. 438.
quomodo similes fiant parentibus. IV.
699. purgantur, ubi mater lactans pur-
gatorium sumpsit. XVII. B. 305. qui-
bus tumores in humeris suppurantur,
his brevior humerus redditur. XVII.
A. 864. cutis cura. VI. 48. diaeta.
VI. 48. dolores quomodo compes-
cantur a nutricibus. VI. 36sq. som-
num qua ratione a nutricibus iis con-
cilietur. VI. 37.

Infantum neonatorum pulsus. IX.
472. pulsus qualis. VIII. 464. IX. 18.
pulsus cur creberrimus. IX. 118. urina
naturalis qualis. XIX. 615. atro-
phicis prodest *Nicerati* eclegma. XIII.
98. oborta tussicula cum ventris per-
turbatione et febre assidua quid signi-
ficet. XVII. A. 861. urina aquosa pes-
sima. XIX. 610.

INFANTIA propter humiditatem de-
terior. VI. 26.

INFANTULI dicuntur puelli, non
multo post conceptionem (abortu)
nati. XVII. A. 630. 635.

INFARCTUS curat ampeloprason.
XI. 825. ab infarctu dolores aut cras-
sis crudisque spiritibus curat rotun-
da radix *Aristolochiae*. XI. 836.

INFERNAE partes quatenus ab *Hip-
pocrate* dicantur. XVI. 284.

INFINITIO (apud *Hippocratem*).
XVI. 79.

INFINITUM *Anaximander* pro ele-
mento habebat. XIX. 243.

INFIRMI aegrotantes vocantur. X.
91. fiunt, qui prandere assueti non
prandunt. X. 544. XV. 552. 559.
quomodo hi curentur. XV. 556.

INFIRMITAS, definitio. XIX. 390.
animi causa eorum, quae minus recte
fiunt. V. 403. ex infirmitate con-
valescentibus conveniens potio. XIII.
205.

INFIXA corpora extrahunt anagal-
lides. XI. 829. educit malagma *An-
dreae*. XIII. 343.

INFLAMMATIO, definitio. VII. 853.
XI. 101. XIX. 441. veteres eam phlo-
gosin vocabant. VII. 853. phlegmone
Graecis dici consuevit. VII. 707. om-
nes ab *Hippocrate* phlegmonae vocan-
tur. XVII. B. 121. Graeci *Φλόγῳιν*
vocant. XVIII. B. 76. ex genere est
tumor praeter naturam. XVI. 132.
quid sit ex Empiricorum mente. I.
97. 98. calidus affectus est. VIII. 122.
est, si sanguis impactus in loco flu-
xioni obnoxio putruerit. IX. 693. XV.
337. omnes affectiones adstrictas es-
se putant methodici. XI. 79. theoria
secundum *Erasistratum*. XI. 154. quo-
modo fiant. XII. 896. quomodo oria-
tur secundum *Erasistratum*. III. 493.
oriuntur excrementis putrescentibus.
III. 686. generationi proprium et pe-
culiare tempus nullum attribuitur ab
eo, quod incrementi est, diversum,
sed unum est universum. VII. 408.
omnes a bile incenduntur. XV. 346.

Inflammationis causae. XI. 73. cau-
sam *Plato* statuit bilem. XVIII. A.
262. calore superante fiunt. XV. 369.
omnis sine vulnere ac collisione ex-
crementis quibusdam decumbentibus
ex robustioribus in deteriora existit.
VII. 387. haec statim accendit fe-
brem. VII. 387. quae in conspectu
est, ejus causa fluxio est. XI. 78.

fluxionis differentia quae eam gignit. IX. 693. ex menstribus diu suppressis fit. XV. 327. causa plethora est. XVIII. A. 279. omnis fit affluxu sanguinis. VIII. 122. symptomata, et causae eorum. VII. 707. XI. 73. supra diaphragma denotat spiritus frequens. XVII. A. 754. in inflammatione loci affecti humor a calefacientibus et exsiccantibus relictus, aliquod viscosum crassumque retinet. XIII. 993. principium, definitio. XVI. 70. principium in quodnam tempus cadat. VII. 444. incrementum, status, declinatio. XVI. 71. vigor. VII. 445. declinationis principium. VII. 445. ea laborans pars secta sanguinem multum effundit. VII. 708. inflammationis affectus corpulentia non est. VII. 708. in loco super septum transversum sito denotat spiritus densus. VII. 901. humoris, qui in aliquam partem decumbens phlegmonem fecit, pars tenuior exsudat. XVIII. B. 183. quae externam cutim obsident, postea crassiores. XVII. B. 394. quando sit habenda concocto difficilis et diuturna. XVII. B. 394. si in abscessum mutatur, horror et rigor sequitur. VII. 627. fervorem aestumque denotat. VII. 618.

Inflammatio arteriarum tensionem efficit. VII. 313. in ea pars calidior evadit, cum tumore, dolore et tensione. VII. 408. calorem auget. VII. 5. caloris causae. VII. 387. nervosarum partium convulsiones gignunt. VII. 640. causa est partium conversionis. VII. 30. quaevis diutina marcoris causa. VII. 327. dolorum causae in iis. VIII. 81. in quibusdam arteriarum motus dolorem efficit. XVIII. B. 923. omnes dolorificae sunt et unde. XV. 39. in omni excrementa putrescunt. VII. 387. febris accedit. VI. 860. quae principes partes tenent, nec digeruntur, horrorem et febrem excitant. XVIII. B. 198. quatenus febrium causa. VII. 288. febris in iis symptoma est. XI. 16. ferventes affligit oleum. XI. 521. graves sequitur pulsus cum dolore. VIII. 76. incrementi tempus. VII. 444. ex inflammatione induratio quomodo explicanda. XIII. 993. ingentis symptoma dolor pulsatorius. VIII. 93. ingentes tensionis arteriarum causae. IX. 248. magnae pulsum durum reddunt. IX.

248. magnas gangraena sequitur. VII. 720. etiam maximae oriuntur cum ulceribus. VII. 709.

Inflammatio; pulsus in ea mutatio. VIII. 474. inflammatae partes cur pulsent. VIII. 75. qualem pulsum efficiant et cur. IX. 162 sq. pulsum in ea cum dolore sentimus. VIII. 75. quomodo ex pulsu cognoscenda. IX. 378. testimonia, partes inflammatas sanguinis copiam continere. VII. 709 sq. in iis sanguis duplici ex causa corumpitur. VII. 375. sanguis in partibus affectis colorem mutat. XVI. 140. quae adstringentibus et refrigerantibus curantur, facile in scirrhum abeunt. XI. 104. solutiones. VII. 408. in inflammatione quae solvitur, puris generatio vigoris terminus est. VII. 458. quae non solvitur, vel in gangraenam vel putredinem terminatur. VII. 458. transitus in suppurationem indicium. VIII. 47. tensionis causa. XVII. B. 729. in ea urina rubra est. XIX. 604. differentiae. XI. 72. erysipelatosas gignit humor biliosus sanguini mixtus. IX. 693. humida quae. XI. 72. oedematosas humor gignit pituitosus sanguini mixtus. IX. 693. scirrhusas gignit humor melancholicus sanguini mixtus. IX. 693. siccae quae. VI. 828. XI. 72.

Inflammationis cura generalis. I. 286. in diversis locis subsistentes, diversis remediis indigent. I. 125. judicatio sudoribus fit. IX. 709. cura pro partium facultatibus. XI. 96. indicationes in ea. XI. 593. indicationes, quae a partis affectae natura sunt petendae. XI. 89. indicationes, quae a sensibilitate partium sumuntur. XI. 98. omnis integram quietem desiderat. VII. 775.

Inflammationis cura: quibusnam remediis ad suppurationem ducatur. XI. 84. non statim ab initio medicamentis est tentanda. IX. 585. medicamenta purgantia statim ab initio propinata quales effectus habeant. XV. 773. dum in abscessum (suppurationem) abeunt, cura. XI. 118. inflammationis ex defluxione cura. XI. 78 sq. maxima vacationem ad animi deliquium usque requirit. XVII. B. 445. quatenus remedia in principio, quaeque in vigore sint adhibenda. XI. 564. quum incipit, repellentibus utimur, posthac cataplasmatibus et iis, quae, quod infarctum est, possunt

discutere. I. 137. si febris aut syncope accesserit, non eadem esto curatio, quae in inflammatione sola. I. 136. ex humorum defluxu non sine magno malo scarificantur. XI. 84. cum plenitudine, et quae sine defectu cum virium robore fit, solvitur venae sectione. XVIII. A. 154. tum repellens medicamentorum qualitas primis temporibus, tum discussoria semper ex usu est. XIII. 992. in inflammatione utilis antidotus hiera *Themisonis*, sed ubi ea concocta est et declinavit. XIII. 161. adeps anserinus ex rosaceo. XIV. 241. cucurbitula. XI. 321. emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. frigida aqua. XV. 500. maxime contrarius est frigidae potus. XV. 802. frigidum. XVII. B. 812. cura per inedia secundum *Erasistratum* lustratur. XI. 156. remedium inedia est secundum *Erasistratum*. XI. 177. quando oleum commodum. XI. 592. ad inveteratas panacea *Musae*. XIII. 104. efficacissimum remedium est polygonum. XII. 105. rosa. XI. 592. ad externas utile rosaceum. XI. 563 sq. in inflammationis augmento optimum remedium rosaceum est. XI. 592. scarificatio. XI. 321. venae sectionis utilitas. XI. 223. XV. 769. principium venae sectionem requirit. XVI. 133. maximis praesidium praestantissimum venae sectio ad animi usque deliquium. XIX. 520. ad inflammationes ex venae sectione remedia parabilia. XIV. 539.

INFLATIO olim oedema vocabatur. XV. 770. definitio. XIX. 419. *Inflationes* affectus frigidi sunt. VII. 609. causae. VII. 240. fit bifariam. XV. 770. unde et quibusnam in partibus fiant. X. 963. causa est excrementi in carnibus accumulatio. VII. 231. inflatione obsessi purgandi non sunt. XV. 901. cura. X. 963. diversam ab oedemate curam habet. X. 963. ad inflationes antidotum mithridation. XIV. 165. colica. XIII. 279. discutit cucurbitula. XI. 321. epithema. XIV. 470. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. *Lucii* Tarsensis potio. XIII. 295. pas illus Amazonum. XIII. 152. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. stercus caninum album. XIV. 457. ad inflationes in coxendicibus. XIV. 483.

Inflatio oculi, definitio. XIV. 769.

Inflationes ventriculi quando fiant.

VII. 215. ventris reprimat anisi semen. XI. 833. ad inflationes ventris antidotum zopyrion. XIV. 205.

INFOECUNDA num sit mulier, quomodo cognoscatur. XVII. B. 857.

Infoecundae quae sint mulieres. XVII. B. 860 sq. quomodo curandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470.

Infoecunditatis mulierum causae. XV. 48. causa duplex. XIX. 451.

INFUNDIBULUM cerebri etiam vocatur pyelon vel scypho. II. 709. glandulae pituitariae cerebri. III. 694.

INFUSUM aphta appellatum. XIII. 298. in nares pro dentium dolore. XIV. 356. dysenterii conferentia. XIII. 295. ad dysenteriam *Agathii*. XIII. 299. pro dysenteria *Athenaei*. XIII. 296. ad dysenteriam ut *Deletius* *Epagathus*. XIII. 300. *Eubuli* ad dysenteriam. XIII. 297. ad dysenteriam *Gemelli*. XIII. 299. *Herae*. XIII. 297. aliud ut *Idius* ad dysenteriam. XIII. 297. *Isidori* ad dysenteriam. XIII. 295. ad dysenteriam *Thamyrae*. XIII. 300.

INGENIUM perspicax reddit magis quam somnus vigilia. V. 878. ingenii aciem regionum temperaturam sequi docet *Hippocrates*. XVI. 318.

INGRESSUS quomodo fiat. XVIII. A. 586. in diversis diversus. XVIII. A. 680 sq. ingressui accommodati articuli. XVIII. A. 655.

INGUINA: morbi. XIV. 779. abscessus ex gibbositate. XVIII. A. 507. glandulae cur in ulcere digiti pedis intumescant. X. 881. inflammatio ex bono sanguine fit. IX. 693. in inflammatione Samia terra praestat Chia et Selinusia. XII. 181. cur hic frequentissime phymata generentur. XVII. B. 636. deligatio. XVIII. A. 829. deligatio. XVIII. B. 763. inguini vinciendo apta deligatio. XVIII. A. 825.

INIMICUM naturae, quicquid inimicum. VI. 313.

INION Aegyptiorum sextarius est. XIX. 769. occiput Graecis est. XII. 506.

INQUIETUDO, definitio. XVIII. B. 61. signum est, manus, collum et crura inaequaliter dispersa et nuda habere. XVIII. B. 61.

INSALUBRIA quatenus. I. 65. quatenus Graeci vocent. I. 307.

Insalubris simpliciter corporis definitio. I. 310. signa. I. 318.

INSANI animales actiones negligunt. VII. 789sq. respiratio eorum qualis. VII. 791.

INSANIA (confer. *Desipientia*) apud *Hippocratem* per μ characterem significatur. XVII. A. 613. omnis immanis ab atra bile fit. XVI. 15. insaniam significat dentium stridor in febre, quibus a pueris non consuevit. XVI. 100. insania exspectanda, si pulsus in praecordiis frequens reperitur. XVIII. B. 88. significat vomitus aeruginosus in capitis doloribus. XVI. 534. portendunt vox clangens et oculi sordidi post vomitum fastidiosum. XVI. 552. autumnalis morbus. V. 694. vere fit. XVI. 382. insaniae similis iracundia. V. 22. in quibus metuenda, pessimum est cervicis dolor signum. XVI. 663.

Insaniae causae. XIV. 740. ex usu aquae stagnatilis gignitur. XVI. 437. causa est dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. XVII. B. 286. malitia humoris biliosi. XVI. 386. affert eam hyoseyamus, cui semen atrum est. XII. 147. lochiorum retentio. XVI. 669. causa sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. seminis copiosi et viscosi abundantia. IV. 789sq. evanescens vulneris tumor. XVII. A. 459.

Insaniae cura: ad insaniam clysteres acres. XVI. 145. insaniae ex haemorrhoidibus levantur. XVI. 459. insanientes acute in febrem relapsi cum sudore phrenitici fiunt. XVI. 545.

Insanus est, cui vena in cubito pulsatur. XVII. A. 471.

INSATIABILITAS, definitio. V. 49.

INSCALPTA secundum *Homerum*. XIV. 707.

INSECTA quaedam a mare nil, nisi solam facultatem formantem accipiunt. IV. 519. ad *Insecta* theriaca. XIV. 91.

Insensibile est, quod sensim et paulatim fit. VII. 619.

INSENSIBILITAS, definitio. VII. 56. fit ex humore in cerebro frigido. X. 929.

INSESSUS ad haemorrhoidas *Phanii*. XIII. 840.

INSIPIDA multum nutriunt. VI. 651.

INSIPIENTIA quomodo fiat. XVII. A. 482.

INSOLATI ex rosarum odore sanescunt. II. 870.

INSOLATIO, capitis dolores ex insolatione ortos curandi ratio. XII. 502sq. causa est, quae corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. symptomata. XIV. 314.

Insomnes omnes biliosi propter utramque bilem. VII. 575. XVI. 222.

INSOMNIA ut signum. XVI. 219. ut signum in morbis. XVI. 219. sed tempus inquirendum, in quo appareant. XVI. 220. a vitioso humore in ore ventriculi acervato. VIII. 342. in phreniticis conspicua, quomodo *Satyrus* exposuerit. XVI. 524. quomodo praenotiones possint praebere. XVII. A. 214. futurae haemorrhagiae sunt indicia. XVI. 798.

Insomnium febris causa. VII. 279. corporis affectionem indicat. VI. 832. *Galeno* innuit curandi rationem aliquam. XVI. 222.

INSPIRATIO cerebro aërem intro trahente perficitur. III. 654. quibusnam musculis peragatur. IV. 459. perficiunt muscoli intercostales interni. IV. 467. consimilis pulsus diastolae. VII. 766. celer, magna, densa; et tarda, parva et rara unde fiat. VII. 770. longa oscitationis longae medela. XVII. A. 919. libera, definitio. V. 234. major in dormientibus cur sit. XVII. B. 169. maxima et celerrima unde fiat. VII. 770. parva et tarda perfrigerationem significat caloris naturalis. VII. 813. violenta, quae. V. 234. differentiae secundum aetates. VII. 770. utilitas. III. 412. utilitas secundum *Hippocratem*. V. 713. duplex utilitas, XVII. B. 316. inspirationi confert nasi alarum motus. III. 918. inspirationem fieri thorace dilatato *Galenus* demonstravit. XIV. 629.

INSTAURATIONIS modus. XVII. B. 84.

INSTILLATIONES in atres. XIV. 333.

INSTILLATITUM *Pacii*. XII. 782.

INSTINCTUS a natura inditus. XVII. B. 234.

Instituta vitae, definitio. XVII. A. 211.

Istrumenta tria, quae corporis forma inter se vicina sunt, functione autem variant. V. 203.

Instrumenta alimenti quomodo dissecantur. II. 549.

INSTRUMENTA judiciaria quae. IX. 29. iudicii naturalia. V. 723. natu-

ralia, quo humidiora sunt, eo melius nutriuntur. XV. 266. nutritionis triplicis generis sunt. II. 542. *Instrumentariae* partes quatenam dicantur. V. 673. *Instrumenta* spiritalia dissecandi ratio. II. 589.

Instrumentum, definitio. X. 47. odoratus num sit nasus. II. 857sq. (vide *de vi. ingula.*)

INSULTUS in febre intermittente. VII. 426.

INTELLECTUS naturale iudicii instrumentum. V. 723sq. perditio stultitia est. VIII. 164.

INTELLIGENTIA a bilioso humore venit. XVI. 317. intelligentiae hebetudo signum morbi futuri. XVI. 224.

Intelligibilium iudex mens. V. 724.

Intemperanter viventes quomodo sint curandi. XVI. 308.

Intemperans quatenam sit dicendus. VI. 415. XVI. 305. *intemperantes* nec purgatione, nec sanguinis detractioe juvantur. XVI. 133.

Intemperaturae octo sunt in singulis corporis partibus. XIII. 124. quae ex redundantia humorum magis, quam ex inopia fiunt. XIII. 125. propterea resiccantia medicamenta hic magis juvant. *ibid.* —

INTERPERIES anni temporum morborum endemicorum causa. XV. 121. morbus est. VII. 73. similarium partium morbi sunt. X. 125. quatuor medici acceperunt. VI. 386. et sanitatis et morbi datur. I. 609. quoad ab optimo temperamento recedunt, etiam ad victus modum ordinandum sunt ancipites. VI. 363. quatenam febribus magis vel minus sint obnoxiae. X. 586. quatenam utilitatem ex inedia sentiant. X. 587.

Intemperies, ejus causae. VII. 175. ex humorum abundantia fiunt. XVI. 46. intemperiem totius corporis sequitur mentis laesio. XVI. 583. intemperies quomodo sit morborum causa. II. 121. principis partis alicujus causa virium exolutionis. XV. 608. principiorum causa syncope. X. 850.

Intemperies, generalis ei medendi methodus. XVI. 46. si corrigere volumus, contraria victus ratione sanantur. VI. 362. curae indicationes. X. 523.

Intemperies aequalis sine dolore est. VII. 176. calida, quae per totum corpus diffusa est, febris voca-

tur. X. 647. calida et humida febribus obnoxia. X. 586. calida et humida cur morbis putridis obnoxia. X. 583. calida et sicca ad febres opportunissima. X. 586. calidae pulsus. IX. 333. calidam excitat fluxio in ventriculum facta calida. VI. 421. calidam ex accidenti sanguinis detractio sanat. X. 708. compositae quae. VII. 734. IX. 331. cordis simplices quae. IX. 331. febrilis caloris excessus est, ejusque cura refrigeratio. X. 534. frigida animales actiones torpidas efficit. VIII. 161. frigida et humida saepissime caput ferit. X. 940. frigidam excitantes causae. VII. 158. frigidam excitat fluxio frigida in gulam et ventriculum facta. VI. 421. frigidae quae vina conducant. VI. 803. habituales quae. XVII. B. 671.

Interperies inaequales simplices quandoque in toto corpore fiunt, alias etiam in una parte. VII. 733. earum causae. VII. 733. inaequalis differentiae. VII. 746. inaequalis dolores gignit. VII. 176. 749. inaequalis in parte affecta dolorem gignit. VIII. 79. inaequalis omnibus febribus inest, exceptis hecticis. VII. 750. inaequalis in quibusnam morbis sit observanda. VII. 750sq. sicca, ubi solida ipsa corpora contigit, nunquam ad perfectionem sanabuntur. X. 492. sicca in aegris idem est, quod in sanis senium. X. 470. sicca insanabilis, si prorsus sit consummata. X. 471. sicca quando sit prorsus consummata. X. 471.

INTERCALANDI ratio. XVII. A. 23. *INTERFEMINEUM* perinaeum est. XVIII. A. 141.

INTERITUS, eum apud *Hippocratem* character *α* significat. XVII. A. 612. de eo philosophorum sententiae. XIX. 260. productionis contrarium est. XV. 225.

INTERMISSIO, definitio. VII. 414. quid vocetur a multis medicis. VII. 427. in febribus, definitio. IX. 552. est tempus integritatis. VII. 420.

INTERNECIO apud *Hippocratem* per litteram *ν* significatur. XVII. A. 613.

INTERPRETIS consilium et scopus. XVII. A. 507.

INTERSTITIUM in morbis, definitio. IX. 680.

INTERTRIGINES, remedia contra hunc morbum. XIV. 563. cicatrice obducit balaustum. XI. 847. curant ci-

neres coriorum ustorum. XII. 343. ad intertrigines compositio pinguis. XII. 485. emplastrum *Diophanti*. XII. 845. Leuce emplastrum. XII. 487. ad intertrigines femorum lithargyrus. XII. 225. ad intertrigines Lycium. XII. 63. piceae cortex sanat. XII. 103. curat pulmo agninus et porcinus. XII. 335.

INTESTINA, definitio, quot ulnis constent, et quot sint eorum gradus. XIX. 364. brevis eorum descriptio. II. 572. instrumenta sunt naturae. IV. 455. magnitudine et anfractu numero variant in animalibus. II. 572. tractum progignit vena umbilicalis. IV. 651. tunicae et usus. III. 329. duas tunicas habent. II. 568. ex duabus tunicis constant, atque harum utraque ex transversis fibris facta est. II. 181. tunicae transversos, in circulum circumactos, villos habent. III. 385. tunica externa a peritoneo venit. III. 331. tunica interna cur minus dura quam ventriculi et oris. III. 283. tunica interna saepe in dysenteria putrefit. III. 330. pleraque circulares habent fibras, quibus pauculae rectae superpositae sunt. II. 569. cur simplices fibras habeant. III. 386. motus antiperistalticus. VII. 220. motus antiperistalticus quando fiat. XV. 687. motus fibris muscularibus fieri demonstratur. II. 169. propter concoctionem substantia carnosior est accommodata. IV. 205. anfractus animalia, quae non habent, insatiabilia sunt. III. 327. quemnam usum habeant in iis anfractus. III. 350. gyrorum usus. III. 326. 327.

Intestina: mucus glandulis secernitur. IV. 647. substantia parum ab illa ventriculi diversa. III. 324. ecphysis in intestinum. II. 578. 780. III. 346. ejus situs. III. 347. sic dictae valvulae conniventes, earumque usus. III. 331. vacua esse denotans sonus flatuosus. VII. 242. nutritionis rationes. III. 336. unde arterias accipiant. IV. 320. innumerabili quadam multitudine orificiorum venarum intro scant, quae ex alimentis utilia recipiunt. III. 326 sq. nutriuntur venis mesenterii. III. 335 sq. cur ad singula accedant venae quam plurimae. III. 283. venae in portam, arteriae in aortam transeunt. III. 337. nervos molles accipiunt. IV. 271. in singulos gyros nervi abeunt. III. 382.

constructa propterea sunt, ut quod in ventriculo in chylum erat mutatum, in venas assumatur. III. 324. ciborum quaedam concoctrix facultas iis inest. III. 323. quomodo cibos depellant. VII. 219.

Intestina duriora quam caro sunt, et minus nutriunt. VI. 787. animalium ut alimentum. VI. 680. avium quale exhibeant alimentum. VI. 703.

Intestinorum morbi: intestinum abradit bilis, quae cum oxymelite descendit. XV. 686. multas eorum affectiones statuunt Cnidii. XV. 364. affectuum diagnosis. VIII. 381 sq. ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione remedia. XI. 489. per alvum purgantur. XI. 93. asperitatum causae. VII. 33. corroborant lentes bis coctae. VI. 525. cura cur sit facilis. V. 122 sq. dejectione vacuantur. X. 527. delectantur dulcibus. XV. 656. dejectiones movet vinum dulce. XV. 630. difficultas causa marcoris. VII. 327. dolor solvit arthriticum dolorem. XVI. 487. dolorum ex frigido humore inter tunicas recluso, cura. X. 864. ad intestinorum dolores ex frigore oleum calidum aut per se, aut cum anetho, ruta et bitumine. XI. 489. theriaca. XIV. 301. intestinum ad excretionem proritat, quibus deorsum bilis subit. XV. 567. intestina ad excretionem instigat foenum graecum cum melle. VI. 538. intestina exulcerant dejectiones biliosae et spumosae. XV. 662. intestinis frigidum mordax. XI. 621. in intestinīs facta haemorrhagia sanguis dejectione alvina emittitur. VIII. 264.

Intestinorum haemorrhagiae per clysteres curantur. X. 328, 329. inferiorem partem humentiorem reddit et ramenta inducit oxymel subacidum. XV. 685. adhaerens humor pituitosus non est per superiora purgandus. XVI. 123. imbecillitas causa lenteriae. XVIII. A. 3. imbecillitas dejectionis retardationem efficit. VII. 237. imbecillitati convenit mastiche. XII. 113. inflammatio incipiens non curanda per alvum. X. 903. laxioris inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammationi competit Mastiche candida s. Chia. XII. 68. inflationes quomodo ab oedemate differant. X. 963. earum cura. X. 964. intemperies et ulcerationes causae lien-

teriae. XVII. B. 671. ad intestini laxioris dolores remedia. XVII. B. 269. laesum, nisi protinus mordentium excretionem fecerit, ad regionem superiorem ea remittit. XV. 687.

Intestinorum laevitates et fluores diutini marcoris causae. VII. 327. ad laevitates clysteres. XVI. 146. laevitatem solvit febris. XVII. B. 344. laevitate qui laborant, hieme per superiora purgare, malum. XV. 335. ea occupantes morbi quando sicci videntur. VI. 828. morbus siccus unde cognoscatur. XV. 472. palpitatio iis accidit. VII. 160. phlegmone obsessa laedit mulsa. XV. 655. cur procident in vulneribus muscularum abdominis rectorum. X. 413. aliquod prolapsum peritoneum divisum docet. VIII. 5. purgatio difficilis, et noxia nonnihil occasione cacochymiae ipsi animali futura. III. 359. radit oxymenti immodice datum. X. 766. ramentosa affectio quid sit. XV. 686.

ad *Intestina* remedia. XIV. 760. ad intestinorum rheumatismum malagma. XIII. 982. rosio et calor immodicus febrem gignit. X. 571. ad intestinorum scissuram remedia parabilia. XIV. 471. spiritus flatulentus in iis collectus dolores vehementes excitat. XI. 112. ejus cura, ibid. seq. stercore duro repleta, clysteres molles requirunt. XVI. 145. ad intestinorum tormina remedia parabilia. XIV. 464. 465. theriaca *Andromachi*. XIV. 34. ulcera in dysenteria ubi computrescunt, clysteres ex aqua salsa utiles sunt. XVI. 146. ulcerationem solam quidam dysenteriam vocarunt. VII. 247. intestinum plcere affectum unde cognoscatur. VIII. 43. et utrum in tenuibus aut crassis consistat. VIII. 43. ulcera quomodo a hepaticis profluviis distinguantur. VIII. 383. ulcerationis causa humor acer et tenuis. XVI. 51. superficialium ulcerationum causa. XVII. B. 671. ulcerum cura. X. 358. ad intestinorum ulcera theriaca. XIV. 273. intestinis convenire vinum meracius statuit *Hippocrates*. XV. 647. intestini vulnus penetrans quomodo cognoscatur. VIII. 4. intestinorum ex vulnere prolapsorum repositio. X. 415 sq. vulnere cura. X. 419. vulnera sanasse dicitur hippuris. XI. 889.

Intestinum coecum. XIV. 715. intestini crassi principium. III. 333. avi-

bus quibusdam cur duplex. III. 333. coeci venae unde. II. 784.

Intestinum colon quidam ventrem inferiorem vocant. XV. 896. hominis illi canis simile. XVII. B. 133. multis in animalibus validis vinculis superne deorsum porrectis constrictum est. III. 331. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422. *Coli* affectio quomodo a renum calculo differat. XVI. 367. affectionis indicia. VIII. 384. ad coli affectiones pastillus amarus. XIII. 135. medicamenta, quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 281. malagma *Damocratis*. XIII. 223. ad coli inflationes antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIII. 282. medicamentum inspersile *Antonii* pharmacopolae. XIII. 281. in colo abscessus latentes juvat emplastrum aniceton. XIII. 878. in colo etiam calculi nascuntur. VIII. 47. in colo qui mordicationes patiuntur, iis potius caprinum sebum quam suillum injicitur. XII. 325. stercoris in eo collecti signa. XVI. 146. coli venae unde. II. 784.

Intestina crassiora interdum sola venterem ventrem inferiorem vocant. XV. 896. crassum a quibusdam vocatur venter inferior. III. 333. ejus principium intestinum coecum est. III. 333. crassum qua de causa sit paratum. III. 332. in voracibus quibusdam animalibus rectum hoc est. III. 332. latitudinis ejus causa. III. 333. crassa cola vocantur. XVII. B. 134. ulcerationem in iis quae demonstrent. VIII. 3. ulcus unde cognoscatur. VIII. 382. idem in superioribus et humilioribus. ibid. ulcera in iis medicamentis per alvum injectis egent. X. 297. crassorum vulnera facilia sanatu sunt. X. 419.

Intestinum duodenum a *Herophilo* nomen accepit. VIII. 396. vocatur *γοστρος ἐκφυσις*, quasi quidquam e ventre enatum. I. 631. alii *ecphysin* alii cum appendice duodenum vocant. II. 578. *Herophilus* *ecphysin* vocat. II. 780. III. 346. cur non statim in anfractus abeat. III. 345. in illud inseritur ductus choledochus. III. 348. et cur. III. 354. duodeni venae unde veniant. II. 780.

Intestinum jejunum, unde nomen accepit. III. 345. circumvolvitur ac flectitur. III. 345. ejus functio. III. 348. venas unde habeat. II. 784.

jejuni vulnera cur sint insanabilia. X. 419. intestinorum magnorum venae unde. II. 783.

Intestinum rectum cyssaron vocatur. XIX. 176. totum a *Galeno* sedes vocatur. II. 888. rectum ossi sacro insidet. II. 888. sacro ossi superimpositum, et revera laxum est. XVIII. A. 543. rectum claudentes muscoli. III. 392. recti extremum cur sphinctere clausum. III. 334. ad intestini recti exulcerationes infusum *Isidori*. XIII. 295. recti inflammatio causa stranguriae. XVII. B. 855. recti inflammatio tenesmum generat. XIV. 755. ad intestini recti morbos clysteres. XVI. 146. in intestino recto qui mordicationes patiuntur, iis potius caprinum sebum quam suillum injicitur. XII. 325. recti paralyxis accidit nervis ei prospicientibus resolutis. XVII. B. 51. recti prolapsum coercere dicitur torpedo. XII. 365. recti tumores phlegmonodes sponte abortos maxime juvat emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383. recti ulcera quomodo cognoscenda. VIII. 383.

Intestinum superius inflat vinum dulce. V. 771.

Intestinum tenue, functio et structura. XIV. 714. tenuium venae unde. II. 784. tenue inflammatum respirationem parvam et densam reddit. VII. 853. tenuia reuniri nequeunt. X. 161. tenuia persecta non coalescunt. XVIII. A. 36. stercoris in iis collecti notae. XVI. 146. ulcera in iis medicamenta requirunt et per alvum et per os sumta. X. 297. tenuium vulnera difficilia sanata sunt. X. 419.

qui *Intumescunt*, eos purgare non convenit. XVI. 657.

INTYBUM, facultates. VI. 628. ad erysipelas. X. 951. pro lactuca. XIX. 730.

INUNCTIO, discussio est super unctionis tempore in balneo. XV. 715. acutis in morbis non valde sicca esto secundum *Hippocratem*. XV. 714. ad artuum dolores et intertrimenta manuum pedumque et corruptiones etc. XIV. 557. ad morsus viperarum. XIV. 490.

INVASIO morbi, in ea alvus ducenda non est. XVI. 255.

INVIDIA, definitio. V. 35. invidiam significant supercilia demissa. IV. 796. lo, vide *VIOLA*.

IOACHI martyropolitae confectio *gari*. XIV. 546.

Ἰοβόλα quanam a Graecis vocentur. I. 404.

LOLLAS scriptor simplicium. XIV. 7.

IOLIUM insigniter calefacit. XIII. 569.

ἰσομόροντες quinam a Graecis dicantur. XVIII. B. 221.

IONES, apud eos *Thales* primus philosophiam introduxit. XIX. 225.

Ionica sapientia. XIX. 225.

Ionici philosophi principium ab elemento non differre putant. XIX. 245.

ad *IONTHOS* (varos) balanus myrepsica. XI. 845.

JORDANES fluvius in mare mortuum insinuat. XI. 693.

Ἔπρος oculorum, definitio. XVI.

611. XIX. 436. interdum connatus est. XVIII. B. 67.

IRA et actio est et affectus. V. 510.

in ea caloris nativi et bilis conditio. XVI. 174. non simpliciter augmentum, sed veluti fervor est caloris in corde. VI. 138. fervor est caloris circa cor. VII. 4. quasi fervor quidam ac motus vehemens est irascibilis facultatis. VII. 283. vehementissimam

leones habere dicuntur. V. 310. a ratione contineatur. V. 303. 307. Deorum secundum aliquos morborum causa. XVIII. B. 17. irae causa bilis flava. XIX. 492. cordis calor. XVII. B. 252. ab angore et tristitia differt in actionibus. XVI. 174. irae effectus. VII. 283. irae in cor, pulmones, caput etc. influxus. XVII. B. 258. quando sit utilis et quando noxia in morbis. XVII. B. 259. flavam bilem auget. XIX. 488. corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. biliosos humores gignit. XVI. 357. excrementa quiescentia ad motum incitat. VII. 181.

Ira febris causa. VII. 279. cur febrem accendat. VII. 4. febris ephemerae causa. XI. 6. febris hecticae causa. VII. 314. ex ira febres sine stipitatione fiunt. X. 667. foras agit et calefacit sanguinem et spiritum. VII. 192. stipitationem vasorum finium producit. X. 746. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. vires resolvit. X. 841. oculorum in ea conditio. IX. 698. pulsus conditio. VII. 192. VIII. 473. IX. 16. 541. interdum pulsus inaequalem reddit. IX. 58. in ira pulsus alti fiunt. IX. 93. et cur. IX. 96. pulsus qualis ejusque causae. IX. 157. in morbis, qui mi-

tes quietique ante erant, quid significet. XVI. 326. ut remedium tristitiae. XVI. 175. siccitatis inde ortae cura. VI. 226. ad iram excitandam calor in corde animalibus datus est. XV. 289. ad iram praecipites nos facit vinum. VI. 55. ex ira nemo interit. VII. 193. in ira cur nihil eorum, quae egerimus, posthac meminimus. IV. 445. ob iram febricitanti non putredo causa. VII. 296.

IRACUNDI pusillanimes sunt. XVII. A. 188. sunt, quibus caput magnum et oculi parvi. XVII. A. 473. sunt, quibus vena in cubito pulsatur. IV. 803. sunt, quibus vena in cubito pulsatur. XVII. A. 471. cur sint ventriculo calido praediti. XVII. B. 209. sunt oculis non nictitantes. XVII. A. 473. sunt orientem habitantes. IV. 798.

IRACUNDIA, definitiones philosophorum post *Platonem* viventium. V. 582. actio num sit an affectus. V. 506. et actio est et affectus. V. 510. 511. actio quidem est animae irascibilis, affectus autem corporis. V. 507. in quibusnam maxime excitetur. XVI. 357. in Asia minor. IV. 799. calorem excitat. IV. 793. ob calidam incenditur temperiem. IV. 821. in sicco temperamento febres acutas parit. VI. 398. pleni sunt pueri et bestiae. V. 500. insaniae similis. V. 22. succos crudos foras pellit. VI. 277. temeraria et fera fit ex humore melancholico. XVII. B. 659. quomodo quilibet ab ea se liberare valeat. V. 16. 21sq. ejus in cor effectus. V. 520.

Iracundiae exemplum in quodam, quo perterritus *Galenus* ab ea penitus abstinuit. V. 16. exempla alia proponuntur. V. 17. in respirationem effectus. XVII. A. 415. sedes cor. XVI. 13. signum pectus latum. V. 462.

Iracundiam a ratione diversam esse *Plato* docet. V. 499. indicat hirsuties. XVI. 91. ad iracundiam proclives juvenes. V. 38. per iracundiam fervorem innati caloris in corde oriiri quidam putant. V. 292.

ex *Iracundia* febris ephemera caloris abundantiam habet. XI. 11.

Irasci quibus adversum. VI. 373.

IRINUM oleum atque unguentum vide **OLEUM** et **UNGUENTUM**.

IRION, ei succedanea. XIX. 729.

IRIONIS emplastrum. XIII. 913.

Iris oculi. III. 768. XIV. 702. qui-

nam locus in oculo dicatur. X. 1020. coloris varietates et signa inde petita physiognomica. IV. 797. usus. III. 778.

Iris planta non abstergit modo, sed etiam exedit et mordicat. XI. 683. detergit. X. 569. ex melle in gangraena. XI. 138. meatus purgat. XI. 745. menses provocat. XI. 775. ad cava ulcera. X. 177. agrestis et ephemerum vocatur. XI. 879. agrestis radix substituitur aconito. XIX. 724. radices et fructus facultates medicae. XII. 87.

Iris coelestis, descriptio et quomodo oriatur. XIX. 289. ejus colores. XIX. 290.

Iris illyrica radix ad sinus curandos. XI. 135. illyrica, ei succedanea. XIX. 731. quae ex magna Lybia adfertur, valdopere ab illyrica differt. XIV. 59.

Irrationalis, definitio. V. 384.

IRRIGATIO apud *Platonem* quid sit. V. 717.

ISATIS domestica s. tinctoria, vires et usus. XI. 890.

ISCHIAS (planta) vires ejus. XII. 58.

ISCHIAS (morbus) definitio. XIX. 426. (cf. Coxae dolor.) in coxendicis articulo latet. XIII. 332. ad arthritidem pertinet. XIII. 331. differentiae ab arthritide. XIV. 755. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. a diuturna quibus ischii articulus excidit, et rursus incidit, mucus innascitur. XVIII. A. 98. raro ex sanguinis multitudine fit. XIII. 334. podagra et arthritis morbi ejusdem generis sunt, et eandem lere postulant curationem. XIV. 383sq. ut crisis causi nothi. XV. 759. solvit dolores superiorum partium. XVII. A. 477. sedes. XIV. 756. causae. XIV. 756. XV. 867. XVI. 385. menstrua suppressa. XV. 327. sanguinis multitudo. XIII. 334. humorum malignitas et refrigeratio. XVII. B. 623. causus male curatus aliquando causa erat. XV. 751.

Ischias: generalis ei medendi ratio. XIII. 333. 334. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. cura. XIV. 384. 756. remedia ad eam facientia. XIV. 386. 470. 471. saepe sola purgatione curavit *Galenus*. XI. 341. liberatus quidam est arteria in malleolo vulnerata. XI. 315. venaesectione in

crure curata est, ubi ex sanguinis abundantia provenit. XI. 304sq. in ischiade venaesectio ex poplitibus et malleolis exterioribus facienda est. XV. 130.

ad *Ischiadicos* ab *Andromacho* conscriptae compositiones. XIII. 336. acopon. XIII. 1014. 1047. acopon metasyneriticum. XIII. 1029. acopon quo *Aruntius* Aquila curatus est. XIII. 1036. acopon barbaricum. XIII. 1035. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. acopon viride. XIII. 1046. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum mithridatum. XIV. 165. Betonica. XII. 24. quidam illinunt calamintham. XII. 5. cataplasma ex farina lupini. XI. 886. decoctum herbae centaurei minoris. XII. 21. capparidis radicis cortex. XII. 10. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. chamaecissus. XII. 153. chamaepitydis decoctum in melicrato. XII. 155. clysteres acres. XVI. 145. clyisma benefaciens. XIV. 528. stercus columbinum. XII. 303. succus colocynthidis illitus valet. XII. 34. oleum Costi. XII. 40. cura a *Damocrate* conscripta ex Iberide. XIII. 349.

ad *Ischindicos* elenii radix. XI. 873. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum ex cocte. XIII. 874. discussorium emplastrum ex calce viva. XIII. 944. emplastrum tonsoris cuiusdam Bithyniensis. XIII. 260. epithema *Andreae*. XIII. 345. garus injicitur. XII. 377. *Herae* Cappadocis ceratum. XIII. 338. aliae compositiones. XIII. 339sq. *Hygieni* Hipparchi compositio. XIII. 353. quidam bibendum exhibent hypericum. XII. 148. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. malagma. XIII. 980. aliud. XIII. 982. aliud malagma. XIII. 338. humores ex alto evocans ac transferens, liberansque a tota affectione, malagma. XIII. 348. malagma *Andreae*. XIII. 343. aliud. XIII. 346. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. malagma *Andromachi*. XIII. 342. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. malagma, quo usus est *Antipater*. XIII. 348. malagma, quo usus est *Philocalus*. XIII. 349. malagma *Protae Pelusiotae*. XIII.

338. malagma ex silphio. XIII. 347. metasyneriticum acopon. XIII. 1029. myracopon regium. XIII. 1031. pastillus conveniens. XII. 597. *Pelusiotae* compositio. XIII. 133. radix Polemonii. XII. 106. rubia tinctorum. XI. 878. salsugo. XII. 377. infusum per sedem thlaspi semen, sanguinolenta evacuens. XI. 887.

Ischii articulus. II. 328. articulus quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. articulus cur rotundissimus et laxissimus. IV. 17. articulus in similibus humano non penitus est similis. IV. 252. articuli quales dentur motus. IV. 253. articulum moventes musculi. II. 306. musculi eorumque usus. IV. 250.

Ischii os. II. 772. luxatio (spontanea) quibus fit, iis crus tabescit, et claudicant nisi urantur. XVIII. A. 99.

ISCHNOPHONI qui dicantur. XVII. A. 186.

ISCHURIA, definitio. VII. 248. VIII. 406. XIV. 750. XIX. 425. causae. VIII. 403. XIV. 750. causa tuberculum in urethra, quo rupto morbus solvitur. XVII. B. 778. ad ischuriam Isotheos dicta confectio. XIII. 66. *ισχυρία* quid significet. XVIII. A. 309.

ISIDORI Antiochei emplastrum. XIII. 885. emplastrum fuscum ad dolorem sedandum. XIII. 908. ad dysenteriam infusum. XIII. 295. pastillus ad nomas. XIII. 833. 834.

ISIS cephalica. XIII. 747. emmota crustas gangraenosas elidit. XI. 138. a quibusdam *Epigoni* dicta. XIII. 774. vocatum emplastrum. XIII. 492. 736. ad fistulas. XI. 126. viridis. XIII. 794.

ISOCRATES quid discipulo responderit quaerenti, an tribus annis exercitatus posset de unaquaque re proposita dicere. XIV. 672.

ISOPYRUM (phaseolus) ejusdem seminis facultates. XI. 891.

ISO THEOS appellata colica. XIII. 279. confectio ad tussim, tabem et omnes internas repetentes affectiones. XIII. 65.

in ISTHMO mel bonum gignitur. XIV. 22.

ISTHMUS faucium. XVIII. B. 961. qualis pars. XVII. B. 632. unde nomen acceperit. XVII. B. 632.

ισθμῶν quid sit. XVIII. A. 521.

ισθός quid significet. XVIII. A. 521.

in ITALIA vinā aquosā crescunt. XV. 649.

Italicum genus philosophorum. XIX. 229.

Itea vide *Salix*.

ITER longum febris ardentis causa. XV. 739. qualium symptomatum causa. XV. 867. itinere peracto, si quis non laverit, qualia incommoda hoc adducat. X. 715.

ITRIA, placentae, quae ex iis parantur omnes malae. VI. 492. *Itrorum* species. VI. 491.

JUBAE, regi Maurusiorum, libellus parvus scriptus est de euphorbio. XIII. 271.

JUCUNDUM genere duplex. XI. 652.

JUDAICUS lapis, ejus notae et usus. XII. 199.

JUDEX sensibilibus sensus. V. 724.

JUDICANDI ratio ducitur a tolerandi facilitate. XVI. 265.

JUDICANTIA in melius non statim appareant. XVI. 257.

Judicantur, quae, et judicata sunt integre, non movere oportet sed sinere. (*Hippocrates*) XI. 160. XVI. 68. 254. judicari in principio nullus potest. XVI. 257.

JUDICATIO, (confer. CRISIS) definitio. XVI. 273. quatuor modis fit. XVI. 273. omnis cum aliqua manifesta evacuatione vel abscessu fit. XVI. 273. quam facultate peragatur. XVI. 278. cur mala, si prius accidat, quam omnia concocta sint. XVI. 278. et quando hoc accidat. *ibid.* non omnino hominem servatum iri declarat. XVI. 258. si diebus imparibus accidat, per superiores partes fit. XVI. 272. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385sq. prope eam vacuare, malum. XVI. 279. bona et cum bonis signis quae. IX. 776. absoluta quae. IX. 776. jam facta quum sit, aut fiat, quid sit agendum. XVI. 231. imperfecta qualis. IX. 776. XVI. 228. incerta seu infida qualis. IX. 776. mala qualis. IX. 776. XVI. 228. manifesta qualis. IX. 776. obscura qualis. IX. 776. qualis optima. XVI. 228. 231. 270. si perfecte fiat aut facta sit, naturae omne committere jubet *Hippocrates*. XVI. 256. non perfecta solum morbi mutatio est, sed etiam effatu digna transmutatio. XV. 545. periculosa qualis. IX. 776. sine signis

qualis dicatur. IX. 776. tuta qualis. IX. 776.

Judicationis celeritatem maturationes, retardationem cruditas indicat. XVI. 72. signa quae. XVI. 211. signa unde sumantur. XVI. 229sq. signa solummodo in statu morbi debent apparere. XVI. 259. signa in principio non boni quid, sed mali indicant. XVI. 259. per excretionem ex pulsu praesagium. IX. 421.

Judicationem interdum indicat pulsus intercurrents. IX. 290. difficilem faciunt sanguinis e naribus eruptiones, quarto die contingentes. XVII. A. 424. fiunt in morbis paribus diebus, qui paribus exacerbantur, imparibus, qui imparibus exacerbantur. XVI. 270sq. cur etiam in exacerbationibus fiant. XVI. 270. proprie quae dicantur morborum judicationes. XVI. 231. sex modis fiunt. XVI. 227. in statu morbi fieri solent. XVI. 254. quibusnam diebus fiant. XVI. 389. pro accessionum numeratione fiunt. XVI. 271. in tertianis et quartanis non ad dierum, sed circuituum numerum fieri *Galenus* observavit. XVI. 271. quid in iis cognoscendis sit respiciendum. XVI. 239sq. in iis spectandum est, quo natura vergat. XVI. 229. morborum pulsus vehementes inducunt. IX. 158. ante judicationes pulsus alti fiunt. IX. 93. in iis alvus ducenda non est. XVI. 255. non, sed solutiones vocantur, quae paulatim fiunt. XVI. 228. post judicationes quae relinquuntur, recidivas faciunt. XVI. 388. malae quae dicantur. XVI. 693.

Judicatoria non judicantia partim letalia sunt, partim difficile judicium afferunt. XVII. A. 255. quatenus judicatu difficilia dicantur. XVI. 787. letalia quatenus sint. XVI. 788. judicatoriorum non judicantium alia letalia alia judicatu difficilia. XVI. 787.

JUDICIA num sint animi affectus. V. 368. 377. 429. in accessionibus fiunt, et cur. XVII. A. 245. prava errores sunt. V. 372.

Judicii naturalia instrumenta. V. 723.

Judicium, definitio — duplex est, — tribus modis dicitur. XIX. 237. apparentium et latentium diversum est. I. 108. perarduum. XVII. B. 346.

pravum aut rectum quibusnam *Chrysippus* tribuat. V. 403.

JUGULUM, (confer. CLAVICULA) definitio. XIV. 703. pleuritici quidam cur doleant. VIII. 101.

Jujubae. VI. 614.

JULI pedes describuntur. III. 177.

JULIA piscis ut alimentum. VI. 718.

JULIANUS Alexandrinus octo et quadraginta libros adversus *Hippocratis* aphorismos conscripsisse dicitur. XVIII. A. 248. emplastrum barbarum. XIII. 557. Julianum audit *Galenus*. X. 53. is erat discipulus *Apollonii Cyprii*. X. 54.

JULIUS secundus usus est acopo metasyncretico. XIII. 1029.

Jumenta bromo vescuntur. VI. 523.

jumentorum urinae similis urina quid indicet. XVII. B. 276. XIX. 611. 620sq. ad jumentorum urinae difficultatem remedia parabilia. XIV. 537. jumentorum urinae similis urina turbida vocatur. XVI. 201. jumentorum lotio similis urina a crudo et crasso humore fit. XVI. 51. jumentosa urina in febris quid indicet. XVII. B. 753. quibus urinae turbatae velut jumentis, his capitis dolores aut adsumunt, aut aderunt. VII. 934.

JUNCUS (vide *Schoenus*), vires et usus. XII. 136. germina eduntur. VI. 644. odoratus pro nardo syriaca. XIX. 737. rotundus arabicus s. junci rotundi flos. XIV. 74. lubentissime eum depascuntur Cameli, et copiosissime crescit in Arabiae viis. XIV. 74.

JUNIORES facilius ex aurium dolore intereunt quam seniores. XVIII. B. 262. junioribus quales cibi conducant. XV. 406.

JUNIPERUS, ejus facultates medicae. XI. 836. juniperi baccae, (*ἀγροκύνθιδες*) earum facultates. VI. 590. fructum quod continet e Lemnia terra medicamentum, propterea *διὰ τὴν ἀγροκύνθιδων* vocatur. XII. 174. baccae succedit cyperus. XIX. 725. baccae pro cyperi. XIX. 733. juniperus magna pro cyperi. XIX. 733.

JUPITER Cretensibus leges dedit. XIX. 179. Pissaeus cur vocetur. XIII. 271. Jovem in Dictaea Cretae monte educatum ajunt, occultatum ibi a matre Rhea, ne a patre Saturno devoraretur. XIII. 271. Jovis annus duodecim est annorum. XIX. 283.

JUPITER vocatus pastillus ad podagricos et arthriticos. XIII. 358.

Jus album. VI. 298. album quomodo conficiatur. VI. 725. conchyliorum iis conducit, qui dorycnium hauserunt. XIV. 140. pinguis gallinae iis, qui aconitum sumserunt. XIV. 139. gallorum veterum ventrem ducit. XI. 576. gallinaceum pingue ad coriandrum viride suntum. XIV. 139. suillarum carniū ad buprestim sortum. XIV. 141.

JUSTI uxoris cura a *Galeno* peracta. XIV. 626.

JUSTUS, medicus oculus quomodo hypopion sanaverit. X. 1019.

JUSTITIA, definitio. XIX. 384. definitio secundum *Aristonem*. V. 596. pulchritudini similis. XIX. 384. de justitia *Platonis* locus. V. 727.

JUVENIS aestati respondet. XVI. 26. 102. 345. Juveni ingenua est et decora corporis magnitudo. XVII. B. 559.

Juvenes, bilis abundantiae in eorum temperamentum influxus. XIX. 489. melius degunt siccam alvum habentes. XVII. B. 558. ab ebrietate abstineant. IV. 809. cur vehementius febricitent, in furorem facilius vertantur. XVIII. B. 263. hieme melius se habent. XVII. B. 567. morbi iis maxime familiares qui. XVII. B. 640sq. pulsus intermittentes in iis ma iis sunt periculosi quam in senibus. IX. 283. quoad respirationem a senibus quomodo differant. VII. 771. tabi maxime sunt obnoxii. XVII. B. 794. testes non habent laxos. IV. 579. quoniam tremore corripantur. VII. 158. vere optime degunt. XVII. B. 613.

Juvenum aetas quinto septenario circumscribitur. XVII. B. 644. natura facile proclivis ad dolorem, iracundiam et gulam. V. 38. pulsus qualis. XIX. 636. pulsus cur vehementissimus. IX. 119. substantia sicca est. XVII. B. 410. victus ratio qualis. XV. 185. in iis flava bilis abundat. XIX. 374.

Juvenibus mel non salubre. II. 124

JUVENTUS apud *Hippocratem* per litteram *v* significatur. XVII. A. 613. ab anno 25 ad 35 durat. XVII. B. 795. aestati similis. XVI. 424. per juventutem alvum humidam qui habent, iis senescentibus siccescit et contra. XVII. B. 492.

ἰξάλη, quid significet. XVIII. B. 572.
ad Ixiā epotam antidota. XIV. 140.

καθ' ἰξιν quid Hippocrates vocet. XI. 92.
Ixius vide Viscum.

K.

* character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

καμπή quid significet. XVIII. A. 661.

καπέτοι, definitio. XVIII. A. 750.

καρδιώσσειν i. q. καρδιαλεγειν. VI. 605. XVII. B. 745.

καρφολογειν quid significet. XVIII. B. 74.

κατάβλημα quid significet. XVIII. A. 458.

κάταγμα quid significet. XVIII. A. 482.

καταρτία quid significet. XVIII. B. 703.

κατασκευή quid sit. VI. 169.

κατάστασις quid significet. XVIII. B. 590sq.

κατωμισμού (διὰ τοῦ) reponendi methodus humerum luxatum. XVIII. A. 332sq.

καυληδὼν qualis sit fracturae ossium species. XVIII. A. 451.

κε siliquam, ceratium significat. XIX. 749. 758.

κέρχρον apud Iones milium est. XVIII. A. 574.

κερεὼν quid significet. XVIII. B. 764.

κερεῶνα apud Hippocratem ilia sunt. XVIII. A. 589.

κερκίς radius est. XVIII. A. 703.

κερχνώδη qualia significet apud Hippocratem esculenta. XVIII. A. 574.

κιγκλισμός, quid significet, et unde sit derivatum. XVIII. A. 412.

κνήμη tibia est. XVIII. A. 684. XVIII. B. 473.

κο cotylam s. heminam significat. XIX. 749. 758.

κολυμβάδες. VI. 609.

κομψέεσθαι quinam ab Atticis dicantur. XVIII. A. 737.

κορώνη s. κόρωνον maxillae inferioris. XVIII. A. 426.

κόσμος cur universum dicatur. XVIII. B. 247.

κοτύλη quid significet. XVIII. A. 343.

κρίματα quid significant. XVIII. B. 151.

κρη. ceramium s. amphoram denotat. XIX. 751. 759.

κροκνδίζειν quid significet. XVIII. B. 74.

κροταφίται musculi. VI. 261.

κροταφίται musculi quales. XVIII. A. 429.

κροτάφοι ossa temporum sunt. XVIII. A. 430.

κυ cyathum significat. XIX. 749. 757. 758.

κυλλοὶ vari sunt apud Hippocratem. XVIII. A. 604.

κυφὼν apud Hippocratem gibbum est. XVIII. A. 493.

κυρτωσις, definitio. XVIII. A. 494.

L.

Λ libram denotat. XIX. 780. transverse positum Δ, drachnam significat, 7 autem semidrachmam. XIX. 757.

LABIA. XIV. 703. substantia eorum. III. 914. naturam singularem et eximiam obtinent. II. 431. maxillae ossi exacte connascuntur. II. 431.

cutis eorum cum musculis subjacentibus admirabilis commixtio. III. 745. causa hujus rei. III. 746. oris absque osse moventur. IV. 378. eorum musculi. XVIII. B. 930. num verum, utrumque labium a duobus musculis moveri. II. 434. musculorum insertiones et actiones. III. 915. octo sunt eorum motus. III. 916. quatuor sunt ad ea pervenientes musculi. III. 914. et cur. III. 915. musculi cur parvos et minus duros nervos accipiant. III. 733. una cum buccis moventes musculi. II. 421. 423. evidentius in senio contactis et nuper natis animalibus conspiciuntur. II. 425. quandam mixtionem substantiae fungosae in se habent. II. 431. quibusnam musculis moveantur in latera, deorsum, sursumque. II. 432. unde nervos habeant. II. 432. 433. crassa sunt in elephantiasi. VII. 29. saepe convulsione tentantur. VIII. 170. ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessaria. XVI. 204. mutilata loquelam laedunt. VIII. 272. perversio in febribus letale signum. XVII. B. 729.

Labia perversa, livescencia aut palidula malum. XVIII. B. 54. si pervertantur in febre non intermittente, mors proxima est. XVIII. A. 190. resoluta, suspensa, frigida et alba letale. XVIII. B. 54. restitui possunt. X. 1014. ad labia scissa remedia parabilia. XIV. 530. animalium viscida sunt et glutinosa. VI. 773. ad vocem articulatam faciunt. VIII. 272. pudendi muliebris, utilitas. IV. 223. ad labiorum rimas. XIV. 424. altiores scissuras. XIV. 424. deorsum trahentes musculi. XVIII. B. 931. inferius agitatum aliquando crisin denotat. IX. 614. inferius agitatum, crisin per vomitum indicat. IX. 758. inferius agitatum decretorium signum. XVII. B. 396. inferioris concussio morsum in ore ventris vehementem denotat, et signum est vomitus acrimiae humorum. XV. 602. inferius si quatitur, futurus vomitus indicatur. XVI. 229. inferius interdum concutitur ventris ore ad vomitum concitato. XVI. 572. XVIII. B. 286. superius sursum trahentes musculi. XVIII. B. 931.

Labor qua significatione apud *Hippocratem* occurrat. XVII. B. 260. apud *Hippocratem* interdum sensum

significat. V. 636. motus et exercitatio num idem. VI. 85. consuetus facilius fertur quam inconsuetus. XVII. B. 552. immodicus cor exsiccat. IX. 388. multus biliosum vel melancholicum succum generat. VI. 249. ex labore ad quietem qui transeunt, his *Hippocrates* pauciora ingerere praecipit. XV. 620.

Laborantes aegroti vocantur. X. 91.

Labores articulis et carnibus conveniunt. XVII. B. 260. aversantur pueri. V. 459. cibos praecedant. VI. 84. intempestivi qui dicantur. XV. 902. qui cum multo sudore fiunt, crassius, qui sine sudore, tenuius excrementum generant. VI. 250. qualia excrementa gignant. VI. 249 sq. gignit, quicquid per vim aliquid facit. XVI. 118. a laboribus convulsio ab ariditate oritur. VIII. 172.

Labores gravidarum, definitio. XVII. A. 448. tertio et quinquagesimo die, et centesimo sexto oriuntur secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. menstrui in gravidis tertio, quinto, septimo, nono mense et secundo et quarto fiunt secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. ad partum octimestres magni, toleratu difficiles et periculo. i. XVII. A. 452.

Lac, ejus proprietates, facultates et usus. XII. 263. quale optimum. XII. 265. non est animantibus, quae non concipiunt, quae concipiunt, lac habent. XI. 165. et sanguis inter se comparantur. I. 495. ut abundet remedia. XIV. 562. in sanis, nisi probe concoquatur, acescit aut in nidorem abit. XVII. B. 873. frequenter aliis acescit, aliis in nidorem vertitur, priusquam probe concoquitur. XI. 491. acescit potius quam amarescit. XI. 677. aestate citius acescit, quam hieme. XI. 666. acidi vires et noxae. VI. 689. adest, quum movetur foetus. XVII. A. 455. ut alimentum. VI. 681. et sanguis alimenti redundantia. XV. 399. est utile alimenti excrementum. XV. 399. alimentum est iis, quibus secundum naturam est, aliis minime. XV. 393. cito, et duplici quidem ratione alteratur. XVII. B. 872. ubi cruditatem in ventre perpatitur, duplicem subit alterationem. XI. 678. quale magis et quale minus alvum subducatur. VI. 682. nunquam amarum efficitur. XI. 677. ad lac attrahendum et crean-

dum remedia parabilia. XIV. 479. ad auris dolores. XVII. A. 471. usus ejus calculorum generationis causa est. XVI. 366. calculi in renibus progeniuit. VI. 344. quoad calorem medium inter pituitam et sanguinem est. XI. 771. multum caseosum est periculosum. VI. 687. quale succi nimis crassi. VI. 767.

Lac qua ratione coaguletur. VI. 694. gallium coagulat, indeque nomen accepit. XI. 855. coagulatum et cum et sine sero comedunt. VI. 695. ne coaguletur in ventre, quomodo potandum. VI. 767. coagulati diversorum animalium vires et usus. XII. 274. leporini, equini, phocae vires. XII. 274. commoda lactis. VI. 345. probe concoctum alit, et probum humorem creat. XVII. B. 873. quod post editum foetum emulsum fuerit, protinus concrevit super cineres calidos parumper calefactum. VI. 694. quomodo puerulis sit convulsionum causa. XVIII. B. 293. deducit *Nicerati* eclegma. XIII. 98. quidam ex ejus usu omnes dentes amisit. VI. 344. differentiae in variis animalibus. VI. 681. differentiae quoad anni tempora. VI. 682. in gravidis copiose effluens quid significet. XVII. A. 457. gravidis copiose effluens, foetum imbecillum significat. XVII. B. 843. ex genere euchymorum est. XI. 495. evanescit, si mulieri lactanti per uterum sanguis effluat. XI. 164. extinguentia multa sunt. XI. 773. extinguitur cataplasmate ex farina fabarum. XII. 50. electrices ejus facultates partim in medicamentis, partim in alimentis sunt. XI. 771. cur ultimis graviditatis temporibus gignatur. XVII. A. 451. ab edulis et potibus generatur. XVII. A. 450. ante septimum mensem est inutile. XVII. A. 451. ut generetur, qualis sanguis requiratur. XI. 772. ex sanguine exacte cocto generatur. IV. 322. XV. 393. XVII. A. 454. lacti generando utilia sunt, quae non desiccant et modice calefaciunt. XI. 775. secretionem augmentia remedia. XI. 772. ad lac plurimum gignendum remedia parabilia. XIV. 541. generat alimum. XI. 821. generat cicer. XI. 876. generationem excitat semen Circaeae sortum. XII. 26. procreat *Foeniculum*. XII. 67. generandi vim habet glauca herba. XI. 857. generare videntur fo-

lia *Polygali*. XII. 106. ad lactis grumos quae conferant. XIV. 142. homoeomeres et similare non esse, unde demonstrandum. XI. 414. qua ratione largius ad ubera ducatur. XI. 771sq. quibus large suppetit, iis menses plane supprimuntur. XI. 774. ad leporem marinum sumptum. XIV. 139. post partum est liquidissimum. VI. 682. quo graviditatis tempore liberalius ad mammas fluat. XVII. B. 831. ut a mammis prohibeatur remedia. XIV. 449. ut exsicceetur remedia. XIV. 447. ut ad mammas adducatur remedia. XIV. 448. ex mammis si gravidae copiosius effluat, foetus redditur imbecillus. IV. 178. in marcere maxime utile. VII. 701. ex esu plantarum medicinalium medicamentosas vires accipit. VI. 686. ut medicamentum, quomodo sumendum. X. 366. et menses provocantia et retardantia remedia similia sunt. XI. 774. habenti mulieri, quae nec gravida est nec peperit menstrua cessant. XVII. B. 829. *Hippocrates* menstrui fratrem vocat. XVII. A. 455. lactis et menstrui una eademque substantia est. XI. 164. 773. est menstruo germanum. IV. 177. XV. 402. quibusdam maximas molestias movet. VI. 344sq. in sanis et aegrotis quasnam molestias epotum moveat. XVII. B. 872sq. herbarum nuturam accipit, quibus animalia vescuntur. VI. 345.

Lac neonati nutrimentum. IV. 249. quibusnam noceat, et quibus sit utile. XVII. B. 872. noxae, quae ex pravi usu proveniunt. VI. 686. ex coitu odorem gratum in pravam mutat. VI. 46. optimum est, si ex mammillis ipsis potatur. X. 474. ut dotem optimam recipiat, quomodo sint animalia, a quibus petitur, nutrienda. X. 477. quodnam optimum et utilissimum. VI. 688. optimi notae. VI. 47. optimi et vitiosi notae. XV. 394. optimum optimi est succi. VI. 685. succi optimi est. VI. 775. optimi succi quale. VI. 767. primipararum octavo mense complementum adipiscitur. XVII. A. 454. purgatorium reddit scammonium et tithymalus. XVII. B. 306. qualitatem suam ei totius corporis debet. VI. 776. recens coagulato similis est foetus recens. IV. 632. ad lac resiccandum remedia. XIV. 479. in constitutione ea, quae renum calculos gignit, malum. VI. 435.

in partu, quibus restringere consilium est, rosaceum cum sudore convenit. XII. 248. usus ejus in siccitate cum frigiditate. X. 498.

Lactis serum. XII. 264. praeparatio. XII. 267. XIX. 712. chalybeatum. XII. 267. liquidissimum serum, crassissimum casei habet plurimum. VI. 682. qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488. quod multum serum habet, nihil affert periculi. VI. 686. serum alvum subducit. VI. 684. quod ex coactis caseis defluit, alvum ducit. VI. 768. serum ventrem subducit. XI. 575. XIV. 226. frigidum et humidum est. XI. 677.

Lactis partes constituentes examinantur. I. 496. XI. 677. quodque ex tribus substantiis constat. VI. 766. nec tamen in animalibus omnibus aequa earum portio est. VI. 766. etsi simile apparens, ex diversis tamen substantiis et facultatibus est compositum. VI. 691. ex tribus substantiis dissimilium partium componitur. XVII. A. 457. ex caseosa, serosa et pingui parte constat. XII. 266. substantiae contrarias facultates habent. XIV. 226. etiam pinguem succum habet. VI. 683. quod in Tabiis occurrit, maxime commendatur. X. 363. quomodo et in aliis regionibus Tabiano simile gignatur. X. 363. tenue, serosumque, sicut minus alit, ita ventrem subducit magis. VI. 765. aptum ad tracheitidem. XIII. 10. trahunt anemonae appositae. XI. 831. unum quidem apparet, sed non unum est. XVI. 33. usus in ulcere pulmonum. VI. 775. venenis erodentibus adversatur. XVII. B. 335. lapillis ignitis densatum, ventrem juvat acrium excrementorum demorsu infestatum. VI. 683. in ventre et venis concoctum haud dubie dulcius inveniretur. XI. 678. quale esse debeat, ut ventriculo imbecillo conducat. X. 477. facultatem habet et proritandi et ventrem sistendi. XI. 575. vitiosi notae. VI. 47.

Lac acidum dentes nihil offendit. VI. 689. acidum, si in ventriculo non coquatur, nunquam in nidorem vertitur. VI. 692. frigidum est et crassi succi. VI. 692.

Lac asininum tenue. VI. 765. tenue et serosum est. VI. 346. 682. expurgare potest et contemperare. XV. 898. quomodo ab illo caprae

differat. VI. 346. contrarium est lacti ovillo. VI. 765. inter purgantia mitissimum est. XV. 888. minimum habet pinguedinis. VI. 684. caseum non facit. XII. 265. ut purgans commendatur ab Hippocrate in causo. XV. 746. raro in ventriculo coagulatur, si calidum fuerit epotum. VI. 684. multum facit dejicere. VI. 684. Asina quomodo tractanda, ut lac probum exhibeat. X. 477. ad febres hecticas. X. 726. seri plurimum habet. VI. 766. constitutioni, quae renum calculos gignit, convenit. VI. 435. siccis concedendum est. VI. 435. propinandi modus. X. 727. ab ubere dabat in siccitate Galenus. X. 474. cocti usus in sanguinis stagnatione qua medicamenti purgantis. XV. 785. maxime asininum ad hyoscyamum sumtum. XIV. 139. ad meconium. XIV. 138. utile phthisicis. VII. 701. utilitas in ventriculi labore. X. 475.

Lac bubulum pingue. VI. 765. crassissimum est et pinguissimum. VI. 681. 683. 765. 766. dysentericis utile. XIV. 241. ad doryenium sumtum. XIV. 140. concretum succedit butyro. XIX. 726.

Lac calidum ad buprestim sorptam. XIV. 141.

Lac camelarum liquidissimum ac minime pingue. VI. 681. seri plurimum habet. VI. 766.

Lac caninum secundum quosdam pilos in palpebris pronasci prohibet, si prioribus evulsis esset illitum; item celerem pitorum in pudendis exortum reprimere traditur, si ante pubertatem fuerit illitum. XII. 269.

Lac caprinum quale. VI. 765. mediocris substantiae est. VI. 346. 682. nec immodice pingue, nec crassum est. VI. 765. potum ad psilothrum haustum. XIV. 142. et asininum alternis vicibus est sumendum. VI. 346. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. ad psilothrum haustum. XIV. 142. ex eo non fit butyrum. XII. 272. minime tuto sumitur sine melle. VI. 766.

Lac concretum dyspnoeam gignit. VII. 139.

Lac crassum minus alvum emollit, at magis nutrit. VI. 765. ad calculos generando aptum putatur. XVII. A. 326.

Lac equarum quale. VI. 681.

Lac maternum optimum infantum

alimentum. VI. 35sq. matris, nisi ea aegrotet, infantibus est optimum. XV. 394. mulierum in arte medica praestantissimum. XII. 265. 266 sq. muliebres utile phthisicis. VII. 701. mulierum phthisicis commendatur. X. 366. muliebres, ex ipsis papillis suctum, ad phthisin a multis commendatur. X. 474 sq. muliebres maxime tabificis prodest. VI. 775. muliebres deterius redditur graviditate superveniente. VI. 46. muliebres pro ovi albumine sumi potest. XIX. 747.

Lac ovillum crassum est. VI. 765. caprarum lacte crassius. VI. 682. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. casei plurimum habet. VI. 766.

Lac vaccinum circa Tabias quale. X. 365. crassissimum est ac pinguisimum. VI. 681. 683. 765. 766. dysentericos juvat. XIV. 241. ad meconium. XIV. 138.

LACEDAEMONIIS Pythius dedit leges. XIX. 179.

LACERTA viridis pro salamandra. XIX. 742. lacertae capitis usus medicus. XII. 334. hepatis usus. XII. 336.

LACERTI (pisces) medii sunt inter pisces carnis mollis ac durae. VI. 724.

LACONICI qualem artem cabbalicen vocent. V. 893.

LACRYMA cyrenaica, medica aut parthica per se citra incommodum sumi non potest, minori autem quantitate aut cum aliis sumta conducit. I. 666. cyrenaica utilis ad nervorum puncturas. V. 393.

Lacrymae unde oriantur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. morbose quomodo oriantur. XVI. 217. in morbis nonnunquam fiunt natura supervacuum humorem expellente. XVII. B. 238. in acutis malis spontaneae, bonae, involuntariae malae. XVII. A. 866. in aegrotantibus nonnunquam fiunt modum morborum affectus oculorum sequentes. XVII. B. 238. ab imbecillitate retentricis facultatis fluentes, perniciosum atque letale est. XVIII. B. 46. involuntarius effluxus aliquando crisis futurae signum. IX. 614. invitae fluentes quid in febribus ardentibus indicent. XVII. A. 191. involuntariae signum decretorium. XVII. B. 396. involuntariae in febribus malum signum. XVII. B. 731. lacry-

mas scientia remedia quando in usum veniant. XVI. 148. trahit capni succus. XII. 9.

LACTANTI pustulae eruperunt, quae ubi lactare cessavit, simul abierunt. XVII. A. 354.

Lactuca hortensis: eam Graeci thridaca, *agrestem* vero Thridacinem vocant. XIII. 387. ejus virtutes. VI. 625sq. facultates et usus. XI. 887. olus est insipidum. VI. 638. et nutrimenti et medicamenti frigidi habet facultatem. I. 677. in medio est boni et mali succi. VI. 794. moderato esa nutrit, succus autem expressus largiter sumtus ut cicuta interimit. XI. 600. frigida est. I. 649. frigida et humida est. I. 677. frigidus cibus. XVII. B. 303. succus, si integer ad cor accederet, aequae ut cicuta hominem interficeret. XI. 598. succus inter illum malvae et betae est medius. VI. 629. refrigerat, quorum ventriculus aestuat, laedit autem, si refrigeratus est. XV. 281. eos, quibus venter aestuat, manifeste refrigerat atque a siti vindicat, quibus autem refrigeratus est, manifeste laedit. I. 677. ad erysipelas. X. 951. semen supprimit. XI. 777. somnum inducit. VIII. 131. ad somnum conducit et qua ratione. I. 677. cataphoricos inducit somnos. VIII. 161. folia s. succus substitui possunt sempervivo. XIX. 723. substituitur ei intybus. XIX. 730.

LADANUM, ejus origo et vires medicae. XII. 28. Eremborum circa barbas caprarum reperitur. XII. 425. ei succedaneum remedium. XIX. 734. pro Cedri bacca. XIX. 731. pro propoli. XIX. 740. ex ladano emplastrum epuloticum. XIII. 529. ex ladano epuloticum *Critonis*. XIII. 708.

LAERTIUS, sec. eum Ponticum Carpesium reliquis spec. praestat. XII. 15.

LAESIONES corporis nostri ab externis causis, aut alimenti excrementis proveniunt et quomodo. IV. 742.

Laetitiae causa creditur buglossum vino injectum. XI. 852. animi deliqui causa. XI. 48. ob laetitiam animi defectus cura. XI. 59. laetitiae pulsus. VIII. 473. pulsus qualis ejusque causae. IX. 159.

Laetitia secundum *Hippocratem* cor relaxat. XVII. B. 259.

Laevitatis praeter naturam causae. VII. 33. (*Laevitas* intestinorum vide *Intestinorum* laevitas.)

LAGANA. VI. 492.

LAGOPHTHALMUS, definitio. XIX. 439.

LAGOPUS, ejus vires. XII. 56.

LAMBDOIDES OS, vid. *Os hyoides*.

LAMIA duram carnem habet. VI. 729.

LAMINA aerea ejusque in anatomia usus. II. 574. laminae in urina apparentes malae. V. 142.

LAMPONIS remedium ad ozaenas, polypos narium et alia. XII. 682.

LAMPISANA, ejus facultates medicae. XII. 56.

LANA non lota oesyperon, i. e. succida vocatur. X. 965. sordida s. succida, ejus usus medicus. XII. 348. succida apud *Hippocratem* vocatur *δισυπηρά*. XVIII. A. 697. succidae vires. XVIII. B. 524. eam quidam vocant *δισυπηράν*. XVIII. B. 524.

LANCEOLA, specierum diversarum radices vires. XII. 63.

LANGUOR, definitio. XVII. A. 692. pulsus per eum mutatio. IX. 198. signum malum. XVII. A. 692. languoribus quomodo natura ipsa medetur. XVII. B. 225. languores vinum discutit. XVII. B. 227.

λαπαρά vocantur partes, quae inter ilium ossa et nothas costas interstunt. XVIII. B. 763.

LAPARAE quid denotent. XVII. B. 102.

λαπαρόν quid significet. XVIII. B. 762. vocat *Hippocrates* interstitia inter costas. XVIII. A. 572.

λαπάσσεισθαι quid significet apud *Hippocratem*. XVII. B. 122.

LAPATHUM, ejus facultates. VI. 634. facultates medicae. XII. 56. lapathi folia alvum subducunt, semina eam adstringunt. XIV. 226. agrestis radix pro chamaedrys. XIX. 746. radix pro pyrethri radice. XIX. 740. radix pro sumach syriaco. XIX. 741. radici substituenda remedia. XIX. 734. pro ejus radice cinarae radix. XIX. 741.

λαπάττειν quid significet. XVIII. B. 115.

LAPEN quid *Hippocrates* vocet. XVII. A. 429.

LAPIDES, (confer. *Calculus*.) de lapidum qualitatibus effectricibus. XII. 192. omnes quid commune habeant.

XII. 197. vires eorum, qui in Aegypto nascuntur, et quibus utuntur ad splendorem linteis conciliandum.

XII. 198. quomodo ad usum medicum praeparati esse debeant. XII. 200. omnes quomodo laventur. XIII. 407. qui in spongiis reperiuntur, eorum vires. XII. 205. et eorum, qui ex Cappadocia convehuntur, et quos in Argaeo nasci ajunt. XII. 206. nonnunquam in abscessibus occurrunt. X. 984. attriti flammam edunt. I. 658. si mutuo attritu collidantur, calorem generant. VII. 3. ex intestinis sub vehementissimis doloribus rejectos esse, quidam tradunt. VIII. 384. lapidum substantia qualis. X. 657.

Lapis in halitum solvi nequit. X. 657. non putrescit. XVII. A. 652. asius unde veniat, ejus natura, vires et usus. XII. 202sq. ex lapide asio emplastrum. XIII. 938. ei succedanea. XIX. 734. Cappadox potenter calculos frangit. XIX. 695. gagates, vires et usus. XII. 203. pro asio. XIX. 734. *haematites* a colore ita vocatur; ejus vires. XII. 195. ad ulcera penis humidiora. X. 382sq. leviter adstringit. X. 330. ulceribus humentibus convenit. XIII. 316. ex lapide *haematite* medicamenta. XII. 732. 775. *haematites* ad haemorrhagias. X. 330.

Lapis heraclius magnes vocatur. VIII. 422. *Iudaeus* potenter calculos frangit. XIX. 695. *phrygius*, quid crudus, quidque ustus praestet. XIV. 289. *phrygius* pro *diphryge*. XIX. 728. specularis. XIII. 663.

LARICIS succus pro succo balsami. XIX. 738.

LARYNGITIS, generalis ei medendi methodus. XIII. 10.

LARYNX describitur. XIV. 628. XIV. 715. definitio. III. 525. IV. 379. definitio. XIX. 359. etiam aspera arteria vocatur. V. 237. etiam vocatur bronchi caput. II. 590. cur et bronchi caput vocetur. III. 551. dicitur et pharynx. III. 611. conditio in deglutitione ejusque causae. II. 170. inter deglutendum sursum tollitur. III. 590sq. conditio in conferentis factis exsufflationibus. VI. 176. in spiritus cohibitione. VI. 176. in iis, qui tibia sonant, aut et acuta et magna voce utuntur. VI. 176. naturae providentia, ne cibi aut potus in eum incidant. III. 586sq. ejus causa

collum factum. III. 612. 613. ejus causa collum e septem vertebrae constat. IV. 106. summa arteriae asperae pars est. VI. 421. XIII. 3. amplius est iis animalibus datus, in quibus vox magna. III. 563. ad functiones suas justam magnitudinem habet. III. 892. cur non ex una constet cartilagine. III. 557. cur ex pluribus cartilaginibus sit constructus. III. 554. ex tribus cartilaginibus et musculis constat. V. 233.

Larynx, cartilaginum ejus usus. III. 551sq. 557. glandularum circa eum usus. III. 589sq. ejus lingua s. lingua glottis est. III. 562. ejus motum ab animali voluntate pendere demonstratur. III. 555. musculorum ejus descriptio. III. 555. musculi proprii. XVIII. B. 950. alij musculi claudunt, alij aperiunt. III. 402. musculorum actio. III. 558. musculi unde nervos accipiant. II. 341. IV. 279sq. XIV. 628. nervi a vago, et ejus quidem ramo recurrente ortum ducunt. III. 577sq. nervi recurrentis, et imprimis ejus loci consideratio, ubi recurrit. III. 581sq. orificium secundum voluntatem claudi aut aperiri potest. V. 718. tunica interna communis est arteriae et stomacho. III. 554. ventriculi ejus utilitas. III. 563. vocis instrumentum est principalissimum. III. 525. IV. 278. V. 231. VI. 421. VIII. 50. 267. XV. 793. XVI. 204. inflammatio ab initio venaesectione in brachio, postea sub ipsa lingua curatur. XI. 305. ad ejus inflammationem stercus humanum. XII. 293. resolvitur vocalibus nervis vel incisis, vel laqueo interceptis. VIII. 53. ad rheumatismum remedia. XIV. 579. thorax per eum purgatur. XV. 323. quomodo ab excrementis e capite defluentibus vexetur. VI. 421. ulcus quomodo cognoscendum. VIII. 45. ulceris curati casus. X. 366.

LASERIS usus praeter consuetudinem multus, quid efficiat. XV. 574. succi in febre singultuosa usus. XV. 846.

LASERPITIUM (confer. *Silphium*.) acre est et aestuosum. XV. 878. caulis et succus inassuetis siccam choleram gignit. XV. 877. ad sanguinem taurinum potum. XIV. 143.

LISSITUDO: de ea *Theophrastus* inegrum volumen scripsit. VI. 190. notio et symptomata. VI. 190. vocatur

affectus ex vehementi motu corporibus vel totis vel partibus oboriens. XIII. 1005. molestia imprimis iis est, qui moventur. XIII. 1005. variae de ejus essentia variorum auctorum sententiae. XI. 485. cujusque essentia. VI. 192. effectus. VI. 192. 195. quae ex conjunctione priorum quatuor oritur. VI. 216. sicco temperamento est vitanda. VI. 398. locus affectus in ea qui. XVII. B. 698. ex motibus pluribus orta, articularum calorem comitem habet. XVII. B. 698. per febres facta, ad articulos, praecipue circa maxillas abscessus oriuntur. XVII. B. 699. qua punge putant, et spinas fixas habere, unde oriatur. VII. 178. sub qua ossifrago dolore laborare dicunt, ne minimum quidem motum sustinet. VII. 179. lassitudines morborum causae recentes, XV. 162.

Lassitudo, quae immodicas exercitationes sequitur, sanorum symptoma est, quae vero sine his est, morbosum. VI. 235. triplex in ea sensus. VII. 178. sensus indicibilis et ulcerosus in ea. VI. 190. de ejus notatione septem sententiae. VI. 191. sensum ejus invehit colon male affectum. XVI. 146. duplex ejus causa. VI. 236. antecedens. VI. 236. evidens. VI. 236. a causis externis nascitur. IV. 742. gignit eam stare et ambulare. VII. 590. non ex quovis motu accedit. VII. 7. cum sensu phlegmonoso oritur vitioso succo aut boni abundantia. VI. 237. febrem accendit. VII. 8. 279. ex lassitudine febris signa. XI. 12. febris ephemeræ causa. XI. 6. magna cum aestu febris hecticae causa. VII. 314. duplex in ea affectus nascitur, ideoque duplicibus indiget remediis. XI. 531.

Lassitudo num lassitudine fuganda. VI. 204. valida quomodo tractanda. VI. 231. de ea curanda diversorum sententiae. VI. 204sq. victus, qui ad eam pertinet. VI. 203. lassitudinem tollentia remedia vide *Acopa*. ad lassitudinem acopum, quod ex abietis semine componitur. VI. 221. acopon ex abiete. VI. 288. acopon ex melle. XIII. 1012. ad lassitudinum molestias acopon Themisonis. XIII. 1009. aliud 1010. quae succedere immodico exercitio solet, apothērapia tollitur. VI. 168. lassitudines tollit balneum. XV. 719. ad lassitudinem chamaemelum. XI. 562. lassitudinem quibus-

nam tollat cibi paucitas. XVII. B. 78. lassitudines sistit in morborum principiis emplastrum aniceton. XIII. 878. quatenam frictio maxime conducatur. XI. 532. magis eam aufert frictio ex oleo quam sicca. XI. 507. ubi mollitibus frictionibus vel balneo emollito corpore lassati quiescunt, a tactu voluptatem percipiunt. VII. 124.

Lassitudo: sensus ejus fugatur hysopo in mulso cocto. VI. 279. cur in ea inunctio cum oleo admodum sit utilis. XI. 531. lassitudines externis partibus ingruentes solum oleum curat. XIII. 1007. ad lassitudinem medicamentum ex populi floribus. VI. 288. lassitudinem ex labore quies statim solvit. XVII. B. 552. ad lassitudinem vehementem unguentum gleucinum. VI. 220. in iis crudus humor ubi est, vomitus ne imperetur. XVI. 75.

Lassitudo: variae ejus species quoad causas. XVII. B. 697. inflammata qualis. XIII. 5. inflammata, quae in summis arteriae asperae musculis consistit, quomodo generaliter tractanda. XIII. 10. inflammatoria fit ex cacochymia simul et plenitudine. XVII. B. 459. cum inflammationis specie largam sanguinis detractionem cupit. XVI. 266. phlegmonosae cura. VI. 296. tertia, hujus a reliquis differentiae. VI. 200sq. tertia cum sensu phlegmone unde oritur, effectus, quibus accedit. VI. 199. sanationis tres scopi. VI. 200. quarta species est, quum musculi supra modum siccantur, adeo, ut squallens contractumque corpus appareat. VI. 194. quarta quibus, et unde accedit. VI. 201. cura. VI. 202. *spontanea secundum Hippocratem*. VI. 237. spontanea qualis. XVII. B. 459. 698. tres ejus reperiuntur differentiae. XVII. B. 459. spontanea morbos denunciat. I. 187. VI. 235. XVII. B. 124. 459. tensiva spontanea qualis et quomodo fiat. VII. 178. ejus sequelae. VII. 179. *tensiva* unde fiat. XVI. 592. nunquam delirium portendit. XVI. 593. tensiva fit ex plenitudine. XVII. B. 459. cum tensione plethoris subvenit. VI. 237. tensiva abundantiam aliquam indicat, quae animalis solidas partes distendit. VI. 295. cum tensione quibus accedit. VI. 198. speciei secundae (cum sensu tensionis) remedia. VI. 198.

Lassitudo ulcerosa unde oritur. VI. 192. VII. 178. ejus symptomata. VII. 179. ulcerosa ex cacochymia fit. XVII. B. 459. ulcerosa fit ob mordaces acresque humores. XVI. 592. falluntur, qui plethorae sobolem judicant. VI. 238. ulcerosae symptomata. VI. 236. causae. VI. 237. sensus tensionis unde oritur. VI. 192. sensus contusionis aut phlegmone unde. VI. 193. ulcerosa laborat corpus in febre ardente propter ichorum acrimoniam. XV. 738. ulcerosa in quatenam corpora incidat. VI. 195. ejus remedia. VI. 195sq. ulcerosae cura. VI. 245. ulcerosa complicata per succorum crudorum in solidis partibus copiam, quibus accedat. VI. 279. cura. VI. 280. victus ratio. VI. 281. ulcerosae cum succis crudis in toto corpore complicatae cura. VI. 292.

LATENTIIUM et apparentium judicium diversum est. I. 108.

LATERA si calent dum extrema frigent, malum. XVIII. B. 119. quibus intenta sunt, ii purgandi non sunt. XV. 900.

Lateris sinistri et dextri analogia. V. 786. XVI. 29sq. aestus doloris signum est phlegmone. XVI. 649. cruciatum fugavit arteriotomia. XI. 315. deligatio. XVIII. A. 817.

Lateris dolores cum febre sed sine sputis, quomodo a pleuritide differant. VIII. 327. dolor morbus hyemalis. V. 694. dolorum causae quaedam. XV. 867. dolor in pleuriticis quomodo oritur. XV. 516. dolores fiunt ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. 719. dolor fit ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. dolor ex lochiorum retentione perniciosus. XVI. 669. doloris acuti causa tumor vulnerum evanescens. XVII. A. 459. dolor rarus quando gignatur. XVI. 558. dolor rarus delirium num significet. XVI. 558. dolor ex sputis biliosis, si absque ratione evanuerit, in furorem aguntur. XVI. 716. dolorum cura. XV. 857. ad lateris dolorem remedia parabilia. XIV. 523. 550. 559. dolorem, sive is per exordia, sive postea obortus sit, tentare calidis fomentis primum dissolvere, non dissentaneum est. XV. 514. sed prius molle quidpiam subjicere oportet. XV. 521. ad lateris dolores amygdala amara. XI. 828. balneum. XV. 719. bdell-

lium arabicum. XI. 850. dolores inveteratos curant cineres ex canlibus Brassicae esculentae combustis. XII. 42. ad lateris dolores clysteres acres. XVI. 145. crocomagma. XIV. 134. emplastrum ex cote. XIII. 874. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. ad dolorem malagma. XIII. 987. ad dolores incipientes *Pelusiota* compositio. XIII. 133. dolores ab obstructione et frigore natos sanat Scordium epotum. XII. 126. ad lateris dolores obstructione natos triphyllum. XII. 145. phlegmonem suppuraturam esse unde sit concijendum. XVI. 649.

LATIO, definitio. V. 46.

LATHYRIS a quibusdam Tithymali species dicitur; ejus vires medicae. XII. 56. pro scammonio. XIX. 743. ei succedaneum remedium. XIX. 734.

LAURI baccae pro canchry. XIX. 731. baccis succedaneum remedium. XIX. 727. ex lauri baccis malagma. XIII. 979. lauri foliorum, fructus radicisque corticis vires et usus. XI. 863.

Laurinum oleum, ejus qualitates. XI. 871. calefacit. XI. 520. dolores sedat. XVII. B. 327. exsiccatur. XI. 530. substitui potest cicino. XIX. 728.

Laurinus succus valde calefacit et tenuis est. XIII. 568.

LAVACRUM corpus calfaciens ad alimentum distributionem et appositionem conducit. XV. 196. veratri purgantes vires auget. XVII. B. 297. lavacri utilitas. X. 713.

LAVATIO ex aqua dulci et temperata ad meatuum constipationem. X. 535. frigida cum cautione est in usum vocanda. VI. 185sq. ad ulcera et dentes titubantes infirmosque. XIV. 427.

LAVER dictum ad hydropem. XIII. 264.

LAXANS pastillus. XIII. 832.

LAXANTIA medicamenta, h. e. quae tensas partes laxant. XIII. 991. chalcastica vocantur. X. 303. plures sunt species eorum. XI. 741. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. ecchymoses curant. XVI. 161. in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. althaea. XI. 867. oleum sabinum. XI. 287.

LAXATIO secundum *Hippocratem* quando adsit. XVIII. B. 887. unde oriatur. XI. 741. intensae cuti convenit. XIII. 991. tensorum fit ex bal-

neis. X. 712. frigidius efficit corpus. VII. 18. remedium lassitudinis cum sensu tensionis. VI. 198. laxationis cura fit tensione. XI. 741. laxationem efficientes causae. VII. 18.

LECANII *Arei* exedens aridum. XIII. 840.

LECITHUM quid. VI. 782.

LECTUS praeter consuetudinem molli laborem facit itemque durus. XV. 613.

LEGES, definitio. XIX. 178. ferre inprimis deorum est. XIX. 179. in civitatibus sunt rationes quae ea imperant, quae facienda sunt, prohibentque contraria. XVIII. B. 737. dedit Cretensibus Jupiter, Lacedaemoniis Apollo, Atheniensibus Pallas. XIX. 179.

LEGUMEN intra modum elixum difficile digeritur. VI. 302.

Legumina quae dicantur. VI. 524. flatulenta sunt. XI. 373. omnia flatuosa et coctu difficillima. XV. 875. quae sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. edentes cruribus imbecilles evadunt. XVII. B. 168.

LEIMONIUM, ejus fructus vires et usus medicus. XII. 57.

λειόποδες qui dicantur. XVIII. A. 613.

LEMAE oculorum in febre ardente pravam signum. XVII. A. 639.

λεμή apud Graecos quid. XVIII. A. 579.

LEMMATA, apud Graecos quid. V. 213.

LEMNIA terra, quomodo alias etiam vocetur, et qua ratione a sacerdotibus praeparatur. XII. 169. alia species est, quam Lemniam rubricam vocant ob colorem, qua utuntur potissimum fabri; demum tertia species est, quae extergit, et qua utuntur, qui lineae et vestes lavant. XII. 170. ut vero *Galenus* cognosceret, utrum verum sit, quod *Dioscorides* alique tradunt, Lemniae terrae hircinum misceri sanguinem, et mixtionis modum inspicere vellet, Lemnum profectus est. XII. 171. longe autem aliter rem expertus est. XII. 173. morbi, contra quos exhibetur. XII. 174.

Lemnium sigillum ad haemorrhagias. X. 329. sigillum ad ulcera interna. X. 298. lemnio sigillo substitui potest sandarach. XIX. 734.

in LEMNUM profectus est *Galenus*,

ut lemniam terram sibi compararet. XIV. 8.

LENDES interficit cedrea. XII. 17.

LENON *Herophili*. II. 712.

LENS *crystallina*. V. 623. XIV. 712. visus organon. X. 119. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. praecipuum cernendi instrumentum est. II. 864. primum videndi est instrumentum. III. 760. primum sentiendi est instrumentum. VII. 86. post corneam sita. III. 644. sensorium est oculi. III. 641. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. in aure respondet internus meatus auditorii finis. VII. 103. cur non exacte sit sphaerica. III. 789. anteriori in facie tunica tenui vestita est, posteriori vero tunicae expers. III. 787. situs in corpore vitreo. III. 766. a humore vitreo nutritur. III. 761. morbi per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glaciem aliquando vocant. V. 623. est pars similis. X. 48. ad eam usque septem circuli. III. 770. ad eam portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa eam humor, qualis in ovis. III. 780. post eam spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. sola a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

LENS (fructus) siccum edulium est, non frigidum. XVII. B. 304. ex corticatae vires. VI. 526. ejus vires cataplasmatibus modo inflammatis ulceribus superdatae. XVII. B. 304. adstringit et turbationem inducit, si cum cortice sit. XV. 876. non cuique alvum cohibet. VI. 458. alvum cohibet, ejus humor movet. XV. 338sq. crassum humorem generat. XI. 374. succum malum et melancholicum gignit. VI. 791. visum habet. VI. 632. bis cocta. VI. 632. palustris pro psyllio. XIX. 747.

Lentis succus nitrosus est, et alvum subducit. VI. 770. mutatione fit aracum et securinum. VI. 552.

Lentem strangulat aparine. VI. 552. ex *Lente* et beta mixtam compositionem *Heraclides* Tarentinus exhibebat. VI. 529.

Lentes *Hippocrates* frigidissimum cibum vocat, sed *Galenus* contradicit.

XVII. B. 302. earum facultates. VI. 525. XII. 149. tarde alunt. XVII. B. 485. quibus sint utiles et quibus noxiae. VI. 526. cum salsis carnibus crassos humores gignunt. VI. 528. maxime melancholica edulia sunt. VIII. 184. sanguinem nigriorem gignunt. V. 114. ex iis cum ptisana phacoptisana fit. VI. 526. cum sapa paratae noxiae. VI. 527. non conducunt senibus. VI. 339.

LENTICULA palustris condensat. XI. 751. palustris ad erysipelas. X. 951. calefacit et exsiccatur. XV. 179. frigida et humida et indurans est. XI. 740. ex aceto confecta pleuriticis maxime nocet. XV. 480. ejus decoctum ventres solvendi vim obtinet. XI. 576. utrumque potest efficere, ventris subductionem et cohibitionem. VI. 632.

ad LENTICULAS faciei remedia parabilia. XIV. 420. 422. 423. 540. detergunt eas pepones. VI. 564. balanus myrepsica. XI. 845. semen brassicae esculentae. XII. 42.

LENTICULUS palustris. XII. 149.

LENTIGINES etiam in facie fiunt. XV. 348.

LENTISCUS in colle ad Tabias crescit. X. 365. ejus vires et usus. XII. 135. germina, muria aut oxhalme condita, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. ad haemorrhagias. X. 330. lentisci caulis pro mastiche. XIX. 736. succus Acaciae substituitur. XIX. 723.

LENTORES in dentibus quid significant in febribus. XVII. B. 732.

LEO animal vehemens. VIII. 924. leones vocantur homines feroces et iracundi. V. 310. cur vehementes vocentur. VIII. 669. leoni comparat *Plato* animam irascibilem. V. 515. animoso et feroci animali dentes et ungues dati. III. 2. leonis maxilla, dentes et collum cur valida. III. 930. leones caninos dentes utrinque plures habent. III. 877. leones a poeta caesii vocantur. XVII. A. 724. cur sint graciles et minus pingues. XI. 514. vehementissimam iram habere dicuntur. V. 310. cur manus non habent nec sint bipedes. III. 175. vescuntur cruda animalium carne. VI. 567. noctu circulum splendoris in pupilla habent. V. 616. musculos temporales maximos et nervosissimos habent. III. 844. ossa medulla exper-

tia habere creditur. III. 925.

Leonis adipis facultates. XII. 327. adeps siccus. XI. 734. adeps in calfaciendo et digerendo valentissimus. XIII. 949. carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. caro sicca et calida est. I. 255. lien comedi non potest. V. 134. nigrum lienem habet. II. 573.

LEONIDES Alexandrinus methodicae sectae erat adjunctus. XIV. 684.

LEONTIASIS, definitio. XIV. 757.

LEOPARDI lien comedi nequit. V. 134.

LEONTOPETALUM, vires ejus, et usus medicus. XII. 57.

LEPIDIUM Iberis a quibusdam dicitur. XIII. 350. 353. vires ejus et usus medicus. XII. 58. radici substituendum remedium. XIX. 734.

LEPRA, definitio. XIV. 757. 758. XIX. 427. cutis solius melancholicus affectus est. VII. 727. cur pruritu conjuncta. VII. 197. cur pruritus excitet, si pluvia instat. XVI. 442. leprae quaedam, ubi futurae sunt aquae, pruritus excitant. XVI. 435. vere potissimum fit. VI. 693. XVI. 26. morbus vernalis. XVII. B. 615. gignitur ex humore melancholico. XVI. 442. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. ex succis malis melancholicis. VI. 814. a lepra immunes sunt haemorrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI. 460.

Leprae cura: ad lepram alcyonia duo prima. XII. 371. anchusa onoclea cum aceto. XI. 812. detrahunt eam anemoneae. XI. 831. Balanus myrpsica. XI. 845. batrachium. XI. 849. Brassica, ob abstersorium quid, quod in se habet. XII. 42. bryoniae radix. XI. 827. calx ex aqua elota. XVII. A. 472. cantharides cum aliis remediis. XII. 363. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. 866. helleborus albus et niger. XI. 874. sanatur *Lilio*, sed cum aliis remediis juncto. XII. 46. lepram demit malagma *Damocratis*. XIII. 988. sanare eam dicitur cortex Platani combustus cum aqua. XII. 104. salia theriaca. XIV. 290. stercus capriiustum. XII. 298. sanat sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. sanat cortex Ulmi cum aceto. XII. 109. urina humana. XII. 285.

Leprosus sanatur. XII. 315.

Lepus velox habet corpus sed in-

erme. III. 2. capitis usus. XII. 334. caro sanguinem gignit crassiorem. VI. 664. cerebri usus medicus. XII. 334. lactis coagulum comitalem morbum, si cum aceto bibatur, et profluvium muliebri sanare proditum est. XII. 274. sanguis editur. VI. 699. sanguine quidam vescuntur. XII. 259. testiculus in vino odorato fervefactus, et potatus ad eos, qui se in somno permungunt. XII. 319. leporum esus sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Lepus fluvialis pro lepore marino. XIX. 734.

Lepus marinus ut venenum agit. XVII. B. 337. pulmonem exulcerat. XIV. 227. contra symptomata venenosa, ab eo inducta adhibebatur a *Galeno* Lemnia terra. XII. 174sq. ad leporem marinum sunt antidota. XIV. 139. contra eum lac. XII. 269. marinus, ei substituenda remedia. XIX. 734.

LESBIAE dictum, quoad pulchritudinem. I. 16.

Lesbium vinum a totius insulae nomine vocatur. X. 832. XIV. 28. in Mytilene paucum, in Eresso et Methymna copiosius et melius occurrit. XIII. 405. siccatur. XIII. 659. fulvum biliosis non convenit. VI. 803. capiti noxium. X. 835. ad distributionem per corpus aptum. X. 835. succos bonos facit, et concoctionem juvat, senibus conducit. VI. 334. ad ventriculi fluxiones valet. XI. 52. meconii est antidotum. XI. 604.

in *Lesbo* aqua mineralis qualis ejusque usus. X. 996.

LETHALIA sunt, quae naturalibus adversissima. XVIII. B. 27. medicamenta: generalis iis medendi methodus. XIV. 387sq. ad lethalia antidotum. XIV. 206. 207. antidotus *Aelii Galli*. XIV. 114. qui biberunt, antidota iis prosunt *Asclepiadis*. XIV. 138. antidotus athanasia *Mithridatis*. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum galene. XIV. 42. antidotus mithridatica. XIV. 107. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum ex sanguinibus. XIV. 151. praeservantia *Apollonii Muris*. XIV. 146. lemnia terra. XII. 174. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154.

LETHARGUS (cfr. *Veternus*.) definitio. IX. 409. 539. X. 931. XIV. 741. XVII. B. 457. XIX. 413. imbe-

cillis morbus est. VII. 260. morbus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo. IX. 188. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. virilis morbus est. V. 695. in lethargo principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. est functionis imaginatricis laesio. VII. 60. periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. in lethargo et memoria et ratio perditur. VIII. 161. somni in eo conditionis causa. IX. 140. nonnunquam ebriis supervenit. VII. 664. pulsus. VIII. 482. pulsus, ejusque causae. IX. 183. 539. in lethargo quandoque pulsus latus apparet, et cur. IX. 521. pulsus magnus et languidus esse solet. IX. 481.

Lethargi causae. XIV. 741. XVII. B. 646. causa est constipatio extrema. VII. 14. ex ipso cerebro generatur. IX. 185. causa est cerebrum a multo humore gravatum. VII. 143. soboles est causae frigidae. VIII. 131. efficiunt eum morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. fit a pituita cerebrum occupante. XVI. 496. 780. gignitur patiente cerebro, in quo princeps animae pars residet. X. 929. cataphora vigil ei accedit, somnolenta non quidem propria, aliquando autem fit. VII. 655. 656. cum cataphora lethargici quomodo se gerant. VII. 658. delirus i. q. typhomania. XIX. 415. contrarius quodammodo phrenitidi est. X. 929. lethargi judicatio. IX. 709. non fluxu sanguinis judicatur. IX. 707. lethargum solvit phrenitis. XVII. A. 364. XVII. B. 344.

Lethargi cura: X. 930sq. XIV. 741. ad lethargum castoreum, ex rosaceo capiti colloque impositum. XII. 341. perfusiones capitis calfacientes. XIV. 732. solis adspectus e directo quomodo esse possit salutaris. II. 883. clysteres acres. XVI. 146. sternutamenta sunt utilia. II. 883.

LEUCACANTHUS idem quod *acanthus alba*. XI. 819. vires ejus. XII. 58.

LEUCAS, vires ejus et usus. XII. 58.

LEUCE vide *Populus alba*.

Leucae, definitio. VII. 226. XIX. 440. nutritionis laesae symptoma. VII. 63. in leucis nutritio vitiosa est. VII. 211. naturalem colorem mutant. VII. 25. causae. VII. 228. fiunt ex solidarum partium mutatione. XV. 347. diagnosis. XIV. 758. ad leucas salia

theriaca. XIV. 290. tollit bovis talus cum oxymelite illitus. XIV. 241.

LEUCENAE locus est in monte Ida. VI. 778.

LEUCIUS, ad ficosas in mento eruptiones XII. 827. *Leucii* collyrium diarrhodon magnum ex rosis. XII. 767.

Leuci emplastrum ad humidos achores. XII. 487. — melinum ad eosdem. XII. 488.

LEUCINI flos, ei succedaneum remedium. XIX. 734.

LEUCIPPUS Abderites primus atomorum inventor. XIX. 229. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263. membrana inductum mundum putat. XIX. 267. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. semen corpus esse putat. XIX. 322. sensus definitio. XIX. 302. de causa somni et mortis opinio. XIX. 340. de terrae figura. XIX. 294. de terrae inclinatione. XIX. 294. vacuum magnitudine infinitum putat. XIX. 259.

Λευίσκοι num diversi a mugilum genere. VI. 713. alimenti, quod ab eo sumitur, facultas. VI. 713.

LEUCOGRAPHIS qualis vocetur lapis. XII. 198. aegyptia pro cadmia. XIX. 731. pro ceraunio. XIX. 731. aegyptia succedit terrae Samiae. XIX. 727.

LEUCOJUM, ejus vires. XII. 58. leucoji radix pro xylobalsamo. XIX. 737. decoctum florum *Leucoji* epotum causa abortus. XII. 58.

LEUCOMA, definitio. XIX. 434. eura. XII. 801. ad leucomata remedia. XIV. 349. aegyptia compositio. XII. 737.

Leucomatum tincturae. XII. 739.

LEUCONOTUS ventus (carus) aliquando siccus esse videtur. XVII. A. 653.

LEUCOPHLEGMATIA. XIV. 746. XVII. A. 723. frigidi est temperamentum. XVII. A. 723. imbecillis morbus est. VII. 260. in leucophlegmatia sanguis pituitosus apparet. VIII. 355. causa est pituita per totum corpus distributa. VII. 224. eam solvit vehemens diarrhoea. XVIII. A. 127. in leucophlegmatia medicamento pituitam ducente opus est. XI. 348. ad leucophlegmatiam theriaca. XIV. 275.

LEUCOPYRON malagma. XII. 984.

LEUCORRHOEAE medetur Nymphaeae semen. XII. 86.

LEUNCULUS Antigoni. XII. 773.

LEVIRAJA duram carnem habet et concoctu difficilem. VI. 737.

LEX Adrastae. III. 466. dura quae. VIII. 689.

LEXIPHARMACA quae. XIV. 136.

LEXIPYRETA quae remedia. XIV. 136.

LEXOPYRETON acopon. XIII. 1013.

libram denotat. XIX. 756. 758.

LIBANOTIDES, earum vires medicae. XII. 60.

LIBANOTUS vide THUS.

LIBATHRUM, pro eo tractylus. XIX. 734.

Libellae: perperam *Philotinus* eas inter pisces durae carnis refert. VI. 729.

LIBERORUM similitudo et dissimilitudo cum parentibus aut avis unde. XIX. 327.

LIBIANUM collyrium. XII. 762.

LIBIDINOSI cur sint melancholici, secundum *Hippocratem*. XVII. B. 29.

LIBONOTUS ventus qualis. XVI. 400.

LIBRA, definitio. XIII. 616. eam significans character. XIX. 750. 756. 758. 780. et hemina dicitur. VI. 287. ponderalis et mensuralis quomodo differat. XIII. 415. quot habeat holcias. XIX. 760. quot contineat uncias. XIX. 752. 763. 765. 771. quot uncias, scrupulos, obolos etc. XIX. 767. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. veterinariorum. XIX. 773.

LIBYA calida et sicca est. XVII. B. 597. tabilicis convenit. XIV. 745.

Libyi graciles et aridi dicuntur. XI. 512.

LIBYSTICI radix et semina, eorum vires. XII. 62.

LICHEN, muscus est, ita vocatus, quoniam lichenis curat. Eiusdem vires et usus medicus. XII. 57.

LICHENES (confer. IMPETIGINES) vere potissimum fiunt. XVI. 26. lichenum equorum usus. XII. 342. lichenus puerorum curant nutrices, dum parvum digitum rigant saliva et eum affectam confricant. XII. 288. adjuvant aleyonia duo prima. XII. 371. puerorum, contra eos gummi prunorum. XII. 33. foris utuntur radice *Chamaeleontis nigri*. XII. 154. extergunt ciceres. XI. 877. helleborus albus, et niger. XI. 874. mala-

gma *Damocratis*. XIII. 988. pastilli, quibus ad eos utuntur. XII. 832. curat pituita in ore occurrens. II. 163. detergit pix. XII. 101. sanat rheum illitum cum aceto. XII. 112. steriscus caprinum ustum. XII. 298. steriscus crocodilorum terrestrium. XII. 308. sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. detergunt *Tithymalli*. XII. 142.

Lichenes faciei, Zeuxidis ad eos remedium. XII. 834. aliud *Diodori*. XII. 834. illitus coctus ad lichenis inveteratos. XII. 834. *Heracidae* Tarentini litus lichenicus. XII. 358. *Diomysii* litus lichenicus. XII. 835. *Socratonis* illitus coctus. XII. 835. emplastra lichenica, quae citra exulcerationem liberant. XII. 837sq. emplastrum lichenicum *Philotae*. XII. 838. excoriatorium lichenum *Pamphili*. XII. 839. excoriatorium *Axiarii*. XII. 841. excoriatorium *Apri Phasci*. XII. 841. emplastra viridia lichenica. XII. 842sq. *Tryphonis* emplastrum euchrum. XII. 843. *Antonini*, quod *Timocrates* post lichenis excoriatos imponit. XII. 843. emplastrum album aquosum *Magni*. XII. 844. emplastrum athletarum *tryphenum*. XII. 844sq. emplastrum *Megetis* chirurgi. XII. 845. emplastrum *Diophanti*. XII. 845. Manna emplastrum. XII. 845. compositio *Meneocratis*. XII. 846. ad lichenis in mento s. facie praecepta *Crispi*. XII. 831. ad lichenis in mento *Critonis* praecepta. XII. 830.

LICINIUS Atticus *Nilei* malagmate croceo usus est. XII. 182.

LICOCTONUM aconitum est. XI. 820.

LIEN, brevis ejus descriptio. XIX. 361. interior ejus structura. III. 318. declivis apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 986. ubique adest in animalibus, in quibus hepar. II. 569. frustra conditum esse *Erasistratus* asserit. II. 91. 132. III. 315; V. 131. XV. 308. *Hippocrates* et *Plato* pro sanguinem purgante viscere accipiunt. II. 132. 136. substantia qualis. XI. 91. rarior substantia est, quam hepatis. X. 916. caro cute humidior et calidior. I. 601. caro ea pulmonis densior, hepatis rarior. XVI. 157. carnis ab illa pulmonum et hepatis differentia. III. 319. cur laxum corpus habeat et rarum. III. 373. ejus color et magnitudo in animalibus va-

riat. II. 573. coloris differentiae in variis animalibus. V. 127. hepate semper nigrior existit. V. 127. quorundam animalium comedi nequit. V. 134. gustu non exacte suavis. VI. 679. licet elixus, quippiam acerbum gustui praebeat. V. 127. dubium, an sensum habeat. VII. 531. nullos habet nervos. III. 500.

Lienis situs. II. 557. situs causa. III. 278. situs causae et utilitas, arteriarum insertio, integumenta et vincula. III. 322. in sinistra parte consistit concavo ipsius in dextram converso. II. 573. ab atra bile alitur. XI. 139. tenuiore sanguine nutritur. III. 319. alitur humore melancholico, ab ipso elaborato. XV. 381. XVI. 368. XVII. B. 682. sanguine nutritur crasso. X. 916. unde arteriam accipiat. IV. 319. arteriarum in eo utilitas. III. 317. 321. venae unde. II. 781.

Lienis facultates. II. 177. functiones. II. 202. VIII. 378. XVI. 367. ejus officium et situs in sinistro latere causa. III. 271. ad se trahit, quod crassum ac terreum ex ciborum natura in nutrimento fertur. II. 136. 138. trahit etiam sanguinem, quem venae in epiplo ad se traxerunt. III. 372. purgat limosos et crassos et melancholicos succos in hepate generatos. III. 316. ex hepate in se ipsum velut faecem sanguinis trahit. XIII. 237. jecur expurgat. V. 127. a liene excipitur hepatis excrementum, quod quasi ejus faex est. VI. 65. excrementum melancholicum expurgat. VII. 222. XVI. 300. humoris melancholici receptaculum. XVII. A. 433. melancholicas superfluitates attrahit. V. 135. 140. ab eo sinistra ventriculi pars calefit. III. 284. palpitat. VII. 160. per intestina purgatur. X. 923. per urinas purgatur. XI. 93. XVII. A. 423. in foetu generatio. IV. 651. lieni animalium malus succus inest. VI. 771.

Lienis affectiones cum dolore spiritum densum et parvum reddunt. VII. 910. morbi, qui ab ejus affectione prodeunt. XVI. 369. morbi autumnio fiunt. V. 694. XVI. 27. convenit iis capparidis cortex. X. 920. ad lienem cataplasma valde bonum. XIV. 574. ad lienem praestans cataplasma. XIV. 524. aliud. ibid. lieni affigimus cucurbitulam in epistaxi ex sinistra na-

re. XVI. 151. laxantibus curare non oportet. X. 920. juvat myrobalanus. XIV. 228. morbos solvunt urinae nigrae. XVII. A. 423. abscessum color viridis et niger indicat. XVI. 301. lienem abstergit resina terebinthinae. VI. 355. lienis affectus incurabilis in senibus. XVII. B. 539. male affectus colorem nigriorem toti corpori imperit. V. 127. VIII. 47. lienis affecti nota. VIII. 45. affectus quomodo dignoscantur. VIII. 377. in lienis affectione quatenam sit vena secunda. XVI. 139. liene affecto haud aequo adjuverit circa annularem digitum sinistrae manus incisa vena, atque si internam cubiti secueris. XI. 296. liene affecto juvat sanguinis ex sinistro brachio detractio. XI. 296. lieni affecto prodest venaesectio ex manu sinistra. XIX. 522. ad lienem attenuandum remedia. XIV. 575. auctior causa ulcerum malignitatis. X. 255. lienem auget vinum dulce. V. 771. lienes colliquat Chamaedrys. XII. 153. lienem consumit bovis talus cum oxymelite illitus. XIV. 241.

Lienis dolores: ad eos amygdala amara. XI. 828. dolor qualis secundum Archigenem. VIII. 110. dolor respirationem parvam et densam reddit. VII. 788. dolor in eo spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. flatulenti cura. XI. 108. cur fluxioni maxime obnoxius. XI. 275. cur ad excipiendam fluxionem promptus. XVI. 470. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115. gravitates solvit venaesectio. XV. 769. vitiosi humoris in ulceribus nonnunquam auctor. XIII. 668. lienis cura, si humor in eo abundet. X. 795. lienis imbecillitatem augent, quae ex iis parantur. VI. 492. si imbecillitate affectus est, corporis color in atrum magis propendet. VIII. 377. lienis induratio sequitur febres quotidianas. VII. 466. celerime indurari solet sanguine nimirum in venis ipsius obturato, et ob crassitudinem neque excerni neque discuti facile potente. XIII. 237. induratione qui laborant, splenici vocantur. XIII. 239. indurationes generalis curandi ratio. XIII. 237. ad lienes induratos acori radix. XI. 820. agni casti semen. XI. 809. ammoniacum. XI. 828. induratos liquat bryoniae radix tum epota, tum foris cum ficibus imposita. XI. 826.

induratos maxime juvat capparidis radices cortex. XII. 9. indurato succus centaurii minoris medetur. XII. 22. lienem induratum juvat radix Cyclamini emplastri modo illita, tum recens tum arida. XII. 51. emplastrum ex cote. XIII. 874. haemorrhoides. XVII. B. 344. fructus Iridis agrestis. XII. 87. Lonchitis. XII. 63. ad lienis indurationes inveteratas aut themeron vocatum malagma. XIII. 251. aliud. 253. ad lienis indurationes malagma, quo usus est *Tryphon Gortyniates*. XIII. 246. Peucedanus. XII. 100. radix Polemonii. XII. 106. scilla. XIV. 569. decoctum radices, foliorum s. strobulorum Tamaricis, cum aceto aut vino. XII. 80. infirmus iis est, qui vitio in eo laborant. XV. 125.

Lienis inflammatio unde cognoscatur. XV. 472. coloris corporis mutatio symptoma est. VII. 74. respirationis conditio. IV. 501. respiratio multa et parva est. VII. 852. gignunt lentes cum sapa. VI. 527.

Lienis inflammationem magnam quatenam symptomata doceant. XVII. A. 365. inflammatio et tumor comitatur quartanam. VII. 470. inflammatio quartanam efficit. XIV. 745. inflammatio causa hydropis est. XIV. 746. inflammatio judicatur sanguine e naribus profluente. IX. 708. inflammationes, si in pus vertuntur, corpus consumunt. XIV. 745. ad lienis recentes inflammationes *Asclepiadae* epithemata et emplastra. XIII. 244. *Idiotae* medicamentum. XIII. 245. malagma auri colorem referens. XIII. 245. aliud quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. cucurbitulae. XI. 93. quando sint cucurbitulae applicandae. XVI. 157. ficus et caricae noxae sunt. VI. 572. phlegmone obsessum laedit mulsa. XV. 655. in lienis phlegmone cur mulsa inutilis. X. 800. quatenam sit vena secanda. XVI. 156. venaesectio in sinistro brachio instituenda est. XI. 92. lienem liquat asplenium. XI. 841. liquat Balanus myrepsica. XI. 845. lienēs magni fiunt ex melancholici humoris redundantia. XVI. 385. in liene magno, si dextra ex nare sanguis fluat, malum. (*Hippocrates*.) XVI. 782. a liene in jecur metastases periculosae. XVII. A. 957. lien minuitur, quibus corpus floret. II. 132.

Lienis obstructionem parat placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructionis et phlegmones cura. X. 920. ad lienis obstructions remedia. XI. 746. capparides. VI. 616. aliis medicamentis junctae ficus juvant. VI. 572. solvit marrubium s. prasium. XII. 108. obstruunt palmae fructus. VI. 608. lienem purgat Balanus myrepsica. XI. 845. purgant ciceres. XI. 877. purgat glans unguentaria. XVI. 143. expurgat decoctum lupini. XI. 886. purgat rubia tinctorum. XI. 878. purgat scolopendrium. XIV. 759. lienibus prodest fructus Terebinthi. XII. 138. lienēs sanat fructus cissanthemi cum vino albo pluribus diebus duobus cyathis potus. XII. 51. Teucrium. XII. 138. crebrius scirrhusis vitiis affligitur. X. 916.

Lienis scirrhus qualis morbus. XIX. 424. scirrhus exitiosus et diuturnus est. XVI. 103. scirrhus ex succis crassus fit. VI. 814. scirrhus unde cognoscatur. IX. 496. scirrhus pulsum durum efficit. IX. 248. scirrhus qualem pulsum efficiat. IX. 415. scirrhus affectus non necessario inducit hydroperem. IX. 415. scirrhi cura. X. 921. XI. 108. ad lienis scirrhum ammoniacum thymiamia cum aceto. X. 960. acetum. X. 959. theriaca. XIV. 272. 304.

Lienis tumor multorum affectuum causa. XVI. 298. tumor multiplex. XVI. 298. tumorem qualem *Hippocrates* vocet *καταρροτον*. XVI. 299. tumores cur autumno fiant. XVII. B. 622. tumorum praeter naturam differentiae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 990. tumores minus capitis gravēdine laborantibus eveniunt. XVII. A. 993. tumores relictī recidivarum causae. XVII. A. 421. tumores quando recidivas facere consueverint. XVII. A. 940. tumor ab atra bile fit. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. tumoris causa potus aquae stagnatilis. XVI. 436. omnibus dulcibus intumescit. X. 908. tumoris causa vinum dulce. XV. 630. 633. quibus intumescit, iis corpus minuit et cacochymiam reddit. II. 133. tumor circa eum respirationem quomodo laedat. VII. 781. tumores saepe solvit haemorrhagia. XVII. A. 421. ad lienis tumorem remedia parabilia. XIV. 458. stercus caprinum. XII. 297. epithema ab *Asclepiade* traditum. XIII. 248.

in liene turgente ex dextra nare erumpens sanguis non fert utilitatem. XI. 296. lienes turgidos sanant opercula purpurarum. XII. 348.

Lienis vitium cum febre quartana conjunctum est. XI. 18. vitio laborantes purgare convenit. XVI. 110. in lienis vitii cur totius corporis color ad nigrius vergat. XVI. 300.

LIENOSI (s. **SPLENICI**) quinam dicantur, et unde fiant. XVI. 368. XIX. 423. proprie ii vocantur, qui induratum splenis affectionem habent. XIII. 239. quarto quoque die accessionem patiuntur. XVII. B. 385. qui dysenteria longa corripiuntur, hydrops aut lienteria succedit et intereunt. XVIII. A. 66. dysenteria superveniens quando sit salutaris. XVIII. A. 67. aliquantulum fiunt, si aestas biliosa fiat. XVI. 377. aquae saepe causae sunt. XVI. 364. lienosos vidit *Galenus* Alexandriae luto inungi, et juvari. XII. 177. purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 900. cui contradicit *Galenus*. XV. 904.

ad *Lienosos* remedia parabilia. XIV. 377 sq. 458. 461. 559. remedium quod non fallit. XIV. 552. ad *Splenicis* amuleta credita. XIII. 256. antidotum. XIV. 164. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus *Philonis*. XIII. 267. ab *Archigene* conscripta medicamenta. XIII. 254. medicamenta ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 248. antidotum zopyrium. XIV. 150. beta cum sinapi sumta. VI. 630. catapotium *Andreae*, paeonium dictum. XIII. 242. confectio. XIII. 213. diasmynon apolophonion. XIII. 967. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. emplastrum tonsoris. XIII. 260.

ad *Lienosos* epithemata. XIV. 460. *Eugerasiae* compositio. XIII. 244.

Lienosis prosunt folia hederæ cum aceto cocto. XII. 30. hemionitis cum aceto. XI. 884. prodest hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. isatis sylvestris. XI. 891. malagma. XIII. 980. si palleant, ac graviter febre laborent, malagma *Damocratis*. XIII. 225. 990. malagma per unum diem sanans. XIII. 247. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. ma-

lagma, quod aurei coloris appellamus. XIII. 251. malagma ex cedria. XIII. 249. malagma e baccis lauri. XIII. 259. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. malagma polyarchion. XIII. 184. malagma poterium. XIII. 258. *Tryphonis* Gortyniatae malagma. XII. 253. malagma, quo *Andromachus* usus est. XIII. 251. malagma *Arii Tarseusis*, quo usus est per intervalla. XIII. 247. malagma *Diodori*. XIII. 248. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 342. onocleae anchusae radix. XI. 812. panacea *Musae*. XIII. 104. pastillus Amazonum cum aceto mulso. XIII. 152. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastillus *Chrysermi*. XII. 243. pastillus splenicus. XIII. 242. potio. XIII. 205. medicamenta potabilia ab *Andromacho* conscripta. XIII. 239. medicamenta potabilia ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 241. *Antipatri* potio, ut *Nilas*. XIII. 239. *Sigonis* colica. XIII. 285. stercus caprinum. XII. 298. theriaca. XIV. 272.

LIENTERIA, definitio. XVII. A. 132. 349. XVII. B. 623. 670. XVIII. A. 1. 8. XIX. 422. definitio secundum *Diccleum*. XVIII. A. 7. secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 8. secundum *Praxagoram*. XVIII. A. 7. de ea *Erasistrati* sententia. XVIII. A. 6. unde nomen acceperit. XIV. 754. cur morbus ita sit vocatus. XVIII. A. 2. autumno potiss. fit. XVI. 27. cur autumno fiat. XVII. B. 623. quomodo fiat. XVII. A. 349. ex dysenteria oritur, et quomodo. XIV. 754. interdum dysenteriae succedit. XVIII. A. 192. fit debilitata facultate retentrice. XVII. A. 705. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. causa proxima ventriculi et intestinorum imbecillitas. XVIII. A. 3.

Lienteriae causae. XIV. 754. XVI. 386. XVII. B. 623. 647. 671. in lienteris quæ excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. lienteria arterias exsiccatur. VII. 313. lienteria minime sunt mordaces. VIII. 388. ab imbecillitate quomodo dignoscatur ab ea, quæ fit humorum acrimonia. XVIII. A. 4. quando in dysenteriam trans-eat. XVIII. A. 4. in lienteris diuturnis ructus acidus obortus bonum signum. XVII. A. 363. XVIII. A. 1. animi defectus causa. XI. 47.

Lienteriae cura. XI. 50. XIV. 754. in ea hieme per superiora purgare malum. XVII. B. 670. sanare dicitur ructus acidus. XVII. A. 396 sq. remedium, fluxum statim sistens. XIII. 294. ad lienteriam linctus. XIV. 466. potiones. XIV. 466. theriaca. XIV. 273.

LIGAMENTA, definitio. II. 233. IV. 369. V. 204. XIX. 367. nominis derivatio. II. 268. similis pars est. XV. 8. a multis pro nervis (tendinibus) habebantur. III. 47. veteribus nervi vocabantur. II. 739. a quibusdam nervi ligantes vocantur. IV. 215. multi medici colligantes nervos vocant. VIII. 168. plurimi medici nervos ligatorios vocare solent. XIII. 163. nervi vocantur, qui ex ossibus oriuntur. XV. 257. a quibusdam nervi copulativi vocantur. XVII. B. 134. nervis similia sunt, duritie tamen multum differunt. X. 409. quomodo a nervis differant. IV. 376. tendinibus simillima sunt. X. 408. eorum conditio. IV. 4. proprietates. V. 203. cute sunt duriora et sicciora. I. 602. sicca quidem, minus tamen quam cartilago. I. 569. omnia insensibilia. IV. 374. X. 962. insensilia, et ex ossibus, non ex musculis oriuntur. XIII. 604.

Ligamenta patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. nervos cur nullos accipiant. IV. 268. nutrimentum eorum. II. 212. aluntur humore inperso lento. XV. 255. continuitatis solutio in iis avulsio vocatur. X. 232. generatio in foetu. IV. 550. quolibet adsunt in articulo. III. 149. eorum utilitas. I. 236. II. 267. IV. 6. V. 203. instrumenta motoria esse nequeunt. IV. 6. quomodo conferant ad motum. IV. 2. sensu carent. V. 203. restitui nequeunt, quoniam e semine orta sunt. I. 241. scirrhi eorum cura. X. 958. quae ab osse ad os tendunt, vulnerata, sine periculo sunt, quae vero in musculum se inserunt, ni i recte curentur, periculum habent. X. 410.

Ligamenta, differentiae et usus. III. 43. articuli capitis. IV. 12. transversale Atlantis ejusque usus. IV. 24. dentis epistrophei. II. 757. transversa dentis epistrophei. IV. 24. caput cum primis vertebrae et haec inter se conjungentia. II. 462. carpi. II. 269. carpi volare. II. 267. articuli cubiti

et carpi cur crassa. III. 161. articuli cubiti. III. 149. inter femur et tibiam. II. 773. genu articuli. II. 329. cartilagineum genu. II. 331. hepatis. III. 311. humeri articuli. IV. 130. os hyoides reliquis partibus communicantia. III. 594. interossum cubiti. II. 258. interspinalium usus. IV. 62. articuli ischii. II. 328. manus, usus. II. 268. mucosum *Hippocratis*. IV. 70. musculorum manus tendines colligans. II. 249. nervicartilaginosa. V. 203.

Ligamenta pedis. II. 319. 331. rotundum, tendini oppositum, carpum versus digitum parvum inflectenti. II. 271. femoris rotundum. II. 772. femoris teres. II. 329. teres, in femoris articulo, usus. IV. 17. XIV. 723. XVIII. A. 311. teres femoris brevissimum. XVIII. A. 732. teres, ejus usus. XVIII. A. 732. teres laxum ubi fit, causam praebet femoris luxationis. XVIII. A. 734 sq. uteri. II. 893. uteri, usus. IV. 207. uteri rotunda. IV. 597. uteri rotundorum analogia cum cremastere. IV. 635. spinae vertebrarum, usus. IV. 62. longitudinale anterius spinae vertebrarum. IV. 111. vertebrarum. XVIII. A. 526.

LIGNA quum mutuo attritu colliduntur, calor accenditur. VII. 3. viridia congesta flammam facile corripiunt. VII. 4. 8. *Lignorum* caries, ejus vires et usus medicus. XII. 118. fragmenta educit cyzicenum *Herac*. XIII. 815.

LIGNIS vide *FULIGO*.

LIGONES *Hippocrates* vocat *ἀνάγρια*, quibus terram fodimus. XVIII. B. 423.

LIGUSTICI radix pro ejus semine. XIX. 735. radix pro sio. XIX. 742. semini succedanea. XIX. 735.

LIGUSTRUM vide *CYPRUS*.

LILIUM, floris, olei, radices, foliorum eorumque succi facultates medicae. XII. 45 sq. ei succedanea. XIX. 733.

LIMACES, ut cibus, praeparandi rationes et facultates. VI. 669. melancholicum sanguinem generant. VIII. 183. toti cum testis usti, eorum usus. XII. 355. muci usus. XII. 322.

Λίμνην quid apud Thessalos significet. V. 868.

LIMNESIA ad palpitationem. VII. 600.

Λιμνοθαλάσσιαι. VI. 709. 711.

LIMULA Phaedri. XII. 736.

LINAMENTORUM quinque species. XIV. 795.

LINEA alba abdominis. XVIII. B. 993 sq.

LINEAE definitio. XIX. 247.

LINEAMENTA quales venas veteres dixerint. II. 808.

LINCTUS ad dysentericos, coeliacos et lienteriam. XIV. 466.

LINGONIS colica confectio. XIII. 286.

LINIMENTUM oculorum. XIV. 346.

LINGUA vox diversas significationes habet. X. 131. linguae arteria. IV. 333. situs in ore ad functiones suas peragendas aptissimus. III. 636. molles ori adaptata. III. 880. gemina quidem est, sed in unam coalita. III. 881. divisa est serpentibus. III. 881. per se gemina, cur coaluerit. III. 715. structura et officium. XIX. 359. carnosa est. XIV. 712. aliquo pacto glandulosa est. VI. 774. ex humidiori corporis substantia constat. II. 862. 864. ne arescat, glandulas ei apposuit natura. III. 883. frenuli utilitas. III. 883. frenulum aliquid ad vocem articulata facit. VIII. 272. diversi ejus motus. IV. 383. musculos pernoscere supra usum artis conducit. II. 284. musculorum magna pars ab osse hyoideo oritur. III. 591.

Lingua non ex uno solum musculo componitur. IV. 383. musculi ejus nullos habent tendines. IV. 377. linguam moventes musculi. XVIII. B. 959. attollentes et curvantes musculi. XVIII. B. 960. nervi. VIII. 233. cur duplex acceperit nervorum genus. III. 634. in eam sex inseruntur nervi. XI. 669. XV. 280. duplex nervorum genus in eam inseritur. XIV. 712. a tertia conjugatione (trigemino) nervos accipit. II. 837. et a septima. II. 839. nervi tertiae conjugationis (par quintum) et tactui et gustui prospiciunt. VIII. 229. sensum a tertia nervorum conjugatione habet. VIII. 236. nervorum origo et in ea distributio. III. 634. nervorum principium duplex. III. 714. cur ex posteriore cerebri parte oriantur. III. 713 sq. ejus nervorum decursus descriptio et causa. III. 715. nervi aptissimam originem et decursum habent. III. 734. nervorum in ea distributio. III. 735. cur linguae nervi motores tenuiores sint quam ocu-

lorum. III. 736. cur crassos accipiat nervos. II. 861. sensus causa nervos magnos accepit. III. 378. accepit nervos et duros et molles. IV. 271. cur. IV. 274. nervus cur mollior. III. 647. radix unde nervos habeat. IV. 294.

Lingua: motus pendet a septima nervorum conjugatione. VIII. 229. usus. IV. 377. XI. 669. quid ad manducationem conferat. III. 855. actio loquela est. X. 45. ad loquelam maxime necessaria. XVI. 204. ad articulata vocem conducit. VIII. 272. non vocis sed loquela instrumentum est. XVI. 510. a lingua tenduntur venulae saporum nunciae (*Plato.*) XI. 446. ventriculo iudex est. VII. 123. linguae ad corpora discernenda utilitas. XV. 279. partibus extimis saporos consequitur. III. 635. venae unde oriantur. II. 806.

Lingua animalium pedestrium ut alimentum. VI. 672. quibusnam succis delectatur. VII. 123. delectatur et dulcibus, quae in se ipsa habet. VII. 123. referta humore gustum depravat. VII. 105. linguam mordicant et acida et amara. XI. 678. valide siccit semitertiana. VII. 467. qua sub conditione alieno colore tingatur. XVII. B. 274. humorum index. XVII. B. 277. conditio in angina secundum Hippocratem. XV. 786. conditio in causo notho. XV. 755. quum quarto febris die obturbata sermocinatur, quid denotet. XV. 840. adusta apud Hippocratem siccam significat. XVII. A. 530.

Lingua alba est ex pituita. XVII. A. 343. alba fit ab albidia pituita. XVII. B. 274. arefacta humorum dignotio corrumpitur. V. 634. arida fit a perurente febre. XVII. B. 273. et ab utero inflammato. XVII. B. 273. aspera in febre hiberna quid denotet secundum Hippocratem. XV. 827. aspera et arida phrenitica. XVI. 507. a pera et sicca siccitatis immoderate nota. XVI. 508. fuliginosam qualem Hippocrates dicat. XVII. A. 781. fuliginosa non semper exitialis. XVII. A. 781. incontinens, definitio. XVIII. A. 142. num melancholiae signum. ibid. — nigra a nigra fit bile. XVII. B. 273. nigricans febris ardentis signum. VIII. 47. nigra melancholicum succum indicat. XVII. B. 277. rubra est ex sanguine. XVII. A. 343.

XVII. B. 273. siccitas morbos siccos indicat. XVI. 200. sicca et nigra quid indicet. XVII. A. 531. siccitas arteriarum et venarum morbum siccum indicat. XV. 472. sicca nigra et aspera fit in causo. XV. 740. tumefacta ita, ut ore hominis contineri non posset, quomodo a *Galeno* sit curata. X. 971. viridis qualis. XVII. B. 271. viridis fit ex pallida bile. XVII. A. 343. viridis bilem indicat. XVII. B. 277.

Linguae affectus, qui ex communicatione cum cerebro accidunt. VIII. 233. sensus turbatur per tertiam nervorum communicationem. VIII. 233. propriorum affectuum diagnosis. VIII. 234. casus supra modum et sine morbo auctae. VI. 869. convulsiones tremulae indicia mentis alienationis. XVI. 555. 556.

Lingua nonnunquam convulsione tentatur, ejusque sedes cerebrum est. VIII. 170. inflammationes obortae in pestilenti constitutione. XVII. A. 677. membranae intemperies tangendi et gustandi sensum laedit. VIII. 234. interdum ejus motus, interdum gustus, et cum eo tactus laeditur. VIII. 229. musculorum intemperies motum impedit. VIII. 234. phlegmone incipiens non fert medicamentum, pituitam per os evocans. X. 903. paralysis proprium nomen non habet, et loquelam prorsus adimit. VII. 150. paralysis unde fiat. VIII. 230. paraplegia quomodo fiat. VIII. 230. in podagricis tubercula nascuntur phlyctidae vocata. XVII. A. 431. ad linguae rheumatismum remedia par. XIV. 530. linguae tremoris et convulsionis causae. XVI. 555. 556. linguae tremoris causa in phrenitide. XVI. 555.

Lingua laryngis (glottis). III. 562.

Lingula laryngis (glottis). III. 562.

LINOSOSTIS vide MERCURIALIS.

LINOSPERMUM i. q. lini semen. VI. 549. caloris tepidi est. XI. 561. LINUM, ejus vires. XII. 62. lini semen, ejus diaeteticae et medicae facultates. VI. 549. semen emollit, nec manifeste calefacit. XV. 816. semen siccit et refrigerat. XV. 898. semen generat semen. XI. 777. semen visceribus circa hypochondria gratum est. XI. 563. semini succedaneum. XIX. 735. semen pro ormino. XIX. 739. semen pro sesamo. XIX. 742.

LIPODERMUS, definitio. XIX. 445. ad lipodermos malagma *Epidauri*. XIII. 985.

LIPOTHYMIA quosnam morbos praeeat. XI. 48. lipothymiae ex supervacuo calore ortae cura. XI. 56. causa dolores. XV. 611. lipothymia omnis immoderatae vacuationis symptoma est. XVII. B. 852. ad lipothymiam usque vacuatio quando sit instituenda. XVII. B. 445.

LIPPITUDO membranae corneae adnatae morbus est. VI. 876. 879. lippitudinis causa. XVII. A. 702. lippitudines ex aëris siccitate fiunt. XVII. A. 33. quando sint aestate expectandae. XVI. 374. aestate potissimum fiunt. V. 694. aestate fiunt, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. fiunt, si hiems austrina, ver aequilonare fuerit. XVI. 440. viris sunt familiares. V. 696. aridae in febre hectica cum marcere. VII. 316. tabidae ex anni temporum siccitate oriuntur. XVI. 372. ubi concoquuntur, pituita crassa fit. XVI. 74. remedia contradiuturnam in usum vocanda parabilia. XIV. 343. ad lippitudines incipientes remed. XIV. 765. lippitudinis cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 476. ad lippientes aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. cataplasmata *Heracidae Tarentini* ad dolores in ea. XII. 743. prodest emplastrum *Azmitae*, palpebris superpositum. XIII. 785. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. cohibet eam emplastrum tyrium. XIII. 916. ad lippitudinem scabram et aridam illitiones. XII. 744. ad lippitudinem siccam remedium siccum *Philoxeni* et *Capitonis*. XII. 731. contra eam fuligo thuris. XII. 62.

LIQUABILIA medicamenta qualia. XIII. 628.

Liquidorum mensurae. XIX. 752.

LIQUOR vocatur tota urina a liquari. XIX. 602. allantoidis. IV. 232. allantoidis qualis. II. 907. allantoidis et amni in ipso partu usus. IV. 234.

Liquor amnios qualis. II. 908. usus. IV. 233.

Liquor prostaticus semini est similis. IV. 182. usus. IV. 189. 190. similis semini muliebri. IV. 189.

Liquor urinae quid. XIX. 574.

LITE emplastrum fuscum. XIII. 908.

LITHARGYRUS (confer. *Argenti spuma*) ejus vires et usus. XII. 224sq. vires ejus et usus, sub emplastri forma quos exhibeat. XIII. 395sq. quoad facultates ferro similis ignito. XI. 688. cicatricem inducit. XI. 758. siccatur et adstringit modice. X. 196. lithargyri crudae usus. XIII. 405. lithargyrus in vulnus inspersa nihil valet. X. 196. quomodo lavari debeat. XIII. 406. quomodo in emplastri formam possit redigi. XIII. 396. pro molybdaena. XIX. 736. emplastra, quae ex ea parantur. XIII. 394sq. ex lithargyro et cerussa emplastra alba. XIII. 409. mensurae substantiarum in ea introeuntium. XIII. 413. ex lithargyro et hydrelaeo emplastrum. XIII. 399. ex lithargyro et oenelaeo emplastrum. XIII. 404. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 401. ad lithargyrum remedia. XIV. 142.

LITHIASIS, definitio. XIX. 424. proprius puerorum morbus. XVII. B. 634. palpebrarum, definitio. XIV. 771.

Lithoides pars ossis temporum. II. 745.

LITHOSPERMUM calculos destruit. XIX. 694.

LITHOTOMIA. XIV. 787. sic dictam altam fecit *Galenus*. XIX. 659.

LITRUM magnum quot stagia habeat. XIX. 763.

LIVIDA digerit lupini farina. XI. 886.

LIVIDITAS extincti caloris nativi signum. XVIII. B. 126.

LIVOR quid indicet. XVI. 205. livores quomodo generentur. VII. 724. ad livores remedia. XII. 817. isis. XIII. 775. serum lactis. XII. 266.

LIXIVIA, quae stacte, h. e. stillatitia dicitur, atque praepremis ea, quae ex materie subtili usta est, cedrinum oleum facultate calfaciendi superat. XIII. 569. (parandi ratio ibid.)

Lixivium, parandi ratio. XI. 629sq. calcis, quomodo fiat. XII. 237. ex cinere, ejus vires. XII. 223. lapidosum quodnam dicatur. X. 966. spumosum quodnam. X. 967. sarmentitium ad psilothrum haustum. XIV. 142. sarmentitii decoctum ad fungos venenatos. XIV. 140. aquae marinae et muriae comparandum. XI. 630. maxime tum abstersorium tum exsicca-

torium illud est, quod ex cinere ficus et tithymallorum efficitur. XII. 35. ad inflationes musculorum. X. 964. sinubus quidam, sed male, infundunt. XI. 129.

Lo holcam s. drachmam significat. XIX. 750. 757. 758.

LOBULUS auris. XIV. 701.

LOCHIA, definitio. XI. 162. definitio et causae. XVI. 670. unde nomen acceperint. XVII. A. 749. veteres purgationem nuncuparunt, non evacuationem. V. 137. et cur. V. 138. sanguis qualis per ea excernatur. XVII. A. 749. utilitas. XVII. A. 361. retentionis effectus. XVI. 669sq. ex lochiorum retentione cum febre quibus surditas oboritur, et acutus lateris dolor, hae perniciose insaniunt. XVI. 669. lochiorum suppressio mala causa et malum signum est. XVII. A. 361. suppressionis sequelae. XVII. A. 271. 361. suppressorum casus ex *Hippocrate*. XVII. A. 360. ex lochiorum suppressione febris ardentis casus. XVII. A. 746sq. cura feminae cujusdam ab *Hippocrate* inchoata per venaesectionem, cui non fluxerant. XI. 162.

LOCUPLES quomodo bonus et probus fiat. V. 13.

LOCA sublimia cur salubria, humilia vero non sint. XVI. 401. in quibus stagna ac paludes sunt, morbosa cur ducantur. XVI. 402.

Loci corporis partes vocantur. VIII. 1. ipsi morborum indicia. VIII. 47. mutatio in longis morbis convenit. XVII. B. 281. natura morborum epidemicorum causa. XVII. A. 10. affectorum indicia unde petenda. VIII. 123. coenosorum halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

Locus num a receptaculo differat. XIX. 259. affectus quomodo acutiorum aut diuturniorum morbum portendat. IX. 689. affectus quomodo possit dignosci. VIII. 2sq. 44. XVI. 116. loci affecti notitiam ad curam necessariam esse, exemplo probatur. VIII. 56. loci affecti ex dolorum differentiis num dignoscantur. VIII. 70. locus humidior ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23.

LOCUSTAE tardissime nutriunt. XVII. B. 484. crura longa habent et gracilia. III. 177. palpebris carent. II. 879. *marinae* cutem habent siccam, temperiem autem humidam. I. 639.

LOCUTIONIS et vocis differentia. VIII. 266.

LOCUTULEJUS *Thersites* vocabatur. XVIII. A. 253.

λογιαι τοι veteribus dicuntur sophistae. XV. 160.

LOGICA philosophiae pars. XIX. 231. qualis doctrina. VIII. 138.

Logicus qui dicendus. X. 159.

LOLIGINES ut alimentum. VI. 736. crassi et glutinosi succi sunt. VI. 769.

LOLIUM, ejus facultates et vires medicae. XI. 816. in tritico saepe reperitur. VI. 551. de ejus generatione patris *Galen*i experimenta. VI. 552. lolii farina siccatur. XI. 730. lolii noxae. VI. 553.

LONCHITIS vide *Lanceola*.

LONGAEVI maxime, qui maxime humidi. VI. 400.

LOPADES crassi succi sunt. VI. 769. λοπιμοι sunt glandes castaneorum. VI. 621.

Loquacitas, ejus indicia sunt aures magnae. IV. 797.

LOQUELA linguae actio est. X. 45. munus est organorum, quae ad sermonem pertinent. XVI. 204.

Loqui aut silere quibusnam in morbis condicatur. XVI. 175.

LORA quid. V. 580. ejus facultates. ibid.

LORDOSIS, definitio. VIII. 242. XVII. B. 709. XVIII. A. 493. 553. quomodo fiat. XVIII. A. 75. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. ejus effectus. VIII. 242.

LORUM quando uvula dicatur. XVII. A. 379.

LOTIO voluptatem lassatis partibus movet. VII. 124. calida totum corpus calefacit. XV. 203. frigida corpori optimo cur sit vitanda. VI. 184.

LOTUS in colle ad *Tabias* crescit. X. 365. arbor, ligni ejus usus medicus et vires. XII. 65. loti lignum pro ebano. XIX. 728. lotus domestica (*Trifolium*) agrestis, plurima copia in *Libya* proveniens et *Aegyptia*, vires medicae. XII. 65. loti semini succedaneum. XIX. 735. sylvestris pro meliloto. XIX. 736.

Lous mensis *Macedonum* nomen. XVII. A. 21.

LUCERNA ardens juxta flammam vehementem aut ad solem posita marcescit. XI. 663.

LUCIUS ab *Antonino* inter Deos relatus est. XIX. 18. mortuus est in *Aquileia*, ibi

hibernans. XIV. 650. respuebat ad cunctem tonsos. XVII. B. 150. *Cathegetus*, emplastrum epuloticum ex *cadmia*, quo is usus est. XIII. 524. posthac *Verus* appellatus est. XIX. 18. *Lucium*, quem *Severus* in imperii communionem acceperat, *Severum* appellavit. VII. 478.

Lucii aridum cephalicum. XIII. 846. catagmaticum. XIII. 648. colica, *Sicula* inscripta. XIII. 287. ex *Lucii* scriptis compositio ad dysentericos. XIII. 292. emplastrum attrahens. XIII. 934. emplastrum diabotanon. XIII. 746. malagma ad ancyas. XIII. 969. melinon. XIII. 850. melinum collyrium. XII. 787. odoriferum. XIII. 853. pharmacum confectum. XIII. 829. *Tarsensis* potio ad inflationes. XIII. 295. medicamentum sanguinem sistens. XIII. 857. medicamentum ad nomas. XIII. 852.

LUCTA. VI. 142. qui defatigantur, iis currendum est. XV. 212. luctandi studium minima particula est gymnasticae. V. 886.

LUEM pestiferam curat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 36.

LUMBI definitio. II. 755. vertebrae quinque sunt. II. 755. nervi. II. 854. ex lumbis ad caput et manus recessus quid secundum *Hippocratem* efficiat. XVI. 801. lumborum exercitia qualia. VI. 146. lumbos oleo calido inungere conducit in lateris dolore. XV. 857. ex lumborum recurso oculi perversio malum. XVI. 652.

Lumborum dolores quomodo oriuntur. XVI. 794. dolores morbus hieimalis. V. 694. XVI. 27. doloris causae quaedam. XV. 867. dolor fit ex menstruis suppressis. VIII. 435. XV. 327. doloris causa refrigeratio. XVII. B. 626. dolor cum excreatu violento convulsivi quid habet. XVI. 742. ex lumborum dolore ad os ventriculi recursiones febriles cum horrore, aquosa, tenuia et multa revomentes mente aberrantes etc. moriuntur. (*Hipp.*) XVI. 674. lumbis qui ante doluerint et desipuierint, in iis biliosae defecationes spumosae malum. XVI. 557. lumborum dolori diuturno cum aestu fastidioso si sudor superveniat, malum. XVI. 600. lumbis dolentibus cardialgiae accedentes quid doceant. XVI. 792. lumborum tenues et diuturni dolores qui ad hypochondrium irretientes ciborum fastidium invehunt

cum febre, hos ad caput dolor appul-
sus acute et convulsive perimit. XVI.
727.

Lumborum gravitas sentitur, si co-
lon male affectum est. XVI. 146. gra-
vitas et dolor judicationem per hae-
morrhoides et menstrua indicat. XVI.
230. gravitas obsidet aestate. XV.
198.

Lumborum tetanus, symptomata et
cura secundum *Hippocratem*. XV. 861.
tetanus venaesectione solvitur. XV.
860.

LUMBRICI in intestinis gignuntur.
VIII. 47. etiam aliis animalibus sunt
familiares. XVII. B. 635. ex putre-
dine et calore generantur. XVII. B.
635. cur iis pueri sint praepimis
obnoxii. XVII. B. 635. autumno ma-
xime vexant. (*Hipp.*) XVII. A. 304.
lumbricorum, qui intestina excruciant,
triplex species. XIV. 755. ad lum-
bricos remedia parabilia. XIV. 514.
549. 550. lumbricos interimit abro-
tanum. XI. 801. interficit semen bras-
sicae esculentae potum. XII. 42. suc-
cus calaminthae necat. XII. 6. nec-
ant cantharides. XIV. 242. enecat
cardamomum. XII. 12. ad lumbricos
clysteres. XVI. 146. lumbricos inter-
ficit lupinus tum illitus, tum addito
melle linctus, tum ex posca epotus.
XI. 885. lumbricos necant folia mali
persicae trita et super umbilicum im-
posita. XII. 76. lumbricos cur inter-
imat melanthium, non esum modo,
sed et foris ventri impositum. XII.
69. interficit mentha. XI. 883. ad
lumbricos remedium mirabile. XIV.
546. lumbricos enecat et ejicit myr-
rha. XII. 127. lumbricos seriphum
magis quam absinthium necat, sive
foris impositum, sive intro in corpus
assumptum. XII. 120. lumbricos edu-
cit squilla cum radice bryoniae pota.
XIV. 242. ad lumbricos theriac.
XIV. 272. ad lumbricos alvi reme-
dia. XIV. 575.

Lumbrici lati raro in pueris obvii.
XVII. B. 636. cura. X. 1021. ad
lumbricos latos anchusa. XI. 813. la-
tos enecat radix *Chamaeleontis* nigri.
XII. 154. interficit cortex radicis
mori. XII. 79. necat oleum *Costi*.
XII. 41.

Lumbrici rotundi quales vermes.
XIX. 86. descriptio. XIV. 755. pu-
tredine fiunt. XVII. B. 635. lumbr-
icos rotundos educit bovis talus cum

lacte potus. XIV. 241. succus cala-
minthae. XII. 6. clysteres. XVI. 146.
lumbrici teretes pueris sunt familiares.
V. 695. et cur. XVII. B. 635. te-
retes si cum alvo exonerentur circa
crisin, optimum. XVIII. B. 138. ex-
pellendi ratio. X. 1021.

Lumbrici terrestres, eorum vires et
usus medici. XII. 363.

LUMES corpus est. XIX. 473. aver-
sari ab imbecillitate facultatis viden-
di provenit. XVIII. B. 45. aversari
quando sit exitiale signum. XVIII.
B. 45sq.

LUNA et sol quasi oculi mundi.
XIX. 161. a sole lucem accipit. IX.
902. veluti solis hyparchus terram
gubernat. IX. 937. lunae a terra di-
stantia. XIX. 283. luna cur terrestris
appareat. XIX. 282. etiam plantas
et animalia sed nostris nobiliora ha-
bet. XIX. 282. campos, montes et
valles habere creditur. XIX. 279. cir-
ca solem movetur. XIX. 279. cur
non omnibus diebus aequalis appa-
reat, et quibusdam dispereat plane.
IX. 906sq. circuitus quonam temporis
spatio peragatur. IX. 907. quamdiu
nobis sit visibilis. IX. 907. lunae
defectus s. eclipseos causae. XIX.
281. prorsus deficit lucisque expers
redditur, ubi terra suo interventu ip-
sam obtenebrat. IX. 902. plena. IX.
902.

Luna: ejus figura. XIX. 280. di-
versae formae diversis temporibus.
IX. 902. septem figuras accipit. XIX.
280. aequipartium quid. XIX. 531.
ejus considerationis dignitas in mor-
bis cognoscendis et curandis. XIX.
531sq. quando, semilunaris, nova,
obscurata. IX. 902. dum dimidia est,
mutationes imbecilliores sunt. IX.
904. lunae tetragonae et diametrae
stationes in principiis bonis bonas fa-
ciunt alterationes, in malis malas. IX.
913. diametra statio validissima. IX.
904. illuminatio unde veniat. XIX.
281. magnitudo. XIX. 280. natura.
XIX. 279. annus triginta dierum est.
XIX. 283. luna menses disponit. IX.
902. 908. particulares cujusque men-
sis dies disponit. IX. 904. ad lunam
referuntur circuitus dierum. IX. 914.
effectus ejus quando vehementiores et
quando imbecilli. IX. 904. lunae in
aërem nos ambientem effectus. IX.
908. effectus in crisin tutam. IX. 906.
in maris recessum et accessum influ-

xus. XIX. 189. 299. in plantas, animalia et morbos influxus. XIX. 188. in terram nostram influxus. IX. 902.

Luna non modò aegris, sed etiam sanis, dies quales tandem futuri sint, potest praeannunciare. IX. 911. si ad planetas temperatas steterit, salutare et bonos, si ad intemperatas; graves efficit. IX. 912. in bonam molestamve vitam futuram influxus. IX. 912. quum in tauro, leone, scorpio et aquario fuerit, in morbi alicujus initio, morbus pessimus; in ariete autem, cancro, libra et capri cornu leviss. IX. 912. si in ariete est, et marti vel soli configuratur, quid aegro accadat. XIX. 533. quid si incipiat in uno signo cum aeger incipit aegrotare, et faciat conjunctionem cum sole, aeger morietur. XIX. 531. quid si est in tauro et Saturnus in ejus est quadrato vel opposito. XIX. 538. quid si est in geminis et Saturnus est cum ipsa. XIX. 541. quid si est in Cancro. XIX. 545. quid si est in leone. XIX. 548. quid si est in virgine. XIX. 552. quid si est in libra. XIX. 555. quid si est in Scorpione. XIX. 558. quid si est in sagittario. XIX. 560. quid si est in capri cornu. XIX. 563. quid si est in aquario. XIX. 565. quid si est in piscibus. XIX. 567.

Luodici regis compositio auricularis. XII. 626.

Lupa et canis procreare possunt animal mixtum. III. 170.

Lupinus. XIX. 768. quot siliquas et aereos habeat. XIX. 771.

Lupinus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

Lupinus edi potest: ejus facultates et usus. XI. 885. succi crassi est, et satis alit. VI. 791. mala gignit minima. XV. 877. lupini semen amarum et calidum est. XI. 646. lupinus agrestis, vires. XI. 886. lupini detergant. XI. 745. lupinorum farina siccât. XI. 730. Iupini, qui ex cerealibus cibis sunt, aquam amaram efficiunt. VI. 731. eorum ut alimentum multiplex usus. VI. 534. facultates. VI. 535.

Lupus piscis, quale alimentum exhibeat. VI. 714.

Lupi quomodo et mejant et cacent. XII. 295. dentes caninos plures cur habeant. III. 877. musculos temporales magnos et valde nervosos ha-

bent. III. 844. hepar utile hepaticis. XIII. 212. lien comedi nequit. V. 134. stercoris vires et usus. XII. 295. pro lupi stercore, canis stercus. XIX. 733. lupos interficit aconitum. XI. 820.

Lusciosis hirci agrestis bilem prodesset quidam scripserunt. XII. 280.

Luscitas, cura. XII. 802.

Lutum quid Graeci vocitent. XII. 165.

Lux offendit ophthalmia laborantes. III. 776. splendidissima deligenda est in operationibus chirurgicis. XVIII. B. 683. splendidissima quae. XVIII. B. 683. lucis duae species. XVIII. B. 678. artificialis et communis qualis. XVIII. B. 678. utriusque duplices usus sunt, aut ad lucem, aut sub lucem. XVIII. B. 679. directionis dignitas in morbis oculorum dignoscendis et curandis. XVIII. B. 679. 681. splendidae in oculos noxii effectus exempla. III. 775. lucem splendidam oculus non fert sine noxa. VII. 92.

Luxatio, (de singulis vide articulos, in quibus contingunt) definitio. XIX. 460. multum eas inter se differre docetur. XVIII. A. 665. luxatio et a causis externis et internis oritur. XV. 126. cuinam habitui corporis facilius aut difficilius accadat, et facilius aut difficilius reponatur. XVIII. A. 353. luxationes in utero jam fieri *Hippocrates* docet. XVIII. A. 670. luxationum causae. VII. 36. luxationes quando facile fiant secundum *Hippocratem*. IV. 4.

Luxatio, ejus modi diversi itemque repositionis genera. I. 269. 270. ad eas reponendas extensionem ante omnia requiri docetur. XVIII. B. 329. qua ratione natura illam prohibuerit. III. 42. luxationes palaestricae. XIV. 795. luxatio cur in articulis cubiti et carpi rarius quam in humero accadat. III. 161. luxationis vertebrarum causae. VIII. 246. vertebrarum cervicis effectus. VIII. 238. luxationis cura. XIV. 795. luxationum cum ulcere cura. XVIII. A. 711. ad eas curandas ossium cognitio maxime necessaria. II. 732. ad luxationes facit elenii radix. XI. 873. emplastrum. XIII. 547. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum *Herae*. XIII. 541. emplastrum nigrum ex aristolochiis. XIII. 782. empla-

strum ex salicibus. XIII. 800. malagma *Andree* didymaea. XIII. 346. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. venaesectio conducit. XV. 766. in LYCETIS fons medicatus. VI. 424.

LYCHNIS coronaria, seminis ejus vires medicae. XII. 65. agrestis apud *Hippocratem* ἀντιόχου vocatur. XIX. 82. lychnidis semen substitui potest acanthii semini. XIX. 723. ei succedanea. XIX. 735.

LYCHNIUM remedium. XII. 744.

LYCIUM s. pyxacanthion, arbor spinosa, ex qua *Lycium* quod vocant, conficitur, id videlicet, quo ad sugillitas utuntur. XII. 63. In Lycia et Cappadocia ut plurimum provenit, sed indicum ad omnia valentius est. XII. 64. substitui potest aloae indicae. XIX. 724.

LYCOCTONON apocynum, vocatur. XI. 835.

LYCOMEDIS anodynon. XIII. 92.

LYCOPERSIUM qualis herba. XI. 681 sq.

LYCORSOS vocatae anchusae speciei facultates. XI. 811.

LYCURGUS foetum animal esse legibus suis declaravit. XIX. 179.

Lycus Macedo, Quinti discipulus anatomicus. XIX. 22. Macedo in *Hippocratem* de morbis vulgaribus commentarios scripsit. XVII. A. 502. *Lycus* empiricus. X. 143. ad experientiam et observationem refert omnia.

XVI. 82. quinque tantum accipit coxendicis musculos. XVIII. B. 1000. commentaria anatomica scripsit. XV. 136. aliquando *Hippocratem* incusat. XIX. 57. artis Hippocraticae imperitus. XVIII. A. 198. in *Hippocratis* aphorismos commentaria scripsit. XVIII. A. 197. malevolentia in *Hippocratem* suffusus omnia illius cogitata perverse interpretatus est. XVI. 197. de musculis librum composuit. II. 227. pterygoideum musculum ut et latiores colli musculos omisit. II. 449. de musculorum dissectione scripsit. XVIII. B. 926. musculos oculorum quinque tantummodo accipit. XVIII. B. 933. ab oculis in palatum meatum pertinere dicit, illorum excrementa evacuantem. XVII. A. 966. *Lyci* Macedonis urinae secretionis theoria. II. 70. reprehenditur. ibid. et sq. *Lycus* Macedo urinam renum nutrimentum esse duxit. III. 366.

Λύγγοι singultus est. XV. 846.

Λύγγοι singultus est. XV. 846.

LYNCES, musculorum temporalium eorum conditio. III. 844.

LYNCEUS subterranea intuebatur. V. 90.

LYSIAE arteriaca. XIII. 49.

LYSIMACHIUM, ejus vires medicae. XII. 64.

LYSIPONIUM collyrium ad dolores oculorum. XII. 771.

LYSIS cruda a *Galeno* hordei farina vocatur. XIII. 574.

M.

M character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

MACEDONIA, in ea crescit optimum petroselinum. XII. 99. XIV. 60. XIX. 744.

Macedonum mensis Dion. XVII. A. 20. Artemisius et Loius mensis. XVII. A. 21.

Macedonicum medicamentum ad ulcerum phlegmones. X. 883.

MACEDONIS compositio renalis. XIII. 324.

MACER, cortex ex India ortus, ejus vires medicae. XII. 66.

MACHAERIONIS emplastrum. XIII. 499. medicamentum. XIII. 796. remedium crustas gangraenosas elidit. XI. 138. medicamentum ad fistulas. XI. 126.

MACHAONIS collyrium. XII. 774.

MACHINAE in ossibus fractis reponendis adhibendae. XVIII. B. 593.

MACIES partis, definitio. VI. 869. cur biliosus in ea corpus reddatur. XVII. B. 92. cutis conditio. XVII. B. 85. maciei partium causa quies et deligatio. XVIII. B. 892. cura.

ibid. et sq. maciem tandem inducit bradypepsia. VII. 72.

MACRAUCHENES quinam dicantur. XVII. A. 816.

MACRI melancholicum humorem in se habent. VIII. 182.

MACROBIOTICE Galeni. VI. 63.

MACULAS ex sole contractas aufert oleum costi cum aqua aut melle. XII. 41.

MADAROSIS, definitio. XVI. 88. casus est pilorum palpebrarum. XIV. 413. ad madarosin remedia parabilia. XIV. 413. fuligō piceae. XII. 103.

Μαδαρότης (alii scribunt *μαδάρωσις* a *μαδάρ*, expertem esse pilorum). XVI. 88.

MADOREM utilem solidis partibus immittit balneum. X. 709.

MAENIDUM caput sale conditum, vires ejus et usus. XII. 333.

MAGNANIMI sunt animosi. XVII. A. 188.

MAGNES, actionis ejus theoria. II. 45 sq. vires ferrum trahendi. VIII. 422. XII. 204. ad ferri naturam accedit inque ferri metallis reperitur. XI. 612. vis ejus ferrum attrahendi quomodo ab *Epicuro* et *Asclepiade* explicetur. II. 45. pro eo substituitur phrygius lapis. XIX. 734. vitreo succedit spuma italica. XIX. 735.

MAGNI nomen admodum late patet. VIII. 839. 841.

MAGNITUDO corporis, definitio. XVII. B. 559.

MAGNUS confirmat, pulsus vehementiam non esse simplicem qualitatem. VIII. 638. 641. qua in re ab *Andromacho* et aliis in theriacae confectione discrepet. XIV. 261. ex *Magni* medicamenti aridum cineritium *Asclepiadis*. XIII. 849. *Magni* florida. XIII. 839. 856. pastillus. XIII. 831. pastilli hedychroi XIV. 262. pulsus definitio. VIII. 756. pulsus languidi et vehementis definitio. VIII. 647. pulsus vehementis definitio. VIII. 640. in *Magnum* disputat *Archigenes* de pulsus celeritate. IX. 8. *Magni* circulatoris emplastrum ad lichenes excoriatos. XII. 844. *Magni* clinici remedium ad ficosas menti papulas. XII. 829. *Magni* Philadelphi compositio ad haemoptoen. XIII. 80. *Magni* Philadelphi pastillus. XIII. 829. *Magni* Tarsensis extractorium haemorrhoidum. XIII. 313.

MAJAE s. obstetricis generosum aridum ad condylomata et rhagadas. XIII. 840.

Μαλνείσαι quid significet. XVI. 493.

MAJORANA, ejus vires et usus. XI. 823. XII. 118.

MAIOUNIUM s. maeoulium pro troximo. XIX. 745.

MALA, eorum differentiae. VI. 594. differentiae, qualitates et vires medicae. XII. 75. cur eorum succus durare et vetustatem incolumis assequi possit. XII. 76. specierum singularem facultates. VI. 595.

Mala armeniaca. VI. 593. iis praestantiora sunt praecocia. VI. 594. non possunt siccari. VI. 785. et fructus et arbor etiam praecocion audit. Vires medicae. XII. 77.

Mala cotonea, eorum facultates. VI. 602. majora in Asia struthia vocantur. VI. 450. stomachum roborant. VI. 431. succus antidotum scammonae. XIV. 761. medicamenti ex eorum succo praeparatio. VI. 450. austeria sunt. VIII. 114. succus cum melle coctus durare potest. XII. 76. in aqua coctum pro hepatis phlegmone. X. 793. decoctum ad haemorrhagias. X. 330. decoctum adstringit. VI. 450. acerborum decoctum adstringens forte pro gargarismate. XII. 961. conveniunt stomachicis. XIII. 169. cremor ad stomachi ardorem cum syncope. XIII. 168. cum vino pro ventriculo imbecillo. X. 466. substituitur melilotum. XIX. 736.

Malum granatum s. punicum, ejus et acinorum vires et usus. XII. 115. adstringit. XI. 441. granati putamina sicca cicatricem inducunt. XI. 757. mali granati succus in polentam inspersus cardialgiam in muliere sanavit. V. 275.

Mala medica, fructus, seminum, foliorum vires. XII. 77. malum medicum i. q. citrium. VI. 617. mali medici semen amarum et calidum est. XI. 646.

Mala persica, facultates eorum. VI. 592 sq.

Mala punica, tres sunt eorum differentiae, vires earundem. XII. 919. stomatici remedii ex iis praeparandis ratio. XII. 919 sq. ejus usus. XII. 920. punica austera sunt. VIII. 114. *Andromachi* stomaticum ex malis punicis. XII. 931. Critonis. XII. 933.

mali punici fructus refrigerant. XI. 631. malum punicum ventriculorum roborat. X. 674. malorum punicorum putamen ulcera non glutinat. XI. 440.

MALAE. XIV. 703. cur rubeant in purulentis. XVIII. B. 203. nonnunquam vocatur maxilla superior. XVIII. A. 426. *Malarum* ossa sunt crassissima. III. 931.

Malabathrum: foliorum facultates medicae. XII. 66. 153. ei succedanea remedia. XIX. 735.

Malabathrinum Galeni ad dolores oculorum et affectus in declinatione. XII. 756.

MALACOSTRACA quatenam sint animalia et cur ita dicantur. I. 639.

Malactica qualia sint remedia. XIII. 946 sq.

MALAGMATA quatenam vocentur medicamenta. XIII. 177. 946. malagma usus multiplicis. XIII. 980. *Alcimiomis*. XIII. 973. ex alumine. XIII. 979. *Amythaonis*. XIII. 967. *Amythaonis* ad thoracis, hypochondriorum et stomachi dolores, item ad ancyilas valet et abscessus et duritias emollit. XIII. 983. ad ancyilas. XIII. 977. *Andreae*. XIII. 343. 982. *Andreae*, didymaea vocatum. XIII. 346. *Andreae* aliud ex *Areo*. XIII. 347. *Andromachi*. XIII. 976. *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 220. *Andromachi* ex meliloto. XIII. 186. est emplastrum aniceton, extremarum partium in magnis splenis applicatum. XIII. 878. *Antiochidis* ad splenicos etc. XIII. 250. *Antiochidis* splenicis, hydropicis, arthriticis. XIII. 341. quo usus est *Antipater* ad ischiadicos. XIII. 348. *Antipatri* ad colicos omniaque interiora. XIII. 983. *Apollonii*. XIII. 981. *Apollophanis*. XIII. 979. *Apollophanis* ad hepaticos. XIII. 220. ex libris *Arii Asclepiadei*. XIII. 182. *Arii Tarsensis* ad splenicos. XIII. 247. *Aristoclis*. XIII. 977. *Asclepiadis*. XIII. 967.

Malagma apud *Asclepiadem* dolorem subito tollens. XIII. 985. *Asclepiadis* ex meliloto hieraticon. XIII. 183. *Asclepiadae*, qui philosophicus dictus est. XIII. 179. ad splenicos ab *Asclepiade* communicatum. XIII. 248. ex lapide *Asio*, podagricis et arthriticis commodum. XIII. 360. aureum ad arthriticos. XIII. 987. aurei coloris ad arthriticos affectus. XIII. 342. auri colorem referens ad splenitidem. XIII.

245. quod aurei coloris appellamus ad splenicos. XIII. 251. *authemeron* vocatum ad inveteratas splenis inductiones. XIII. 251. aliud. XIII. 253. *Bacchii*, quo *Caesar* usus est. XIII. 987. e baccis lauri. XIII. 259. 979. basilicum. XIII. 184. *Callinici* ex collectaneis *Paccii* ad omnia. XIII. 984. ad capitis dolorem. XII. 594. ex cedria. XIII. 249. ex cicuta et agarico ad arthriticos et podagricos. XIII. 359. *Cleminici* boni coloris. XIII. 987. *Cleophrantis* ad hydropicos. XIII. 985. boni coloris ad multa accommodatum. XIII. 979.

Malagma ad coxendicum, capitis omnesque diuturnos dolores. XIII. 984 sq. *Crispi* generosum. XIII. 984. *Damocratis*. XIII. 988. a *Damocrate* conscripta ad hepar et praecordiae. XIII. 220. diaspermaton h. e. ex seminibus. XIII. 978. *Diodori* ad podagricos et arthriticos. XIII. 361. ad splenicos *Diodori*. XIII. 248. *Dioscoridis*. XIII. 968. durum et aridum. XIII. 976. (aliter. 977.) est emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. ad lipodermos *Epidauri*. XIII. 985. *Malagma Eveni*. XIII. 178. *Galli Marci Asclepiadei*. XIII. 179. ut *Harporas*. XIII. 978. in hepatis phlegmone. XIII. 219. ad hepaticos. XIII. 981. ab *Hera Cappadoce* acceptum ad coxendicum dolores. XIII. 986. ad hydropicos et lienosos. XIII. 982. ad ischiadicos. XIII. 338. ad ischiadicos, quo usus est *Philocalus*. XIII. 349. ad ischiadicos. XIII. 980. aliud. XIII. 982.

Malagma ad laterum dolorem. XIII. 987. leucopyron. XIII. 984. ad lienosos. XIII. 980. *Lucii* ad ancyilas. XIII. 969. *Marci Telentii Asclepiadis*. XIII. 973. ex meliloto. XIII. 977. melinum. XIII. 182. *Neapolitae* aromaticum. XIII. 183. *Neapolitani*, praeparatum est *Aquiliae Secundillae*. XIII. 976. *Nicerati*. XIII. 180. dolorem sedans *Nicostrati* ad podagram. XIII. 985. *Nilei* crocerum. XIII. 182. *Nilo* inscriptum. XIII. 181. *Pharmianum*. XIII. 975. ut *Philonides*. XIII. 978. polyarchion. XIII. 184. 185. 186. polyarchion ex epistola. XIII. 980. poterium inscriptum. XIII. 258. *Protas Pelusiotae*. XIII. 338. ad rheumatismum stomachi et intestinorum. XIII. 982. ex sampsucho. XIII. 979. ex seminibus ad hydropem. XIII. 261. ex

silphio ad ischiadicós. XIII. 347. ad splenicós per unam diem sanans. XIII. 247. ad splenicós, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. ex taedis *Titi Caesaris* ad podagricós et arthriticós. XIII. 360. ad splenis indurationes, quo usus est *Tryphon Gortyniates*. XIII. 247. *Tryphonis Gortyniatæ* Cretensis ad splenicós. XIII. 253.

MALI num nos omnes natura. IV. 818sq. aut boni qua ratione fiamus. IV. 812.

MALICORIUM modice siccatur. X. 199. ad hæmorrhagias. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. pro alumine scissili. XIX. 744. pro balaustio. XIX. 726. pro uva acerba. XIX. 738.

MALITIÆ signa physiognomica ex angulis oculi. IV. 796.

MALLEOLI, definitio. II. 774. male a quibusdam tali vocantur. XVIII. B. 765. malleolorum scarificatione humores evacuat. XVI. 105. malleolorum scarificationes in menstruis suppressis. XI. 283. malleolorum scarificatio mulieribus albidioribus convenit. XI. 283.

MALTHACODEA medicamenta in ulceribus malignis vitanda. XIII. 664.

MALUM, definitio. XIX. 231. adstrictionis ejusdam particeps est. XI. 591. refrigerat. XI. 631.

MALUS, fructuum ejus qualitates et vires medicæ. XII. 75. armenica, fructus et arboris ipsius vires medicæ. XII. 77. medica, fructus, seminum foliorum vires. XII. 77. persica, ejus vires medicæ. XII. 76.

MALVA medium tenet inter succum bonum et malum. VI. 794. crassos et viscosos humores generat. XI. 368. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. malvæ coctæ cum mulsâ calida aut oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. malvæ caules diligenter incocti ad leporem marinum sumuntur. XIV. 139. malvæ radix plus virium habet quam folia. VI. 646. malvarum molles radices, maxime quæ in Aegypto sunt, eduntur. XI. 672. malvæ succus crassus est et lentus. VI. 629. ei succedaneum. XIX. 735. malvæ agrestis arborescentis et hortensis vires medicinales. XII. 66sq. malva agrestis vide etiam *Althæa*. (XI. 867.) malvæ agrestis folia tum cruda tum cocta emolliunt. XI. 739. malva agrestis a sativa diversa est. VI. 628.

malva arborescens althæa est. XIV. 331.

MAMMÆ, diversus earum situs et numerus. III. 602. muliebres cur duæ. IV. 153. natura earum glandulosa est. III. 605. glandulosæ viris paucis adsunt. IV. 599. cur in maribus non itidem excultæ quam in foeminis. III. 607. glandulæ ubera vocantur, dum lac in se continent. VI. 774. qualem cibum exhibeant. ibid. vasa earundem. III. 604. vasorum origo. IV. 176. arteriæ. V. 194. venæ. II. 796sq. et uterus quasdam habent venas communes. XVII. B. 828. ætatis signa secundum *Hippocratem*. XVI. 338. cor tegunt extrinsecus. III. 605. in graviditate conditio. IV. 154. extenuatæ et crassescentes quomodo se habeant. XVII. B. 95. lactis plenæ, et exhausto lacte quomodo se habeant. XVII. B. 95. conditio in non imprægnatis, lactantibus et post lactationem. VIII. 452. pubertatis tempore mutatio. XVII. B. 212. quonam graviditatis tempore lac liberalius ad eas affluat. XVII. B. 831. non perpetuo munere suo funguntur. VI. 673. nonnunquam supra modum increscunt. VI. 869. papillæ et rubrum earum si pallidum sit, vasculum aegrotat. XVI. 472. cur in homine pectori adhaereant. III. 603. 606. XV. 399. XVII. A. 456. mammae pinguedinis incrementum præter naturam. XIX. 444. solidiores foetum sanum demonstrant. XVII. A. 476. mammæ inter et uterum commercium. XVI. 339. mammae cum utero per vasa cur sint conjunctæ. XVI. 472. mammarum cum utero consensus. IV. 154. XV. 401. XVII. A. 454. hujus consensus causa. IV. 176.

Mammæ amplitudinis uteri signa. XVII. A. 451. indicia quomodo sint uteri languentis. XVII. B. 279sq. virgines ad matrimonium aptas demonstrant. XVII. A. 451. mammis virginum illitus sanguis vespertilionum, ab extuberatione tueri dicitur sed falso. XII. 258. mammæ virginibus tumescere prohibet cotis Naxiæ ramentum. XII. 206. suillæ a gulosis expetuntur, ubi lacte sunt turgidæ. VI. 674. si lac copiosius in gravida ex iis effluat, foetus redditur imbecillus. IV. 178. si graciles in gravida fiant, abortum significat. IV. 178. in gravida si subito extenuentur, abortus

expectandus. VIII. 437. abortientium gracilescent. XVII. A. 307. derepente extenuatae abortum nunciant. XVII. B. 527. quales foetum imbecillum, et quales validum esse doceant. XVII. B. 843. mammarum altera si in femina gemellos ferenti gracilescit, et dextra quidem masculus, sinistra foemina abortu editur. IV. 153. gemellos gerenti altera si gracilescit, alter foetus ejicitur. XVII. B. 828. in mammis sanguinem colligi maniam praesagit. XVII. A. 479. XVII. B. 832.

Mammæ: ad mamillas cucurbitam imponimus, quum sanguis ex utero profluit. X. 925. mammis admotæ cucurbitulae uteri fluxiones vehementes celerrime compescunt. XI. 51. mammis admota cucurbitula revulsorium remedium est. XI. 319. mammae admota cucurbitula menstrua sistit. XVII. A. 476. XVII. B. 842. ad mammarum affectus remedia parabilia. XIV. 446. ad mammas pendulas flaccidasque extollendas et distendendas. XIV. 446. ut plures annos molles sint. XIV. 447. ut majores non fiant. XIV. 447. ut lac exsiccet. XIV. 447. 449. ad attrahendum lac. XIV. 448. mammas conservantia, quibus diu tensae maneant. XIV. 449. ad mammarum abscessus cerine Ctesiphontis. XIII. 936. ad mammarum abscessus isis. XIII. 774.

Mammarum cancer ut plurimum fit menstruis cessantibus. XI. 139. canceri oriri solent, quando mulieres non amplius purgantur. XV. 331. ab excremento melancholico originem habent. XV. 331. cancer incipiens sanabilis, posthac vero citra chirurgiam non curabilis. XI. 141. in mammis cancerum habentem mulierem *Galenus* singulis annis purgavit et sanavit. XI. 344. XVIII. A. 80.

Mammarum indurationes: ad mammas duras inflammatasque remedia parabilia. XIV. 479. ad mammarum durities *Menecratis* cerine. XIII. 937. ad mammarum indurationes cyzicenum *Herae*. XIII. 815. ad mammarum durities emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. ad mammarum oborientes indurationes emplastrum gilvum *Haliei*. XIII. 646. mammarum indurationes emollit *Haliei* emplastrum gilvum. XIII. 802. ad mammarum indurationes emplastrum *Haliei* ex sinopide. XIII. 786. empla-

strum *Rhodiaceum*. XIII. 448. ad *phlegmonen* s. abscessum remedia. XIV. 447. ad mammarum phlegmonas ovum cum rosaceo. XII. 352. ad mammarum scissuras remedia. XIV. 482. ad mammarum tumores remedia. XIV. 579.

MAMMILLAE tot sunt, quot sinus uteri. IV. 151. mammillarum morbi. XIV. 779. ad mammillarum affectus malignos *Andreae* malagma didymaea. XIII. 346. ad mammillas emplastrum sanitas, digerens. XIII. 932. mammillarum inflammationi optimum remedium est *πῦρ*. XII. 116. ad inflammationes *Samia* terra praestat *Chia* et *Selinusia*. XII. 181.

Mammillaris pars ossis temporum. II. 745.

MANDRAGORA, ejus, fructuum et corticis radices vires medicae. XII. 67. anodynum est. XI. 767. frigida est. I. 649. XI. 421. qua ratione mortem inducat. XI. 596. vehementi frigore enecat. VII. 14. stupefacit. XVII. A. 904. igni admota, vim suam amittit. I. 674. in pleuritide non est adhibenda. XV. 489.

Mandragorae herba condensat. XI. 751. radix anodynum est. X. 816. radix (comminuta) refrigerat. XI. 404. semen madefacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. semen pro papavere. XIX. 736. pastillus ex ea sphragis dictus. XIII. 100. ei succedaneum. XIX. 736. mandragorae succo succedens remedium. XIX. 736.

MANE venam secare quando praestet. XIX. 519.

MANGONES puerorum. X. 998. cutem circumponunt carnosus particulis. XVII. B. 83. emaciata corpora se, reficere posse sperant, quousque cutis protracta sit. XVII. B. 83. ad mangones puerorum ptisana. XIV. 459.

MANIA, definitio. XIX. 416. delirium est sine febre. VII. 202. *Hippocrates* vocat delirium sine febre. XVII. A. 159. causae. VII. 202. XVII. B. 624. causae tumores vulnerum evanescentes. XVII. A. 460. quomodo a phrenitide differat. XVII. A. 699. in mania principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. nunquam fit a pituitoso humore. XVIII. A. 95. morbus vernalis. V. 693. XVII. B. 615. vere potissimum oritur. XVI. 26. et autumno. XVI. 27. vere potissimum grassatur. XVII. A. 31. XVII. B. 563.

in maniam aliquem lapsurum unde cognoscatur. XVII. A. 479. maniam secundum *Hippocratem* significat sanguis in mammis collectus. XVII. B. 832. dysenteria, hydrops et ecstasis secundum *Hippocratem* ejus sunt auxilia. XVIII. A. 105. mania laborantes sola saepe purgatione *Galenus* sanavit. XI. 341.

Mávva apud *Hippocratem* pulvis est ex concusso thure collectus. XVIII. A. 474.

MANNA emplastrum. XII. 845. manna magis quam thus adstringit. X. 322. ad haemorrhagias. X. 329. substitui potest cassiae. XIX. 731. ei succedit thuris cortex. XIX. 736. mannae medicamenti usus post excisionem in parte putrescente factam. X. 887. mannae et corticis thuris paululum est admixtum, unde adstringendi vim habet. X. 888. thuris levi adstrictione est praedita. X. 887. manna thuris ab *Hippocrate* ad pustulas curandas adhibita. XVII. A. 357 sq.

MANSUETUDINEM indicat glabrities. XVI. 91.

MANTIAS medicus erat celebris. XII. 534. *Herophileus* primus compositiones medicamentorum complurium laudabilem scripsit. XIII. 462. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. de materia medica scripsit. XI. 795. scripsit de medicamentis secundum locos. XI. 795. scripsit de purgantibus, propolis et clysmis. XI. 795. *Mantiae* emplastrum aeruginosum. XIII. 751. ex *Mantiae* compositionibus *Atalica*. XIII. 162. *Mantias* narrat, cuidam oculos procidis, cum deligata essent caput et facies multiplice deligatione. XVIII. A. 770. venae-sectione utitur. XI. 163.

MANTICAS binas habemus collo dependentes. (*Aesop.*) V. 6.

MANUS, definitio. XIV. 703. partes. XIV. 704. apud Graecos proprium nomen non habet distinctum a brachio. XVIII. B. 431. organon est ante organa secundum *Aristotelem*. III. 8. homo omnium animalium solus habet. III. 168. quoad eam quae-nam simiae sint hominibus simillimae. II. 532. animalia cur non habeant. III. 175. ejus utilitatem plerisque animalibus collum praebet. III. 613. manus et pedis comparatio. III. 194.

et pedum analogia quoad musculos. III. 234. pedi respondet. XVIII. B. 432.

Manus quatenus commoda a carne innata habeat. III. 36. cutis exco-riari vix potest. III. 109. cutis inferna cur glabra et pilorum expers. I. 621. sunt carnivoris pedes anteriores. III. 176. utilitatem plerisque animalibus collum praebet. III. 613. partes omnes mirabiliter inter se consentiunt. IV. 354. non, sed ratio hominem artes docuit. III. 5. fabrica. III. 22sq. cur cutim habeant arctius applicatam et magis sensibilem. III. 109. cur in digitos divisa secundum *Hippocratem*. III. 22. cur non sit indivisa et solida sed in digitos fissa. III. 9sq. cur duae homini datae aequales. III. 10. cur sint ad se invicem inclinatae. III. 11. ut extendatur simul et adducatur ad latera quomodo natura effecerit. III. 69. constructio actionibus ejusdem idonea. III. 12. ad comprehensionem optime constituta. III. 10. actio comprehensio est. III. 24. 44. apprehensionis organon est. III. 127. XV. 359. opera omnia a musculorum actione pendent. IV. 395sq. sunt artium organa. III. 5. exercitia earum. VI. 146.

Manus functiones. I. 567. ad functiones suas maxime symmetrica. IV. 353. praestantia. III. 4. deorsum fertur quiescentibus omnibus ejus musculis. IV. 397. figura supina quae. IV. 424. quatenus prona, et quatenus inter utramque media. IV. 425. figurae mediae terminus qui. IV. 425. pronatio et supinatio quomodo fiat. III. 103. IV. 427. extremae figurae in ea quae. IV. 424. forma, si digiti omnes flexi sunt. IV. 395. summa s. extrema, definitio. II. 347. summae partes. VII. 735. summae exigui musculi. II. 263. sagittariorum quomodo collocentur. XVIII. B. 348. volae cur *Ῥεῦαγα* graece dicantur. XVIII. B. 364. quomodo sit applicanda, ut pulsus tangatur. VIII. 803. articulationum ratio. III. 76. 160. ligamenta. II. 268sq.

Manus motus non omnis actione musculorum fit, neque omnis immobilitas quiete. IV. 396. extremae musculi. III. 93. musculorum in ea utilitas. III. 61. in manu septem sunt parvi musculi. III. 90. musculorum in summa manu duo genera sunt.

XVIII. B. 951. summae exiguos musculos dissecandi ratio. II. 263. musculus, qui ad cutim manus internae apparet. III. 99. musculorum in vola manus duplex apotheurosis. III. 58. quorum musculorum actione demittatur. IV. 397. muscoli pronatores et supinatores. II. 261. pronam reddens musculus. III. 102. IV. 395. XVIII. B. 988. supinam reddens musculus. III. 102. supinam reddentis muscoli origo. II. 259. supinam et pronam reddentes muscoli. II. 261. *Manum* supinam reddentes muscoli. XVIII. B. 983. nervi. IV. 306. nervi unde originem habeant. XVII. A. 380. cur nervos plures habeat, quam pes. III. 243. qua de causa nervos nullos a cerebro acceperint. IV. 276. ossa septem sunt et viginti. XVIII. B. 433. venae. II. 792. 795. unde venas habeat. XV. 530. XVI. 137.

Manus ex laboribus calidiores apparent. VI. 849. collum et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. ante faciem attollere et quasi muscas venari, aut floccos legere malum. XVIII. B. 71. distentiones signum abundantiae sanguinis. XV. 778. in manibus dolores oborti quibus sunt, ex morbis surgentibus, abscessum futurum indicant. XVI. 285. si frigeant ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. manuum gravitas in morbis acutis malum. XVIII. B. 125. manus sensus et motus penitus aufertur medulla circa quintam vertebra affecta. VII. 112. tremulae fiunt ex pravo victu. XV. 602. tremulae nervorum principium laesum esse docent. XVI. 713. in manus ulcere cur alae glandulae intumescant. X. 881. cum vulnere luxatae cura. XVIII. A. 702. in manu stilo vulnerati casus et *Thessali* inepta ejusdem curandi methodus. X. 390. ad manuum callosas excrescentias *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. ad manuum intertrimenta inunctio. XIV. 557.

MARASMUS, vel MARCOR. IX. 733. unde nomen acceperit. IX. 175. est corruptio viventis corporis ex siccitate. VII. 666. quando accidat. VII. 317. quibus accidat. VII. 315. in eo corpus cordis siccescit. VII. 668. cum calore in hecticis febribus conspicitur. VII. 668. lipothymia plerumque eum praecit. XI. 48. pulsus cur sit

durus. VII. 686. causa inedia longior. X. 542. 687. causa est morbus acutus male judicatus. XVIII. B. 79. signa diagnostica. IX. 523sq. qui cum frigore conjunctus est, senescentibus accidit. VII. 668. de marasmo scripsit *Galenus*. VI. 357. qua talis curari non potest. VII. 687. insanabilis. X. 720. de cura ejus *Philippi* positiones. VII. 689. variae species, earumque periculum. VII. 686. X. 495. cordis brevi ad mortem ducit. X. 495. febrilis causae. VII. 326. frigidus, qui senectuti similis est, quomodo fiat. VII. 687. ex senectute inevitabilis. VII. 669. senilis, hunc *Philippus* vocat ex morbo senium. IX. 176. senilis non prohiberi sed levare potest arte, quae gerocomice vocatur. VII. 681. simplicis causae. VII. 667. syncoposus. VII. 686. quomodo oriatur. ibid. syncopalis cura. VII. 703. retorridus. VII. 686. quomodo oriatur. ibid. torridus siccitatem adducit. IX. 248. torridi, qui ex ardentibus febribus fit, cura. VII. 699 sq.

MARATHRUM vide FOENICULUM. semina ad flatum. X. 578.

MARCELLAE inscripta medicamenta *Asclepiadis*. XIII. 178.

MARCELLI remedia ad lienosos. XIV. 459.

MARCELLINI anodynum. XIII. 90.

MARCESCENTIBUS balneum *Philippus* noxium putat. X. 706. marcescentium pulsus. VIII. 479. marcescentium pulsus differentiae earumque causae. IX. 175. 177. marcescere corpus ubi coepit, frigidum evadit. XV. 156.

MARCOR vide MARASMUS.

MARCUS imperator qua usus est theriaca. XIV. 201. imperator quotidie usus est theriaca. XIV. 216. Marcus Aurelius Antoninus tempore *Galenus* erat imperator. VII. 478. XIX. 18. Marci nectarium, parandi ratio. XII. 750. Marci *Talentii Asclepiadis* malagma ad duritiem et tensiones. XIII. 973. Marci *Galli Asclepiadis* malagma. XIII. 179.

MARE cur sit salsum. XIX. 298. quomodo fiant aestus maris accedentes et recedentes. XIX. 299. lunae in ejus recessum et accessum influxus. XIX. 189. quomodo in eo spruma generetur. XVIII. B. 177. mortuum unde dictum. V. 111. mortuum,

ubi sit. XII. 375. mortuum aquam amaram habet. XI. 690. mortui aquae aliae peculiaritates. XI. 691. mortui aqua aestate quam hieme amarior. XI. 693. in eo nullum nec animal nec planta reperitur. XI. 693.

Marina omnia causae pituitae accumulationis. XIX. 488.

MARINUS laudatur, quod anatomicas administrationes scripserit. II. 283. ejus praeceptor *Quintus*. XV. 136. anatomen coluit. XV. 136. anatomicas administrationes scripsit. II. 280. 283. Marini librorum anatomicorum XX. conspectus. XIX. 25. Marini arteriaca. XIII. 25. Marinus duplicem omnium glandularum usum esse dicit. IV. 646. de musculis scripsit. XVIII. B. 926. musculos pterygoideos partem temporalium putat. XVIII. B. 935.

MARISCAE haemorrhoides sunt. XVII. B. 107. 108.

MARRUBIUM, ejus vires et usus. XII. 107.

MARSI cur vocentur aspidotrophi et theriotrophi. XI. 143. sunt viperarum venatores. XII. 316.

Marsum vinum austerum est, facileque, si imprudenter condatur, acescit. XIV. 15. adstringit. XI. 441. austerum est et facile acescit. XIV. 15. Signino est austerius. X. 831. siccatur. XIII. 659. urinam movet. VI. 337.

ad *Marsum* epistolam *Archigenes* scripsit, qua ipsi consilium dat, quomodo patri memoriam restituat. VIII. 150.

MARTIALIS duos libros anatomicorum reliquit, et magnopere celebrabatur. XIX. 13.

MARTIANUS medicus maximus anatomicus habebatur; quos libros scripserit. XIV. 615.

MARTIS annus duorum est annorum. XIX. 283.

MAS foemina calidior et siccior. IV. 624. IX. 107. perfectior quam foemina secundum *Aristotelem*. IV. 157. causa ejus rei. IV. 158. 162. utilitas. IV. 162. marem ut mulier generet. XIV. 476. mas quomodo gignatur. XIX. 453. mares quomodo et feminae procreantur. XIX. 324. mas ex semine quomodo generetur, et quomodo femina. IV. 165. mares generantur semine masculo praedominante. IV. 629. mas in generando formam

exhibet et principium motus. IV. 517. maris in utero notae. XIV. 476. maris concepti signa. XVII. B. 834 sq. mares quanto tempore in utero formentur. XIX. 337. mares ut plurimum in dextra matrice gignuntur. IV. 174. in dextra uteri parte concipi dicuntur. XVII. A. 443. magis in dextra uteri parte gestantur. XVII. B. 840. magis gignunt, quibus in pubertate testis dexter magis tumet. XVII. B. 212.

MASCULUS foemina calidior et siccior. IV. 634. cur generetur, si etiam femina semen emittat. IV. 621. masculi cur in dextro utero gestentur. IV. 633.

Μασχάλη quid significet. XVIII. A. 314.

Μάσησις quid significet. XVIII. A. 430.

MASSALIOTAE medicamentum ad carbunculos. XIII. 855.

Μασσητήρες musculi qui et unde dicantur. XVIII. A. 429.

MASTICATIONEM peragunt musculi masseteres et temporales. III. 854 sq. quid lingua ad eam conferat et buccae. III. 855.

Masticatoria remedia ad dentium molarium dolores. XII. 868.

MASTICHE, ejus vires et usus. XII. 113. candida, *Chia* vocata, ejus vires. XII. 68. nigrae s. Aegyptiae vires. XII. 69. ex mastiche emplastrum. XIII. 940. aliud *Neapolitae*. ibid. scammoniae est antidotum. XIV. 761. ei substituenda remedia. XIX. 736. pro terebinthina. XIX. 745.

MASTOIDEA pars ossis temporum. II. 745.

Mater dura vide *Dura mater*.

MATER foetui substantiam tribuit. IV. 630. matris cum foetu per vasa commercium. IV. 225. matris imaginationis vis in foetum insignis historia. XIV. 253 sq.

MATERIA artis (medica) definitio. XVII. B. 181. XIX. 352. de materia medica scriptores recensentur. XI. 792 sq.

MATHEMATICI corporum fines principia rerum ducunt. XIX. 244.

ad MATRIMONIUM aptas virgines esse mammae demonstrant. XVII. A. 451.

MATRIX, vide UTERUS. IV. 145. cur dicatur uterus. XIX. 362.

Ματτοθαί quid significet. XVIII. A. 453.

MATURATIO morbi quid sit. XVI. 69. maturaciones foras aut intro repere, *Hippocrates* dicit. XVI. 68. maturaciones judicationis celeritatem et salubrem tutelam indicant. XVI. 72.

MATUTINUM tempus veri respondet. XVI. 424.

MAXILLAE. XIV. 703. maxilla utraque cur habeat secundum longitudinem suturam. III. 932. rubrae succedunt peripneumoniae. VIII. 46. faciei formam tribuunt. II. 219. contractio signum abundantiae sanguinis. XV. 778. ad maxillas abscessus cur maxime in febribus fiant. XVI. 282. abscessus fiunt in febribus ex lassitudine. XVII. B. 697 sq.

Maxilla inferior: differentiarum quoad magnitudinem in diversis animalibus usus. III. 847. osteologica descriptio. XVIII. A. 426. secundum alios ex duabus partibus, secundum alios ex una constat. XIV. 722, ex duobus ossibus constat, in mento junctis. XVIII. A. 460. dividitur in medio et cur. III. 937. e duobus ossibus invicem juxta imam partem junctis constare, *Hippocrates* dixit. II. 439. hoc tamen non in omnibus simiis locum habet. II. 440. ei exacte connascuntur labia. II. 431. per symphysin in mento conjungitur. II. 733. articularum ejus conditio. III. 937. processus coronoideus et condyloideus et cum vicinis partibus connexiones. III. 937. ejusdem processus, quos *Hippocrates* capita vocat. XVIII. A. 426 sq. superius duos habet processus. II. 733. medullam habet, non autem epiphysin. II. 733. quidpiam medullae in se habet. III. 927. epiphysin nullam cur habeat. III. 927. 929. cuilibet animali proximior est, quam simiae. II. 430. brevissimam habet homo, mox simia, lynx, satyrus et cynocephalus. II. 430. actio ejus valentissima manducatio est. XVIII. A. 432. inter manducandum non movetur. XVIII. A. 432.

Maxilla inferior cur aliis ossibus sit durior. III. 929. nervi ad eam accedentis decursus. III. 716. non discedit in somno a superiore, nisi si ebrius aliquis aut valde ignavus aut summe defessus dormiat. IV. 436. extremae ejus figurae. IV. 437. motus universi tres. II. 422. eam moven-

tes muscoli. XVIII. B. 933. moventium musculorum administratio anatomica. II. 435 sq. sursum trahunt eam temporales. XVIII. B. 933. ad latera adducunt masseteres. ibid. deorsum trahentes. XVIII. B. 934. aperiens musculus. II. 472. musculi eam a superiore deducentes qui sint, quot, unde producti, et quodnam habeant motus principium. III. 852 sq. superiori eam attrahentes muscoli. IV. 438. sursum trahit musculus temporalis. III. 852. in interiore parte sursum trahentes muscoli. XVIII. B. 935. movet musculus platysmamyoides. XVIII. B. 929. oblique ad superiora, et retrorsum abducit masseter. II. 437. muscoli alterius lateris si resolvantur, altera brevior apparet. XVIII. A. 635. quum in homine sit minima, propterea etiam musculus temporalis, qui eam movet, minimus. III. 849.

Maxilla inferior, curandi ratio, si in mento diducatur. XVIII. A. 459. fractura; victus ratio inter curam adhibenda. XVIII. A. 457. temporis spatium, intra quod sanatur. XVIII. A. 457. fracturae viginti diebus coalescunt. XV. 409. fractura quomodo sit liganda, XVIII. A. 452. fractura transversa quomodo sit curanda et liganda. XVIII. A. 453. et quidem si aeger puer sit. XVIII. A. 454, comminuta quomodo sit curanda. XVIII. A. 450. luxari non potest, nisi ore vehementer aperto in latera convertatur. XVIII. A. 427. luxatae signa. XVIII. A. 438. cur raro tantummodo ex toto luxetur. XVIII. A. 423. 424. luxatae repositio. XIV. 795. XVIII. A. 440. luxatam repositam quomodo firmemus. XVIII. B. 920. luxatio si utraque in parte sit, quomodo cognoscenda et reponenda. XVIII. A. 443. 445. quid accidat, si reponi nequeat. XVIII. A. 445. 447. 448. ad maxillae luxationes deligatio. XVIII. A. 794 sq. devinciendae adaptatae fasciae. XVIII. A. 793 sq.

Maxillae superioris ossa septem sunt. III. 936. medulla plane cur expers. III. 930. cur ex diversa ossea substantia composita. III. 931. nervi ad eam accedentis decursus. III. 716.

MAZA, de iis *Philotimus* scripsit. VI. 507. fiunt ex polenta humida frixa. VI. 507. mollis aestate edenda est. XV. 182. vere conducit. XV. 181.

praeter morem comesta quid efficiat. XV. 574. adiposis convenit. XVII. B. 12. panibus hordeaceis aegrius concoquitur magisque ventriculum flatu implet. VI. 509. num succos crassos, glutinosos et frigidos generet. VI. 509sq.

Me medimnum significat. XIX. 751. 759.

MEATUS nervus opticus vocatur. VIII. 219. *Eudemus* et *Herophilus* sic nervum opticum vocant. XIX. 30. cur a quibusdam dicantur nervi optici. II. 833. per quem jecur bilem in ventrem evomit, aliis geminus est, aliis unicus. I. 631. ex ventriculis cerebri anterioribus in posteriorem maximus. III. 665. magis fluxiles reddit aër ruralis. XVI. 360. adaptio interdum prodest, interdum nocet. XVI. 192. constipatio transpirationis cohibitae causa. X. 626. constipatio febris causa. X. 535. ex meatuum constipatione febricitantium cura. X. 535. connivere cogunt refrigerantia. VII. 600. conniventia obortae febres post unam accessionem desistunt. X. 602. ex obstructione eorum obortae febres ultra unum diem protrahuntur. X. 602. ad meatus purgandos quanam remedia conducant. XI. 744sq. meatus tardius permeant vina fulva et crassa. X. 837. exilibus obstructis vel conniventibus stipatio accidit. X. 601. meatuum a natura alienam confusionem sanantia metasyncritica vocantur. XI. 782. meatuum densitudinis causae. X. 669. obstructionis causae. X. 670. in meatuum obstructions animalia ob putredinem febribus tentantur. VII. 287. febris ex meatuum obstructione ortae cura. X. 617sq. exiguorum rarefactio fit ex balneis. X. 712.

Meatus auditorius externus. XIV. 701. auditorius non solum usque ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam nervum contingit, qui in ipsam a cerebro descendit. X. 455. qua varia ratione obstrui possit. VII. 103. in eo callosum quid aut carnosum saepe concrescit. VII. 103. interni finis respondet lenti crystallinae. VII. 103. *seminales* in avibus cur amplissimi. IV. 568.

Meccius (Aelian.) contra pestem in Italia grassantem theriacam summo fructu in usum vocavit. XIV. 299.

MECON vide *PAPAYER*.

MECONIUM vocatur papaveris succus. XIII. 387. frigidum est. XI. 421. meconii in hydropse utilitas. XV. 917. meconium si vino mixtum bibatur, ocius necat. XI. 603. meconii antidotum est vinum largiter epotum. XI. 603sq. ad meconium theriace galena dicta. XIV. 33.

Meconium foetus excrementum. XIX. 176.

MEDEAE medicamentum, quod, quibus illinitur, omnia, ubi in id incidit calor, accendit. I. 658. ad Medaeae pharmaca lethalia theriaca galene dicta. XIV. 33. Medeam cur *Euripides* megalosplanchnam vocet. V. 317.

MEDENDI methodus in quibus consistat. VI. 78. causae, cur *Galenus* de ea scripserit. X. 1sq. omnis per indicationem fit. X. 127. ex sanorum aegrotorumque corporum affectu incipit. I. 260. delineatio ejus generalis. I. 261—263. in ea administranda necessarium quoque est indicationem exequi. I. 264. deinde in omnibus casibus remedia apta eligere. I. 269. omnium affectuum dignoscendorum facultatem favere. I. 271. morborum et symptomatum generationes et causas morbos efficientes cognoscere. I. 279. ad commodum remedium usum accurata partis quam curamus, substantiae, conformationis ac situs cognitio necessaria. I. 283. praenotionem ad curandos morbos maxime utilem esse. I. 289. eos, qui a morbis convaluerunt, ad sanum firmiterque virium robur ducere; eos, qui in morbos proclives decidunt, a morbis praeservare, qui citra illam laesionem sanitate fruuntur, in ea conservare. I. 295sq. rationes tot sunt, quot morborum ideae. X. 115. scopi unde sumantur. X. 645.

MEDICAMENTA, definitio. I. 64. XI. 380. nihil sunt, nisi utentem eis recte fuerint adepta, et Deorum quasi manus sunt, si is, qui eis utitur, in rationali methodo fuerit exercitatus et cum hoc natura prudens. XII. 966. optimum in alimento ut et malum. XV. 338. de medicamentis scriptores recensentur. XI. 792sq. de medicamentis facile parabilibus scripsit *Apollonius*. XI. 795. de medicamentis secundum locos scripsit *Mantias*. XI. 795. de medicamentorum praeparatione aut probatione scripsit *He-*

raclides Tarentinus. XI. 795. medicamentorum complurium compositorum laudabilium primus auctor *Man-tias Herophileus*. XIII. 462.

Medicamenta sunt potius auxiliorum materia, quam auxilia. XI. 376. medicamenti a nutrimento diversitas. II. 161. ab alimento differentia. XI. 545. 705. medicamentum alterare natum est. XI. 705. medicamentum in cibo. VI. 467. medicamenta quaedam a plantis, quaedam a metallis, nonnulla ab animalibus proveniunt. XIII. 369. medicamentorum materiae cognitio medicis junioribus maxime necessaria. XIII. 570. medicamenta omnia quomodo agant. XV. 40. actiones eorum ex *Asclepiadis* sententia. I. 499. eorum in corpore actio. XV. 79. dispensatio quid sit secundum *Hippocratem*. XVII. A. 403. medicamenta extrema postulant morbi extremi. X. 376. medicamentum quodnam temperatum, quodnam calidum et siccum sit vocandum. XI. 571. quodque sibi proprium humorem trahit. XV. 71 sq. singula sibi familiarem humorem attrahunt. XVII. B. 442. sine justa victus ratione utilitatem nullam habent. XIV. 302. alterationes per ea duplices sunt. XI. 545. medicamentorum adulterationes quomodo cognoscendae. XIII. 570 sq. medicamentorum generalis agendi ratio, indeque natae eorundem species. I. 656. differentiae quoad facultatis qualitatem et quantitatem. XIII. 572. medicamenti exhibitio ante caniculae ortum et sub ea difficilis est. XIV. 285. medicamentorum exploratio quomodo fieri debeat. XI. 641. quatuor excessuum ordines. XI. 787.

Medicamenta: eorum facultates sibi contrariae exponuntur. XI. 784. facultates singulae enumerantur. XI. 710 sq. facultates stalticae quales. XI. 781. facultates metasyncriticae quales. XI. 781 sq. temperies non ex odore cognoscendae sunt. XI. 700. facultates detegendi ratio. XI. 485. facultates unde cognoscendae. XI. 382. facultates ratione cognosci possunt. XIV. 223. 224. facultates experiendi ratio recta quanam sit. XI. 518. ad eorum facultates cognoscendas sensus maxime sunt necessarii. XI. 434. 438. cuius facultatem cognoscere volumus, omnis sit expers alienae qualitatis. XI. 385. facultates non ex colore co-

gnoscentur. XI. 383. 462. nec ex odore. XI. 467. nec consistentia, nec laeuitas, nec asperitas aut ejus generis quodcunque. XI. 469. nec inductio. XI. 470. facultates noscendae sunt non in genere solum, ut quidam scripserunt, dicentes ea vel calefacere, vel refrigerare, vel siccare, vel humectare, verum definite ex quo sint ordine. XIII. 367. facultates experientia sunt judicandae, idque tum in iis, qui inculcata sanitate fruuntur, tum in iis, qui morbis tenentur. XI. 561. facultates parum ex colore cognosci possunt. XI. 702. facultates sensibus percipiendae. XIV. 221. medicamentorum robur aut imbecillitas odoratu percipitur. XIV. 221. temperiem explorandi ratio. I. 686. medicamenta mediae temperiei mox calefacere, mox refrigerare videntur pro corporis dispositione. XI. 564. si duo conjunguntur, utrumque secundum suam facultatem agit. XI. 589.

Medicamenta: quatuor eorum genera recensentur. XV. 269. ad interiores morbos pertinentium duodecim species. XIV. 761. medicamenta febris causae. VII. 279. medicamentorum modos scire convenit. XIV. 228. medicamenta composita: Quae praescire oporteat eum, qui medicamenta probe compositurus est. XIII. 367. composita non servant actionem cuiusque substantiae. X. 165. composita a vera medendi methodo recedunt. X. 166. medicamentorum confectiones ex metallicis ad nervorum vulnera. XIII. 610. compositorum facultates cognosci non possunt, nisi simplicium sint cognitae. XI. 430. medicamentorum compositorum usus. XIII. 371. in medicamentis compositis omnium aliquam unionem effici probatur. XIV. 249.

Medicamenta: simplex quod dicatur. XI. 380. simplicia pleraque dissimilium partium sunt. XI. 706. simplicia cur vocentur, quum non sint. XI. 706. eorum usus qualis. XI. 706. omnia, sensu licet simplicia appareant, composita tamen sunt. XI. 574. simplicia plura miscere, quid medicos induxerit. XIV. 229. simplicia non utique sufficiunt morbis curandis, sed composita etiam in usum sunt vocanda. XIII. 372 sq. simplicia plerumque compositas facultates

obtinere, diversas corporis partes et laedere et juvare, diversisque diversa convenire. XIV. 225. omnia os ventriculi laedunt; et quomodo corrigantur. XVI. 117. multa dicuntur secundum partem, cui maxime succurrunt. XI. 780. num, quemcunque humorem contigerint, eum in propriam ipsius speciem immutent. XI. 325. quae in pennis, fomentis etc. vulvae admoventur, duplici ratione agunt. XI. 769 sq. statim ab initio in inflammationibus propinata, quales effectus habeant. XV. 773.

Medicamenta abscessus maturantia. XI. 118 sq. adiantum. XI. 812. Aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum Pamphilon. XIII. 447. emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. theriaca. XIV. 219. sanguis ursinus. XII. 262. malagma *Lucii*. XIII. 969. emplastrum *Attalici* album. XIII. 423. thespesiana *Apollonii*. XIII. 67. thlaspi semen. XI. 886. isis. XIII. 774. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. malagma e baccis lauri. XIII. 259. malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Medicamenta vehementer abstergentia. XIII. 499. (Singula vide sub ABSTERGENTIA medicamenta.)

Medicamenta acida tenuitate pollent corporis, sed perinde ut adstringentia refrigerant. XI. 636. medicamentum, quod tantum acidum est, omne id frigidum est. XI. 631. acidorum actio. XI. 785.

Medicamenta acopa, vide ACOPA.

Medicamenta acria, eorum actio. XI. 785. definitio. XI. 447. 453. 680. XII. 160. illita per halitum discutiunt. X. 969. eorum vires generales. XII. 161. quomodo ab amariorum discrimen. XIII. 769. calidiora sunt, quam amara. XI. 670. facultates. XI. 684. omnia calida sunt. XI. 682. 684. XV. 457. ignea sunt. XI. 785. aquam acrem reddunt. VI. 732. exiguum alimentum praebent. VI. 591. corpus parcius nutriunt. VI. 651. non

solum linguam mordicant, sed et reliquam carnem. XI. 679. succos crassos incidunt. VI. 596. odoratum movent. XI. 697. in causo iis uti *Hippocrates* vetat. XV. 747. eorum usus in morbis oculorum. XII. 700. acria febrem excitant. VII. 6. acrium in ulcera effectus. VII. 627. acria ulceri imposita rigoris causae. XVII. B. 58.

Medicamenta adstringentia. XII. 160. mediocriter adstringentia quae. X. 1002. vires eorum generales. XI. 785. XII. 161. XIII. 698. facultate inter se differunt. XI. 580. differentiae eorum sunt austerum et acerbum. VI. 778. quidam ea calida vocant. XI. 412. refrigerare dicit *Asclepiades*. XI. 442. frigida sunt. XVIII. A. 692. sanguinem crassum faciunt. XVII. B. 69. terrena sunt et crassa, qualitate vero frigida. XI. 636. substantiam in idem cogunt. X. 192. num alvum subducant, quemadmodum quidam putaverunt. VI. 598. retinent excrementorum defectiones per alvum. VI. 596. X. 547. ut causae febris. X. 666. cur vitanda, ubi caro producenda est. X. 192. quae summe sint adstringentia et quae adstrictionis cujusdam participia. XI. 591. quae paulum adstringunt, facile imbibuntur. XI. 594. utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. usus in morbis oculorum. XII. 701. scirrhus procreare solent. XII. 993. faciunt ad ventriculi oris et hepatis inflammationes. XIII. 117. 132. valent ad ventriculi resupinitatem, quae non ex humiditate fit. XIII. 141. ventriculi os roborant. VI. 411. adstringentia num propterea, ut *Herodotus* et *Dioscorides* volunt, quod diarrhoeis medentur, dici possint. XI. 443. non semper, ut volunt methodici, statim ab initio morborum in usum sunt vocanda. I. 218. adstringentia num ulcera glutinent. XI. 440. usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139.

Medicamenta adurentia, eorum materia et usus. XIV. 765.

Medicamenta alexeteria quae dicantur. XI. 764. alexeteria et alexipharmaca, eorum facultas duplex. XI. 761.

Medicamenta alexipharmaca qualia dicantur. XI. 764. XV. 279. XVII. B. 336. eorum usus. XIV. 762. quomodo agant. IV. 584. putant quidam

mustelam et ejus imprimis ventrem. XII. 362.

Medicamenta amblotica qualia sint. XVII. A. 799.

Medicamenta amara, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. amara exacte quae. XI. 646. 689. quomodo ab acribus differant. XI. 685. XIII. 769. eorum virtutes. XIII. 569. abstergunt, expurgant. XI. 683. ad esum sunt inepta. XI. 690. in quibusnam morbis sint utilia aut non. XI. 683. omnia calida sunt. XI. 646. sed acria calidiora. XI. 670. amarum menses provocat. XI. 304. aquam amarum reddunt. VI. 738. omnia, virulentis bestiis adversari judicata, qualitate amara sunt. XIV. 29. sunt injucunda. XV. 656. linguam mordicant. XI. 678. non nutriunt. VI. 651. 670. amarorum actio. XI. 785. non putrescent nec vermes generant. XI. 689.

Medicamenta anastomotica qualia sint. XI. 751. anastomoticorum omnium natura. XI. 754.

Medicamenta anodyna quae dicantur. XI. 765. anodyna et colica vocata. XIII. 266. generaliora quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. anodynorum differentiae. X. 818. eorum natura. XI. 764sq. eorum agendi ratio. XI. 766sq. eorum abusus. X. 817. (confer. ANODYNA.)

Medicamenta, quae intro sumta pravis affectibus medentur, *antidota* vocantur. XIV. 1. (vide ANTIDOTA.)

Medicamenta aperientia quae dicantur. XI. 749. aperientia et anastomotica vocantur. XI. 751. *Dioscorides* nonnunquam, sed male, et emollientia, humectantia, laxantia, phlegmonem solventia dicit. XI. 751. quae dici nequeant. XI. 750sq. aperientium et rarefacientium facultates. XI. 749. aperientium natura. XI. 750. aperientium exempla. XI. 750.

Medicamenta apodacrytica h. e. lacrymas fundentia. XVI. 148.

Medicamenta apophlegmatizantia quae. XI. 769.

Medicamenta arida vide ARIDA.

Medicamenta arteriaca vide ARTERIACA.

Medicamenta attenuantia qualia sint. XI. 778. et quatenam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. gracili cor-

pori sunt inimicissima. VI. 434. (confer. ATTENUANTIA.)

Medicamenta attrahentia etiam attractoria vel allicientia vocantur. XI. 761. attrahentium natura et facultates. XI. 759. attrahentium facultas duplici ratione fit. XI. 759. attrahentium exempla. XI. 760.

Medicamenta magnopere austera et acerbata condensando prohibent, quominus humores imbibantur. XI. 594. austera substantiam in idem cogunt. X. 192. (vide AUSTERA.)

Medicamenta bechica bifariam dicuntur. XI. 769.

Medicamenta bilem ducentia utilia in erysipellate. X. 950. bilem ducente epoto primum aliquis bilem vomit, dein pituitam, postea bilem atram, sub mortem vero purum sanguinem. XV. 77. (vide BILIS.)

Medicamenta calculos conterentia. XIX. 694. (vide CALCULI.)

Medicamenta calefacientia: quatuor ordines eorum *Galenus* statuit. XIII. 368. quibusnam calefactio sit communis. XI. 775. quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calfacere videntur. I. 650. attamen post aliquam nonnisi eorum in corpore mutationem. I. 651. et accipiendum, calorem animale eorum modi remediis quasi alimento quodam uti. I. 652. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334. calefacientia et ecchymoses sanant. XVI. 161. caliditas quando ad ustionem usque procedat. XI. 627. (confer. CALEFACIENTIA et CALIDA.)

Medicamentum carnem producens fit ex cera, oleo et aerugine. X. 167.

Medicamenta cathaeretica quae eorumque natura et usus. XI. 756. cathaeretica ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagiis. X. 324.

Medicamenta catoterica quae. X. 527.

Medicamenta caustica quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. (vide CAUSTICA.)

Medicamenta cephalica, eorum compositio. X. 445. (vide CEPHALICA.)

Medicamenta ex charta papyracea combusta ad ulcera glandis penis. X. 382.

Medicamenta chalastica laxantia di-

cuntur. X. 303. (vide CHALASTICA et LAXANTIA.)

Medicamenta cholagoga quae dicantur. XVII. B. 658. (vide *Bilem* ducentia.)

Medicamenta cicatricem inducentia. XI. 756. (vide *CICATRICEM* inducentia remedia.)

Medicamentum cirrhum ad sinus glutinandos. XI. 131.

Medicamentum ex columbarum stercore ad tendinum vulnera. XIII. 633.

Medicamenta concoquentia peptica vocantur. XI. 779. qualia sint. XII. 702. (vide *CONCOQUENTIA*.) concoquentium usus quando sit idoneus. XVII. B. 69. usus in morbis oculorum. XII. 702.

Medicamentum condensans est, quod poros contrahit. XI. 749. condensantium agendi ratio. XI. 752. condensantium natura. XI. 750. condensantium exempla. XI. 751.

Medicamentum constringens quod. XI. 750.

Medicamenta quae callosas et tophaceas consistentias incidunt, caloris parum habent. XI. 748. quae frigida sunt et aquea, debiliter contrahunt et constringunt. XI. 753.

Medicamenta crustifica quae. X. 325. (confer. *CRUSTAS* inducentia.)

Medicamenta deleteria s. perniciose s. pestilentia quae. I. 670. XI. 767. XVII. B. 337. deleteria quae curant, alexipharmaca vocantur. XI. 764. crassarum sunt partium nec facile moveri possunt. XI. 597. deleteria qua ratione interficiant. XI. 596. in naturis calidis citius vim suam exserunt. XI. 596. quae alterant facultates, quamnam naturam habeant. XI. 762. deleterium dorycnidium est. XI. 864. ntrum ad deleteria medicamenta eandem vim habeat medicamentum ex fructu juniperi, et terra Lemnia, *Galenum* fugit. XII. 175. medicamento deleteriis scordium adversatur. XIV. 61.

Medicamenta desiccantia et refrigerantia semen corrumpunt. XI. 776. (vide *DESICCANTIA* et *EXSICCANTIA*.)

Medicamenta moderatissime detergentia. X. 569. (confer. *ABSTERGENTIA* et *DETERGENTIA*.)

Medicamenta diaphoretica quomodo agant. XI. 720.

Medicamentum diachalciteos ad nervorum vulnera. X. 405.

Medicamentum diatrion *peperew* simplex. VI. 285. *diatrion* *peperew* ad alvi obstipationem. X. 576.

Medicamentum diospoliticum, compositio. VI. 265. *diospoliticum* alvum dejicit, ubi crassum est. VI. 283.

Medicamenta discutientia, ubi plenitudo in toto corpore subest, implent potius quam vacuant, si partibus applicantur. X. 938. (vide *DISCUTIENTIA*.)

Medicamenta diuretica quae. XI. 747. 769. XIX. 695. diuretica quomodo ab iis differant, quae menses ciunt. XI. 775. sunt et ea, quae menses provocant. XI. 775. agendi ratio. XI. 747sq. qua ratione exhiberi postulent. XI. 748. quando conducant et quando sint noxia. XVI. 148. (confer. *URINAM moventia* remedia.)

Medicamenta dolorem sedantia. XVII. B. 325sq. (confer. *DOLOR*.)

Medicamenta dulcia. XI. 494. actio. XI. 786. omnia sunt jucunda. XV. 655. multum nutriunt. VI. 651. lien iis intumescit. X. 908.

Medicamentum eccoproticum aloë est. XI. 822.

Medicamenta eluentia succis mordacibus in intestinis conveniunt. XVII. B. 329.

Medicamenta emmota. XI. 125. XIII. 484. XIV. 280.

Medicamenta emollientia quae dicantur. XI. 105. 736sq. 737sq. emollientia et pus moventia omnia calida sunt et humida. XI. 714. calida sunt nec admodum sicca. XI. 727. emollientia quomodo a pus moventibus differant. XI. 727. eorum actio. XI. 727. ea sunt, quae duritiem solvunt. XIII. 991. et quae cerati formam referunt. XIII. 994. medium quodammodo ordinem inter humectantia et siccantia sortiuntur. XIII. 946. substantiae induratae veluti fusionem molliuntur. XIII. 946. 948. (vide *EMOLLIENTIA*.) generalis differentia. XIII. 953. specialis. XIII. 958. primi ordinis. XIII. 959. secundi ordinis. XIII. 960. eorum usus ad scirrhos curandos. XI. 727.

Medicamentum emphracticum quale. XI. 743.

Medicamenta emplastica qualia. XI. 634. 742. etiam emphractica dicuntur, i. e. infarcientia. XI. 743. expertia mordacitatis cur esse debeant. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse

debent. XI. 743. emplasticorum duplex est natura. XI. 634. emplastica omnia succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. contraria iis, quae poros purgant et infarctu liberant. XI. 743.

Medicamenta emplastica: qualia sint. XI. 634. 742. etiam emphractica vocantur. XI. 743. expertia mordacitatis esse debent. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse debent. XI. 743. duplicis sunt naturae. XI. 634. succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. quando sint adhibenda et quando vitanda. XVII. A. 962. haemorrhagias sistunt. X. 319. emplastica sunt: amyllum. XI. 634. chondrus. XII. 157. coni fructus. XII. 55. farina triticea. XI. 121. gypsum. XII. 213. lupinus. XI. 885. myagri semen. XII. 79. sarcocolla. XII. 118. sesamum. XII. 120. thus. XI. 735. thus magis quam manna. X. 322. tragacantha. XII. 143.

Medicamenta emplattomena qualia. X. 547.

Medicamenta enaema qualia. X. 387. XVIII. B. 537. ea, quae ex bitumine fiunt, detergendi facultate carent. XVIII. B. 538. enaemon est emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

Medicamenta epipasta quaeenam. XIII. 522. epulotica quae nonnunquam dicantur. XI. 757. XII. 218. epulotica ulcus omne planum claudere cicatrice valent. XI. 758. (vide EPULOTICA.)

Medicamenta quae erosione aut putredine necant, qua ratione hoc faciant. XI. 599. quae erosione et putredine interimunt, tempore perniciosiora redduntur. XI. 605. quae erosione et putredine necant, sub quibusnam conditionibus nullam noxam inferant. XI. 608. quae per erosionem interimunt, ferro lapidique ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta errhina quae dicantur. XI. 769. errhinum *Nicerati*. XIII. 233.

Medicamentum ex euphorbio, ejus compositio. X. 396.

Medicamenta excalescentia. (vide EXCALESCIENTIA.)

Medicamenta exsiccantia. (vide EXSICCANTIA.)

Medicamenta quae excreationi organorum respiratoriorum inserviunt, omnia extenuandi facultatem habent.

XI. 778. promovent eam amygdalae. XI. 827. ari radix. XI. 839. crocodilii radix. XII. 47. draconium. XI. 839. faba. XII. 49. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. theriaca *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. thymus. XI. 888.

Medicamenta extergentia quae dicantur. XI. 743. (vide EXTERGENTIA.)

Medicamenta extrema extremis morbis conveniunt. XVII. B. 370.

Medicamenta quae facultate ferro et lapidi ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta flatuosa et calida semen generant. XI. 776.

Medicamenta fortiora, eorum usus generalis. XII. 590. medicamentorum fortium, ut misy, chalcitis, lithargyrum etc. virtutes augentur exacte diebus pluribus contrita. XIII. 478. frigiditas acida tenuium partium est, adstringens crassarum. XI. 631.

Medicamenta natura frigida refrigerant. IX. 226. natura frigida veteres potestate frigida dixerunt. XI. 602. et recte. XI. 603. quae frigida sunt et crassa, omnino nullum introducere humorem queunt. XI. 595. quae frigore interimunt, nullum lethale est genere, sed sola quantitate. XI. 601.

Medicamentum fuscum ad doloris oculorum molestias. XII. 747. aliud ad omnem fluxum et ophthalmiam. XII. 748. fuscum *Eubuli*. XIII. 911. aliud. XIII. 912. lite fuscum. XIII. 906. fuscum *Minerva*. XIII. 907. fuscum *Andromachi*. XIII. 650. fuscum *Phthei*rographi. XIII. 913. *Olympionici* ad oculorum dolores et chemoses. XII. 753.

Medicamentum ex herbis ad tendinum vulnera. XIII. 634.

Medicamenta humectantia poscit, quod resiccatum est. XI. 720. quae nam efficacissime humectant. XI. 595. humectantia ecchymoses curant. XVI. 161. in quibus humiditas inest tenuis et tepida, facile corporum meatus subeunt. XI. 595. humecat et nutrit vinum, quod immodice siccatum est. VI. 55. humectant aquae calidae. VI. 183. humores crassos lentosque extenuandi vim habentia. XI. 745sq.

Medicamenta humida: humidum primi, secundi, tertii et quarti ordinis quale. XI. 787. humidum actu est acetum. XI. 414. humidissima omnium aqua. XI. 392. 394. 530. 709. XIII.

399. humidus et frigidus in secundo ordine cucumis. XII. 122. humidus et frigidus est fungus, unde deletorius. XII. 79. humida et frigida in secundo ordine est lenticula palustris. XI. 740. humida et frigida mala. XII. 75. humidum et frigidum in secundo ordine est malum armenicum. XII. 77. humidum et modice frigidum est oleum recens. XI. 513. humidum et frigidum persicum. XII. 76. humida et frigida est platanus. XII. 104. humidum et frigidum plumbum. XII. 230. humidum et calidum polyalon. XII. 105. humida et frigida stratiotes. XII. 131. humidus et calidus est testiculus canis. XII. 92. humidum et calidum est triphyllum. XII. 144.

Medicamenta hypelota qualia X. 527.

Medicamenta indurantia frigida sunt et humida. XI. 740. quae lac et menses aut promovent, aut supprimunt, similia sunt. XI. 774.

Medicamenta laxantia, plures eorum species sunt. XI. 741. qualia sint. XIII. 991. chalastica etiam vocantur. X. 303. laxantia ecchymoses curant. XVI. 161. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786.

Medicamenta lethalia sunt, quae naturalibus adversissima. XVIII. B. 27. generalis iis medendi methodus. XIV. 387sq. ad lethalia antidotum. XIV. 206. 207. antidotus Aelii Galli. XIV. 114. antidota Asclepiadis. XIV. 138. antidotus athanasia Mithridatis. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum galene. XIV. 42. antidotus mithridatica. XIV. 107. 165. antidotum ex sanguinibus. XIV. 151. praeservantia Apollonii Muris. XIV. 146. Mithridatis theriaca. XIV. 154. ad medicamenta lethalia adhibetur Lemnia terra. XII. 174.

Medicamenta liquabilia qualia. XIII. 628.

Medicamentum macedonicum ad ulcerum phlegmonen. X. 883. Machaerionis. XIII. 796.

Medicamenta malactica qualia. X. 957.

Medicamenti ex succo malorum con-toneorum compositio. VI. 450.

Medicamenta malthacodea s. emollientia in ulceribus malignis sunt vi-

tanda. XIII. 664. (vide EMOLLIENTIA.)

Medicamentum Medae, quod, quibus est illitum, omnia, ubi in id incidit calor, accendit. I. 658. quodnam medium dicatur. X. 553. quodnam frigidius. ibid. medicamentorum mediorum compositio. XII. 910.

Medicamenta menses cientia, vide Menses provocantia. — quomodo a diureticis differant. XI. 775.

Medicamenta metallica exsiccantia recensentur. XIII. 659.

Medicamenta metasyncritica qualia. XI. 782.

Medicamenta mitia ad ulcera quae. XIII. 687. mollientium indicatio. XI. 719. quae ex molybdaena conficiuntur. XIII. 408. mordicantium alia calida facultate, alia frigida sunt. XI. 624. ex musto, parandi ratio. XII. 925. medicamentorum ad nervos vulneratos sumptuosorum confectiones. XIII. 635. nitrosa et amara meatus purgant. XI. 744. obstruens quod ducatur. XI. 750. obstruentia s. stegnotica quae dicantur. XI. 753. occultans quod. XI. 750. ocularia qualem aquam adhibendam cupiant. XVII. B. 185. oleosorum actio. XI. 786. ophthalmica. XI. 780. oxyecoa qualia. XI. 779. oxyderica qualia. XI. 778. peptica qualia. XI. 779. ad medicamenta pernicioso. XIV. 578. phlegmagoga qualia. XVII. B. 660. pituitam ducens: effectus ejus usus immoderationis. XV. 78. e capite per os pituitam educantia. XIV. 326. ex populi floribus praeparatio et usus. VI. 288. cutis poros occludentium natura. XI. 750. poros infarctu liberantia et expurgantia quae. XI. 743.

Medicamenta purgantia cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum, et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, exhibendi tempus etc. breviter ab Hippocrate describuntur. XVII. A. 401. alia corpus nutriunt; alia in venenum vertuntur, si forte purgatione frustantur. XI. 611. attractricem facultatem habent. XI. 324sq. purgantia omnia trahendi vim possident. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colliquant ac

absument. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quando purgationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones, quae in eorum usu observandae veniunt in morbis acutis. XV. 539. cur statim post ea ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venae sectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur si miscentur, quum aliud celeriter, alterum tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Mantias* scripsit. XI. 795. (confer. PURGANTIA.)

Medicamenta pus moventia qualia. X. 281. XI. 732. pus moventia quomodo ab emollientibus differant. XI. 727. pus moventium natura. XI. 735. pus movens, quomodo comparatum esto. XI. 725. quae pus movent, humorem discutiunt. XI. 722. pus moventium in variis affectibus usus. XI. 724.

Medicamenta putrefaciencia putridorum morborum causae sunt. VII. 34.

Medicamenta rarefaciencia quae dicantur. XI. 749. rarefaciencia ea solummodo sunt, quae citra molestiam calefaciunt. XI. 754. rarefacientium natura. XI. 750. 753. rarefacientium exempla. XI. 750. *rarum* quodnam dicatur, XI. 405.

Medicamenta refrigerantia: unde refrigerare aliquod remedium sit concludendum, et unde calefacere. XI. 641. refrigerantium plura commemorantur. X. 951. quae summe nos refrigerant, acida non sunt. XI. 666. eorum vires. XVIII. A. 692. refrigerantia stipitationem inferunt. X. 602. crassarum partium mordicare nequeunt. XI. 627. tenuium vero partium molles animantis partes mordicant. XI. 628. iis adversantur vina vetera

calefaciencia. XI. 605. refrigerantium usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139. refrigerantia, calefaciencia et siccantia requirit, quod repletum est. XI. 720.

Medicamenta relaxantia, in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. (vide LAXANTIA.)

Medicamenta repellentia. XI. 63. natura eorum et facultates. XI. 759. repellentia utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. quid ulceribus praestent. XIII. 412.

Medicamenta rhyptica quae dicantur. XI. 743. rubefaciens elenii radix est. XI. 873. *salsorum* actio. XI. 786. sanguinem purgans. XI. 336sq. quae sanguinis profluvium supprimendi vim habent. X. 318. semen generantia et extinguentia. XI. 776sq. semen supprimentia. XI. 777. *septa* et *septica*, quae? XII. 17. *septica* h. e. putrefaciencia quae dicantur, eorumque natura. XI. 755. exempla talium. XI. 756. *siccantia*. X. 199. siccantia incommoda sunt excreationi ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu siccantia. XVIII. A. 485. *ση-πεδονώδη* qualia. XI. 608. sopientia. (vide ANODYNA.) X. 816. soporem conciliantia qualem temperiem habeant. XI. 766. *stegnotica* quae dicantur et unde nomen acceperint. XI. 753. stomatica omnia oculis molesta. X. 905. *stupefaciencia* qualia. XVII. A. 904. XVII. B. 331. *sublingua* qualia. XIII. 7. *suppurantia* quo modo agant. XVII. A. 962. quando non sint in usum trahenda. XVII. A. 962. ut exacte suppuratorium sit, emplasticum etiam esse debet. XI. 729. *symmetrum* quod dicatur. XI. 786. *tenuantia* corpus gracile reddunt. X. 994. penitus tenuia et calida magis digerunt et discutiunt humores. XI. 594. quanam tenuium et quanam crassarum partium dicantur. XI. 627. *trachomatica* ad pterygia. X. 1018. *urentia* vide CAUSTICA. — ulcera exciscantia. X. 282. urinam moventia. XI. 747. (vide URINA.) quae efficaciora conficiuntur ad urinas movendas nonnihil habent cantharidis. XI. 689. vacuantia vires laedunt. X. 638. *venenosa* quanam dicenda. I. 656. *vomitum* cientia. XVIII. A. 484. (confer. VOMITUS.) ad vulnera cruenta. XI. 131.

MEDICINA, de constitutione artis medicae ad *Patrophilum* liber. I. 224. num scientia sit an ars. XIV. 684. ars est. XIX. 510. quomodo ab aliis artibus differat. XIX. 511. est artium optima. I. 39. ars est conjecturalis. XIV. 685. ars merito dici debet. XIV. 685. definitio. I. 303. 307. XI. 708. definitiones et descriptiones variae. XIV. 686sq. XIX. 350sq. definitio ex Empiricorum mente. I. 67. definitio secundum Methodicos. I. 175. *Platonis* ejusdem definitio. X. 772. est ex artium factricum et conservatricum numero. I. 115. num definiri possit salubrium et insalubrium scientia. V. 817. longa non est neque difficilis, sed facillima et perspicua ex methodicorum sententia, utpote quae tota sex mensibus promissime edisci queat. I. 83. astrologiae in ea dignitas. XIX. 530. cur nullam plane dari quidam voluerint. XVI. 87.

Medicinae partes singulae. XIV. 689. pars una sanitatis conservatrix, altera curatrix appellatur. VI. 1. partes singulae mutuam opem requirunt. XIII. 604. divisio in quinque partes an necessaria. XIV. 690. duo crura sunt, experientia et ratio. XVI. 81. partes duae summae; speculatio et actio. XIX. 351. partes quinque. XIX. 351. exornatoriae et comptoriae differentia. XII. 434. operationum diversitas. V. 844sq. partes diversae quidem, sed finis omnium idem. V. 848. pars num sit hygieine. V. 806sq. empiricae delineatio. I. 66sq. methodicae delineatio. I. 79sq. retionalis delineatio. I. 69. elementa secundum *Athenaeum* quae. XIX. 356. scopus et finis. I. 64. finis. I. 116. XV. 272. XVIII. B. 633. 665. finis num sanitatis creatio. V. 813. inventionis historia. XIV. 674. principia. XIV. 676. rationis initium primum natura est. XIV. 677. medicina et iis necessaria, qui extra urbes rura et solitaria loca incolunt. XIV. 311sq. medicinam facere qui velit, quid huic sit agendum. XV. 314. medicina-rum quarundam probatio. XIV. 54. **Medicinae** sectae enumerantur. XIX. 352.

MEDICUS qui et qui non. X. 389. qui dicatur. XI. 708. vocatur, qui morbis medetur. VI. 135. ejus definitio ex Empiricorum mente. I. 67. ex Rationalium mente. I. 69. ex

mente Methodicorum. I. 80. qua medicus sanitati prospicit. V. 751. vitiosum corpus restaurat. V. 835. naturae minister. XVI. 35. naturae minister ab *Hippocrate* dicitur. XV. 309. artis minister. XVII. A. 150. ejus ministri. XVIII. B. 229. secundum aliquos non solum naturae, sed et fortunae imitator esto. XVIII. A. 250. tria capita sunt, in quibus exerceri debet, qui medicus futurus est. XV. 278. maxime in victus ratione instituenda artifex esse debet. XV. 314. manus, vestes, faciem, barbam vestemque purissimas habeto. XVII. B. 138. comparare aegroto omnia ea debet, quae ipsi sunt jucundissima. XVII. B. 135sq. quomodo se gerere debeat, ubi ad aegrotum accedit, ut sit huic non molestus. XVII. B. 144sq.

Medicus perfectus qui. XIX. 355. optimus qui. XIX. 355. quod optimus quoque sit philosophus. I. 53. optimo cuique quid curae esse debeat. I. 58. et quomodo se, si salis futurus est, gerat. I. 59. uno verbo, medicus philosophus esse debet. I. 60. ex iis, quae praedicat, fidem sibi conciliat, se naturam morbi novisse. XVIII. B. 3. praenotionis studium exercere debet. XVIII. B. 1. 3. causas etiam, morbos efficientes, cognoscere debet. I. 279. quandam omnium affectuum dignoscendorum facultatem sibi inveniat necesse est. I. 271. versatus esse debet in materia medica. I. 270.

Medici dignitas celebratur ab *Homero*. V. 869. in medici officina ad chirurgiam quanam spectent. XVIII. B. 664sq. 667. medici functionum primae differentiae. X. 249. officium quale. VII. 294. XVII. A. 148. medici est, animi mores effingere. VI. 40. medici est, respicere ad anni tempora. XV. 101. non omnes sunt, qui ab idiotis duncuntur. XV. 432. acutiores, ratiocinio hebetioribus evadunt probatiores. XV. 582. ead interdu de curatione dissideant. XV. 497. quot modis in praesagiendi ratione delinquant. XV. 313. ab *Hippocrate* arguuntur, qui primis diebus aegros in integra inedia servant. XV. 547. plerique *Hippocratem* quidem laudant, similes autem ei evadere non student, negligentes omnia, quae ab illo medico necessaria praedicantur. I. 53. in causam inquiritur cur ita agant.

I. 55. *cnidici* quomodo eos curaverint, qui in pulmone pus habebant. I. 128. *empirici* ii sunt, qui experientiam solum profitentur, *rationales* ii, qui ratione nituntur. I. 65.

Medico quanam scitu maxime necessaria. I. 259.

Medicum praeceptum quomodo constitutum esse debeat. I. 106. medicum decet, non modo qualitatem, sed et quantitatem facultatis medicamenti cujusdam cognoscere. XIII. 572. oportet tum luxationum tum fracturarum intensiones quam rectissimas facere. XVIII. B. 322. 329.

Medicorum primum munus est, morbos solvere. X. 92. inscitia causa transitus febrium diariarum in continentes. X. 665. circa victum errores. XIX. 194. sectae quot, quaeque earum notae. XIV. 678.

Medicos quid induxerit, ut plura simplicia commiscerent. XIV. 229.

Medicis bonis etiam similitudines errores parere. V. 62. cautio maxime est necessaria. XVI. 77. necessarium est, cognoscere, ex quibus quis aut absentem sanitatem restituat, aut praesentem tueatur. I. 64. necessarium est usurpare ea, quae ab aliis prodita sunt remedia composita. XIII. 459. tactus exercitatio maxime necessaria. VIII. 769.

MEDIMNUS. XIX. 770. *medimnum* significans character. XIX. 751. 759. quot libras habeat. XIX. 762. quot semisexta. XIX. 765. 778. quot sextarios. XIX. 762. *atticus* quantum contineat. XIX. 755.

MEDIUM ex contrariis mixtum est totis per tota temperatis. XI. 593.

MEDIUS. XI. 197. *anatomes* peritus. XV. 136. *Chrysippi* discipulus, venaesectionem e numero remediorum auferendam censuit. XI. 252.

MEDULLA emollit. XI. 105. pinguedinis minimum habet. VI. 678. quidam eam cerebrum vocant. VI. 678. omnis sensus expers. VII. 531. vetustate acrior et siccior evadit. XI. 738. cervina et vitulina ad scirrhus. X. 957. tum cervina tum vitulina indurata mollit. XI. 728. cervina modice emollit. XI. 738. bovina emollit. XI. 105. cervina blandissimum remedium. XIV. 241. cervina pro medulla vituli. XIX. 736. cervinae medullae succedanea. XIX. 736. cervina medulla pro ovi vitello cocto. XIX.

747. hircina acrior et siccior. XII. 332. vitulina modice emollit. XI. 738.

Medulla ossium cerebro est dulcior, jucundior ac pinguior. VI. 677. humida est et propemodum fluxilis. IV. 369. in cavernulis ossium continetur. XV. 253. pinguedini similis. IV. 370. pinguis et sensus expers est. XIX. 367. ossium est nutrimentum proprium. II. 212. III. 927. XV. 255. 414. ossa parva cur nullam habeant. III. 924. expertia ossa leo habere creditur. III. 925. ossium medulla ut cibis. VI. 677. medullae ossium vires et usus medici. XII. 331. quae nam optima, et quae non. XII. 332.

Medulla plantarum, respondet ei vena cava. XVI. 343.

Medulla spinalis; ejus principium cerebellum est. I. 321. eam velut truncum producit cerebrum in foetu. IV. 541. e cerebro oritur. V. 188. cerebri substantiae soboles et propago. V. 645. e cerebro originem ducit. XIV. 711. quae dicatur, et quomodo a cerebro differat. XIX. 358. quidam ejus propaginem cerebrum dixerunt. III. 671. sed errant. III. 672. cerebro est contigua, et ejusdem naturae. VI. 678. cerebro similis est. IV. 369. et cerebri substantia eadem est. IV. 680. cerebro similis, et affectae symptomata eadem, quae affecti cerebri. IV. 51. quid cum cerebro habeat commune. IV. 112. quae nam habeat cum cerebro communia et quae propria. XV. 263. proprietates. IV. 112. *Plato* eam cerebri substantiam vocat. III. 627. alii cerebralem, aut cerebri. *ibid.* cur ita vocetur. VI. 678. humida et calida est, sed non ut cerebrum. I. 600. cerebro humidior, mollior ac pinguior. VI. 678. cute humidior atque frigidior. I. 570. cur diversis in locis sit inaequalis. IV. 58. initium ad stipitis modum in multos ramulos s. 60. ferme nervos dividitur. XII. 506. quo magis deorsum progreditur, eo durior efficitur. III. 725. ad imam spinam finitur. XVIII. A. 531. caudex quasi est nervorum inde prodeuntium. V. 530.

Medulla spinalis partibus omnibus sub capite sitis nervos impertit. IV. 267. ex medulla spinali nervi thoracis oriuntur. XIV. 629. ora inferior durissimorum nervorum origo est. XV.

257. nervorum durorum principium. III. 724. 741. XV. 257. sexaginta inde oriuntur nervi. V. 645. in nervos octo et quinquaginta dissipatur. IV. 60. locorum unde nervi progrediuntur ex ea apta constructio. IV. 60. integumenta. XVIII. A. 527. 530. haec ad imam spinam finiuntur. XVIII. A. 531. habet etiam cingentes membranas, illis cerebri quoad usum similes. V. 646. meninges iis cerebri sunt similes. IV. 111. earum usus. IV. 112. cur praeterea tertiam, eamque crassam tunicam habeat. IV. 113. humor viscosus huic tunicae cur circumfusus. IV. 113. integumentorum usus. XVIII. A. 531.

Medulla spinalis sensu praedita. VII. 531. quomodo a natura tuita sit contra dentis epistrophei noxios effectus. IV. 24. munimento ei sunt vertebrae. III. 612. constructionis, loci etc. usus. IV. 47. ejus usus. IV. 58. facultatem suam a cerebro habere unde pateat. V. 646. crassi succi est. VI. 774. ejus effluvium *Plato* semen putat. XIX. 321. unde venas habeat. II. 811. cervicalis unde venas accipiat. XV. 530. si non adfuisset, quid accidisset. IV. 46. quomodo sit transversim tota dissecanda. II. 682sq. medullae spinali inimicum frigidum. XVII. B. 803. medullae spinalis primae partes convulsioni totius corporis ansam praebent. VIII. 169. medullae spinalis in variis regionibus dissectae effectus. II. 696sq. incisionis effectus. IV. 371. medulla spinali discissa in aliquo loco, quid accidat. IV. 679. dissectae effectus. VIII. 209. principii laesio quid efficiat. VII. 111. medullae spinalis juxta primam vertebrae dissectae symptomata. V. 239. in vertebra prima laesio anginam nunquam provocat. VIII. 238sq.

Medulla spinalis circa quintam vertebrae affecta, manus motum et sensum adimit. VII. 112. infra thoracem laesa paralysis extrem. inferiorum adducit. VII. 111. prope dorsi initium dissectae symptomata. II. 676sq. 678. affecta, omnes partes inferiores resolvuntur, si vero in altera parte laesa sit, altera illaesa manente, resolutio laesioni respondet. VIII. 62. affectio ejus ex vertebrae cujusdam luxatione. V. 748. affectio per vertebrae luxatam. XVIII. A. 549. affectuum cognitio difficilis. VIII. 237. affectiones

crura resolvere possunt. VIII. 52sq. affectus quomodo dignoscatur. XVI. 602. concussionis periculum. XVIII. A. 171. imbecillitatis causae. VIII. 252.

MEGALUM unguentum, cur aegyptium vocetur. XII. 570.

MEGALOSPLANCHNI quinam dicantur. V. 317. XV. 651. 659. iis aqua mulsa minus conducit. *ibid.*

Meges Sidonius commemoratur. X. 454. ejus remedium ad ozaenas. XII. 684. *Megetis* chirurgi emplastrum ad lichenes. XII. 845.

MEJUM menses provocat. XI. 775.

MEL oritur in plantarum foliis. VI. 739. diu durat incorruptum. XI. 582. differentiae. VI. 809. anomoeomeres quale. X. 476. actaeum atticum est. XIV. 82. atticum antidotis bonum. XIV. 22. cerosum quale. X. 476. despumatum quomodo a non spumato differat. VI. 741. a melle mustum, ad dimidias aut tertias partes incoctum, quomodo differat. XIV. 11. mel hymettion a monte *Hymetto* nomen habet. XIV. 268. hymettion antidotis bonum. XIV. 22. purissimum acerrimumque, quale est *Hymettium*, detergit. X. 569. optimum quale. X. 475. optimi signa. XIV. 12. in monte *Libano* roscidum s. aëreum saepe occurrit. VI. 739. laudatissimum generatur, ubi *thymus* et aliae herbae calidae et siccae crescent. VI. 740. ejus vires. *ibid.* — praestantissimum, quod dulcissimum et acerrimum est. XIV. 11. a *Cnidio* praestantissimum vetustate in vinosam transit qualitatem. XIV. 12. simile quid et *Rhodio* accidit. XIV. 13. quod in cycladibus insulis nascitur, etiam antidotis conficiendis aptum. XIV. 22. bonum in *Isthmo* nascitur, quod propterea audit mel *isthmiaicum*. XIV. 22. in *Mysia* natum, optimum. XIV. 22. quod in colle inter *Pergamum* et *Elaeam* urbem nascitur praestantissimum. XIV. 22. quod in *Ponto* nascitur quibusdam locis, ubi apes ex *absinthio* congregant, amarum est. XIV. 21. excrementosius, et perfici, concoquique difficilius quale. X. 476. mellis per thymum injectum adulteratio. X. 477. quod thymum redolet non bonum. X. 477. thymum redolens saepe adulteratum est. XIV. 27. antidotis componendis idoneum. XIV. 20. 22. *thasium* antidotis bonum. XIV. 22.

Mel, vires ejus medicinales. XII. 70. vetustum amarum fit. XI. 653. multa coctione aut vetustate amaritudinem accipit. XI. 671. XIV. 21. plurima coctione amarum redditur. XV. 633. detergit. XI. 745. vinosum quandoque aliquod temperatum evasit, quod praestantissimum ante apparebat. XIV. 21. cur succum generet amarissimum, et cur id maxime aetate florentibus et calidis et febrientibus accedat. XI. 675. coquendo nunquam aciditatem admittit. XI. 678. quibus conducatur et quibus non. VI. 742. 809. simplicium plus nutrit, quam vini duplum. XV. 669. maxime bilescent. XV. 638. biliosis non convenit. II. 123. decoctum per se optimum nutrimentum frigido ventriculo est. X. 501. medicocriter coctum sinus aptum remedium est. XI. 134. despumatum flatum discutit. VI. 266. a melle in febre hectica cur abstinendum sit. X. 727.

Mel frigidis affectionibus utilissimum, calidis vero noxium. VII. 702. facile in temperamento frigido succum bonum gignit. XI. 676. quale ventriculo imbecillo conducatur. X. 475. in junioribus vertitur in flavam bilem, in senibus in sanguinem. II. 113. optimum ad ulcera putrida et nomas. XIII. 731. copiose sumtum vomitum cit. XVIII. A. 484. naturae tauri textura vocatur, quando quidem ex putrescentibus tauris apes generari traduntur. XIII. 272. mellis pondera et mensurae. XIX. 777. mel vino gravius est. XIX. 753. oleo dimidia parte gravius est. XIX. 753. mellis noxas emendat oxymel subacidum. XV. 683. ex melle acopon. XIII. 1012. pro ovi luteis. XIX. 747. melli succedit sapa. XIX. 736.

MELAENA, materies evomita ab atra bile quam plurimum differt. V. 110.

MELAMPHYLLUM alii acanthum vocant. XI. 818.

MELAMPUS: ei *Chiron Centaurus* medicinam tradidit. XIV. 675. a *Melampode* Proeti filiae furore percitae veratro albo purgatae sunt. V. 132. *MELANCHLORON* cephalicum. XIII. 745.

MELANCHOLIA, definitio. XIX. 416. morbus est et frigidus et siccus. I. 522. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. quinam facile corripiantur. XIX.

707. quidam, nisi purgatus fuerit, quotannis corripitur. XI. 344. autumnalis morbus. V. 694. XVI. 27. fit autumno aquilonio et sicco. XVII. B. 594. cur autumno saepe corripitur aetas virilis. XVII. B. 644. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. morbus vernalis. XVII. B. 615.

Melancholiae symptomata. VII. 203. XIX. 701. eorum explicatio. XIX. 705. symptomata post cruditates fiunt. VIII. 342. signa qualia *Hippocrates* vocet. XV. 802. melancholiae principium est taciturnitas, si non fuerit consueta. XVII. A. 213. in melancholia principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. quarto quoque die accessio fit. XVII. B. 385. signum *Hippocrates* profert linguam incontinentem. XVIII. A. 142. signa metus et tristitia diu perseverantes. XVIII. A. 35. deliria in ea varii sunt generis. VII. 203. pulsus conditio. XIX. 641. ventriculi in ea conditio. VIII. 189. mentis alienationes unde oriantur. VIII. 189. ob melancholiam mente aberrantibus tremor superveniens malum. XVI. 544. melancholiae symptomatibus multi afficiuntur ob stomachi affectum vel cerebro consentiente, vel oculis suffusione laborantibus. I. 282. melancholiae species morbus flatuosus s. hypochondriacus est. XVI. 244. species est morbus lupinus. s. caninus. XIX. 719. species est hypochondriacus affectus. XIX. 708. melancholiae tertia differentia, (hypochondriasis.) VIII. 185.

Melancholiae causae occasionales. VIII. 193. XIV. 741. causae. XIX. 708. causae secundum *Hippocratem*. VIII. 188. ab atra bile fit. XV. 369. XVI. 15. 386. XVII. B. 624. causa est coitus intermissus. VIII. 418. dysenteriae et haemorrhoidum incauta cura. XI. 170. fit ex flatulento et hypochondriaco malo. VIII. 342. causae sunt haemorrhoides retentae. XV. 329. XVI. 457. 795. XVII. B. 286. XVIII. A. 80. humor melancholicus in ipso cerebri corpore abundans. VIII. 177. XVI. 300. XVII. B. 659. phantasmatum in somnis apparentium causa. XVI. 525. ejus causa sanguis melancholicus. IV. 507. sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. stomachi imbecillitas. VII. 137. succi mali melancholici. VI. 814.

Melancholiae cura praeservativa: quomodo. *Galenus* eam averterit. XI. 344. melancholiam praeverunt et auferunt haemorrhoides. XVII. B. 344. praeservatorium remedium venaesectio et purgatio. XVIII. A. 79. in melancholiae solutione urinae crassae fiunt et nigrae. XIX. 582.

Melancholiae cura rationalis. XIV. 741. XIX. 707. ex cerebro primarie affecto abortae cura. XIX. 709sq. incipientis cura. VIII. 192. in melancholia atra bilis purganda est. XVI. 125. in melancholia purgamus per remedium, quod atram bilem vacuat. XI. 348. melancholiam curant haemorrhoides. XVI. 454. 459. haemorrhoidibus levatur. XVII. B. 286. 690. XVIII. A. 21. interdum varicibus sedata est. XVI. 455. 458. melancholiam curant varices et haemorrhoides. XVIII. A. 33. ad melancholiam theriaca. XIV. 276. veratrum album. V. 132. melancholiae casus in *L. Martia*, qui a *Galeno* sanatus est. XVI. 456.

Melancholica sunt, quae modice ferociter mentem concutiunt. XVI. 779.

Melancholicae affectiones a bubulorum carniū esu ingravescent. VI. 661. XV. 879. melancholicae temperaturae acetum adversissimum. XI. 438.

Melancholici temperamentī signa et causae. I. 641sq.

MELANCHOLICI etiam epileptici plerumque fieri consueverunt. VIII. 180. formidolosi sunt. XVII. B. 30. cur sint libidinosi secundum *Hippocratem*. XVII. B. 29. per inferiora liberalius purgandi sunt. XVII. B. 666. melancholicis propter siccitatem visa in somnis prorsus evidētia apparent. XVI. 221. in melancholicis per venas spirituum interceptiones venaesectio solvit. XV. 860. melancholicis acetum maxime contrarium est. XV. 693. melancholicorum differentiae. VIII. 190. metus et moestitia principalia eorum sunt symptomata. VIII. 190. timor et imaginationes unde. VIII. 190. melancholicos saepe *Galenus* sola purgatione sanavit. XI. 341. melancholicos uberius purgare per inferiora convenit. XV. 335.

Melancholica excrementa expurgat lien. XVI. 300.

Melancholicus humor et bilis atra differunt. V. 147. melancholici hu-

moris per corpus distributi effectus. XVI. 300. vide *Humor melancholicus*.

MELANTERIA, ejus vires. XII. 226. summe adstringens est. XI. 591. aegyptia pro scoria cyprica. XIX. 743.

MELANTHIUM gith vocatur. XI. 870. ejus vires medicinales. XII. 69. fruxum catarrhos et coryzas siccant. XI. 860. pro cunino aethiopico. XIX. 733. melanthii semen amarum et calidum est. XI. 646.

MELASMATA, scirrhis vicina — senibus ex venis contusis oriuntur, eorum species. VII. 724.

Μελεδών (membra edens) a poetis vocatur moeror. XVIII. A. 363.

Μελίτης quid significet. XVIII. B. 460.

MELICERIDES nomen habent, quod in iis melli similis substantia reperitur. VII. 718. membrana obducuntur. ibid. prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. in meliceridibus supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. meliceridum cura. X. 985. XI. 145. cura chirurgica. XIV. 782. ad meliceridas digerens emplastrum *Alexandri*. XIII. 931. emplastrum discutiens. XIII. 929. ad meliceridas magnas emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943.

MELICRATUM quod parum aut nihil coctum fuerit, prius dejicitur, quam concoqui possit. VI. 741. non cuivis alvum ducit. VI. 458. qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488. in pleuritide quando adhibendum. XV. 498sq.

MELIDIAE casus. XVII. A. 301.

MELITITES, cur ita vocatus, ejus vires. XII. 195. 197.

MELINA emplastra: qualia sint. XIII. 503. eorum usus. ibid. et sq. — parandi ratio. XIII. 504. emplastrum melinum. XIII. 940. aliud. XIII. 941. melina *Andromachi*. XIII. 505. melina *Critonis*. XIII. 515. melinum emolliens, *Diophrantis* aphra nominatum. XIII. 507. melinum *Heracidae*, internos abscessus sine dolore discutiens. XIII. 507. melina *Herae*. XIII. 511. melinum *Hygiini*. XIII. 512. melinum *Menoeti*. XIII. 509. 511. melinum Salome ad omnem dolorem. XIII. 507. melinum Serapionis ad vulnera. XIII. 509. melinum delicatum. XII. 769. melina medicamenta *Critonis*. XIII. 515.

Melinum collyrium *Lucii* ad scabros et corrosos oculi angulos, in-

tenso pruritus, oculos humectos, visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. melinum atarachum ad visus hebetudinem. XII. 786. melinum delicatum ad pustulas, prolapsus, fluxum acrem ac largum inustionesque. XII. 769. melinum inscriptum malagma. XIII. 182. melinum unguentum recens ad alvi fluxum. X. 573. melinum unguentum ad ventrem roborandum. VI. 426.

MELINE et panicum vocatur. XI. 875.

MELILOTI vires medicae. XII. 70. ex meliloto malagma. XIII. 183. 977. ex meliloto malagma *Andromachi*. XIII. 186. meliloto substituenda. XIX. 736. pro malo cydonio. XIX. 736.

MELISSOPHYLLON in colle ad Tabias crescit. X. 365. marrubio simile est facultate, sed ab eo vincitur; quare est supervacaneum. XII. 71.

MELISSUS philosophus. XIX. 229. unum elementum existimat, non tamen ex quatuor illis, aqua, terra, aëre, igne. XV. 29. nihil nec generari, nec corrumpi putat. XIX. 260. librum de natura scripsit. I. 487. XV. 5. quatuor qualitates corporum statuit. XV. 30. *Melissi* sententia, omnia esse unum, idemque intransmutabile et infinitum, sed reprehenditur. I. 447.

MELITERIUM. XI. 377.

ex MELITI libris stomaticum. XII. 946.

MELITONIS aridum erodens. XIII. 843.

MELOPEPONES, qualitates et facultates. VI. 566. nihil adstringentis continent. VI. 587. semen supprimunt. XI. 777. fructus mali succi sunt. VI. 793. siccari nequeunt. VI. 785.

MEMBRANA, definitiones variae. III. 291. similis pars est. XV. 8. adnata inflammata ex accidenti visum impedit. VII. 101. agnata cur etiam vocetur ophthalmica. XII. 711. quae calvariam ambit, propriam habet substantiam continuam per omne caput extensam, et propterea saepe dolore universa efficitur. XII. 522. membranae circosces quales. XIX. 367. faucibus et gutturi communis multa humiditate irrigata vocem laedit. VIII. 268. mucosae nasi duplex usus. III. 920. nasum investiens cujusnam sit naturae. II. 863. non est odoratus instrumentum. II. 866. 870. nasum

investiens num odoratus organon. II. 858. 863. mucosae narium et oris nervorum decursus, et origo ipsius a dura matre. III. 747. mucosae narium inflammatio et odoratum et respirationem impedit. VII. 107. mucosa tracheae, ejus utilitas. III. 533. exulceratio ejus curatu difficilis. III. 534. cur tenuis simul et densa et moderate sicca facta sit. III. 534. interossea cubiti. II. 258. succingens, i. q. pleura. II. 591.

Membranae omnes cute sunt sicciore. I. 602. tegumenta sunt, nullam aliam actionem aut usum habentes. V. 592. ligamentis molliores sunt. V. 204. quomodo gignantur. XV. 261. cur non pulsent. VIII. 79. cerebri. XIV. 700. cerebri non ex corde originem habent, quod quidam putant. V. 592. circumossales (periosteum) generatio. IV. 550. foetum eingenies. II. 902. earumque usus. IV. 224. (vide etiam *Foetus* membranae.) membranae oculi. XIV. 711. quaedam tennes vinctula ex dura matre enascuntur. III. 661.

Membrarum, quae ossibus adjacent, dolores quales. VIII. 104. dolores non semper sunt inaequales. VIII. 101. nutrimentum. II. 212. ad membranarum vulnera ingentia diachylon *Menecratis*. XIII. 1004.

MEMBRANIFICA facultas. II. 13.

Membranosa omnia ex semine ortum habent. IV. 551.

MEMBRUM omne, phlegmone laborans, nisi cutim sibi circumlatam habeat spissam, tenuis saniei foras aliquid dimittit. X. 923. qua ratione validum dicatur. XV. 123. membro aliquo privati interdum sanguinem vomunt. X. 513. membrorum sponte decidentium meminit *Hippocrates*. XVIII. A. 714sq. cura his ipsis sub conditionibus adhibenda. XVIII. A. 720. membrorum extremorum dolorem tollit aquae calidae fatus. XVII. B. 326. jactationis causae defectiones biliosae et spumosa. XV. 662. (confer. *Artus* et *Extremitates*.)

MEMECYLUM quid. XII. 34.

MEMORIA, definitio. XIX. 381. in cerebro sedem habet. VIII. 175. signum est cerebri stabilis. I. 322. congenitum cordis opus est. VIII. 151. memoria tenere quid sit. IV. 445. memoria perditur in lethargo et sopore. VIII. 161. deperdita, cum frigi-

dae intemperiei sit, calefacere oportet. VIII. 165. hujus rei casus narratur. ibid. deperditae aut laesae curationis secundum Archigenem. VIII. 149. *Galenus* ejusdem lustratio. VIII. 150sq. memoriae laesio saepe cum laesione quadam rationis fieri conspicitur. VIII. 160. memoriae laesiones fiunt ex frigidityte. VIII. 162. memoriae laesae ob studia et vigilias exemplum. VIII. 165. memoria quibus periit, in iis somnus exacte observandus, ut intemperies causalis detegatur. VIII. 164sq. memoriam deperditam in aliquo *Galenus* restituit. VIII. 147. memoriae conditio in epilepsia. VIII. 174.

Μεμωρομένα apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 696.

MENANDRI fabula commemoratur *ἑαυτὸν τιμωρούμενος*. XVIII. A. 385. carminis fit mentio. V. 412.

Μενάται. VI. 605.

MENDESIUM unguentum (id. q. aegyptium) cur. ita vocetur. XII. 570. mendesii unguenti facultas. XII. 530.

MENEKRATES librum scripsit, cui nomen est insignium medicamentorum operator. XIII. 502. invenit medicamentum diachylon; i. e. ex succis, phlegmonis nondum vehementer dolentibus; et descripsit in libro autorator hologrammatos. XIII. 995. de theriacae compositione nihil distincte disserit. XIV. 306. Menecratis cerine, XIII. 937. excoriatorium. XII. 846. stomaticum. XII. 946.

MENEKRATUS librum conscripsit, cui titulus est hologrammatos autorator. XIV. 32.

MENEDEMUS Eretriensis auctor philosophiae eretricae. XIX. 228. contentiosus dicitur. XIX. 234.

MENELAUS Helenam occisurus erat, sed gladium abiecit ea visa. V. 405. *Menelai* ad rabiosorum morsus remedium efficax. XIV. 173.

MENEMACHI meminit. X. 53. *Menemachus* Olympici erat discipulus. X. 54. Aphrodiseus sectae methodicae auctor. XIV. 684. ad eum refertur compositio quaedam auricularis. XII. 625. *Menemachi* de partibus animae sententia. XIX. 257.

MENESTHEI pastilli. XIII. 830.

MENINGES quales sint partes. XIX. 358. non, sed cerebrum ipsum nervorum origo est. V. 602. *Erasistrati* sectatores nervorum principia statuunt. XVIII. A. 86. meningum usus se-

cundum *Galenum*. V. 604. ad meningum haemorrhagias sistendas optimum remedium. X. 320. ad meningum haemorrhagias quidam usi sunt sanguine gallinaceo. XII. 260.

Meninx crassa vid. *Dura mater*. III. 659. crassa ad nasum pervia foraminibus est, per quae cerebri excrementa expurgantur. II. 859. dura etiam cuticularis vocatur. II. 708. dura a tenui quomodo sit separanda. II. 716. tenuis cerebri. II. 716. (vide *Pia mater*.)

MENIPPI medicamentum ad rabiosorum morsus, quo usus est *Pelops*. XIV. 172.

MENODORIOS potio. XIII. 64.

MENODOTUS empiricus. X. 142. empiricam sectam stabilivit. XIV. 683. *Asclepiadis* dogma refellit. II. 52. in sola plethora venesectionem indicatam esse putat. XV. 766. putabat venam secandam tunc solum esse, ubi multitudo urget. XVIII. A. 575. perperam in sola syndrome plethorica servari venesectionem dicit. XI. 277.

MENOETI emplastrum melinum. XIII. 509. 511.

MENONI aliquot *Aristotelis* libri ascribuntur, et propterea Menonii dicuntur. XV. 26.

MENS apud veteres id. q. intelligentia et intellectus significat. XVI. 174. in cerebro non est. V. 241. sed in inferioribus partibus, maxime circa cor. V. 242. incolumis non existit, quum rigorem consequitur desidia et ignavia. XVI. 583. intelligibilium iudex. V. 724. quando laedi dicatur in morbis. XV. 701. ventriculi in eam influxus. XVII. B. 209. aegrotat ei, qui dolores non sentit. XVII. B. 460. quaedam adest, quae terras omnes pervadens, in omnes ejus partes extenditur. — unde ad terram profecta. IV. 358.

Mentis sedes secundum *Pythagoram*. XIX. 315. cogitationum nuncia vox est. IV. 277. aberrationem secundum *Hippocratem* indicant albae dejectiones. XVI. 765. 768. affectus omnes in corde sentiri Chrysippus dicit. V. 268. ad mentis affectus theriaca. XIV. 276. mentis alienatio phrenitis est. XIV. 732. alienationis species duae. XIV. 740. alienationem indicantia. XVI. 555. alienationis futurae in febre ardente indicia. XVI. 553. alienationes unde in melancholia orian-

tur. VIII. 189. alienatio ex calcis osse corrupto. XVIII. B. 457. alienationes ex nervorum inflammatione oriuntur. IV. 370. alienationis causa pedes frigidi. XV. 800. constantia quid significet in morbis. XVII. B. 529. desipientiae causa humor melancholicus. XVII. B. 659. emotionem portendunt surditas et urinae non subsidentes praerubrae cum suspensis. XVI. 573. emotionis causa cerebri siccitas et caliditas. XVII. A. 390. hebetudo praeter naturam morbi futuri nota est. I. 361. laesio causa est spiritus magni et rari. XVII. A. 259. laesio fit ex cerebri pressu. VIII. 128. laesio sequitur totius corporis intemperiem. XVI. 583. in mentis laesione ex febre vina austera vitanda sunt. XV. 646. mentis pigritia et torpor a pituitae abundantia fit. XVI. 15. pigritiae causa pituita. XVII. B. 660. stuporis causa calor. XVII. B. 801. torpor causam habet pituitam. XVI. 165. vacillationis indicium est taciturnitas consueta sublata. XVII. A. 213. volutationes cogitationes vocantur. XVII. B. 263.

Mentem mundi Thales deum putat. XIX. 251. constare recteque se ad ea, quae offeruntur, habere, bonum. (*Hipp.*) XVI. 212. quae modice ferociter concutiunt, melancholica sunt. (*Hipp.*) XVI. 779. minus ferire dicit *Hippocrates* vinum dulce. XV. 637. aperte laedunt multi capitis affectus. VIII. 128. laedit vinum validius. XV. 702.

Mente constare in morbis bonum, contrarium malum signum. XVII. B. 527sq. constare, atque ad ea quae offeruntur, bene se habere, bonum. IX. 615. errantes nesciunt, quum ad ingenium redierint, quae egerint. IV. 446. ob melancholiam oberrantibus tremor superveniens malum. XVI. 544. laeduntur, qui ptisana in pleuritide inepto tempore utuntur. XV. 490. laesa respiratio magna fit. VII. 814. motis solis respiratio cur magna et tarda accidat. VII. 810.

Mentes infinitas Anaximander Deos putat. XIX. 251.

Mensis quilibet quot dies habeat apud Romanos. XVII. A. 22. ex triginta diebus constat. IX. 642. non integris diebus numeratur. XVIII. B. 240. *Artemisius Macedonum.* XVII. A. 21. *Dion Macedonum.* XVII. A.

20. *Lous Macedonum.* XVII. A. 21. intercalares quomodo inserendi sint, *Hippocrates* docuit. XVII. A. 23. mutilus s. imperfectus viginti novem dierum. IX. 907. absolutus triginta diebus constat. IX. 908. mensem luna disponit. IX. 902. 908.

MENSES s. MENSTUA: menstrua excretio non absolute evacuatio sed purgatio. V. 137. *Hippocrates* muliebria vocat. XVII. B. 817. cur in iis mulieres refrigerentur. IV. 150. vel incipientia vel cessantia conceptionis tempus. II. 903. qualem feminis utilitatem praestent. XIX. 455. cur cedant in gravidis. XIX. 455. cum lassitudine fiunt. XVI. 804. portendit cervicis dolor. XVI. 804.

Menstrua: eorum tempus mulieribus luna conservat. IX. 903. color indicat humores, qui in muliebri corpore abundant. XVI. 15. eruptionis indicia horrores. XVII. A. 399. fluxum indicat pulsus undosus cum vibrato aut absolute duro. IX. 505. uteri conditio, quum imminet. II. 899. utilitas ad plenitudinis vacationem. XI. 164. quibus per aetatem non amplius fluunt, lac non edunt. XI. 164. quae provocant aut sedant, lac quoque generant aut extinguunt. XI. 773. quibus mediocriter fluunt, iis lac in mammillis non colligitur. XI. 773. defecerunt, si mulier neque praegnans neque puerpera lac habuerit. VIII. 433. menstrua cessantia graviditatis signum. XVII. B. 859. cur in graviditate cessant. IV. 177. in gravidis unde prodeant. XVII. B. 859. in graviditate prodeuntia male in foetum agunt. XVII. A. 439. cur non statim post partum redeant. XVII. A. 456.

Menstrua si copiosiora sint, morbi accidunt; si non fiant, et ex utero morbi existunt. XV. 328. mala sunt, si cum convulsione aut lipothymia conjunguntur. XVII. B. 852. unde male colorata reddantur. XVII. B. 826sq. decolora attenuante victu sanantur. XVII. B. 826. non prodeuntia sterilitatis causae. XVII. A. 453. purgationis utilitas in decoloribus et irregularibus. XVII. B. 825sq. aqua laborantibus diutius perseverant. (*Hipp.*) XVII. A. 841. si superveniant in muliere haemoptoica morbus solvitur. XVI. 150. ut causae hysterae. XVI. 178. ubi evocare volu-

mus, in pube et inguine cucurbitam figimus. X. 926. menstruis erumpentibus sanguinem vomenti mulieri solutio. XI. 158. menstrua solvunt vomitum cruentum. XVII. B. 321. solvunt vomitum cruentum in mulieribus. XVIII. A. 251. si mulieri, uterum gerenti procedant, foetus valere non potest. XV. 402.

Menstrua nisi defecerint, mulier podagra non corripitur. XI. 165. sola multitudine praeter naturam censentur. XV. 320. revellunt venaesectiones in cubito. XI. 283. per menstrua judicatio futura quomodo cognoscatur. XVI. 230. menstruationis vitia hydropem adducunt. II. 109. menstruis modo finitis conceptio maxime fit. XVII. A. 443. deficientibus epistaxis salutaris. XVII. B. 822. mensibus eruptis mulieri sanguinem vomenti solutio est. X. 315. menstruis lentes non conducunt et cur. VI. 526. num in ipsa uteri amplitudine contineantur. IV. 522. num substantiam praebeant in generatione. IV. 612. ex menstruo et motivo ex viro principio foetum constitui *Aristoteles* proponit. IV. 519. 529.

Menstrua, lac iis est germanum. IV. 177. XV. 402. menstrui fratrem *Hippocrates* lac vocat. XVII. A. 455. menstrui et lactis una eademque substantia est. XI. 164. menstruorum et lactis communis materia est. XI. 773. potionem commendat *Xenocrates*. XII. 249. menstrua cessant, si lac in mammis gignitur non gravidae. XVII. B. 829. protinus cessantia mala. XVI. 500. immodica; symptomata quae ea sequantur. VIII. 435. immodica pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313. immoderata sequentes morbi. XV. 327sq. nimiorum causae. XVII. B. 854. nimia curamus sursum revellendo. XVI. 150. nimia sistunt cochleae tritae. XII. 322. immodica sistit revulsivo modo cucurbitula sub mammis defixa. X. 315 sq. sistuntur magna cucurbitula mammae admota. XVII. A. 476. nimia sistit cucurbita magna sub mammis admota. XVII. B. 842. sistit holo- et oxychoenus. XII. 137. pauciora unde fiant. XVII. B. 854. retentionis effectus. XVII. B. 854.

Menstrua retenta num, quod *Hippocrates* vult, desipientiam ferinam provocent. XVI. 780. retenta causae hysteriae. VIII. 417. saepe iis reten-

tis mictus cruentus accidit. V. 138. retenta causae uteri peryersionis. VIII. 432. retenta curat castoreum. XII. 340. diu retenta provocat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. retentionis casus. XVII. A. 777. supprimit post venaesectionem inedia. XI. 204. supprimunt venaesectiones ex cubito. XI. 303. suppressio aut profusio major vel minor, morbum futurum indicat. I. 360. suppressionis causa. VII. 264. suppressio signum morbi futuri. XVI. 224. suppressionis sequelae. VIII. 433. XV. 327. suppressa dysenteriae cruentae causa. VIII. 370. suppressa hydropis causae. VIII. 354. IX. 416. suppressa et immodica hydropis anasarca causae. XVI. 447. suppressa causa intemperiei melancholicae. VIII. 183. suppressa causae melancholiae. XIX. 708. suppressa uteri inflammationis causa. XVI. 180. suppressa ob copiam et crassitiem excrementorum juvat Cassia. XII. 13. suppressa quomodo Romae sint curata. XI. 204. venaesectionis utilitas. XI. 205. in menstruis suppressis venaeseccio semper in cruribus instituenda est. XI. 307. suppressa non utique venaesectionem requirunt. XI. 283. in menstruis suppressis *Erasistratus* venam non secuit. XI. 193. suppressionis casus in puella chiensi, ab *Erasistrato* descriptus et curatus. XI. 200. suppressionis casus, qui sola inedia a medicis curabatur. XI. 187 sq. mulierculae octo menses suppressa quomodo *Galenus* restituerit. XVII. B. 81. menses levat cucurbitula. XI. 321.

Menses provocantia remedia. XI. 775. ad menses educendos remedia parabilia. XIV. 477. menses et lac provocantia aut supprimentia remedia similia sunt. XI. 774. mensibus cienti nata sunt, quae plus calefaciunt, non tamen valenter siccant. XI. 775. menses cientia diuretica unde dicantur. XI. 775.

Menses movent amara. XI. 683. amaranthi coma cum vino epota. XI. 824. medicamentum amarum. XI. 304. ampeloprason. XI. 825. anemonae appositae. XI. 831. antidotus *Aelii Galii*. XIV. 114. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. Apium. XII. 118. artemisiae folia ex roseo trita. XIV. 481. aster

stomachicus artemisiae decocto dilutus. XIII. 166. Betonica. XII. 24. buni-um. XI. 852. calamintha tum epota tum apposita egregie provocat. XII. 5. calamus aromaticus. XII. 7. cap-paridis radices cortex. XII. 10. secundum Hippocratem caput concutientia. XVI. 805. centaurium minus. XII. 19.

Menses provocat centaurium minus. XII. 22. Chamaedrys. XII. 153. Chamaepitys tum pota tum apposita cum melle. XII. 155. Chrysocome s. Chry-sites. XII. 158. cicer. XI. 876. oleum cisti. XII. 40. compositio. XIII. 77. ad menses fortiter ducendos quidam exhibent flores conyzae cum foliis tritos in vino bibendos. XII. 35. menses movet Crocodilii semen. XII. 47. Cyclamini radix aut epota, aut appo-sita. XII. 51. radices Cyperi. XII. 54. daphne alexandrina. XI. 863. daucus agrestis. XI. 862. dauci semen. XI. 862. diacalaminthes. VI. 285. dicta-mum. XI. 304. eclegma nectareum. XIII. 282. elaterium. XII. 122. em-plastrum ex cote. XIII. 874. foeni-culum domesticum et agreste. XII. 68. gagates lapis suffitus. XIV. 482. hypericum. XII. 148. Leimonii fru-ctus. XII. 57. decoctum florum Leu-coji. XII. 58.

Menses provocant Libystici radix et semina. XII. 62. radix Lilii. XII. 46. decoctum lupini. XI. 886. mar-rubium s. prasium. XII. 108. radix Mei. XII. 78. melanthium, ubi ob crassitiem aut viscositatem humorum retenti erant. XII. 70. radix Myr-rhidis. XII. 81. nepeta. XI. 304. pae-oniae radix ex melicrato amygdali quantitate pota. XI. 859. fructus Pa-naces heraclei. XII. 95. panchrestus confectio. XIII. 101. Pastinaca. XII. 129. petroselinum. XII. 99. Po-lium. XII. 106. pulegium. XI. 304. 857. radícula trita. XIV. 481. ru-bia tinctorum. XI. 878. sabina. XI. 304. 854. malleolorum scarificationes. XI. 283.

Menses ducit Schini flos adhibitus s. in fomentatione s. potione. XII. 136. Scordium. XII. 126. cit ser-pyllum. XI. 877. Sion. XII. 124. Si-son. XII. 123. movet smyrnium. VI. 637. Smyrnum s. hipposelinum. XII. 128. Stachys. XII. 130. Styra x s. potum. s. admotum. XII. 131. suffi-tus aromatum. XVII. B. 817. Sym-

phitum petraeum, et cur. XII. 134. theriaca. XIV. 273. 302. thlaspi se-men epotum. XI. 887. thymus. XI. 887. Tragium, drachmae pondere po-tum. XII. 143. venaesectiones ex crure. XI. 303. viri consuetudo. VI. 46.

MENSURA vasis cavitare judicatur. XIX. 748. qua Romani ad emetien-dum oleum utuntur. XIII. 616. men-surae secundum Dioscoridem. XIX. 775. mensurarum tabula. XIX. 754.

ad MENTAGRAS *Api* Phasci exco-riatorium. XII. 841. viride empla-strum *Pamphili*. XII. 842.

MENTHA (alii Minthen odoratam vocant), ejus facultates. XI. 882sq. agrestis pro ocimoide. XIX. 747. syl-vestris pro calaminthe. XIX. 731. suc-cedanea ei remedia. XIX. 730.

MENTUM. XIV. 703. menti morbi. XIV. 777. ad mentum exanthematum s. pustularum cura. XII. 824. 827. ad eos, quibus pili in mento decidunt, remedia parabilia. XIV. 530. ut pili in mento non nascantur, remedia. XII. 421. ad ficosas in mento *papu-las* remedium Artemidori. XII. 828. *Magni* clinici. XII. 829. *Arci* Ascle-piadei. XII. 829. *Apollonii*. XII. 829. *Andronis*. XII. 830. ad papulas et ficosas eminentias *Archigenis* praecepta. XII. 846. *Heraclidae* Tarentini. XII. 847. ad ficosas ejusdem exerescentias remedia. XIV. 353. ad menti im-petigines remedia. XIV. 353. ad diu-urnas et scabras. ibid. — ad liche-nes in mento *Critonis* praecepta. XII. 830. *Crispi* praecepta. XII. 831. ad mentum enascuntur tumores ficosi, eorum cura. XII. 823. cura tumorum impetiginosorum. XII. 824. menti de-ligatio. XVIII. A. 831.

ut MENUCIANUS acceptam tradidit theriaca *Zenonis* Laodicaei. XIV. 163.

MENINGOPHYLAX instrumentum. II. 686.

MERCURIALIS, ejus vires. XII. 63.

MERCURII annus duodecim est men-sium. XIX. 283. quinam eum sequan-tur. I. 6. Mercurium, tanquam ra-tionis dominum, omnisque artis auc-torem, quomodo prisci representa-verint. I. 4. sq.

MERCURIUS vide HYDRARGYRUS.

MERGI venter, ejus usus (sed ficti-tius). XII. 336.

MERIDIES ad exercitandum optimus.

VI. 127. meridiei aestas respondet. XVI. 424.

MERULA piscis ut alimentum. VI. 718. merularum caro durior est. VI. 700. caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435.

MERA quanam Hippocrates vocet. XVII. A. 637.

Merum quodnam. XVII. A. 320. copiosius statim exhibitum advers. meconium. XIV. 138.

Μεσαιπολλοι qui a Graecis vocentur. XVIII. B. 221.

MESARAEUM vide Mesenterium. XIV. 715. vocatur mesenterium. II. 561. unde sit ita vocatum. II. 563.

MESARAICI qui dicantur. VIII. 368.

MESES ventus qui. XVI. 408. nivosus est. XVI. 409.

MESENTERIUM etiam mesaraeon vocatur. II. 561. XIV. 715. quomodo ex peritoneaeo nascatur. II. 562. unde nomen acceperit. II. 563. ejus exacta descriptio. II. 563sq. mesenteria continua quidem sunt tenuium atque crassorum intestinorum, sed distinctiones quaedam apparent. XVII. B. 133sq. mesenteria per venas in ipsis positas separantur. XVII. B. 134. mesenterii appendiculum. II. 566. functio. XIV. 717. arteriae ab aorta proficiscuntur. IV. 718. venae nutriunt intestina. III. 335. vinculum. XVII. B. 134. inflammationis aut erysipelatis diagnosis. VIII. 369. in mesenterio glandulae sunt. VI. 674. mesenterium gignit vena umbilicalis. IV. 661. mesenterium intestino tenui et jejuno adnexum. XIV. 715.

MESIANUM emplastrum. XIII. 877.

Μεσόδμη quid significet. XVIII. A. 738.

MESONESTION i. e. mediojejunium non datur. XVII. B. 133.

MESOPLEURIA. III. 597.

Μεσοπλευροί muscoli. XVIII. A. 539.

MESPILA: eorum facultates. VI. 606. in febribus sunt praetermittenda. XV. 457. ventrem restringunt. XII. 41. mespilorum decoctum ad haemorrhagias. X. 330.

Mespilus, cur et Tricoccus audiat. XII. 71. ejus vires medicae. XI. 876. XII. 72. alvum supprimit. IV. 760. ab Italiae incolis vocatur unedon. XI. 876.

in MESSINA in Sicilia maris angustus locus est. XVII. A. 651.

METACARPI motus. II. 270. ossa. XIV. 723. metacarpus ex quatuor ossibus constat, Eudemus vero quinque accipiebat. III. 203. cur ex ossibus quatuor constet. III. 121. 125. 129. ossa cur a se distent. III. 129. ossa cur non sint conjuncta. III. 122. formae eorundem utilitas. III. 123. metacarpi luxati repositio. XIV. 796. metacarpo num planta pedis respondeat. III. 202.

METACARPIMUM, definitio. XIV. 704. ejus ossa et conjunctiones. II. 771.

METACERASMA temperatio est. XV. 710.

Μεταχειρίζεσθαι quid significet. XVIII. B. 407.

METAGOGÉ, definitio. XIX. 462.

METALEPTICE, instrumentum ad fracturas cruris aptum. X. 443.

METALLA, communes eorum rationes, substantiae ac facultates. XII. 208. facultatem suam non in altum corporis extendunt; ideo, ut tenuiora fiant, iis per trituram ex aceto adhibendus est cultus. XIII. 478. ex metallis confectiones ad nervorum vulnera. XIII. 610.

ad METAPHRENUM deligatio. XVIII. A. 817. ad metaphrena remedia. XIV. 760.

METAPORPOEISIS, definitio. X. 268.

METASTASIS, definitio. XVII. B. 790. ejus in nobiliores partes effectus. XVIII. B. 219.

METASYNCRISIS definitio. X. 268.

Metasyncriticum acopon. XIII. 1029.

METATARSII ossa. II. 777. XIV. 725. ossa quinque. III. 203.

Μεταξέτερος quid significet. XVIII. A. 599.

METHODICAE sectae auctor Themison Laodiceus. XIV. 684. methodicae sectae dogma. XIX. 353.

METHODICI a methodo sunt revera alieni. X. 169. eorum theoremata. I. 79. eorum dogmata recensentur. I. 85. XIV. 679sq. cur dogmaticos se non vocarint. I. 81. cur non empiricos. I. 82. ex communitatum indicatione auspicantur. XIV. 677. medicinam scientiam vocant. XIV. 684.

Methodicorum reprehensio, qui morborum causas noscere supervacaneum arbitrantur. XIV. 277. cura rheumatismi. XI. 79.

Methodicus qui dicendus. X. 159. XVI. 83.

in METHYMNA vinum quod crescit,

ad antidota bonum. XIV. 28. in Methymna gignitur vinum et odorum et dulce. X. 832.

METICULOSI excordes vocantur. V. 311.

METONIS febre laborantis casus. XVII. A. 283.

METRECHYTAE Graecis catheteres vocantur. XIII. 316.

METRETES. XIX. 770. quot continent sextarios. XIX. 762.

METRODORUS omnes sectas praeter asclepiadeam pravas repugnat. XI. 432. philosophus. XIX. 228. opinio ejus de Castore et Polluce. XIX. 273. de circuli lactei natura. XIX. 285. Hippocratem explicavit, sed saepe male. XVII. A. 508. de causa, cur sit mare salsum. XIX. 299. de mundo sententia. XIX. 249. quomodo fiant nubes opinio. XIX. 289. de solis natura. XIX. 275. stellas fixas a sole lumen accipere putat. XIX. 273. de stellis discurrentibus opinio. XIX. 286. de ordine stellarum. XIX. 272. de terrae essentia. XIX. 293. theoria terrae motus. XIX. 297. de causa ventorum. XIX. 292.

METORRHAGIA pulsum vermiculantem reddit. IX. 313. casus, quaternis diebus accedentis, quae quarto die arnoglossi succo curata est. X. 328. Boëthi uxorem, ea laborantem Galenus sanavit. XIV. 641sq. in praegnante abortus causa. XVII. A. 636. hydropis causa. II. 109. injectionibus curantur. X. 328sq. injectionibus per metrenchytas curantur. X. 328sq. ad metrorrhagias remedia. XIV. 559. cucurbitae ad mammas affiguntur. X. 315. 925. Samia terra. XII. 179. quomodo revulsione curetur. XVI. 150. sanat Lentiscus. XII. 136.

METUS est mali expectatio. V. 366. et actio est et affectus. V. 510. ejus in cor effectus. V. 520. interdum pulsum inaequalem reddit. IX. 59. refrigerat. IV. 793. diurnus refrigerat. IX. 226. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. et tristitia si longo tempore perseveraverint, melancholicus est affectus. VIII. 188. XVIII. A. 35. metum gignit bilis atra. VIII. 191. adversus metum utile cerebrum leporis. XII. 334. in metu cordis palpitatio evidens. V. 331.

MEUM, radices ejus usus et noxae.

XII. 78. urinam movet. XI. 747. XIII. 277. ei succedens remedium. XIX. 736.

MICTIO difficilis (*δυσκολιουσα*) quid apud Hippocratem significet. XVI. 749. copiosa per noctem quid significet. XIX. 612. sanguinis et puris, arenae etc. quid significet. XIX. 612. noctu copiosa paucam dejectionem significat. XVII. B. 779. post mictum concretio puerulis magis. (*Iscipp.*) XVII. B. 41.

Mictus cruentus (*Haematuria*) ex mensium retentione. V. 138. efficiunt eum Periclymeni fructus et folia. XII. 98. provocat errorem copiose sumtum. XII. 92. quando in renem calculis eveniat. XVII. A. 837. indicium venarum in renibus ruptarum. XVII. B. 773. causa ruptura venarum. XVI. 50. squamulosus et foetens vesicae exulcerationem significat. XVII. B. 777. ad mictum cruentum remedia. XIII. 323. XIV. 571. 572. ad mictum cruentum compositio. XIII. 77.

Mictus pilosus. XVII. B. 768. pilosi causae. XVII. B. 768. et cura. XVII. B. 769.

Μήλα quae partes corporis dicantur. XVIII. A. 423.

MILAX aspera, ejus vires. XII. 78. itidem laevis. ibid.

MILIARE, herpetis species. VII. 722.

MILIUM Iones *μέγχερον* vocant. XVIII. A. 574. ejus vires et adhibendi ratio. XII. 16. panico simile, sed minus pravum. VI. 791. laeve ac blandum est. XV. 525. frigidus cibis. XVII. B. 302. siccatur et refrigerat. XV. 898. farina ejus siccatur. XI. 730. ex eo etiam panis conficitur, et qualis. VI. 523.

MILLEFOLIUM, ejus vires. XII. 81.

MILV plurimum valebat manibus. IV. 140. habitudo ejus bona. IV. 751. Polydamante erat minor. VIII. 843. ille Crotoniates, qui taurum in humeris olim per stadium bajulavit, animum nequaquam habebat ullius pretii. I. 34.

MILPHOSIS casus est pilorum palpebrarum. XIV. 413.

MILTON Lemniam quidam vocant Lemniam terram. XII. 169.

MILVI caput podagricis auxiliari dicitur. XIV. 240.

MIMAECYLA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. rustici iis vescuntur. VI. 620. glande querna ad omnia sunt deteriora. VI. 621.

MINA, character $\mu\nu$. XIX. 756. 758. 780. quantum pendeat. XIX. 763. minae pondus quidam unciarum sedecim, quidam viginti esse volunt. XIII. 749. 789. drachmas habet secundum alios centum aut plures. XIII. 789. mina secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. alexandrina uncias habet viginti. XIII. 789. attica, italica, ptolemaica quantum contineant. XIX. 767. attica et italica quot habeat uncias. XIX. 764. 771. attica et ptolemaica quot. XIX. 767. attica et romana quot uncias contineat. XIX. 751. ptolemaica quot uncias. XIX. 771. veterinariorum. XIX. 773.

MINERVA emplastrum fuscum. XIII. 906.

de *Minervae* ortu ex Jovis capite opinio. V. 348.

MINIMA, de iis philosophorum opiniones. XIX. 257.

Minimum quodnam. V. 662.

MINISTER dei Pergami per arteriotomiam a lateris dolore liberatus est. XI. 315.

MINTHE odorata est mentha. XI. 882. non odorata calaminthe est. XI. 882.

MINUTIANI emplastrum ad strumas. XIII. 930.

MINYANTHES a quibusdam triphylum vocatur. XII. 144.

ad MISERERE colica admirabilis. XIII. 278.

MISY ferro lapidique ignito quoad facultates simile. XI. 688. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. calidum est. I. 649. tum subtile tum calidum. XIII. 568. valenter siccatur. X. 199. ad ulcera maligna. XI. 88. ulcera non glutinat. XI. 441. ad carnes supercrescentes. X. 202. quomodo lavetur. XIII. 407. pro uto diphryges. XIX. 736. crematum pro diphryge. XIX. 728. cyprium pro ochra. XIX. 747. cyprium, pro eo accipi potest ochra cypria. XIX. 736.

MISYDIUM, pro eo ochra. XIX. 736.

MITELLAE quomodo comparatae esse debeant, ut utilitatem afferant. XVIII. B. 416. usus in cubiti fractura. XVIII. B. 410sq.

MITHRIDATICA antidotus *Andromachi*. XIV. 107. mithridatica ut *Antipater* et *Cleophantus*. XIV. 108. mi-

thridatica ex *Damocratis* traditione. XIV. 115.

MITHRIDATES experientiam habere studuit omnium fere simplicium medicamentorum, quae perniciosis venenis adversantur, facultates ipsorum in facinorosis hominibus morte damnatis explorans. XIV. 2. quum lethali medicamento interire potius, quam Romanorum subijci imperio mallet, nihil post Mithridatium sumtum invenit, quod interimere eum potuerit. XIV. 3. ex mithridatio antidoto non potuisse veneno potius interire dicitur. XIV. 283 sq. Mithridatis antidotus athanasia dicta. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. ut Mithridates antidotus ex lapidibus ad nephriticos, vesicae affectus etc. XIII. 329sq. Mithridatis arteriaca ad thoracis collectiones. XIII. 23. confectio aromatica. XIII. 52. panacea ad Phonoscos. XIII. 54. theriaca, qua semper utebatur. XIV. 154.

Mithridation antidotum. XIV. 164.

Mithridatium a *Mithridate* inventum. XIV. 2. a lethalibus et deleteriis medicamentis tueretur. XIV. 3. qua cautione sit sumendum, ut a venenis tueatur. XIV. 3.

MITIGANTIUM medicamentorum diversitates. XIII. 707. althaea. XI. 867.

MITIS, hujus verbi significatio. XVIII. B. 236.

in **MITYLENE** gignitur vinum tum odoratum tum dulce. X. 832.

MIXTIONIS definitio secundum varios philosophos. XIX. 258.

Mr. minam significat. XIX. 750. 751. 756. 758. 780.

ad **MNAESAERUM** quod refertur emplastrum. XIII. 445.

MNASEAS methodicus erat. XIV. 684.

MNASAEI emolliens emplastrum. XIII. 962. medicamentum phlegmonis incipientibus et increscentibus est contrarium. XIII. 392.

MNASONI *Asclepiades* librum aliquem inscripsit. XIII. 206.

MNEMON quaestus gratia explicabat characteres. XVII. A. 608. tertium epidemicorum *Hippocratis* librum ex magna Alexandriae bibliotheca, characteribus insignivit. XVII. A. 606.

MNESITHEUS de alimentorum facultatibus scripsit. VI. 510. anatomes peritus. XV. 136. quae de partibus plantarum in universum praecepit. VI.

645. lustratur ejus sententia. VI. 646. elephanto vesicam felleam negat. II. 569. ostendit, facultates alias radicibus plantarum, alias caulibus inesse. VI. 457. gustandi facultatem *χυμὸν* vocat. XI. 449. ejus in medicinam merita. XI. 3. rationali sectae erat addictus. XIV. 683. venaesectione utitur. XI. 163.

MNESTRUM quot habeat stagia. XIX. 763.

Mo modium significat. XIX. 751.

MOBILITAS in opinionibus signum est substantiae cerebri calidae. I. 322.

MOCHLIA, definitio. XIX. 461.

MODERATUM optimum. V. 7.

MODIOLORUM usus in fracturis calvariae. X. 448.

MODIUS aegyptius quot habeat choenicas. XIX. 755. modium significans character. XIX. 751.

MODUS (*τρόπος*) speciem significat. XVI. 348.

MOEROR a Graecis poetis *μελεδών* vocatur (membra edens.) XVIII. A. 363. morborum causa recens. XV. 162. animi deliqui causa. XI. 48. febris causa. VII. 279. febris ephemeræ causa. XI. 6. febris hecticæ causa. VII. 314. moeroris causae. XVIII. B. 19. moeror ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. moerore affectis palpebrae arescunt. XI. 12. ex moerore qui febre ephemera laborant, his acrimonia potius quam caloris abundantia inest. XI. 11. moerore fatigatis quatenus vina non conducant. VI. 803. in moeroribus et spiritus et calor intus movetur. VII. 844.

MOESTITIA, definitio. V. 367. 416. cum vigiliis causa melancholiae. VIII. 193. melancholica fit ex liene affecto. VIII. 378. diu durans melancholiae signum. XVIII. A. 35. moestitiae melancholicae causa humor melancholicus abundans. XVI. 300. ob moestitiam aliqui interierunt. VIII. 302.

MOLA, definitio. X. 987. i. q. patella. III. 253. quibusdam patella est. XVIII. B. 760. molarum radix, ejus vires. XII. 80. molas atteri si audiant quidam, dentes stupent. XVI. 330.

Molis corporeae in raritate extensionem *Erasistratus* pro causa cujuslibet morbi accipit. XIV. 728. ex molibus et meatibus constant omnia secundum *Asclepiadem*. XIV. 250.

ad *Molestias* ex perfrictione medicamentum. XIII. 1023.

MOLLE varia ratione dicitur. XI. 715. quod est, ad patiendum aptum est. III. 633. vacuum est. VII. 864.

Molles melancholicum humorem non continent. XVI. 17. circa singulas actiones inaequaliter respirant. VII. 801.

Mollia quae dicantur. VIII. 686. a Platone. VIII. 687. 926. sunt, quae in se cedunt. (*Aristot.*) XI. 716. sunt, quae cedunt carni secundum *Platonem*. XI. 716.

MOLLICINA medicamenta secundum *Hippocratem* qualia. XIII. 709.

MOLLIENTIA vide EMOLLIENTIA.

Mollire quando conveniat. XVII. A. 903.

Mollities num vacuitas dicenda. VIII. 677.

MOLLUSCA quatenus animalia vocentur, et quale alimentum exhibeant. VI. 736.

MOLOCHINUM emplastrum. XIII. 490.

MOLPIS commemoratur. XVIII. A. 736.

MOLY est ruta sylvestris. XII. 101. a Cappadocibus ruta sylvestris vocatur, et cur. XII. 82. pro corallio. XIX. 733.

MOLYBDAENA vide PLUMBAGO.

MONOHEMERUM remedium *Sergii*. XII. 751.

MONSTRA quomodo generentur. XIX. 325. 453. differentiae. XIX. 454. eorum causa semen vitiosum. XIX. 177.

Μόρυχα animalia quae. XVIII. A. 359.

MORA, eorum facultates. VI. 586. utendi tempus. VI. 587. corruptelam malam facile experiuntur. VI. 792. refrigerant. XI. 631. semen supprimunt. XI. 777. siccari nequeunt. VI. 785. mororum ut alimentorum facultates. VI. 587. mororum esus stuporem efficit. VI. 689. *Andromachi* stomaticum ex moris. XII. 929. *Herae* stomaticum medicamentum ex moris. XII. 929.

MORBUS quid sit. (definitio.) VI. 837. VII. 43. 47. 49. X. 50sq. XV. 111. 305. XIX. 386. de morbi definitione medicorum dissensio. X. 79. definitio *Olympici*. X. 54sq. 67. intemperies est. VII. 73. affectio est praeter naturam, actionem laedens.

VI. 21. affectus praeter naturam, qui functioni officiat. X. 116. est, qui affectus functioni officit. X. 154. sanitati contrarius. VII. 43. corporum est accidens. VII. 407. quilibet secundum methodicos est vel astrictus vel fluens vel ex ambobus compositus. I. 80. et pathos inter se differunt. X. 86. sese applicat naturae hominis. XVI. 425. singuli ex sua natura magnitudinem possident, quae vel supra vires est, vel viribus aegri imbecillior. VII. 456. morbos omnes, omni tempore nasci, quosdam vero etiam certis temporibus docet *Hippocrates*. XVI. 26. in omnibus anni tempestatibus oriuntur, nonnulli in certis. XVII. B. 614. omnes *Hippocrates* ulcera vocat. VII. 745. omnes quomodo vocari possint ulcera. XVIII. B. 587. cuiusque proprium est generationis tempus manifestum aut non manifestum; deinde incrementi et vigoris. VII. 453 sq. et declinationis. VII. 454. humorum redundantiae in animi mores influxus. XIX. 493. nominum diversitas, quae morbis imposuerunt ipsorum primi auctores. X. 81 sq. lunae in eos influxus. XIX. 188. temperamenti in eos influxus. XVII. B. 386. morbo non facile corripitur bonus habitus. IV. 740. a morbis, qui immodice se satiant, flatuosi et hydropici fiunt. VII. 213.

Morbus: accessio quomodo fiat. XV. 512. morbi ipsi declarant, quam inter se accessiones servatae sint proportionem et quae sit ipsorum conditio. XVI. 251. morbi accessiones et constitutiones ostendunt et anni tempora et circuitum invicem incrementa. IX. 560. morborum accessionum indicia sunt anni tempora. IX. 561. 562. morbi acumen causa virium exolutionis. XV. 610. morbus quando sit appellandus affectus. XVI. 40. ascensus quale tempus dicatur. IX. 581. ascensionis ultimus terminus qui. IX. 586. morbi augmentum quale tempus dicatur. IX. 581. augmenti signa. IX. 553. 556. non omnes eadem tempora habent augmenti, declinationis, principii et status. IX. 559. brevitatis aut diuturnitatis signa. XIX. 203.

Morbi causa, definitio. VI. 860. XV. 305. causae. I. 365. causae generales. IV. 742. X. 65. 90. XV. 05. causae multiplices. XV. 363 sq.

occasionibus multiplices. XVI. 109. XIX. 343. 392. genere plures sunt. VII. 47. XV. 301. 363 sq. XVI. 109. causae effectrices duplices sunt. XV. 125. causarum duplex generis est. XVI. 357. causae tres. IX. 1. X. 66. XVII. A. 2. genera quatuor. XIX. 244. enumerantur et illustrantur. XIV. 691. quomodo cognoscantur. XIX. 494. eas investigandi necessitas. XIV. 691. noscere eas methodici superfluum ducunt, reprehenduntur autem. XIV. 278. cognitio maxime necessaria ad curam. I. 279. XV. 303. ablatis iis morbi cedunt. XVII. B. 502. ablatio earum quomodo fiat. XVII. B. 502. omnium, facultates laedentium summa quae. VII. 205. causae ab *Asclepiade* et *Erasistrato* acceptae. XIV. 728. omnium morborum causae secundum *Hippocratem*. XIV. 728. XVII. A. 8. secundum *Platonem*. V. 666. *Platonis* ex *Timaeo* locus huc pertinet. XVIII. A. 260. quid iis sit proprium. X. 90. de morborum causis liber. VII. 1. sq.

Morbi causae abditae quales. XV. 303. adjutricis definitio. XIX. 393. *antecedentes* et primitivae. X. 66. XIV. 692. antecedentes quae. XV. 112. 302. XIX. 392. coadjutrices. XIV. 692. concausae. XIV. 692. XV. 303. continentes. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. evidentes. XIX. 392. evidentes seu primitivae quales. XIV. 691. XV. 112. effectrices duplicis generis sunt. XV. 125. per se finientes. XV. 302. manifestae. XV. 303. XIX. 394. non manifestae. XV. 303. XIX. 394. morbosae. I. 375. ad tempus obscurae. XIX. 394. perfectae s. per se finientes. XIX. 393. procatacticae. VI. 361. VII. 302. procatacticae s. primitivae non curationis indicatrices sunt. X. 242. 246. recentes. XV. 162. salubres. I. 365. 376. salubres morbosae esse possunt. I. 369. morborum calidorum causae. VII. 2. morborum frigidorum. VII. 10. morborum humidorum. VII. 19. morborum organicorum. VII. 26. morborum siccorum. VII. 19.

Morbi causae: actionis noxa, et affectus, qui hanc creat, morbi causa. X. 116. causae sunt alimenti nimia copia. XV. 365. alimentum, ubi praeter naturam plus ejus ingestum est. XV. 284. alimenta pravi succi. VI. 749. morborum cum caloris incom-

moderatione causae. VII. 2sq. cibus praeter naturam copiosior ingestus. XVII. B. 475. cibi glutinosi et crassi. VII. 287. cruditas assidua. VI. 814. morbi quando fiant propter dolorem aut gravitatem. XVI. 471. causae sunt edulia corrupta. XV. 365. habitus et temperamenti mutationes. XV. 570. num, ut vult *Julianus*, in humoribus sitae sint causae. XVIII. A. 272 sq. causae sunt humores. V. 678. morbi exoriuntur, si in corpore adest redundantia humorum. V. 120 sq. morbi ex humoribus, e robore vel imbecillitate facultatis expultricis ortum habent. XV. 126. causae humores sunt, si quantitate excedunt et in qualitate alterati sunt. XV. 242. humorum intemperies et asymmetria. XIX. 491. alimenti indigentia. XV. 366. quidam causam putant iram Deorum. XVIII. B. 17. quomodo sit intemperies. II. 121. repentinae mutationes. XVI. 315. mutationes potissimum sunt. XVI. 421. odores coenosi et palustres. XVI. 361. plenitudo aut defectus. XV. 284. morborum ex situs mutatione causae. VII. 35sq. anni temporum in eorum generationem influxus. V. 693. morbos gignunt temporum mutationes. XVI. 313. mutationes celeres temporum. XVI. 445. anni temporum mutationes. XVII. B. 563. ventorum in eos generandos influxus. XVI. 394. causa est repentina victus consueti mutatio. XV. 552. (quomodo curentur tales. XV. 556.) morbi oriuntur partim ex vivendi ratione, partim ex spiritu introducto. XV. 117. saepe a morbo oritur. VI. 860. causae quomodo cognoscantur. XIX. 494. causas noscere methodici ad curam superfluum ducunt; sed reprehenduntur. XIV. 278.

Morbi calidum affectum pulsus magnus denotat. IX. 211. ad morborum circuitus antidotum Galene. XIV. 42. (confer. *CIRCUITUS*.) concoctio quid sit. XVII. A. 139. qua in re consistat. XVI. 73. coctionis initium quatenus urinae doceant. XVII. A. 537. (confer. *CONCOCTIO* et *COCTIO*.) collectiones qualem conditionem *Hippocrates* vocaverit. XV. 773. in collectionibus venaesectio princeps remedium est. XV. 769. complexus oritur, quando evacuationes et retinentur et efferuntur. I. 80. cruditatem quatenus indicent sputamina. IX. 564. (confer. *CRUDITAS*.) declinatio quale

tempus dicatur. IX. 581. declinatio quomodo fiat. XV. 512. declinationis indicia. IX. 555. pulsus conditio in declinatione. IX. 743 sq.

Morbi differentiae. XV. 363. XIX. 387. differentiae secundum *Hippocratem*. XIX. 388. differentiae in numero partium simplicium consistentes. VI. 862. differentias medicos Cnidios ignorare *Hippocrates* docet. V. 761. secundum aetates differentiae. XVII. A. 31.

Morbi diagnosis (confer. *DIAGNOSIS*.) unde petenda. I. 355. modi quomodo cognoscantur. XVI. 349. quomodo dignoscantur. XVII. A. 203. dignotio quomodo sit instituenda secundum *Hippocratem*. XVII. A. 9. ad eos cognoscendos coloris dignitas. XVI. 449 sq. lunae considerationis dignitas ad eos cognoscendos et curandos. XIX. 531sq. morborum indicia loci ipsi affecti sunt. VIII. 47. cognitio ex loco affecto est. IX. 547. num cito an tarde vigorem subeant, unde cognoscatur. XIX. 200. constitutio et accessiones unde cognoscantur. XVII. B. 380sq. 387sq. constitutiones morbi ipsi indicant. XVII. B. 384. ad morbos cognoscendos doctrina de usu partium magnum habet momentum. IV. 363. morbos nunciant lassitudines sponte natae. VI. 235. morbos annuntiant lassitudines spontaneae. XVII. B. 124. morbos denunciant lassitudines spontaneae. XVII. B. 459. num diu perseveret morbus an cito solvatur, unde cognoscendum. IX. 689. mortis aut dies aut hora quomodo praesagiri possit. XIX. 512. quid *Hippocrates*, ut de morbi natura, eventu etc. certiores reddamur, praecipiat. XVI. 103. ex morbis aquas, et ventos, et siccitates, et aeris constitutiones licet praesagire. XVI. 435. exacerbationem quatenus alvi dejectio indicet. XVI. 618. morbi futuri signa. I. 358. morbum futurum praesagientia signa. XVI. 223 sq. numerus a variis variis accipitur. XV. 363. morbi principes quatuor, qui calore, frigore, siccitate et humore inter se dissident. II. 118. genera quatuor sunt simplicia et quatuor composita. VII. 2sq. genera sex sunt. X. 126. duplex genus est, alterum in similaribus partibus, alterum in totis organis. XV. 364. omnium sena

sunt genera. XV. 364. morbis duobus vel tribus uno tempore corripri possumus. VII. 459. morborum qualium sit secundum *Platonem* causa bilis utraque. V. 684. pituita. *ibid.* morbis incipientibus, si quid movendum est, move; quum vigent, quiescendum est. I. 137. (*Hipp.*) — morbis incipientibus, si quid movendum est, move; dum vigent autem, quiescere satius est. I. 197. 201. morbis incipientibus sentiunt inaequalitatem quandam, quam, qualis sit explicare nequeunt. VII. 177. morbis incipientibus, si quid movendum, move. VII. 442. morbis incipientibus bilis atra, aut sursum aut deorsum subierit, letale. VII. 935. morbis incipientibus, si quid movendum, move, consistentibus vero melius est quiescere. IX. 571. morbis incipientibus, si quid movendum, move, vigentibus autem quietem agere praestat. XVII. B. 522. morbis incipientibus, si bilis atra sursum aut deorsum prodeat, lethale. XVII. B. 684. morbum incoctum significant urinae tenues. XVII. A. 550.

Morbi incrementum quando fiat. XV. 512. initia, quae pessima sint et quae levia et salutaria. IX. 912. intemperies quae. I. 609. qui ex calida et sicca intemperie fiunt, crassum et nigrum sanguinem gignunt. V. 115. iudicationes quanam proprie dicantur. XVI. 231.

Morbi iudicatio non solum est perfecta mutatio, sed etiam effatu digna transmutatio. XV. 545. (confer. CRISIS ET JUDICATIO.) anni temporum in iudicationes eorum influxus. XVII. B. 385sq. iudicationem praecedit magna in aegri corpore perturbatio. IX. 771. quales ut plurimum per abscessum iudicentur. XVIII. B. 160. quinam per evacuationem iudicentur. XVIII. B. 160. cuiusque magnitudo tanta est, quantum a naturali statu recedit. XI. 3. morbi maturatio, definitio. XVI. 69. morbi, si maturuerint, ad cremoris ptisanæ usum transire praecipit *Hippocrates*. XV. 621. morborum modi secundum *Hippocratem*. XVI. 346sq. morbi quinam inaequales motus habere dicantur. XVII. B. 509. motus celeritatem adjuvantia. IX. 719. morbi mutationes praenoscendi ratio. IX. 690. mutationes, quae diebus decretoriis fiunt ad pejora, letales. IX. 912. na-

tura medica. XV. 310. naturam quo pacto quis in primo die exacte dignoscatur. IX. 642. nomina morborum unde sint petita. XVII. A. 347. morbi, qui ab ipsa parte affecta nomen acceperunt. X. 82. — qui ab symptomate. *ibid.* — qui ab ambobus simul. *ibid.* — qui a causa. *ibid.* — qui a similitudine ad aliud extra positum. *ibid.* — morbi organorum quomodo fiant compositi. VI. 876. morborum omnium organorum genera quatuor. VI. 842. morbi periodus, definitio. VII. 412. periodus i. e. circuitus quid. VII. 475. in periodos divisio. XVII. B. 391. quae ratione eventus morbi infelix aut letalis praesagiri possit. IX. 418. quinam minus periclitentur. XVII. B. 530.

Morbi principium, definitio. VII. 441. IX. 570. XV. 603. XVII. B. 391. definitio *Galenii*. XVI. 257. principium quodnam tempus *Hippocrates* vocet. IX. 585. principium quibusnam symptomatibus ingrediatur. IX. 795. cuiusque proprium principium coctionis signis determinatur. IX. 580. quomodo differat a principio per latitudinem. *ibid.* principium secundum latitudinem in prima accessione continetur. IX. 572. principium finitum esse, qualis urina denotet. IX. 626. perfecti principii signum. IX. 634. 635. principii tempus longum futurum unde cognoscatur. IX. 635. principium ad praesidia ferenda conducit. VII. 442. circa principia ac fines omnia symptomata imbecilliora sunt. XVII. B. 524. circa principia et fines omnia debiliora, circa statum fortiora. IX. 571. in principio, si bilis nigra vel infra vel supra exierit, mortale. IX. 571. morbi producuntur a cruditate. XVI. 73. morborum proprium. X. 90. morbi, qui pubertate non solvuntur, usque durant. XVII. B. 640. recidivam quae denotent. IX. 616. quando sint recidivae timendae. IX. 769. recidivae quando fiant. XVI. 286. qui sine signis finiti sunt, fere revertentur. IX. 771. sedes ex sudore cognoscitur. XVII. B. 717. et calore aut frigore. XVII. B. 718.

Morbi signa. XV. 373. signorum differentiae. XVI. 501sq. qui paulatim finiuntur, solvi dicuntur. IX. 732. solutio simpliciter quae. IX. 732. solutio sine agitatione aut evacuatione fit. IX. 732. solutionem (*lysin*) et

Diocles et Hippocrates etiam *crisin* vocat. IX. 864. solutionem firmam praecedentia signa. IX. 771. omnes quibusnam viis solvantur. XV. 864. num per *crisin* vel sine ea solvatur, unde cognoscendum. IX. 720. qui non solvuntur, duplex natura. VII. 454. modi quibus solvantur. IX. 731 sq.

Morbi status quale tempus dicatur. IX. 581. status quomodo fiat. XV. 512. status indicia. IX. 557. status cognitio maxime necessaria ut praecognoscas, num moriturus sit aeger, nec ne. IX. 727.

Morbi successiones fiunt tum perniciosae tum iudicatoriae. XVII. A. 216. successio quatenus salutaris et quae perniciosa. XVII. A. 217. morbi symptomata saepe pro morbis ipsis habentur. VI. 851.

Morbi totius tempora quae. VII. 440. XVI. 70. 257. stadia quatuor. I. 193. 195. non autem in omnibus hoc valet. I. 216. omnium periodi s. tempora quatuor. IX. 551. quatuor tempora, auxiliis afferendis dicata. XIV. 731. quomodo haec judicentur atque distinguantur, variorum scriptorum hypotheses. IX. 551. tempora (stadia) uno eodemque iudicandi instrumento decernuntur. I. 199. tempora ut praenoscat medicus, maxime necessarium. IX. 617. morbos in tempora dividens *Archigenes* post principium statim vigorem ponit, omisso incremento. VII. 409. quomodo bene se habeant ad tempora. XVII. B. 567. optima in iis urina quae sit. XIX. 616. imum ventrem tenuem esse primum. XVII. B. 533. vicissitudines ad perniciem et iudicationem quomodo fiant. XVI. 247. morbus ubi viget, tunc etiam tenuissimo victu uti necesse est. I. 205. vigentibus quietem praestat agere. VII. 442.

Morbi vigor, definitio. XVII. B. 371. vigor qualem victum requirat. XVII. B. 374. 376. in morbi vigore victus tenuissimus imperandus. XV. 544sq. a morbis surgentibus, quibus statim in manibus aut pedibus dolores oriuntur, in iis abscessus fiunt. XVI. 285. a morbo cibum capiens, si non roboretur, quid significet. XVII. B. 462. a morbo belle epulanti nihil proficere corpus malum. XVII. B. 525. in omni morbo mente constare bonum, contrarium malum. XVII. B.

527. qui ex acuto morbo *hydrops* coepit omnis malus est. IX. 890. morbi quum eodem tempore oriuntur, sua cuique vivendi ratio in causa est. XV. 119. et ad eam causam curatio dirigenda est. *ibid.* sq. morbo uno eodem tempore, si homines plures corripiuntur, potissimum rejicienda causa est. XV. 118. morbi a robustissima parte orti gravissimi. XV. 122. morbi, facies bona in gravibus malis bonum, mala in parvis malum signum. XVII. A. 972. morbis senes juvenibus minus obnoxii. XVII. B. 253.

Morbi qui ab imbecillioribus partibus ad robustiores veniunt, facilius solvuntur. XV. 123. si ad imbecilliores aliquam ex robustissima deveniunt, difficiles habent solutiones. XV. 123. morbum simulantem quomodo sint deprehendendi. XIX. 1. si somnus in morbo laedit, lethale, si vero juvat, non lethale. XVII. B. 451. morbis, qui mortem afferant, ver minime esse obnoxii *Hippocrates* statuit. I. 527. triplex ratio, quae enecent prius, quam soluti sunt. VII. 455. tres modi, quum aeger moriturus est. IX. 732. 745sq. quartus modus. IX. 741. morbus ipse suae affectionis indicat auxilia. XV. 506. morbi morborum medici. XVII. A. 364. XVII. B. 343sq. morbi, quibus quartana supervenit, sanantur. XVII. B. 341. victus rationis in morbis singulis scopus duplex. XVI. 254. vires aegri indicationem victus praebent. XVII. B. 377. in quibus vigor statim futurus, statim etiam victum tenuem requirunt. XVII. B. 379. morbi ideae quot sunt, tot sunt medendi rationes. X. 115.

Morbi cura, definitio. XIX. 396. praenotionis ad eam utilitas. XVIII. B. 4. curatio eversio jam obortorum, non autem oborientium est. XV. 421. *Hippocratis* generaliora praecepta, eorumque *Galenii* explicatio. XVII. A. 896. quatuor simplices rationes, et quatuor compositae. X. 103. curae rationes admodum sunt diversae. XV. 38. consuetudinis in cura dignitas. XVI. 100. cura fit per contraria. I. 71. 261. VI. 34. 361. VII. 746. omnium morborum communis curationis scopus contrarietas. X. 557. 650. 735. 761. 767. XIV. 678. ad morborum curam multum confert regionum forma. XVI. 100. morbi qui-

nam difficulter curentur in regionibus, quae ventis subjectae sunt. XVI. 399. qui levi momento oriuntur, et quorum causae cognitu sunt faciles, ii securissimi sunt, et eorum cura oppositis causis molienda est. XV. 161. morborum ex abstinencia cura. XIV. 731. qui a humore melancholico proveniunt, quomodo statim ab initio curandi. V. 144. qui ex labore fiunt, quies sanat. XV. 110. quoscunque repletio parit, sanat vacuatio. XV. 110. qui ab evacuatione oriuntur, sanat repletio. XV. 110. morborum ex plenitudine cura. XIV. 728. qualesnam ab excretionibus nihilo juventur. XVII. A. 132. morborum medicatrix natura. XVII. B. 223. 224sq. morbi duo in eodem homine sin indicationes habeant contrarias, quid agendum. XI. 47. indicationes in eorum cura servandae, vide INDICATIONES. curationis indicatio ex apparentibus symptomatibus non pendet. X. 101. morborum curator qui. X. 159. ex abstinencia cura. XIV. 731.

Morbi acuti quales. XIV. 730. XV. 427. XVII. A. 875. XIX. 387. definitiones. XIX. 388. quales secundum Archigenem. IX. 888. secundum Dioclem qui. IX. 896. secundum Hippocratem. VII. 937. XVII. B. 507. acuti, peracuti, et diuturni quales. XVII. B. 384. acuti simul et continui quales. XIX. 387. acutus exacte et non exacte qualis. IX. 886. ex decidentia acutus qualis. IX. 887. 890. 894. acutus simpliciter qualis. IX. 886. 894. acutus a brevi quomodo differat. IX. 940. morbi acutiem aut diuturnitatem quomodo locus affectus portendat. IX. 689.

Morbi acuti unde ortum habeant. XVI. 618. urinarum ex refrigeratione interceptio pessima. XVI. 618. acuti pauci sine febre sunt. XVII. B. 490. acuti cum malignis febribus fiunt ex cruditate ciborum mali succi. VI. 814. acuti febris expertes qui. XVIII. B. 79. duplex differentia. XVIII. B. 78. acutorum natura. XV. 456. natura duplex est. XVII. B. 490. acutorum non omnino certae sunt pronuntiationes. XV. 161. iis sopor saepe supervenit. VIII. 231. causa, cur in iis extrema refrigerentur. XVIII. B. 120. acutum qualis urina indicet. XIX. 613. acutos humor biliosus semper

efficit. XVIII. A. 130. acuti a sanguine et flava bile superfluis oriuntur. XIV. 730. acuti simpliciter non ultra diem decimum quartum progrediuntur non judicati. IX. 889. celeriter judicantur, et statim vehementiam habent. XVII. B. 490. quo die potissimum sudore judicentur. XVII. B. 714. acutorum iudicium cur diebus imparibus contingat. IX. 921. quisnam dierum decretoriorum de morbis acutis decernat. IX. 880. quatuordecim diebus judicantur. IX. 880. 883. iudicii tempus est dies decimus quartus. IX. 914. XVI. 271. XVII. B. 505. dierum decretoriorum causae. IX. 917. acutorum non omnino certae sunt praedictiones neque mortis neque sanitatis. XVII. B. 490. faciei considerationis dignitas in iis secundum Hippocratem. V. 726.

Morbi acuti, si aeger sedere cupiat in morbi vigore quid denotet. XVIII. B. 65. repentina sanguinis destillatio, venarumque contentio quid significet. XV. 841. signa bona secundum Hippocratem. XV. 844sq. optimum est, totum corpus calidum et molle aequaliter esse. XVIII. B. 121. facile converti et in surgendo alacrem esse bonum. XVIII. B. 122. spirandi facilitas permagnam ad salutem vim habet. XVII. B. 528. respiratio facilis saluti est. VII. 929. sudores optimi in iis quales. VII. 936. mala in iis signa. XVIII. B. 22. morborum acutorum non in totum securae sunt praedictiones tum sanitatis, tum mortis. (*Hipp.*) XV. 19. crisin in longum tempus excidere nefas. XVII. B. 506. extremarum partium frigus in iis malum. XVIII. A. 102. si caput, pedes et manus frigeant, ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. manuum pedumque gravitas malum. XVIII. B. 125. morbo acuto prehendi, muliebri gravidae mortiferum. XVII. A. 440. XVII. B. 820. hydropes omnes in iis mali. VII. 935. XVIII. B. 110. oculi clausi malum signum. XVI. 674. sitis praeter rationem soluta malum. XVI. 633. post modicam sanguinis eruptionem et nigrorum defectionem surditas mala. XVI. 792. trismus in iis obortus deliria indicat. XVI. 536. ungues digiti que lividi periculosi. XVIII. B. 125. quae in iis vomitorie trahuntur, secundum Hippocratem vitiosa

sunt. XVI. 766. male iudicati in quosnam morbos abeant. XVIII. B. 79.

Morbi acuti, aquae in illis usus. XV. 695 sq. sub quibusnam conditionibus aqua mulsa in iis sit utilis. XV. 650. balneorum usus in iis ex mente *Hippocratis*. XV. 705. quae temperatura balneo sit utendum. XV. 711. quomodo se aegroti gerere debeant post balneum. XV. 716 sq. quibusnam balneum non conducat. XV. 720. raro in iis multa ducenda sunt. XVI. 279. qualis esto corporum inunctio. XV. 715. oxymelitis in iis utilitas. XV. 676. perfusiones in iis celeres sunt faciendae secundum *Hippocratem*. XV. 713. spongiis in iis pro strigilis utendum. XV. 713. ad morbos acutos ptisana. XV. 466. in acutis raro et in principiis utendum purgationibus. VII. 443. IX. 571. XV. 537. XVII. B. 446. in morbis acutis male purgari periculum haud leve est. XI. 350.

Morbi acuti: eo ipso die purgatio adhibenda est, quo turgent. XVII. B. 668. in morbis acutis cum febre vehementissima purgatio periculosa est. XVI. 280. quando sit indicata venaesectio. XV. 763. venaesectionis indicationes secundum *Hippocratem*. XIX. 527. cibum detrahare saepe conducit, donec morbi vigor maturuerit. XV. 586. victus ratio in iis a diversis diversa commendatur. XV. 497. victus ratio pro diversa rerum conditione variare debet. XV. 502 sq. in victus ratione constituenda *Hippocrates* etiam considerare imperat morbi gradum, robur, habitum, consuetudinem. XV. 580. victus species mutanda non est, nisi coctionis signa apparuerint. XV. 580. saepe victum tenuem requirunt. XVII. B. 367. victus ratio in iis, quorum iudicatio intra primum quaternarium futura est. XVI. 250. vina in iis exhibendi scopi. XV. 626 sq. quae vina iis conveniant, quaeque minime. V. 771 sq. vinum fulvum et nigrum austerum sub quibusnam conditionibus in iis locum habere possit. XV. 645.

Morbi acutissimi secundum *Hippocratem* quales. XIX. 389. acutissimi et maxime lethales autumnno fiunt. XVII. B. 576.

Morbi adolescentibus familiares. V. 695.

Morbi, qui siccitate aëris fiunt. XVII. A. 33.

Morbi aestivales. V. 694. morbi, qui tempore aestivo maxime abundant, quinam. IX. 647. XV. 82. febres ardentes et phrenitides hoc anni tempore potissimum fiunt. VII. 651. 934. et febres tertianae. VII. 335. febres acutae, lippitudines, dysenteriae, si hiems squallida, ver pluviosum fuerit. VII. 934. febres continuuae et tertianae. XVI. 103. aestivi quinam sint. XVI. 26. 292. cur sint aestate breviores. XVII. B. 513. aestate potissimum grassantes. XVII. B. 619. aestivi quando hieme etiam fiant. XVI. 376. aestivi hieme iudicantur, hiberni aestate. IX. 883. 914. aestivos hiems solvit. XVII. A. 733.

Morbi aetatibus diversis familiares. V. 694. ad aetates, tempestates, regiones et victum rationes. XVII. B. 567 sq.

Morbi albicolores, atricolores, flavicolores, rubricolores cur dicantur. XIX. 496.

Morbus arquatus vide *ICTERUS*.

Morbus articularis fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex libidine. XIV. 692. pori in eo ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. vere et autumnno oritur. XVIII. A. 94. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. ex succis crassis fiunt. VI. 814. non tentatur mulier, si menses fluant. XI. 165. per totam vitam durat. VI. 415. sentum morbus est. VI. 349. turpe est, virum robustum eo laborare. VI. 311. medicum eo laborare, turpissimum. XVII. B. 150. in eo materiae lapidescunt. X. 956. (confer. *ARTHRITIS*.)

Morbus annuus varia ratione accipi potest. XV. 100. morbi omnes in omnibus fieri anni temporibus videntur, quidam tamen magis in quibusdam. XVI. 102. qui anni tempora superavit, hunc annum fore sciendum est. XV. 100. morbi, qui secundum *Hippocratem* vere, aestate, autumnno et hieme potissimum occurrant, enumerantur. XVI. 26.

Morbus attonitus, quem Graeci apoplexiam vocant, acutus est sine febre. XIV. 730. XVII. B. 490. causa plenitudo. XV. 285. pulsus in eo qualis. VIII. 487. IX. 193. (confer. *APOPLEXIA*.)

Morbi quos iuster excitat. XVII. A. 33. XVII. B. 570.

Morbi autumnales. V. 694. quinam sint. XVI. 27. 292. autumno grassantes. XVII. A. 858. XVII. B. 621. sunt acutissimi. XVII. B. 576. autumnales cur non oriuntur, si autumnus derepente hibernet, XVI. 384. autumnales aestivis similes fiunt, si aestati autumnus aequalis. XVI. 376. autumnales autumno quando non fiant. XVI. 384. febres quartanas autumnus gignit. IX. 659. autumnales quando expectandi. I. 527. IX. 648. autumnales quando vel alio anni tempore sint expectandi. XVI. 355. autumnales secundum Hippocratem quando sint expectandi. XVII. B. 568. causae eorum sunt temperaturae mutationes. XVII. B. 568. autumnales expectandi, quum ver autumno simile sit. XVI. 355. autumno quando fiant iudicatione vacantes et inconstantes. XVI. 387.

Morbus biliosus qualis sit. XIX. 516. biliosi aestate potissimum fiunt. XV. 82. biliosi vigilias, deliria, phrenitides efficiunt. VIII. 161.

Morbus brevis quomodo ab acuto differat. IX. 940.

Morbi calidi causae. VII. 2sq. calidi in locis calidioribus magis procreantur et minus sunt periculosi. XVII. B. 567. morbus nullus reperitur, qui calidus sit et humidus, ex Athenaei sectatorum sententiis. I. 522. ex cerebro orti, quatenam symptomata prodant. XV. 222.

Morbi chronici enumerantur. XIV. 738sq. chronici a pituita et atra bile fiunt. XIV. 730. *colliquativi* extenuationis causae. XVII. B. 84. *comitiales* vide EPILEPSIA. *compositorum* differentiae. VII. 21. compositorum compositae sunt causae. VII. 20. ex conformationis vitiis causae. VII. 26sq. *congeniti*. VI. 857. 863. *congenitus* et *conautritus* non idem est. XVI. 353.

Morbi continui qui sint. XIX. 387. cum continuitatis solutione causae. VII. 37. *coxendicus* interdum ad ventriculum migrat. X. 513. *crudum* denotat urina fulva et tenuis. XVII. A. 490. *crudum* denotat urina tenuis et rufa. IX. 602. *crudum* et *diuturnum* significat urina tenuis et rufa. XIX. 610. morbi cruditas vigilias sequitur. XV. 598. morbus quibus admodum crudus est, nihil expunt. XV. 680.

cruentorum quatuor dantur genera. XVII. A. 348.

Morbi, circa dentitionem primam potissimum familiares. V. 695. cum dentitione puerorum conjuncti. XVII. B. 629. omnium, qui *destillatione* fiunt, fons est pituita. XV. 346.

Morbi diuturni qui sint. XIX. 387. 389. *diuturnum Archigenes* vel eum vocat, qui ante diem quadagesimum cessat. IX. 888. *diuturnus* cum tardo confusus est. IX. 940. *diuturni* causa humores crassi, lenti et frigidi. XVII. B. 490. *diuturnus* quando expectandus. XVII. A. 474. *diuturnum* significat urinae sedimentum rubeum. XIX. 587. *diuturnior* quomodo cognoscatur urina. XIX. 609. in iis humorum concoctio expectanda est, antequam purgetur. XVI. 64. temporis spatium, intra quod in pueris iudicantur. XVII. B. 639. *diuturnorum* dies iudicatorius primus qui. XVII. B. 640. qui prorsus sine periculo sunt, ob delicta diuturni esse solent. IX. 828. ciborum fastidium et sinceræ dejectiones secundum Hippocratem malae. XVIII. A. 106. morbos diuturnos cur quidam nequaquam iudicari dicant. IX. 863. in morbos diuturnos ruunt, qui sunt densioris naturae. XV. 610. in morbis diuturnis principii tempus satis longum. IX. 622.

Morbi elementares, duos *Thessalus* accipit. X. 22. 26.

Morbi endemici qui dicendi. XV. 429. XVII. A. 11.

Morbi epidemici quales. XV. 429. epidemici quomodo a vernaculis (endemis) differant. XVII. A. 2. epidemicorum causa non in aëre solum posita. XV. 119. epidemicorum causa non est victus ratio. XVII. A. 9. morbis *excrementitiis* obnoxiae maxime sunt partes infirmiores. XI. 274.

Morbi exitiales, definitio. XIX. 390. *extremi* apud Hippocratem quales. XVII. B. 372. — His extrema remedia utilia. XVII. B. 370. *extremi* extrema remedia postulant. X. 376.

Morbi frigidi causae. VII. 10sq. frigidi a pituita oriuntur, calidi a bile. II. 118. XVI. 40. frigidi extremas partes ita saepe infestant, ut demortuae decendant. VI. 850. morbis frigidis facile corripuntur senes.

I. 582. morbis frigidis mel conducit. VI. 809.

Morbi hiberni quando vere oriantur. XVI. 356. 381sq. hiemales quales. V. 694. hieme potissimum grassantes. XVI. 293. 382. XVII. B. 625. quicumque hieme aurescunt, eos aestate desinere necesse est, et qui aestate increscunt, hieme cessare. XV. 99. hiemales aestas solvit. XVII. A. 733.

Morbi humidi: eorum causae. VII. 19. XVII. A. 353. quinam ex vitio humorum oriantur. XV. 365. morbus hypochondriacus s. flatuosus tertia est melancholiae species. XVI. 244. hypochondriaci effectus. VIII. 342. (confer. HYPOCHONDRIA.) ex imbribus originem ducentes. XVI. 372. XVII. A. 32. per imbres assiduos procreati qui. XVII. B. 601.

Morbi incocti significantur per tenues ut et crassas urinas. XVII. A. 537. incoctus relinquitur et inedia et intempestiva cibi oblatione. XV. 600. sudores in iis nec prosunt, nec bonum sunt signum. XVII. A. 125. *increscentes* quales. XVII. B. 288. morbos ex intemperie elementorum fieri *Hippocrates* primum docuit. V. 673. *intermittentes* qui sint. XIX. 387. *iudicatu* faciles gignunt tempora, si tempestive et ordinate progrediantur. XVI. 370. juvenibus maxime familiares. XVII. B. 640. qui omni periculo vacant, erroribus commissis lethales fiunt. IX. 828. qui incolumitatem pollicentur, non tamen periculosis symptomatis, ob errata lethales fiunt. IX. 828. in lethalibus signum, quod sine crisi mors subsequatur. IX. 748. in lethalibus mortis dies quomodo praecognoscendus. IX. 748. et quomodo diei hora. IX. 749. lividus qualis secundum *Hippocratem*. XVII. A. 888. morbi, qui nec locum affectum repraesentant, nec causam efficientem. X. 82.

Morbi longioris indicium alvi defectio varia. XVIII. B. 143. longitudinem indicat urina sibi non constans. XVIII. B. 146. longorum, quasi annualium iudicii statutum tempus. IX. 914. in longis vertere convenit. XVII. B. 281. longi victum tenuem non ferunt. XVII. B. 367sq. quando in longis purgatio sit instituenda. XVI. 279.

Morbus lupinus s. caninus, sympto-

mata et cura. XIX. 719. (vide *Fames canina* et *BULIMUS*.) re aut specie *magnus* qui dicatur. XIX. 390. qui ad magnitudinem aut ad partium quantitatem reducuntur. VI. 868. quilibet tribus modis fit magnus. XV. 372. XVI. 112.

Morbi maligni quinam dicantur. XVI. 545. XIX. 389. malignissimi et pestilentes ex epidemicorum numero sunt. XVII. A. 11. *medii* definitio. XIX. 389. *melancholicum* juvant haemorrhoides. XVII. B. 286. (vide *MELANCHOLIA*.) is mitior, in quo totus corporis habitus non collapsus est. XVI. 201. bene moderati et iudicatu faciles et male morati difficilisque iudicii sunt. XVII. B. 574sq. morbi recens natis consueti. XVII. B. 627. morbus *naturalis* quibusdam senectus videtur, sed non est morbus. VI. 388. *nutriti* quinam dicantur. XVII. B. 253. simul nutriti in senecta relinquuntur. XVII. B. 253. in totis organis qui. X. 125.

Morbi organici vias coarctant. VII. 221. organicorum causae. VII. 26. organici adscititii. VI. 856. morbus *pancoenos* (universales) quosnam *Hippocrates* vocet. XVII. A. 10. morbus partis, definitio. VI. 847. morbi partium organicarum qui. VI. 855. morbi patrii secundum *Hippocratem* qui. XVI. 353. morbus *pedicularis*, ejus curandi ratio. XII. 462. *peracutus* qualis. IX. 886. 895. XVII. B. 371. XIX. 387. 389. morbus exacte et non exacte peracutus qui. IX. 886. in peracutis principii tempus perangustum est. IX. 622. peracuti vigor primis statim diebus consistit. XVII. B. 374. morbus si peracutus est, statim etiam extremos labores habet, in quo extrema tenuissima victus ratione utendum est. IX. 835. morbus ubi peracutus est, statim extremos labores habet. IX. 585. morbus ubi peracutus, statim etiam labores extremi adsunt et extreme tenuissimo victu utendum est. IX. 883. peracutorum septimus dies terminus est. XVI. 272. in morbo peracuto victus ratio observanda. IX. 884. morbus peracutus victum tenuissimum requirit. XVII. B. 370sq. *periculosi* et non periculosi definitio. XIX. 390. prorsus periculo vacantes, propter errata fiunt diuturni et periculosi. XV. 315.

Morbi permanentis definitio. XIX. 391. pestilentes epidemici sunt. XVII. A. 11. pestes quinam nominentur. XVII. A. 667. *pituitosi* per hiemem maxime oriuntur. XV. 81. *pituitosi* et frigidi veterum et cataphoram efficiunt. VIII. 161. *pituitosi* per pubertatem mirifice juvantur. XVII. B. 289. *plethorae* quomodo oriuntur. VI. 408. *plethorici*, ad eos commune auxilium est phlebotomia. XVIII. A. 79. *populati* grassantes quomodo a vernaculis differant. XVII. A. 1. *populariter* grassantium causae. XV. 121. morbus ubi populariter grassatur, non victus ratio in causa est, sed aer, et in his victus mutandus non est. XV. 120.

Morbi primarii duo qui. VI. 842. circa *pubertatem* potissimum familiares. V. 695. *puerulis* recens natis familiares. V. 694. *puerorum*. V. 695. *pueris* familiares. XVII. B. 631 sq. *puerorum* quo tempore judicentur. IX. 884. *puerorum* judicantur aut intra quadragesimum diem, aut intra septimum mensem, aut intra septimum annum, aut ad pubertatem; qui perdurant, consensescere solent. V. 695. morbis *putridis* quatenam intemperies maxime sit exposita et cur. X. 583. morbus regius symptoma est. VII. 63. ad morbum regium hyacinthi fructus in vino. XII. 147. *theriaca Andromachi* sen. XIV. 34. (vide *ICTERUS*.) *salutaris* definitio. XIX. 390. *securi* definitio. XIX. 390. morbum *semicoctum* esse quatenam urina denotet. IX. 606.

Morbi senibus familiares qui. XVII. B. 648. quinam sint in senibus incurabiles. XVII. B. 538. *sicci* quales. VI. 397. 828. *siccorum* causae. VII. 19. morbus *siccior* quomodo cognoscendus. XV. 472. *sicci* unde cognoscantur. XVI. 200. *siccorum* constans indicium est, nihil excrementi excernere. XV. 473. *siccus* in thorace quos vexat, suffumigationes non conducunt. XVI. 147. ex siccitate temporum anni oriundi. XVI. 372. per siccitates procreati qui. XVII. B. 602. quum similes partes qualitate alterantur. VI. 848. hi morbi difficilius deprehenduntur. VI. 849. *similarium partium* intemperies sunt. X. 125. *similarium partium* duo, qui in meatuum commoderatione consistunt. VI. 848. *similes* aut dissimi-

les ex temporum mutationibus oriuntur. XVI. 373 sq. *sporadici* qui dicantur. XV. 429. XVII. A. 12. XIX. 391. morbi ab immutata structura. VI. 870. morbus *tardus* cum diuturno confusus est. IX. 940. temperatus nullus est, intemperati autem omnes. I. 256. ex unitatis solutione. VI. 871. *niriam* vacuationem sequentes. X. 637.

Morbi vernaculi definitio. XIX. 391. vernaculi quomodo a populati grassantibus differant. XVII. A. 1. *vernacales*. V. 693. XVI. 382. vere potissimum grassantes. V. 693. XVI. 292. XVII. A. 31. XVII. B. 615 sq. quicunque vere fiunt, autumno cessant et contra. XV. 100. *viros* potissimum infestantes. V. 695. quibus visus impeditur. VII. 94. *vulgaris*, definitio. XIX. 391. *vulgaris* quinam nominetur. XVII. A. 667. *vulgarium* impetus cito cognoscere oportet. XVIII. B. 303. *vulgarium* ortus. XVII. A. 32.

MORDACITAS quibusnam saporibus sit communis. XI. 679. a tactu proprie, non a gustu sentitur. XI. 679. *mordacitatis* expertum medicamentorum in morbis oculorum usus. XII. 699. *mordicationem* ventris sanantia remedia. XI. 488.

MORES interdum febrium modos vocant. XVII. A. 242. animi quod corporis temperamenta sequantur liber. IV. 767. animi temperaturam corporis sequuntur. XVI. 317. regionum naturam imitantur. IV. 800 sq. regionis in eos influxus. V. 462. regionibus convenire, testatur *Hippocrates*. XVI. 317. in Asia mansuetiores. IV. 798. in septentrionalibus regionibus agrestes sunt. IV. 798. mores et in morbis mutantur pro specie humoris exsuperantis. XIX. 493. humorum in eos influxus. XIX. 492. ex forma corporis patent. XVI. 91. malos significant aures parvae. IV. 797. molles significant supercilia in rectum porrecta. IV. 796. optimorum signa aures mediocres. IV. 797. optimorum indicium est iris charopa. IV. 797. oculus. ibid. temperati sunt in regionibus temperatis. XVI. 317. ad mores conformandos pituita est inutilis. XVI. 317. ad morum idoneorum generationem humores conducunt. XV. 97. morum cognitio ad morbos cognoscendos utilis. XVI. 320.

morum meliorum signa physiognom. ex angulis oculi. IV. 796.

MORIFOLIA pro radice ebisci. XIX. 728. folia pro erini foliis. XIX. 729. succus pro myrsinite. XIX. 737. succus succedit glycirrhizae succo. XIX. 727. pro eo rubi folia. XIX. 736. fructus maturi et immaturi, quales habeant facultates medicas. XII. 78. (vide *Mora*.)

MORIENTES mediocriter hiant. IV. 438. non rigent, licet corrumpatur calidum. VII. 621. cum sudore aut sine eo qui sint. XVII. B. 886.

Μώρωσις, definitio. XVI. 696.

MOROSITAS ex bile atra abundante. VII. 576.

Morosus, definitio hujus verbi secundum *Critiam*. XVII. A. 778.

MOROXUS, quinam vocetur lapis. XII. 198.

MORS naturalis caloris est extinctio. I. 582. in ea calor animalis extinguitur. VII. 674.

Mors apud *Hippocratem* per characterem & significatur. XVII. A. 601. 612. utrum sit animae an corporis. XIX. 339. inevitabilis ex cordis corpore refrigerato. IX. 545. repentina ex intermittentibus pulsibus fit. IX. 544. accidit secundum *Platonem*, si anima discedit e corpore. IV. 775. animantium corpora ad frigidum sicumque perducit, ex quorundam opinionione, proptereaque mortuos vocant ἀλβάρτας, quasi nihil humidi in se habentes. I. 522. continuo est expectanda, quando unguis et digiti lividi fiunt. XVI. 205. septimo die accidit, si quarto periculosa signa observentur. IX. 819. sexto die eveniens unde cognoscatur. IX. 820. 821. sexto die futura unde praesagiri possit. XIX. 513. quando octavo aut nono contingat. IX. 821.

Mortis frater somnus est. IX. 137. definitio secundum *Empedoclem*. XIX. 340. causae. XIX. 339. morbis supervenientis tres modi. IX. 732 sq. 745. quartus modus. IX. 741. praedictiones in morbis acutis non in totum sunt securae. XV. 19. notae in aegrotis. I. 364. signa sunt cruditis signa in morbi vigore apparentia. XVII. B. 391. signum, si ulcus lividum aut pallidum aut siccum evadat. XVIII. B. 70. dies in morbis lethalibus quomodo praenoscendus. IX. 748. et quomodo diei hora. IX. 749.

diem, qui praesagire cupiat, quid huic sit agendum. XIX. 512. subitaneae causa timor et voluptas vehemens. X. 841.

Mortem inferunt quatuor drachmae Solani hypnotici. XII. 146. indicantia signa. IX. 569. significant secundum *Hippocratem* perniciose sine signis levantia. XVI. 619. instantem pulsus denotat. IX. 384. praesagit pulsus tardus simul et parvus et tenoris vacuus. IX. 498. minatur pulsus inaequalis in uno pulsu intermittens. IX. 546. in febribus acutis indicant sudores frigidi. XIX. 517.

MORSUS animalium venenatorum quomodo tractandi. X. 895. XIV. 200. 797. morsibus ferarum, quae medentur, theriaca vocantur. XVII. B. 337. morsos a bestiis frigore laedentibus aut compunctos juvat agarici radix. XI. 812. morsibus bestiarum ulceri illita Betonica auxiliatur. XII. 24. ad venenatorum animalium morsus calamintha. XII. 5. ad morsus rabiosos emplastrum *Herae* album. XIII. 431. emplastrum album. XIII. 448. *Herae* emplastrum album *Attalici* convenire dicit; hoc vero cum quadam tantummodo distinctione. XIII. 421. ad morsus malagma *Damocratis*. XIII. 988. morsus a hominibus illatus aliis ulceribus admodum similis est. XIII. 419. ad morsus hominum atque canum isis. XIII. 774. morsus stomachi sanat radix Nardi spicae. XII. 84. Mortale unde corpus omne. VI. 399.

Mortificationem ex refrigerio quae urina denotet. IX. 604 sq.

Mortuos cur ἀλβάρτας quidam vocent. I. 522.

MOSES citatur. III. 905.

MOSCHI remedium ad alopeciam. XII. 401.

MOSCHION, pulsus ejusdem definitio. VIII. 758. corrector vocatus, quod Asclepiadis scripta quaedam corrigeret. VIII. 758.

Moschionis arteriaca. XIII. 30. emplastrum catagmaticum. XIII. 537. catagmaticum. XIII. 646 sq. emplastrum epuloticum. XIII. 528. collyrium ad epiphoras, dolores et fluxionem multam. XII. 745. compositio ad nomas. XIII. 853. Moschion in libro de ornatu de remediis ad alopeciam sermonem injecit. XII. 416.

Mosci casus. XVII. A. 325.

MOSYLLON dictum cinnamomum praestantissimum est. XIV. 257.

MOTON cassiae species. XIV. 72.

MOTUS efficiens actio est. V. 506. multi actiones dicuntur. V. 511. agentis actio est. VII. 44. prioris habitus immutatio est. X. 46. definitio secundum philosophos. XIX. 246. labor et exercitatio an idem. VI. 85. ab anima pendet. VII. 606. origo cerebri. V. 520. instrumentum primum tendo. IV. 9. omnis a musculis. I. 233. musculus ad eum constituendum est comparatus. IV. 9. vehiculum facultas est, quae per nervos musculis a principio transmittitur. VII. 586. praesunt ei nervi molles. III. 740. spiritus animalis. XIV. 726. cur non semper cum sensu cedat. VII. 114. principium in generando mas exhibet. IV. 517. omnis cessat articulo capitis deflexo. IV. 11. deficit cerebro presso. V. 185. perit discissis musculis aut tendonibus. IV. 385sq. tollitur, nervo laqueo intercepto. V. 150. laeditur in senibus. I. 582. exsiccat corpus. I. 373. eo turbari corpora navigatio testatur. XVII. B. 674. principium in plantis est. IV. 759. 765. qui actiones non sunt, eorum triplex est diversitas. VI. 150. motus, qui ab alio praestatur, varietates. VI. 38. ex motu ad quietem qui transeunt, minus laeduntur, quam qui contrarium faciunt. XV. 619. ex motu qui in otium transeunt, eos quiescere *Hippocrates* praecipit. XV. 620. citra motum non est, qui stat. VII. 591.

Motus corporum varius est et multiplex, varioque sensu accipitur. II. 2. differentiae. VI. 37. secundum *Aristotelem* sex nobis insunt. XIX. 366. genera. II. 3. accretionis et diminutionis qui. XIX. 247. activus qui. X. 46. activus actio est. IV. 347. X. 45. activos veteres actiones vocant. X. 89. nonnunquam actiones etiam motus vocantur. V. 511. antiperistalticus intestinorum. VII. 220. antiperistalticus intestinorum quando fiat. XV. 687. arteriarum num a respirationis cohibitione mutetur. IV. 481. arteriae et cordis involuntarius est. IV. 442. capitis quot. IV. 13. musculi ad eos necessarii quatuor. IV. 15. capitis duplex. II. 756. omnis celer sicco temperamento vitandus. VI. 398. celeris et lenti effectus. XV.

191. celeres ac multi producunt lassitudinem ulcerosam. VI. 195. a cibis damnandus. VI. 764. motum orurum ratio regit. IV. 442.

Motus depravati qui. VII. 58. depravati sunt in tremoribus, convulsionibus rigoribus. VII. 586. ad motum difficilem acopa. XIII. 1005. motus quales diuturnos vocemus et celeres, et quales celeriores. VIII. 830. exiguus lentusque convenit, quibus calor mordax fumida excrementa gignit, celer autem et multus adversissimus. VI. 373. motum faciliorem reddit aquilo. XVII. B. 609. motus hoplomachicus. VI. 154. qui ab imbecillibus supra vires et violenti et ad necessitatem fiunt, tremuli existunt. VII. 587. immodici causa calor. X. 930. impotentis et infirmi symptoma tremor. VII. 593. infantum intempestivi et vehementiores quales noxas afferant. VII. 27. quales infantibus convenient. VI. 38. medicis sanitati tuendae conducit. VI. 763. mixti. VI. 151. musculorum. (vide *Musculorum motus*.) secundum naturam qui. V. 507. naturalis arteriis et venis inest. IV. 372. quinque diversi sunt in oris partibus. II. 429.

Motus ossium quomodo fiat. IV. 2. causa quanam ossa existant. III. 922. palpitantium membrorum qualis. VII. 164. omnes, etiam qui secundum naturam se habent, nisi activi sint, passiones vocant. X. 89. passivi quales. IV. 347. VI. 152. X. 46. ad motum peristalticum ventriculi et intestinorum contribuant peritonaeum et diaphragma. III. 290. in rigore qualis. VII. 624. sensibiles, genere duplices, voluntarii et vitales. VII. 585. stellarum. XIX. 272. tardi et languidi quales effectus habeant. VI. 155. transitivus, definitio. XIX. 380. translativus. III. 672. vegeti corpus roborant. VI. 155. vehementior exercitatio est. VI. 87. vehementior perspirationem invisibilem reddit. X. 175. vehementiores desiderat temperamentum frigidum et humidum. VI. 374. spinæ vertebrarum, ex vertebrarum constructione resultans. IV. 79sq. voluntarius definitio. IV. 442. voluntarii instrumenta nervos habent magnos. III. 378. voluntarii causa animalis quaedam evaporatio est. V. 282. voluntarii fons cerebrum. V.

239. voluntarii instrumenta musculi sunt. IV. 367. voluntarius omnis a musculis perficitur, VIII. 59. ad motum voluntarium destinati sunt musculi. IV. 270. motu voluntario differunt animalia a plantis. IV. 372.

Movendi difficultas quid. VII. 58. moveri quid. II. 2. moveri multis modis fit. II. 2sq. movendum si quid est morbis incipientibus, move. XVII. B. 524.

Mucor: ad ea, quae *mucore* pingui obsessa sunt malagma *Andreae*. XIII. 343.

Mucus. IV. 645. definitio. XIX. 365. vocandum, quod a cerebro destillat. II. 139. circa articulos magis redundat in gracili quam in pleno. XVIII. A. 360. intestinalis glandulis secernitur. IV. 647. aqueus crudusque quomodo cohibeatur. XVI. 170. juniorum blennae veteribus nuncupabantur. XV. 325. mucum *Prodicus* vocat, quod ab omnibus phlegma (pituita) dicitur. II. 130. XV. 325.

Mueil qualis sit piscis, — ubinam occurrat. VI. 708. differentiae eorum, qui in mari, et qui in stagnis degunt. VI. 709. caro eorum, qui in aquis limosis degunt, qualis. VI. 709. carnis differentiae, quae per alimenta, quibus hi pisces utuntur, producuntur. VI. 710. utraque aqua, et marina et fluviatili, utitur. VI. 712.

MULA. IV. 604.

MULIEBRE profluvium, vide *Profluvium muliebre*.

MULIEBRIA vocat *Hippocrates* menstrua. XVII. B. 817.

MULIER (confer. *FEMINA*) amphidextra non fit. XVIII. A. 147. foecunda num sit an infoecunda quomodo cognoscatur. XVII. B. 857. utero gerens ex venaesectione abortit. XVII. B. 821. aliae abortus causae. II. 183. XVII. A. 438. 635. XVII. B. 838. 846. alimenti indigentia. XV. 366. incauta purgatio. XVII. B. 652. 655. amphisbaena transgressa. XIV. 243. decoctum florum leucoji potum. XII. 58. gravida abortit, si alvus multoties profluat. XVII. B. 823. gravida abortit, si mammae derepente extenuentur. XVII. B. 827. non gravidae, si lac habeat, menstrua cessant. XVII. B. 829. marem an feminam utrum gestet, unde cognoscatur. XVII. B. 834. utrum abortum

fecerit, quomodo cognoscatur. XIV. 480. uteri morbo laborans, semen emisit. IV. 599. cur ex frequenti coitu non concipiat variorum sententiae. XIX. 325. ut mulier concipiat, remedia. XIV. 561. ut mulier concipiat *Hippocratis* praecepta. XVII. A. 478. mulier, an conceperit, quomodo cognoscatur. XVII. B. 833. ut mulier violata virgo appareat, remedia parabilia. XIV. 478. 486.

Mulier, si promte concipiat, sed secundo, tertio aut quarto mense foetum ejiciat, circa uteri acetabula humor pituitosus accumulatur. VIII. 437. si neque praegnans neque puerpera lac habeat, ipsius menstrua defecerunt. VIII. 433. non podagra corripitur, nisi menses defecerint. (*Hippocrates*.) XI. 165. si sanguinem vomat, et menstrua superveniant, morbus solvitur. XVI. 150. pulsus conditio. IX. 472. vesica urinaria quomodo a virili differat. II. 888. mulieris utero gestantis peccata in foetum transeunt. III. 885. febre correpta aut extenuata periculose parit, aut abortit. XVII. B. 851. ad mulieris pallorem a partu remedium. XIV. 482.

Mulieris cura, ex catarrho sanguinem rejicientis. X. 368sq. casus ex abortu febre ardente correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. febre ardente post partum laboriosum correptae casus. XVII. A. 641. casus tertio a partu die febre ardente correptae. XVII. A. 746. casus, quae post partum laboriosum gemellarum, primo die febre horrida et acuta correpta est. XVII. A. 785. morbi historia, amore captae. XIV. 631. cardialgia laborantis historia. VI. 604. ileo laborantis casus. XVII. A. 625. casus, cui menses suppressae erant, et quae a medicis sola inedia curabatur. XI. 187sq. casus ex retentis menstruis aegrotantis. XVII. A. 777.

Mulieri gemellos gerenti, si altera mamma gracilescit, alter foetus ejicitur. XVII. B. 828. gravidae acuto morbo prehendi, mortiferum. XVII. A. 440. gravidae, si lac ex mammis fluxerit copiosius, foetus redditur imbecillus. IV. 178. XVII. A. 457. utero gerenti, si mammarum altera gracilis evadat, gemellos ferenti, alterum abortu edit. IV. 153. gravidae, si mammae graciles repente fiant, ab-

ortiet. IV. 178. utero gerenti, si purgationes prodeant, foetum sanum esse impossibile. XVII. A. 439. gravidæ, si menstrua fluant, foetus imbecillus fit. XVII. B. 858. uterum gerenti, si purgationes procedant, foetus valere non potest. XV. 402. utero gerenti, si tenesmus oboriat, abortus efficitur. XVIII. A. 125. lactanti, si per uterum sanguis effluit, lac evanescit. XI. 164. lactanti datum elaterium infantem purgat. XVII. B. 305. prægnañti erysipelas uteri lethale. XVII. B. 835 sq. menses decolores neque constanter prodeuntes, purgatione opus esse docent. XVII. B. 825. sanguinem vomenti, mensibus eruptis solutio est. X. 315. XI. 158. XVIII. A. 251. uteri strangulatu vexatæ sternutamentum utile. XVII. B. 823 sq.

Mulierem utero gerentem acuto morbo corripit lethale. XVII. B. 820. cui jam octo menses menstrua suppressa erat, quomodo *Galenus* restituerit. XVII. B. 81. cancrasas mammas habentem *Galenus* vacuatione quotannis repetita sanavit. XVIII. A. 80. ad mulierem, quæ a partu non purgatur, remedium. XIV. 482.

Mulieres quaedam utuntur terra Chia et Selinusia ad faciem. XII. 180. eadem cum viris, ut studia tractent suadet *Plato*. V. 735 sq. qualem pulsum habeant. VIII. 463. cur parvum habeant pulsum. IX. 111. cur totum corpus molle sit et sine operimento. III. 900. cur in menstruis purgationibus et partibus refrigerentur. IV. 150. cur viris dysenteriae magis sint obnoxiae. XVII. B. 582. cur frequentius viris tabe corripiantur. XVII. A. 728. cur habeant vocem acutam. XVI. 608. primis diebus post conceptionem uterum in se ipsum recurrere sentiunt. II. 149. podagra non laborare dicit *Hippocrates*, nisi menstruis deficientibus. XVIII. A. 43. quæ recte purgantur menstruis, quibusnam morbis non pateant. XI. 165.

Mulieres, quibus ad ver partus imminet, ex quacunque causa abortiunt. XVII. B. 585. candidæ carne molli præditæ sunt. XIII. 662. quænam sint albae et molles. XVII. A. 842. albidiores juvantur malleorum scarificatione. XI. 283. quænam nigrae, duræ et graciles dicendæ. XVII. A. 842. nigriores juvantur venaesectione. XI. 283. athenienses in Thesmopho-

rils agnum castum sibi substernunt. XI. 808. quænam non concipiant. XVII. B. 860. cur non concipiant, secundum *Hippocratem* causas. XVII. A. 453. mediocriter corpulentæ, quæ foetum bi- aut trimestrem abortiunt, quæ in re sit causa posita. XVII. B. 838. nimium crassæ cur non concipiant. XVII. B. 839. hystericæ omnes num moriantur. XVI. 177 sq. quæ lactant, non purgantur. XI. 164. lactantes a Venere absterneant. VI. 46. non parturientes maxime apnoea prehenduntur. VII. 959. pica laborantes amara appetunt. XI. 651. rusticae, pica laborantes, oxylapatho utuntur. VI. 635. præter naturam tenues facile abortiunt. XVII. B. 836. uterariæ quænam dicantur. XVII. A. 805.

Mulierum corporis conditio. IX. 111. infœcunditatis et fœcunditatis causas. XV. 48. sterilitatis causas. XIX. 328. lac in arte medica præstantissimum. XII. 265. pulsus cur sit alius quam virorum. IX. 107. testes, situs, forma etc. II. 899. eorum vasa. II. 900. et ductus excretorii. ibid. urina, quæ in re differat ab ea virorum. XIX. 595. victus ratio. XV. 210. ad mulierum affectiones antidotum. XIV. 206.

Mulieribus ex abortu oedemata in utero passis, in sincipite dolor excitatur. XVII. A. 799 sq. cur longe magis quam viris advesetur acetum. XV. 693. autumnus aquilonius et siccus conducit. XVII. B. 594. in mulieribus quomodo sit entis capitis comparata. XVII. B. 4. mulieribus cur sint rigores magis familiares. XVII. B. 884. a lumbis magis rigores excitantur. XVII. A. 437. quibus phlegmone intus oborta, acopon conducit. XIII. 1050. quæ difficulter purgantur, auxiliatur antidotus *Aelii* Galli. XIV. 114. urina atra pessima. XIX. 610. urinae nigrae deterrimæ. XVIII. B. 158.

MULTA unum esse et unum multa *Plato* dicit. X. 139.

MULUS piscis, etiam pelagicus est, — alimentum quale præbeat. VI. 715. duræ carnis est. VI. 727.

MULUS. IV. 604. muli hepar propter voluptatem a gulosis expetitur. VI. 716. muli cur non ad saliendum accommodi. VI. 747. cur sint steriles. XIX. 329. uteri conditio. XIX. 329.

MUNDUS cur sit vocatus. XIX. 161. de eo philosophorum sententiae. XIX. 249. 263. unde alatur. XIX. 265. num sit animal. XIX. 160. parvus quodcunque animal. III. 241. num sit animatus. XIX. 264. animal esse quidam statuunt. XIX. 336. fuit et erit animal quod movetur. XIX. 161. *Plato* immortalem, *Stoici* mortalem duxerunt. XIX. 242. secundum *Platonem* ex igne et terra factus est. V. 635. num sit incorruptibilis. XIX. 265. Deorum patre movetur. XIX. 179. non unus. V. 102. ex integris integer concinnatus est. XIX. 161.

Mundi elementa ex se mutuo alimentata obtinent. XV. 95. a quonam elemento sit genitus a Deo. XIX. 266. figura. XIX. 250. 264. inclinationis causae. XIX. 268. interitum duplicem statuit *Philolaus* Pythagoricus. XIX. 265. medium terra est secundum *Euidem*. V. 654. mentem *Thales* Deum putat. XIX. 251. opifex Deus. V. 791. XIX. 242. ordo. XIX. 267. quanam sit pars dextra. XIX. 269. substantiam alii unitam, alii vacui implexu divisam esse affirmant. IV. 785. zona ubinam sit. XVI. 398.

Mundum eventilatione egere *Aristoteles* statuit. XIX. 259. ex vacuo respirare Pythagorici dicunt. XIX. 268. de mundo et vacuo philosophorum. V. 101.

MUR vocata myrrha. XIV. 563.

MURAENAE caro, quae in aquis pravis degit, deterrima. VI. 722. Romae minimo pretio emitur. VI. 722.

MURIA carnes et siccata et incorruptas servat. II. 129.

Murias ad palpitationem. VII. 601.

Muricibus succedunt ostrea. XIX. 732.

Muris aranei fel, pro eo simiae fel. XIX. 747. morsus lethales ab ipso in pulverem redacto sanantur. XIV. 246. ad muris aranei morsum emplastrum sacrum. XIII. 778. fomentum. XIV. 491.

Muris auricula vide *MYOSOTIS*.

MURES domestici sanant scorpii letum, impositi. XII. 365. murium capita cremata ex melle illita, alopeciam sanant. XIV. 240. domesticorum sanguis utrum verrucas decidere faciat, *Galenus* non expertus est. XII. 263. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 307. stercus cum aceto tritum alopecias curat. XIV. 241.

Murmur intestinorum. XVII. B. 762.

Murmurillus humidi excrementi dejectionem denotat. VII. 242.

MUSA (*Antonius*) pluribus libris permulta medicamina scripsit. XIII. 463.

Musae praecepta ad anginam. XII. 956. ad aphthas. XII. 992. compositio ad aurium abscessus in profundo. XII. 636. arteriaca ad vocem interceptam. XIII. 47. confectio hepatica. XIII. 206. cataplasma ad hydropem. XIII. 263. eclegma ad dyspnoicos. XIII. 108. remedium ad gangraenam. XI. 137. remedium ad herpes exedentes. XI. 87. nephritica compositio. XIII. 326. panacea. XIII. 104. panacea dolorem sedans. XIII. 57. pastillus. XIII. 832. ad pilos pungentes in palpebris enascentes compositiones. XII. 740. compositio ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, quos crithas et posthias vocant. XII. 741. ad polypos narium. XII. 685. compositio visum acuens et faciens ad glaucedinem. XII. 737.

MUSCAE pro muscerda. XIX. 737. muscas venari malum symptoma. XVIII. B. 71.

Muscerda, ei succedaneum remedium. XIX. 737.

MUSCULI et **MUSCULUS**: definitio. XIX. 367. de musculis *Lycus* librum composuit. II. 227. auctores, qui de his scripserunt. XVIII. B. 926. quos anatomici ante *Galenum* ignorarunt. II. 231. anatomicorum circa eos dissensio. II. 236. qui tendinem *Achillis* edunt situs. III. 130. generaliora quadam circa eos. IV. 367. invicem separandis qualis scalpellus sit commodus. II. 244. ad eos recte cognoscendos simiae anatomem, in aqua suffocatae commendat. XVIII. B. 928. simiae humanis simillimi. II. 219. substantia constituit universam corporis nostri molem. VI. 772. substantia ex carne et fibris constat. I. 341. fibrae nervorum et ligamentorum sunt particulae. I. 602. fibras positi simplices habent. II. 610. propria natura. XVIII. B. 354. proprium corpus fibrae sunt. XVIII. B. 355. extremi nervosi magis sunt, medii vero carnosii. XVIII. B. 355. principia duo, fibrae nervosae et carnes. XVIII. A. 597. fibrae exercitatione et frictione robustiores evadunt, otio

contrarium accidit. XVIII. A. 597. agere possunt, quāvis moveri nequaquam videantur. IV. 399.

Musculi equis similes sunt, qui habentis (nervis) gubernantur. IV. 469. quomodo cordis caro ab illa musculorum discrepet. III. 437. caro rubicundior est ac mollior ea, quae in ventriculo, vulva etc. est. II. 610. a quibusdam cor vocatur. VI. 772. extremae partes cur nervosiores. VI. 772. generatio in foetu. IV. 551. musculum quemque quasi animal esse, quidam putaverunt. IV. 690. nec tamen hoc est accipiendum. IV. 691. musculus quomodo oriatur. IV. 9. sese reliquis partibus adaptat. II. 219. musculorum actio est tensio et in se ipsos contractio. IV. 390. instrumenta sunt motus voluntarii. IV. 367. omnium propria actio quae. XVIII. A. 636. omnes partes ipsas versus proprium principium retrahunt. III. 882. musculorum actionis cognitio in chirurgia maxime necessaria. II. 228. quasnam utilitates homini praestent. IV. 9sq. vectis vim habere videntur. V. 208. musculorum temperatura. I. 343.

Musculi, quomodo in dissecandis iis sit procedendum. II. 228. 230. omnes in tendines desinentes, ossa movent. IV. 379. non semper ossa movent, sed partes etiam molles. IV. 377sq. quales sint. IV. 379. magnitudo respondet moli movendorum ossium. IV. 411. ad motum constituendum sunt comparati. IV. 9. ad motum voluntarium sunt destinati. IV. 270. a nervis et motum et sensum habent. IV. 370. motus musculorum perit, si nervi afficiuntur. VIII. 60. musculos movere animae officium est. IV. 443. musculi non, sed animae movere est. VII. 606. cur motus eorum difficulter nonnunquam comprehensibilis sit. IV. 367. motuum causae. I. 233. motus mechanica dilucidatio. IV. 411. motus in agendo potius quam patiando consistit. VII. 114. quisque duos habet motus. IV. 386. utrum duo motus ab utrisque musculis fiant, an unus quidem ab utroque. IV. 388sq. motus musculorum quatuor differentiae. IV. 397. 403. motus tertius quomodo invenitur. IV. 398. quartus quomodo invenitur. IV. 398. sex iis motus inesse, quod quidam statuerunt, redar-

gnitur. IV. 382. motus aequipollens aut non aequipollens quando fiat. IV. 415. *Hippocratis* doctrinam de figuris, quae in partibus sunt, etiam num valere docetur. IV. 418. musculorum motus nihil efficit, nisi ossa ad eum sunt apta. I. 235. quiescere possunt musculi licet moveantur. IV. 398. motus musculorum differentiae in variis regionibus et partibus. IV. 380. musculi in artubus duplicem motum omnes habent. IV. 381. omnes, exceptis thoracicis, motu abstinent in somno. VIII. 300. tonici motus musculorum, IV. 400. motus voluntarius. II. 610sq. motum auferentia momenta. IV. 391.

Musculi: caput, corpus (venter) et cauda quomodo se habeant. IV. 374. non omnes in tendines desinunt. IV. 377. robori eorum ossium moles respondet. III. 926. ab osse abscissus contrahitur, h, e. suam naturam ostendit. IV. 414, quisque antagonistam habet. IV. 384. aponeuroses tendines vocantur. IV. 368. omnes arterias habent, et venas, quibus alimentum accipiunt. XV. 259. carnes sanguine parum alterato aluntur. XV. 255. media constitutio ubique sine dolore est. IV. 453. dum contrahuntur, conditio. IV. 463. musculis solis accidit convulsio. XVI. 172. musculis exercitationes conveniunt. XVII. B. 260. nervea eorum extrema tendines sunt. II. 233. musculi functionum arbitrariarum instrumenta. XVI. 519. insertionis varietates. IV. 379sq.

Musculi plures sunt quam trecenti. IV. 693. concoctioni maxime commodi. VI. 789. quiescentes aut otiosi ab iis, qui contrarii siti sunt, tenduntur. XVIII. A. 319. quiescentes perfecte quando sint. IV. 434. 435. ne dum dormimus quidem penitus otiosi sunt. IV. 435. in figura media, qualis iis insit, constitutio. IV. 422. phlegmones in eorum actionem effectus. IV. 393. scirrhi in geniti. IV. 391. musculi solidiores difficiliter reliquis colliquescent. XV. 414. musculos, si spiritu implentur, in latitudinae augeri, in longitudine vero minui et retrahi dicitur. VIII. 329. musculus nervos suscipit, et membra movet. V. 208. musculus generatur nervis per carnes disseminatis. III. 61. musculi nervos magnos accipiunt. III. 578sq. aut a cerebro aut me-

dulla spinali nervos accipiunt. IV. 370. nervorum in iis distributio et finis. IV. 371. 375. cur nervis indigeant. XV. 260. nervi, si afficiuntur, motus perit. VIII. 60. musculis discissis motus perit. IV. 385.

Musculi: morbi qualem habeant in eorum motum effectum. IV. 368. musculos inter se discernendi rationem motuum differentia praebet. II. 241. musculor. abscessus sub cutem erumpunt. VII. 738. affectio depravatus et inordinatus motus est. VII. 802. affectiones quanam dentur. VII. 803. affectus num sit palpitatio. VII. 594. contusionis cura. X. 965. ad musculos convulsos malagma *Damocratis*. XIII. 988. musculorum distentiones factae sunt aliquando ex esu coturnicum. XVII. B. 306sq. effluxiones superfluitatem custodiunt. IV. 438. effoeminationem gignit calor immoderatur. XVII. B. 800. humor flatuosus aut flatus vaporosus in iis contentus oscitationis causa. XVI. 166. inflationis cura. X. 964. inflationis inveteratae cura. X. 967. muscoli inaequalis intemperies phlegmone est. VII. 737. ad musculorum duritias emplastrum melinum. XIII. 940. ad musculos induratos emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 404. ad musculos phlegmone induratos malagma *Damocratis*. XIII. 988. musculorum facultatis motricis infirmitas causa tremoris. XVII. A. 331. 482. ad musculorum lassitudinem acopa. XIII. 1047. ad musculos praecisos aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. ad musculorum praecisiones emplastrum aegyptium. XIII. 903. musculis praecisis et contusis emplastrum ex dictamno sacrum favet. XIII. 804.

Musculi: ruptura et vulsura quid. I. 238sq. rupturae causae. X. 232. scirrhus in iis genitus qualem in eorum actionem habeat effectum. IV. 391sq. in musculorum scirrho acetum utile. X. 959. in musculorum capitibus tumores scirrhusi ex pituita crassa imprimis occurrunt. XI. 737. caput vulneratum animi deliquium nonnunquam induxit. XI. 49. ex musculorum vulnerare animi deliquii cura. XI. 60. musculos vulneratos glutinat diachylon *Meneocratis*. XIII. 1001. musculorum ingentia vulnera sanat diachylon *Meneocratis*. XIII. 1004. musculorum ca-

pitum vulnera expostulant succum foliorum Lilii. XII. 47.

Musculi abdominis octo, eorumque usus. III. 393. abdominales enumerantur. VIII. 346. abdominis quatuor. XVIII. B. 993. eorum usus. XVIII. B. 997. abdominis obliquus externus. II. 507. obliquus internus. II. 508. recti. II. 508. transversi. II. 509sq. obliqui abdominis. III. 393. VIII. 347. XVIII. B. 994sq. recti abdominis. III. 393. VIII. 346. XVIII. B. 993. situs eorum. X. 411. rectorum vulnera quid sequatur. X. 413. tumorum praeter naturam in iis obortorum diagnosis. VIII. 347. transversus abdominis. III. 393. X. 412. XVIII. B. 996. musculorum abdominis figura in quiete et actione. IV. 462. ejusque rei causa. IV. 463. actio. III. 403. actio musculorum abdominis quid efficiat. III. 397. extenduntur, ubi vox editur. V. 232. non solum ad excrementorum egestionem, sed ad efflationes quoque et voces edendas faciunt. II. 584. 587. eorum motus. IV. 382. eorum usus. II. 584. 587. III. 289. thoracis contractionem juvant. IV. 468. abdominis aponeurosis. X. 411. abdominis tendines describuntur. XIII. 602. abdominalium dissectio. II. 504sq. 513. 514sq. abdominalium in partu actio. II. 152. unde venas accipiant. II. 810. abdominis et thoracis inflammationes comitantur febres. IX. 415. musculorum abdominalium inflammationis pulsus. IX. 540. abdominalium imbecillitas causa retardationis defectionum. VII. 237. ratio in tibiam canentibus aut magnam vocem edentibus. VI. 175.

Musculi levatores ani. XVIII. B. 999sq. ani transversus depellit, quicquid in eo reperitur, isumque claudit. III. 404.

Musculi asperae arteriae quatuor sunt. XVIII. B. 949. asperam arteriam stringentes. XVIII. B. 959. *arytaenoides* obliqui. III. 556. transversi. III. 557.

Musculi circa aures quomodo dissecantur. II. 445. rudimenta tantummodo adsunt musculorum. IV. 296. musculos post aures adnantes nervi. II. 847. brachiale extendens unus. II. 244. brachiale extendentes. XVIII. B. 980. brachiale flectentes. II. 244. XVIII. B. 985. brachiale flectentium origo. II. 260. brachiale flectentium

dissectio. II. 252. brachiale reflectens ubi oriatur. II. 257. brachialis diarthrosis intro vertens. II. 245.

Musculi brachium moventes undecim sunt. XVIII. B. 966. brachium moventium situs. IV. 430. brachium extrorsum abducens. IV. 135. brachium oblique ad exteriora abducens. XVIII. B. 972. brachium ad pectus adducens. IV. 133. XVIII. B. 973. brachium pectori adducens deorsumque detrahens. XVIII. B. 973. brachium sursum adducens. IV. 133. brachii anterior (deltoideus), ejus duo capita. II. 274. brachium attollens ad exteriora. XVIII. B. 972. brachium attollens, sed ad interiora inclinans. XVIII. B. 972. brachii caput attrahens. XVIII. B. 973. brachium sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. biceps brachii. II. 274. brachii unicus musculus est, licet duo habeat capita. II. 238. bicipitis brachii origo duplex. II. 275. brachium partim circumagens, partim scapulam deprimens. (latiss. dorsi.) IV. 138. brachium extrorsum et deorsum circumagentes. IV. 135. brachium ad exteriora et posteriora circumagentes. XVIII. B. 973. qui brachium circumagunt, cur tendines habeant robustissimos. IV. 137. brachium latere adducentes ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. brachium deprimens, ipsumque retro agens. IV. 135. qui efficit, ne brachium, dum deprimitur, ullam in partem inclinet. IV. 135. brachium ad latera detrahens. XVIII. B. 973. brachii humilis deductionis opifex. II. 480. quo brachium ad costas thoracis expanditur. II. 479. ad costas rectum brachium extendens. XVIII. B. 973. brachium thoraci adducens. II. 478. brachium thoraci elatius admovens. II. 481. magnus in brachio, ejus motus. IV. 380. brachium sublime tollentes. IV. 135. triiceps brachii. II. 276sq. a condylo externo brachii ortum habentes. II. 257. brachium extendentes et flectentes quomodo sese in actionibus habeant. IV. 433. musculos brachii dissecandi methodus. II. 244. musculi, qui in caput brachii inseruntur, sursum ipsum tendunt. IV. 395. musculi buccam moventes ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. qui buccas una cum labris movent, inferiore maxilla quiescente. II. 421. 423. 429.

buccas cum labris movent in simiis evidentius apparet, quam in animalibus prolixiora colla habentibus. II. 429. buccas cum labiis ad latera abducens unde nervos accipiat. II. 848. buccam movent unde nervos accipiat. II. 838. 847. 848. IV. 99.

Musculi tres calcaneum moventes. III. 131. *caput moventes.* XVIII. B. 941. ad capitis motum quatuor sunt necessarii. IV. 15. qui caput movent, octo et viginti sunt. IV. 30. naturae in iis ars. IV. 29sq. qui caput moventuri sunt, constructionem aliam meliorem excogitari non posse. IV. 36. actio. IV. 37. caput ad latera abducentes. XVIII. B. 946. caput abnuentes. XVIII. B. 946. caput recte et oblique abnuendo moventes. XVIII. B. 947. caput retrorsum attollentes. IV. 33. caput in anteriorem partem circumagens. XVIII. B. 943. caput cum cervice flectentes. XVIII. B. 948. caput solum flectentes. IV. 33. caput retrorsum inflectentes. II. 452. caput in posteriora flectentes. II. 456sq. inclinantium et attollentium octo situs. IV. 31. caput oblique moventes. II. 458. obliqui capitis. IV. 32. caput sensim obliquum reddentes, simulque caput in anteriora convertentes. IV. 33. qui caput pectori et claviculis committunt. II. 463. recti capitis. IV. 31.

Musculi extensores carpi. III. 107. carpum flectentium situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. qui carpum extendunt, in cubito sunt. IV. 395. carpum magnum digitum versus inflectentis tendo ubi inseratur. II. 271. qui juxta parvum digitum carpum reflectit, origo. II. 257. flexor carpi ulnaris, origo. II. 257. carpum moventes infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. carpum moventium tendinum insertio. III. 138. carpi et digiti majoris unus, etsi duos tendines producat. II. 241. qui totum carpum invertit, oritur a radio. III. 100sq. cur ad carpum nulli. III. 48.

Musculi cervicem moventes. XVIII. B. 962. cervicem in anteriora ducentes. XVIII. B. 964. cervicem oblique in priora flectens. XVIII. B. 963. qui cervicem rectam efficiunt. XVIII. B. 964. cervicis dissecandi ratio. II. 292. qui sub clavicula positi sunt. XVIII. B. 955.

*Musculi mentio fit, qui collum in priorem partem trahit. (longus colli). XVIII. A. 539. colli anteriores, eorum usus. IV. 33. collum ad latera cum parva inclinatione moventes. IV. 34. colli latos omisit Lycus. II. 449. recti colli, in respiratione actio. IV. 467. tenuis sub colli cute (platysmamyoides). XVIII. B. 929. collum cum capite retro erigentes unde nervos accipiant. II. 847. colli posteriores unde nervos accipiant. II. 846. 849. ad collum ex nervis cervicalibus ramos acceperunt. IV. 97. colli et capitis communes unde nervos accipiant. IV. 99. qui collum cum capite retro erigunt, unde nervos accipiant. IV. 99. costas intro contrahens, stringensque. II. 497. *cervicis* articulum moventes decem sunt. II. 306. XVIII. B. 1000. coxae articulum flectens. II. 306. eorum usus. IV. 250. *cremasteres*. XVIII. B. 997. *cricoaerinae*. III. 556. *cricothyreoidei*. III. 555. *crotaphitae* (vide temporales) et masseteres quinam dicantur, et qualem functionem habeant. XVIII. A. 429sq.*

Musculi: crus moventium generales differentiae. IV. 253. descriptio et usus singulorum. IV. 254sq. crus foras abducens. III. 258. crus intro adducens. III. 258. extendentes cruris in statione agunt. IV. 255. qui crus flectunt, in eo transferendo etiam agunt. IV. 255.

Musculi cubiti. III. 90. in cubito, quibus radius, ulna et digiti moventur. XVIII. B. 978. cubiti exteriores dissecandi methodus. II. 253. cubiti quot numero sint. II. 256. cubitum moventes quot sint. III. 106. cubiti et manus sunt viginti tres. III. 90. in cubito sunt quindecim trionibus, septemdecim veteranis. XVIII. B. 978. cubiti externi. III. 107. XVIII. B. 978sq. cubiti interiores. II. 243sq. III. 106. XVIII. B. 984. in cubiti articulatione similes proprius. XVIII. B. 977. cubiti articulum in gibbo moventes. XVIII. B. 975. qui cubitum extendunt. IV. 395. XVIII. B. 976. cubiti articulum extendentes quomodo dissecandi. II. 276. cubiti articulum flectentes. II. 274sq. III. 157. XVIII. B. 975. cubitum flectens et in exteriora paulatim inclinans. II. 276. cubitum, qui extendunt et flectunt, in

*brachio sunt, qui vero convertunt, in ipso cubito. III. 105sq. cubitum moventes in humero. III. 152sq. quo pacto singuli musculi cubiti ossibus adnascantur. II. 257. *cucullaris* s. *trapezius*. II. 445. actio. II. 447. IV. 139.*

*Musculus deltoideus. II. 273sq. deltoidei actio. IV. 134. deltoides quid ad luxationem humeri arcendam valeat. XVIII. A. 306. musculus est diaphragma. III. 596. *digastricus* maxillae inferioris. II. 472. XVIII. B. 934. *digastrici* situs, usus. III. 860. *digastricus* maxillae inferioris. XVIII. B. 934.*

*Musculi: digitos movens unus est. II. 237. digitos tres majores in latum movens unus. II. 239. digitos moventium tendines quomodo se inserant digitis. II. 250. digitos oblique introrsum sursumque moventes quinque sunt. XVIII. B. 952. *extensor digitorum* unus est. III. 95. 99. digitos extendens. XVIII. B. 979. *extensoris digitorum* situs in cubito. III. 107. digitos quatuor extendens ubi oriatur. II. 257. *extensor digitorum*, origo in condylo externo humeri. II. 257. *trium digitorum extensorum* origo. II. 257. digitos manus quatuor extendens musculus unde nervos habeat. II. 370. digitos manus flectentes. XVIII. B. 954. 985. *flexores digitorum* duo. III. 95. *flexorum digitorum* situs. III. 106. quatuor digitos flectentium origo. II. 260. *flexor digitorum brevis*. II. 266. digitos manus in obliquum ducentes. III. 99sq. *inducem digiti* adducens. II. 265. musculus, quo digiti index et medius ad obliquum moventur, oritur a cubito. III. 93. 100. *digitum magnum* movens a cubito oritur. III. 93. 100. *magnum digitum* ab indice abducens. III. 101. *digitum magnum* abducens longus. II. 264. *adductor digiti magni*. III. 93. *digitum manus magnum* extendens. XVIII. B. 981. musculi, qui majoris digiti caput extollit, origo. II. 257. qui digitos duos minores a caeteris abducit, origo. II. 257. tres digitos parvo adducentes. XVIII. B. 979. qui parvos digitos oblique movet, unus. II. 237. *abductor digiti minimi*. II. 265. *digitum parvum* abducens. XVIII. B. 953. 979. ubinam hic oriatur. II. 257. 265. *digiti minimi* usus. III. 94. parvi in*

manu, tendinibus tertium articulum moventibus adnati. II. 264.

Musculi dorsales, eorum usus. IV. 33. dorsalium dissectio. II. 451 sq. latissimus dorsi, nervorum ejus ratio. IV. 302. *epigastrii* instrumenta sunt animae. IV. 455. eorum actio. IV. 456. *epigastrii* ad urinae excretionem conferunt. IV. 238. ad epomida, qui brachium attollunt, unde nervos habeant. IV. 304. *faciei*. XVIII. B. 930. *faciei*, eorumque usus. III. 732. *faciei* omnium nervorum principium tertia est nervorum conjugatio. III. 864. *faucium*. XVIII. B. 961. in faucibus strepentem efflationem efficiunt. VIII. 271.

Musculi in femore. III. 257sq. eorum usus. III. 259sq. femoris dissecandi ratio. II. 292sq. femur extrorsum abducens. IV. 260. femoris caput extrorsum circumvertens. II. 312. femoris caput introrsum circumvertentes. II. 313. femoris caput sursum simul et extrorsum trahens. XVIII. B. 1005. 1006. femoris caput circumagentes. XVIII. B. 1006. femur retrorsum magis abducens. XVIII. B. 1002. femur exacte extendens et in posteriora trahens. XVIII. B. 1003. femur adducens. IV. 260. XVIII. B. 1002. femur introrsum adducens. XVIII. B. 1007. femur introrsum retrorsumque adducens. XVIII. B. 1000. femur totum retrorsum abducendo extendens. II. 311. 312. femur extendentes. IV. 255. femur extendens et ad anteriorem ejus regionem caput ipsius trahens. XVIII. B. 1005. femur flectentes. IV. 258. femur flectens et tibiam attrahens. III. 258. femur intro flectens simulque sursum erigens. II. 309. femur flectens et introrsum vertens. XVIII. B. 1002. femur invertentes et circumagentes. IV. 260sq. femoris lividus. II. 312. femoris magnus ischii articulum movet. II. 306. femur oblique ad interiora ducens. II. 306. femoris interiores unde venas accipiant. II. 814.

Musculi fibulae circumtensi tendo prodiit ad partes, quae ante parvum digitum sunt. III. 227. *frontalis*. II. 444. XVIII. B. 932. frontales jam veteres noverunt, totamque eos superciliorum molani attollere, et cutis frontis motum absolvere. II. 419. *gastrocnemii*. II. 316. XVIII. B. 1015. genarum parvos et minus duros ner-

vos accipiunt. III. 733. *geniohyoideus* ab osse hyoideo oritur. III. 591. *genu* articulum moventes novem sunt. XVIII. B. 1007. genu articulum extendentes. II. 302. flectentes. II. 304sq. genu flectens et tibiam ad interiora adducens. III. 258sq. *glottidis* vocem efficiunt. VIII. 271. *glottidem* aperientes, nervi ad eos accedentes. III. 569sq. *glottidem* claudentes, nervi ad eos accedentes, usus. III. 568. *glutaei*. XVIII. B. 1003. *gracilis*. XVIII. B. 1009. guttaris s. laryngis proprii. XVIII. B. 950. gutturis immobiles si redduntur, mutus evadit homo. VIII. 267. extensor hallucis. XVIII. B. 1020. flexor hallucis. XVIII. B. 1020. qui hiatus efficiunt. IV. 437.

Musculi humeri articulum moventes. XVIII. B. 966. a condylo externo humeri ortum ducentes. II. 257. a condylo interno humeri orientes. II. 260. circa humeri articulum siti, et tendinibus suis eum firmantes. IV. 133. a sterno ad humerum euntes unde venas accipiant. II. 788. parvus, qui in humeri dearticulatione positus est. XVIII. B. 974. *os hyoides* moventes. XVIII. B. 957sq. *os hyoides* posteriora versus abducens. XVIII. B. 958. *os hyoides* sursum ad maxillam retrahens. XVIII. B. 960. ad imam partem ossis hyoidei nervos a cerebro accipiunt. IV. 294. *hyothyreoidei*. III. 557. usus. III. 559. *hyopogastrii*, corpora musciosa ab iis ad testes descendunt. IV. 193. *infraspinatus*, actio. IV. 135.

Musculi intercostales. XVIII. A. 539. intercostales apud Hippocratem vocantur *μεσοληθιοι*. XVIII. A. 572. intercostales sunt viginti duo. XVIII. B. 988. costarum duo et viginti numerantur. IV. 467. eorum in respiratione usus. ibid. costam duodecimam detrahens proprius. XVIII. B. 989. intercostales interni et externi sunt, fibras contrarias habentes. III. 595. XVIII. B. 988sq. exteriores dilatant, interiores contrahunt. XVIII. B. 989. externi expirationem, interni inspirationem perficiunt. IV. 467. intercostales thoracem intro contrahunt. III. 401. intercostales efflationem efficiunt. VIII. 271. intercostalium in quiete et actione figura. IV. 462. ejusque causa. IV. 463. intercostales diaphragmati subsidio sunt.

III. 401. intercostalium natura. II. 661. fibris dissectis et vox et efflatus perit. II. 664. intercostalium functio perit nervis ad eos accedentibus dissectis. II. 667. intercostalium nervi. IV. 469. unde nervos accipiant. IV. 102. intercostalium dissectio. II. 498. 681. intercostalium inflammationes quomodo cognoscendae. VIII. 307.

Musculi interossei externi quatuor. II. 264. interossei manus. II. 266. *ischii* articulum moventes. II. 306. eorumque usus. IV. 250. *labiorum*. XVIII. B. 930. labiorum quatuor sunt. III. 914. et cur. III. 915. eorum insertiones et actiones. III. 915sq. labiorum cur parvos et minus duros nervos accipiant. III. 733. labium superius sursum trahentes. XVIII. B. 931. labium deorsum trahentes. XVIII. B. 931.

Musculi laryngis, descriptio. III. 555. laryngis sunt duodecim. III. 551. laryngis et pharyngis quidam aponeuroses habent, alii non. IV. 380. usus. III. 558. laryngis alii claudunt alii aperiant. III. 402. laryngis unde nervos accipiant. II. 841. IV. 279sq. *laryngis* dorsum, actio. IV. 138. *levator* costarum, actio. IV. 468. *lingula* (glottidem) moventium incisio animal mutum reddit. VIII. 53.

Musculi linguae moventes. XVIII. B. 959. linguae multi ab osse hyoideo oriuntur. III. 591. linguae nullos tendines habent. IV. 377. linguae cognoscere nullam habet ad medicinam peragendam utilitatem. II. 284. linguam attollentes et curvantes. XVIII. B. 960. *lumbicales*. II. 264. *lumbicales* in manu. XVIII. B. 952. *pedis*. XVIII. B. 1026. *manducatorii*, eorum ad max. infer. superiori applicandam usus. IV. 438.

Musculi manus extremae. III. 93. utilitas. III. 61. summae manus duo genera sunt. XVIII. B. 951. summae manus exigui. II. 263. summae manus exiguos dissecandi ratio. II. 263. musculus, qui ad cutim manus interinae apparet (palmaris?). III. 99. musculorum in vola manus aponeurosis duplex. III. 58. manum extendentium principia. II. 276. quinam pronationem manus efficiant. III. 102. IV. 395. XVIII. B. 988. musculi, quorum actione manus demittitur. IV. 397. musculi pronatores et supina-

tores. II. 261. supinam reddentes musculi. III. 102. XVIII. B. 983. eorum origo. II. 259.

Musculi masseteres. III. 853sq. eorum functio. II. 436sq. cur ita dicantur. XVIII. A. 431sq. masseteres *Galenus* tantummodo vocat eos, qui buccae superpositi maxillam utrinque movent. II. 422. masseteres *Hippocrates* etiam vocat temporales. II. 422. temporales etiam ita vocantur. XVIII. B. 934. *mansorii* s. masseteres, eorum actio. XVIII. B. 933. masseter temporali paucis partibus cohaerescit. II. 439. masseteres trigoni (zygomatici?). XVIII. B. 936. masseteres unde nervos accipiant. II. 836. VIII. 236. XVIII. A. 446. administratio anatomica. II. 438. 441.

Musculi maxillam inferiorem moventes. XVIII. B. 933. dissecandi ratio. II. 435sq. maxillam inferiorem aperiens. II. 472. maxillam inferiorem deducentes (os aperiens) qui, quot, unde producti, et quodnam eis motus sit principium. III. 852sq. maxillam inferiorem superiori attrahentes. IV. 438. maxillam in interiore parte sursum trahentes (pterygoidei) XVIII. B. 935. musculorum maxillae inferioris arteriae. IV. 333. maxillam moventem intra os situm (pterygoideum) *Lycus* omisit. II. 449. digastricus maxillae inferioris. III. 852. ejus peculiaritates. III. 856. earumque causa. III. 857. 860. qui bipartito tendine in metacarpum ante indicem et medium digitum inseritur, origo. II. 259.

Musculi alae nasi. III. 919. XVIII. B. 931. musculus, qui narium alas movet. II. 435. alas nasi dilatantes. XVIII. B. 931. narium cur parvos accipiant, minusque duros nervos. III. 733. *nates* constituentes quomodo in simiis sese et hominibus habeant. IV. 252. obliquorum situs. X. 412. obliquus cur nullus ex tibia in fibulam. III. 225. *orbicularis* palpebrarum, ejus actio. III. 805.

Musculi oculorum eorumque actio. XVIII. B. 932. sex numero sunt. XVIII. B. 933. *Lycus* quinque tantummodo accipit. XVIII. B. 933. oculorum aponeurosibus validis in duram et nervosam tunicam rhagoidi inseruntur. IV. 380. dissecandi ratio. II. 443. oculorum unde nervos habeant. II. 833. oculi motum a secunda nervorum conjugatione habent.

VIII. 236. cur nervos multos acciperint. III. 733. cur unum tantum, sed magnum nervum accipiant. III. 739. oculi recti et obliqui eorumque usus. III. 797. circa radicem oculorum, constringens nervi molli insertionem, oculum vero attollens. III. 797. oculum moventes paralysi affecti, quomodo oculorum situm invertant. VIII. 219sq. oculum moventium tremorem indicant oculi obtorti. XVII. A. 870. *omohyoideus* ex osse hyoideo oritur. III. 591. actio. III. 592sq.

Musculi os aperientes et claudentes. XVIII. B. 933sq. palmaris longus. III. 108. XVIII. B. 984.

Musculi palpebras moventes. III. 804. palpebram detrahentes resoluti, eam claudi non sinunt. VIII. 221. levator palpebrae superioris resolutus, blepharoptosin gignit. VIII. 221. *pectoralis*, origo et actio. IV. 133. pectoris dissecandi ratio. II. 475sq.

Musculi pedem moventes eorumque usus. III. 227. 231sq. in pede quatuor genera sunt. II. 326. XVIII. B. 1023. musculorum pedis conditio. III. 222sq. pedem retrorsum abducentes. XVIII. B. 1016. pedem retrorsum simul et extrorsum abducens. XVIII. B. 1017sq. pedem extendens. XVIII. B. 1019. 1021. qui indeclinabilem pedis elevationem moliantur. II. 324. pedem retrorsum flectentes. II. 316sq. pedem intorquens. II. 324. pedem retrorsum et extrorsum invertens musculus. XVIII. B. 1017. duo, pedem simul facientes. III. 232. digitos pedis quatuor extendens. II. 320. extensor digitorum pedis. XVIII. B. 1020. ejus situs. III. 233. digitos pedis flectentes. XVIII. B. 1017sq. digitum magnum pedis extrorsum ducens. II. 324. digitum magnum pedis flectens. II. 322. digitum magnum pedis oblique leniter sursum trahens. XVIII. B. 1019. parvum digitum pedis extrorsum abducens. II. 323. XVIII. B. 1021. qui in pede simiae adsunt, in humano autem desiderantur. II. 322sq.

Musculi penis eorumque usus. IV. 222. penis carnis partibus inseruntur, non musculis. IV. 380. *perinaei*. III. 392. transversus perinaei, ejusque usus. III. 392. *pharyngis*. XVIII. B. 962. *plantaris*. XVIII. B. 1016. *platysmamyoides*. III. 917. XVIII. B.

929. *platysmamyoidis* propagatio ad labia (*risorius Santorini*). III. 855.

Musculi pollicem moventes. II. 264. pollicem abducens. XVIII. B. 952. abductor pollicis brevis. II. 265. abductor pollicis longus. II. 264. abductor pollicis situs. III. 108. abductor pollicis. II. 264. XVIII. B. 953. inter pollicem et indicem digitum pollicem adducit ad indicem. III. 93. *popliteus*. II. 325. XVIII. B. 1014. 1023. popliteus flectit genu. III. 259. musculus, qui intra articulationem abditus poplitem incurvat, *Galenus* detexit. XVII. B. 235.

Musculi pronatores. II. 261. III. 102. situs. III. 108. 114. IV. 531. XVIII. B. 988. eorum situs in pronatione. IV. 433. pronatores cur duo sint, et cur absque tendonibus. III. 111. *psosae*. II. 527. XVIII. B. 992. 1001. eorum actio. II. 528. XVIII. B. 1002. situs. XVIII. A. 544. situs est ad columnam vertebrarum. IV. 86. ejus summitates procedunt ad extremas thoracis costas. XVIII. A. 539. *psosae* unde nervos accipiat. II. 854.

Musculi pterygoidei. XVIII. A. 430. XVIII. B. 935. eorum dissectio. II. 439. 441. pterygoidei unde nervos habeant. XVIII. A. 446. *pujendi*. XVIII. B. 998. *γαστρι*, eorum situs. XVIII. A. 533. 540. musculorum, quos rachitas vocant, (dorsales) duplex genus. XVIII. A. 138.

Musculi radii peculiare. II. 261. radii peculiare, per quos supina pronaque manus redditur. II. 261. *respirationi* inservientium anatome. II. 475. respirationi inservientes. II. 495. respirationi dicati cur simul intenduntur in excrementa eliminandi conatibus. IV. 457. musculos ad respirationem facientes *Galenus* demonstravit, nervosque ad eos oriri ex medulla spinali. XIV. 629. *rhomboides*. IV. 139. sartorius. II. 294. III. 259. XVIII. B. 1009.

Musculi scapulam utramque moventes septem sunt. XVIII. B. 938. qui a capite in scapulas inseruntur. XVIII. B. 936. scapulas ad caput trahentes. XVIII. B. 937. basin scapularum ad caput attrahens. XVIII. B. 938. scapularum basin ad occiput retrahentes. II. 450sq. scapulam deorsum et in priora trahens. XVIII. B. 940. scapulam retro abducentes. XVIII. B. 940.

scapulas in priorem cervicis regionem attrahens. II. 471. scapulam in priorem regionem cervicis adducens. XVIII. B. 939. scapulam ad transversas colli partes adducens. XVIII. B. 939. scapulam abducentes ad spinam. IV. 139. musculor., qui retro ad dorsum scapulam abducunt, nervi. IV. 301. scapulam spinam versus trahentes. II. 468. scapulam sursum ducentes. IV. 139. scapulam deorsum trahens. IV. 139. musculos scapulae dissecandi ratio. II. 466. muscoli scapulae unde nervos accipiant. IV. 292. in sinis scapularum situs thoracem dilatans. XVIII. B. 965. scapularum resolvi quomodo possint. II. 679.

Musculi sedis, eorum anatome. II. 584. XVIII. B. 999. sedem claudens. II. 587. XVIII. B. 999. duo oblique (levator ani) sedem sursum trahentes. III. 392. sedis unde habeant venas. II. 814. *sphincter ani* unde sit dictus. XVIII. A. 563. ejus proprius motus. IV. 381. ejus functio. VI. 64. actio et usus. VIII. 404. resolutionis effectus. VIII. 404. resolutionis causae. VIII. 65. *sphincter vesicae*. III. 405. sphincter vesicae voluntarius est. VIII. 404. ejus officium. VI. 65. VIII. 404.

Musculi spinam deorsum flectentes. II. 528. spinam flectentes. XVIII. B. 992. spinam in posteriora recurvantes. XVIII. B. 991. *spinales*. XVIII. B. 991. spinales cur plures. IV. 53sq. spinales fibras cur habeant obliquas, quum sint ipsi recti secundum spinæ longitudinem. IV. 41. spinales culcitra ventriculi sunt, eumque calefaciunt. III. 284. spinales colli, eorum arteriae. IV. 329. spinales unde habeant nervos. II. 849. 853. 854. *sternalis* brutorum describitur. XVIII. B. 989.

Musculi in sterno. II. 496. sternocleidomastoideus. II. 464. XVIII. B. 936sq. ejus actio. XVIII. B. 937. ejus nervi. IV. 293. sternohyoideus et -thyreoideus. XVIII. B. 949. sternohyoideus ex osse hyoideo oritur. III. 591. actio. III. 592. sternothyreoidei. III. 557. usus. III. 559. stylohyoidei ex osse hyoideo proveniunt. III. 592. actio. III. 592. *subclavius*. XVIII. B. 955. subclavius quomodo inveniatur. II. 485. supinator. III. 102. XVIII. B. 983. origo. II. 259. situs. III. 114. supinadores. II. 261. IV. 431. eorum situs in supinatione. IV. 433. supi-

natores cur duo sint et absque tendinibus. III. 111sq. *supraspinatus*, actio. IV. 135. surae non est unus. II. 238. musculorum surae contractio saepe fit in cholera. XVII. B. 783.

Musculi temporales: diversitates in hominibus et variis animalibus. III. 843sq. ejus differentiae utilitas. III. 845sq. temporalis in perfectis simiis plurimum attollitur. II. 534. in homine et simia exiguus. IV. 295. in homine cur parvus. III. 846. 849. temporales *ροπαλτας* Graeci vocant. XI. 261. temporales vocat *Hippocrates* masseteres. II. 422. XVIII. B. 934. masseteres quodammodo sunt. III. 854. quod tendinem ab omnibus reliquis musculis differunt. III. 856. causa hujus rei. III. 857. temporalis cum pterygoideo coalitus. II. 439. situs dignitati eorum maxime respondet. III. 850. insertio in maxillam inferiorem, et actio. III. 852. actio. IV. 438. temporales duos habent motus. IV. 380. maxillam adducunt. II. 421. temporales maxillam sursum trahunt. XVIII. B. 934. ejus capitis situs. IV. 296. unde sensum et motum habeant. VIII. 236. unde nervos accipiant. II. 836. III. 716. IV. 296. temporalis uterque tres accipit nervos. III. 733. temporales cur a diversis conjugationibus nervos accipiant. III. 736. temporalis administratio anatomica. II. 438. 439. 441. cur solus in capitis ossibus abditus. III. 849. laesi convulsiones, febres, soporem et deliria inferunt. III. 849. cur laesi noxam maximam inferant. III. 849. temporalibus affectis sopor fit. VIII. 231. temporalium inflammationes febrem, deliria, spasmos et sopores frequenter inducunt. IX. 406.

Musculi testem sursum trahentes. XVIII. B. 997. *thoracem* contrahentes expirationem efficiunt. VIII. 271. thoracem dilatans. XVIII. B. 963. 965. thoracem dilatantes et contrahentes. XVIII. B. 988. thoracis non omnes eum movent. II. 656. circa thoracem positi. XVIII. A. 538sq. thoracis et abdominis in voce edenda extenduntur. V. 232. thoracis unde nervos accipiant. II. 853. unde venas accipiant. II. 810. thoracem moventium debilitas ex respirationis modo cognoscenda. VIII. 251. thoracis exercitatio spiritus cohibitio est. VI. 152. muscu-

lorum thoracis inflammationis pulsus. IX. 540.

Musculi, qui in *tibia* sunt, quibus et pes et digiti moventur. XVIII. B. 1014. tibiam solam moventes octo sunt. XVIII. B. 1001. tibiae quatuordecim sunt, in orbem circumjecti. XVIII. B. 1014. tibiae anteriores tres ab antiquis accipiebantur, sed sex sunt vel septem. III. 232. tibiae exteriores tres. II. 318sq. in posteriore parte tibiae sex sunt. III. 131. non quinque, ut priores anatomici putabant. III. 132. tibiam attollens sursum et totum extendens ipsius genu articulum. III. 257. tibiam extendentes. XVIII. B. 1011sq. tibiam in externam partem abducens. II. 298. (is cursori erat abruptus. *ibid.*) tibiam extorsor circumvertens. II. 300. XVIII. B. 1010. tibiam introrsum ducens. XVIII. B. 1011. tibiam flectens et ad exteriora invertens. XVIII. B. 1009sq. tibiam ad interiora flectens et sursum attollens (sartorius). XVIII. B. 1009. tibiam retrorsum evolvens. II. 297. tibiae omnium situs, multitudinis et magnitudinis causa. III. 131. tibiam sursum trahens simul et femur flectens. IV. 259. qui tibiam ita figurat, sicut pueri eam statuunt, in palaestris crus invertentes, cum alterum femori crus injiciunt. II. 294. cum femore tibiam retrorsum et introrsum ducens. II. 301. tibiae supertensus antorsum tendinem edit circa magnum digitum affixum. III. 227. qui in tibiam descendunt, in similibus ab illis in homine differentiae. II. 222. quidam in tibiam descendentes in similibus cynocephalis ulterius progrediuntur. II. 222. musculos tibiae dissecandi ratio. II. 315sq.

Musculi, qui sunt ad *tonsillas*, nervos a cerebro accipiunt. IV. 294. *transversi*. VIII. 347. *trapezius*, ejus actio. IV. 139. *triceps*? II. 276. *ulnae* vel tibiae, si inflammatae sint, facile convulsione corripuntur. IX. 415. *accelerator urinae*. III. 406. vesicae cervicis similis orbiculari sedis. II. 587. qui est ad vesicam et anum, officium. IV. 454. instrumenta ejus. IV. 455. collum vesicae constringens. IV. 238. in collo vesicae situs, eamque claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. in collo vesicae, hoc claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. *zygonatici*? XVIII. B. 936.

Muscus, qui in quercubus, piceis populis albus crescit, ejus vires et facultates. XI. 855. qui in cedrinis lignis reperitur, digerit et mollit. XI. 855.

Musica eas novit differentias, quae inter voces acutas et graves sunt. XVIII. A. 215.

MUSTELAE vires et usus. XII. 361. caro arefacta juvat comitiali morbo vexatos. XII. 321. fel, ei substituentum remedium. XIX. 746.

MUSTELI dura carne sunt praediti. VI. 727. mustelorum plures sunt species. VI. 727.

MUSTUM quid. VI. 575. ejus facultates. *ibid.* et seq. ex uvis dulcibus, ad dimias aut tertias partes incoctum, quomodo a melle differat. XIV. 11. ex albo vino eo usque coctum, ut sapa existat, colorem nigrum acquirit. VI. 801. quo diutius in igne versatur, eo tum crassius tum dulcius evadit, et supra modum coctum, amarum. XV. 633. non suo modo, sed et acquisito calore dulce esse videtur. XI. 654. coctum a *Galeno* sapa vocatur. XIII. 45. musti vires. XII. 88. musti qualitates. VI. 804. mustum a quibusdam bibitur ad ventrem deiciendum. VI. 579. stomatici remedia ex eo praeparatio. XII. 925. *Andromachi* stomaticum ex musto. XII. 932. *Critonis* stomaticum. XII. 934.

MUTA sunt animalia, quibus collum deest. III. 611.

MUTATIO ex qualitatum vicissitudine contingit. XV. 30. mutationes qualescunque, potissimum celeres, morborum causae. XVI. 421. crebrae in phrenitide convulsionem indicant. XVI. 564. paulatim fieri debent. XVI. 313. repentinae cavendae sunt. XVII. B. 76.

MUTI quinam dicantur. V. 383. apud *Hippocratem* caro affecti sunt. XVII. B. 788. mutos quosnam *Hippocrates* vocare consueverit. XVIII. A. 87. mutam fieri in febribus bonum signum non est. XV. 831. mutus, si quis subito redditur, venarum interceptiones corpus infestant. IV. 755. mutus evadit homo, si musculi gutturis immobiles redduntur. VIII. 267.

MUTILATIO, definitio. XIV. 757. XIX. 442.

Mu mystrum significat. XIX. 751. 759.

MYABRI seminis facultates medicae. XII. 79.

MYDESIS, definitio. XIV. 770.

MYDRIASIS, definitio. XIV. 775.

XIX. 435. fit ex usu medicamentorum ineptorum. X. 171. in mydriasi exasperare convenit. XVII. A. 901.

Μυδῶσα quid significet. XVIII. B. 455.

MYGALE ad suum ipsius morsum adhibetur. XII. 366.

MYLI ut alimentum commendantur. VI. 729. sale condiuntur. VI. 603. 746.

MYOCEPHALON, definitio. XIV. 774.

XIX. 434. ad myocephalos collyrium *Zoili*. XII. 771.

MYOPES, definitio. XIV. 776.

Myopium efficit humor aqueus crassior. VII. 95.

Myopsis, definitio. XIX. 436.

MYOSOTIS, ejus facultates medicae. XII. 80. herba condensans remedium est. XI. 751.

MYRACOPA ex acoporum cum unguentis temperatura fiunt, nihilo praestantiora, nisi odoris suavitate. XIII. 1009. myracopon bonum. XIII. 1038. aliud. ibid. aliud. XIII. 1039. *Herae*. XIII. 1054. regium ad inveteratos affectus. XIII. 1030.

MYREPSICE est cera unguentaria. XIII. 639.

MYRICA vide **TAMARIX**.

MYRINA, situs ejus in insula Lemno. XII. 173.

MYRMECIA, definitio. XIX. 444. toto genere est praeter naturam. X. 1004. ex solidarum partium mutatione fiunt. XV. 347. cura chirurgica. XIV. 791. cura. X. 1011. myrmeciae quomodo sint discutiendae. XVII. A. 902. myrmecias detrahit batrachium. XI. 849. myrmecias caules *Chamaesyces* teneriores, ut cataplasma admoti, quique ex iis profluit liquor, auferunt. XII. 155. myrmecias ejicit foliorum *Fici* succus. XII. 133. myrmecias ejiciunt grossi crudi. XII. 88. ad myrmecias lacertarum caput. XII. 334. cinis corticis salicis. XI. 892. stercus ovillum. XII. 302. *Tithymalli*. XII. 142.

MYROBALANUS lienem adjuvat. XIV. 228. myrobalano succedanea remedia. XIX. 737. myrobalanus pro meo. XIX. 736.

MYRRHA, ejus vires medicae et usus. XII. 127. in myrrha optima

opocalpason reperitur. XIV. 56. myrrha propter opocalpason ei admixtum lethalem reactionem habet. XIV. 57. cum vino laevigata ad lithargyrum sumtum. XIV. 142. cicatricem inducit. XI. 758. sine morsi siccatur. XVIII. A. 485. myrrhae gutta pro succo balsami. XIX. 738. myrrhae pollen ad sinus curandos. XI. 134. myrrha antidotis alexeteriis additur. XI. 767. myrrha boeotica, vires. XII. 127. liquida calefacit. XI. 520. mur vocata. XIV. 563. troglodytes dicta recte accommodatur antidotis. XIV. 68. a nonnullis vocatur *Minaea*. XIV. 68. ejus notae. XIV. 68. troglodytes, ei substitui potest calamus odoratus. XIX. 743. myrrhae succus pro balsami succo. XIX. 726.

MYRRHIS, ejus radicis facultates medicae. XII. 81.

MYRSINITES est species *tithymalli*. XII. 143. ei succedanea remedia. XIX. 737.

MYRSINOIDES id. q. *Clematis*. XII. 31.

MYRTI folii formam habens sectio quando instituenda. X. 886 sq.

Myrta adstringunt. XI. 441.

Myrti fructus, facultates eorum. VI. 592. fructus acerbus simul et dulcis. XI. 648. myrtorum decoctum ad haemorrhagias. X. 330.

Myrtus, ejus vires in universum. Folia, germina, fructus, succus inter se quoad vires differunt, et quomodo. XII. 81 sq. ad haemorrhagias. X. 330.

MYRSIA hellespontia. VI. 334. ad Istrum. VI. 334. in Mysia elephantias rarissima. XI. 142. in Mysia, vocant Britton, mel attico simile nascitur. XIV. 22. in Mysia Hellespontini vinum gignitur, Sorrentino non ab simile. X. 833.

Mysium e Mysia, quae hellespontia dicitur, senibus conducit. VI. 334.

MYSTAX. XIV. 703. mystacem nasci prohibere, sed male, sanguis vespertilionis dicitur. XII. 258.

MYSTERIUM vocatum remedium *Nicerati*. XIII. 96.

MYSTRUM, significans character. XIX. 751. 759. magnum, parvum, justissimum quantum pendeant. XIX. 779. magnum et parvum. XIX. 770. magnum quot. contineat cyathos. XIX. 760. quot stagias, uncias. XIX. 764. magnum quot acetabula contineat. XIX. 753. 774. parvum acetabulum

continet. XIX. 753. parvum quot continet cochlearia. XIX. 760. veterinariorum. XIX. 773.

in MYTILENA vinum, quod crescit,

antidotis bonum. XIV. 28. ad Mytilenen aqua mineralis ejusque usus. X. 996.

MYTULORUM carnis usus. XII. 322.

N.

N character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

NABRA, Cleopatrae famula. XIV. 235.

NAEVOS in facie quidam Polygonato detergunt. XII. 106.

NANACHUAM fit mentio. XIV. 547.

NAPY, ejus vires medicinales. XII. 85. calidum est. XI. 421. proportionem respondet aëri calido. XI. 528. semen cum vino contritum ad toxicum sumtum. XIV. 140. sylvestris semina optima ex Creta afferuntur. XIV. 61. succedanea ei remedia. XIX. 737.

NAR fluvius in Tiberim prorumpit. VI. 733. et pisces optimos alit. ibid.

NARCE caput obtinet, quibus morbi ex cerebro oriuntur. XV. 222.

NARCISSI bulbi una cum esculentis dati facilem vomitum reddunt. XVI. 143. bulbos vomitum cit. XVIII. A. 484. radices vires. XII. 85.

NARDINUM unguentum quodnam optimum et ubinam paretur. X. 791. olim duntaxat Laodiceae in Asia praestantissimum parabatur. VI. 439. vehementer calefacit. X. 791. curiose factum ad alvi fluxum. X. 572. ad ventrem roborandum. VI. 426.

NARDUS celtica, ejus vires. XII. 85. ex nardo celtica medicamentum ad hepaticos. XIII. 209. nardus indica etiam spica nardi vocatur. XIV. 73. indica pro sylvestri et celtica pro indica. XIX. 737. nardus montana, et thylacitis et pyritis vocata, ejus vires. XII. 85. nardus ompha. XIV. 74. nardus optima adstringendi vim habet. X. 573. nardo sylvestri succedit nardus indica. XIX. 737. nardus syriaca, ei succedanea remedia. XIX. 737.

Nardi spica, ejus radices vires. XII. 84. valentior est vocata Indica, quae nigrior est quam Syriaca vocata. XII. 85. nardi spica pro nitro rubro. XIX. 737.

NARES quales partes. XIV. 702. cur multis foraminulis pertusae. III. 649sq. ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessariae. XVI. 204. ad vocem articulatam contribuant. VIII. 272. nervosae et cartilagineae sunt odorum participes. XIX. 359. respirationi serviunt. XIV. 713. perforationis in os utilitas. III. 888sq. acutae aliis sane lethalia symptomata, aliis secundum naturam. I. 178. acutae in tabidis fiunt. VII. 30. si ex palato fracturam accipiunt, simae evadunt et insanabiles. XIV. 792. fractae non recte possunt restitui. XIV. 792. penis proratio sternutationis causa. XVIII. A. 158. expurgans remedium. XIV. 518. humectat balneum. XV. 719. quibus humidiores, ii morbosiores sunt valetudine, et contra. XVIII. A. 9. ad excrescentem in iis carnem remedia. XII. 687. ad ea, quae in nares illabuntur. XII. 688. *Heracleidae* ad eruptiones ex illis praecepta. XII. 689. *Asclepiadae*. XII. 693. *Andromachi*. XII. 695. *Aphrodae*. ibid. per Nares ad cerebri ventriculum viam esse demonstratur. II. 867sq. per nares purgatur cerebrum. VI. 73. X. 527. XVI. 126. per nares, quae excernuntur, concoctionis, quae in cerebro fit, signum sunt. XVII. A. 140. per nares purgatur caput. XV. 323. per nares, quae caput purgant, ea sputa evacuant. XVI. 168. per nares caput purgantia remedia quae. XVI. 147. per nares purgantia remedia errhina vocantur. XI. 769. per nares derivatur fluxio per oculos et aures. X. 316. per nares derivantur, quae per oculos, aures et palatum fluunt. XVI. 151. per nares quae educuntur, eorum sunt indicia, quae in cerebro concoquuntur. XVI. 248. per nares puris, sanguinis aut aquae eruptio capitis dolorem vehementem sol-

vit. XVIII. A. 20. per nares materiam extrahentia remedia. XIV. 402. per eas sanguinem ducit radix Crocodilii. XII. 48.

Narium choanae, usus. III. 889. num membrana nasum vestiens odoratus organon. II. 858. 863. membrana unde nervos habeat. II. 860 sq. membrana interna a trigemino nervos accipit. III. 744. nervorum ei tributorum decursus. III. 747. membrana interna inflammata odoratum et respirationem impedit. VII. 107. generatio ejus est a crassa meninge. III. 747. alae. II. 750. XIV. 702. cur cartilaginosaе et mobiles. III. 918. alas movens musculus. II. 435. III. 919. alae, quae cum superiore labio coeunt, contrahuntur, nullum ad hoc musculum sortitae. II. 435. musculi cur parvos et minus duros nervos accipiant. III. 733. septum. II. 859. XIV. 702. septum palato nititur. XVII. A. 824.

Narium affectiones quales dentur. XII. 678. ad narium affectiones remedia parabilia. XIV. 336 sq. 415. narium morbi. XIV. 778. ad narium extuberationes omnes Scribonii Largi compositio. XII. 683. narium foetor ut symptoma. VII. 75. ad narium foetorem. XIV. 416. ad narium foetidos odores remedia parabilia. XIV. 517. ad narium foetorem *Apollonii* praecepta. XII. 686. narium gravitatis sensus causa. XVI. 554. narium humiditas quomodo oriatur. XVI. 217. humiditas cur senibus familiaris. XVII. B. 651. humiditas viris familiaris. V. 696. humor excrementis in cerebro collectis accidit. XVII. B. 239. meatus inflammati aut obstructi respirationem per os necessariam reddunt. III. 890. meatus subungentis tunicae duplex usus. III. 920. meatibus obstructis odoratus aboletur. V. 634. ad narium interiores phlegmonas remedia parabilia. XIV. 417. ad narium phlegmonen aloë. XI. 822.

Narium polypi, unde generentur. VII. 732. phlegmonodes sunt et humidi. ibid. definitio. XII. 681. narium polypus s. sarcoma, definitio, et unde nomen habeat. XIX. 439. narium polypi vocem laedunt. VIII. 272. medicamenta contra eos in usum vocanda. XIV. 337. 415. 417. ad narium polypos *Antipatri* compositio. XII. 684. *Antonii Musae*, *Charixenis*. XII. 685. *Archigenis* et *Asclepiadis* ad

eos remedia. XII. 681. *Lamponis*. XII. 682. *Philoxeni*. XII. 684. narium ulcera curandi ratio. XII. 680. XIV. 416. 417. remedia ad ea. XII. 685. *Diogenis*. XII. 686. *Apollonii*. ibid. ulcera sanat medicamentum *Machaerionis*. XIII. 797. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829. pastillus *Threpti*. XIII. 828.

Naribus inflammatis humor tenuis destillat. XVIII. B. 183. frigidum mordax est. XI. 621. de naribus stillatio (sanguinis) in febre ard. malum. XVII. A. 691. de naribus sanguinis stillatio semper malum signum est. XV. 842. de naribus stillatio in phrenitide malum signum. XVI. 500. ex naribus erumpentem sanguinem *Lysimachios* reprimit, emplastrum modo illata. XII. 64. de naribus sanguinem extrahentia remedia parabilia. XIV. 416. (conf. *Epistaxis*.) de naribus purgat succus anagallidis. XI. 829. anemone. XI. 831.

Ναστόν quid significet. VIII. 931. *Nasturtium* opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidum est. XI. 421. natura vitiosum est. XV. 365. pravam est edulium. VII. 285. nasturtii seminis qualitates et vires. XII. 11. ejusdem causticae facultatis est atque napy, et in iisdem adhibetur morbis. XII. 12. herbae facultates. XII. 12. semen pro napy. XIX. 737. semen pro thapsia. XIX. 750. adversus meconium. XIV. 138. nasturtium pro sinapi. XIX. 742.

Nasus num sit odoratus instrumentum. II. 857 sq. quibusdam semita odorum videtur. II. 858. primum respirationis instrumentum. III. 891. elephanti proboscis est. IV. 349. ad alas tantum carnosus. XVIII. B. 28. septum habet et duo foramina, alterum ad os, alterum ad cerebrum. II. 859. quomodo deorsum trahatur. XVIII. B. 932. nervos molles habet. IV. 275. acutus qualis dicatur, ejusque causae. XVIII. B. 28. acutus in morbis malum signum. XVIII. B. 25. acutus sub quibusnam conditionibus accidat. XVIII. B. 25. aduncus non utique sicci temperamenti signum. I. 636. medius iis considit, quibus os a palato discessit. XVII. A. 823. si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. perversus in febre lethale signum. XVII. B. 729. restitui potest. X. 1014. si-

mus. XVIII. B. 728. sinus efficitur, quibus os perditur, unde dentes proveniunt. XVII. A. 823. sinus fit in elephantiasi. VII. 29.

Nasi situs et partes. XIV. 702. alae. II. 750. XIV. 702. alae cartilagineae cur sint, et simul moveri oporteat. III. 918. alae qua ratione contrahantur. XVIII. B. 931. alas moventes musculi. III. 919. XVIII. B. 931. alas dilatantes musculi. XVIII. B. 931. nervi ad eas pervenientes. III. 920.

Nasi ossa. II. 750. ossa tenuissima sunt. III. 931. pars sima. XVIII. B. 728. morbi, qui meatum obstruunt, odoratum vitiant. VII. 106. nasus vehementer contusus spiritus viam obstruit. VII. 106. nasi contusiones, deligandi ratio in iis adhibenda. XVIII. A. 468. habitus non temperamenti totius corporis indicium. I. 636. humectationis consideratio necessaria in morbis. XVI. 195. nasus varias fracturas patitur. XVIII. A. 464. nasi ossium fracturas reponendi et curandi ratio. XVIII. A. 475sq. fracturae decem diebus sanescunt. XVIII. A. 477. fracturas deligandi ratio. XVIII. A. 465sq. nasi perversio et distorsio quando fiant. XVIII. B. 817. naso acuto qui sunt, fulvi, et oculis pravis pravi. XVII. A. 468.

NATES, definitio. XIV. 707. cerebri. II. 729. III. 677. earum cum vermibus communium. III. 682. femoris. II. 773. nates constituentes musculi quomodo in simia et homine sese habeant. IV. 252.

NATI utrique parenti circa partes aliquas similes. IV. 628.

NATURA, definitio. XVI. 423. definitio secundum varios philosophos. XIX. 246. definitiones variae. XIX. 371. *Platonis* definitio. XV. 4sq. *Hippocrates* pro temperatura habet. XVI. 423. sagax, justa, artificiosa, animaliumque provida ac consultrix. III. 379. artifex. XV. 306. omni tempore in animali admirabilia commenta machinatur. XV. 311. quomodo in conformandis suis operibus procedat. II. 82sq. acquisita consuetudo est. IV. 452. qua ratione curaverit, ut partes tueantur. III. 118. rationis medicinae initium. XIV. 677. morborum medica. XV. 310. XVII. B. 223. 224sq. mortalis est. XIX. 171. percalida aestivo tempore extenuatur,

XVII. B. 193. quibusnam viribus sanitatem conservet, et aegro sanitatem restituat. XVII. B. 228. quibus alteratur et corrumpitur, dolores fiunt. VII. 115. 620. secundum naturam quid dicatur. V. 507. de natura humana ulterius progredi quam ad medicinam spectat, non conducit. XV. 17.

Naturae nomen apud *Hippocratem* multa significat. XV. 570. actiones quae. XIV. 726. animantis tria sunt opera et tres actiones. XV. 229. opera omnibus sunt perspicua. IV. 361. opera sunt alii et augeri. XV. 225. operum omnium causam habet *Hippocrates* calorem, *Plato* ignem. V. 702. opera, dum in utero fingitur animal, et ubi editum, quae. II. 10. vis potentior arte. XVII. B. 223. 235. animalibus vias et impetus ad agendum docet. XVII. B. 223. inerudita congruentia facit. XVII. B. 236. minister medicus ab *Hippocrate* dicitur. XV. 309. XVI. 35. inimicum omne nimium. XVII. B. 556. quid in morbis affectionibus ad animalis salutem moliat. XVII. B. 238. providentia in urinae secretionem, alvi dejectionem aliisque functionibus. XVII. B. 242sq. omnium non edoctae. XV. 403. quaedam ad aestatem, aliae ad hiemem bene aut male sunt affectae. XVI. 422sq. humidae et frigidae optime ad aestatem sunt comparatae. XVI. 423. calidae et siccae ad hiemem se optime habent. XVI. 423. frigidae et humidae male hieme se habent. XVI. 424. quatenus calidae dicantur. XVII. A. 188. percalidae secundum *Hippocratem* quae. XVII. B. 172. regionum in eas influxus. XVI. 424. quaedam aestate, aliae hieme bene aut male se habent. XVII. B. 565.

Naturarum in animalibus differentia. IV. 160. aliae ad aestatem, aliae ad hiemem bene aut male comparatae sunt. XVII. A. 31.

Naturis vitiosis cutis stipatio plurimum incommoda. X. 584.

NATURALIA, quae sint secundum *Aristotelem*. XIX. 246. ut naturalia mulierum in concubitu non humescant. XIV. 485. naturalium ulcera curat medicamentum *Machaerionis*. XIII. 797. naturalibus impenenda remedia. XIV. 485.

NAUCRATITAE collyrium. XII. 764.

NAUPLIUS Euboicus. XIII. 270.

NAUPLION *Euboicum* cur pyrethrum vocetur. XIII. 270.

NAUSEA, definitio. II. 193. nauseae facultatis excretrici depravati motus sunt. VII. 217. nauseam Iones *ναυτία* vocant. XVIII. B. 459. nausea olim vocabatur ventriculi subversio. XIII. 122. vomitum praecedit. VII. 173. unde fiat. XVI. 766. nauseae oris ventriculi affectiones sunt. VIII. 343. nauseam patiuntur, quibus flava bilis abundat. VII. 577. nauseam concitat cerebrum comestum. VI. 676. nauseae causa humorum redundantia. XVI. 115. nauseam provocat ossium medulla. VI. 677. nauseae invalidentis febris signa. XIX. 514. nausea comitatur stercoris collectionem in jejuno et tenuibus intestinis. XVI. 146. pulsus conditio in nausea. XI. 198. ad nauseam remedia. XIV. 369. 450. ad nauseam theriaca. XIV. 271.

Nauseabundi sunt, quibus ventris os pravis humoribus mordetur. XVI. 665.

Navolwais ab *Hippocrate* usurpatur de venis sanguinem fundentibus. XVIII. B. 459.

NAVES speculis ab *Archimede* accensae. I. 657. navium rudentes Graeci *ναῦλα* vocant. XVIII. A. 767.

Navigatio vomitum cit. XVII. B. 674.

NAXIAE cotis ramentum mammas virginibus suo tempore prohibet tumescere. XII. 206.

Ναυπηγός apud *Hipp.* quid significet. XVI. 533.

NEAPOLITAE acoponi. XIII. 1020. acopon, quod *Agrippae* compositum fuit. XIII. 1030. emplastrum asianum. XIII. 938. collyrium ex cornu cervi. XII. 763. siccum remedium ad columellam laxatam et tumentem. XII. 986. remedia ad dolores et fluxum oculorum. XII. 746. remedium ad maximas epiphoras, maxime in oculis, qui aegre rigantur et subalbescant circa inflammationes, ut simile quiddam chemosi appareat. XII. 752. malagma aromaticum. XIII. 183. pastillus. XIII. 86. ophanjon ad maximas epiphoras et doloris molestias. XII. 755. Sphragis. XII. 751.

NEAPOLITANI malagma. XIII. 976. pastillus. XIII. 825.

a *NEARCHO* laudata antidotus hepatica. XIII. 204.

NEBULA ad terram defluens, ros vocatur. XVII. A. 45. nebulam quae nam anni tempora gignant. VII. 240. nebula quinam sit oculi morbus. XIV. 411. ejus cura. XIV. 411. 412. per nebulam quasi videmus, si cornea humidior et crassior fuerit. VII. 99. nebulae in urina albae bonae sunt, nigrae autem malae. V. 142. 143.

NECESSITAS, de ea philosophorum sententiae. XIX. 261. necessitatis essentia. XIX. 261.

NECHEPSOS rex memorat in IV. et X. libro, nonnullos laspin annulis inscribere, in eo scalpere draconem radices habentem, et sic ad os ventriculi admoveere. XII. 207.

NECROSIS post fracturas ossium cur fiat. X. 433.

NECTAREA antidotus ad hepaticos et ictericos. XIII. 203.

NECTARIUM medicamentum ocularium. XII. 773. nectarium *Marci* ad ophthalmiam, illationem fluxus tenuis, chemosin, tumores, pellicularum eminentias et palpebras crassas. XII. 750.

NEONATUS instinctu quodam ductus papillas mammarum arripit et sugit. IV. 249sq. neonati nutrimentum lac est. IV. 249. ejus coctus ad eum succum capessendum. IV. 249.

NEPETA aquas vitiat. XVI. 363. romanis calamintha est. XIV. 43. mentes provocat. XI. 304.

NEPHELION, definitio. XIV. 773. XIX. 434.

NEPHRITIS, definitio. XIX. 424. proprie vocatur lithiasis. XIX. 646. morbus virilis. V. 696. longi temporis habet principium. IX. 561. causa dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. fit ex succis crassis. VI. 814. urinae conditio. VIII. 385. urina alba et tenuis quid indicet. XIX. 577. eam significat secundum *Hippocratem* urina bullosa. XVIII. A. 135. bullae innatantes urinae morbum longum significant. XIX. 613. a calculo quomodo a colica distinguatur. VIII. 390. in nephritide calculi quomodo oriantur. XIII. 993.

Nephritis, curandi ratio. XIX. 661. incurabilis in senibus. XVII. B. 539. nephritides cur sint alias insolubiles, alias aegre solubiles. X. 917. qualis vena sit in ea secunda. XIX. 523. in nephritide vena secunda, quae in poplite est. XI. 303. ad nephritidem stercus columbinum. XII. 303. Iso-

theos dicta confectio. XIII. 66. Symphytum petraeum et cur. XII. 134.

NEPHRITICAE compositiones, quae nam et quomodo inter se differant. XIII. 321. sq. quae ab *Andromacho* conscriptae sunt. XIII. 322. compositiones ab *Asclepiade* conscriptae. XIII. 326. *Antonii Musae*. XIII. 326.

NEPHRITICI dolores quomodo a colicis distinguantur. VIII. 385. post ficum esum multas arenulas excernunt. VI. 571. nephriticus affectus in *Antipatro* curatus theriaca. XIV. 218. ad nephriticos anodyna potio. XIII. 95. athanasia antidotus. XIII. 203. *Biennitae* antidotus. XIII. 330. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotus ex lapidibus ut *Mithridates*. XIII. 330. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. compositio ut *Apollonius*. XIII. 326. succus caulis et seminis *Crocodilii*. XII. 47. diasmyron *apollonion*. XIII. 967. commendantur carnes erinacei terrestres. XII. 321. nephriticis haemorrhoides salubres. XVIII. A. 21. ad nephriticos *Macedonis* compositio. XIII. 324. *Onesidemi* compositio. XIII. 327. potio. XIII. 205. theriaca. XIV. 304.

NERIUM s. *Rhododaphne*, vires ejus medicae et noxae. XII. 86.

NERVOSA laedit oxymeli immodice datum. X. 766. corpora quae. XVII. B. 783.

Nervosae partes, quum multum excrementi genuerint, humoris lenti causae sunt. X. 880.

Nervifica facultas. II. 13.

NERVI nervorum anatomem primi post *Hippocratem* scripserunt *Eudemus* et *Herophilus*. VIII. 212. nervorum dissectionem pinguedo obscurat. II. 426. definitio. II. 233. IV. 369. V. 204. definitio, tres differentiae. XIX. 366. in macilentis magis sunt conspicui quam in obes. II. 352. a nervis quomodo differant ligamenta. III. 47. antiquis tendines sunt. III. 47. XIII. 575. quidam et nervos proprie dictos et tendines ita vocant. XVII. A. 804. animae domicilium. XIX. 169. ex calido, frigido, sicco et humido compositi sunt. XV. 54. nervus cerebri pars est. V. 642. nervi habentis similes sunt. IV. 469. sensu praediti sunt. IV. 374. nervus pars similis est. XVI. 33. nervus cur totus vocetur. IV. 369.

Nervi structura. IV. 369. substantia cerebro respondet. V. 621. cerebrum substantia est nervis simillimum. III. 636. sed mollius. III. 637. substantia eadem, quae cerebri. IV. 680. quisque e cerebro ortus triplici praeditus est substantia. V. 602. nervus omnis exacte tenuis. V. 203. nervorum medullam ex cerebro proficisci jam *Erasistratus* novit. V. 602. nervus omnis exsanguis est et frigidus. I. 568. nervi, si in naturali habitu sunt, exsanguis existunt. V. 135. exsanguis sunt, in statu normali. XV. 258. exsanguis sunt, et quia frigidi facile a refrigerantibus medicamentis afficiuntur. XV. 694. sanguinis expertes duri, et frigidi. XVI. 33.

Nervi: species eorum duae. XIV. 710. tria genera accipiebant veteres, et quae. II. 739. tria genera: sensitivi, colligantes, tendinosi. V. 205. XV. 257. voluntarii qui dicantur. XV. 257. qui ex ossibus oriuntur, ligamenta vocantur. XV. 257. qui ex musculis oriuntur, tendines vocantur. XV. 257. genera tria: molles, duri et medii inter utrosque. III. 740. duri ad motus optime sunt comparati. II. 613. III. 740. molles sensifici sunt. II. 613. III. 741. qui medium tenent inter molles et duos, motorii quidem sunt, sed multum a durorum actione recedunt. III. 741. a cerebro producti quales sint. XIX. 366. ex ossibus producti (ligamenta) quales. XIX. 367. a musculo orti quales. XIX. 367. nervi num dentur sensorii et motorii. II. 613. molles ad sensum aptiores. II. 613. duri ad motum aptiores. II. 613. motorii omnes sensus tactus sunt participes. V. 622. sensorii proprie qui dicantur. V. 621. sensorii molliores reliquis sunt. V. 621. 622. sensorii, quantum a cerebri natura recedunt, tantum etiam ab ipsius facultate. V. 621.

Nervi partibus pro natura sua, situ et actionibus sunt impertiti. IV. 272. et sensui et motui prospiciunt. IV. 270. nervos quatenam partes acceperint molles, quae duos, quaeque utrumque genus. IV. 270. quantum habent mollitiei, tantum et sensus habent. IV. 6. imbecillior est, quam ut artum movere posset. IV. 6. nervi alimentum quale praebeant. XV. 258. minus alunt. VI. 671. elixati

aut putrescentes quomodo mutantur. XV. 258. nervus nullus in ossa, cartilagine, ligamenta, glandulas abit. IV. 268.

Nervi: origo eorum. V. 188. principium cerebrum. II. 834, III. 242. IV. 11. V. 210. 522. origo non cerebri membranae, quod putabat *Erasistratus*, sed cerebrum ipsum. V. 602. principia *Erasistrati* sectatores statuunt meningas. XVIII. A. 86. principium ubi est, ibi animae principatus. V. 649. nervi omnes aut ex cerebro aut in medulla spinali oriuntur. X. 408. mediorum principium ibi est, ubi cerebrum et spinalis medulla conjunguntur. III. 741. nervos esse arteriarum propagines *Praxagoras* statuebat. V. 188. reprehenditur. V. 189. nervorum principium quidam cor esse statuebant. V. 187. VIII. 168. origo non cor. IV. 674. nervos a corde oriri refutatur. V. 200. scopi naturae tres in eorum distributione. III. 378. IV. 203. per carnes disseminati eas musculos efficiunt. III. 61. nervorum in musculis finis. IV. 371. 375.

Nervi unde generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 337. nervorum foetus origo. IV. 540. nervi non solum magni in alto partes multas corporis permeant, sed in cutem quoque solam distributorum radices sunt. XIII. 608. nervorum nutrimentum. II. 212. alimentum secundum *Erasistratum*. V. 134. nervi quomodo nutriantur. II. 96. nervus in se venas arteriasque habet. II. 96.

Nervi, eorum proprietates. V. 203. omnes consistentia sunt duriores. III. 638. nervorum mixtio (anastomosis) in quibusnam locum habeat. IV. 305. nervi etiam quandam spiritum continent; utrum hic sit connatus, an e cerebro effluat. V. 611. nervorum functione. III. 45. V. 204. motus musculorum sunt auctores. VII. 586. nervi non, sed animae movere est. VII. 606. nervi cur non palpitent. VII. 594. nervis frigidum inimicum. XVII. B. 803. nervi organorum nutritionis cur parvi. III. 380. organorum sensoriorum et motuum cur magni. III. 378 sq.

Nervorum conjugatio prima (nervi optici) e cerebro. II. 832 sq. III. 722. secunda conjugatio (oculorum motorum). II. 833 sq. III. 722. tertia conjugatio (trigeminus). II. 834. III.

715 sq. 722. tertiae conjugationis origo. III. 722. nervi tertiae conjugationis multifarie finduntur. II. 835. tertiae conjugationis quibusnam partibus ramos exhibeant. III. 744. tertiae conjugationis omnibus musculis faciei nervos impertiunt. III. 864. tertiae conjugationis et tactui et gustui prospiciunt. VIII. 229. tertiae conjugationis se inserunt in linguae tunica. VIII. 233. quarta conjugatio (abducens). II. 834. quartae conjugationis origo et decursus. III. 722. quinta conjugatio *Marini* (acusticus et facialis). II. 835. brevis ejusdem descriptio. III. 723. sexta conjugatio (glossopharyngeus, vagus, accessorius). II. 837. 841. origo. III. 724. et decursus. III. 727. nervi sextae et septimae conjugationis ab initio arcte sibi adherent, eademque membrana sunt inclusi. III. 729. 731. septima conjugatio (hypoglossus). II. 837. septimae conjugationis origo et decursus. III. 732. septimae conjugationis in linguae musculos abit. VIII. 233. septimae conjugationis motui linguae praesunt. VIII. 229. accessorius a *Galeno* in sexta conjugatione subintelligitur. II. 839.

Nervi singuli: acusticus s. auditorius. II. 838. acustici qua ratione a potentiis nocivis externis a natura sint incolumes redditi. III. 645 sq. cur duriores sint, quam actioni ipsi conveniat. III. 546. acusticus laesus causa surditatis. XVI. 191. in artubus neutra in parte, qui intra peritoneum alterutra ex parte spatia habent. XVI. 157. auris externae sunt exigui. IV. 296. brachiales. II. 851. V. 193. brachii unde oriuntur. XVIII. A. 380. cutanei brachii. II. 356. 852. brachii dissecandi ratio. II. 354 sq. 359. nervum carnosum quidam penis colem vocant. XVII. A. 805. prope arterias carotides (vagi) affecti, animal mutum reddunt. II. 675. nervorum cerebralium inter se anastomoses. II. 839 sq.

Nervi cervicales, rami anteriores. IV. 295 sq. rami posteriores. IV. 298. cervicales, eorumque in plexum brachialem conjunctio. V. 193. e medulla spinali originem habentium conjugationis primae egressus et distributio. II. 844. conjugatio prima magna in animalibus serratos dentes habentibus et cornigeris. II. 845. nervi primae

conjugationis parvi sunt in similibus. II. 845. nervi secundae conjugationis. II. 845. eorum origo et decursus. IV. 97sq. cervicalis secundus cur capiti ramos impertiatur, nec primus. IV. 97. nervi cervicales secundae conjugationis sese conjungunt cum prima et tertia cerebri. II. 846. nervi tertiae conjugationis. II. 846. eorum origo et decursus. IV. 99. quartae conjugationis. II. 850. IV. 99. quintae conjugationis. II. 850. IV. 99. sextae conjugationis. IV. 100. septimae et octavae. II. 851. sextae. IV. 100. septimae et octavae. IV. 101.

Nervi colli, dissectio. II. 426. colligantes ligamenta sunt. VIII. 168. nervus conglobatus (sympathicus). IV. 290. copulativi a multis ligamentis vocantur. XVII. B. 134. nervus nullus cor videtur aggredi. III. 500. et cur. III. 501. multos nervos cor habet. V. 200.

Nervi crurales. II. 400. 854. cruralis ejusque rami. IV. 312. ad crura tendentes unde oriuntur. XVIII. A. 543. 648. in cruribus decursus. IV. 307.

Nervi cubiti subcutanei. II. 364. profundi. II. 366. nervorum reliquiae, qui dentibus nervos tribuerunt, per foramina mentalia exeunt. II. 432. nervi diaphragmatis. IV. 468. diaphragmatis origo. II. 692. VIII. 241. ad diaphragma euntibus sectis ejus actio aboletur. II. 678.

Nervi digitorum manus. II. 372. qui ad parvum digitum venit, decursus. IV. 306. latissimi dorsi musculi. IV. 302. duri et molles. XV. 257. duri sensum efficere nequeunt. III. 725. durorum principium medulla spinalis. III. 724. 741. XV. 257. duris indigent partes motu voluntario praeditae. III. 633. durissimi cur in extremitatibus esse debeant. III. 726. nervus facialis. II. 838. ejus cum trigemino anastomoses. ibid. facialis conjunctio cum trigemino. III. 738. facialis cur flexuoso illo cursu sit praeditus per canalem Fallopii. III. 737.

Nervi femoris. II. 398. genitalium unde oriuntur. IV. 203. glossopharyngeus ad sextam conjugationem pertinet. II. 839. glottidis musculorum origo. III. 575. ad glottidem claudentes musculos. III. 563. 575. ad musculos eam aperientes. III. 569. 575. gustatorius a quibusdam tertia

conjugatio (trigeminus) vocatur. II. 837. ad hepar, frenes, lienem nulli adeunt. III. 500. hepatis dati, num sint sensus expertes. III. 300. minimum cur hepar acceperit. III. 308. 382. qui portae hepatis inseruntur, exiles sunt. VII. 531. illigantes qui. XVIII. A. 735. infraorbitalis decursus, ejusque usus. III. 719.

Nervi intercostales. II. 853. origo et decursus. IV. 104. IV. 469. V. 190. XVIII. A. 573. intercostales dissecandi ratio. II. 667. intercostalium laesionis in vocem effectus. II. 675. nervorum, qui ad intestina imi ventris perveniunt, origo. IV. 290. ischiadicus. II. 402. ischiadici decursus tutus. IV. 308. ejus in poplite divisio. IV. 309.

Nervi laryngis. IV. 278sq. laryngis a vago oriundi. III. 577. ligantes, ligamenta sunt. IV. 215. ligatorios vocare solent medici ligamenta. XIII. 163. linguae. XIV. 712. origo et in lingua distributio. III. 635. ad linguam pervenientes, origo et decursus. IV. 294. in lingua distributio. III. 735. eorum decursus causa. III. 715. linguae cur ex posteriore cerebri parte oriuntur. III. 713sq. principium eorum duplex. III. 714. eos habere altissimam originem, et commodum decursum demonstratur. III. 734. linguae cur molliores. III. 547. radicem linguae adeuntes. IV. 294.

Nervi lumbales. II. 854. lumbares et sacrales. IV. 109sq. manus. IV. 306. manus unde originem habeant. XVII. A. 380. 489. ad maxillam inferiorem et superiorem decursus, et ejus causa. III. 716. e medulla spinali sexaginta sunt. V. 645. horum structura similis eorum, qui a cerebro veniunt. V. 645. medullae spinalis partim anteriores sunt, partim posteriores. XVIII. A. 533. ex medulla spinali oriundi ad anteriorem vertebrarum partem procedunt. XVIII. A. 533. e medulla spinali per foramina intervertebralia oriuntium situs tutus. IV. 85. 87sq. mollem cur sensoria postulent. III. 633. mollis in progressu durior, et sic motorius fieri potest. III. 741. molles vocantur illi tertiae conjugationis. II. 834. VIII. 233. mollium cerebrum est principium. III. 741. XV. 257. molles in humiditate et siccitate mediam natu-

ram obtinent non autem in caliditate et frigidity. I. 569. musculorum scapulam ad dorsum abducentium; IV. 301. musculorum scapulae. IV. 292. sternocleidomastoidei. IV. 293. musculorum ad epomida brachium attolentium; IV. 304. qui ad tunicam, quae nares intus subungit, tendunt, decursus. III. 747. obturatorius. II. 401. occipitalis magnus ex secundo nervorum cervicalium oritur. IV. 97. qui ad oculos pertinent, cerebro quodammodo densiores non autem duriores sunt. III. 639. oculi soli sensibiles meatus in se ipsis habere apparent. III. 639. oculum motui origo. III. 638. oculi, duri nervi in musculos inseruntur, alii in humorem crystallinum. III. 635. nervi musculis oculi inservientes. II. 833. nervos musculis oculi insertos jam *Pelops* novit. V. 530.

Nervi optici: *Herophilus* eos meatus vocat. VII. 89. VIII. 219. *Herophilus* et *Eudemus* meatus vocant. XIX. 30. pori etiam vocantur. III. 639. *Herophilus* poros vocavit. III. 813. cur quidam eos non nervos sed meatus vocent. II. 833. optici cur crassiores quam illi linguae. II. 861. optici meatus habent sensibiles. IV. 275. ad cerebri ventriculorum pertingunt. IV. 275. qua de causa sint comparati. III. 647. intus sensibiles meatus habent. II. 833. optici e ventriculis anterioribus oriuntur. II. 832. aliis nervis sunt molliores. II. 832. optici molliores longe sunt motorii. III. 717. optici cur non a cerebro eodem in loco oriuntur, et cur deinde coeant. III. 831. diversorum auctorum circa hanc rem theoriae. III. 833sq. *Galenus* ipsius theoria. III. 836. foramen manifestum habent, per quod splendidus fertur spiritus. V. 612sq. origo ejus est, ubi ventriculi anteriores in obliquum distorquentur. V. 613. optici cerebro in omnibus respondent. V. 622. inter cerebrum et oculum medii sunt. V. 622. interiorē partem molliorem, exteriorē duriorē habent. V. 622. cur omnium sint maximi. V. 622. nervi optici ad oculum decursus. III. 642. cur non recta via ad oculos procedant, sed conjungantur antea, et dein iterum diducantur. III. 813. decussationem negat *Galenus*. III. 814. in oculo expansio. II. 833. V. 624. quae etiam vo-

catur tunica retiformis. V. 624. optici axin oculorum constituunt. III. 828. retina inde oritur. III. 639. eorum causa oculus factus. III. 717sq. optici abruptio. XIV. 776. male affectus visum laedit. VII. 86. opticus ullo modo affectus, visum turbat. VIII. 218. optici meatus obstructos esse unde colligi possit. V. 615.

Nervi pedis. II. 404. IV. 309. pericardii. III. 500. peroneus. IV. 309. phrenici. II. 850. phrenici origo ex cervicalibus. IV. 102. causa. IV. 103. phrenici curni ex ipso cerebro ortum duxerint. IV. 118. neque ex thorace. ibid. recurrentis vagi descriptio. III. 578sq. IV. 282. differentiae in decursu in dextro et sinistro latere. IV. 283. 286. ejusque diversitatis causa. ibid. et 284. 285. recurrentes ex vocalibus sunt praecipui. VIII. 267. originem habent ex sexta conjugatione. VIII. 267sq. dissectionis eorum in vocem effectus. VIII. 268. dextri et sinistri diversitates. III. 583. recurrentis vagi ulterior consideratio. III. 581sq. recurrentes in operatione aliqua strumae distracti, mutum reddiderunt puerulum. VIII. 55. recurrentibus vehementer refrigeratis aliquando vox plane perditā est. VIII. 54. recurrentes ubi affecti sunt, vocem intercepti. VIII. 53.

Nervi renum. III. 377. nervus nullus ex utero ad secundinas transit. VI. 557. spinales, locorum, unde e medulla spinali procedunt, tota compositio. IV. 60. spinales colli quo pacto natura justissime distribuerit. IV. 295. spinales thoracici. II. 851. stomachi unde veniant. XVII. A. 520. sympathicus commemoratur. IV. 290. temporalis. III. 716. thoracis. IV. 303. thoracis ex medulla spinali oriuntur. XIV. 629. tibiae. II. 403. tibialis. IV. 309. ad tonsillae musculum accedentes, e cerebro veniunt. IV. 294. trigeminus (tertia conjugatio). II. 834. quinti paris (trigemini) brevis descriptio. III. 716sq. trigeminum jam *Pelops* cognovisse videtur. V. 530. trochlearis (quarta conjugatio). II. 834. vagus ad sextam conjugationem pertinet. II. 839. vagi decursus describitur. III. 577. vagi ramus recurrens vid. *Nerv. recurrens*. — rami nervi vagi ad ventriculū etc. IV. 289sq. ventriculi. III. 277. ventriculi per thoracem decursus. III. 431. naturae so-

lertia in decursu nervorum ventriculi, ne laedantur. III. 728.

Nervi vesicae felleae. III. 375. vesicae urinariae e medulla spinali veniunt. III. 374. nervos magnos cur vesica urinaria acceperit. III. 384. nervi vocales quosnam vocet *Galenus*. VIII. 53. nervis vocalibus incisus aut laqueo interceptis guttur resolvitur. VIII. 53.

Nervorum morbi: nervos laedit acetum. XV. 694. nervos facile replet vinum. XVII. B. 787. nervi parte medullari dissecta, sensus et motus perit membri, in quod descendebat. IV. 646. nervus evacuationem nullam exigit. XV. 258. glutinoso et frigido humore repleti saepe convelluntur. XV. 258. non omnes eorum affectus eos indignant. VIII. 95. nervis frigidum inimicum. XIII. 565. nervis nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. nervorum morbi quales effectus exserant in musculos. IV. 370. nervorum voluntariorum affectus convulsio et paralysis est. VIII. 169. nervis affectis motus musculorum perit. VIII. 60. ad nervorum affectus per consensum malagma *Andreae*, didymaea vocatum. XIII. 346. ad nervorum affectus compositio apta. XII. 635. nervos curant vitis agrestis racemi. XI. 826. nervorum compressio qua varia ratione locum habeat. VII. 110 sq. compressio torporem inducit. VII. 109. nervis condolescentibus acopon *Themisonis*. XIII. 1009. nervorum contentione causa interdum uteris. XV. 609. continuitatis solutio in iis evulsio vocatur. X. 232. ad nervorum contractiones acopon ex melle. XIII. 1013. nervorum contractiones juvat emplastrum aniceton, sine perfusione impositum. XIII. 877. nervi contusi cura. X. 407. ad eorum contusiones et ulcerationes farina fabarum ex oxymelite imponitur. XII. 49. et si ex ictu jam phlegmonē aderat, cum polenta. XII. 50. convulsiones et a plenitudine et ab inanitione fiunt. VIII. 99. nervus crassior et durior redditus facultatem ipsius laedit. VII. 110. crassior quomodo fiat. VII. 110. ad nervorum curvaturas adeps leonum. XII. 327. nervi dentium, non dentes ipsi dolent. XII. 849.

Nervorum denudatio curatur emplastro fusco aegyptio. XIII. 901. nervi discissi in superioribus quidem par-

tibus, quibus cerebro continui sunt, actiones servant, in inferioribus autem pereunt. I. 234. ad nervorum omnem dispositionem acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. nervorum dissectio in simiis faciliorem eam in homine reddit. XIII. 604. nervi dissecti partium perversionem adducunt. VII. 30. nervus dissectus restitui nequit, quoniam ex semine ortus est. I. 241. nervorum distensionis (spasmi) causa frigus. XVIII. A. 693. distensionis causa, tendo *Achillis* inflammatus. XVIII. B. 449. ad nervorum distensionem, quo usus *Aruntius* Aquila est, acopon. XIII. 1036. nervorum distentio fit ex ossibus fractis cutemque excedentibus restituta. XVIII. B. 594. huius rei causa explicatur. XVIII. B. 596. nervorum dolores *Archigenes* (male) intfixos dicit. VIII. 99. dolores eorum magis sunt circumscripti. VIII. 100. dolores utrinque vehementer distendunt. VIII. 98. dolores levant acopa. XIII. 1047. ad nervorum ex eonsensu dolorem acopon. XIII. 1014. ad nervos dolentes citra causam emplastrum aegyptium. XIII. 919. ad nervorum dolorem ex consensu malagma *Lucii*. XIII. 969. ad nervorum dolores *Aphrodiae* potio anodyna. XIII. 94. dolorem stupidum in nervis locum habere *Archigenes* statuit sed male. VIII. 70. ad nervorum per consensum affectionem malagma melinum aromaticum. XIII. 182. basilicum. XIII. 184. ad nervorum per consensum dolorem acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. in nervis ganglia provocat frigus. XVII. B. 37.

Nervorum imbecillitas causa convulsionum in pueris. XV. 210. impotentiam calor longus affert. XVII. B. 801. inanitio et revulsio causa convulsionis. XVII. B. 783. nervos incisos glutinat neuras s. poterium. XII. 86. ad nervos incrassatos viridacopon. XIII. 1051. nervorum inflammationes convulsiones et mentis alienationes adducunt. IV. 370. inflammationes convulsionis causae. XVIII. B. 294. nervi fune intercepti aut dissecti quae prodant symptomata. V. 520. nervi laqueo intercepti, immobiles partes et insensibiles reddunt. V. 150. ad nervorum omnem laborem acopon viride. XIII. 1037. in nervorum passione ventos vitamus. XVI. 411. nervus

persectus nec augescit nec coalescit. XVIII. A. 30.

Nervorum perturbatio alterationes percipit. V. 636. nervo praeciso pars sentiendi facultatem amittit. VII. 140. nervi in totum praecisi cura. X. 408. ad nervorum praecisiones emplastrum aegyptium. XIII. 903. emplastrum barbarum *Hernæ* nigrum. XIII. 558. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Cyzicenum*. XIII. 742. *Asclepiadis* cyzicenum. XIII. 818. ad nervorum praecisiones emplastrum ex dictamno s. sacrum. XIII. 778. nervis praecisis et contusis emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. ad nervos praecisos gilyum *Haltii*. XIII. 645. 802.

Nervorum punctura convulsionem adducit. I. 388. puncturae cura. X. 391. ad nervorum puncturas emplastrum. XIII. 547. ad nervorum puncturas emplastrum fuscum nygmaticum *Andromachi*. XIII. 650. *Hygiini* emplastrum. XIII. 513. punctus juvat emplastrum *Hygiini*. XIII. 748. nervi facile cur refrigerentur et in distensione non incidant. XVIII. A. 693. nervorum resolutio i. q. paralysis. VII. 111. ex medulla spinali efferdientium resolutio causa paralyseos vesicae et intestini recti. XVII. B. 51. nervorum resolutione senes facillime corripiuntur. I. 582. resolutio ex nimio vini usu exoritur. I. 661. resolutionis causa lenti et crassi humores. V. 125. ad nervorum resolutiones acopon *Bassi*. XIII. 1017. acopon viride. XIII. 1046. nervisaucii ii dicuntur, qui in tendonibus vulnus exceperunt. XIII. 575. ad nervorum sympathiam antidotum diascincum. XIV. 152. diasmynon apolophonon. XIII. 967. glencinum. XIII. 1041. ad nervorum ulcera emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. ad nervorum vitia olei gleycini confectio. XIII. 1042.

Nervorum vulnera: nervus vulneratus animi deliquium induxit. XI. 49. ex nervorum vulneribus animi deliquii cura. XI. 60. vulnerum sequelae. X. 290. in nervo vulneratum *Galenus* curavit. XIV. 625. nervi caesi vulnerati cura. X. 401. vulneris transversus cura. X. 406 sq. nervi vulnus transversum majorem convulsionis metum praebet. X. 406. nervis vulneratis aqua calida inimicissima est. X. 392. nervus vulneratus qualia re-

media postulet. X. 398. ad nervorum vulnera aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. nervorum vulnera sanat coccus baphicus s. granum tinctorium. XII. 32. ad nervorum vulnera quidam oleo nucum utuntur. XII. 14. vulnera quae in iis remedia sint fugienda. X. 404. (vide etiam tendinum vulnera.)

NEUTRA secundum Herophilum tripliciter dicuntur. XI. 421.

NEURAS (Poterium), vires ejusdem. XII. 86.

NICANDER refert salivam bestiis homines interficientibus esse adversam. XII. 289. ventriculi os cor vocat. V. 275. *Nicandri* versus aliquot. XVIII. A. 537. versus de Cenchride. VIII. 133. *Nicander* versibus descripsit viperam marem et foeminam. XIV. 265. *Nicandri* versus, qui coitum viperarum pullorumque partum describunt. XIV. 239. *Nicander* meminit versibus aliquot (recitatis) Thracii lapidis, cujus autem in medicina nullus est usus. XII. 204.

NICERATUS quodnam remedium adversus aquae metum recensuerit. XIV. 196. ejus compositiones auriculares ad dolores aurium recentes. XII. 634. compositio ad dyspnoicos. XIII. 110. eclegma. XIII. 98. errhinum ad ictericos, quando reliquum corpus juxta naturam se habet, oculi vero pallidi permanserunt. XIII. 233. malagma. XIII. 180. mysterium vocatum remedium. XIII. 96. pastillus ex corallio. XIII. 87. compositio ciens urinam. XIII. 232.

NICETIS collyrium ex galbano ad dolores et ophthalmias. XII. 764.

ut NICOLAUS pastillus. XIII. 831.

NICODEMI casus ex Venere et potu febre correpti. XVII. A. 775. euphaphion confectio. XIII. 314.

NICOMACHO Smyrnaeo totum corpus supra modum incrementum cepit. VI. 869.

NICOMEDES rex quo usus est, antidotum ad praeservationem a deleteriis. XIV. 147. *Nicomedis* regis emplastrum. XIII. 929. irrigatio ad recentes capitis dolores. XII. 556. 579. *Nicomachi* emplastrum viride. XIII. 807.

ut NICOSTRATUS colica Isotheos vocata. XIII. 279.

ut *Nicostratus* remedium ad sedem. XIII. 308. *Nicostrati* infusum ad dysenteriam, quo *Menander* usus est.

XIII. 299. malagma ad podagram.
XIII. 985. pilula ad aquae metum.
XIV. 208. stomachica. XIII. 139.
apud *Nicostratum* antidotum mithri-
dation ut *Xenocrates*. XIV. 164. ex
Nicostrati traditione antidotus incom-
parabilis. XIV. 112.

NICTITATIO, definitio. III. 806.

NICUS *helenium* est. XIV. 244.

NIGELLA, vide *MELANTHIUM*. ni-
gellae paucum ad cerebri ventriculos
pervenit. II. 868.

NIGER de medicamentis auctor. XI.
797.

NIGRA revomuntur, quum crebrae
in phreniticis cum perfrigeratione spu-
tationes fiunt. (*Hipp.*) XVI. 571sq.
qui vomunt purgare non convenit.
XVI. 654.

NIGRI ad bilis atrae generationem
sunt aptissimi. XIX. 707. melanco-
licum humorem in se habent. VIII.
182. nigriores ad humorem melan-
cholicum generandum sunt aptissimi.
XVI. 17. 93.

ad NIGRITIAS contumaces et ma-
lignas tibiaram et mammarum praecep-
ta. XIII. 733. medicamenta simpli-
cia. XIII. 731sq. emplastrum *Hicesii*.
XIII. 787. emplastrum sacrum. XIII.
778. emplastrum viride *Alcimionis* s.
Nicomachi. XIII. 807.

NIGRORIS causa frigus. XVII. B.
802. nigrorum dejectio ex copiosa
sanguinis eruptione, quid efficiat se-
cundum *Hippocratem*. XVI. 801sq.

Nigrum corrigit visus morbos, ex
segregatione provenientes. VII. 121.
cur oculo non sit jucundum. VII. 119.

NILEUS commemoratur. XVIII. A.
736. *Nilei* malagma crocerum. XIII.
182.

ut NILUS Antipatri potio ad sple-
niticos. XIII. 239. ut Nilus Antipa-
tri antidotus tyrannis. XIV. 165. *Ni-
li* collyrium diarrhodon ad hypopion.
XII. 806. diarrhodon collyrium. XII.
765. aliud ex rosis. XII. 766.

NILUS paludes per autumnum ex-
plens aquam ejicit et novam invehit.
XVI. 363. incrementi causa. XIX.
300. aqua limosa composita quadan-
tenus est. XI. 389. per fictilia va-
sa percolata plane pura efficitur. XI.
390.

NILO inscriptum malagma. XIII.
181.

NIMIUM quicquid est, inimicum

est naturae. (*Hipp.*) I. 29. XVI. 313.
XVII. B. 556.

NINUS id. q. *Helenium*. XIV. 244.

NITRUM, ejus vires et usus. XII.
225. ustum ad aphronitrum propius
accedit. ibid. ejus facultates medi-
cae. XII. 374. amarum est. XI. 632.
calidum est. I. 649. XI. 646. deter-
git. X. 569. extergit. XI. 695. et
ejus spuma meatus purgat. XI. 745.
crassos viscososque humores secat.
XI. 686. ad sanguinem taurinum po-
tum. XIV. 143. cum aceto subactum
ad fungos venenatos. XIV. 140. ei
succedanea remedia. XIX. 737. *ae-
gyptium* tritum efficit, ut mulier con-
cipiat. XVII. A. 478. *berenicium* te-
nuibus partibus constat. X. 569. *be-
renicium* tenuem substantiam habet.
XIII. 568. rubrum ad buprestium sor-
ptam. XIV. 141. rubrum, ei succe-
dere potest nardi spica. XIX. 737. ni-
tri flos carnes excrescentes mordicat.
XI. 696.

Nitri spuma (vide etiam *Aphroni-
tron*). detergenter habet vires. X.
569. omnium salium tenuissimum est.
XI. 696. tenuem substantiam habet.
XIII. 568. spuma pro nitro. XIX. 737.

Nix, ejus origo. I. 253. quomodo
fiat. XIX. 288. in somno visa quid
denotet. VI. 832. XVI. 219. ejus in
thoracis organa effectus. XVII. B. 813.
nivis usus noxius. XIX. 689. nivem
albam non esse *Anaxagoras* pronun-
ciavit. XI. 461. nivem per insomnia
videre quid significet. XVII. A. 214.

No nonnunquam unciam significat.
XIX. 780.

NOBILITATEM generis venditantium
vivida imago. I. 11. utilitas unica.
I. 12.

NOCTIDIES, h. e. dies. VII. 508.

NOCTUAE sanguine egere possumus
ad difficile spirantes. XII. 257.

NODUS deligationis, definitio. XVIII.
B. 740. ubi faciendus in ulcerum de-
ligatione. XVIII. B. 745. quo loco
strui oporteat. XVIII. B. 749. mol-
lis nec magnus esto. XVIII. B. 752.

NOMA a *νέμεσθαι* (depascere) dici-
tur. X. 326. quid et unde ita voce-
tur, profuit Samia et Lemnia terra
tum per sedem infusa tum epota. XII.
179. nomae appellantur putrida ul-
cera, quum ambientes partes depa-
scunt. XIII. 851. ad nomas medica-
menta. XIII. 731sq. *Arei* medicamen-
tum. XIII. 852. aridum *Andromachi*

XIII. 841. aridum cephalicum. XIII. 839. aliud. ibid. *Philini* aridum. XIII. 842. aridum ex plantis et *Alcimionis*. XIII. 842. *Publii* aridum. XIII. 842. compositio *Apellis*. XIII. 853. *Moschionis*. XIII. 853. *Ptolemaei*. XIII. 853. coracine sphragis. XIII. 826. pastillus. ibid. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum humidum. XIII. 886. emplastrum melinum. XIII. 506. emplastrum ex scilla. XIII. 870. emplastrum viride *Alcimionis* s. *Nicomachi*. XIII. 807. medicamentum, quo *Eunomus* usus est. XIII. 852. florida *Magni*. XIII. 856. *Lucii* medicamentum. XIII. 852. *Crispi* odoriferum. XIII. 841. *Antipatri*. XIII. 841. ut *Alcimion*. XIII. 841. nomas sistit panacea *Heracii*. XIII. 766. ad nomas oris panacea *Mithridatis*. XIII. 55. ad nomas pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Asclepius* dictus. XIII. 841. pastillus bi-thynus. XIII. 836. pastillus diachylon. XIII. 831. *Isidori* pastillus. XIII. 833. 834. ad nomas veteres et cacoethes *Isidori* Antiochei. XIII. 885. pastillus *Magni*. XIII. 831. pastillus stypticus. XIII. 827. *Publii* et *Arei* medicamentum. XIII. 852.

NOME quid apud auctores significet. XIII. 288. XVIII. B. 741.

NOMINA dividuntur in significantia et non significantia. XIX. 237. nomina (in medicina) contemnere oportet. X. 772.

NOSCI secundum Empiricos quid. X. 36.

NOTIO, definitio. XIX. 381. quomodo fiat. XIX. 304. notiones animae sunt actiones. V. 446.

NÓROS quinam dicatur ventus. XVI. 407.

NOVEMFOLIUM, pro eo succedanea. XIX. 729.

NOX molesta signum decretorium. XVII. B. 396. noctis conditio, quae crisin antecedit et sequitur. XVII. B. 470. nocti respondet hiems. XVI. 424. noctu sitientes, si obdormierint, bonum. XVII. B. 816. noctes et longissimae et brevissimae Romae. VI. 405.

NOXIA quomodo prodesse interdum queant. XIV. 244.

NUBECULA quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. 617. nubeculae urinae, quae deorsum feruntur, bonae, quae sursum malae. XVIII. B. 162.

NUBES quomodo oriantur. XIX. 288. alba quomodo procreetur. XVII. A. 44. quando nullae fiant. XVII. A. 44. unde splendidae aut atrae fiant. XVII. A. 44. 45. pellucidae quomodo fiant. XVII. A. 44.

Nubes urinae, definitio. XVIII. B. 149. albae quidem bonae, nigrae malae. XVIII. B. 154. (vide URINA.)
NUDUM obambulare corpus attenuat. XV. 196.

NUMENII filio accidit, quod oborta apoplexia febris debilis nihil profuerit. XVI. 672. 673.

in Numero excessus partium quomodo curandus. X. 993.

NUMESIANUS anatomem coluit. XV. 136. explanationem in *Hippocratis* aphorismos edidit. XVI. 197. *Hippocratem* commentatus est. XIX. 57.

NUTRICES triplicem infantibus excogitarunt motum. VI. 37. quomodo infantum conciliare studeant somnum et clamores compescant. IV. 56sq. quomodo puerorum lichenescunt. XII. 288.

Nutriendi vis quomodo firmetur. VI. 417.

Nutrientia sunt vina fulva. X. 837.
Nutrit, quicquid, dulce est. XI. 669.

Nutritio, definitio. II. 11. 26. 143. IV. 589. XIII. 194. XV. 230. 232. 246. XIX. 373. alteratio est. VII. 256. expletio est ejus, quod evacuatum est. XV. 240. est evacuati repletio. XI. 651. naturalium actionum prima et maxime necessaria. VII. 224. XV. 235. in ventre, venis, singulis partibus locum habet. VII. 224. nil est, nisi perfecta assimilatio. XV. 268.

Nutritio quomodo fiat. VI. 394. XV. 355. fit per familiaria. XI. 651. singularum partium quomodo fiat. XV. 254. calido potissimum fit. II. 89. potu quam cibo celerius peragitur. XVII. B. 467. et assimilatio nomine, non re differunt. XV. 351. partium propria est et praecipua venarum actio. III. 708. foetus in utero. XIX. 330. causa ejus facultas nutritrix. II. 19. partes eorum generat, quae nutriuntur. IV. 559. promptior fit frictione. VI. 321. cur hieme et vere sit prosperrima. XVII. B. 416. in quibus optime procedat. VII. 256. in senibus. VII. 259. laeditur in senibus. I. 582. deficiens gracilitas vo-

catur. XV. 236. quando frustretur. VII. 225. quomodo frustretur. XV. 235.

Nutritionis bonae aut malae in animi functiones effectus. XVI. 48. instrumenta multa cur sint et varia. II. 22. 23. 24. instrumenta triplicis generis sunt. II. 542. organa quae vocentur. III. 391. naturae in ipsis aequitas. III. 380. cur parvos nervos acceperint. III. 380. defectus corporis refrigerat. XV. 265. privatio atrophiae vocatur. XV. 236. vitiatæ causae. VII. 211. morbi. VII. 211. symptomata morbosa. VII. 63.

Nutritio conducit unguentum dropax. VI. 416. noxiæ sunt uvæ acidae et austerae. VI. 578. ad nutritionem maxime idonea humiditas. VII. 261. XV. 267.

NUTRIMENTA, definitio. XI. 380. sunt, quae assimilantur. I. 656. *Hippocratis* definitio. I. 660. duplicis generis sunt. XI. 650. omnia quae talia animalis calorem augent. I. 660. justo amplius sumpta perspirationem invisibilem visibilem efficiunt. X. 175.

Nutrimētum succi crassi est lupinus. XI. 885. flammæ oleum. I. 660. neonati lac est. IV. 249.

Nutrimēti a medicamento diversitas. II. 161. XI. 545. distributio facilius redditur frictione. VI. 321. vehiculum aquosus humor. III. 272. insatiabilis cupiditas. V. 45. nutrimentorum depravationes quae. VII. 211.

Nutritum parum elementa. XI. 671. vina pallida et flava. VI. 337.

Nutritæ facultas. II. 19. facultas quae nam requirat. II. 20.

NUCES pingues sunt. XI. 649. regiae et ponticae s. avellanae usus. VI. 609. facultates. VI. 610. traditum est, a pharmaceutis lethalibus nihil magnopere laesum iri, si eae ante cibos cum ruta sumptae fuerint. VI. 610. stomaticum medicamentum ex

nucibus. XII. 905. earum succus possidet maximam adstringendi vim, et propterea ad remedia maxime valida merito refertur. XII. 906. e nucibus inveteratis oleum exprimere licet. XII. 14. nucum putamen ubi inaruit ac ustum est, tennium partium et excicatorium medicamentum est, morsus expers. XII. 14. putamen oleosum est et tenue facileque exprimi potest. XII. 14. nucis expresso succo quemadmodum mororum et ruborum in melle decocto ut stomatico utimur. XII. 13sq. nux avellana quae. XII. 15. nuces juglandes cum oleo tritae ad psilothrum haustum. XIV. 142. nux pinea vile *CONUS*. — nucis pineae facultates, — appellant Graeci non *κωνον* sed *στροβύλον*. VI. 591. pineae usus. XV. 848. nuces pineae, quae *strobili* vocantur a Graecis, ab Atticis autem *coni* salutes ad tracheitidem. XIII. 10. ex nuce pinea eclegma paratur. XV. 848. nuces Ponticae quid medicae virtutis in se contineant. XII. 14. pontica pendet 3j. XIX. 779. pontica quot siliquas habeat. XIX. 764. regia quantum pendeat. XIX. 763. 769. regia quot habeat drachmas. XIX. 772. regia s. basilica aequat 3 vj. XIX. 779.

NYCTALOPES, definitio. XIV. 776.

NYCTALOPIA, definitio. XIX. 435. ad nyctalopiam remedia parabilia. XIV. 350. 415. hepar caprinum inunctum. XII. 336.

NYGMATICUM emplastrum fuscum. XIII. 907.

NYMPHA. XIV. 706.

NYMPHAEA, vires medicae radices et seminis ejusdem. XII. 86. semen supprimit. XI. 777.

Nympharum pudendi usus. IV. 223.

NYMPHODORUS commemor. XVIII. A. 736.

NYMPHODOTI emplastrum discutiens ad strumas. XIII. 926.

O.

O character quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 613.

Ω character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

OBAUDITIO, definitio. VII. 105.

OBESI succum melancholicum in se non habent. VIII. 182. immodice qui sunt, minuenda digestio est, augenda

vero exhalatio. VI. 417sq. qui sunt, et minime tenues, jejuni vomant a cursu aut celeri deambulatione circa meridiem. XV. 200. facti sunt graciles ex unguento dropace. VI. 416. cutis conditio. XVII. B. 85. pulsus qualis. XIX. 632. in obesitas quatenus sit vena secanda. XVI. 136.

Obesitatem adducit exercitatio mediocris. VI. 322. obesitatis nimiae cura. X. 993sq.

Obesum qua ratione *Galenus* ad gratitatem adduxerit. VI. 418.

OBLITIONES oculorum. XII. 793.

OBLIVIO cerebri constitutionis fluidae signum est. I. 322. insolita morbi futuri nota. I. 361. XVI. 224. in morbis mala. XVI. 647. cum rigore malum. VII. 613. ex abscessu. VII. 200. ex refrigeratione. VII. 201. oblivionis cura secundum *Archigenem*. VIII. 149. (ea reprehenditur a *Galenus*. VIII. 150sq.)

Oblivisei quid sit. IV. 445.

OBOLUS. XIX. 768. quantum contineat. XIX. 759. oboli magnitudo quantum pendeat. XIX. 780. obolus quot areolos contineat. XIX. 752. 765. quot lupinos. XIX. 771. quot siliquas. XIX. 752. 764. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. obolum significans character. XIX. 750. 758. 781. obolus veterinariorum. XIX. 773.

OBSERVATIO quid sit. I. 131. et quomodo ab ea utilitas petatur. I. 126sq. in concursibus esse nequit. I. 135. 139. observationem Empirici non in omnibus symptomatibus, sed in quibusdam fieri dicuntur. I. 133.

OBSONIA hieme conducunt. XV. 177. vere sunt detrahenda. XV. 181. elixa aestate conveniunt. XV. 182.

OBSTETRICES quomodo partum administrent. II. 151sq. si liquores jam effluerint, humores quosdam habent, quibus collum uteri perfundunt, ut lubricetur. IV. 234.

OBSTRUCTION quid sit. X. 762. ei contraria est deobstructio. X. 775. potissimum hepati accidit, tum propter ejus structuram, tum ob actionem. I. 285. cutis ejus origo. VI. 219. obstructionis organorum causa. VII. 222. obstructio quando morbus, quandoque symptoma sit. VII. 73. obstructionem quando urina alba et tenuis indicet. XIX. 577. ex obstructione levi febres cum atipatione sunt. X. 667.

Obstructionis cura: generalis ei mendendi methodus. I. 391. obstructio ex cibis in senibus oborta quomodo curanda. VI. 340. obstructione liberat viscera omnia polium. XII. 106. galium. XI. 856.

Obstructiones, quae ex vino contingunt, mediocres sunt. VI. 339. quae ex cibis nascuntur, qui succum crasum lentumque creant, his non facile succurritur. VI. 339. obstructiones efficit mespilus. XII. 72. fiunt ex plethora. VII. 287. solventia remedia. XIX. 508. solvunt amygdalae. VI. 793. allium. VI. 659. theriaca. XIV. 272. obstructiones in hepate, liene et renibus parant placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructiones hepatis solvunt et calamintha et omnia amara. XII. 6. obstructiones, maxime hepatis, attamen etiam thoracis pulmonisque sanat pistacium. XII. 102. obstructiones viscerum extergit Carpesium. XII. 15.

OCCASIO, definitio. XIX. 396. praecipue. IV. 5. XVII. B. 346. 353.

Occasiones *Hippocrates* interdum causas vocat. XVI. 195. hominum secundum historicos et philosophos quid. XVII. B. 54.

OCCIPUT. XIV. 700. quomodo sit temperamenti signum. I. 321. unde nervos suos accipiat. II. 846. non citra molestiam refrigerantia sustinet, et cur. XII. 506. occipitii dolores et incipientes et vigentes incisa vena frontalis juvat. XI. 306. occipitis partibus affectis venae sectio in cubito instituenda. X. 904.

OCCULTORUM differentiae. I. 109.

OCEANUS alimentum soli suppeditare putatur. XIX. 277.

OCHRA, definitio. XVIII. B. 167. urinam movet. XI. 748. cypria pro misy cyprio. XIX. 736. et misydio. ibid. ei substitui potest misy cyprium. XIX. 747.

OCHRI, qualis cibus. VI. 791.

OCIMOIDES (quidam philetaerium cognominant) radices ejus vires. XII. 158. ei substitui potest mentha agrestis. XIX. 747.

OCIMUM pravam est edulium. VII. 285. ejus facultates. VI. 640. vires medicinales. XII. 158. ei substitui potest sisymbrium. XIX. 747. pro sisymbrio. XIX. 742.

OCREA, definitio. XIV. 708.

OCTAEDRA aëris principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

OCTIMESTRES partus cur non vivunt. XIX. 454.

OCULARES compositiones aridae et liquidae vide *Collyria arida* et *liquida*. — medicinae: pompholyx. XII. 235. stimmi. XII. 236.

Ocularia medicamenta. — mordacitatis expertia. XII. 699. acria. XII. 700. extergentia — putrefacientia — adstringentia. XII. 701. concoquentia. XII. 702. oculariorum medicamentorum vires. XII. 717.

OCULI et, lumina dicuntur, situs eorum. XIV. 701. brevis anatomica descriptio. V. 623. partes singulae externae recensentur. XIV. 701 sq. partes singulae breviter enumerantur. XIX. 358 sq. humores. XIV. 712. tunicae earumque usus. III. 759 sq. XIV. 711. album quatenus pars vocetur. XVIII. B. 47. ne ab externis violentur, corneae functio est. III. 773. axis. III. 816. axis in nervum opticum incidit. III. 828. partium usus consideratio. III. 759 sq. partes omnes ad visionem conspirant. III. 18. oculorum regio. III. 643. oculi cur in parte corporis anteriori sint collocati. III. 759. cur non in posterioribus etiam partibus extiterint. III. 760. cur mobiles sint. III. 795. cur duo. III. 796. utriusque analogia. XVI. 29 sq. acerrimi sensus sunt. X. 935. quomodo sint a natura muniti. III. 790. cur operimenta acceperint. II. 879. cum aëre ratio. V. 625. cur sint splendidi creati. V. 637. soli sunt simillimi. III. 242. oculos molles homo cur habeat, nec prominentes. II. 632. propter eos frons glabra merito facta est. III. 902. eorum causa cerebrum in capite locatum. III. 635. sensorium habent humorem crystallinum. III. 641. oculorum excrementa in nares defluunt. III. 809. *Lycus* ab iis ad palatum meatum pertinere dicit, illorum excrementa evacuantem. XVII. A. 966. eorum temperamenta diversa. I. 329. alter quae ex causa minor appareat. XVI. 7.

Oculi ut alimentum. VI. 788. quot motus habeant. IV. 380. motus sunt quatuor. III. 796. si motum amiserint, ubinam ejus affectionis fons. VIII. 218. motum voluntarium habent sine osse. IV. 378. musculi. III. 796. XVIII. B. 932. sex numero sunt.

XVIII. B. 933. musculos *Lycus* quinque accipit. XVIII. B. 933. musculorum insertio. IV. 380. moventibus musculis inservientes nervi. II. 833. musculi motum a secunda nervorum conjugatione habent. VIII. 236. musculi cur unum tantum sed magnum nervum accipiant. III. 739. musculi cur nervos multos acceperint. III. 733. musculos dissecandi ratio. II. 443. cingentium musculorum sectio. II. 443. conditio, si musculi eum moventes paralysi laborant. VIII. 219. oculum totum prociduum efficit paralysis musculorum oculum moventium. VIII. 220. sensus causa nervos magnos accipit. III. 378. nervos accipiunt duros et molles. IV. 271. et cur. IV. 274. cur duplex nervorum genus accipiant. III. 633. nervi ad eum decursus. III. 642. nervorum in eo conditio. III. 635. oculis visum supeditat nervus opticus. VIII. 236. oculus nervorum opticorum causa factus. III. 717. oculi cur crassiores quam lingua habeant nervos. II. 861. nervi musculorum cur majores quam illi linguae. III. 736. oculum moturi nervi origo. III. 638. oculi soli temperamenti totius corporis esse non possunt indicia. I. 638.

Oculi caesii quomodo fiant. I. 330. caesii quale temperamentum indicent, dissensio inter medicos est. XVII. A. 726. coruscantes unde fiant. XV. 598. oculos mulierum glaucos quatenus nigros reddat. XIV. 414. oculus niger quomodo fieri soleat. I. 331. oculi cancris, cicindelis, scarabaeis et omnibus animalibus capitis expertibus super cervices praelongas sunt. III. 631. oculis privata sunt plurima ostreorum genera. IV. 639. oculos splendentes noctu habentia animalia. V. 616. in quibusdam vermibus multi, in aliis sat obscuri. IV. 639. oculi talpae. IV. 638. talpae quomodo se habeant. IV. 160. oculus sensus est certissimus. IV. 273.

Oculi visus causa facti sunt. XV. 359. actiones. V. 446. actio visus est. X. 45. dignitas. IV. 273. propter usum dignitatem maximos simul et mollissimos nervos habuerunt. IV. 273. argumenta, quae probent, spiritum aliquem ex cerebro ad oculos deferri. V. 614. altero clauso, alterius pupilla dilatatur. V. 614. cur aliud quippiam cum eo, quod vide-

tur simul apparet, quodque juxta alia videntur omnia. III. 819sq. cur, quod altero inspicitur oculo, non eodem loco appareat, et cur alio denique ubi utroque cernitur. III. 821. cur, si pupilla detracta sit, humiliter objectum appareat, sin autem sursum tracta, contrarium. III. 824. senum rugosi esse videntur. XVII. A. 869. oculis jucundissimum coeruleum. VII. 118. oculorum conditio, ubi vires validae et infirmae sunt. XVII. B. 214. oculorum functio laeditur, quoties ex intemperie laborat humor crystallinus. X. 119. oculorum ex splendida et vehementi luce offensio. III. 775.

Oculi: quid iis sit molestissimum. VII. 118. oculis frigidum mordax est. XI. 621. oculos mordet aquilo. XVI. 412. XVII. B. 609. oculos perdunt, qui solem oculis inconniventibus intuentur. III. 777. oculus qua ratione purgetur. VI. 73. oculorum conditio in iis, qui ab aestu febrecitant. VII. 331. conditio in catoche, comate et cataphora. XVI. 684. in peste conditio. IX. 359. conditio in iis, qui multum vigilarunt, tristes sunt etc. IX. 698. ante oculos splendor in somno unde oriantur. XVI. 166. oculi sordes semicocti nutrimenti excrementum sunt. XVIII. B. 48.

Oculi indices sunt totius corporis constitutionis. XVII. B. 213. oculi anguli signa sunt physiognomica. IV. 796. 797. oculis non nictitantes iracundi sunt. XVII. A. 473. oculi caesii (*χαρποί*) quale temperamentum indicent. XVII. A. 723. ex oculis maxime discernere licet. XI. 11. in sanis quoque animi mores conjici possunt. XI. 11. ut signum. IX. 697. signa inde depromenda. XVIII. B. 44. lucida aut obscura aut tenebrosa ante oculos versantia signa decretoria. XVII. B. 396. oculorum abjectio quid significet in morbis. XVII. A. 895. albi rubor quid indicet. XVIII. B. 46. album, si nigrum aut lividum fiat, mortis signum. XVIII. B. 47. alba videri rubra malum signum est. XVI. 7. in oculis, si per somnum album appareat, non commissis palpebris, quid significet. XVIII. A. 89. oculi calidi tangentibus qui sentiuntur, facile ac crebro moventur, et venas amplas habent, calidi omnes sunt. I. 329. oculorum caligo unde oritur in febre ardente. XVI. 554.

Oculi quibusnam causis cavi reddantur. XVIII. B. 29. cavantur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. oculorum cavitas quid denotet. XI. 12. oculi concavi malum signum. XVIII. B. 26. concavi aliis sane lethalia symptomata, aliis secundum naturam sunt. J. 178. cavi in tabidis. VII. 30. cavi in febre hectica cum marcore. VII. 316. oculorum conditio in tabidis. XVI. 553. oculi clausi in acutis malum. XVI. 674. bene colorati quid indicent. XVII. B. 215. concreti quique vix vertuntur, et intro convoluti, malum in febribus acutis signum. XVII. A. 870. post eorum conversionem in febre laboriosa rigor perniciosus. VII. 626. intus quando corrugantur, quid significet in febribus acutis. XVII. A. 869. oculorum distorsio in febribus ardentibus malum signum. XVI. 671. oculi ferocitas delirium indicat. XVII. A. 895. oculus fixus unde fiat. XVI. 610. fixus in morbis malum signum. XVI. 609. oculi in convulsionibus fixi quid secundum Hippocratem indicent. XVI. 781. oculus hebescent, fixus et caliginosus malum. XVI. 609. in oculis quod inarescit veluti arida spuma, in febre acuta malum signum. XVII. A. 868. oculi infirmi iis sunt, qui in lippitudinem sunt proclives. XV. 125. infractio qualis dicatur affectus. XVII. A. 895. oculi instabiles insaniam denunciant. XVIII. B. 90. instabiles et perpetuo motu agitati delirium vel musculorum oculi tremorem significant. XVIII. B. 48. lemae in febre ardente cum aliis symptomatibus, primum signum. XVII. A. 639. oculi quum lucem fugiunt, et color totius corporis mutatus est, malum signum. XVI. 7. oculorum magnitudo et parvitas quid significant. I. 330. alter, si altero minor appareat, in morbis symptoma mortiferum est. XVIII. B. 46. obscuritas quos occupat, ii purgandi non sunt. XV. 901. obtorti quid significant in morbis acutis. XVII. A. 870. parvi, siccitatis, magni, humiditatis signa judicati sunt. I. 635. parvi, quibus sunt et caput magnum, balbi sunt et iracundi. XVII. A. 473. perversio in febre lethale signum. XVII. B. 729. oculus, si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. oculorum perversio in morbis primum signum. XVII.

A. 639. perversio a cerebri affectione pendens, malum signum. XVIII. B. 46. perversi ex lumborum recursum malum. XVI. 652. oculus, si prominet, adhuc autem videt, nervus extensus est. III. 798.

Oculi rubor insolationis symptoma.

XIV. 314. rubor a vomitu cur sit malum signum. XVIII. A. 104. valde rubri futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 799. oculi sordem habentes post vomitum fastidiosum quid indicent. XVI. 552. sordidi conspiciuntur etiam in tabescentibus. XVI. 552. ante oculos splendores epistaxin futuram indicant. XVI. 229. oculorum statio (immobilitas) signum abundantiae sanguinis. XV. 778. oculorum statio torporem indicat sensorii. XV. 778. oculi humores colore mutati visus hallucinationes adducunt. VII. 99. venulae in iis aut lividae aut nigrae malum signum. XVI. 7. oculi propter spiritus visorii imbecillitatem hallucinantur. XIV. 752.

Oculi affectus recensentur. XIV.

767. eorum causae. XIV. 340. morbi ex ordine recensentur et definiuntur. XIX. 433 — 439. oculi partium, quae usum aliquem ei conferunt, morbi. VII. 87. morbi enumerantur, qui operatione chirurgica indigent. XIV. 783. morbi, qui per consensum adveniunt. VIII. 221. de oculorum affectionum diagnosi *Galenus* librum scripsit. VIII. 229. morborum eorundem loci. VIII. 217sq. lucis directionis dignitas in iis dignoscendis et curandis. XVIII. B. 679. 681. generalis iis medendi methodus. XII. 699 — 708. conducentia arida medicamenta. XII. 725 sq. (conf. *Collyria arida*.) ad oculorum affectiones remedia parabilia. XIV. 339. 408. *Hippocratis* remedia. XV. 916. medicamenta qualem aquam requirant. XVII. B. 185. ad oculos affectos remedia, ab *Archigene* in primo medicamentorum secundum genus conscripta. XII. 790. oculi diuturno morbo exsiccati lacrymas scientia remedia requirunt. XVI. 148. oculis quo remedio robor adji-ciatur. VI. 439. oculum ab omni injuria incolumem servans remedium. XIV. 528. pharmacorum eorundem septem species. XIV. 765. cataplasma. XIV. 346. collyriis, quae ad oculorum fluxiones imponuntur, quaeque pustulas eorum aut ulcera curant,

additur pompholyx. XII. 235. oculorum remedium lapis phrygius ustus. XIV. 289. oculorum limimentum. XIV. 346. oculo oleum noxium, alias partes inflammatas mitigat. I. 125. oculis medicamenta stomatica sunt molesta. X. 905.

Oculi acies: ad oculorum aciem composita medicamenta biles diversas recipiunt. XII. 279. oculorum aciem obtusam ab humorum crassitie, emendat succus Libanotidum. XII. 61. ad oculorum aciem acuendam utuntur succo marrubii s. prasii cum melle. XII. 108. conducit capni succus. XII. 9. oculus senum acutos reddens antidotus. XIV. 122. oculis aestuantibus imponuntur violae folia. XI. 889. oculi *albugo*, definitio. XIV. 411. 775. ad oculorum albugines remedia. XIV. 349. 497. 522. cum melle applicant Phorbii semen. XII. 152. oculus in amaurosi quomodo adspicientibus appareat. XVI. 610.

Oculi anguli impensius minuti vel protus perdit cura. X. 1002. angulo prorsus perduto insanabilis morbus est. X. 1002. ad oculorum angulos circumrosos aridum remedium. XII. 730. ad oculorum angulos putrescentes et erosos *Bassi* artemoniam. XII. 780. indicum aerianum. XII. 781. *Capitonis* remedium siccum. XII. 731. ad oculorum angulos scabros et circumrosos, collyrium fulvum panchrestum. XII. 783. collyrium *Hygieni* aureum. XII. 788. *Evermeri* psoricum. XII. 788. *Ptolemaei*. XII. 789. collyrium isochryson. XII. 785. collyrium malabathri oxydercium. XII. 790. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Philoxeni* remedium. XII. 735. *Stoli* collyrium cinnabarinum. XII. 786.

Oculi asperitatum causae. VII. 33. ad oculorum asperitudines collyria. XII. 775sq. *atrophia*, definitio. XIX. 435. *caecitatis* in senibus causa. XVII. A. 159. ad oculorum caliginem remedia parabilia. XIV. 522. (confer. CALIGO.) caliginis causa vapor flavae bilis ad caput adscendens. XVIII. B. 285. ad oculorum callos et eminentias compositio. XII. 736sq. ad oculorum callos *Evermeri* collyrium. XII. 777. *Pyrami*. XII. 777. *Lyncei*. XII. 778. alia. XII. 779.

Oculi carbunculus, definitio. XIX.

434. ad oculorum carbunculos remedia parabilia. XIV. 498.

Oculi cicatrix, definitio (confer. *Cicatrix oculi*.) XIV. 775. cicatrices, quae in superficie fiunt, nebulas vocant, quae vero profundum petunt, albugines. XIV. 411. earum cura. XIV. 411. ad oculorum cicatrices veteres. XIV. 497. cicatrices extenuant anemona. XI. 831. solvit cedrea. XII. 18. cicatrices crassas detergunt caules Chamaesyces cum melle. XII. 155. ad oculorum cicatrices collyrium *Evereri*. XII. 777. *Pyrami*. ibid. *Lyncei*. XII. 778. alia. XII. 779. ad oculorum cicatrices et callos collyrium isochryson. XII. 785. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Evereri* psoricum. XII. 788. oculorum cicatrices crassas extenuant flores siccati *Leucoji*. XII. 58. ad oculorum cicatrices *Philoxeni* compositio. XII. 736. cicatrices expurgat atque extenuat *Sagapenum*. XII. 117. cicatrices recentes extenuare potest *Thyites Dioscoridis*. XII. 199.

Oculi morbidè clausi sunt aut propter convulsionem palpebrarum, aut earum imbecillitatem. XVI. 656. oculus ferrox aut clausus contraindicat purgationem. XVI. 654. *confusio*, definitio. XIX. 435. conversio musculorum conversio est. VII. 150. etiam convulsione tentantur. VIII. 170. distorsionis causae. XVI. 7.

Oculi dolores excitat frigus. XVII. A. 94. dolores ex menstruâ suppressis. XV. 327. dolorum in inflammatione causae. X. 937. eorumque cura. ibid. doloris cura. X. 171. XVII. B. 326. 330. doloris cura secundum *Hippocratem*. X. 819. XVI. 85. dolorum, qui ex spiritu flatulento in febre excitantur, cura. X. 867. ad oculorum dolores remedia parabilia. XIV. 346. 496. 498. ad oculorum vehementes dolores remedia ab *Hippocrate* commendata. XV. 916. ad oculorum dolorem. XIV. 544. ad oculorum dolores remedia *Glauci* et *Philoxeni*. XII. 743. *Moschionis*. XII. 745. ad oculorum dolores anodyna. X. 817. arteriaca *Chariaenis*, forinsecus imposita lana ex ea madefacta. XIII. 49. asclepiadeum *Paccii*. XII. 772.

ad *Oculorum* dolores aster inexpressibilis. XII. 761. aster stomachicus. XIII. 165. ad oculorum dolores

et vexationes colica isotheos. XIII. 279. collyrium croceum puerile. XII. 770. *Atimetri*. — *Diomedis*. XII. 771. dolores sedans collyrium. XII. 757. diocleum collyrium. XII. 758. *Evereri* collyrium. XII. 774. collyrium melinum. XII. 770. ad oculorum dolores maximos cygnus reginae. XII. 759. ad oculorum dolores circum circa molestantes cygnus ex Samia terra. XII. 759. ad dolores diarrhodon ex rosâ magnum. XII. 767. medicamentum ex galbano. XII. 765. aliud *Nili*. XII. 765. remedium fuscum *Olympionici*. XII. 753. *Zosimi*. XII. 753. *Hermiae* balneum. XII. 754. aliud. ibid. — *Phanion Neapolitae*, XII. 755. Malabathrinum *Galenii*. XII. 756. in oculorum dolore quatenam sit vena secanda. XVI. 139. XIX. 522. incisio venae lateris affecti intra horam unam sustulit. XVI. 139. dolores gravissimos *Galenus* saepe sectione venae humeralis, quae e directo erat, compescuit. XI. 297. dolores solvit vini potio. XI. 802. meri potio, vel balneum vel fomentum, vel vena incisa, vel purgatio tollit. X. 171. XVIII. A. 45.

Oculorum fistula s. *aegilops*, definitio. XII. 820. XIV. 414. 772. cura. XII. 820. XIV. 414. *Archigenis* praecepta. XII. 821. *Asclepiadis*, XII. 822.

Oculorum fluxus, definitio. XIX. 433. fluxiones saepe ex capite veniunt. X. 939. earundem causae. ibid. et sq. in oculis fluxiones derivationem per nares habent. X. 316. per oculos quae fluunt, per nares derivantur. XVI. 151. ad oculorum fluxiones remedia parabilia. XIV. 499. fluxu laborantibus in fauces retrahere convenit. XVII. A. 965. diuturnarum fluxionum cura. X. 939. XVII. B. 883. fluxionis *Archigenis* cura. XII. 790. ad fluxionem calidam. XII. 793. agglutinatorium ad eam. XII. 796. pro oculorum fluxionibus secreta *Archigenis* ex compositis medicamentis. XIV. 343. antidotus *Aelii* Galli. XIV. 114. ad oculorum fluxum multum ac tenuem asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. ad fluxiones antiquas *Bassi* artemonium. XII. 780. pro oculorum fluxionibus calidis remedia. XIV. 345. ad oculorum fluxiones desiccandas collyria cum cornu cervi usto. XII. 335. fluxum largum et tenuem *Nili* collyrium diarrhodon compescit. XII. 765. ad fluxiones antiquas diarrhodon ex rosâ ma-

gnum. XII. 767. cataplasmata. XIV. 346. Echinus herba. XI. 880. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. oculorum fluores sistit emplastrum sacrum. XIII. 779. fronti imposita isis sistit. XII. 775. ad oculorum acres fluxiones serum lactis tum per se, tum cum mollium collyriorum quopiam. XII. 267. fluxiones siccant mucus limacis. XII. 322. ad oculorum fluxum acrem et largum melinum delicatulum. XII. 769. ad oculorum fluxionem multam *Philoxeni* remedia. XII. 743. 744. 745. ad fluxiones antiquas *Zoili* collyrium. XII. 771sq. in oculos infestantibus fluxionibus aut calidis aut spirituosius arteria temporalis secunda est. XI. 312. ad oculorum fluxiones cucurbitae in occipite defixae. X. 926. oculorum fluxiones diurnae sistuntur ex occipite misso sanguine et cucurbitulis admotis. XVI. 153. oculis diurna fluxione vexatis scarificatio prodest. XI. 322.

Oculi glaucosis. III. 786. XIV. 775. cura. XII. 802. ad oculos glaucos compositio. XII. 740. ad oculos glaucos, quibus pupillae nigrae reddantur, compositiones. XII. 740.

Oculorum hebetudo, definitio. XIV. 776. amblyopia est. XI. 779. convulsionis indicium secundum *Hippocratem*. XVI. 754. causae sunt lentes saepius comestae. VI. 526. lens et brassica. VI. 632. cornea crassior et densior. VII. 99. cur austeri eam gignant. XVII. B. 570. in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. morbi futuri nota est. I. 361. signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. hebetatio aut retusio in febribus acutis malum. XVII. A. 868. ad eam remedia parabilia. XIV. 498. hebetudini, ab humorum crassitie ortae medetur cedrea. XII. 18. accipiter in susino unguento decoctus. XIV. 242. prodest succus cepae inunctus. XII. 49. caules chamaesyces. XII. 155. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Ptolemaei* remedium. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Hermophili* collyrium thalasserum. XII. 781. indicium basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII. 786. hebetudini, quae ob humorum pervenit crassitiem, prodest *Sagopenum*. XII. 117. ad oculorum hebetudinem theriaca. XIV. 271.

Oculorum hippus, definitio. XIX. 436. interdum connatus est. XVIII. B. 67.

Oculorum humiditas viris familiaris. V. 696. humiditas cur senibus familiaris. XVII. B. 651. oculos humentes exsiccant aloë. IV. 770. ad oculos humectos collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. remedia ab *Hippocrate* commendata. XV. 916.

Oculorum hydatidum cura. X. 1019. XIV. 784.

Oculorum hypophasiae per somnos quid indicent. XVIII. B. 52.

ad *Oculis* illatos ictus, ac proinde oborientes cruentas suffusiones. XIV. 346.

Oculi imbecilliores s. scotomatici, venaesectionem requirunt. XI. 271.

Oculorum tunicae: ad earum indurationes remedia. XII. 724. ad oculorum inustionem asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. ad inustiones collyria. XII. 769. oculos lippientes, lachrymantes et angulos erosos habentes sanat fuligo piceae. XII. 103. ad oculorum livores remedia parabilia. XIV. 410. ad oculos comportata materia quomodo revellatur. XVI. 150sq. oculorum obliationes. XII. 793. ad oculorum obscurationem remedia. XIV. 349.

Oculorum oedema, definitio. XIV. 769. perturbatio, definitio. XIV. 768. phlegmone, definitio. XIX. 433. (vide OPTHALMIA.) phthisis, definitio. XIX. 435. prociidentia, definitio. XIX. 435. oculus, prociidentiam periclitans quomodo sit deligandus. XVIII. B. 732. ad oculi prolapsus *Nili* collyrium diarrhodon. XII. 765. diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. melinum delicatum. XII. 769. aliud. XII. 770. ad oculos purulentos libianum collyrium. XII. 762. ad oculos purulentos diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. oculorum pus quomodo discutatur. X. 1020. ad oculorum psorophthalmiam remedia. XIV. 348. ad oculorum pustulas asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. *Diocleum* collyrium. XII. 758. melinum delicatum. XII. 769. aliud. XII. 770. *Nili* collyrium diarrhodon. XII. 765. trypheron collyrium s. delicatulum. XII. 758. oculus resolutus, definitio. XIV. 771.

Oculorum rheumatismus adest, ubi non solum rubet, sed multas quoque lachrymas excernit. XIV. 769. ad ocu-

lorum rheumatismum remedia parabilia. XIV. 521. 522. ad oculorum rheumatismum *Lycomedis* anodynum. XIII. 92. oculis diuturno rheumatismo exulceratis conveniens fascia. XVIII. A. 790sq. ad oculos scabros et aridos remedia. XII. 798. *sordes* circa eos quando malum sint symptoma et quando non. XVIII. B. 47.

Oculorum suffusiones ex ictu juvant folia *Stoebes* viridia illita. XII. 130. ad oculorum suffusiones cerebrum hirsutinis. XIV. 240. (confer. *Suffusio*.) ad oculorum *sugillationem* remedia. XIV. 350sq. 410. ad sugillationes cum oedemate. XIV. 351. ad recentes sugillationes. XIV. 352. ad oculorum suppurationes *Diocleum* collyrium. XII. 758. ad oculos suppuratos *Machaonis* collyrium. XII. 774. ad oculos suppuratos cygnus ex *Samia* terra. XII. 759.

Oculorum sycosin sanat testa *Sepiarum*. XII. 348. *tabes* ex remediorum ineptorum usu. X. 171. *tumor* praeter naturam in magnis eorum angulis encanthis vocatur. VII. 732. tumorum cura. XII. 797. ad oculorum tumores *nectarium Marci*. XII. 750. ad tumores ex ictu abortos remedia. XIV. 348.

Oculorum ulceratio, definitio. XIX. 433. ulcerationum differentiae. XIX. 433. oculi ulcere laborantes pauca luce offenduntur. XVIII. B. 681. ratio iis medendi. XII. 714sq. ad oculorum ulcera sordida et serpentina aster inexuperabilis. XII. 761. ulcera sedans collyrium. XII. 757. collyrium ex cornu cervi. XII. 762. *Diocleum* collyrium. XII. 758. ad oculi ulcera omais generis cygnus ex *Samia* terra. XII. 759. oculorum ulcera cicatrice includit haematites. XII. 196. ad oculorum ulcera sordida *Philadelphium* remedium. XII. 756. oculorum ulcera expurgare videtur fumus *thuris*. XII. 60.

Oculorum unguis, definitio. XIX. 434. ejus operatio plenam lucem requirit. XVIII. B. 681. ad oculorum unguis collyrium croceum. XII. 716. pulvis *glycyrrhizae* secundum *Dioscoridem*. XI. 858. unguis eliquat testa *Sepiarum* fossili sale mixta. XII. 347. unguis, si non admodum duri fuerint, extergit *Thyites Dioscoridis*. XII. 199. unguis auferunt *Tithymalli*. XII. 142. ad oculorum ustiones *libianum* colly-

rium. XII. 762. ad oculorum valetudinem tuendam medicamentum compositum *Galenii*. XII. 727. ejus usus. XII. 729. ad oculorum vertiginem remedia parabilia. XIV. 522. oculorum vitia expurgat succus *dracontii*. XI. 865.

Oculus vocata deligatio quando adhibeatur. XVIII. B. 732.

Odio rem prosequi, affectus est. V. 7.

ODONTOIDES processus epistrophei. II. 757. IV. 24. XVI. 681. XVII. A. 371. 374.

ODOR, haud tutum est, ut ex illo de sensibilium temperie conjiciamus. XI. 700. pravus ex ore, si non natura sit, signum est in morbis. XVI. 215. odoris sensus in cerebri ventriculis est. XI. 698. XVI. 214. sensus nullus fit, nisi spiritu naribus attracto. II. 865. ad diagnosin morborum utilitas. XVIII. B. 649. 654. ad odorem suavem ori conciliandum remedia parabilia. XIV. 424.

ODORABILE ad comitalem affectum. XIV. 402. odorabilem in bene olentia et male olentia divisio. XI. 699. odorabilem vaporosa est substantia. XI. 698.

Odorata quae sunt, tenuia etiam et calida sunt. XI. 700.

Odoratus, definitio. II. 857. sensus ejus halitus est. VII. 122. odoratus et gustus sensus sunt congenere. VII. 122. XI. 697. nullus fit, nisi spiritu naribus attracto. II. 865. ubinam percipiatur. VIII. 215. in cerebri ventriculis fit. II. 869. VII. 104. halitus, quos in se habet, insuaves, aliquando sentit. VII. 124. suaves autem non. ibid. — quomodo fiat. XVI. 214. theoriae. XIX. 310. laesio affectus est anteriorum cerebri ventriculorum. VIII. 214. odoratum depravantes aut delentes causae. VII. 106. odoratus aboletur, narium meatibus obstructis. V. 634. perversus futuri morbi nota est. I. 363. XVI. 224. odoratum afficiunt acida et acria. XI. 697. odoratus parum certiores nos de medicamentorum facultate reddit. XI. 702. docet aliud medicamentum calefacere, aliud refrigerare, aliud humectare, aliud exsiccare. XIV. 221. nos docet medicamentorum robur aut imbecillitatem. XIV. 221.

Odoratus instrumentum: de eo *Aristotelis* opinio. II. 871. quam repre-

hendit *Galenus*. II. 872sq. instrumentum unum. II. 857. instrumentum num nasus. II. 857sq. instrumentum non est palati, faucium et tracheae tunica. II. 866.

Odoratus instrumentum non est membrana nasum vestiens. II. 863. 866. 870. instrumentum cur sit vaporis simile. II. 864.

ODORES, semita eorum aliquibus nasus videtur. II. 858. num dignoscat membrana nasum investiens. II. 858. odorum dignotio haud parum iuvat respirationem. III. 654. odores calidi cephalalgiam efficiunt. VIII. 207. odores coenosi aut palustres morborum causae. XVI. 361. foetidi omnes inter symptomata sunt referendi. XVI. 216. quiaam grati et qui non. XI. 698. medi sunt inter aërem et aquam. V. 628. validi caput laedunt. II. 884. in signis habet *Hippocrates*. XVI. 226. odorum substantia vaporis similis. II. 865.

Odoriferum Crispi ad nomas. XIII. 841. *Lucii*. XIII. 853.

Oedema, definitio. VII. 224. XI. 101. XIX. 442. olim vocabantur omnes tumores praeter naturam. XV. 770. secundum *Hippocratem* huius verbi significatio. XVII. A. 801. vocare *Hippocrates* consuevit omnem praeter naturam tumorem. XVII. A. 323. XVII. B. 31. 877. XVIII. B. 882. quales tumores Graeci ita vocent. XVII. A. 801. qualem tumorem recentiores vocent. XVIII. B. 91. 97. affectus frigidus est. VII. 609. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. prementibus digitis cedit. X. 963. oedema oculi, definitio. XIV. 769. phlegmonodes. VII. 723. oedemati saepe erysipelas supervenit. X. 952.

Oedematis causa proxima. XI. 101. oedema symptoma est in hydero, et tabe. XI. 101. in pedibus oritur in hydericis affectionibus et phthois. X. 953. albiissima per hiemem oriuntur. XV. 81. causa est excrementi accumulatio in carne. VII. 231. humorum incoctorum abundantia. XVII. A. 721. pituita. V. 678. VI. 875. causa pituita ad aliquam partem delata. VII. 224. 723. IX. 693. X. 953. XVII. B. 660. plethora. XVIII. A. 279. oedemata saepe decipiendi causa remediis externis excitantur. XIX. 1. oedemata circa praecordia in morbi prin-

cipio mortem significant, si vero ultra XX. dies processerint, ad suppurationem convertuntur. IX. 757. oedematis casus ex ventris perturbatione oborti. XVII. A. 324. oedema causa cordis intemperiei humidae. IX. 388.

Oedematis cura. X. 953. XI. 101sq. cura pro partibus affectis variat. X. 961. oedemata mitigat alismatis radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. contrahit radix illita acanthi albae. XI. 819. oedemata omnia sanat emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum *Galenii*. XIII. 384. ad oedema glaucium. X. 954. oedema discutit *Serapias*. XII. 93. oedemata laxa iuvat lutum terrae aegyptiae. XII. 177.

OENANTHE catagmaticum. XIII. 540.

Oenanthes ligno succedit vitis lignum. XIX. 738. succo substituenda remedia. XIX. 738.

ex **OENELAE** et lithargyro emplastrum. XIII. 404.

OENONIAE radices vires. IV. 777.

Oenopides Chius zodiaci circuli obliquitatis inventorem se prodit. XIX. 270. ignem et aërem elementa putabat. XIX. 243.

OESOPHAGUS, definitio. III. 267. num musculus. IV. 378. ventris et intestinorum principium. XIV. 751. appetit et deglutit. XIV. 714. duplex usus. VIII. 333. duas habet tunicas, quarum una cibos in ventriculum trahit, altera per vomitum edit. VIII. 332. tunicarum functio. II. 173. vivisectionibus comprobatur. II. 175. iustam ad functiones habet magnitudinem. III. 892. situs. XIV. 714. 716. situs et decursus per thoracem accommodatissimus. III. 426. cur spinnae vertebrarum propinquas. III. 426. quatuor primis vertebris thoracis invehitur; prope reliquos octo ad dextram fertur. III. 431. cur non coarctetur dum deglutimus. III. 591. per oesophagum aër ad ventriculum descendit. III. 491. oesophagus cur paucas venas acceperit. III. 283. oesophagi affectuum duo genera. VIII. 333. angustiae causae. VIII. 335. angustiae ab inflammatione symptomata. VIII. 334. diagnosis. VIII. 336. angustiae ob diversas causas diagnosis. VIII. 336. oesophagi imbecillitatis et angustiae diagnosis. VIII. 336. oesophagi ulcerum cura generalis. X. 296. oesophagum omnes stomachum

vocant, qui post *Aristotelem* scripserunt. VIII. 333. ossa et alia corpora aliena inde excutienda methodus. XIV. 439.

OESTYPERON. X. 965.

OESTYRON quomodo paretur. XII. 309.

OESTYPUS atticus reliquis praestantior. X. 965. ceratum ex eo ad phlegmonas in hypochondriis. X. 965. pro vituli medulla. XIX. 736.

OFFICIA vitae imbecilla quae. XVII. B. 180.

in OFFICINA medici ad chirurgiam spectantia. XVIII. B. 664sq. 667.

Ωη vid. SORBUS.

Οιδημα apud *Hippocratem* omnis tumor praeter naturam. XVIII. B. 91.

Οισυπρηα, quid sit. XVIII. B. 524. lana succida apud *Hippocratem* vocatur. XVIII. A. 697.

OLEAE fructus et succus exacte pinguis. XI. 649. ramorum et fructus vires. XI. 868. surculi thalli vocantur. XIII. 480.

OLEAGO vide CHAMELAEAE.

OLECRANON. III. 92. 142. vocat *Hippocrates* et ὀγκρῶν et ὀβριζον. XVIII. B. 511sq. ulnae Diores cubitum vocant. IV. 430. cubiti pars exterior est. XIV. 704.

OLEOSA sunt aquea et aërea. XI. 785. quomodo tussim ciere possint. XI. 503.

OLERA agrestia quae. VI. 627. agrestia omnia succi sunt summe mali. VI. 794. exempla hujus rei leguntur. VI. 686. facile digeruntur, ac perspiratione evanescent. XVII. B. 489. iis parce vere utendum. XV. 181. sanguinem melancholicum generantia. VIII. 184. oleum nullum boni succi est. VI. 794.

OLEUM aptissimum flammae quidem nutrimentum, nec tamen eam accendit. I. 660. de ejus natura et qualitate diversorum sententiae. XI. 509sq. de olei facultatibus variorum sententiae. XI. 487. *Archidami* de ejus facultate sententia. XI. 471sq. ea redarguitur. XI. 477. de ejus facultatibus *Galen*i doctrina. XI. 519. alii calidum, alii siccum, alii humidum, alii denique frigidum esse argumentis comprobant. XI. 513sq. quod aliis non misceatur, aliis vero misceatur, variae causae ab auctoribus statuuntur, et quae. XI. 516. olei nomen unum, qualitas et facultas di-

versa. XIII. 480. potestate calidum. I. 649. medium est inter calidum et frigidum. XI. 561. quomodo calidum aut frigidum reddamus. XI. 480. neutrum nec calefacit nec excalefactos offendit. XI. 521. qui ex ardore febricitant, his calorem auget. XI. 521. et sanis et acgris conducit. V. 47. quatenam adstringendi vim habeant. X. 790. quod una cum germinibus conficitur, adstringit. X. 822. emplastici medicamenti vim habet. VI. 417. crassiorum partium est, quam ut inhiberi penitus possit. XI. 594. poros oblinere putat *Diocles*. XI. 507. quod apud Aegyptios in pretio est, discutit. X. 822. quod per Cycladas insulas nascitur, quale. XI. 872. quod per Graeciam et Asiam nascitur, quale. XI. 872.

Oleum, etsi facile in flammam vertatur, tamen celeriter nos non calefacit. XI. 408. ex genere medicamentorum est, quae aequae nos recalefaciunt. XI. 529. medium videtur inter humectantia nos et resiccantia. XI. 530. corpori appositionem aliquam praebet. XI. 526. medium est nos calefacientium et refrigerantium. XI. 526. duplici ratione calorem auget. XI. 529. diu durat incorruptum. XI. 582. simplicis usus medicus. XI. 487. et simplex et sale mixtum alvum subducit, diversis tamen facultatibus. XI. 487. cum sale purum ventrem radit. XI. 488. pituitosum non. ibid. nonnunquam et mordicationes sanavit. ibid. quod salem accepit mordax est. XI. 490. quod sale eget, lenit. XI. 490. cui sal mixtum mordacitatis quidpiam habet. XI. 506. quod salem continet, tanto calidius est, quanto plus ex illo sumpserit. XIII. 480. in oleo quod decidit, amurca vocatur. XI. 414. 504. faex a Graecis amorge vocatur. XVIII. A. 150. quomodo ab amurca liberetur. XI. 504sq. ab amurca liberatum candidum et dulce, minime mordax est. XI. 505. candidum factum ceræ mordacitatis experti est aequale, XI. 490. quomodo lavetur. XI. 496, ex lotione candidius fit. XI. 497, differentiae. XI. 484. quaedam qualitate mordicantia sunt. XI. 503. ad alvum ducendum aptum. VI. 356. ad defluentes capillos, quod eos et nigros red- dit, *Herae* compositio. XII. 430. dolorem levat, et discutiendi vim habet. XVIII. B. 524. in erysipelate ca-

lorem auget. XI. 521. laedit omnes fluxiones, quae ex pura bile ortae sunt. XI. 521.

Oleum, in quo ruta dococta est, ad flatum. X. 578. inflammationes ferventes affligit. XI. 521. quando in inflammationibus commodum. XI. 592. lassitudinis remedium est. XI. 485. cur lassus admodum utile. XI. 531. omnium lassitudinem praesidium. XIII. 1006. frictio ex oleo magis quam sicca lassitudinem aufert et corpora emollit. XI. 507. in althaea incoctum ad ligamentorum et tendinum scirrhus. X. 959. oculo noxium, alias partes inflammatas mitigat. I. 125. in rheumatismo noxium. XI. 81. cavo ulceri infusum adversissimum medicamentum est. X. 166. dulcissimum mordicationes ventris sanat. XI. 488. acria lenit ventremque moderate subducit. XV. 888. olei pondera et mensurae. XIX. 777. ad oleum metiendum Romanorum mensura. XIII. 616.

Oleum amygdalinum: ejus qualitates. XI. 871. amygdalarum colocynthis antidotum. XIV. 761.

Oleum anethi, facultates. XI. 832. anethinum anodynum est. XI. 766. anethinum cum adipe anserino ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione. XI. 489. anethinum dissolvit succos crudos in carne. VI. 291. anethinum satis est ad cutis densitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Aulonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. *balaninum*. XI. 870.

Oleum calidum potestate est. I. 669. calidum quomodo dicatur. I. 685. calidi et frigidi quoad vires differentiae. XIII. 580. calidum ad dolores sedandos. XVII. B. 327. calidum ad intestinorum dolores ex frigore. XI. 489. oleo calido crura inungere in lateris dolore conducit. XV. 857. oleum calidum haud raro sufficit ad glandulas phlegmone tentari incipientes. X. 905. olei calentis fatus ad nervorum puncturas. X. 392. oleum calidum potum ad psilothrum hanstum. XIV. 142. *caryini* qualitates. XI. 871.

Oleum cedri, ejus vires medicae. XII. 16. cedrini qualitates. XI. 871. cedrinum calefacit. XI. 520. exsiccat. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327. *chamaemelinum* discutit. X. 822. *chamaemeli* rarefacit. XI. 750. ex *chamaemelo* succos crudos, qui in

carne et cute resident, dissolvit. VI. 290. *chamaemelino* succedit rosaceum. XIX. 728. *cicinum* in Aegypto provenit ex fructu ricini. XI. 870. *cicini* facultates. XI. 870. *cicinum* rarefacit. XI. 750. *cicini* usus in obstructione cutis. VI. 220. *cicinum* ventrem subducit. XI. 871. *cicinum* raphanino succedit. XI. 729. *cicinum* pro sophino. XIX. 742. quanam alia ei substitui possint. XIX. 728. *cilicium* pinguisimum. XI. 871. ex *grano cnidio* quale. XI. 871. *conyzae* sanat rigores. XII. 35. costi, vires ejus medicae. XII. 40. *crudum* etiam omphacinum vocatur. VI. 424. *crudum* ac calidum vacuat et digerit. XI. 63.

Oleum cucumerum agrestium rarefacit. XI. 750. *cydoneum* succedere potest rosaceo. XIX. 728. *cydoniorum* pro myrtino. XIX. 737. pro rosaceo substitui potest cydoneum. XIX. 728. *dadinum* ex nigra pice conficitur. XI. 871. *dadini* facultates. XI. 871. *dulce* sicca corpora humectat. VI. 229. dulce mitigans est. XI. 495. *foenugraeci* pro oleo liliaceo. XIX. 743. *gleucini* compositio. XIII. 1042. *hispanici* (ex Iberia apportati) qualitates. XI. 869. *hispanum* adstringit. X. 790. 822. *hispanum* ad lassitudinem utile. VI. 196. *hispanum* squalidum est. XI. 871. *histricum* optimum est, ubi adstringere vehementius est opus. X. 791. *histricum* adstringit. X. 822. *hyoscyaminum*, facultates. XI. 871. *irinum* *ἰριδίων* vocatur apud Hippocratem. XIX. 82. etiam susinum vocatur. XIX. 82. *istricum* squalidum est. XI. 871. *juniperinum* calefacit. XI. 520. *laurini* qualitates. XI. 871. *laurinum* calefacit. XI. 520. *laurinum* dolores sedat. XVII. B. 327. *laurinum* exsiccat. XI. 530. *laurinum* substitui potest cicino. XIX. 728. *lentiscinum* adstringit et emollit. XI. 871. usus in gingivarum inflammatione. XII. 853. *lentiscinum* pro myrtino. XIX. 737. *libycum* pinguisimum est. XI. 871. *lilinum* ab Hippocrate *ἰλιδίων* vocatur. XIX. 82. lili contra uteri durities. XII. 45. liliaceum, pro eo oleum foenu graeci. XIX. 743. lotum minime omnium mordacitatem continet. XI. 869. lotum neque epotum neque infusum morsum efficit. XI. 498.

Oleum mastichinum ex Mastiche alba s. Chia conficitur. XII. 69. *mastichinum* emollit et adstringit. XI.

871. *melanthini* qualitates. XI. 870. *myrtinum* adstringit et crassarum partium est. XI. 870. *myrtino* succedanea olea. XIX. 737. *ex nucum putamine* inveterato exprimere licet. XII. 14. et extrahere per halitum evaporatorium. XII. 14. recens adstringentis quid habet. XII. 14. ex olivis paratur. XI. 483. quod ex olivis paratur, proprie ita dicitur. XI. 868. hoc humectatorium est et moderate calidum. XI. 868. quod cum germinibus oleae praeparari solet, adstringit. X. 790. ex agresti oliva quale. XI. 871. *squalidissimum* est. XI. 871. ex oliva imatura adstringit. X. 822. ex maturis oleis pressum calidius est, temporis autem processu calfaciendi vim auget. XIII. 480. quod oleae surculos continet, valentius adstringit. XIII. 480. *omotribes* adstringit et frigidum est. XI. 868. *omotribes* in nervorum vulneribus fugiendum. X. 392. *omphacinum* etiam *omotribus* vocatur. X. 553. *omphacinum* adstringit. XI. 498. adstringit et frigidum est. XI. 868. *omphacinum* frigidius est. XIII. 480. *omphacinum* repellit. XI. 63. *oxyrodinum* repellit. XI. 63. *picatum*. XII. 441.

Oleum picinum, ejus vires. XII. 102. *picinum* calefacit. XI. 520. *picinum*, pro eo *pix* liquida. XIX. 740. *pingue* aestimatur judicaturque viscositate. XI. 872. *raphanini* qualitates. XI. 870. *raphaninum* rarefacit. XI. 750. usus in cutis obstructione. VI. 220. quodnam aliud ei substitui possit. XIX. 741. *raphanino* succedit *cicinum*. XIX. 729. *ricini*, ejus facultates medicae. XII. 26. *ricini* dolores sedat. XVII. B. 327. *ricini* pro oleo *raphanino*. XIX. 741. quodnam *rosaceum* vocent veteres. XI. 538. *rosaceum* repellit. XI. 63. *rosaceum* frigidum ad capitis dolores ex vino. XIV. 318. *rosaceum* ad toxicum summum. XIV. 140. *rosaceum* substitui potest *chamaemelino*. XIX. 728. *rutae* cum adipe anserino ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione. XI. 489. *sabinum* pingue et tenue est. XI. 872. *sabinum* optimum. XI. 869. *sabinum* ad cutis obstructionem. VI. 220. *sabinum* relaxandi vim habet. VI. 287. X. 822. *sabinum*, in quo aliquid sevi anserini est liquatum, utile in alvi obstipatione cum morsu. X. 577. *sabinum* ad fri-

ctiones contra lassitudinem ulcerosam. VI. 196. *sabinum* ad vulnera nervorum utilissimum. X. 392. *sampsychnum* ad idem. VI. 291.

Oleum sesaminum adstringit et crassarum partium est. XI. 870. *sicyonicum* discutit. X. 822. *sicyonicum* vetustate acrius et siccius evadit. XI. 739. *sicyonicum* substitui potest veteri. XIX. 728. *sinapini* qualitates. XI. 870. *susinum* etiam *irinum* vocatur. XIX. 82. tenue aestumatur, si perluceat, si purum sit, facile inungatur et facile a cute combibatur. XI. 872. tenue, quod rutam habet incoctam ad intestinorum inflationes. X. 964. *terebinthinum* adstringit et emollit. XI. 871. *vetus* discutit. XIII. 696. *vetus* rarefacit. XI. 750. *vetus* ad ulcera maligna. XIII. 704. *vetus* cicino substitui potest. XIX. 728. veteris ex dulci aut crudo inveterato qualitates. XI. 868. adulteratio per adipem suillum veterem, ex oleo communi liquatum, et quomodo detegenda. XIII. 703.

OLFACTOarii meatus cur simul sint respiratorii. III. 655.

OLFACTUS, definitio. XIX. 379. instrumentum vaporosum est. V. 627. instrumentum ubinam situm sit. XV. 325. non in narium meatibus, sed in priorum cerebri ventriculorum extremis locum habet. V. 628. sensorium est in cerebri anterioribus ventriculis. III. 647. operimentum cur rarius esse debeat. III. 648sq. olfactum quinam humores infestent. VII. 117. per olfactum remedia iis sunt praebenda, qui celerrima appositione indigent. XV. 414. olfactu mulctatur is, qui dryinum serpentem aggreditur, ita, ut non amplius possit odorari aliam rem. XIV. 234.

OLIVA fructus est, ex quo oleum paratur. XI. 483. olivae lacryma pro mandragora. XIX. 736. lacrymae succedanea remedia. XIX. 728.

Olivae, earum facultates. VI. 608sq. quomodo condiantur. VI. 609. *olivae* qualitates et facultates. XI. 868. reliquiae, quum oleum fuerit expressum, *στέμφυλλα* vocantur. VI. 579. oleum vide *Oleum olivarium*.

OLOSTIUM, ejus vires. XII. 88.

OLUS atrum Romae *smyrnum* vocatur. VI. 638.

OLYMPIACAE periodi. VII. 476.

OLYMPIACUS Milesius methodicae sectae addictus. XIV. 684.

OLYMPICI meminit. X. 53. morbi et sanitatis definitio. X. 54. 67.

OLYMPIONICI fuscum remedium ad maximos oculorum dolores et chemos-es. XII. 753.

OLYMPIUS, quo usus sit malagma-te ex seminibus. XIII. 261.

OLYRA, ejus vires. XII. 88. ejus-dem cum zeia est generis, sed minus nutrit. VI. 517. qualis cibus. VI. 791. alba est. VI. 522. ubinam frequen-tissime crescat. VI. 518. ex nobilis-sima tragus conficitur. VI. 519. pa-nis inde parati post triticeum prae-stantissimus. VI. 518. olyrae semen i. q. tipha. VI. 512.

OMENTUM: exacta descriptio. II. 556. cur epiploï nomen acceperit. II. 556. quoddam est ex cibi instrumen-tis. II. 547. veluti est operculum, ca-loris fovendi gratia praeparatum. II. 547. ejus utilitas. III. 285 sq. ex duabus tunicis, arteriis et venis con-stat. III. 286. nullam habere utilita-tem *Erasistratus* putat. II. 91. sine causa factum est secundum *Erasistra-tum*. XV. 308. omenti pinguedo. II. 565 sq. pinguedinis in eo utilitas. III. 295. generatio in foetu. III. 294. IV. 651. omentum maximum habent si-miae et homines. II. 556. omenti si-nistrae partis venae unde. II. 782. dextrae unde. II. 783. omentum pro-lapsum *Hippocrates* necessario putre-scere dicit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 96. omenti vulnerati sym-ptomata. III. 286. omentum perito-naeo vulnerato procidit. X. 421. quid sit agendum, quando jam liveat aut nigrescat. X. 421. num tuto abscindi queat. X. 422. omentum per vulnus elabens peritoneum divisum signifi-cat. VIII. 5.

Ὀμύλη vena quae. XVIII. A. 386.

Ὀμύλειν quid significet. XVIII. A. 316.

Ὀμός quid significet. XVIII. A. 314.

OMPHA dicta nardus quae. XIV. 74.

OMPHACINUM etiam oleum crudum vocatur. VI. 424. (vide *Oleum om-phacinum*.)

OMPHACION ex tertio ordine sic-cantiū est. XI. 788.

OMPHACIS succus refrigerat. XI. 630.

OMPHACITIS pro erice. XIX. 729. idem quod Galla. XII. 24. usus in haemorrhagiis internis. X. 329. ul-cera non glutinat. XI. 441. ei suc-cedens remedium. XIX. 738. siccum pro succo oenanthes. XIX. 738.

OMPHACOCARPUM a quibusdam apa-rine vocatur. XI. 834.

OMPHATITES, ejus usus. XII. 207.

ONAGRUM, radicis vires XII. 89.

ONESIDEMI compositio ad callosas in renibus concretiones. XIII. 328. nephritica compositio. XIII. 327.

ONETRI compositio ad orthopnoe-am. XIII. 115.

Ὀνύχοι apud *Hippocratem* quid significant. XVIII. A. 522.

ONOBRYCHIS, foliorum ejus vires. XII. 89.

ONOCARDIUM pro cotyledone. XIX. 733.

ONOCHEILOS vocatae anchusae spe-ciei facultates. XI. 811.

ONOCLEAE facultates. XI. 811.

ONOCORDIUM, pro eo succedens re-medium. XIX. 738.

ONONIS id. q. *Onosma*. XII. 89, ra-dicis et corticis vires. XII. 89.

ONOSMA, ejus vires. XII. 89.

ONOTHERA id. q. *Onagrum*. XII. 89.

ONOTHYRIS id. q. *Onagrum*. XII. 89.

ONYCHIS, ei succedit achates. XIX. 734.

ONYX detractus ex conchylio pota-tus ad hysteriam. XIII. 320.

OPERA naturae, dum animal in ute-ro fingitur et ubi editum est quae. II. 10. (vide *Naturae opera*.)

OPERATIONES chirurgiae enumeran-tur. XIV. 781. operationum partes. XVIII. B. 743. chirurgus operationes exercere debet utraque manu. XVIII. B. 716. ad manus esse debent om-nia instrumenta. XVIII. B. 716. ad-sidentes (famuli) quomodo se gerere debeant. XVIII. B. 718. digitos quo-modo chirurgus componere debeat. XVIII. B. 710. 712. 713. qualem positionem habeat, necesse est in operationibus chirurgicis instituendis. XVIII. B. 609. quali vestitu uti de-beat. XVIII. B. 693. in operatione concinnam positionem habere debet. XVIII. B. 690. in operationibus om-nibus, exceptis iis, quae in oculis

fiunt, splendidissima lux eligenda est. XVIII. B. 683. operationem facientis, et quidem sedentis habitus. XVIII. B. 695. habitus chirurgi stantis. XVIII. B. 699. ungues quomodo comparati esse debeant. XVIII. B. 709. quali vestitu utatur. XVIII. B. 692. habitus et situs inter operationes chirurgicas ab aegroto servandi. XVIII. B. 700sq. digitorum compositio. XVIII. B. 710sq.

OPERCULA purpurarum, eorum usus medicus. XII. 348.

OPERIMENTI diversorum auctorum definitio. III. 291.

OPHIASIS, definitio. XIV. 757. XIX. 431. unde nomen acceperit. XIV. 325. in ophiasis aliquid deest. X. 1004. nutritionis laesae symptoma est. VII. 63. causa. X. 1015. et cura. ibid.

Ophiasis unde contingat. XII. 381. unde nomen acceperit. XII. 382. quae nam remedia purgantia iis sint exhibenda, qui hoc malo laborant. XII. 382. adolescentis cujusdam historia morbi traditur. XII. 383. curandi generalis ratio. X. 1015. XII. 386. in ophiasis exasperare convenit. XVII. A. 911. ophiasis varicibus obortis curatur. XVIII. A. 56. remedia ad eam parabilia. XIV. 325sq. non sanat Ladanum. XII. 29.

OPHIOSCORODON allium agreste est, ejus vires. XII. 126.

OPHITES, ejus vires et usus. XII. 206.

OPHTHALMIA, definitio. XII. 711. XIV. 768. inflammatio est ejus membranae, quae corneae adhaeret. XI. 77. cur etiam pellicula, membrana adnata vocetur. XII. 711. quae nam remedia huic convenient. XII. 712. stadiorum ejus signa. VII. 447. interdum arida est. XV. 200. ophthalmiae aridae causa autumnus aquilinus et siccus. XVII. B. 594. quaedam contagiosa est. VII. 279. sicca nonnunquam fit. XV. 473. sicca quae et quomodo oriatur. XVII. B. 587. tabifica quae vocetur. XVII. B. 603. ex plenitudine oritur. VI. 375. aestate potissimum accidit. XVI. 27. quando sit aestate exspectanda secundum *Hippocratem*. XVII. B. 577sq. cur aestate plurimae oriantur. XVII. B. 619. ophthalmiae infestant omnes repleto capite. XVII. B. 582. ophthalmia laborantes lux laedit. III.

776. offenditur pauca luce. XVIII. B. 681. humor tenuis in ea destillat. XVIII. B. 183. diarrhoea succedens bona. XVIII. A. 26. ophthalmiae casus in juvene. XVIII. A. 46. casus per venae sectionem curatus. XI. 299sq.

Ophthalmiae cura. X. 935. ophthalmias sanat febris. XVII. A. 364. ea laborantibus quae nam remedia non conducant. X. 905. incipiens purgatione per alvum curata est. X. 902. ubinam sit venae sectio instituenda. XVI. 156. induratae reliquiae secta, quae ad magnum angulum vena est, mirifice juvantur. XI. 305sq. ophthalmiam sanat febris. XVII. B. 344. ad ophthalmiam incipientem remedia parabilia. XIV. 408. eam concoquentia remedia. XII. 702. ad ophthalmias inveteratas remedium aptum. XII. 734. aloë. XI. 822. cum melle succus centaur. min. illitus ei medetur. XII. 22. clysteres acres. XVI. 145. collyrium ex galbano. XII. 765. collyrium indicum aeriantum. XII. 781. ad ophthalmias inveteratas collyrium isochryson. XII. 785.

ad *Ophthalmias* ad malum habitum perductas collyrium *Stoli* cinnabarinum. XII. 786. *Evemerii* psoricum. XII. 788. ad ophthalmias antiquas *Zoili* collyrium. XII. 771sq. ad inveteratas diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. *Erasistrati* et *Philippi* compositiones. XII. 735. *Eveni* medicamentum. XIII. 178. utile est gypsum albumine mixtum, adnixto polline tenuissimo farinae triticeae, qui in parietibus molarum resistit. XII. 213. ad ophthalmias inveteratas *Hermiae* balneum. XII. 754. *Hippocratis* praecepta. XVII. A. 472. impositum lactis serum simul cum rosaceo et ovo. XII. 267. aut lac mulieris recens ex mammis expressum. XII. 268. nectarium *Marci*. XII. 750. opium. I. 125. ovi album. XIV. 331. *Petusiatae* compositio succo menthae aut calaminthae aut solani diluta. XIII. 134. in declinatione *Philadelphium* remedium. XII. 756. phosphorus. XII. 747. remedium fuscum s. puerile. XII. 747. pyrites. XII. 200. ad ophthalmias aestivas aridarum rosarum decoctum. XIV. 343. *Scylacium* medicamentum quod eodem die solvit eas. XII. 755. ad eas thuris fuligo, aliis medicamentis mixta. XII. 61.

ad OPERA artis methodo et exercitatione opus esse. XIII. 886sq.

OPILIONES et bubulci qua in re convenient, et in qua differant. V. 752.

OPINIO anceps qualis. XIX. 354. falsa secundum quosdam est animi affectus causa. V. 390. opinioniones falsae, animas hominum praeoccupantes, non solum surdos, sed et caecos faciunt, ita ut videre nequeant, quae aliis conspicue apparent. XIII. 117.

Ὀπισθοκύψεις quid sit. XVIII. A. 493.

OPISTHOTONUS. VII. 641. definitio. XIV. 737. XIX. 414. opisthotonus et emprosthotonus differre quidem videntur, sed cura eadem. I. 156. 157. morbus acutus est. XIV. 730. saepe in a frigore mortuis observatur. VI. 850. quosnam eo corripit dicat *Hippocrates*. XVI. 682. *Galenus* quidam condiscipulus ex nimis studiis eo correptus est. XVI. 684. cura. XIV. 738. ad opisthotonum acopon. XIII. 1014. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon ex melle. XIII. 1013. antidotum diascincum. XIV. 152. malagma *Lucii*. XIII. 969. olei glucini confectio. XIII. 1042. sanat, ut ajunt, Satyrium, ex vino nigro austero potum. XII. 118. ad opisthotonum theriaca *Andromachi* senioris. XIV. 35.

OPIUM (succus papaveris) ex voce o et pion compositum est. XIII. 272. fortissimum est ex medicamentis, quae sensum stupefaciunt et somnum soporiferum inducunt. XIII. 273. refrigerat. XIII. 155. stupefacit. XVII. A. 904. oculo inflammato congruit. I. 125. in pleuritide adhibendum. XV. 489. ex opio collyria oculorum dolores sedant. X. 869.

Ὀπλᾶ nominant Graeci navium rudentes. XVIII. A. 767.

OPOBALSAMUM *Galenus* e Syria exportavit. XIV. 7. opobalsami adulterationes, earundemque dignotio. XIV. 62. liquor, qui subtilis etiam est, admodum calefacit. XIII. 568.

OPOCALPASON in myrrha optima reperitur. XIV. 56. lethale est. XIV. 57.

OPOPANAX quid. XIII. 628. unde exoriatur; ejus vires et usus medicus. XII. 94sq. ad nervorum puncturas. X. 393. pro panacis radice.

XIX. 739. pro pice liquida. XIX. 745.

Ὀπώρα apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 432.

OPORA quodnam anni tempus. XIV. 103. XVII. A. 17. est post caniculae ortum. XVI. 433. quale sit alimentum. VI. 792.

Oporae. XVII. B. 599. oporae initium est Sirii ortus. XVII. A. 17.

OPPOSITIO quidnam ab *Aristotele* dicatur. X. 770.

Ὀψελοντες qui dicantur apud *Homerum*. XVIII. A. 309.

pro OPSONIO utimur acribus. XI. 680.

OPUS, definitio. II. 6. quid *Galenus* sit. II. 6.

Ὀρα quale anni tempus vocetur. XVI. 432. XVII. B. 184.

ORATIO quid sit. XIV. 590. animi sensum aperit. XVI. 226. brevissima secundum *Platonem* quae. V. 662. quatenam sit scientifica. V. 593. orationis elementa secundum *Chrysippum*. V. 670.

ORBANI Indi antidotus ad foetus ejiciendos. XIV. 109.

ORBES ex corio aegyptio, eorum in fracturis curandis usus. XVIII. B. 576sq.

ORBICULI scillitici. XIV. 49. confectio. XIV. 306. theriaci confectio. XIV. 306.

ORBITAR. XIV. 710.

ORCHIDIS radix, ejus medicae vires. XII. 92.

OROSELINI vires medicae. XII. 119.

ORESTINI remedium ad alopeciam. XII. 402.

OREXIN intensam coërcet theriaca. XIV. 302.

Ὀργᾶν verbo quo significata *Hippocrates* utatur. XVI. 191. quid proprie significet. XVI. 260. XVII. B. 441.

ORGANA quaelibet functiones proprias habere demonstratur. II. 80. quaecunque succum convenientem sibi attrahunt. III. 372. organon quodque actione et usu judicari debet. V. 203. infarcta obstructione liberat ampeloprason. XI. 825. organorum constitutiones tot sunt, quot sunt functionum differentiae. VI. 16. figurae immutationum causae. VII. 26. morbi quomodo fiant compositi. VI. 876. omnium morborum genera quatuor.

VI. 842. rupturae qua ratione oriantur. VII. 232. sanitas qua in re consistat. VI. 12. organa omnia ad actiones obeundas consentiunt. XV. 358. excretoria quae. XV. 386. naturalia qua in re differant ab animalibus. VIII. 66. naturalia quo sunt humidiora, eo magis sunt ad nutriendum idonea. VII. 261. nutritionis. XIV. 714. nutritionis quanam. III. 391.

Organa respirationis diversa. IV. 466. calor multus circa organa respirationis acervatus respirationem densam magnamque reddit. VII. 911. organorum respirationis angustiam quanam respiratio demonstrat. VIII. 251. organa uropoëtica laborare quanam symptomata doceant. XVII. B. 776. vocalia quanam *Galenus* vocet. XVII. A. 187. organorum vocalium humiditas causa vocis raucae. XVII. A. 685. siccitas vocis clangosae et acutae causa. XVII. A. 685. organorum robor efficit exercitatio. XIX. 691.

Organicae partes quae. XV. 7.

ORGASMUS unde nominatus sit. XVII. B. 441. in morbis bene considerandus est secundum *Hippocratem*. XVI. 191.

ORIBASII sextarium italicum vini et mellis quantum continere dicat. XIX. 755.

ORIENTEM habitantes voce clara praediti sunt, ira et ingenio praestantiores iis, qui ad aquilonem habitant. IV. 798.

ORGANUM calidum est. I. 682. opsonium non alimentum est. VI. 630. organi succus adversus ephe-meron potum. XIV. 140. organum cum vino ad ixiam epotam. XIV. 141. organon substitui potest abrotano. XIX. 723. ex origano pastillus. XIII. 827. organus heracleotica et agrestis, earum vires. XII. 91.

ORIGENIAE catapotia ad stomachi subversiones. XIII. 143. compositio. XIII. 58. eclegma ad haemoptoën. XIII. 85.

circa ORIONIS exortum cur venti maxime prouant. XVI. 399.

ORIONIS pectoris acopon bonum. XIII. 1038.

ORITYPEI quinam dicantur. XVII. B. 49.

ORMINUM, ei succedaneum remedium. XIX. 739.

ORNITHOGALUM, ei succedens remedium. XIX. 739.

OROBUS vide ERYVUM.

ORPHEUS citatur. V. 309. Theologus de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144.

ORPHITO compositum acopon, quo usus thoracis affectu molesto et jam inveterato liberatus est. XIII. 1030.

ORTHA arteria aorta est. II. 590.

Ορθόκωλος quale sit vitium. XVIII. A. 623.

Ορθοκίλλοι qui. XVIII. A. 636.

ORTHOPNOEA, definitio. VIII. 121. XVI. 677. definitio, causae, symptomata. XIII. 106. unde nomen accepit. XVII. A. 596. fit omnibus ob angustiam difficulter respirantibus. VII. 924. orthopnoeae causa fluxio ex capite calida et nitrosa. XV. 791. nimia vacuatio. X. 638. orthopnoea cur in pneumonia et asthmate fiat. XVI. 677sq. laborantium pulsus. VIII. 489. orthopnoeae acutae pulsus ejusque causae. IX. 195. in orthopnoeis respiratio densa et parva. VII. 910. respiratio parva et densa. VII. 921. siccam quamnam *Hippocrates* vocet. XV. 772. quinam venae sectione egent. XV. 769. 772.

Orthopnoeae generalis medendi methodus. XIII. 107. ad orthopnoeam clysteres acres. XVI. 145sq. melanthium. XII. 70. rheum. XII. 112. selsi radix et fructus. XII. 120. juvare creditur tussilago, si quis folia arida aut radicem in prunis urens, ascendentem inde fuliginem spiret. XI. 850. orthopnoeae gratia ebibere urinam pueri, necessarium non est. XII. 288. orthopnoicis proprie sic dictis medicamenta convenientia. XIII. 111. compositum. XIII. 241. ad orthopnoeam panchrestus confectio. XIII. 101. *Alcimii* medicamenta. XIII. 112. medicamenta, quae *Andromachus* conscripsit. XIII. 112. *Andronici*. XIII. 114. *Apollonii*. XIII. 114. *Asclepiadis* medicamenta. XIII. 108. *Charichis* potio. XIII. 109. *Charixenis*. XIII. 108. antidotus *Philonis*. XIII. 267. *Eugenii*. XIII. 114. *Nicerati* comp. XIII. 110. *Onetri*. XIII. 115. *Phili*. XIII. 114. *Podamitae*. XIII. 115. *Sosicratis*. XIII. 114. *Valentis*. XIII. 115. catapotium. XIII. 109. eclegma *Antoniae Musae*. XIII. 108. medicamentum ex sulfure. XIII. 110.

ORTUS est productio ad essentiam. XV. 225. de eo philosophorum opiniones. XIX. 260. de ortu corporis

animantium quatuor opiniones. XV. 356.

ORUS *Mendesius* de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144.

ORYZA, ejus facultates. VI. 525. ejus vires. XII. 92. ei substituenda remedia. XIX. 739.

Os cur in capite jaceat necesse sit. III. 636. oris forma in homine et animalibus. III. 878. os cur homini parvum sit datum. III. 879. vestientis tunicae eximii usus. III. 887. quando per hoc respirare cogamur. III. 890. gula et ventriculus prima sunt alimenti principia. XV. 387. cibum extenuat. XIV. 714. ventriculo alimentum praeparat. XV. 233. respirationi inservit. XIV. 713. oris motus quinque diversi dantur. II. 429. claudentes et aperientes musculi. XVIII. B. 933 sq. aperientes musculi. III. 852. claudunt musculi temporales. III. 852.

Os amarum est, quibus flava bilis abundat. VII. 577. amarescit ex bilis abundantia. XV. 567. amarum reddit bilis amaror. XV. 746. amarescit a cancro, ab alvi perturbatione et tussi oborto. XVII. A. 477. amarescit iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. amarum si est, per superiora purgandum. XV. 335. amarum quibus est, vomere confert et alvum subluere. XV. 746. amarum vomere suadet. XVII. B. 676. oris collutiones calidae ad anginam. XV. 787. os humectare oxymel subacidum *Hippocrates* dicit. XV. 683. oris externis partibus frigidum mordax est. XI. 621. cur vomituris sputo tenui repleatur. XVI. 571. ore aperto dormire mortiferum. XVII. A. 894. os clausum habere in febre sitim prohibet. XVII. B. 104. ore hiantе dormire lethale. XVIII. B. 62. spuma ante os unde oriatur et quid significet in morbis. XVII. B. 543 sq. per os sanguinis, puris vel aquae eruptio capitis dolorem vehementem solvit. XVIII. A. 20. os uteri definitio. XVII. B. 839. (vide *Uteri os*.) os ventriculi vide *Ventriculi os*.

Oris morbi. XIV. 778. ad oris ariditatem rem. par. XIV. 530. ad oris crustas *Pelusiotaе* compositio ex passio ut gargarisma. XIII. 134. ad oris crustas et inflammationes stomaticum *Andromachi*. XII. 946. ad haemorrhagiam oris. XIV. 425. ad oris om-

nis inflammationes. XIV. 359. oris inflammationem curat butyrum. XII. 273. ad oris inflammationes varias faciunt stomatica diversa remedia. XII. 929. ad oris nomas florida *Magni*. XIII. 856. *Mithridatis* panacea. XIII. 55. oris foetidi odoris causae. XVI. 215. ad oris graveolentiam remedia. XIV. 357. ad oris tetros absque ulcere odores. XIV. 424. oris foetor quomodo curetur. XVII. B. 152. ad oris suavitatem odoris conciliandam remedia parabilia. XIV. 424. in ore phlegmones cura fit derivando ad nares. X. 904. oris phlegmonem aboë. XI. 822. oris phlegmonas serum lactis in ore contentum et collutum gargarizatumque maxime mitigat. XII. 268. ad oris phlegmonas ulcerationesque Lycium. XII. 63.

Oris putredines sequuntur saniem, quae e capite defluit. VI. 422. ad oris putrefactiones remedia. XII. 957. 958. ad oris putredines. XIV. 361. *Asclepiadae* illitio stomatica. XII. 947. oris ulcera aestate potissimum fiunt. V. 694. oris ulcerationes cur aestate oriuntur. XVII. B. 620. ulcera maxime oriuntur austro flante. XVI. 413. ulcera fluxione e capite fiunt. VI. 422. os exulceratum cito abit in putredinem et cur. XII. 951. oris ulcuscula qualia aptae dicantur. XVII. B. 627. oris ulcerum cura. X. 356. ulcera et putredines. XIV. 425. 426. ulceribus conveniunt radices *Cyper*. XII. 54. ulcera sponte provenientia sanat decoctum foliorum *Cypri*. XII. 54. ad oris ulcera diphryges. XII. 215. ad oris putrescentia ulcera diphryges aut per se, aut cum melle despumato. XII. 215. ad oris ulcera *Erasistrati* compositio. XII. 735 sq. folia rubi manducata. XI. 848. ad ulcera putrida salsugo salsorum silurorum et maenidum. XII. 377. ad ulcera putrescentia inprimis competit terra *Armenica*. XII. 190.

Oris ulcera, ut crustis inducantur, curandi ratio. XII. 951 sq. *Andromachi* compositio. XII. 953. *Archigenis* praecepta. XII. 954. *Critonis*. XII. 953. *Heracidis* Tarentini. XII. 957. *Musae*. XII. 956. *Sorani*. XII. 956. ad ulcera stomaticum *Critonis* ex malis punicis. XII. 933. *Herae* stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. ad oris vitia remedia parabilia. XIV. 424. ad oris vitia omnia *Andromachi* sto-

maticum. XII. 945. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad vitia omnia dentifricium *Timocratis*. XII. 887.

Os et Ossa: definitio. XIV. 703. XIX. 368. durissima corporis pars est. I. 603.

Ossa dura sunt, frigida, eamque ob causam non facile solvuntur. IV. 340 sq. durissimae sunt et maxime terrestres animales partes. II. 733. densissima et durissima quibusnam avibus data. III. 926. quibus vero laxa et levia. ibid. — os frigida pars est. VII. 744. frigidum quidem et siccum sed minus quam pilus. I. 569. siccum et frigidum est. XV. 253. similis pars est. XV. 8. 252. in corde apud quaedam animalia reperitur, et cur. III. 501 sq.

Ossa humana qua ratione inspicere *Galenus* licuerit. II. 220. ossium doctrina in Alexandria discipulis cum subjecti inspectione exhibetur. II. 220. doctrina medico maxime necessaria. II. 732. ad ossa cognoscenda simiae faciunt homini simillimae. II. 222. ossa in simiis cynocephalis similibus multum ab humanis differunt. II. 223. plura quam ducenta numerantur. IV. 694. universa eorum compages skeleton vocatur. II. 734. stabilimenta sunt reliquarum partium. II. 733. differentiae eorundem. II. 733. in abscissibus nonnunquam occurrunt. X. 984. duplex eorum compositio. XIV. 720. constructionis duplex naturae scopus. III. 926. os nullum cylindrum mere exhibet. XVIII. A. 462. conjunctionis inter se diversitas. II. 734. conjunctio duplex. XIX. 460. dearticulatio est compositio propter motum voluntarium comparata. IV. 1. ossa quae dearticulantur, capita postulant dura. III. 927. ossium caput quatenam dicatur pars. II. 736. ossium cervices tenues sunt ossium apophyses. II. 736. ossis cavitas articularis cotyle vocatur et glene, devexitas vero caput s. condylus. IV. 410. corone quid. II. 736. magna ossa epiphyses habent. II. 733. epiphysium et condylorum usus. III. 922 sq. epiphyses non omnes medullam habent. III. 927. ossium exelcysmus, definitio. XIX. 462. metagoge, definitio. XIX. 462. cavitates profundiores cotylae, superficialia glenae vocantur. II. 736. crassa fragmenta innatantia juvat isis viridis linimenti vel splenii modo im-

posita. XIII. 794. ossa laxa magis et cava data cur sint animalibus imbecillioribus, densiora autem ac pleniora fortibus. III. 924. majora laxiora cur sint et cavernosa. III. 159. in parvorum constructione duo erant naturae proposita. XV. 256. os parvum nullam cur habeat medullam, sed cavernulas duntaxat easque exiles. III. 924. ossa firmanantur in parva mole, vel propter materiae penuriam, vel propter siccitatem. XV. 227. nullos nervos accipiunt. IV. 268. cur exiguae venas acceperint. IV. 341. ossium moles musculorum robori respondet. III. 926.

Ossa motum habent passivum, qui fit a musculis. IV. 347. ossium motus quomodo fiat. IV. 2. ossa cur non palpitent. VII. 594. ossibus robusti sunt, quibus cervix valida et caput acuminatum est. XVII. A. 815. os restitui potest. I. 241. ossa quaedam sensus expertia videntur. VII. 531. ossa etiam dentes sunt. II. 752. ossibus assimilatur corporis forma. II. 220. os ambiens membrana periosteos Graecis dicitur. XIII. 414. (vide *Periosteum*.) calor, penitus adassans ea et exsicicans, necessarius ad eorum formationem. IV. 550. ossibus inimicum frigidum. XVII. B. 803. ossa usta, eorum usus medicus. XII. 342. ossa quomodo generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. generatio ex semine in foetu. IV. 540. generantur ex eo, quod ex semine crassius erat, magis terreum et minus tractile. IV. 549. fieri a semine maris putat *Hippocrates*. XIX. 323. ossium in puerulis conditio. XVII. B. 629. nutrimentum quale. X. 427.

Ossa medulla nutriuntur. II. 212. medulla cerebro est dulcior, jucundior ac pinguior. VI. 677. medullae ossium vires et usus medicus. XII. 331. quatenam optima, et quae prava. XII. 332. eorum proprium alimentum medulla est. III. 927. XV. 255. ossa cavernulas habent, in quibus est humor crassus et albus ad ossa alenda. XV. 253. quae sinus non habent medulla plenos, ea suis cavernis tale quid continent, quo nutriuntur. XV. 257. ossis alimentum pus. XV. 414. medulla humida et propemodum fluxilis. IV. 369. pinguedini similis est. IV. 370. medulla pinguis est ac sensu vacans. XIX.

367. ossa parva cur medullam non contineant. XV. 256. medulla expertia leo habere creditur. III. 925. ossium medulla ut cibus. VI. 677.

Ossa singula: os astragali. II. 774. XVIII. B. 453. os principale est ad pedem movendum. III. 205. formae ejusdem utilitas. III. 200. situs. III. 204. situs ejus inter tibiam et calcaneum causa. III. 205. quadrio vocata ejus pars. II. 775. male ita etiam vocatur tibiae et fibulae pars inferior. II. 775. IV. 268. *ossium* usus. II. 218. 922. cur superfluum ut sensum habeant et motum. IV. 268.

Ossa brachii, descriptio. II. 767. brachii inaequalia sunt. XVIII. B. 620.

Ossis brachii ad articulationem cum ulna apta constructio. IV. 429. si perforatum esset, quid accideret. IV. 429.

Os brachii cur extrinsecus gibberosum sit, internis vero simum. III. 151.

Os brachii: condylorum inferiorum constructio, ejusdem utilitas. III. 148. os utrumque fractum si fuerit, brachium brevius fit. XVIII. B. 540.

Ossa bregmatis duo sunt. XVII. B. 3. cum aliis ossibus conjunctio. ibid. situs. III. 936. quadrilatera sunt. II. 744. sunt rarissima et infirma. II. 745. termini sunt suturae lambdoidea, coronalis et squamosa. II. 744. ex cerebri comminatione areseunt. XVII. B. 5. *Galenus* haec ossa cuidam excidit, isque servatus est. X. 453.

Os calcanei. II. 776. (vide *CALCANEUS* et *CALX*.) sustinet talum et crus, et fert corpus ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis firmitatem contribuit. III. 205. formae ejus utilitas. III. 200. qua de causa sit in anteriore parte angustius. III. 198. situs. III. 205. movent hoc tres musculi. III. 131. tarsi est maximum. XVIII. B. 433. ejus cum aliis ossibus conjunctio. XVIII. B. 433. calcis saltando ex superiori loco diducitur. XVIII. B. 445. symptomata hoc cum malo juncta. ibid. et sq. ei innectitur chorda (tendo *Achillis*). XVIII. B. 448.

Ossa calvariae septem. XIV. 720. (vide *CALVARIA*.) *capitis* sex sunt. II. 744. *capitis* praeter maxillam in-

feriorem sunt septemdecim. IV. 40. *capitis*, digitorum, surae remedia arbitratur *Xenocrates*. XII. 248. *capitis* cur cavernosa. III. 689. *capitis* post omnia alia ossa concrescunt. IV. 673. *carpi*. XIV. 723. *carpi* unum videntur. II. 270. *carpi* quot. XVIII. B. 433. nisi diligentius inspiciatur *carpus*, ex uno osse constare videtur. III. 121. *carpi* compluria. III. 121. 125. 129. *carpi* octo sunt, in duos ordines conferta. II. 770. conjunctionis inter se modus. ibid. *carpi* octavum. III. 134. *carpi* nonum. III. 137. *carpi* cur in duos ordines disposita. III. 130. *carpi* cur variae sint formae. III. 126. *carpi* compositionis harmonia. III. 121. cur stricta ea magis quae ad cubitum sunt, quam quae sunt ad metacarpum. III. 129. *carpi* ne luxentur quomodo natura praecaverit. III. 123. *mutua symphysi* deligata sunt. XIV. 723. non per *symphysin*, sed *synarthrosin* inter se conjunguntur. II. 770. singularis structurae usus. III. 121. eorum motus. III. 124. *os carpi cartilagineum*. III. 134sq.

Ossa: os cartilagineum cordis. II. 619. quomodo reperiatur. II. 622. *coccygis*, ex tribus partibus constat. II. 762. *colatoriorum* obstructions odoratum laedunt. VII. 107. *coli* similia s. *colatoria* (ethmoidea) II. 859. *coxae*. XIV. 724. *coxae loxlov* Graecis audit. XVIII. B. 519. *cribriformia*, usus. III. 652. ea *Hippocrates* spongiosa vocat. III. 652. *ossium* cruris constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472sq. *ossibus* cruris luxatis cum articuli vulnere, quatenam symptomata superveniant. XVIII. A. 682. 687. et quomodo haec sit conditio curanda. XVIII. A. 688sq. *cubiti*. III. 92. (vide etiam *Ulna*.) *cuboides*. II. 776. *cuboides* tarsi, ejus situs. III. 199. *cuboides* dearticulatur cavitati calcanei. III. 204. *cuneiformia* tres cubos ossis naviformis obequitant. III. 204. *cuneiformium* cum aliis conjunctionis utilitas. III. 200.

Ossa digitorum. II. 771. XIV. 723. quot sint. II. 772. cur tria. III. 39. *phalanges* vocantur. II. 250. utilitas. III. 32. utilitas magnitudinis eorum et formae. III. 39. 40. utilitas *phalangeorum*, quae in articulis ea undique

cingunt. III. 43. digitorum pedis. II. 777. *epigonatis* i. q. *Patella*. — *ethmoidalia*, usus foraminum eorum ad in- et expirationem. III. 654. *faciei*. XIV. 721. *femoris*. II. 773. XIV. 723. *femoris omnium corporis ossium maximum*. III. 210. *capitis ejus et colli positio*, ejusdemque utilitas. III. 210sq. quid eveniat, si femur rectius foret. III. 211. *universae ejus figurae utilitas*. III. 214. *fibulae*. II. 774. *ejus usus*. III. 246. *frontis*. XIV. 720. *frontis quomodo terminetur*. II. 745. *frontis fracturae viginti diebus coalescunt*. XV. 409. *hyoidum*. XIV. 721. *hyoides etiam lambdoides s. hypsiloides vocatur*. XVIII. B. 957. *hyoides et yforme vocatur*. III. 591. *maximi ejus sunt et opportuni usus*. III. 591. *hyoidei ligamenta membranosa et eorum usus*. III. 593. *musculi inde ortum ducentes et moventes*. III. 591. XVIII. B. 957. *musculi, hoc posteriora versus abducentes*. XVIII. B. 958. *musculus os hyoides sursum ad maxillam retrahens*. XVIII. B. 960. *hypsiloides vide Os hyoides*. — *ilium*. II. 772. *innominata*. II. 772.

Ossa: *os intermaxillare*. II. 750. *ischii*. II. 772. *jugale*. II. 746. XIV. 721. *jugale quoddam (zygomatium) dicatur*. XVIII. A. 426. *ῥήμης qualia*. XVIII. A. 684. *lambdoides vide Os hyoides*. — *latum est os sacrum*. IV. 50. XVIII. B. 573. *malarum sunt crassissima*. III. 931. *manus septem sunt et viginti*. XVIII. B. 433. *manus et pedis cava non sunt*. XVIII. B. 432. *manus et pedis non, nisi gravi vi franguntur*. XVIII. B. 435. *maxillae inferioris duplex est*. II. 754. *ejus processus*. II. 755. *maxillaria superiora*. II. 749. *de numero eorum anatomicorum dissensio*. II. 751. *septem sunt*. III. 936. *maxillae superioris symphysis constant*. XIV. 721. *suturae in iis reperiundae*. II. 746. *metacarpi*. II. 771. XIV. 723. *quot sint*. *ibid.* et 772. *metacarpi cur quatuor*. III. 121. 125. 129. *metacarpi cur a se distent*. III. 129. *metacarpi cur non sint conjuncta*. III. 122. *formae eorundem utilitas*. III. 123. *metatarsi*. II. 777. XIV. 725. *metatarsi quinque*. III. 203. *multiforme*. XIV. 720. 721. *nasi*. II. 750. XIV. 721. *nasi sunt tenuissima*. III. 931. *nasi fracturae decem diebus coalescunt*.

XV. 409. — *naviculare*. XIV. 725. *naviculare tarsi, situs*. III. 199. *naviculare ambit caput astragali*. III. 204. *occipitis*. XIV. 720. *occipitis densissimum et firmissimum*. II. 745. *occipitis quomodo terminetur*. II. 744. *foramen magnum in se habet*. II. 744.

Ossa oculorum. XIV. 721. *palati*. XIV. 721. *palati cur densum et durum*. III. 934. *eorum processuum alaeformium usus*. III. 934. *palati quibus discessit, iis medius nasus considet*. XVII. A. 823. *patellae*. II. 775. *pectoris vide Sternum*. — *pectoris omnium quadrupedum latissimum habet simia*. II. 219. *ossium numerus pedis et manus inter se comparatur*. XVIII. B. 433. *petrosa*. XIV. 721. *pubis*. II. 772. IV. 199. XIV. 724. *radii vide Radius*. — *sacrum*. XIV. 722. *descriptio*. II. 761. *sacrum quiddam latum vocant*. II. 755. IV. 50. XVIII. B. 573. *sacrum quatuor vertebris constat*. IV. 50. *sacrum velut fundamentum quoddam spinae est, simul vero ossa ischiorum ac ilium recipit*. IV. 109. *sacrum in fine habet apophysin ejusdem usus gratia, cujus sternum habuit*. IV. 110. *scaphoides*. II. 776. (vide *naviculare*). — *scapulae*. II. 765. *sesamoidea*. II. 778. *sesamoideorum utilitas*. III. 137.

Ossa sincipitis quadrilatera sunt. II. 744. *sincipitis rarissima et infirma sunt*. II. 745. *sincipitis sutura lambdoidea, coronalis et squamosa terminat*. II. 744. *sincipitis ex cerebri comminatione arescunt*. XVII. B. 5. *sincipitis Galenus cuidam excidit isque servatus est*. X. 453. *sphenoides plurimi superioris maxillae ossibus adnumerant*. II. 751. *spongiosa Hippocrati sunt cribriformia*. III. 652. *inspiratio et exspiratio per ea belle peragitur*. III. 654. *tarsi*. II. 775sq. XIV. 725. *tarsi quot*. XVIII. B. 433. *formae eorundem utilitas*. III. 199. *tarsi fracturae cura*. XVIII. B. 438sq. *temporalia*. XIV. 720. *trilatera sunt*. II. 744. *temporum Graecis ῥοτάγλαι sunt*. XVIII. A. 430. *temporalia multiformia sunt*. II. 745. *eorum diversae partes*. *ibid.* — *temporum quomodo terminentur*. II. 744. *ossium temporum discissiones an convulsionem gignant*. XVI. 775. *tibiae*. II. 774. XIV. 724. *ejus usus*. III. 246. *verticis duo*. XIV. 720. *yforme (hyoides)*

III. 591. *zygomaticum*. II. 748. (vide *jugale*.) *zygomatici* usus. III. 851. *zygomatici* utilitas ad prohibendam maxillae luxationem. XVIII. A. 439. medullae est expers, densum atque instar lapidis durum. III. 851.

Ossium morbi. XIV. 780. morborum definitiones dantur. XIX. 460sq. os quatuor de causis abrumpitur. XVIII. B. 436. abscessus fit ex consideratione. XVIII. A. 192. os abscedere putandum est, si ulcera diuturna sunt, nec cicatrice obducuntur. XVIII. A. 71sq. os alicui abscedit in capite. XVII. B. 132. *ossium* apagma (abductio) quid. X. 424. caries in corrosione ossis consistit. I. 239. continuitatis solutio est. VII. 37. cariei causae. VII. 34. carnis livida conditio in ea malum. XVIII. A. 104. *ossium* caries quibus impendit, purgatio per alvum prodest. X. 289. ossis continuitatis solutio fractura est. I. 387. in osse continuitas soluta caries et fractura est. VII. 37. X. 160. 232. 423. ossis continui solutio quomodo a Graecis vocetur. XVIII. A. 482. ossis corrumpendi periculum quibus impendit vulneribus, ea utique cum magnitudine phlegmones sunt. X. 290. ossis corruptio *splacelus* vocatur. XVIII. B. 455. ossa corrupta educit aridum cephalicum *Lucii*. XIII. 846. cephalicum *Deileontis*. XIII. 744. cephalicum melanchloron. XIII. 745. *Philotae* cephalicum. XIII. 745. *cyzicenum Herae*. XIII. 815. emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum nigrum ex duobus aristolochiis. XIII. 782. ossa e capite educit emplastrum sacrum. XIII. 778. ossa corrupta reducit emplastrum *Turpilliani*. XIII. 736. ossa glutinat et reducit emplastrum viride *Alcinionis s. Nicomachi*. XIII. 807. reducit *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. ossa corrupta educit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ossa corrupta pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 824.

Ossium deluxatio, definitio. XIX. 460. ad ossa devorata aliaque omnia e gutture excutienda remedia parabilia. XIV. 439. *diacinema*, definitio. XIX. 461. *diductio*, definitio. XIX. 461. ossa patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. *ossium* dolores qua-

les. VIII. 104. hi *ostocopi* vocantur. ibid. dolor in lassitudine. VI. 193. *eluxatio*, definitio. XIX. 460. ossa saepe sensibilibus exasperantur. XVII. A. 900. *ossium exfoliatio* futura quibusnam signis se prodat. XVIII. B. 559. quomodo sit curanda. XVIII. B. 560. et quomodo, si grandius fragmentum ab osse recedat. XVIII. B. 563. exfoliationem juvat radix *Peucedani*. XII. 100. *ossium fractura*, definitio. I. 387. XVIII. B. 330. est continuitatis ossis solutio. I. 238. VI. 872. VII. 37. X. 160. 232. diversitates. X. 424. differentiae quinque. XIV. 780. quanam vocata sit abrupta. XVIII. B. 888. *alphitedon* factae quales. X. 424. XVIII. B. 408. *brassicatum* factae quales. XVIII. B. 888. quanam *cauledon*, in farcti caulibus modum, dicantur. X. 424. *cauliformes* quales. XVIII. B. 888. quae *raphanedon* factae dicantur. X. 424. *schidacedon*, h. e. assulatum fieri quae dicantur. X. 424. *fracturae* species, qua comminuto osse nihil integrum relinquitur, et nullo modo inter se cohaereant, quomodo vocentur a Graecis. XVIII. A. 451.

Ossium fracturae: causae generales. XVIII. B. 436. *κατὰ πρόληψιν* quando contingat. XVIII. B. 437. qualis in iis positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad *ossium fracturas* curandas osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. *ossium fracturarum* cura. XIV. 792. cura generalis. I. 387. quanam sit iis medendi vera methodus, quamque ipsa rei natura praescribat. X. 426. cura in eo consistit, ut unitas reducat. XVIII. B. 330. quanam curationem non recipiant. XIV. 792. quanam maxime extendi desiderent. XVIII. B. 866. quaeque minus. XVIII. B. 867. conformatio qualis sit operatio. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. fracturas extensionem antequam reponi possint, requirere docetur. XVIII. B. 329. anni temporis, regionum, victus etc. in earum curam influxus. XV. 410. ut callo obducantur, decocto radices *Ulni* utuntur. XII. 109. ulceribus complicatarum cura secundum *Hippocratem*. V. 768. methodus inflammationem coercendi. XVIII. B. 365sq. fracturae male curatae quomodo tractandae. I. 391. in fracturis, in quibus os cu-

tem excedit, *Hippocrates* vinum austerum nigrum adhibet. XVIII. B. 366. remedia. XIV. 561. emplastra. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica *Asclepiadis*. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646. catagmaticum nigrum. XIII. 550. nigrum ariston s. optimum. XIII. 535. catagmaticum oenanthe. XIII. 540. catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536. aegyptia *Andromachi*. XIII. 648. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Galen* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. isis viridis. XIII. 795.

Ossium fracturae: deligatio. XVIII. B. 726. 741. 826. quanam deligatio sit optima. XVIII. B. 332sq. ferulae iis adhibendae quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 832. in quibusnam partibus sint vitandae. XVIII. B. 834. deligatio conveniens. XVIII. B. 726. deligatio quomodo sit facienda. XVIII. B. 741. laudantur, qui post septimum diem devinciunt. XVIII. B. 588. simul vero etiam noxa hujus methodi docetur. XVIII. B. 590. reprehenduntur, qui tertio aut quarto die vinculum fracturae accommodant. XVIII. B. 583. fasciae ad ossium fracturas necessariae et applicandi ratio. XIV. 793. fasciae cerata molli et laevi sunt impraegnandae. XVIII. B. 836. multitudo fasciarum, longitudo et latitudo quantae esse debeat. XVIII. B. 827sq. splenia quomodo ad has comparatae esse debeant. XVIII. B. 822sq.

Ossium fracturae: machinae, quae in cura adhibentur. X. 442. machinationes, ad eas maxime facientes. XVIII. B. 593. ex distentione in rectum restituuntur, ex deligatura callo obducuntur. XIV. 791. non per coalbum, sed per callum uniuntur. X. 334. callus unde generetur. XVIII. B. 397. (cfer. CALLUS.) quid agendum, ut callus sanus proveniat. X. 438. erosiones quomodo curandae, quae in fracturis saepe occurrunt. X. 437. quomodo prohibeatur, ne phlegmone fiat. X. 435. pruriginis, quae eam comitatur, causae. XVIII. B. 399. victus ratio, inter curam fracturarum inchoanda quae. X. 439. utilissimum calidum. XVII. B. 810. aquae calidae perfusionis utilitas. XVIII. B. 838.

843. venaesectionis utilitas. XV. 766. cura ossium, quae contracta multifariam sunt. X. 441. transversae cauliformis (cauledon) cura. X. 423. repositio in ea quomodo administranda. X. 430. et deligatura. X. 431. 433. cura longitudinalium. X. 441. cura fracturarum, in quibus ossa cutim excedunt: — in his nervorum distentio saepe fit, si restituuntur. XVIII. B. 594. quomodo ergo sint curandae. XVIII. B. 595. quando sit necessarium, os exstans praecidere. XVIII. B. 602. et quid agendum, si abscessurum est. XVIII. B. 603. quomodo curentur, in quibus ossa fracta e cute excedentia restitui nequeunt. XVIII. B. 590. machinae huic scopo accommodatae. XVIII. B. 593. cum ulcere cura secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 547. cura ulcerum, quae ipsa fracturae cura ex pressione alave de causa orta sunt. XVIII. B. 553.

Ossium fracturae cum ulcere: quomodo sint ulcera curanda, quae jam nigrescunt, sordida sunt, et e quibus tendines excidere minantur. XVIII. B. 554. vulnus ipsum, quomodo curetur. XVIII. B. 570. et quidem et aestate et hieme. XVIII. B. 571. unde cognoscatur, subjectum os vitiatum esse, et exfoliationem futuram. XVIII. B. 559. et quomodo tunc ulcus ipsum curandum. XVIII. B. 560. 563. noxae, quas mala harum vinctorum affert. XVIII. B. 544. a ferulis abstinendum aut certe cum cautione adhibendae sunt. XVIII. B. 551. fracturas cum vulnere deligandi ratio. XIV. 794. cum vulneribus quomodo tractanda, si aliquid fracti ossis nudet, et os exfolietur, aut nihil hujusmodi accidat. XVIII. B. 533sq. reprehenduntur, qui male ulceri medentur, in quo nihil nisi ulcus restat, si os compositum est. XVIII. B. 535. *Galenus* in iis fracturis, quibus vulnus longitudinale accidit, ferulas adhibet utrinque a lateribus vulneris. XVIII. B. 552. ad ossium fracturas cum vulnere catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. victus ratio servanda. XVIII. B. 552.

Os gravari, sed obscure admodum, quidam percepit. VII. 530. ad os humidum eruentumque detergendum aridum medicamentum. XIV. 523. ossa nonnunquam etiam inflammantur. VII. 714. ossium *luxatio*, definitio. XIX.

460. (vide LUXATIO.) *mochlia*, definitio. XIX. 461. ossa nudata sponte decidunt. XVIII. A. 717sq. osse nudato erysipelas superveniens malum. XVIII. A. 119. in ossibus denudatis carnem producit medicamentum *Ma-chæerionis*. XIII. 797. os persectum nec angescere nec coalescere *Hippocrates* statuit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 30. ab ossis persectione delirium, si ad vacuum usque pervaserit. XVIII. A. 122. de ossibus praecidendis *Hippocratis* praecepta. XVIII. A. 714 sq. cura post hanc praecisionem instituenda. XVIII. A. 715sq. ad ossa praecisa emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. ossa putrida qualia appareant. VI. 853. ossium regeneratio. X. 1003. repositio, definitio. XIX. 461. ossis sphacelus quid sit, ejusque causa. X. 433. sphaceli causa. XVIII. B. 455.

OSCITATIO quid sit, et unde oriatur. XVI. 166. oscitationis causa. XVIII. A. 168. continuæ causæ. VII. 940. oscitationis ante febres causæ. XIX. 515. signum febris invadentis. XIX. 514. oscitationi similis est pandiculatio. XVII. B. 245. oscitationis utilitas. XVII. B. 240. oscitationes continuas longa spiratio sanat. VII. 939. oscitationis assiduæ medela longa spiratio. XVII. A. 417. 919. eam fugat vinum par pari aquæ mixtum. XVIII. A. 169. vinum dilutum et lac. XVII. A. 477.

OSIRIS, herbae ejus medicæ vires. XII. 93.

OSMAS id. q. *Onosma*. XII. 89.

OSSIFICA facultas. II. 13.

OSTEOLOGIA: XIV. 720.

OSTIA urbs commemoratur. XVIII. A. 348.

OSTRACITES, ejus vires et usus. XII. 206.

OSTRACODERMATA qualia vocentur animalia. VI. 734. unde nomen acceperint. I. 639.

OSTRACON vide TESTA.

OSTREIA quidam nuncupant omnia testacea ab *Aristotele* appellata. — In specie autem una tantum est. XII. 343.

Ostreæ testæ ustæ usus medicus. XII. 345. cur ostracodermata dicantur. I. 639. propemodum sunt plantæ. IV. 160sq.

Ostrea multa oculis privata sunt.

IV. 639. qua ratione parata edantur. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. carnem habent mollissimam. VI. 734. ostreorum succus ventrem solvit, caro autem reprimat. XI. 576. ab iis senes abstineant. VI. 340. combusta cicatricem inducunt. XI. 758. ostreis succedunt buccina. XIX. 739. ostrea pro muricibus. XIX. 732.

OTALGIA, definitio. XVIII. B. 261. (confer. *Auris dolor*.)

Οττελαϊ quid significant. XVIII. A. 378.

OTHONIS *Siculi* medicamentum ad alopeciam. XII. 403.

OTIDIS caro qualis. VI. 703.

OTIOSI pituitam acervant. VI. 249. quibusnam alimentis abstineant. VI. 763. tremuli fiunt. VII. 158. urina cur multam habeat hypostasim. IX. 601. otiosis pisces carne molli præditi utiles. VI. 726.

OTIUM colliquat. XVIII. B. 879. humiditates servat. XI. 347. calidis naturis magis convenit, quam exercitatio. VI. 368. causa est, cur partes neque augeantur, neque alantur. XVIII. A. 596. non per se, sed mediante plenitudine morborum causa. XV. 115. otii in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. ex otio morbi sanantur labore. XV. 110.

Ουρημα nusquam in *Hippocratis* scriptis occurrit. XV. 164.

OVA ut alimentum. VI. 705sq. differentiae quoad præparandi rationes. VI. 706. eorum facultates et usus. XII. 349. albuminis. XII. 350. vitelli. XII. 353. (recensentur etiam ova avium variarum.) crassi et boni succi sunt et humorum acrimoniam frenant. XV. 898. cum melle, sale s. garo, differentes habent facultates. XV. 463. sanguinem augment. XIX. 488. dura concoctu sunt difficilia. VI. 706. dura tarde alunt. XVII. B. 485. durata crasso succo constant. VI. 768. favonia aut subventanea. IV. 616. recentia veteribus præstant. VI. 707. sartagine quæ fringuntur, mali succi sunt. VI. 768. solida non conducunt senibus. VI. 339. sorbilia concoctu sunt facillima. VI. 769. sorbilia minus nutriunt, sed facile subducuntur. VI. 706. sorbilia ad tracheitidem. XIII. 10. suffocata quomodo parentur, et quale alimentum præbeant. VI. 707. subventanea quomodo generentur. IV. 624. subventanea qua in re differant

a foecundatis. IV. 167. tremula optime nutriunt. IV. 706. tremula facile concoquantur et optime nutriunt. VI. 769.

Ovi albumen, ejus vires et usus medicus. XII. 350. emplasticum est. XI. 634. difficilius quam vitellus concoquitur. XI. 35. albumen ad ophthalmias. X. 936. pro eo lac muliebre. XIX. 747. vitello substitui potest medulla cervi. XIX. 747. velamentorum principium est semen virile. IV. 188. humani recentis descriptio ab Hippocrate data. IV. 526. ovi humani sex dierum Hippocratis descriptio. IV. 654. commentarius ad hunc locum. IV. 655.

OVARIA, situs eorum optimus. IV. 195sq. cur parva, et utero utrinque adhaereant. IV. 195. situs utrinque ad uterum. IV. 593. sita sunt ab utraque parte uteri, plexum pampiniformem habent, et vas seminale. IV. 570. adnata sunt uteri lateribus, paucis differentia a masculis. IV. 596. utrumque seorsim in tenui ac membranosa pellicula contentum, glandulis simile. IV. 596sq. semine sunt plena. IV. 600. cur in uterum per tubas semen ejiciant. IV. 186sq. eorum et testium differentia. IV. 209. vasorum eorum ab illis in maribus differentia. IV. 593. cur ad generandum foetum sint minus apta. IV. 184. si non habent feminae, coitum non appetunt. IV. 622. quibus animalibus exstirpata sunt, foemineam naturam amittunt. IV. 569. exstirpatio, propter locum, in quo sita sunt, non absque periculo est. IV. 570. equarum valde ingentia sunt. IV. 596.

Oves cur castrantur. VI. 676. quod sint frigidiores ideo pinguiore dicuntur. XI. 514. vellere aureo onustas, Demosthenes vocat divites indoctos. I. 10. ad ovium scabiem et ricinos oleum cedri. XII. 19. caro humidior frigidiorque est. I. 255. caro excrementosior est et succi deterioris. VI. 663. caro adiposis danda. XVII. B. 12. caro non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 130sq. cerebrum ad dentitionem infantum est utilissimum. XIV. 240. lac caprarum lacte crassius est. VI. 682. 765. lac minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. lac casei plurimum habet. VI. 766. pellis recenter detractae usus. XII. 342. vesica usta

ad eos, qui se in somno permingunt. XIII. 319. sterces, ejus usus et vires medicae. XII. 361. sterces substituitur glaucio. XIX. 724.

OXALIS olus silvestre est. XI. 667. in ea sapor amarus sincerus est. XI. 667. oxys etiam vocatur: — refrigerat. XI. 631.

ex OXELAEI et lithargyro emplastrum. XIII. 401.

OXYACANTHA e genere asparagi est. VI. 643. fructus vires. XII. 90.

OXYBAPHUM denotans character. XII. 751. 759.

OXYCRATUM ulcera glutinat. XI. 439.

OXYDERCICA facultas qualis. XI. 778. oxydercicum ex haematite. XII. 779.

OXYECOOS facultas qualis. XI. 779. OXYGALACTINUS caseus, ejus vires. XII. 272.

Ὀξύγλυκός quomodo paretur. XVIII. B. 466.

OXYLAPATHUM, qualitates et facultates ejus. VI. 635. vires ejus medicae. XII. 56. oxylapathi sapor sincere acidus est. XI. 667. refrigerat. XI. 631.

OXYLIPE panis, ejusque virtutes. X. 575.

OXYMEL, praeparatio. VI. 271. 273. 274. compositio. XV. 677. ex mulsae et aceto constat. XVIII. B. 466. in Graecia et in plerisque insulis etiam ex favis conficitur. XI. 375. incidens, seccernens, detergens nec tamen attrahens dici potest. XV. 762. concoctionem juvat. VI. 413. qua temperatur et quomodo sit propinandum. XV. 681. quando solo eo sit utendum. XV. 692. quibus commendandum. VI. 809. subacidum quales effectus exserat. XV. 683sq. tusses cur excitet. XV. 653. utendi opportunitates secundum Hippocratem. XV. 678sq. valde acidum interdum sputa educit, interdum magis glutinosa reddit. XV. 678sq. acidi usus in crassis pulmonum sputis. XV. 679. modice acidum in quibusdam intestinum abradat. XV. 689. quando eo uti debeat is, qui sorbitionibus utatur. XV. 689. quando acidiori et quando dulciori sit utendum. XI. 375. maxime acidum ad mellis proportionem quantam habet aceti partem. XI. 374. dulcissimum octavam accipit. ibid.

Oxyzel quando non sit idoneum.

XV. 690. nocet, ubi nervosae partes vitatae sunt. XVIII. B. 466. immodice dati noxi effectus. X. 766. ad animi deliquium ex humorum multitudine. XI. 54. in animi deliquio ex partis obstructione. XI. 58. ad fungos noxios. VI. 656. ad humores crudos simul et corruptos. X. 827. ad humores putridos vacuandos. X. 756. ad viscosorum humorum expuitionem aptissimum. XV. 635. ad ixiā epotā. XIV. 140. quando in morbis acutis dandum. XV. 500. acutis in morbis saepe perutile est. XV. 676. quibusnam sub conditionibus in morbis acutis bonum non sit. XV. 686sq. usus in febribus jactatoriis. XV. 814. in febre singultuosa usus. XV. 846. usus in febre ex stercore veteri retento. XV. 796. aqua mixtum in hepatis phlegmone. X. 908. pituitae vitio laborantibus utilissimum. XV. 761. usus in pleuritide. XV. 498. pleuritidis medicamentum. XV. 507. pro potu dandum in pleuritide. XV. 498. usus post purgationem in pleuritide. XV. 854.

OXYMYRSINE ex asparagorum genere est. VI. 643.

OXYPHONIA vide Vox acuta.

OXYPHYLLON a quibusdam Triphyllum vocatur. XII. 144.

OXYREGMIAE acidi ructus sunt. XVIII. A. 4.

Oxyregmiodes raro pleuritide corripit tradit *Hippocrates*. XVIII. A. 53.

OXYRRHODINON. XI. 559. ejus usus in phrenitide. X. 928.

OXYs i. q. OXALIS. XI. 631.

OXYSCHOENUS acutus, ejus vires. XII. 137.

OZAENA, definitio. XIX. 440. ex humorum acrium et putridorum influxu generatur, ita ut ulcera maligna producat, non tamen graveolentia. XII. 678. cura generalis. XII. 678. remedia ad eam parabilia. XIV. 336. 415. 417. *Archigenis* medicamenta ad eam. XII. 679. *Asclepiadis* remedia. XII. 681. *Lanponis*. XII. 682. *Philoxeni* remedia. XII. 684. dentifricium *Timocratis*. XII. 887. remedium, quo usus est *Meges*. XII. 684. ozaenas sanat pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. ozaenae cura chirurgica. XIV. 785.

P.

PACCII asclepiadeum. XII. 772. Antiochici colica. XIII. 284. collyrium ex terra Samia. XII. 760. instillatium in oculos remedium. XII. 782. ex Paccii collectaneis malagma *Calinici* ad omnia. XIII. 984. sphragis. XII. 751.

PACIS delubrum incendio flagravat. XIV. 66.

PAEDEROTA vocant quidam acanthum. XI. 818.

PAEDOTRIBA a gymnasta diversus. VI. 143. gymnasticae minister. V. 892. VI. 156.

Paedotribica ars. V. 891.

PAEONIA, ejus facultates et usus. XI. 858sq. ad posteriorem capitis partem purgandam. XIV. 759. paeoniae radix pro serapide. XIX. 742.

PAEONIUM dictum *Andreae* catapotium ad splenicos. XIII. 242.

PACURUS duram carnem habet. VI.

729. paguris nec collum nec caput est. III. 609.

ex PALAESTINA *Syria* Galenus opobalsamum deportavit. XIV. 7. in Palaestina vina aquosa gignuntur. XV. 648.

Palaestini quomodo annum et menses dividant. XVII. A. 23.

in PALAESTRA versantes cur sint calidi. XVII. A. 54.

Palaestritae. VI. 487.

PALATUM, definitio. XIX. 368. qualis pars dicatur. XVII. A. 821. palati tunica non est odoratus instrumentum. II. 866. palatum coelum parvum vocatur. XIX. 368. palati os cur densum et durum. III. 934. palatum cur nervos molles accipiat. IV. 275. palati ad vocem edendam utilitas. III. 526. palatum ad vocem articulatam contribuit. VIII. 272. per palatum purgatur cerebrum. VI. 73.

X. 527. XVI. 126. per palatum purgatur caput. XV. 323. per palatum quae fluunt, per nares derivantur. XVI. 151. in palato fluxiones derivantur per nares. X. 316. palati phlegmone incipiens non fert medicamentum, pituitam per os evocans. X. 903. foraminis, quod per palatum ad nares ducit, utilitas. III. 889. palatum concavum iis est, qui caput dolent, et aures fluentes habent. XVII. A. 815.

Παλινδρομῆν quid significet. XVIII. B. 219.

PALIURUS, ejus radices et foliorum vires. XII. 93. fructuum vires. XII. 94. paliuri semen potenter calculos frangit. XIX. 695.

PALLAS Atheniensibus leges dedit. XIX. 179.

PALLIDOS Graeci saepe virides vocant. XVII. A. 343. reddit cuminum potu sumentum. XVI. 337.

PALLOR sequi solet grumos in ventriculo, intestinis, thorace contentos. VIII. 409. viridans affecti hepatis signum. VII. 952.

PALMA vocatur metacarpus, et palma prima carpus. XVIII. B. 433.

Palma, ejus partium vires et usus. XII. 151. palmae cerebrum nutrimentum est. XI. 672. fructus, differentiae inter eos. VI. 606. facultates. VI. 607. fructus cibus crassus est. VI. 777. fructus adstringentis dulcisque succi particeps. VI. 779. fructus austerus simul et dulcis. XI. 648. vertex editur. VI. 623.

PALMULAE syriacae pulpa pro uva passa. XIX. 743.

ad **PALOS** extrahendos utuntur quidam cochleis totis cum testis ad laevorem tritis. XII. 322. palos educere dicitur caro salitorum haelurorum imposita. XII. 321. palos extrahere dicitur lacertarum caput. XII. 334. palos et alia id genus infixae ad extimam cutem elicit fructus pycnocomi. XII. 110.

PALPEBRAE, descriptio. XIV. 712. inferior prorsus est immobilis. III. 799. inferior cur motus non particeps sit. III. 807. et multo minor sit facta. ibid. — *superior*: quidam motum ejusdem involuntarium statuebant. III. 800. musculi moventes. III. 804. palpebrae quomodo claudantur. III. 806. quam substantia sint praeditae. III. 791. quomodo cum ossibus

connectantur. III. 791sq. conjunctiva earum ex periostio enascitur. III. 792. nervi unde accedant. III. 744. palpebrarum functio. II. 879. III. 790. XIV. 701. oculus purgatur per eas. VI. 73. clausas quum quis cito iterum aperit, connivere dicitur; ejus utilitas. XVIII. B. 234. tarsorum usus. III. 793. animalia enumerantur, quae palpebris egent. II. 879. claudi non possunt, si musculi eam detrahentes resoluti sunt. VIII. 221. cur claudi penitus nequeant in alvi profluviiis, et quid significet. XVIII. A. 89. palpebrae figura curva ac reflexa *Hippocrati* in morbis mali signum est. III. 806. circumtensio malum signum. XVII. A. 867. circumtensio unde oritur. XVII. A. 867. non commissae per somnum malum signum. XVIII. B. 52. humidae sunt iis, qui ex vigiliis febricitant. XI. 12. moerore et cura affectis inarescunt. XI. 12. per-versae aut lividae aut pallentes mortem denotant. XVIII. B. 54. perversio in febribus lethale signum. XVII. B. 729. perversionis causa. XVIII. B. 54. rigida emortui caloris signum est. XVIII. B. 54.

Palpebrarum morbi. XIX. 436. in palpebris operationes ad lucem sunt instituendae. XVIII. B. 679. illaqueatio (*ἀναβρογχισμός*) manualis operatio est. XV. 918. ad palpebrarum inveteratos callentesque affectus remedia. XIV. 348. palpebrarum aspreo, definitio. XIV. 770. XIX. 437. ad asperitudines *Bassi* artemonium. XII. 780. *Erasistrati* compositio. XII. 735. palpebrarum asperitates (sycoses) extergunt flores aeris in collyriis. XII. 242. palpebris exasperatis uti potest haematite, si quidem quum phlegmonae asperae sint redditae, ex ovo ipsum diluens, aut per decoctum foenigraeci, sin vero citra phlegmonem, ex aqua. XII. 195. palpebrarum calculi quomodo removendi. XIV. 785. palpebrarum callos qui pharmacis acerbis tractant, male agunt. III. 810. concinnatae operatio. XIV. 785. crassae, definitio. XIV. 770. ad palpebras crassas nectarium *Marci*. XII. 750. ad palpebrarum defluvia *Ptolemaei* remedium. XII. 789. *Sosandri* remedium. XII. 733. palpebrae delapsus fit ex resolutione musculi eam sursum moventis. VIII. 221. palpebris depilatis prodest fuligo ex cono

et foliis et cortice piceae. XII. 103. palpebris exornandis accommodata remedia. XII. 734.

Palpebrae extrorsum et introrsum cedentis causae. XVIII. B. 812. palpebrarum fluxus ptilosis vocatur. XIX. 439. ad palpebras glabras s. depiles remedium. XII. 799. ad palpebrarum hordeola rem. par. XIV. 499. palpebrarum humiditates exsiccat aloë. IV. 770. palpebrae hydatis, definitio. XIX. 438. ad palpebrarum pediculos aqua marina tepida. XIV. 415. phthiriasis, definitio. XIX. 437. palpebrarum magnae phlegmones et tumores visum impediunt. VII. 101. ad palpebrarum phlegmonen crudum totum ovum cum rosaceo. XII. 352. palpebrarum pilos agglutinantia remedia. XII. 741. ad palpebris adnascentes noxios pilos remedia. XIV. 349. ex palpebris evulsis pilis inunctus ranarum viridium sanguis prohibet, quominus iterum crescant. XII. 262. item lac caninum. XII. 269. ad palpebrarum pilorum incrementum, ubi prae humorum acrimonia partim excidunt, partim vero nec crescant nec aluntur, armeniacum. XII. 211. pilos in palpebris recreans remedium. XII. 799. palpebrarum pilos renasci prohibere quidam statuunt lacte canino. XII. 269. 799. ad pilos in palpebris noxios nascentes remedia. XIV. 349. ad pilos enatos in palpebris pungentes *Antonii Musae* compositio. XII. 740. *Dionysii Milesii*. XII. 741. agglutinatoria remedia *Heracidae*. XII. 741.

Palpebrarum pilorum casus madarosis vocatur et milphosis. XIV. 413. XVI. 88. pilorum defluvii cura. X. 1017. ad palpebrarum pilorum defectum remedia. XIV. 348. chondrilae succus. VI. 627. remedium *Cleopatras*. XII. 305. palpebrarum praecusio s. phimosis, definitio. XVIII. B. 812. palpebrae relaxatae operatio. XIV. 783. scabies, definitio. XIX. 437. palpebrarum scabrities, ei mendi methodus. XII. 709sq. medicamenta ad eam facientia. XII. 723. palpebrarum scabritiem tollentia remedia trachomatica vocantur. X. 1018sq. palpebrae scabie obsessae lacrymas cientia remedia requirunt. XVI. 148. ad palpebrarum scabritiem asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. *Capitonis* medicamenta ex lapide haematite. XII.

732. ad scabrities orbiculares collyrium. XII. 777. hieracium. XII. 783. collyrium fuscum. ibid. — palpebrarum tubercula detractoris medicamentis oblinimus. XVII. A. 901. tumores et inflammationes. VII. 101. ad palpebrarum vitia, se. pilorum defluvia, crassos oculorum angulos humidisque citra phlegmonen, fuligines aciores. XII. 62.

Palpitantes per totum, an voce capiti intereant. (*Hipp.*) XVI. 570.

PALPITATIO, definitio. XVI. 335. XIX. 403. quid sit et quibus partibus accidat. VII. 159. 160. VIII. 723. in quibusnam organis occurrat. XVI. 335. est contractio praeter naturam. VII. 594. num musculorum, cutis et arteriarum affectus. VII. 594. motus membrorum in ea qualis. VII. 164. ejus natura. VII. 163. palpitationem *Aegimius* omnem arteriarum motum vocat. VIII. 498. ab *Aegimio* pulsus vocatur. VIII. 716. *Herophilus* a pulsu separat. VIII. 716. *Praxagoras* eam arteriarum affectum arbitratur. VIII. 723. quomodo a pulsu differat. XIX. 637. quomodo a tremore. VII. 589. eo a tremore differt, quod etiam partibus, quae non moventur, accidit. VII. 593.

Palpitationis causae. VII. 160sq. 600. fluctuatio in ventriculo. XVI. 171. frigidi superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. fit ex acribus mordacibusque humoribus. XV. 373. causa est crudus et crassus humor. XVI. 51. spiritus crassus et vaporosus, cui non est transitus. VII. 596. 597. spiritus flatuosus. XVI. 570. causa, quae eam in cute inducat. VII. 598. obnoxiae sunt aetates frigidiore. VII. 599. palpitationem quae nam tollant. VII. 600. veteres ea remedia adhibere, quae extenuant et calfaciunt. VII. 600.

PALUDES Aegyptiae salubres aquas habent. XVI. 363. paludum exhalatio febrium putridarum causa. VII. 290. halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

PALUMBI caro durior. VI. 700. sanguis quoad usum idem. XII. 255. stercus pro euphorbio. XIX. 729.

PALUSTRIA omnia excrementosa sunt. XI. 373.

Πάμπαν, significatio. XV. 19. ad **PAMPHILIANUM** liber de theriaca. XIV. 295 — 310.

PAMPHILION dictum emplastrum. XIII. 447. 527.

PAMPHILUS tractatum de herbis alphabetico ordine scripsit. XI. 792. sed mancum. XI. 793. exprobatum ob ea, quae de viribus clematidis scripsit. XII. 31. de remediis scripsit. XI. 796. *Pamphili* confectio febrem finiens. XIII. 68. emplastrum viride ad mentagram post rupturam bullarum. XII. 843. excoriatorium lichenum. XII. 839.

PANACEA ex aceto mulso fervefacta conducit hepaticis. XV. 858. *Andromachi*. XIII. 531. antidotus ex sanguinibus ab Aphrodisia accepta. XIV. 111. *Comonis*. XIII. 56. dolorem levans, et inducens somnum. XIII. 59. ad haemoptoicos. XIII. 57. *Herae* a nonnullis sanitas vocata. XIII. 766. *Galen*i ejusdem lustratio. XIII. 768sq. *Mithridatis* ad phonoscos. XIII. 54. *Antonii Musae*. XIII. 104. dolorem sedans *Antonii Musae*. XIII. 57. *Petini*. XIII. 57.

PANACES *asclepium*, vires. XII. 95. *cheirionum*, vires. XII. 95. *heraclium* v. *Origanus agrestis*, ejus vires. XII. 91. *heraclei* et *Opopanacis* vires et usus. XII. 94. cur quidam herbam panacea vocent. XII. 95.

PANARITIUM (*Paronychia*) non sanat cum pane *Coriandrum*. XII. 38. *Pelusiota*e compositio cum rosaceo. XIII. 134. ad *paronychias* cerumen aurium. XII. 308. *Hygiini* emplastrum XIII. 512. 747. *Lycium*. XII. 63. sanat *Paronychia*. XII. 96. *urina humana*. XII. 286.

PANAX non modo abstergit, sed et exedit et mordicat. XI. 683. exsiccat. X. 177. ad cava ulcera. X. 177. *panacis* liquor subtili facultate praeditus. XIII. 567. liquor *Opopanax* vocatur. XIII. 629. *radix* detergit. X. 569. *radix* ad gangraenam. XI. 138. *radici* succedit *opopanax*. XIX. 739.

PANCHRESTUS dicta confectio. XIII. 101.

PANCRATIATAE. VI. 487.

PANCRATIUM, ejus radicis usus. XII. 93.

PANCREAS etiam vocatur *callicreas*. II. 781. glandula est substrata arteriis venisque. II. 781. usus. III. 344. *venae* ejus unde veniant. II. 781.

PANDATIO, definitio. XVII. A. 371.

PANDICULATIO oscitationi quomodo

similis. XVII. B. 245. *pandiculationis* causa. XVIII. A. 168. *utilitas*. XVII. B. 240. 245. *invadentis febris signum*. XIX. 514.

PANETES autumnum potissimum fiunt. XVI. 27.

PANICUM (vocatur et *meline*) ejus facultates. XI. 875. ex eo panis fit, et qualis. VI. 523. vitandum perpetuo est ut alimentum. VI. 791. *panici farina* siccatur. XI. 730.

PANIS, si mazae comparatur, calefacit et exsiccat. XV. 179. differentia pro tritici qualitate. VI. 483. vires quidem roborat, non autem humectat. XV. 480. fermentatio quomodo fiat. XVI. 661. quinam coactu facillimi. VI. 484. qui vero pessimi. VI. 485. qualis athletis conveniens. VI. 485. pane et carne suilla soli fere athletae vescuntur. VI. 488. qui super craticulam, aut cineres calidos, aut foci pavementum ceu clibanum assantur, pravi omnes sunt. VI. 489. ex multa triticea farina lacti mista obstruit. VI. 494sq. molestias gignit ei, qui mazam edere assueverat. XV. 574. cum caseo minime conducunt. VI. 486. qualis senibus conducatur. VI. 342. 486. hieme conducit. XV. 177. vere subtrahendus. XV. 181. modice adiposis exhibendus. XVII. B. 12.

PANIS commansus ad furunculos. XII. 289. cum apio aut ocimo intritus rumpit ac separat in gangraena a sanis partibus. XI. 138. impositus puris coctionem juvat. XI. 732. ex vino ad syncopen ex cruditate. X. 829. species, earumque utilitas et noxae. XIX. 684. ablatus succum habet minimum crassum ac lentum. VI. 494. ex alica plurimi est nutrimenti. VI. 496. *avronigos*. VI. 483. XI. 120. *azymus*. VI. 486. bis coctus purgatorius. XIV. 537. ex bromo qualis. VI. 523. calidus devoratus sitim gignit et repentimam plethoram. XV. 574sq. calidus cum vino meraco ad cardialgiam. XVII. A. 471. calidus cum vino meraco ad capitis dolorem. XVII. A. 478. cibarius s. comportatus vilior. XIX. 685. clibanitae optimi sunt. VI. 489. non satis coctus a ventriculo non bene digeritur. VI. 302. confusaneus qualis. VI. 483. XV. 577. confusaneus minus nutrit. VI. 484. dulciarii apti ad tracheitidem. XIII. 10. elotas *euchymus* est. XI.

495. furfuracei assationem breviorum requirunt. VI. 482. furfuraceus parum fermenti requirit. VI. 482. furfuraceus omnium est imbecillimus. XIX. 685. furfuraceus parum quidem alit, ventrem vero multis excrementis implet. VI. 481. furfuraceus minimum nutrit, et omnium maxime per alvum subsidet. VI. 484.

Panes furfuracei sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. item panes ex typha et vitiatissimis seminibus. *Ibid.* — furnacei minus sunt boni. VI. 489.

Panis hordaceus exiguum praebeat alimentum. VI. 504. qualitas. VI. 504. differentiae a triticeo. VI. 506. ex lentibus non fit. VI. 525. olyrini post triticeos praestantissimi. VI. 518. quoniam optimus. VI. 489. optimus qui. VI. 494. oxylipae ejusque facultates. X. 575. nonnunquam fit ex milio et panico urgente penuria, ejus qualitas. VI. 523. ex panico et milio quum quis edit, arenam propemodum aut cinerem mandere sibi videtur. VI. 782. *porcinus* vide *Cyclaminus*. — puri assationem diuturniorem requirunt. VI. 482. puri cibum praebent boni succi. VI. 759. purissimus siligineus est. VI. 483. purissimus tardissime deiecitur. V. 482. ad eum plurimum fermentum necessarium est. VI. 482. siligineus plurimum alimenti praestat. VI. 484. siligineus plurimum alimenti est, et efficacissimus. XIX. 684. similaceus. VI. 483. similaceus minus nutrit. VI. 484. similagineus minus bonus. XIX. 685. similaginei interna mica ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. subcinericii omnium deterrimi. VI. 489. syncomistus. XI. 120. typhinus. VI. 518. typhinus cum caseo oxygalactino comeditur. VI. 518. concoctu est difficilis, ac tardius per alvum subducitur. VI. 519. panem ex zea nemo assatim citra sanitatis dispendium mandat. VI. 513. panis ex zeopyro praestantior quam ex briza. VI. 515. pro pane quaedam gentes polenta utuntur. VI. 507.

ad pannos hellespontia *Herac.* XIII. 914.

PANTHAGATHIUM emplastrum. XIII. 649.

PANTHERIS quidam vescuntur. VI. 665. lien comedi nequit. V. 134.

PANUS, definitio. XVII. A. 410.

ad panum faciei remedia parabilia. XIV. 423.

PAPAYER, ejus facultates. VI. 548. frigidum est. I. 649. vehementi frigore enecat. VII. 14. qua ratione mortem inferat. XI. 596. pro eo mandragorae semen. XIX. 736. (confectiones ex ejus capitibus diversas vide sub CONFECTIONE.) papaveris herba condensat. XI. 751. lacryma madefacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. succus opium vocatur, ab ο- et πόν. XIII. 272. succus meconium vocatur. XIII. 387. succus anodynum. X. 816. succus, licet calefactus, refrigerat. I. 674. succus per se potus exitialis est, cum aliis autem remediis juvat. XIV. 248. succus stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. succus antidotis alexeteriis additur. XI. 767. succus mixtus vino ocus necat. XI. 603. ad papaveris succum antidotus. XIV. 138.

Papaver album nigro praestat. VI. 548. corniculatum, cur ita vocetur. — vocatur et paraliu et cur. Ejus vires medicinales. XII. 74. herculeum, et spumosum vocatur, quod totum candidum est et spumosum exile. Semen habet pituitam expurgans. XII. 74. rhoeas, cur ita vocetur. XII. 72. aliae dantur ejus species v. c. domesticum, sylvestre; earum vires medicinales. XII. 73. sativi semen, quod et *thylacite* vocant, mediocriter somnum conciliat. XII. 73. sativi semen panibus ut condimentum inspergitur. VI. 548. spurium vide *PELOS*. —

PAPULAE: earum causae. VII. 224. papulam fervidam in capite *Archigenis* curandi ratio. XII. 468. ad papulas fervidas compositio pinguis. XII. 485. Lence emplastrum. XII. 487. ad papulas in genis. XIV. 354. ad papulas in mento *Archigenis* praecepta. XII. 846 sq. ad papulas in mento alia remedia. XII. 827 sq. *Artemidori*, *Leucii*. XII. 828. *Magni clinici* — *Arei* — *Apollonii*. XII. 829. *Andronis*. XII. 830.

PAPYRUS, ejus usus medicus. XII. 94. papyri radix pro radice ebisci. XIX. 728. radix pro elleboro nigro. XIX. 729. radici succedens remedium. XIX. 739.

PARACENTHESIS abdominis. XIV. 786.

Παραχθῆναι, quid significet. XVI. 493.

PARACYNANCHE, definitio. VIII. 249. XVII. B. 706.

Παραψαι, quid significet. XVI. 493.

PARALLELAE i. q. zonae. XVII. B. 598.

Παραληρῆσαι, quid significet. XVI. 493.

PARALYSIS, definitio. VII. 111. VIII. 208. XIX. 415. functionis voluntariae laesio est. VII. 149. dicitur potissimum ob motus jacturam. VIII. 213. ejus sensus qualis. VIII. 213. frigoris superantis affectus est. XV. 369. qua in re consistat. VII. 588. non colligantium nervorum, sed voluntariorum affectus est. VIII. 169. quomodo a torpore sit diversa. VII. 111. incipientis symptomata. VII. 159. gravitatis in ea sensus in parte affecta. VII. 533.

Paralyseos causa. VII. 152. causa nimia extensio in fracturis et luxationibus. XVIII. B. 867. pulsus conditio. VIII. 487. pulsus ejusque causae. IX. 192. typum non habet. VII. 464. diversarum partium diversa nomina habet, et quae. VII. 150. ejus pro parte affecta varia sedes. VIII. 209 sq. paralyses quanam apoplexiae dicantur. XVII. A. 332. paralyses ex apoplexia paraplexias vocat *Hippocrates*. XVII. A. 158. paralysis organorum respirationis apnoea vocatur. VII. 149. paralysis sphincterum causa defectionum immoderatarum. VII. 239. paralyti infestatus *Bassus* quo acopo curatus sit. XIII. 1018. ad paralyticos acopon. XIII. 1045. 1046. paralyses partium solvit theriaca. XIV. 276.

Παραφορῶς explicat *Galenus* per *παρὰφοῶντες* et *παρὰπαλόντες*. XVI. 665.

Παραφρονῆσαι, quid significet. XVI. 493.

PARAPHIMOSIS, definitio. XIX. 455. operatio. XIV. 787.

Paraplegia, definitio. XVI. 826. XVII. A. 332. *Erasistratus* duas species accipit. XVI. 673. paraplegiae causa. XVII. A. 333. paraplegiae frigidi superantis affectus sunt. VII. 618. XV. 369. paraplegiae creberrime sequuntur apoplexiam solutam. VIII. 231. XVII. A. 333. paraplegiae causa haemorrhoides suppressae. XVI.

458. sanguinis stagnatio. XV. 781. ex immodico vini usu oriuntur. I. 661. paraplegiae ex pituitosis et frigidis humoribus febris superveniens calida auxiliatur. XVI. 673.

Paraplexia secundum *Hippocratem* quinam affectus. XV. 783. XVII. A. 158. quomodo ab apoplexia differat. XIX. 415. affectus frigidus est. VII. 608. causa est dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. aut etiam nimia vacuatio. X. 638.

Παραρμα, quid significet. XVIII. A. 458.

Παραρρημα, quid significet. XVIII. A. 666.

PARASCEPASTRA fascia. XVIII. A. 785.

Parastatae, earum natura et usus. XIX. 362. nihil ad seminis generationem contribuant. IV. 565. circo-

ides. IV. 190.

PARASYNANCHE, definitio. VIII. 249. XVII. B. 706.

Παρασύννεσις, quid significet. XVIII. A. 370. apud *Hippocratem*. XVIII. A. 584.

PARDALIS cur sint graciles et minime pingues. XI. 514. noctu circum splendoris in pupilla habent. V. 616. pardalis adeps siccus. XI. 734. PARDALIANCHES aconitum est. XI. 820.

PARDI adeps parum emollit. XIII. 949. pardorum carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. pardos interlicit aconitum (pardalianche). XI. 820.

PAREMPTOSIS, definitio. XIV. 777.

PARENCEPHALIS i. q. cerebellum. II. 714.

PARENCHYMA, definitio. X. 731. viscerum, quid sit. XII. 311. ex *Erasistrati* definitione. I. 599. XV. 8.

PARENTES, quomodo iis infantes similes fiant. IV. 699. parenti utrique nati similes sunt circa diversas partes. IV. 627. parentum similitudo quomodo in foetus abeat. XIX. 327. parentibus non solum, sed proavis etiam infantes similes redduntur. XIV. 253.

PARIDIS saltatoris psilothrum, quod statim pilos aufert. XII. 454.

PARII in Thaso morbi historia. VII. 648. casus, febre acuta laborantis. XVII. A. 737.

PARISTHIA, definitio. XVII. B. 632. cur tonsillae vocentur. XIV.

713. inflammationes corporum sunt, quae in ipsis faucibus consistunt. VII. 731. quomodo fiant. VII. 263. paristhmiorum et ligulae inflammatio plenitudo synanchica vocatur. XI. 206. erosiones fluxione e capite fiunt. VI. 422. ad paristhnia gargarisma cum helixine. XI. 874. lina quibus viperarum praefocatae sunt, posthoc collo obvinctae. XI. 860. gargarismata. X. 299.

PARMENIDES sedem animae in pectore putat. XIX. 315. de circuli lactei natura. XIX. 285. nihil nec generari nec corrumpi putat. XIX. 260. de causa similitudines liberorum cum parentibus. XIX. 327. opinio de lunae magnitudine. XIX. 280. opinio de causa generationis maris et feminae. XIX. 324. masculos foetus in dextra, foemineos in sinistra uteri parte locatos esse perhibet. XVII. A. 1002. de mundi compage sententia. XIX. 267. librum de natura scripsit. I. 487. de natura scripsit. XV. 5. de necessitate sententia. XIX. 261. rerum abditarum notitiam adeptus fuisse fertur. XIX. 229. theoria terrae motus. XIX. 297. de situ terrae. XIX. 294.

PARNOPES crura longa habent et gracilia. III. 177.

PARONYCHIA, ejus vires. XII. 96.

PAROTIDES, definitio. XIX. 440. etiam Castores vocantur. XIX. 440. parotidum generatio. XVII. A. 52. e genere inflammationum sunt, fiunt glandulis circa aurem affectis. XII. 664. medendi methodus. XII. 665. si tumor non discutiatur. XII. 666. si suppuratae fuerint parotides XII. 667. si durities adsit. XII. 667. ex morbis ortae, ab aliis inflammationibus differunt. XIV. 334. harum varietatum cura. XIV. 334. moderatae secundum Hippocratem ex surditate fiunt. XVI. 824sq. paraplegicis vitiosae secundum Hippocratem. XVI. 826. movent, quae convulsio modo cum catocoe exacerbantur. (Hipp.) XVI. 827. quando criticae et quando non. IX. 577. signa decretoria. XVII. B. 396. in principio morbi non judicant. XVI. 259. pronuntiantia symptomata. XVII. A. 404sq. quibus vigesimo die ortae crisin habuerunt. IX. 852. criticae quibus signis futurae cognoscantur. IX. 758sq. signa, per quae futuras cognoscere possimus secundum Gale-

num. XVI. 821sq. parotidum futurarum indicia secundum Hippocratem. XVI. 817sq. judicant lethargos et capitis affectus. IX. 709. causum nonnunquam, sed non legitimum curant. XV. 750. ut crises in causo notho. XV. 759. lethales sunt secundum Hippocratem, quae fiunt ex volvulis graveolentibus cum febre acuta. XVI. 882.

ad Parotides praecepta. XIII. 733. remedia parabilia. XIV. 408. quae Archigenes ad parotidas conscripsit. XII. 668. (addita est Galeni de iisdem ratiocinatio. XII. 669sq.) curat butyrum. XII. 273. ad parotidas cerine Ctesiphontis. XIII. 936. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens Andromachi. XIII. 935. emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. emplastrum Azanitae. XIII. 785. emplastrum Hicesii. XIII. 787. discutiit emplastrum melinum Menoeti. XIII. 511. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum Serapionis. XIII. 883. hellespontia Herae. XIII. 914. hicesium nigrum. XIII. 781. isis. XIII. 774. stercus caprinum, digerentibus cataplasmatibus mixtum. XII. 299. irtica. XI. 817. ad dolentes remedia. XIV. 335. dolore carentes et induratas stercus caprinum cum aceto curet. XIV. 336. ad induratas erysimum. XI. 878. parotidum suppurantium cura. XIV. 335. in parotide suppurata ex febris judicatione, parva relicta fistula, sanatur emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402.

PAROXIS quantum pendeat. XIX. 764.

PAROXYSMUS neque vim neque motionem, sed quietem et mitigationem indicat. XIX. 182. anticipans signum decretorium. XVII. B. 396. eos morbi ipsi indicant. XVII. B. 384. paroxysmi incipientis ex pulsu diagnosis. IX. 462. victus ratio in iis servanda. XVII. B. 435. XIX. 210sq. in eo cibus subducendus est. XVII. B. 380.

PARS corporis quaelibet functioni cuidam praest. VIII. 20. omnis, quae robustior fit, trahit, quae imbecillior, evacuat. XV. 352. imbecilla quae dicatur. X. 805. partis cujusque temperamentum conjectura potius quam scientia invenitur. X. 653. usus quomodo ab actione differat. IV. 346.

Partes quatenam appellentur. III. 2. corporis loci vocantur. VIII. 1. af-

sectae quomodo a quovis possint dignosci. VIII. 1. omnes corporis sibi invicem compatiuntur. III. 18. ad vitam necessariae quae. XIX. 386. partes ad bene vivendum utiles. XIX. 386. corporis omnes in unam actionem conspirant. XV. 359. corporis quatuor differentias praebent. I. 318. corporis aut similes aut dissimiles sunt. XVI. 33. praeter naturam induratas quae emolliunt, malagmata vocantur. XIII. 946. durae cur multae in animalibus sint. VII. 677. emortuae quomodo se prodant. VI. 852sq. flaccidas densant salia theriaca. XIV. 290. infernae quae, et quanam supernae dicantur ab *Hippocrate*. XVI. 284. infirmiores omnium primae excrementitii morbis corripiuntur. XI. 274. organicae ex similaribus componuntur. XV. 252. primae similes vocantur. XV. 252. quanam principes in corpore habendae. III. 435. similes vocantur sensu simplices. IV. 741. similes *Aristotelis*, elementares *Galenii* sunt. VI. 384. (confer. *Similes* partes.) simplices similes vocantur. XV. 252.

Partium excessus in numero quomodo curandus. X. 993. animalium tres primi naturae scopi in iis construendis. IV. 142. corporis exteriorum appellationes. XIV. 699. interiorum anatome. XIV. 709. ex natu. a gracilescentium cura. X. 998. organicarum morbi qui. VI. 855. organicarum conformatio animi moribus fit. IV. 795. similarium morbi intemperies sunt. X. 125. usus earum ipsi animae est. III. 2. animalium multum inter se differunt. ibid. — doctrinae de partium utilitate necessitas. IV. 363sq. usus cognitio ad diagnosin morborum necessarius. VIII. 16. de partium usu inter veteres dissensio. III. 16.

PARTHENIUM a quibusdam helixine vocatur. XI. 874.

PARTURIENTIBUS aegre, conducens remedium anodynum. XIV. 177.

PARTURIGINES, definitio. XIX. 455.

PARTUS, causae. II. 184. succedunt ipsius foetus vehementioribus motibus. II. 184. ad ejus facilitatem quanam requirantur. XVII. B. 852. musculorum abdominalium actio. II. 152. in eo patet os uteri. IV. 246. usus liquoris allantoidis et amnii. IV. 234. administratio obstetricibus con-

sueta. II. 151sq. quando accidat. IV. 246. tempus in homine variat. XVII. A. 445. tempus triplum ejus est, in quo movetur foetus. XV. 408. tempora quatuor dantur. XVII. A. 345. maturi terminus secundum *Polybium*. XIX. 333. plerumque editur capite praecipue, sed et aliis rationibus. IV. 247. difficilis, si caput foetus non praeceat. IV. 247sq. difficilis quot modis et causis fiat. XIX. 455. ad partus difficultatem remedia. XIV. 477. ad partus difficultatem aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. sternutamentum. XVII. B. 823. partus ut acceleretur, remedia parabilia. XIV. 478. 479. suffitus ad aegre parientes. XIV. 479. periculosus est, si gravidam febris occupaverit, aut celeriter sit extenuata. XVII. B. 851. de partu tum qui septimo mense, tum qui nono editur, decernendi *Hippocratis* consilium. XVII. A. 449. partus aeger editus uteri inflammationis causa. XVI. 180. partum per litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. vitalis quibusnam sit expectandus. XVII. A. 438sq. ex partu crises quomodo mulieribus contingant. XVIII. B. 250. in partu cur mulieres maxime refrigerentur. IV. 150.

PARULIDES carnosii surculi sunt. VII. 731. fluxione e capite fiunt. VI. 422. cura chirurgica, quando suppuratio se ostenderit. XIV. 785. ad parulides dentificium *Timocratis*. XII. 887.

PARYGON medicamentum. XIII. 952. continet adipem suillum. XII. 325.

Παρρηαδ quales vestes dicantur. XVIII. B. 791.

PASCUA in lactis conditionem agunt. VI. 345.

PASICRATIS confectio, quae urinam ducit. XIII. 213.

PASIONIS ciclicisci et trochisci fel tauri recipiunt. XII. 276. emplastrum viride. XIII. 493. pastillos ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias ex erosione. X. 330. remedium ad herpes exedentes. XI. 87.

PASSER maxime laudabilem carnem habet. XV. 882. (piscis) solea minus suavis. VI. 724. passerum parvorum caro durior. VI. 700.

PASSIO, definitio. VII. 46. motus est in materia, ab agente. VII. 47. 52. ab affectu motu differt. VII. 44.

unde generetur. VII. 44. passionem Graeci permanentem affectum nominant. VII. 45. passiones veteres omnes motus vocant, nisi activi sint. X. 89.

PASTA holcima. VIII. 111. *Achillae*. XIII. 834.

PASTILLUS ad erysipelata ex *Agathocle*. XIII. 832. ad volvulosas subvERSIONES Amazonum. XIII. 150. ab *Andromacho* conscripti. XIII. 832. *Andronis* ad gangraenam. XI. 137. *Andronis* ad haemorrhagias ex erosione. X. 330. *Andronius* inscriptus. XIII. 825. 834. *Andronius* ad carbunculos. XI. 88. *Antonii* Herbarii ad capitis dolorem. XII. 557. amarus ad stomachicos ex libris *Aphrodae*. XIII. 135. *Apollonii* Archistratoris s. *Smilinus*, ut *Alcimion*. XIII. 835. *Apollophanis*. XIII. 831. ex libris *Arcei*. XIII. 829. ad serpentina, *Arcei* ad herpetes. XIII. 827. *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. *Artemidori* ad ficosas menti papulas. XII. 828. *Asclepiadis*. XIII. 824sq. aromaticus *Berytii*. XIII. 303. *Berytii* ad dysentericos et coeliacos. XIII. 290. bithynus in Sicilia confectus. XIII. 836. ad capitis dolorem *Antonii*, *Alexandri*, *Antigoni*. XII. 580. ad capitis dolorem egregie faciens, bis aut ter illitus. XII. 593. cephalicus, triplici mixtura constans. XIII. 544. *Chariclis* educit arenosas subsidentias, et facit ad vesicae ulcerosas affectiones. XIII. 329.

Pastillus Chrysermi ad splenicos. XIII. 243. coeliacis et dysentericis. XIII. 301. ad condylomata, ani inflammationem et pterygia. XIII. 837. *Darii*, qui per anum immittitur. XIII. 832. diachylon. XIII. 831. sedans dolorem coeliacis et dysentericis. XIII. 302. alius. 303. dolorem sedans, praecclare inducens somnum, ad inveteratos dysentericos. XIII. 304. alius dysentericis non febrientibus facit confestim. XIII. 305. dyspnoea laborantibus utilis. XIV. 532. ad erysipelata. XIII. 829. ad erysipelata *Andromachi*. XIII. 853. ab *Eudemo* ad dysentericos. XIII. 291. *Glaucii*. XIII. 835. haemoptoicus. XIII. 85. hedychroi confectio. XIV. 306. hedychroi laudatissima praeparatio secundum *Magnum*. XIV. 262. non solum hemiprania laborantibus commodus, sed et ischiadicis. XII. 597. hepaticus amarus. XIII. 209. ex *Heraclidis* scriptis. XIII. 826.

gilvi *Hieracis* Thebani ex halicacabis s. vesicariis. XIII. 829.

Pastillus ad ictericos. XIII. 233. *Isidori* ad nomas. XIII. 833. 834. Jupiter vocatus ad podagricos et arthriticos. XIII. 358. ex collectaneis *Largi*. XIII. 828. ad lichenes. XII. 832. *Iulcii*. XIII. 829. *Maeni*. XIII. 831. *Maeni* Philadelphi. XIII. 829. *Mnesthei*. XIII. 830. ad multa. XIII. 835. *Musae*. XIII. 832. *Neapolitae*. XIII. 86. *Neapolitani*. XIII. 825. ex corallio *Nicerati*. XIII. 87. ut *Nicolaus*. XIII. 831. niger *Andromachi*. XIII. 833. ad nomas. XIII. 826. ad nomas, dictus *Asclepius*. XIII. 841. ex origano. XIII. 827. 833. *Pasionis* ad gangraenam. XI. 137. *Pasionis* ad haemorrhagias per erosionem. X. 330.

Pastillus Petronii virtus appellatus. XIII. 831. *Philippi* ad dysentericos inveteratos, sedans dolorem. XIII. 304. ad podagricos et arthriticos. XIII. 358. *Polyidae* ad gangraenam. XI. 137. *Polyidae* ad haemorrhagias ab erosionem. X. 330. *Polyidae* ad nervorum vulnera. X. 405. ex rhu. XIII. 833. rosei, substitui potest sinapis. XIX. 741. rosei pro cinnabari. XIX. 732. rosaceus. XIV. 133. scilliticorum compositio. XIV. 49. scillitici. XIV. 94. scillitici praeparatio. XIV. 263. *Pastilli* scillitici confectio. XIV. 306. confectio secundum *Critonem*. XIV. 103. ad sedis eminentias. XIII. 315. ex seminibus ad tussientes. XIV. 529. celebris *Socratis* ad capitis dolorem et hemipraniam. XIV. 501. splenicus, qui splenis tumorem eliquat. XIII. 242.

Pastillus ex mandragora, sphragis inscriptus. XIII. 100. ex stirpibus inscriptus. XIII. 826. ex succino. XIII. 86. a *Terentio* stypticus inscriptus. XIII. 827. theriaci quomodo praeparantur. XIV. 45. theriaci, eorum praeparandi ratio. XII. 317. theriacus. XIV. 93. confectio secundum *Critonem*. XIV. 103. *Threpti*. XIII. 828. *Tiberii* Caesaris ad herpetes. XIII. 836. tassi commodus, in quibus fluxio ad pectus destillat. XIV. 513. ciens urinam, detrahit calculos et topihas concretiones. XIII. 329. multiplicis usus et pus educens et laxans. XIII. 832. diversorum usus ad ulcera contumacia. XII. 176. ad vesicae affectus et ulcerationes. XIII. 323. ex

vesicariis. XIII. 833. viperini. XIV. 265 sq.

PASTINACA, facultates. VI. 654. vires. XII. 129. agrestis a quibusdam daucus vocatur. VI. 655. urinam ducit. XIX. 695.

Pastinacae semen pro ligustici semine. XIX. 735. *pastinaca* carnem habet mollem ac jucundam. VI. 737. *pastinacae* marinae aculeus nullum foramen habet. VIII. 195. ad *pastinacae* ictus emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. ad *pastinacae* venenum isis. XIII. 774.

PATELLA. XIV. 724. descriptio. II. 775. nomina diversa. III. 253. a quibusdam vocatur mola et rotula. XVIII. B. 760. Graeci eam et *μύλην* et *ἐπιγοματίδα* vocant. XVIII. B. 513. a Graecis cur vocata *ἐπιγοματίς*. XVIII. B. 626. quomodo ad genu articulum firmetur. XVIII. B. 626. usus. III. 253. vulnerati gladiatores plurimi ex perversa curandi methodo, si superstites erant, claudi tamen facti sunt. XIII. 564.

PATHEMATA quales sint Graecis affectus. XVII. A. 67.

PATHOGNOMONICA, definitio. XIX. 351.

PATHOGNOMONICUM signum, definitio. XIX. 395.

PATHOLOGIA, definitio. XIV. 690. quid consideret. XIX. 458.

Παθος, significatio hujus verbi. XVI. 295.

PATHOS s. pathema, definitio. VII. 44. definitio *Olympici*, et quomodo a symptomate differat. X. 67. et morbi inter se differentia. X. 86. quid juniores dicant. X. 89. quid veteres. X. 89.

ad *Patiendum* aptum est, quod molle. III. 633.

Patitur, quod alteratur. X. 87.

Πατος, quid vocetur. XII. 116.

PATROCLO Caesaris liberto composita illinitio. XIII. 1019.

PAUCIBI qui secundum *Hippocratem*. VII. 791.

PAULINA dicta *Aristarchi* antidotus. XIII. 103.

PAULINI eclegma hepaticum. XIII. 211.

PAULUS. XIV. 629. de cautionibus, in venaesectione observandis. XIX. 525.

PAULO rhetori, ejus habitus erat pituitosus, singulis diebus supernata-

bat flava bilis quam evomebat. XV. 565.

PAUSANIAE Syri historia, qui in digitis sensum nullum habebat. VIII. 213.

PAVONIS caro qualis. VI. 701.

PAVOR per somnum in febre malum. XVII. B. 747. pavores per somnum cur pueris voracibus oriantur. XVII. B. 628. pavoris in somno causae. XVII. B. 748. pavores puerulis frequentissime accidunt. V. 694.

ad *Paxillos* infixos isis. XIII. 774.

PECCARE, quinam dicatur. V. 3.

PECCATUM, definitio. V. 59. peccati consensus, definitio. V. 59. a peccatis mundus esse qui cupiat, quid huic agendum. V. 61. peccatorum maximum in rationibus. V. 62. peccatorum principium falsa de cujusque vitae fine opinio est. V. 77.

PECTEN muliebris, definitio. XIV. 706. pectinis ossa. XIV. 724.

Pectines crassi succi sunt. VI. 769.

PECTUS, definitio. XIV. 705. hominis latissimum. XVIII. A. 536. animalia alia magis, alia minus latum habent. XVIII. A. 536. quidam sedem animae putant. XIX. 315. cum corde aut augetur aut minuitur. XVII. B. 55. angustum qui habent, abstineant a vomitoriis purgationibus. XI. 347. gibbositatis in ejus formationem effectus. XVIII. A. 501. hirsutum quid indicet. XVI. 91. hirsutum cordis calidi et sicci signum est. I. 334. imbecille habentibus antidotus *Damocratis*. XIV. 120. imbecillum a balneo laeditur. X. 804. latum iracundiores naturam indicat. V. 462. afficit aquilo. XVII. A. 719. expurgat *Betonica*. XII. 24. per tracheam et fauces vacuatur. X. 527. si bilem creat, ii balbi, furiosi et calvi sunt. XVII. A. 476. ad pectus deligatio. XVIII. A. 817. 823. in pectus, quibus sanies influit, ii purulenti fiunt. XV. 151. tumor et rubor, si in eo in angina oriatur, bonum. XVIII. A. 154. manus, definitio. XIV. 704. pedis, definitio. XIV. 708. ad pectus remedia parabilia. XIV. 526.

Pectoris musculos dissecandi ratio. II. 475 sq. affectibus prodest scarificatio. XI. 322. ad pectoris angustiam et dolorem rosaceum zupha s. hysopi. XIV. 563. cruditatem aut coctionem sputa indicant. XVI. 248. dolor hiemalis morbus. V. 694. dolo-

res irritat aquilo. XVI. 412. dolores fiunt ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. dolorem in peripneumonia lenit balneum. XV. 719. ad pectoris fluxiones theriace. XIV. 92. externarum inflammationum cura. XI. 94. in pectoris inflammatione venaesectio in brachio instituenda est. X. 904. ad humores in eo detentos remedia. XIV. 580. quando sit in pectoris morbis abscessus expectandus secundum Hippocratem. XVII. A. 933sq. 938. labem saniosam pellit theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. morbus, si erudus maneat, nihilque malignitatis habeat, abscessus expectandus est. XVII. A. 933. morborum coctionis et cruditatis signa. XVII. A. 933. phlegmones cura. X. 797. 923. interna facies ubi phlegmone premitur, excernitur aliqua sanies. X. 923.

Pectori cur mammae adhaereant. III. 603. insitus dolor thoracis inflammationem indicat. XVI. 653.

Pectore impense hirtus animosus judicatur. I. 624. quid vere significet. I. 625. affectus quomodo curetur. XIV. 544. e pectore crassos et viscosos humores educit urtica. XI. 818. e pectore viscosorum et crassorum humorum excreationem juvat adiantum. XI. 812. in pectore residentes humores depellens remedium. XIV. 512. e pectore puri auxiliantur amara. XI. 683. e pectore excreationes promovent amara. XI. 827. arum. XI. 839. valenter adjuvat radix *Crocodilii*. XII. 47. dracontium. XI. 839. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. thymus. XI. 888.

PECUDES Graeci *χλοεγά* dicunt. XVII. A. 929.

PEDESTRIUM esus sanguinem accumulat. XIX. 488.

Πεδιον planta pedis est. XVIII. A. 613.

PEDIUM, definitio. XIV. 708. descriptio. II. 777. vocatur ante digitos pars pedis. III. 189. hujus ad gressum utilitas. III. 189.

PEDICULUS uvae. VI. 577. pediculorum multitudo ex caricarum largiori usu provenit. VI. 572. pediculorum vim gignunt caricae. VI. 793. pediculos, quos phthiras appellant, salibus theriacis potis evomunt aegroti. XIV. 290. pediculos interimit lachryma (gummi) hederæ. XII. 30. cedrea. XII. 17.

ad *Pediculos* capitis remedia. XII. 462. ad pediculos capitis remedia parabilia. XIV. 323. ad pediculos palpebrarum aqua marina tepida. XIV. 415.

PEGANUM vide *Ruta*.

PELAMIDES sale condiantur. VI. 746. sale conditæ laudatissimis salsamentis non cedunt. VI. 728.

PELECIUS vide *Hedysarum*.

PELLICULA etiam ophthalmia vocatur. XII. 711. pelliculas educit *Scribonii Largi* catapotium. XIII. 99. ad pelliculas in oculis aegyptia compositio. XII. 737.

PELLIS ovinae recentis usus. XII. 342.

PELOPS, praeceptor *Galen*i. V. 112. VIII. 194. commentator *Hippocratis*. XIX. 57. *Numesiani* praeceptor. XV. 136. quo usus est *Menippi* medicamentum ad rabiosorum morsus. XIV. 172. cancos nostos ad rabiem caninam commendavit. XII. 358. cerebrum omnium vasorum originem docebat. V. 527. 544. linguae bubulae sedecim musculos accipit. XVIII. B. 959. per solam experientiam medicinam consistere non posse statuebat. XIX. 16. de musculorum dissectione scripsit in tertio hippocraticarum institutionum libro. XVIII. B. 926. *Pelopis* doctrina de nervis. V. 530.

PELUSIOTAE, ut *Lampon*, compositio ad stomachicos. XIII. 133.

PELVIS, descriptio. IV. 198sq. glandulae pituitariae cerebri usus. III. 694.

PEMPHIX vocabulum et in *Gnidiis* sententiis occurrit. XVII. A. 886. de vocis hujus significatione. XVII. A. 879.

PENCINUM pro myrobalano. XIX. 737.

PENIS ejusque partes. XIV. 706. et coles vocatur. IV. 194. colem quidam carnosum nervum vocant. XVII. A. 805. qua ratione nervosus dici queat. XVII. A. 804sq. cur ex ossibus pubis oriri debuerit. IV. 218. 219. apta ejus in medio positio. IV. 219. cur in coitu erectus esse debeat. IV. 221. erectionis causa. VIII. 441sq. ad ejus erectionem provocandam remedia. XIV. 487. musculi eorumque usus. IV. 222. musculi carneis partibus inseruntur. IV. 380. cur nervos multos acceperit. IV. 204. cur intendatur, et titillationis sensus in eo oriatur praesente in renibus cal-

culo. XIX. 656. affectionum diagnosis. VIII. 438. ulceris indicium. VIII. 438. glandis ulcerum cura. X. 381. ad penis dolorem et inflammationem. XIV. 578. ad penem roborandum. XIV. 562. penis ne cui arrigi possit, remedia parabilia. XIV. 486 sq. in pene ulcerum citra phlegmonem cura. X. 381. per penem injicere medicamenta in vesicam saepe necesse est. X. 301.

PENTAPHYLLI radices vires et usus. XH. 96.

PENURIA tollitur expletione. XVI. 173.

PENTOROBOS vide *Glycysida*. (XI. 858.)

Πεφλέθαι quid significet. V. 699.

Πεπανον (το) quid significet. VI. 565.

PEPLIUM, succus et semen quales habeant vires. XII. 97. vires. XVII. A. 428. flatus magis excutit. XV. 535. usus in pleuritide. XV. 535.

PEPLOS s. papaver spurium, vires ejus fructuum. XII. 96.

PEPO cucumeralis. VI. 565. pepones fructus mali succi sunt. VI. 793. frigidae sunt et humidae. — facultates. VI. 564. siccari nequeunt. VI. 785. semen supprimunt. XI. 777.

Πέπων quid significet. VI. 565.

PERCA quale praebeat alimentum. VI. 718.

PERCALIDA natura aestivo tempore extenuatur. XVII. B. 193. percalidi: somnus ab iis capiatur in frigore, sint tamen bene tecti. XVII. B. 172. percalidis qualis vivendi ratio conducatur. XVII. B. 171.

PERDICIS caro concoctu facilis. VI. 700. caro convenit iis, quorum constituto remum calculos gignit. VI. 435. perdicis bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. perdicis fel pro aeris aerugine. XIX. 730. perdicis fel pro felle hyaenae. XIX. 746. 747.

in *Peregrinationibus* theriaca maxime utilis. XIV. 283.

PERFECTUM, quid significet. I. 646.

PERFORATIO thoracis quaenam dicatur operatio. II. 635. ad perforationem emplastrum *Serapionis*. XIII. 883.

PERFRICTIO (vide *Frictio*.) insensibilis paulatim fit, cita autem cum sensu. VII. 619. horror et rigor quo-

modo differant. VII. 612. ex perfictione molestias sanans remedium. XIII. 1023. in perfictione judicatoriae sanguinis eruptiones vehementes pessimae. XVI. 797. perfrictiones cum ardore *Hippocrates* pravus vocat. XVI. 763. ad perfrictiones olei gleucini confectio. XIII. 1042.

PERFRIGERATA calfacit continua respiratio. VII. 941.

PERFRIGERATIO completa et sensum et motum tollit. VIII. 71. immodica tensionis causa. XVII. B. 729. ex rigore non recalescens mala. XVI. 648. cum duritie cur signum malum. XVI. 666. ad perfrigerationes *Hygiaeni* Hipparchi compositio. XIII. 353. perfrigeratio juvat *Charivensis* arteriaci. XIII. 50.

PERFRIGERIUM causa alvi et urinae involuntariae defectionis. VIII. 64 sq.

PERFUSIO frigidae aquae, quae calorem efficit, tetanum curat. VII. 125. perfusionis capitis in febris utilitas. XVIII. A. 145. perfusiones secundum *Hippocratem* celeres sunt faciendae in morbis acutis. XV. 713. perfusiones capitis quoniam inprimis loco sint instituendae. X. 934. perfusionum laxantium effectus. X. 804.

PERGAMENAE domus agrestes quales. XIV. 17.

PERGAMENTI columbae sanguinem, quando capitis ossa confracta perforant, in crassum cerebri involucri effundere solent. XII. 255.

inter *Pergamum* et *Elaeam* urbem collis est thymis refertus, in quo apes laudatissimum mel componunt. XIV. 22.

Pergami aquae optimae reperiuntur. XVII. B. 159.

PERIAERESIS ubinam sit in usum vocanda. XIV. 781.

PERICALAMITIS quid. XII. 424.

PERICARDIUM, ejus descriptio. II. 595. descriptio et usus. III. 488 sq. pars ignobilis est, et per se affectum nullum periculum infert. VIII. 306. sternum connexum est. II. 593. non ubique cordi connexum. II. 596. nervi. III. 500. venae unde. II. 786. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. qua ratione anatomice sit lustrandum. II. 603. scirrhusum in gallo observatum. VIII. 304. in eo saepe maxima seri quantitas reperitur. VIII. 303. tumor inventus est in simia post mortem, humorem in se continens,

qualem pustulae hydatides emittunt. VII. 303sq.

PERICHARIA quid. X. 841.

PERICLES Atheniensis quale caput habuerit. XVII. A. 819. Olympius nondum natus et jam Graecos ob insomnium terrebat. XIX. 180. *Periclis* casus. XVII. A. 766.

PERICLYMENI fructus, folia, semen, vires eorum et adhibendi modus. XII. 98.

PERICRANIUM. XIV. 711. definitio. XIX. 358. quid, et quomodo oriatur. III. 662. pericranii generationis causa factae sunt suturae. III. 922.

PERIDEXIUM gladium *Homerus* asteropaeum vocat. XVIII. A. 147.

PERIGENIS arteriaca. XIII. 33. catapotium concoctorium ad tussim et catarrhum. XIII. 69. catapota ad tussim. XIII. 73.

PERINAEUM qualis sit regio. XVIII. A. 741. ex perinaei percussione urinae suppressio orta est, et curata. VIII. 13.

in PERINTHIA qui tussi et angina laborabant, iis abscessus fiebant. XVI. 286.

in *Perintho* excretio seminis speciem referens iudicatoria erat. XVII. A. 978.

PERIODUS, definitiones. XIX. 401. periodi olympicae et pythicae. VII. 476. periodi voce ordinem et typum significarunt. VII. 476. quidam periodum tempus vocant. VII. 476.

Periodus morbi, definitio. VII. 412. 475. periodi (morbi) vicissitudo, definitio. XIX. 459.

PERIOSTEUM, definitio. XIX. 367. Graecis dicitur membrana, os ambiens. XIII. 414. etiam vocatur membrana circossea. XIX. 367. periostei generatio in foetu. IV. 550. dolores quales. VIII. 104.

PERIPATETICA philosophia unde nomen habeat. XIX. 230.

Peripatetici quomodo ab Erasistratis in explicandis physiologicis objectis differant. II. 90. naturam ut artificem ornant laudibus. XV. 306.

PERIPNEUMONIA, definitio. XI. 77. XIV. 734. XIX. 419. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. hiemalis morbus. V. 694. hieme potissimum fit. XVI. 27. 382. XVII. B. 626. morbus siccus est. VI. 828. vere fit, si hibernum est. XVI. 381. virilis morbus est. V. 695. brevis temporis ha-

bet principium. IX. 561. aetate pro-
vecti magis quam iuvenes corripuntur. XVII. B. 645. non corripuntur haemorrhoidarii. XVII. A. 327. XVII. B. 107. non tentatur mulier, si recte purgatur. XI. 165. qui facile ea corripuntur, iis prophylactice vena secanda est. XI. 271.

Peripneumoniae causae. XIV. 735. ex usu aquae stagnantis fit hieme. XVI. 437. ex plenitudine oritur. VI. 375. peripneumonia dignoscitur, si nihil expuitur. XV. 472. in peripneumonia deliria fiunt. VIII. 329. in peripneumonia delirium non est capitis proprius affectus. VIII. 133. in peripneumonia cur non adsit dolor pulsatorius. VIII. 77. symptoma sunt maxillae rubrae. VIII. 46. orthopnoeae in ea causa. XVI. 677. peripneumoniae pulsus qualis, ejusque causae. VIII. 482. IX. 180. peripneumoniam denotat, si pulsus in maiorem crebritatem mutantur. IX. 171. si periculum adest, pulsus intercurrentes fiunt. IX. 289. respirationis in ea conditio. VIII. 254. 275. in peripneumonia respiratio densa et parva. VII. 909. respiratio multa et frequens. VII. 852. symptoma habet spirandi difficultatem. XVII. B. 730. sputa qualia. VIII. 122. quando in ea sputum sanguinis exigui locum habeat. XVIII. B. 184. sputum tenue morbi principium denotat. VII. 446. quale sputum lethalem morbi exitum denotet. VII. 457. quale sputum salutare et quale noxium. XVI. 169. in peripneumonia quomodo tempora definienda. IX. 626. cruditatis signum quodnam. IX. 626. peripneumoniam empyema comitatur. IX. 173.

Peripneumonia fluxu sanguinis non iudicatur. IX. 707. ex ea quoniam suppuratio evadant. XVIII. B. 209. bona ejusdem signa et mala. XVIII. B. 193sq. prava signa. XV. 857. sputo adhuc bilioso, si suppuratio fiat, exitialis est. XVIII. B. 188. maxime vero, si ab hoc sputo septimo die suppuratio eveniat. XVIII. B. 189. et tunc mors die XIV. expectanda. XVIII. B. 190. quid in ea sputum valde foetidum denotet. XVI. 215. sputum flavum et sanguine mixtum quando sit in ea salutare, et quando non. XVIII. B. 182. vomicae situs quomodo cognoscatur. XVIII. B. 199sq. eam in suppurationem abiisse unde

cognoscatur. XVIII. B. 201. in sup-
purationem eam abire quando sit con-
jiciendum. XVIII. B. 187sq. suppu-
rationes quando rumpantur. XVIII.
B. 195. ex ea suppurati quinam po-
tissimum moriantur. XVIII. B. 221.
in qua nihil expuitur, gravissima.
XVII. A. 491. unde abscessus ad au-
res etc. futuros esse colligatur. XVIII.
B. 210. quibus abscessus circa aures
fiunt et suppurantur, ii evadunt. IX.
756. utrum in superioribus an infe-
rioribus partibus abscessus fiat, unde
cognoscatur. XVIII. B. 214. absces-
sus ad crura facti, omnes sunt utiles.
XVIII. B. 215. quid accidat, si hi
dispareant. XVIII. B. 218. diarrhoea
succedens malum. XVIII. A. 25. post
pleuritidem malum. XVIII. A. 111.
phrenitis eam concomitans malum.
XVIII. A. 112. residere velle pessi-
mum signum. XVIII. B. 65.

Peripneumoniae cura. XIV. 735.
cura secundum *Hippocratem*. XV.
850sq. solvunt eam diarrhoea et
pleuritis. XVII. A. 364. quum ad sta-
tum pervenerit, nisi repurgetur, au-
xilium non admittit. XV. 857. in pe-
ripneumonia quatenam sit vena secan-
da. XVI. 139. XIX. 522. ad peripneu-
moniam antidotus *Aristarchi*. XIII.
103. antidotum *mithridation*. XIV.
165. magis huic quam febris ardenti
idoneum est balneum. XV. 718. ad
peripneumoniam confectio aromatica
Mithridatis. XIII. 52. butyrum. XII.
273. *Charixenis* compositio. XIII. 102.
Chrysocome s. *Chrysites* decocta in
meliorato. XII. 158. clysters acres.
XVI. 145. eclegma. XV. 858. *Eu-
genii* compositio. XIII. 114. malagma
polyarchion. XIII. 184.

Περικύθηδες quid significet.
XVIII. A. 420.

PERISCYTHISMUS, definitio. XIV.
784. in syncipite et praeputio nigri-
cante indicatus est. XIV. 781.

PERISTEREON, unde ita vocatum.
Ejus vires. XII. 98.

PERITOME, definitio. XIX. 446.

PERITONAEUM ex duplici membra-
na constat. X. 412. peritonaei quae-
nam sit substantia, quemque usum
animalibus praebeat. III. 288. cur a
quibusdam tunica vocetur. II. 554.
unde nomen acceperit. II. 550. quas-
nam partes obducatur. II. 550. circu-
lum quendam refert, qui in quibus-
dam partibus laxos processus, in qui-

busdam foramina tantum habet. II.
551. telis latis araneorum simillimum.
II. 511. simplex est, et tenue insi-
gniter. II. 511. origo ejus pericra-
nium. XIV. 711. propagationis ejus-
dem exacta descriptio. II. 553sq. de-
cursus. III. 292sq. intestina extrin-
secus obducit. III. 331. renes cum
colo copulat. XVII. A. 833. tegit vasa
seminalia et meatus abinde quovis in
latere fit maximus ad testes descen-
dens. IV. 566. in ejus duplicatura cur
vasa decurrant. III. 338. obvolvitur va-
sa nutrientia testis. IV. 198. unde ve-
nas suas habeat. II. 811sq. qui sub
peritonaeo aperitur abscessus, pravus.
VII. 738.

Peritonacum affectum spiritum den-
sum et parvum efficit. VII. 910. pe-
ritonaei inflammationem sequitur res-
piratio multa et frequens. VII. 852.
peritonaei aliquid in herniotomia ex-
ciditur. X. 988. peritonaei vulnera
periculosa. X. 290. eo vulnerato ple-
rumque omentum excidit. X. 421.
vulnerato vel rupto herniae oriuntur.
VII. 730. peritonaei vulneris notae.
VIII. 5.

PERITUS quomodo ab imperito dif-
ferat. XVIII. B. 245.

ad se *PERMINGENTES* in somno.
XIII. 319.

PERNICIOSA sine signis levantia se-
cundum *Hippocratem* mortem signifi-
cant. XVI. 619.

ad *PERNIONES*. XIV. 566. perni-
onibus medetur fotibus, linimentis,
abrasionibus etc. I. 159. ad perniones
radix *Arctii lappae*. XI. 837. per-
niones sanare dicitur cinis unguium
asinorum. XII. 341. emplastrum *Gal-
leni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII.
380. etiam ulceratis. XIII. 383. em-
plastrum sacrum. XIII. 778. ad per-
niones ulcerosos emplastrum. XIII.
718.

PERNOCTATIONES. XVII. B. 192.

PERONE a Graecis quodnam os di-
catur. XVIII. A. 672.

PEROSIS, definitio. XIX. 427.

PERSAEA arbor in sola Alexandria
a *Galena* visa est; alii *Persion* vo-
cant, et ajunt, ejus fructum Persis
esse lethalem. XII. 569.

Perseae folia, eorum vires et usus.
XII. 97.

PERSICA, ejus vires medicae. XII.
76. siccari nequeunt. VI. 785. in
Perside lethalis, in *Aegyptum* autem

translata, non. VII. 228. persicae foliis siccis succedunt rosae folia. XIX. 740. (vide *Malu persica*.)

PERSIUM in Alexandria occurrit, apud Persas tam est noxium, ut, qui hoc comederint, eos interimat. VI. 617.

PERSPIRATIO, definitio. V. 710. VI. 67. XV. 180. XIX. 375. bona aut mala quanti sit momenti. XV. 379. impeditae effectus. XV. 379. per insensibilem totum corpus evacuat. XVI. 121. invisibilis excrementum est tenuius per universum corpus proveniens. X. 175. insensibilem calor nativus molitur. XVII. B. 421. insensibilis variat pro aetate, anni tempore, studiis etc. XVII. B. 194. fit per meatus, qui sensum nostrum effugiunt. XV. 240. invisibilis quando fiat visibilis. X. 175. pro aëris temperie variat. XVII. A. 44. provocatur frictione molli. VI. 229. cutanea. XV. 323. quomodo retineatur. VI. 72.

Perspirationis copiae copia alimenti respondere debet. XV. 367. facilitas ad morbos tollendos multum valet. IX. 284. quantitati debet respondere alimenti quantitas. XV. 240. raritas quibus major, salubrior, quibus minor est, secus. IV. 746. raritas et densitas quid efficiant. XV. 376. suppressae cura diaetetica. VI. 75.

Perspirationem corporis universi salubrem reddit mediocris exercitatio. I. 371.

Perspiratus causa factae sunt suturae. III. 922.

PERTURBATIO oculi, definitio. XIV. 768.

PERUSTIS qualia vina non conducant. VI. 803.

PERVERSA quatenus dicantur. XVIII. B. 888.

Perversiones quomodo oriantur. XVIII. B. 816. et quomodo curantur. XVIII. B. 817sq. perversionum causae. XVII. B. 729.

Pervigilem aliquem esse unde cognoscatur. XVIII. B. 37.

PERVIGILIUM febris ephemeræ causa. XI. 6. ex pervigiliis viribus privatos opium restituit. XIV. 248.

Pes vocatum instrumentum, quod praecones canunt, commemoratur. XVII. B. 201. mensura etiam est. XIV. 708.

Pes cruris postremum vocatur, II.

347. ambulandi organon est. III. 127. manui respondet. XVIII. B. 432. ejus constructio pro operibus, quae habet peragenda, optima reperitur. III. 242. mediae in eo cavitatis utilitas. III. 190. cur concavus. III. 208. cutis in eo conditio. III. 235. quatuor ei convenientes motus. III. 226. musculi, qui in pede sunt, quatuor genera constituunt. XVIII. B. 1023. quae de causa non exacte utraque ex parte sit aequalis. III. 197. simiae quomodo ab humano discrepet. II. 322.

Pedis et manus comparatio. III. 194. articuli plures sunt. XVIII. A. 668. cutis dura a Graecis *ἔρυς* dicitur. XVIII. B. 439. digiti cur minores quam illi manuum. III. 196. nec singuli ejusdem magnitudinis. III. 197. digiti cur illis in manibus minores. III. 220. digiti quatuordecim ossibus constant. XVIII. B. 433. digiti cur in simia plurimum a se diducti sint. IV. 251. digitorum ad ambulandum necessitas. III. 189. digitos extendens musculus. III. 233. digitos flectunt musculi tres. III. 131. digitum magnum quidam putant primo formari in foetu. XIX. 331. digitorum fracturae cura. XVIII. B. 438. intra quodnam tempus sanetur. XVIII. B. 442. deligatio, ibid. et 443. ex pedis digiti ulcere cur inguinum glandulae intumescant. X. 881. pedis divisio. III. 194. elevationem immobilem efficientes musculi. II. 324. nervi. II. 404. III. 243. IV. 309. ligamenta. II. 331. morbos quinque statuunt *Cnidii*. XV. 364. motus musculi actio est, I. 235. motus quatenus perficiant articulationes. III. 205. motus quatuor et principia quinque. III. 221.

Pedis partes omnes mirabiliter inter se consentiunt. IV. 354. partes internae cur externis altiores. III. 216. partem summam occupantes morbi. XIV. 779. ossa saltando ex superiori loco diducuntur; hujus mali symptomata. XVIII. B. 445. et quomodo curetur. XVIII. B. 449sq. planta quomodo graece vocetur. XVIII. A. 613. medium naturaliter cavum est. XVIII. A. 613. plantae structura prava. XVIII. A. 613. planta num metacarpo respondeat. III. 202. plantae cutis cur pilorum sit experta. I. 621. plantae cutis excoriari vix potest. III. 109. planta incendentis callis est. XVIII. B. 749. simiae descriptio. III. 208. ten-

dinum distributio quomodo ab illa in manibus differat. III. 223.

Pedem moventes musculi in tibia siti. XVIII. B. 1014sq. moventes musculi eorumque utilitas. III. 227. retrorsum abducentes musculi. XVIII. B. 1016. retrorsum et extrorsum invertens musculus. XVIII. B. 1017. retrorsum flectentes musculi. II. 316sq. retrorsum simul et extrorsum abducentes musculi. XVIII. B. 1017sq. extendens musculus. XVIII. B. 1019. 1021. intorquens musculus ut simus evadat. II. 324. in pede quatuor musculorum genera sunt. II. 326.

Pedes proprie dicti. XIV. 708. incessus causa facti. XV. 359. etiam sunt quodammodo organa apprehensionis. III. 192. hominis cur adeo longi, quam nunc sunt, et lati et cavi etc. III. 187. per eos cur natura non constituerit, effluere excrementa. III. 236. cur tales homini dati sint, quales habet. III. 184. qua de causa nullos nervos a cerebro acceperint. IV. 276. differentia in carnivoris et herbivoris. III. 175. anteriores carnivoris sunt pro manibus. III. 176. multos cur habeant et parvos animalia exsanguia. III. 176. animalium sanguineorum pedestrium. III. 177. equi velocitatis causa rotundi. III. 185. quanam simiae pedibus sint homini simillimae. II. 532. animalium ut alimenta. VI. 669. ut cibus sunt inepti. VI. 704. si frigeant in febre ardente, nec potus nec sorbitio danda est. XV. 799. frigidi abscessum in supernis futurum indicant. XVI. 283. si frigidi sunt, ventriculus calidus sit necesse est. XV. 800. si frigeant ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. fissos quae habent animalia collum breve habent. III. 876. ex frigore sphacelosi. VIII. 72. nigri penitus minus sunt quam lividi periculosi secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 126. podagricis invalidissimi sunt. XV. 125. aggrediens pestis in Pamphylia. III. 188.

Pedum a manibus diversitas. III. 196. et manuum analogia quoad musculos. III. 234. usus ad standum et ambulandum. III. 187. ad pedum callosas excrescentias *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. pedem simum faciunt musculi duo. III. 232. pedum calor abscessum in infernis partibus fieri indicat. XVI. 283. ad pedum do-

lores *Amaranti* grammatici compositio, qua ipse usus est. XIV. 208. alia. XIV. 209. pedum cura in febribus, in quibus alvus perpetuo liquata est. XV. 801. frigus plerumque febris accessurae signum est. XV. 799. XIX. 213. refrigerationis in febre ardente effectus. XV. 800. gravitas in morbis acutis malum. XVIII. B. 125. ad pedum inflationes remedia. XIV. 566. ad pedum intertrimenta inunctio. XIV. 557. ad pedum laborem ex offensione vel casu etc. cataplasma. XIV. 535. pedum oedema hydropi anasarca conjunctum plerumque est. XVIII. B. 114. ad pedum scissuras. XIV. 566. pedum tumor ex nimis menstruis. XV. 328.

Pedibus nudis jacere, nec tamen multum calidis, malum. XVIII. B. 61. a pedibus cutis exoritur, si quis imprudens supergrediatur serpentem dryinum. XIV. 234.

Pessi componuntur ex vitulina et cervina medulla, uteros emollientes. XII. 332. pessulus emolliens est emplastrum *Azanitae*. XIII. 785. pessus emolliens est emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432.

Pestiferam luem curat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 36.

Pestilens constitutio sanguinem exaestuat. VII. 375. pestilentis constitutionis *Hippocratis* descriptio. XVII. A. 647sq.

Pestilentia, definitio. XIX. 391. in pestilentia pulsus ab initio ad finem usque probus est. IX. 341.

Pestis, definitio. XV. 429. qualis morbus. XVII. A. 667. est epidemia pernicioza, XV. 429. morbus perniciosus est. XVII. A. 12. respiratione potissimum ejus contagium attrahitur. VII. 289. in peste cutis color. IX. 357. pestis sanguinem nigrum et crassum gignit. V. 115. pestis cujusdam symptomata describuntur. V. 115. cujusdam descriptio, in qua omnes, quibus exanthemata nigra in toto corpore apparuerunt, sanati sunt. X. 367. saeva in suinmos pedes grassans in Pamphylia. III. 188. causae. VII. 289sq. causae secundum *Thucydidem*. VII. 290. causa aëris temperies calida et humida. VII. 291. causa est prava quaedam aëris ad corruptionem prompta mutatio. XIV. 281.

Pestis quibusnam signis dignosca-

tur. IX. 358. quānam facile ea corripiantur et qui non. VII. 291sq. periculosum, cum iis versari, qui ea laborant. VII. 279. quidam, qui ex peste atheniensi evaserant, se ipsos et cognatos ignorabant. VII. 101. pestis ex Aethiopia Graecos invadentis cura ab *Hippocrate* inchoata. XIV. 281. pestem in Asia *Galenus* per venae sectionem in se ipso curavit. XIX. 524. contra pestem in Italia grassantem *Aelianus* Meccius theriacam in usum vocavit. XIV. 299. vir honestus urinam puerorum bibit et hinc servatum se credidit. XII. 285. in peste ejusdem indolis, quae *Thucydidis* memoria grassabatur, quotquot bolo armenia utebantur, celeriter curati sunt. XII. 191. ad pestem theriaca. XIV. 280.

PETASITES, ejus usus. XII. 99.

PETINI panacea ad ulcerationes et suppurationes in profundo. XIII. 57.

PETRAE asiae floris qualitates. XI. 696. petrae asiae flos cathaereticum remedium est. XI. 756. omnium terrestrium est subtilissimus. XIII. 568.

PETRONAS carnes suillas tostas et vinum nigrum meracius praebet fabricantibus, vomere cogit, frigidamque potui exhibet, quantum volunt. I. 144. vinum et carnem febrientibus dabat. XV. 436.

PETRONII pastillus virtus appellatur. XIII. 831.

PETROSA pars oasis temporum. II. 745.

PETROSELINUM, totius plantae et seminis vires. XII. 99. Cilices id modo ita vocant, quod natum est in Amano, sed id smyrnium potius est. ibid. Cilices vocant Smyrnum. XII. 128. estreaticum, adulteratio ejusque diagnosi. XIV. 76sq. differentiae ab aliis petroselinis. XIV. 78. macedonicum. XIX. 744. macedonicum optimum. XIV. 60. ad nimiam obesitatem. X. 994. petroselini semen urinam movet. XI. 747. radix succedit gentianae. XIX. 726.

PRUCEDANI radicis, et succi vires et usus. XII. 99sq. remedia, quae substitui possunt. XIX. 740.

Φ character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

PHACOPTISANA quomodo paretur. VI. 526. ex cicerculis. VI. 540.

PHACUS vide LENTICULA palustris.

PHAEDON Eliensis socraticus philosophus. XIX. 228.

PHAEDRI limula. XII. 736.

PHAGEDAENA, definitio. VII. 727. XIX. 419. 443. a herpete differentia. VII. 727. quāenam ulcera vocet ita *Galenus*. XVI. 460. significatio apud *Hippocratem*. XVI. 460. a symptomate vocatur. X. 83. ulcus est depascens, aut exedens. X. 83. phagedaenae ulcera sunt, quae carnem corrumpunt. XV. 342. XVIII. A. 72. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. ex pravis alimentis fit. VI. 750. ex atra bile. IX. 693. ex cacochymia. I. 664. multorum ciborum esus a quibusdam causa habetur. XVII. B. 108. causa est humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. phagedaenae ex vitio humorum fiunt. XV. 365. phagedaena non corripuntur, qui haemorrhoidibus sunt obnoxii. XVI. 453. XVII. A. 327. XVII. B. 107. et cur. XVI. 460. phagedaenae cura. X. 1006. eam sola saepe purgatione *Galenus* sanavit. XI. 341. ad phagedaenas remedia simplicia. XIII. 731sq. flores et fructus Panaces asclepii melle mixti. XII. 95. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

PHALANGES ossa digitorum vocantur. II. 250.

PHALANGIA pro cantharidibus. XIX. 731. ad phalangiorum morsus remedium *Andreae*. XIV. 180. remedium anodynum. XIV. 176. antidotum. XIV. 203. aliud. 204. *Antiochi* philometoris. XIV. 202. ex *Apollodori* commentariis. XIV. 181. *Charitonis* circulatoris. XIV. 180. remedium, quo *Diophantus* usus est. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithema *Simmiae* circulatoris. XIV. 182. aliud. XIV. 183. *Heraclicidis* Tarentini. XIV. 182. *Simmiae* Medici. XIV. 180. theriace. XIV. 91. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. theriaca *Antiochi* Philometoris. XIV. 186.

PHALANGITES, unde nomen accepit, et usus. XII. 150.

PHALANGOSIS, definitio. XIV. 771.

PHALERIS, ejus vires. XII. 149.

PHANII incessus ad haemorrhoidas. XIII. 840.

PHANION Neapolitae ad dolores et epiphoras. XII. 755. serapiacum. ibid.

PHANTASIA, definitio et unde nomen habeat. XIX. 305.

PHANTASMA, definitio. XIX. 306. ratione indiget. XIX. 305. non accidit animalibus. XIX. 305. phantasmata ante oculos saepe per consensum oriuntur. VIII. 221.

PHANTASTICUM, definitio. XIX. 306.

PHANTASTUM, definitio. XIX. 306.

PHAON auctor dicitur libri hippocratici de salubri victu. XV. 455.

PHARMACIA, quomodo caret. XIV. 694. duplex. XIV. 761. apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. A. 124.

PHARMACON vide **MEDICAMENTUM**. *Φαρμακείον* *Hippocrates* solummodo de purgantibus remediis dicit. XV. 334. quid significet. XVII. B. 441. 654.

PHARMACEUTICE, definitio. XV. 425.

PHARMACOPOSIA apud *Hippocratem* quid. XVIII. A. 124.

PHARMIANUM malagma. XIII. 975.

PHARNACES herbarius, qua is, cum aegrotaret, antidoto usus est. XIII. 204.

PHAROS appellatum eclegma. XIII. 97.

PHARYNX. XIV. 715. definitio et usus. XIX. 359. qualis pars dicatur. XVIII. B. 962. quamnam partem *Hippocrates* ita vocet. XVIII. B. 264. dicitur etiam larynx. III. 611. inter deglutendum deorsum fertur. III. 591. pharyngis constrictores. XVIII. B. 962. circa pharyngem glandulae sunt. VI. 674. ob pharyngis asperitudinem qui tussiant, conducit buglossum coctum in melicrato. XI. 852.

PHASGANIUM vel *Xanthium*, ejus vires. XII. 87.

PHASELI quibusdam sunt cicerulae. VI. 542. parandi ratio ut ediqueant, et facultates. VI. 538sq.

PHASIANORUM caro illi gallinarum est similis. VI. 700. ova ut alimendum. VI. 706.

PHASEOLI seminis descriptio et vires. XI. 891.

Φάσολον, quomodo veteres hoc verbum usurpaverint. XV. 341.

PRECIANUS *Galen*i praeceptor. XVII. A. 575.

PERREA apud *Hippocratem* quid significant. XVII. B. 38.

PERECYDES Syrus terram ducebat elementum. XIX. 243. auctor dici-

tur libri *Hippocratis* de victu salubri. XVIII. A. 9.

PHEU, ejus vires. XIV. 72.

PHIDIAE artes celebrantur. III. 238. et naturae differentia in condendis rebus. II. 82. Phidias Palladis simulacrum effinxit. XI. 359.

PHIGETHLIS incipientibus cataplasmati ritu illita helxine. XI. 874.

PHILADELPHIUM remedium ad declinationes ophthalmiarum, ulcera sordida et pustularum eruptiones, e vestigio auxiliatur. XII. 756.

PHILANTROPON a quibusdam aparine vocatur. XI. 834.

PHILETAERIUM quidam Polemonium vocant. XII. 106.

PHILINUS Cous sectae empiricae princeps. XIV. 683. *Philini* aridum ad nomas. XIII. 842. compositio ad asthma et dyspnoeam. XIII. 113. uxoris casus, decimo quarto a partu die febre correptae. XVII. A. 269.

PHILIPPUS quid senectam ex morbo vocet. VII. 315. IX. 176. X. 495. quid marcidam febrem vocet. VII. 685. *Philippi* de cura marcoris positiones. VII. 689. Philippus hecticis et marcescentibus balneum noxium putat. X. 706. facultatum speculationem attigit. VII. 530. sola experientia medicinam consistere posse putabat. XIX. 16. *Philippi* Macedonis ambrosia ad lethalia venena, et cujusvis virulenti ictum. XIV. 149. a Philippo data *Trallianis* antidotus cerusiana. XIII. 105. *Philippi* pastillus ad dysenteriam, sedans dolorem. XIII. 304. in Caesaria compositiones ad sicoses, encanthidas et incipientes ophthalmias. XII. 735. medicamentum ad dysenteriam et haemoptoën. XIII. 88.

PHILISCI casus. XVII. A. 196. 253.

PHILISTAE casus febre ardente laborantis. XVII. A. 585.

PHILISTION auctor dicitur Hippocratici libri de salubri victu. XV. 455. XVIII. A. 9. usum respirationis putabat caloris innati refrigerationem. IV. 471. de succedaneis scripsit. XIX. 721.

PHILO philosophus. XIX. 227. *Philonis* caro frigida est. I. 255. antidotus. XIII. 267. (*Galen*i ejusdem explicatio. XIII. 269.) medicamentum dolores obtundit. VIII. 84. remedium ad dolores sedandos efficacissimum. X. 818.

PHILOCALUS, malagma ad ischiadicum, quo usus est. XIII. 349.

a **PHILOCLE** acceptum acopon. XIII. 1034.

PHILOLAUS Pythagoricus duplicem mundi interitum statuit. XIX. 265. Philolai opinio de solis natura. XIX. 275. de terrae motu. XIX. 295.

PHILONIDES Siculus de medicina libros scripsit. VIII. 748. ut *Philonides* malagma. XIII. 978.

PHILONIUM medicamentum stuporis sensum infert. XVII. B. 331. philonio medicamento simile quomodo oritur. XIV. 6.

PHILOPHYSICUS *Asclepiadae*. XIII. 102.

PHILOSOPHIA medicis maxime necessaria est. I. 62. exercitatio est. XIX. 231. philosophiae historia. XIX. 225. finis. V. 597. partes. XIX. 232. pars logica. XIX. 231. principium quodnam. XIX. 234. inventionis causa. XIX. 235. oratoriam artem adjunxit *Protagoras* abderites. XIX. 229. cognomina unde. XIX. 229. philosophia qualis fuerit ante *Socratem*. XIX. 222. qualis sit efficacissima et exactissima. XII. 166. in tres partes eam *Socrates* dividit. XIX. 223. philosophiae contentiosae princeps *Zeno Eleates*. XIX. 229. philosophiam cynicam invenit *Antisthenes*. XIX. 227. cyrenaicae inventor *Aristippus*. XIX. 227. dialecticae auctor *Euclides* Megarensis. XIX. 227. eretricae auctor *Menedemus* Eretriensis. XIX. 228. peripatetica unde nomen habeat. XIX. 230. scepticae auctor *Pyrrho*. XIX. 228. Stoicae inventor *Zeno Citieus*. XIX. 227.

PHILOSOPHI quinam. XIV. 585. substantiam individuum *Dionem* vocare consueverunt. V. 662. terram vocant elementum corporum. XII. 166. ionici principium ab elemento non differre statuunt. XIX. 245. naturales unde dicti. XVI. 423.

Philosophorum de elementis dissensio. XIX. 243. genera. XIX. 228sq. sectae. XIX. 233. successio. XIX. 225.

PHILOTAE aphroditarium. XII. 752. cephalicum. XIII. 745. emplastrum lichenicum. XII. 838.

PHILOTIMUS: ejus sectatores de humoribus copiose scripserunt. V. 104. de quibusdam alimentis copiose, de aliis jejune scripsit. VI. 511. arterias

ex se ipsis pulsare putat. V. 561. calorem non insitum, sed adscitum putat. VII. 614. cerebrum et cor inutilia pronuntiavit. III. 625. cerebrum putabat medullae spinalis propaginem. III. 671. (erravit. III. 672.) dolichorum non meminit. VI. 545. gymnasticae legitima auctor. V. 879. in libro de alimentis de mazis scripsit. VI. 507. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. quae de piscibus durae carnis scripserit. VI. 726. quae de piscibus molli carne praeditis scripserit. VI. 720. pituitam admodum frigidam humorem vitreum vocat. VII. 138. pituitam dulcem succum vocat. VII. 124. ptisanam triticeam alicam vocat. VI. 496. succos crudeos citra lassitudinem curat, et propterea vomitum commendat. VI. 279. putat succum crassum, glutinosum ac frigidum ex omni maza generari. VI. 509. uteri cornua sinus vocat. II. 890. venaesectione utitur. XI. 163.

PHILOXENI Chirurghi ad polypos, ozaenas, omnem excrescentem carnem, haemorrhoidas, et quibuscunque crustam inducere velis remedium. XII. 684. ut *Philoxenus* acopon *Glyti*. XIII. 1036. *Philoxeni* aegyptium. XIII. 645. *Philoxeni* aridum achariston. XII. 731. ejusdem ad lippitudinem siccam et sycosin, putrescentia et excrescentem carnem siccum remedium. XII. 731. *Philoxenus* quo usus est, medicamentum ex chamaeleonte ad ulcera vix sanabilia. XIII. 738. *Philoxeni* liquida compositio visum exacuens et cicatrices et callos exterens. XII. 736. emplastrum apelum, h. e. hiulcis conveniens. XIII. 539. ad *Philoxenum* relatum emplastrum cyzicenum. XIII. 819. ex *Philoxeni* collectaneis emplastrum ad ulcera maligna. XIII. 742. *Philoxeni* illinitio ad fluxionem oculorum multam et dolores. XII. 743. ad pruriginosos et circumrosos oculorum angulos. XII. 735.

PHIMOSIS, definitio. XIX. 445. palpebrarum. XVIII. B. 812.

Φλάσματα apud *Hippocratem* contusiones sunt. XVIII. B. 882.

PHLEBORRHAGIA *Hippocratis* venarum ruptio est. XV. 866. ex ea qui suppurati sunt, iis elleborus dandus non est. XV. 865sq.

PHLEBOTOMIA vide *Venaesectione*.

PHLEGMA quid significet. II. 130. quid secundum *Prodicum*. XV. 325. quod ab omnibus dicitur, *Prodicus* mucum vocat. XV. 325.

PHLEGMAGOGA remedia quae. XVII. B. 660. phlegmagogum. XI. 325.

PHLEGMONE, definitio. X. 949. XI. 69. XIX. 441. phlogosis a multis vocatur. VII. 911. phlegmonen veteres saepe phlogosin vocant. X. 875. XI. 69. XVIII. B. 548. quid significet ab *Erasistrati* temporibus. XVIII. B. 548. phlegmonae olim vocabantur omnes tumores praeter naturam. XI. 265. XV. 770. ab *Hippocrate* omnes inflammationes vocantur. XVII. B. 121. quales tumores a recentioribus *Hippocrate* vocentur. XVII. B. 121 sq. theoriae ejusdem variarum sectarum. X. 876. theoria *Erasistrati*. X. 461. *Erasistratus* in ejus substantia lapsus est. X. 119. *Galenii* theoria. X. 877. phlegmones et erysipelatis differentiae et communitates. X. 946. XII. 39. erysipelatodes. XII. 39. phlegmone laborantibus et indurescentibus quidnam commune sit, et quam in re differant. XIII. 950. ejus color ruber est. X. 946. alia admodum rubra est, alia paulo magis quam pro naturali habitu rubra. X. 975. omnibus quid commune. X. 975.

Phlegmone erysipelatodes quomodo oriatur. VII. 288. erysipelatodes sanguine superante fit. VII. 723. X. 949. XI. 75. ad phlegmonen erysipelatoden emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 386. erysipelatodis cura. XI. 85. erysipelatodes curat cotyledon. XII. 41. glaucium. X. 955. phlegmone oedematodes. VII. 723. scirrhomodes. VII. 723. scirrhomosa quae. XIII. 950. scirrhomodes qua sub conditione oriatur. XVIII. B. 94. in phlegmone repletio praedominat. VII. 152. phlegmone obsessae partis conditio. X. 875. ratione duplici a naturali statu recedit. X. 898. febres accedere omni solent. XI. 71. eam propter humorum putredinem, qui in ea habentur, febris sequitur. X. 694. fluxionis sanguinis ad partem phlegmone correptam causa duplex. X. 890. conjuncta est cum tumore renitente, qui dolorem pulsatilem infert. I. 113. multiplices in ea alterationes. VII. 741.

Phlegmone laborare idem est quod uri, inflammari et succendi. XVIII.

B. 86. laborantes partes quando maxime calefiant. VII. 740. in phlegmonis cutem tendi convenit ejusque tensionis causae. XIII. 991. phlegmone quales effectus habeat in musculos et tendines. IV. 393. musculorum eorum actionem laedit. IV. 368. est inaequalis musculi temperies. VII. 737. phlegmones magnae proprium symptoma pulsatio. X. 946. phlegmone in ductibus biliferis bilis excretionem moratur. VI. 71. phlegmonae in columella (uvula) aut tonsillis tolluntur decoctis prunis. XII. 33. siccae sunt in ulceribus, si nulla sanies effluit. XV. 472. saepius simulantur, et arte fiunt. XIX. 1. phlegmones substantia non partis inflammatae durities est, sed humiditas. XIII. 992. phlegmones sensus in lassitudine unde. VI. 193. sanguinis e vena missi conditio. XI. 292. phlegmones augentur, quam calefacti et liquati humores ad ipsas conflunt. X. 712. phlegmone alte magis in corpus demittitur. X. 946. in phlegmone quando nihil scirrhusi relinquatur. XIII. 993. phlegmonen facile quatenam corpora recipiant. XIII. 662.

Phlegmone quomodo oriatur. X. 695. XVIII. B. 107. calidae et copiosae fluxionis soboles est. XI. 387. ex plenitudine fit. VI. 375. a sanguine. VI. 875. oritur, ubi humor sanguineus in partem decurrit. VII. 288. generatio fit ex sanguinis affluxu copiosioris, quam pars postulat. X. 877. omnis e sanguinis confluxu consistit. X. 876. concoctionem sequuntur puris generatio et abscessus. VII. 738. phlegmonas ferventes irritat et acerbant *Telephium*, quae vero minus sunt calidae et magis durae, eas discutendo curat. XII. 141.

Phlegmone quomodo praeventatur. X. 881. in ea indicationes. X. 897 sq. indicatio unde petenda. X. 101. in phlegmone indicationum maxima differentia est. X. 909.

Phlegmones cura. X. 282. phlegmones et scirrhi generatio et cura quodammodo eadem. XIII. 992. generalis medendi scopus. VII. 738. X. 876. curandi scopus non in omni parte idem. X. 926. in ea remedia tantummodo adstringentia sunt adhibenda, quibus nulla corruptrix admixta vis est. X. 926. phlegmones cura, quae ab affectu partis pendet, in qua

consistit. X. 894. quae in generatione adhuc est, duplicem admittit curandi scopum. X. 876. phlegmone obsesas partes calida frequenter affusa non exsiccatur, sed potius humectat. I. 643. repente curari nequit. XVIII. A. 284. in ea opus non est, in causam efficientem inquirere. X. 243. jam genitae medela. X. 899. vacuatio quadruplex est. X. 899. omnis curationis scopus vacuatio est. X. 890. vacuationis scopus cur refrigerationis indicationem praecedat. X. 898. cucurbitae usus. X. 925. venaesectionis utilitas in principio phlegmones. XI. 273. quae adhuc in generatione est, cura. X. 890. ab initio refrigerare et adstringere noxium. X. 905. incipientes revulsu evacuare oportet, inveteratas ex ipsis affectis partibus. XI. 305. in phlegmone discutienda remedio nullo prius fidenter uti potes, quam donec totum corpus vacaveris. X. 939. phlegmone in fracturis ossium quomodo arceatur. X. 435. phlegmone ex calida fluxione cum existat, quatenus remedia requiratur. I. 690. phlegmones dolentis cura generalis. XIII. 994.

Phlegmone: remedia contra eam in usum vocanda: acetum. XI. 419. proprie dictis adeps suillus et vitulinus et gallinaeorum familiarissimus. XI. 733. ad phlegmones leves ageratum. XI. 812. phlegmones levat althaea. XI. 867. phlegmonas in mollibus partibus concoquit et digerit butyrum. XII. 273. phlegmonis aptum cataplasma. XI. 732. difficulter cedentibus aptum cataplasma ex pane. XI. 733. calidioribus utilis est cataplasma ex farina triticea. XI. 733. contra eam cataplasma ex galla. XII. 24. cataplasmatibus ad eas commisceri solet sebum caprinum. XII. 325. eam refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. ad phlegmonas absque ulceribus emplastrum aegyptium. XIII. 919. phlegmonas arcens emplastrum. XIII. 547. phlegmoni curandae convenit emplastrum ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 375. sed quomodo eo utendum. XIII. 381. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum. XIII. 940. hellespontia *Herae*. XIII. 914. hordei farina dolorem lenit, eam non curat. X. 282sq. flores leucoji. XII. 58. lichen. XII. 57. sedat et glutit-

nat sideritis. XII. 121. stercus bubulum humidum vere collectum. XII. 301. Chia et Selinusia terra sunt inferiores Samia. XII. 182. Triboli species. XII. 144.

Phlegmones cura, ubi ejusdem fervor jam subsedit. X. 884. cura, ubi ex irritantibus remediis vehementior est reddita. X. 886. phlegmonae a biliosiore humore factae foti humidi, a tenui sanguine factae sicci conducunt. XV. 519. ad phlegmonas crudas folia virentia bechii s. tussilaginis. XI. 851. calidas mediocriter refrigerat succus ramentorum cucurbitae. XII. 34. ad phlegmonas calidas lactuca. XI. 887. calidas juvat Polygonum foris frigidum illitum. XII. 105. ad calidas violae folia tum per se, tum cum polenta. XI. 889. ad ferventes alsine. XI. 823. ferventibus apta cera est. XI. 734. ad phlegmonas a fluxione natas sempervivum. XI. 813. frigidioribus magis congruunt tauri et caprae adeps. XI. 733. phlegmonas ab initio ad statum usque sanat helixine. XI. 874. ad phlegmones incipientes glaucium. X. 955. atriplex hortensis. XI. 843. vigentes, agrestis. XI. 843. incipientibus et incrementibus contrarium est *Mnasei* medicamentum. XIII. 392. phlegmonas nascentes adjuvant folia Platani viridia trita et illita. XII. 104. ad incipientes quercus fructus. XI. 866. jam induratas ac aegre solubiles sanat Brassica esculenta. XII. 42. ad induratas aegilops. XI. 813. quae in scirrhum abierunt, glaucium non sanat. X. 955. magnae quomodo curandae. XIII. 951. mediocrem sanant emplastra melina. XIII. 504. parvae, quum scirrhusa durities mixta fuerit, cura. XIII. 951. parvae medetur parygron medicamentum. XIII. 952. ejus, quae in suppurationem abiit, cura. X. 886. earum, quae ulcera sequuntur, cura. X. 881sq. phlegmones in ulceribus cura. XIII. 733. veteres juvat lutum terrae aegyptiae. XII. 177. ex ea relictis scirrhusi cura. X. 885.

Phloeosis phlegmones inflammatio est. VII. 853. 911. X. 875. XVIII. B. 76.

Phlomis est Phlomi species. XII. 150.

Phlomis vide *Verbascum*.

Phlonitis id. q. *Onosma*. XII. 89.

PHLORI collyrium, quo usus est in Antonia, Drusi matre. XII. 768.

PHLYCTAENA, definitio. XIV. 774.

PHLYCTIDAE, definitio et causae. XVII. A. 431.

PHLYCTIS, definitio. XIX. 434.

PHLYZACIA est phlyctaenula. XV. 837.

PHOCAE carnem duram habent. VI. 728. coagulum, ejus usus. XII. 274sq. in PHOENICIA vina aquosa gignuntur. XV. 648.

PHOENICIAS ventus. XVI. 408.

PHOENIX, ejus partium vires et usus. XII. 151. Apollonii. XII. 776.

Φοινικοβυλάνοα. VI. 779.

ad PHONOSCOs arteriaca Charixenis ante et post certamen data. XIII. 50. Mithridatis panacea. XIII. 54.

PHORBII semen, ejus vires. XII. 152.

in PHORTE acopon, quo Heras usus est. XIII. 1046.

PHOSPHORUS ad dolores oculorum, omnem inflammationem et epiphoras. XII. 747.

Φοσοί quinam dicantur. XVII. A. 822.

PHRENES etiam diaphragma apud veteres vocatur. III. 400. V. 716. VIII. 327. XVIII. B. 76. 89.

Phreniticae vehementer affectiones tremulae desinunt. XVI. 533.

PHRENITICI qui dicantur. XVI. 493. num comatosi. VII. 645. paucibibi. VII. 941. XVI. 551. pauculum bibentes levi strepitu cum turbantur, tremuli. (Hipp.) XVI. 550. caloris conditio. XVII. A. 883.

Phreniticorum adspectus qualis. XVI. 553. pulsus. VIII. 483. pulsus, ejusque causae. IX. 184. deliria non quiescunt, mitigato febrium vigore. VIII. 178. deliria curat succus papaveris. XIV. 248.

Phrenitidis deliria sedat theriaca. XIV. 271. phreniticos obscuros quosnam Hippocrates dicat. XVI. 579. in phrenitidis nervorum distentiones. IX. 753. qui aeruginosa evomunt, cito saepe intereunt. IX. 753. phrenitidis convulsiones fiunt. XVII. A. 152. cataphora vigil accidit, somnolenta vero ei non propria, sed aliquando fit. VII. 655. 656. in phrenitidis alba dejectio malum. VII. 662. sphincteres officium suum amittunt. IV. 439. quibus diaphragma phlegmone laborat, durus pulsus est. IX. 496.

PHRENITIS, definitio. VII. 202. XIV. 732. XVI. 517. XIX. 412. Hippocratis ejus definitio. XVI. 493. per φ litteram Hippocrates significat. XVII. A. 613. veterum vocat. XVII. B. 344. phrenitidis descriptio Hippocratis et Galeni in eam explanatio. XVII. A. 697sq. qua in re a mania (insania) distinguatur. XVII. A. 699. ejus tres differentiae. VIII. 225. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. calidus et siccus morbus est. VII. 260. XVI. 555. morbus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo. IX. 188. acutissimae exemplum. XVII. A. 759. ejusdem prodromi. VIII. 329. signa. XIV. 732. XV. 802. symptomata, ubi phrenitis accedit. VIII. 330. propria nota, quod ne in declinatione quidem delirium quiescat. VIII. 329. in phrenitide alvus liquida nonnunquam symptoma est. XV. 803. futurae signa sunt secundum Hippocratem jactationes et sudores superiorum partium. XVI. 563. insomnia. XVI. 524. lingua aspera et arida. XVI. 507sq. urinae decolores, nigra suspensa ferentes cum sudoribus. (Hipp.) XVI. 511. secundum Hippocratem fiunt phrenitici, insanientes acute in febrem relapsi cum sudore. XVI. 545. signum est screatus frequens, cum aliis signis conjunctus. XVI. 527. num morbus sit judicandus, in quo sopor adest cum capitis, lumborum cervicis dolore. XVI. 491. phrenitidem significat in causo et febre urente alba et tenuis urina. XIX. 578. eadem urina, si adest in phrenitide, mortem indicat. XIX. 578. in febribus ardentibus denotat urina alba et tenuis. XIX. 621. indicare quidam putant ventrem murmurantem cum inanibus surrectionibus. XVI. 748. indicium plurimi medicorum vigilias posuerunt. XVI. 494. propria est vigililia turbulenta. XVI. 528. vigiliarum in ea causae. IX. 140. familiare comma est. XVII. A. 713. valida convulsiones excitat. VII. 641. in phrenitidis convulsionis causa ariditas est. VIII. 173. principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. a cerebro phrenitidis spiritus magnus est et ex longis intervallis. VIII. 331. nonnunquam suffusionis symptoma habet. VIII. 225. tertio quoque die plerumque accessiones fiunt. XVII. B. 385. quomodo Hippocrates eam cognoscere

videatur. XVII. A. 690. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. virilis morbus est. V. 695.

Phrenitis sub quibusnam conditionibus oriatur. VII. 651. quomodo generetur. XVI. 496. causae. VII. 202. XIV. 733. flava bilis. XVII. A. 176. capitis incallescencia. XVII. A. 112. cordis affectio. X. 928. fieri diaphragmate affecto antiquiores putabant. VIII. 331. nonnunquam ebrietas. VII. 664. gignitur ex tenui meninge et ex septo transverso. IX. 185. causae sunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. sanguis biliosus. IV. 507. phrenitis, quae a pallida bile orta, interdum mitior, vehementior autem, quum flava bilis eam peperit. VIII. 178.

Phrenitis periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. malum signum est, per initia moderatum esse, sed crebro permutari. XVI. 539. aeruginosa quidam vomunt, ex hisque nonnulli celeriter intereunt. XVII. A. 152. alba dejectio malum. XVI. 541. desipientia ex ea lethalis. XVI. 531. e naribus stillatio malum signum. XVI. 491. 500. a peripneumonia malum. XVIII. A. 112. crebrae permutationes secundum *Hippocratem* convulsiones indicant. XVI. 564. rigor in ea pessimus. XVI. 541. rigor non semper lethalis. XVI. 544. somnia quomodo sint comparata, et quid indicent. XVI. 221. sputatio frequens mala. XVI. 539. crebrae cum refrigeratione sputationes si fiunt, nigra revomuntur. XVI. 571. urinae, quae non recordantibus nec admonitis efflaunt, perniciosae. XVI. 568. urina perspicua alba mala. XIX. 611. urina qualis lethalis. XVII. B. 759. adolescentis casus ea laborantis. XVII. A. 790. *Dealcis* uxoris casus. XVII. A. 786 sq. lethargum tollit. XVII. A. 364. ut causa melancholiae. VIII. 193. phrenitidis judicatio quae. IX. 707.

Phrenitidis cura. X. 930sq. XIV. 733. veterum ei medendi ratio. XII. 524. (ea refutatur. 525.) capiti oxyrrhodium applicant. X. 928. cum oxyrrhodium capitis perfusio. XI. 559. ad phrenitidem perfusiones capitis refrigerantes. XIV. 732. curat eam veteres. XVII. B. 344.

Φρενιτις quid significet. XVI. 493.

Phryges omnes ex igne nondum

genito calamitates acceperunt. XIX. 180.

Phrygius lapis pro magnete. XIX. 734. pro eo argyrites vel pyrites. XIX. 735.

Phryne quod fecerit, cum in convivio esset, quo ludus hic agebatur, ut singuli per vices imperent convivis, quae vellent. I. 26.

Phtheiographi emplastrum fuscum. XIII. 913.

Φθινειν quid significet. XIX. 420.

Phthiriasis, definitio. XIV. 771. palpebrarum. XIX. 437. ad phthiriasin folia theriaca. XIV. 290.

Phthisici qui dicantur. XVII. A. 62.

Phthisicus habitus. XVII. B. 666.

Phthisis, definitio. XIX. 419. quomodo a phthoe differat. XIX. 419. per *φ* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. cur juvenibus saepe oriatur. XVII. B. 642. 794. pleuritidis transitus in eam quando sit expectandus. XVII. B. 799. pulmonalis diuturna et incurabilis. VIII. 290sq. pulmonalis purulentae descriptio. XVIII. B. 201sq. quando sit in quibusdam bieme expectanda. XVII. B. 590. capillorum defluvium et humida dejectio phthisicis consueta. XVIII. A. 116. pulsus. VIII. 481. pulsus qualis ejusque causae. IX. 179. pulmonalis excrementis e capite defluentibus fit. VI. 421. haemoptoein sequitur. XIV. 743. cura. XIV. 744. causa haemorrhoides sunt retentae. XVI. 795. morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. nonnunquam sequitur quartanam. VII. 470. causa est sanguis in pulmonem aut inter eum et thoracem extravagans. V. 679. phthisi saepe correpti sunt, qui sputa rotunda habebant. XVII. B. 106. fit a sputo puris. XVIII. A. 116. causa est vomitus cruentus. XVIII. A. 193. mala symptomata. XVII. B. 796sq. 799.

ad *Phthisin* remedia parabilia. XIV. 443. 444. 507. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Ceruisiana*. XIII. 105. antidotus *Thespisiana*. XIII. 102. terra *Armenica* s. bolus, quia ulcus desiccatur. XII. 190. aster stomachicus *marrubii* succo dissolutus. XIII. 165. catapotium *Scribonii Largi*. XIII. 99. *Charixenis* compositio. XIII. 102. *Flaviani* catapotium. XIII. 72. lac utile. XVII. B. 875. lac muliebre.

VII. 701. X. 366. lac ex ipsis papillis mulieris suctum a multis commendatur. X. 474. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Musae*. XIII. 104. pastilli. XIII. 98. incipienti pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastilli ex succino. XIII. 86. pastilli *Neapolitae*. ibid. ad incipientem potio. XIII. 70. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. phthisici ab omnibus destituti, saepe scilla pristinae valedudini redditi sunt. XIV. 569. *Phthisis oculi*, definitio. XIX. 435. pupillae, definitio. XIV. 776.

PHTHOE quomodo a phthisi differat. XIX. 419. morbus diurnus est. XVII. B. 385. *Hippocrates* phthisin vocat. XVIII. A. 116.

PHU h. e. *Valerianae*, carpesium simile. XII. 15. ejus vires et usus. XII. 152. adstringentem saporem habet. XI. 632. urinam movet. XI. 747. ei substituendum remedium. XIX. 746.

PHYGETHLON, definitio. XIX. 445. phlegmonodes erysipelas est aut inflammatio erysipelatodes glandularum. XI. 77.

Phygethla sunt glandularum inflammationes. VII. 729. calorem augent. VII. 5. ex humorum fluxu fiunt. VII. 22. cura. XI. 85. refrigerat acetum. XI. 419. ad phygethla ceratum humidum. XI. 392. ad phygethla incipientia atriplex hortensis. XI. 843. ad vigentia agrestis. XI. 843.

PHYLACUS quo usus est, emplastrum *Diophanti*. XIII. 805.

PHYLLITIS, ejus vires et usus. XII. 152.

PHYMA glandularum affectus est, qui et celeriter augetur et ad suppurationem festinat. XI. 77.

Phymata, definitio. XVII. B. 636. cur Graeci tubercula vocaverint. XVII. A. 865. quinam dicantur tumores praeter naturam. XV. 330. videntur in abdomine et thorace nasci. XV. 330. eorum differentiae. XIII. 437. XV. 330. vere potissimum fiunt. V. 694. cur frequentissime in inguine et axillis generentur. XVII. B. 636. qua ratione sanguis in iis corrumpatur. VII. 375. causa est venarum hepatis distentio. XV. 222. phymata glandularum citra ulcus etiam accidunt. X. 884.

Phymatum cura. XI. 85. digerentia et concoquentia. XIV. 764. con-

coquit althaea. XI. 867. ad phymata emplastrum *Azanitae*. XIII. 785. emplastrum *Galeri* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. emplastrum *Heracleae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. folia ephemeri. XI. 879. isis. XIII. 774. phymata dura curat lupini farina. XI. 886. discutiunt folia recentia *Onobrychidis*, ad morem cataplasmatibus illita. XII. 89. curant, quae non admodum sunt calida, radix et folia *Paliuri*. XII. 94. ad phymata flores et fructus *Panaces* *asclepii* melle mixti. XII. 95. pastillus cephalicus. XIII. 545. folia *Psychocomi*. XII. 110. phymata cruda digerunt sordes e gymnasiorum statuis. XII. 116. urtica. XI. 817.

PHYMOSIS, cura. XIV. 787.

PHYSEMA pinguitudinis experts admodum exsiccatur. XIII. 955. pitynon, ejus vires et cum aliis resinis comparatio. XIII. 475. strobilinum et pitytinum, ejus vires et facultates. XIII. 627. physematum causa bilis flava. XVIII. A. 262.

de *PHYSICA* philosophorum sententiae. XIX. 240sq.

PHYSIOGNOMIA ab *Aristotele* petita proponitur. IV. 796sq. animi mores repraesentat. IV. 795.

Physiognomica pars est astrologiae. XIX. 530.

PHYSIOLOGIA, definitio. XIX. 351. divisio. XIV. 689.

Π apud *Hippocratem* significat *π*-*θαρὸν*, probabile. XVII. A. 611.

PIC mater, ejus utilitas. III. 656sq.

PICA, ejus causae. VII. 133. oris ventriculi affectio. VIII. 343. pica cur gravidis accidit. XVII. B. 860. XIX. 455. etiam viris accidit. VII. 134. laborantes mulieres appetunt amara. XI. 651. laborantes mulieres rusticae oxylapatho utuntur. VI. 635.

PICARI commodum extenuatis est. X. 997. ad carnem instaurandam egregie valet. X. 997.

Picatorum remedii utilitas in ventriculi frigida intemperie. X. 501sq.

PICRAE cortex, ejus vires medicae. XII. 103. fructus s. pityides, eorum vires. XII. 102. tedae cortex, ejus vires. XII. 103.

Πῖχυς quid significet. XVIII. A. 703.

PICRA ex aloë quae. XIII. 129. utilis est expurgans humiditatem. XIII. 131. quae Romae paratur. VI. 429. *Galen*i praeparationes duae. VI. 429. ad vitiosos humores purgandos. X. 857. ad symptomata suffusionis ex affectione oris ventriculi. VIII. 224.

PICROCHOLI. X. 544. quānam apud *Hippocratem* vocentur. XV. 693. deorsum qui dicantur. XV. 565. sursum qui dicantur. XV. 565. picrocholis sursum quae symptomata accedant. XV. 566. picrocholi qui non praeferunt, quid patiantur. X. 544. picrocholiae causae. X. 585. picrocholis temperamentum calidum et siccum est. XVII. A. 724. picrocholis acetum utilissimum. XI. 438. magis quam melancholicis. conducit aceti acor. XV. 692. minus conducit aqua mulsa. XV. 650. noxia mulsa sincerā. XV. 699. vinum dulce non convenire dicit *Hippocrates*. XV. 637. in picrocholis corporis habitus ex longa inedia fit biliosus. X. 680.

PICTORUM visus saepe turbatur, quando in albis coriis laborant. III. 776. quomodo recreetur. III. 776.

PIETAS vera quae sit. III. 237.

PIGRI qua in regione homines sint. XVI. 92. pigros reddit pituita. XIX. 492.

PIGRITIA corporis pituitam causam habet. XVI. 165.

PILAE parvae exercitatio omnes alias antecedit. V. 899. 910. optimus lusor *Epigenes*. V. 899. lusi utilitates. V. 900. lusus non indiget apparatu. V. 900. omnium uberimum esse docetur. V. 902. lusus solus omnes corporis partes acquirissime movet. V. 903. ad bonam corporis valetudinem atque animi prudentiam plurimum valet. V. 904.

PILUS siccissimum et frigidissimum in corpore. I. 569. 603.

Pili, definitio. XIX. 369. — quot ob causas in homine oriuntur. XIX. 369. cur in capite multi generentur. ibid. — cur aetate vigentes densos habeant, pueri rarios. ibid. — quot ob causas calvi fiant. XIX. 370. unde originem habeant. VI. 67. generationis ratio. I. 614. XVI. 89. generatio eadem est, quae terrae nascentium. XII. 379. generatione ubinam opus sit et ubi non. IV. 358. pilis generandis cutis certa quaedam con-

stitutio favet. I. 612. pilos qualis humor progignat. X. 1015. ad pilos excrementorum abundantia confert. VI. 647. pilorum quoad aetatem differentiae. I. 618. causae pilorum differentiarum pro aetate, regione et corporis natura. I. 618. coloris diversi causae. I. 616. quomodo fiant varie colorati. XVI. 89.

Pili nigri et frequentes cerebrum bene temperatum indicant. I. 634sq. crispī unde fiant. I. 616. quibusnam sub conditionibus generentur multi et magni. I. 614. qui ex humidis ac mollioribus partibus emergunt, longi sunt; qui vero ex duris atque aridis, exiles et nullius incrementi. III. 907. calidis naturis cur plurimi, frigidis autem nulli omnino aut paucissimi. III. 909. in capite, axillis et pudendis cur longi crescant. III. 907. cur frons nullos habeat. III. 901sq. eorum alimentum. III. 901. in pilos alimentum venit. XV. 351. pilorum in diversis corporis regionibus dignitas. XII. 380. tum genarum tum capitis usus. III. 899. 901. ad genas maxillas operiunt, et decus et ornamentum afferunt. III. 899. cur nulli in malis et naso. ibid. in abscessibus occurrunt. X. 984.

Pili in cicatrice non crescant. X. 1004. patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. plurimi per totum corpus et in capite quidem plurimi incrementi, nigri et crispī prima aetate, in proveciori autem calvities, calidi et sicci temperamenti signum. I. 625. ex pilis licet corporis temperaturam cognoscere. XVI. 89. pilis nuda omnia sunt frigidi temperamenti. I. 612. pilis vacans corpus quid significet. XVI. 92. pilis similia corpora, teste *Hippocrate* nonnunquam cum urina ejiciuntur. VIII. 392. *Galen*i de eorum generatione sententia. VIII. 393. pili mictio ejusque causa. XVII. B. 768. cura. XVII. B. 769.

Pilorum affectiones. XII. 380. XIV. 777sq. novem sunt affectus. XIX. 430. ariditas lanuginosa, definitio. XIX. 431. atrophia, definitio. XIX. 430. fluxus s. defluvium, definitio. XIX. 431. defluvii causa. X. 1015. (vide *Capillorum* defluvium.) defluvii cura. X. 1015sq. pilos defluentes cohibet Loti lignum. XII. 65. menti quibus decidunt, ad hos remedia parabilia. XIV. 530. pilos delap-

so citius restituit essentia cepae quam alcyonium. XII. 48. pilos attenuantia remedia. XII. 456. pilos corruptentia medicamenta (attenuatoria, penitus exstirpantia, psilothra) eorundemque differentiae. XII. 450 sq. pilos auferentia remedia. XII. 454. pilis glabram cutim efficit dryopteris. XI. 865. pilos tollit succus Tithymallorum inunctus. XII. 142. ad denudandam pilis partem utuntur Arrhenice s. Arrhenico. XII. 212. pilos regenerat viperæ cutis in pulverem redacta. XIV. 242. ad pilos servandos et nigros reddendos remedia. XII. 436.

Piliusti, eorum usus medicus. XII. 349.

Pilulæ ex aloë. XIV. 327. *Aphrodæ* ad aquae metum. XIV. 208. aliter a *Nicostrato*. XIV. 208. ad hæmopticos. XIII. 84.

Pindarus Hyperbolum et Cleonem vocabat boeoticos suos. I. 15. homo ea, quæ subter terram sunt, et ea, quæ supra coelum sunt, contemplatur. I. 2. de Centauris versus. III. 169. versus ex Pleiadibus. XVIII. A. 519.

Pingur apud *Hippocratem* etiam dulce significat. XVII. B. 272. 323. ipsum dulce fortassis est. XI. 651. omne reliquis humoribus invehitur. XVII. A. 740.

Pingua, definitio. XI. 454. omnia frigidiora animalia a quibusdam dicuntur. XI. 514. fauces exasperando tussim movent. XVIII. A. 574. pinguiora corpora reddunt exercitationes tardæ. XVII. B. 11.

Pingurdo, definitio. XII. 324. XIX. 367. res calida est. III. 286. humida quaedam res est. VI. 678. humida et calida est. XV. 253. mitigans est. XI. 495. nervos nullos requirit. IV. 169. ejus usus. IV. 269. generatio ex sanguine. IV. 269. alii in calidis, alii in frigidis temperamentis produci eam statuunt. XI. 511. regeneratur. IV. 552. obscurat nervorum dissectionem. II. 426.

Pinguedinis generatio in nostro corpore secundum quosdam quæ. XI. 514. copia in omento. II. 565 sq. cur semper in nervosis partibus abundet, et iis, qui otiosam vitam agunt. II. 566. in peritoneo utilitas. III. 295. colligationem in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. nutritio. XV. 261.

pinguedinis omnis facultas. XII. 326. quæ nondum ullam naectæ sunt acrimoniam emplasticam facultatem habent. XI. 635.

Pinguedines in urina quid significant. V. 143. innatantes similes aranearum telis reprehendendæ sunt. XVII. A. 725.

Pingues a quibusdam omnes dicuntur esse, frigidioris regionis incolæ. XI. 512. melancholicum humorem non continent. XVI. 17. pulsum parvum habent. IX. 531.

Pini cortex ad hæmorrhagias. X. 329. cortex ad ulcera penis humidiora. X. 382. erucæ, iis substituenda remedia. XIX. 740. resina pro terebinthina. XIX. 745. strobuli, ex iis eclegma paratur. XV. 848.

Pinna auris. XIV. 701. pinnae exteriores narium partes sunt. XIV. 702. pinnae crassi succi sunt. VI. 769. pinnae usus in myrmecis curandis. X. 1011 sq.

Piper acre est. XV. 747. et nutrimentum et medicamentum calidum est. I. 682. calidum est. XI. 421. proportionem respondet aëri calido. XI. 528. solidum non calefacit. XI. 398. non adstringit. XI. 442. purgationem adjuvat. XVI. 129. liberalius sumtum singultum efficit. VII. 217. in multis singultum gignit. VIII. 199. quomodo adulteretur, et quomodo adulteratio cognoscatur. VI. 269. ei substitui potest zingiber. XIX. 740. album, longum, nigrum, eorum vires et usus. XII. 97. album stomacho commodius est et acrius quam nigrum. XIII. 271. album ventriculum roborat. VI. 265. album ad obstructions ex cibis. VI. 341. pro albo nigri duplum. XIX. 740.

Piper longum quomodo a herba quadam flava, quæ a Xene adfertur, dignoscatur. XIV. 55. longum conducit, si præcordia inflata sunt. VI. 265. longi adulteratio ejusque diagnosi. XIV. 258. pro longo albi duplum. XIX. 740. nigrum quale optimum. VI. 270. nigrum majus est alio pipere, et corticem habet tenniorem minusque rugosum. XIV. 75. humores nocentes discutit, viscosos exterigit, crassos secat et flatus attenuat et educit. XIII. 274. ad lithargyrum sumtum. XIV. 142. cum vino adversus meconium. XIV. 138. ad palpitationem. VII. 600. convenit pituitio-

sis humoribus in ventre. VI. 428. pleuritico conducit ab initio. XV. 858. ex pipere emplastrum album, ut *Atalab* *Herasque* composuerunt. XIII. 414.

PISA, qua in re a fabis differant. VI. 532. minus inflant, sed magis per alvum secedunt. VI. 543. pisum flatus quidem expers, non tamen, ut faba, abstergit. VI. 790.

PISCATORUM ulcera cur sicca sint. XI. 393.

PISCIS vocatus coeli speculator. III. 182.

Piscēs caput quidem, nec tamen collum habent. III. 609sq. 613. cur nec collo nec pedibus egeant. III. 876. in thorace solum cor habent. III. 411. piscium cor ventriculū dextrum non habet. V. 658. pisces non habent pulmonem. V. 659. nec pedes habent nec manus. IV. 161. piscibus pulmonum loco branchiae datae sunt. III. 443. piscium respiratio. III. 443. pisces sanguine aut carent, aut paucum habent. III. 444. pisces cur sint sine voce. III. 411. piscibus vocem inutilem esse docetur. III. 443. piscium partes caudae proximae magis nutrire dicuntur. XIV. 239. piscium carnis differentiae, quatenus in stagnis, fluminibus aut mari gignuntur. VI. 711.

Pisces durae carnis: de iis *Philotimus* quae scripserit. VI. 726. durae carnis aegre conficiuntur. VI. 730. molli carne praediti quale alimentum praebent. VI. 720. mollis carnis sale condi nequeunt. VI. 746. piscium succus bonus, si exceperis eos, qui in stagnis et paludibus degunt. VI. 795sq. pisces cartilaginei ut alimentum. VI. 737. cutis eorum aspera est et noctu splendens. VI. 737. pauci fluviatiles mare ingrediuntur, omnes autem marini fluvii gaudent. VI. 712. fluviales autem et stagnales mari. VI. 712. marini fluviatilem aquam fugiunt. VI. 711sq. saxatiles quales vocentur. VI. 718. saxatiles carnem qualem habeant. VI. 720. saxatiles facile digeruntur et perspiratione evanescent. XVII. B. 489. saxatiles pleuriticis conferunt. XV. 481. in stagnis et fluvii spinarum pleni sunt. VI. 742. fiberini. VI. 722. ad pisces capiendos in aqua stagnali uti solent foliis et fructibus *Tithymallorum*. XII.

142. teneri in ossium fracturis utiles. XVIII. B. 406.

PISISTRATUS tyrannus jam terrebat nondum natus. XIX. 180.

PISONIS filium, abscessu laborantem, theriaca ad sanitatem perduxit. XIV. 219. Pisoni cur librum de theriaca *Galenus* dicaverit. XIV. 210.

PISSARUS cur vocetur *Jupiter*. XIII. 274.

PISSELARUM, ejus vires. XII. 102.

PISTACIAE, locus natus, qualitates et facultates. VI. 612.

PISTACIUM in Syria ubere nascitur. Usus ejus medicus. XII. 102.

PITUITA (φλέγμα) a πέρλεθαι vocatur. V. 699. qualis sit succus. II. 130. vocatur, quisquis fuerit humidus et frigidus humor in corpore. VII. 348. non est vocandum, quod a cerebro destillat. II. 139. sanguis et bilis elementa sunt hominis et animalium sanguine praeditorum. I. 492. omnis qualitatis expers. V. 108. alba est. XIX. 490. alba secundum *Platonem* ex ampullis constat, vix videntis. V. 699. 700. secundum *Platonem* ex colliquata carne fit, hoc vero absurdum. V. 699. 701. crassitie variat. XV. 67. consistentia crassa est. XIX. 490. superante succi albidiores fiunt. VI. 253. XV. 274. pituitam praevalere indicit color albus. VI. 254. ubi praevalet, color corporis candidior est. XVI. 9. aquae respondet. V. 676. XVI. 25. frigiditatis particeps est. XI. 771. quamvis jam humor sit, atque ex cibis in ventre non concoctis frequenter nata, nihilominus frigida tangentibus sentitur. (*Hipp.*) I. 673. frigida, humida, salsa et glutinosa est. XIX. 363sq. frigida est et humida, quasi semicoctum quid; quare evacuada non est, sed alterari debet. XV. 278. frigida et humida. V. 676. VII. 21sq. IX. 460. XV. 87. XIX. 486. qua ratione humida et frigida dicatur. XV. 96. humidissima et frigidissima. I. 568. 603. VII. 741. XV. 81. 295. crudus succus est et frigidus, non tamen crassus. VI. 488. pituitae humor temporis processu coctus sanguis efficitur. XV. 568. pituitam quidam primum et elementarem humorem putabant. XV. 69. unde quidam hoc concluderint. XV. 76. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. *Protagoras* et *Philotimus* eam dulcem succum vo-

cant. VII. 124. admodum eam frigidam *Praxagoras* humorem vitreum vocat. VII. 634. pituitam tenuem, albam et viscosam *Hippocrates* Lapen vocare solet. XVII. A. 429. *Prodicus* mucum vocat. II. 130. pituitam accumulantes causae. XIX. 488.

Pituita quomodo generetur. V. 701. ex cibis fit. I. 642. generantes cibi. XV. 90sq. quomodo ex cibis generetur. V. 139. fit ex sanguine nondum perfecto. VI. 255. generatio fit in stomacho. XIX. 490. gignunt eam testacea mollis carnis. VI. 735. vinum recens. XV. 91. in coctionibus crassa fit. XVI. 74. generatio in pituitosis eduliis sanguinem perpetuo antecedit. XV. 569. pituitam colligit, qui in umbra et otio vivit. XVI. 351. quo coeli statu copiose generetur. XVII. B. 586. aestate se ipsa longe imbecillior est. XV. 84. hieme abundat. V. 689. XV. 81. 86. 87. 198. 242. XVI. 292. (et cur. XVI. 293.) 420. XVII. A. 30. 43. cur hieme exuperet. XV. 87. 90. vere adhuc valida est. XV. 82. in senibus abundans quales effectus habeat. XIX. 489. senibus exuberat. XIX. 374. pituitam indicat sputum spumosum. XVII. B. 129. pituitae pulsus. XIX. 641.

Pituita in capite exuperat. XIV. 726. in ventriculo unde generetur. XVII. A. 833. pituitae in ventriculo et intestinis abundantiae symptomata. III. 352. cura. III. 353. ad pituitam in ventre detergendam capparides. VI. 616. pituitam ventris et intestinorum detergunt cataclysmata. XV. 199. pituita num inter ventriculorum et septum transversum consistere possit. XVIII. A. 163. pituitae usus. XIX. 364. pituita quatenus utilis et quae inutilis. XV. 326. pituitae pars, quae dulcis est, ea utilis, quae vero acida et salsa non. XV. 263. pituita animal nutrire potest. XV. 596. ad mores formandos inutilis. XV. 97. XVI. 317. pituitae oris vires medicinales. II. 163.

Pituitae differentiae. VI. 463. variae species et qualitates. VII. 348sq. VIII. 176. XIX. 365. sapor valde diversus. XI. 675. saporis tres differentiae. XIX. 490. alia salsa est, alia dulcis, alia acida. XV. 80. acida cruda est. XV. 263. acida famelicos reddit. VII. 576. XVI. 221. acida per-

fecte intocata et propterea praeter naturam est. XV. 326. acida et salsa et dulcis vomitum nonnunquam excitat. XV. 320. acida et salsa morborum omnium, qui distillatione fiunt, fons est. XV. 346. acidae et salsae soboles phlyctidae sunt. XVII. A. 431. acida et salsa omnium defluxionum causa secundum *Platonem*. XVIII. A. 261. acris et salsa in animam effectus exercet. IV. 789. crassa et viscida sedimentum quale gignat in urinis. XVII. A. 835. cruda appetitum delet. XVI. 221. cruda cibos fastidientes reddit. VII. 576. cruditas ejus ubinam accipienda. II. 140. dulcis animali naturale et salutare, acida et salsa vero crudum et putridum. II. 140. dulcis utilis est, et secundum naturam. XV. 326. dulcis somnolentos facit. VII. 576. XVI. 221.

Pituita admodum frigida quae. VII. 137. quomodo eam *Praxagoras* nominet. VII. 138. frigidae generatio arteriarum constrictionem efficit. IX. 248. frigidam quales somni denotent. VI. 832. frigida redundans quomodo per insomnia possit cognosci. XVII. A. 214. frigidam reducere somnus docet. XVI. 219. praegelida qualem rigorem producat. XVII. A. 848. putrescens cum bilioso humore permixta quales febres producat. VII. 350sq. putrescens in febribus calore deprehenditur. VII. 377. salsa computruit. XV. 263. computruit, et propterea praeter naturam est. XV. 326. salsae et nitrosae soboles achor in capite est. VII. 728. salsa causa impetiginis. XV. 348. salsa sitibundos reddit. VII. 576. XVI. 221. vitrea causa rigoris vehementis. XVII. A. 848.

Pituitae species, morbi, qui a singulis generantur. VII. 349. qualium sit morborum causa secundum *Platonem*. V. 684. morbi, qui ex ejus abundantia oriuntur. XVI. 15. a pituita originem habent morbi frigidi. XVI. 40. originem inde ducentes affectus. XVI. 165. XVII. B. 660. morborum causa secundum *Platonem*. XVIII. A. 261. a pituita oriuntur morbi frigidi. II. 118. causa alphi albi. XV. 348. in cerebro acervata causa cataphorae et lethargi. XVI. 780. ex pituita cibi fastidium. XIV. 751. redundans qualia deliria efficiat. XIX. 493. causa febris hibernae. XV.

828. in febre quotidiana exuperat. V. 698. febris quotidianae causa. VII. 335. XVII. A. 116. febres gignit et quotidianas intermittentes et continuas. IX. 663. horror ex ea etiam oritur. VII. 634. hydropem leucophlegmatiam et oedema producit. VII. 224. alba hydropis causa. XVIII. A. 191. pituitae accumulationem in intestinis sequentes morbi. III. 354. cerebrum occupans causa lethargi. XVI. 496.

Pituita oedematis causa. V. 678. VI. 875. tenuis oedema generat. VII. 723 sq. IX. 693. X. 953. pigriores et stupidiore reddi. XIX. 492. laborantes raro pleuritide laborant. XVIII. A. 54. pituitae exuperantiam in pleuritide indicant sputa spumosa. VII. 376. pituita in ventriculo acervata acidum ructum gignit. XV. 555. pituitae serum in sanguine contentum timiditatem gignit. XVII. A. 985. pituita tumores oedematodes gignit. X. 879. XV. 330. ex capite defluens ventriculi imbecillitatis causa. I. 630. prava vomitum est. VII. 568. pituitam per inferiora purgare convenit. XI. 347. cur ad eam expurgandam nullo natura condiderit instrumentum. II. 139. in venis non eget evacuatione. II. 140. pituitae vitio laborantibus qualis potus conducatur. XV. 761. et qualis cibus. XV. 762. laborantibus Venus secundum *Hippocratem* utilis. XVII. B. 284.

Pituitam attenuat vinum scilliticum. XIV. 569. educit empetron. XI. 875. educit granum gnidium. XIV. 223. extenuat diospoliticum. VI. 430. evacuat vomitus. XVI. 143. purgat peplus. XVII. A. 428. e ventriculo purgare veteres medici quovis mense praecipiebant, et cur. III. 358. expurgans quid semen papaveris herculei habet. XII. 75. ducentia remedia danda sunt in epilepsia. XVI. 125. ducens remedium immoderate sumtum, quales effectus habeat. XV. 78. ad pituitam e capite detrahendam apophlegmatismi faciunt. XII. 566. ex capite detrahens apophlegmatismus. XIV. 500. e capite ducit astaphis agrestis. XI. 842. e capite evocat caparris. XII. 10. e capite detrahens gargarismus. XIV. 571. grana purgantia. XIV. 531. detrahentia medicamenta ab *Aenea* tradita. XII. 589. detrahens vomitorium. XIV. 531. per

os e capite educientia medicamenta. XIV. 326.

Pituitosus cibi non consuetam abstinentiam facilius ferunt. XV. 567. per superiora purgandi sunt. XVI. 119. aestate optime degunt. XVII. B. 613. pituitosorum temperamentum. XVII. A. 723. pituitosis mel salubre. II. 124. VI. 809. quae vina conducant. VI. 803. pituitosum quomodo reddatur animal. VI. 41.

PITYIDES s. fructus picearum, eorum vires. XII. 102 sq.

PITINON physema, ejus vires et comparatio cum aliis resinis. XIII. 475. siccum est. XIII. 589.

Πιτυλίσειν, quid. VI. 144.

PITYOCAMPAE, vires et usus. XII. 364.

Pityocampe deleterium remedium est. XI. 767. septicum est. XI. 756.

PITYUSA, ejus vires. XII. 103.

Pix, ejus vires. XIII. 709. potestate calida. I. 649. cera est calidior. XVIII. B. 558. pus movet. XI. 734. gracilitatis remedium a quibusdam commendatur. VI. 416. quomodo lavetur. XI. 496. brutia. XIII. 629. liquida brutia succedit asphaltum. XIX. 726. ei substituenda remedia. XIX. 740. cedria ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. domestica pro pice brutia liquida. XIX. 740. liquida pro oleo picino. XIX. 740. pro liquida opoponax. XIX. 745. siccae et humidae qualitates medicinales. XII. 101.

Picis flos, definitio. XI. 520. XII. 441. refrigeratos calefacit. XI. 520.

PLACENTA, vasorum per eam distributio. V. 555.

Placentae azymae. VI. 491. ex similagine cum butyro cibus est omnibus adversus. VI. 342. ejus noxae. VI. 343. cibus crassus. VI. 768. diversae, parandi ratio et qualitates. VI. 490 sq.

PLACENTULA ad tussin. XIII. 58.

PLACITIS quid sit. XII. 220.

PLADAROTES, definitio, XIV. 770.

Πλάδος ab *Hippocrate* redundans humiditas vocari solet. XVII. A. 105.

PLAGAE temporibus inflictas graves sunt et soporem inducentes. XVI. 776. plagarum cura. XIV. 526. ad plagas internarum partium *Pelusiota* compositio. XIII. 133.

PLANETARUM motus. XIX. 273.

PLANITIES recta aequalis est. XVIII. B. 727.

PLANTA pedis, definitio. XIV. 708. pedis quomodo ab *Hippocrate* vocetur. XVIII. A. 613. ejus structura naturalis et praeternaturalis. XVIII. A. 613. pedis num proportionem metacarpo respondeat. III. 202. incendentis callis est. XVIII. B. 749. tendo membranaceus a *Galeno* detectus. II. 231. ad plantae pedis vitia emplastrum aniceton. XIII. 878.

Planta quomodo ab animali differat. IV. 372. plantae num sint animalia. XIX. 340. plantae et animalia quae habeant similia. XVI. 343. differentiae ab animalibus quoad nutritionem. III. 276. e terra radicum ope alimentum trahunt. VII. 129. participes sunt animae concupiscibilis. V. 516. facultatem vitalem non habent. IX. 549. frigidae sunt. IV. 757. quomodo generentur et dispensentur. V. 523. quomodo augeantur. XIX. 341. succorum in iis differentiae. VI. 648. lunae in eas influxus. XIX. 188. motus principium in se habent et familiarium sensum atque alienorum. IV. 759. 765. sensationis genus in iis est diversum. IV. 764. quaedam cur folia amittant, quaedam non. XIX. 342. de discrimine, quod partibus plantarum esculentarum inest. VI. 645. quae in terra dura et arida proveniunt, generationem et interitum habent difficilem. III. 909. agrestes quae. VI. 619. agrestes omnes pravi sunt succi. VI. 624. spinosae quae. VI. 623. vescuntur iis rusticis, e terra nuper emersis. VI. 635. plantae huc pertinentes enumerantur. VI. 636. quae in colle Tabiano crescunt. X. 365.

Plantarum partibus diversis alias facultates inesse docetur. VI. 457. ex regionum mutatione alteratio. VII. 228. differentiae. XVIII. A. 207. generatio. IV. 666. humores dolorum medicinae. XVII. B. 327. proprietates. II. 1. temperamentum docet olfactus et gustus. VI. 647. plantas animalibus prius generatas esse. XIX. 341. plantis humor ex terra alimentum est. IV. 625.

PLANTAGO (confer. *ArnoGLOSSUM*) ejus semen et succus cum vino ad hysteriam. XIII. 320. succus iis, qui ephemerum potarunt. XIV. 140. ex plantagine cataplasma ad carbunculos. X. 981.

PLATANISTINA. VI. 597.

PLATANUS, foliorum et corticis usus medicus. XII. 104.

PLATO sectae erat Socraticae. XIX. 226. profert, aliquos sine morbo ex locorum temperie vel praesidio ad sapientiam vel incommodum reportare. IV. 805. actiones nonnunquam affectus vocare solet. V. 512. verba de alimentorum distributione. V. 705. dicit: caecutit amans circa id, quod amatur. V. 6. animae definitio. XVII. B. 250. locus ex *Sophista* de anima. V. 451sq. locus, ubi de animae natura considerat. XV. 103. definitio animae, morbi, turpitudinis, sanitatis et pulchritudinis. V. 451. verba de animae natura invenienda. X. 13sq. animam immortalem dixit. IV. 775. XIX. 255. 316. moveri animam putat. XIX. 315. quam partem putet animae sedem. XIX. 315. animae sedem cerebrum habet. XIV. 710. triplicem animam accepit. V. 288. animam in tres partes divisam putat. V. 514. tres accipit animae partes. XIX. 256. in *Timaeo* locus de animae facultatibus. V. 516. verba ex *Timaeo* de facultate animae, quae ex hepate oritur. V. 580. de animae substantia sententia. XIX. 254.

Plato rationes brutorum animas esse putat. XIX. 336. regioni multum in animi mores influxum tribuit. XVI. 319. utrum animal vocat, prolis generandae cupidum. VIII. 425. quatuor animalium genera accipit. XIX. 336. animata semper vocat animalia. IV. 757. in *Timaeo* videtur indicare, arterias sanguinem, nec spiritum continere. IV. 671. artis constituendae methodus. X. 659. de artium constitutione verba prodita. XVIII. A. 209. in tertio de re publica athletarum habitum vituperat. IV. 753. V. 874. theoria auditus. XIX. 309. de bilis utriusque differentia opinio. V. 683. de carnis utilitate sententia. III. 37.

Platonis catapotium. XIII. 60. cerebri substantiam medullam vocat. III. 627. olivini definitio. XIX. 457. coloris definitio. XIX. 258. verba de corde. V. 531. cor sanguinis, qui per omnia membra vehementer rapitur, (arteriosi) fontem habet. V. 573. 581. dicit: quaecunque proprio vitio corrupta sunt, horum omnium dictionem corrumpit. XIV. 589. de Deo sen-

tentia. XIX. 251. Deum generationis expertem primum et maximum esse dicit, bonum tamen vocat. IV. 815. Deum incorporeum statuit. XIX. 241. Deum mundi opificem laudat. V. 791. à Platone diaphragmatis nomen pro phrenis in usum venit. VIII. 327. de dividendi et componendi methodo. V. 754. divinationem introduxit. XIX. 320. quae de doloris et delectationis generatione scripserit. VII. 115. duri et mollis definitio. XI. 716. quae dura et quae mollia vocaverit. VIII. 687. 926. de elementorum figura opinio. V. 668. locus, quo demonstrat, corpus nostrum ex terra, igne, aëre et aqua constare. V. 665. facultas concupiscibilis. V. 521. facultates animas vocat. X. 635. de fati essentia opinio. XIX. 262. locus ubi statuit, febres continuas ex ignis, quotidianas aëris, tertianas aquae, quartanas terrae excessu gigni. XV. 169. fervor s. fermentatio qualis affectus. X. 974. foetum animal esse putat. XIX. 329. fortunae definitio. XIX. 262. ad generationem necessarium ducit, virum et mulierem aequalis temperamenti esse. XV. 48. locus, quo gustabiles differentias exponit. XI. 446 sq. gymnasticae legitima suavor. V. 879. hepar veluti pecus quoddam agreste dicit. III. 309. de *Hippocrate* sententia. X. 13. in *Phaedro* locus, demonstrans, librum de natura humana *Hippocratis* esse. XV. 12. vitiosos corporis humores animae parere malignitatem confitetur. IV. 789.

Platonis de ichoribus sententia. XV. 345. in *Timaeo* ichoris definitio. XVII. A. 983. ideas effecit magnitudinis et parvitat. VIII. 597. ideas quaerendas esse in mente et cogitatione Dei putat. XIX. 248. in *Timaeo* dicit: in corde vim iracundiae incendi. V. 292. locus ex libro de republica quo docet, iracundiam a ratione differre. V. 499. locus ejusdem quo de justitia tractat. V. 727. de causa lunae defectus. XIX. 282. de lunae natura. XIX. 279. medicinae definitio. X. 772. mixtionem trium tantum elementorum accipit. XIX. 258. ex *Timaeo* locus de morborum causis. XVIII. A. 260. de morbis ex bile, pituita etc. oriundis. V. 684. loci de morbis, qui ex singulis humoribus oriuntur. XV. 346 sq. locus, quo eadem mulieribus cum viris studia tractare praeci-

pit. V. 735. multa unum esse et unum multa dicit. X. 139. de mundo sententia. XIX. 249. de mundi compage idea. XIX. 267.

Platonis opinio de mundi nutritione. XIX. 265. mundum corruptibilem putat, sed non interiturum. XIX. 265. orientalem partem dextram mundi dixit. XIX. 269. naturae definitio. XIX. 371. ex *Phaedro* locus, qui tum, quod naturae nomen significet, tum quomodo ipsius substantiam inspicere oporteat, docet. XV. 4sq. de necessitatis essentia opinio. XIX. 261. dictum: contemnere nomina oportet, non autem scientiam rerum. X. 772. odores medios aëri et aquae habet. V. 629. omnia opinabilia non sensibilia putabat. XVIII. B. 651. ossis definitio. XIX. 368. dictum: quaecunque partes ejusmodi in succis deferuntur terrestres, eae liquefactae contrahunt atque exsiccant humidam linguam sensibiles partes. XI. 638. partes similes primigenias vocat. XV. 8. vel sensuum actiones passiones vocat. X. 89.

Plato quomodo pathema definierit. VII. 44. pituitam et bilem atram pro causa epilepsiae accipit. XIV. 739. dicit, genus sensationis in plantis diversum est. IV. 764. potum in pulmonem deferri putat. V. 713. et quoddam respectu etiam *Galenus*. V. 718. differre principium ab elemento statuit. XIX. 245. ejus dictum: puer omnium est ferarum intractabilis maxime. XV. 240. de redundantiae et defectionis effectibus locus. XV. 285. de rhetorica, quomodo quis optime ipsam constituat. V. 756. respirationis theoria. V. 710. scientiam regium quiddam et dominatorium dicit. V. 407. semen incorporeum putat, corpoream vero materiam ejectam. XIX. 322. semen medullae spinalis effluvium ducit. XIX. 321. semen ex cerebro et medulla spinali derivat. XIX. 449. sensus definitio. XIX. 302. de solis inversione. XIX. 278. de solis natura. XIX. 275. de somni causa. XIX. 339. de essentia stellarum. XIX. 270. de stellarum motu. XIX. 273. de ordine stellarum. XIX. 272. de stellarum significatione. XIX. 274.

Plato stellas a se ipsis nutriri putat. XIX. 273. stirpes animatas esse putat. XIX. 340. de tempore opinio. XIX. 259. de temporis essentia opi-

nio. XIX. 260. theoria terrae motus. XIX. 297. dicit: thesaurus est parentum virtutes. I. 12. tremorem cum rigore confundit. VII. 608. de usu unguum sententia. III. 16. locus, quo uterum animal vocat, creandae prolis cupidum. XVI. 179. vacuum nullum accipit. XIX. 268. circa vini potum praecepta. IV. 809. virtutem unam accipit. V. 599. visus theoria. V. 630. vocis definitio. XIX. 310. theoria vocis. XIX. 307. vocem incorpoream dicit. XIX. 312.

Platonis comici ex Cinesia citatus locus. XVIII. A. 149.

PLATONICUM philosophum Galenus audivit. V. 41.

Πλειάδα et πλειάδας Graeci verigilias vocant. XVII. A. 15.

Πλεκτά quid. XIV. 9.

PLEN ejusdam loci nomen habetur. XVII. B. 107.

PLENILUNUM, in eo vehementiores eveniunt mutationes. IX. 904.

PLENITUDO, definitio. X. 891. humorum est in corpore redundantia. VII. 578. bifariam fit et dicitur. XI. 259. plenitudinis nomen cuiam rei tribuendum. VIII. 677. variae circa eam auctorum sententiae ejusque essentiam. VII. 514sq. de plenitudine empiricorum sententiae. VII. 557. rationalium de ea doctrina. VII. 561. duae ejus notiones et relationes. VII. 522. duplicis generis est. XI. 265. XV. 112. 282. XVI. 281. utriusque quantitas ex propriorum signorum magnitudine definitur. XI. 268. utriusque qualitas unde cognoscenda. XI. 268.

Plenitudo ad vasorum capacitatem etiam ad affusionem vocari solet. XVIII. A. 278. ad vasorum capacitatem duplex est. XVIII. A. 279. morbi inde oriundi. XVIII. A. 279. species, quoniam in totum corpus aequabiliter humoribus diffusa fuerit, quomodo distinguendae. VII. 574. κατὰ τὸ ἔγγυμα. XI. 258. synanchica. XI. 206. plenitudinis ad venas signum *Galenus* nullum invenit. VII. 530. plenitudinis notae. XIV. 729. signa secundum nonnullos medicos. VII. 515. humorum gravitatis sensum provocat. VII. 533. num ejus comes gravitas, an ei praecedens. VII. 533. plenitudinis, quae sensitrice facultate aestimatur, evidentissimum signum gravitas est. XV. 283. humorum non

ubique, ubi gravitas. VII. 533. rubor non simpliciter plenitudinis, sed sanguineae nota est. VII. 570. plenitudinis sensitricis facultatis signum evidentissimum quod. VII. 532. majorem indicat tumor cum tensione, minorem sine tensione. VII. 569. plenitudo num in sanguine solo an aliis etiam humoribus consistere nata sit. VII. 548. plenitudinem quaedam organa aut non, aut parum sentiunt. VII. 530. ex plenitudine ortum habentes morbi. VI. 375. XV. 283. 285. plenitudo in causa est, si quis continenter aegrotat. XV. 377. a plenitudine convulsio. VIII. 171. ex plenitudine alii inflammationem experiuntur, alii sanguinem profundunt. I. 160. plenitudo causa lassitudinis tensivae. XVII. B. 459. ex plenitudine quae partes continentes distendit, fit lassitudo tensiva spontanea. VII. 178. plenitudo tremoris causa. VII. 601. ex plenitudine distentio et ruptio vasorum, non facultatis ejusdam affectus est. VII. 529. ex plenitudine laborantium cura. XIV. 731. variae methodi ei succurrendi. XVII. B. 482. plenitudinis cura secundum *Erasistratum*. XI. 236sq. quae ad vires est, continue sanari cur non possit. XVI. 116. cura est evacuatio. XVII. B. 502. signis extantibus, si valentes facultates fuerint, vena secanda. XI. 269. venaesectionem requirit. XVI. 133. quando indicet venaesectionem. XVI. 132. et quando non. XVI. 133. morbi quos corripunt aestivo tempore a plenitudine perfecti, iis sanguis mittendus est. XVI. 133. a suppressis mensibus orta per crura vacuanda. XI. 283.

PLENUM quid significet. VIII. 671.

PLETHORA, definitio. VI. 238. 442.

X. 891. XI. 180. est tensionis sensus sine exercitio. VII. 547. nondum est sanguinis incrementum ut venae amplius distendi non possint. VII. 547. quid secundum *Erasistratum* sectatores sit, et unde exoriat. XII. 505. duplex est. XVIII. A. 279. saepe in venis et arteriis est ob vasorum confluentiam. VII. 573. plethorae generatio secundum *Erasistratum*. VII. 537. ejusdem de dignotione sententia. VII. 538. hujus ipsius sententiae *Galenus* lustratio. VII. 539. *Erasistrati* iudicio incidentiae causa est, in qua inflammationes consistunt, quamque

febris consequitur. VII. 541. quibusnam signis possit dijudicari. VII. 582. signa secundum Hippocratem. XV. 778. plethorae nota non est ulcerosus sensus. VII. 547. signum venarum tumor. VII. 564. plethorae causa cutis densitas. VII. 284. plethoram repentinam gignit panis calidus devoratus. XV. 575. plethoram oriri Venus non sinit. XVII. A. 520.

Plethora: morbi inde oriundi. XVIII. A. 279. plethorae morbi quomodo oriuntur. VI. 408. plethora febris causa. VII. 279. cur eam febres sequantur. VII. 287. oritur in ea lassitudo cum tensionis sensu. VI. 237. plethora, et vitioso succo laborantia corpora ad phlegmonem inclinant. XIII. 662. plethora ulcera vexat. X. 256. plethora ut causa internorum vitiorum. VI. 407. plethorae cura. X. 891. XII. 896. plethoricis balneum et vinum noxium. XVIII. A. 152. plethora qui aestate corripit solent, iis venaesectio vere instituta conducit. XI. 271. plethorae cura sine sanguinis missione. X. 288. cura citra venaesectionem. XV. 766. in plethora sola *Menodotus* venaesectionem indicatam esse putat. XV. 766. victus ratio. VI. 407.

Plethorici ad motum sunt segniore. VI. 130. plethoricus qui est, simul ut coepit velociter exercitari, in dyspnoeam incidit. VIII. 850.

Plethrum sexta pars stadii est. VI. 144.

Πλευρά costae sunt. XVIII. A. 535.

PLEURA, descriptio. II. 592. eam dissecandi ratio. II. 592. ejusdem synonymia. II. 592. origo pericranium est. XIV. 711. pulmonalis. III. 518. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. pleurae saccorum utilitas. III. 416. ad pleurae dolores theriaca. XIV. 301. pleura quomodo causa esse possit hypochondriorum retractionis. XVI. 607. pleurae inflammationis imago. I. 274—278. pleuram vulneratum significat spiritus e thorace efflatus. VIII. 5.

PLEURITIS, definitio. VIII. 326. XI. 77. XIV. 734. XIX. 420. membranae costas succingentis morbus est. VIII. 77. IX. 170. XV. 488. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. morbus siccus est. VI. 828. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. 382. XVII. B. 626. virilis morbus est. V.

695. non obnoxios esse dicit *Hippocrates* acidum eructantes. XVIII. A. 53. aetate proveci magis quam juvenes corripuntur. XVII. B. 645. a pleuritide immunes reddunt haemorrhoides. XVI. 453. et cur. XVI. 460. haemorrhoidarii ea non corripuntur. XVII. A. 327. XVII. B. 107. raro corripuntur qui pituita abundant. XVIII. A. 54. non tentatur mulier, si recte purgatur. XI. 165. venaesectio iis prophylactice facienda est, qui facile ea tentantur. XI. 271.

Pleuritidis differentiae. XV. 581. XVIII. A. 208. pleuritis cruda. VIII. 326. quomodo dignoscatur ab aliis thoracis affectibus cum dolore stipitis. VIII. 327. exquisita quando sit. VIII. 308. ejus diagnosi. VIII. 308. febris in ea cur vehementis. VIII. 308. pulsus conditio. VIII. 308. unde cognoscatur. VIII. 124. suspicanda est, si nihil expuitur. XV. 472. locus affectus quomodo cognoscendus. IX. 685. sine sputo quando oriatur. IX. 686. num pituitosus sit vel biliosus humor, qui eam accenderit, unde cognoscatur. IX. 686. brevis temporis habet principium. IX. 561. sputum tenue morbi principium denotat. VII. 446. secunda accessio quo die fiat. IX. 574. quomodo tempora singula sint definienda. IX. 626. vigentis inflammationis notae. XV. 488. tertio quoque die plerumque accessiones fiunt. XVII. B. 385.

Pleuritidis symptomata. VIII. 121. IX. 563. XIV. 734. symptomata ejus inseparabilia. VIII. 326. signa pathognomonica. XVII. B. 398. signa assidentia. XVII. B. 399. in pleuritide deliria fiunt. VIII. 329. delirii causa. IX. 171. delirium non proprius est capitis affectus. VIII. 133. quidam ea laborantes cur jugulum doleant. VIII. 101. cur in ea dolor pulsatorius non reperitur. VIII. 77.

Pleuriticorum pulsus qualis, ejusque causae. VIII. 477. IX. 168. semper duriores pulsus habet quam in peripneumonia reperitur. IX. 537. quibus diaphragma phlegmone laborat, durus iis pulsus est. IX. 496. symptomata habet spirandi difficultatem. XVII. B. 730. respiratio parva et densa. VII. 788. densa et parva. VII. 909. multa et frequens. VII. 852. sputa qualia. VIII. 122. pleuritici interdum sanguinem spumoso exspu-

unt. XVIII. A. 130. sputa crassa reddit concoctio. XVI. 74. cruditatis signum quodnam. IX. 626. crudissima quando sit. XVII. B. 394. 395. cruditatis quatuor tempora. XVII. B. 394sq. imperfectae signum sputum adhuc tenue. XVII. B. 395. terminum criseos ut plurimum habet diem decimum quartum. XVII. B. 393. quo modo solvatur. IX. 707. coctionis signa, si circa tertium aut quartum diem apparuerint, morbus non ultra septimum diem progreditur. XVII. B. 395. coctionis perfectae signum sputa sunt. XVII. B. 395.

Pleuritidis causae. XIV. 734. dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. XVI. 458. gravissima ex humorum fusione generatur. XVII. B. 424. ex plenitudine fit. VI. 375. causa est sanguinis redundantia post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. cum pallidis et flavis sputis, bile oritur. XVIII. A. 53. cum sputis spumosis ex pituita oritur. XVIII. A. 53. cum sputis nigris ex melancholico humore. XVIII. A. 53. cum sputis rubris ex sanguine. XVIII. A. 54. bona in ea signa quae. IX. 567. quae contra mala. ibid. mitissima est, in qua cruenta sputa ejiciuntur. XVII. B. 398. in ea, si sputum statim appareat, morbum facit brevior. IX. 562. sin minus, longum. IX. 562. 633. XV. 475. dolores statim sponte desinunt, quum aliquid efflatu dignum tum expuere, tum expurgare coeperint. XV. 479. si humoris biliosi transitus ad caput fuerit, in furorem aguntur aegroti. XVI. 717. qui intra XIV. dies non judicantur, iis empyema oritur. XVII. B. 793. transitus in phthisin quando sit expectandus. XVII. B. 799. si inflammatio non discutitur, suppuratio fit. XV. 527. si dolor fomentis non solvatur, iis abstinendum; quoniam pulmones exsiccant et suppuratum creant. XV. 526.

Pleuritidis perniciosae nota ex pulsu. IX. 538. exitialis signum. IX. 401. sputa quanam optima et quae pessima. IX. 687. in qua nihil expuitur, gravissima. XVII. A. 491. sputum quale non bonum et quale perniciosum. XVII. B. 395. sputum quale salutare et quale noxium. XVI. 169. sputum malignum mortem in-

dicat. IX. 564. sputum quale mortis signum. VII. 457. sputa, quae ejiciuntur spumosa, pallida aut rubra, quid denotent. VII. 375. interdum nigra sunt. VII. 376. quid in ea sputum valde foetidum denotet. XVI. 215. diarrhoea succedens malum. XVIII. A. 25. peripneumonia succedens malum. XVIII. A. 111. aptysta qualis sit. XVII. A. 55. peripneumoniam sanat. XVII. A. 364. peripneumoniae remedium. XVII. B. 344. *Anaxionis casus.* XVII. A. 772. XVII. B. 392.

Pleuritidis cura pro morbi gradu describitur. XIV. 445. 734. cura secundum *Hippocratem.* XI. 160. *Hippocratis* ei medendi methodus. XIII. 149. XV. 850sq. cura secundum *Hippocratem*, in qua dolor sub thorace est. XV. 854. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. in pleuritide primum sputa, deinde urinae sunt consideranda. XVI. 237. alicuius cibis est, oxymel medicamentum, ptisana utrumque. XV. 507. si sub septo fuerit dolor, alvus ducenda est. XV. 535. ob dolorum mitigationem juvatur a balneo. XV. 719. utendum est in potu aceto mulso, et si multis fuerit, etiam aqua mulsa et aqua. XV. 498. lateris dolor in ea primum fomentis calidis fugare tentandus est. XV. 516sq. ad pleuritidem fomentum ex hordeo et ervo in aceto maceratis. XV. 522sq. sicca fomenta ex sale milioque torrefactis. XV. 525. siccae et expulsiōis experti idonea est halitus inspiratio. XV. 522. in pleuritide maxime nocet lenticula ex aceto confecta. XV. 480. ad pleuritidem ptisana. XV. 480. ptisanae noxae, si sterens in tractu intestinorum infarctum est. XV. 486. in ea, vigente inflammatione, nocet ptisana. XV. 488. ptisanae incaute adhibitae noxa. XV. 490. ante sorbitionem praeparationes sunt faciendae. XV. 545. si aegrum corripuit non multo tempore ante cibatum, sorbitio huic non danda, antequam alimentum ad finem tractus intestinorum pervenit. XV. 497. spongia magna ex aqua calida expressa. XV. 521sq. quando venae-sectionem non requirat. XVI. 482. venaesectio ubinam instituenda. XVI. 139. XIX. 522. venaesectio e directo laborantis lateris convenit. XI. 297. venaesectio non peraeque dolo-

rem solvit, nisi ad claviculam pertingat. XV. 526. vena secanda in cubito interna, nec verearis multum de trahere, donec rubrior flaviorque multo fluat. XI. 292. quodsi dolor ad claviculam, perveniat aut brachium, aut mammam vena secanda in cubiti flexu est. XV. 527.

ad *Pleuritidem* remedia parabilia. XIV. 445. 518. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. *Andromachi* anodynum. XIII. 89. antidotum. XIV. 206. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus *Philonis*. XIII. 267. butyrum. XII. 273. eclegma nectarum. XIII. 282. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. maglama pharmianum. XIII. 975. non sanat opium, hyoscyamus et mandragora. XV. 489. peplium cum laseris succo. XV. 535. piper et veratrum nigrum per initia. XV. 858. pisces saxatiles, et aselli. XV. 481. potio. XIII. 205. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. theriaca *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. unguentum bonum. XIV. 446. veratrum nigrum cum dauco, seseli, cumino aut aniso. XV. 535.

Plexus brachialis. II. 851. brachialis conformatio ex diversis nervis cervicalibus. IV. 101. choroidei. II. 719. choroides cerebri, ejusque usus ad spiritum discernendum. V. 606. choroidei in cerebri ventriculis unde oriatur. IV. 334. choroideus quid et ejus usus. III. 657. hederiformis s. pampiniformis, ejus in seminis generatione usus. IV. 555. arteriarum retiformis in cerebro utilitas. III. 305. pampiniformis in meatu quodam peritonaei generatur. IV. 566. pampiniformis utilitas. III. 305. reticularis *Herophili* usus. V. 155. retiformis (rete mirabile) situs, peculiaris ejusdem. III. 696sq. usus. III. 699. vasorum retiformis in capite ad basin cranii. V. 607. ejusque usus. IV. 323. V. 608. variciformis (pampiniformis) usus. III. 699.

Πλῆξας quaenam sit corporis regio apud *Hippocratem*. XVIII. A. 741.

Plistonici passim de remedium usu scripsit. XI. 795. venaesectioe utitur. XI. 163. *Plistonici* sectatores de humoribus copiose tractarunt. V. 104.

Plomus idem quod *Phlomis* aut *Verbascum*. XII. 150.

Πλῶδης quid significet. XVIII. A. 415.

Plumbago, ejus vires et usus. XII. 229. conspexit eam in via, quae ad *Ergasteria* ducit a Pergamo. XII. 230. ad ulcera glandis penis. X. 382. ex plumbagine medicamenta. XIII. 408. ei succedaneum. XIX. 736. pro terra molli s. ampelotide. XIX. 727.

Plumbum, ejus vires et usus medicus. XII. 230. praeparandi ratio ad usum medicum. XII. 231. 232. in laminam diductum per se athletarum sese exercitantium lumbis insternitur, ubi Veneris somniis vexantur. XII. 232. ustum pro cerussa. XIX. 747. combustum ulceribus malignis idoneum. XIII. 662. crematum, ei succedens remedium. XIX. 736.

Plumbi recrementum probe siccatur, et propterea ad ulcera maligna idoneum. XIII. 663. scoriae substituendum remedium. XIX. 743. scoria pro cerussa. XIX. 747.

Pluvia quae larga et quae magna dicatur. XVII. A. 89. hydropem futurum praedicere potest. XVI. 446.

Pluviae causae. XIX. 288. futura unde cognoscatur. XVI. 441. utrum tertia quoque aut singulis diebus aut per alios circuitus contingant, *Hippocrates* cognoscere jubet. XVI. 443. futurae ubi sunt, cur dolores circa articulos oriantur. XVI. 442. multae tribus modis fiunt. XVII. A. 37. multae, si auster fiat. XVI. 441. multae in humores influxus. XVII. B. 602. multae quales morbos generent. XVII. B. 580. pluviarum principium halitus, qui plus habet humoris. XVI. 396. sanguinem augent. V. 690.

Pneumatis quid et unde oriatur. VII. 951.

Pneumatici unde dicti. XIV. 699. *Athenaei* Attalensis asseclae sunt. VIII. 749. arterias putant in contractione attrahere, in distentione excernere. VIII. 713.

Pneumatodes quos *Hippocrates* vocet. VII. 951. 953.

Πνευματουμένους quosnam *Hippocrates* vocet. XVI. 833.

Pneumatomphali. XIV. 786.

Pneumatomphalon, definit. XIX. 445.

Pneumonia sanant ructus acidi et pleuritidis. XVII. B. 344.

PNIETES terra, ejus differentiae a Cimolia, et vires. XII. 189.

PODAGRA, definitio. XIX. 427. ischias et arthritis morbi ejusdem generis sunt, et eandem fere postulant curationem. XIV. 383 sq. ad arthritidem pertinet. XIII. 331. morbus haereditarius est. XVIII. A. 43.

Podagrae cognitio et generalis cura. XIII. 333. generatio incipit ex uno articulo, et progreditur in omnes. XIII. 332. ejus causa proxima. ibid. sedes, causae, cura. XIV. 756. quomodo oriatur. XVI. 49. XVIII. A. 41. fluxione fit, in pedum articulos decumbente. XVIII. A. 82. terminum *Hippocrates* facit diem quadragesimum. XVIII. A. 84. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. qualem humorum redundantia potissimum gignat. XVI. 49. ex succis crassis fit. VI. 814. in lingua tubercula nascuntur, phlyctidae vocatae. XVII. A. 431. *Hippocratis* tempore cur pauci ea laborarint. XVIII. A. 42. coitu in pedus vertitur. XVII. B. 288. interdum ad ventriculum migrat. X. 513. non laborare eunuchos *Hippocrates* sed male dixit. XVIII. A. 40 sq. mulier non corripitur, nisi menses defece- rint. (*Hipp.*) XI. 165. XVIII. A. 43. nec ea laborant pueri ante Veneris usum. XVIII. A. 44.

Podagra vere at auctumno plerumque oritur. XVIII. A. 94. quomodo possit evitari. XVI. 49. podagram incipientem quomodo *Galenus* annis multis fieri prohibuerit. XI. 344. podagram prohibuit *Galenus* evacuatione. XVIII. A. 78. podagrici casus, qui a remedio valde laudato male affectus est. XI. 433. victus ratio in ea observanda. VI. 436.

Podagrae cura: ad podagram multa frigida affusa. XVII. B. 813. podagra laborantes vere sunt purgandi. XI. 272. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. podagram discutiunt varices. XVII. B. 344. venaesectio in cubito instituenda est. XI. 307. remedia ad eam facientia. XIV. 385 sq. 563. 566 sq. acopon *Flavii Clementis*. XIII. 1026. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji Sabini*. XIII. 1027. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. aster

stomachicus gentianae decocto dilutus. XIII. 166. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. collinitio ex sale. XIII. 1019. dysrachitis. XIII. 798. emplastrum ex aspidibus discutiens. XIII. 927. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum barbarum. XIII. 560. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum *Galen* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum *Oenantha* catagmaticum. XIII. 541. epithema *Asclepiadis*. XIII. 355. epithema, quo usus est *Erasistratus Sicyonius*. XIII. 356. aliud. XIII. 357. saepe usus est *Galenus* fabis ex aqua coctis et adipi suillo admixtis. XII. 49. hellespontia *Herae*. XIII. 914. malagma ex cicuta et agarico. XIII. 359.

ad **Podagram** malagma ex lapide Asio. XIII. 360. aliud *Diodori*. XIII. 361. malagma *Nicostrati*. XIII. 985. malagma *Titi* Caesaris ex taedis. XIII. 360. milvi caput. XIV. 240. cinis mustelae cum aceto illitus. XII. 362. in ipsis accessionibus pastillus. XIII. 358. pastillus cephalicus. XIII. 545. Jupiter vocatus pastillus. XIII. 358. *Polystomi* medicamentum. XIII. 931. scilla. XIV. 569. terrae intestinum. XIV. 242. terra Samia cum oleo rosato. XII. 180. quando theriaca usum praestet. XIV. 274. vinum scilliticum. XIV. 570. viridacopon. XIII. 1051.

Podagrici in omni nervoso genere aegrotant. XVII. A. 431. catarrhis sunt obnoxii. XVII. A. 431. repleti cerebri excrementis sunt. XVII. A. 431. podagricis pedes invalidissimi sunt. XV. 125. in podagricis metastasis saepe versus pulmones fit. XIV. 275.

PODANITAE compositio ad dyspnoeam. XIII. 115.

PODARCE, cui titulus *Pompeji* pretiosa Sabernio Valenti composita. XIII. 1021.

ad **Podicis** inflammationes *Pelusiota* compositio cum rosaceo aut vino Aminaeo. XIII. 134. podicis ulcera sanat emplastrum *Galen* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383.

POETAE amorem dulcamarum cognominant. XI. 586.

POLEMO rhetor Romam vocabat terrae habitatae compendium. XVIII. A.

347. jurabat in verba *Platonis*. XIX. 226. erat *Crantor*is praeceptor. *ibid*.

POLEMONIUM, ejus vires et usus medicus. XII. 106.

POLENTA laudatissima fit ex recenti hordeo mediocriter frixo. VI. 506. ejus facultates. VI. 507. ex frixo hordeo siccatur. VI. 501. hordeacea, cum vino pota ventrem desiccatur. VI. 507. hordacea siccatur et refrigeratur. XV. 898. recentem *Hippocrates* vocat potaenias Ionum et antiquiorum more. XV. 577. triticeae contemperant. XV. 898. multo plus quam hordeum desiccatur. XII. 45. quaedam gentes pro pane utuntur. VI. 507. polentae non assuetis molestias gignunt. XV. 575. polenta ad inflammationem rheumaticam. XI. 81. ex polenta humida frixa mazae fiunt. VI. 507.

POLIUM, ejus vires et usus medicus. XII. 106. *itidem* Polii minoris. XII. 107. amarum est. VI. 731. siccatur. X. 282. vires adhuc lactis secretionem auget. XI. 772. ad nimiam obesitatem. X. 994. radix urinam movet. XI. 748. semini substituenda remedia. XIX. 740.

POLLEX unde vocatus. XIV. 704. pollicem moventes musculi. II. 264. musculus abductor longus. II. 264. abducens musculus. XVIII. B. 952. adducens musculus. XVIII. B. 953.

POLLUTIONES mulierum. IV. 601. ad pollutiones nocturnas praecepta. VI. 446. lactucae semen epotum. XI. 887.

POLLUX et *Castor* stellae essentia. XIX. 273.

POLYAEMIA, VII. 564.

POLYARCHI malagma. XIII. 185. 186.

POLYARCHION malagma. XIII. 184. ex epistola. XIII. 980 sq.

POLYBUS scripsit quaedam, quae *Hippocrati* tribuuntur. VII. 960. discipulus *Hippocratis* auctor esse dicitur libri de natura humana. XV. 11. ei adscribitur *Hippocratis* liber de salubri victus ratione. XV. 175. *Hippocratis* gener, librum de humoribus scripsisse putatur. XVI. 3.

POLYCHRESTA medicamenta quae. XIII. 763. polychrestum quod est multiplex usus medicamentum. XIII. 501.

POLYCLETI regula. IV. 352. statua cur canon appellata. I. 566.

POLYCNEMON, ejus vires et usus. XII. 107.

POLYDAMAS Milone erat major. VIII. 843.

POLYEIDO *Chiron Centaurus* medicinam tradidit. XIV. 675.

POLYGALUM, vires foliorum. XII. 105 sq.

POLYGONATUM, vires ejus. XII. 58. ejus vires et usus medicus. XII. 106.

Polygonoides idem quod *Clematis*. XII. 31.

POLYGONUM in colle ad *Tabias* crescit. X. 365. ejus vires et usus medicus. XII. 104 sq. polygoni succus iis conducit, qui *ephemerum* potarunt. XIV. 140. succo substituendus succus. XIX. 740.

POLYIDAE ciclicisci et trochisci tauri bilem recipiunt. XII. 276. pastillus ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias ex erosione. X. 330. pastillus nervis denudatis convenit. XIII. 613. pastillus ad nervorum vulnera. X. 405. remedium ad herpes exedentes. XI. 87. sphragis. XIII. 834.

Πολύοφθαλμος vocatur apud *Hippocratem* buphthalmus. XVIII. A. 712.

POLYPI narium, definitio, cura. XII. 681. (cfer. *Narium* polypi.) narium unde nomen habeant. XIX. 439. in naribus quomodo generentur. VII. 732. phlegmonodes sunt et humidi ob loci naturam. VII. 732. narium respirationem impediunt. VII. 106. in naribus vocem laedunt. VIII. 272. polypos eliquare creditus est fructus draconum. XI. 865. ad polypos narium remedia in usum vocanda. XII. 687. XIV. 337. narium operatio. XIV. 785.

Polypi ut alimentum. VI. 736. polyporum caro qualis. VII. 226. polypi parvi edendi sunt, ut mulier concipiat. XVII. A. 478. crassi et glutinosi succi sunt. VI. 769. semen generant. XI. 777. polyporum acetabulis similia sunt oscula vasorum. IV. 537.

POLYPODIUM, ejus vires et usus. XII. 107. ei succedanea remedia. XIX. 740.

POLYPOSIA quid sit. XVIII. A. 107.

POLYSPASTUM, usus ejus ad luxationes reponendas. XVIII. A. 747. *Ar-*

chimedes ejus inventor dicitur. XVIII. A. 747.

POLYSTOMI medicamentum ad podagram. XIII. 931.

POLYTELES acopon *Pompeji Sabini*. XIII. 1027.

POLYTRICHUM a quibusdam adiantum vocatur. XIV. 503. polytrichi loco absinthium sumendum est. XIX. 740.

POLYXENAE mortis historia. XIV. 236.

POMA, quae domi reservari possunt. XI. 367. pituitam gignunt. XI. 368. stomachum ventremque roborent. VI. 793. refrigerantia arteriarum constrictionem efficiunt. IX. 248. refrigerantia pulsum durum reddunt. IX. 249. pomorum succus ut vinum fervescit. XI. 654.

POMPEJI pretiosa podarce. XIII. 1021. *Sabini* polyteles acopon. XIII. 1027.

POMPHOLYX, ejus parandi ratio. XII. 234. vires et usus. XII. 235. tenuium partium est, et citra calorem manifestum. XIII. 568. emplasticum remedium est. XI. 634. ejus usus in morbis oculorum. XII. 699. sedat optime dolores ex pudendorum exulceratione. XIII. 316. ad cava ulcera. X. 177. ad ulcera penis et sedis. X. 382. ex pompholyge medicamentum ad canculos. XI. 143. ei substituendum remedium. XIX. 740. pro spodio. XIX. 743.

PONDERA secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. pondus gravitate judicatur. XIX. 748.

PONTICI pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511.

PONTICUM Arrhabetani medicamentum. XIII. 83.

PONTUS frigida regio est. XVII. B. 598.

POPLES, quod a posteriori parte genu opponitur. XVIII. B. 512. poplitis flexura quomodo fiat. II. 304. in poplite conditus musculus. II. 325. in ea situs parvus musculus. XVIII. B. 1014. 1023. poplitis morbi. XIV. 779. poples quomodo sit deliganda. XVIII. B. 760. poplites, definitio. XIV. 708.

POPULUS alba, ejus vires medicae. XII. 59. nigra, florum et foliorum facultates medicae et vires. XI. 814. ei substitui possunt dactyli syriaci.

XIX. 723. populi gemmis substituitur sampsuchus. XIX. 723. ex populi floribus medicamenti praeparatio et usus. VI. 288sq. ex populo acopon. XIII. 1027.

PORCELLI recens editi carnem mucosam praeumidamque habent. I. 579. recens nati caro deterrima. XV. 883. porcellorum caro qualis. VI. 774. caro concoctu facillima. VI. 789. carnes cur pravae. XV. 882. pinguium cutis qualem succum generet. VI. 773. pedes quomodo ad cibandum praeparentur. VI. 670.

PORCI alimentum nobis praebent excrementosius, et minus nutriunt. VI. 663. caro salsa vetusta illota ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. musculorum temporalium conditio. III. 844. vetustissimi caro deterrima est. XV. 883. ne aegrotent remedia parabilia. XIV. 526. porcum valde parvum veteres appellabant *χοῖρον*. XV. 883. porcorum adeps emplasticus est. XI. 735.

PORI nervi optici a quibusdam vocantur. III. 639. vocat *Herophilus* ita nervos opticos. III. 813. in morbo articulari ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. poros cutis reserantia et contrahentia remedia quomodo vocentur. XI. 749.

POROCELE, definitio. XIX. 448. cura chirurgica. XIV. 788.

POROMPHALON, definitio. XIX. 445.

PORRA, facultates. VI. 659. porrum agreste. XI. 825. bis coctum. VI. 632. opsonium, non alimentum est. VI. 630. pravam est edulium. VII. 285. natura vitiosum est. XV. 365. calorem insitum auget. VII. 6. porri radix acris est. VI. 646. radix mali succi est. VI. 794. succus pro elaterii succo. XIX. 729.

PORTAE hepatis in foetu cur duae. IV. 668.

PORTULACA, ejus vires et facultates. VI. 634. media inter succum bonum et malum. VI. 794. condensat. XI. 751. indurat. XI. 740. portulacae virtutes ad dentium stuporem ex acido solvendum. XVI. 331. portulaca in dentium stupore utilis. I. 127. ad erysipelas. X. 951.

POSCA aquosa ad herpes exedentes. XI. 87. usus in ulceribus, in quibus subjectae carnis intemperies humida adest. X. 237.

POSIDONIUS *Antipatri* erat discipu-

lus. XIX. 227. a Stoicis nullam laudem sibi comparavit. IV. 819. ejus dogmata. IV. 820. contra *Chrysippum*. V. 397. scripsit de affectibus. V. 416. de animi affectibus sententia. V. 429. quoniam animi affectus vocet. V. 377. animae facultates unius substantiae ex corde proficiscentis putat. V. 515. fati definitio. XIX. 262. cura melancholiae. XIX. 710. 717.

POSTHIA, definitio. XIV. 771. XVII. A. 326. (hordeoli) cura. XII. 803. ad posthias *Musae* compositiones. XII. 741.

ad POSTHUMUM liber de praenotione. XIV. 599.

POTAMOGETON, ejus vires et usus. XII. 107. ei substituendum remedium. XIX. 740. pro enneaphyllo. XIX. 729. pro serpyllo. XIX. 729.

POTAMONIS emplastri viridis mentio injicitur. XIII. 473.

POTENS quomodo probus et bonus fiat. V. 13.

POTERIUM, alias *Neuras*, ejus vires. XII. 86. vocatum malagma. XIII. 258.

POTESTATIS definitio. I. 646. potestate esse dicitur quod ei, quod ex accidenti dicitur, ex adverso positum. I. 649. potestate calida quoniam sint. I. 649. calidum quod est, huic nondum quidem natura sua calidum frigidum praepollet, sed in propinquo est ut praepolleet. I. 653.

POTIO calida danda in syncope ex cruditate. X. 829. crudorum succorum concoctionem adjuvat. X. 829. frigida ab exercitiis, nisi calidum praebibas, tuta non est. XV. 194. potiones per quas dignoscitur, utrum comitialis morbus sanabilis sit. XIV. 402. anodynae. XIII. 88 sq.

Potio *Antipatri* ad tussim, dyspnoeam et alia. XIII. 66. ad fluxum muliebrem sistendum, ut *Apollonius*. XIII. 295. *Cletii Abascenti* ad tabem. XIII. 71. ad dysentericos, coeliacos et lentericos. XIV. 466. ad internos fluores, foris etiam cum melle coctum impositum facit. XIII. 294 sq. ad omnem fluxum *Lucii Tarsensis*. XIII. 295. foetum mortuum aut non ritu naturali exeuntem ejiciens. XIV. 480. ad hepaticos, spleniticos, nephriticos, hydropicos. XIII. 205. hydropi idonea *Hippocratis*. XV. 912. ad hydropicos. XIV. 462. ad ictericos. XIII. 232. potio ad muliebrem

profluvium. XIV. 484. a rabiosorum morsu praeservans. XIV. 168. alia. ibid. ad renum et vesicae affectus inflammatorios et exulcerationes. XIV. 383. *Ripali*, qua *Galenus* utitur ad phthisin. XIII. 64. ad tussim, incipientem phthisin et haemoptoën. XIII. 70. ad uteri dolorem. XIV. 483. alia. XIV. 484.

POTUS et oscas experiri oportet, an aequae diu morentur. VI. 464. aquae frigidae contrarius phlegmonae, utilis febri colligulatae. XV. 802. appetentiae diversitates, earumque causae. VII. 134. praevidens quidam appetunt et cur. VII. 135. restituit, quicquid substantiae humidioris defluit. XV. 296. potum statim post balneum sumere caput replet. XV. 718. potus in urinae colorem effectus. XVII. B. 276. qui pueris maxime conducunt. VI. 56. potum in pulmonem ferri *Plato* putat. V. 713. et quodam respectu etiam *Galenus*. V. 718. potus quidpiam semper per tracheam in pulmones defertur. XI. 502. potum insani non petunt, nisi moniti. VII. 790. potu quam cibo refici facilius est. XVII. B. 467. potu quasi autumno utendum. XV. 183. a potu nemo statim lavandum est. XV. 717. ex potu repletis caseus deterrimum est edulium. XV. 873.

Potus acres ventriculo calido non conducunt. XVII. B. 284. copiosus et dilutus aestate convenit. XV. 182. crudos et incoctos reddit vigilia longa. XV. 624. frigidus convenit siccis. VI. 398. liberalioris, parcioris, frigidi aut calidi cupedo futurum morbum indicat. I. 360. aut ejus non appetentia. I. 361. meraciores ad uteros et foetus nutritionem conducunt. XV. 210. suaves aegrotis sunt exhibendi. XVII. B. 137. uberior morborum humidorum causa. VII. 19.

PRAECAUTIO quomodo a cura prophylactica differat. X. 741.

PRAECEPTA consistunt vel in apparentibus, vel in iis, quae ab aliis sumuntur, vel prius demonstratis, vel in evidentibus. I. 112. praeceptum unumquodque verum esse debet, utile et propositis principiis consentaneum. I. 106. notae veritatis. I. 108. utilitatis. I. 110.

PRAECOCIA, eorum facultates. VI. 594. siccari nequeunt. VI. 785.

PRÆCOCION est et malus armenica ipsa et ejus fructus. XII. 77.

PRÆCONES, quum vocem oblaeserint, quomodo eam in integrum restituant. XIII. 6.

PRÆCORDIORUM perfusionis indicationes et contraindicationes in febre putrida. X. 778sq. tensio sine dolore signum est sanguinis fluxus critici ex naribus. IX. 765. tensio citra dolorem signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. ad praecordiorum tensiones malagma *Amythaonis*. XIII. 967. diasmynon apolophonion. XIII. 967. ad praecordia distenta emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. ad praecordia distenta malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. 343. ad tensa piper longum. VI. 265. malagmata a *Damocrate* conscripta. XIII. 220sq. praecordiorum duritiem tollit emplastrum discusso-rium ex calce viva. XIII. 945. praecordiorum calidae et acutae inflammationes quomodo judicentur. IX. 768. inflammationem judicat fluxus sanguinis. XVIII. B. 291. oedema in febris quid significet. IX. 757. oedematis cura. X. 961. pulsus unde oritur. XVIII. B. 88. pulsus perturbationis vel delirii indicium. XVIII. B. 87. sonitus flatuum indicium. XVIII. B. 145. tumorem sine inflammatione sonus in iis citatus solvit. XVIII. B. 145.

Præcordialia vitia qualia sint. XVII. B. 29.

PRÆDICTIO, definitio. XIX. 395. secundum *Herophilum* a praenotione differt. XVIII. B. 12. ejus et praenotionis differentia. XVI. 490. praedictiones in acutis non omnino certae sunt. XVII. B. 490.

PRÆGNANTES (confer. MULIER et GRAVIDAE) qua de causa vitiosis humoribus impleantur. XVII. A. 749. cur pica laborent. XIX. 455. parum et frequenter respirant. IV. 501. quando sint medicamentis purgandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 346. quando purgare liceat et quando non. XVII. B. 652sq. 819. incauta purgatio causa abortus. XVII. B. 652. 655. tempus praegnationis medium septimus mensis. XVII. B. 653. quo tempore purgandae sint. XVII. B. 819. praegnantium pulsus qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 636. purgatio incauta causa abortus. XVII. B. 652. 655.

Præhumectentur, quomodo, corpora. XVII. B. 673.

Prænoscere vulgus medicorum non potest. XIV. 599.

PRÆNOTIO, definitio. XIX. 395. praenotionis vocabuli explicatio. XVIII. B. 8. verbum ab *Homero* inventum. ibid. *Herophilus* eam distinguit a praedictione. XVIII. B. 12. praenotionis et praedictionis differentia. XVI. 490. praenotio duplex est. XVIII. B. 13. quomodo fiat. XIX. 304. ex aegro duplici modo fit. XVII. A. 206. ex cibis quomodo petenda. XVII. A. 207. quibusnam momentis possit firmari. XVII. A. 206. criseos futurae per epistaxin. XIV. 665. febris recidivae et illius per sudorem discessus. XIV. 651. ad curationem morborum maxime utilis. I. 289. XV. 421. in qua re consistat. I. 290. unde petenda. I. 293. medico ejus studium maxime necessarium. XVIII. B. 1. 3. ad curam morborum necessitas. XVIII. B. 4. utilitas in eo etiam consistit, quod medico non vitio datur, si aegrotus moriatur. XVIII. B. 6. ad praenotionem doctrina de usu partium maxime est necessaria. IV. 364.

PRÆPUTIUM. IV. 159. definitio. XIV. 706. pelliculosa excrescentia est, intus cava. IV. 636. praeputii et muliebris pudendi analogia. IV. 636. praeputium uniri nequit. X. 162. praeputii solito brevioris cura. X. 1000. putrescentia ex parte corrupti cura. X. 1001. ulcera inveterata cicatrice inducit anethum ustum. XI. 832. ulcerum cura. X. 381. restauratio solito brevioris ex vitio congenito. X. 1002.

PRÆRUBRI saepe in melancholicam temperaturam incidunt. XVI. 18.

PRÆSAGIA ex pulsu. IX. 421. praesagiendi ratio a morbis ipsis sumenda. XVI. 103. praesagientia signa duplicis generis sunt. XVI. 223. praesagium de aegrotantibus. XIV. 543. in febricitantibus. XIV. 519.

PRÆSEPIOLA quid. III. 872. XIX. 369.

Praeservatrix communitas. XIV. 682.

ad **PRÆSTIGIA**. XIV. 561.

PRANDERE qui consueti non pransi fuerint quomodo afficiantur et curentur. X. 544. XV. 868. qui non consueverunt, si prandeant, male afficiuntur. XV. 552. XVI. 314. quomodo

hi curentur. XV. 556sq.

PRANDIUM in valida lassitudine vel immodica siccitate quomodo sit comparatum. VI. 231. consuetum, si intermittatur, quales noxas afferat. XV. 559.

PRASINI equorum sectatores studiosi stercora odorantur, ut intelligant, quomodo alimenta concoxerint. X. 478.

PRASIONIS compositio. XIII. 854.

PRASIUM, ejus vires et usus. XII. 107.

PRASORIDES empetrum vocatur. XI. 875.

PRAVITATIS notae physiognomicae ex angulis oculi. IV. 796.

PRAXAGORAS Cons ex rationalis sectae principibus. XIV. 683. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. affectus articularum esse palpitationem, tremorem et convulsionem putat. VIII. 723. humores in arteriis contineri negat. VIII. 941. spiritum in arteriis crassum et abunde vaporosum esse dicit. IV. 707. arterias nervos fieri statuit. V. 188. sed a *Galeno* reprehenditur. V. 189—200. omnem arteriarum motum pulsus vocat. VIII. 498. arterias ex se ipsis pulsare putat. V. 561. arterias vi propria pulsare putat. VIII. 702. calorem non insitum sed adscititium vocat. VII. 614. cerebrum putabat medullae spinalis propaginem. III. 671. (erravit. III. 672.) cor nervorum principium accipiebat. V. 187. dolichorum non meminit. VI. 545. inter acutarum febrium differentias quales recenseat. XVII. A. 889sq.

Praxagoras qualem humorem vitreum vocet. XVI. 11. humorem vitreum epialon vocare videtur. VII. 347. humorem vitreum pituitam admodum frigidam vocat. VII. 634. de inediae usu abunde scripsit. XI. 177. de lienteria. XVIII. A. 7. de naturalibus scripsit. XVII. B. 838. putabat palpitationem esse cutis articularum et musculorum affectum. VII. 594. 598. reprehenditur a *Galeno*. VII. 605. pituitam dulcem succum vocat. VII. 124. pituitam admodum frigidam humorem vitreum vocat. VII. 138. (*Nicarchi* fil.) non recte de pulsu, palpitatione etc. sentire videtur. VII. 584. *Herophilus* ejus discipulus eum redarguit. VII. 585. pulsus arteriis tribuit, et palpitationem, tre-

morem et convulsionem. VII. 598. passim de remedium usu scripsit. XI. 795. respirationem vocat animae corroboracionem. IV. 471. semen a toto corpore secerni vult. XIX. 449. *Nicandri* filius tres libros scripsit de signis assidentibus. XVII. B. 400. succos undecim accipit. II. 141. crudos succos citra lassitudinem curat, et propterea vomitum commendat. VI. 279. salsum succum ex iis, quae supra modum calefiunt, generari tradit. VI. 730. quem succum vitreum vocet. VI. 255. 509. de supervenientibus scripsit. XVIII. A. 56. uteri cornua sinus vocat. II. 890. oscula venarum uteri acetabula vocat. II. 906. venaesectione utitur. XI. 163. *Praxagorae* sectatores de humoribus copiose scripserunt. V. 104.

PRAXITELIS, *Phidiae* et naturae differentia in condendis rebus. II. 82.

PREMIGENES mitylenaeus, nisi lavabatur, in febrem incidebat. VI. 365. *Galeni* in causam hujus rei inquisitio. VI. 366.

PRIAPISMUS. VII. 728. definitio et causa. VII. 266sq. VIII. 439. XIII. 318. colis est symptoma. VIII. 441. priapismus unde dicatur. VIII. 439. 968. ex inflationum genere est. X. 968. unde fiat. X. 968. quibusnam imprimis accidat. X. 970. causae proximae. VIII. 448sq. XIII. 318. corripuntur, qui a concubitu abstinent. VIII. 450. cura. X. 969. XIII. 318. curati casus. X. 970.

PRIMARIAE partes quatenam dicantur. V. 673.

Primigenia corpora quae *Plato* vocet. IV. 773. primigenias partes *Plato* similes vocat. XV. 8.

PRIMIONIS, ex collectaneis — medicamentum obducendis cicatricibus. XIII. 695.

PRIMIPARARUM lac ab alimento mutationem, octavo mense complementum adipiscitur. XVII. A. 454.

PRINCEPS animae facultas quae. XIX. 378. principes partes quatenam in corpore dicantur. III. 435. principia corporis quae. I. 319.

PRINCIPIUM, definitio. XV. 361. principii et causae differentiae. XIX. 244. principium et elementum quomodo a se invicem differant. XV. 30. principii et elementi differentia. XIX. 245. principium omnium unum et finis omnium unus et idem finis et

principium. XV. 270. circa principia et fines omnia imbecilliora sunt. VII. 443. principia tria quae. XV. 362. principium magnum cor est. XV. 362. principium tribus modis dicitur. XIX. 234. causale quodnam. XIX. 234. constituendi quodnam. XIX. 234. demonstrationis quodnam. XIX. 234. inflammationis quando statuendum. VII. 444. XVI. 70. morbi, defin. VII. 441. XV. 603. XVII. B. 391. Galeni definitio. XVI. 257. principiorum in temperies causa syncope. X. 850. principium philosophiae. XIX. 234sq.

PROAVIS nonnunquam infantes similes. XIV. 253.

PROBABLE apud Hippocratem per characterem π significatur. XVII. A. 601. 611.

Πρόβατα quid significet. XVIII. A. 356.

PROBUS evadere qui vult, quid huic peragendum. V. 5. quomodo potens ac locuples fiat. V. 13.

PROCELLAE quales venti dicantur. XVII. A. 90.

PROCESSUS ancyroides s. coracoideus. II. 275. 766. usus. IV. 132. coracoideus scapulae etiam anchoraeformis (ἀγκυροειδής) vocatur. XVIII. A. 306. coracoidei scapulae usus. IV. 132. dentiformis, s. odontoideus s. pyrenoides epistrophei. II. 756. durae matris. III. 662. durae matris usus. III. 711. ensiformis sterni prope os ventriculi est. III. 416. ensiformis sterni utilitas. III. 598. spinosorum apta figura. IV. 63. cur magnitudo eorum inaequalis. IV. 64. 66. spinalium vertebrarum usus. IV. 61. ligamentorum inter eos usus. IV. 61. vertebrarum cur in aliis sint praelongi ac duplices, in aliis simplices ac breves. IV. 73. vertebrarum diversitas. IV. 75sq. spinosus cur atlanti dene-gatus. IV. 83. cur in dorsi decima vertebra sectus. IV. 83. styliformes, facti ad faucium divisionem. XIV. 721. styloideus et graphoides vel belonoides vocatur. III. 592. styloides ulnae. II. 769. styloidei cubiti motus. III. 166. styloideus ossis temporum. II. 745. vocatur et belonoides et graphoides. ibid. transversus vertebrarum, eorum usus. IV. 67. foramina in iis vasorum gratia constituta. IV. 117. transversus cur crassi in vertebra thoracis, tenues in lumbis, crassi et bifidi in

collo. IV. 68. vermiformis cerebri usus. III. 677. vertebrarum. II. 758sq. vertebrarum obliqui. XVIII. A. 532.

PROCIDENTIA oculi, definitio. XIX. 435. contra eam cataplasma ex gal-lis. XII. 24.

PROCLUS. X. 52. methodicus erat. XIV. 684.

PRODICUS febrientes quomodo tractaverit. XVII. B. 98. librum de natura scripsit. I. 487. in opere de hominis natura quid phlegma vocet. II. 130. id, quod ab omnibus phlegma vocatur, mucum appellat. XV. 325. in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. similia similibus adhibere videtur. XVII. B. 100.

PRODROMI venti. XVI. 410.

PRODUCTIO, ortus est ad essentiam. XV. 225.

Προσηκρήνυσθαι quid ab Hippocrate dicatur. IX. 920.

Προενδημεῖν quid significet. V. 417.

PROETI filiae furore percitae a Melampode veratro albo purgatae sunt. V. 132.

PROFLUVIA sanat oxylapathum. XII. 56. hepatica, eorum et dysenteriae differentiae. VIII. 383.

Profluvium muliebre unde accidat. VIII. 436. muliebre immoderatum hydropis causa. VIII. 354. ad muliebre profluvium remedia parabilia. XIV. 484. ad profluvium muliebre andrachne portulaca. XI. 831. balanstium. XI. 847. stercus caprinum cum thure appositum. XII. 299. clematis cum vino pota. XII. 31. ad rubrum hippuris. XI. 889. rubrum sistit holo- et oxyschoenus cum vino. XII. 137. sistit hypocisthis. XII. 27. idaeae radix. XI. 888. lentes. VI. 526. lactis leporini coagulum. XII. 274. accommodantur assulae derasae ligni Loti. XII. 65. sanat Lycium et Lysimachios. XII. 64. sistit polygonum. XII. 105. Pyrites. XII. 200. quercus glandium membrana interior. XI. 866. Sideritis. XII. 121. radix spinnae aegyptiae. XI. 819.

Profluvia sanguinis sistunt gallae. XII. 25. profluvia ventris aut alia immodica cohibet Nymphaeae radix aut semen. XII. 86.

PROGNOSIS, verbi hujus derivatio et significatio. XVIII. B. 10. (confer. Praenotio.) maxime necessaria est ad morbos curandos. I. 289. qua-

nam in re consistat. I. 290. unde petenda. I. 293. quomodo exhiberi possit. XIX. 501. astrologiae in ea dignitas. XIX. 530. morborum vulgarium cognitionis ad eam necessitas. XVIII. B. 305. necesse etiam est scire, quod quovis anno et quavis anni tempore mala malum et bona bonum denunciant. XVIII. B. 306. regionum cognitionis ad eam utilitas. XVIII. B. 313. mortis dies aut hora quomodo cognoscatur. XIX. 512. bonae contingunt, quum optimus medicus fecerit medicinam. XIX. 500.

PROGNOSTICA salubria sunt, quae futuram sanitatem praenunciant. I. 313. insalubria, quae futurum morbum praenunciant. *ibid.* antidotus. XIV. 134. *Hippocratis* theoremata. XVII. A. 203 sq.

Prognosticae artis totius generaliora praecepta. XVIII. B. 298 sq. 303. 306 sq. artis *Galenii* exempla. XVIII. B. 300 sq. prognosticam artem constituere qui velit, quid sit huic agendum. XIX. 497. prognosticum signum, definitio. XIX. 395.

PROJECTIONIS vocabuli explicatio secundum *Galeum*. XVI. 199. projectio, quae apud *Hippocratem* occurrit, a variis varie explicatur. XVI. 196.

PROLAPSA quanam *Hippocrates* vocet. XVIII. B. 887.

PROLAPSUS, gallae cataplasmata contra eos. XII. 24. ani. XV. 329. prolapsus ani curat *Lentiscus*. XII. 136. prolapsus vaginae sanat *Lentiscus*. XII. 136.

PRÖMANUS. III. 50. cur sit digittus magnus vocatus. III. 79.

PRONAM manum reddentes musculi. II. 261 sq. XVIII. B. 988.

PRONATIO manus quomodo fiat. III. 103. IV. 427. pronationem quinam musculi efficiant. IV. 395.

Pronatores musculi. II. 261.

Προνοῖσθαι quid significet. XVIII. B. 8. *Homerus* verbum hoc invenit. *ibid.*

Πρόνοια apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. B. 8. verbum ab *Homero* inventum. *ibid.*

PRONUS, si quis jacet, et ad pedes delabatur, malum. XVII. A. 894. pronom in ventrem cubare quid significet. XVIII. B. 64. pronom jacere quando corpus dicatur. XVIII. B. 336.

Προφασίς quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 52.

PROPHYLACTICA quid. I. 296. V. 863. quomodo instituenda. I. 298. ejus finis. VI. 437. qua in re consistat. XIX. 504 sq.

PROPOLIS, ejus vires et usus. XII. 108. ad nervorum vulnera. X. 393. pinguis vaporosus spiritus crassitiem, humoresque superfluos elicit. XIII. 592. ei succedanea remedia. XIX. 740. propoleos essentia attrahit. XI. 760.

de PROPOTISMIS scripsit *Mantias*. XI. 795.

PROPTOSIS, definitio. XIV. 769. XIX. 435.

PRORITATIO vide ERETHISMUS.

PRORRHETICA *Hippocratis* utrum ad genuinos ejus libros sint referenda. XIV. 620.

PROSARTESIS, definitio. XIX. 440.

Προσρηθῶσθαι id quod διηρηθῶσθαι. XVIII. A. 535.

Προσφερεσθαι, significatio. XV. 122.

PROSTATA (confer. *Adstes* glandulosus), ejus ductus excretorii et vasa spermatica vocantur. IV. 190. *Herophilus* iis nomen dedit. IV. 190. liquorem semini similem continet. IV. 182. qui una ejaculatur et ejus usus. IV. 189. similis est semini muliebri. IV. 189.

PROSTRATORIA ars. V. 892.

PROTAE *Pelusiota* malagma ad coxendicum et capitis dolores. XIII. 338. rhetoris historia, cui alvum deiciebant poma et pira austera. VI. 598.

PROTAGORAS abderites oratoriam artem philosophiae junxit. XIX. 229. Eleus Deos ignorat. XIX. 250.

PROTERVUS quinam sit. V. 376.

ad PROTESILAI monumentum mel nascitur, in grumum concrescens. XIV. 22.

PROTEUS collyrium. XII. 787.

PROTIBIALE id. quod antienemium. II. 774.

PROTORRHYTAE resinae h. e. primifluac. XIII. 626.

Προϋμνον. VI. 619.

PROXENI confectio ad tusses inveteratas. XIII. 61.

PRUDENTIAE definitio. XIX. 384. causa num siccitas. IV. 786. prudentiam qualem scientiam *Ariston* vocet. V. 596.

PRUMNUM, quatenam planta in Asia ita vocetur. XII. 33.

PRUNA et flamma ignis sunt genera. XI. 626. ignis quidem est, sed non tenuium partium. XI. 424. facultates et usus. VI. 613. alvum solvunt. VI. 353. quatenam praestantissima. VI. 613. damascena reservantur. XI. 367. damascena secundum Dioscoridem ventrem sistunt, sed male. XII. 32. hispana damascenis praestant. VI. 354.

Prunus, fructuum ejus vires. XII. 32 sq.

PRURIGINIS, quae ossium fracturas concomitatur, causae. XVIII. B. 399.

PRURITUS, definitio. XVII. B. 629. pruritus concitant, quae humores mediocriter rodunt. VII. 551. pravi humoris soboles. XVII. A. 323. quibus morbis sit conjunctus et cur. XVI. 442. quosnam infestet. VII. 197. pruritu cur frequenter laborent senes. XVII. B. 650. ad pruritus remedia parabilia. XIV. 520. 551. pruritus sanat Aphrolitrum. XII. 212. ad pruritus Balanus myrepsica. XI. 845. pruritus ex desquamatione sanat emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. ad pruritus in facie remedia. XII. 827. ad pruritus intensos. XII. 787.

in PRUSA fons medicatus. VI. 424.

PRUSIAS vel Cianus rationali sectae addictus. XIV. 683.

PRYTANIS, ejus catapotium album ad tussim. XIII. 73. compositio auricularis. XII. 627.

PSALIDORIDES corpus. II. 725. *Ψαλιδωγὰς* quid significet. XVI. 760.

Ψέφατ (tenebrae) apud Pindarum occurrunt. XVI. 763.

PSEUDORUNUM, ejus facultates. XI. 852.

PSEUDOCASSIAE a vera differentiae. XIV. 258.

PSEUDOCINNAMOMUM quid. XII. 26. gustu et odore cinnamomo est inferius. XIV. 257.

PSEUDODICTAMNUM, ejus facultates. XI. 863. et vires. XII. 158.

PSILOTHRA. XIV. 394. medicamenta qualia. XII. 450. — a Critone conscripta. XII. 453. aliad, quod e vestigio laeve reddit corpus. — Psilothrum Heraclidis Tarentini, quod e vestigio pilos tollit. — Paridis Sal-

tatoris psilothrum, statim pilos auferens. XII. 454. (bryonia) ejus facultates et usus. XI. 826. ad psilothrum haustum remedia. XIV. 142.

PSITACES Heronis. XII. 745.

PSITTACIUM Scribonii Largi. XII. 764.

PSOAS musculus. XVIII. B. 1001. ejus actio. XVIII. B. 1002. in psorae doloribus ubinam instituenda venae sectio. XV. 131.

PSORA, definitio. XIV. 758. cutis solius melancholicus affectus est. VII. 727. psora ex succis malis melancholicis fit. VI. 814.

Psorae cura. XII. 46. psoras adjuvant alcyonia duo prima. XII. 371. ad psoram astaphis agrestis. XI. 842. Balanus myrepsica. XI. 845. batrachium. XI. 849. bryoniae radix. XI. 827. cantharides cum aliis remediis. XII. 363. stercus caprinum ustum. XII. 298. cardamomum cum aceto. XII. 12. ad psoras foris utique utitur radice Chamaeleontis nigri. XII. 154. psoras extergunt ciceres. XI. 877. ad psoras compositio pinguis. XIII. 310. emplastrum Pambition. XIII. 447. helleborus albus et niger. XI. 874. decoctum lupini. XI. 885. curat eas citra exulcerationem malagma ex Areo. XIII. 347. ad depascentes pastillus. XIII. 829. testa Sepiarum usta. XII. 347. sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. terebinthina. XII. 113. Tithymalli. XII. 142. urina humana. XII. 285.

PSORIASIS, definitio. XIX. 449.

PSORICUM, parandi ratio, vires. XII. 244. attrahit. XI. 760. subtile citra calorem manifestum. XIII. 568.

PSOROPHTHALMIAE cura. XII. 717. ad psorophthalmiam a sole et pulvere abortum remedia. XIV. 348.

PSYCHE herba pro onocordio. XIX. 738.

PSYCHROPHOBII qui dicantur. X. 627.

PSYCHOTROPHON vide BRONICA.

PSYDRACIA, definitio. XIV. 773. parva sunt tubercula in capite vesicis similia. XIV. 396. remedia ad ea. XIV. 396. ad psydracia remedia. XII. 496. compositio pinguis. XII. 485. emplastrum ex cote. XIII. 874. pastilli gilvi Hieracis. XIII. 829.

PSYLLI, qualis gens. XIV. 193.

PSYLLIUM indurans, et propterea frigidum et humidum est. XI. 740.

igni admotum, vim suam amittit. I. 674. condensat. XI. 751. ad erysipelas. X. 951. ei substitui potest lens palustris. XIX. 747. seminis vires. XII. 158. psylli semen pro cicuta. XIX. 733. succus refrigerat. XIII. 155.

PTARMICE, ejus vires et usus. XII. 108.

PTELEA vide **ULMUS**.

PTERYGIUM, definitio. VII. 732. XIX. 439. qualis oculi sit morbus. XIV. 410. pupillam tenebrat. VII. 101. visum turbat. VI. 862.

Pterygii cura. X. 1018. XII. 802. ad pterygia remedia parabilia. XIV. 350. 410. aridum *Galli*. XIII. 838. collyrium *Paccianum* s. croceum. XII. 714. alia remedia. XII. 717. florida *Magni*. XIII. 856. pulvis glycyrrhizae secundum *Dioscoridem*. XI. 858. *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. alius. XIII. 837. *Tithymalli*. XII. 142. *Πτερυγίδεις* quinam vocentur. I. 623. XVII. A. 62. 727.

PTERYS filix vide **FILIX femina**.

PTILOSIS, definitio. XIV. 771. XIX. 439. in ptilosi aliquid deest. X. 1004. cura. X. 1017.

PTISANA, parandi modus. VI. 817. 821. ad eam optima aqua sumenda est. VI. 817. ex hordeo a multis male paratur. VI. 502. pessima prae-paratio. VI. 503. probe paratae utilitates. VI. 503. quale hordeum ad eam necessarium. VI. 820. ex optimo hordeo confici debet, et optime coqui. XV. 481. optima quomodo cognoscatur. XV. 482. quomodo, an bona sit, probetur. VI. 784. ex hordeo, ejus facultates. VI. 501. optimae facultates et qualitates. VI. 822. XV. 483. et usus. VI. 824sq. ptisanæ laudes. XV. 458. ptisana optimi succi cibus. VI. 789. ex genere euchymorum est. XI. 495. non diligenter cocta flatulenta est. XI. 374. plurimum cocta, flatus expers efficitur. XV. 464. ejus viscositas lenis, continua, jucunda, lubrica et modice laxa est. XV. 205.

Ptisana sub quibusnam conditionibus mordicationem producat. XI. 493. nec exiguos cutis meatus obturandi, nec adstringendi vim habet. X. 547. ptisanæ inest et lubricum et detergens. XV. 459. ptisanæ lentor hu-

mectans est. XV. 460. ptisana quo respectu dicatur infirmissima. XV. 484. ptisanæ indicationes. XV. 467. distinctiones, quae in ejus usu observandae sunt. VI. 827. largiori copia danda, si crisis instat. XV. 476. ptisana tota quinam uti debeant. XV. 466. totam quibus *Hippocrates* porrigat. XV. 724. ab initio parva copia danda est. XV. 470. bis danda iis, qui bis die cibum sumere consueverunt, semel primo die, qui semel die cibantur. XV. 468. ptisanæ utilitas et vires. XV. 452. nocet, si primæ viæ impuræ sunt. XV. 486. recte praefertur triticeis eduliis in acutis. XV. 455. ante, vel post mulsam in usum vocata, quid efficiat. XV. 674. cur mulsæ tardius descendat. XV. 675. statim per morbi initia danda. XV. 544. danda iis, qui probe expurgantur. XV. 474. in hepatis phlegmone adhibenda. X. 908. usus in marcore. VII. 702. in ossium fracturis. XVIII. B. 406. optimum nutrimentum picrocholis. X. 547. cur in pleuriticis optima adhibenda sit. XV. 482. pleuriticis tum cibus est tum medicamentum. XV. 507. in pleuritide nocet, priusquam dolor aut venaesectione aut alvi vacatione solutus est. XV. 489. incaute adhibitæ noxæ in pleuritide. XV. 490. post purgans remedium cur sumenda. XI. 354. statim post medicamenta purgantia sumenda. XV. 540. 542. sitim arceat, facile descendit, non adstringit, non vellecat, neque in ventre tumescit. XV. 205.

Ptisanæ cremor ad concoctionem facilis. XV. 513. cremor non copiose alit. XVII. B. 486. cremor eluit sucros mordaces. XVII. B. 329. cremoris usum *Hippocrates* jubet, ubi morbus maturuerit. XV. 621. cremoris facultates. XV. 462. cremore quando sit utendum. XV. 512. cremor quando solus sit in morbis acutis propinandus. XVII. B. 369. cremore quinam utantur. XV. 467. cremorem quibusnam *Hippocrates* porrigat. XV. 724. cremor quando in angina dandus. XV. 787. cremorem cur a febris initio *Hippocrates* exhibeat. XV. 809. cremoris usus in capitis affectionibus in febribus. XV. 805. cremor ad crudos humores. X. 827. cremor ad humorem mordentem in intestinis contentum. X. 871. cremor ad humores

putrescentes vacuandos. X. 756. cremor utilissimus pro alimento pituitae vitio laborantibus. XV. 762. cremor ex aqua decoctus vomitum cit. XVIII. A. 484.

Ptisanae succus aestate citius accescit quam hieme. XI. 666.

Ptisana ex alica. VI. 496. ex fabis gladiatores utuntur. VI. 529. triticea quibusdam alica vocatur. VI. 496.

PTOLEMAEUS, rex Aegypti, librorum cupidissimus. XVII. A. 606. *Ptolemaei* remedium. XIII. 849. aridum cicatricem ducens. XIII. 849. compositio ad nomas. XIII. 853. remedium ad scabros et corrosos angulos, intensos pruritus, defluvia palpebrarum, visum hebetem. XII. 789. sternutatoria ad capitis dolorem veterem. XII. 584.

PTYAS species aspidis. XIV. 235.

PTYELON vide *Saliva*.

PUBERTAS, mutationes corporis illi junctae. XVII. B. 212. tempus, quo ea contingat. XVII. B. 637. est a quarto ad vigesimum quintum annum. XVII. B. 792. morbi circa eam praecipue obvi. V. 695. XVII. B. 637. multi morbi per eam curantur. XVII. B. 289. pubertas epilepsiae (nonnunquam) medetur. XVII. B. 790 sq.

PUBES, definitio, aqualiculus quoque vocatur. XIV. 705. puerorum farina fabacea illita glabra s. impubis manet. XII. 50.

Pubis ossa. II. 772. ad pubem dolor contraindicat purgationem. XVI. 654.

Pubescere aliqui incipiunt anno quarto decimo expleto, alii serius. VI. 387.

PUBLII aridum ad nomas. XIII. 842. 852. emplastrum epuloticum ex vino. XIII. 533. ut *Publius* colica. XIII. 281.

PUDENDA (confer. *Genitalia*). IV. 145. pudendum muliebre quatenus pars dicatur. II. 890. muliebrum partes. XIV. 706. pudendi muliebris et praeputii analogia. IV. 636. pudendi virilis et uteri colli analogia. IV. 635. musculi. XVIII. B. 998. venae. II. 813. IV. 326. livor ut crisis in causo notho. XV. 759.

Pudenda vehementer retracta quid significant. XVIII. B. 128. ad pudendorum affectus. X. 903. pu-

dendorum affectibus auxiliatur vomitus revellendo agens. X. 903. pudendorum exulcerationis cognitio ex manifesto circa ea dolore contingit. XIII. 315. — generalis iis medendi methodus. XIII. 315. ad pudendi dolores remedium. XIII. 316. ad pudendi fissuras et rimas remedia. XIII. 317. ad pudendi inflammationes. XIII. 317. ad pudendum intumescens. XIII. 316. ad pudendi phlegmonen aloë aqua subacta. XI. 822. ad pudendorum phlegmonen ab initio medicamentum optimum. X. 702. in pudendi phlegmone venaesectione ubinam instituenda. X. 904. pudendorum putredines aestate potissimum fiunt. XVI. 27. pudenda cur levi ex causa putrescant. X. 325. ad pudendi tubercula pyri semen et fel hircinum. XIII. 317. pudendi ulcera praesertim oriuntur austero flante. XVI. 413. ad pudendi ulcera aloë. XI. 822. ad ulcera humida anethum ustum. XI. 832. ulceribus conducit cucurbita sicca et usta. XI. 806. ulcera sanat Diphryges. XII. 215. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 383. ad ulcera optimum remedium pompholyx. XII. 235. serum lactis. XII. 268. in pudendis cur pili longi crescant. III. 907, 910. pudendis puerorum quidam sanguinem vesperilionis illinunt, ut impubera maneant. XII. 259. et lac caninum. XII. 269.

PUDOR humorum reciprocationem efficit. XV. 275. pudore calor insitus augetur. VI. 138.

PUELLAE saepe patri sunt simillimae. IV. 629 sq. cur vesicae calculo vix laborent. XIX. 652.

PUELLI non multo post conceptionem nati infantuli dicuntur. XVII. A. 630. historia ex intempestivo antidoti usu extincti. XIV. 286.

PUER quoniam tempore foetus vocetur ab *Hippocrate*. IV. 543. XVII. A. 345. veri respondet. XVI. 26. 102. cur haud raro sit matri simillimus. IV. 630, quo respectu adulto calidior. XVII. B. 42. urinas crassissimas reddit. XVII. B. 43. omnium est ferarum intractabilis maxime. XV. 240. qui decimum quartum annum nondum attigit et febre synochali corripitur, ei vena secanda non est. X. 778. venaesectionem non fert. XV. 764. senex a puero longe magis raritate quam celeritate pulsus distat. IX. 124.

agricolae filius, circiter 15 annorum, qui fistulam per menses sex in parotide ex febris judicatione suppurata habebat, sanatus est emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. pro puero epileptico *Galeni* consilium. XI. 357.

Pueri primo dierum decursu calidissimi sunt, postremo frigidissimi. XV. 154. quomodi sint educandi secundum *Platonem*. V. 466. veri respondent. XVI. 345. cur pluribus alimentis indigeant. XVII. B. 417. alimentum sumunt, ut incrementum capiant. XV. 396. num calidiores sint, quam qui aetate florent. I. 583. caloris eorum conditio. VII. 258. caloris innati plurimum habent. XV. 154. non absolute calidi sunt. XVI. 101. ob innatum calorem augentur. XV. 155. caloris nativi conditio. XVII. B. 408. recens nati plurimum calidi innati habere dicuntur. XVII. B. 410. eorum corpus terreae substantiae minimum in se continet. XVII. B. 409. functionum omnium in iis vigor. I. 584. quo anni tempore optime se habeant. V. 696. optime se habent vere et extrema aestate. XVII. B. 308. vere optime degunt. XVII. B. 613. quo anno pubescere incipiant. XVII. B. 637. a secundo septenario ad expletum tertium vivendi ratio. VI. 61. optimis moribus sunt imbuendi. XVI. 323. eorum impetus a ratione non molestantur. V. 459. plures et vehementiores animi affectus habent quam adulti. V. 459.

Pueri tantum inter se animarum substantiis differunt, quantum actionibus et affectibus. IV. 769. carne molli praediti. XIII. 662. cur in iis cerebrum etiam per aures purgetur. XV. 332. cur facile exhauriantur. XV. 777. cur non sint exsiccandi. XVI. 101. alteratricem facultatem valentiores habent, attractricem vero imbecilliores. VII. 258. gulosi oxylapathum crudum manducant. VI. 635. ad discutiendos corporis humores natura sunt propensi. X. 625. facile coacervant crudum humorem. XVI. 54. difficile ferunt inedia. XVII. B. 401. iracundia pleni sunt, rationis minime compotes. V. 500. peccantes pudefiant, gaudentque honestis. V. 460. cur pilos raros habeant. XIX. 369. pulsum *Archigenes* parvum, *He-*

rophilus magnum vocat. IX. 452. pulsus cur celerrimus. IX. 118. quoad magnitudinem medius. IX. 119. cur ex pulsu intermittente minus periculi percipiant. IX. 284. cur plus et frequentius quam puberes respirent. IV. 500. ne gustent vinum ad usque annum decimum octavum. IV. 809. cur habeant vocem acutam. XVI. 608. inclinant ad voluptates aversanturque labores. V. 459. ad annum decimum quantum vena secanda non est. XI. 290. XIX. 520. sine molestia venae sectionem non ferunt. XI. 46. a primo septenario ad secundum temperamentum, et quodnam postulet victus genus. VI. 59. temporis spatium, intra quod morbi diuturni judicantur. XVII. B. 639. cur balbutiant. XVIII. A. 51.

Pueri cur calculo obnoxii. XV. 156. XIX. 651 sq. calculorum ortus in iis causae. XVI. 365. calculi ob corporis calorem generantur. XV. 153. calculi in vesica ob urinae crassitudinem laborant. XVII. B. 43.

Pueri cur convulsionibus facillime corripiantur. XVII. A. 118. 157. XVIII. B. 292. 293. quomodo curandi, ne a convulsionibus tententur, et magis adolescant et coloratiore evadant. XV. 209. cur a vehementiori extensione minus oblaedantur. XVIII. B. 867. natu minores febribus quotidianis obnoxii. XI. 23. nasus resimus non utique humidi temperamenti signum. I. 636. cur frequenter singultiant. XIII. 154. urina cur multam habeat hypostasim. IX. 601. urina qualis esse debeat. XIX. 595. quatenus urina in iis pessima. IX. 606. cur tenesmo saepius corripiantur. XVII. A. 705. ante Veneris usum podagra non laborant. XVIII. A. 44. a septimo anno ad decimum quintum vesicae phlegmonae maxime obnoxii. XVIII. B. 227. casus, qui stylo in interiore brachii regione supra medias ipsius partes punctus, inde mortuus est. XII. 605. historia, qui stylo in pupillam fuerat compunctus. VII. 100. historia et sanatio, ejus thorax a normali structura haud parum aberat. VI. 338.

Puerorum aetas humida et calida. XV. 186. XVI. 101. animae conditio varia. V. 37. calor halituosus est, copiosus et tangenti blandior. XI. 594. aequalis autem in florentibus.

I. 597. capilli quomodo se habeant. I. 619. corpora cur facile diffidentur et resolvantur. XVIII. A. 239. corpus etsi humidius, non tamen siccandum est. XV. 187. institutio stirpium culturae similis. V. 40. pulsus qualis. VIII. 464. XIX. 635. pulsus parvus. VIII. 869. quidam parvum esse statuerunt. IX. 121. urinae aquae perniciosa sunt. XVI. 74. urina cur sit crassissima. XVII. B. 47. urina aquosa deterrima. XVIII. B. 158. qualis urina sit naturalis. XVIII. B. 159. substantia omnium facillime discutitur et cur. X. 657. substantia humida est. XVII. B. 410. cur vacuantis praesidio minus egeant. X. 658. morbi. V. 695. ab anno quinto ad decimum tertium familiar. morbi. XVII. B. 631sq. nuper genitis quales morbi sint familiares. XVII. A. 31. morbi quo temporis spatio ut plurimum judicentur. V. 695. affectus plurimi diebus quadraginta judicantur, quidam septem mensibus, aliqui septem annis, nonnulli ad pubertatem perveniunt. IX. 884. plurimi affectus judicantur aut intra quadagesimum diem aut septimum mensem aut septimum annum. XV. 101. ad puerorum alopeciam remedium *Herae*. XII. 400. ad puerorum crustas in faucibus remedia parabilia. XIV. 439. eclampsiae cum pubertate in quibusdam mutationes habent. XVII. A. 824. ad puerorum mangones ptisana. XV. 459. puerorum pubes farina fabacea illita, plurimo tempore glabra, sen impubis permanet. XII. 50. puerorum pudendis alii vesperitionum sanguinem ilnunt, credentes, ita diutissime eas partes a pube posse servari immunes. XII. 259. et lac caninum. XII. 269.

Pueros omnes infantes dici *Zeuxis* et *Herophilus* perhibent. XVII. A. 826. servare impuberes diutissime valet *Hyacinthi* radix cum vino illita. XII. 147.

Pueris concoctio et nutritio optime procedit. VII. 256sq. et cur. VII. 257. identientibus utile cerebrum leporis attritum et esum. XII. 334. post mictum concretio. XVII. B. 41. in pueris capitis cutis quomodo sit comparata. XVII. B. 4. pueris victus humidus conducit. X. 591. XVII. B. 425sq. cur facile succus crudus accumuletur. XV. 239. pueris, si spi-

na gibba fiat, his corpus ad spinam non augetur. XVIII. A. 500. voracibus pavores per somnum cur oriuntur. XVII. B. 628.

Puerilis affectio cur a veteribus sit dicta epilepsia. XVII. B. 289.

PUERITIA ob humiditatem somnolenta est. VIII. 162. veri similis. XVI. 424.

PUERPERA febricitans et dolens, quomodo curanda. XVII. A. 474. puerperarum urinae quales. XVII. A. 749. puerperarum a partu purgatio cur lochia sit vocata. XVII. A. 749.

PUERULI recens nati corporis totius conditio. XVII. B. 629. ut plurimum humores crudos habent. XVIII. B. 280. recens natis consueti morbi. XVII. B. 627. omne genus nervosum infirmum est. XVIII. B. 293. recens natis familiares morbi. V. 694.

PUGILES. VI. 487.

PULCHRITUDO, definitio. XIX. 383. 384. vera quae. III. 24. corporis qua in re consistat. V. 449. comitatur bonum habitum. V. 831. formae parvi aestimanda. I. 15sq. partis vera referenda est ad usus successum. III. 899. pulchritudinis comites. XIX. 383.

PULEGIUM opsonium, non alimentum est. VI. 630. facultates et usus. XI. 857. calidum est. I. 682. calculos destruit. XIX. 694. pulegii coma in hysteria. XVI. 181. pulegium ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. menses provocat. XI. 304. 775. pulegio succedens remedium. XIX. 727. pulegium pro dictamno. XIX. 728.

PULCIS cruris artificiosa structura. IV. 362. ad pulices fugandos remedia. XIV. 537.

PULMENTARIUM fabaceum substantia flatulentum est. XV. 465.

PULMONES, brevis descriptio. XIX. 359. in pectore siti, respirationi praesunt. V. 713. structura. III. 517. structura secundum *Platonem*. V. 713. caro minus humida quam adeps. I. 570. caro laxissima et levissima est et ex spuma concrevit. XV. 381. caro rara est. XI. 91. XVI. 157. corpus leve est, rarum et velu. ex spuma sanguinea conditum. III. 450. parenchymatis ab illa splenis differentia. III. 319. substantia proxima adipi ratione humiditatis est. I. 600.

*Pulmo lobos habet in sinistra duos, in dextra tres. III. 421. in utroque latere lobi duo sunt, quintus vero in dextro latere, qui venae cavae sub sterniculo est. III. 518. lobis suis cor amplectatur. III. 433. loborum utilitas. III. 550. quintus lobus quemnam usum praestet venae cavae. III. 420. cur acceperint asperam arteriam. III. 518. ambit membrana tenuis, quae nervos accipit. III. 518. nervus vagus distribuit in pulmones ramos. IV. 289. ejus vasorum origines. III. 517. cur vasa habeant reliquis contraria. XV. 383. vasa nutrientia cum trachea ad eum adeunt. III. 536. vena cur maxima. IV. 341. motu peculiari destituti, thorace solummodo moventur. III. 448. contrarium corpori alimentum trahit. XV. 381. nutritionis ratio. III. 320. 451. adjumenta tria ad ejus nutritionem. III. 452. XV. 384. quali sanguine nutriatur. III. 450. XV. 381. 382. arteriis nutritur. III. 495. cur magno egeat nutrimento. III. 448. pulmoni cor praeparat alimentum. III. 498. an sensum habeat, dubium. VII. 531. sensus fere expers. VII. 786. VIII. 77. quasi manus quaedam existit, quae sursum crassos humores secum fert. XV. 635. potum in eos ferri *Plato* putat. V. 713. et quodam respectu etiam *Galenus*. V. 718. in pulmones semper quidpiam potus per tracheam deferretur. XI. 502. spiritui destinatus, ut ventriculus cibis. IV. 466. ejus dilatationem et contractionem thorax gubernat. IV. 466. per tracheam aëre impletur. III. 548. aëris in eum tracti mutatio. III. 541. vocis simul et respirationis instrumentum. III. 411. ejus causa ventriculus dexter adest. III. 462. statuunt quidam, in embryonibus spiritum non ex pulmone in cor, sed ex corde in pulmonem ferri. III. 504. cur in iis, qui adhuc utero geruntur, sit ruber, non autem, ut in perfectis animalibus, subalbus. IV. 242.*

Pulmo ex potu colorato etiam coloratur. V. 719. per arteriam asperam et fauces vacuatur. X. 527. ne ex aëre frigido refrigeretur, naturae opificium. III. 889. a pulmone ad renes transitus facilis. VIII. 412. pulmonis agnini, porcini et vitulini usus medicus. XII. 335. concoctu est facilis. VI. 680. cum eo collum per-

ire videtur. III. 610. animalia quae non habent, ventriculo cordis dextro egent. III. 462. plures quam duos nonnulla habent animalia. III. 423. piscibus desunt. V. 659. nullos habent pisces, et propterea muti sunt. III. 411. eorum loco piscibus branchiae datae sunt. III. 443. omnia insunt, quae ad celerem evacuationem pertinent. IV. 340. succos crassos expurgant erva cum melle. VI. 547. humorum in eo consistentium sternutatio remedium. VII. 199. ad pulmonum lentos pituitososque humores quanam remedia faciant. XI. 746. ad humores in pulmone morantes educendos idoneum vinum aquosum. XV. 642. pulmonem abstergit resina terebinthinae. VI. 355. per tracheam et fauces purgandi sunt. XVI. 126. per tussim est purgandus. XI. 93. pulmonem expurgat *Betonica*. XII. 24. e pulmone crassos et viscosos humores educit urtica. XI. 818. e pulmone excreationes juvat adiantum. XI. 812. e pulmonibus humores sputis expectorant amygdalae. VI. 611. e pulmone excreations promovenit amygdalae. XI. 827. eclegma ex nucis pinea. XV. 848. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. thymus. XI. 888. ad pulmonis inveteratos affectus arteriaca bona. XIII. 27. pulmonem refrigerat gurgulio exsectus. VI. 864. siccant fomenta. XV. 526. resiccat spiritus densus. VII. 914. exiccat spiritus densior factus. XV. 486. pulmone nonnunquam gravitatis sensus innascitur. VII. 530. pulmonem compressum habentes abstineant a vomitoriis purgationibus, praesertim ex veratro. XI. 347. pulmones frigore afficiuntur. XVII. A. 43. pulmone lac conducit. VI. 687. incenditur in angina ex fluxione acris. XV. 794. metastaseos anginae in eos effectus. XVII. B. 795. a vinis crassis non laeditur. XV. 634. pulmonem emollit aqua mulsa. XV. 651. 660.

Pulmonum morbus, si crudus maneat, nihilque malignitatis habeat, abscessus expectandus est. XVII. A. 933. morborum coctionis et cruditatis signa. XVII. A. 933. morbi sputis judicantur. IX. 708. sicci morbi cognoscuntur, si nihil expuitur. XV. 472. in pulmonis morbis malum est gravedines et sternutamenta praeces-

sisse. XVIII. B. 180. in pulmonis mor-
lis quando sit, secundum *Hippocra-
tem*, abscessus expectandus. XVII. A.
933sq. 938. in pulmonis morbis vi-
na austera sunt vitanda. XV. 646.
ad pulmonem facientia medicamenta.
XIV. 759. pulmones affectos docet
sanguinis spumantis rejectio. XVII.
B. 797sq. affectionis signa sputa sunt.
XVI. 210. 502. pulsus quando pul-
mo affectus est, qualis. IX. 536. af-
fectui vehemens dolor nunquam su-
pervenit. VIII. 283. affectus quae-
nam symptomata habeant, et quomodo
singuli dijudicentur. VIII. 283sq. af-
fectus interdum tabem inducunt. VII.
327. affectus tabidis causae. XVII.
A. 61. ad pulmonis affectus oxymel
subacidum. XV. 684. alterationes fa-
cile, ob vicinitatem, ad cor accedunt.
IX. 392sq. abscessum color albus
indicat. XVI. 301. abscessus in eo
ortus nonnunquam per renes expur-
gatur. VIII. 412. quomodo hoc fiat.
ibid. quibus computrescit, pulsus ver-
miculans fit. IX. 313. ad defluxiones
in pulmones remedia parabilia. XIV.
440. dolores cur remissiores. VIII.
263. dolores qui sputis, vacuatione,
venaesectione etc. non solvuntur, in
suppurationem abeunt. XVIII. B.
187sq. erysipelatis signa. VIII. 286.
pulmo fluxioni recipiendae promptissi-
mus. XI. 275. cur sit fluxioni ex-
cipiendae promptissimus. XVI. 469sq.
fluxiones in eos quales pulsus effici-
ant. IX. 395. 537. circa pulmonem
ubi consistit copia fluoris ex capite,
confectio ex melle valet. XIII. 46.
imbecillus a balneo laeditur. X. 804.
Pulmonis inflammatio peripneumo-
nia vocatur. XI. 77. inflammatio
est, ubi cum spirandi difficultate, an-
gustia et gravitate febris accedit
acuta. VIII. 286. inflammationis si-
gna. VIII. 120sq. inflammationis cau-
sa calor immodicus. XVI. 51. causa
sanguinis redundantia, post membri
amputationem orta. XVIII. A. 728.
inflammatio febres ardentes gignit.
VIII. 348. quibus inflammatur, suf-
focationibus sunt obnoxii. IX. 164.
inflammationes abscessus circa aures
ac fistulae sanant. XVI. 464. inflam-
mationem haemorrhoides prohibent.
XVI. 453. (et cur. XVI. 460.) in-
flammati humiditatem quodam in
spatia sua effundit et tussim ejicit.
XVIII. B. 183. in pulmonis inflam-

matione concoctio sputa crassa red-
dit. XVI. 74. ad pulmonum inflam-
mationes. XIV. 558. pulmonis affe-
ctus ob intemperiem quomodo cognos-
cendi. VIII. 286. pulmoni intempe-
riem affert aer frigidus inspiratus.
XVII. A. 949. intemperies quales pul-
sus generet. IX. 393sq. intemperiei
calidae signa. IX. 394. intemperiei
frigidae signa. IV. 394. frigidae in-
temperiei respiratio. IX. 396. intem-
peries sicca aut phlegmone qualem
pulsum efficiat. IX. 537. intemperiei
siccae signa. IX. 394sq. intemperiei
humidae signa. IX. 395. siccae et
calidae intemperiei saepe supervenit
febris hectica. X. 699. oedematosae
affectionis pulsus. IX. 537.

Pulmonis phlegmones cura. X. 904.
in phlegmone cur abstinendum ab
stringentibus. X. 798. prolapsus tho-
racem confossum esse monstrat. VIII.
5. in pulmone pus habentes, quo-
modo Cnidici medici curaverint. I.
128. puri ex pulmone auxiliantur
amara. XI. 683. ad pulmonis rheu-
matismum Aesculapius medicamen-
tum. XIII. 986. tubercula saepe in
gibbis. VII. 922. suntque gibbosita-
tis causae. ibid. tuberculorum causa
gibbositas. XVIII. A. 505. tubercu-
lis laborantes a quibusnam cibis ab-
stineant. XVII. B. 132. tuberculorum
casus *Agesis* filiae. XVII. B. 126. tu-
mores, pulsus. IX. 537. in iis ul-
cera frequentissima fiunt, curatu di-
ficilia. VIII. 264. pulmo exulceratur
excrementis e capite defluentibus. VI.
421. pulmonem exulcerat lepus ma-
rinus. XIV. 227. ulcera sine sensu
consistunt. VIII. 290. quaedam hu-
jus rei exempla. ibid. et sq. ulce-
ratio unde dignosci possit. VIII. 2.
exulcerationem significat particula hu-
jus visceris cum tussi rejecta. VIII.
289. suppuratus parvam reddit re-
spirationem. VII. 784. ii solum in-
sanabiles *Galeno* videntur, qui ex
succo vitiosi erosionem ulcera possi-
dent. X. 373. conditio eorum sputo-
rum. X. 373. ulcera cur difficiliorem
habeant curationem. X. 338. 343.
358. 360. ulceribus destinatis reme-
diis mel admiscendum. X. 300. ad
pulmonis ulcera arteriaca *Galli*. XIII.
28. ad pulmonis exulcerationes con-
fectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52.
pulmonis ulcera lac solum sanare di-
citur. VI. 775. vasorum ruptiones

quomodo cognoscantur. VIII. 287. vulnus unde cognoscatur. X. 341. pulmonis lobus saepe in thoracis vulneribus excidit. VII. 36. pulmonum signa quoad temperamentum. I. 350.

Pulmonariis respiratio parva et densa. VII. 853.

Puls quid. XII. 45. ex ciceribus fit. VI. 532. cocta in tetano lumborum utilis. XV. 862. fabarum flatulenta est. VI. 530.

Pulsatio magna phlegmones proprium est symptoma. X. 946. in ulceribus inflammatis quomodo fiat. XVIII. A. 120. pulsationes signa abundantiae sanguinis. XV. 778.

Pulsifica facultas. II. 9.

Pulsus, definitio. IX. 435. definitio, ejusque partes. XIX. 375. 629. cur ita dicatur. XIX. 630. definitio integra quomodo facienda. VIII. 712. nulla definitio prorsus essentialis. VIII. 708. qualis esse debeat. VIII. 713. est motus arteriarum et cordis. VIII. 697. 699. pulsum et palpitationem *Herophilus* distinguit. VIII. 716. definitiones variorum auctorum. VIII. 699 sq. *Aegimius* vocat palpitationem. VIII. 716. quemvis motum arteriarum pulsum vocat. VIII. 498.

Agathinus contractionem vocat. VIII. 751. definitio *Agathini*. VIII. 750. definitio *Apollonii*. VIII. 760. definitio *Apollonii Muris*. VIII. 744. definitio *Apollonii Stratonis* filii tres. VIII. 759. definitio *Archigenis*. VIII. 754. definitio *Aristoxeni*. VIII. 734. definitio *Asclepiadis*. VIII. 714. 757.

definitio discipulorum *Asclepiadis*. VIII. 757. definitio *Athenuei*. VIII. 756. definitio *Bacchii*. VIII. 732. definitio *Chrysermi*. VIII. 741. definitio dogmaticorum. VIII. 721. definitio empiricorum. VIII. 721. definiunt quidam empirici memoriam affectuum tactus ex arteriarum motu. VIII. 776.

definitio *Erasistrati*. VIII. 714. 716. theoria secundum *Erasistrateos*. II. 597. definitio variorum *Erasistratei* discipulorum. VIII. 759 sq. definitio *Galeri*. VIII. 714. definitio *Erythraei*.

Heraclicis. VIII. 743. definitio *Heraclicis Tarentini*. VIII. 720. definitio *Herophili*. VIII. 717. definitio *Herophili Alexandri*, *Philaletis* cognomine. VIII. 725 sq. secundum *Hippocratem* definitio. IV. 804. definitio *Magni*. VIII. 756. definitio *Moschionis*. VIII. 758. secundum *Aegimium*,

Praxagoram et *Herophilum* omnis arteriarum motus pulsus est. VIII. 498. definitio *Zenonis*. VIII. 736.

Pulsus: disquisitiones historicae circa eum. VIII. 497. quid veteribus dictum fuerit. IV. 804. quid vetustiores et recentiores vocaverint. VIII. 75. qualem arteriarum motum vocaverint veteres. XVI. 203. nomen primum *Hippocrates* literis mandavit. VIII. 497. primus omnium *Hippocrates* motum arteriarum omnium pulsum vocavit. XVI. 203. auctorum de nominibus pulsum disceptatio. VIII. 494. non reperitur in animalibus sanguibus. IV. 671. pulsum arteriis tribuit *Praxagoras*. VII. 598. scriptores, qui post *Herophilum* de pulsu scripserunt, prope omnes reprehenduntur. VIII. 643. pulsum veteres vocant dolorem in partibus inflammatis in motibus percipiendum. XV. 778. de ejus ortu *Erasistrati* sententia. IX. 507. qua ratione oriatur. V. 172. generationis causae. IX. 4. 6. 458sq. causae efficientes quot dentur. XIX. 638. origo cor est. V. 164. 239. num a corde solo pendeat an a solis arteriis. V. 561. in arteriis ipsis causam habet. V. 170. arteriarum cur sit. VII. 15. num arteriis propria vi innata accadat, an a corde pendeat, variorum auctorum sententiae. VIII. 703. infra arteriam ligatam intercipitur. IV. 679. essentia. VIII. 707. quomodo a palpitatione differat. XIX. 637. cum respiratione comparatio. V. 163.

Pulsus respirationi respondet. VII. 766. calidis solum inest animalibus. IV. 671. pulsu non eget foetus in principio generationis. IV. 665. pulsus diastolae inspiratio, systolae expiratio respondet. VII. 766. venarum gignit vinum meracum praeter morem potum. XV. 575. eo orbatae partes non detrimentum inde capiunt. V. 149. pulsu privati quid dicantur. VIII. 725. pulsus quatuor partes. VIII. 908.

Pulsus genera sunt decem. XIX. 634. quomodo cognoscantur. VIII. 780. quae in eo dignoscendo sint considerata. VIII. 769. de iis dignoscendis veteres nihil oratione dignum scripserunt. VIII. 929. quomodo manus sit applicanda ut tangeretur. VIII. 803. num distentio atque contractio arteriarum tangi possit. VIII. 806. externa et interna arte-

riae quies quomodo tactu cognoscenda. VIII. 819. ex pulsu quomodo praenoscamus. V. 151. quanam requirantur, ut quispiam ex pulsu praesagire possit. IX. 206. variae commixtiones. VIII. 795. conjugationes. IX. 515. quot sint, qui in diastole arteriae conspiciantur. IX. 490. diastoles quantitas quomodo dignoscenda. IX. 447. dimensionis quantitas exacte non potest dignosci sensu. VIII. 889sq. genus, definitio. XIX. 376. ictus quid. VIII. 457. 917. multorum pulsuum comes est. VIII. 918. ictus violentus in eo qui. VIII. 918. ad vim ictus multum refert durities arteriae tunicae. VIII. 801. intervalum quid. VIII. 457. 510. perturbatio ordinis secundum *Archigenem* quid. VII. 626. qualitates secundum *Archigenem*. VIII. 576. quae recensentur a *Galeno*. ibid. et sq. quantitas triplici dimensione constare videtur. XIX. 634. remissio et cessatio a motu. VIII. 510.

Pulsus rhythmus, definitio. VIII. 909. 910. XIX. 408. rhythmus quid sit, et quomodo generetur. VIII. 511sq. de eo *Herophilus* scripsit. IX. 278. de rhythmo duae sectae extiterunt. IX. 124. rhythmus quomodo cognoscendus. VIII. 901. rhythmus nonnisi in vehementioribus pulsibus cognosci potest. VIII. 907sq. rhythmum speculatio quomodo fiat. IX. 445. rhythmum inaequalitates. VIII. 556sq. rhythmorum mutationum causae. IX. 102. alii arteriae systolen sensilem, alii insensilem dixerunt. IX. 443.

Pulsus usus. V. 179. IX. 5. 210. caloris in quaque parte custodiendi causa adest. V. 161. cordis ut possit conspici, qua opus sit operatione in animali vivo. V. 562. arteriarum modum conservat substantiae igneae. XV. 296. usus innatae caliditatis custodia est. IX. 459. bifariam aboletur. IX. 318. affectionum symptomata. VII. 63. ex aquae potu parum mutatur. VIII. 470. capitis ab initio febrium quid significant. XV. 804. in capite caloris multi sunt symptomata. XV. 805. ejus cura. XV. 806. indicium est, cibum jam nutrire. XVII. B. 485. colon ubi exagitat, theriaca *Andromachi* senioris conduci. XIV. 34. pulsus expertes saepe evadunt aegri ob dolores. XV. 611.

praecordiorum unde fiat. XVIII. B. 88. in praecordiis perturbationis vel delirii indicium. XVIII. B. 87. ex pulsu *Erasistratus* adolescentis amorem erga ancillam patris cognovit. XIV. 631. 633. omnes, qui longe a naturali mediocritate discesserunt, boni non sunt. IX. 293. quinam venae sectionem suadeat. XI. 291. omnes, qui a naturali symmetria multum recedunt, boni non sunt. IX. 546. alterationes in remissionem et vehementiam et solae fiunt frequentes et ab una causa. IX. 265. ab una causa, sed non solae. IX. 266. quinam pessimus. XIX. 640. ut signum criseos futurae qualisnam erit. IX. 763. quinam crisin indicet. IX. 548. ex pulsu praesagia. IX. 421. quot sint instrumenta judicandi de pulsibus. XIX. 638. ut prognosis in morbis. IX. 544sq. quomodo judicationem per abscessum praesagiat. IX. 429. et respirationis differentiae. VII. 773.

Pulsus differentiae pro aetate, sexu, tempestate etc. XIX. 631. mutationis causae. VI. 149. causae quae variant, aliae generationis causae sunt, aliae alterationis. IX. 1. alterationis causae. IX. 2. causae, quae pulsum immutant. IX. 209. differentiae quoad aetates. VIII. 464. IX. 118. 472. XIX. 635. neonatorum qualis. IX. 472. infantum. IX. 18. infantum cur creberrimus. IX. 118. juvenum qualis. XIX. 636. juvenum cur vehementissimus. IX. 119. puerorum qualis. XIX. 635. pueri cur celerissimus. IX. 118. quoad magnitudinem medius et paulo major. IX. 119. puerorum quidam parvos esse dixerunt. IX. 121. pueri *Archigenes* parvum, *Herophilus* magnum vocat. IX. 452. puerorum et senum parvus. VIII. 869. in senibus. V. 175. IX. 472. XIX. 635. senum cur languidissimus. IX. 119. senis cur rarissimus, tardissimus, minimus. IX. 118.

Pulsus alterationes percipiunt ex anni tempore, frigoris et caloris mutatione. V. 175. differentiae pro anni tempestatibus. VIII. 464. differentiae quoad anni tempora eorumque causae. IX. 125. 473. XIX. 632. in aestate. IX. 473. mutationes aestate ineunte. IX. 126. in autumno qualis. IX. 473. autumno medio cur crebritate et celeritate moderati. IX.

126. hiemis. IX. 473. mutationes hieme incipiente. IX. 126. veris. IX. 473. cur vere medio crebrior et celerior. IX. 126. medio vere cur maximi et vehementissimi. IX. 125sq. quidam veris medium et autumnum efficere maximos pulsus, hiemis et aestatis minimos putant. VIII. 865.

Pulsus mutationes ex causa externa quomodo discernendae. IX. 214. mutationes ab externis causis quomodo discernendae. IX. 540. major fit ab immodicis alimentis. V. 152. amoris. XVI. 310. mutationes ex balneis calidis earumque causae. IX. 145. quomodo a calidis, et quomodo a frigidis balneis immutetur. VIII. 468. mutatio ex balneis frigidis earumque causae. IX. 147. nativi caloris incrementum aut decrementum non eundem semper pulsum generat. IX. 8. calorem auctum sequentes. IX. 9. calori copioso proprii. IX. 333. affectio ex cibis sumtis. VIII. 469. 664. in defatigatis. XI. 13. mutatio per excaescentiam. XVII. B. 258. conditio in exercitatione et balneo. V. 152. per exercitia mutationes. VIII. 467. immutatio ab exercitationibus, balneis, potu cibisque etc. VIII. 848. 852. mutatio ex exercitationibus. IX. 143sq. expergiscentium qualis. VIII. 467. expergiscentium. IX. 139. humorum. XIX. 641. conditio in iratis. VII. 192. VIII. 473. IX. 16. 157. 541. laetitiae qualis ejusque causae. VIII. 473. IX. 159. in obesitate et carnis qualis. XIX. 632. sanguinis. XIX. 641. inter somnum. V. 174. VIII. 466. mutationes ex somno earumque causae. IX. 131. XIX. 632. in somno *Archigenes* plenissimos, *Apolonides* maxime vacuos esse statuit. IX. 138. conditio in timentibus. VII. 192. VIII. 473. timoris qualis, ejusque causae. IX. 160. in tristitia. VIII. 473. tristitiae qualis ejusque causae. IX. 160. mutatio ex vini potu. VIII. 469. IX. 16. per vinum mutationes earumque causae. IX. 152.

Pulsus differentiae quoad regiones. VIII. 466. IX. 130. XIX. 635. differentiae quoad sexum. VIII. 463. IX. 472. mulierum, quomodo ab illo virorum differat et cur. IX. 107sq. 472. gravidarum qualis. XIX. 632. pulsus praegnantium qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 636. virorum. IX. 472. mutationes ex tempe-

ramentis adscititiis. IX. 143. quomodo per adscititias habitudines mutantur. VIII. 467. in calidis naturis qualis. VIII. 463. temperamenti calidi qualis, ejusque causae. IX. 115. eorum, qui natura sunt calidiores. IX. 472. mutationes ex adscititiis corporis habitudinibus. IX. 142. qui nativi caloris defectum comitantur. IX. 12. in calido et frigido temperamento qualis. XIX. 631. quales ex intemperie sicca et humida oriuntur. IX. 386sq. in gracilioribus qualis. VIII. 464. qualem habeant graciles corpore, ceterum robusti. VIII. 812. graciliorum corporum quales, eorumque causae. IX. 117. 472. XIX. 632. mutatio per varios morbos. VIII. 472. conditio in agonia. VII. 192. angina laborantium. VIII. 488. anginae ejusque causae. IX. 193. in metastasi anginae in pulmones qualis. XVII. B. 795. apoplecticorum. VIII. 487. in atrophis. IX. 388. attonitorum, ejusque causae. IX. 193. flavae bilis. XIX. 641. in bulimo. IX. 198. in cacochymice affectis. VII. 578sq. in cataphora ejusque causa. IX. 481. catochorum. VIII. 485. catochorum, ejusque causae. IX. 189. alterationes ex inaequali cerebri intemperie pendentes. IX. 407. 538. in comate. XVII. A. 541. comitialium. VIII. 487. convulsorum. VIII. 486. convulsorum, ejusque causae. IX. 190. quos cor intemperatum calore creat. IX. 343. quos cordis frigida intemperies creat. IX. 343. conditio, si cor calidius justo sit, arteriae autem frigidiores. IX. 338. in declinatione bona et lethali qualis. IX. 743sq. in affectionibus diaphragmatis. IX. 400. 537. mutatio per dolorem. VIII. 474. quomodo dolores mutant et cur. IX. 461. mutatio ex dura matre affecta. IX. 412. elephantiasi laborantium. VIII. 491. elephantiorum, ejusque causae. IX. 202. epilepticorum, ejusque causae. IX. 193.

Pulsus quando epistaxin futuram indicet. IX. 549. ex pulsu *Galenus* faucium inflammationem cognovit. XIV. 661. *Erasistratus* solummodo in febribus adesse statuere videtur. VIII. 761. conditio in febribus, in quibus cor calidius est quam vicina ei frigidiora. IX. 361. in febribus quid ad crisin significet. IX. 535. eorum, qui ob maximam crudorum

humorum copiam febricitant. X. 821. conditio in febris accessione et incremento. XIX. 515. qua ratione febris invasionem prodant. IX. 476. signum invadentis febris. XIX. 515. in febris ardentibus. V. 152. in febre continente. VII. 322. X. 607. in febre diaria ex bubone qualis. XI. 14. in febre ephamera qualis. VII. 302sq. IX. 363. 371sq. 533sq. 696. in febre ephamera ex inflammatione inguinum. IX. 700. in febris hectica. VII. 306. IX. 342. 360. 371. 379. 534. in febre hectica cum marcore. VII. 317. in febre hectica ex sumto cibo velox redditur. VII. 320. in febris putridis. VII. 308. februm, quae ex putredine humorum fiunt. IX. 363. 371. 534. februm quartanarum. IX. 653. XI. 20. in tertianis legitimis. IX. 497. 653. in febre tertiana caloris tempore. VII. 414. intermissionis tempore. ibid. — in febre tertiana dum frigus durat. VII. 413. in fluxionibus in pulmones. IX. 395. 537. in hepatis affectionibus. IX. 399. in hepatis phlegmone. IX. 537.

Pulsus hydropicorum. VIII. 490. conditiones in hydropse, ejusque causae. IX. 200. in ascite ejusque causae. IX. 200. hysteriae (suffocationis uterinae) ejusque causae. IX. 197. ictericorum. VIII. 491. IX. 202. mutationes per inflammationes, earumque causae. IX. 162sq. 378. ab inflammatione tendinis manus aut pedis. IX. 415. in languore. IX. 198. lethargicorum. VIII. 482. IX. 183. 481. 539. in marcore torrido et synoposo. VII. 686. marcescentium. VIII. 479. marescentium differentiae, earumque causae. IX. 175sq. melancholiae. XIX. 641. ubi muscoli abdominis et thoracis inflammati sunt. IX. 415. 540. in inflammatione musculorum ulnae et tibiae qualis. IX. 415. in nauseis. IX. 198. in orthopnoea. VIII. 489. orthopnoeae acutae, ejusque causae. IX. 195. paralyticorum. VIII. 487. IX. 192. peripneumonicorum. VIII. 482. peripneumonicorum mutationes, earumque causae. IX. 180. phreniticorum. VIII. 483. pulsus phreniticorum, ejusque causae. IX. 184. in phrenitide obscura qualis. XVI. 579. affectus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo qualis ejusque causae. IX. 188. phthisicorum. VIII. 481. phthi-

sicorum qualis, ejusque causae. IX. 179. pituitae. XIX. 641. in pleuriticis. VIII. 308. 326. 477. IX. 168. ut signum pleuritidis perniciosae qualis. IX. 538. alterationes a pulmonis intemperie pendentes. IX. 393sq. in pulmone morbose affecto. IX. 536. mutatio ut terminus sanguinis missionis. XVI. 12. in scirrhis. VIII. 475. ex scirrho hepatis et lienis. IX. 415. in senio ex morbo. VII. 685. in singultu. IX. 198. stomacho affectorum. VIII. 489. mutationes in stomachi affectibus, earumque causae. IX. 197. suppuratorum. VIII. 479. IX. 172. in testis inflammationibus qualis. IX. 416. 540. conditio in morbis thoracis. IX. 398sq. in thoracis intemperie. IX. 537. ex tumoribus in costis aut pulmone. IX. 537. mutatio ex inflammatione tunicae erythroidis. IX. 540. in tympanitide, ejusque causae. IX. 200. uterinae suffocationis. VIII. 489. in suffocatione uteri. XVI. 339. mutationes in ventriculi affectibus. IX. 401. 538. in ventriculi oris imbecillitate. IX. 538. in oris ventriculi vellicatione. IX. 198. eorum qui veratrum sumserunt. VIII. 491. mutationum causae, qui veratrum sumpserunt. IX. 203sq. in vomitu. IX. 198. qui mortem instantem denotat. IX. 384.

Pulsus universae differentiae viginti septem sunt. IX. 437. tot sunt primae et generales differentiae, quot sunt causarum. IX. 7. differentiarum prima genera male *Archigenes* qualitates vocavit. VIII. 634. differentiae, ubi non solum usus, verum etiam facultas mutatur, et quidem in debiliore et calida facultate. IX. 26. in imbecilli et frigida. IX. 28. ubi simul calor increscit et facultas. IX. 28sq. ubi coierint robor facultatis et caloris defectus. IX. 29. differentiae, qui una in parte aequalis est, et quem *Archigenes* dicrotum vocat. VIII. 537. unius inaequalitatis differentiae. VIII. 526. in qua fit, ut abs quiete motus interpellatur. VIII. 527. quum continuus motus est. VIII. 528. quum nonnunquam recurrit. VIII. 530. differentiae ex inaequalitate crebritatis, raritatis et rhythmici. VIII. 556. quot sint differentiae in ejus diastole. XIX. 638. qui in una diastole, sed in differentibus arteriae particulis inaequalitatem habent. IX. 508. differentiae,

quae in arteriae corpore consistunt. VIII. 508. differentiae ex inaequalitate corporis arteriae. VIII. 547. differentiae ex inaequalitate roboris vitalis. VIII. 546. differentiae, quae a sede arteriae proficiscuntur. VIII. 549. differentiae, quae in arteriae quiete consistunt. VIII. 514. differentiae a motu petitae. VIII. 502. mutationes in celeritatem et tarditatem. IX. 256sq. earum complicationes cum aliis. IX. 258.

Pulsus differentiae in trinis simul dimensionibus. VIII. 503. tabula ejus doctrinae. VIII. 504sq. differentiae in distentionis quantitate. VIII. 502. differentiae a facultatis differentiis pendentes. IX. 7. ictus propriae differentiae. VIII. 455. differentiae in ictuum intervallo. VIII. 456. differentia in longitudine. IX. 228. differentiae in longitudine, latitudine et altitudine. IX. 435sq. differentiae ex infusa materia in arteriae cavitatem. VIII. 548. differentiae ex differentiis instrumentorum pendentes. IX. 31. differentiae quoad intervallorum tempora. VIII. 509sq. differentiae motus interrupti. VIII. 544. differentiae, quae secundum naturam sunt. IX. 471sq. differentiae quoad qualitatem et inaequalitatem, et quoad ordinem et ordinis perturbationem. VIII. 517sq. differentiae quantitatis distentionis. VIII. 455. differentiae quoad rhythmum. IX. 445. differentiae quoad robur. VIII. 508.

Pulsus singula genera: abolitio unde fiat. VII. 137. abolitio, definitio. IX. 66. aequalis. VIII. 461. 518. XIX. 408. aequalis absolute. VIII. 518. 519. 526. celeritate aequalis. VIII. 457. aequalis inaequalitatum differentiae. VIII. 523sq. inaequales inaequalitates. VIII. 524. aequalitatem in qua re ponat *Archigenes*. VIII. 626. altus. VIII. 455. 461. 775. IX. 94. 436. 493. altus unde fiat. IX. 517. altus quid significet. IX. 528sq. altus excretionis nuncius. IX. 549. altus secundum *Archigenem*. VIII. 603. alti in ira et ante iudicationes fiunt. X. 98. et cur. IX. 96. altus et celer cur excretionem decretorias significet. IX. 424. altus simul et latus raro occurrit. IX. 235. altus simul et magnus quando fiat. IX. 94. altus, reliquis dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 236. altus et

vehemens omnis excretionis est nota. IX. 535.

Pulsus angustus. VIII. 455. 503. angustus quando fiat. IX. 516. angustus, altus et moderate longus quid significet. IX. 237. angustus, humilis et moderate longus quid significet. IX. 237. *arhythmus.* VIII. 516. XIX. 409. *araneosus* qualis. XIX. 411. *brevis.* VIII. 455. 503. IX. 228. brevis corpulentis familiaris. IX. 228. brevis quando vocandus. IX. 516. brevis quomodo fiat. IX. 101. brevis, angustus et humilis quid significet. IX. 239. brevis, altus et latitudine moderatus quid significet. IX. 238. brevis, latus, humilis et altus quid signif. IX. 238. brevis, reliquis dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 238. brevis, latus et profunditate moderatus quid significet. IX. 238. *bis ferientium* tres differentiae. IX. 307. bis feriens ex inaequali proficiscitur corporis cordis intemperie. IX. 350. bis feriens comitatur inaequalem cordis intemperiem. IX. 309.

Pulsus cacorhythmus qualis. XIX. 409. *calidus* qualis. XIX. 405. quales ubi praepollet calor et mollities. IX. 36. *caprizans.* VIII. 553. 556. XIX. 412. caprizans quomodo signatur. IX. 488. caprizans quomodo fiat. IX. 546. caprizans ex genere est illorum, qui in quiete interceptiuntur. IX. 303. caprizans qua in re cum dicoto conveniat, et in qua differat. IX. 80. caprizans quomodo differat a dicoto. XIX. 640. caprizans, si cum eo conjuncta fuerit aliqua morbi concoctio, crisin bonam nunciat. IX. 488. *celer.* VIII. 461. XIX. 406. celer quomodo differat a crebro. XIX. 638. celer est, qui paucio tempore motum finit. VIII. 824. celer unde fiat. VII. 762. celeris causae. IX. 267. 498. 545. celer ut fiat tria causarum genera requirit. IX. 9. celer. VIII. 879. quomodo cognoscendus. VIII. 882. 885. celer secundum *Archigenem* non robore, sed potius facultatis imbecillitate proficiscitur. IX. 8. celeriores mollitie arteriarum fiunt. IX. 33. celer fit, quum paucio tempore movetur arteria. VIII. 502. 511. celeritas incrementum habet a facultate valida. IX. 292. celerior calidum temperamentum denotat. IX. 256. celeres esse in stomachicis omnibus, quidam contendunt. VIII. 835.

celer quoad contractionem quid significet. IX. 272. errores plurimorum in eo cognoscendo. IX. 113. celer quomodo dignoscatur. IX. 451. celeritatis dignotio. IX. 456. celer qualem prognosin exhibeat. IX. 292. celer intemperiei calidae non proprius est. IX. 333. celer et creber quid significet. IX. 257. celer et mollis quid significet. IX. 259. celer, mollis et vehemens quid significet. IX. 260. celer et vehemens quid significet. IX. 259. extrema celeritas minus est periculosa. IX. 545. celerrimus quando fiat. IX. 11. celerrimus modice periculosus. IX. 294. celerrimus modice periculosus. IX. 546. celerrimus et creberrimus quid significet. IX. 334.

Pulsus circummuens. VIII. 479. circummuens quomodo generentur. IX. 86. 514. *circummutans* interdum fit a conformatione nativa. IX. 323. *compressio* quid. VII. 306. *confusus* qualis. XIX. 407. *connitens* cum humiditate, secundum Archigenem ab humidiores cibo potissimum recente fit. VIII. 663. *convulsivus.* VIII. 554. convulsivus quomodo fiat. IX. 87 sq. convulsivus quomodo a vibrato differat. XIX. 639. convulsivus violenter ferit. VIII. 922. *crassus* et plenus vocatur. IX. 439. crassus id. q. turgidus. VIII. 507. creber. VIII. 457. 461. 507. 511. XIX. 635. crebriores fiunt, si durities arteriae refrigeratione superior est. IX. 35. de ejus crebritate duae sectae extiterunt. IX. 124. creber quomodo differat a celeri. XIX. 638. crebritas non causa est ejus celeritatis. VIII. 828. creber quid significet. IX. 289. creber intemperiei calidae non proprius est. IX. 333. ex anticipatione et magnitudine distentionis crebrior quid significet. IX. 276. si in majorem crebritatem mutantur, aut peripneumoniam aut synopen annunciant. IX. 171. creberrimi generatio. IX. 12. creberrimi fiunt ex facultate imbecilli et calore magno. IX. 26. creberrimus quid significet. IX. 334. *cunctans.* VIII. 654. *debilitas* denotat facultatis vitalis imbecillitatem. XI. 60.

Pulsus decurtatus, ejus duplex genus est. IX. 314. quid significet. IX. 315. 321. decurtati causa. IX. 65. 85. decurtatus etiam fit, ubi arteria insolitum decursum servat. IX. 322.

decurtatus deficiens. VIII. 524. 525. decurtatus reciprocus. VIII. 524. IX. 65. *deficiens,* definitio. IX. 66. XIX. 411. *densissimus* in formicantibus. VII. 155. *depravatus* unde fiat. VII. 137. *dicrotus.* VIII. 537. dicrotus est pulsus quidam vibratus. IX. 306. dicrotus qualis et quando fiat. IX. 78. 546. XIX. 410. dicrotus quomodo differat a caprizante. XIX. 640. dicrotus est ex genere intro retractorum. IX. 303. dicrotus non vibratus quando generetur. IX. 348. 349. dicrotus aliquando et vibratus fit. IX. 503. dicrotus simul et vibratus unde fiat. IX. 79. dicrotus non unicus est, qui bis ferit. IX. 306. sed tres sunt. IX. 307. cum dolore in quibusnam morbis sentiamus. VIII. 75. cum dolore sequitur inflammationes graves. VIII. 76. *durities* est arteriae tunicae qualitas. VIII. 456. duritiem omnium febrium inseparabile signum Archigenes judicat. VII. 686. quales ex duritiei et refrigerii conjugio fiant. IX. 34 sq.

Pulsus durus. VIII. 508. 547. 776. XIX. 405. durus non proprie, sed per accidens dicitur. VIII. 693. durus quibus causis fiat. VIII. 310. duri effectrices causae. IX. 247 sq. 248. 495. 523. durus a vehementi quomodo dignoscatur. IX. 449. durus evenit, si corpus arteriae durum est. IX. 31. durus fit ab arteriae tunica dura. IX. 264. durus fit iis, qui frigidam intempestive biberunt. VII. 312. durus originem habet ex vasorum repletionem. VII. 312. ex instrumentorum duritie. IX. 7. durus a vino quomodo cognoscatur. IX. 249. duri quando mollibus evadant rariiores. IX. 34. duos quoniam affectus faciant. IX. 538. durus quid significet. IX. 264. 494. 524. durus sicci cordis signum. I. 334. durus crisin per vomitum indicat. IX. 535. durus per vomitum crisin futuram indicat. IX. 763. durus absque vibratione quid significet. IX. 253. durus citra vibrationem atque summe creber quid significet. IX. 334. creber cum eo frequentissime cohaeret. IX. 34. duri dignotio qua in re sit posita. VIII. 927. durus cur in atrophis observetur. IX. 387 sq. durus sub quibusnam conditionibus in febribus observetur. VII. 311 sq. durus nec proprius nec inseparabilis cuiquam

generi febrium. VII. 311. durus ex sicca intemperie et phlegmone pulmonum. IX. 537. durus fit, quibus phreniticis aut pleuriticis diaphragma phlegmone laborat. IX. 496. durus, magnus, celer et frequens signum est cordis calidi et sicci. I. 334. durus et parvus cor frigidum et aridum significat. I. 336. *durissimus* ut molliissimus est periculosus. IX. 293. *durissimus* periculosus. IX. 294. 546. *durissimi* causae. IX. 293. *ecrhythmus* VIII. 515. IX. 471. XIX. 410. *ecrythmi* quid significant. IX. 471. *eurythmus*. VIII. 516. XIX. 409. *eutoni* sunt, qui tenore praediti. IX. 448. et vehementes vocantur. *ibid.* *formicans*. VIII. 460. XIX. 412. *formicans* quomodo differat a *vermiculante*. XIX. 640. *formicans* *vermiculanti* succedit. VIII. 553. unde nomen acceperit. VIII. 553. qualis sit. *ibid.* — *formicantem* *formicae* gressui comparant. VIII. 835. *formicans* non celer sed exigui temporis est. IX. 456. *formicans* omnium pessimus. IX. 506. *Archigenis* de eo sententia. VIII. 827. *formicantem* male *Archigenes* pro celeri habet. IX. 293. 546. *formicantem* *Archigenes* celerem, *Herophilus* non celerem dicit. IX. 452. *formicantis* celeritatis causa. VIII. 828. *formicans* difficillime agnoscitur. VIII. 826. *formicans* qua est brevitatem apertam cognitionem facit. VIII. 834. *formicanti* tremor similis. VII. 155.

Pulsus frequens. IX. 444. 451. XIX. 407. *frequens* duplici ratione fit. IX. 511. *frequentis* causae. IX. 532. *frequentem* omnes habent febres perurentes. IX. 545. *frequens* et tardus quid significet. IX. 543. *frequentissimus* periculosus. IX. 546. *frigidus* qualis. XIX. 406. *gracilis*. IX. 439. et tenuis vocatur. *ibid.* — *gracilis* diverso modo vocatur. VIII. 506. *gravis* secundum *Archigenem*. VIII. 651. 655. *gravis* nomen tantum est, res vero nulla. VIII. 657. *hecticus*. VIII. 460. *hecticus* omnibus marcescentibus est. VIII. 480. *hecticus* omnibus marcescentibus est. IX. 178.

Pulsus heterorhythmus. VIII. 515. IX. 471. XIX. 410. *heterorhythmi* quid significant. IX. 471. *humidus* qualis. XIX. 405. *humilis*. VIII. 455. *humilis* quomodo cognoscendus. VIII. 899. *humilis*, reliquis dimensionibus

moderatus, quid significet. IX. 237. *imbecillus* qui. XIX. 634. *imbecilli* causa. IX. 230. *imbecillus* fit ex imbecillitate et refrigeratione. IX. 28. *inordinatus*. VIII. 458. *inaequalis*. VIII. 461. 518. IX. 445. XIV. 671. XIX. 408. *inaequalitas* qua in re consistat. IX. 546. *inaequalitas* est imparitas pulsuum in aliqua succedentium differentiarum secundum *Archigenem*. VIII. 626. *inaequalis* secundum *Archigenem*. VIII. 627. *inaequalium* duplex genus est. IX. 279. *inaequalis* quomodo ab *inordinato* differat. XIX. 639. *inaequalitatis* causae. IX. 167. 279. *inaequalis* simplex qua varia ratione fieri possit. VIII. 457sq. *inaequalitas* unde fiat. VIII. 799. IX. 56sq. *inaequalitas* quomodo ex situ arteriae fiat. IX. 87. *inaequalis* sub quibusnam conditionibus oriatur. IX. 476. *inaequalitas* ex instrumentorum vitiis. IX. 61. *inaequalis* fit ex sanguinis copia. IX. 63. aliae causae. VIII. 64. *inaequales* et *inordinati* fiunt ex cibis largis. IX. 149. ex modicis celeres, crebri, vehementes. *ibid.* *inaequales* quomodo facultas affecta reddat. IX. 59. *inaequalis* fit ab ira retenta, angore et timore. IX. 215. *inaequales* commites sunt *inaequalis* temperiei cordis. IX. 56. iram, si quis reprimere velit, fit pulsus *inaequalis*. IX. 215. *inaequalitas*, quae in uno pulsu intermittit, gravissima. IX. 546. *inaequalis* in plurimis crisis fit. IX. 536. *inaequalitas* omnibus febribus communis est. XI. 14. *inaequalis* quales crises indicet. IX. 764. *inaequales* ex *inaequalibus* diastolis quid significant. IX. 483sq. *inaequalis* absolute. VIII. 518. 519. 526. *inaequalitates* collectivae. VIII. 523. IX. 56. XIX. 636. *inaequales* compositi. VIII. 460. *inaequalitas* decurtata et mutila unde accidat. IX. 65. *inaequalis* deficiens. VIII. 525. *inaequalis* magnitudine. VIII. 520. unius *inaequalitatis* differentiae. IX. 68.

Pulsus innuens. VIII. 479. *innuens* quomodo fiat. IX. 86. 514. *inordinatus*. VIII. 519. IX. 445. XIX. 407. 636. ejus causae et usus. XIX. 637. *inordinatus* quomodo ab *inaequali* differat. XIX. 639. *inordinati* causae. IX. 101. *inordinatus* quid significet. IX. 327sq. *inordinatus* absolute. VIII. 521. *inordinatus* in ma-

gnitudine. VIII. 521. *integritas* bonum signum. XVI. 212. *interceptus* causa caloris nativi defectus. V. 157. *intercidens* qualis. XIX. 411. *interciscus* quomodo differat ab *intermittente*. XIX. 639. *intercurrens*. VIII. 525, *intercurrens* quomodo fiat. IX. 482. *intercurrens* fit ex crebritate inaequali. IX. 289. fit ex inaequali frequentia. IX. 545. quid significet. *ibid.* *intercurrens* quid significet. IX. 289. *intercurrentis* ab *intermittentibus* differentiae. IX. 290. *intercurrentes* contraria affectio est *intermittentium*. IX. 67. causae. *ibid.*

Pulsus intermittens. VIII. 525. XIX. 411. *intermittens* quomodo fiat. IX. 482. *intermittentis*, sed naturalis dignotio. XIV. 669. *intermittens* quomodo differat ab *interciso*. XIX. 639. *intermittentis* ab *intercurrente* differentiae. IX. 290. *intermittentes* quomodo a raris differant. IX. 282. 286. *intermittens* qua in re a raro differat. IX. 544. *intermittens* necessario inaequalis fit. IX. 544. *intermittentium* differentiae. IX. 67. causae. *ibid.* et sq. *intermittentes* unde fiant. IX. 280. *intermittentes* cur pueris minus quam juvenibus periculosi. IX. 284. *intermittens* periculosissimus, sed quoad singulas species gradus periculi variat. IX. 294sq. *intermittens* pessimus. XIX. 640. *intermittentes* cur pulsuum inaequalium perniciosissimi. IX. 285. *intermittentes* mortem inducunt. IX. 544. *intermittit* in syndrome plethorica. XI. 59. *intermittens* diutius, quam unus ictus tempus requirit, quid portendat. IX. 282. *intermittentes* minus habent senes quam juvenes perniciosos. IX. 283. semper *intermittens* pessimus, si aliquando, minus malus. XIX. 584.

Pulsus languidus. VIII. 508. 669. IX. 265. *languidus* est, qui remissam habet contentionem, nec incitatum ictum. VIII. 650. XIX. 406. *languidus* secundum *Agathinum*. VIII. 938. *languidi* definitio secundum *Magnum*. VIII. 647. *languidus* ex facultatis infirmitate. IX. 7. *languidus* infirmae facultatis opus est. IX. 13. *languidus* fit ex facultatis imbecillitate. IX. 264. ex pravo cordis temperamento. IX. 281. *languidus* quomodo dignoscendus. VIII. 775. item *languidus* simul et magnus. *ibid.* —

quinam talem habeant. VIII. 806. *languidus* quomodo tangendus. VIII. 893. *languidus* quid significet. IX. 281. 421. *languidus* nunquam sine periculo. IX. 545. ita *languidus*, ut sensum fugiat, periculosissimus. IX. 318. *languidissimi* periculosissimi sunt. IX. 290. 293. 546. *languidissimus* simul et frequentissimus pravus est. IX. 481.

Pulsus latus. VIII. 455. 461. 503. IX. 436. 493. *latus* secundum *Archigenem*. VIII. 603. *lati* causae. IX. 98. *lati* fiunt plurimum in decretoriis excrementis. IX. 93. *latitudo* quomodo cognoscenda. VIII. 896. *latus* num in recens judicatis fiat. IX. 520. *latus* in hydropse apparet et lethargicis. IX. 521. *latus*, humilis et moderate longus quid significet. IX. 235. *latus*, longus et moderate profundus quid significet. IX. 235.

Pulsus longus. VIII. 455. 461. 503. IX. 228. 436. 493. *longus* videtur in gracilibus. IX. 228. *longus* secundum *Archigenem*. VIII. 603. *longus* quomodo fiat. IX. 100. 515. *longitudo* quomodo tactu cognoscenda. VIII. 892. *longior* quid significet. IX. 522. *longus*, in reliquis duabus vero dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 233. *longus*, altus et moderatus quid significet. IX. 232. *longus*, angustus et altus quid significet. IX. 233. *longus*, angustus et humilis quid significet. IX. 234. *longus*, angustus et quoad profunditatem moderatus quid significet. IX. 234. *longus* simul, *latus* et *humilis* unde fiat. IX. 230sq. *longus* et *humilis*, *latitudine* vero moderatus quid significet. IX. 233. *longior* et *lterior* factus quid significet. IX. 229. *longus* et *latus*, quoad profunditatem autem moderatus quid significet. IX. 230. *longus*, *latus* et in profunditate *humilis* quid significet. IX. 230. qui quoad longitudinem moderati sunt, profunditatem autem et latitudinem immutant, quid significant. IX. 234.

Pulsus magnitudo et parvitas consistit in quantitate diastoles. VIII. 456. *magnitudo* generatim dicitur, obtinet enim magnitudinem et parvus pulsus et magnus. (*Archig.*) VIII. 591. *magnitudinem* *Archigenes* esse dicit tumorem assurgentis arteriae. VIII. 598. *magnitudo* ultima, si conjuncta cum mollitie morboza, pericu-

lum creat. IX. 291. extrema magnitudo cum morbosa mollitie periculosa. IX. 545. magnitudine aequalis qui. VIII. 457. *magnus*. VIII. 455. 461. 506. 775. 877. XIX. 404. 634. magnus quibusdam dicitur, si multum in cavitate arteriae vacui sit. VIII. 928. magnus vocatur, qui tribus dimensionibus auctus est. IX. 231. magnum dicimus, qui a mediocritate deflectit. VIII. 843sq. magnus non facile commiscetur cum duro sed quibusnam fiat. VIII. 802. magnus unde cognoscatur. VIII. 921. magnus, qui naturali major est. IX. 13. magnus ut fiat, tria causarum genera requirit. IX. 9. magnus non solum requirit calorem excellentem, sed instrumenta etiam mollia et facultatem validam. IX. 333. magnus quomodo differat a vehementi. XIX. 638. magnitudo ex vino et cibo diuturna est. IX. 214. magnus quomodo dignoscatur. IX. 454. ab ira pulsus magnus adjunctam habet vehementiam. IX. 214. magnus quoad crisin quid significet. IX. 535. magnus, quid significet. IX. 211. magnus plenitudinis nota. XIV. 729. magnus crisin per sanguinis profluvium indicat. IX. 763. magnus, quem ira concitat, adjunctam habet vehementiam, IX. 214. magnus fit iratis et judicandis. IX. 93. magnus simul et altus quando fiat. IX. 94. magni et celeres unde fiant. IX. 36. magnus, celer et creber quid significet. IX. 334. magnus simul et languidus, quomodo cognoscendus. VIII. 775. magnus, rarus et laxus in febre quotidiana. VII. 466. absolute magnus qui. IX. 223. *maiores* a mollitie arteriarum fiant. IX. 33. *maximus* qui. IX. 492. maximi generatio. IX. 12. maximus quomodo cognoscatur. VIII. 800. maximus modice periculosus. IX. 294. 546. maximus, celerrimus et creberrimus quid significet. IX. 334. maximus et vehementissimus quibus accidat. VIII. 799. mediocri minor, non tamen tardus aut rarus, cordis frigiditatem denunciat. I. 333. *medius* crebri et rari. VIII. 511. *medius* velocis et tardi. VIII. 511. *minimus* quid significet. IX. 294. *minimus* periculosus. IX. 546. *minores* justo et tardiores quando fiant. IX. 34sq. *minores* et tardiores a duritie arteriarum fiunt. IX. 33.

Pulsus moderatus qui. VIII. 877. IX. 91. 436. moderatus quadratis et moderatis proprius. IX. 228. moderatus fit, quum mediocri tempore movetur arteria. VIII. 502. moderatus quomodo sit inveniendus. VIII. 844. moderatus quot modis observetur. XIX. 639. ejus notitia ante omnia necessaria ad reliquas differentias cognoscendas. VIII. 860sq. moderati consideratio in quibusnam instituat primum, ut de aliis quoque certiores evadamus. VIII. 857sq. moderatum *Herophilus* interdum insigniter magnum vocat. VIII. 853. cur *Archigenes* eum parvum vocet. ibidem. *modulum* servans VIII. 515.

Pulsus mollis. VIII. 461. 508. 547. XIX. 405. mollis non proprie, sed per accidens dicitur. VIII. 693. mollis causa. IX. 230. 269. 388sq. molities est tunicae arteriae qualitas. VIII. 456. mollis evadit, si corpus arteriae molle est. IX. 31. 264. mollis ex instrumentorum molitie fit. IX. 7. quales, ubi molities et frigiditas concurrunt. IX. 37. cum molibus raritas cohaeret. IX. 34. mollis humidioris cordis signum. I. 334. mollis quid significet. IX. 264. mollis, magnus, celer et creber cor calidum et humidum denunciat. I. 335. *mollissimi* causae. IX. 293. *mollissimus* periculosus. IX. 293. 294. 546. *mutilis*. VIII. 524.

Pulsus myurus qualis. IX. 509. XIX. 410. causae. IX. 511. myuri deficientes. IX. 511. myuri recurrentes. IX. 511. myurizans qualis. XIX. 410. *naturalis* qui. VIII. 455. IX. 13. *nutans* interdum fit a vitio conformationis. IX. 324. *obliquatus* qualis, XIX. 410. *obscurus*. VIII. 651. 659. XIX. 406. *ordinatus*. VIII. 461. 519. IX. 445. XIX. 407. *ordinatus* absolute. VIII. 521sq. *ordinatus* absolute secundum *Archigenem*. VIII. 626. *ordinatus* per circuitus. VIII. 521. *ordinatus* magnitudine. VIII. 520. *ordinati* causae. IX. 101. ordo qualis status dicatur. XIX. 407.

Pulsus pararithmus. VIII. 515. IX. 471. XIX. 409. *pararithmi* quid significant. IX. 471. *parvus*. VIII. 455. 506. IX. 223. XIX. 404. *parvus* unde fiat. VII. 137. *parvus* quando dicendus. VIII. 877. *parvus* dicitur, qui naturali minor. IX. 13.

parvum dicimus, qui a mediocritate deflectit. VIII. 843. parvi tres differentiae. IX. 222. parvi causae. IX. 226. parvus unde fiat et quomodo cognoscendus. IX. 223. XIX. 632. quinam parvum habeant. VIII. 806. parvus cur crassis sit. VIII. 812. parvus est in carnosus et pinguis. IX. 531. parvus mulierum ex corporis earum habitu pendet. IX. 111. parvus nativi caloris defectum comitatur. IX. 12. parvus nunquam vacat periculo. IX. 291. 545. parvus et frequens in tertiana. VII. 466. parvi et inaequales, si collectio humoris pravi ac mordentis in ore ventriculi est. VII. 307. parvus, infirmus et vehementer inaequalis in iis, qui ex humorum crudorum copia laborant, signum malum. X. 824. parvi et languidi quid significant. IX. 282. parvus ac velox ab initio febrium putridarum. VII. 308. parvi fiunt, si facultas imbecillis et calor magnus est. IX. 26.

Pulsus plenus. VIII. 508. 509. 548. IX. 439. XIX. 404. plenus et crassus vocatur. IX. 439. plenus quinam vocandus. VIII. 674. pleni essentia secundum *Agathinum*. VIII. 936. de pleno *Archigenis* sententia. VIII. 931. plenus a *Herophilo* nullus vocatur. VIII. 956. plenus et vacuus commune habent genus; hoc nonnunquam plenitudo vocatur. VIII. 591. *privatio* quinam affectus dicatur. IX. 227. profunditas quomodo cognoscenda. VIII. 900.

Pulsus rarus qui. VIII. 457. 511. IX. 444. 451. XIX. 407. 635. rari quomodo ab intermittentibus differant. IX. 282. 286. raritas quomodo ab intermissione diversa. IX. 544. rarus quomodo differat a tardo. XIX. 638. rarus unde fiat. IX. 479. rari quid significant. IX. 287 sq. rarus quid in febribus significet. IX. 480. quid significet in morbis. IX. 480. rarus fit ex nativi caloris defectu. IX. 12. rarus minime bonus, multo autem deterior est, quando intermittit. IX. 479. raritas perniciosa. IX. 545. raritas nunquam vacat periculo. IX. 291. 545. rariore fiunt, si refrigeratio duritiem vincat. IX. 35. rarus pessimtis. XIX. 640. rarissimus pessimus. IX. 294. rarissimus omnium deterrimus. IX. 546. extrema raritas quando accidat. IX.

545. *reciproci* qui. IX. 319. qui ab amisso motu minime recipiuntur, pessimi. IX. 319. reciprocus decurtatus. VIII. 524. reciprocus deficiens. VIII. 526. *recurrens* qualis. XIX. 412. *regula moderatus* vocatur. IX. 92. *remittens* nunquam vacat periculo. IX. 291.

Pulsus serratus. VIII. 474. *siccus* qualis. XIX. 405. extrema *tarditas* quando accidat. IX. 545. tardus qualis. VIII. 880. XIX. 406. quomodo cognoscendus. VIII. 882 sq. 885. tardus est, qui multo tempore motum finit. VIII. 824. tardi causae. IX. 267. 498. tardus quomodo differat a raro. XIX. 638. tardus fit, si multo tempore movetur arteria. VIII. 502. 511. tardus fit ex nativi caloris defectu. IX. 12. tardi fiunt, si facultas imbecillis et calor magnus est. IX. 26. item in refrigeratione. IX. 28. tardus quomodo cognoscatur. IX. 451. tardus quid significet. IX. 260. tardior frigidus temperamentum indicat. IX. 256. tardus qualem prognosin habeat. IX. 292. tardiores magis quam minores quando fiant. IX. 35. tardi et bene rari fiunt, si iobur facultatis adest et caloris defectus. IX. 29. tardus, durus et languidus quid significet. IX. 262. tardus et durus quid significet. IX. 261. tardus et languidus quid significet. IX. 261. tardus simul et parvus et tenoris vacuus quid praesagiat. IX. 498. tardissimus pessimus. IX. 293. 546.

Pulsus tenoris vacuus syncopes periculum indicat. IX. 549. tenuis et gracilis vocatur. VIII. 507. IX. 439. *tremulus* qualis. XIX. 410. tremulus imperitis interdum videtur vibratus. IX. 326. quando talis appareat, quid significet. IX. 326 sq. *turgidus.* VIII. 775. turgidus multis simul generale nomen est. VIII. 506. *undosus.* VIII. 460. 549. quomodo a vermiculante differat. VIII. 559. undosus cur ita dictus. IX. 83. 505. undosus quid praesagiat. IX. 310. 505. qualesque morbos comitetur. IX. 312. undosi causae. IX. 312. undosi generationis causae. IX. 81. undosus quomodo fiat. XIX. 639. undosus et altus quid significet. IX. 505. undosus et mollis insigniter sudores indicat. IX. 535. undosus et mollis sudores criticos indicat. IX. 763. *va-*

cuus. VIII. 508. 509. 548. XIX. 404. *vacuus* quomodo interpretandus. VIII. 673. *vacuus* secundum *Agathinum*. VIII. 936. *vehementer* ferientes qui. VIII. 922. *vehemens*. VIII. 461. 508. 776. IX. 265. 494. XIX. 406. 634. quid significet. IX. 494. *vehemens* etiam *eutonus* vocatur. IX. 448. *vehementes* quales multi medici dicant. VIII. 919. *vehemens* secundum *Agathinum*. VIII. 937. *vehementia* qua in re consistat secundum *Archigenem*. VIII. 932. *vehementis Magni* definitio. VIII. 640. 647. *vehementiam* non esse simplicem qualitatem affirmat *Magnus*. VIII. 638. 641. *vehementiam* qua varia ratione alii vocaverint. VIII. 644. *vehemens* quomodo differat a magno. XIX. 638. *vehemens* fit ex facultatis robore. IX. 7. *vehemens* validae facultatis opus est. IX. 13. *vehemens* a facultatis robore fit. IX. 264. *vehementia* et remissio posita in quo. VIII. 456. *vehementiae* differentiae secundum *Archigenem*. VIII. 628. 651. *vehementis* causa secundum *Herophilum*. VIII. 645. secundum *Athenaeum*. VIII. 646. secundum *Asclepiadem*. VIII. 646. secundum *Erastistratum*. VIII. 646. *vehemens* fit ex moderato cordis temperamento. IX. 281. *vehementem* et magnum omnes habent sani et boni. VIII. 799. per bonas iudicationes *vehementes* fiunt. IX. 158. *vehemens* quomodo cognoscatur et causa ejusdem. VIII. 668. *vehemens* non dignoscitur, nisi prematur arteria. VIII. 775. *vehemens* et languidus et medius. VIII. 591. *vehementissimus* optimus. IX. 294. 546.

Pulsus vermiculans. VIII. 460. IX. 505. *vermicularis* non obscure quidem est tardus, sed si quis alius, abunde perspicuus. VIII. 834. unde sit ita vocatus. IX. 83. eum *vermis* gressui comparant. VIII. 835. *vermiculans* quomodo differat a formicante. XIX. 640. quomodo ab undoso differat. VIII. 550. ei succedit formicans. VIII. 553. *vermiculantis* generationis causae. IX. 81. 312. facile transit in formicantem. IX. 506. *vermiculans* quid significet. IX. 310. 506. qualesque morbos comitetur. IX. 312. *vibratus*. VIII. 554. *vibrans* violenter ferit. VIII. 922. *vibrati* origo. IX. 503. quandoque et fit di-

crotus. *ibid.* ejus causae. *ibid.* quomodo cognoscatur. *ibid.* *vibratus* cur videatur *dicrotus*. IX. 307. *vibratus* quomodo a convulsivo differat. XIX. 639. *vibratus* unde fiat. IX. 76. 527. *vibrati* absolute causae. IX. 349. *vibratus* non *dicrotus* quando generetur. IX. 348. *vibratus* quid significet. IX. 252. 296. 504. *vibratus* simul et *dicrotus* quomodo fiat. IX. 79. *volans*. VIII. 661.

PULVIS cephalicus rheuma sedans. XIV. 511. pinguis. VI. 328sq.

PUMEX, ejus facultas et usus. XII. 205. num metallum, num lapis, aut terra. XII. 222. levis. XI. 407. ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902. pro osse seipiae. XIX. 742. substituenda. XIX. 732. ex pumice aridum cicatricem ducens. XIII. 849.

PUNCTA lacrymalia, usus. III. 811. ad puncta et *aeram* vocatam absque cicatrice et ulcere remedia parabilia. XIV. 419.

PUNCTIO s. punctura vulnus est acuto et tenui instrumento inflictum. I. 239.

PUNCTUM, definitio. XIX. 247.

PUNCTUS animalium cura. X. 895. ad punctus emplastrum *Scrapionis*. XIII. 883. isis *Herac.* XIII. 774. isis viridis. XIII. 794. quae pun-
gunt, dolorum causae sunt. VII. 116.

PUNICA, facultates. VI. 603. stomachum roborant. VI. 431. ventriculum roborant. VI. 793. *punicae* agrestis flos balaustium domesticarum cytinus est. XI. 847. *punico* rum cytini ad ulcera interna. X. 298. *punicum* bilis meatus obstruit. X. 908.

PUPILLA. XIV. 702. ad pupillam coalescit cerebri pars ea, quae oculis inest. III. 644. *pupillae* locum opplet spiritus aëreus. III. 780. argumenta pro ea sententia. III. 781. *pupillae* usus. III. 779. *pupilla* ex parvo uveae prolapsu detorta visum parum impedit. VII. 88. *pupillae* dilatatio quomodo fiat. III. 783. *pupilla* dilatatur altero oculorum clauso. III. 785. V. 614. dilatatur, quum altero oculo connivemus. VII. 89. imminuitur humore aqueo evacuato. VII. 91. respectu morbi cur imminuta multo deterior efficiatur quam mediocri. VII. 90. *pupillae* imminutio in utero contracta acutissimi

visus est, quae vero post accidit, pravi. VII. 88. incrementum, sive ob ortu siye posthac, visum laedit. VII. 88. pupillae laxitas cur semper visum obscuret, angustia non semper. VII. 88. laxitas nativa bona non est, nec ea praeter naturam. VII. 92sq. laxitatis causa. VII. 93. ad pupillae obfuscationem succus ex salice elicetus. XI. 892. pupillas obsecurantia extergere creditur lignum ebeni. XI. 867. ut abstergente remedio utuntur Lycio ad ea, quae pupillam obtenebrant. XII. 64. pupillas expurgare dicitur Ostracites ex aqua inunctus. XII. 206. pupillam quae obtenebrant absque phlegmone, v. c. cicatrices recentes, attenuare potest Thyites *Dioscoridis*. XII. 199. pupillae parvitas praeter naturam molestia, bona quae congenita est. VII. 92. pupillae parvitas causa aevae relaxatio. VII. 93. pupillae phthisis, definitio. XIV. 776. pupillae synizesis tabes vocatur. III. 784. pupillam tenebrant chemoses et pterygia. VII. 101. ad pupillas nigras reddendas compositiones. XII. 740.

Purganda sunt exercitationibus, quae per singulos dies in nobis acervantur. XVI. 126. purgandum corpus est in ulcere, cui ignis sacer supervenit. XVI. 153.

Purgans quodque an certum humorem attrahat. V. 128. 145.

Purgantia remedia quacnam vocentur. XIV. 760. cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, propinandi tempus etc. secundum *Hippocratem*. XVII. A. 401. alia corpus nutriunt, alia in venenum vertuntur, si forte purgatione fruantur. XI. 611. attracticem facultatem habent. XI. 324. purgantia omnia trahendi vim habent. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colligunt et absumunt. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quomodo pur-

gationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones in eorum usu observandae in morbis acutis. XV. 539. cur statim post purgantia sumta ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venesectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur, si miscentur, quum aliud celeriter, aliud tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Manias* scripsit. XI. 795. omnia calida sunt. XI. 350. omnia ventriculum infestant. XI. 355. causae, cur nonnunquam speratum effectum non exserant. XI. 355. quando sint in morbis acutis adhibenda. XVII. B. 446sq. vel per superiores partes agunt vel per inferiores. XIV. 763. post remedium purgantis potionem cur abstergens remedium sumendum. XI. 354. non purgant, theriaca prius sumta. XIV. 215.

Purgantia grana, compositio. XIV. 531. purgantia ad alopeciam, calvitium, ophiasin. XII. 381sq. purgantium quodque familiarem sibi humorem attrahit. V. 128. purgantium medicamentorum optima compositio. XIV. 759.

Purgantia singula: aeris squama. XI. 577. aes ustum. XI. 577. aloë. XI. 578. (confer. Aloë.) brassicae succus. VI. 631. XI. 575. chamaelae. XII. 154. colocynthis. XII. 34. dracontii radix. XI. 864. empetron. XI. 875. ficiis arbor. XII. 133. galium. XI. 856. helleborus sesamoides. XII. 120. hiera. XIII. 129. XIV. 327. lathyris. XII. 56. mercurialis. XII. 63. peplus. XII. 96. pepilum. XII. 97. pithyusa. XII. 103. polium. XII. 106. scamnoneum. IV. 760. XVII. B. 306.

Purgare qualia convenit si purgantur, conducit, et facile ferunt. (*Hipp.*) I. 184. cocta convenit, non cruda. VII. 443. convenit, quibus in febris

initio urinae nebulosae et crassae sunt. XV. 806sq. quosnam non conveniat secundum *Hippocratem*. XVI. 654. 657. 658. oportet aestate superiores potius, hieme inferiores ventres. XV. 335. si quis corpora velit, ea meabilia faciat. XVII. B. 462. XVIII. A. 188. in morbis acutis raro et in principiis convenit. VII. 443. prope iudicationem malum. XVI. 279. non oportet sanos, et eos, in quibus nihil redundat. XVI. 117.

Purgari corpus oportet in ulcere omni, cui erysipelas supervenit. X. 291. quae convenit, si purgentur, facile tolerant. (*Hipp.*) XVII. B. 167. quae decent, si purgentur, tum confert, tum aegri facile ferunt, si vero contra, difficile. XVII. B. 450.

PURGATIO, definitio. XVI. 106. 752. XVII. B. 358. *Hippocrates* quid sub ea intelligat. XVI. 105. omnium humorum, qui in venis sunt, mutatio et alteratio num sit. XI. 326. qua in re a venae sectione differat. XI. 326. de anni tempestate et regionibus, in quibus purgatio est instituenda. XI. 347. quam ob causam adhibeatur. X. 288. XVI. 111. in purgatione instituenda quanam cautela sint observandae. XVI. 107. tum humorem purgandum, tum locum per quem vacuandus est, morbi constitutio indicat. XI. 349. indicationem praebet et morbi accessio. XI. 349. quando ea utamur. XVI. 114. indicationem urinae praebet conditio. XIX. 614. purgationis contraindicationes. XVII. B. 448. incauta in praegnantibus causa abortus. XVII. B. 652. 655. purgatio in quibusnam non sit instituenda secundum *Hippocratem*. XV. 900. cur nonnulli statim, alii post eam sitiant. XVII. B. 679. qua via fiat in gracilibus et ad vomitum facilibus. XVII. B. 664. in iis, qui difficile vomunt, qua via fieri debeat. XVII. B. 665. in tabescentibus quomodo instituenda. XVII. B. 666. qualia educere debeat secundum *Hippocratem*. XVII. B. 655. generalia, quae medico in ea administranda sunt observanda. XVII. B. 656sq. in ea num alere conveniat. XVI. 127. quibusnam morbis conveniat secundum *Hippocratem*. X. 289. purgationem non ferunt, qui ex humorum erudorum copia febrici-

tant. X. 821. purgatione quinam facile exsolvantur. XVII. B. 535. male afficiantur aegroti. XVII. B. 536.

Purgatio per superiora aut inferiora quando conveniat. XIV. 763. per inferiora indicationes. XVII. B. 680. per inferiora in quibus non sit instituenda. XVI. 128. purgatione inferna opus habent tormina sine febre. XVI. 193. purgationes, quae per inferiora fiunt, ad quae in iis sit respiciendum. XVI. 119. purgatio per superiora fit in pituitosis, per inferiora in biliosis. XVI. 119. in ea considerandum, quomodo fiat, per quem locum et quo tempore. XVI. 120. purgationis per superiora indicationes. XVII. B. 676. purgationem per superiora *Hippocrates* suadet in doloribus supra, et per inferiora in iis infra septum transversum. XVII. B. 678. purgatio ventris superioris aestate, inferioris hieme fieri debet secundum *Hippocratem*. XVII. B. 663. ad quid sit respiciendum in iis, quae per superiora fiunt. XVI. 119. purgatio nimia convulsionem excitare potest. XVII. B. 782. purgatio mala haud levis periculi est in morbis acutis. XI. 350. purgatio ad animi defectionem quando sit utilis. XVI. 266. in morbi cruditate quales habeat effectus. XVI. 261. in exacerbationibus quomodo sit instituenda. XVI. 255. quibus confert, hi vere purgandi sunt. XVIII. A. 78. ad eam tuta non est hypochondriorum extenuatio. XVI. 244.

Purgatio humorum abundantium quando in acutis et quando in chronicis morbis sit instituenda. XVI. 64. in acutis solum in principiis utilis. XVI. 279. in acutis morbis raro et in principiis utendum. IX. 571. in valde acutis instituenda, quo die turgent. XVII. B. 667. in longis morbis quando adhibenda. XVI. 279. non symptomaticum remedium est, sed totum affectum sanat. X. 819. totius corporis adhibenda est, cui erysipelas ulceri supervenit. X. 278. quando sit adhibenda in gravidis et quando non secundum *Hippocratem*. XVII. B. 652sq. in melancholicis qua via instituenda. XVII. B. 666. purgationis utilitas in menstruis decoloribus et irregularibus. XVII. B. 825sq. ad ocnolorum dolores. X. 171. 820. d

oculi inflammatione. XVIII. A. 45. purgatione per alvum curatur saepe oculorum phlegmone incipiens. X. 902. purgatio plethorae curat. X. 288. purgatio in praegnantibus quando sit administranda et quando vitanda. XVII. A. 346. purgatio per alvum quibusnam ulceribus et vulneribus conducatur. XVI. 113. purgatio ventriculi facillima, intestinorum autem tum difficilis tum noxia. III. 359. cavenda in morbis acutis et cum febre vehementissima. XI. 353. vitanda in morbo acuto cum vehementissima febre. XVI. 280. praeservativa quibusnam morbis sit. XVIII. A. 79. purgatio ut prophylacticum remedium. XI. 344sq. ante eam, si omnibus modis processura sit, quid agendum. XI. 345. effectus noxii, si antequam humores praeparati sint, purgetur. XI. 346. praegnantium incauta abortus causa. XVII. A. 635. XVII. B. 652. 655. purgationi nimiae accedens convulsio et singultus malum. XVII. B. 786. purgatione sola multos *Galenus* sanavit. XI. 340sq. a purgatione ptisanæ minus dari jubet *Hippocrates*. XV. 543. purgationis levamen non propterea, statuit *Asclepiades*, evenire, quod id vacuetur, quod infestabat, sed ex communi potius evacuationis ratione. I. 499.

Purgationes appellare consuevit *Hippocrates* non solum a medicamentis, sed etiam a natura factas. XVII. B. 167. *Thucydides* et evacuationes in morbis impetu naturae factas vocat. XVII. B. 168. nimias Graeci *ἐπιγνάθας* vocant. XI. 614. quando eae supervenire soleant. XI. 615. et qui sint earum effectus. XI. 616. verno tempore cur sint optimae. XVI. 127. sub cane et ante canem molestae. XVII. B. 664. quomodo fiant. XVI. 106. qua varia ratione sint administrandae. XI. 347. per inferiora aut superiora quando instituendae. XV. 335. quando sint peritiles. XVI. 113. immodicae animi defectus causae. XI. 47. validae pulsus reddunt vermiculantem. IX. 313. ad purgationes quinam inepti. XI. 351. XVI. 64. 107sq. purgationum ineunte vere utilitas ad morbos avertebunt. XI. 344. ex purgationibus animi deliqui cura. XI. 60.

PURGATORIUM duplici significato

gaudet. XI. 768. est agarici radix. XI. 812.

Purgatorias panis bis coctus. XIV. 537.

PURPURA tyria adstringendi vim habet. X. 573. ex purpura marina panniculus. X. 573. ex purpura tyria panniculus. X. 573. purpurae duram habent carnem. VI. 734. crassae succi sunt. VI. 769. purpurarum operculorum usus medicus. XII. 348. testae usus medicus. XII. 344.

PURULENTI quinam dicantur. VII. 716. IX. 173. XVIII. B. 202. fiunt ex erysipellate ad pulmones converso. XVIII. B. 270. fiunt, si sanies e venis ad pulmones fertur. XV. 151. quibusnam signis cognoscantur. XVIII. B. 201. febris in iis conspiciuae conditio. XVIII. B. 202. cur nihil fere sputi rejiciant. XVIII. B. 203. vomicae ruptio quomodo possit praenosci. XVIII. B. 255sq. vomicae ruptio num celerius aut tardius fiat, unde colligendum. XVIII. B. 206. quinam superstites maneat, quique moriantur. XVIII. B. 207sq. purulentis quatenus remedia *Hippocrates* commendat. XV. 915. purulentis, quae in thorace et pulmone sunt, facile extussire et expuere expedit Coni fructus. XII. 55. purulentos adjuvat pix liquida. XII. 101. purulenti qui uruntur, puris conditio docet utrum serventur necne. XVIII. B. 222.

Purulentum ex sanguine. XV. 414.

PURUM quodnam dicatur. XVII. A. 320.

PUS quomodo a crudo humore deferat. XV. 160. putat *Erasistratus* esse, quod in urina subsidet. XV. 158. graveolens est et lentum. VI. 488. causa, cur sit album. XVIII. B. 108sq. quomodo generetur. XVII. B. 550. generatur e carne. XV. 414. dum generatur, dolores febresque magis fiunt, quam confecto. VII. 445. fit in phlegmonis, quae concoquuntur. XV. 596. optimum, quod album, aequale, laeve et minime foetidum, quod autem e contrario se habet, deterrimum. XVIII. B. 105. optimum quando generetur. XV. 345. in ulcerum coctione crassum fit. XVI. 74. in pus conversio coctio est. XI. 732. pus venae et arteriae alimentum. XV. 414. ulceris alimentum. XV. 414. confertim evacuatum cur

sit noxium. XVIII. A. 40. prodest, quum sit superante natura, quum fit illa superata, nocet. XV. 344.

Pus aut sanguinem mejere quid significet. XVII. B. 765. ulceri maximum securitatis signum. XVII. B. 809. copiosum qui citra febrem spunt, et quibus absque dolore pus multum in urina subsidet, his eadem ex causa morbi oriuntur. XV. 151. quibus inter thoracem et pulmonem collectum est, suppurati vocantur. VIII. 276. in pulmone habentes quomodo Cnidii medici curaverint. I. 128. in thorace pulmoneque collectum expurgare potest Symphytum petraeum. XII. 134. et consistentia grumosa in spatiis intermediis musculorum nata, per halitum digeruntur a Pyrite, XII. 200. quibus in ventre, intestinis, arteria aut pulmone, integra vacuatione indigent. I. 392. citra rosionem discutit myrrha cui opocalpason admixtum. XIV. 58. ad pus discutiendum emplastrum. XIII. 929. pus maturat hellespontia Herae. XIII. 914. movens medicamentum et emplasticum esse debet. XI. 729. moventium medicamentorum natura. XI. 735. moventia medicamenta. X. 281. XI. 732. pus movet ceratum eum pice. XVIII. B. 538. pus evacuans emplastrum *Asclepiadis*. XIII. 932. pus educens pastillus. XIII. 832. educit *Philini* aridum. XIII. 842. in quibusdam ulceribus thus movet. X. 179. movet farina triticea. XI. 121. trahentia medicamenta pyulca vocantur. XIII. 500. moventium remediorum in variis morbis usus. XI. 724. reddentibus theriace. XIV. 92.

Puris generatio vigoris terminus in inflammationibus, quae solvuntur. VII. 458. differentiae. VII. 301. optimi notae. VII. 301. optimi et mali notae. XV. 345. concoctionem promovet farina triticea. XI. 121. excretio per sedem in acutis bonum signum. XV. 844. crassi exputio critica. XV. 605. expuitioni ex thorace quae remedia adversa. XI. 747. conditio in empyis indicium boni aut mali ominis. XVIII. A. 149. collectio in thorace post pleuritidem unde dijudicanda. VIII. 285. sputum a haemoptoe malum. XVIII. A. 115. sputum sequitur tabes et fluxus, et si sistatur,

mors. XVIII. A. 115. puri ex pectore aut pulmone auxiliantur amara. XI. 683. ex pure pars nulla alimentum accipit. XV. 596.

PUSTULAE, definitio. XVII. A. 354. qua in re a tuberculis differant. XVII. A. 959. pustularum succus admodum crassus et frigidus est. XVII. A. 961. pustularum generatio. XVII. A. 959. pustulae fiunt, quum natura partes corporis intimas expurgat. XVI. 51. fiunt ex eduliis corruptis. XV. 366. superfluis humoribus generantur. XVII. A. 704. quae a calido humore gignuntur, cito judicantur, et minime latae sunt, quae vero a frigido, et latae sunt et diuturnae. XVI. 164. ulcus gangraenosum praecedunt. VII. 719. atrae ex atra bile oriuntur. XVII. B. 659. biliosae erumpentes bilem flavam abundantem demonstrant. XVI. 14. latae secundum *Hippocratem*, vehementem pruritus non excitant. XVI. 164. latae quae ratione gignantur. XVI. 164. latae raro sunt pruriginosae. XVIII. A. 19. elatiores fiunt humore calido, humiliores frigido. XVIII. A. 19. pustulae nigrae in corpore universo apparentes in peste quadam, si dejectiones nigrae non erant factae. V. 115. scabiosae et leprosa ex usu frumentorum depravatorum oriuntur. VII. 285. ulcerosae vere potissimum fiunt. V. 694. XVII. B. 615. ad pustulas ulcerosas in capite remedia. XII. 496. pustulae veluti ambustis, urentesque in Cranone. I. 530. pustulae recurrentes malae. XVI. 500. pustularum cura. XVII. A. 960 sq. pustularum in mento cura. XII. 824. 827. ad pustulas in oculis aster inexpressibilis. XII. 761. ad pustulas oculorum libianum collyrium. XII. 762. aliud ex cornu cervi. XII. 762.

PUSILLANIMES sunt iracundi. XVII. A. 188.

ex *PUTRIS* profundis stellae conspiciuntur, quando sol non est in meridie. III. 777.

PUTROLI aerugo, cerussa, aes, squama aeris parantur. XIV. 9.

Putradinosi febribus, quae ex cute stipata oriuntur, patent. X. 584.

PUTREDO ab alieno calore profiscitur. XV. 297. putredinis causa austrini status, diutius durantes. XVII. A. 59. putredo omnis fieri videtur ex materia humida. XVII. A. 651.

causa est calor externus, non innatus. X. 753. causae sunt, quae glutinosa et crassa existunt. VII. 288. putredo in humidis corporibus magis fit. XVII. B. 582. ex imbris fit. XVI. 372. XVII. A. 32. 652. putredinis causa pluviae multae. XVII. B. 580. putredines cur sequantur imbres multos. XVII. B. 602. putredinis partium causae. VII. 34. putredinis occasio fit; quidquid in ventre corrumpitur. VI. 399. putredinis natura quae. X. 753. putredines musculorum eorum actionem laedunt. IV. 368. putredinis in corporibus, quae non vivunt, decursus. X. 754. putredine non corripitur perfecte siccum. XVII. A. 651. putredini quaeenam maxime obnoxia. VII. 287. X. 745. putredo in sanis unde dignoscatur. X. 583. putredinis indicium alvi dejectio foetida. XVIII. B. 143. putredinem indicant postremae vomitum, in meraciora desinentes. XVII. A. 319. putredinis signum urinae odor gravis. IX. 604. urina foetida. XIX. 591. vomitus lividus et graviter olens. XVIII. B. 169. putredines in corpore alias calorem augent, alias febrem excitant. VII. 5.

Putredo in febre putrida et causa est et morbus. X. 773sq. ex humorum putredine ortarum febrium differentiae. X. 751. in humidis et calidis corporis locis, qualis os est, cito accedit; ejus rei causae. XII. 951. in morbis putridis cur sol sit vitandus. XVI. 411. humorum quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. humorum, quibusnam indicationibus usi eam curare possimus. X. 753. ab erysipellate malum. XVIII. A. 119. a putredine corpora mortua tuebantur super scordion jacentia. XIV. 61. ex putredine, praesertim seminum et stercorum calor accenditur. VII. 3. in ea opus non est, in causam efficientem inquirere. X. 243. putredinis causa, quae adhuc restat, quomodo curanda. X. 755. in vivis corporibus cura. X. 754. totius corporis cura. X. 756. cura in partibus singulis. X. 786. quae in maximis vasis consistit cura. X. 744. cura consistit in excretionem, refrigerationem et ventilationem. X. 775. adjuvant anagallides. XI. 829. sanat radix rotunda aristolochiae. XI. 836. ad putredines arnoglossum. XI. 838. aspa-

lathus. XI. 840. succus herbae britanicae. XI. 854. emplastrum anice-ton. XIII. 878. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. emplastrum *Isidori Antiochei*. XIII. 885. emplastrum sacrum. XIII. 778. lycium. XII. 63. florida *Magni*. XIII. 856. isis. XIII. 775. sabina. XI. 853. salsugo. XII. 377. isatis sylvestris. XI. 891.

PUTREFACIENTIA remedia, usus eorum in morbis oculorum. XII. 701.

PUTREFACTIONEM, quaeenam alvi excretio indicet. IX. 593. indicat urina graveolens. XIX. 625. ad putrefactiones oris et reliqui corporis. XII. 957. ad putrescentes partes emplastra. XIII. 859sq.

Putrescere quid dicatur. XI. 755. quaeenam soleant. VII. 375.

PYCNOCOMI radices, foliorum et fructuum vires et usus medicus. XII. 110.

PYCTICON emplastrum h. e. pugilatorum, quoniam pugiles eo potissimum utuntur. XIII. 510.

PYELI. X. 473.

Pyelon i. q. infundibulum cerebri. II. 709.

Πηλοπατίδες calcei quales. XVIII. A. 680.

PYLORUS, functio. XIV. 714. conditio dum cibos concoquit ventriculus. II. 156. 157. III. 281. glandulosa ejus structura in animalibus. III. 281. clauditur in concoctione. III. 303. venas unde habeat. II. 781.

PYRA, eorum facultates. VI. 603. XI. 834. aliquantulum nutriunt. VI. 605. stomachum roborant. VI. 431. 793. pituitam gignunt. XI. 368. sylvestria comedi possunt. XI. 650. sylvestria in febribus sunt praetermittenda. XV. 457.

PYRAMI collyrium ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777.

PYRAMIS ex quatuor aequilateralibus triangulis constat. V. 669. figura primitiva ignis est. V. 668. ignis principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

PYRENOIDES processus epistrophei. II. 756.

PYRETHON edunt. VI. 622. cur a *Philone* Nauplius euboicus vocetur. XIII. 270. acre est. XV. 747. calidum est. I. 649. proportionem respondet aëri calido. XI. 528. nocentes humores discutit, viscosos exter-

git, crassos secat et flatus attenuat et evacuat. XIII. 274. pituitam e capite deducit. XIV. 326. ad palpitationem. VII. 600. pro eo zingiber sumi potest. XIX. 741. pro canchry. XIX. 731. pro serpyllo. XIX. 729. pro zingibere. XIX. 730. pyrethri radices vires et usus. XII. 110. radix pro lapathi radice. XIX. 734.

Πυρεθρος, de betio. XI. 265.

PYRGITAE, passeruli, qui in turribus nidificant. VI. 435.

Πυργία, quid significet. XVII. B. 101.

PYRIASTUM. VI. 694.

PYRICAUTON dictum emplastrum. XIII. 525.

PYRIEPHTUM. VI. 694.

PYRITES, ejus vires et usus. XII. 199 sq. pro diphyrge. XIX. 728. pro phrygio lapide. XIX. 735. pro eo pyrobolus. XIX. 734. ex pyrite lapide emplastrum. XIII. 739.

PYRITIS vocatur Nardus montana. XII. 85.

PYROBOLUS pro pyrite. XIX. 734. ad PYROSIN aster stomachicus. XIII. 164. contra eam betonica. XII. 24. cotyledon. XII. 41.

PYRRHO Scepticus dicitur. XIX. 234. philosophiae scepticae auctor. XIX. 228.

PYRI facultates. XI. 834. sylvestris facultates. XI. 834. agrestis fructus acerbus simul et dulcis est. XI. 648.

Pyrum refrigerat. XI. 631. adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. pyri semen inspersum ad tubercula in pudendis. XIII. 317.

PYTHEAE Massiliensis de causa maris accessus et recessus opinio. XIX. 299.

PYTHAGORAS italicae philosophiae auctor. XIX. 229. Samius dogmaticus erat. XIX. 234. nihil scripsit. XV. 68. immortalem animam putat. XIX. 316. rationales animalium ani-

mas statuit. XIX. 336. circuli zodiaci obliquitatis inventor. XIX. 270. quomodo coelum dividat. XIX. 269. de Deo sententia. XIX. 251. sedem facultatis vitalis et mentis quo in loco ponat. XIX. 315. haruspiciam non tollit. XIX. 320. ignem mundi accepit principium. XIX. 266. de lunae natura. XIX. 279. de causis morbi. XIX. 344. orientalem partem dextram mundi dixit. XIX. 269. numeros principia rerum statuit. XIX. 244.

Pythagoras mundum quid vocaverit. XIX. 263. mundum corruptibilem putat, sed opificis providentia non interituum. XIX. 265. de necessitate sententia. XIX. 261. rerum et ortum et interitum statuit. XIX. 260. a Pythagora quod de scilicet virtutibus scriptum est. XIV. 567. Pythagorae opinio de seminis essentia. XIX. 321. semen incorporeum esse, corpoream vero materiam, quae ejicitur, putat. XIX. 322. semen etiam feminas emittere putat. XIX. 322. de solis conversione. XIX. 278. de tempore opinio. XIX. 259. vocem incorpoream dicit. XIX. 312. solidorum corpora esse putat mathematica. XIX. 266.

PYTHAGOREI, theoria, quomodo speculi imagines fiant. XIX. 308. extra mundum vacuum statuunt. XIX. 268. in mundo vacuum dari putabant. XIX. 258. coloris definitio. XIX. 257.

PYTHICAE periodi. VII. 476.

PYTHII compositiones ad motos dentes, gingivas humore gravidas et subcorruptas. XII. 879.

PYTHONIS febre acuta correpti casus. XVII. A. 480 sq. febre ardente correpti casus. XVII. A. 752. emplastrum catagmaticum. XIII. 536.

PYULCA sunt pus trahentia medicamenta. XIII. 500. pyulci usus ad curam fistularum. XI. 125.

Q.

QUADRANGULUS ex quatuor rectangulis procreatur. V. 669.

QUADRATI acopon. XIII. 1034.

QUADRIO vocata astragali pars. II. 775.

ad QUADRUPEDUM ictus morsus-

que emplastrum venatorum. XIII. 892.

QUAESTIONEM ꝛ character apud Hippocratem significat. XVII. A. 612.

QUALITATES quatuor Hippocrates et Aristoteles accipiunt. II. 5. primae quatuor sunt. XV. 226. quatuor, quae mutuo in se agant, accipit Hippocrates. II. 5. ex earum temperatione elementa fiunt. XV. 226. et partes omnes. ibid. tactiles quae. II. 11.

in Qualitate moveri quid. II. 3.

QUARTARIUS quot uncias habeat. XIX. 776. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

QUERCUS, ejusque partium facultates. XI. 865. omnes succi mali sunt. VI. 791.

QUIES corporis omnimoda maximum est ad tuendam sanitatem incommodum. VI. 763. coctionem accelerat. XIX. 508. convenit caput dolentibus ex vino. XIV. 318. di-

turna causa maciei partium. XVIII. B. 892. humectat. XVII. B. 673. humiditates servat. XI. 346. longa refrigerat. IX. 225. sanat morbos, qui a labore fiunt. XV. 110. ex quiete multa ad laborem multum transitus noxius. XV. 618. quietis in respirationem influxus. VII. 772. quietem desiderat omne inflammatum. VII. 775.

Quiescere quid. II. 2.

QUINTUS, praestantissimus sui temporis medicus urbe ejectus est, tanquam aegrotantes interimeret. XIV. 602. vir summe anatomicus. XIX. 22. Marini praeceptor. XV. 136. Sattiri praeceptor. II. 225. nihil scripsit. XV. 68. Hippocratis mentem non exacte est assecutus. XIX. 57. quid responderit, quum, quam vim unctio habeat, interrogaretur. VI. 228. antidotis carpesium inficiebat loco cinnamomi. XIV. 71. loco cinnamomi Carpesium adhibebat. XII. 15.

R.

P character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

RABIES: ea solus canis afficitur. VIII. 423. rabiem excitat saliva canis, si hominem tetigerit. VIII. 423. rabiem caninam sanare Galeno a quodam tradebatur in vino diluto epotam Lemniam terram cum Juniperi fructu, ulceri autem ex aceto impense acri impositam. XII. 174. ad rabiem alysson. XI. 823. ad rabiosorum morsus antidotum. XIV. 206. Aelii Galli antidotum. XIV. 158. 170. Claudii Apollonii. XIV. 171. Baphulli vel Herae. XIV. 173. Basilice. XIV. 174. antidotus Cratippi. XIV. 170. Damocratis antidoti. XIV. 191—201. quo usus est Heras Cappadox. XIV. 170. Menelai. XIV. 173. Menippi. XIV. 172. Zenonis Laodicæi. XIV. 171. cancri usti secundum Aescrion. XII. 356. secundum Peleponem. XII. 358. canis rabidi hepar. XII. 335. a rabiosorum morsu praeservans potio. XIV. 168. aliae. ibid.

RACHIARI aut rachitæ musculi, eorum duplex genus reperitur. XVIII. A. 138. 533.

RADICATIO, definitio. V. 531.

RADICULA (s. *Raphanus*) ad edendum praeparandi ratio. VI. 656. vomitum movet. XVIII. A. 484. nonnunquam etiam comeditur. VI. 622. radiculæ radix opsonium magis est, quam alimentum. VI. 657. ejus facultates. VI. 657. mali succi sunt. VI. 794. radicem habent caule et foliis acriorem. VI. 646.

RADIUS. III. 92. quomodo pronationem et supinationem efficiat. IV. 427. radii ossis descriptio. II. 769. articulatio cum brachio. IV. 427. radius suo cum capitulo externo condylo brachii adhaeret. III. 148. radii epiphyseos inferioris usus. III. 132. 133. peculiare musculi. II. 261. positura obliqua merito est. III. 139. radius conversionibus ad latera inservit. III. 139. cur cubito incumbat. III. 140.

RADIX dulcis glycyrrhiza vocatur. XII. 11. oenopia. IV. 777. radicis in plantis utilitas. V. 524. radices omnes concoctu sunt difficiles. VI. 645. quænam esculentæ. VI. 645. radices stirpium, quæ olera-

ceae sunt, omnes malae. VI. 794. utiles intentum habere corticem, non rancidum oportet; id namque macrae radices est indicium. XIV. 83. quae-
nam in theriacam immittantur. XIV. 83.

Ραῖβοι vocantur, qui curvis cruribus sunt. XVIII. A. 604.

RAJA durior est, concocti difficilis. VI. 737. rajae torpedinis virium fit mentio. IV. 497.

RAMENTOSA intestinorum affectio quid sit. XV. 686.

RAMENTUM ulceris quid significet. VIII. 6.

RAMEX, definitio. XIX. 448. i. q. hernia. II. 507. ad ramicem aquosam remedia parabilia. XIV. 541.

RANAE ustae, earum utilitates in medicina. XII. 362. ranarum viridum sanguinis usus. XII. 262.

RAPA, seminis et radices facultates. XI. 861. crassos succos habet et male concoquitur. XI. 368. rapae semen pro heliotropii semine. XIX. 730. succedanea remedia. XIX. 727. folia et canlis nonnunquam pro cibo adhibentur. VI. 622. radix qua ratione esculenta fiat. VI. 648. facultates. VI. 649. radix plus virium habet quam folia. VI. 646. raparum radices in confinio sunt boni et mali succi. VI. 794.

RAPHANEDON factae quatenam dicantur ossium fracturae. X. 424. XIV. 780.

RAPHANIDIS fructus pingues. XI. 649.

RAPHANUS male a quibusdam brassica vocatur. VI. 633. ejus vires et usus. XII. 111. raphani crudi ad fungos venenatos. XIV. 140. raphani oleum rarefacit. XI. 750.

RAPI semen pro napy. XIX. 737.

RARA corpora quali alimento indigeant. VI. 798. rariores natura qui sunt, exhauriuntur et in syncopen facile ruunt. XV. 610.

RARITAS corporis ad perspiratum quibus major adest, salubrior, quibus minor est, secus. IV. 746. corporis ad transpiratum iis, quibus plurimum auferitur, salubrior, quibus minus, insalubrior. VI. 53. 407. XV. 376. pueris secundum naturam est, senibus praeter naturam. I. 179.

RARUM, definitio. XIX. 354. quid proprie significet. VI. 120. et quid per metaphoram. ibid. corpus fa-

cilius quam densum accenditur. XI. 406.

RATIO, definitio. V. 372. in cerebro sedem habet. VIII. 175. ejus primum instrumentum. ibid. soli homini data. IV. 161. affectui repugnat. V. 376. non est affectuum causa. V. 390. ars est ante artes. III. 8. non manus hominem artes docuit. III. 5. facultatum ministra. IV. 675. instrumentum judicarium. X. 29. intelligibilium iudex. V. 724. animi intempestivum impetum cohibet. XVI. 303. ab iracundia differt. V. 499. iram contineat necesse est. V. 303. 307. perditur in lethargo et sopore. VIII. 161. principium est redigendi medicinam in artis constitutionem. XIV. 676. interior quomodo fiat. XIX. 304. peccans a quibusdam animi affectus causa praedicatur. V. 390.

Rationis conditio in epilepsia. VIII. 174. duae sumptiones. V. 601. expertes animae facultates. V. 28. expertes pueri sunt et bestiae. V. 500. expertia non sunt animantia bruta. I. 1. homo autem longe caeteris animantibus antecellit. I. 2. laesio et memoriam nonnunquam alterat. VIII. 160. mediocres noxae ex refrigerio accidunt. VII. 201. sedes secundum *Pythagoram*. XIX. 315.

Rationi adiutrix data est facultas irascibilis. V. 498. rationem quidam et animalibus adscribunt. XIX. 336. ratione et consequentia et repugnantia cognoscimus. XVI. 174. rationes veras requirendi methodus. V. 73.

RATIOCINATIO, definitio. XIX. 353.

RATIONALIS qui dicatur. XVI. 83. contemplationis utilitas. V. 810. sectae definitio. XIX. 353. sectae dogmata. XIV. 678. sectae principes. XIV. 683.

RATIONALES medici sunt, qui ratione nituntur. I. 65. eorum dogmata. I. 69. quidam medicinam partim scientiam, partim conjecturam vocant. XIV. 684. doctrina eorum de plenitudine. VII. 561.

Rationatricis functionis laesiones. VII. 60.

RAUCEDO (s. *Raucitas*) oritur, quando vocis organa moderatius sunt humectata. XIII. 5. morbus inflammatorius est. XIII. 5. quomodo fiat. XVI. 171. catarrhis supervenit fau-

cibus humore imbutis. VII. 263. morbus vernalis. XVII. B. 615. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 382. cur hieme quoque oriatur. XVII. B. 626.

Raucedines quando hieme sint expectandae. XVII. B. 590. vere potissimum fiunt. V. 693. XVI. 26. raucedinis causa iter. XV. 867. raucedini superveniens febris eam firmitus et certius concoquit. XVII. B. 23. raucedine senes facillime corripiuntur. I. 582. raucedines in senibus coctionem non admittunt. XVII. B. 538. in senibus victus ratio commoda. VI. 349. causae. XIV. 742. ad raucedines remedia parabilia. XIV. 509. ad raucedinem ovum sorbile. XII. 354. raucedinibus prodest Styra. XII. 131. raucedinosi purgandi non sunt. XV. 900. et cur non. XV. 904. raucos purgare convenit. XVI. 110.

RECRPTACULUM num a loco differt. XIX. 259.

RECIDIVAE in morbis quando sint timendae. IX. 769. XVI. 286. quando accidunt in febris. XVII. A. 307. recidivas faciunt, quae post iudicationem relinquuntur. XVI. 388. XVII. A. 421. 439. recidivam febris facit, nisi die impari remiserit. XVII. A. 471. recidivas adducunt, quae post crisin relinquuntur. XVII. B. 468. recidivarum in febris causae. XVII. B. 105.

Reconvalescentia (confer. *Convalescentia*) non sanitas, sed inter morbum et sanitatem medium est. VI. 330. ei prospicit analeptice. VI. 330. reconvalescentiae ex morbis cura. I. 301. XIX. 509. in reconvalescentia, si alvus obstipatur, oleum conducit. VI. 356.

RECORDATIO, definitio. XIX. 381. recordationis deletae cura secundum *Archigenem*. VIII. 149.

RECTUM intestinum. XIV. 715.

REDUPLICATION in febris compositis. VII. 433.

ad REDUVIAM galla nigra cum melle. XVII. A. 478.

REFECTIONES ad extremum ductae periculosae. XVII. B. 365. refectrix medicinae pars. V. 863. refici facilius est potu quam cibo. XVII. B. 467. reficiendi modus, corpora attenuata. XVII. B. 461.

REFRIGERARE confertim et repente noxium. XVII. B. 556. refrigerari est, frigidam accipere qualitatem. XI. 411.

Refrigerantia. IX. 225. utilia principio febris hecticae. VII. 692. refrigerantium facultates. VII. 600. refrigerantium vicinia causa morborum frigidorum. VII. 10. refrigerantia occipiti non conveniunt et cur. XII. 506. refrigerat alga. XI. 855. refrigerat et desiccit arnoglossum. XI. 838. refrigerat aspalathus. XI. 840. aster atticus. XI. 842. balaustium. XI. 847. elatine. XI. 873. moderate epimedium. XI. 876. glaucium. XI. 857. herigeron. XI. 884. papaver. VI. 548. primo ordine uvae acinorum nuclei. XI. 856.

REFRIGERATIO (s. *Refrigerium*) imbecillior est, quae ab uvae acerbae succo, quam quae ab aceto provenit. XI. 658. excalefactionem requirit. XVII. B. 804. corporis quomodo fiat. XV. 265. causa est alimenti indigentia. XV. 366. in calida natura aqua, quies. X. 544. in calidis naturis cibis efficitur. X. 545. refrigerationes ex sanguinis stagnatione fiunt. XV. 781. aurium doloris ex refrigeratione cura. XII. 600. ex refrigerio febris notae. VII. 331. refrigeratio febrilis intemperiei cura est. X. 534. refrigeratio et humectatio febris remedium. X. 647. refrigerium morborum causa recena. XV. 162. arteriarum concretionem efficit. VII. 313. convulsionis causa. XVIII. B. 294. causa coxendicium doloris. XVI. 385. dyspnoeam efficit. VII. 137. fatuitatis et oblivionis causa. VII. 201. scirrhus procreare solet. XIII. 993. causa stranguriae. XVI. 385. causa uteri inflammationis. XVI. 180. ventrem durat. (*Hipp.*) XVII. B. 290sq. causa. XVII. B. 293. refrigerii causa inungitur sub canis ardoribus succus rosarum opobalsamo mixtus. XI. 559. refrigeratos sanat vinum vetus meracius. XI. 604.

REGIO oculorum. III. 643. regionis cognitio ad artem prognosticam stabiliendam necessaria. XVIII. B. 313. regio morborum causa. XVI. 346. 353. morborum causas docet. XIX. 495. ad indicationem remedium confert. X. 634. in morbis indicationem praebet. X. 652.

Regionis forma multum. ad morborum curam confert. XVI. 100. considerandae dignitas in morbis curandis. XVI. 100. regiones anni temporibus comparari possunt. XVI. 102.

Regionis in corporis habitum influxus. XVI. 92. in homines influxus. IV. 800sq. in animi facultates imperium. IV. 805. in mores influxus. V. 462. XVI. 317sq. temperatae morum temperatorum causae. XVI. 317. pulsus differentiae quoad regiones. VIII. 466. IX. 130. XIX. 635. in respirationem influxus. VII. 771. aestuosae incolae siccis, graciles et veluti torrefacti fiunt. VI. 126. frigidioris incolae quomodo comparati. VI. 126. frigidae palpitationis causae. VII. 600. frigida quatenus vina requirat. VI. 803. regionis mutatio epilepsiae remedium. XVII. B. 549.

REGULA Polyclleti. IV. 352.

in REIS cum theriaca experimenta sunt instituta. XIV. 215.

RELAXANTIA remedia vide LAXANTIA.

REMEDIA (confer. **MEDICAMENTA**) vocantur, quae absentem sanitatem reducant. I. 64. ad commodum eorum usum partis, quam curare studemus, substantiae, conformationis ac situs cognitio necessaria. I. 283. alia incipientibus, alia vigentibus adhibentur. I. 137. succedanea quatenus dicantur et quinam de iis scripserint. XIX. 721. metallica vide *Metalla*. — remedium cognitio medico maxime necessaria. I. 270. exteriorum undecim species. XIV. 763. invenientium initium ex morborum ipsorum natura sumenda. X. 157. tempora idem iudicandi instrumentum non habent. I. 199. unde capiantur. I. 201. de remediis parabilibus libri quem ad usum sint compositi. XIV. 311sq. remedium unum esset, si homo esset unum. XV. 36. sed nunc multa sunt, quum multa in corpore existant. XV. 37.

REMISSIO in febribus intermittentibus. VII. 427.

RENES: structurae brevis descriptio. II. 579. XIX. 361sq. quidam inter glandulas numerant. VI. 675. pravi sunt succi et concoctu difficiles. VI. 675. crassi succi sunt. VI. 771. figura. XIX. 644. renum cute humidior et calidior. I. 601. renum caro densissima. XVI. 157. re-

num substantia densissima est. XI. 91. XIX. 643. situs. XIV. 718. quae corporis parte siti sint. XIX. 644. intestino laxo (colo) per peritonaeum copulantur. XVII. A. 833. dexter in omnibus animalibus elatior. II. 579. venae cavae utrinque adherent. II. 59. cur dexter superior, sinister inferior. III. 363. 367. XIX. 644. cur duo. III. 368. XIX. 645.

Renum nutritionis modus. III. 373. nutrimentum. *Lycus* Macedo urinam esse dixit. III. 366. nervi. III. 377. ipsi nervos nullos habent. III. 500. exiguis nervis praediti sunt. XVII. A. 832. dubium, an sensum habeant. VII. 531. vasa eorundem. II. 580. vasorum origo. III. 373sq. arteriae et venae eorum. XIX. 645. arteriae. IV. 320. cur ex aorta veniant. IV. 320. cur arteriae venis aequales. III. 364. venae unde oriuntur. II. 808. XV. 142. venas suas e vena cava, arterias ex aorta accipiunt. IV. 169. venarum in iis conditio. XVII. B. 774.

Renum usus et situs. III. 273. actio s. functio. XIX. 646. ad urinam discernendam constructi sunt. III. 362. quomodo urinam trahant. II. 59. renum functio est sanguinem purgare. V. 536. multum quidem bilis flavae attrahunt, multum vero et sanguinis. III. 372. perfecte serum sanguinis purgant. III. 370. excrementum serosum expurgant. VII. 222. serosum excrementum expurgant. XVI. 300. iis ab *Asclepiade* urinam secerandi facultas denegatur. II. 30sq. ad se trahunt, quicquid in venis serosum ac tenue sanguini admixtum est. XIX. 649. renum nutritionis excrementum urinam esse dicit *Lycus*. II. 70. per renes purgantur hepatis gibba. XVI. 234. ad renes a pulmone transitus facilis. VIII. 412. ad renes quomodo urina perveniat. II. 57.

Reνες per urinas purgantur. X. 527. 923. XI. 93. XV. 323. per renes quando sit purgandum. XVI. 264. renum scincorum usus. XII. 341. ipsorum affectus nephritis dicitur. XIX. 646. renum affectuum diagnosi. VIII. 390sq. renes affectos urina docet. XVI. 601. renum affectus qualis urina indicet. XVI. 290. difficultas, renum affectus discernendi. XIV. 748. affectus enumerantur. XIV.

748. renum affectus quando indicet urina ervosa. XIX. 623. affectiones senibus difficile sanantur. XVIII. A. 17. affectum cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 830. 838. renum affectibus medetur radix anchusae oñocleae. XI. 812. ad renum affectiones quae *Archigenes* scripsit medicamenta. XIII. 331. clyster. XIV. 526. malagma *Damocratis*. XIII. 223. affectus diabetes est. VIII. 394. affectio causa stranguriae. XVII. A. 355. affectus quo tenuis sanies sanguinis meijcitur; ejus causae. VIII. 394.

Renum morbos quatuor statuunt *Cnidii*. XV. 364. 427. morbos comitatur urinae subsidentia rufa. XVII. A. 834. morbum et diurnum significat urina pinguis. XVIII. A. 137. ad renum morbos clysteres. XVI. 146. renes abstergit resina terebinthinae. VI. 355. renibus conducit saxifraga et betonica. XIV. 228. prodest antidotus *Damocratis*. XIV. 120. renes purgat cantharis parce sumta. XI. 689. purgant ciceres. XI. 877. purgant ficus et carices maturae. VI. 572. purgant baccae juniperi. VI. 590. a renibus derivatio fit per alvum. XVII. A. 905. abscessus quando sint exspectandi in exterioribus ant interioribus partibus. XVIII. A. 138. renum abscessus quibusnam signis dignoscatur. VIII. 391. abscessus rupti indicia ex urina. VIII. 410.

Renum calculi et topi articulorum eandem generationem habent. XVII. A. 835. calculi tephacei unde oriuntur. VI. 760. calculorum color diversus. XIX. 660. calculi quomodo dolorem procreare possint. XIX. 657. calculi quomodo generentur. XVII. A. 831. fiunt ante mictum. XVII. B. 44. calculos etiam in renum carnibus generari quidam perhibent. XVII. A. 831. calculorum generationis causa. X. 956. calculus ex quam victus ratione oriatur, et cur non omnibus accidat. X. 999. calculi causae. XIX. 426. 647. calculus ex lactis usu. VI. 344. renes offendit lac caseosum, et calculos gignit. VI. 687. calculos gignit caseus. VI. 697. XVII. B. 47. fit ex lactis usu frequenti. VI. 344. calculos gignunt, quae ex itriis parantur. VI. 492. eorum diagnosis. X. 1000.

et cura. *ibid.* in nephritide quomodo oriatur. XIII. 993. calculus quomodo a coli affectione dignoscatur. XVI. 367. unde cognoscatur, quoniam in rene calculus haereat. XIV. 748. XIX. 653. 654 sq. signa et symptomata, ubi renes egreditur, et ureteres transit. XIX. 658. renes in calculorum creatione et exitu acerbissime dolent. XVII. A. 830. cur crurum stupor ei sit junctus. XIX. 655. testes cur retrahantur. XIX. 655. signum est pudendi titillatio. XIX. 656. calculo laborantes cur dolorem stupidum in cruris descendente persentiant. XVII. A. 837. calculo laborantes quando sanguinem mingant. XVII. A. 837. calculis obnoxia constitutio quomodo curanda. VI. 435. qui calculum in iis facile generant, iis alica cocta vitanda. VI. 497. calculorum cura medicinalis. XIX. 661. cura praeservativa. XIX. 673. quale vinum iis conducatur, quibus renum calculos fieri suspicio est. VI. 338. calculos comminuendi vim habentia remedia. XI. 110. 840. ad eos facienda remedia. XIV. 473. XIX. 694. rumpit Betonica. XII. 24. expurgat Carpesium. XII. 15. lapis Judaicus. XII. 199. extrahit panacea Musae. XIII. 104. frangit Sion. XII. 124. purgat theriaca. XIV. 272. comminuit fructus triboli terrestres. XII. 144. calculos frangit semen althaeae. XI. 867. aqua, in qua decocta est radix alismatis. XI. 861. medioeriter commodae sunt artemisiae. XI. 840. bdellium arabicum in potu sumtum. XI. 850. ciceres. VI. 533. calculis gravatos expurgat Carpesium. XII. 15. calculos frangit cicere arietinum. XI. 876. ad renum calculos lapis Judaicus efficax est. XII. 199. calculos rumpunt lapides, qui in spongiis reperiuntur. XII. 206. semen peponum. VI. 564. radix rubi. XI. 849. Sion. XII. 124. theriaca. XIV. 272.

Renēs: ad callosas in iis concretiones remedium *Onesidemi*. XIII. 328. ad renum cruciatus theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. renum dolor excrementis in intestinis productus, tollitur iis eliminatis. XVII. A. 832. dolor ex sanguine in venis coacervato, venaesectione non statim tollitur. XVII. A. 833. doloris gradus ad diagnosin affectionum eorum va-

let. XVIII. A. 14. quales dolores in morbis efficiant. VIII. 110. dolores ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. in renibus cur dolor pulsatorius non observetur. VIII. 78. ad renum dolores, remedia. XIV. 471. 581. amygdala amara. XI. 828. crocomagma. XIV. 134. cum ulcere aut cum calculis theriace. XIV. 91. renum exulceratio causa stranguriae. XVII. B. 855. ulceris certissima signa. VIII. 392. XIV. 748. ulcerationem indicat sanguinem aut pus mejere. XVII. B. 765. exulcerationem qualis urina indicet. XIX. 612. ulcera quomodo ex urina ab illis vesicae possint dignosci. VIII. A. ulcerum cura. X. 300. ad renum exulcerationes potio. XIV. 383. renum frigidae invaletudinis signum urina bullosa. XVIII. A. 134. gravitatis sensus nonnunquam iis innascitur. VII. 530. ex renibus, haemorrhagia oborta, sanguis cum urina emittitur. VIII. 264. imbecillitatis signa. XIV. 748. infarctu liberat asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841.

Renum inflammatio fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammationis signa. XIV. 748. renes quibus inflammantur, hi urinae suppressioni sunt obnoxii. IX. 164. inflammatio incipiens non fert remedia urinam cientia. X. 903. ad renum inflammationes potio. XIV. 383. in inflammatione ubinam venaesectio sit instituenda. X. 904.

Renēs cur saepe obstruantur et calculos generent in senibus. XVII. B. 649. obstruit panis siligineus et similagineus. XIX. 685. renum obstructionem parat placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. urina tenuis est. XIX. 621. ad renum obstructionem remedia. XIV. 383. radix arnoglossi (plantaginis). XI. 839. ad renes obstructos paeoniae radix. XI. 859. ad renes purgandos centaureum et thlaspi. XIV. 759. ad renum robur restituendum remedia parabilia. XIV. 534. renes scirrhis sunt obnoxii. X. 917. renum spissitudinis causae. III. 371. 373. venae ruptionis causae. XVII. B. 774. venulas in iis ruptas esse qualis urina doceat. XVII. B. 773. venulas in iis ruptas esse quomodo ex urina cognoscatur. XIX. 612. renum vitia fiunt ex gib-

bositate. XVIII. A. 507. renum vitii causae haemorrhoides suppressae. XVI. 458. vitium indicat urina oleosa. XIX. 588. vitium quando indicet urinae sedimentum oroboides. XIX. 589. ad renum vitia. XIV. 552.

RENITENS, definitio. XI. 718.

REPELLIT echini herba. XI. 880. ephemerum. XI. 879. radix hemerocallis. XI. 884.

REPETITIO in febris compositis. VII. 433.

REPLENTIA remedia, eorum usus. XIV. 764.

Replere confertim et repente noxium. XVII. B. 556.

REPLETIO immoderata immodica vacuatione curatur. I. 392. nimia periculosa. XVII. B. 365 sq. in phlegmone praedominat. VII. 153. utilis est visceribus inferioribus inanitis. XVI. 94. convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. convulsio inde orta nec acutissima nec periculosa. XVII. B. 885. quos morbos haec generavit, sanat vacuatio. XV. 110. spiritus efficit. VII. 597. ex repletione convulsionem. *Hippocrates* malam ducit. XIII. 153. XVI. 828.

REPOSITIO ossium. XIX. 461.

REPRIMIT aster atticus. XI. 842.

REPTILUM carnes vere gignuntur. VII. 225.

REPURGANTIA remedia, eorum usus. XIV. 764.

RESERENTIA medicamenta, definitio. XIV. 759.

RESICCAT paeoniae radix. XI. 859. resiccatum quod est, humectantia poscit remedia. XI. 720.

RESIDERE velle in morbi vigore in omnibus acutis malum, in pneumonia pessimum. XVIII. B. 65.

RESINA quomodo lavetur. XI. 496. pus movet. XI. 734. resinarum vires et usus. XII. 113. resina potestate calida. I. 649. resinae omnes calefaciunt. XIII. 368. omnes calefaciunt et exsiccant, sed quaedam magis, aliae minus. XIII. 475. (vi- res singularum exponuntur. ibid. et sq.) resinarum quoad siccitatem et humiditatem differentiae. XIII. 589. quoad virtutes secundum *Dioscoridem* recensio. XIII. 590. autorrhetae, sponte fluentes in Lacedaemone ac aliis regionibus protorrhetae, primifluae, in Cilicia capnelaeae vocan-

tur. XIII. 626. resina fricta s. Colophonia omnium siccissima. XIII. 589. laticis duplex est. XIII. 476. pini sicca pro sagapeno. XIX. 742. sponte fluens refrigeratos recalefacit, exastuantes vero summe exeruciat. XI. 520sq. cum rosaceo trita ad pudenti fissuras et rimas. XIII. 317. syncomiste quae. XIII. 626. terebinthinae alvum solvit. VI. 354sq. substituenda remedia. XIX. 741.

RESINOCERUM h. e. resina cum cera juncta. XIII. 879.

RESOLUTIO partis alicujus, definitio. VIII. 208. frigidi superantis affectus est. VII. 618. de resolutione *Erasistratus* commentarios scripsit. XVI. 673. resolutio quomodo fiat et cognoscatur. VIII. 60 sq. causa est intempestiva vacuatio. XI. 44. resolutionem praecedit lipothymia. XI. 48. resolutionis signum est supinum jacere. IV. 437. resolutis prodest oleum Costi. XII. 40. antidotum diascincum. XIV. 152. pyrethri radix. XII. 110. rubia tinctorum in potu cum melicrato. XI. 878.

RESPONSIO ex moderato ferox malum. XVI. 605.

RESPIRATIO, definitio. VII. 75. XV. 180. definitio et ejus partes. XIX. 375. quodammodo fit motu voluntario. IV. 442. 448. casus servi narratur, qui hoc testatur. ibid et sq. actio voluntaria est. XIX. 170. partim voluntaria partim non est. XIV. 727. actio est diaphragmatis et musculorum thoracis. IV. 443. respirationis exercitationes. VI. 147. respirationis duo sunt motus. XVII. B. 750. instrumentum est tracheae pars mobilis. III. 527. instrumentum pulmones. III. 411. de ea *Hippocratis* et *Platonis* inter se dissensio. V. 707 sq. *Hippocrates* vocat spiritum. XV. 487. quae per cutim agitur, transpiratio vocatur. X. 754. respirationis et pulsus comparatio. V. 163. omnis pulsum proportioni respondet. VII. 766. caloris in eam effectus. VII. 768. respirationis rhythmus, definitio. VII. 812. rhythmum mutat aequalis pulmonum intemperies. VIII. 286. principium aër est. IV. 466. cur in pueris frequentior et celerior quam in adultis. V. 500.

Respiratio embryonis. III. 504. piscium. III. 443. quatenam pessima.

XVII. A. 415. respirationis partes quatuor sunt. IV. 468. via. IV. 466. causae. IV. 465. VII. 761. 819. XIX. 317. primae causae. XIX. 316. initium a nervis pendet a cerebro ad thoracis musculos pervenientibus. XVI. 519. qui eam a corde fieri putant propter situs vicinitatem reprehenduntur. V. 240. quomodo in ea se habeant arteriae. V. 712. quibusnam partibus peragatur. VIII. 241. respirationem efficit diaphragma. II. 657. III. 314. diaphragmatis et musculorum in costis in ea utilitas. IV. 467. respirationis musculis fit et nervis. V. 234. huic inservientes musculi. II. 495. musculorum ei inservientium anatome. II. 475. nares et os inseruiunt. XIV. 713. praesunt pulmones. ibid. per os quando fiat necessaria. III. 890. nasus primum ejus instrumentum. III. 891. instrumentum thoracis. IV. 121. odorum dignotio eam adjuvat. III. 654. respirationis theoria secundum *Platonem*. V. 710. in respiratione quidam aërem nec in corpus ingredi, nec in expiratione egredi putabant. XV. 69. an cor aërem attrahat. IV. 473sq. insiti caloris gratia eam fieri, acceptissimum est. IV. 492. 493sq. servat naturalem calorem. X. 754.

Respiratio nativi caloris symmetriam conservat. XV. 288. nec cerebrum cor refrigerat. III. 617. num refrigerationis gratia existat. IV. 485. restituit, quicquid aëreae substantiae defluit. XV. 296. num animale spiritum nutrire possit. IV. 501sq. spiritus vitalis fons. XV. 263. spiritus vitalis nutrimentum. X. 839. maxima viscera agit. VI. 152. respirationis utilitas. II. 884. III. 412. 544. IV. 466. 470sq. (variae circa hanc rem scriptorum sententiae. IV. 471.) 510. V. 161. VII. 761. usus duplex. V. 153. triplex usus. V. 709.

Respirationis organa diversa. IV. 466. organa dissecandi ratio. II. 589. organon diaphragma. IV. 466sq. VIII. 328. organorum apta structura et positio. III. 432. organorum excreationem juvantia omnia extenuandi facultatem habent. XI. 778. organorum affectionum signa sputa sunt. XVI. 210. instrumenta principalissima. II. 589. organorum intemperiei causae. VII. 175. organorum paralysis apnoea vocatur. VII. 149. or-

ganis refrigeratis tussis fit. VII. 174. organorum concoctionem sputa indicant. XVI. 236. num in mediam thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experimento enucleandum. II. 698sq.

Respirationis differentiae: doctrina *Hippocratis* de respirationis differentiis in praenotionibus. VII. 901. ejus et pulsus differentiae. VII. 773. differentiae secundum aetates. VII. 771. in senibus. IV. 500. 501. qualis in calidis et frigidis. IV. 500. differentiae quoad anni tempora et regiones. VII. 771. post ciborum sumptionem. IV. 501. conditio in exercitiis et quiete. VII. 772. in somno. V. 174. VII. 772. lavacri in eam influxus. VII. 772. ejus differentiae quid denotent in morbis. VIII. 280.

Respiratio acceleratur in iis, qui exercitantur, et balneo utuntur. V. 152. *anhelosa* quae, quibus accidat, et quae de causa. VII. 945. *brevis* quanam sit. XVII. A. 417. *brevis* sanitatis signum. VII. 941. *brevis* et frequens quid denotet. XVII. A. 755. *brevis* sanat abhorrentes a potu et vix bibentes. VII. 939. *celeris* causae. VII. 762. 765. *continua* ventilare simul et calefacere potest refrigerata. VII. 941. *crebra* phlegmonem in partibus supra diaphragma significat. XVII. A. 918. *defectu* mulier non tentatur, si recte purgatur menstruis. XI. 165. *densa*, parvae causa est. VII. 916. *densa* quae dicatur. XV. 494. *densa* unde fiat. XV. 601. 794. simpliciter *Hippocrates* densam vocat. VII. 957. *densa* fit ex sputis retentis. VII. 926. *densae* causae. VII. 914sq. densam *Hippocrates* memorat in libro de victu in acutis. VII. 914. densam reddit animi excandescencia. VII. 942. *brevitas* quietum, raram vero longitudo. VII. 758. densam facit sputum retentum. XV. 493. *densa* sputum agglutinat et defluere prohibet. XV. 493. *densatae* effectus. XV. 487. *densior* facta quomodo noceat. XV. 486. *densa* glutinosum sputum reddit et elabi prohibet. VII. 926. sputorum egressum prohibet. XV. 492. *densa* existens dolorem aut inflammationem significat in locis super septum transversum sitis. VII. 901. 905. *densa* et magna quando accidat. VII. 911. densam vel magnam valde prave ci-

batis fieri asserit *Hippocrates*. XV. 601. a densa et multa pneumatiae fiunt. VII. 951. detentio tusses ab intemperie ortas curat. VII. 175. densa et parva quibusnam morbis accidat. VII. 909sq. densa simul et parva aut magna quid denotet. VII. 815. detentio singultus medela. XVII. A. 418.

Respiratio difficilis, ejus differentiae. VII. 897sq. *difficilis* ex esu boletorum. VI. 656. ob instrumentorum spirabilem angustiam. VIII. 275. *difficilis* conjugationes. XVII. A. 413. conjugationes quatuor ponit *Hippocrates*. VII. 893sq. *difficilis* propter debilitatem signa. VIII. 275. *difficilis* ob plurimum calorem signa. VIII. 275. *difficilis* apoplexiae symptoma. VIII. 232. *difficilis* in peripneumonia malum signum. XV. 857. ad respirationem difficilem remedia parabilia. XIV. 532. *Hippocratis* de difficultate in praenotionum libris, sententiae. VII. 901. *difficultas* respirationis quaedam laesio est. VII. 753. *difficultatem* procreantes affectus. VIII. 249. ex frigidae immodico usu in febribus. X. 622. *difficultas*, quae ob solum ardorem oritur, qualis. VII. 778. ob refrigerationem naturalis caloris qualis. VII. 779. quae in ejus rhythmo et consonantia consistit, ejusque causae. VII. 812sq. *difficultas* epistaxin nonnunquam indicat. XVI. 229. *difficultates* compositae. VII. 796sq. *difficultatum* compositarum notio ad diagnosin utilissima. VII. 815. quanam compositiones nihil ad eam faciant. VII. 814. in ea purgationes non sunt adhibendae secundum *Hippocratem*. XV. 900. de respirationis difficultate quae *Hippocrates* pronunciaverit. VII. 825. ad respirationis difficultatem remedia. XIV. 442.

Respiratio extendens tarda est. VII. 899. facilis magnam vim ad salutem habet in omnibus acutis, qui cum febribus sunt et intra quadraginta dies judicantur. VII. 929. secundum naturam in morbis magnam ad salutem vim habet. XVIII. B. 77. facilis bonum signum. XVI. 212. facilem reddit oxymel. XV. 676. frequens quid denotet secundum *Hippocratem*. XVI. 520. frequens quid significet. XVII. A. 258. 754. frequens dolorem aut partis supra septum

transversum inflammationem significat. XVIII. B. 76. *frigida* pernicioſa eſt. VII. 928. *frigida* exitialis. XVII. A. 755. *frigida* ex naribus atque ore exhalans pernicioſa jam valde exiſtit. IV. 486. VII. 902. 942. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. *frigida* exſpiratione mala. IX. 615.

Respiratio gembunda in morbis acutis mala. XVIII. A. 92. *gembunda* ſaepe fit in pueris plorantibus. XVIII. A. 92. *gembundae* cauſae. XVIII. A. 92. *illidens* unde fiat, et quid ſignificet in febris. XVII. B. 749. *illidens* in externa eruptione unde fiat. VII. 151. *illidens* quum ſurſum fertur, *denſa* aut magna. VII. 920. *illisa* in febris convulſionem ſignificat. VII. 932. *inaequalis* in deſidibus et mollibus. VII. 801. *inaequalitates* quae in una actione quacunque conſiſtunt. VII. 809. *inaequalitatis* cauſae. VII. 798sq. interceſſa noxam affert caloris principio. V. 157. interceſſa in febris malum, convulſionem enim ſignificat. VII. 886. *laesa* calor etiam naturalis laeditur. X. 754. *longa* quanam dicatur. XVII. A. 417. *longa* oſcillationis aſſiduae medela. XVII. A. 417. *longa* sanat continuas oſcillationes. VII. 939. *longa* etiam magna vocatur. VII. 944. *magnae* gemina eſt differentia. VIII. 277. *magna* et per multum tempus deſipientiam ſignificat. VII. 831. 840. 845. 876. 901. 906. VIII. 279. XVI. 520. XVII. A. 258. *magna* et *rara* fit ob mentis laeſionem. XVII. A. 259. *magna* et *rara* deſipientiae ſignum. XVI. 520. *magnae* cauſae. VII. 767. *magna*, celer, frequens cordis calidi et ſicci ſignum. I. 334. *magna* et *denſa* calore. VII. 849. *magna*, ſi cum *denſa* et *rara* conjuncta ſit, quid ſignificet. VII. 814. *magna* et longo intervallo rediens, delirium oſtendit. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. *magnum* et *parvum* quomodo quis optime dignoſcat. VII. 793. *magna* et *rara* deſipientiae ſymptoma eſt. VII. 830. 840. 849. *magna* et *tarda* ſolis mente motis contingit et cur. VII. 810. *magnae* ſimul et *velocis* cauſa. VII. 809. *magnitudo* per ſe reſpirationis difficultas quidem, non tamen certae cognitionis ſignum. VII. 814.

Respiratio moderata per arterias omnibus partibus contingit. IV. 506.

multa et frequens quibusnam in morbis obſervetur. VII. 852. obſcura *Hippocrati* parva eſt. VII. 959. *parvae* cauſa. VII. 767. *parva* redditur propter meatus anguſtiam. XV. 794. *parva* et *denſa* in quibusnam morbis obſervetur. VII. 852. *parva* et *denſa* fit ex dolore. VII. 849. *parva* et *denſa* ſignum eſt doloris partium, quae per reſpirationem moventur. VII. 788. *parva* cum *denſa* et *rara* conjuncta quid ſignificet. VII. 814. *parva* et *rara* frigidityte fit. VII. 849. *parva* ſimul et *rara* quid ſignificet. XVII. A. 755. etiam de hac *Hippocrates* ſcripſit ut et de calida. VII. 927. *parvae* et *tardae* cauſa. VII. 810. *parva* fit, *tarda* et *denſa*, ſi thorax inflammatus fuerit. VII. 777. *parvae* et *velocis* cauſa. VII. 810. *rara* et *magna* delirio fit. VII. 849. *raram* *Hippocrates* per multum tempus appellat. VII. 831. *raram* et *magnum* in delirantibus jam *Hippocrates* ſaepe notat. VII. 827. *rara* et *magna* non ſemper deliriis accidunt. VII. 836sq. *retenta* oſcillationem sanat. VII. 940. *parva* in angina ex fluxione acri. XV. 793. *prompta* qualis *Hippocrati* ſit. XVI. 560. *simplex* quae ſit, et quae composita. VII. 755.

Respiratio stertorosa quibus accidat. VII. 924. ſublimis ſecundum *Hippocratem* quae. VIII. 279. XVI. 560. ſublimis apud *Hippocratem* parva vocatur. VII. 946sq. ſublimem qualem *Hippocrates* dicat et quibusnam in morbis occurrat. XVII. A. 595sq. *tardae* cauſa. VII. 767. ab immodicis alimentis retardationis cauſa. V. 152. *urgens* velox eſt. VII. 899. reſpirationis diverſae laeſiones. VIII. 252sq. laeſiones ſimplices quales exiſtant. VII. 760.

Respiratio ſi cohibetur, ſuffocamur. IV. 473. intercipitur articulo capitis deſlexo. IV. 11. perit ex apoplexia muſculorum thoracis. VIII. 301. ceſſat preſſo cerebro. V. 185. perit medulla ſpinali juxta primam vertebram diſſecta. V. 239. ſiſtitur medulla ſpinali tertiam inter et quartam vertebram diſſecta. II. 696. eam penitus retinere arduum eſt. IV. 450. reſpiratione qua diverſa ratione privemur. IV. 685. reſpiratione privati quamprimum morimur. V. 149. reſpirationem tollit angina. VIII. 54.

non tollit arteria aspera dissecta. VIII. 54. num circa ejus cohibitionem cor ex pulmone aërem transnere nequeat. IV. 479. num in ejus cohibitione articularum motus mutetur. IV. 480. et nihil in ea ex iis evacuetur. IV. 481. num ob penuriam qualitatis alicujus animalia in respirationis cohibitione suffocentur. IV. 484 sq.

Respirationis instrumentum, si solum laesum est, urina non, sin vero simul nutritio male habet, urina etiam mutatur. XV. 321. modus eorum, qui suffocantur. XVI. 680. conditio in diversis morbis. VIII. 274. species de affecta parte et de affectus genere conjicere concedit. VIII. 251. conditio in angina. XVII. A. 595. conditio in apnoea. VII. 943sq. in apoplexia intermittens et magna pessima est. VIII. 211. conditio in asthmaticis. XVII. A. 360. 596. in catalepsi et sopore. VIII. 232. affectio ex ardore in corde enato. VII. 778. conditio, quando cor frigidum est. I. 333. immutatio ex cordis refrigerio. VIII. 306. immutatio ex corde supercalefacto. VIII. 306. conditio in delirantibus. VII. 808sq. ante et inter delirium. VIII. 329. in affectione diaphragmatis. VIII. 331. cur in exercitationibus et febribus ardentibus frequens. IV. 498. affectiones ex doloribus. VII. 788. in febribus. VII. 773. 786. in febribus ardentibus. V. 152. conditio in gibbis. XVIII. A. 501. in hydrope anasarca et in inflammationibus. IV. 501. num in hysterico subsultu cesset. VIII. 415. insanorum qualis. VII. 791. ejus per iracundiam mutatio. XVII. A. 415.

Respirationis impedimenta ex nasi meatibus obstructis. VII. 106. conditio in orthopnoea. XVII. A. 596. in peripneumonia. VIII. 254. 275. in peripneumonia facilem reddit balneum. XV. 719. in pleuritide. VIII. 326. affectio ex pulmonum abscessu. VII. 784. in fluxionibus in pulmones. IX. 396. in frigida pulmonis intemperie. IX. 396. in senio ex morbo. VII. 685. ex luxatione spinæ depravatio. VII. 922. in suffocationis periculo. XVII. A. 598. conditio in iis, quibus trachea plurima defluxione repleta est. VIII. 276. conditio, si organa respirationis tubercula cruda, tenaces aut crassi hu-

mores occupaverint. VII. 781. ex vitiiis circa thoracem affectio. VII. 782. affectio ex vulneribus thoracis. III. 417. conditio in vocis interceptione. XVI. 560. ad eos, qui recta cervice respirant. XIV. 442.

RESUPINITAS stomachi, ejus cura. XIII. 140sq.

RETE mirabile, situs, constructio. III. 696. arteriis efficitur. III. 697. usus. III. 699. V. 155sq.

RETENTIO non omnis adstrictio est. I. 177. retentionem character apud *Hippocratem* significat. XVII. A. 612.

RETENTRIX facultas. II. 145. ejus finis. II. 149. quomodo se habeat in siccis, humidis, frigidis etc. VII. 260. retentricis imbecillitatem indicat sudor non judicatorius. XVI. 719. in quibusnam corporis partibus adeo evidens sit, ut ipsis sensibus agnoscere ejus actio possit. II. 146sq.

RETIFORMIS tunica oculi. V. 624. XIV. 712.

RETINA. XIV. 712. non tunica vera est. III. 762. ejus usus. ibid. — nutritionis ratio. III. 763. ex nervo optico oritur. III. 639.

REVELLERE quando conveniat. XVII. A. 958.

REVULSIO, definitio. X. 315. definitio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 905. quomodo fiat, ejusque usus. XI. 319. quomodo a derivatione differat. XVI. 150. quomodo peragatur. XVI. 151. e directo fieri debet. XVI. 154. quando sit secundum *Hippocratem* administranda. XVI. 151. fit ad loca contraria. XVI. 153. non a substantia, sed a curandae partis situ praestatur. X. 972. in iis, quae supra sunt, deorsum agitur, sursum in iis, quae sunt infra. X. 316. confluentium adhuc humorum remedium est. XI. 91. XVI. 155.

RHACODES cutis qualis. XI. 132.

RHACOSIS, definitio. XIX. 448.

RHAEA, definitio. XIX. 437.

RHAGAS, definitio. XIX. 446. ad rhagades aridum *Majae*. XIII. 840. emplastrum catagmaticum *Moschionis*, butyro dilutum. XIII. 537. 647. ad rhagades contumaces emplastrum ut *Aphrodas*. XIII. 738. ad rhagades ani emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. ad rhagades digitorum emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. rhagades aufert emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. emplastrum

melinum *Menoeti*. XIII. 512. pastillus *Apollophanis*. XIII. 831. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829. pastillus *Magni*. XIII. 831. pastilli *Menesthei*. XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831.

RHAMNUS, ejus vires et usus. XII. 111.

RHAPIA nonnunquam comeduntur. VI. 622.

RHEGINUS. X. 52.

RHEGMA, definitio. XIX. 462.

RHETORICA, quomodo quis eam optime constituat secundum *Platonem*. V. 756.

Rhetorum munus. IX. 789.

RHEUM, ejus vires et usus medicus. XII. 112. adulteratio ejusque diagnosi. XIV. 75. centaureum succedit. XIX. 741.

RHEUMA. XI. 79. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324.

Rheumatismi oculi signa. XIV. 769. quomodo generentur. XI. 275. metastasis ad ventriculum. X. 513. cura. XI. 78 sq. adhibetur centaureum minus, aliis substantiis junctum. XII. 21. ad rheumatismos internos compositio. XIII. 77. compositio ex libris *Galli*. XIII. 77. emplastrum atrahens album. XIII. 933. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 380. optimum est. XIII. 389. pastillus ex mandragora, sphragis dictus. XIII. 100. pastillus *Nepolitae*. XIII. 87. potio. XIII. 70. pulvis cephalicus. XIV. 511. sphragis dictum medicamentum. XIII. 91. aster dictum. ibid. theriace. XIV. 93. ad rheumatismum thoracis catapotium. XIII. 68. ad rheumatismum ventriculi aphrodisiacum *Clidion*. XIII. 87. aster dictum remedium. XIII. 91.

RHEXIS, definitio. XIV. 775.

RHODACINI succus pro myrsinite. XIX. 737.

RHODIA radix, quae in Macedonia nascitur, vires ejus. XII. 114.

Rhodiacum s. discutiens emplastrum. XIII. 448.

RHODAPHNE etiam Nerium vocatur, ejus vires. XII. 86. venenum est et hominibus et pecoribus. XII. 115.

RHOE, usus ad haemorrhagias. X. 320. rhois succus ad ulcera interna. X. 298.

RHOEAS, definitio. XIV. 772. (vide *MALUM granatum*.)

RHOEME, definitio. XIX. 431.

RHOMBI definitio secundum *Euclidem*. XVIII. A. 466. rhombus vocata deligatio quando sit adhibenda. XVIII. B. 732. fascia quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838.

RHOPALOSIS, definitio. XIX. 430.

RHU succus cum melle et adstringit et abstergit. XI. 574. succus cum scammonio mixtus ventrem solvit. XI. 577. pro coquinario sicco substitui potest sampsuchus. XIX. 742. ad inflammationem rheumaticam. XI. 81. pro rhu tinctorio ricini fructus. XIX. 742. succus pro amphacio. XIX. 738.

RHUS fruticosa cur a medicis coriaria vocata sit. XII. 115. fructuum ejus et succus vires et usus. XI. 116. summe adstringens est. XI. 591. medicamentum potius quam cibus est. XI. 650 sq. ex tertio ordine siccantium est. XI. 788. coquinarium siccum pro sampsucho. XIX. 742.

RHYADICI quomodo curandi. XIV. 787.

RHYAS, definitio. III. 811. VI. 870. secundum *Lycum* tribus modis fit. XVII. A. 966. rhyadum cura. X. 1002. ad rhyadas diasmyrnon Synerotis. XII. 774.

RHYEMATA. VI. 492.

RHYEUS, ejus vires et usus. XII. 116.

RHYTHMUS pulsus quid sit et quomodo generetur. VIII. 511 sq. definitiones. VIII. 909. XIX. 408. 910. 913. *Herophilus* frequenter ad praesagiendum adducit. VIII. 911. rhythmus in pulsu quomodo cognoscendus. VIII. 901. in solis vehementissimis pulsibus dignoscitur, in aliis aut prorsus incognitus, ut in languidis, aut longe ab absoluta notitia abest. VIII. 907. inaequalitates. VIII. 556. mutationum causae. IX. 102.

RHYTIDOSIS ex usu remediorum inepto. X. 171.

RICINI fructus, herbae, olei facultates medicae. XII. 26. fructus pingues. XI. 649. fructus pro rhu tinctorio. XIX. 742. semen pro colocynthide. XIX. 732. semen pro scammonio. XIX. 743. succedunt sordes a palaestra. XIX. 732.

contra *Ricinos* ovium oleum cedri. XII. 19.

Rigentibus inaequalis intemperies est. VII. 750.

Rigor quid sit. VII. 606sq. nativi caloris affectus est. VII. 614. qualis sit caloris nativi affectus. VII. 618. rigorem per *q* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. inaequalis est universi corporis concussio et turbatio. VII. 145. appellatur horror extensus et auctus. VII. 552. num perfrictio. VII. 607. 610sq. subita est perfrictio in statum praeter naturam perducens. VII. 620. perfrictionem cum tremore quidam eum vocarunt. VII. 612. horror et perfrictio quomodo differant. VII. 612. quomodo a tremore differat. VII. 607sq. cur in eo externae omnes partes refrigerentur. VII. 194. unde oriatur. VI. 278. XVII. B. 884. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. a ventre superiore inchoat. XVII. B. 299. inter signa decretoria etiam pertinet. XVII. B. 396. cur mulieribus sit frequentior. XVII. B. 884. incipit mulieribus ex lumbis per spinam potius, sed et viris potius retro quam ante. VII. 613. mulieribus a lumbis inchoat magis et per dorsum ad caput fertur. XVII. A. 437. motus in eo qualis. VII. 624. anæthermantos. VII. 637. XVII. A. 847. ejus causa. *ibid.* et 848.

Rigor morbosus quinam dicendus. VII. 613. morbosus perfrictio dolorifica est cum quadam inaequali totius corporis concussione et agitatione. VII. 614. aestuosus quadantenus perniciosus et flammea facies cum sudore in eo mala. XVI. 650. judicatorius in morbis urinae suppressione praesagitur. XVII. A. 849. longus ex haemorrhagia. XVI. 814. perniciosus in febre laboriosa post oculorum conversionem. VII. 626. spontaneus qualis. XVII. A. 276. eum necessario sequi febres, veteres putabant. XVII. A. 276. vehementissimus unde praenoscatur. XVII. A. 849. rigori num febris semper succedat. VII. 188. rigorem non semper febris sequitur. VII. 751. rigor, si febre non intermittente fractis jam viribus invadat, lethale. VII. 190. XVII. B. 724. tertianae exquisitae nota. VII. 626. si incidat febre non intermittente, aegro jam debili, lethale. VII. 626. superveniens ardente febre laboranti, morbum solvit. VII.

182. superveniens febres ardentes solvit. IX. 651. concussio partium in eo sine voluntate efficitur. XV. 374. quanto vehementior, tanto brevioris temporis est. VII. 195.

Rigor minime antecedit febrem ex pituita dulci putrescente. VII. 349. si causo superveniat, bonum. VII. 613. 627. febres ardentes judicare consuevit. XVII. A. 179. febri ardenti superveniens solvit. XVII. B. 736. in febribus quotidie ortus quotidie febrem solvit. XVII. B. 743. in quartanis mixtus ex calido et frigido est. VII. 190. una cum febre in inflammationibus in suppurationem transitus indicium. VIII. 47. sexto die difficile iudicium notat. VII. 613. sexto die in febribus ortus arduum crisin portendit. XVII. B. 693. aestui lateris doloroso superveniens, quid indicet. XVI. 649. si crisin non intulerit, malus. XVI. 650. in phrenitide non semper lethalis. XVI. 544. post rigorem refrigeratum non recalescitur iterum, malum est. VII. 626. cum rigore desipientia, malum. VII. 613. quemnam effectum in humores exerceat. XVI. 9. cum rigore qui febricitant, iis raro abscessus fiunt. XVII. A. 852. ex rigore perfrigerationes non recalescentes malae. XVI. 648. ex rigore torpores non valde apud sese existunt. XVI. 583. rigor ex vini multo potu malum. XVIII. A. 107.

Rigoris quae causa sit efficiens, quas causas comitetur, et quibus superveniat affectionibus. VII. 614. causae. VII. 182. causae aliae. VII. 633. IX. 651. num merito omnes rigorem frigidae causae attribuant. VII. 626. causae sunt abscessus suppurantes. XVII. B. 58. ambustio. XVII. B. 58. aliquid auditu et aspectu horrendum. VII. 628. bilis. XVII. A. 167. bilis flava. XVII. A. 176. XVII. B. 736. excrementa calida et putrida mota vehementer. VI. 240. excrementa calida, putrida et cruda. XVI. 186. acris et calidus humor. VII. 629. humor et halitus mordens. X. 679. rigorem sine febre infert pituita acida et vitrea. VII. 349. ex frigida pituita oritur. VII. 634. causa est acre remedium ulceri superpositum. XVII. B. 58. succus mordax in ore ventriculi. XVII. B. 300. ulcera. XVII. B. 58. vulnus. XVII.

B. 58. rigor inflammationem sequitur, si in abscessum abit. VII. 627. rigoris febrilis causae. X. 680. febrilis causa frigus. XVII. B. 802. judicatorius in febribus acutis bile flava excitatur. XVII. A. 851. in causis et tertianis unde oriatur. VII. 632. rigoris in febre ardente causae. XV. 752. rigor sistit largas sanguinis eruptiones. XVI. 814.

ad Rigorem remedia. XIV. 546. rigores veteres tollens remedium. XIV. 534. rigores per circuitus recurrentes ex crassis aut viscosis humoribus natos sanat agarici radix. XI. 812. ad rigorem clysteres acres. XVI. 145. contra rigores per circuitum repetentes quidam adhibent calamintham et quomodo. XII. 4. ad rigores pyrethri radix ante peridum cum oleo confricatur. XII. 110. rigorem propellit theriaca. XIV. 302.

RIPALI potio, qua Galenus utitur ad phthisin. XIII. 64.

ROBUR, definitio. V. 832. XIX. 384. animi causa eorum, quae recte fiunt. V. 403. corporis cum testium excisione perit. IV. 571. corporis quibus ex morbo laboravit, iis tremuli motus sunt. VII. 587. cur afferat boreas. XVII. B. 610. quibus exercitiis augeatur. VI. 140sq. minuitur post ipsam summi vigoris aetatem. VI. 387. virium minuit tremor. VII. 587. vitale quibus infirmum, animi substantia facile dissolvitur. VIII. 301. roboris vitalis solutio causa animi deliquit. XI. 50. vitale solutum causa tremoris. VII. 601. roboris infirmitas et imbecillitas, definitio. V. 831. ad robur conducit siccitas. VII. 261. ad robur valent siccitates. XV. 267.

Roboris species fagus et ilex. XI. 866. fructus acerbus simul et dulcis est. XI. 648.

ROBUSTI testes non habent laxos. IV. 579. robustum quid significet. XV. 124.

ROGOS, si quis per insomnia viderit, a flava bile infestatur. XVII. A. 214.

Ροισοειδῆ quid significet. XVIII. A. 537.

Ροινοὶ vocantur, qui curvis cruribus sunt. XVIII. A. 537. 604.

ROMA a Polemone rhetore vocatur terrae habitatae compendium. XVIII. A. 347.

Romae argenti spuma paratur. XIV. 9. maximi dies ac noctes paulo majores quindecim aequinoctialibus horis sunt, contra minimi paulo infra novem. VI. 405. fontium elegantia et multitudo bonae aquae est admirabilis. XVII. B. 159. semitertiana exquisita familiarissima. XVII. A. 121.

ROMANI argentum purgatum candidum vocant. XIV. 49. Romanorum ad oleum metiendum mensura. XIII. 616. Romanos contra belli historia solis ollis feris, quae occidere possunt refertis, gesti. XIV. 231.

Ros vocatur nebula ad terram defluens. XVII. A. 45. intemperatum est. VII. 176.

ROSAE florum vires et usus. XII. 114. rosa adstrictionis ejuſdam particeps est. XI. 591. rosae cur calidae dicantur. XI. 550. rosae folia pro persicae foliis siccis. XIX. 740. rosarum odor in solutis salubris. II. 870. rosae substantiae dissimilares sunt. XI. 700. succi tria excrementa sunt. XI. 701. rosarum succus exquisite tenuis essentiae est. XI. 561. rosarum succus caloris tepidi est. XI. 561. rosae succus refrigerat. XIII. 155. succus opobalsamo mixtus sub canis ardoribus refrigerii causa inungitur. XI. 559. succus ad ulcera interna. X. 298. rosas quae calidas dicunt, quod rubrae sint, tribus modis peccant. XI. 465. rosis siccis substituenda. XIX. 741.

ROSACEUM quodnam veteribus dicitur. XI. 538. constat ex oleo et rosarum succo. XI. 538. ejus facultates. XI. 538. in primo recessu et ordine refrigerantium est. XI. 561. pauculam adstrictionem habet. XI. 594. nec summe calidum, nec summe frigidum est. XI. 421. qua ratione neutrum dici possit. XI. 422. mediam habet temperiem inter oleum et succum rosarum. XI. 565. cum aceto oxyrhodino est, et refrigerat. XI. 559. in profundum penetrat, et corpora arentia magis quam oleum humectare potest. XI. 594. ad caput inungendum quibus vehementer calidum est. VI. 424. in inflammationum augmento optimum est remedium. XI. 592. utile ad inflammationes externas. XI. 563sq. in hypochondrii inflammationibus non utile. XI. 563. easdem vires praebet post trepana-

tionem, quas columbinus sanguis. XII. 257. zupha s. hyssopi. XIV. 563.

ROSIO in ventriculo febrem gignit. X. 571.

ROSMARINUS, decoctum ejus regium morbum curat. XII. 61.

ROSTRA animalium ut alimenta. VI. 669. rostrum longum habent grues et ciconiae. III. 876.

ROTULA id. q. patella. III. 253. XVIII. B. 760.

Rotulae ex scilla. XIV. 49.

RUBIA passiva i. q. tinctorum. — ejus facultates. XI. 878.

RUBUS in colle ad Tabias crescit. X. 365. *caninus* vide *Cynosbatus*. — rubi folia pro mori succo. XIX. 736. rubi foliorum, radices, floris, fructus et radices facultates et usus. XI. 848. fructus batinus appellatur. VI. 589. ejus facultates. VI. 589. fructus parum alimenti habent et pravi succi sunt. VI. 621. rubi germina eduntur. VI. 644. germina in aqua cocta ad haemorrhagias. X. 330. germina ad herpes. XI. 86. germina sale aut oxhalme condita, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. radix urinam movet. XI. 748. rubi refrigerant. XI. 631.

Rubor non plenitudinis simpliciter, sed sanguineae nota est. VII. 570.

RUBOR frictionis mediocris nota est. VI. 128. pectoris si in angina oriatur, bonum. XVIII. A. 154. faciei plenitudinis nota, XIV. 729. in senibus perit. I. 582.

RUCTUS quomodo oriatur. VII. 240. quibusnam convenient. XVII. A. 968. stomachum imbecillum corroborare dicuntur. XVII. A. 396. ut symptomata. VII. 76. ructuum conditio signum in morbis esse potest. XVI. 216. ructus acidi et nidorulenti unde oriatur, et quomodo curentur. VIII. 40. acidi quando oriuntur. XI. 665. acidi causa, VII. 214. XV. 555. XVII. A. 436. XVIII. A. 5. ructus movent caprinae carnes. XV. 880. ructus acidus efficit fluxio frigida. VI. 422. acidi causa pituita. XVI. 165. acidi fiunt ex pituita in ventre redundante. XVI. 15. acidi ex tarditate concoctionis aut cruditate, fumidum vaporem non creant. X. 579. acidi fiunt, ubi praeter consuetudinem coenaverunt. XV.

552. acidi imbecilli et infirmi ventriculi signa. I. 629. acidus lienteriam sanare dicitur. XVII. A. 397. acidus in lienterii diuturnis signum bonum. XVII. A. 363. XVIII. A. 1. acidus habentes, non admodum pleuritici fiunt. XVIII. A. 53. acidi oxyregmiae vocantur. XVIII. A. 4. nidorosi vel fumosi immoderatum et igneum in ventriculo calorem nuntiant. I. 629. acidus et nidorosos edentes, stomachici vocantur. XIII. 128. ad ructus acidus antidotum zopyrium. XIV. 150. coriandrum mensura cochlearis ante cibum, et merum bibendum. XIII. 167. acidi sanant pneumoniam. XVII. B. 344.

RUDENTES navium Graeci *ὄντα* vocant. XVIII. A. 767.

RUFUS Ephesius de herbis versibus hexametris quatuor libros scripsit. XI. 796. de atra bile praestantissime scripsit. V. 105. Rufi Ephesii versus citantur, de ladano Eremborum, circa caprarum barbam reperiundo, qui versus simul explicantur. XII. 425sq. quomodo *Hippocratis* projectionem (*ἱεροψιν*) explicaverit. XVI. 196. cura melancholiae. XIX. 710. Rufus Cyphi compositum docuit. XIV. 119. Rufi potio dolorem sedans. XIII. 92.

RUGOSUM corpus quale dicatur. XVII. B. 90.

RUGITUS, qui ventrem et colon perturbant, tollit antidotus *Damocratis*. XIV. 122.

RUMEX qualis succi sit. VI. 794. rumicis folia alvum subducunt. XV. 405. semen alvum cohibet. XV. 405.

RUMINANS animal est, quod dentes superiores non habet. II. 546. ruminantia inferiores tantum dentes habent. XVIII. A. 358. ruminantium animalium quatuor ventriculorum functio. II. 545.

RUPTA, plures indicationes in eorum cura concurrunt. X. 301.

RUPTIO continuitatis solutio est in parte carnosa. X. 160. ex plenitudine vasorum ipsorum, non facultatis cujusdam affectus est. VII. 529. organorum quomodo oriatur. VII. 232. citra vulnerationem fit. X. 160.

RUPTURA vocatur in carnosissimosculorum partibus unitatis seu continui solutio. I. 238. continuitatis so-

lutio est. VII. 40. rupturæ proprie dictæ definitio. XVIII. B. 882. rupturæ et evulsio ejusdem sunt generis. VI. 872. rupturæ causa. VII. 40. in vasis et musculis, causæ. X. 232. ad rupta antidotum. XIV. 163. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus theriaca, quam *Gallus* *Caesari* donavit. XIV. 203. aristolochiæ radix rotunda. XI. 836. bdellium arabicum. XI. 850. capparis. XII. 10. emplastrum. XIII. 547. myracopon regium. XIII. 1031. panacea *Musae*. XIII. 104. compositio *Pelusiota*. XIII. 133. rheum. XII. 112. theriace. XIV. 92.

RUSTICI medicamentum a vipera morsi. XIV. 184. a rustico sedis medicamentum. XIII. 309.

RUTAE vires. XIV. 543. ruta calida est. I. 682. magis quam agnus castus calefactoria et desiccatoria. XI. 809. ubi aruerit, exacte amara est et acris. XI. 809. humida vero

subamara. XI. 809. sudori et urinae qualitatem suam tribuit. IV. 584. cum melle lana excepta in anum indita ad hysteriam. XIII. 320. semen supprimit. XI. 777. cum vino ad acoritum sumtum. XIV. 139. trita cum aceto ad fungos venenatos. XIV. 140. in hysteria. XVI. 181. ex ruta compositio ad sedem. XIII. 311. rutæ folia, si plusculum siccentur, acris et amara redduntur. VI. 266. rutæ oleum cum adipe ad intestinorum intemperiem et mordicationem. XI. 489. rutæ semen amarum est. XI. 646. semen ad nimiam obesitatem. X. 994. ruta agrestis et domestica, earum vires et usus. XII. 100. sylvestris, alias harmala, *Besasa* *Syrorum*, moly *Cappadocum*, ejus vires. XII. 82. sylvestris semen pro *Besasa*. XIX. 726. sylvestris pro *cinnamomo*. XIX. 732. pro ea succedit *Cardamomum* *Babylonicum*. XIX. 725. illitio stomatica ex ejus semine ad anginas. XII. 938.

S.

S romanum quid significet in formulis medicis. XIX. 781.

Σ character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

SABERNIO Valenti composita prodarc *Pompeji* pretiosa. XIII. 1021.

SABINA, ejus facultates et usus. XI. 853. menses provocat. XI. 775. variis medicamentis miscetur. XI. 854. pro cassia. XIX. 731. pro *cinnamomo*. XIX. 732.

SABINUS *Hippocratis* interpres. XV. 161. quomodo *Hippocratis* morbos increscentes explicet. XVII. B. 288. quomodo vocem: *ῥοιψις* (projectio) apud *Hippocratem* occurrentem explicet. XVI. 196. caesium tabi obnoxium dicit. XVII. A. 726. locus quo quosdam de elementis reprehendit. XV. 25. tremorem parvam convulsionem vocat. XVII. A. 519. qualem urinam oleosam dicat. XVII. A. 744. oleum nostræ naturæ alimentum statuit. XVII. A. 745.

SACHARUM mellis est species, et

similes vires obtinet. XII. 71. pro *glycyrrhizæ* succo. XIX. 727.

Σαῦραι carnes quales sint. XVI. 761.

SACCULARII saccularios imitantur. X. 19.

SACRA Eleusinia et Samothracia obscure docent, quæ profitentur. IV. 361.

SAGAPENUM, ejus vires et usus. XII. 117. verum quomodo ab adulterato dijudicetur. XIV. 55. ex galbano non habet odorem eundem, quem verum. XIV. 57. ad nervorum puncturas. X. 393. pro galbano. XIX. 746. pro liquore *Cyrenaico* sumitur. XIII. 567. pro resina pinea sicca. XIX. 741. substituenda remedia. XIX. 742. sagapeni essentia attrahit. XI. 760. liquor ex aceto liquescit citra ignem. XIII. 628.

SAGITTARIORUM manus quomodo collocentur. XVIII. B. 348.

SAL, ejus facultates. VI. 745. vires et usus medicus, simulque variarum ejus specierum. XII. 372. dif-

ferentiae ab Aphrolitro. XII. 373. adstringit magis quam purgat. XIII. 501. purgationem adjuvat. XVI. 129. coctum pro nitro. XIX. 737. fossilis minus calidus, et subtilium minus partium. est. XI. 695. fossilis pro alumine. XIX. 744. sodomenus qualis ejusque facultates. XI. 694. usti vires. XII. 374. ex combustis viperis potenter extenuat. X. 995.

Salis flos. XII. 374. flos lienis scirrhum sanat, extrinsecus impositus. XI. 109. flori substituitur sandarachia. XIX. 724. spuma, quid et quid valeat. XII. 374.

Sali ammoniaco substituitur sal Cappadocicum. XIX. 724. omni adstringendi vis inest. XI. 694.

Sal amarum habet mare mortuum. XI. 690. ex sale discussoriae compositiones *Damocratis*. XIII. 942sq. ex sale extrahens emplastrum. XIII. 928.

Salia ubi proveniant, et vires. XII. 210. theriaca, eorum compositio. XIV. 290. usus medicus. XIV. 287. 290. ratio conficiendi. XIV. 289. salium differentiae. XI. 695.

SALACITAS ex cruribus hirsutis cognosci dicitur. XVI. 91.

SALAMANDRA frigida est. I. 649. ad certum usque terminum ab igne nihil patitur. I. 674. salamandrae combustae usus et vires. XII. 365. succedere potest Lacerta viridis. XIX. 742.

SALAX judicatur, qui cruribus hirsitis praeditus est. I. 624.

Σαλευέειν quid significet. XVIII. A. 622.

SALIENTIBUS viscera agitantur. VI. 151.

SALIVA, ejus vires medicae, differentiae et usus. XII. 288sq. glandulis secernitur. IV. 647. hominis viperæ est perniciosa. VII. 745. venenatorum animalium deleteria est. XI. 767. bestiis homines interficientibus tota est adversa. XII. 289. canis rabidi, si hominem tetigit, rabiem excitat. VIII. 423.

Salivae copia cerebrum frigidum humidumque indicat. I. 634. copia comitatur stercoris collectionem in jejuno. XVI. 146. differentiae. VIII. 176. generatio a natura provide facta est. XVI. 217. ex jejuno mutatio. XI. 674.

Salivam multam qui in ventriculo

aggregarunt, quomodo secundum *Archigenem* tractandi. XIII. 170. ad salivam exuberantem e ventriculo remedia. XIV. 372.

SALIVATIO interdum quartanam comitatur. VII. 470.

SALIX, florum, foliorum, corticis vires. X. 891. salicis succus pro succo chamaeleontis. XIX. 746. pro chamaelaee succo. XIX. 747. ex salicibus emplastrum. XIII. 800. emplastrum nigrum ad ulcera curatu difficilia. XIII. 740.

SALMONEUS Jovem imitatus est. X. 18.

SALOME dictum emplastrum melinum. XIII. 507.

SALOMO medicus erat princeps, cui *Galenus* librum scripsit. XIV. 389.

SALSA, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 447.

SALSAMENTUM sardicum. VI. 729. salsamentorum usus immoderatus causa febris ardentis. XV. 739.

SALSUGO piscium salsorum, ejus vires et usus. XII. 377. qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488.

Salsuginosum id. q. salsum. VI. 475.

SALSUM terrae inest. XV. 79. in causo adhibere *Hippocrates* interdicit. XV. 747. id. q. salsuginosum. VI. 475. terrestre calidum est. XI. 785.

SALTATIONIS effectus. VI. 155.

SALTUS abortus causa. XVII. A. 635.

SALUBRIA, eorundem definitio. I. 64. diagnostica, prognostica, anamnastica quae sint. I. 313. quatenam Graeci vocitent. I. 307.

Salubris corporis definitio. I. 309.

SALUTARIA sunt, quae naturalibus similia. XVIII. B. 27.

SALUTIS signa quatenam sint. XVI. 211.

SALVIA, ejus facultates. XI. 873. pro dictamno. XIX. 728. salviae semen pro dorycnio. XIX. 728. semen pro satyrio. XIX. 742. succedit ei calamintha. XIX. 729.

SARMATAE quales capillos habeant. I. 618.

SAMBUCUS, facultates medicae. XI. 820sq. altera species arborea, altera herbacea, quam et *Ebulum* vocant. XI. 829. sambuco substituenda remedia. XIX. 724.

SAMIAE terrae usus medicus. XII. 178. succedens remedium. XIX. 727. terra ad ulcera interna. X. 298.

SAMITHRAE remedium ad sedem. XIII. 310.

SAMIUS aster, ejus usus. XII. 178. Samius in suo de scilla libro narrat, se suos congeneres aceti squillitici participes fuisse. XIV. 567. Samius Priscus quo remedio sit usus ad calculos. XIV. 474.

SAMPSUCHUS s. majorana, ejus vires et usus. XII. 118. substitui potest populi gemmis. XIX. 723. pro rhu coquinario sicco. XIX. 742. pro ladano. XIX. 734. ei substitnenda remedia. XIX. 742. ex sampsucho acopon. XIII. 1034. malagma. XIII. 979.

SANATIO quid sit. X. 650.

SANDALA ad hepar purgandum. XIV. 759.

in **SANDALARIO** vico plurimae erant librorum officinae. XIX. 8.

SANDARACA, ejus vires. XII. 235. septicum est. XI. 756. pro asio lapide. XIX. 734. pro faecula. XIX. 746. pro lemnio sigillo. XIX. 734. pro sulfure vivo. XIX. 730. succedit arsenico. XIX. 725. salis flori substituitur. XIX. 724. ad ulcera maligna. XI. 88.

SANDIX est Cerussa usta. XII. 244. (ejus vires, vide *Psimmythium*.)

SANGUIFICA facultas. II. 9.

SANGUIFICATIO, definitio. XIX. 373. cur hieme et vere melior. XVII. B. 416. laeditur in senibus. I. 582. sanguificationis instrumentum primum hepar. III. 297. 299. theoria secundum *Platonem*. V. 705. opus vitiatum causa hydropis anasarcae. XVIII. B. 112. ei et venae ventriculi et intestinorum prospiciunt. III. 299. sanguificationi, conducit vinum moderate sumtum. IV. 778.

SANGUIS, definitio. V. 107. humor optimus et maxime proprius ac domesticus. I. 603. pituita et bilis elementa sunt hominis et animalium sanguine praedictorum. I. 492. et semen generationis sunt principia. VI. 3. ex semine et sanguine animalia generantur. I. 578. generationis nostrae est materia. V. 672. qualis conceptum efformet. XV. 74. ex eo omnes partes formantur. II. 83. omnia carnosa ex eo ortum habent. IV. 551. carnis generandae

substantia est. X. 174. ex eo generantur primariae partes. V. 674. ex ejus parte tenuiore, per tenues venas effusa, generatur pinguedo. IV. 269. duobus modis dicitur. XV. 262. solus homo an sit. I. 501. optimus qualis. V. 107. VI. 45. 715. et quomodo talis comparandus. VI. 46. quomodo ex cibis generetur. II. 117. ex alimento et semine gignitur. XV. 252. anima est secundum quosdam. V. 283. animam eo nutrir quidam statuerunt. V. 283. qualis vocetur medius. VI. 718. mediae consistentiae generatur e piscibus saxatilibus. VI. 718. totus ex hepate principium dicitur. XV. 238. generatur in venis, quae ex hepate in ventrem eunt. XV. 387. plus aqueae et terreae substantiae continet. VI. 3.

Sanguis in vena cava ab excrementis liber redditur. XV. 243. in variis hominibus varii coloris est. XVIII. B. 470. et lac inter se comparantur. I. 495. duplicis generis est. XV. 73. ruber est. XIX. 490. rubri ejusdem coloris causa secundum *Platonem*. V. 706. in sinistro corde et arteriis contentus quomodo differat ab illo dextri cordis et venarum. V. 537. e variis substantiis constat. XVI. 15. an in arteria contineatur. IV. 703sq. alius coagulatur, alius non. IV. 792. quibusnam organis purgetur. II. 138. pedestrium animalium ut alimentum. VI. 699. ex hepate veniens cur non valide circumferatur. V. 573. rubens effunditur e venis, flavior ex arteriis. V. 106. e vena missus sub quibusnam conditionibus nigrrior appareat. V. 114. interdum utiliter, interdum secus effluit. XV. 344. partes recensentur, in quibus sanguis effusus coagulare solet. V. 106. naturae conamina secernere id, quod in eo primum est. V. 117. quicquid pingue et tenue in eo est, fit flava bilis, crassum vero atra. IX. 694. a bilioso humore per vesicam felleam, a seroso per urinariam, et a melancholico per lienem purgatur. V. 140. in adolescentia exuberat. XIX. 374. cibis alitur, et cetera organa alit. XV. 262. omnibus partibus alimentum est. XVI. 130. animae sedes secundum *Empedoclem*. XIX. 315. aquosus quibus animalibus est, timidiora sunt. IV. 793. per inediam arefit. XI. 205.

ciborum inopia arescit et crassior fit. XV. 290. arteriosus subtilior et vaporosior est. III. 319. qui arteriis continetur, tenuior est et vaporosior. XV. 381. arteriosi et venosi natura. III. 491. arteriosus eo, qui ex venis erumpit, et calidior et tenuior et flavus magis est. VIII. 5. augeſcit a pluviis et diebus calidis. V. 690. autumnum medicus generatur. XV. 84. *Sanguis* per autumnum paucissimus gignitur. XV. 85. ab extranea quadam corruptione nonnunquam in bilem mutatur. VIII. 355. biliosiores reddunt longae vigiliae. XVIII. A. 118. biliosus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. si biliosior sit, facilius excaleſcit, et deinde corrumpitur. XV. 294. biliosior sputum flavum aut pallidum reddit. XVI. 169. biliosus redditus nonnunquam adeo corrumpitur, ut totus corporis color porri colorem imitetur. XV. 297. calefactus febrem ephemeram gignit. VII. 374. calidissimum in corpore est. I. 568. nec tamen is perinde humidus, ut pituita. I. 569. calidissimus est in lassitudine cum inflammationis specie. XVI. 266. calidus et humidus est. VII. 21. calidus et humidus, ut ver. XV. 87. calidus est, humidus ac dulcis. XIX. 363. 486. qua de causa calidus et humidus dicatur. XV. 262. non calidus et humidus, sed temperatus dici meretur. XV. 88. post flavam bilem calidus est. VII. 741. XV. 295. immodice calidus facile in vapores solvitur. XV. 370. calidioris facti in partes reliquas influxus. XVI. 131. in eo naturalis calor consistit. XVII. B. 299. calor est particeps animali mediocris. XI. 771. calor naturalis perseverantiam ex sanguine obtinet. XI. 262. caro ex eo non magno negotio fit. II. 21. potestate caro est, quoniam minimam mutationem ad carnis generationem requirit. I. 648. si concreſcit, caro hepatis erit effecta. XV. 250. solas carnosas partes in embryo gignit. XV. 74. coctus redditur pituita temporis processu. XV. 568. cordis non illi hepatis similis est. XVI. 12. a corde calorem suum accipit. I. 569. qui a corde ad pulmones fertur, qualis. XV. 381. in corde exuperat. XIV. 726. consistentia crassus est. XIX. 490.

Sanguis crassior et calidior roboris

efficacior est, tenuior autem et frigidior sentiendi et intelligendi majorem obtinet. IV. 791. quibus crassus est, iis prius lotis venam rescindimus. XVII. B. 297. crassiorem generant carnes bubulae. VI. 661. crudus urina tenui et aquosa cernitur. VI. 252. dulcis ex parte apparet. V. 108. sapore dulcis est. XIX. 490. dulcissimus apparet. XI. 675. causae eum exaestuant. VII. 375. e vasis extravasatus statim fit grumus. IV. 522. detrahendus non est alvo fluente. XV. 908. inedia post eam semper administranda est. XV. 908. in febre quibus copiose eruperit, his in reſectibus alvi humectantur. VII. 935. vehementer fervefactus in carbunculis in humorem melancholicum transit. VII. 376. fibrae ejus coagulatae terrae sunt officium. IV. 792. a fibris secretus, et colore et essentia differt. XVI. 16. hilares reddit. XIX. 492. humidus probus, solidus pravus. XV. 410. quibusnam fiat humidior, calidior aut frigidior et siccior. VII. 579. interdum humidus adeo, ut fluat, interdum crassus admodum apparet. XV. 66. humoris nigri in eo abundantiae effectus. XVI. 16. effectus redundantiae humoris flavi. XVI. 16. tum pituitosus tum mucosus est in hydrope et cachexia. XIX. 487.

Sanguis ichoroides secundum Hippocratem qualis. XVII. A. 982. 983. ichoroides malus est. XVII. A. 986. ichoroidis noxae. XV. 347. ichoroides pavidos et vigiles reddit. XVII. A. 984. impactus in loco fluxioni obnoxio ubi computruit, inflammatio oritur. XV. 337. incrassatus exacte hepatis caro efficitur. V. 567. in partibus inflammatis colorem mutat. XVI. 140. duplici ex causa in inflammationibus corrumpitur. VII. 375. bifariam fit naturae inutilis. X. 640. et lac alimenti redundantia. XV. 399. qualis lac et semen generare valeat. IV. 322. qualis esse debeat, ut lac generetur. XI. 772. in mammis collectus maniam significat. XVII. B. 832. melancholicus qualis. VIII. 177. ejus generationis causae. ibid. melancholicus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. melancholicus et biliosus quales morbos producant. IV. 507. melancholicus sputa nigra reddit aut livida. XVI. 170. menstruus

num foetus sit principium. IV. 528sq. num et arterias, venas et nervos producere valeat. IV. 528sq. menstruus inter graviditatem ad foetus nutritionem consumitur. IV. 641. menstrualis non est prima ac propria gignendi animalis materia. IV. 147. mernus qualem *Hippocrates* vocet. XVII. A. 565. mittendus, si magnus sit morbus, et aeger florenti sit aetate roburque adsit. XI. 277. interdum etiam mittendus sine plethorico concursu. X. 287. carne mollior et calidior est. XVI. 33. morbidus aut amarus aut salsus apparet. XI. 675. in alienum locum veniens morborum lethalius causa. V. 678. quum ob refrigerationem nigrescit, splendorem non acquirit, quin, quem habebat, amittit. VII. 245.

Sanguis partibus nutrimentum est. XI. 262. ad caput elatus oculos coruscantes reddit. XV. 598. qui per os vacuatur, dulcis, salsus vel amarus sentitur. VII. 76. paucus fit, si febres diurnae evadunt. VII. 692. e chylo in hepate perfectus redditur. III. 269. in senibus omnis prope modum perit. I. 582. ubi pituitosior, carnis quoque efficitur pituitosior. VII. 225. pituitosior sputum spu meum et candidum reddit. XVI. 169. probus in hepate et venis effici nequit corruptis in ventriculo cibis. XV. 249. in pulmone et eum inter atque thoracem consistens causa phthiseos. V. 679. purus excrementoso est calidior. IV. 171. purus et tenuis cur in arteriis contineatur. III. 496. quonam modo putrescat. VII. 374. putrescens calidior redditur. XVI. 131. redundans unde cognoscatur. XVI. 19. redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. saliendo ejaculatus, arteriam vulneratam denotat. VIII. 5. semen continet. IV. 587. simplicitatem et stoliditatem gignit. XV. 97. XVI. 317. in somno ad interiora magis refugit. XVII. B. 298. quibus subtilis est, menstrua diutius perseverant. XVII. A. 841. cur dicatur temperatissimus. XV. 96. qui e thorace tussiendo rejicitur, quomodo cognoscendus. VIII. 262. tumorum inflammatorum causa. XV. 330. tumores phlegmonodes gignit. X. 879. cur in vasis seminalibus exalbescat. XVI. 45. venosus genuinam habet tepidam caliditatem. IV. 671.

in ventrem praeter naturam effusus suppuratur. XVIII. A. 32. in ventre in grumos abiens magni periculi est. V. 679. in ventriculum effusus eum ad vomitum cogit. VII. 235. XV. 320.

Sanguis vere abundat. V. 689. XV. 82. 242. XVI. 292. 378. 420. XVII. A. 30. volucrum ut alimentum. VI. 708. si in aliam partem impetum fecerit, non per solitam amplius exit. XVII. B. 114. detractio sanguinis quando his sub conditionibus sit opportuna. XVII. B. 115. si sursum fertur, malum, si deorsum, bonum. XVII. B. 689. animalis, secundum naturam habentis, ejus vires medicae. XII. 253. caprarum. XII. 259. caprarum ad toxicum sumtum. XIV. 140. cervorum et damarum cur non coaguletur. IV. 792. columbae. XII. 256. crocodili. XII. 263. gallinarum. XII. 259. hoedorum. XII. 261. leporis. XII. 259. palumbi. XII. 255. ranarum viridium. XII. 262. suillus. XII. 254. taurinus. XII. 262. taurorum et aprorum maxime fibrosus. IV. 793. turturis. XII. 255. ursorum. XII. 262. vesperilionis. XII. 258.

Sanguinis in diversis hominibus et sub diversis conditionibus differentiae. I. 497. in arteriis et venis differentia. XIX. 364. abundantis signa. XV. 778. abundantiae signum color ruber. XVIII. B. 295. abundantiam indicat urina crassa et rubra. XIX. 581. abundantia, causa doloris, quomodo curanda. X. 861. ad ustionem significat urinae sedimenta. XIX. 591. auctor est calor nativus temperatus et modice humidus. XV. 262. coagulatio. V. 106. color, ubi secundum naturam est, qualis. XVII. A. 565. quoad colorem et consistentiam differentiae. V. 107. color flavior siccioris sanguinis proprius est. XVI. 12. color ruber humidioris sanguinis proprius est. XVI. 12. circulatio. XIV. 718. in arteriis coincidentiam *Asclepiades* pro morbi cujuslibet causa accipit. XIV. 728. concretio in vivo corpore quando fiat. XV. 782. conditionem urina denotat. VI. 251sq. conditioni respondere colorem corporis *Hippocrates* asserit. XVII. B. 216. per lochia excreti conditio. XVII. A. 749. conditio in varicibus. XVIII. A. 499.

copia pulsus inaequalis causa. IX. 63.

Sanguinis repentina destillatio in morbis acutis quid denotet. XV. 841. detractio quibusnam in partibus fiat. XVI. 134. detractio quando sit in usum vocanda. XIX. 458. detractio cur aestate incipiente administretur. XVII. B. 423. detractioes in haemorrhagiis mox utiles sunt mox non. XVI. 480. detractiois scopus in succis pravis. VI. 256. detractio ad animi usque deliquium maximum febris continentis remedium. X. 612. detractio ex accidenti calidam aliquando intemperiem sanat. X. 708. detractio in memoria deperdita. VIII. 150. detractio utilis in syndrome plethorica secundum empiricos. VII. 557. detractiois utilitas in febribus ex meatuum obstructione obortis. X. 617. detractiois utilitas in vulneribus. X. 293. detractioem contraindicantia in haemoptoe. XVII. B. 116. detractioem copiosissimam quinam requirant morbi. XVI. 266. detractioem postulantem conditiones in febribus continentibus. X. 626. detractioes per veris initium temperamento calido et humido conducunt. VI. 375. detractioes in inveteratis capitis doloribus utiles. XII. 570. detrahendi copia deprehendi facile potest et quomodo. XI. 172. effusionem indicat, si qui in horroribus iudicatorie sudarint, postridie inhorruerint, et praeter rationem vigilant. XVI. 813.

Sanguinis eruptionis in febribus ardentibus causae. XVII. A. 170. eruptionis futurae in morbis signa. VIII. 21. a sanguinis eruptione nigrorum per alvum transitus malum. XVI. 786. sanguinis eruptionem criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. eruptiones cohibet cucurbitula. XI. 321. eruptiones ex contrario malae. (*Hipp.*) XVI. 782. eruptiones quomodo in febribus ardentibus fiant. XVII. A. 141. ex sanguinis eruptione copiosa nigrorum dejectio quibus est, et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. (*Hipp.*) XVI. 802. eruptiones plures quibus fuerint, procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. eruptiones vehementes in iudicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. evacuationes copiosas ferre non

possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridionalem plagam, optime autem, qui medii hos interjacent. I. 90.

Sanguinis expulsio per ventriculum quibusnam certo tempore fiat. X. 513. extravasati sequelae. VIII. 409. extravasati cura generalis. I. 396. exuperantiam in pleuritide denotant sputa rubra. VII. 376. fervescentis plenitudo venaesectionem ad animi deliquium postulat. XI. 287. fluentis conditio ut venaesectionis terminus. XVI. 12. largus fluor causa tremoris. VII. 601. fluxus e naso in iis, qui alvum deponunt caprinis stercorebus similem, malum. XVI. 598sq. generationis principium hepatis. V. 533. 565. temperatura humidi et colore rubri prima generatio in hepate est. XV. 12. flavi, tenuis et spirituosus generatio est in sinistro cordis ventriculo. XVI. 13. grumus acervata sanguinis concretio est sensibilis. VII. 710. grumi, qui in intestinis, ventriculo atque thorace continentur, quatenus symptomata efficiant. VIII. 409. grumos liquare creditur coma amaranthi. XI. 824. halitu ad nutritionem spiritus animalis indiget. IV. 506. sed qualis esse debeat. IV. 507. multi jactura causa exolutionis. XVI. 795. incrementum, ut venae distendi amplius nequeant, nondum plethora est. VII. 547. indicium in febribus calor est. VII. 377. impetum arcens *Damocratis* antidotus. XIV. 129. alia. XIV. 132. impetum cohibet crocomagma. XIV. 134. inopia causa carnis refrigerationis. XVII. B. 208. linum lien attrahit. XVI. 368. in mammis collectio maniam praesagit. XVII. A. 479. materni temperamentum animi facultates sequi *Aristoteles* putat. IV. 791. mictus vide *Mictus cruentus*. —

Sanguinis missionis ut remedii *Erasistratus* non meminit. XI. 147. missionis periculum in corruptela humorum. X. 639. missionis nimiae noxae. X. 637. de sanguinis missione *Erasistratei* absurda nugantur. XI. 175. missio vitanda in iis, qui ob humorum crudorum copiam febriunt. X. 821. mittendi terminum *Hippocrates* coloris mutationem statuit. XVI. 140. mittendi timidi haemophobi vocantur. X. 627.

Sanguinis tum in mores tum in sensus effectus. IV. 794. nutrientis initium cor non esse sed hepar demonstratur. V. 547. ortus hepar. XIX. 489. in plexu pampini formi mutatio in semen. IV. 556. partes constituentes examinantur. I. 496. conditio in phlegmonis. XI. 292. frustrata procreatio hydropis anasarca causa. XVI. 455. profluvium vide *Haemorrhagia*. — profluvia vere fiunt. V. 693. profluvii ex arteria aut vena variae rationes. X. 311. profluvium e naribus quomodo indicetur. XVI. 229. profluvia hydropis anasarca causae. XVII. B. 166. profluvium immoderatum corpus e pallido virescens reddit. XVII. A. 342. profluvia pulsum vermiculantem efficiunt. IX. 313. profluvium futurum indicant capite gravati, ad sinciput dolentes, insomnes. XVI. 798. vigiliae. XVI. 798. cervicis dolor. XVI. 799. oculi valde rubri. XVI. 799. alvi suppressio. XVI. 799. ad caput manusque ex lumbis recessus. XVI. 801. profluvia sistunt gallae. XII. 25.

Sanguinis pulsus. XIX. 641. redundantiae variae medendi methodi. X. 287sq. redundantia venaesectionem postulat. VI. 295. resectio vide *Haemoptoe*. — rejectionis, ex refrigerio spiritus instrumentorum ortae, cura. X. 371. spumosi resectio quid significet. XVII. B. 797sq. ad sanguinis rejectionem arteriaca *Apollonii* et *Alcinionis*. XIII. 31. Isotheos confectio. XIII. 66. rubri fons hepar, flavi, tenuis, spirituosus cor. V. 572. serum unde gignatur. V. 107. serum renes purgat. III. 370. in singulis partibus aut toto corpore stagnationis cura generalis. I. 394sq. stagnationes et earum effectus quomodo curentur secundum *Hippocratem*. XV. 783sq. stagnationes quales morbos provocent. XV. 781. e naribus stillatio semper malum signum est. XV. 842. stillatio de naribus in febre ardente malum signum. XVII. A. 181. 691. diversae substantiae. XVI. 34. *Θρόμβωσις* quid. XVIII. B. 446. vacuatio consueta retenta quales effectus habeat. XVI. 794. in vena caeva conditio. III. 272. conditio, ubi ex mala concoctione vitiatus est. XVII. B. 207. vomitus ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329.

Sanguini crasso et nigro similis hu-

mor, qui saepe per vomitum rejicitur. V. 108. generando sunt commodissima vina rubra et crassa. VI. 744.

Sanguinem qui habent melancholicum, qualia his alimenta convenient. VI. 798. item qui biliosiores. VI. 798. et qui pituitosum. VI. 798. nimium bonum qui habent, qualia hi alimenta postulant. VI. 798. continent et arteriae et venae. IV. 723. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. accumulantes causae. XIX. 488. in homine animam esse unde quidam concludant. XV. 76. augent pallida et flava vina. VI. 337. bonum habentibus quomodo cibi paucitas conveniat. XVII. B. 78. comprimens facultas. XIII. 837. magna. XIII. 838. *Aphrodae*. XIII. 838. ut *Harpoceras*. XIII. 838. detrahit in humorum crudorum copia *Galenus*. XI. 286. effusum quomodo curemus. XVI. 160. fusilem iri putant quidam vini usu et balneorum. XVIII. A. 152. generant venae. III. 46. quidam ipsas venarum tunicas sanguinem efficere putant. V. 566. generare dicunt lactucam. VI. 625. bonum conciliat theiaca. XIV. 298. bonum gignit caro suilla. XV. 883. crassum reddunt adstringentia. XVII. B. 69. leporum carnes. VI. 664. melancholicum quidam cibi procreant. VIII. 183. melancholicum generant carnes salsae. VI. 528. lien comestus. VI. 680. optimum gignunt carnes animalium probe coctae. VI. 661. plurimum gignit vinum nigrum. XV. 894. serosum aut biliosum aut melancholicum gignit attenuantium frequens usus. VI. 760.

Sanguinem tenniores gignit lupus. VI. 714. mehere vesicam affectum indicat. XVIII. A. 441. mehunt, qui usi sunt malagmate *Diodori*. XIII. 248. et grumos mehere, stranguria et dolor in ventre et perinaeo quid significet. XVII. B. 776. aut pus mehere quid significet. XVII. B. 765. pus, squamas cum foetore mehere vesicam ulceratam indicat. XVII. B. 777. mittere audemus neque in calidis nec in frigidis admodum regionibus. XI. 44. neque in corpore molli. XI. 46. ad sanguinem e naribus extrahendum remedia parabilia. XIV. 416. 418. per nares ducit radix *Crocodillii*. XII. 48. purgant renes et ve-

sicula fellea. V. 536. purgans remedium. XI. 336sq. in corpore praedominare color rubicundior denotat. XV. 275. praevalere notat color rubicundus. VI. 254. redundare qualis corporis color denotet. XVI. 10. redundare quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. 214. redundare qualis somnus indicet. XVI. 220. abundare sputum floridum docet. XVII. B. 129. abundare inconcoctiorem et serosioiorem rubra indicat urina. XVII. A. 533.

Sanguinem rejicientibus centaurium majus prodest. XII. 19. ex catarrho, qui rejiciunt, quomodo curandi. X. 368. proponitur exempli gratia casus mulieris, tali morbo affectae. ibid. et sq. sistentia medicamenta. XV. 914. spumosum interdum pleuritici expuunt. XVIII. A. 130. ad sanguinem taurinum epotum. XIV. 143. tenuem habentibus aquae frigidae potio non conducit. X. 624. per urinas evocat Ervum copiose sumtum. XII. 92. per urinas movet sabina. XI. 854. in ventre concretum dissolvit lactis leporini coagulum. XII. 274. vomenti mulieri mensibus eruptis solutio est. X. 315. XI. 158.

Sanguine praedita animalia ex materno sanguine ducunt originem. IV. 795. pisces aut carent aut paucum habent. III. 444. augescente simul cum viribus actionis quoque robur augeri num necessarium sit. VII. 544. non solo constare hominem *Hippocrates* argumentis comprobavit. XVI. 34. ex sanguine, quae generata sunt, facile regenerantur. IV. 552. sanguine parum alterato viscerum et musculorum carnes aluntur. XV. 255. a sanguine phlegmone. VI. 875. e sanguine purulentum. XV. 414. e sanguine matris omnes sanguineorum animalium partes gignuntur. I. 494. e sanguine generantur similes partes. XV. 252. e sanguine in se plus calefacto flavâ bilis, ex eodem autem assato atra gignitur. XV. 569. e sanguine spiritus vitalis nutritur. X. 839. in sanguine calor natus sedem suam habet. XVI. 130. e sanguinibus antidotum. XIV. 151. antidotus panacea ab *Aphrodisia* accepta. XIV. 111. antidotus *Damocratis*. XIV. 124.

SANI qui dicantur. VI. 404. et boni habitus qui sunt, qualem pulsum

habeant. VIII. 799. cur purgandi non sint. XVI. 117. si purgantur, celesiter exsolvuntur. XVII. B. 535. quomodo cubare plerumque soliti sint. XVIII. B. 56. etiam utantur theriaca. XIV. 216. corporis signa. I. 317. *sanos* ut aegrotos victus repentina mutatio laedit. XV. 549sq.

Σανιδώδεις qui. I. 623.

SANIES vocatur tenuius excrementum in ulceribus. X. 176. quanto sanguine tenuior, tanto etiam vel magis adhuc spiritu crassior existit. VII. 709.

SANITAS apud *Hippocratem* per characterem v significatur. XVII. A. 601. 612. definitio. IV. 739. 751. V. 440. 449. VI. 2. VII. 47. XVII. A. 7. XIX. 382. definitio secundum diversas sectas. IV. 15. definitio *Olympici*. X. 54sq. est affectus, secundum naturam actionem perficiens. VI. 21. commodatio quaedam est. VI. 13. est, ubi nec doloribus cruciamur, nec in vitae actionibus impedimur. VI. 18. in similaribus corporibus est justa temperies quatuor qualitatum ipsarum. X. 174. est humorum aequalitas et symmetria. XIX. 491. ex quatuor elementorum commoderatione constat. XVII. A. 97. 386. non est elementorum, ex quibus constamus, proba temperies, sed similarium partium. VI. 12. symmetria est. XVII. B. 458. magis constat in habitu corporis raro. VI. 407. quomodo a bono habitu differat. XIX. 383. instrumentorum qua in re consistat. VI. 12. secundum habitum inter sanitatem secundum affectionem et bonum habitum media. V. 816. secundum affectionem debiles actiones producit. V. 816. quando adsit. V. 120. quam in re consistat. I. 256. IV. 737. VI. 837. quando ea frui homines sibi persuadeant. VI. 836. scopus et finis medicinae est: de eo cogitat, ut absentem restituat, praesentem tueatur. I. 64. varios gradus habet. VI. 14.

Sanitatis totius in tres partes divisio. I. 316. contrarium morbus est. VII. 43. causae. XIX. 343. elementorum commoderatio. XV. 60. causa secundum *Platonem*. V. 666. signum respiratio brevis. VII. 941. sanitati accommodatae possessiones. V. 46. futurae notae in aegrotis. I. 364. praedictiones in morbis acutis

non in totam securae. XV. 19. studium non est satiari cibis et impigrum esse ad labores. (*Hipp.*) I. 27. vitae ratio conservandae bonae valetudini accomodata. I. 28. creatio num medicinae finis. V. 813. eam concomitantia. XIX. 382. duplex finis medicis in ea propositus. X. 590. in temperies quae. I. 609. sanitas senis non absoluta sanitas est. VI. 388. senum querimoniis non vacat. VI. 389. sanitati senum prospiciens doctrina geroconice est. VI. 330. sanitas vocatum emplastrum digerens. XIII. 932. vocata panacea *Herac.* XIII. 766.

Sanitatis conservatio similibus perficitur. VII. 746. ars quae eam conservat, qua in re consistat. V. 837. quomodo conservetur in iis, qui temperamentum calidius sortiti sunt, caeterum in humiditate ac siccitate modice se habent. VI. 389sq. eam conservantes causae. I. 366. 370sq. sanitatis tuendae ars quomodo agat. V. 838. tuendae ars num pars sit medicinae an gymnasticae. V. 806sq. tuendae ars in quas partes possit dividi. V. 884. tuendae ars quibus inventa. VI. 415. tuendae generaliores regulae. VI. 313. tuendae praecepta varia sint pro vario temperamento et varia constitutione. VI. 368sq. ad sanitatem tuendam balneorum usus. VI. 184sq. exercitationis utilitas. VI. 86. exercitatio ante cibos. VI. 764. optime conducit motio mediocris. VI. 763. tuendae scopi quot sint et quales. VI. 9. tuendae studium in quo consistat. VI. 78. tuendae maximum incommodum quies corporis omnimoda. VI. 763.

SANTONIDUM unde nomen acceperit. XI. 805. species absinthii est. XI. 805. pro eo abrotonum substitui potest. XIX. 742.

SANUM quando corpus nostrum sit secundum *Hippocratem*. V. 677. XV. 60.

SANUS qui dicatur. X. 41. XIV. 727. quomodo sanus conservetur. XIV. 728. nullus nostrum omnino dicendus. VI. 403.

SAPA hepsema etiam in Asia vocatur. VI. 667. X. 404. Graecis vocatur hepsema. XVII. B. 322. a *Galen*o vocatur mustum coctum. XIII. 8. 45. pro melle. XIX. 736. pro ovi luteis. XIX. 747.

SAPHINUM, pro eo dari potest oleum cicinum. XIX. 742.

SAPIENTIA est anima cognoscens, non autem agens bona et mala. V. 596. Deo similis. V. 11. ionica. XIX. 225. sapientiam a locorum temperie proficisci *Plato* statuit. IV. 805.

SAPIENTISSIMUS est, qui se ipsum bene cognoscit. V. 4.

*SAP*o valenter detergit. X. 569.

SAPOR: quae cerebri pars in eo maxime sit affecta. VIII. 232. sapores plurimi sunt; nec numero facile comprehensibiles. XI. 450. alii octo, alii septem, alii pauciores accipiunt. XI. 450. singuli enumerantur. XI. 451. 452sq. diversorum exempla proponuntur, quasi typica. XI. 632. diversorum humorum. XIX. 490. sapores quales gustui sapor jucundissimi. VII. 122. quales vitiato, et aegroti. VII. 122. acerbus frigidus est. XI. 638. et terreus. XI. 639. acerbus magis terrenus est. XI. 638. acerborum tardus est. XI. 639. aciditas in saporibus unde nascatur. XI. 665. acidus magis humidus est. XI. 638. acidus celeriter transit in sentientibus partibus. XI. 639. acris quomodo gignatur. XV. 632. acris omnis calidus est. XI. 682. acrium qualitates. XI. 694. amarus ex nitrosi provenit intensione. XI. 451. amarus non calidus modo, sed et siccus est. XI. 685. amari, acris, dulcis etc. terminus et finis qualis. XI. 682. amari generatio. XI. 698. austeri generatio. XI. 647. austerus et acerbus unus idemque, pro gradu tantum diversus. XI. 451. dulcis quomodo gignatur. XV. 632. dulces *Galen*o sunt, quos alii aqueos vocant. XI. 633. oxalidis et oxylapathi sine cere acidus est. XI. 667. pinguis *Theophrasti*. XI. 451. eum omisit *Plato*, ut qui ad gustum pertineat. XI. 452. salsus, definitio. XI. 451. salsus amaro propinquus est. XI. 695. depravatus futuri morbi nota est. I. 362. ad saporis hebetudinem citri media pars cum aceto et garo comesta. VI. 619. in sapore moveri quid. II. 3. saporibus quibusnam sit mordicatio communis. XI. 679. saporum dijudicatrix est membrana mucosa oris. III. 887. saporum nunciae venulae sunt, a lingua ad cor tendentes secundum *Platonem*. XI. 446.

SAPPHIRUS; ejus vires et usus. XII. 207.

Σαπφίρα quid significet. XVIII. B. 455.

SAPROTIS, ejus vires et usus. XII. 118.

Σαπροτίς quid significet. XVIII. A. 358. σαπρόζωρες qui dicantur. XVIII. A. 358.

SARCOCELE scirrhus testis vocatur. VII. 729. ejusdem generis est cum scirrhis. X. 1004. cura chirurgica. XIV. 789. ad sarcocelen remedia. XIII. 318.

SARCEUTHITAE emplastrum extrahens. XIII. 927.

SARCOCOLLA lachryma est arboris persicae, ejus vires et usus. XII. 118.

SARCOMA narium, definitio. XIX. 439. quomodo a polypto differat. XIX. 440.

Σαρκοφαγούρα animalia quae. XVIII. A. 358.

SARCOMPHALON, definitio. XIX. 445.

SARCOSIS uteri, definitio. XIX. 456.

SARCOTICUS est pulvis abrotani. XI. 799.

SARDAE sale condiuntur. VI. 746.

SARDENAE sale condiuntur. VI. 746.

circa SARDES aer vitiosus est. VI. 58.

SARDONYX pro achate. XIX. 735.

SARDUM mel, ejus vires. XII. 71.

SATIETAS, definitio. XVII. B. 476. actiones naturales turbat. VII. 27. febris causa. VII. 279. si modum excedat, mala. XVII. B. 458.

SATURNI annus triginta annorum est. XIX. 283.

SATYRIASIS. VII. 728. definitio. XIX. 426. pueris familiaris. V. 695. causa est humorum fluxus. VII. 22.

SATYRIASMUS principium elephantiasis vocatur. VII. 728. est etiam pudendorum tensio praeter naturam. VII. 728.

SATYRIUM aut trifolium humidum, ejus vires et usus. XII. 118. semen generat. XI. 777. pro scincō. XIX. 743. pro tribulo. XIX. 745. satyrii semen pro xyphii gleucii radice. XIX. 737. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SATYRUS Galeni praeceptor. II. 224. XVI. 484. commentaria anatomi-

ca scripsit. XV. 136. Hippocratis commentator. XIX. 57. quomodo Hippocratis effatum insomnia in phreniticis conspicua, explicet. XVI. 524. Satyri praeceptor Quintus. II. 225.

SAXIFRAGA renibus conducit. XIV. 228.

SAXIFRAGUM quid. VI. 339. calculos destruit. XIX. 694.

SAVINA menses provocat. XI. 304.

SCABIES contagiosa est. VII. 279. ab atra bile fit. XV. 369. ex humore melancholico fit. XVI. 442. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. in scabie pruritus cur adsit. VII. 197. scabies palpebrarum, definitio. XIX. 437. ad scabiem remedia parabilia. XIV. 520. ad scabiosos affectus emplastrum candidum. XIII. 526. einplastrum Pamphilion. XIII. 527. pastillus diachylon. XIII. 831. smegma, quod ad eam facit. XII. 489. ad scabiem ovium oleum cedri. XII. 19.

SCABRITYES palpebrarum, vide Palpebrarum scabrities. —

SCALARUM in ascensu quid praestet media pedis cavitas. III. 191.

SCALPELLUS qualis necessarius sit ad cutem detrahendam, qualis ad musculos separandos. II. 244. scalpelli myrti usus ad musculorum anatonien. II. 477. scalpelli quales in vulneribus abdominis amplificandis in usum vocandi. X. 415.

SCALPER apris. XIV. 701.

SCALPTUS, definitio. XVII. B. 244.

SCAMMONIAE germina a capra comesta lac purgatorium reddunt. XVII. B. 306. succi antidota. XIV. 761.

Scammonium bilem flavam trahit. XIV. 223. alvi purgandae facultatem habet. IV. 760. casus ex scammonio intestinorum criciatibus vexati. X. 858. ei substituenda remedia. XIX. 743.

SCAMNUM, ejus usus in luxatione femoris reponenda. XVIII. A. 747. (describitur simul haec machina) per scamnum reponendi methodus humerum luxatum. XVIII. A. 338.

SCANDIX, ejus facultates. VI. 640. vires et usus. XII. 124. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794.

Σκάρια apud Hippocratem quid. XVIII. B. 423.

SCAPHOIDES os. II. 776.

SCAPULA, definitio. XIV. 707. 723. scapula simiae illi hominis simillima. IV. 126. scapulae post thoracem sitae sunt. II. 765. conjunctio cum thorace. ibid. et sq. — completa descriptio. II. 766. quibus fere sine carne sunt, nudaque plane, et alarum more pronae, *πτερυγώδεις* vocantur. I. 623. naturae solertia in his cōstruendis. IV. 119. cervix cur adsit. IV. 120. cum clavicula articulationis usus. IV. 122. cum humero articulatio. XVIII. A. 306. cavitas glenoidalis cur sit superficialis facta. IV. 129. acromion avulsum pro humeri luxatione haberi potest; sed quomodo dignoscatur. XVIII. A. 398. processus coracoides etiam vocatur anchoraeformis. XVIII. A. 306. is luxationem humeri versus superiora urcet. XVIII. A. 306. usus multiplices. IV. 120. spinæ usus. IV. 121 sq.

Scapulam moventes muscoli. IV. 138. utramque moventes musculus. XVIII. B. 938. in priorem cervicis regionem attrahens musculus. II. 471. ad caput trahentes muscoli. XVIII. B. 937. basin ad caput attrahens musculus. XVIII. B. 938. ad caput sursum trahens musculus (trapezius). II. 445. 447 sq. deorsum et in priora trahens musculus. XVIII. B. 940. ad occiput retrahentes musculi. II. 450 sq. in priorem regionem cervicis adducens musculus. XVIII. B. 939. retro abducens musculi. XVIII. B. 940. spinam versus trahentes musculi. II. 468. ad transversas colli partes adducens musculus. XVIII. B. 939. scapulae musculos dissecandi ratio. II. 466. musculi unde nervos accipiant. IV. 292. musculi quomodo resolvi possint. II. 679. venae. XVI. 137. partes unde venas habeant. XV. 530. prominentes in tabidis. VII. 30. scapulae alarum modo eminentes habitus phthisici signa. XVII. A. 62. 727. ad scapulas deligatio. XVIII. A. 816. ad scapularum dolores emplastrum ex cote. XIII. 874.

SCAPULUM, definitio. XIV. 707. **SCARABAEI**, oculorum situs. III. 631. scarabaeus in oleo coctus ad auris dolorem. XIV. 243.

SCARIFICATIO quando adhibeatur. XVI. 157. ejus usus. XI. 321. usus in abscessibus. XI. 119. usus in gan-

graena. XI. 136. usus et noxa in inflammationibus. XI. 84. usus in phlegmone. XI. 883. malleolorum ut evacuant. XVI. 105. malleolorum menses provocat. XI. 283. malleolorum convenit mulieribus albidioribus. XI. 283.

SCARUS piscis excellere suavitatem creditur. VI. 718. scarum male *Philotinus* piscibus durae carnis adnumerat. VI. 728.

SCELERATI cur e medio tollendi. IV. 815.

SCELETON, definitio. II. 734.

SCELOTYABE, definitio. XIX. 427.

SCEPARNUS fascia. XVIII. A. 837.

SCÉPTICAE philosophiae auctor *Pyrrho*. XIX. 228.

Σκεπτικὰ quid significet. XVIII. A. 573.

Σκῆπτρον quid significet. XVIII. A. 437.

Σκαδερηλα quid significet. XVIII. A. 438.

Σχέσις quid significet. XVIII. A. 354.

SCHIDACEDON factae quatenam ossium fracturae dicantur. X. 424. XIV. 780.

SCHINUS. (vide *Lentiscus*.) XII. 135. schini flos, ejus vires et usus. XII. 136.

SCHISTOS quid. XII. 292. ejus vires. XII. 196 sq.

SCHOENANTHUS pro nardo syriaca. XIX. 737.

SCHOENUS acutus, laevis et mariscus, eorum vires et usus. XII. 136.

SCIAMACHIAE brachiorum et manuum sunt exercitia. VI. 146.

Σκῆπτρα quid significet. XVII. A. 653.

SCIENTIA, definitio. XIV. 684.

XIX. 350. bonorum plurima nomina habet. V. 599. regium quid et dominatorium est secundum *Platonem*. V. 407. virtus est. V. 593. scientiae cum virtutes sunt, non multae sunt, sed una secundum *Platonem*. V. 599. defectus est morbum aut malum aliud vereri. V. 596. scientiam qualem vocet *Ariston* temperantiam. V. 595. scientiam bonorum et malorum *Ariston* unicam virtutem animae accipit. V. 595. secundum scientiam quando vita gubernetur. V. 596.

SCILLA, ejus vires. XII. 125. metatus purgat. XI. 745. pruritum excitat. VII. 551. ad hepatis obstructions et lienis. XI. 746. in orthopnoea et asthmate convenit. XIII. 111. scillae radix plus habet virium quam folia. VI. 646. succus ex aceto factus, medicamentum quidem validum, sed nervis non innoxium. XI. 378. *Galen*i praeparandi ratio. XI. 377. utilitas in epilepsia. XI. 377. pars interior pro scammonio. XIX. 743. ei substitui potest bulbis. XIX. 743. de scilla quod a *Pythagora* scriptum est. XIV. 567. ex scilla acetum urinam movet. XI. 749. ex scilla emplastrum *Critonis*. XIII. 869. emplastrum secundum *Heram*. XIII. 882.

SCILLITICI pastilli, confectio. XIV. 306.

SCINCUS semen generat. XI. 777. scincorum renum usus. XII. 341. ei substituendum remedium. XIX. 743.

SCINDAPSUS. VII. 348. non tantum servi, sed etiam instrumenti ejusdam nomen est. VIII. 662.

Σκινδῶν quid significet. XVII. A. 653.

SCIRRHOSA emollit medulla. XII. 331. ad scirrhusa adeps leonina, eique admiscetur taurina. XII. 328. scirrhusi affectus cura. X. 955 sq. scirrhusi tumoris casus in puero in toto femore ex erysipellate male tractato relictus. XI. 105. scirrhisos quomodo generetur. XI. 726. ejus cura generalis. XI. 726. 728. scirrhisos oculi, definitio. XIV. 769.

SCIRRHUS, definitio. X. 962. XI. 736. XIX. 442. exquisiti et non exquisiti definitio. XI. 103. tumores duri sunt. XVII. A. 801. renitens tumor est et doloris expers. XV. 770. absque phlegmone et ulcerum phlegmonosorum differentia. XIII. 950. tensionis causa. XVII. B. 729. articularum tensionem efficit. VII. 313. partium conversiones efficit. VII. 30. musculorum eorum actionem laedit. IV. 368. pulsus per eum mutatio. VIII. 475. scirrhi in musculo effectus. IV. 391sq. scirrhi species et quomodo generentur. VII. 724. differentiae et generatio. XI. 736. una species ex pituita crassa et lenta fit. VII. 724. quando gignatur. XVI. 132. quomodo generetur. X. 956. XI. 265.

Scirrhi causae. XI. 104. humor melancholicus. XVI. 300. oritur in parte, si sanguis atrae bili miscetur. XV. 337. ex refrigerantium usu in inflammationibus. VII. 712. refrigerantia et vehementer adstringentia scirrhus procreare solent. XIII. 993. scirrhus quando non relinquatur post inflammationem. XIII. 993. superjacentes ulcera, quominus sanentur, impedit. X. 255. ex scirrhis constrictio et tensio oritur. IX. 248. in scirrhus non praepollet in affecta parte humiditas, sed durities. XIII. 992. in scirrhum ne abscessus abeat, cura. XI. 122. scirrhi et phlegmones generatio et cura quodammodo eadem. XIII. 992. scirrhus phlegmonodes. VII. 723. phlegmonosus qui. XIII. 950. scirrhi ex phlegmone cura. X. 885. scirrhus quibus in respirationis organo est, respirationem parvam et densam habent. VII. 853. scirrhus adaugent palmulae. VI. 781.

Scirrhi cura. XI. 104. scirrhus ex recta medendi methodo non curatus, quomodo tractandus. XIII. 947. exquisitus curationem non admittit. XI. 103. eo summe indurata absolute insanabilia sunt. XIII. 992. scirrhus sanant sola discussoria remedia. XIII. 992. ad scirrhi in morem indurata adeps leonum. XII. 327. ad scirrhum scarificatio. XI. 321. ad scirrhus medicus quidam Mysius adhibebat steracus bubulum. XII. 301.

SCLERIASIS, definitio. XIV. 770.

SCLEROMA uteri, definitio. XIX. 429.

SCLEROPHTHALMIA, definitio. XIV. 769.

SCNIPAE vermes sunt, qui ineunte vere, quum germinare vites incipiunt, proveniunt, oculos depascunt; contra eos terra ampelites. XII. 186.

Σκολιαινες quid significet. XVIII. A. 553.

SCOLIOSIS, definitio. XVII. B. 709. XVIII. A. 494. 553. in senibus incurabilis. XVII. B. 539.

SCOLOPENDRA, pedes ejus describuntur. III. 177.

SCOLOPENDRIUM ad indurationes hepatis et lienis. XI. 746. lieni convenit. X. 920. ad lienem purgandum. XIV. 759. scolopendrii radix ad lienis scirrhum. X. 108.

SCOLOPOMACHAERION instrumentum, ejusque usus. II. 682. ad acro-

chordonas et myrmecias excidendas. X. 1011.

SCOLYMI radix, ejus vires. XII. 125.

SCORUS, definitio. XIX. 349.

SCOFI casus febre continua correpti. XVII. A. 426.

SCORDIUM, ejus vires et usus. XII. 125sq. optimum ex Creta nobis advehitur. XIV. 61. urinam movet. XIX. 695. corpora mortua a putredine tubebatur. XIV. 61.

SCORIA ferri. XII. 235. et argenti. XII. 236. ejus vires ferri, — pro rubigine. XIX. 739.

SCORODON vide ALLIUM.

SCORODOPRASON, ejus vires et usus. XII. 126.

SCORPIOIDES, ejus vires et usus. XII. 126.

SCORPIO perit, si quis in eum bis terve jejunos conspuat. VI. 754. VII. 745. XII. 289. scorpionis aculeus nullum foramen habet. VIII. 195. scorpiones generare dicitur ocinum, si tritum in ollam novam immittitur, et quotidie soli exponatur. VI. 640. visos stellio frigore sustringit et interimit. XIV. 243. a scorpione icti historia. VIII. 195. ad scorpiones *Abascanti* remedium. XIV. 177. ad scorpionum ictus remedium anodynum. XIV. 176. antidotus *Antiochi philometoris*. XIV. 202. remedium, quo *Diophantus* usus est. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithemata. XIV. 179. antidotus *Galli*. XIV. 203. pastilli. XIV. 176. saphyrus epotus juvare creditur. XII. 207. theriace. XIV. 91. theriaca *Andromachi senioris*. XIV. 33. theriaca *Antiochi Philometoris*. XIV. 186. vinculum superioribus partibus injectum. VIII. 197. *Zoili* medicamentum quo usus est *Epaphroditus Carthaginensis*. XIV. 178.

SCORPIUS duræ carnis est. VI. 727. assus cum pane vesicæ calculos conterit. XIV. 242. scorpii marini bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. scorpii iotum sanat mus domesticus impositus. XII. 365. et alia. XII. 366. ad scorpii mortuum. XIV. 561. scorpii venenum trahit isis. XIII. 774. scorpiones statim necat pituita oris. II. 163.

SCOTODINOS, qualis morbus. XVII. B. 677.

ad SCOTOMATA stercus columbinum. XII. 303.

SCREATUS frequens qua ex causa contingat. XVI. 527. frequens cum aliis signis phrenitidem denotat. XVI. 527.

SCRIBONII Largi catapotium ad tussim. XIII. 67. colica ex salice. XIII. 284. ut *Scribonius* colica. XIII. 280. collyrium psittacium inscriptum. XII. 764. compositio ad omnem extuberationem narium. XII. 683. compositio visum acuens. XII. 738. elegma. XIII. 98. catapotium. XIII. 99. ut *Scribonius* emplastrum discutiens. XIII. 930. hypoglossis ad vocem interceptam. XIII. 51. medicamentum ad ulcera callosa. XIII. 737. ex *Largi* scriptis remedium, quod vix procidentibus extrahit haemorrhoidas. XIII. 314.

SCROTUM, definitio. XIV. 706. 719. scroti et uteri analogia. IV. 635. scrotum occupantes morbi. XIV. 780. scroti affectus tres. XIX. 447. tumores novem dantur. XIX. 447. tumorum, qui illud infestant, septem species. XIV. 788. ad scroti dolores remedium. XIII. 316. ad scroti ulcera a sudoribus galla trita cum alumine inspersa. XIII. 317.

SCRUPULUS. XIX. 768. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. character. XIX. 750. 758. quantum contineat. XIX. 759. quot obolos contineat. XIX. 752. 771. obolum 1 habet, et areolos 4. XIX. 765. quot siliquas. XIX. 764.

SCYLACIUM medicamentum, accomodatatum eodem die solvere inflammationes. XII. 755.

SCYPHO cerebri i. q. infundibulum. II. 709.

in SCYRO vina aquosa crescent. XV. 648.

SCYTTALIDAE vocantur ossa digitorum. II. 250.

SCYTHAE qualem cutim habeant. I. 627. quales pilos habeant. I. 618. temperamento humidior sunt. XVII. A. 726. apud scythas lactipotos elephantiasis nunquam occurrit. XI. 142.

SE ipsum optimum esse, qui putat in maximis et plurimis errat. V. 4. qui perfecte cognoscit, sapientissimus. V. 4.

quae SECANT, dolorum causae sunt. VII. 116.

SECRETIO est ex dividendum genere. VII. 117. secretionum erroris triplex causa. XVI. 299.

SECTAE, definitiones. XIX. 352. medicae quae. XIX. 353. medicorum quot, quaeque earum notae. XIV. 678. principales duae medicorum. I. 65. philosophorum tribus modis dicuntur. XIX. 233. quatuor sunt generales. XIX. 233 sq. sectarum trium, Rationalium nempe, Empiricorum, Methodicorum communia praecepta. I. 118. propria cujuslibet. I. 119 sq. uniuscujusque Sectae dijudicatio. I. 122. sectarum trium, qui principes extiterint. XIV. 683. sectae empiricae fundamenta. XIX. 353. sectam episynteticam constituit *Agathinus Lacedaemonius*. XIX. 353. secta methodicorum, eorum dogmata. I. 80 sq. XIX. 353. methodicorum auctoris de aegrotante sententiae. I. 176. rationalis dogma. XIX. 353. de optima secta ad *Thrasylulum* liber. I. 106 — 223. de sectis ad eos qui introducuntur. I. 64.

SECTIO quibusnam sub conditionibus dolores sedet. XVII. B. 326. moderata, definitio. II. 349.

SECUNDINAE, descriptio. XIX. 454. quidam uteros vocant. XVII. B. 824. arteriae omnes in aortam coeunt. V. 559. venae ex hepate proficiscuntur. V. 555. venae omnes in unam coeunt e jecore profectam. V. 559. vasorum ultimorum fines alimentum ex utero sugunt. V. 556. nervos nullos habent. X. 557. purgatio, si non emineat, quomodo tractanda. XVII. A. 472. a foetu corruptas, aut a partu relictas deducit panchrestus confectio. XIII. 101. ejicit *Cissanthemi* fructus. XII. 52. expellit decoctum florum *Leucoji*. XII. 58. ejicere dicuntur opercula purpurarum. XII. 348. expellit radícula trita. XIV. 481. morantes ejicit castoreum. XII. 340. retentas elucit antidotam *diascincum*. XIV. 152. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. sternutamenta. XVII. B. 824. 841. purgat *Circaeae* radix. XII. 26.

SECURINUM ex lentis mutatione fit. VI. 552.

SEDENTES dormire possunt. IV. 435. sedentis callis ubi. XVIII. B. 750. sedere animalia cur non ut homo possint. III. 179. quatenam par-

tium constructio ad id requiratur. III. 180.

SEDES (confer. **ANUS**) vocatur a *Galeno* totum intestinum rectum. II. 888. sedis laxa pars quatenam dicitur. II. 888. venae unde veniant. XV. 141. sedem exulcerant dejectiones biliosae et spumosae. XV. 662. sedis muscoli. XVIII. B. 999. claudens musculus. XVIII. B. 999. musculus circularis sedem claudens. II. 587. musculorum anatome. II. 584. muscoli unde venas habeant. II. 814. per sedem puris excretio in acutis bonum signum. XV. 844 sq. sedes cur levi ex causa putrescat. X. 325. per sedem quando sit purgandum. XVI. 264. sedem infestantes morbi. XIV. 780. ad sedis achoras et psoras compositio pinguis. XIII. 310.

Sedis affectus diversi. XIV. 381. affectiones ob multas causas difficilem curam accipiunt. XIII. 306. — generalis iis medendi methodus. XIII. 307. — medicamenta composita ad eos facientia. XIII. 307. affectionum causae. XVI. 162. affectionum cura secundum *Hippocratem*. XVI. 162. affectibus familiare calidum. XVII. B. 810. ad sedem faciens et ad pruritum. XIII. 308. ad sedem *Galli* pinguis compositio. XIII. 310. ad sedem pinguis compositio *Cleopanti*. XIII. 310. alia compositio ex novem medicamentis constans. XIII. 310. alia *Xenitae* multi usus. XIII. 311. alia ex ruta. XIII. 311. compositio *Icodoti*. XIII. 311. conscripta ab *Andromacho* remedia. XIII. 307. ad sedem ut *Apollonius*. XIII. 308. medicamentum ex cerebellis. XIII. 309. coracine sphragis. XIII. 826. emplastrum candidum. XIII. 526. *Moschionis* emplastrum. XIII. 528. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. ad sedem ut *Herophilus*. XIII. 308. ut *Nicostratus*. XIII. 308. ad sedis affectus pastillus *Threpti*. XIII. 828. medicamentum a rustico. XIII. 309. ad sedem *Samithrae* remedium. XIII. 310. a *Tyranno*. XIII. 310. ad sedis dolores ex menstruâ suppressis. XV. 327. ad sedis dolores ex ardore topicum remedium. XIV. 381. ad sedis ardentes dolores ovi assati vitellum, vino albo tritum et cerato rosaceo exceptum. XIII. 315. ad sedis internas eminentias, fissuras ficosque remedia parabilia. XIV. 495. pa-

stillus. XIII. 315. ad sedis fissuras utebatur quidam capitibus maenidum. XII. 333. ad sedis inflammationes et rimas remedium. XIII. 309. ad sedem inflammatam et prolapsam compositio. XIII. 314. ad phlegmonas in sede, cum ulcere et rugis, et ad eas, quae in pudendis testibusque et uberibus consistunt, optimum remedium plumbum. XII. 231. ad sedis inflationem fructus spinæ aegyptiæ. XI. 819. ad sedis obturationes et alia vitia compositio. XIII. 311. alia *Icodoti*. ibid. ad sedis phlegmonas optime conducit emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 383. ad sedis phlegmonas ulcerationesque Lycium. XII. 63. ad sedis pruritus cinolia trita. et. ceratō myrteo excepta. XIII. 315. in sede ulcerum citra phlegmonem cura. X. 381. ad sedis ulcera aloë inspersa. X. 382. pompholyx. XII. 235. pro saniei acrimonia dolentia serum lactis. XII. 268. stomaticum *Critonis* ex musto. XII. 934. ad sedis vitia compositum remedium. XII. 485.

SEDILE Thessalum, ejus usus in humero luxato recenti. XVIII. A. 344.

SEDIŦIO diuturna in *Stymargi* uxore causa abortus. XVII. A. 324.

SEGNITIES ex frigore fit. X. 930.

SEISIS quid significet. XVIII. A. 565. morbus vocatur, ubi vertebrae loco manent, sed earum compago dimovetur. XVIII. A. 496.

Selaxia quae dicantur. VI. 737.

SELEUCIDAE aves celeriter excernunt locustas, quibus vescebantur. VIII. 397.

SELINUSIA terra, ejus vires et usus. XII. 180.

SEMEN, definitio. XIX. 370, 450. quomodo a genitura differat. XIX. 450. causa, cur sit album. XVIII. B. 108sq. album, crassum et viscosum est. IV. 556. veteres ob omnibians, *Aristoteles* vero ad omne ire a natura aptum esse dicit. IV. 557. utilis est recrementi pars aliqua. IV. 557. spumae comparatur. IV. 531. ubi post coitum excernitur non concipit animal. IV. 515. spirituosum est et spumosum. IV. 183. quando in proprium locum inciderit, principium fit animalis generationis. IV. 183. ad roris similitudinem sanguini est admixtum. IV. 587. unde generetur, variorum sententiae. XIX. 449.

ex sanguine exacte cocto generatur. IV. 322. ad ejus generationem testes nihil conferre quidam putabant. IV. 556. 558. 561. ab arteria et vena spermatica generatur. IV. 556. 558. parastatae nihil ad ejus generationem contribuunt. IV. 565. ut elaboretur et percoquatur calore opus est. IV. 623. plena eo omnia sunt organa, ubi Venere abstinemus. IV. 587. et sanguis generationis sunt principia. VI. 3. ex semine et sanguine animalia generantur. I. 578. avulsam animae partem esse quinam putent. XIX. 322. jam animal est. XIX. 165. utrum sit corpus. XIX. 322. ejus essentia secundum varios auctores. XIX. 321. quod primum elapsum est, crassius est, quod vero posthac, tenuius et frigidius. IV. 627. seminis speciem prae se ferens excretio in Perintho judicatoria erat. XVII. A. 979. excretio invita gonorrhoea dicitur. VIII. 438. paucum terreae substantiae, plurimum aëris calidi et humidi continet. XVII. B. 407. seminis effectrices facultates qua in re consistent. XI. 771.

Semen testes nutrit. IV. 583. materia est generationis. IV. 147. quis sit ejus usus et quae facultas. IV. 512. principium animalis efficiens. II. 85. virile principium est animalis effectivum, foeminae vero non. IV. 164. quale ad feminam, et quale ad marem generandum sit necessarium. IV. 165. copiosum calidumque qui gignunt, quomodo curentur. VI. 443. utriusque et foeminae et maris congressu foetus progignitur. IV. 167. quod in uterum venit, statim membrana fit. IV. 532. semper quoad temperamentum utero adversum esse debet. XV. 48. in utero manet, quum femina conceptura est. IV. 188. animalia post coitum retineant vel semper excernant, *Galenii* observationes. IV. 513. num in utero dissolvatur. IV. 520. in generatione motus principium existit. IV. 612. sub vasa foetus efficit. IV. 540. maris origo est ovi velamentorum et vasorum. IV. 188. omnia membranosa ex eo ortum habent. IV. 551. ex semine sanguis gignitur. XV. 252. Semen in terram projectum quomodo mutetur. V. 523. spiritus excretionem *Aristoteles* habet. XVII. B.

29. excretorii vasis in utroque sexu differentia. IV. 186. excernitur in epilepticis. IV. 187. num acervatim allabens menstruum percutiat, et exhibito motuum principio rursus excernatur. IV. 522. attrahere os ventriculi non valet. II. 61. plus igneae et aëreae substantiae continet. VI. 3. intro trahere non potest collum uteri. II. 187. seminis effluxus cum penis tensione veluti convulsio est. VII. 150. semen excerni *Athenaeus* cur neget. IV. 621. ad se trahit per vasa uteri sanguineum et spiritum. IV. 539. semine quae nata sunt, raro regenerantur. IV. 552. seminis a normali temperie aberrationes quaedam. XV. 48. seminis copiosi et viscosi abundantiae morbosi effectus. IV. 789. semen quibus humidius, ii ad morbos proni. XVIII. A. 9. seminis retentio laedit. V. 912sq. seminis retentionis noxii effectus et in mulieribus et in viris. VIII. 417. semen virile extra propria vasa sine corruptione versari nequit. X. 474. vitiosum causa foetus monstrositatis. XIX. 177. generantia et extinguentia remedia eorumque facultates et naturae. XI. 776sq.

Semen generat alium. XI. 821. niget asparagus. VI. 653. generare cicera crederi sunt. VI. 533. multum gignit eicer. VI. 791. XI. 876. generare creditur eruca. VI. 639. supprimentia remedia. XI. 777. an feminae emittant. XIX. 322. 450. feminis esse quibus argumentis commonestretur. IV. 622. virile et foemineum quomodo differant. IV. 623. tenuius masculo est et frigidius. IV. 536. in coitu emittitur. IV. 601. muliebri ad Venerem excitat, et in coitu delectat. IV. 190. foeminae confert ad animalis generationem. IV. 188. muliebri cur foecundum esse per se nequeat. IV. 625. muliebri per utrumque cornu ejectum oblinat vias et semini virili jungitur. IV. 536. foeminarum semini masculo est nutrimentum. IV. 536. 623. muliebris usus. IV. 600. 622. muliebri liquori prostatico simile est. IV. 189. muliebri foetus membranas producit. IV. 536. seminis emissio in femina ex imaginatione eadem voluptate conjuncta erat, quemadmodum in coitu. IV. 599. ut maris feminae seminis emissiones per somnum patiantur. IV.

601. muliebri retentum hysteriae causa. XVI. 178.

SEMENTEM qualem anni partem quidam vocent. XVII. A. 18.

SEMIASINUS. VII. 358.

SEMICONGIUS quot libras habeat. XIX. 776. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Semidalis graecum nomen est et antiquum. VI. 483.

SEMIDEUS. VII. 338.

SEMIIMEDIMNUS quot contineat libras. XIX. 762.

SEMINA *Hippocrates* aliquando *ἀνδρα*, flores, vocat. XIX. 81. alienigena, quae aliis immixta reperiuntur. VI. 551. quae meliora et deteriora ut alimentum. VI. 783. stirpium humore et calore commoderato externo ad aliquid generandum indigent. XV. 45. saepe non mensem solum, sed etiam annos hanc pauca perdurant. XV. 45. quatenam in theatrien immittantur. XIV. 83. seminum a fructibus differentia. VI. 556.

SEMINALE vide POLYGONUM.

SEMINARIIS meatibus equitatus vehemens saepe noxam intulit. V. 910.

SEMIOBOLUS atticus. XIX. 768. 771. semioboli character. XIX. 757.

SEMIOTICE, ejus in tres partes divisio. XIV. 690. necessitas. XIV. 689. 693. semiotices ad curam morborum recte instituendam necessitas. XVIII. B. 633.

SEMIROMBUS fascia. XVIII. A. 788. 797. quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. vocata deligatio. XVIII. B. 732.

SEMISEXTARIUS quantum contineat. XIX. 755. quot choas habeat. XIX. 778. quot congios. XIX. 765.

SEMIPIRANS unde animal fiat. VIII. 270.

SEMIVOCALE quando animal fiat. VIII. 270.

SEMPERVIVI utriusque facultates medicae. XI. 813. sempervivum indurans remedium est. XI. 740. condensat. XI. 751. ad erysipelas. X. 951. quatenam substitui possint. XIX. 723.

SENECTUS s. senecta serpentum quid. XVII. B. 773. ejus vires. XII. 342.

SENECTUS, definitio. XIX. 375. corruptela est, quae ex siccitate fit. XV. 295. nihil aliud est, quam siccum et frigidum corporis tempera-

mentum. VI. 357. non necessaria, sed affectus necessario consequens. VII. 669. hiemi respondet. XVI. 345. 424. quibusdam naturalis morbus videtur, sed non est. VI. 388. stadia ejus tria. VI. 379. cruda s. viridis. VI. 379. capularis. VI. 380. decrepita hiemi respondet. XVI. 26. humida. VII. 680. cur a multis frigida et humida dicatur. XVII. B. 650. num sicca sit. IV. 786. exsanguis et frigida. IV. 810. terminus inter eam et aetatem decrecentem. VII. 680. variae de ejus essentia auctorum opinioniones. VII. 680. marcor senilis non prohiberi, sed ei succuri potest, quae ars *Gerotomicè* vocatur. VII. 681. causae secundum philosophos. XIX. 344. quae sit causa, ob quam tum animalia tum stirpes omnes senescant. VII. 672. quid sit ejus principium et quando senescere primum incipiant corpora. VII. 679. marcor ex ea inevitabilis. VII. 669. morbi simul nutriti in ea evanescent. XVII. B. 253. senectutem quidam morbum dicunt. VI. 20.

Senectus accidit nonnunquam ex febrili morbo. VI. 357. ex morbo quid. VII. 315. virum senectutis acerbioris remedium. IV. 809. tremulis affectibus facile corripitur. VII. 158. propter siccitatem et frigiditatem deterior. VI. 26. ad senectutem corpora non veniunt, quae a primo ortu corpora morboſa habent. VI. 389.

Senis historia plus quam centum annos nati, cui plurimum nutrimentum caprinum lac erat. VI. 343.

Senes juvant acopa. XIII. 1048. ad omnes fere actiones corpus prave affectum habent. VII. 259. maximam partem minus quam juvenes aegrotant; si vero diuturnis morbis corripantur, cum iis fere moriuntur. XVI. 352. quam juvenes rarius aegrotant, quibus vero morbi diuturni accidunt, saepius moriuntur. XVII. B. 253. juvenibus num minus aegrotent. XVII. B. 538. ubi morbis diuturnis vexantur, frequentius moriuntur. XVII. B. 538. aestate melius se habent. XVII. B. 567. optime aestate et autumno se habent. XVII. B. 308. cur aestas iis sit maxime salubris. XVII. B. 613. senum aetas frigida et humida est. XVI. 101. alvus quotidie quomodo ducenda. VI. 353. senibus alvus ut

plurimum siccatur. XVII. B. 558. cur alvum sicciorē habeant. XVII. B. 495. alvus iis siccescit, quibus per juventutem erat humida, et vice versa. XVII. B. 492. ex animi affectibus anima facile deficiunt. XI. 48. quo anni tempore optime se habeant. V. 696. ob oris ventriculi humiditatem frigidam in anorexiam incidunt. XVII. B. 495.

Senes non amplius augentur. XV. 396. autumno aequiparandi. XVI. 26. ad senes calcificandos et humectandos exercitatio maxime utilis. VI. 358. parum caloris innati habent. V. 703. senibus paucus calor natus inest. XVII. B. 404. 413. in senibus quomodo sit capitis cutis comparata. XVII. B. 4. senes paucis cibis indigent. XVII. B. 413. quibusnam cibis uti non condeat. VI. 339. quales cibi conferant. XV. 496. ciborum qualitas et quantitas iis conveniens. VI. 331. cutis conditio. XVII. B. 650. cutis laxa est. XI. 508. cornea fit ita rugosa, ut nihil aut male videant. III. 783sq. causae. III. 784. in senibus dentes laxantur et decidunt cur. XII. 851. senes tardiorē habent diastolen arteriarum. V. 175. consuetis laboribus sunt exercendi, sed tamen vehementia eorum remissa. VI. 323. pluribus, quam juvenes, excrementis humidis redundant. XI. 396. omnia habent exsanguia. XVIII. A. 238. cur non frequenter acuta febre corripiantur. XVII. B. 414. qui frigidos humidosque eos putant, errant. VII. 672. frigidissimos etiam esse comprobatur. I. 582. in iis concoctio, digestio, sanguificatio, appositio, nutritio, appetentia, sensus, motus oblaesa sunt. I. 582. num recte a quibusdam medicis humidi appellantur. I. 580. quod negatur, et e contra monstratur senes esse siccos. I. 581. aetas eorum humida et frigida. XV. 186. cur sint humidi, frigidi, pigri, obliviosi. XIX. 489. corpora eorum humida sunt, mollia et frigida. XV. 186. cur aëris calore accedente humorum putredini sint opportuniore. XVII. A. 669. inedia facile ferunt. XVII. B. 401. senibus corporis magnitudo incommoda. XVII. B. 559. iis marcor cum frigore familiaris. VII. 668. mel salubre. II. 124. VI. 742. 809. iis familiares morbi. XVII. B. 648.

quinam morbi in iis non solvantur. XVII. B. 538. minima causa maxime mutationis occasio est. VI. 331. oculi rugosi esse videntur. XVII. A. 869. opera, quae arte egent, suscipere nequeunt. VI. 323. senibus, qualis panis conducat et qualis sit noxius. VI. 342. 485. senum partes non ipsae humidiores, temperamento sunt, sed capacitates, quae inter corpora patent. VI. 396. senibus pisces molli carne praediti utiles. VI. 726. pituita exuberat. XIX. 374. in iis pituita, vicens quales effectus habeat. XIX. 489.

Senes probi nos coërcere ab animi affectibus debent. V. 30. a puero longe magis raritate quam celeritate pulsus distanti. IX. 124. senum pulsus. VIII. 464. IX. 472. XIX. 635. pulsus intermittentes in iis minus sunt periculosi. IX. 283. pulsus, cur languidissimus. IX. 119. pulsus, cur rarissimus, tardissimus, minimus. IX. 118sq. pulsus parvus. VIII. 869. nemo eorum quietem ex toto postulat, sed nec exercitium vehemens. VI. 320. renum et vesicae affectiones difficile sanantur. XVIII. A. 17. cur difficile resolvantur, XV. 777. senum corpora, cur non facile resolvantur. XVIII. A. 239. eorum respirationis modus. IV. 500.

Senes quoad respirationem a iuvenibus differunt. VII. 771. sanitas non absolute sanitas est. VI. 388. sanitas querimoniis non vacat. VI. 389. sanitati quae prospicit, gerocomice vocatur. VI. 330. cur sensuum habetudine laborent. XVII. B. 5. quatenus sicci sint et quatenus humidi. XV. 187. senum temperamentum quale. VI. 397. XIX. 374. testes laxos et debiles habent. IV. 578. cur facile tremunt. VII. 157. ex imbecillitate ut plurimum tremuli sunt. VII. 587. urinas movere quotidie convenit, non tamen pharmacis, sed apio, melle et vinis. VI. 353. venaesectiōnem non ferunt. XI. 46. XV. 764. senibus ex venis contusis ecchymomata et melasmata oriuntur. VII. 724. senes cur non generent vesicae calculum. XVII. B. 635. senum vivendi ratio apta. VI. 319. XV. 186. XVII. B. 403. simili ratione iis, qui ex morbo convalescunt, in victu sunt curandi. VI. 331. victus ratio, si raucedo, gravedo, arthritidis etc. eos

infestaverint. VI. 349. ob ariditatem vigiliis vexantur. VIII. 162. vina quatenam utilissima. VI. 334. maxime conveniunt, vina, quae urinam movent. VI. 337. usus, qui ex vino senibus redundat. VI. 336. senibus fugienda sunt vina crassa, dulcia et nigra. VI. 339. senes virentes et decrepiti qui. XVII. B. 648.

SENIO, definitio. VI. 6. est via ad interitum. I. 582. *Aristoteles* marcenti stirpi comparat. I. 581. quod in sanis est, id sicca intemperies est in aegris. X. 470. non sanitas, sed morbi et sanitatis medium. VI. 330. secundum naturam. VII. 669. expers quomodo quis possit perpetuo manere, quidam librum conscripsit. VII. 670. et cum ipse propter senectutem irideretur, de admirabili agerasia editionem tradidit. VII. 670. calor animalis in eo marcescit. VII. 674. indubitato, frigidum est, nec tamen indubitato siccum. VI. 349. regulae diaeteticae inde petendae. *ibid.* et sq. frigidum siccumque est. VI. 319. corrigitur per ea, quae calfaciunt et humectant. VI. 319sq. cordis intemperiei siccae causa. IX. 388. in summo cornea rugatur. VII. 100. curvationis spinæ causa. XVIII. A. 552. extremum nonnunquam et stultitiam et oblivionem adducit. VII. 101. absolutum curari non potest, si nondum absolutum, sed prope accedat, unum habet curationis scopum. VII. 700. ex morbo. VI. 357. VII. 685. non febris est. VII. 685. ex morbo secundum *Philippum*, X. 495. ex morbo *Philippus* vocat marcorem senilem. IX. 176. senio ex morbo laborantis casus. X. 721.

Senescit citius corpus, quanto citius ad incrementum venit. VI. 397.

Senilis aetas impense sicca, qui a prima generatione ad adolescentiam carnem habent humidissimam. VI. 396.

Seniores tardius quam iuniores ex aurium dolore intereunt. XVIII. B. 262. oculorum caecitatis in iis causa. XVII. A. 159. senioribus cur rarius ex febre abscessus fiant. XVIII. B. 277. cur deliria fieri consueverint. XVII. A. 159.

SENSIBILE quid dicatur. XIX. 378. duplicem habet significationem. VIII. 710. sensibile iudex sensus. V. 724.

SENSIFICUM quod dicatur. XIX. 378.

SENSILE quod est, necesse est hoc vehementer moveri et tremere subito. VII. 619. sensilia quae dicantur. XVIII. B. 651.

SENSIONIS genus in plantis diversum. IV. 764.

SENSORIA omnia cur nervum postulent mollem. III. 633. omnia cur prope cerebrum esse debeant. III. 635. instrumenta dissimilia in ipsis sentiendi facultatibus, et in corporibus, per quae facultates feruntur. III. 639. quae motum voluntarium habent, cur duplex habeant nervorum genus. III. 633 sq. sensorio humectato et refrigerato sopor oritur, vigiliae autem eo siccescente et calefacto. VII. 576.

SENSORIUM, definitio. XIX. 378.

SENSUS, definitio et quomodo differat a sensorio, sensibili et sensifico. XIX. 378. quid et quot modis dicatur. XIX. 301. organa. XIX. 302. naturalia sunt iudicii instrumenta. V. 723 sq. ministrant animae. XIX. 379. non fit, nisi nervis affectis. V. 622. sensibilibus iudex. V. 724. sensum interdum Hippocrates laborem vocat. V. 636. quot sint. XIX. 303. quinque dantur. XIV. 727. XVIII. A. 222. XIX. 379. sensuum quinque excitationem vocat Asclepiades animam. XIX. 373. 379. sensus quomodo fiat. V. 644. XIX. 304. non est alteratio, sed alterationis dignotio. V. 636. an verus sit. XIX. 302. sensuum domicilium caput est. XIV. 313. sensus principium cerebrum. III. 242. V. 520. praesunt nervi molles. III. 740. principium etiam in plantis est. IV. 759. 765. vegetiores reddit aer ruralis. XVI. 360. sensibus omnibus delectatio et dolor inest. VII. 115. sensus cur non semper cum motu cedat. VII. 114. sensuum perceptiones sophistarum quidam deceptiones vocant. II. 4.

Sensus ad medicamentorum facultates cognoscendas maxime necessarii. VI. 434. 438. eorum ad diagnosis morborum necessitas. XVIII. B. 648 sq. 652. sensuum symptomata dolores. VII. 57 sq. hebetudo cur in senectute contingat. XVII. B. 5. sensus causa linguae, oculis, auribus nervi sunt dati. III. 378. certissimus

oculus est. IV. 273. circa pectus sunt animalibus capitis expertibus.

III. 615. sensu capitis os caret. X. 935. sensus digitorum deperditi casus. II. 343. in quibus est, sed obscurus, curantur medicamentis humorem incrassatum discutientibus. XIII. 992. sensibus iudicanda quae inveniri nequeunt. XIV. 221. sensuum alienationes futuri morbi signa sunt. I. 362. sensus non citra alterationem est. VII. 744. sensuum alterationes cur dicantur affectus. XVI. 295. alterationes Plato passiones vocat. X. 89. alterationes Plato pathemata vocavit. VII. 44. sensus omnis cessat articulo capitis deflexo. IV. 11. debilitantur in senibus. I. 582. deficit presso cerebro. V. 185. et motus deficit, si terebra in trepanatione cerebrum comprimitur. VIII. 128. expertia organa quae. VII. 531. expertes non sunt dormientes. IV. 439. tollitur nervo laqueo intercepto. V. 150. ad sensum difficilem acopa. XIII. 1005. sensus acres habent, qui temperamento sunt calido simul et sicco. I. 326. calidissimus insuetus calidorum humorum redundantiam significat. XV. 275. contusionis in lassitudine unde. VI. 193. frigidus humorum frigidorum redundantiam indicat. XV. 275. hebetes cerebri humidi indicia sunt. I. 326. hebetes habent temperamento calido et humido praediti. I. 327. indicibilis in lassitudine. VI. 190. phlegmones in lassitudine unde. VI. 193. tensionis in lassitudine unde. VI. 192. ulcerosus in lassitudine. VI. 190. ejus ortus causa. VI. 192. ulcerosus unde nascatur. VII. 547. plethorae nota non est. VII. 547. ulcerosus humoris mordacis soboles est. VII. 553. ulcerosum quomodo gymnastae curent. VII. 553.

Sentiendi difficultas, definitio. VII. 56. facultatem spiritus animalis praebet. XIV. 726.

SEPIAE ut alimentum. VI. 736. crassi et glutinosi succi sunt. VI. 769. os, ei substitui potest pumex. XIX. 742. sepiarum testae facultates et usus medicus. XII. 347. testae ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902.

SEPTA et septica medicamenta quae. XII. 17. septica est dryopteris. XI. 865. septicum est aconitum. XI. 820.

SEPTENNES valentiores motus tolerant, ita ut equitare jam assuescant. VI. 38.

SEPTIMESTRES foetus cur sint vitales. XIX. 331. partus cur vivant, octimestres non. XIX. 454.

SEPTUM narium. II. 859. XIV. 702. palato nititur. XVII. A. 824. transversum *Plato* diaphragma vocat. III. 314.

SERAPLACUM remedium ad epiphoras. XII. 755.

SERAPIAS, ejus vires. XII. 93. ex *Serapiade* inscriptum aridum cephalicum. XIII. 847.

SERAPIS mulier ex alvo humente intumuit. XVII. A. 322.

Serapis, pro ea *paoniae* radix substitui potest. XIX. 742.

Serapion Alex. empiricae sectae ad dictus. X. 142. XIV. 683.

Serapionis emplastrum. XIII. 883. emplastrum melinum. XIII. 509. remedium ad vitio ventriculi laborantes. XIV. 450. epithema. XIV. 450.

SERES, earum facultates. VI. 628.

SERGI ophthalmici *Babylonii* remedia ophthalmica. XII. 746. *monohemerum* remedium. XII. 751.

SERI genera omnia, quae in succis habentur, excrementa sunt. II. 138.

SERIS agrestis et domestica, vires et usus. XII. 119. qualis sis succi. VI. 794.

SERIPHUM *argemoneae* substituitur. XIX. 725. facultates. XI. 806. ejus vires et usus. XII. 119. *absinthii* species. XI. 805. stomacho inimicum. XI. 801. meatus purgat. XI. 745.

SERMO, definitio. XVI. 205. a mente procedit. V. 241. vacuus qualis. VIII. 672. sermonem graece ἀδῶν vocant. XVII. A. 757. sermones inter signa refert *Hippocrates*. XVI. 226. sermonum aegrorum dignitas in morbis cognoscendis et praenoscendis. XVII. A. 212.

SEROSUM excrementum renes expurgat. XVI. 300.

SERPENTIS senectae vires. XII. 342. serpentum senectus quid. XVII. B. 773. serpentes linguam divisam habent. III. 884. ad serpentum ictus remedia parabilia. XIV. 539. ad serpentes fugandos remedia. XIV. 537.

ad serpentis ictus remedium anodynum. XIV. 176. antidotus *Antiochi* *Philometoris*. XIV. 201. ad serpen-

tis cujuslibet ictum morsumque antidotum *zopyrium*. XIV. 150. ad serpentum morsus emplastrum aegyptium. XIII. 919. remedium, quo *Diophantus* usus est. XIV. 181. *Dorothei* medicamentum. XIV. 187. emplastrum ex *Dictamno*. XIII. 821. emplastrum ex arundinibus. XIII. 739. *Galli* theriaca antidotus. XIV. 189. *Heracidis* *Tarentini* remedium. XIV. 182. *Menelai* remedium. XIV. 173. remedium quo *Simnias* usus est. XIV. 182. theriaca. XIV. 90. 300. theriaca *Antiochi* *Philometoris*. XIV. 185.

SERPYPILLUM, facultates. XI. 877. aridum pro baccis lauri. XIX. 727. ei substituendum remedium. XIX. 740. succedanea. XIX. 729.

SERRATA structura id. q. *Sutura*. II. 737.

SERUM diversorum succorum qualisnam sit qualitatis. XVII. A. 984. plurimum habet lac liquidissimum. VI. 682. quod ex coactis caseis defluit, alvum ducit. VI. 768. lactis, ejus vires. XII. 264. parandi ratio. XII. 267. chalybeatum. XII. 267. praeparatio. XIX. 712. lactis frigidum et humidum est. XI. 677. lactis alvum subducit. VI. 684. lactis ventrem subducit. XI. 575. XIV. 226. lactis qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488. serum multum lac quod habet, nihil affert periculi. VI. 686.

SERVI, quam male a quibusdam iracundis tractentur. V. 17.

Servire quinam dicantur. VI. 83.

SESAMA pinguis. XI. 649. sesamum ex vino tritum ad psilothrum haustum. XIV. 142. sesami herbae, seminis et olei vires medicae. XII. 120. seminis qualitates et facultates. VI. 547. araco substituitur. XIX. 725. ei substituendum remedium. XIX. 742.

SESAMOIDEA ossa. II. 778.

SESAMOIDES sursum purgat. XV. 914. album, ejus seminis vires. XII. 121. magnum, ejus vires. XII. 120. ei substituendum remedium. XIX. 742.

SESELI radices et fractus vires. XII. 120. urinam movet. XI. 747.

SEVERUS. XIX. 629. se *Antoninum* nominavit. VII. 478.

SEVUS s. **SEVUM**, ejus vires et usus medicus. XII. 323. quomodo differat ab adipē. XII. 324. adipē multo sic-

cior. VI. 678. potestate calidum. I. 649. pauci nutrimenti est. VI. 679. injectum defectionis alvi ex mordenibus humoribus doloris illico mitigat. X. 936. caprinum ad dysenteriam. XVII. A. 352. hircinum ad dysentericorum defectiones. X. 813. hircinum, leoninum et taurinum ad scirrhus. X. 957.

SEXTARIUS apud Aegyptios vocatur inion. XIX. 769. apud Romanos quantum pendeat. XIII. 435. apud Athenienses neque mensura neque nomen erat. XIII. 435. quantum pendeat. XIX. 762. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quot contineat cochlearia. XIX. 752. quot habeat cotylas. XIX. 760. 774. italicus quot habeat drachmas. XIX. 766. quot habeat heminas. XIX. 765. quot libras. XIX. 776. pendet uncias tres. XIII. 937. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. sextarium significans character. XIX. 751. 757.

SEXTUS empiricam sectam stabilivit. XIV. 683. Sexti Antonini filii morbi historia. XIV. 651sq.

SICCA corpora quae. I. 564. siccis conducunt. VI. 394.

SICCANTI vim habentia remedia. X. 282. siccantia medicamenta quae nam. XIII. 401. (confer. DESICCANTIA et EXSICCANTIA.) medicamenta ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. siccant et calefacit brassica. XV. 179. carnes animalium agrestium et sale conditae. XV. 179. corpus exercitatio multa. VI. 322. lenticula. XV. 179.

SICCATIO corporum qua varia ratione fiat. XI. 718.

SICCi sicca alimenta postulant. VII. 258. et calidi ab integra vacuatione laeduntur. XI. 45. siccis temperie corporibus saporem amarum inesse unde colligatur. XI. 689. siccis quaedam cataclysmata conducant. XV. 199.

SICCITAS totius corporis quando accidat. X. 488. corporum quadruplex est. X. 471. austerorum usus omnibus his siccitatibus maxime contrarius est. X. 471. ad robur et firmitatem conducit. VII. 261. summa una cum densitate et frigore terrae inest. XV. 52. fit in ardentissimis febribus, ubi maligne producuntur. IX. 248. febris hecticae tabidae propria. VII. 322. corporis penuriam cibi potusve, aut vigilias, aut vitae

solicitudinem, aut multam frictionem aut exercitationem immodicam denotat. VI. 318. siccitatis immoderatae nota lingua aspera et sicca. XVI. 508. siccitatem indicat urina rufa. XIX. 604. siccitates solidarum partium necessario sequitur frigiditas, si perdurent. X. 496. siccitatis aeris in corpus effectus. XVII. A. 32. aeris in corpus effectus. XVII. B. 574. convulsiones ex siccitate nunquam sanaveris. VII. 641.

SICCITAS causa phantasmatum, in somnis melancholicorum apparentium. XVI. 525. num prudentiae causa. IV. 786. stranguriae causa. XVI. 385. tensionis causa. XVII. B. 729. vigilias efficit. VIII. 162. multa causa vigiliarum. XV. 741. XVI. 221. 525. immodica quomodo tractanda. VI. 231. siccitatis cura. X. 472. et quomodo. X. 488. 495. siccitatis ab ira, tristitia et vigiliis cura. VI. 226. siccitas valida cur difficilis reddatur, cura. X. 497. siccitatis copiosae, cui juncta caliditas est non admodum multa, cura. X. 503. cum frigiditate conjunctae cura. X. 496sq.

SICCITATES imbrisbus sunt salubriores. XVII. A. 32. cur imbrisbus sint salubriores et minus lethales. XVII. B. 599sq. magnae quosnam morbos generent. XVII. B. 602. sunt et aquilonares et austrinae. XVI. 419. humores billosiores reddunt. XVII. B. 602. ad robur valent. XV. 267. in arteriis et venis quomodo deprehendantur. VI. 828. cordis nocent ejus facultati. IX. 245. et calidas et frigidas juyant balnea. VII. 696.

SICCUM, quid significet. I. 553. XI. 740. duplex est, vel terrenum vel igneum. VII. 678. quod est, durum etiam est, non tamen durum et siccum est. I. 598. in solis elementis est, terra et igni. I. 538. sano vicinius est, humidum vero non. X. 278. exquisite non putrescit. XVII. A. 651. et squalidum et aqua vacans idem est. XVI. 419. cura. XI. 741. siccum ad nomas *Andromachi*. XIII. 841.

SICILICUS quot cochlearia contineat. XIX. 760. quot habeat stadia. XIX. 763. parvus quot habeat stadia. XIX. 764.

SICULA inscripta *Lacti* collea. XIII. 287.

in Sibe Pamphyliæ gignitur plurimum Carpesium. XIV. 72.

SIDERATA pars, definitio. XVIII. A. 142.

SIDERATI quinam antiquis dicti sint. XV. 491. vocabulum pro corrumpti usurpat Hippocrates. XVIII. A. 155.

SIDERITIS aut Achillea sideritis, ejus vires. XII. 124. a quibusdam helkine vocatur. XI. 874.

SIDERATIO causa est ossis abscessus. XVIII. A. 192.

SIDIA vocantur putamina malorum granatorum. XII. 115.

SIDUS, quid apud Graecos significet. XVII. A. 16. a sidere percussorum cura. XIV. 402. siderum ortus et occasus pro regionibus diversis variat. XVII. A. 16.

SIELEN, vide SALIVA.

SIGILLUM Lemnium quidam vocant Lemniam terram et cur. XII. 169.

SIGMATOIDEA ulnae cavitas. II. 769.

SIGNA assidentia: de iis *Praxagoras* Nicandri filius tres libros scripsit. XVII. B. 400. auxiliaria quae. XIX. 395. decretoria quae. IX. 614. XVII. B. 396. decretoria quae non decernunt, partim lethalia sunt, partim iudicatu difficilia. IX. 612. XVII. B. 398. decretoria, si cocto morbo supervenerint, propinquam salibrem, si crudo, improbam crisin indicant. XVII. B. 397. mortifera sunt secundum Hippocratem per cutem, nares, calidus vapor. XVII. B. 217. praesentia praesentium qualia. XIX. 396. praesentia futurorum et praeteritorum quae. XIX. 397. praeterita praeteritorum, praesentium et futurorum qualia. XIX. 397. prognostica, definitio. XIX. 395. prognostica ex sensu medicorum veterum quae. I. 314. quibus futurum morbum praesagimus, duplicis differentiae sunt. XVI. 223. salubria et morbosa et neutra quae nam dicantur. I. 365. supervenientia succedentium et praesentium qualia. XIX. 398. quae nam bona. IX. 615. mala quae. IX. 615. mala et bona quae. XVI. 211 sq. morborum quae. XVI. 207. concoctionis et cruditatis quae. XVI. 211. salutis et mortis. XVI. 211. iudicationis. XVI. 211. ex alvi defectione. XVIII. B. 130 sq. ex toto corpore depromenda. XVIII. B. 55. ex ta-

cle. XVIII. B. 22 sq. ex flatu. XVIII. B. 143. ex oculis depromenda. XVIII. B. 44. ex somno. XVIII. B. 128 sq. ex spatibus. XVIII. B. 170. ex urina. XVIII. B. 146. ex vomitu. XVIII. B. 165 sq. signorum in morbis differentiae. XVI. 501 sq. in medicina dignitas. XVI. 209. doctrina de signis in tres partes distribuitur. XVI. 209. signorum temperamentum cuiusque quinque universa genera. I. 319.

Signum, definitio. XIX. 394. definitio secundum philosophos. XIX. 235. admonens quodnam. XIX. 236. coctionis semper bonum quid significet. XVI. 237. commemorans quale. XIX. 396. demonstrativum quale. XIX. 396. indicans quodnam. XIX. 235. pathognomonicum, definitio. XIX. 395. salubre quod. V. 818.

SIGNIFICATIO, definitio. XIX. 394.

SIGINUM vinum minus acescit, inveteratumque optimum redditur. XIV. 15.

SIGONIS Colica, qua Valens usus est. XIII. 285.

SILENI, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 259.

SILENTIUM absolutum idem in auditu est, quod in visu tenebrae. VII. 121.

SILICULA vide DRYOPTERIS.

Silbyras graecum nomen non est. VI. 483.

SILIGO vide OLYRA.

SILIQUE i. q. granum. XIX. 759. 768. secundum Dioscoridem. XIX. 775. siliquarum significans character. XIX. 749. 758. quot habeat aereos. XIX. 771. quot grana habeat. XIX. 752. 764.

Siliquae a Theophrasto quae nam vocentur plantae. VI. 543.

SILPHII liquor, folia, caulis, radix, ejus vires et usus. XII. 123. succus ventriculo calido nocet. XVII. B. 285. silphium pro castoreo. XIX. 731. ex silphio aridum cephalicum. XIII. 846.

SIMA loca quae nam a Graecis vocentur. XVIII. B. 727. nasi pars. XVIII. B. 728. deligatio. XVIII. B. 727.

SIMIA hominis ridiculus aemulator. II. 416. III. 80. homini simillima est. III. 844. quod animam habet ridiculam, etiam corpus habet ridiculum. IV. 126. simiae homini simil-

linae quales. II. 532. quaedam ad cynocephalos proxime accedunt. II. 534. perfectae quomodo sint comparatae. II. 534. homini quoad col- lum simillimae. II. 845. simia tum visceribus, tum musculis, tum arteriis, nervis, ossibus etc. homini simillima. II. 219. cur binis cruribus incedat. II. 219. prioribus artubus ut manibus utitur. II. 219. pectoris os latissimum habet. II. 219. clav- iculae humanae simillimae. II. 219. fa- cies rotunda est. II. 219. collum bre- ve. II. 219. magni manus digitum habet. II. 416. III. 79. hominis mo- do quidem graditur, sed in ipsis principalioribus partibus manca est. II. 416. nec bipes nec quadrupes. IV. 126. post hominem brevissimam habet maxillam. II. 430. quoad sca- pulas et clavículas homini maxime est similis. IV. 126. simiae non om- nes maxillam inferiorem fissam ha- bent. II. 440. constructionis crurum ratio, et usus. III. 264. crura sunt ejusmodi, qualia infanti sunt primum iis uti conanti. IV. 251. fel pro mu- ris aranei, et pro simiae f., fel ca- meli. XIX. 747. peculiaris muscu- lus in iis adest cubiti articulum ex- teriora versus inclinans. XVIII. B. 977. musculi temporalis conditio. III. 844. in iis nervorum spinalium con- jugatio prima parva est. II. 845. et homines maximum habent orientum. II. 556.

Simia habet pectus angustius ho- mine, latius quam cetera animalia. XVIII. A. 536. pedis descriptio. III. 208. pes, qua in re ab humano di- screpet. II. 322. digitorum, pedis, musculorum genu moventium etc. pe- culiarietas. IV. 251. in iis ventricu- lus oblique positus est. II. 782. ver- tebras sex habet lumbares. XVIII. A. 548. in pericardio alicujus tumor praeter naturam detectus est. VIII. 303. qua in re a homine differant. II. 222. simiae in aqua suffocandae, ne pars colli laedatur. II. 423. si- miae quae ad doctrinam de ossibus ediscendam aptissimae. II. 222. ad cynocephalos accedentis peculiarita- tes. II. 534. in simiis tendinum et nervorum lustratio, ut in homine quoque reperiantur, juvat. XIII. 604.

SIMILAGO cocta valenter nutrit. VI. 496. ex similagine placenta cum

butyro cibis. est omnibus adversus. VI. 342. ejus noxae. VI. 343.

SIMILE et dissimile quid sit, *Hip- pocratis* et *Platonis* placita. V. 726 sq. 743 sq. quod est, id familiare et ami- cum. VII. 745.

SIMILARES partes quatenam sint. X. 48. XV. 7 sq. 252. XVI. 33. eas *Plato* primigenias vocat. XV. 8. et primae et simplices nominantur. XV. 252. cur ita dicantur. XV. 252. quae et simplices dicuntur, utrum unum sint, an ex pluribus constant, et quis sit earum compositionis mo- dus. I. 241 sq. ex quatuor elemen- tis invicem contemperatis constant. I. 254. ex iis organicae componentur. XV. 252. ex sanguine gignuntur. XV. 252. similiarum partium diffi- rentiae. I. 255. tria genera sunt. XV. 252. similia corpora quae. IV. 773. V. 673. similiarum corpo- rum in animalibus tria genera. XVII. A. 803.

SIMILIA Graeci vocare consueve- runt, quae idem obtinent. V. 752. definitio. XVI. 240. ad ea in mor- bis maxime esse respiciendum. XVI. 239 sq. similibus curari num utique verum. XVII. A. 911 sq. similibus *Prodicus* adhibere videtur. XVII. B. 100. similia et dissimilia exactae notitiae utilitas. V. 777.

SIMILITUDO qua in re consistat. IV. 607. similitudines quinam ex- acte dignoscant. V. 72. bonis etiam medicis errores parent. V. 62 sq.

SIMITAS quatenam nasi conditio di- catur. XVII. A. 824.

SIMMIAS quo usus est, epithema ad phalangiorum ictus. XIV. 182. *Sim- miae* *Medi* remedium ad phalangio- rum morsus. XIV. 180.

SIMONIDIS locus de significatione vocis *βρεννυπό*. XVIII. A. 411. *Si- monidis* versus. XVII. A. 897.

SIMONIS castus, cui hieme latae pu- stulae eruperant. XVII. A. 960. *Σιμωνίδης* quid significet. XVIII. A. 662.

SIMPLICES partes quatenam dican- tur. V. 673. quae videntur dupli- ces tamen revera sunt. V. 789.

SIMPLICITAS ex sanguine genera- tur. XVI. 97. XVI. 317.

SIMULACRA quando et cur ante ocu- los oriantur. VII. 96.

SIMULANTES morbum quomodo sint deprehendendi. XIX. 1.

SINAPI acre est. XV. 747. et medicamentum est et nutrimentum calidum. I. 682. cur non ut cutim, ita et ventriculum corrodat. I. 662. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SINCIPUT. XIV. 700. sincipitis ossa vide *Ossa sincipitis*. sinciput duobus ossibus constat. XVII. B. 3. ossa ex cerebri comminutione arescunt. XVII. B. 5. per sinciput tenuia et halitua ossa excrementa cerebri diffiliari solent. XVII. A. 808. in eo suturae laxissimae. XVII. A. 808. calvaria eo in loco subtilissima et plurimis meatibus pervia. XVII. A. 808. sincipitis dolor cur comitetur oedema, ex abortu factum. XVII. A. 801sq. sincipitis dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. sincipitis dolor quomodo ab utero affecto generari possit. XVII. A. 807sq. sincipitis dolor futurae haemorrhagiae indicium. XVI. 798. sincipite dolentes confestim liberat medicamentum Aesculapius. XIII. 986. sincipit quidam infirmissimum putant. XVII. A. 802. et verticem simul devinciens fascia. XVIII. A. 788sq. et partes proximas simul devincentes fasciae. XVIII. A. 791sq.

Σινειν (nocere) *Iones* pro βλάττειν (laedere) consueverunt dicere. XV. 662.

SINGULTUS quid sit. XVI. 559. λυγραι et λυγμοι dicuntur. XV. 846. ventriculi convulsio est. VII. 69. oris ventriculi affectus est. VIII. 343. motus sunt convulsivi stomachi. XV. 846. in singultu convulsivus ventriculi motus vera convulsio non est. XVI. 172. in singultu et vomitu non idem est ventriculi motus. VII. 216. singultus quibusdam convulsio esse videtur. VII. 151. ea rejicit, quae in ventriculi corpore sunt. XVI. 172. pulsus per eum mutatio. IX. 198. quibus accidat. VII. 217. cur pueris frequentissime accidat. XIII. 154. usus. XVII. B. 240. unde oriri dicatur. XVI. 172. ejus causae. XIV. 565. XV. 846. XVIII. A. 23. 104. ex calcis osse corrupto. XVIII. B. 457. causa est hepatis inflammatio. XVII. B. 855. quomodo in hepatis inflammatione oriatur. XVIII. A. 117. causa est repletio aut convulsio. XVIII. A. 61. secundum *Hippocratem* ex repletione et evacuatione oritur. XIII. 153. *Galenus* autem sine his fieri vi-

dit, acribus humoribus stomachum mordentibus, quibus evacuatis sistitur. XIII. 154. (aliae insuper ibidem ejus causae recensentur.) — ex succis calidis in coctione corruptis. XIV. 372. causae, quae in ventriculo sunt. XIII. 147. causa ventriculus a cibis aut humore acri gravatus. VIII. 199. singultum illico patitur *Galenus*, si quando piperis plusculum ingesserit. VIII. 199.

Singultus in febribus quinto die accedens quid denotet. XV. 829. ex haemorrhagia aut purgatione magna malum. XVII. B. 786. in hepatis inflammatione oboriens malum. XVIII. A. 116. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex inanitione insanabilis. XVI. 172. si superpurgatis oriatur, non bonum. XVIII. A. 144. cum vocis interceptione pessimum. XVI. 559. a vomitu malum. XVIII. A. 104. medendi methodus. XIV. 565. si propter inanitionem fiunt, curam non recipiunt. XV. 846. qui ab repletionem fiunt, quomodo curentur. XV. 846. ex repletionem, curabilis. XVI. 172. cura respirationis detentio. XVII. A. 418. singultum sanat spiritus cohibito. VII. 940. sanare solet sternutamentum. XVII. B. 825. tollunt sternutamenta. XVIII. A. 23. ad singultum remedia. XIV. 371. 374. 451. antidotus *Philonis*. XIII. 268. *Archigenis* praecepta. XIII. 176. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. ad singultus intensos *Asclepiadis* remedium. XIII. 152. aliud remedium *Asclepiadis*. XIII. 158. singultus ventriculi, ubi a plenitudine, castoreum requirit, non autem ubi a siccitate. XII. 339. ad singultum catapotium. XIII. 146. quidam exhibent semen *Sisymbrii* cum vino. XII. 124.

SINISTRI lateris cum dextro analogia. V. 786sq.

Σινδύουρα *Hippocrates* saepe noxia vocavit. XV. 662.

SINONIS semina ad flatum. X. 578.

SINOPIS pro pastillis roseis. XIX. 741. ex sinopide emplastrum *Haliet*. XIII. 785.

SINUS, definitio. XI. 125. XVIII. B. 795. venarum cerebri describuntur. III. 708sq. cerebri non propriam membranam habent. II. 711. quomodo sint dissecandi. II. 712. re-

etus et obliquus qui. XVIII. B. 797. etiam utri cornua vocatur. II. 890. quando vocetur. VII. 716 sq. callo obducitur, et durus fit, nisi quis celeriter eum curet. VII. 717. sub quibusnam conditionibus curetur. VII. 717. non omnis simplex divisio est, sed frequenter laceratus. XI. 127. aliae partes num coaluerint, unde cognoscendum. XI. 130.

Sinum cura qua in re ab abscessuum cura differat. XVIII. B. 805. sinus glutinant remedia refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. quomodo sanaverit *Galenus*. XVIII. B. 798. cura, ubi mediocriter carne repletus est. XI. 126. glutinat aloë. XI. 822. glutinat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. jungit *Menecratis* cerine. XIII. 937. ad sinus callosos dysrachitis. XIII. 798. sinus jungit *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. conjungit emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. glutinat emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. 527. exsiccatur *Tellamonis* empl. XIII. 528. sanat isis. XIII. 774. ad sinus conglutinandos isis viridis. XIII. 795. ad glutinandum vinum utile. XI. 129. sinuum deligatio. XVIII. B. 793. 797.

Sion, ejus vires et usus. XII. 123. comeditur. VI. 622. recens lactis secretionem auget. XI. 772.

Σηπεδονώδη quid. XI. 608.

SIPHTherium, h. e. arundinis cortex superior ad alopeciam. XII. 408.

Σηπομένη quid significet. XVIII. B. 455.

Σιγαύον. VI. 519.

Siraeum. X. 868. in Asia Hepsema vocatur. XIII. 8.

SIRIUS a quibusdam vocatur canis. XVII. A. 17. canis maxillae insidet. XVII. A. 17. partis anni, quam oporram vocant, initium est. XVII. A. 17.

SISARI radix, ejus vires et usus. XII. 124.

SISON, ejus vires et usus. XII. 123. substituenda. XIX. 744.

SISYMBRIUM, ejus vires et usus. XII. 124. pro ocimo. XIX. 747. ei substituendum remedium. XIX. 742.

Σητάριον quid significet. XVIII. A. 469.

SITANUM triticum est. VI. 496.

SITARIA grana sunt. XIX. 752.

SITIBUNDI sunt, quibus flava bilis

abundat. VII. 577. sitibundos facit pituita salsa abundans. VII. 576.

SITICULOSI secundum *Hippocratem* purgandi non sunt. XV. 900. siticulosos fieri docet *Hippocrates* eos, qui statis temporibus sanguinem fundunt. XVI. 794. siticulosos facit pituita salsa. XVI. 221. siticulosis cur lac sit noxium. XVII. B. 874.

SITIS nonnunquam actio, nonnunquam affectus vocatur a *Platone*. V. 512. origo duplex. XI. 437. duabus ex causis oritur. XVI. 173. fit nobis sicciscentibus. XV. 39. a caliditate et humiditate orta in quibusnam morbis accidat. XI. 437. causae. VII. 131. inexplibilis causae. VII. 135. mortem haud raro induxit. VII. 135. vehementis citra diabetem causa ventriculus est. VIII. 401. longa febris ardentis causa. XV. 739. quomodo prohibeatur in febribus. XVII. B. 103. conditio in causo notho. XV. 755. in causo inexplibilis. XV. 737. non admodum urget in febre ardente, si tussis arida sit. XVII. A. 946sq. non intensa est in febre quotidiana. VII. 466. intensa in febre tertiana. VII. 466. cur sit levis in tussi arida. XVII. B. 733. in morbis quid significet. XVI. 195. insatiabilis febris ardentis signum. XVII. A. 690. deficiens in rheumate ad ventrem delato malum signum. XVII. A. 75. celeriter in utramque partem mutatio, mala. XVI. 564. 604. praeter rationem soluta in acutis malum. XVI. 633. si multa fuerit in pleuritide, acetum mulsum dandum est, aut aqua. XV. 498. quos obsidet, iis cibi et labores subtrahendi sunt. XV. 220. ex humiditatis penuria aegre curatur. XVI. 173. ex caliditate tollitur aceto cum aqua epoto. XVI. 173. ut diu sine siti quis servetur, remedia. XIV. 493.

Sitim immodicam ex nimio ardore extinguentia catapotia. XIV. 371. qualis ab aceto sedari queat et quibusnam in morbis. XI. 437. sedat aqua dulcis, reliquae sitim augent. XI. 393. cur non sedet aqua. XV. 697. sedat balneum frigidum. X. 714. quibusnam tollat cibi paucitas. XVII. B. 78. sedat glycyrrhiza. XI. 858. arcet lactuca. XI. 887. XV. 281. magis arcet mulsu cocta. XV. 745. sedat oxymel subacidum. XV. 683. tollit polenta hordeacea. VI. 507. ar-

cet ptisana. VI. 824. XV. 205. 461. 483. prohibent pyra. XI. 834. exiguae inter vigilandum excitatae, somnus medela est. XVII. B. 198. sitim extinguit symphytum petraeum mansum. XII. 134. ab aceto epoto. mox augetur, mox sedatur. XI. 437. minus, quam dulce vinum infert aqua mulsa. XV. 651. et cur. XV. 652. magnam excitat bilis flava in ventriculo accumulata. II. 129. auget cassis siccus et durus. XV. 873. accendunt balnea non sitientibus, tollunt sitientibus balnea. VII. 696. gignit panis calidus devoratus. XV. 575. cur purgatione cieatur. XVII. B. 679. excitat sesamum et erysimum. VI. 548. excitant uvae dulces. VI. 578. sitis a vino crescit. XI. 437. sitim excitat vinum dulce in biliosis. XV. 630. sitim cur vinum dulce faciat. XV. 632. gignit inconsuetus vini meraci potus. XV. 577.

SITUS partium quatuor differentiae. I. 377. ad affectam partem commonstrandam idoneus. VIII. 45. aegrorum in lecto ut signum. XVI. 198. XVIII. B. 55. (confer. *Decubitus*.)

Sium, ejus facultates. VI. 637. aquas vitiat. XVI. 363. sili semen pro dauci semine. XIX. 727. semen pro ligustici semine. XIX. 735. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SMARAGDO substituitur jaspis. XIX. 735.

SMEGMA ad achoras, furfures et asperitates. XII. 489. dentium *Galen*. XII. 880. dentium, quo albi et odorati redduntur et ab corrosione servantur. XII. 889.

SMILAX aut taxus arbor est venenosae facultatis. XII. 127.

SMYRIS, ejus vires et usus. XII. 205. dentes splendidos reddit. XII. 222.

SMYRNA vide **MYRRHA**.

SMYRNIUM, vocant quidam hipposelinum agreste, ejus vires et usus. XII. 128. Romae olus atrum vocatur. VI. 638. Romae maxima copia venditur. VI. 637. ejus facultates. ibid. lactis secretionem auget. XI. 772. semen urinam movet. XI. 747.

SOCRATES nihil scripsit. XV. 68. ab *Aristophane* in nubibus tanquam inaniam garriens vituperatur. XVII. B. 263. cogitator vocatus est. XVII. B. 263. philosophiam ab *Archelo* ac-

cepit. XIX. 226. seria semper jocis immiscebat. III. 25. ante Socratem qualis philosophia fuerit, et quas partes ipse addiderit. XIX. 222. philosophiam in tres partes divisit. XIX. 223. Socratis pastillus ad capitis dolorem. XIV. 501.

SOCRATICAE sectae principes. XIX. 226.

SOCRATIONIS illitus lichenicus coctus. XII. 835.

SODOMA quales montes vocentur. XI. 694.

SOL annum disponit. IX. 908. caloris aestivi auctor. XV. 87. caloris aestivi et frigoris causa. XVI. 430. optime locatus est. III. 240. ac luna quasi oculi mundi. XIX. 161. oculis molestissimus est. VII. 118. cur visum laedat. VII. 119. fervens stipat cutem. X. 602. flatus comprimit et excitat. XVI. 399. excrementa ad motum excitat. VII. 181. ab solis aestu capitis dolorum cura. XIV. 314. 321. in quibusnam aegrotis sit vitandus. XVIII. B. 684.

Solis in animum influxus. IV. 806. annus duodecim est mensium. XIX. 283. conversiones. XIX. 277. cursus mundi circumscriptione secundum *Empedoclem*. XIX. 263. iter *Plato* putat temporis essentiam. XIX. 260. defectus s. eclipsis, causae. XIX. 278. defectus quomodo sint observandi. III. 777. defectu stellae conspici possunt et cur. III. 776. a terra distantia. XIX. 283. figura. XIX. 277. magnitudo. XIX. 276. natura. XIX. 274. orbus non semper idem. XVI. 407. occasus modo aequinoctialis modo solstitialis, modo hibernus dicitur. XVI. 407. splendorem in aëre et aqua ulterius procedere prohibentes causae. VII. 110. in terram nostram influxus. IX. 902. soli alimentum praebere oceanus putatur. XIX. 277. solem ex igne generari *Empedocles* statuit. XIX. 266. fixum esse putat *Aristarchus*. XIX. 279. vitamus in putridis morbis. XVI. 411. solis adspectus e directo quomodo esse possit salutaris lethargicis et soporosis, II. 883. solem qui oculis inconviventibus intueri volunt, oculos perdunt. III. 777. solem intuentes visu laeduntur. VII. 91sq. ad solem referantur circuitus mensium. IX. 914. in sole versari quibus ad-

versum. VI. 373. soles duos accipit *Empedocles*. XIX. 275.

SOLANUM manicum deleterium remedium est. XI. 767. exsiccans et humectans est. XI. 740. raro ut alimentum in usum venit. VI. 635. in erysipelate. X. 951. ad haemorrhagias. X. 330. solani esculenti, haliacabi, hypnotici, manici vires et usus. XII. 145sq. semen substituitur haliacabo. XIX. 724. succus, si inflammatae parti imponatur, densari eam et constipari transpiratus videmus. XI. 588. succus ad cancerum. XI. 143.

SOLEA (piscis) passere suavior. VI. 724.

SOLEN mechanicus. X. 443.

SOLERTIA ex bilioso humore gignitur. XV. 97. subtilis substantiae cerebri signum est. I. 322.

SOLIDA *Hippocrates* continentia vocat. VII. 597. solidae nostri corporis partes quae. XIX. 356. solidorum nutritio quomodo fiat. X. 742. liquefactionem quando indicet urinae sedimentum crinodes. XIX. 591.

SOLlicitUDO cordis intemperiei siccacae causa. IX. 388. causa melancholicae. VIII. 193. a sollicitudine convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. sollicitudines colliquationis causae. XVI. 289. temperamenta sicca sunt vitandae. VI. 398.

SOLON foetum animal esse legibus suis declaravit. XIX. 179. ei dicavit librum secundum de parabilibus medicam. *Galenus*. XIV. 390. *Solonis* Diaetarii compositio auricularis. XII. 630.

SOLSTITIA in plagis omnibus eodem tempore fiunt. XVII. A. 16. solstitium manifestum efficit vergiliarum occasus. XVII. A. 30. aestivum fit principio mensis Loi. XVII. A. 21. hiemale quando fiat. XVII. A. 21. circa solstitium favonius fiat. XVI. 409.

SOLUTIO difficilis, si morbus ex robustiore parte ad imbecilliores deveniat. XV. 123. e contrario facilis. ibid. solutiones morborum simpliciter dictae quae. IX. 703. vocantur iudicationes paulatim factae. XVI. 228.

Solutis acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. acopon ex populo. XIII. 1022. metasyncriticum

acopon. XIII. 1029. myracopon regium. XIII. 1031.

SOLUM vertere in longis morbis convenit. XVII. B. 281.

SOLVENDI vim habet frictio mollis. VI. 93.

SOMNIA vaticinia sunt. VI. 833. quomodo fiant, philosophorum sententiae. XIX. 320. somnium multum et insuetum quid efficiat. XV. 625. somnia quibusnam sanis fiant conspiciantur. XVI. 525. animae in somniis conditio. VI. 834. visis plena habent temperamento calido et humido praediti. I. 327. phreniticorum quomodo comparata. XVI. 221. somniis libidinis qui vexantur, lactucae semen epotum confert. XI. 887. somniis vacantes quinam affectus sint. XVI. 221.

SOMNICULOSI quinam sint. XVI. 221. qua in regione sint homines. XVI. 92. somniculosos reddit humor crudus. XVI. 222. qualis pituita reddat. XVI. 221. ne somniet quispiam remedia parabilia. XIV. 526.

SOMNIFERA quae remedia merito vocentur. VII. 143. somniferum papaver est. VI. 548.

SOMNOLENTA est aetas puerilis. VIII. 162. somnolenti affectus omnes frigidae causae. VIII. 131. somnolentas affectiones efficit frigus cum humiditate. VIII. 162.

SOMNOLENTIA a pituita abundante fit. XVI. 15. ad somnolentiam clysteres acres. XVI. 145. somnolentos facit humor crudus. VII. 576. pituita dulcis. VII. 576.

SOMNUS, definitiones. XIX. 381. quomodo fiat. XIX. 339. causae. IX. 140. XVI. 646. XIX. 382. causae pituitae accumulationis. XIX. 488. fons cerebrum dicitur ab *Aristotele*. XVII. A. 540. mortis frater est. IX. 137. an sit corporis aut animae. XIX. 339. et apoplexia quid commune habeant. XVIII. A. 88. animae per eum actio. XIX. 170sq. somni vere et hieme longissimi. V. 704. XV. 89. XVI. 252. XVII. B. 205. 416. calor per eum in interiora corporis abit. XVII. B. 173. concoquit. X. 824. concoctio in eo optime procedit. VII. 140. concoctionis in somno modus. IX. 132. somnos sequitur concoctio. XV. 598. somnus cur concoctionem promoveat. XVII. B. 191. digestionem favet. XVII. B. 260sq. humectat et

spiritum et effluvia cohibet. XV. 625. semper humectat. XVII. B. 177.

Somnus humorum conditionum index. XVI. 220sq. pulsus differentiae in somno. VIII. 466. pulsus mutationes ex somno earumque causae. IX. 131. XIX. 632. pulsum qualem *Apollonides* et *Archigenes* statuunt. IX. 138. conditio pulsus et respirationis. V. 174. respirationis in eo conditio. VII. 772. sanguis in eo ad interiora magis refugit. XVII. B. 298. aequales iudicant febrem singultuosam. XV. 846. altior quibus sit. VII. 141. altus humiditatis cerebri symptoma est. IX. 407. brevis, nec profundus temperamenti calidi indicium. I. 324. carodes et cataphoricus in febre quotidiana. VII. 466. exigui nutritionem frustrantur. XV. 235. gravis aliquando crisin denotat. IX. 614. hedraeus. XVII. B. 176. longus qui, ejusque causae. XVII. B. 457. longior confert *ās*, qui cibos postredie eructant, et hypochondria cibis non coctis attolluntur. XV. 218. longiores succi frigidi sunt indicia. VI. 259. longos profundosque humiditas abundans efficit. VIII. 162. multi mollem pulsum efficiunt. IX. 269. multus cavendus percalidis naturis. XVII. B. 176. multus periculosum morbum esse ostendit. XVI. 749.

Somni profundioris causae. VII. 141. profundus multum ad coctionem confert. VI. 487. profundus quomodo sit conciliandus. XVII. B. 176. profundus cur ex crapula fiat. XVI. 646. somnus soporiferum inducit opium. XIII. 273. stabilis qualis. XVII. B. 176. somni tumultuosi ex vitioso humore in ore ventriculi acervato. VIII. 342. somni turbantur ex succis calidis et mordacibus. VI. 259. somnus uberior humores crudos digerere non sinit. X. 823. uberior viscera graviora reddit. X. 823. congruit caput dolentibus ex vino. XIV. 318. quando in morbis salutaris. XVI. 166. XVII. B. 451sq. duplici ratione laedit in morbis. XVII. B. 451. semper nocet in principio febris accessionis. XVI. 165. noxius est, quum abscessus ventrem vexat. XVI. 165. ubi delirium sedat, bonum. XVII. B. 456. pluribus quam ante, visis pleni, morbi futuri notae sunt. I. 361. prolixiores aut suo tem-

pore non advenientes, futurum morbum indicant. I. 360. modum excedens morbus est. XVIII. A. 189. signa inde depromenda. XVIII. B. 128sq. qualis in morbis boni et mali ominis. XVIII. B. 128sq. neque noctu, neque interdiu accedens, pessimum. XVIII. B. 130. per somnos caliginosa videre aut tenebrositas in locis versari quid significet. XVI. 220. in foetido loco videri quid significet. XVI. 220. in somno videre incendium bilis flavae signum est. XVI. 219. si imber videatur, frigida humiditas superat. XVI. 219. si nix aut glacies aut grando videatur, pituita in culpa est. XVI. 219. palpebrae non commissae per somnum malum signum. XVIII. B. 52.

Somnus cum ore hiantem malum. XVIII. B. 62. crura multum contracta disjunctaque habere, et simul supinum jacere malum. XVIII. B. 63. pavor et convulsio per eum in febribus malum. XVII. B. 747. et vigilia, utraque si modum excesserint, malum. VIII. 162. XVI. 669. XVII. B. 456. vigilia curatur. XVI. 173. siti medetur ex vigilia. XVII. B. 198. per somnum in oculis album conspicendum non commissis palpebris, quid significet. XVIII. A. 89. in somnum propensio quid sit. XVII. A. 540. ad somnum propensio pituitam causam habet. XVI. 165. cur percalidi in frigore, sed bene tecti eum capere debeant. XVII. B. 173.

Somnum inducentia remedia. VIII. 131. 162. XIV. 489. 526. 550. conciliat anethum. XI. 832. inducens aster. XIII. 165. ad somnum conducit balneum. VI. 259. conciliat remedium diaspermaton. X. 372. conciliat frictio uberior. X. 823. affert fructus holoschoeni et oxyschoeni. XII. 137. ad somnum conducit lactuca et quomodo. I. 677. ad somnum conciliandum confectio papaveris. XIII. 45. somnum conciliat semen papaveris sativi. XII. 73. inducens pastillus. XIII. 304. accersit Solani hypnotici cortex radicis in vino potus et drachmae pondere sumtus. XII. 145sq. e somno indicia succi abundantiae sumenda sunt. VI. 259. e somno turbulentae excitationes convulsivae sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 753. e somno erumpens sudor sine causa manifesta quid indicet.

XIX. 518. in somno omnes musculorum actiones exsolvuntur, et sola muscular. thoracis actio servatur. VIII. 300.

SONCHUS, ejus vires et usus. XII. 128.

SONUS undas quasi efficit ad aures pervenientes. III. 644.

SOPHISMATA, definitio. V. 72. XIX. 233. sophismatum sex modi secundum Aristotelem. XIV. 582. sophismata in aequivocatione quae. XIV. 583. in ambiguitate. ibid. in accentu. ibid. in compositione. ibid. in dictionis figura. ibid.

SOPHISTAE quinam. XIV. 593. sophistas veteres λογιστῶν vocant. XV. 160.

SOPHOCLES versus de pemphige. XVII. A. 879.

SOPOR. VIII. 231. variae definitiones. XVI. 647. eo finito bona valetudo magna ex parte subsequitur. VIII. 231. sopores alti quomodo dicantur. X. 931. soporis causae. VIII. 231 sq. causa in febris insultu. VIII. 134. soporem efficit capitis refrigeratio. VIII. 161. sopores ex extrema constipatione. VII. 14. soporem affert dorycnidium parcesumtum. XI. 864. soporis causa viscidus humor. VIII. 232. hyoscyamus cum semine atro. XII. 147. sopor ex maxillae luxatione non reponenda. XVIII. A. 447. sequitur sensuum principio humectato et frigescente. VII. 576. soporis generationis theoria secundum Hippocratem. VIII. 231. in sopore et memoria et ratio perditur. VIII. 161. respirationis conditio. VIII. 232. palpebrarum conditio. VIII. 232. sopor et vocem laedere potest. VIII. 270. in febre contraindicat purgationem. XVI. 658. an ubique malus. XVI. 644 sq. quandonam sit bona causa tam signum. XVI. 645. gravis potest capitis dolorem abscessus secundum aures signum est. XVI. 229. gravis in morbis sine coctionis notis pessimum signum. XVI. 259. soporosi perennit, quibus voces cum febre deficiunt post iudicationem. XVI. 693. in sopore perfusiones capitis calfacientes. XIV. 732. soporosas affectiones inducit frigus cum humiditate. VIII. 162. soporosis stermentamenta sunt utilia. II. 883. quomodo solis adspectus e directo vis esse possit salutaris. II. 883.

SORASUS Ephesius sectae methodicae auctor. XIV. 684. medicamenta, quae in quarto medicinae, et in unico libro medendi, quem monobibulum inscripsit, tradidit. XII. 493—495. ejus alopeciae medendi methodus. XII. 414 sq. medicamentum ad columellas. XII. 987. ad oris crustas. XII. 956. Sorani meminit. X. 53. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 42.

SORBA adstringunt. XI. 441.

SORBITIO ex alica et trago probe cocta ad tracheitidem. XIII. 10. sorbitionis exhibendae indicationes. XV. 510. exhibendae regulae secundum Hippocratem. XIX. 212. sorbitio quo tempore in pleuritide sit adhibenda secundum Hippocratem. XV. 855. sorbitiones quasnam Hippocrates dicat attractorias. XV. 762. frigidiore, et crassiores conducunt alvo liquidae in febribus. XV. 802. tempore iudicationum detrahendae sunt. XV. 812.

SORBUS, ejus fructuum vires. XII. 87.

SORDES, quae in summo corpore nostro colliguntur, excrementa sunt. X. 176. in cute unde oriuntur. VI. 67. aurium devorandas scribit Xenocrates. XII. 249. ad sordes aurium educandas remedia. XIV. 407. (confer. Aurium sordes.) oculi semicocti nutrimenti excrementum est. XVIII. B. 48. circa oculos in ipsis oculorum morbis nihil habent periculi. XVII. B. 47. ulceris definitio. X. 176. XV. 346. a gymnasiarum statuis, in quibus largum oleum inhaeret, earum vires. XII. 116. hominum, earum vires et usus medicus. XII. 308. earum, quae lapis ovium inhaerent, ex quibus oesypion conficitur vires. XII. 309. a palaestra pro ricino. XIX. 732. extergit in balneis Aphroditum. XII. 212.

SORDIDA purgat aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. sordidi prurit infestantur. VII. 197.

SORY simile quoad facultates ferro et lapidi ignito. XI. 688. quomodo lavetur. XIII. 407. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. tritum ad ulcera putrida. XIII. 732.

SOSANDRI ad palpebrarum defluvia, inveteratos affectus et ad encanthides remedia. XII. 733.

SOSICRATIS compositio ad orthopnoeam. XIII. 114.

a **SOSTRATO** commendatum *Apollo-dori* compositum ad viperarum morbus. XIV. 184.

SPADONES cur habeant vocem acutam. XVI. 608.

SPANOPOGONES vocantur, quibus pili in mento decidunt. XIV. 530.

SPARGANIUM, ejus vires. XII. 129.

SPARTIUM vid. *Genista*.

SPASMUS. (vide **CONVULSIO**.) in coitu venereo. IV. 187. spasmus fieri *Hippocrates* dixit ex repletione et evacuatione. XIII. 153. spasmi cynici cujusnam sint musculi affectio. XVIII. B. 930. ad spasmos tendinum theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. spasmus musculorum surae saepe observatur in cholera. XVII. B. 783.

SPATHOMELAS. IV. 595. instrumentum. II. 686.

SPATIUM inane quo dicatur respectu. XI. 405.

SPECULATIO principium interpretationis medicinae. XIV. 677.

SPECULI imagines quomodo fiant. XIX. 307. speculis urentibus triremes hostium ab *Archimede* incendebantur. I. 657. succenditur iisdem et lana, stuppa, ellychnium etc. I. 658.

SPENDUSAE compositio ad aures purulentas. XII. 631.

SPERMA quidam non semen ipsum vocent, sed ipsius vim et facultatem. XVIII. B. 106 sq.

SPEUSIPPUS philosophus. XIX. 226.

SPHAERAM universi ex dodecaedra factam putat *Pythagoras*. XIX. 266.

SPHACELUS, definitio. VII. 726. XVIII. A. 687, secundum varios significationes. VIII. 92, etiam dicitur, ubi os corrumpitur. XVIII. B. 455. quando ossibus contingat. XVIII. B. 455. completus non, incipiens curari potest. XVIII. A. 156.

SPHAGNUS pro calamo aromatico. XIX. 731. pro phu. XIX. 746.

SPHINCTER ani, definitio. II. 888. XIV. 706. ejus functio. III. 334. quibus resolutus aut alio modo vitiatum est, invitis effluunt excrementa. III. 335. ani et vesicae officium. IV. 454. instrumenta ejus officii. IV. 455. sphincteres vocantur musculi sedis et vesicae cervicis orbiculares. II. 588. sphincteres et in dormien-

tibus officium suum perficiunt IV. 439.

SPHONDYLUM, fructus, radicis, floris, succi vires et usus. XII. 135.

SPHRAGIS lemnia exsiccat modice. XIII. 659. dictum medicamentum. XIII. 91. *Neapolitae*. XII. 751. *Pacci*. ibid. inscriptus pastillus ex mandragora. XIII. 100. *Polyidae*. XIII. 834.

SPICA vocata fascia. XVIII. A. 814. nardi etiam *Nardus* indica audit. XIV. 73. nardi discutit et corroboret. XIII. 155. nardi pro malabathro. XIX. 735. indica pro malabathro. XIX. 735.

Spicae vocantur omnes frumentacei fructus. VI. 543.

SPICULA extrahit rotunda radix aristolochiae. XI. 836. extrahit cancer fluviatilis tritus. XIV. 242. educere dicitur caro salitorum haelurorum imposita. XII. 321. extrahere dicitur lacertarum caput. XII. 334. extrahere creditur Phorbii semen. XII. 152. ad spicula pravis medicamentis infecta. XIV. 198.

SPINA acuta vide *Oxyacanthus*. — aegyptiaca, ejus facultates medicae. XI. 819. quidam arabicam vocant. XI. 819. aegyptiae fructus cicatricem inducit. XI. 757. aegyptiae fructus ad haemorrhagias. X. 329. substituitur acanthi siliqua. XIX. 723. alba vide *Acanthus* alba. — alba, vires ejus. XII. 58. vulgaris vid. *Acanthus*. — ad spinas generandas excrementorum abundantia confert. VI. 647.

SPINA dorsi, definitio. XIV. 707. vocatur omnium vertebrarum compositio. XVIII. A. 492. viginti quatuor vertebrae constat. II. 755. cur ex viginti quatuor vertebrae composita in hominibus. IV. 50. cur non ex uno osse composita. IV. 42. cur intus excavata. IV. 42. quomodo dividatur. II. 755. vertebrarum in varias regiones divisio. IV. 50. vertebrarum, ejus figura h. e. variae ejus inclinationes. XVIII. A. 542 sq. recentiores quidam thoracis tantummodo et lumborum vocant vertebrarum compagem. XVIII. A. 493. thoracis magis gibba videtur, propter longos processus. XVIII. A. 546. cur sit circa os sacrum gibba. XVIII. A. 543. cur ab osse sacro ad septum transversum intus paululum curvetur.

XVIII. A. 544. figura media quae. IV. 452. evolutio in foetu. IV. 541. primo formatur in foetu secundum *Aristotelem*. XIX. 331. motus ex vertebrarum constructione resultans. IV. 79sq. musculi. XVIII. B. 991. spinam in posteriora curvantes musculi. XVIII. B. 991. flectentes musculi. XVIII. B. 992. ligamenta. IV. 111. partes quae ei ab anterioribus adhaerent. IV. 86. constructionis usus. IV. 42. quatuor usus. IV. 48. propugnaculum ventriculi est. III. 284.

Spinae scapulae usus. IV. 122sq. spina vocatur etiam processus spinosus vertebrarum. II. 758. spinae propriae ac praecipuae affectiones. XVIII. A. 75. spinae concussionis effectus. XVIII. A. 564. spinae diversae distorsiones. VII. 28. spinae curvationis variae species. XVIII. A. 493. etiam in sanis pluribus modis curvari potest. XVIII. A. 552. et quomodo tunc curanda. XVIII. A. 553sq. perversio quaelibet, curvitas, distorsio etc. instaurari non possunt. XIV. 796. quibus magnopere distorta respiratio parva et densa fit. VII. 853. quidam ex tuberculis eam in posteriorem partem compelli putant. XVIII. A. 494. in anteriorem partem luxatae effectus et cura. XVIII. A. 560. luxatio in posteriorem partem qualia symptomata producat secundum *Hippocratem*. VII. 921sq. luxatae curam per intensionem super scalam *Hippocrates* vituperat. XVIII. A. 514. prope cervicem cura. XVIII. A. 516.

Spirandi difficultas, quibusnam in morbis occurrat. XVII. B. 730. difficultas signum decretorium. XVII. B. 396. difficultas signum malum. IX. 615. difficultas in febre non intermittente lethale signum. XVII. B. 730. difficultatis causae in febribus. XVII. B. 730. difficultas in peripneumonia et plenritide adest. VIII. 121. ad spirandi difficultatem remedia. XIV. 366. 572. ad spirandi difficultatem a stomacho remedia. XIV. 513. difficultatem tollit centaurium majus. XII. 20. facilitas salutifera in morbis acutis, quibus febris copulatur. IX. 883. 889. facilitas permagnam ad salutem vim habet in morbis. XVII. A. 528.

Spiranti perpetuo theriaca *Andro-*

machi senioris. XIV. 37. spirantibus aegre theriaca. XIV. 304.

SPIRATIO arteriarum, definitio. XVII. B. 252. spirationis ob uterum ablatio a quibusdam hysteria vocatur. VIII. 414.

SPIRITUOSA vitia qualia. XVII. B. 29. spirituosius quoniam interdum vocentur. XV. 905.

Spiritus (confer. *Respiratio*.) a Stoicis anima vocatur. IV. 783. vocat *Hippocrates* ea, quae impetu feruntur. VII. 597. ejus effectus. VII. 597. vocat *Hippocrates* respirationem. XV. 487. et ventus dicitur. XVI. 394. veteres duos, animale et naturalem accipiunt. XIV. 697. Stoici tertium, hecticum addunt. XIV. 697. copiam et subtilitatem causam *Asclepiades* statuit pulsus vehementis. VIII. 646. copia venas tum aperit tum rumpit. XVII. A. 50. substantia quomodo custodienda. X. 838. quomodo nutriatur. X. 742. ad spiritum generandum pulsus conferunt. IX. 6. spiritum primum quod haurit, cor est. V. 281. spiritus per totum corpus ex arteriis emanatio diffusio vocatur. XVII. B. 319. in spirita virium essentia consistit. X. 838. excretionem *Aristoteles* semen putat. XVII. B. 29. ad alterandum promptus. VII. 740. est ad alterandum facilis. XV. 295.

Spiritus alterationis causae. X. 840. alterationis cura. X. 841. eum attenuant calefacientia. VII. 600. intus movetur in moeroribus. VII. 844. animalis in cerebri ventriculis est, primum animae organon ad sensum et motum. VIII. 233. animalis fons. X. 839. animalis nam ex corde an capite proficiscatur. V. 281. animalis in cerebro generatur. V. 608. et ex vitali habet originem. ibid. — animalis fit ex vitali admodum elaborato. XV. 263. animale praeparant ventriculi cerebri. III. 663. organon ventriculus cerebri. IV. 501sq. spiritu animali plenum putat *Chrysippus* cerebri ventriculum. V. 185. qui in cerebri ventriculis est, motu consumitur. V. 154. ejus regeneratio. V. 155. animale nutriunt arteriae. III. 46. nutrit plexus retiformis. IV. 323. sentiendi et motus facultatem exhibet. XIV. 726. ejus sedes. ibid. mutata quantitas et pulsum mutat. VI. 149. generationi pulsus praest.

IX. 210. substantiam ejus nutrit respiratio. IV. 466. nutrimenti principium quod. IV. 504. nutritioni ejus praeest. respiratio. VII. 761. an a respiracione nutrirī possit. IV. 501. quibus evacuatur, quomodo respiratio his turbetur. VII. 770. sanguinis halitu ad nutritionem indiget. IV. 506. sed qualis esse debeat. IV. 507. animali conducit calor moderatus. XV. 369.

Spiritus in arteriis non contineri docetur. IV. 704. spiritus, qui in arteriis contineri dicitur, ambiente nos aëre non est tenuior. IV. 706. unde procreatur. secundum *Erasistratum*. IV. 706. spiritum arteriarum evacuari in vulnere, et sanguinem eum sequi negatur. IV. 712sq. in arteriis crassus et vaporosus secundum *Praxagoram*. IV. 707.

Spiritus in ventriculis cerebri animae organon est. IV. 509. instrumentum primum animae est. V. 606 sq. in cerebri cavis contentus, primum animae instrumentum. XVII. B. 248. in cerebri ventriculis contentus num animae domicilium, an forsā ipsa anima. V. 606. cerebri vasis, et praesertim arteriis secernitur. V. 607. in ventriculis cerebri quatenus vasa progignant. V. 356. in cerebri ventriculis rationis et memoriae primum instrumentum. VIII. 175. cerebri ventriculorum evacuatus non vita privat animal, sed sensus motusque reddit expertus. V. 606. etiam in nervis talem esse, demonstratur. V. 611. num in mediam thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experimentis enucleandum. II. 698sq.

Spiritus cohibitio quid, et quomodo fiat. III. 562sq. IV. 461. VII. 940. *detentio* et cohibitio, definitio. VI. 173. ejus in apothera pia usus et effectus. VI. 173. spiritum cohibet somnus. XV. 625. cohibitionis utilitas. VII. 941. cohibitio ad apothera piam idonea ventriculum attollit. VI. 176. cohibitio exercitatio est musculorum thoracis. VI. 152. laryngis in ea conditio. VI. 176. ad spiritum retinendum prompta curandi methodus. X. 843.

Spiritus crassus et vaporosus, qui non transit, causa palpitationis. VII. 596. 597. incrassant, coarctant et turbidum reddunt refrigerantia. VII.

600. dolores a crassis et crudis spiritibus curat rotunda radix aristolochiae. XI. 836.

Spiritus flatulentus quinam dicatur.

XI. 111. austrino aëri respondet. XI. 111. quomodo generetur. V. 679. gignit gongylidis (rapae) semen. XI. 861. flatulenti generatio quid denotet. XV. 804. flatulentus in capite oboriens aurium sonitum gignit. XV. 599. flatulentus causa capitis doloris. XVI. 49. flatulentus acris causa cholerae aridae. XV. 885. flatuosus inflationem gignit. X. 963. flatulentus collectus in cavitatibus inflationis causa. XV. 770. flatuosus secundum diaphragma collectus, laedit nonnihil mentem. XVI. 584. flatuosus causa palpitationis. XVI. 570. partes et loci, qui ab eo ut plurimum infestantur. XI. 111. flatulenti inordinata motio causa vertiginis tenebrosae. XV. 804. ejus cura. XV. 806. doloris inde orti cura. X. 861. ob spiritum flatuosum dolores vacuationem postulant. XI. 261. colligitur aliquando etiam in carnosissimis partibus sine dolore. — ejusdem affectus cura. XI. 115. tumorum inde ortorum cura. XI. 111. flatulenti in ventre aut intestinis collecti cura. XI. 111sq.

Spiritus halituosus unde gignatur. X. 968. halituosus et crassus et frigidus est, et tardi motus. X. 863. *innatum* Stoici animae substantiam dicunt, XI. 731. innati duplex species naturalis et animalis, cui addunt alii tertium, haëticum. XIV. 726. interceptiones in venis, de quibus loquitur *Hippocrates*, quomodo sint accipiendae. XV. 779. interceptiones per venas venaesectio solvit. XV. 860. nativus calor innatus vocatur, XI. 731. naturalis in nobis aquiloniae aëris constitutioni similis est. XI. 111. naturalis animantia et stirpes nutrit. XIV. 726. ejus sedes. ibid. obscurus *Hippocratis* parvus est. VII. 959. turbidus nasquam apud *Hippocratem* occurrit. XVI. 201. turbidus quid apud *Hippocratem* significet. XVI. 595sq. vaporosus et crassus in musculis oscitationem continuam efficit. VII. 940. *vitalis*, ejus fons, sedes et nutritio. X. 839. *vitalis* ex corde proficiscitur secundum *Erasistratum*. V. 281. *vitalis* in arteriis generatur. V. 608. *vitalis* in arteriis et corde

gignitur, et spiratione ortum ducit. XV. 263. vitali plenum putat ventriculum cerebri. V. 185. angustiae comitantur stercoris acervationem in superioribus intestinis. XVI. 146. quibus sursum trahitur, vox autem suffocans est, et vertebra intro considet, his in fine velut contrahentis ejuspiam spiritus redditur. (Hipp.) XVI. 678. et quomodo hoc sit explicandum. ibid. et sq. spiritum inter exspirandum collidi et quasi sisti tum angustiae tum convulsionis nota est. XV. 600. intro ferri prohibet sputum impactum, extra vero ferri cogit. XV. 493. in vocis defectione veluti iis, qui strangulantur, malus. XVI. 559.

SPLANCHNON vide *Musculus*. (XI. 855.)

SPLEN vide *Lien*.

SPLENDORIS, sensus visus est. VII. 122. splendores maximi visum corumpunt. VII. 117.

SPLENIA, eorum constructio qualis esse debeat. XVIII. B. 821. numerum indicat fracturae magnitudo. XVIII. B. 822. tria *Galenus* adhibet in claviculae fractura. XVIII. B. 822. eorum usus. XVIII. B. 823.

SPODIUM tenue est citra calorem manifestum. XIII. 568. parandi ratio. XII. 234. ei substituendum remedium. XIX. 743.

SPONDYLI cinaerae manduntur. VI. 637. marini tardissime nutriunt. XVII. B. 484. semen amarum et calidum est. XI. 646.

SPONGIA non cava, sed cavernosa est. VIII. 672. sicca, levis. XI. 407. magna ex aqua calida expressa ut fomentum. XV. 521. spongiis ad aegros detergendos non utuntur hodierni medici. XV. 715. spongia pro strigili utendum est in lavacris aegrotorum. XV. 713. ea tamen hodierni medici non utuntur. XV. 715. usta, ejus facultates et usus medicus. XII. 376. spongiae ustae cinis sanguinis fluxionem inhibet. XIV. 289.

SPONTANEA quae dicantur. XV. 299.

SPORADICI morbi qui dicantur. XV. 429.

SPUMA quomodo generetur. XVIII. B. 177. spumae causa. XVI. 557. generationis duplex modus. XVII. B. 543. unde fiat soluti difficilis et stabilis. XVII. B. 543. ante os con-

sistens quando oriafetur, et quid significet. XVII. B. 543 sq. italica pro magnete vitreo. XIX. 735. nitri vide *Aphronitron*.

SPUMOSIS prodeuntibus quibus coma oritur, febris exacerbatur. XVI. 705.

SPUTAMEN, definitio. IX. 562. sputamina quae cruditatem significant. IX. 564. quae prava sint. IX. 564 sq.

SPUTATIO frequens in phrenitide mala. XVI. 539. sputationis in morbis causae. XVI. 540. sputationes crebre, si fiant in phrenitide cum refrigeratione, nigra remouuntur. XVI. 571.

SPUTUM quid proprie dicatur. IX. 564. quae nam salubria et quae non. I. 280. sputum quale bonum esse debeat. XVII. B. 398. spatia concoctionem organorum respirationis indicant. XVI. 236. sputorum sapor diversus. XVI. 217. sputum quodnam facile excludatur. VIII. 286. sputum pro humoris redundantis qualitate diverse coloratum est. XVI. 21. sputi in morbis duplex indicatio est. XVI. 168. sputum in lateris dolore morbum brevem fore indicat. XVI. 236. sputa ut symptomata morborum. VII. 76. ut signa. IX. 575. signa inde depromenda. XVIII. B. 170. quibusnam in morbis signa sint. XVI. 502. ut signa coctionis aut cruditatis. IX. 611. coctionis aut cruditatis signa sunt. XVI. 211. optimum quale. XVIII. B. 173. optima quae dolorem sedant. XVIII. B. 185. omnia mala, quae dolorem non sedant. XVIII. B. 185. bilis atra in iis mortale signum habetur. XVI. 218. quae facile educantur, bona, quae contra, mala. IX. 565. nullum expui malum. XVIII. B. 179. sputo multo in bronchiis detento respiratio deterior redditur. VII. 916. sputum quodnam in morbis pectoris salubre secundum *Hippocratem*. IX. 565. quodnam vero malum. X. 566 sq.

Sputa cruditatem aut coctionem in pectore aut pulmone indicant. XVI. 70. 248. in omnibus doloribus pulmonum facile excreari et flavescencia esse debent. XVI. 169. in omnibus doloribus pulmonum et pleuritide celeriter et facile expui oportet. XVIII. B. 170. in peripneumonia aut pleuritide valde foetida quid denotent.

XVI. 215. signa sunt affectionis pulmonum, thoracis, tracheae. XVI. 210. crisin constituunt in morbis thoracis et pulmonis. IX. 708. de thoracis pulmonisque conditione certiores reddunt. XVII. A. 140. conditio in iis, qui ulcere pulmonum ex succi vitiosi erosione laborant. X. 373. in peripneumonia et pleuritide. VIII. 122. in pleuritide rejecta quid. VII. 375. in pleuriticis causam morbi indicant. IX. 686. qualia coctionis perfectae in pleuritide signa. XVII. B. 395. qualia cruditatem perfectam indicent. XVII. B. 395. si in pleuritide statim appareant, morbum faciunt brevior. IX. 561. 633. sin minus longum. ibid. et XV. 475. quanam in pleuritide optima, quaeque pessima. IX. 687. qualia in pleuritide et peripneumonia lethalem exitum denotent. VII. 457. in pleuritide maligna mortem indicant. IX. 564. phthisicorum, si carbonibus injecta graviter oleant, lethale. XVII. B. 796. eorum conditio in tabe maligna et in moderata. XVII. A. 72. quando leviter educantur. XVIII. B. 170. ad sputum. XIV. 563. quomodo eva-
cuentur. XVI. 168.

Sputa medicriter educit aqua mulsa. XV. 651. magis educit aqua mulsa diluitor. XV. 660. maturat educitque in peripneumonia balneum. XV. 719. promovet confectio ex marrubio et iride. XV. 481. educit oxymel subacidum. XV. 633. sursum ducit oxymel. XV. 676. magis educit vinum dulce quam vinosum. V. 771. secundum *Hippocratem* vinum dulce potentius educit. XV. 641. minus educit vinum siticulosum et cur. XV. 642. cur non educat aqua. XV. 697. inhibet papaver. VI. 548. egressus prohibetur a spiritu denso. XV. 492. agglutinat et profluere prohibet spiritus densus. XV. 493.

Sputorum differentiae. XV. 323. album unde fiat. XVIII. B. 175. album, glutinosum et rotundum inutile. XVI. 169. album et viscidum et rotundum inutile. XVIII. B. 175. ἀνὰ quae qualia sint apud *Hippocratem*. XIX. 81. adhuc bilioso existente, si suppurationes fiant, admodum exitilia sunt. XVIII. B. 188. 189. ex sputis biliosis in pleuritide, si celeriter evanescat, quid fiat. XVI. 716 sq. concocta sunt, quae puri si-

millima. XV. 857. crassa reddit concoctio. XVI. 74. admodum crassa difficulter eliminantur. XVIII. B. 171. crassa detergit (interdum) oxymel. XV. 679. crassa vehementer glutinari, nihilque ab oxymelite juvari quibusnam contingat. XV. 680. quando fiant flava aut pallida. XVI. 21. — quando spumosa et alba. — quando nigra aut livida. ibid. flava aut pallida quomodo fiant. XVI. 169. flava unde fiant. XVIII. B. 175. flava biliosum fluxum sincerum indicant. XV. 324. flavum, fulvum, aut quod multum tussim excitat, neque valde commixtum, deterius. XVII. A. 319. flava sincera periculosa sunt. XVI. 169. flavum, si sincerum fuerit, periculosum. XVIII. B. 175. flavum sanguine mixtum in peripneumonia quando sit salutare et quando non. XVIII. B. 182. florida quanam sint. XVII. A. 329. floridum sanguinem abundare docet. XVII. B. 129. glutinosum reddit et elabi prohibet. VII. 926. glutinosum medicamentum abstergens postulat. XV. 653. impactum spiritum intro quidem ferri prohibet, celeriter vero extra ferri cogit. XV. 493. lividum, aeruginosum aut atrum perniciosum est. XVII. B. 395.

Sputa nigra aut livida a quali sanguine fiant. XVI. 170. nigrum nigram bilem indicat. XVIII. B. 129. nigra fluxum melancholicum esse docent. XV. 324. nigrum deterrimum. XVIII. B. 179. nigrum omnium perniciosissimum. XV. 324. nigra pessima. XVIII. B. 185. nigrum mortem portendit. IX. 569. pallidum indicium est flavae bilis exuperantiae. VII. 376. pallidum bilem pallidam abundare docet. XVII. B. 129. puris tabes et fluxus sequitur. XVIII. A. 115. purulentum tracheae ulcus significat si exiguum, si multum vero pulmonis. VIII. 289. puris a sanguinis sputo malum. XVIII. A. 115. retentum spiritum densum facit. VII. 926. XV. 493. rotunda quomodo generentur. XVII. B. 106. rotunda saepe in phthisin trahunt. XVII. B. 106. rotunda delirium futurum significant secundum *Hippocratem*. XVII. B. 106. rubrum quando appareat. XVI. 170. rubrum sanguinis. VII. 376. rubra plurimum sanguinis, sed param amarae bilis habere humorem testantur.

XV. 324. rufa biliosum quidem fluxum denotant, sed non parum esse serosi excrementi cum flava bile commixtum. XV. 324. sputi sanguinis meri causae. XVIII. B. 184. sanguinis exigui quando in peripneumonia locum habeat. XVIII. B. 184. sanguinis cur sit reformidabile. XVIII. B. 184. spumeum et candidum quando fiat. XVI. 169. spumosum quomodo fiat. XVIII. B. 177. spumosum pituitae indicium. VII. 376. spumea pituitosum fluxum indicant. XV. 324. XVII. B. 129. tenue aegre exspuitur. XVIII. B. 171. tenue in plenitudine coctionis imperfectae signum. XVII. B. 395. tenue in pleuritide et peripneumonia principium morbi significat. VII. 446. tenuia, salsa, calore sincero tincta et pauca sequuntur morbi cruditatem. XV. 593. 600. viride admodum et spumeum malum. XVI. 169. viride et spumosum malum. XVIII. B. 176. ad sputa viscosa et glutinosa eliminanda *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Cosi* compositio. XIII. 100.

Σπυράθους vocant dejectiones caprarum similes. XVI. 599.

SQUALIDUM et siccum et aqua vacans idem est. XVI. 419.

Squalentibus lens noxius cibus est. VI. 526.

SQUALOR secundum *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 40. squalores sunt imbribus salubriores. (*Hipp.*) XVI. 417. XVII. A. 653. febres acutas gignunt. XVI. 417. in febre acuta mali. XVII. A. 869. corpora sicciora reddunt. XVI. 442. corporis morbos siccis indicant. XVI. 200. corpora sicciora reddunt. XVII. A. 43.

SQUAMA aeris, ferri, helitis et chalybis, vires et usus. XII. 223. squamas tollit aridum cephalicum *Lucti*. XII. 846. tollit aridum cephalicum ex *Serapiade* inscriptum. XIII. 847. *Tryphonis* cephalicum. XIII. 847. tollit emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. removet *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. ad squamarum abscessus *Isis* viridis. XIII. 794.

SQUATINA durae carnis est et concoctu difficilis. VI. 737.

SQUILLA piscis *Caris* audit. XIV. 242.

STABILIMENTA deligationis. XVIII. B. 918.

STABILITAS gignitur ex melancholico humore. XV. 97.

STACHYS frutex, ejus vires. XII. 129.

STACTE vocata lixivium valde calefacit. XIII. 569. (parandi ratio. *ibid.*) calefacit. XI. 520.

STAGIUM denarium unum pendet. XIX. 763. quot pendeat siliquas. XIX. 764.

STAGNA maritima *λυσσθαλάττας* vocant. VI. 709. 711. stagnorum exhalatio febris putridae causa. VII. 290. halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

STALICAE facultates. XI. 781. ad STANDUM usus pedum. III. 187.

STAPHISAGRIA pituitam e capite deducit. XIV. 326.

STAPHYLE male vocatur uvula, quoniam ita vocatur quaedam ejus affectio. XII. 960. morbus est uvulae, ubi ejus extremum majus et lividum factum est. XII. 971. ejus affectus cura. XII. 972.

STAPHYLINUS agrestis et sativus, eorum herbae, radicis et seminis vires. XII. 129. a quibusdam *daucus* vocatur. XI. 862.

STAPHYLOMA, definitio. XIV. 774. XIX. 435. 439. staphylomata alia solo situ, alia affectione praeter naturam sunt. VII. 732. cura. XII. 801. excidenda sunt. XIV. 784. ad staphylomata aster inexcuperabilis. XII. 761. diarrhodon ex *Iosis* magnum. XII. 767. emplastrum. XIII. 738. *libianum* remedium. XII. 762. *Zoili* collyrium. XII. 771sq.

STARE non convenit iis, qui ulcus in crure habent. VII. 590. lassitudinem gignit. VII. 590. ulceribus minime conducit. VII. 590.

STATa tempora quaeenam secundum *Hippocratem*. XVI. 387.

STATER. XIX. 768. vocatur tetradrachmos. XIX. 772. assarios duos continet. XIX. 760. quot drachmas habeat. XIX. 772. quot habeat stadia. XIX. 763.

STATIO quomodo fiat. IV. 254. quinam muscoli in ea agant. IV. 255.

STATUA *Polycleti* cur canon appellata, I. 566.

STATUS gastrici brevis delineatio.

III. 352. vitiosi corporis duplex. VI. 384. in statu morbi tenuissimo victu est utendum. XVI. 427.

STEATOCELE, cura chirurgica. XIV. 788.

STEATOMA, definitio. X. 985. XIX. 440. vocatur ita, quoniam in eo sevo simile quid reperitur. VII. 718. membrana peculiaris ea saepe componit. VII. 719. steatomata prius non sunt, sed fiunt præter naturam. XV. 347. causa est humorum fluxus. VII. 22. in steatomata suppuracaneum a natura deponitur. VII. 35. cura. X. 985. steatomata in cervice quomodo removeantur. XIV. 785. steatoma uteri vide *Uteri sarcosis*.

Στεῦρον, definitio. XI. 753.

STEGNOTICA remedia quae. XI. 753.

STELECHIARA vena. II. 574.

STELLA quid significet. XVII. A. 16. stellae ex puteis profundis conspiciuntur, sole non in meridie locato. III. 777. stella singula mundus. XIX. 271. stellarum figura. XIX. 271. essentia. XIX. 270. stellae unde illuminentur. XIX. 273. stellarum motus. XIX. 272. ordo. XIX. 272. stellas *Diogenes* cometas vocat. XIX. 286. stellarum significatio. XIX. 274.

STELLIO scorpiones visos frigore perimit. XIV. 243.

Στεμφύλλης, definitio. VI. 580.

Στεμφύλα. VI. 579.

Στενυγοχωρή quid significet, et unde compositum sit. XVIII. A. 411.

Στενυγὸν ab Ionibus το στενόν, angustum, dicitur. XVII. A. 897.

STERCUS, definitio. XIX. 363. ejus vires et usus medici in universum. (singulorum animalium stercora vide apud animalia ipsa.) XII. 290 sq. in anfractibus intestinorum impactum deorsum ferri excrementa prohibet. VII. 220. quod aut supra aut infra continetur, quomodo cognoscatur. XVI. 146. in volvulis vomitu ejicitur. VII. 219. vomitur transitu in ileo praeccluso. II. 193. et quomodo. II. 195. in intestinis induratum molles clysteres requirit. XVI. 145. exuritur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. stercore veteri non subeunte febris exorta quomodo curanda secundum *Hippocratem*. XV.

796. variorum animalium attrahit. XI. 760. columbinum acervatum calidum est. XI. 606. caprinum parotides induratas juvat. XIV. 336. humanum canibus suavissimum. II. 178. humanum, oris et gutturis partibus innotum, aut devoratum, valere scribit *Xenocrates*. XII. 249. pecudum per se accensum. VII. 298.

STERILITATIS utriusque sexus causae. XIX. 451. mulierum et virorum causae. XIX. 328. causae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 453. feminarum causae. XVII. B. 862. feminarum causa secundum *Aristotelem*. XIX. 323. virorum causae. XVII. B. 869. sterilitatem adducit *cedrea*. XII. 48. sterilitatem parere dicitur epimedium, si potu hauriatur. XI. 876. sterilitatem ajunt efficere semen *Pelymeni*. XII. 98. ad sterilitatem vel maris vel foeminae cognoscendam remedia. XIV. 546. sterilitatis mulierum causae. XIX. 329.

STERNUM, definitio. XIV. 705. 722. στήθος vocat *Hippocrates*. XVIII. A. 412. quot ossibus constet. II. 653. ossa septem a *Galeno* numerantur. II. 763. cur ex septem ossibus constet. III. 599. figura. II. 764. cur etiam xyphoides dicatur. II. 765. superior finis cum prima costa coarticulatur. II. 656. pars ejus inferior cartilago ensiformis prope os ventriculi est, superior prope clavicularem compagem. III. 416. sibi ipsi continuatur, et per costas cohaeret cum spina. XVIII. A. 413. cartilaginis ensiformis utilitas. III. 598. ad sternum deligatio. XVIII. A. 816.

STERNUTATIO vehementiorem quam tussis spiritus habet impetum. VII. 172. causae. VII. 172sq. XVIII. A. 158sq. omnis promovetur ex capite percalefacto cerebro aut perhumectato capitis vacuo (*Hippocrat.*) XVIII. A. 157. narium pargamentum. XVIII. A. 159. sternutationis utilitates. VII. 199. XI. 501. quando sit in capitis dolore utilis. XVII. B. 334. maximum remedium capitis halitu repleti est. VII. 172. ex cerebro initium habens, capitis gravitatem levare videtur. XVIII. A. 159. gravedines ab initio laedit. XVI. 170. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 182. ad tormina et omnes internas affectiones proficit. XIV. 464. sternutatione protruduntur, quae

nares irritant. VII. 169. sternutationem provocat radix batrachii. XI. 849. flores Parmicis. XII. 108. Struthii radix. XII. 131.

STERNUTAMENTA opera sunt quidem naturae, sed ab affectibus morbosis proveniunt. XVII. B. 239. adhibenda sunt in capitis dolore, ubi humor aqueus causa est. XVI. 175. sternutamenti utilitas ad uteri strangulationem et partum difficilem. XVII. B. 823. sternutamenta ad capitis dolorem a vaporibus. XIV. 316. quomodo gravedini medeantur. II. 882. lethargicis utilia. II. 883. et seporosis. II. 883. ejiciunt secundinas. XVII. B. 824. singultum sanare solent. XVII. B. 825. singultum quando tollant. XVIII. A. 23. in tempore facta sedant singultum. XIV. 372.

STERNUTATORIA in lethargo. X. 931. sternutatorium ita exhibitum, ut nares deinde comprimantur, ad secundinas expellendas. XVII. A. 472. sternutatorii utilitas ad secundinas expellendas. XVII. B. 841. caput purgantia *Heraclidæ* Tarentini. XII. 583. *Ptolemæi* ad capitis dolorem. XII. 584.

STERTOR unde oriatur. IV. 436. quibusnam accidat. XVIII. A. 87. stertorem inducit respiratio densa. XV. 492. ad stertorem remedia parabilia. XIV. 419.

STESIANI, abscessu in musculis abdominalibus laborantis historia. VIII. 356.

STESICHORUS citatur. V. 309. *Στήσιχος* quid significet aq. *Hippocratem*. XVIII. A. 412. planta pedis est. XVIII. A. 613.

STHENELI dictum: atqui nos patribus longe praestamus avisque. I. 12.

STIBIUM copticum, ei substituendum remedium. XIX. 743.

STICHUS ab aliquibus vocatum medicamentum. XIII. 60.

STIGMATA leprosis digerit batrachium. XI. 849.

STILLATIO e naribus semper malum signum. XVI. 500.

STILICIDIUM vesicae vide STRANGURIA.

STILO vulnerati in manu casus, et inepta *Thessali* cura ejusdem. X. 390.

STILPO *Euclidis* discipulus. XIX. 227.

STIMMI, ejus vires et usus. XII. 236. quomodo lavetur. XIII. 407.

STIPAT balanis myrepisia. XI. 845. stipatio quomodo fiat. X. 601. in vasorum finibus quomodo accidat. X. 746. quibus febris occasio est, iis ultra tres dies accessio porrigitur. XI. 601.

STIPULAE aridae facile accenduntur. VII. 4. 8.

STIRPES num sint animalia. XIX. 340. quomodo augeantur. XIX. 341. quomodo generentur et dispensentur. V. 522. quando marcescere dicantur. VII. 668. omnes neonatae humidae. VII. 673. stirpium differentiae. XIV. 30. quoque generatio ex quatuor elementis est. V. 671. in stirpibus calor et frigus magis sunt efficaces quam humor et siccitas. XV. 226.

STOEBE id. q. tomentum. IV. 8. herba ad vini conservationem aptissima. XIV. 18. stoebes fructus et folia, eorum vires et usus. XII. 130.

STOECHAS, ejus vires et usus. XII. 130. copiosissime provenit in Creta et Cycladibus, optima cretensis. XIV. 76. a putrefactione vindicat et attenuat. XIII. 277. ad posteriorem capitis partem purgandam. XIV. 759. ei substitui potest chamaedrys. XIX. 743.

STOICAE philosophiae inventor Zeno Citieus. XIX. 227.

STOICI refutantur, qui in rebus inutilibus logicam speculationem abunde exercent. V. 225. aërem continuum nec vacuum et ex atomis compositum putant. XIX. 312. aërem frigidum esse dicant, *Aristoteles* calidum. XI. 510. de causa aestatis et hiemis. XIX. 293. affectus in partibus affectis collocant. XIX. 319. animae definitio. XIX. 355. de anima sententia. XIX. 254. animam immortalem putant. XIX. 255. mortalem animam putant. XIX. 316. animam spiritum dicunt. IV. 783. sedem animae in corde putant. XIX. 315. nullum brutum aut concupiscere aut irasci dixerunt. V. 213. de circuli lactei natura. XIX. 285. Dei definitio. XIX. 252. de Dei essentia sententiae. XIX. 241. divinationem introducunt. XIX. 320. quatuor elementa accipiunt. XIX. 243. causas omnium partium ad *Aristoteles* quatuor elementa referunt. II. 8.

theoria foetus nutritionis in utero. XIX. 331. foetum animal non esse statuunt. XIX. 330.

Stoici totum corpus simul creari in foetu putant. XIX. 331. fortunae definitio. XIX. 263. de causa generationis geminorum aut trigeminorum. XIX. 326. quo tempore homo perfectionem adipiscatur. XIX. 338. quid ideas vocent. XIX. 248. de causa similitudinis liberorum cum parentibus. XIX. 327. locum a receptaculo diversum putant. XIX. 259. de causa lunae defectus. XIX. 282. de lunae figura. XIX. 280. de lunae magnitudine. XIX. 280. de lunae natura. XIX. 279. de causa, quae efficit, ut mulier ex frequenti coitu non concipiat. XIX. 325. eorum de mundo sententia. XIX. 249. opinio de mundi figura. XIX. 264. mundum corruptibilem putant. XIX. 265. naturam vocant, quae stirpes regit, animam, quae animalia. XVII. B. 251. plantas non animatas putant. XIX. 341. spiritum innatum animae substantiam dicunt. XI. 731. hecticum spiritum praeternaturalem accipiunt. XIV. 697. seminis definitio. XIX. 450. de senectutis causis. XIX. 344. quomodo sensus fiat theoria. XIX. 304. quot sensus accipiant. XIX. 303. de solis conversione. XIX. 277. de solis figura. XIX. 277. de solis natura. XIX. 275. de somni causa. XIX. 339. unde nutrantur stellae opinio. XIX. 273.

Stoici stellas rotundas putant. XIX. 271. de causa sterilitatis. XIX. 328. de temporis essentia opinio. XIX. 260. tenebras videri contendunt. XIX. 308. de terrae motuum causis. XIX. 296. de causa tonitru. XIX. 288. universum a toto putant. XIX. 263. nullum vacuum dari in rerum natura perhibent. XVII. B. 163. intra mundum nullum extra infinitum vacuum statuunt. XIX. 259. ventus definitio. XIX. 292. de solis ventorum nominibus disputant. XVI. 396. vocem corpus dicunt. XIX. 313.

Stoicum philosophum *Galenus* audivit. V. 41.

Stoli Britannici collyrium cinnabarinum. XII. 786.

Stoliditas ex sanguine gignitur. XV. 97. a sanguine gignitur. XVI. 317.

Stomachici quinam dicantur. XIII.

127 sq. frigent, non autem rigent. VII. 607. stomachicorum pulsus. IX. 198. stomachici quidam in omnibus pulsum celerem esse putant. VIII. 835. stomachicis cur suffusionis symptoma nonnunquam accidat. VIII. 137. stomachici haud raro ex perversa medendi methodo in animi deliquium incidunt. XIII. 117. stomachicis a surrectione capitis dolores oriuntur, quos ciborum assumptio statim levat. XIV. 317. stomachicis quinam cibi convenient. XIII. 173. remedia quae dolorem iis eximant. XIII. 174. ad stomachicos. XIV. 559. medicamenta, quae foris ori ventris imponuntur. XIII. 177. remedium quod non fallit. XIV. 552. radix acanthi albae. XI. 819. quidam bibendum dant Alabastriten. XII. 205. hiera, qua *Andromachus* utitur. XIII. 126. malagma *Andromachi* ex meliloto. XIII. 186. antidotum. XIV. 164. antidotus Attalica. XIII. 162. quibus cibus acescit *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. hiera *Antipatri*. XIII. 136. *Galenus* hanc reprehendit. XIII. 137. pastillus amarus ex libris *Aphrodite*. XIII. 135. *Apollonii* compositio. XIII. 136. non tamen tute adhibetur secundum *Galenum*. XIII. 137. aliud ex libris *Arii Asclepiadei*. XIII. 182.

ad *Stomachicos* quae *Asclepiades* conscripsit medicamenta. XIII. 140. quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 178. aliud *Asclepiadis* remedium. XIII. 152. aliud basilicum inscriptum. XIII. 184. cataplasma. XIV. 520. colica isotheos. XIII. 279. emplastrum ex cote. XIII. 874. medicamentum *Galenii* ex succo malorum cotoneorum. XIII. 176. *Galli Marci Asclepiadei*. XIII. 179. *Galli* compositio. XIII. 138. *Herae* stomachicum ex ruta sylvestri. XII. 941. malagma ex meliloto hieraticum inscriptum. XIII. 183. cortex Libanoti. XII. 60. aliud melinum inscriptum aromaticum. XIII. 182. juvare dicitur venter mergi et interna tunica gallinarum. XII. 336. aliud *Neapolitae* aromaticum. XIII. 183. *Nicerati*. XIII. 180. *Nicostrati* compositio. XIII. 139. malagma *Nilei* crocerum. XIII. 182. malagma *Nilo* inscriptum. XIII. 181. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. malagma Po-

lyarchion. XIII. 184. malagma *Polyarchi*. XIII. 185. 186. potio. XIII. 205.

STOMACHUS. (confer. *Ventriculus*.) definitio. III. 267. stomachum appellat oesophagum. VIII. 332. stomachus os ventriculi est. VII. 127. VIII. 339. XIII. 118. vel gula dicitur, vel os ventriculi. X. 922. quidam anguntur ex esu fructuum rubi. VI. 589. stomachum juvant asparagi. VI. 643. juvat gingidium. VI. 640. stomacho utilia vina quae. X. 834 sq. stomachus mordet ex baccis juniperi largius sumtis. VI. 590. stomachum mordicant cedri fructus. VI. 591. stomacho inimicum abrotanum. XI. 801. gratum absinthium. ibid. male habet a bilis recurso. XV. 688. stomacho infensus est memecylum. XII. 34. est noxium ocimum. VI. 641. nocet unedo. VI. 619. ad stomachi ardorem adipson catapotium. XIII. 145. ardorem aliud *Asclepiadis* medic. XIII. 158. ad stomachi ardorem pastillus Amazonum. XIII. 152. (vide *Ardor ventriculi*.) ad stomachi compressionem. XIV. 559. ad stomachi debilitatem et cibi rejectionem remedium. XIII. 146. stomachum imbecillum ructus corroborare dicuntur. XVII. A. 396. stomachi morsus indicat vomitum esse administrandum. XVII. B. 676. stomachum roborantia remedia *Eustomacha* vocantur. XIV. 761. stomachi resupinitas unde. XIII. 140. quomodo curanda. XIII. 141. ad stomachi subversiones antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. *Asclepiadis* compositiones. XIII. 142. catapotium. XIII. 145. foenum graecum. VI. 538. confectio ex fructibus. XIII. 142. stomachum subvertunt graveolentia, corroborant odorata. XIII. 149. subversum restituit confectio ex fructibus. XIII. 289. ad stomachi subversiones *Origeniae* catapotia. XIII. 143. ad stomachi volulosos affectus aliud remedium *Asclepiadis*. XIII. 158. *Asclepiadis* praecepta. XIII. 148. pastillus Amazonum. XIII. 150.

STOMATICA remedia quae. XIV. 762. stomaticum optimum. XIV. 360. stomatica remedia sunt, quae ad uvas, tonsillas ac omnes, quae in ore sunt, inflammationes conveniunt. XII. 928. medicamentum est mororum maturorum succus. XII. 79. ex

musto. XII. 925. remedia ex malis punicis et malis aliisque compositio. XII. 919. ex cornis brabylis prunis. XII. 921. medicamentum ex nucibus. XII. 905. remedium rhus est. XII. 922. confectiones eorum. XII. 928. ex moris juxta *Heram*. XII. 929. *Andromachi* ex moris. XII. 929. *Andromachi* ex malis punicis. XII. 931. *Andromachi* ex musto. XII. 932. *Critonis* ex malis punicis. XII. 933. ejusdem ex musto. XII. 934. *Aristoclis* ad anginas et reliquas in ore affectiones, quo et *Antipater* usus est. XII. 936. stomatica illitio ex rutae sylvestris semine ad anginas. XII. 938. *Herae* ex ruta sylvestri. XII. 941. ex hirundinibus *Asclepiadae*. XII. 942. ex hirundinibus ad anginas ut *Harpocras* tradit. XII. 943. *Andromachi* stomaticae illitiones. XII. 943. ad columellam laxatam. XII. 944. ejusdem ad omnia vitia oris. XII. 945. illitiones stomaticae ad putredines oris *Asclepiadae*. XII. 947. *Andromachi* odorum tenerum ad inflammationes et crustas oris. XII. 953.

STRABISMUS, definitio. XIX. 436. oculi musculorum convulsio est. VII. 150.

STRANGURIA, definitio. XIV. 750. XVII. B. 855. XVIII. A. 153. XIX. 425. morbus autumnalis. V. 694. cur autumnis fiat. XVII. B. 622. puerilis morbus. V. 695. virilis morbus. V. 696. symptomatica accidit uteri, intestini recti et renum inflammationi. XVII. B. 855. causae. VII. 250. VIII. 388. 402. XVII. A. 355. XVII. B. 607. XVIII. A. 153. symptomaticae causae. XVII. B. 607. causa imbecillitas et urinae acrimonia. XVII. B. 855. ex aeris siccitate fit. XVII. A. 33. causa est coeli siccitas. XVI. 372. siccitas et refrigeratio. XVI. 385. tribus distinctionibus e siccitate provenit. XVII. B. 605. eam *Damocrates* observavit quasi criticam. XVII. A. 356. vesicae ab ea affectio. XVII. A. 496. cur vesica ad urinarum excretionem continuo incitetur. XVII. A. 356. symptoma est. VII. 80. casus mulieris, quae partu ab ea liberata est. XVII. A. 355. ex stranguria volvulus secundum *Hippocratem* lethalis, nisi febris accidat. XVIII. A. 68. negat *Galenus*. XVIII. A. 69. ad stranguriam

remedia. XIV. 550. 572. 577. catapotia *Heracidae Tarentini*. XIII. 328. strangurias sanant folia siccata *Onobrychidis* cum vino cocta. XII. 89. *Polygonum* sanare refert *Dioscorides*. XII. 105. solvit venaesectio. XVII. A. 477. eam thorexis et venaesectio solvit. XVIII. A. 153.

STRATIOTES aquaticus et terrestris, vires. XII. 131.

STRATO philosophus. XIX. 228. quem in locum ponat animae sedem. XIX. 315. cometæ definitio. XIX. 286. facultatem corpus esse dicit. XIX. 322. opinio de causa monstrorum. XIX. 325. qualitates principia rerum statuit. XIX. 244. de causa somniorum. XIX. 320. suis in commentariis curationes citra phlebotomiam moliri videtur. XI. 197. venaesectionem grave quid esse autumat. XI. 151.

STRATON *Berytius*, ejus remedium ad maximas epiphoras. XII. 749.

STRATONICUS masculum animal ex masculae geniturae dominio generari, muliebri ex muliebris dicit. IV. 629. quomodo ulcera inveterata sanaverit. V. 119. praeceptor *Galenii*. V. 119.

STRIDOR nomen poeticum non civile. VIII. 647. celeritatem motus significat. VIII. 648.

STRIGILI ad aegros detergendos non utuntur hodierni medici. XV. 745.

STRIGMENTA gymnasiorum ad inflationes. X. 967. balneorum modice emolliendi vim habent. XI. 858.

Strigmentosa saepe per alvum dejiuntur. XVIII. A. 183.

STROBILUS *Coni* fructus est. XII. 55. strobili vocantur nuces pineae. XIII. 10. succus qualis. VI. 771. iis succedit semen cucumeris. XIX. 743.

Strobilina resina longe calidissima est. XIII. 475.

Στροβίλος quid significet. XVIII. A. 342.

STRUMA, definitio. X. 881. XIX. 443. est scirrhusa bubonis conditio. VIII. 31. glandularum morbus. XVII. B. 637. est, ubi glandulae scirrhum contraxerunt. VII. 729. pueris familiaris. V. 695. functionum laesionem efficit. VI. 869. strumae, quas choeradas vocant. X. 982. existunt glandulis in scirrhus mutatis. ibid. — earum cura: ibid. et sq. operatio.

XIV. 785. excisionis casus, in quo mutus reddebatur homo nervis recurrentibus distractis. VIII. 55. cura. XI. 145.

ad Strumas praecepta. XIII. 733. ad strumas remedia parabilia. XIV. 408. strumas digerit adiantum. XI. 812. per halitum digerit ammoniacum. XI. 828. digerere dicunt ungues asinorum oleo maceratos. XII. 341. ad strumas *Mysius* quidam medicis adhibebat stercus bubulum. XII. 301. strumas et tumores duros digerit *Capparidis* cortex. XII. 11. ad strumas cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. *Menecratis* cerine. XIII. 937. strumas cum lomento secundum *Dioscoridem* *Coriandrum* discutit. XII. 40. ad strumas emplastrum ex aspidibus discutiens. XIII. 927. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. emplastrum catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. emplastrum discutiens *Nymphodoti*. XIII. 926. ad strumas contumaces emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943. emplastrum halicon *Theodae Sarcophagi*. XIII. 925. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum. XIII. 940. emplastrum melinum *Herae*. XIII. 511. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. emplastrum *Minutiani*. XIII. 930. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum viride *Alcimonis* s. *Nicomachi*. XIII. 807. hellespontia *Herae*. XIII. 914. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. isis. XIII. 775. lupinorum farina. XI. 886. mustela. XIV. 401. strumas ad supurationem perducit et exprimit emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863.

STRUTHIA mala cotonea sunt. VI. 450.

STRUTHIOMELA, eorum facultates. VI. 602. struthiomelorum succus permanens est. VI. 602.

STRUTHIONUM nomen veteribus non consuetum. VI. 702. ova ut alimentum. VI. 706. struthionis partes durae et concoctui difficiles. VI. 788. ventriculum laudant ut medicamentum, quod concoctionem juvat. VI. 705.

Struthiorum succus, cum melle coctus durat, per se autem non. XII. 76.

Struthion calidum est. I. 649. *struthii* radix, ejus vires et usus. XII. 131. radix pro elleboro nigro. XIX. 729. *struthio* substituenda remedia. XIX. 744. *struthium* pro faba fresa. XIX. 729. pro *irione*. XIX. 729. pro *leucini* flore. XIX. 734. ex *struthio* emplastrum discutiens. XIII. 930.

STRYCHNUM id. q. *trychnum*. XII. 145.

STRYPHNA. X. 547.

STUDIA nimia morborum causa. XVI. 311. studii signum oculi cavitatis. XI. 12.

STULTITIA, definitio. VIII. 160. intellectus perditio est. VIII. 164. functionis rationatricis quasi deficiens motio est. VII. 60. saepe simulatur. XIX. 2. fit ex frigiditate. VIII. 162. ex morbo in abscessum abeunte. VII. 200. *stultitiae* indices sunt aures magnae. IV. 797.

STUPEFACERE quando conveniat. XVII. A. 903.

Stupefacientia medicamenta quae. XVII. A. 904.

STUPIDUS affectus inter resolutionem et valetudinem medius est. VIII. 76. *stupidi* sunt, quibus vena in cubito non pulsatur. IV. 803. *stupidos* reddit *pituita*. XIX. 492. *stupidos* juvat *pyrethri* radix. XII. 110.

STUPOR, definitio. XVIII. A. 114. paulo minus est quam *sensus privatio*. XI. 765. affectionis nomen, non *sensus* aut *doloris* est. VIII. 71. refrigeratio in signis est et ideo et *sensus* et motus difficultatem inducit. VIII. 71. *frigidi* superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. non ad nervos pertinet. VIII. 73. a frigido affectu oritur. VIII. 70. fit, quibus ad caput manusque ex lumbis fit recessus. XVI. 801. ex tactu torpedinis. VIII. 72. ob capitis plagam acceptam malum. XVIII. A. 114. *stupore* facillime senes corripiuntur. I. 582. ex usu lactis acidi. VI. 689. dentium, causae. VIII. 86. *stupor* mediocris dolorem solvit. (*Hipp.*) VIII. 71. XIII. 865. *stupor* moderatus dolorem solvit. XVII. A. 904. XVII. B. 814.

STURNI sine noxa *cicuta* vescuntur. I. 684. VI. 567. XI. 382. *cicuta* eos non refrigerat et enecat.

XI. 551. cur *cicuta* non necet. XI. 600. *cicuta* nutrit, homines interficit. XIV. 227. *sturnorum* caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. *stercus*, ejus usus. XII. 308.

STYLOIDEUS processus ossis temporum. II. 745. *styloides* processus ulnae. II. 769.

Στύλους Hippocrates vocat scalae columnas. XVIII. A. 342.

STYMARGI uxor ex ventris perturbatione intumuit. XVII. A. 324. ex diuturna seditione abortum passa est. XVII. A. 324.

STYPTERIA alumen dicitur. XIII. 877.

STYRAX antidotis alexeteriis additur. XI. 767. ex *Pamphylia* optima ad antidota. XIV. 79. odores ejus cephalalgiam inducunt. VIII. 207. ejus vires et usus. XII. 131. *anodynum* est. X. 816. indurata mollit. XI. 728. *scirrhus* emollit. XI. 738. humentior sicco utilis est ad *scirrhus*. X. 957. ei succedens remedium. XIX. 744.

SUBCLAVICULA dicitur costa prima. XVIII. B. 956.

SUBFASCIOLAE quae. XVIII. B. 785.

SUBJECTUM est, quod mutatur. XV. 30.

SUBLIGATIO, definitio. XVIII. B. 785. 825. ejus usus. XVIII. B. 786.

SUBLINGUIA medicamenta quae. XIII. 7.

SUBRECTUM, definitio. VI. 92.

SUBSIDENTIA in urina vide *Urina*.

SUBSOLANUM ventum quennam Stoici vocent. XVI. 396.

SUBSPLENICI Periclis casus. XVII. A. 766.

SUBSTANTIA tenuis omnis facilius quam crassa alteratur. VII. 278. substantiae facultates tot sunt, quot functiones. IV. 769. substantiam individuum *Dionem* vocare philosophi consueverunt. V. 662.

SUBTRANSVERSUM, definitio. VI. 92.

SUBVERSIONES ventriculi olim vocabantur, tum appetitus defectus, tum nauseosae dispositiones, in quibus aliquando vomitus contingunt. XIII. 122. 140. ad subversiones voluolosas pastillas Amazonum. XIII. 150. *Asclepiadis* remedia. XIII. 148.

SUBVOLA manus, definitio. XIV. 704.

SUCCEDANEA remedia, quae nam dicantur et quae auctores de iis scripserint. XIX. 721.

SUCCESSIO morborum quae nam sit salutaris et quae pernicioiosa. XVII. A. 217.

SUCCINGENS membrana est pleura. II. 591.

SUCCINUM, pastilli ex eo praeparatio. XIII. 86.

SUCCI in plantis, differentiae. VI. 648. diversi sibi invicem succedentes, et pro iis alia succedanea. XIX. 738.

Succus cyrenaeus, medicus et syriacus, vires. XII. 90sq. cyrenaeus attrahit. XI. 760. cyrenaeus qua ratione columellam phlegmonem affectam juvet. XI. 860. medicus et cyrenaeus celerrime urinae qualitatem suam tribuit. IV. 584. medicus attrahit. XI. 760. et humor quomodo a se invicem differant. XVI. 23. undecim *Praexagoras* accipit. II. 141. succi albidiores fiunt, si pituita superat. VI. 253. conditio ex colore cognoscitur. VI. 254. excafacti in omnem corporis partem feruntur. VI. 264. ad succos digerendos propensi sunt, quicunque natura sunt humidi. X. 626. de succorum generatione quae nam egregie scripserint. II. 117. succi abundantes, scopi, quos tenere quoad sanguinis missionem debemus. VI. 257. abundantiae cura. VI. 256sq. abundantiae indicia plerumque ex somno et vigiliis patent. VI. 259. succorum abundantiam minuunt exercitationes. XVII. B. 8.

Succus (confer **HUMOR**) acris facilius sensibilium corporum meatus transit, quam acidus. XI. 658. succum maxime amarum cur mel generet. XI. 675. succus ater quid ab antiquis sit vocatum. II. 136. biliosum aestate colligunt, quos multus labor exercet. VI. 249. biliosum in quibusnam mel procreet. XI. 676. atrae bilis, qui praecassata flava bile nascitur, ferina deliramenta inducit. VIII. 178. bonos quales cibi efficiant. VI. 759. ad succi bonitatem facientia vina. VI. 275. signa ex urina petenda quoad eorum conditionem. VI. 252sq. succi calidi, calidum eumque insuetum sensum gignunt, frigidi frigidum. VI. 253. calidi et mordaces vigilias provocant. VI. 259. corruptentes et totum et

partes et foris et intus. XV. 294. succos crassos gignit lac caseosum. VI. 688. crassum et glutinosum generat caro suilla. X. 482. crassus quales morbos generet. VI. 814. crassi simul et boni sunt ova et chondrus. XV. 898. crassos incidunt acida et acria. VI. 595sq. crassos et lentos incidunt amygdalae. VI. 611. crassos ac lentos tenuat juniperi fructus. VI. 590. crassos tenuat lac serosum. VI. 688. crassos lentosque incidit et extenuat nitrum. XII. 225. crassos qui congerunt, iis alvi dejectio utilis. VI. 410.

Succus crudus proprie qui vocetur. VI. 488. crudi ex cibis ineptis oriuntur. VI. 301sq. crudus nec graveolens nec lentus. VI. 489. non solum aegrotis in urina subsidet, sed et sanis, qui post multos labores cibos duros edunt. VI. 489. crudi ex sanguine fiunt supra justum modum percocto. VI. 255. crudus qua ex causa accumuletur et quibus. XV. 239. succum crudum acervat rapa. VI. 649. crudus gignitur ex testaceis durae carnis. VI. 735. crudos gignunt *raphanistrum*. VI. 494. crudi ex colore iudicium. VI. 255. causae, quae eos foras deferant. VI. 277. eos introferentes causae. VI. 277. crudi, in solidis corporis partibus complicatio cum lassitudine ulcerosa, quibus accidat. VI. 279. cura. VI. 280. victus ratio. VI. 281. crudus in corpore lasso, cui sanguis bonus exiguus est, quomodo curandus. VI. 263. crudi in toto corpore cum lassitudine ulcerosa cura. VI. 292. crudi quibus intus sunt, iis hyssopum in mulso coquens conducit. VI. 279. vomitus in iis non suadendus. VI. 276. et quidni. VI. 277. *Praexagoras* et *Philotimus* commendant. VI. 279. crudos concoquit frictio matutina. VI. 281. ad succos crudos in partibus solidis acopon ex abiete. VI. 286. apomeli. VI. 274. diacalaminthe. VI. 281. medicamentum diospoliticum. VI. 265. oleum anethinum. VI. 291. oleum ex chamaemelo. VI. 290. oleum sampsychinum. VI. 291. oxymel. VI. 271sq. pipper album. VI. 265. pipper longum. VI. 265. vinum. VI. 275. zingiber. VI. 271.

Succus dulcis secundum *Praexagoram* et *Philotimum* pituita est. VII. 124. frigidus quibus in ventre est,

segiore ad motum sunt. VI. 130. frigidi veterum et longiores somnos inducunt. VI. 259. mali generationis causae. VI. 243 sq. cura. VI. 245. malos auget non nutrire. XV. 291. malorum species. VI. 249. ad succi mali generationem quanam maxime faciant. VI. 814. melancholicus qui. VIII. 177. causa epilepsiae est. ibid. ad eum generandum idonei sunt cibi crassi et sicci. VI. 526. melancholicum gignunt apthaeae. VI. 551. melancholicum autumnno acervant, qui multum laborant. VI. 249. malos gignunt vina crassa et nigra. VI. 276. melancholicus malus quosnam morbos gignat. VI. 814. succorum malorum soboles ulcera maligna sunt. X. 291. succis mordacibus in intestinis eluentia conveniunt. XVII. B. 329. succi pallidiores fiunt bile abundante. VI. 253. succum pituitosum acervant otiosi. VI. 249. succus praeus alimentorum ad morborum procreationem confert. VI. 749. succus salsus ex iis generatur, quae supra modum calefiunt. VI. 730. succos tenues habentes sic, ut occissime exhalent, quomodo curandi. X. 846. succi varii et coloribus et facultatibus. XV. 274. succum vitiosum medicocriter gignunt pastinaca, daucus, carum. VI. 654. succi vitiosi ad quosnam morbos reddant proclives. IV. 743. succi vitiosi febrium causae. VII. 288. succus vitiosus, qui in tunicis ventriculi est receptus, quomodo curetur. X. 515. succus vitreus secundum *Praxagoram* qui. VI. 255. 509.

SUCULAE sidus sunt. XVII. A. 16.

SUDAMINA qualis morbus sit et unde oriantur. XVII. B. 620.

Sudantes a principio leviter urinis concoctis male habere *Hippocrates* dicit. XVI. 734. parum vigiles, recalescentes malum. XVI. 651.

Sudatiuncula quid demonstret, et cur prava. XVI. 785.

SUDOR, definitio. VI. 66. XIX. 365. apud *Hippocratem* per *u* significatur. XVII. A. 613. ejus origo, facultates, usus, proprietates, differentiae pro animalium temperie et coeli. XII. 281 sq. ex eadem, qua urina, gignitur materia. XV. 322. praeter naturam esse *Diocles* statuebat. XVII. B. 421. gustus salsus saepe persentitur in morbis. XVI. 216. salsum

saporem habet. XVII. A. 367. post validissimos labores et vehementissimum aestum plane flavus. VI. 250. sudores autumnno potissimum fiunt. XVI. 27. graviter olent, qui interperie calida et humida laborant. X. 583. per sudorem evacuantur humores, qui in toto corporis habitu sunt. XV. 323. sudor utilis moderatus esse debet. XVI. 122. sudores qualitates medicamentorum facile accipiunt. IV. 584. sudorem foetus amnios excipit. IV. 547. sudores resolutio corpore interdum eveniunt. VII. 252. sudores unde oriantur. XV. 323. unde fiant secundum *Empedoclem*. XIX. 338. differentiae. VII. 252. causae. XVII. B. 718. ad sudores provocandos remedia parabilia. XIV. 515. 534. 573. sudorem multum movet athanasia antidotus. XIII. 203. provocat calamintha. XII. 4. sudores ex pota radicis Cyclamini proliciuntur. XII. 51. excitat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. elicit Onobrychis cum oleo juncta. XII. 89. provocat vinum. VI. 55. sudoris potionem commendat *Xenocrates*. XII. 249.

Sudor in palaestris exercentium, quem conisalon vocant, tumores praeter naturam digerit. XII. 283. per sudorem evacuatio est, quae per totum corpus fit. XVI. 121. sudores medici quidam gustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. sudor morbi sedem indicat. XVII. B. 717. succorum, qui in corpore abundant, nota est. VI. 251. per sudorem quando sit purgandum. XVI. 264. sudores ut symptomata. VII. 252. XVI. 224. inter signa decretoria pertinent. XVII. B. 396. in principio non judicant. XVI. 259. sudore quibus diebus morbi acuti potissimum judicentur. XVII. B. 744. per sudores solutam in febrem unde cognoscatur. XIX. 516. sudor non judicatorius quid indicet. XVI. 719. sudor cum non judicaverit, malignitatem morbi indicat. XVI. 651. sudor morbum soluturus, quomodo esse debeat comparatur. XIX. 517. sudores qui coeperunt, sed protinus cessaverunt, mali. XVI. 500. sudorem futurum indicat pulsus titidosus. IX. 505. sudores quando in aestu sicco sint expectandi. XVIII. B. 305. sudor erumpens ex somno significatus

manifesta quid indicet. XIX. 518. sudores incoctis morbis nec prosunt, nec bonum sunt signum. XVII. A. 125. sudore, si (non) solvuntur hypochondrii dolores in febre, maligni sunt. XVI. 687sq. sudores in morbis acutis optimi ii sunt, qui in diebus judicatoriis oboriuntur. VII. 936. sudores causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. sudoris copia, ut causa animi deliqui, balnea non fert. XI. 53. sudor in facie sola aut solo capite in febribus malum signum. XV. 831. horror post eum succedens non utilis. XVIII. A. 105. sudores superiorum partium phrenitidis sunt indicium secundum *Hippocratem*, ubi cum iactationibus conjunguntur. XVI. 562sq. in sudore sputa defluentia febrienti aegro levia insueta. XVI. 777. tremores convulsivos abortos redire dicit *Hippocrates*. XVI. 740. per sudores citra refrigerationem vacuare valet balneum. X. 709.

Sudor in acutis morbis quinam bonus, et qui praeus. XVIII. B. 81. qui circa caput tantum et faciem et cervicem oritur. XVIII. B. 81. circa caput, cum aliis signis phrenitidem indicat. XVI. 513. circa caput et thoracem perpetuo malus. XVI. 601. circa cervicem et caput pravi. XV. 857. circa cervicem sequitur cruditatem. XV. 600. copiosus sanat languores. XVII. B. 225. copiosi expectandi sunt in febribus, ubi aestas veri similis est. XVII. B. 572. copiosus ex somno, citra manifestam causam quid significet. XVII. B. 719. copiosus frigidus aut calidus semper fluens quid significet. XVII. B. 720. copiosus, calidus aut frigidus semper fluens quid significet. XVIII. A. 176. quando crisin efficiat, et quando non. IX. 577. criticos qualis pulsus indicet. IX. 535. decretorii robustam naturam indicant. VII. 252. decretorium promittit pulsus qualis. IX. 310. exiguus iis superveniens, qui diuturno lumborum dolore cum aestu fastidiosus laborant, malum. XVI. 600sq.

Sudores in febribus quando salutares et quando non. XVII. B. 711. in febribus boni quando sint habendi et quando non. XIX. 517. in febribus quinam boni non sint. XVI. 530. omnibus febribus proprii ut crises, praecipue ardentibus. IX. 708. et in-

flammationibus. IX. 709. in febribus multi expectandi, si aestas sit veri similis. VII. 933. febrem non levans cur sit praeus. XVII. B. 734. iudicat febres ephemerarum. XI. 10. iudicant febrem singultuosam. XV. 846. frigidus quomodo oriri possit. XVII. B. 715sq. frigidi ex esu boletorum. VI. 656. frigidi in febre prognosis. XVII. B. 715. frigidi periculum ex febris vehementia est distinguendum. XVIII. B. 83. frigidi pessimi. XVIII. B. 81. 83. frigidus in acuta febre mortem nuntiat. XIX. 517. frigidi in febre acuta mortem significant, in mitiori vero diuturnitatem. IX. 635. sudantes, si frigidiores quam convenit, fiant, rursusque febricitent, in periculo versantur. XVI. 649. animi deliquium indicant sudores frigidi circa caput tantum et faciem et cervicem. XVIII. B. 83. sudoris immodici noxa. XVII. A. 972. sudores immodici animi deliqui causae. XI. 49. immodicus vires dissolvit. XVI. 122. legitimi crises sunt febris ardentis. XV. 749. leves in febribus earum malignitatis sunt indicia. XVI. 663. qui milii instar prodeunt, et solo in colle emergunt mali. XVIII. B. 81.

Sudores multi in febribus aestate quando sint expectandi. XVI. 379sq. multus in febribus acutis, qui eas non solvit, malus. XVI. 635. nimii extenuationis causae. XVII. B. 84. plures aut pauciores futurum morbum indicant. I. 360. praeus comitatur pulsus vermiculans. IX. 313. profusi colliquationis causae. XVI. 289. vehemens in exercitationibus collapsus signum. XVII. B. 18. sudoris retentionis causae. VII. 253. retentionis aut immodicae excretionis causae. VII. 80. conditio in ictericis. VIII. 373. in ictericis amarus. VI. 250. sudoris qualitas in succorum vitis. VI. 250. ad sudores foetidos et axillarum tetros odores remedia. XIV. 449. ad sudores ventris, hypochondriorum, femorumque a partu. XIV. 482sq.

SUFFIMENTUM. XIV. 506. comitialium morbum detegens. XIV. 402. ad dentes dolentes. XIV. 428.

SUFFITES aromatum muliebria educit. XVII. B. 817. ad tussim. XIV. 441. fugantes venenosa animalia. XIV. 490.

SUFFOCATIO, definitio et causae. XVII. B. 703. repentina in gutture locum habet. XVII. B. 705. num ob inopiam qualitatis alicujus in respirationis cohibitione oriatur. IV. 484sq. non ob inopiam aëris accidit. IV. 480. 483. num inde oriatur, quod cor pulmonis influxu est privatum. IV. 477sq. ob immoderatum calorem fit. IV. 510. quomodo in graveolentibus specubus, et recens calce oblitis domibus eveniat. IV. 496. quae inducunt, in quibusnam organis consistent. IX. 548. respirationis conditio. XVI. 680. XVII. A. 598. suffocationi obnoxii sunt, quibus pulmo inflammatur. IX. 164. suffocatio calidiores potissimum comitatur fluxiones in pulmones. IX. 397. sine tumore febri accedens, lethalis. XVII. B. 702. cum dentium stridore pessima. XVI. 612. suffocationis meli. IV. 480. ad suffocationem prope patientes remedia parabilia. XIV. 439. ad suffocatu periclitantes antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. ad suffocationem aster dictum remedium. XIII. 91. suffocatio hystERICA apnoea est. XVII. B. 824. suffocationis uterinae pulsus ejusque causae. IX. 197. in suffocatione, quae ex utero fit, tum sensus tum motus vacuitas est. XVI. 339.

SUFFUMIGATIO quibusnam sit utilis. XVI. 147.

SUFFUSIO vide CATARACTA.

SUGILLATIO, definitio. XVIII. B. 882. definitio, et methodus medendi. XII. 804sq. sugillationum deligatio. XVIII. B. 881. ad sugillationes cum inflammatione remedia. XII. 816. ad sugillationes inveteratas remedia. XII. 816. ad sugillationes cum pertusione. XII. 816. ad sugillationes cum tumore remedia *Apollonii*. XII. 815. ad sugillationes recentes et lividas *Apollonii* remedia. XII. 814. ad sugillationes *Archigenis* remedia. XII. 807. *Aristarchi* remedia. XII. 818. ad sugillationes recentes *Critonis* remedia. XII. 817. ad sugillationes profundas *Critonis* praecepta. XII. 817. ad sugillata emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. *Herae* compositio. XII. 819. *Galenii* compositio. XII. 819. sugillationes digerit herba viridis una cum fructu, *Hydropiperis*, cataplas-matis in modum imposita. XII. 147.

ad sugillationes serum lactis. XII. 266. *Lycium*. XII. 63. commansa panis et alia. XII. 289. sugillationes discutit frutex *Ptarmices*, si contundatur viridis. XII. 108. *Raphanus*. XII. 112. ad sugillationes oculorum remedia. XIV. 351sq. ad recentes. XIV. 352.

SUILLUS adeps emplasticum est. XI. 635. adeps mollissimus et humidissimus, eoque aliorum imbecillimus fit, ut teneris corporibus conveniat. XIII. 949. adeps suillus phlegmonis familiarissimus. XI. 733. adeps suillus pus movet. XI. 733. suillus adeps pro cervino. XIX. 729. suillus adeps vetus pro adipe vitulino. XIX. 743. suillae carnes bubulas lentore antecedunt. VI. 662. carnes quibus maxime convenient. VI. 662. suilla caro maxime omnium nutrit. VI. 661. suilla caro majorem requirit operam ut assimiletur, quam avium caro. I. 655. caro optimi succi est. VI. 759. optima. XV. 882. suillae carnis cum humana similitudo. VI. 663. suis carnes humanis sunt similes. XII. 254. carnes obesae ad saliendum sunt aptae. VI. 746. suilla caro non danda est adiposis. XVII. B. 12. suillae carnes tostae exhibendae iis, quibus derepente magna detractio facta est. XVII. B. 16. suillae carnes diuturno tempore ex toto corpore per transpirationem discutuntur. XVII. B. 489. suilla caro non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 131.

SULPHUR, ejus vires et usus. XII. 217. tum subtile tum calidum. XIII. 568. cum oleo mixtum ad nervorum puncturas. X. 393. ad palpitationem. VII. 600. vivo substituitur sandaracha. XIX. 730.

SUMACH syriaco substitui potest lappathi radix. XIX. 741.

SUMEN, definitio. XIV. 705.

SUMPTIONUM quatuor genera. V. 273.

SUPERCILIA, eorum situs. XIV. 700. attollit cutis frontis. III. 745. attolluntur a musculis frontilibus. II. 419. interstitia eorum secundum *Stratonem* sedes animae. XIX. 315. unde nervos accipiant. III. 744. causa, cur semper iidem maneant. III. 907. sibi ipsis mutuo concidunt. III. 793. eorum usus. III. 790. 794. usus. III. 902. signa physiognomonica exinde

petenda. IV. 796. ex pravo victu gravitatem sortiri asserit *Hippocrates*. XV. 602. supercilium, si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. ad supercilia pilosa remedia parabilia. XIV. 414. ad superciliorum pilorum lapsum remedia parabilia. XIV. 413.

SUPERFICIES, definitio. XIX. 247.

SUPERGENUALIS id. q. patella. III. 253.

SUPERNAE partes quae nam ab *Hippocrate* dicantur. XVI. 284.

SUPERPURGATIS, si singultus oritur, non bonum. XVIII. A. 144.

de SUPERVENIENTIBUS *Praxagoras* scripsit. XVIII. A. 56.

SUPINAM manum reddentium musculorum origo. II. 259. manum reddentes musculi. II. 261sq. XVIII. B. 983.

SUPINATIO manus quomodo fiat. III. 103. IV. 427. supinationis musculi. II. 261. quomodo in ea musculi se habeant. IV. 433.

SUPINIS pectus in spinam incurbit, et sic spiritus difficiliter trahitur. XVIII. B. 65.

SUPINITATES ex vitiosis humoribus obortas pira confectio celerrime sanat. XII. 146.

SUPINUM jacere quando corpus dicitur. XVIII. B. 336. jacere signum resolutionis est. IV. 437. jacere malum signum. XVI. 198. jacere manibus cruribusque extensis minus bonum. XVII. A. 893. jacere manibus collo cruribusque porrectis non bonum. XVIII. B. 58. jacere et crura contracta et multum disjuncta habere malum. XVIII. B. 63.

SUPPURANTIS partis quae computrit cura. X. 886. suppurat (quod) non revertitur. XVI. 74.

SUPPURATI quinam dicantur. VIII. 276. IX. 173. fiunt, quum magna ad costas inflammatio suppurat. IX. 173. respirationis in iis conditio. VIII. 276. ex peripneumonia quinam potissimum moriantur. XVIII. B. 221. qui inter thoracem et pulmonem pus continent, tussi rejiciunt. VIII. 310. via ac ratio, qua fieri hoc possit. VIII. 311sq. 317sq. 322. de via ac ratione, qua si pus per tussim ejiciant. VIII. 317sq. puris quantitas, quam saepe ejusmodi aegroti rejiciunt. VIII. 321. qui uruntur aut secantur, si pus purum albumque fuerit,

evadunt, isin subcruentum ac foetidum, moriuntur. XV. 345. suppuratorum pulsus. VIII. 479. pulsus qualis, ejusque causae. IX. 172. ad suppuratos aster stomachicus marrubii succo dissolutus. XIII. 165. suppuratio parva et densa. VII. 853. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus cerusiana. XIII. 105. antidotas thespesiana. XIII. 102. confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. quibusnam secundum *Hippocratem* dandus helleborus non sit. XV. 865sq. malagma *Andreae*. XIII. 343. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. panacea *Musae*. XIII. 104. panchrestus confectio. XIII. 101. pastilli ex succino. XIII. 86. pastillus *Neapolitae*. ibid.

SUPPURATIO (cfer. VOMICA) vteriorum auctorum definitio. VII. 716. concoctio simul et judicatio est. (*Hipp.*) XVI. 74. ab erysipelate malum. XVIII. A. 119. suppurationis causa sunt morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. instantis indicium. VIII. 47. ruptura quomodo possit calculari. XVIII. B. 197. symptomata, eam ab initio concomitantia. XVIII. B. 197. suppurationem quomodo medicamenta suppurationi efficiant. XVII. A. 962. suppurationem in altero latere esse quomodo cognoscatur. XVIII. B. 199. suppurationem calidam interdum promovet, interdum prohibet. XVII. B. 808. in suppurationem quando abeat hypochondriorum tumor. XVIII. B. 93. in suppuratione humiditas alteratur. XI. 723. suppurationem provocant fomenta, si diutius adhibentur. XV. 526. suppurationes brevioris temporis quomodo cognoscendae. XVIII. B. 205. suppurationes sub diaphragmate. XIV. 744. quandonam rumpantur. XVIII. B. 195. si fiant sputo adhuc bilioso existente malum. XVIII. B. 188. 189. ad suppurationes in profundo *Petini* compositio. XIII. 57. suppurationibus umbilicus terminus, quibus suppurationis ventres turbantur. XVII. A. 989.

SURA (vide fibula), definitio. XIV. 708. surae ossa remedia arbitratur *Xenocrates*. XII. 248. surae musculus non unus censetur, licet in unum tendinem abeat. II. 238. suram occupantes morbi. XIV. 779.

SURDI simul et muti *ἑρεοὶ* vocantur a Graecis. XVIII. B. 750.

SURDITAS unde accidat. VII. 102. cerebrum affectum indicat. XVI. 574. morbum in capite esse monstrat. XVI. 535. surditatem saepe efficit flos cannae in aures illapsus. XII. 8. surditas in morbis unde oriatur. XVI. 223. sarditatis causae. XVI. 191. surditatis in febribus causa. XVII. B. 740. et medela ope naturae. ibid. surditatis in morbis causae. XVI. 577. surditas in morbis quid significet. XVI. 223. repente oborta abscessum post aures futurum indicat. XVI. 229. ob humorem in auditorio meatu impactum nihil malignum habet. XVI. 577. in acutis et turbulentis consecraria malum. XVI. 577. in capitis dolore abscessum post aures indicat. XVI. 838. cum capitis gravitate et hypochondrii tensione epistaxeos futurae signum. XVI. 812. ex lochiorum retentione pernicioiosa. XVI. 669. mentis emotionem portant. XVI. 573. in acutis post modicam sanguinis eruptionem et nigrorum dejectionem mala. XVI. 792. sanguinis dejectio in his mala, sed surditatem solvit. ibid. — indicat secundum *Hippocratem* parotides fore mediocres. XVI. 824. superveniens dejectiones biliosas solvit. VIII. 22. ei medentur dejectiones biliosae. XVII. B. 693. ad surditatem naturalem remedia. XIV. 405. 493. ad surditatem ab *Archigene* conscripta remedia. XII. 655. quando ex capitis dolore erat oborta. XII. 656.

SURRECTIONES frequentes et paucae icteri indicia secundum *Hippocratem*. XVI. 811.

SURRENTINUM vinum ante viginti annos adhuc crudum est. XIV. 15. Falerno viribus persimile. XIV. 15.

Sus bene habitus pastusque multum habet adipem. XII. 324. suis bilis imbecillima. XII. 279. sues glandibus vescuntur. VI. 620. aqua assidue prolii et potu repleti cupiunt. XVII. B. 211. boeoticos vocabant quondam feste Pindaro, *Hyperbolum* et *Cleonem*. I. 14sq. quod frigidiores sint, pinguiore fieri dicuntur. XI. 514. foeminae castrantur, ejusque operationis effectus. IV. 570. castratorum caro suavior sit. VI. 676. hepar eorum ex caricarum esu ad voluptatem praeparatur. VI. 704. lienem habent non admodum nigrum. V. 127. quibus ovaria exenta sunt, coitum non ap-

petunt. IV. 622. suum pedes meliores sunt quam rostrum, et hoc, quam aures. VI. 671. suum juniorum sanguis editur. VI. 699. suis sanguis, ejus usus in arte medica. XII. 254. eandem cum humano vim exserit. XII. 254. suum testes cibi causa secantur. VI. 676. suis testes non pensiles sunt et substricti. IV. 579. suum stercus attrahit. XI. 760. eorum uterus. IV. 150. suis uterus multos sinus habet. II. 891. vulva pampiniformis et sinuosa est. II. 891.

SUSINUM, ei substituenda remedia. XIX. 743.

SUSPENSUM quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. 616.

SUSPIRIOSIS theriaca. XIV. 271.

SUSPIRIUM quomodo oriatur. III. 562. sanat febris. XVII. B. 343.

SUTURAE capitis ossium. XIV. 720. unde nomen acceperint. III. 689. capitis unde dictae. XVIII. B. 922. definitio. II. 737. dicitur etiam serrata structura et ad unguem compages. II. 737. earum et positura et numerus variat pro capitis figura. II. 740. capitis rotundi quam figuram habeant. III. 752. omnium figura literae H maxime similis. II. 740. tres figuram habent literae H similem. III. 751. capitis sphaerici literae X sunt similes. III. 753. capitis non habentes eminentiam in occipite quales. III. 753. cur una per medium caput recta, duae autem transversae sint. III. 751sq. in sincipite laxissimae sunt. XVII. A. 808. utrum in occipite, fronte, palato existant, inter anatomicos lis est. III. 932. juxta eas multa sententia corpora sita sunt. XVII. A. 808. cranii facile intro admittunt remedia, si tenuis substantiae sunt. X. 933. suturarum in capite ortus. III. 689. usus. III. 691. 922. usus est, ne fracto uno osse totum cranium frangatur. III. 751.

Suturae cerebri excrementa transmittunt. II. 859. per eas purgatur cerebrum. VI. 73. capitis viae sunt vinculorum a dura matre ortorum. III. 662. facile diducuntur. XVIII. B. 922. ad suturas luxatas deligatio rhombus vocata. XVIII. B. 732. suturarum diductioni congruens deligatio. XVIII. A. 787. quinque dantur. II. 742. a vertice ad frontem cur sit addita. III. 751. coronalis. II. 740. III. 752. XIV. 720. coronalis motum

inter mandendum observari perhibetur. X. 934. coronalis perditur, ubi anterior non adest. II. 741. lambdoidea. II. 740. III. 752. XIV. 720. lambdoideae protensio. II. 742. lambdoideae usus. III. 707sq. lambdoidea quando aboleatur. II. 741. lepidoides vide squamosa. — longitudinalis. II. 740. sagittalis. XIV. 720. squamosa s. lepidoides. II. 741sq. squamosae. III. 755. temporales. XIV. 720. transversa. II. 741. in maxilla superiore. II. 746. suturam in medio longitudinalem cur habeat utraque maxilla. III. 932. penis, definitio. XIV. 706. ventris s. abdominis gastrorrhaphia vocatur. X. 411. quomodo administretur. X. 416. 418.

SYCAMINA vide MORA.

SYCOMORA, locus natus, forma, facultates. VI. 616. unde nomen acceperint. VI. 617.

SYCOSES, definitio. XVI. 770. sycoses s. asperitates palpebrarum magnas extergunt collyria ex floribus aeris. XII. 242. palpebrarum detractoris medicamentis oblinimus. XVII. A. 901. cura secundum *Galenum*. XVII. A. 902. ad sycosin palpebrarum collyrium fulvum panchrestum. XII. 783. ad sycosin collyrium isochryson. XII. 785. ad eam remedium collyrium Paccianum aut croceum. XII. 716. aliud. XII. 717. *Philippi* compositio. XII. 735. remedium aridum *Philoxeni*. XII. 731. Capitonis. XII. 731. ad sycoses in oculis testa sepiarum. XII. 348.

SYLLOGISMUS, definitio. XIX. 236. 354. syllogismi quo respectu demonstrationes dicantur. XIX. 239.

Συμπεψις quid significet. XVIII. B. 213.

SYMPHONOS dictum medicamentum *Proxeni*. XIII. 61.

SAMPHYSIS, duae ejusdem dantur differentiae. II. 738. ossium unio naturalis est. II. 734.

SYMPHYTUM magnum, ejus vires et usus. XII. 134. petraeum, ejus vires et usus. XII. 133. ad sinus curandos. XI. 135. pro corallio. XIX. 733. ei substituendum remedium. XIX. 744.

SYMPTOMATA, definitio. VII. 50. 51. 53. 54. X. 70sq. XIX. 395. symptoma epigenema etiam dicitur. VII. 42. symptomatis a patho differentia

secundum *Olympicum*. X. 67. quid iis proprium. X. 90. symptomatum cognitio necessaria. XIV. 691. symptomata quaedam se invicem sequuntur, quaedam non. VII. 269. quae in distributione alimenti in hepar et exinde in totum corpus accidunt, eorumque causae. VII. 221. quae secundum naturam sunt, cum his, quae praeter naturam, multam habent similitudinem. I. 178. symptomatum in febribus continuis cura. XI. 42sq. symptomata omnia circa principia ac fines morborum imbecilliora. XVII. B. 524. symptoma symptomatis causa. VII. 70. symptomata saepe pro morbis ipsis habentur. VI. 851. symptomatum differentiae. I. 273. symptomatum triplex differentia. VII. 53. assidentia interdum simul cum morbo invadunt, interdum superveniunt, nonnunquam absunt. XVII. B. 390. coctionis nunquam prima morbi periodo invadunt. XVII. B. 391. crissima non solent cum morbi initio invadere. XVII. B. 390. cruditatis cum primo morbi principio invadunt, postea interdum apparent, et mortis signa sunt. XVII. B. 391. decretoria non solent in morbi initio accedere. XVII. B. 390. pathognomonica una cum morbo invadunt. XVII. B. 390.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil utile, imo potius incommodum et noxium inutilia esse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 200. quae in corporis affectionibus consistunt. VII. 74. principis animae facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in gustu. VII. 104. a motu petita. VII. 58. in tactus organo locum habentia morbosa. VII. 108sq. ex ventriculi facultate retentrice sumta. VII. 215. quae ventriculi os obsident. VII. 127.

SYMPTOSIS, definitio. XIV. 777. SYNANCHES, definitio. VIII. 249. XIV. 733. XIX. 418. synanches et cynanches differentia. XVIII. B. 267. synanche morbus peracutus est. XVII. B. 384. ex plenitudine oritur. VI. 375. ad synanchen hirundines ustae. XII. 359. in synanche *Erasistratus* venam non secuit. XI. 193.

Synanchici, ob neglectam venae-sectionem, multi obierunt. XI. 190. synanchicis pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. synanchica plenitudo. XI. 206.

SYNAPIUM turpethi antidotum. XIV. 761.

SYNARTHROSIS, definitio. II. 735. XVIII. A. 433. synarthroseos tres differentiae dantur. II. 737. ejus tres species, sutura, symphysis et gomphosis. XIV. 720.

SYNCOMISTE resina quae. XIII. 626.

SYNCOPE, definitio. VII. 252. praecipue virum lapsus est. X. 837. cur ventriculi os facile eam patiat. X. 844. causae diversae. X. 844. causae aliae. X. 850. causa inedia longior. X. 542. causa improba vacuatio in calida aëris constitutione in febre continua. XI. 44. syncopen infert os ventriculi, ubi facultatem vitalem ad sympathiam trahit. XV. 609. syncopen denotat, si pulsus in majorem crebritatem mutantur. IX. 171. pulsus crebri sunt. IX. 289. crebri pulsus propter remissionem sunt periculosi. IX. 290. syncope correpti pulsum parvum et languidum habent. VIII. 806. syncopes periculum imminet, si pulsus tenoris vacuus. IX. 549. syncopis obnoxii sunt, quibus ventriculi os inflammatur. IX. 164. in syncopen facile ruunt, qui sunt rarioris naturae. XV. 610. syncopen praebet lipothymia. XI. 48. in syncope, si jecur aut ventriculus phlegmone tentatur, malum. X. 846. syncopes accessio quomodo praeventatur. X. 844. syncopes ex flava bile, os ventriculi infestante cura. X. 830. syncopes ex cruditate cura. X. 829. syncopes cura, quae ex vehementi dolore oritur. X. 850sq. ad syncopen ex stomachi aut cordis affectu vina vetera meracia. XI. 605. syncope ex tenuitate succorum ortae cura. X. 846. ad syncopen omnem vinum. X. 830. syncopes periculum ex crudis humoribus quibus est, qualia vina iis conferant. X. 831. in syncope fugienda omnia vina, austera, crassa et nova. X. 836. quae vero eligenda. ibid.

Syncope quibus ex abundantia crudorum humorum incidit, vina crassa noxia, aquosa fugienda, eligenda flava et calida. X. 833. syncopas

cardiacas quales cordis affectiones sequantur. VIII. 302. cardiacae causae. VII. 137. cardiacae causa venarum oppletio. XV. 775. syncope stomachica nonnunquam mortis causa. VIII. 301. stomachica ob dolorum proprietatem exolutionem inducit. VIII. 342. stomachicas quales affectiones sequantur. VIII. 302. stomachica ex balneo quando metuenda. XV. 721.

SYNCRIMATA, definitio. XI. 783.

SYNDEMOSIS vide SYNNEUROSIS.

SYNDROME. VI. 218. VII. 516. X. 101. XI. 59. XIX. 395. est congeries symptomatum in febricitantibus. I. 72. syndromae pathognomonicae. VIII. 14. plethorica communes cum obstructione pulsus inaequalitates obtinet. XI. 59. plethorica, utilis in ea sanguinis detractio secundum empiricos. VII. 557. plethorica sola secundum *Menodotum* venae-sectionem requirit. XI. 277. plethorica, venae-sectione non ut evacuatorium; sed ut revulsorium adhibetur. XI. 285.

SYNEROTIS diasmyrnum. XII. 774. haematicum. XII. 775.

SYNNEUROSIS, definitio. II. 738.

Σύνοχος nusquam apud *Hippocratem* occurrit. XV. 172.

SYNOCHI quatenam dicantur febres. X. 603. (confer. *Febris continens*.) eorum differentiae. X. 604. 605. pulsus. X. 607. synochos multos observavit *Galenus*. X. 615. accessionis circuitus in iis non accidunt. IX. 711. et febris hecticae differentiae. VII. 322sq. synochus continens, definitio. VII. 336.

SYRINGOTOMA. X. 415.

Συριγγότται apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 464.

Συρμεσμός, definitio. XVIII. A. 484.

SYSARCOSIS, definitio. II. 738.

SYSTOLE, definitio. XIX. 403. arteriarum quando fiat. IV. 711. in systole num arteriae impleantur. V. 162. systolen arteriae, alii sensilem, alii insensilem dixerunt. IX. 443. systoles magnitudo sensu vix dignoscitur. IX. 461. systoles usus unde intendatur. IX. 469. systoles usus major evadit, si fimosum aut fuliginosum excrementum in corpore auctum fuerit. IX. 460. systole cordis. III. 439sq.

SYSTREMMATA, definitio. XVII. A. 431.

SYSTROPHAE, definitio. XVII. A. 431.

Συστηματῶν quid significet. XVII. B. 517.

SYNULOTICA emplastra vide emplastra epulotica. XIII. 522.

T.

T character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

TABES, definitio. XIV. 744sq. par-tis alicujus, definitio. VI. 869. nu-tritionis frustratio est. VII. 63. Hip-pocrates etiam ita vocat phthisin ul-cerosam. XVII. B. 796. corporis formas eorum, qui tabificis morbis corripiebantur, Hippocrates enarrat. XVII. A. 722. qua aetate maxime contingat. XVII. B. 794. morbus ado-lescentum est. V. 695. morbus au-tumnalis. V. 694. XVI. 27. cur au-tumno praecipue observetur. XVII. B. 622. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. tres ejus species statuunt Cnidii. XV. 364. 428. differentiae duae maximae. XVII. A. 61. duas constitutiones sequitur. XVII. B. 603. quinam maxime ea corripiantur. XVII. A. 62. ad tabem proni sunt alati. XVII. B. 53. tabi opportunum Sabinus dicit caesium. XVII. A. 726. tabes quotidie noctu accessionem ha-bet. XVII. B. 385. signa ejus sunt horror et respiratio difficilis secun-dum Hippocratem. XVII. A. 400. ad-spectus in ea timidus est. XVI. 553. oculi sordidi sunt. XVI. 552. ungues adunci redduntur. XVI. 205.

Tabis causa aëris siccitas. XVII. A. 33. febris pallida. XVII. A. 887. haemoptoën sequitur. XIV. 743. XVII. B. 642. causae sunt haemorrhoides incante curatae. XVIII. A. 21. quo-modo fiat ex haemorrhoidibus cohi-bitis. XVI. 455. sequitur sputum pu-ris. XVIII. A. 115. tabificos redde-bat secundum Hippocratem vitiosus humor, qui a capite defllexerat in fauces, et pulmones. XVII. A. 663. periculosum est cum tabe affectis ver-sari. VII. 279. quatenam aëris mu-tationes infestissimae. XVII. A. 719. in maligna et cui prope mors est, sputa non coquantur. XVII. A. 72. ischiadica. XIV. 745. nephritica. XIV.

745. pulmonum fit excrementis e ca-pite defluentibus. VI. 421. pupillae est imminuta pupilla. III. 784. re-torrida, cutis conditio. XVII. B. 87.

Tabis cura. XIV. 745. in ea vi-tanda sunt per urinas vacuantia re-media. XVI. 148. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. ad tabem remedia. XIV. 365. anti-dotus Aelii Galli. XIV. 114. ad ta-bificam materiem omnem antidotum diascincum. XIV. 152. ad tabem an-tidotus Philonis. XIII. 267. arteriaca delingibilis. XIII. 32. aster stoma-ticus. XIII. 164. Cletii Abascenti po-tio. XIII. 71. Crateri anodyna compositio. XIII. 96. Eugenii composi-tio. XIII. 114. hypoglossis ex filice Andromachi aromatica. XIII. 53. iso-theos confectio. XIII. 65. jucunda vocata compositio. XIII. 94. lac mu-liebre. VI. 775. confectio aromatica Mithridatis. XIII. 52. panchrestus confectio. XIII. 101.

TABIAE, aëris circa eas conditionis singularis causae. X. 365. plantae, quae in colle ad Tabias crescunt. X. 365. situs. X. 363.

TABIDI qui dicantur. XVII. A. 62. cur ut plurimum horrore laborent. XVII. A. 400. tabidorum sympto-mata. VII. 30. tabidis spiritus ob-scuri. VII. 959. ungues iis adunci fiunt. VIII. 47. tabidorum genus lae-ve est, pituitosum, subrubrum, cae-sium. XVI. 91. perimit febris quar-tana. XVII. A. 240. tabidis autum-nus malus. XVII. B. 577. in tabidis cavendae sunt purgationes per supe-riora. XV. 335. tabidi nunquam per superiora sunt purgandi. XVII. B. 666. tabidis proficiens remedium. XIV. 506. tabidis lac utile. XVII. B. 875.

TACITURNITAS aegri praeternatu-ralis quid indicet. XVII. A. 213. ta-citurno non tacere, sed plura quam

consuetum sit loqui, mentis vacillationem portendit. XVII. A. 213.

TACTUS, definitio. XIX. 380. organon manus. III. 244. dignotio certissima manubus est. III. 378. instrumentum cutis, praesertim quae in manu est. I. 563sq. ad tactum quae-nam cutis conditio requiratur. III. 410. tactus solus calidi et frigidi corporis iudex est, humidum autem et siccum una cum illo ratio. I. 598. tactus consistit in patiendi magis quam agendo. VII. 114. tactu quae-nam corporum conditiones explorari queant. XI. 445. tactus arbiter est molli et duri. VIII. 686. tactus solidi corporis sensus est. VII. 122. sensilia per renixum percipit. V. 634. instrumentum terrestre. V. 627. instrumentum durum est et terrestre. H. 864. cur sit terrestre organon. V. 635. particeps cur sint omnes nervi-motorii. V. 622. ad diagnosin morborum necessitas. XVIII. B. 649. alienationes, morbi futuri notae sunt. I. 363. exercitatio medicis maxime necessaria. VIII. 769. magnae mutationes unde. VII. 115. pathemata. VII. 44. qualitatum nomina. VIII. 692. symptomata morbosa. VII. 108sq.

TAENIA raro in pueris obvia. XVII. B. 636. ad taeniam remedia parabilia. XIV. 515. taeniam latam interficit filix-femina. XII. 109. cortex radices mori. XII. 79. theriaca. XIV. 272. taeniarum signum cucurbitae seminibus similia excrementa. VIII. 47.

TAGERIA quomodo parentur. VI. 490. earum qualitates. VI. 491.

TALI a quibusdam male vocantur malleoli. XVIII. B. 765.

TALIUS Aelius. XIII. 885.

TALPAE oculi quomodo se habent. IV. 160. oculorum lineamenta intus quidem expressa sunt, verum foras emergere non poterant. IV. 638. ad talpas vocatos capitis tumores. XIV. 542. 558.

TALUS, definitio. XIV. 708. false etiam vocatur tibiae pars inferior. II. 775. a quibusdam male vocantur extremas partes rotundae tibiae et fibulae. XVIII. B. 474. eum perpetua chorda ab interiori parte continet. XVIII. B. 474. fibulae insidet eique firmiter coaptatus est. XIV. 724. lusus aegre reponitur. XIV. 796.

TAMARIX, facultates ejus partium et usus medicus. XII. 80. cineris

ejusdem usus. XII. 81. tamaricis radix ad obstructiones hepatis et lienis. XI. 746. radix ad lienis scirrhum. XI. 108. radix pro capparidis radice. XIX. 731. 741. fructus pro galla. XIX. 732.

TANITRUS Asclepiadis scripsit de materia medica. XI. 794.

TARDARUM caro qualis. VI. 703.

TARDITAS ad motum morbum futurum indicat. I. 360. intellectus substantiae cerebri crassae signum est. I. 322.

TARENTII Valentis colica. XIII. 279.

TARENTINI diarrhodon collyrium. XII. 766.

TARSUS, definitio. XIV. 708. unde nomen acceperit. III. 201. ejus et carpi differentiae, ejusdemque utilitas. III. 203. ossa. II. 775sq. XIV. 725. octo ossibus componitur. XVIII. B. 433. ossium formae utilitas. III. 199. tarsi ad currendum utiles. III. 189. ossium fracturae cura. XVIII. B. 438. intra quodnam tempus absolvatur. XVIII. B. 442. deligatio. ibid. et 443. circa tarsum abscissum altum feliciter discussit Xenocrates emplastro albo Ariobarzani. XIII. 439. tarsi palpebrarum. XIV. 701. eorum usus. III. 793. pertusi foraminibus, ex quibus palpebrarum pili emicant. III. 793. cartilaginum usus. III. 804. 806.

TAURUS penis, definitio. XIV. 706. cornua arma habet. III. 2. taurum Graeci sidus vocant. XVII. A. 16. taurus animal vehemens. VIII. 924. tauri enim non facile ab hominibus domantur. VI. 676. tauri unde iracundi. IV. 793. taurorum adipis facultates. XII. 327. tauri pinguedo acrimoniam multam et igneam possidet. XI. 635. taurorum pingue et corporibus et affectibus validioribus convenit. XIII. 950. tauri adeps, utpote acrior phlegmonis frigidioribus magis congruit. XI. 733. tauri bilis, ejus vires. XII. 277. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. cornu rasura cum aqua pota sanguinis eruptionem cohibet. XIV. 240. testes insuaves sunt. VI. 675.

TAXUS arbor est venenosae facultatis. XII. 127.

TELA aranei, usus. XII. 343. educit cyzicenum Herae. XIII. 815. ad

zela extrahenda emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. tela extrahit emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. educit emplastrum sacrum. XIII. 778. telorum cuspides quonam veneno obducantur a Dalmatis. XIV. 244.

TELAMONIS emplastrum epuloticum. XIII. 528.

TELEPHANIS emplastrum candidum. XIII. 532.

TELEPHEIA ulcera ex cacochymia oriuntur. I. 644. vid. *Ulcer*a.

TELEPHIUM, ejus vires et usus. XII. 140.

TELEPHUS grammaticus centum fere annos vixit; ejus vivendi ratio. VI. 333.

TELLINAE salsae ustae, vires. XII. 362.

TEMERE nihil in arte medica est accipiendum. XVII. A. 951.

TEMPERAMENTA; de temperamentis liber. I. 509sq. temperamenta variant. I. 509. philosophorum et medicorum de temperamentis opiniones. I. 511. eae recensentur. I. 519. temperamenta qualitatibus fiunt. IV. 762. primam generationem et victus legem sequuntur. IV. 821. anni temporum quoad animi mores. IV. 798sq. temperamentum animae mortalis species. IV. 782. temperamenta animae functiones immutant. IV. 779. quod animi mores corporis temperamenta sequantur, *Galen*i liber. IV. 767. temperamentum alterat animae actiones. VIII. 191. temperamentum an calidum et frigidum animae facultates immutet, siccum autem et humidum non. IV. 780. probum unde comparatur. IV. 768. temperamentis diversis alimenta diversa conducunt. VI. 469. temperamenta ex elementorum proportionibus manant. I. 549. temperamenta num dentur tantummodo quatuor. I. 518. quiaque accipit *Galenus*. I. 520. commodum singulorum partium essentia facultatis est. IX. 244. cujusque partis conjectura potius quam scientia invenitur. X. 653. agnoscere conanti quomodo progrediendum. I. 559.

Temperamenta sensibus exploranda, nec alia ulla ratione. I. 589sq. temperamentum non ex habitu singulorum organorum, sed ex toto corporis habitu judicandum. I. 635sq. temperamentis signa ex totius capitis constitutione. I. 319sq. ex capillis.

I. 323. ex colore. XVI. 6. temperamentum monstrat pulsus magnus. IX. 211. temperamentis cujusque quinque universa genera signorum sunt. I. 319. temperamentis proprietates facultatum corpora gubernantium essentia. VII. 523. temperamentum naturale conservat anni tempus moderatum. XV. 735. temperamenta aetatum diversarum. I. 578sq. aetate vigentium. XIX. 374. adolescentum. XIX. 374. pueri a primo septenario ad secundum quale. VI. 59. declinantium quale. XIX. 374. senum quale. XIX. 374. optimum quale. I. 523. quomodo quis praeditus est, quomodo conservet. I. 373. temperamentis mutationes morborum causae. XV. 570. temperamentum, si quis mutare velit, quomodo hoc efficiat. I. 374. temperamenta alimentorum scire necessarium. VI. 473sq. temperamento cui libet victus ratio accommodanda. VI. 364. cum utraque oppositione, ejus proprietates. VI. 390. temperamentis in merbos influxus. XVII. B. 386. temperamentis indicationem in morbis praebent. X. 652. diversitates tot sunt, quot sunt functionum differentiae. VI. 15.

Temperamenta cerebri quibuscumque signis cognoscantur. I. 324. 634. oculorum. I. 329. cordis. I. 331. hepatis. I. 337. testium. I. 339. musculorum. I. 343. pulmonum. I. 350. temperamentis ventris signa. I. 348. temperamentis adscititia, quomodo pulsum mutant. IX. 143. alimentis species, temperamento bilioso conducens. VI. 393. abstinendum in bilioso a diacalaminte. VI. 393. temperamentis calidi indicia ex capite. I. 324. calidi signa. I. 343. calidum color rubens denotat. XVII. A. 723. calidi pulsus qualis. IX. 115. calidius denotat pulsus celerior, frigidius tardior. IX. 256. calidius majores et vehementiores pulsus efficit. XIX. 631. calidi tres differentiae. VI. 377. calidum quibus est, si animosi sunt, certaminis avidi. VI. 130. calidius qui sortiti sunt, caeterum in humiditate ac siccitate modice se habent, quomodo iis sanitas conservetur. VI. 389sq. calidum furibundos efficit et iracundos. IV. 804. calido an vinum conducat. VI. 376. calido *Hippocrates* vinum prohibet. X. 556. impense calido antiquum vinum est inimicum,

album vero et tenue idoneum. VI. 392. impense calido conducit vinum album et tenue. VI. 392. calido aqua potius quam vinum convenit. VI. 808. justo calidioris ex ira *Aesculapii* cura. VI. 41. calidi et frigidi solus tactus iudex est. I. 590sq. humidi autem et sicci una cum tactu ratio. I. 598. calidi et humidi signa. I. 344. temperamenti calidi et humidi signa ex capite. I. 326. calidi simul et sicci indicia. I. 326. quibusnam morbis pateant. I. 327. calidi et sicci signa. I. 344. 612. 625. X. 652. calidum et siccum biliosum est in vigoris aetate. VI. 391. in calido et sicco bilis abundat tam pallida tum flava. VI. 390. calidum et siccum picrocholis est. XVII. A. 724. calidius et siccus corpus gracile reddit. X. 994. calidius et siccus non medio vere, sed ante habet suos maximos pulsus. VIII. 866. calido siccoque quales cibi conducant. VI. 396. calida et sicca inedia vehementer laedit. X. 685. exercitationes convenientes. VI. 391. calido et sicco humidus et frigidus status opem fert. XVII. A. 98.

Temperamenti commoderati signa. I. 342. cordis animae irascibilis pars est. IV. 782. dyscrata quae. XVII. A. 565. eucratum et optimum quodnam. XVII. B. 565. frigidi signa. I. 343. frigidioris indicia ex capite. I. 325. frigidus denotat color subruber. XVII. A. 723. frigidum indicat color albus. XVII. A. 723. frigidioris indicium glabrities est. XVI. 91. frigidum pulsus tardos habet et minores. XIX. 631. frigidi tres summae differentiae. VI. 401. frigidum segnes, tardos, graves et ad motum difficiles reddit. IV. 804. frigidus redditum est ex nimia vacuatione. X. 637. frigidum febre continente non infestatur. X. 607. frigidum mel conducit. VI. 742. in temperamento frigido mel facile in bonum succum convertitur. XI. 676. frigidi, ejusque specierum cura diaetetica. VI. 402. victus ratio huic conveniens. VI. 401. frigidi et humidi signa. I. 345. frigidi et humidi signa ex capite. I. 329. frigidum et humidum adversissimum ei est, quod calidum et siccum. VI. 374. frigidum et humidum maxime fluxionum morbis tentatur. VI. 402. quomodo huic succurratur. VI. 402. frigidum et humido conve-

niens vivendi ratio. VI. 374. frigidi et sicci signa. I. 345. frigidi simul et sicci signa ex capite. I. 328. frigidum et siccum seni temperamento simile. VI. 374.

Temperamenti humidi indicia ex capite. I. 326. humidum laudabile est. VI. 400. humidum quomodo servetur. V. 399. humido corpulentia familiaris. IX. 143. humido sunt, qui supervacuis excrementis onerantur. VI. 396. humidum carnosos reddit, molles, rubicundos. XV. 184. humido quinquam cibi conducant. VI. 395. victus ratio huic praescribenda. VI. 400sq. humidum et calidum quibus morbis obnoxium. VI. 399. et calidum fluxionum vitiis obnoxium. VI. 374. vivendi ratio ei conveniens. ibid. humidi et frigidi signa. I. 626. humidus et frigidus longe ultra medium ver, ineunte jam aestate, maximos pulsus habet. VIII. 867.

Temperamenti melancholici signa et causae. I. 641. quinquam facillime in hoc incident. VIII. 183. melancholicum affectu melancholico prehenditur ex largiori carnis bubulae usu, VI. 661. moderatum tranquillum est. IV. 821. senum siccum est. VI. 397. sicci signa. I. 343. sicci indicia ex capite. I. 326. siccum est gracilibus, fulvis et nigris. XV. 185. siccus reddit calor multus. VI. 390. siccus gracilitas familiaris. IX. 143. si siccus evadat, anima fit intelligentior. IV. 786. siccus victus ratio conveniens. VI. 397. siccus quales cibi conducant. VI. 395. siccum et calidum sanguinem nigriorem gignit. V. 114.

TEMPERANS quinquam sit. V. 376. XVI. 305.

Temperari partes aequabiliter quid. VI. 384.

TEMPERANTIA, definitio. XIX. 383. temperantiam qualem scientiam *Ariston* vocet. V. 595. temperantia quomodo concilianda. V. 31sq. ad temperantiam continentia viam parat. V. 33.

Temperati homines qui dicantur. XV. 184. temperatis corporibus temperati status salubres sunt. XVII. A. 97. temperatissimus homo quibusnam praeprimis cognoscatur. I. 576.

Temperatum exacte quod. IV. 745.

Temperatus status qualis. I. 520. ejus proprietates. I. 521.

Temperatura aëris inaequalis quoniam morbos producat. XVI. 386. temperata optima. XVI. 422. temperaturae conditio in diversis anni temporibus. XVII. A. 29sq. temperaturae intemperatae octo dantur. XVI. 422. temperatura corporis ex pilis cognosci potest. XVI. 89. morborum causa. XVII. B. 568.

TEMPERIES optima in adolescentia est. VI. 387. proba duplex est. VI. 25. ex calido, frigido, sicco et humido commoderata, sanitas est. IV. 737. siccior et calidior corpus exile reddit. X. 993. tempestates annum constituentes quae. XIX. 485. tempestatis in morbos procreandos effectus. XVII. A. 4.

TEMPORA. XIV. 700. temporis definitio secundum philosophos. XIX. 259. tempora totius morbi quae. VII. 440. *Archigenes* peccavit, dum in temporibus morborum definiendis incrementum omitteret. VII. 409. stata quae. XVII. B. 575. stata quatenam secundum *Hippocratem*. XVI. 387. temporis essentia. XIX. 260. temporum mutationes maxime morbos pariunt. XVI. 313. sola ex universo capite musculos habent. XVIII. B. 29.

Tempora collapsa malum signum. XVIII. B. 26. collapsus causa. XVIII. B. 29. collapsa tabis symptoma. VII. 30. temporum gravitas aliquando crisis futurae signum. IX. 613. temporum plagae lethales sunt et earum concitant. (*Hipp.*) III. 850. temporibus plagae inflictæ graves sunt et soporem inducentes. XVI. 776. tempora palpitant iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. temporum pulsus ex vini meraci inconsuetu potu. XV. 577. ad temporum dolores remedia. XIV. 399.

TEMULENTIA febris causa. VII. 279. febris ephemerae causa. XI. 6.

TENDO et TENDINES: definitio. II. 233. V. 204. XIX. 367. tendines a veteribus nervi vocabantur. II. 739. XIII. 575. ab *Homero* et *Hippocrate* nervosum corpus vocatur, quod ex musculo enascitur. V. 209. tendines vocantur nervi, qui ex musculis veniunt. XV. 257. musculi nervosus finis est. V. 203. musculorum nervosae propagines sunt. XI. 107. ab recentioribus vocantur aponeuroses musculorum. IV. 368. non omnes

musculi habent. IV. 377. 379. tendinum vaginae ligamenta vocantur. II. 268. tendines quomodo a ligamento differant. IV. 376. tendines proprie vocantur partes cervicis posteriores. XIV. 703. quomodo oriuntur. IV. 9. eorum proprietates. V. 203. natura. IV. 373. tendo tanto durior est nervo, quanto ligamento mollior. IV. 374. cute duriores sunt. I. 602. nonnulli eorum seu membranae tenues latique sunt, quales in femorum terminis ad genua spectantibus. XIII. 598. ex nervo facti et ligamento. IV. 375. tendinum proprium alimentum. XVIII. A. 489. in foetu generatio. IV. 551. usus. IV. 376. motus instrumentum primum. IV. 9. rationem habet extremae vectis partis, quae pondera tangit. V. 209. quatenus nervi participes sunt, eatenus ex cerebro oriuntur. X. 409. nec insensilis, nec ita sensibilis ut nervus. IV. 374. num alii sint validiores aut graciliores propter motum quem exerunt, aut a motu. III. 74. quoad aetates differentiae. III. 75. frigidum inimicum. XIII. 565. tendinum lustratio in similibus faciliorem eam in homine reddit. XIII. 604.

TENDO (*Achillis*) calcis, ex sura descendens admodum robustus, ex tribus nervosis exporrectionibus compositus apparet. XIII. 603. *Achillis* usus. III. 228. musculorum, unde originem ducit situs. III. 130. *Achillis* ossi calcis inseritur. XVIII. B. 448. unde oriatur. *ibid.* *Achillis* inflammatus causa nervorum distentionis. XVIII. B. 449. tendines in cerebro. II. 730. tendines musculorum abdominis describuntur. XIII. 602. ad carpum omnes a cubiti musculis veniunt. III. 47. cur secundae phalangi inserantur. III. 48. cur hi tam longi sint. III. 48. tendines musculorum digitos moventium quomodo se inserant digitis. II. 250. quotnam habeat quilibet digitus. III. 51. digitos flectentium constitutio. III. 58. tendinum in digitis utilitas. III. 47. tendines digiti maximi. III. 50. natura quomodo prospexerit, ne nudi sint, comprimī, collidī etc. possint. III. 49. quadrifariam applicati hi sunt. III. 50.

TENDO sub interna cute manus. III. 108. qui in manibus et pedibus sunt, coeuntentes cutim contingunt. XIII. 599.

in summis manibus aut pedibus inflammatus quales pulsus efficiat. IX. 415. musculorum manum moventium quomodo natura tuita sit a laesionibus. III. 119. tendines musculorum manus colligans ligamentum. II. 249. tendines in pede cur minores quam in manibus. III. 219. tendinum distributio in pedibus et manibus dissimilis. III. 223. duo eorum genera in pede solummodo adsunt. III. 220. tendinis plantae pedis ortus. II. 231sq. tendines ad pudendorum constructionem conferre possunt. IV. 215. tendinum capita in tibia tredecim sunt. III. 226. ad tendinum contractiones malagma *Lucii*. XIII. 969. ad tendinum crassitiem malagma *Damocratis*. XIII. 988. in tendinibus denudatis admodum tenuia et exedentia cavenda sunt. XIII. 612. 613. tendinibus discissis motus partium tollitur. IV. 386.

ad *Tendines* praecisos et cum contusione divisos catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. tendinum distensiones quomodo fiant. XVIII. A. 637. tendinum inflammatio causa convulsio-num. XVIII. B. 294. phlegmones in ejus actionem effectus. IV. 393. ad tendinum phlegmonas diachylon. XIII. 1005. tendinum puncturas curandi ratio. XIII. 607. tendines in manu, per quos digiti flectuntur extendunturque, vel contusos, vel punctos putrescentes ex perversa curandi ratione conspexit ita *Galenus*, ut in aqua diutius coctis similes apparerent. XIII. 564. tendinis puncturae medendi methodus generalis. I. 388. tendinis in brachio stylo percussi cum lethali eventus historia. XIII. 606. in tendinibus tumores scirrhi ex pituita siccata potissimum occurrunt. XI. 737. scirrhus in eo natus, quid ad ejus functiones faciat. IV. 391sq. scirrhi cura. X. 958. XI. 107. ad tendinum spasmos theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. tendine vulnerati *nervisau-cii* vocantur. XIII. 575. ex tendinum vulneribus animi deliqui cura. XI. 60. tendinum vulnera dolores, vigilias, convulsiones et deliria inducunt. X. 290. tendinum vulnus facile convulsionem gignit. X. 403.

Tendinum vulnera: quis communis ea curandi modus, et quae medicamenta specialia. XIII. 564. antiqua eis medendi methodus reprehenditur.

ibid. quae ex alto humores educere, digerereque possunt, tendinum vulneribus ex usu sunt. XIII. 594. qui iis mereri vult, partium structurae peritus esse debet. XIII. 598. medicamenta omnia liquida et mollia esse convenit. XIII. 592. ad tendinum vulnera aegyptium *Philoxeni*. XIII. 645. aegyptia *Andromachi* commendatur, ab *Galeno* autem reprehenditur. XIII. 643. medicamentum ex columbarum stercore. XIII. 633. *Haliei* gilyum emplastrum. XIII. 645. medicamenta ex euphorbio composita. XIII. 620. medicamentum ex herbis. XIII. 634. medicamentum ex liquabilibus paratum. XIII. 628. confectiones ex metallicis. XIII. 610. medicamentorum sumptuosorum confectiones. XIII. 635. *Galenus* circa curandi haecce rationem praecepta generaliora. XIII. 573. 579. curationem *Galenus* juvenis adhuc, quum ex Alexandria in patriam reverteretur, annos viginti octo natus, excogitavit. XIII. 599. *Galenus* curandi methodus rationalis. XIII. 565. *Galenus* ad ea composita remedia. XIII. 596. medicamenta, ab aliis medicis prodita. XIII. 640. tendine lato tenuique supra patellam vulnerati gladiatores plurimi claudi facti, ex perversa curandi methodo. XIII. 564. tendinum in manibus vulneratorum in quadam historia. XIII. 581.

TENEBRAE utrum videantur. XIX. 308. profundae in somno visae ab atra bile. VI. 832. tenebras profundas per insomnia videre quid indicet. XVII. A. 244. e tenebris eruti cur videre nequeant. VII. 120.

TENESMUS, definitio. VIII. 383. XVI. 119. XIX. 422. tensiones sunt vehementes et intestini recti ulcerationes abortae. XVII. A. 132. definitio secundum *Erasistratum*. XVIII. A. 7. et dolorificus et molestus affectus est. XVII. A. 705. morbus est intestini recti. XIV. 755. fit in recto intestino. XVIII. A. 126. unde nomen acceperit. XVIII. A. 126. quomodo fiat. XVII. A. 349. cur pueri saepius corripiantur. XVII. A. 705. *Hippocrates* adolescentibus pituitosis accidere docet. XVII. A. 350. tenesmo quiprehenditur, dysentericus evadit. XVII. A. 347. tenesmus cum dysenteria ejusdem generis, tensiones tamen habet multo vehementiores.

VII. 247. tenesmo laborantes cur desidendi cupiditatem vehementiorem habeant quam dysenterici. XVII. A. 729. in tenesmis quae excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. respiciendus in purgationibus per inferiora. XVI. 119. tenesmus gravidae accidens abortus causa. XVIII. A. 125. causae. XIV. 755. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. cura. XIV. 755. ad tenesimum sebum caprinum et cur. XII. 325.

Τένοντες quasnam partes *Hippocrates* vocet. XVIII. A. 428.

TENSA remittit chamaemelum. XI. 562.

TENSIO unde oriatur. XI. 741. XVII. A. 51. causae. XVII. B. 729. tensionis arteriarum causae. IX. 248. tensio dolorum causa. VII. 116. VIII. 79. tensionis vehementioris effectus. VII. 549. tensionis sensus sine exercitiis plethora est. VII. 547. sensus in lassitudine unde. VI. 192. tensionis cura fit laxatione. XI. 741. ad tensionem atopa. XIII. 1005.

TENTIO, definitio. XIX. 461.

TENUARE omnibus renum vitio laborantibus utile. XVII. A. 840.

TENUES quomodo crassiores fiant. XV. 196. praeter naturam facile abortiunt. XVII. B. 836.

TEPEFACTORIA, eorum usus in laterum dolore. XV. 857.

TEPHRA vide CINIS.

TEREBELLAE usus in fracturis calvariae. X. 446. abaptistae. X. 447.

TEREBINTHINA, ejus vires et usus. XII. 113. pinea et strobilina. XII. 114. picea et abietina. XII. 114. lentiscina, cyparissina. XII. 114. quae nam praestantissima. XIV. 78. liquida ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. moderatissima resina est. XIII. 475. resina optima. XIII. 590. ad vulnera neryorum. X. 393. pro galbano. XIX. 746. pro mastiche. XIX. 736. pro tragacantha. XIX. 745. ei substituenda remedia. XIX. 745.

TEREBINTHUS, corticis, foliorum et fructuum vires et usus. XII. 137. terebinthi germina in aceto vel muria condita eduntur. VI. 644. germina, muria aut oxhalmi condita, sanguinem melancholicum gignunt. VIII. 184. fructus parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. turiones appetitum promonent. VI. 624.

TERREDO quid et unde nomen habeat. XIX. 443. ad teredines emplastrum halicon *Theudae* *Sarcophagi*. XIII. 925. pastillus *Aristarchi* *Tharsei*. XIII. 824. aurium, remedia. XIV. 404.

TERENTII pastillos stypticus. XIII. 827.

TERMINTHI, definitio. XVI. 461. qualis sit morbus. XVII. A. 327. et unde nomen acceperint. XVII. B. 108 sq. a terminthis immunes sunt haemorrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI. 460. terminthis non corripiuntur haemorrhoidarii. XVII. A. 327. terminthis non sunt obnoxii haemorrhoidarii. XVII. B. 107.

TERRA hominis elementum. XIV. 696. terram esse hominem quidam dicunt. XV. 27. terram cur quidam elementum statuunt. I. 443. eam *Phecydes* *Syrus* elementum omnium rerum habuit. XIX. 243. terram esse hominem secundum *Sabinum* *Xenophanes* statuit, sed *Galenus* hoc negat. XV. 25. terram mundi medium vocat *Euclides*. V. 654. terra putatur mundi principium. XIX. 266. terram quamnam vocent philosophi exactissimam. XII. 166. terram quid ceteri homines, praeter philosophos vocent. XII. 167.

Terrae partes cubicam figuram habere *Plato* docet. V. 668. terram ex cubo factam putat *Pythagoras*. XIX. 266. terrae vox a philosophis usurpata, quid significet. XII. 166. differentiae, ab iis usurpatae, qui de colendis agris conscribunt. XII. 165. quae nam requiratur ad triticum, hordeum et alia cerealia — ad vites, ficus, oleas etc. XII. 165. arboribus quod est, id venter animantibus. XVI. 340. inest ei acidum, et amarum et dulce et salsum. XV. 79. terra insipida est. XI. 671. sicca et frigida est. XIX. 486. terrae siccitas summa cum densitate et frigore inest. XV. 52. terra crassiorum partium est. XI. 626. terrae respondet bilis atra. V. 676. XVI. 25. terra quomodo fiat. XV. 31. quomodo secundum aliquos generetur ex aqua aut igne. XV. 28. terrae intestinum ex vino sumtum calculos vesicae conterit. XIV. 242. terra accensa pruna fit. XI. 626. de ea Philosophorum opiniones. XIX. 293. terrae divisio. XIX. 296. figura. XIX. 293. inclinatio. XIX. 294. motus. XIX. 295.

môtus s. concussiones. XIX. 296. situs. XIX. 294. de differentiis nominatae passim terrae. XII. 168sq. earum differentiae. XII. 165. res duae sunt, quae terrae vocabulo significantur, earumque distinctio. XII. 165. cujuslibet vires. XII. 183. proprium. XII. 184. lotionis ratio. XII. 178. terrae aegyptiae vires et usus. XII. 177. ampelites, unde ita vocata. XII. 186. ejus vires. XII. 187. ampelitis succedit asphalto. XIX. 726. arenosa ab agricolis inutilis judicatur. XII. 166. cimolia, vires. XII. 181. 187. cimolia emplasticum remedium est. XI. 634. cretica, vires. XII. 187. cretensis emplasticum remedium est. XI. 634. cretica pro pumice. XIX. 732. eretriensis, vires. XII. 188. Lemnia vide *Lemnia* terra. medicamentosa quae. XII. 186. ex terra pelagia emplastrum discutiens. XIII. 928. terrae Samiae usus medicus. XII. 178. Chia et Selinusia, earundem vires. XII. 180. stellari succedit terra Cimolia. XIX. 727.

TERROR abortus causa. XVII. A. 635. terrores graves mortem nonnunquam inducunt. VIII. 301.

TESTA, ejus vires et usus. XII. 233. testae nonnunquam in abscessibus occurrunt. X. 984.

TESTACEA ut alimentum. VI. 733. crassi succi sunt. VI. 769. durae carnis carnem habent corruptu difficilem. VI. 734. exhibentur, quibus cibi in ventriculo corrumpuntur. VI. 735. testaceorum succo alvus subducitur. VI. 770.

TESTICULUS canis vide ORCHIS.

TESTICULI s. TESTES, definitio. XIV. 706. 719. structurae et usus brevis descriptio. XIX. 362. *Herophilus* didymos vocat. IV. 193. glandulosi sunt et molles. IV. 591. corde sunt praestantiores. IV. 573. qua de causa non in peritoneo siti sint, sed extra corpus. IV. 567. cur extra ventrem sint collocati. IV. 195. corpora muscosa a musculis hypogastrii ad testes descendunt. IV. 193. sursum trahentes muscoli. XVIII. B. 997. vasorum spermaticorum inde ortum ducentium tutus situs. IV. 198. ad testes cur arteria longo intervallo accedat. IV. 322. et cur multifarie implicitae. IV. 323. eorum venae unde veniant. II. 809. cur magnis

nervis non egeant. IV. 203. semine toti sunt pleni. IV. 582. cur in urethram semen emittant. IV. 186. bene vivendi sunt principium. IV. 574. maris tanto sunt majores, quanto mas est calidior. IV. 164. a semine nutriuntur. IV. 583. per ipsos totum corpus alteratur. IV. 573.

Testes cur in feminis habeant ductus excretorios breves, in maribus autem longos et tortuosos. IV. 194. 197. num cor deorsum trahant. IV. 576sq. cur retrahantur ejus lateris, in quo renes calculo laborant. XIX. 655. differentiae ab epididymide. IV. 209. ab ovariis differentiae. IV. 209. et ovariorum analogia. IV. 635. pubertatis tempore mutationes. XVII. B. 212. in pubertate dexter, si promineat, mares, sinister feminae magis procreantur. XVII. B. 211. dexter cur sinistro calidior. IV. 171. dexter corpulentior. IV. 633. masculorum generator est. IV. 633. dexter, si tumuerit, mas producitur, sinister, foemina. IV. 172. sinister gracilior foeminarum generator. IV. 633. sinister cur sanguinem impurum accipiat, et quid inde accidat. IV. 171. sinister dextro ut plurimum est varicosior. IV. 173. testium officium. IV. 184. propter conservandam seminalium vasorum reduplicationem factos *Aristoteles* putabat. IV. 575. usus optime post eorum exstirpationem cognoscitur. IV. 569. semen trahunt ex vasis seminalibus. IV. 587. ad seminis generationem nihil conferre *Aristoteles* credebatur. IV. 556. 558. 561. nihil ad seminis generationem conferre, alii quoque et probabilibus demonstrationibus docuerunt. IV. 563. ejusmodi usum seminalibus vasis exhibere quidam docuerunt, qualem lapides appensi circa rectas feminarum telas. IV. 564. 576. non lapidum affixorum more agere, argumenta. IV. 568sq. testium temperamentorum diversorum signa. I. 339. testes vehementer retracti quid significant. XVIII. B. 128. quid eorum exstirpationem sequatur. IV. 569. simul cum eorum excisione et robur corporis perit. IV. 571. cor ipsum iis exsectis debilius circa actiones redditur. IV. 575. qui perdidit, perfrigerantur. IV. 572. depiles fiunt non circa mentum solum, sed circum totum corpus. IV. 572.

nt alimentum. VI. 675. 676. crassi succi sunt. VI. 771.

Testes novellarum victimarum quales succos procreant. VI. 774. etiam femina habet, ad uteri latera multo minores. II. 810. mulierum, eorum situs, forma etc. II. 899. eorum vasa. II. 900. mulierum unde vasa accipiant. II. 895. (confer. *Ovaria*.) in juvenibus. et robustis adstricti. IV. 578sq. in senibus laxi sunt et debiles. IV. 578. cerebri. II. 729. III. 678. etiam gemelli vocantur. II. 729. in avibus situs. IV. 579. avium intra peritoneum locati sunt. IV. 567. situs altus in avibus ad celeriores seminis generationem confert. IV. 569. gallorum gallinaceorum suavisissimi sunt ad edendum. VI. 675. gallorum praestantissimi ut alimentum. VI. 704sq. juvenibus suis ac bobus apud nos exsecant. VI. 675. in suis substricti sunt et non pensiles. IV. 579. saepe ex tussibus in abscessum abeunt. XVI. 339. abscessus interdum a tussi fit. XVII. A. 332. excrescentem carnem cinis samentitius cum nitro et aqua subactus sanat. XIII. 317. ad testium contaminationes emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 647. testiculus distentus, judicatorius est in causo notho. XV. 759. distentionis causae. XV. 759. testis dolor vehemens solvit tussim siccam. XVII. A. 470. in testium doloribus venaesectio ubinam instituenda. XV. 131. testes nonnunquam praeter modum crescant. VI. 869.

ad *Testes* induratos ciceres. XI. 877. erysimum. XI. 878. testes inflammati cur febrem accendant. IX. 416. inflammationis pulsus. IX. 540. testium phlegmonas sanare dicitur *Ostracites* ex aqua inunctus. XII. 206. ad testium inflammationes Samia terra praestat, Chia et Selinusia. XII. 181. testium morbis cataplasma aptum est ex farina fabarum. XII. 50. vehementer perfrigerati aut alio modo laesi steriles reddunt viros. IV. 564. testis scirrhus sarcocele vocatur. VII. 729. tumefactus in tussi documentum est affinitatis cum pectore, mammis, genitura, voce. XVII. B. 112. puerorum tumescere prohibet cotis Naxiae ramentum. XII. 206. ulcere aphthae non absimili apprehensus, ex terra cimolia cum aqua

oblinito. XIII. 317. varix solvit vocis exilitatem. XVII. A. 468.

TESTUDO cerebri quid. III. 667. lacustris amyda vocatur. XIV. 321.

TETANUS, definitio. IV. 404. VII. 641. XIV. 737. XIX. 413. morbus acutus est. XIV. 730. morbus peracutus est. XVII. B. 384. 790. qui quartum diem superaverunt, sanescunt. XVII. B. 789. tres species. XVII. B. 735. saepe in a frigore tactis observatur. VI. 850. tetani frigidi superantis affectus sunt. VII. 618. tetani causa frigus. XVII. B. 802. tetani causa nimius vini usus. I. 661. lumborum symptomata et cura secundum *Hippocratem*. XV. 861. tetanus lumborum venaesectione tollitur. XV. 860. tetanus ardores vehementes excipiens, malum. XVIII. A. 113. cura. XIV. 738. calore curatur. VII. 125. tetanos mitigat calidum. XVII. B. 809. tetani medela febris. XVII. B. 735. tetano frigidum medetur. XVII. B. 806. theriaca. XIV. 276. ad tetanum theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35.

TETRADRACHMOS i. q. stater. XIX. 772.

TETRAMYRON acopon. XIII. 1013.

TETRAPHARMACON quid. XII. 601. e quibusnam constet. XII. 328. remedium ex cera, resina, pice et adipi componitur. I. 452. pus movet. X. 281. ad ulcerum phlegmonen. X. 882.

TEUCRIUM, ejus vires. XII. 138. ei substitui potest chamaedrys. XIX. 745.

TEUTHLUM vide *BETA*.

TEUTHRAS, condiscipulus *Galen*. XI. 193.

Θ apud *Hippocratem* significat θάνατον, mortem. XVII. A. 612.

THALAMUS nervorum opticorum. IV. 276.

THALES primus philosophiam apud Iones introduxit. XIX. 225. aquam elementum ducebat. XIX. 243. aquam dicit hominem. XV. 25. quomodo coelum dividat. XIX. 269. de Deo sententia. XIX. 251. ejus locus, quo docet, elementa inter se mutari, ut humores procreantur. XVI. 37. de lunae illuminatione. XIX. 281. unum mundum statuit. XIX. 263. necessitatem validissimam statuit. XIX. 261. de causa incrementi Nili. XIX. 300. de causa eclipses solis. XIX. 278.

de essentia stellarum. XIX. 270. stirpes animatas esse putat. XIX. 340. unam terram esse putat. XIX. 293. de terrae figura. XIX. 293. de terrae motuum causa. XIX. 296.

THALICTRUM, foliorum forma et vires. XI. 884sq.

THALLI sunt oleae surculi. XII. 480.

THAMYRAE infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

THAPSIÆ vires et facultates. XI. 885. thapsia remedium deleterium est. XI. 767. illita, si quis uratur, ardor aceto extinguitur. XI. 418. si illinas, partem calidiorem videbis. VII. 384. vitanda ad alopeciam, propter acritudinem, apta autem, si ceratum ex oleo addas. XII. 387. ad renum calculos. X. 1000. essentia attrahit. XI. 760. thapsiae succedanea. XIX. 730. adversus eam acetum valet. XVII. B. 336. contra thapsiam lac. XII. 269.

ad THAPSUM theriaca Galene dicta. XIV. 33.

THARSKI chirurgi emplastrum Indum. XIII. 741.

THASIVM mel antidotis bonum. XIV. 22.

THASUS, aëris constitutio ibi grassans, morboque inde oriundi. XVII. A. 1sq. situs. XVII. A. 36.

THEATRALIS deligatio. XVIII. A. 823.

THEBARI emplastrum ad achores humidos. XII. 489.

THEBANO adscriptum medicamentum ad ulcera aegre curabilia. XIII. 739.

THELYPTERIS vide *Filix femina*.

THEMISON Laodiceus sectae methodicae auctor. XIV. 684. communitates apparentes invenit. X. 35. qua ratione aliquem febricitare comprehenderit. IX. 476. quo usus est, acopon. XIII. 1009. confectionem ex capitibus papaveris praeparavit. XIII. 40. Themisonis antidotus hiera ad stomachi subversiones. XIII. 158.

THEMISTOCLIS dictum, quum probro objiceretur, quod nothus esset. I. 13. Themistocles quomodo a Thucydide describitur. XVII. B. 237.

Θέρρα cur volae manus dicantur. XVIII. B. 364.

THEOCRITI versus quidam. XVIII. A. 537. locus citatur de galeritis. XII. 361.

THEODAS empiricus. X. 142.

THEODORUS Cyrenaeus Deos ignorat. XIX. 250.

THEODOTION phlacianum, Harporcratium inscriptum, ad maximas epiphoras et dolores, liberat citra venaessectionem. XII. 754.

THEAGENI philosophi memorabilis cura. X. 909.

THEOGNIDIS de vino sententia. IV. 778.

THEOLOGIAE perfectissimae principium. IV. 360.

THEON Alexandrinus quatuor libros de particularibus exercitiis scripsit. VI. 182. primum athleta erat, deinde ad gymnasticen se contulit. VI. 114. de athletarum arte scripsit. V. 898. gymnastes de frictione rectius sensisse visus est quam Hippocrates. VI. 96.

THEOPHILI delirium. VII. 60.

THEOPHRASTUS Aristotelicae sectae addictus. XIX. 228. Theophrasti de aceti caliditate sententia. XI. 629. Theophrastus scripsit de calido et frigido. XVII. B. 405. de dolichis quid scribat. VI. 542. de via ac ratione demonstrandi scripsit. V. 213. gongrorum meminit in arboribus. XVII. B. 38. gustandi facultatem *χρῆσιν* vocat. XI. 449. de lassitudine volumen integrum scripsit. VI. 190. meminit zaeae. VI. 516.

THEOREMA, definitio. XIX. 354.

THEOTRAPUS medicamentum ad nomas. XIII. 852.

THERAPEUTICE, definitio. XIX. 352.

THERAPIA dividitur in dietam, chirurgiam et pharmaciam. XIV. 690. 694.

THERIACA quae dicantur. XV. 279. vocantur, quae ferarum morsibus medentur. XVII. B. 337. salia, eorum compositio. XIV. 290. salia, usus medicus. XIV. 287.

THERIACE s. THERIACA unde originem habeat. XIV. 1. quomodo praeparetur. XIV. 82sq. compositio. XIV. 267. 308. optima quomodo componatur. XIV. 5. ex plurimis optimisque medicamentis praeparata est. XIV. 230. quae ingrediuntur, singula diligenter exploranda sunt. XIV. 255. vinum quodnam injiciendum. XIV. 29. viperas primus admiscuit *Andromachus*. XIV. 232. cur viperam, nec alium serpentem

Andromachus admiscuerit. XIV. 233. cur non integra vipera immisceatur. XIV. 237 sq. *theriaca Andromachi* optima est. XIV. 262. quomodo *Andromachus* praeparaverit. XIV. 259 sq. quae de ea *Crito* in tertio medicamentorum libro scripserit. XIV. 103. *Critonis* modus componendi. XIV. 310. *Damocrates* in simplicium mixtorum mensuris discrepat. XIV. 260. *theriaces* alterius confectio *Damocratis*. XIV. 99. *Demetrii* differentiae. XIV. 261. *Magni* solo cinnamomo variat. XIV. 261. quomodo *Xenocrates* ab *Andromacho* in compositione discrepet. XIV. 260. *Aëlii Galli*. XIV. 161. alia. ibid. *theriacen* agrestem *Galenus* allium vocat. X. 866. *theriaca Andromachi*. XIII. 909. ex viperis *Andromachi* senioris, *Galena* dicta. XIV. 32 sq. *Galene* dicta ex viperis *Andromachi* junioris. XIV. 42. *Antiochi Philometoris*. XIV. 185. secundum *Damocratem*. XIV. 90 sq.

Theriaca ad internos dolores, *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. *eupatorios*. XII. 909. qua usus est *Marcus* imperator. XIV. 201. *Mithridatis*. XIV. 154. *Zenonis* *Laodicaei*, ut *Memecianus* acceptam tradidit. XIV. 163. *theriaca* commendatio et dignotio principumque romanorum hac in re studium. XIV. 214. *theriaca Antonino* imperante a plerisque divitibus praeparabatur. XIV. 24. per *Marcum* imperatorem vulgo innotuit. XIV. 217. ab imperatoribus lubenter et benevole omnibus, qui ea indigent, propinatur. XIV. 217 sq. etiam sani utuntur ad corporis conservationem. XIV. 216. qua ratione *Romae* summates utantur. XIV. 298. bonum sanguinem conciliat. XIV. 298. recens manet per annos triginta sex. XIV. 300. adulterationes. XIV. 6. num adulterata sit, dignotio. XIV. 215. virtutes. XIV. 214 sq. vires expertae sunt in reis ad mortem iudicatis. XIV. 215. *Galenus* in gallis eas exploravit. XIV. 215.

Theriaca a ferarum morsibus venenatis tuetur. XIV. 214 sq. unde vires suas accipiat. XIV. 247. quantum et quando et a quibus sit accipienda. XIV. 284 sq. *theriaca* aetas. XIV. 268. probatio. XIV. 269. dosis. XIV. 270. multiplex usus. XIV. 298 sq. *theriaca* quibusnam in morbis in usum veniat. XIV. 270. ad

abscessus. X. 986. antidotus in elephantiasi. XI. 144. antidotus ex viperis ad obstructions. VI. 341. ad viperarum morsus praestantior quam *Mithridatium*. XIV. 3. antidotus ad viperarum morsus. XIV. 189. curatus affectus nephriticus in *Antipatro*. XIV. 218. sanata *Arria* est stomachi dissolutione affecta. XIV. 218 sq. *Pisonis* filium, abscessu laborantem, sanavit. XIV. 219. de *theriaca* librum cur *Pisoni Galenus* dicaverit. XIV. 210.

Theriaci pastilli quomodo praeparantur. XIV. 45. orbiculi, confectio. XIV. 306.

THERIOTROPHI cur *Marsi* vocentur. XI. 143.

THERME siliquam unam aequat. XIX. 764.

THERMUNTIADES, ei succedit *glycophyllum*. XIX. 730.

THERMUS vide *LUPINUS*.

THERSITES locutulejus dicebatur. XVIII. A. 253.

THESPESIANA antidotus. XIII. 102. confectio. XIII. 99. *Apollonii* ad internos abscessus. XIII. 67.

in *THESSALIA* multi ex coturnicum esu musculorum distentionibus correpti sunt. XVII. B. 306.

THESSALUM sedile; ejus usus in humeri luxatione recenti. XVIII. A. 345.

THESSALUS, sectae methodicae auctor, in aegrotante inquit, adstrictionem percipere licet inde, quod corpora aegre diffidentur. I. 176. *Hippocratis* filius. XV. 110. XVI. 625. *Hippocratis* filius librum de humoribus scripsisse putatur. XVI. 3. librum de chirurgia scripsit. X. 250. filium habuit *Hippocratem* vocatum. XVI. 5. auctor libri *Hippocratis* de natura humana non est. XV. 12. *Thessalo* adscribitur a *Dioscoride* *Hippocratis* liber de morbis. XVII. A. 888. *Thessalo* quidam V ex libris epidemiorum *Hippocratis* tradunt. VII. 855. epidemion libros 2, 4 et 6 scripsisse traditur. VII. 890. tanquam aegros replentem accusat *Hippocratem*. XV. 479. *Thessali* male dicta in *Hippocratem*. X. 7. scripta quaedam enumerantur. X. 7. novam sectam condidit. X. 8. *Archelao* regi *Macedoniae* familiariter convixit. XV. 12. *Galenus* ejusdem exprobratio. X. 8. nullum esse medicamentum censet

hepaticum, nephriticum aut pleuriticum. XI. 749. Thessali communitatibus nemo adnuit. XVIII. A. 270. Thessalus morbos elementares duos accipit. X. 22. 26. vitium commisit, quod omnes in victus ratione morbos in duos affectus contulit. X. 124. definire morbum non aggressus est. X. 52. male in principiis morbi contrahere jubet. IX. 558. medicae artis operum inexpertus. XIII. 393. Thessali indicatio ulcerum cruentorum nihili pendenda. X. 388. ulceribus malignis medendi methodus. X. 250. *Galenus* in eam excursus. X. 252. Thessalus alium quendam nulum priorum medicorum vidisse communitates apparentes dixit, sed male. X. 35. quodnam vitium gravisimum commiserit. X. 124.

THEUDAE Sarcophagi emplastrum halicon. XIII. 925.

THEUTRA medicus, cui *Galenus* librum de definitionibus medicis dicavit. XIX. 346.

THLASMA, definitio. XIX. 432.

THLASPI, nominis origo, locus natalis, et descriptio. XIV. 81. seminis vires. XI. 886. ad renes purgandos. XIV. 759.

Θολερόν quid significet. XVI. 698.

THOLUS fascia. XVIII. A. 788.

THORAX, definitio, ambitus. III. 411. definitio. XIV. 704. constructio et usus. XIX. 359. vocatur, quod a costis circumscribitur. II. 652. scopi, quos natura in ejus fabricatione est secuta. IV. 106sq. thoracem veteres interdum ventrem superiorem vocant. XV. 896. thorax apud *Hippocratem* venter superior vocatur. XVIII. A. 141. universus latissimus in hominibus calidis et siccis. I. 625. thoracis finis elatior s. superior claviculae. II. 653. inferior diaphragma. *ibid.* thoracis terminum inferiorem prisci phrenas appellarunt. VIII. 327. a *Platone* diaphragma vocatur. VIII. 327. thoracis indumenta interna, eorumque usus. III. 416. thoracem membrana simplex intus investit, et telae araneorum similis. II. 522. thorax qua de causa nec totus osseus, neque cartilagineus factus sit. III. 599. thorax per plenam in geminos sinus dividitur. XVIII. B. 200. thorax cur in quadrupedibus acutus, in homine

autem latus. IV. 124. in thorace quidam animae sedem acceperunt. V. 288. circa thoracem animae irascibilis sedes est. V. 288. thorax respirationis instrumentum. IV. 121. thoracis in inspiratione et expiratione conditio. III. 595. exercitationes. VI. 147. thoracis duplex motus. III. 412. XIX. 319. thorax pulmonis motum gubernat. IV. 466. thoracis motum gubernat diaphragma. II. 657. thorax latus cordis calorem, parvus frigiditatem denunciat. I. 333.

Thoracis musculi non omnes eum movent. II. 656. thoracem dilatantes et contrahentes musculi. XVIII. B. 988sq. a quibusnam musculis et quomodo moveatur. IV. 467. thoracem contendunt et intro contrahunt musculi intercostales. III. 401. dilatant et contrahunt musculi in costis. IV. 467. thoracem dilatans musculus. XVIII. B. 963. 965. thoracem dilatant musculi intercostales externi, contrahunt interni. XVIII. B. 989. thoracis musculi extenduntur, ubi vox editur. V. 232. thoracis muscularum exercitatio spiritus cohibitio est. VI. 152. thorax quomodo totus immobilis reddatur solis nervis laqueo circumdatis. II. 690sq. thoracis musculi unde venas accipiant. II. 810. partes ejus unde nervos accipiant. IV. 303. evolutio in foetu. IV. 541.

Thorax angustus et glaber temperamenti humidi et frigidi signum. I. 626. asymmetricus in puero quomodo restitutus. VI. 358. hirsutus quid significet. I. 625. quomodo firmetur. XVIII. B. 920. in eo resorptio fluidorum fit ibi contentorum, lique per tussim ejiciuntur. VIII. 309sq. thoraci adversarius aquilo. XVII. A. 719. XVII. B. 609. thoraci inimicissimae nix et glacies. XVII. B. 813. thoraci saepe noxam intulit vehemens equitatus. V. 910. thorax afficitur frigore. XVII. A. 43. thoracem refrigerat gurgulio exsectus. VI. 865. thorax purgatur per guttur simul cum tussi. XV. 323. in thoracem erumpunt abscessus costarum. VII. 738. thoracis deligatio. XVIII. A. 817. thoracis partes plerumque a nutribus invertuntur. VII. 28. thorax angustus ad habitum phthisicum pertinet. XVII. A. 62. XVII. B. 666.

Thoracis proprii affectus quidam in musculis, quidam in pleura consistunt, quomodo dignoscantur. VIII. 307. morborum pulsus. IX. 398sq. affectionis signa sputa sunt. XVI. 502. morbi sputis judicantur. IX. 708. in iis quaenam consideranda, ut crisin instantem detegamus. IX. 706. siccus morbus quibus est, suffumigatio non conducit. XVI. 147. thorax per tussim est purgandus. XI. 93. thoracis affectionis signa sputa sunt. XVI. 210. thoracis affectus quomodo curentur secundum *Hippocratem*. XV. 910. thorax per tracheam et fauces purgandus est. XVI. 126. ad thoracis lentos pituitososque humores quaenam remedia faciant. XI. 746. in thoracis diuturnis citra febrem affectionibus foenum graecum cum palmulis pinguibus. VI. 538. e thorace humores sputis expectorant amygdalae. VI. 611. ad thoracis succos crassos purgandos erva cum melle. VI. 547. ad thoracis inveteratos affectus arteriaca bona. XIII. 27. thoracis partibus omnibus lac utile. VI. 687. ad thoracis affectus oxymel subacidum. XV. 684. thorax quibus male affectus est, conducit suffumigatio. XVI. 147. in thoracis morbis vina austera sunt vitanda. XV. 646. ad thoracis affectus remedia. XIV. 365. ad thoracem facientia medicamenta. XIV. 760.

Thoracis abscessus evacuant tussiculae. XVI. 837. abscessus rumpere creditur bechium s. tussilago. XI. 851. ad thoracis collectiones arteriace *Mithridatis*. XIII. 23. thoracis confossi signa. VIII. 5. ad thoracis defluxiones remedia parabilia. XIV. 440. thoracis dolores cur sint intensiores. VIII. 263. ad thoracis dolores malagma *Amythaonis*. XIII. 983. ad thoracis expuitionem eclegma ex nucle pinea. XV. 848. thoracis inflammationem indicat pectoris dolor insitus. XVI. 653. thorax inflammatus, si moveri cogatur, tardius et multo minus quam oporteat dilatabitur. VII. 776. respirationis ea ex causa affectio. VII. 777. thoracis intemperiei in pulsum effectus. IX. 537. thoracis obstructions solvit pistacium. XII. 102. thoracis perforatio quaenam dicatur operatio. II. 635. thorace perforato cur vox perdat. VIII. 54. ex thorace puris expuitioni

quaenam adversa remedia. XI. 747. thoracis refrigeratio in haemoptoe noxia. X. 331. ad thoracis rheumatismum Aesculapius medicamentum. XIII. 986. catapotium. XIII. 68.

Thoracis ulcera cur curatu difficiliora. X. 358. thoracis ulceribus destinatis remediis mel admiscendum. X. 300. thoracis vitiorum signa. I. 356. ad thoracis vitia antidotus cyphoides *Andromachi*. XIII. 198. thoracis vomicas per alvum purgari vidit *Galenus*. VIII. 412. vulnerum ejus in vocem et respirationem effectus. III. 417. thoracis vulnera semispirantes et semivocales reddunt. VIII. 270. pulmonis lobus saepe in iis excidit. VIII. 36. vulnera penetrantia periculum afferunt. X. 290. thorace vulnerati injectam per vulnus aquam mulsam ilico per tussim ejiciunt. VIII. 309. 322. via, ac ratio qua hoc fieri posit. VIII. 310sq.

THORESSOMENI qui. XVII. B. 499.

THOREXIS quid. XVIII. A. 154. usus in stranguria et dysuria. XVIII. A. 153sq. apud *Hippocratem* vini potio est. XVII. B. 498.

Θορόν quidam vocant semen. XVIII. B. 106.

THRACES pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511. qualem cum habent. I. 627.

THRACIAE loca, quae a mari sunt remota, qualem constitutionem habeant. XVI. 393. loca a mari remotiora humida et frigida sunt. XVII. B. 597.

THRACIUS lapis, meminit ejus *Nicander*, non autem in usu est medico. XII. 203.

THRASCIAS ventus qui. XVI. 408. grandinem gignit. XVI. 409.

THRAUSIS, definitio. XIX. 430.

THREPTI pastillus. XIII. 828.

THRIDACINE a Graecis lactuca agrestis appellatur. XIII. 387.

Θρίδακτυ. VI. 626.

THRIDAX, (vide *Lactuca*.) a Graecis lactuca hortensis vocatur. XIII. 387.

Θρόμβος sanguinis, definitio. V. 106.

THROMBUS, definitio. XVIII. B. 446.

THRYALLIS est *Phlomi* species. XII. 150.

THUCYDIDIS locus. V. 503. Thucydides de causis febris pestilentialis sententia. VII. 290. purgationes et expurgationes quid vocaverit. XVI. 106. et evacuationes in morbis impetu naturae factas purgationes vocat. XVII. B. 168. quosnam vocet aetate constantes. XVII. B. 402. scribit in peste illa notabili aegrotos sui compotes non fuisse. IV. 788. Thucydides locus, quo testatur, tubercula in febre pestilenti occurrere. XVII. A. 882. Thucydides quomodo *Themistoclem* comparatum fuisse scribat. XVII. B. 237. Thucydides tempore in magno solis defectu stellae cernebantur: quomodo hoc explicandum. III. 776. Thucydides ventriculi os cor vocat. V. 275.

THUNNI qualem carnem habeant. VI. 728. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183.

THUS, ejus et partium vires medicae. XII. 60. thuris temperamentum. X. 179. thus moderate calet. X. 178. emplasticum est. XI. 735. quam manna magis emplasticum est. X. 322. in humida corporis natura carnem producere potest, in sicca non. X. 178. in quibusdam ulceribus et naturis pus movet, carnem non producit, in quibusdam etiam carnem producit. X. 179. sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. puris movendi facultatem obtinet. X. 887. ad ulcus cavum sanandum prodest. X. 177. thuris cortex pro cinnamomo. XIX. 732. pro manna. XIX. 736. fuligine utitur, ad oculos dicatas medicinas mixta, ad oculos phlegmone tentatos. XII. 61. etiam fluxione vexatos et ulcera habentes, ut et ad calliblepharas. XII. 62. pollen ad sinus curandos. XI. 134. pulveris usus in nasi fracturis. XVIII. A. 474. thuri substituendum remedium. XIX. 734.

THYITES *Dioscoridis*, ejus vires et usus. XII. 198sq.

THYLACITE est semen papaveris sativi, vires ejus. XII. 73. vocatur *Nardus montana*. XII. 85.

THYMBRA calida est. I. 682.

Θυμός apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. B. 116.

THYMUS, situs et usus. III. 424. propter venam cavam adest. III. 420. in nuper natis maxima, in adultis ipsa

decrescit. VI. 674. thymi venae unde veniant. II. 787.

THYMUS (morbi species), definitio. XIX. 444. thymi carnosus surculi sunt. VII. 731. in sede quomodo curentur. X. 988. cura chirurgica. XIV. 791. thymos ejiciunt grossi crudi. XII. 88. ad thymos stercus ovillum. XII. 302.

Thymus (planta), vires et usus. XI. 887sq. opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidus est. I. 682. ex aqua tritus ad gypsum sumtum. XIV. 142. Thymi pars, vino soluta ad ephemerum sumtum. XIV. 140. pro hyssopo. XIX. 746.

TIBERI Caesaris pastillus ad herpetes. XIII. 836.

TIBENUM mel. XIV. 22.

TIBIAM canentes, laryngis in iis conditio. VI. 176. canentibus collum dilatatur, et facies intumescit. VI. 175.

Tibia, definitio. XIV. 708. 724. tibiae ossis descriptio. II. 774. tibiae ossium constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472sq. tibia vocatur tum tota cruris pars inter genu et talum, tum tibiae os. II. 774. tibia cur exteriora versus magis sit curva. III. 215. tibiae magnitudinem tum ad femur, tum ad pedem esse symmetricam docetur. III. 250. tibia superiori parte fibula longior est. XVIII. B. 619. tibia cur fibulam habeat consortem. III. 246sq. tibia cur femore minor. III. 249. tibiae finis, femori junctus. XVIII. B. 475. tibia sola in genu cum femore committitur. XVIII. B. 511. quomodo cum femore committatur. XVIII. B. 612. tibiae ad pedem proportio. IV. 354. ejus usus. III. 246.

Tibiae musculi quatuordecim sunt. XVIII. B. 1014. in tibia positi musculi pedem et digitos moventes. XVIII. B. 1014sq. musculi exteriores tres. II. 318sq. tibiam solam moventes musculi octo sunt. XVIII. B. 1001. tibiam extendentes musculi. XVIII. B. 1011sq. tibiam cum femore retrorsum et introrsum ducens musculus. II. 301. tibiam ad interiora flectens et sursum attollens musculus (sartorius). XVIII. B. 1009. flectens et ad exteriora invertens musculus. XVIII. B. 1009sq. extrorsum invertens musculus. XVIII. B. 1010. tibiam extrorsum circumver-

tens musculus. II. 300. tibiam retrorsum evolvens musculus. II. 297. in externam partem abducens. II. 298. (is cursori erat abruptus. ibid.) introrsum ducens musculus. XVIII. B. 1011. tibiae musculos dissecandi ratio. II. 315 sq. in tibia tredecim capita sunt tendonum. III. 226. tibiae nervi. II. 403. venae. II. 408 sq. arteriae. ibid. et 412.

Tibiae ossis portio saepe venit excindenda. X. 1003. ossis unius fracti cura. XVIII. B. 507. fracturis in iis curandis machinationibus opus est. XVIII. B. 574. orbium usus. XVIII. B. 576 sq. ossa utraque fracta si fuerint, breviora fiunt. XVIII. B. 540. ossis utriusque fracturae cura. XVIII. B. 494 sq. cur uti non debeamus canalibus. XVIII. B. 499. glossocomii utilitas. XVIII. B. 505. temporis spatium, intra quod coalescit. XVIII. B. 507. fracturae quadraginta diebus sanantur. XV. 410. ossium ad talum laxatio. XVIII. B. 476. cura. XVIII. B. 477. extensio quomodo facienda. XVIII. B. 477 sq. repositionis modus. XVIII. B. 487. deligandi ratio. XVIII. B. 489. situs membri posthac servandus. XVIII. B. 490. victus ratio. XVIII. B. 491. tempus, quod ad curam requiritur. XVIII. B. 492. — quid accadat, si ossa non penitus reponantur. XVIII. B. 493. deligatio. XVIII. A. 829. XVIII. B. 763. ad tibiaram nigritias malignas praecepta. XIII. 733. tibiam varices occupant. XIV. 779. vulnus in tibia qui habet, et post quietem ambulat, male curatur. XV. 615.

TIBURTINUM vinum austerum est, et facile, si imprudenter condatur, aescit. XIV. 15.

Τηγαλίται quomodo parentur. VI. 490. earum qualitates. VI. 491.

TIMARUS et duodecimestrem foetum dicit in utero gestari. XIX. 334. de causa maris accessus et recessus. XIX. 299.

TIMIDA animalia magnum habent hepar. II. 570.

Timidi excordes vocantur. V. 341.

TIMIDITAS, definitio. V. 597. timiditatem serum pituitae facit. XVII. A. 985.

TIMOCRATIS dentifricium ad gingivas madore laxas putrescentes et cruentatas, mobiles molares, concus-

sos, ozaenas, putrefactiones, parulidas et omnia oris vitia ac dentium dolores. XII. 887.

TIMONIS versus: quid vis? pauca caro, ossa multa. XVII. A. 989.

TIMOR num affectus sit. V. 392. melancholici humoris causa. XVI. 357. ob timorem animi deliqui cura. XI. 59. in timore calor extinguitur. VII. 193. timor causa convulsionis in puerulis. XVIII. B. 294. timor naturalem habitum immutat et affectiones gignit. XVI. 334. timor intro et ad principium tum sanguinem tum spiritum adducit. VII. 192. timor minuit virium robur. VII. 587. pulsus conditio. VII. 192. VIII. 473. timoris recentis et inveterati pulsus, ejusque causae. IX. 160. timor pulsus inaequalem reddit. IX. 215. timor diuturnus parum a tristitia differt. IX. 160. timore subitaneo nonnulli mortui sunt. VII. 193. timor subitus et vehemens saepe mortis celeris causa. X. 841. timoris indicium coxae latae. V. 462. timores in morbis unde originem habeant. XVII. A. 179.

Τιμωρῆσαι tum apud Hippocratem, tum apud antiquos saepe pro *βοηθῆσαι*, auxiliari dicitur. XV. 485. 494.

Τιμωρέουσαι quid significet. XVIII. A. 384.

TINEAS interficit oedrea. XII. 17.

TINCTURAE albuginum, (leucomatum.) XII. 739. capillorum. XIV. 390 sq.

ad *TINNITUM* aurium remedia. XIV. 405. (vide *Aurium tinnitus*.)

TIPHA, quid Theophrastus de hac planta scripserit. VI. 516. *Mnesitheus* tertio loco post triticum et hordeum ejus meminit. VI. 510. ubi nam frequentissime crescat. VI. 518. exile triticum dici meretur. VI. 522. et olyra secundum *Mnesitheim*. VI. 512. de ea *Mnesithei* sententia. VI. 513. nutrit admodum, nec magno negotio conficitur. VI. 513. tiphae semen describitur. VI. 519. qua varia ratione ea utatur. VI. 519. triticis sunt flaviores. VI. 522. panis ex ea facti qualitas. VI. 518. alia semina huic similia. VI. 520.

TITHYMALLUS characias optimam praebet lixiviam stacte vocatam. XIII. 569. a capra comestus lac purgatorium reddit. XVII. B. 306. *tithymal-*

lorum vires et usus medicus. XII. 141. liquor subtili facultate praeditus. XIII. 567.

TITI Caesari malagma ex taedis ad podagricos et arthrit. XIII. 360.

TITILLATIO fit ex digitorum contactu. XV. 373.

TITYUS cur jecore arrosus ab aquila in inferis fingatur. V. 554.

TLEN vocatus ventus, qui pedes manusque laedit, ad eum inunctio. XIV. 557.

TMO LITES vinum a colle, cui Tmolus nomen est, denominationem habet. XIV. 28.

a TMOLO colle vinum tmolites nomen accepit. XIV. 28.

TOLERANTIA facilis bonum signum. XVI. 213.

TONITRU causa. XIX. 287. tonitrua quomodo fiant. XVII. B. 187. magna auditum saepe deleverunt. VII. 117.

Τόνος apud Hippocratem quid. XVIII. A. 380.

TONSILLAE quatuor sunt. XIV. 713. etiam paristhmia vocantur. XIV. 713. tonsillae glandularum ad fauces inflammationes sunt. VII. 731. tonsillas inflammatas Hippocrates bubones vocat. XVII. A. 375. tonsillarum inflammatio morbus puerilis. V. 695. quomodo oriatur. VII. 263. fit fluxione e capite facta. VII. 263. ad tonsillarum vitia remedia parabilia. XIV. 513. ad tonsillarum abscessus remedia parabilia. XIV. 437. tonsillis inflammatis aut ulceratis convenientia remedia. XII. 972. ad tonsillarum inflammationes remedia. XIV. 360 sq. 436. 510. ad tonsillas inflammatas arteriaca Chariænis. XIII. 50. aster. XIII. 185. ad tonsillarum phlegmonas coracine sphragis. XIII. 826. Herae stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. mitigat serum lactis. XII. 268. phlegmonem tollunt pruna cocta. XII. 33. ad tonsillas faciunt varia stomatica medicamenta. XII. 929. ad tonsillarum tumores remedia parabilia. XIV. 437. tonsillarum naturam excedentium cura chirurgica. XIV. 785.

TONSORIS emplastrum. XIII. 259 sq.

TONSURA qualis optima medico. XVII. B. 150.

TONUS nervus est, et cur ita vocetur. IV. 369.

TOPHI quomodo oriantur. VI. 496. XIII. 332. v. c. in articulorum morbis, quomodo generentur. XVII. A. 835. eos incidentia remedia quomodo comparata sint. XI. 748. ad tophos epithema Erasistrati Sicyonis. XIII. 357.

TORCULAR Herophili. II. 712. usus. III. 708.

TORDILI semen amarum et calidum est. XI. 646.

TORMINA tarda et mollia et quando contra sint secundum Hippocratem. XVI. 193. autumnalis morbus. V. 694. causae. XVII. B. 669. 834. XVIII. A. 500. terminum causa purgatio intempestiva. XVII. B. 536. tormina ventris concitantur aestate. XV. 198. excitant bulbi. VI. 654. gignuntur ex maza, praeter morem comesta. XV. 574. movet purgatio in morbo adhuc crudo. XVI. 261. violenta adsunt, si intestinum colon male affectum est. XVI. 146. intestinorum a flava bile saepe sanantur, ab atra insanabilia sunt. XV. 331. citra febrem inferna purgatione opus esse significant. XVI. 193. tormina purgationem per inferiora faciendam indicant. XVII. B. 681. ex torminoso sedimentum liminosum sublividumque malum. XVI. 818. ad tormina intestinorum remedia parabilia. XIV. 464. 465. 471. aster stomachicus. XIII. 164. quidam exhibent semen Sisymbrii cum vino. XII. 124. sanare dicunt talum suillum ustum et deinde epotum. XII. 342. theriaca Andromachi. XIV. 34. Xenocratis anodynum. XIII. 90. aliud. XIII. 91.

TORPEDINIS mira facultas. VIII. 421. usus. XII. 365. vires torporem inducentes. IV. 497. torpedo carnem habet mollem ac jucundam. VI. 737. torpedinis attactus stuporem efficit. VIII. 72. torpedinis tactus torporem inducit. VII. 109.

TORPOR, definitio. VII. 144. voluntariae functionis laesio est. VII. 149. levis quaedam paralysis. VII. 151. qua in re a paralyti differat. VII. 111. ut signum morbi futuri. XVI. 224. causa. VII. 152. torporem excitat auster. XVII. A. 33. torporis causa pituita. XVII. B. 660. plagae temporibus inflictae. XVI. 776. torpores ex rigore non valde apud sese existunt. XVI. 583. torpor cerebri humiditatem vel frigus indicat.

XVI. 653. torpor extremitatum unde accidat. VII. 109.

TOTUM ab universo differre Stoici putant. XIX. 263.

ad TOXICUM antidota. XIV. 139.

TRACHEA etiam larynx vocatur. V. 237. quondam arteria *ναὶ ἐσθλὴν* vocabatur, et arteria vera vena pulsans. XIII. 2. ejus constructio et usus. III. 519. cur inter arteriam et venam media sit locata. III. 543. cur ad dorsum pone eam sit vena, anteriore vero parte arteria. III. 543. comites habet vasa nutritia pulmonum. III. 536. qualia vasa in collo accipiat. VIII. 3. tracheae superior terminus larynx vocatur. IV. 379. divisio et distributio in pulmonibus. III. 520. ramificationes. V. 229. substantia nulla alia in parte reperitur. X. 344.

Trachea ex cartilaginibus literae C imaginem referentibus constat. II. 602. cur cartilaginee antierius, membranosa pars posterius positae sint. III. 530. partis membranosae utilitas. III. 591. cur non tota sit cartilaginea ut membranosa, sed alternis cartilagine et membrana constet. III. 521. cur cartilaginee non perfectos forment circulos. III. 522. 531. ambit eam intrinsecus crassa pellicula, quam aliqui tunicam vocant. XIII. 2. cur membrana mucosa intus tecta. III. 533. membrana mucosa cur tenuis simul et densa et moderate sicca facta sit. III. 534. tracheae tunica non est odoratus instrumentum. II. 867. quomodo natura curaverit, ne pulveres, aliaeque corpora aliena inspiratione in eam delabantur. III. 889sq. tracheae ramos impertit nervus vagus. IV. 289. tracheae musculi quatuor sunt. XVIII. B. 949. tracheam adstringentes musculi. XVIII. B. 959. trachea dilatatur, quoties thoracem cum collo recte extendimus. XVI. 677. tracheae functio. XIV. 713. usus. XIV. 716.

Trachea respirationis via. IV. 466. tracheae pars mobilis respirationis, immobilis vocis est instrumentum. III. 527sq. et ad utrumque ea optime constructa est. III. 529. per tracheam pulmonem aëre impleri. III. 548. trachea excipit excrementa e capite ad os delata. VI. 421. per tracheam pectus et pulmo vacuantur. X. 527.

per tracheam pulmo et thorax purgandi sunt. XVI. 126. per eam ad pulmones semper potus quidpiam pervenit. X. 502. quomodo sanguis ex thorace in eam transmittatur. X. 341sq. posca in thoracem injecta per eam rejicitur. X. 342sq. offendit pulvis foliorum Platani, ideoque vitandus. XII. 104.

Tracheae morborum signa diagnostica. I. 356. affectionis signa sputa sunt. XVI. 210. 502. ad tracheae affectus remedia. XIV. 504. ad tracheae affectus confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. arteriaca *Galli*. XIII. 28. *Charixenis* arteriaca. XIII. 49. tracheae angustia vocis tenuis causa. XVII. A. 186. trachea saepe sensibilibiter exasperatur. XVII. A. 900. tracheam exasperat frigidus aër inspiratus. XVII. A. 949. ad tracheae asperitatem remedia. XIV. 364. ad tracheae asperitatem laborantes remedia parabilia. XIV. 508. arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. tracheae asperitates solvit cancani radix ejusque succus. XII. 8. glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. Symphytum petraeum. XII. 134. causae, quae fuliginosorum excrementorum acervationem producant. IX. 274. ad tracheam a capite quibus fluxus tenuis destillat, et tussim conciliat, conducit confectio ex capitibus papaveris. XIII. 45. trachea incisa vox deficit. V. 231. tota incisa vox perit. VIII. 54. incisa vocem quidem laedit, nec tamen respirationem tollit. VIII. 54.

Tracheae inflammatio non suffocat. XVII. B. 705. inflammatio ab initio secta vena in cubito, posthac sub ipsa lingua curatur. XI. 305. inflammatae generalis medendi methodus. XIII. 6sq. laesio coarctatio quaedam est. VII. 802. siccus morbus cognoscitur, si nihil expuitur. XV. 472. tuberculum premens et coarctans parvam, densam et celerem respirationem facit. VII. 782. exulceratio membranae curatu difficillima. III. 534. ulceratio ex fluxione fit acri ex capite. XV. 794. ulceratio unde dignosci possit. VIII. 2. 45. 289. ulceris casus. X. 361. ejusque cura. ibid. et sq. X. 299. 360. ad tracheam exulceratam remedia parabilia. XIV. 508. gargarisma. XIII. 77.

TRACHEITIS, ei medendi methodus. XIII. 6sq.

Trachomaticum. X. 1018.

TRACHURUS durae carnis est. VI. 727.

TRACHYPHONI qui dicantur. XVII. A. 187.

TRACTYLUS pro libathro. XIX. 734. pro malabathro. XIX. 735.

TRAGACANTHA, ejus vires. XII. 143. ejus in tracheitide usus. XIII.

10. pro hypocystidis semine. XIX. 745. ei substituenda remedia. XIX. 745.

TRAGASIAE aquae vires. XII. 372.

TRAGEMATA quae vocentur. VI. 550.

TRAGII folia, fructus et lachryma, eorum vires et usus. XII. 143.

TRAGORIGANUM vide *Origanon*. (XII. 144.) ejus vires. XII. 91.

TRAGUS appellatus ex zea fit. XV. 455. tragum conficiunt ex nobilissima olyra. VI. 519. qua ratione comedatur. VI. 520. tragus alica ipsa aegrius in ventriculo concoquitur. VI.

761. ex genere euchymorum est. XI. 495. tragi semen alicae simile, nutrit autem minus quam zea. VI. 517.

tragi succus ad dysentericorum dejectiones. X. 813.

TRAHIT id, quod valentius est. II. 189.

TRAJANUS vias in Italia refecit. X. 633.

TRALLIANIS a Philippo data antidotos cerusiana. XIII. 105.

TRALLIANUS sectam methodicam absoluit. XIV. 684.

TRANSPIRATIO respiratio est, quae per cutem agitur. X. 753. modica optima. VI. 53. servat naturalem calorem. X. 754. laesa ea calor naturalis laeditur. X. 754. insensibilis differentiae. XVIII. A. 206. transpirationem retinentia momenta. X. 551.

cohibentia momenta. X. 626. cohibet solani succus inflammatae parti impositus. XI. 588. quae prohibent, morborum putridorum causae sunt. VII. 34. obstructio unde cognoscatur. X. 566. ejus obstructionis magnitudinis dignotio. X. 567. obstructa interdum febres continentes generat. X. 564. suppressio in febre putrida causa simul et symptoma est. X. 773. obstructa quomodo curetur. X. 563. prohibitio quomodo curanda. X. 756. ad transpirationem cerebri

suturae paratae sunt. III. 691. transpirationes cur non promoveat aqua. XV. 697.

TRANQUILLITAS animi fit ex temperamento. IV. 821.

TRAULIZARE quid sit, et unde oriatur. XVIII. A. 51.

TREMENTES pereunt, quibus voces cum febre deficiunt, post judicationem. XVI. 693.

TREMOR voluntariae functionis laesio est. VII. 149. impotentis et infirmi motus symptoma est. VII. 593.

motus est partium praeter voluntatem. VII. 594. ex duobus perficitur motubus. VII. 154. formicanti pulsui similis. VII. 155. quomodo a convulsione differat. XVII. A. 514. a palpitazione quomodo differat. VII.

589. a palpitazione differt, quod haec partibus etiam, quae non moventur, accidit. VII. 593. quomodo a rigore differat. VII. 607. *Sabinus* eum parvam convulsionem vocat. XVII. A.

508, 519. *Fraxagoras* arteriarum affectum putat. VII. 598. VIII. 723. affectus frigidus est. VII. 608. quomodo fiat. XVI. 332. XVII. A. 509sq.

facultatis corpus vehentis moventisque infirmitate oboritur. VII. 586.

Tremoris causae. VII. 156sq. 587. 601. XVII. A. 331. 510. 511. causa alimenti indigentia. XV. 366. animi perturbatio. XVI. 332sq. fluctuatio in ventriculo. XVI. 171. causa in febribus continentibus est modicus frigidus usus. X. 622. causa est musculorum facultatis imbecillitas. XVII.

A. 482. causa in eo, qui prope locum praecipitem iter facit. XVI. 331. causa plethora. XVIII. A. 279. locus affectus unus necessario non est. VII.

605. tremorem musculorum oculi indicant oculi obtorti. XVII. A. 870. tremore senes facillime corripuntur. I. 582. tremores quibus in febre ardente oboriuntur, eos delirium solvit. XVIII. A. 37. tremor superveniens mente ob melancholiam oberantibus malum. XVI. 544. tremores ab instrumentorum siccitate orti prorsus sunt incurabiles. XVIII. B. 48. post phrenitidem remanet. XVI. 533. tremores convulsivos in sudoribus contingentes reverti solere dicit *Hippocrates*. XVI. 740. tremuli quinquam secundum *Hippocratem* fiant phrenitici. XVI. 550.

Tremoris cura. VII. 602. tremulis acopon. chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. metasyncriticum acopon. XIII. 1029. acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. antidotum diascincum. XIV. 152. conveniens maelagma. XIII. 348. myracopon regium. XIII. 1031.

TREPANATIO describitur. X. 446 sq. XIV. 783. post trepanationem Pergami sanguinem columbarum, aut turturis, aut palumbi infundunt in duram matrem. XII. 255. 256.

TRIANGULUS aequilateris ex rectangulis duobus procreatur. V. 669.

TRIBLYUM, quot habeat uncias. XIX. 763.

TRIBOLUS, ejus vires et usus. XII. 144.

TRIBULUS viridis condensat. XI. 751. tribuli folia et radix ad hydrophem. XIII. 264. ei substitui potest satyrium. XIX. 745.

Τρίβλος quid significet. XVIII. A. 343.

ex *Tricca Asclepiadae* generis sui originem ducunt. XIII. 273.

TRICHIASIS, definitio. XIX. 437. ejus tres differentiae. XIX. 438. trichiasi *Hippocratis* medendi methodus. XV. 914. ad trichiasin remedia. XII. 799. XIV. 349. mucus limacum. XII. 323. *Antonii Musae* compositio. XII. 740. post pilorum evulsionem, sanguis ranarum viridium, sed nihil praestat. XII. 262.

TRICHOMANES, ejus vires. XII. 145. calculos conterit. XIX. 694.

TRICOCCLUS cur mespilus vocetur. XII. 71.

TRIFOLIUM humidum, ejus vires et usus. XII. 118. medium odoratum, ejus vires medicinales. XII. 72. quidam *Lotum domesticam* vocant. XII. 65. trifolii decoctum sanis partibus applicatum, similes dolores provocat iis, quos morsus ferarum inducunt. XIV. 227. trifolii herba decocta morsibus aranei, viperarum ex aquae fotu adhibita medetur, et dolores statim sedat. XIV. 226. trifolii folia cruda siccant. X. 282.

TRIGEMINI quomodo generentur. XIX. 326. 453.

TRIGLA sanat draconis marini ictum. XII. 365.

TRIGLOCHINAE valvulae. II. 617.

TRIGONOS vocata anodyna potio. XIII. 93.

TRIMESTRES quae sine causa abortiunt, iis acetabula mucore sunt plena. IV. 233.

TRIPHONIS orbiculare remedium. XII. 784.

in *TRIPHYLLINO* colle quomodo vinum conservetur. XIV. 19.

TRIPHYLLUM, quomodo ab aliis vocetur, ejus vires et usus. XII. 144 sq.

TRIPOLIUM, ejus vires. XII. 144. *Τρίψις* quid significet. XVIII. A. 365.

TRISMOS (tenuis in intestinis sonus est) quid indicet. VII. 242.

TRISMUS deliria in morbis acutis indicat. XVI. 536.

TRISTES fiunt aegri tum ob inedia, tum cibum intempestivum. XV. 598.

TRISTITIA, definitio. V. 416 sq. recens est mali praesentis opinio. V. 366. et timor gradu tantum differunt. VII. 193. variae causae. XVI. 325. a causis externis nascitur. IV. 742. sine ratione atrae bilis effectus est. VII. 576. tristitiae signum oculorum cavitas. XI. 12. oculorum in ea conditio. IX. 698. pulsus conditio in ea. VIII. 473. pulsus qualis ejusque causae. IX. 160. in tristitia calor nativus contrahitur. XVI. 174. tristitia cardialgiam generat. V. 275. ea affecti bilem evomunt. V. 276. cor siccatur. IX. 388. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. ex tristitia febres sine stipatione fiunt. X. 667. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. diuturna ut causa melancholiae. VIII. 188. melancholica cur hypochondriacas et flatulentas affectiones sequatur. VIII. 179. siccus reddit corpus. VI. 225. cura hujus affectus. VI. 226. succos crudos intro pellit. VI. 278. vires resolvit. X. 841. ob tristitiam animi defectus cura. XI. 59. tristitia quomodo curanda. XVI. 175. post tristitiam apothera. VI. 225.

TRITICUM etiam sitanium vocatur. VI. 496. maxime frumentum vocatur. XV. 452. tritici genus *ὀψάνιον* dictum. XVIII. A. 469. in Asia antequam moletur, rigatur aut lavatur. XVIII. A. 470. optimum quodnam. XVIII. A. 473. ignobile quodnam. XI. 120. generosum quodnam. XI.

120. quodnam plurimum alimenti habeat. VI. 481. quodnam farinae plurimum exhibeat. VI. 481. bonum farinae multam, paucam vero malum praebet. VI. 784. subflavum est. VI. 522. sapor ejus qualis. XI. 633. ab initio qualitatis expers posthac dulcescit. XI. 672. ante praeparatum durum postea molle. VI. 782. et amyli ex eo confecti vires et usus. XII. 111. amyli ex eo facultates. VI. 500. crassum ac lentum succum gignit. VI. 501. in aqua elixum editur a quibusdam. VI. 498sq. grave et concoctu difficile est edulium. VI. 499. ex corruptela vitiosum. XV. 365. nigrum vocatum ex tritici mutatione generatur. VI. 553. semiputridum morborum communium causa. XV. 119. mansum furunculis applicatum, mutat eos et concoquit. II. 163. manducatum ad furunculos. XII. 289. farinae, aqua subactae et glutinosae usus in nasi fracturis. XVIII. A. 469sq.

TROCHANTERES femoris. II. 773.

TROCHISCUS hepaticus. XIV. 374. trochisci *Andronis*, *Bitinis*, *Pasionis*, *Polyidae* fel tauri recipiunt. XII. 276.

Τρόμα quid significet. XVIII. A. 443.

Τρόματα apud *Hippocratem*. XVI. 790. XVII. B. 265.

Τρόφις quid significet. XVIII. B. 457.

Τρόφος quid significet. XVI. 348. quid apud veteres significet. XVII. A. 212.

TROXIMUS, ei substituenda remedia. XIX. 745.

TRULLAM denotans character. XIX. 751.

Τρυ tryblum (trullam) denotat. XIX. 751. tryblum denotat. XIX. 759.

TRYBLIUM ejusdem est mensurae ac cotyle. XIX. 769. quot habeat acetabula. XIX. 762. quot contineat uncias. XIX. 752. tryblum significans character. XIX. 751. 759. tryblum parvum quot mystra contineat. XIX. 752.

TRYCHNON vide SOLANUM.

Τρύχα. VI. 579.

TRYGETUM medius autumnus est. XIV. 103.

TRYPHERUM medicamentum. XIII. 85. s. delicatulum collyrium. XII. 758.

ΤΡΥΦΩΝ de athletarum arte scripsit. V. 898. *Archaeus* quo usus est cephalicum melanchloron. XIII. 745. *Gortyniates* quo usus est malagma. XIII. 246. Tryphonis Gortyniatæ malagma ad splenicos. XIII. 253. Tryphonis emplastrum euehroum. XII. 843.

Τρύζειν stridere est. XVIII. B. 134.

TUBAE Fallopianae dictae commemorantur. II. 900. IV. 594. num extra uterum oscula aperta habeant. IV. 594. Herophilus eas in collum vesicae, ut in maribus insertas putabat. IV. 597. qua in re a *Galeno* reprehenditur. IV. 598. usus. IV. 193.

TUBER succo modice crasso praeditum est. VI. 771.

Tubera, eorum facultates. VI. 655. terrae, eorum vires. XII. 147.

TUBERCULUM, definitio. XVII. A. 410. *Hippocrates* etiam empyema vocat. XVIII. A. 108.

Tubercula qua in re a pustulis differant. XVII. A. 959. Graeci a plantis phymata vocaverunt. XVII. A. 855. quales tumores dicantur. XVII. A. 855. qualia *Hippocrates* bona dicat. XVII. A. 855. generatio eorum in abdomine atque pectore est. XVII. A. 856. circumdura quanam *Hippocrates* dicat. XVII. A. 856. declivia quanam secundum *Hippocratem*. XVII. A. 857. bifida quae. XVII. A. 857. vere oriuntur. XVII. B. 615. in acutum fastigiata a qualinam succo generentur. XVII. A. 961. tuberculorum duplex differentia. XVIII. A. 19. tubercula fiunt, quum natura partes corporis intimas expurgat. XVI. 51. procreat humorum congeries. XVII. A. 431. venae distentae. XV. 221. tubercula recurrentia malum signum. XVI. 500. febres judicant. XVII. B. 105. in corpore ubi oriuntur, excretionisque biliosae sunt, corpus simul aegrotat. XVII. B. 471.

Tubercula dura concoquunt fici. XII. 132. discutit cutis hippopotami usta. XIV. 241. discutit viperae cutis in pulverem redacta. XIV. 241. in ano fiunt. XV. 329. circa crisin juxta aures exorta, si minime suppurarunt, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. crurum in febribus oborta quid significant. XV. 834. ad fauces commemorat *Hippocrates* in pe-

stilentī constitutione: XVII. A. 677. tumentia in extrema ilium parte ex menstruis suppressis. XV. 327. cruda ab *Hippocrate* vocata. VIII. 247. cruda quibusnam humoribus generentur. XVIII. A. 498. cruda orta esse unde concludi possit. VIII. 284. pulmonum cruda causae gibbositatis. VII. 922. cruda spinae distorsionis causae. XVIII. A. 494. pulmonum causa gibbositas. XVIII. A. 505. respirationis inde affectio. VIII. 277. cruda quibus in thorace et pulmone sunt, respirationem parvam et densam habent. VII. 853. carnosa nonnunquam in stomacho oriuntur, viam obstruentia. VII. 218. in urethra causa ischuriae. XVII. B. 778. in urethra, si suppurata rumpuntur, dolor solvitur. XVIII. A. 169.

TULLII colica. XIII. 278. colica bona. XIII. 280.

TUMENTIA reprimunt folia virentia anagyri fruticis. XI. 829.

TUMOR, definitio. I. 185. VII. 705.

Tumores praeter naturam sunt inflammationes, scirrhi et oedemata. I. 357. praeter naturam olim omnes oedema et phlegmone vocabantur. XV. 770. omnes praeter naturam *Hippocrates* oedema vocare consuevit. XVII. A. 323. 801. XVII. B. 877. XVIII. B. 882. quales phlegmonae vocentur. XVII. B. 121sq. praeter naturam omnes cur dolorifici. XV. 39. tumorem durum, renitentem, dolore plenum et calidum vocant *Empirici* inflammationem. I. 97. 98. frictionis medicocris nota est. VI. 128. diastoles quid. IX. 523. praeter naturam quomodo oriatur. XV. 127. tumoris praeter naturam generatio. XI. 265. XVI. 132. tumoris organorum causa. VII. 222. tumorum praeter naturam causae. VII. 576. tumoris majoris causae. VII. 707. tumorum causa. XVI. 299. tumores in nervosis membris frigus excitat. XVII. B. 37. tumorum causa humores crassi. XVII. A. 704. praeter naturam causa plenitudo. XV. 285. ex plenitudine quomodo oriantur. X. 948. tumor in angina, si in pectore oriatur, bonum. XVIII. A. 154. tumores quibus ulceribus superveniunt, non convelluntur neque insaniunt. XVII. B. 878. tumores in vulneribus a convulsionibus arcent. XVII. A. 459. tumores, si in pravis vul-

neribus non appareant, malum. XVII. B. 880. tumor, qui cum tensione oboritur, majorem indicat plenitudinem, sine tensione minorem. VII. 569. tumores desistere quid significet, et qua ex causa fiat. XVIII. B. 219. tumor laxus fit, ubi fluxio est pituitosior XVI. 132.

Tumores omnes praeter naturam curandi scopus. X. 950. tumores crudos et incoctos concoquit anethum. XI. 832. ad tumores aqua frigida affusa. XVII. B. 813. tumores duros adjuvat capparidis cortex. XII. 11. tumores induratos digerit cataplasma ex herba hydropiperis. XII. 147. tumores resolvit cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. tumorem omnem reprimat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. tumores duros grossi cocti discutiant. XII. 88. duros et incoctos omnes pix concoquit, cataplasmati addita. XII. 101. praeter naturam digerit sudor in palaestris exercentium. XII. 283. nonnunquam evanescent recta victus ratione adhibita. XVII. B. 255.

Tumores praeter naturam, qui chirurgice curantur. X. 986sq. tumorum deligatio. XVIII. B. 881. tumores praeter naturam post aures *Hippocrates* eparmata vocat. XVII. B. 121. tumores circa aures obortos, neque cessante febre suppuratos solvit diarrhoea. XVII. A. 192. tumor in capite depascens alicui per alumen ustum sanabatur. XVII. B. 132. tumor in faciei cute parvus durusque varus vocatur. XIV. 352. tumores in humeris quibus infantibus suppurantur, iis humeri breviores redduntur. XVII. A. 864. tumor durus et circumscriptus in dextro hypochondrio jecinoris affecti nota. VIII. 45. tumor praeter naturam oritur in ilibus suppressis menstruis. VIII. 434. tumores praeter naturam in meatu auditorio nati surditatis causae. XVI. 191. tumorum, qui scrotum infestant, septem species. XIV. 788. tumores praeter naturam in spiritalibus viis, vocem laedunt. VIII. 269. tumor sub umbilico consistens raro in pus convertitur. XVIII. B. 100. tumores praeter naturam circa ventrem, hepar, splenem etc. quomodo respirationem afficiant. VII. 781. tumorum omnium praeter naturam varietas ex ejus, quod influit, natura na-

scitur. X. 879. tumores praeter naturam variant, pro natura ejus quod influit. XV. 330.

Tumorum differentiae. X. 972. triplex differentia. XVII. B. 704. ruber subesse sanguinem indicat. X. 973. flavus et pallidus bilem subesse indicat. X. 973. subalbidus et laxus pituitam indicat. X. 973. erysipela-cei sunt, ubi flava bilis in causa est. XV. 330. erysipelatodes unde fiat. X. 879. *ἑξαισχυμώτοι* quales et quomodo curentur. XVIII. B. 523. ficosi enascuntur in mento, differentiae a variis. XII. 823. curandi ratio. XII. 824. *Critonis.* XII. 827. *Artemidori.* XII. 828. flatuosi sunt, ubi materia flatuosa copiose affluit. XV. 330. flatuosi quando fiant. X. 879. tumorum ex flatulento spiritu cura. XI. 111. tumores frigidi humorum pituitosorum purgatione indigent. XI. 345. ad tumores ex ictu natos et difficile dissolubiles cochleae tritae. XII. 356. tumorum impetiginosorum in mento cura. XII. 824. tumores inflammationis participes sunt, ubi sanguis affluit. XV. 330. unde phlegmonodes fiant. X. 879. inflammatus discutit altheae radix. VI. 646. tumoribus inveteratis adeps leonum. XII. 327. tumores molles boni, crudi (duri) pravi. XVII. B. 882. oedematodes unde fiat. X. 879. oedematosorum causa pituita. XV. 330. oedematosi a pituita abundante fiunt. XVI. 15. XVII. B. 660. oedematodes digerit et reprimat isatis tinctoria. XI. 890. scirrhusi aut pituitosae sunt substantiae, aut atrabiliariae aut ex utraque mixti. XI. 737. scirrhusus quomodo oriatur. X. 879. XI. 265. scirrhusi fiunt ex erysipelatis immodice refrigeratis. XII. 993. scirrhusi ex pituita siccata prognati, ubinam praesertim occurrant. XI. 737. scirrhusorum causa crassus lentusque humor. XV. 330. scirrhusi ab atrabilario succo, cancerosi omnes sunt, et ab emollientibus exasperantur. XI. 737. scirrhusos discutiendi methodus. XI. 122. ad tumorem scirrhusum acopa. XIII. 1005. Mysius quidam medicus adhibebat stercus bubulum. XII. 301. tumoribus ad scirrhorum modum induratis convenit stercus caprinum. XII. 297.

TUNICA et *TUNICAE* partium elementa sunt. II. 13. organorum, ve-

luti ventriculi, gulae, intestinorum et arteriarum, elementa sunt, atque in utraque tunica quaedam alteratrix vis est, quae ex menstruo matris sanguine eam particulam generavit. II. 13. externae organorum abdominis, quae a peritoneo veniunt, pro usu aut tenuiores sunt aut crassiores. III. 384. musculorum oculum moventium aponeurosis. III. 768. arteriarum non solum exsanguis sunt, sed etiam frigidae, contactu vero sanguinis calefiunt, et ad mediam temperiem veniunt. I. 569. choroides cur a sclerotica circumdetur. III. 767. choroides oculi, usus. III. 763. 778. principium est meninx tenuis. III. 763. cur coloribus tincta. III. 778. asperitatis, quae intus est, usus. III. 779. conjunctiva, usus. III. 768. cornea, quidam a cornu nomen accepisse putant. III. 771sq. ejus structura. III. 772. usus. III. 773. cornea cur versus anteriora convexa. III. 780. cornea quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. cornea in senibus fit rugosa. III. 783sq. causa. III. 784. erythroides testis. XIV. 719. erythroides inflammata quomodo pulsum mutet. IX. 540. tunicae intestinorum et usus. III. 329. oculi earumque usus. III. 759sq. os vestientis eximii usus. III. 887. retina s. retiformis oculi. V. 624. retinae ex nervo optico ortus. III. 639. scleroticae usus. III. 767. succingens i. q. pleura. II. 591. uvea unde vocata et ejus usus. III. 779. uveae substantia spongiae madidae similis est. III. 786. ventriculi earumque functio. III. 282. TURBINIS causa. XIX. 287sq.

TURDORUM caro durior est. VI. 700. caro utilis constitutioni, quae renem calculos gignit. VI. 435.

TURDUS piscis ut alimentum. VI. 718.

TURGENTES quinam dicantur. VIII. 106.

Turgere quid proprie significet. XVI. 260. vocabulum unde sit desumptum. XVII. B. 653. unde ad humores sit translatum. XVII. B. 668. in morbis quid denotet. XVI. 260.

TURGOR unde nomen acceperit. XVII. B. 441. totius corporis plenitudinis nota. XIV. 729.

TURPETHI antidotum synapium. XIV. 761.

TURPILLIANT emplastrum, quod Philosophorum dicitur. XIII. 736.

TURTUR marinus, adversus eum sulphur. XII. 217. turturis caro durior. VI. 700. sanguis columbae similis viribus. XII. 255. stercus pro columbi stercore. XIX. 740. ejus stercore succedit stercus columbi. XIX. 733.

TUSSICULA nonnunquam adest in quartana. VII. 470. tussiculae cum spiratione existentes abscessum post aures evacuant. XVI. 837.

Tussiculae confectiones quatenam. XIII. 266.

Tussiculosi unde fiant. XVII. A. 77.

TUSSILAGO, ejus vires. XII. 154. cur bechium dicatur. XI. 850. ejus facultates et usus. XI. 851. modice siccatur et propterea ulceribus convenit. XVIII. A. 694. pro columbario. XIX. 740.

Tussiri vehementer non potest, si ne vehementi thoracis contractione. VIII. 286.

TUSSIS et **TUSSES**, definitio. VII. 171. excitant eam abscessus. XVI. 286. XVII. A. 331. puerulorum morbus. V. 694. oritur ex aquilonea constitutione. XVI. 415. XVII. A. 33. 719. aquilo cur procreet. XVII. B. 570. excitat frigus. XVII. B. 36. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. 382. cur hiemalis etiam sit morbus. XVII. B. 626. hieme quando sint expectandae. XVII. B. 590. excitat nix et glacies. XVII. B. 813. vere potissimum fiunt. V. 693. oriuntur, si ver hibernum est. XVI. 381. morbus vernalis. XVII. B. 615. non malignae causae occasionales. XVII. A. 948. etiam abscessus excitant. XVI. 286. exacerbatur aëre frigido inspirato. XVII. A. 949. moventia alimenta fauces exasperando. XVIII. A. 574. durioribus corporibus excitantur. XVII. B. 40. excitatur inaequalitate quadam in gutture proveniente. XI. 501. et tussendi cupiditas fit ex tumore hepatis et quomodo. XVIII. B. 116. tussim qua ratione mordacia, oleosa et pinguis generent. XI. 503. excitat oxymeli immodice datum. X. 766. cur oxymel excitet. XV. 653. excitat inaequalis pulmonum intemperies. VIII. 286. ab organorum respirationis intemperie causae. VII. 174. ex organorum respi-

rationis intemperie et faucium asperitate oriuntur. XVI. 415.

Tussis quomodo fiat. VII. 169. in tussi omnes ventriculi partes id expellunt, quod iis molestum est. XVI. 172. tusses ab intemperie spiritus retentione vincuntur, violentae non. VII. 174sq. tusses respiciendae sunt in purgationibus per superiora. XVI. 119. caput nihil juvat. VII. 172. sine tussi crassi et viscosi humores eliminari nequeunt. VIII. 286. tussis cur humores glutinosos non expurget. XV. 635. ex tussi gibbi ante pubertatem intereunt. (Hipp.) XVIII. A. 74. tussis hydropicis succedens malum. XVIII. A. 56. in hydrope periculosa. XVIII. A. 153. testiculorum ex ea affectio. XVI. 339. abscessus in testibus causa. XVII. A. 332. testiculorum in ea intumescencia quid significet. XVII. B. 112. tussim cerchnos (stridulus impetus) praecedit. VII. 173.

Tussis duplicis generis est. XI. 502. arida qualis sit. XVII. A. 931. aridae vel siccae quae. XVII. B. 733. aridae causae. XVII. B. 733. aridae unde excitentur. XVII. A. 55. aridas quidam excitare ajunt vermes intestinorum. XVII. A. 932. 948. aridae, si diutius perseverent, abscessus in articulis expectandi sunt. XVII. A. 931. aridae cur sitim adauctam conjunctam non habeant. XVII. B. 733. arida signum cruditatis est. XVII. A. 933. arida in febre ardente quos diutius irritant non admodum siccitulosi sunt. XVII. A. 946. diuturna multorum abscessuum soboles. XVII. A. 331. ferina apud Hippocratem qualis. XVII. A. 932. 948. sicca in peripneumonia et pleuritide cruditatem notat. IX. 626. sicca solvitur dolore ad coxas, crura aut testes. XVII. A. 470. sicca laborantes purgandi non sunt secundum Hippocratem. XV. 900. vehementissima unde fiat. VII. 172. validissima et celerissima thoracis contractione excitatur. VIII. 326. ejus finis et usus. VII. 171. utilitas. XI. 501. XVII. B. 240. tussis difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. in senibus incurabiles. XVII. B. 539. remedia parabilia. XII. 869. XIV. 440. 441. 503. 506. 508. 509. 510. 513. 550. 551. 579. 580. ad tussim confectiones, ab Andromacho libro

de confectionibus internis conscriptae. XIII. 62. antidotus cyphoides ex libris *Galli*. XIII. 202. *Antipatri* potio. XIII. 66. *Apollonii* confectio. XIII. 65. 79. aqua mulsa. XI. 651. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. aster stomachicus vino dilutus. XIII. 165. ex pharyngis aspritudine buglossum in melicrato coctum. XI. 852. catapotium statim auxilians. XIII. 71. aliud. XIII. 72. *Comonis* panacea. XIII. 56. catapotium *Crispi Liberti*. XIII. 67. arteriaca *Critonis*. XIII. 36. eclegma. XIII. 66. XIV. 364. *Eugenii* compositio. XIII. 114. exsiccatorium. XIV. 513. catapotium *Galenii*. XIII. 64. *Isotheos* confectio. XIII. 65.

ad *Tussim Nicerati* mysterium. XIII. 96. pastillus. XIV. 532. pastillus, in quibus fluxio ad pectus destillat. XIV. 513. pastillus ex seminibus. XIV. 529. *Perigenis* catapotium concoctorium. XIII. 69. catapotia *Perigenis*. XIII. 73. antidotus *Philonis*. XIII. 268. placentula. XIII. 58. potio. XIII. 205. catapotium album *Prytanidis* et *Apollinis*. XIII. 73. catapotium *Scribonii*. XIII. 67. catapotium *Asclepiadae*. XIII. 67. sphragis dictum medicamentum. XIII. 91. styrax. XII. 131. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. tussilago facere creditur fuligine ejusdem inspirata. XI. 850. rosaceum zupha s. hyssopi. XIV. 563. diuturna infestatis *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. ad diutinam quidam etiam exhibent succum helxines. XI. 875. ad diuturnam et recentem pastillus e succino. XIII. 86. ad tussim humidam catapotium. XIII. 68. *Themisonis* confectio. XIII. 40. ad tussim nocturnam. XIV. 441. ad tussim puerorum. XIV. 440. ad tussim recentem catapotium. XIII. 59. theriaca. XIV. 301. ad tussim recentem et veterem *Charixenis* arteriaca. XIII. 50. ad tussim siccam remedia. XIV. 365. in tussi vehementi anodyna. X. 817. ad vehementem tussim anodyna. XIII. 266. ad tussim veterem remedia. XIV. 505. ad tusses veteres arteriaca delingibilis. XIII. 32. inveteratae convenit centaurium majus. XII. 20. ad tussim veterem *Charixenis* compositio. XIII. 102. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. myrrha ad eam remedium est. XII. 127. ad tus-

ses extremas et inveteratas panacea *Musae*. XIII. 57. ad tussim veterem panacea *Musae*. XIII. 104. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. panchrestus confectio. XIII. 101. *Proxeni* confectio. XIII. 61.

TYLOSIS, definitio. XIV. 770.

TYMPANIA, definitio. XIX. 424. qualis morbus. XVI. 448. et hydrops siccus vocatur. XVII. B. 669.

TYMPANITIS ab aliquibus hydrops vocatur. XV. 891. tympanitidis diagnosis. VIII. 951. pulsus conditio. IX. 200. non eget venaesectione. XV. 892.

TYPHOMANIA, definitio. VII. 655. XVI. 497. XIX. 415.

TYPOSIS, definitio. XV. 407.

TYPUS, definitio. VII. 463. XIX. 401. typi vocabulum recentiores introduxerunt. VII. 476. typum non absolute universum tempus vocant, sed quod integris diebus et noctibus circumscribitur. VII. 476. typus febris, eum statim cognoscere maxime utilitatis est. VII. 480sq. pauci morbi non habent et quales. VII. 463. plures habent quidem, sed rarius. VII. 464. de typis qui scripserunt, videntur nihil curare praesidium, quod ex ipsis in victus rationem et praenotionem pervenit. VII. 487. de typis variorum doctrina. VII. 489sq. typi genus quomodo inveniendum. VII. 493. multitudo quomodo deprehendatur. VII. 496. circuitus nonnulli ad 15 dies procedere statuunt, aut ad mensem aut ad duos tresve menses. VII. 500. qui in 15 dies porrigunt, non vere dicunt. VII. 501. typorum conjugia. VII. 502. primi, secundi consistentes, mobiles, praecursorii posteriores, simplices, compositi. VII. 464. quinam duplicentur. VII. 472. typi anticipantes. IX. 553. quartanus. VII. 465. quartanum comitantia symptomata. VII. 469. quartanus quotidiano implicatur. VII. 472. quartanus duplex. VII. 472. quotidianus. VII. 465. symptomata eum comitantia. ibid. et sq. quotidianus tertiano implicatur. VII. 472. quotidianus, tertianus et quartanus implicantur. VII. 472. quotidianus duplex. VII. 472. semitertianus. VII. 467. tardantes. IX. 553. tertianus. VII. 465. sym-

ptomata eum comitantia. VII. 466. tertianus duplex. VII. 472. tertianus quartano implicatur. VII. 473. tertianus, quartanus et quintanus. VII. 473. tertianus cum semiterfiano. VII. 473.

TYRANNIS dicta antidotus ut *Nilus Antipatri*. XIV. 165.

a TYRANNO ad sedem medicamentum. XIII. 310.

TYRIUM emplastrum. XIII. 915. aliud. XIII. 918.

Τύρρις turris est apud *Hippocratem*. XVIII. A. 518.

TYRTAKI versus: iram ferventis gestans in corde leonis. V. 309.

U.

UBERA, eorum numerus illi foetuum est aequalis. IV. 151. cibum crassum praebent. VI. 774. ac multum et bonum alimentum. VI. 775. uberibus illitum servare potest epimedium. XI. 876. uberum duritiem discutit herba viridis *Chamaepitydis*. XII. 155. ad uberum duritiem antiquum *erysimum*. XI. 878. ubera inflammata, cataplasmatibus ex farina fabarum curantur. XII. 50. uberum phlegmonas sanare dicitur *Ostracites* ex aqua inunctus. XII. 206. ad uberum phlegmonas sudor in palaestris exercebuntur. XII. 283.

ULCUS, ejus definitio. I. 239. continet solutio est in carne. VII. 38. solutio continuitatis est. VII. 745. continuitatis solutio in parte carnosae est. X. 160. carnis divisio est. XVIII. B. 419. ulcera *Hippocrates* omnes morbos vocat. VII. 745. vocari quomodo possint omnes morbi. XVIII. B. 587. dolor omnis ad horum genus pertinet. XVIII. B. 586. distinguenda sunt ea, quae cicatricem aegre ducunt a cacoëthibus. XIII. 423. ulcerum nomina. X. 83sq. variae denominationes. XVIII. A. 72. alimentum pus. XV. 414. coloris diversitates, pro differentia humorum, qui in corpore praevalet. XVI. 6. ichor in iis tenue excrementum vocatur. XV. 346. ulcera; inflammationes maximae etiam cum iis oriuntur. VII. 709. ulcus lacrymare quo respectu *Hippocrates* dixerit. XVIII. B. 545sq. ulceris ramentum quid significet. VIII. 6. in ulceribus tenuius excrementum sanies vocatur. X. 176. ulceris sepimentum crusta. XV. 343. ulceris sordes quae dicantur. X. 176. XV. 346. ulcerum sta-

dia diversa. VII. 446. causae. VII. 34. quaedam sponte oriuntur, quaedam a causa externa. XV. 342. fiunt, ubi quis non purgatus laboraverit. XVII. B. 304. ulcus in cute excitat post longiorem externum usum calamintha. XII. 4. ulcera externa quando sicca inflammatione tententur. XVI. 200. carnis subjectae intemperies quomodo cognoscatur. X. 238.

Ulcus ex tenui excremento humidum redditur. X. 176. cum ossium exfoliatione conjunctum esse quomodo cognoscatur et curetur. XVIII. B. 559sq. 563. ulcera febres judicant secundum *Hippocratem*. XVII. B. 105. rigoris causae. XVII. B. 58. ulceribus mordax est abrotoni cinis. XI. 806. ulceribus frigidum mordax. (*Hipp.*) XI. 426. 621. XVII. B. 804. ulcus interdum laedit, interdum juvat, aut neque laedit neque juvat. XV. 342. ulcerum cicatrices nigrae, quae a liene aegrotante ortum duxerunt. II. 133. ulcera quaecunque non probe expurgata, semper prius pululare incipiunt, iis maxime caro supercrescit. X. 281. quae probe expurgata sunt, iis caro ut plurimum non supercrescit. X. 281. quibus tumores superveniunt, non convelluntur, neque insaniunt. XVII. B. 878. ulcus, si in aegro quodam est, signum praebet, nam si lividum, siccum aut pallidum et siccum evadat, mors instat. XVIII. B. 70. ulcus in cornea visionem laedit. VII. 99.

Ulcerebus medendi methodus generalis. I. 389. X. 185sq. ulcerum sanandorum primi scopi secundum *Hippocratem*. X. 277sq. XVIII. B. 537. qui sanare aggreditur, quid huic sit considerandum. X. 214. causa, quae

adhuc remansit, primum respicienda est. X. 255. causae, quae, quominus cicatrice inducatur, prohibent. X. 255. indicationes saepe in una curatione considerandae sunt contrariae. X. 215. indicationes curationis, quae a situ et conformatione partium exulceratarum sumuntur. X. 296. indicatio, quae ex sensus acumine aut hebetudine sumitur. X. 296. curae synopsis. X. 306sq. ulcus omne tum siccari debet, tum etiam adstringi. X. 194. ulceris, qua ulcus est, sanatio, mediocris siccatio est. X. 279. ulcerum cura nonnisi prophylactica est. X. 248. in ejus cura supervacuū est causam efficientem inquirere. X. 243. 247. ulcerum omnium curatio generalis quantum per singulas animalis partes speciatim immutetur. X. 346. ulceribus in principio medicamenta repellentia prosunt, ne phlegmone corripiantur; si phlegmone non adsit, transpirationis gratia, si adsit, ut citius dissolvatur. XIII. 412. ulcera madefacere, quaecunque ea fuerint, nisi vino, non oportet. X. 278. subjecta caro temperata ad ulcera tum glutinanda tum carne implenda esse debet. X. 235. ulcerum carnes supercrescentes adstringunt aloë et aeris squama, et fluxus sub ipsis ortos exsiccant. XIV. 226. sanguis etiam, qui affluit, et bonus et commodatus esse debet. X. 236. ex ulcere, si sanguis fluat, prius sanguis cohibendus est. XV. 343. ulcus minus phlegmone tentabitur, si sanguis largiter effluerit. X. 293. si fluxio restitit atque in parte inhaesit, derivare per vicina magis expedit. X. 291. ulcus quo est humidius, eo magis medicamento siccante indiget. X. 178. ulceribus plurimis purgatio per alvum prodest. X. 289. ulceribus plurimis confert purgatio per alvum. XVI. 113. in ulcere omni, cui ignis sacer supervenit, purgandum corpus est. XVI. 153.

Ulcus, si in superioribus consistat, per inferiora purgandum est, sin autem in inferioribus, per superiorem ventrem. X. 291. in superioribus partibus per inferna purgamus, in inferioribus per superiorem ventrem. XVI. 153. si quis in crure habet, neque sedere, nec ambulare, sed quiescere et otio vacare confert. VII.

590. ulceribus stare minime conducit. VII. 590. qua ratione cicatrice obducamus. XVII. A. 903. remedia quae ea pura reddant. XIII. 669. si ab interna causa, hepate, liene, cacochymia etc. oriuntur, quomodo curanda. XIII. 668. ulcus quodcunque acuto telo caesim, percussimve divisum est, medicamentum cruentis aptum ac siccans et quod suppurare valet, admittit. X. 278. cura consensualium. X. 242. carnis subjectae intemperiei, si squalens et sicca videatur, cura. X. 237. si humida, frigidior aut calidior. X. 237. quod carnem supercrescentem habet, cura. X. 201. ulceri, quod cicatrice induci postulat, medendi methodus. X. 197. ulcerum ex ustione per ferrum candens cura. XVIII. A. 390. cura, quae per intemperiem aliquam a naturali statu recesserunt. X. 240sq. labra, si decolorata et dura plusculum sint, quomodo curentur. X. 238. cura, quae in ossium fracturis sub cura ipsa orta sunt. XVIII. B. 553. si ambientes partes phlegmonodes sint, quomodo tractentur. XIII. 666. ulcerum, si phlegmone adest, cura. XIII. 733. phlegmones sequentis cura. X. 881sq. ulcus, ex quo sanies profluere cohibetur, quomodo curandum. X. 229. ejusdem deligatio qualis. X. 229. quod in sicciore, et quod in humidior corpore est, quomodo curandum. X. 178. quae malos succos continent, cura. X. 239. cura, si vermes adsint. XIII. 733. affectuum cura, qui majus ulcus reddere valent. X. 234. acrium remedium iis applicatorum effectus. VII. 627.

Ulcera deligandi ratio. XIII. 666. XVIII. B. 745. 792. deligationis *Hippocrates* inventor est. XIII. 686. ad ulceris labra cogenda deligatio. XVIII. B. 732. sanationem prohibentes conditiones. X. 235. aquae, quae ea exasperant. XI. 393. si quod coire nequit, humecta caro causa est. X. 279. quaecunque probe et opportune purgata, semper ad siccius promoveuntur, nisi si contusa sunt. X. 279. in hydropse orta non facile sanantur. XVIII. A. 18. cur aegre sanentur in senibus. XVII. B. 650. in vehementer pulsantibus haemorrhagia oborta malum. XVIII. A. 120.

Ulcera complicationes, eorumque cura. X. 211sq. 217sq. in complicatione aliqua, ante omnia complicatio sananda est. X. 279. cum phlegmone complicati cura. X. 212. si cum intemperie quadam complicantur, cura. X. 212. cum tumore praeter naturam complicatorum medela. X. 238. ulceris, quod in summa carnosae parte est, curationis scopus unio est. X. 162. ulceris cum fractura ossium conjuncti cura. XVIII. B. 535sq. per longitudinem musculorum facti, cura. X. 230. transversorum cura. X. 230. ulcerum cura pro eorundem diversa indole. XIV. 764. ulcerum circularia, si subcava sint, circulo praecidere qua abscesserunt oportet. X. 284. cui caro supercrevit, hanc sibi detrahi postulat. X. 285. ulcus duplici medicamento eget; ut sordidum purgantibus, ut humidum siccantibus. X. 176. ulcera curantibus medicamentis miscetur adeps suillus. XII. 325. ulcus omne sanat, quod et humidius est et non facile cicatricem admittit. XIII. 414.

ad *Ulcera*: abrotoni cinis omnibus mordax est. XI. 806. ulceribus conducunt amari saponis. XI. 683. ceratum cum pice. XVIII. A. 691. quando ceratum cum pice conveniat. XVIII. B. 538. omne emplastrum album Ariobarzanion. XIII. 439. emplastrum album *Damocratis*. XIII. 455. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. *Hygini* emplastrum. XIII. 512. epulotica. XI. 757. haematites cote contritus. XII. 196. lithargyrus ex aceto s. vino trita et siccata. XIII. 405. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. flores et fructus mellis mixti Panaces asclepii. XII. 95. ad ulcera in profundo *Petini* compositio. XIII. 57. utilis est *Stratiotes* terrestris. XII. 131. tus-silago. XVIII. A. 694. ulceris omnis, qua ulcus est, optimum remedium vinum. X. 193. vini nigri et austeri in iis utilitas. XVIII. B. 567. in ulceribus quibusdam thus carnem gignit, in aliis pus movet. X. 179. ad ulcera, carnis impletionem poscentia et in oculis et in toto corpore, magnopere humida aut putrescentia in corporibus mollioribus, qualia sunt eunuchorum puerorum, mulierum, cadmia adjuvat. XII. 221.

carnes eorum molles nimiumque humidas eliquat lana usta. XII. 349.

Ulcera cicatrice obducit aloë. IV. 770. ad cicatricem inducendam in mollioribus corporibus utuntur lapide Aegyptio. XII. 198. pulcherrimum est remedium ulceribus cicatrici inducendae aes ustum. XII. 242. ad cicatricem perducit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ulcera carne implenda radix longa *Aristolochiae*. XI. 836. ad ulcerum excrecentium cicatricem inducendam cathartica. XI. 756. cicatricem inducit chalcitis usta. XIV. 289. ad ulcera implenda et ad cicatricem perducenda plumbum lotum. XII. 233. ad cicatricem ducit fructus spinæ aegyptiae. XI. 819. ulcerum relictas tuniculas exedit aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. ulcerum glutinatorium acetum non est. XI. 439. num glutinent adstringentia. XI. 440. glutinat centaurium majus. XII. 19. ad ulcera glutinanda emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. validius reddatur quomodo. XIII. 380. ulcera glutinant et cicatricem inducunt emplastra melina. XIII. 504. glutinatorium oxycratum est. XI. 439. ulcera glutinant folia piceae. XII. 103. ad ulcera glutinanda, cicatrice claudenda, carne implenda *Pyrites*. XII. 200. ulcera siccantia remedia. X. 282. ulcera, quae fluxionibus tentantur, aquae albulae aluminosae facile exsiccant. XI. 393. siccant aquae marinae. XI. 392. ulcera eximie exsiccant bolus armenia. XII. 191. testa *Sepiarum*. XII. 347. ulcerum sordes detergentia remedia quae. XI. 744. ulcerum sordem non solum aufert vitis agrestis, sed et carnem colliquat. XI. 683.

ad *Ulcera* irritanda residuum cedrae. XII. 18. ad ulcera in auribus et pudendo *Critonis* arteriaca. XIII. 36. ulceribus a mordente cane influctis carnes mytilorum conveniunt. XII. 322. ad ulcera cantharidum theriace galene dicta. XIV. 33. ulceribus internis opitulancia remedia. X. 298. ea exhibendi modus. X. 299. piscatorum cur videantur sicca, ac si forent salita. XI. 393. ulcera senum juvat, et eorum, qui mollem habent cuticulam emplastrum album ex pipere *Herac* et *Attali*. XIII. 414. cor-

porum siccorum sanat amurca. XI. 825.

Ulcera propriae differentiae, et cum aliis affectibus complicationes. X. 193. 221sq. XV. 342. differentiae, quae ex profunditate spectantur, unde oriantur. X. 1006. species eorundem. XIV. 779. ob quas causas cicatricem difficulter admittant. XIII. 652. ad ulcera nondum maligna, sed cicatricem aegre inducentia emplastrum. XIII. 690. ulcera, quae cicatricem aegre ducunt, *dysepulota* vocantur. XIII. 380. cicatricem aegre admittentia et maligna respuunt medicamenta, quae *Hippocrates* malthacodea h. e. mollicina vocat. XIII. 664. aegre ad cicatricem ducenda sanat aloë. XI. 822. emplastra ab *Andromacho* conscripta. XIII. 805sq. ad ulcera, quae prae nimia humiditate cicatricem difficulter admittunt, mirifice valent radices *Cyper*i. XII. 54. ad ulcera aegre cicatrisantia *Erasistrati* compositio. XII. 735sq. curat decoctum florum *Leucoji*. XII. 59. radix *Lilii* tosta, et cum rosa ceo contrita convenit. XII. 46. in ulceribus aegre ad cicatricem ducen- tibus quomodo remediis siccis utendum. XIII. 665. ad ulcera, quae nunquam coeunt, praecepta *Asclepiadis*. XIII. 743sq. ad ulcera sanatu difficilia *chrysocolla*. XII. 286. ad ulcera curatu difficilia emplastrum. XIII. 738. ad ulcera curatu difficillima emplastrum *gilvum Galeni* ex oleo cicino dilutum. XIII. 520. ulceribus difficile curatu emplastrum viride ex cyprino *Aphrodae*. XIII. 495. ad ulcera vix sanabilia ab *Asclepiade* scripta. XIII. 738. ab *Hera* scripta emplastra. XIII. 747. emplastra *Hygiini*. XIII. 747. emplastrum *Aribarzanion*. XIII. 750. emplastrum *Mantiae* aeruginosum. XIII. 751. emplastrum *Galen*i. XIII. 752. aliud. XIII. 753. alia. XIII. 754sq. vix sanabilia curat emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. medicamentum ex chamaeleonte, quo usus est *Philoxenus*. XIII. 738. *Thebano* adscriptum medicamentum. XIII. 739.

ad *Ulcera abrasa* emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. aequabile cicatrice induci postulat. X. 285. ex pravis alimentis. VI. 750. igni ambusta protinus illitum juvat atramentum scriptorium, et multo magis, si

acetum habeat. XII. 226. *aperistata* s. *aperta* mordicat emplastrum viride *Andromachi*, et propterea ei admiscendum est ceratum liquidum. XIII. 480. *cacoëtha* s. maligna quatenam. XIII. 449. ab iis differunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 423. callosorum differentiae secundum *Asclepiadem*. XIII. 734. callosorum cura. XIII. 734. ad ulcera callosa *Asteris* medicamentum. XIII. 735. *Amphionis* emplastrum. XIII. 736. emplastrum *Andreae*. XIII. 735. *Turpilliani* emplastrum. XIII. 736. ad ulcera, quibus callus obduci non potest, et vetera, *Archigenis* praecepta. XIII. 730sq. ad ulcera callosa *Asclepiadis* emplastra. XIII. 734sq.

Ulcera canerosa sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. canerosorum cura. XIII. 733sq. canerosis serum lactis convenit medicamentis anodynis mixtum. XII. 268. ad ulcera canerosa, et alia omnia maligna *pompholyx* idonea. XII. 235. *cavum* quomodo a plano differat. X. 188. *cavum* impleri postulat. X. 285. *cavum* repletur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. *cavo* adversissimum medicamentum oleum. X. 166. *cavum* curandi methodus. X. 167. si cum cavitate fit, duplex curationis scopus est. X. 162. in ulcere *cavo* quae sint regulae observandae. X. 174. ulcera cava *Hippocratica* vera sanandi methodus. X. 173. *cavum* in carne siccare quidem postulat et abstergi, minime autem adstringi. X. 194. *cavo* qualia sint remedia admovenda. X. 177. *cavum* simul quod est et admodum sordidum, quomodo curetur. X. 218. *cavum* sarcoticum remedium requirit. I. 261. *cavum* sarcotico medicamento sanare *Thessalus* praecipit. X. 163. cava aperta, quae *aperistata* audiunt, quomodo sanentur. XIII. 464.

Ulcera chironia quatenam. XIII. 676. medicamentum ad ea. XIII. 675. aliud. XIII. 679. *chironia* et *telephia* ex *cachymia* nascuntur. I. 664. *chironia* sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad ulcera *chironia*, vetusta, cicatricem ducentia compositiones. XIII. 733. emplastrum *Herae*. XIII. 765. epuloticum *Dioscoridis*. XIII. 694. *panacea Herae*. XIII. 767. ad *chironia* canerosa, putrida tum plumbum lo-

tum per se, tum medicamentis ad cicatricem ducentibus commixtum. XII. 233.

Ulcer a circumglabra maligna. XVIII. A. 12. ad ulcera *contumacia* chrysocolla. XII. 243. radix dracontii. XI. 864. Lycium. XII. 63. *contumacia* et sordida juvant folia et flores Payeris corniculati, rejicere autem oportet ulceribus jam expurgatis, quoniam puras carnes eliquant. XII. 74. arida radix Pencedani illita. XII. 100. squama ferri et chalybis. XII. 224. ulcerum *cruentorum* indicatio *Thessali* nihili pendenda. X. 388. ad ulcera cruenta *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. cruenta glutinat graminis semen. XI. 811.

Ulcus depascens quod. XII. 988. *desperata* quae. XIII. 695. *diuturna* fiunt, quum quis solam ipsis curationem inducit, ut ulcera sunt. X. 275. *diuturna*, et quae deliganda sunt, per alvum purganda sunt. X. 289. *diuturna* si sunt, os abscedit. XVIII. A. 71. ad ulcera *diuturna* cephalicum *Deileontis*. XIII. 744. ad ulcera *diuturna* et vix sanabilia cephalicum *melanchloron*. XIII. 745. *Philotae*. ibid. ad ulcera *diuturna*, praeter modum maligna oleum vetus. XIII. 704. ad ulcera *diuturna*, multamque saniem pusque fundentia bilis ovium. XII. 280.

Ulcera dulcia quaeenam vocentur. XIII. 734. *dysepulota* h. e. cicatricem vix admittentia quaeenam. XIII. 449. *dysepulotica* insuppurabilia sunt. XVII. B. 809. generalis iis medendi methodus. XIII. 654. praesidia iis difficulter inveniuntur. XIII. 655. remedia, quae citra mordicationem et exasperationem manifestam exsiccare ea possunt. XIII. 659. ad ulcera epulotica sicca *Andromachi*. XIII. 728. ulceri, cui erysipelas supervenerit, purgatio totius corporis adhibenda est. X. 278. in ulcere omni, cui erysipelas supervenit, purgari corpus oportet. X. 291.

Ulcera excrescentia aerugo sanat. XII. 218. *exedentia* Hippocrates phagedaenas vocat. XVI. 460. quaecunque exeduntur, tum maligna sunt, tum malorum succorum soboles. X. 291. ex aquae calidae perfusionibus flaccida efficiuntur. XI. 395. ad ulcera fluentia *Andreae* emplastrum.

XIII. 735. ad ulcera fluentia vetera et vix sanabilia emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. ad ulcera fluentia et chironia emplastrum ex arundinibus. XIII. 739. ad ulcera fluentia, diuturna, maligna Isis vocatum emplastrum. XIII. 736. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ulcera fluentia *Casti* gangraenicum. XIII. 739.

Ulcus humidum est, sanum autem siccum. X. 278. humidum fit ex tenui excremento. XV. 346. ulceribus nimis humidis et mollibus prodest anethum ustum. XI. 832. humidis cucurbita sicca usta. XI. 806. in quibus acre et mordax est humidum, emplastra alba ex aqua trita. XIII. 452. ulcera humida expurgat impletque Caries lignorum. XII. 118. ad ulcera humida et sordibus et impuritate scatentia, ut et putrida urina humana. XII. 285. in *inflammatis* quomodo pulsatio oriatur. XVIII. A. 120. ulceribus inflammatis conducunt cataplasmata ex lente. XVII. B. 304. *interna* respicienda sunt in purgationibus per superiora. XVI. 119. quaeenam sint *insuppurabilia*. XVII. B. 809. quae convulsionem afferunt, sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad *interna* Acacia. X. 298.

Ulcera inveterata: conducit id agere, ut sanguis crebro effluat. (*Hipp.*) X. 274. *ulceribus* inveteratis confert, ut assidue sanguinem effluere facias. X. 277. ab iis, ut sanguis crebro fluat, efficere prodest, tum ab ipsis ulceribus, tum a circumpositis partibus. X. 293. vetera cicatrice inducit radix astragali. XI. 841. ad ulcera vetera folia bardanae. XI. 837. ad ulcera vetera et callosa emplastra. XIII. 726. 727. emplastrum *Heracidae*. XIII. 717. ad ulcera antiqua, callosa, depascentia emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. ad ulcera vetera, cicatricem aegre inducentia et fluentia gilvum *Haliei*. XIII. 645. ulceribus vetustis et cicatricem aegre ducentibus emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. ad ulcera vetera et quae cicatricem aegre ducunt emplastrum *Haliei* ex sinopide. XIII. 786. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. emplastrum sacrum. XIII. 778. ulcera vetera et sordida, cortex Platani combustus sanat illitus. XII. 104. ad

ulcera inveterata stercus caninum. XII. 292. folia thalictri. XI. 885. *latum* consumit epidermidem. X. 188.

Ulcera magna, saepe generantur in iis novae venae. IV. 558. magnorum, parvorum et profundorum cura. X. 230. quae omnibus rite decenterque factis non sanantur, cacoëthe s. *maligna* vocantur. X. 275. lien interdum male affectus vitiosi humoris auctor. XIII. 668. *maligna*, gangraenosa et depascentia causae animi deliqui. XI. 49. *maligna* ex lolli usu exorta. VI. 553. *maligna* ex varicibus incisis, qui e melancholico sanguine originem ducunt. V. 119. *malignis* medendi methodus. XI. 88. *malignorum Thessali* cura. X. 250. *Galen*i in eam excursus. X. 252. ulceribus *malignis* necessaria est qualitas medicamentorum austeri. XIII. 771. ad ulcera *maligna* ab *Asclepiade* relata medicamenta. XIII. 675. *maligna* sanat Brassica esculenta. XII. 42. capparis cortex cataplasmatiss sub forma. XII. 10. sanant ciceres cum melle. XI. 877. Diphryges. XII. 214. emplastrum. XIV. 198. ad ulcera *maligna* et cicatricem aegre inducentia (dysepulota) quomodo emplastra alba comparanda. XIII. 449. emplastra ab *Andromacho* ad ea conscripta. XIII. 681. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. *malignis* cicatricem inducit emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. emplastrum diabotanon h. e. ex herbis. XIII. 746. curat emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. emplastrum ex salicibus. XIII. 740. *Tharsei* indum emplastrum. XIII. 741. farina tritarum testarum Buccinorum et Purpurarum. XII. 344. ferrum candens et caustica. XVII. B. 326. isatis tinctoria. XI. 890. Isis cephalica. XIII. 747. compositio medicamentorum emplastris similium ad ea. XIII. 671. ad ulcera *maligna* et putrida Lemnia terra magnifice profuit; cautela, sub quibus exhibenda. XII. 175 sq. decoctum lupini. XI. 885. cortex radice Panaces heraclei. XII. 94. Polium siccum. XII. 107. ulcera *maligna* et depascentia curat Solanum hypnoticum, emplastri modo exhibitum. XII. 146. ad ulcera *maligna* in *Valeria secunda* medicamentum. XIII. 707. *Zenonis* theriaca. XIV. 163.

Ulcera mollia, nimis humida et putrida sanat hypericum siccum contusum. XII. 148. nimis mollia et diuturna, et quae aegre ad cicatricem perducuntur, sanantur succo foliorum Lilii. XII. 47. *parva* cicatrice inducit emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. *pertumida* ac dura, quae oras crassas, callosas, multaque attenuationem requirentes habent, emplastra alba ex aceto et vino laevigata. XIII. 452. *phagedaenica* quae dicantur. VII. 727. *phagedaenica* sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. *phagedaenica* ex succorum diversorum mixtione oriuntur. VI. 815. quidam foliis Pastinacae viridibus cum melle, quo pura reddant, illinunt. XII. 129. ad ulcera *phagedaenica* petasites. XII. 99. illita radix chamaeleontis nigri. XII. 154. *phagedaenica* juvant Fithymalli. XII. 142. ulcerum *phlegmonosorum* cum scirrhis absque phlegmone media quaedam est dispositio doloris quidem expers, si digitos non inprimas, dolens autem, si id facias. XIII. 950. ad ulcera *praetumida* dura et cava epuloticum ex ladano *Critonis*. XIII. 708. *planum* qua in re a cavo differat. X. 188. *putrida*, si ambientes partes depascunt, nomae appellantur. XIII. 851. in iis calidum pus non procreat. XVII. B. 808. ad ulcera putrida remedia. XI. 136. XIII. 731 sq. putrescentia sanat herba recens Chamaepitydis. XII. 154. 155. garus. XII. 377. ostrea usta. XII. 347. tegumentum germinis Phoenicis. XII. 151. putrescentia in dysenteria coluit atque desiccatur salsugo. XII. 377. putrida sanat Telephium. XII. 141. *πυγερὰ δὲς* quale. XVIII. B. 548. ad ulcera *rebellia* arnoglossum. XI. 838. plumbum. XII. 231. plumbum combustum. XII. 233. ad ulcera recentia et vetera remedia refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. draconii folia. XI. 865. recentia glutinat Papyrus, oxycrato vinove macerata, et in circulum imposita. XII. 94. *rheumatica*; in iis calidum suppurationem non promovet. XVII. B. 808. ad rheumatica emplastrum attrahens *Lucii*. XIII. 934. ad ulcerum rheumatismum emplastrum Pamphilion. XIII. 527. ad ulcera *samosa* serum lactis. XII. 266. ulcera *senilia* sanat emplastrum *Serapionis*. XIII.

883. ulcerum serpentium causae humores vitiosi. VII. 211. ad ulcera serpentia putrida *Lamponis* compositum. XII. 682. pastillis *Arei*. XIII. 829. pastillus *Threpti*. XIII. 828.

Ulcerata sicca quae. VI. 828. sicca dicuntur, si nulla sanies effluit. XV. 472. *simplex*, cavum et purum mediocriter siccantibus curatur. XIII. 711. ad ulcera *sinuosa* glutinanda utuntur melle. XII. 70. *solitarium* est, quum neq affectus ullus simul adsit, nec symptoma. X. 186. *solitarii* curatio. X. 186sq. *sordidum* fit excremento humido. X. 176. *sordidum* fit ex crasso excremento. XV. 346. quod sordidum est, abstergeri postulat. X. 285. sordida expurgant anemona. XI. 831. ad ulcera sordida rotunda radix *Aristolochiae*. XI. 836. ulcera admodum sordida, et maximas crustas habentia, cum melle *Chamelacea* purgare potest. XII. 154. sordida quodnam emplastrum viride optime curet. XIII. 471. sordida purgat emplastrum viride *Hecaton-drachmon*. XIII. 491. ad ulcera sordida *Erinacei* combusti. XII. 355. sordida expurgat, et putrescentia et sanitati restituit *Orchis* s. *Serapias*. XII. 93. sordidum et malignum, et oris praetumidis ac duris, sed carne iuxta autem fluida, validissime siccantia requirit. XIII. 711. *spontanea* id peculiare habent, ut humor, qui ea provocat, sistitur in exitu. X. 1006. supra modum *squalida* et sicca pura aqua humida et flaccida reddit. XI. 392. *telephia* sunt insupparabilia. XVII. B. 809.

ULMUS, foliorum, corticis, radicis vires et usus. XII. 109.

ULNA. III. 92. descriptio. II. 769. in ulna duo sunt ossa, ulna et radius. IV. 427. articuli eorum. IV. 427. termini ejus. IV. 427. articulatio cum brachio. IV. 427. ulnae superior finis ad articulationem, cum brachio paratus. IV. 428. ulnae processus styloides. II. 769.

ULTIONIS appetentia accidens quoddam irae est, non ejus substantia. VI. 138.

ULYSSES in vena cava lethaliter vulneravit Cyclopem. III. 313.

UMBILICUS nihil est, nisi vasorum conjunctio. II. 907. ilium medium occupat. XIV. 705. antiquioris alimenti principium est per abdomen.

XV. 387. in eo sunt quatuor vasa, duae arteriae et duae venae. XV. 387. per eum vasa umbilicalia trans-eunt. IV. 227. circa umbilicum animae appetitricis sedes est. V. 288. sub umbilico tumor raro in pus convertitur. XVIII. B. 100. umbilici inflammationes puerulis sunt familiares. V. 694. XVII. B. 628. ad umbilicum prominentem remedia. XIV. 483. ad umbilici prolapsum remedia. XIV. 463. umbilicus ut a partu magnus ac elegans fiat. XIV. 483. umbilicus suppurationibus terminus. (*Hipp.*) XVII. A. 989. umbilicus Veneris vide *Cotyledon*. — Umbilici regio media corporis est. V. 230.

UMBRAE. VI. 724. umbrosum qua significatione Graeci accipiant. XVII. A. 653.

UNCIA. XIX. 767. duodecima librae pars est. XIII. 616. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. quot drachmas habeat. XIX. 752. 771. quot drachmas habeat apud Atticos et Italos. XIX. 765. unciam plerique septem drachmas et semissem valere malunt, alii septem duntaxat, reliqui octo. XIII. 789. quot scrupulos habeat. XIX. 765. quot habeat stadia. XIX. 763. quot contineat stateres. XIX. 760. unciam significans character. XIX. 750. 756. 758. 780. unciae ponderales gravitatem corporum, mensurales molem decernunt. XIII. 416. uncia veterinariorum. XIX. 772.

UNCTIO, de ejus usu *Quinti* responsum. VI. 228. calfaciens suocos crudos foras pellit. VI. 277.

UNEDO, ejus facultates. VI. 619. ab Italiae incolis mespilus vocatur. XI. 876.

UNGUINIS articulorum usus. III. 42.

UNGUENTA quomodo *Galenus* calefaciat. X. 573. unguentorum omnium subsidientiae aperientes sunt. XI. 750. unguentum aegyptium etiam *Mendesium* et *Megaleum* audit, et cur. XII. 570. amaracinum, in *Cyzico* confectum. XIV. 53. amaracinum aperiens est. XI. 750. haemorrhoides occoecatas aperit. ibid. amaracinum valde calfacit. VI. 220. bonum ad pleuritidem. XIV. 446. commagenum valde calfacit. VI. 220. dropax nutritioni conducit. VI. 416. ex enphorbio. XIII. 588. foliata ad alvi flu-

xum. X. 574. foliatum ad aurium robor. VI. 440. foliatum ad ventrem roborandum. VI. 427. gleucinum prorsus acopum est et relaxans. VI. 220. irinum aperiens est. XI. 750. irinum valde calfacit. VI. 220. lilinum *Hippocrates* vocat *ἀνθινόν*. XIX. 82. mastichinum ex mastiche alba s. Chia conficitur. XII. 69. mastichinum ad alvi fluxum. X. 574. mastichinum ad ventrem roborandum. VI. 426. melinum recens ad alvi fluxum. X. 573. melinum ad ventrem roborandum. VI. 426. *Mendesii* facultas. XII. 530. myrtini adstrictio cur non idonea in hepatis et ventriculi phlegmone. X. 791.

Unquendum ex nardo compositum quodnam optimum et ubinam paratur. X. 791. nardinum olim duntaxat Laodiceae in Asia praestantissimum fiebat. VI. 439. nardinum vehementer calefacit. X. 791. nardinum curiose factum ad alvi fluxum. X. 572. nardinum ad ventrem roborandum. VI. 426. quod Neapoli conficiunt, nomine tantum nardinum est. X. 791. rosaceum quodnam veteribus dicebatur. XI. 538. spicata ad alvi fluxum. X. 574. spicatum ad aurium robor. VI. 440. susinum calidius et relaxans est. VI. 220. vocat *Hippocrates* *ἀνθινόν*. XIX. 82.

UNGUES (testacea) duram habent carnem. VI. 734.

Ungues, definitio et usus. XIX. 369. *Plato* et *Aristoteles* reprehenduntur, quod negligentius de iis scripserint. III. 16. unguium natura. II. 334. quidam eos ex osse, nervo et cute concrevisse putant. II. 335. eorum cum tertia digitorum phalange conjunctio. II. 336. nervi, arteriae et venae eos intrans. II. 337. usus. II. 338. III. 14. 28. cur natura medicocriter duos eos fecerit. III. 29. munimenti gratia factos *Aristoteles* scribit. III. 16. cur rotundi undique. III. 31. unde generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. ad ungues alimentum venit. XV. 351. in pedibus, eorum usus. III. 234. quomodo comparati esse debeant chirurgo. XVIII. B. 709. quanti medico esse oporteat. XVII. B. 150. in abscessibus occurrunt. X. 984. ad unguem compages i. q. *Sutura*. II. 737. ungues hominis cur molliores quam aliorum animalium, III. 31. caprarum

et asinorum, eorum usus. XII. 341. firmos et curvos carnivora habent. III. 176. eorum constructio in fortibus animalibus. III. 875.

Ungues in animalibus mansuetis et fortibus quomodo et cur ita comparati. III. 879. et digiti, si praeter gravitatem lividi sint, mors est continuo expectanda. XVI. 205. lividi mali. XVIII. B. 125. adunci fiunt in tabidis. VIII. 47. adunci redduntur tabidis. XVI. 205. cur adunci fiant in purulentis. XVIII. B. 204. toti cadunt; quando cantharides imponuntur cum psorodeis idoneis ceratis aut emplastris. XII. 363. divellit batrachium. XI. 849. ad unguem erysipelas (panaritium) non sanat cum pane Coriandrum. XII. 38. ungues leprosos eximit pix cum cera mixta. XII. 101. ad ungues putridos emplastrum aeruginosum *Mantiae*. XIII. 752. ad unguum scabiem. XIV. 563. ad ungues scabros remedium divinisimum. XIV. 535. ungues scabros eiecit Chelidonium minus. XII. 156. ungues ex offendiculo vacillantes vel confirmat vel extrudit isis viridis. XIII. 795.

UNGUIS oculi, definitio. XIV. 772. XIX. 434. unguem oculorum pharmacis acribus colligantes male agunt. III. 810. oculi praecidendus est. XIV. 784. ad ungues in oculis remedia parabilia. XIV. 350. unguem oculorum eliquat testa Sepiarum cum fossili sale mixta. XII. 347. oculorum, si nondum induruerint, exergit *Thyites Dioscoridis*. XII. 199. auferunt *Tithymalli*. XII. 142.

UNITAS mundi. XIX. 160. unitatis aut continui solutio quid. I. 238. solutio unionem postulat. X. 160. solutio in osse fractura dicitur. X. 160. solutio in carnosa parte ulcus vocatur, vulnus et ruptio et contorsio. X. 160. in unitatis solutione praecipua curationis intentio. I. 385.

UNITIO communis est continuitatis solutionis curae scopus. X. 659.

Universum cur *κόσμον* vocent. XVIII. B. 247. a toto differre Stoici putant. XIX. 263.

UNGULA oculi qualis sit morbus. XIV. 409. ad eam remedia parabilia. XIV. 409. ungulae equis solidae sunt, bobus bisulcae. III. 186. ungulas fissas habentia animalia aut

bifidas, collum longius cur habeant. III. 876.

UNUM si homo esset, neutiquam doleret. XV. 35.

URACHUS. IV. 657. XIV. 719. unde nomen, et qualem functionem habeat. IV. 131. in medio vasorum umbilicalium positus. II. 907. inter arterias et venas umbilicales situs est. XV. 387. cur per eum urina deferatur. IV. 237. principium est allantoidis. II. 907. allantoidem cum vesica conjungit. II. 907. nullum habet muscolum prohibentem, ne urina perpetuo affluat. IV. 240.

URENDI vim habet astaphis agrestis. XI. 842.

URETER unicam peculiarem tunicam habet. II. 581. lis orta inter anatomicos utrum sit vena an arteria dicendus. II. 581. ejusdem structura. II. 581. ex eadem substantia, ex qua vesica, constat. III. 389. ureterum substantia propria est. XIX. 644. eorum in vesicam mirabilis insertio. III. 390. ureteres cur oblique in vesicam sint inserti. III. 405. renes vesicae jungunt. III. 362. urinam in vesicam deferre, experientis in animalibus vivis capitis probatur. II. 36sq. quidam pro seminibus meatibus acceperunt. II. 35. ad ureteris dolores remedia. XIV. 572. ureteres quando exulcerentur. XVII. B. 766.

URETHRA, definitio. XIV. 706. qualis pars. XVII. B. 778. urethrae figura et cursus in utroque sexu. III. 407. urethra qua varia ratione constipari queat, quominus urinam permittat. VIII. 9. et quomodo variae hae rationes cognoscantur. VIII. 10. in ea si tubercula procreantur, iis suppuratis et ruptis dolor solvitur. XVIII. A. 169. urethrae ulcus unde cognoscatur. VIII. 45.

URINA, definitio. XIX. 363. ejus efficiens causa. XIX. 363. ex venis venit. XVII. B. 772. renes secernunt. III. 362. urinae secretio, naturae in ea providentia. XVII. B. 244. secretionis theoria *Asclepiadis*. II. 31 sq. theoria Erasistrateorum. II. 68. theoria *Lyci* Macedonis. II. 70. reprehenditur. *ibid.* et sq. quomodo ad renes perveniat. II. 57. preterea in vesicam deferri ligatura eorundem probatur. II. 36. urinae viae clandestinae *Asclepiadi* acceptae. II.

30sq. 38. mittendi ratio et subsidia. III. 405. ad urinam mittendam quaeque partes conferant. IV. 238. urinam expellit musculus collum vesicae circumjacens. XVIII. B. 998. urinae excretio fit vesicae contractione. VIII. 16. *Lycus* Macedo eam renum nutrimentum dixit. III. 366.

Urina liquor vocatur a liquari. XIX. 602. naturalis conditio. IX. 599. naturalis modice pallida est. XVIII. B. 155. quatenus in naturali veniant consideranda. XIX. 596. quae secundum naturam est, qualis. XIX. 605. sanorum hominum qualis optima. XIX. 615. urinae excretio copiosa est, dum vesica ex plenitudine tenditur. VII. 519. paucissima quidem sed frequentissima dum gravatur. VII. 519. urinae copia hie hie augetur. XVII. B. 422. urinae per hie hie plus habent sedimenti quam aestate. XVII. B. 422. cur frigidam mittamus in balneis, calidam vero foris. XI. 554. qualis sit aestate florentibus naturalis. XVIII. B. 159. foetus cur per urachum eat. IV. 237. urinam foetus ad partum usque recipit allantoidis. IV. 224. 232. 547. experimentum quod hoc probat. IV. 239. infantum naturalis quae. XIX. 615. mulierum sanarum quomodo a virili differat. XIX. 595. feminarum naturalis qualis. XIX. 615. qualis pueris sit naturalis. XVIII. B. 159. puerorum qualis esse debeat. XIX. 595. urinas crassissimas pueri reddunt. XVII. B. 43. puerorum cur sit crassissima. XVII. B. 47. puerperarum qualis. XVII. A. 749. per urinas evacuantur humores in hepatis venis contenti. XV. 323. per urinam renes purgantur et vesica. XV. 323. per urinam vacuandum, ubi hepatis inflammatio in gibbis est. XVI. 63.

Urina qualitates medicamentorum facile recipit. IV. 584. quales effectus in eam exerceat sitis et fames, aut potio. XII. 277. ejus natura. XII. 283. proprietates, et vires diversorum animalium et hominis. XII. 284. humana, ejus vires. XII. 284. pueri urinam bibit, quum peste laboraret in Syria. XII. 285. urinae potionem commendat *Xenocrates*. XII. 249. urinae per cathetrem emissio. XIV. 788. ei nonnunquam, quod co-mestum est, similis. XVII. B. 275. urinae differentiae primae sunt duae,

liquor et contentum. XIX. 574. urinae liquor quid. XIX. 574. contentum quid. XIX. 574. pro morbi natura variat. VII. 457. de quibusnam morbis nos certiores reddat. XVI. 590. urinas movere in senibus convenit apio, melle et vino. VI. 353. urinam insani non excernunt, nisi moniti. VII. 790. urina magnas saepe noxas affert vesicae, si non repente excernatur. III. 383. urinae acrimoniae causa. XVII. B. 607. 855. acrimonia stranguriam gignit. VII. 250. XVII. B. 607. 855. urina large fluit, quibus ex cerebro morbi oriuntur. XV. 222. urinae in febris praesertim mens adhibenda. XVI. 237. urina in ephamera. IX. 696. urinae coctio statim primo die febris ephemerae proprium signum. VII. 302. urinae conditio in solutione febris ephemerae. XI. 10. post perfectam coctionem qualis. IX. 599. in coctione ipsa quomodo se habeat. IX. 599. urinae initio febris tennes quibus sunt, iis alvum subluet. XV. 807. quomodo in febris denotet, crisin primis quatuor diebus futuram. IX. 618. urina qualis crisin septimo die futuram indicet. XVI. 21. si undecimo die in febre continua coloratior evadit, et quasi albae nubeculae in ea innatant, spes est, die decimo quarto morbum solum iri. IX. 801. nisi copiose fluat, recidivarum causa est. XVII. A. 423. qualis articulorum abscessus praevertat ex febris. XVII. B. 764. in urina quod in febris subsidet, *Erasistratus* putat. XV. 158. urinae conditio in febris putridis. VII. 308. in febre synochali. XIX. 620. in febre tertiana. IX. 656. in ictericis. VIII. 373. in nephriticis ab initio diluta et pura, deinde cum sedimento asperro. VIII. 385. phreniticorum qualis lethalis. XVII. B. 759. urinae dignitudo valde utilis est. XV. 321. XVI. 195. in ea iudicanda considerandum, anne vesicae morbus in culpa sit. XVIII. B. 163.

Urina ut signum. IX. 594. XVIII. B. 146sq. signa et mala et bona, quae inde desumi possunt, secundum *Hippocratem*. V. 141sq. quando bonum et quando malum signum exhibeat. IX. 575. signum phreniticum non est. XVI. 514. indicat, quomodo succi arteriarum et venarum se

habeant. XVI. 514. eorum succorum nota est, qui in vasis continentur. VI. 251. signa exinde petenda quoad succorum conditionem. VI. 252sq. ut signum coctionis et cruditatis. IX. 611. XVI. 211. color concoctionis progressum notat. VI. 89. quanam coctionis signum. IX. 613. qualis perfectae coctionis signum. IX. 625. qualis coctionis debilis signum. IX. 625. qualis morbum semicoctum significet. IX. 606. quanam coctionem imperfectam indicet. IX. 595. quanam cruditatis signum. IX. 613. qualis morbi principium finitum esse denotet. IX. 626. colligationis index. XVI. 290. qualis colligationem indicet. XVII. B. 276. in urina nullum signum est, quod delirium indicet. XVI. 590. humorum tenuium abundantiae indicium. XVII. A. 701. quae non recordantibus nec admonitis effluit, perniciosus. XVI. 568. quoad colores differentiae. XIX. 575sq. sibi non aequalis quid significet. XIX. 609.

Urina alba quid significet. XIX. 604. alba extremam cruditatem indicat. XIX. 576. alba et crassa quid significet. XIX. 592. ex inedia diuturna aquosa et pallida. X. 947. aquosa tenuem consistentiam habet et colorem album. XVIII. B. 157. aquosa quid significet. IX. 597. XVIII. B. 157. aquosam vasis inesse concoctionem infelicem significat. VII. 446. aquosa in pueris pessima. IX. 606. puerorum aqua h. e. incocta, pernicioiosa. XVI. 74. aquosa pueris deterrima. XVIII. B. 158. aquosa infantibus pessima. XIX. 610. aquosa, crudum adhuc in venis indicat succum. VI. 89. aqua et alba est, si aqua aut vinum tenue epotum est. XVII. B. 275. aquosa, absque albis suspensis, incoctum morbum indicat. XVI. 832. aquosa et subpallida imperfectam coctionem indicat. XVI. 258.

Urina arenosa quid significet. XIX. 612. arenosa signum renum calculi. XIX. 653. arenulae vel lapilli in urina quibus subsident, iis per initia tubercula ad crassam venam enata sunt, et suppurata. XV. 163. XVII. A. 830. arenulas multas excernunt nephritici ex ficum esu. VI. 571. (conf. *Urinae sedimentum*.) ἀσβόλος. XVI. 623. atra viris et mulieri-

bus pessima. XIX. 610. *biliosa* secundum *Hippocratem* mala. XVI. 625. biliosior iis est, qui multum laborant, et paucis vescuntur. IX. 602. bilis atra in ea apparens mortale signum habetur. XVI. 218. bullae in ea quomodo generentur, et quid significant. XVIII. A. 134. cui bullae innatant quid significet. XIX. 613. quibus supra modum calida et ignea est, ii sunt ad purgationes inepti. XI. 351. XVI. 64. 108. XVII. B. 448. *cocta* forsitan ab *Hippocrate* dicitur crassa et alba. XVI. 735. non coctae, quae jumentorum modo turbatae sunt. XVI. 736. celeriter et exigue cocta, deinde cessans vitiosa. XVI. 816. quanam cocta optime dicatur. IX. 595. cocta est, ubi sedimentum subrubrum habuerit, quale ervum est. XV. 857. *conturbata*, sed dum deposita est, subsidens, quid significet. XVII. A. 537. copiose fluens pulsum reddit vermiculantem. IX. 313. copiosa per noctem, exiguam dejectionem significat. XIX. 612.

Urina crassa duplici ratione dicitur. XIX. 603. crassam reddit concoctio. XVI. 74. medicritur crassa renes aut vesicam affectos docet. XVII. B. 772. crassa si mejjatur, et permaneat crassa quid indicet. XIX. 575. 603. crassa, quae tenuis deinde redditur, quid indicet. XIX. 575. crassa cum colore naturali quid indicet. XVIII. B. 158. crassa micta, si talis maneat, quid significet. XIX. 620. crassa micta et postea desistens quid significet. XIX. 621. quibus in urina crassa carunculae parvae, aut veluti capilli exeunt, iis a renibus excernuntur. IX. 577. XIX. 612. in urina crassa carunculae parvae piliformes quibus prodeunt, eas a renibus et arthriticis prodire nosse oportet. XV. 165. crassamentum album habens quid significet. XIX. 604. crassa et acris judicat febres singultuosas. XV. 846. crassa et alba quid doceat. XIX. 581. crassa, alba in quartanis abscessu liberat. XVII. B. 123. multa crassa et alba ab abscessibus liberat. XIX. 611. crassa alba in febribus, lassitudine obortis, quarto die interdum liberat. XVI. 485. crassa et nigra quid significet. XIX. 582. 593. crassa et furfuracea quasi, vesicam scabiosam indicat. XVII. B. 772. crassa, grumosa, pauca quibus

prosit. VII. 934. crassa jumentosa quid significet. XIX. 600. crassas multasque et sanguinolentas vacuat rubia tinctorum. XI. 878. si crassior pallidiorque fuerit, melior; si tenuior et nigrior, deterior in febribus est. XV. 817. crassa et rubra quid indicet. XIX. 581. 593. et crassa et tenuis morbum incoctum significat. XVII. A. 537. crassa et turbida quid significet. XVII. A. 535. crassam ducentia remedia. XIX. 695. crassam educit antidotus tyrannis. XIV. 165.

Urina cruda qualis. VII. 457. simpliciter cruda qualis. IX. 569. quanam cruditatem significet. IX. 605. *cruenta* ex mensium retentione. V. 139. quibus solum cruenta est, his venae laborant. XV. 163. *densata* qualis. XVI. 713. *disparata* quid significet secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 133. quibus *divulsa* est, iis magna fit in corpore perturbatio. XIX. 613. *elaeochroa* quid significet. XIX. 588. *elaeodes* qualis sit et quid significet. XIX. 588. *elaeophanes* quid significet. XIX. 588. *fermentata* ab *Hippocrate* dicta qualis sit. XVI. 661. et quando fiat. *ibid.* *flava* est in tertiana, VII. 467. flavior est epoto vino vetusto fulvoque. XVII. B. 276. flava quid indicet. XIX. 604. valde *foetens* et pinguis perniciosa est. XVI. 215. foetida quid indicet. XIX. 591. foetida, aquosa, nigra, crassa lethalis. XVIII. B. 157. *fulva* et tenuis morbum crudum denotat. XVII. A. 490. XVIII. B. 155. eaque noxia etiam esse potest. XVIII. B. 156.

Urina furfuracea quid significet. XIX. 612. furfuracea mala. XIX. 610. geniturae similis per γ apud *Hippocratem* significatur. XVII. A. 612. geniturae similis qualis sit. XVII. A. 429. *graveolens* quid significet. XIX. 625. odor gravis putrefactionis signum est. IX. 604. male olens et aquosa et atra et crassa lethalis. XIX. 610. *incocta* plane quid significet. IX. 596. jumentorum urinae similis *turbida* vocatur. XVI. 201. jumentorum lotio similis, a crudo et crasso humore fit. XVI. 51. jumentorum lotio similis quid indicet. XVII. B. 276. jumentosae quid significet. XIX. 611. 620sq. jumentosa in febribus quid significet. XVII. B. 753. quibus turbata velut jumentis, his ca-

pitis dolores aut adsunt aut aderunt. VII. 934. *laboriosa* mala. XVI. 636. *laboriosae*, et *rubrae* ex his efflorescentiae, si retinentur, et aeruginosae malae. XVI. 639. *larga* alvum sicciorem reddit. XVII. B. 779. *lethalis* quae. VII. 457. *livida* quid denotet. IX. 604. *nebulosa* quae. XV. 808. *nebulosa* apud *Hippocratem* qualis. XVII. A. 493. quibus a principio *nebulosa* vel *crassa*, ii purgandi sunt. XV. 806. XIX. 614.

Urina nigra unde fiat. XVI. 512. XIX. 576. 580. 605. *nigrior* et *crassior* est epoto vino crasso. XVII. B. 275. *nigra* quid doceat. XVII. A. 181. XIX. 625. *pessima* denigrata. IX. 604. *nigra* non *cruda* solum, sed et *lethalis* est. IX. 569. *nigra* *periculosissima*. XVI. 236. *nigra* *malum* signum. XVI. 595. *nigra* *pessima* in *viris* et *mulieribus*. IX. 606. XVIII. B. 158. *nigra* quo fuerit *crassior*, eo *deterior*. XVIII. B. 158. *nigricans* cum *rubra* quadam *sanie* in *menstruis* suppressis. VIII. 435. *nigra* *cur* principii alterius affectionem indicet. XVI. 713. in *vigilantibus* *nigra* *docolor*, *phrenitidem* indicat. XVI. 511sq. *nigra* solvit *lienis* *morbos*. XVII. A. 423. *oleacea* *mortem* *minatur*. VII. 457. *oleaginae* *differentiae*. XIX. 588. *oleosa* *qualis* sit apud *Hippocratem*. XVII. A. 741. *oleosa* *cujusnam* sit *coloris*. XVII. A. 742. non *quidem* est *salubris*, sed *magno* *pernicio*sa. XVII. A. 743. *oleosam* *qualem* *Sabinus* *vocet*. XVII. A. 744. *oleosa* *unde* fiat. XIX. 622. *oleosa* *quid* *denotet*. IX. 604. *oleosa* *colliquationis* *initium* *indicat*. XVI. 290. *oleosa* *pernicio*sa est. XVI. 215.

Urina *quatenam* *optima*. V. 141. IX. 594. 598. 605. *qualis* *secundum* *Hippocratem* *optima*. XVI. 638. XVII. B. 397. *optima* in *quibusnam* *hominibus* *reperiatur*. XIX. 595. 609. *boni* *coloris* et *mediocriter* *crassa* *omnium* est *optima*. VII. 456. *optima* in *morbis* *quatenam* sit *judicanda*. XVIII. B. 146. XIX. 596. 616. *quatenam* in *morbis* *secundum* *Hippocratem* *optima*. XVI. 176. *optima* (*critica*) in *febre* *ardente* *quae*. XV. 749. *sanae* *similis* *optima*. XVIII. A. 180. *pal-lida* *quomodo* fiat. XIX. 576. *pal-lida*, si *alba* fiat, *crisin* *indicat*. XVI.

22. *quae* *modice* *pallet*, *peractae* *modo* *secundae* *coctionis* est *signum*. VI. 89. *pauca* in *febris* *quid* *doceat*. XVII. A. 181. *pellucida* *alba* *mala*: *nam* *extremae* *cruditatis* *signum* est. XVII. B. 759. *quatenam* *perniciem* *minetur*. IX. 605. *perspicua* *alba* in *phreniticis* *improba* est. XIX. 611. *pilosa* *corpora* *habens*. XVII. B. 768 sq. *pinguem* *quidam* *oleosam* *putant*. XVII. A. 739sq. *pinguis* *quid* *significet*. XVIII. A. 135. XIX. 610. *pinguis* *colliquationem* *indicat*. XVII. A. 725. *pinguedines* *supernatantes* *araneosae* *colliquationis* *indiciu*m. XVIII. B. 161. *pinguis* et in *colore* et *sedimento* *oleo* *consimilis* *quid* *denotet*. XVII. A. 430.

Urina praerubra ex *renibus* *munere* *suo* *male* *fungentibus* *oritur*. XVI. 574. *quatenam* sit *prava*. XVI. 235. XVII. A. 71. XIX. 594. *prava* *stranguriae* *causa*. XVII. A. 356. *prava*, et *velut* *furfuracea* *quibus* est, *iis* *vesica* *scabiosa* *existit*. XV. 165. *purulenta*, *album* et *laeve* *habens* *sedimentum*, *solvit* *vesicae* *phlegmonem*. XVIII. B. 225. si *pus* *contineat*, ex *symptomatibus* *praegressis* *diagnoscendum* est, *unde* *veniat*. VIII. 410. *rubra* *quomodo* fiat. XIX. 576. *rubra* *quid* *significet* et *quomodo* *oriatur*. XIX. 599. *rubra* *unde* fiat, et in *quibusnam* *morbis* *occurrat*. XIX. 605. *rubra* *indiciu*m *sanguinis* *incoctioris* et *serosioris* *abundantis*. XVII. A. 533. *rufa* *quomodo* fiat. XVIII. B. 155. XIX. 576. 620. *rufa* *quid* *significet*. XIX. 604. 619. *rufa* *febrem* *ephemeram* *indicat*. XI. 11. *donec* *rufa* *ac* *tenuis* *fuerit*, *morbum* *crudum* *significat*. IX. 602. *rufa* et *atra* *indiciu*m *bilis* *flavae* *abundantis*. XVII. A. 534. *rufa* et *biliosa* *succum* *concoctum* *monstrat*. *ibid.* *sanguine* *tincta* *quomodo* fiat. XVI. 50. *sanguineam* *efficiunt* *Periclymeni* *fructus* et *folia*. XII. 98. *sanguine* *mixta* *quid* *significet*. XIX. 612. *sanguinem* et *pus* *continens* *quid* *significet*. XIX. 612. *splendens* *qualis* *dicatur*. XIX. 576. *spumosa* *unde* *oriatur*. XVI. 755. *spumosa* *secundum* *Hippocratem* *convulsionem* *indicat*. XVI. 754. *subnigra* *quando* in *nigram* *transeat*. XVI. 715. *subpal-lida* *quid* *denotet*. IX. 598. *subrubens* *secundum* *Hippocratem* *bona*. XVI. 640. *subrubra* *quid* *significet*

secundum *Hippocratem*. XVII. A. 533. XVIII. B. 151. subrubra, cum sedimento subrubro laevi quid significet. XIX. 609. subrubra et subsidentia subrubra salutaris. V. 142. subrubra et sedimentum subrubrum et laeve salutaris. XVIII. B. 150. non subsidens praerubra cum suspensis, mentis emotionem portendit. XVI. 573.

Urina tenuis bifariam dividitur. XIX. 575. tenuis duplici ratione sumitur. XIX. 603. tenuis cruditatem humorum venis contentorum significat. XV. 322. tenuis cruditatis signum. XV. 806. tenuis morbum crudum indicat. XV. 817. tenuis morbum incoctum significat. XVII. A. 550. tenuis non secundum naturam venas se habere docet. XVII. B. 772. tenuis quae mejitur, et manet tenuis, quid indicet. XIX. 575. tenuis quae mejitur et manet, summam cruditatem venosi generis indicat. XIX. 603. 621. tenuis ab initio februm quid significet. XV. 804. quibus tenuis est, iis febris protrahitur. XV. 813. quibus ab initio est tenuis, non purgandi sunt. XIX. 614. tenuis quando postero die sit exspectanda in morbis acutis. XV. 841. 843. tenuis simul et alba quid significet. XIX. 577. tenuis et alba in febribus ardentibus quid significet. XIX. 621. tenuis et alba prava est, et cur. IX. 598. tenuis et alba admodum mala. XIX. 610. tenuis, aquosa, et in qua nihil subsidet, sanguinis crudi nota. VI. 252. tenuis et aquosa suspecta. XVI. 747. tenuis, si modice crassa fiat, crisin indicat. XVI. 22. qui mejunt tenuem ac crudam multo tempore, abscessus iis ad loca sub diaphragmate exspectandus est. IX. 758. tenuis et cruda diuturna quid significet. XIX. 610. tenuis et cruda diutius reddita quid secundum *Hippocratem* significet. XVII. A. 536. tenuis et cruda perpetuo abscessum futurum indicat. XVIII. B. 160. tenuis et flava quid indicet. XIX. 579. 599. tenuis et fulva quid indicet. XIX. 619. tenuis et pallida quid significet. XIX. 578. 598. tenuis et rufa quid indicet. XIX. 578sq. 610. tenuis primum, deinde turbata, quid significet. XIX. 599. tenuis quae mejitur et postea turbatur, quid significet. XIX. 603. 620.

Urina turbida quae dicatur. XVI. 201. turbidae tres differentiae. IX. 595. turbida crudis refertas humoribus venas denotat. VI. 252. quae turbulenta mejitur et hypostasim bonam habet, quid significet. IX. 596. quae similis vino maxime tenui et albo, unde fiat, et quid denotet. IX. 598. viridis quid denotet. IX. 604. vitiosae et pravae quae. XIX. 607. carunculis similia corpora evacuatorum ulcus denotant. VIII. 4. XVII. B. 768. cum urina, quae excernuntur, laminarum speciem referentia vesicae ulcus significant. VIII. 4.

Urinae contentum quid dicatur. XIX. 605. contentum quando nubecula dicatur. XIX. 606. quando suspensum, quando sedimentum. XIX. 606. contentum, si album sit et supremum locum occupet, sed inaequale, quid indicet. XIX. 582. quid si album sit, inferiorem locum occupet et divulsus sit. ibid. quid si sit aequale et inaequale divulsus. XIX. 583. enaeorema, definitio. XVIII. B. 149. enaeorema nigrum tantum habens, nigra est deterior. XVI. 513. in urina si quid innatarit, dissipato femoris dolore, delirium portendit. XVI. 587. nubecula quando vocetur ejus contentum. XIX. 606. nubecula quid significet. XIX. 606. nubecula in superiori parte quid significet. XIX. 585. nubecula in febre tertiana et ephamera quid indicet. XIX. 597. nubes albae bonae, nigrae vero pravae. XVII. A. 493. nebulae suspensae albae bonae, nigrae inaequales. XIX. 610. nubeculae sursum quae feruntur malae, quae deorsum bonae. XVIII. B. 162. XIX. 611. urina cum nubecula et subnubilata est incoctior. XIX. 616. nubeculam rubram quarto die habent, qui septimo die judicantur. VII. 934. cum nubecula rubra die quarto, crisin die septimo futuram indicat. XVII. B. 755. nubes, definitio. XVIII. B. 149. nubes in ea albae bonae, nigrae malae. XVIII. B. 154.

Urinae sedimentum quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. sedimentum quid significet. XIX. 606. hypostases quatenus salubres. IX. 602. et quae perniciosae. IX. 603. in pueris, et otiosam vitam habentibus cur multam habeat hypostasim. IX. 601. ex crudis humoribus orta

plurimum habet sedimenti. XVIII. B. 148. hypostasis quomodo perfectam aut imperfectam indicet coctionem. XIX. 585. tenuis et alba sedimentum habere nequit. XIX. 592. sedimentum album bonum quomodo a pure dignoscatur. XIX. 597. sedimentum, cujus substantia dissolvitur, hepar ulceratum significat. XIX. 591. cum sedimentis connexiones quid significant. XIX. 591. subsidentiae privatio quid indicet. XVI. 574. quae non subsident, ultra flatuosam turbationem quid significant. XVII. A. 537. sine ullo prorsus sedimento quando appareat. XVIII. B. 148. sedimentum aut nullum aut paucissimum habentes in quibusdam febribus locum habeant. XVII. A. 71. nullum habentes sedimentum malae. XIX. 608. nec sedimentum nec suspensum nec nubeculam habens, quid significet. XIX. 617. quod in ea subsidet et puri simile, succus crudus proprie dicitur. VI. 488. succus crudus et in sanis subsidet, qui post multos labores cibos duros edunt. VI. 489.

Urinae sedimentorum differentiae, eorumque generatio. XVII. A. 834sq. sedimentum aequale et inaequale divulsum quid significet. XIX. 583. album in urina bonum signum. V. 141. album, laeve, aequale et continuum perfectam concoctionem indicat. XVI. 258. coctum et album sed medium, non infimum locum obtinens, quid indicet. XIX. 584. modo liquidum modo album habens quid indicet. XVIII. B. 146. 148. album magis habet in morbis, a crudis humoribus ortis. XVIII. B. 148. arenosum quomodo fiat. XVII. A. 836. arenosum calculum indicat. VIII. 47. XVII. B. 775. arenulae et tunc oriuntur, quando crassus et viscosus humor tarde egrediens ab vesicae calore exiccatus cogitur. XV. 163. quibus arenulae vel lapilli subsident, iis per initia tubercula ad crassam venam enata sunt ac suppurata. XV. 163. XVII. A. 831. ad urinae arenosas subsidentias *Chariclis* pastillus. XIII. 329. biliosum supra tenuia habens, quid secundum *Hippocratem* significet. XVIII. A. 130. habens biliosas hypostases, superne autem tenuis, quid significet. XIX. 613. cinereum quando sit. XVII. A. 835. crinodes quid significet. XIX.

591. ervosum sedimentum habens quid significet. XIX. 623. quae farinae hordei crassioris speciem habet, prava. V. 142. sedimentum farinaceum crassum quid significet. XVIII. A. 130. farinam crassiorem accumulans unde oriatur. XVIII. B. 152. crassiori farinae simile quid indicet. XIX. 624. farinosum malum. XIX. 610. farinam crassam aut quasi bracteolas repraesentans malum. XVIII. B. 151. hypostases farinae hordeaceae similes quid denotent. IX. 603. in biliosis morbis quod subsidet, flavum magis est. XVIII. B. 148. furfureum quid denotet. IX. 603. furfuraceum quid indicet. XVIII. B. 154. cum sedimento furfuraceo quid significet. XIX. 623. furfuraceum pessimum. XVIII. B. 151. laeve quodnam *Hippocrates* vocet. XIX. 615.

Urinae sedimentum liminosum sublividumque ex torminoso malum. (*Hipp.*) XVI. 818. lividum quid indicet. XIX. 588. nigrum quid denotet. IX. 603. XIX. 587. oroboides quid significet. XIX. 589. oroboides hepatis affectiones comitatur. XVII. A. 834. petaloides quid significet. XIX. 590. cum pingui hypostasi et accumulata quid significet. XIX. 613. pingue sedimentum cum inaequali et bilioso colore quid doceat. XVII. A. 430. pityroides (furfuraceum) quid significet. XIX. 590. rubeum unde fiat, et quid significet. XIX. 586. rufum renum affectus comitatur. XVII. A. 834. sandarachodes hepatis affectiones comitatur. XVII. A. 834. squamosum quid denotet. IX. 603. XIX. 624. squamosum malum. XIX. 610. subrubrum salutare. V. 142. tenue et album quomodo oriatur. XVIII. B. 153. tenue et album vitiosum. XVIII. B. 151. quae statim residet, sed quid turbulentiae servat, quid significet. IX. 596.

Urinae suspensum quando dicatur contentum. XIX. 606. suspensum quid significet. XIX. 606. urina, quae suspensum habet album, laeve et aequale deterior. XIX. 616.

Urinam moventia remedia. XI. 747. frequenter moventia remedia. XIX. 695. movent et ea, quae menses provocant. XI. 775. per urinas vacuantia remedia quando conducant, et quando sint vitanda. XVI. 148.

per urinas sanguinem movet sabina. XI. 854. medicamenta singula. XIV. 571. acori radix. XI. 820. acria tenuis essentiae. XI. 684. allium. XV. 871. ammi semen. XI. 824. ampe-
loprason. XI. 825. fructus androsa-
ces. XI. 830. anisi semen. XI. 833.
antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158.
apium. VI. 637. XII. 118. cur non
moveat aqua. XV. 697. confectio,
quam *Asclepiades* exhibet. XIII. 213.
Pasigratis. ibid. asparagi. VI. 643.
balneum. XV. 719. bdellium arabi-
cum. XI. 850. modice movent bry-
oniae germina. XI. 826. bunium. XI.
852. moderate movet calamus aro-
maticus. XII. 7. copiosam provocat
cantharis cum aliis mixta. XIV. 248.
biliosam multamque provocat caprios.
XII. 9. movet Carpesium. XII. 15.
carum. VI. 654. XII. 13. movet et
sale ad repositionem conditur cauca-
lis. XII. 15. provocat chamaedrys.
XII. 153. chamaepitys. XII. 155. ci-
cer. XI. 876. cissanthemi fructus.
XII. 51. oleum costi. XII. 40. mo-
vere dicuntur folia cotyledonis cum
radice manducata. XII. 41. crocodi-
lii semen. XII. 47. minus quam pe-
pones movent cucumeres. VI. 567.
movet cucumis esculentus. XII. 121.
radices Cyperi. XII. 54. Daphne ale-
xandrina. XI. 863. daucus. VI. 654.
daucus agrestis. XI. 862. dauci se-
men. XI. 862.

Urinam movet diacalaminthe. VI.
285. diospoliticum tenue. VI. 283.
valde promovet emplastrum discusso-
rium ex calce viva. XIII. 944. equa-
pium. VI. 637. epithema. XIV. 473.
Foeniculum domesticum et agreste.
XII. 68. fructus *Halicacabum*. XII.
145. herbae. XI. 58. hypericum. XII.
148. *Idiotae* medicamentum. XIII.
245. fructus Iridis agrestis. XII. 87.
mediocriter juniperi fructus. VI. 590.
Libystici radix et semina. XII. 62.
movet, sed parum, lini semen. VI.
549. lumbrici terrestres cum melle
poti. XII. 363. *Macedonis* composi-
tio. XIII. 324. malagma ex cedria.
XIII. 249. radix Mei. XII. 78. mel
despumatum. VI. 741. minus mo-
vent melopepones. VI. 566. movet
moly s. ruta sylvestris. XII. 82. ma-
gis mulsa aquosa cocta. XV. 745.
vehementer mulsa, nisi viscerum af-
fectio prohibeat. XV. 655. radix Nar-
di spicae. XII. 84. *Nicerati* compo-

sitio. XII. 232. cortex *Ononidis*. XII.
89. oxymel subacidum. XV. 684. pa-
nacea *Musae*. XIII. 104. ciens pa-
stillus. XIII. 329. pastillus *Chryser-
mi*. XIII. 243. pastinaca. VI. 654.
XII. 129. pepones. VI. 564. petro-
selinum. XII. 99. radix Phu, et plus
quidem, quam aut Indica aut Syriaca
nardus, perinde ut Gallica. XII. 152.
Polium. XII. 106. ruta. XII. 101.
Scandix. XII. 125. Schini flos. XII.
136. copiosam graveolentem elicit
Scolymi radix. XII. 125. movet Scor-
dium. XII. 126. serpyllum. XI. 877.
Seseli radix et fructus. XII. 120.
Sion. XII. 124. Sisari radix. XII.
124. movet et concoquit Sison. XII.
123. Sium. VI. 637. smyrnium. VI.
637. smyrnium s. hipposelinum. XII.
128. semen Solani hypnotici. XII.
146. fructus Terebinthi. XII. 138.
thymus. XI. 887. vinum. VI. 55. mo-
ventia vina. VI. 275. 337. XV. 639.
vina aquosa. X. 837. vina aquosa
et substantia tenui. VI. 800. minus
vinum dulce quam vinosum. V. 771.
vina nobiliora. X. 486. vinum scil-
liticum. XIV. 570.

Urina renes affectos docet. XVI.
601. qualis renum affectiones indi-
cet. XVI. 290. urinae in vesica ac-
cumulationis nimiae causa. VIII. 375.
effectus. VIII. 376. quibusdam ae-
gre fluit ex menstribus suppressis. XV.
327. urinae vias laborare quatenam
symptomata doceant. XVII. B. 776.
urinae difficultas accidit, quibus ex
crapulis et cibis flatulentis lumborum
et coxarum dolores oboriuntur. XV.
867. difficultas vesicae inflammatae
signa. XIV. 749. difficultatis quatuor
genera statuunt *Cnidii*. XV. 364. 427.
ad urinae difficultatem jumentorum
remedia parabilia. XIV. 537. ad diffi-
cultatem remedia. XIV. 383. 472. 475.
antidotus *Philonis*. XIII. 267. theri-
aca. XIV. 272.

Urinae fluor i. q. diabetes. VII.
81. urinae nimius fluxus colliqua-
tionis causa. XVI. 289. ad urinae ex-
euntis sistendam exuberantiam. XIV.
475. urinae incontinentia qui labo-
rant, purgandi non sunt. XV. 901.
ad urinae incontinentiam remedia pa-
rabilia. XIV. 474. 562. 572. prae-
ter voluntatem fluens voluntariae ac-
tionis laesio est. VII. 150. involun-
tarie secedentis causae. VIII. 64sq.
urinae involuntaria missio unde fiat.

VIII. 404. XVII. B. 51. involuntaria missio ex vertebri luxatis. VIII. 407. ad urinae in somno involuntariam missionem. XIII. 319. ad urinam impeditam theriaca *Andromachi*. XIV. 35. urinae interceptio convulsivi quid habet. XVI. 774. urinarum in morbis acutis ex refrigeratione interceptiones pessimae. XVI. 618. urinae profluvium i. q. diabetes. VIII. 394. urina quot modis reprimatur et retineatur. XIX. 425.

Urinae retentio, ob causas ejus diversas, diversas etiam medendi methodos exposcit. I. 158. si quidem ex calculo orta, excisionem ejus molimur. ibid. si ex inflammatione, cataplasmata obducimus. ibid. si ex immoderata vesicae tensione, cathetere utimur, vel, quemadmodum *Erasistratus* aegrotante in genua erecto, aphronitro extremum ureteris attingimus. I. 158. urinae retentionis casus, oleosis. unguentis feliciter curatus. IV. 191.

Urinae stillicidium, definitio. XVII. B. 855. stillicidii variae causae. VIII. 402. stillicidia autumnno potissimum fiunt. XVI. 27. stillicidium, quod ob ejus acrimoniam fit, symptoma vesicae est, non morbus. VIII. 402.

Urinae suppressio qualis dicatur ab *Hippocrate* conditio. XV. 757. fit in causo notho et cur. XV. 757. suppressionis variae causae earumque diagnosis. VII. 248. VIII. 9sq. urina suppressitur, alvo multa excernente. XVII. A. 850. suppressio ex inedia fit. XI. 199. suppressio a grumo sanguinis aut pure crasso urethram obstruente. VIII. 408. suppressio a nimis diuturna urinae retentione. VIII. 407. urina suppressitur ex medulla spinali laesa. VIII. 65sq. ob spinam a casu luxatam. VIII. 406. 407. suppressio apnoeae et aphoniae simile quid indicare videtur. VII. 150. suppressiones rigorem judicatorium in morbo futurum praesagiunt. XVII. A. 849. suppressionem indicat horror creber ex dorso. XVI. 664. cum rigore suppressae malae. XVI. 817. suppressioni sunt obnoxii, quibus renes inflammantur. IX. 164. suppressionis historia ex inflammatione, percussione in perinaeo oborta, ejusque cura. VIII. 13. per urinam fluxus quomodo revellatur. XVI. 151. per urinas fluxio per alvum derivatur.

X. 316. per urinas revellenda sunt, quae per alvum fluunt. X. 316. XVI. 151.

URINACULUM vide URACHUS.

URNA quot habeat libras. XIX. 776. olei et mellis. XIX. 777.

URSI quod sunt frigidiores, etiam pinguiore dicuntur. XI. 514. *Ursi* quomodo statim post partum sint comparati. XIV. 255. simile animal in Lucania et Italia est. VI. 666. ursorum genus etiam cruribus incedit. II. 430. adipem alopecias curare proditum est. XII. 331. adeps pro vulpino. XIX. 743. carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. ex ursi felle antidotus ad hepatis indurationes. XIII. 214. ursi lien comedi nequit. V. 134. sanguinis usus. XII. 262.

URTICA, ejus facultates. VI. 639. pravam est edulium. VII. 285. herbae, fructus, foliorum vires medicae. XI. 817. semen meatu purgat. XI. 745. semen pro filice. XIX. 741.

USTIO, ejus indicationes. XIV. 782. quando sit ad dolores sedandos adhibenda. XVII. B. 326. nonnunquam corporis habitum constipat. X. 666. ustionis usus in iis, quibus humeri articulus saepe excidit. XVIII. A. 374. usus in luxatione ischii ex diuturna ischiade. XVIII. A. 99. ustio febris causa. VII. 279. ex ustione febres cum stipatione sunt. X. 667. USTORIUM columellae apponendum. XIV. 434.

USUS partis quomodo ab actione differat. IV. 346. cuique parti proprius. II. 14. partium omnium triplex. III. 435. roborat. XVIII. B. 879.

UTER, per utrem luxationes reponendi methodus docetur a *Hippocrate* licet eam non probet. XVIII. A. 763sq.

Uterariae mulieres quae dicantur. XVII. A. 805.

UTERUS apud *Hippocratem* per characterem μ significatur. XVII. A. 613. *Hippocrates* vocat conceptaculum. XVII. B. 280. aliqui hysteram vocant. XVI. 177. cur dicatur hystera. XIX. 362. cur matrix dicatur. XIX. 362. quidam secundinas uteros vocant. XVII. B. 824. quidam vulvam vocant. XV. 326. uterum *Plato* animal vocat prolis generandae cupidum. VIII. 425. uterus animal arbitratur, quod gignendae

prolis desiderio trahatur. XVI. 179. nec animal est, nec per corpus vagatur. XVI. 179. brevis ejus descriptio. XIX. 362. uteri corpus constituentes membranae. II. 896. uteri tunicae non semper eandem crassitudinem servant. II. 898. uterus cur ex una solummodo tunica constet. IV. 206. uteri cum vicinis partibus conjunctio. II. 892. situs. II. 887. situs inter vesicam urinariam et intestinum rectum. IV. 199. situs utilitas. IV. 207. cur inter vesicam et intestinum rectum collocatus. IV. 207. uterus cur ventri subjectus. IV. 145. superior fundus umbilico propinquus. II. 889. inferius extremum ad muliebrem pudendum est. II. 889. a pudendo distat undecim digitos. II. 889.

Uteri figura. II. 890. ejus processus laterales s. cornua (tubae Fallop.) II. 890. eorum usus. IV. 193. cornua *Eudemus* cirros vocat. II. 890. *Praxagoras* et *Philotimus* sinus. ibid. ligamenta. II. 893. ligamenta rotunda jam *Herophilus* novit. IV. 597. ligamentorum usus. IV. 207. uterus hominis acetabulis s. cotyledonibus carere dicitur a quibusdam. II. 905. duos habet sinus. IV. 150. et cur. IV. 151. mulierum a quibusdam bisinuatus, aliorum vero animalium multiparorum multisinuatus vocatur. II. 890. uteri vasa. II. 894sq. vasorum in eo distributio. IV. 180. 183. vasa, quum femina conceptura est, aperiuntur. II. 902. ejus arteriae. IV. 326. venae. II. 812. 813. venas plurimas et maximas habet. XVII. A. 807. vasa seminaria ex ovarii in eum inserta (tubae). II. 900. uterum omnes fere anatomici nervosum dicunt. XV. 694. uterus a quibusdam nervosa pars dicitur. XVII. A. 802. utrum hoc sit verum. XVII. A. 803. qua ratione nervosus dici queat. XVII. A. 804. cur magnis nervis non egeat. IV. 203. collum vero tales acceperit. IV. 204. nervos quidem habet, sed exiles. XVII. A. 805.

Uteri os, definitio. XVII. B. 839. ejus conditio post conceptionem et graviditatis tempore. II. 150. os clauditur iis, quae conceperunt. XVII. B. 843. orificium citra duritiem clausum, graviditatis signum est. VIII. 433sq. cum duritie morbi. VIII. 434.

oris conditio, si vivit foetus, sique mortuus est. II. 151. oris conditio partu accedente. II. 151sq. os toto praegnationis tempore clausum, patet, quum tempus partus accedit. IV. 246. orificium et semen recipit et foetui via est. II. 187. os connivet, quibus durum est. XVII. B. 850. oris phlegmone arrepti conditio. II. 150. cervix foramen habet, diversis temporibus diversae magnitudinis. II. 897. cervix musculosa, carne dura et cartilaginea constans. II. 897. eam *Herophilus* gutturis summae parti comparat. II. 897. collum intro est via spiritus, foras vero foetus. XV. 352. collum cur in pudendum muliebrem desinat. IV. 146. clauditur, quum animal concepit. IV. 146. in coitu functio. IV. 146. collum quomodo extra coitus tempus se habeat. IV. 149. collum cur sit nervosum ac durum. IV. 146. collum cur non semper sit apertum. IV. 150. collum semen non potest intro trahere. II. 187. collum manus quasi est, intrudens semen. IV. 523. colli utilitas. IV. 192. ei semen familiarissimus succus. IV. 192. colli et virilis pudendi analogia. IV. 635. collum humore perfundunt obstetrices, si liquor amnionis jam effluxit. IV. 234.

Uteri conditio in iis, quae enixae sunt, et in praegnantibus. II. 889. uterus minor iis, quae nunquam conceperunt, aut Venerem exercuerunt. II. 889. conditio statim post conceptionem. II. 149sq. conditio in graviditate. II. 899. graviditatis tempore tenuissimus. IV. 208. in partu conditio. VII. 166. praegnantis mulieris. II. 902. quum menstruorum purgatio colligitur. II. 899.

Uteri functio. II. 147sq. quot agendi facultates habeat in coitibus. XIX. 362. obvolvitur semini, et undequaque ipsum amplectitur. IV. 515. 521. exacte genituram obvolvitur. IV. 521. semini obviam venit. IV. 523. num a semine infletur. IV. 520sq. functionis diutius cessantis sequelae. XVI. 179. qua facultate foetum expellat. VII. 166. expultrix facultas. II. 148. foetum corruptum statim ejicit. VII. 167. in eo retentrix facultas maxime conspicua. II. 147. ejus effectus. II. 149. num a loco suo moveatur. VIII. 426. quam ob causam vel sursum vel ad latus retrahat-

tur. VIII. 429. dexter cur sinistro calidior. IV. 171. XVII. B. 841. sinister cur impurum sanguinem accipiat, et quid inde accadat. IV. 171. uteri sanguine nutritur foetus. XI. 164. cur in latus et sursum trahatur. XVI. 180. uteri singulis mensibus purgari solent. XVII. A. 442. uteros humidos quae habent, non concipiunt. XVII. A. 442. uterus aetatis signum. XVI. 338. cum mammis cur per vasa sit conjunctus. XVI. 472. uteri mammarumque consensus. IV. 154. XV. 401. XVII. A. 454. cum mammis consensus causa. IV. 176. uterum inter et mammas commercium. XVI. 339. uterus et mammae quasdam habent venas communes. XVII. B. 828. uteri magnitudinis signa mammae. XVII. A. 451.

Uteri et scroti analogia. IV. 635. uterus cur in imperfectis animalibus, et senescentibus sit minor. IV. 155. conditio in mulis. XIX. 329. in subibus et aliis. IV. 150. uterus suis multos sinus habet. II. 891. animalium ut alimentum. VI. 680. uterus saepe sursum aut ad latus trahitur non se ipso, sed aliis organis trahentibus. XVIII. A. 637. utero calidum amicum, frigidum inimicum. XVII. B. 811. ad uteri interiora sanguis pervenire non potest. VIII. 329. uteri sanguine complentur purgationibus suppressis aut phlegmone aliqua orta. XVII. A. 807. uterum gestantibus respiratio laeditur. VII. 781. utero sicciori humidius semen, humidiori siccius, calidiori frigidius, frigidiori calidius convenit. XV. 48. uteros frigidos, densos et praehumidos habentes non concipiunt. XV. 47. XVII. B. 860. quales dolores procreet. VIII. 110. interdum apnoeas, interdum nervorum contentiones gignit. XV. 609. uterum gerentibus capitis dolores cum sopore et gravitate mali. XVI. 736. gerenti mulieri, si purgationes procedant, foetus valere non potest. XV. 402. in utero quomodo revulsio fiat. XI. 91. XVI. 155. et quomodo derivatio. XI. 92. XVI. 156. ab utero derivatio quomodo facienda. XVII. A. 905. per uterum fluxio per urinas aut alvum derivatur. X. 316. per uterum quando sit purgandum. XVI. 264. per uterum revellitur alvi et urinae fluxus. XVI. 151. ad uterum pertinere

hysteriam unde concludendum. VIII. 424. uterus aegrotat, si papillae mammae aut rubrum earum pallidum fiat. XVI. 472.

Uteri affectus unde cognoscatur. VIII. 45. ex uteri affectibus animi deliquii cura. XI. 54. morbi, ex recentis menstruis orti. XVII. B. 854. morbo laborans muliercula semen primum in uterum, deinde foras emisit plurimum et crassissimum. IV. 599. in uteri affectibus quid exanthemata ad cutim erumpentia significant. XVII. A. 358. ad uteros sicca cibaria sunt idonea et potus meraciores. XV. 210. ad uteri morbos clysteres. XVI. 146. ad uteri fomentationes aristolochiae radix longa. XI. 836. et artemisiae. XI. 840. ad uteri affectus remedia. XIII. 319. XIV. 549. 562. antidotus *Mithridatis*. XIV. 148. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotum zopyrium. XIV. 150. aster stomachicus. XIII. 164. colica Isotheos. XIII. 279. gleucinum. XIII. 1041. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. malagma polyarchion. XIII. 184. radix Lillii. XII. 46. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

Uteri abscessus quando suspicandus. XIX. 428. carcinoma, definitio. XIX. 430. carcinomatis causa menstrua retenta. XVII. B. 854. convulsio quomodo cognoscatur. XV. 917. uterus durior quam caro est et minus nutrit. VI. 787. durus densusque suppressionis menstruum causa. VII. 264. uterus dolore afficit acetum. XV. 693. ad uteri dolores remedia parabilia. XIV. 478. 483. 484. 536. *Aphrodae* potio anodyna. XIII. 94. uteri dolores mitigat clematis in peso. XII. 31. sedat emplastrum sacrum tum illitu tum suffitu. XIII. 779. erysipelas, definitio. XIX. 429. ad uteri duritias remedia parabilia. XIV. 484. duritiem abigit acopon. XIII. 1050. oleum Lillii. XII. 45. uteros emollientes pessi componuntur ex vitulina et cervina medulla. XII. 332.

Uteri erosio quomodo cognoscenda. VIII. 436. fluxiones vehementes admotae mammis cucurbitulae celerrime compescunt. XI. 51. haemorrhagiae pulsum efficiunt vermiculantem. IX. 313. haemorrhagiae casus quaternis diebus accidentis, quae quarto die

arnoglossi succo curata est. X. 328. haemorrhagia laborantem *Boëthi* uxorem *Galenus* sanat. XIV. 641sq. haemorrhagia in praegnante abortus causa. XVII. A. 636. haemorrhagia hydropis causa. II. 109. haemorrhagiae injectionibus curantur. X. 328. 329. ex utero haemorrhagiae injectionibus per metrenchytas curantur. X. 328. 329. ad uteri haemorrhagias remedia. XIV. 559. eas curant cucurbitae ad mammas admotae. X. 315. 925. haemorrhagias juvat Samia terra. XII. 179. haemorrhagia quomodo revulsivo modo curetur. XVI. 150.

Uteri phlegmone, definitio. XIX. 428. inflammationis causae. XVI. 180. abortus. XVI. 180. retentio lochiorum. XVI. 670. lochiorum suppressio. XVII. A. 361. menstrua retenta. XVII. B. 854. utero inflammato non semper febres aestuantes superveniunt. XVII. B. 274. inflammati symptomata. XVI. 180. inflammati pulsus. IX. 538. inflammationis exitus. XVI. 181. inflammatio in praegnante lethalis. XVII. B. 835sq. ex uteri inflammatione convulsiones periculosae. XVI. 774. inflammatio causa stranguriae. XVII. B. 855. inflammationis cura. XI. 91sq. inflammatio incipiens non fert remedia menses devocantia. X. 903. ad uteri phlegmonen fomenta calami aromatici. XII. 7. ad uteri inflammationes diutinas et recentes diachylon *Mencratis* in peso. XIII. 1001. uteri phlegmonas, potissimum quae diutino tempore ad scirrhi modum indurere, decoctum florum *Leucoji* sanat. XII. 59. in uteri phlegmone venaesectio ubinam instituenda. X. 904. inflammationes a venis in crure sectis juvantur. XI. 303. ad uteri inflationes malagma *Marci Terentii Asclepiadis*. XIII. 973.

Uteri inversio in ipso partu. II. 151. uterus languescens ex mammis cognoscitur. XVII. B. 280. palpitatio. VII. 160. perversionis causa. VIII. 432. ad uteri profluvia balanstium. XI. 847. praefocatio catochi species. XIX. 414. sarcosis, definitio. XIX. 456. scirrhus, definitio. XIX. 430. scirrhi causa menstrua retenta. XVII. B. 854. scleroma, definitio. XIX. 429. sectiones majori cum difficultate conglutinantur. VIII. 435.

strangulatum et ascensum omnem praecedat lipothymia. XI. 48. strangulatio dyspnoeam gignit. VII. 139. strangulatio quomodo cognoscatur. XV. 917. ad uteri strangulatus remedia. XIV. 181. 483. 546. sternutamentum. XVII. B. 823sq. suffocatio, definitio. XIX. 428. suffocatio hysteria est. VIII. 414. (vide *Hysteria*.) uterum, qua parte ad coxam incumbit, suppuratum *Hippocrates* linimentis curare praecipit. XVII. B. 840. ad uteri termina a partu, corruptiones et strangulatus. XIV. 483sq. uteri tumor (h. e. oedema) ex abortu causa sincipitis doloris. XVII. A. 799sq. ulcerum causae. XIX. 456. circa uterum exulcerationes quomodo tractandae. XIII. 316. ad uteri ulcera emplastrum *Azanitae*. XIII. 785. utero ulcerato infunditur serum lactis tum per se, tum cum aliis medicamentis. XII. 268. uteri vitiiis convenit Ladanum. XII. 28.

Uva quando columella dicatur. XVII. A. 378. idem est quod uvula. XII. 960. (cf. et *Staphyle*.) *Hippocrates* sic vocare solummodo eam inflammationem videtur, in qua terminus gurgulionis acino similis est. VII. 731. uvae gurgulionis inflammationes sunt. VII. 731. ad uvas laxatas coracine sphragis. XIII. 826.

Uva vitis fructus, semen vero acinus in iis contentus. VI. 556. uvarum facultates. VI. 573sq. ex earum carne vinum fit. VI. 574. quibus exiguus succus est, magis nutriunt, quibus vero uberior, minus nutriunt, sed promptius subsident. VI. 576. in causa sunt, quod vulpes autumnoprimam carnem habent. XV. 882. differentiae uvarum. VI. 578. in vinaceis conditarum facultates. VI. 576sq. in musto conditarum facultates. VI. 577. uvarum partes solidae, quae musto expresso supersunt, quomodo ab atticis vocentur. VI. 579. in uvis, quod crassum subsidet, *ρῥῖνα* vocatur. VI. 579. acinorum vires. XI. 856. acinus refrigerat. XI. 631. pediculus. VI. 577. radices, quae ex palmitate nascuntur, vinacei quibusdam vocantur. VI. 576. reliquiae solidae vinacei vocantur. VI. 576. seminum substantia sicca est, et quodammodo adstringens. VI. 574. uvarum acerbatarum quoad acerbitem differentiae.

XI. 660. iis succedanea. XIX. 738. uvae acerbae succus non acidus modo est, sed et acerbus. XI. 660. uvae acerbae succus non solum refrigerat, sed et adstringit. XI. 54. acerbae succus et acetum diversis viribus constant. XI. 657.

Uvae generosae quae. VI. 576. immaturae succus potestate refrigerans medicamentum est. X. 708. immaturarum succus utilis in hecticis. VII. 698. non maturantur in regionibus frigidis. VI. 583. maturae innoxiae. VI. 792. passae eandem cum aliis uvis habent rationem, quam caricae cum ficibus. VI. 581. earum facultates et qualitates. VI. 581. passae quale praebeant alimentum. VI. 583. aequalis quantitas harum valentius nutrit quam uvarum. VI. 584. passae stomachum roborant. XIV. 318. passae quaeenam praestantiores. VI. 582. variae earum species enumerantur, et ubi crescant. VI. 582. in frigidis regionibus maturare nequeunt. VI. 583. passae exacinatae ad pudendi inflammationes. XIII. 317. iis substituenda remedia. XIX. 743. pensiles, facultates. VI. 577. uva ursi in Ponto nascitur, planta est humilis et fruticosa etc. XIII. 84.

Uvea, descriptio. XIV. 712. unde vocata et ejus usus. III. 779. uveae substantia spongiae madidae est similis. III. 786. uvea cur sit colorata. VII. 92. uveae foramen quatuor modis a natura deflectit. VII. 88. foramen si obscuratur, visus impeditur. VII. 87. uvea laxatur ob corneam erosam. VII. 36. uveae relaxatio pupillae parvitatibus causa. VII. 93. duplici ratione tenditur. VII. 93. uveae tensio pupillae laxitatis causa. VII. 93. unitatis solutio visum turbat. VII. 94. unus tantum morbus est. VII. 90. in se concidit humore aqueo vacuato. VII. 90sq.

UVULA, definitio et usus. XIX. 368. carnea quaedam caruncula est in ore dependens, quae a veteribus Graecis *gargareon* h. e. *gurgulio*, *columna* vocatur, posteriores omnes fere medici *Cionidem*, i. e. *columellam*, alii *staphylen* h. e. *uvam* vocant. XII. 960. gurgulio vocatur columella s. uvula secundum naturam se habens. XVII. A. 378. ubi secundum naturam se habet, gurgulio vocatur. XVII.

A. 378. si extremum inflammatur, uva vocatur. XVII. A. 378. quum extenuata est, lorum appellatur. XVII. A. 379. quibusnam humoribus liqueatur. XVII. A. 379. uvulae causa. VII. 263. uvula impedit, quominus pulveres etc. in laryngem incidant. III. 891. ejus functio. XIV. 713. in voce edenda quasi plectrum constituit. III. 526. uvulae usus ad vocem. III. 888. vocis ex amputatione ejus affectus. III. 888. ad vocem articulatam facit. VIII. 272. subsecta vena utrinque crassa apparet. XV. 786. affectuum cura. XIV. 492. uvulae demissae s. collapsae cura chirurgica. XIV. 785. aliquando una cum affectu exciditur. X. 988. qua sub conditione sit excidenda. X. 988. uvulae cum periculo exciduntur, uruntur ac resicantur, quamdiu rubrae fuerint et magnae, nam inflammatio ad hoc consequitur et sanguinis eruptio. (*Hipp.*) XII. 971. XVIII. B. 270. quando e contrario manus sit iis admovenda. XVIII. B. 271. quum radicitus execta est, et vocem laedit et pulmonem thoracemque refrigerat. VI. 864. uvulae ustorium apponendum. XIV. 434. remedia ad ejusdem morbos facientia, simplicia. XII. 960. composita. XII. 964. commune ad eam et tonsillas. XII. 972. ad uvulae morbos remedia parabilia. XIV. 434. 504. 509. 510. uvulae erosiones ex fluxione et capite. VI. 422. ad uvulam diu induratum utebatur quidam capitibus maenidum. XII. 333. ad uvulae inflammationes praecepta. XIV. 359. 360. 361. 435. ad uvulae inflammationem incipientem. XIV. 492. uvulas phlegmone gravatas evidenter juvat Ageratus lapis. XII. 202. *Apollonii* praecepta. XII. 979. *Archigenis* scripta. XII. 969. *Heraclidae* Tarentini remedia. XII. 983. *Heracleae* stomaticum. XII. 929. pruna cocta. XII. 33. serum lactis. XII. 268. spinae aegyptiae fructus, et alumen fissile. I. 91. ad uvulae inflationem fructus spinae aegyptiae. XI. 819. phlegmone affectam quomodo succus cyrenaeus juvet. XI. 860. ad uvulae laxationem remedia. XIV. 361. compositio. XII. 944. *Asclepiadis* siccum remedium. XII. 984. ad laxatam et tumentem *Neapolitae*. XII. 986. coracine sphragis. XIII. 826. panacea *Mi-*

thruidatis. XIII. 54. ad uvulam pendulam gargarisma. XII. 981. 983. 984. remedia alia. XIV. 493. ad uvulae tumores hirundines ustae. XII. 359. uvulae ulcera ad cicatricem perducit diphyrges. XII. 215.

V.

VACCARUM lac crassissimum est ac pinguisimum. VI. 681. plurimum pinguedinis in se continet. VI. 683. pingue est. VI. 765. 766. lactis potus dysentericos adjuvat. XIV. 241. lac ad meconium. XIV. 138.

Vacuare confertim et repente novum. XVII. B. 556.

VACUATIO duplex. VI. 79. (vide *Evacuatio*). vacationis modi. XIX. 458. qua via fieri possit. I. 382. vacationis commoda loca quae. XVII. B. 439. vacuatio exsiccat corpus. I. 373. vacationem citam spiritus efficit. VII. 597. vacationes largae pulsum efficiunt vermiculantes. IX. 312. vacatione integra laeduntur calidi et sicci. XI. 45. ex vacatione nimia orta animi deliquia curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. vacuatio convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. convulsio ex ea acutissima et periculosissima. XVII. B. 885. a vacatione ortam convulsionem semper damnat *Hippocrates*. XVIII. A. 123. ex immodica vacatione morbi. X. 637. XV. 114. vacuatio quos morbos generavit, sanat repletio. XV. 110. quibusnam in morbis periculosa. X. 639. quando conveniat, et quando noceat. XVII. B. 358. vacationem indicantes affectus. XI. 260sq. ad vacationis indicationem consuetudo magni momenti est. XI. 45. et corporis habitus. XI. 46. vacuatio in febribus ardentissimis et siccissimis caput rei est. VII. 153. vacuatio citra periculum est in febribus continentibus ex meatuum constipatione. X. 639. vacationes quando sint in febribus continuis vitandae. XI. 44. in ea copia non consideranda, sed qualitas. XVII. B. 443. ad lypothymiam usque quando sit in usum vocanda. XVII. B. 444. immodica vires laedit. X. 812. nimia periculosa. XVII. B. 364. quantitatem vacationis indicant vires. XVII.

B. 364. vacationes meras humorum *Hippocrates* pravas vocat. XVII. A. 319. spontaneae quae. XVIII. A. 24. *Vacuatur* id, quod imbecillius est. II. 189.

Vacuitas a vacuo dicitur. VIII. 928. num mollities dicenda. VIII. 677. a vacuitate convulsio. VIII. 171.

VACUUM secundum *Democritum*. I. 418. molle est. VII. 864. dari aut non dari in rerum natura. XIX. 258sq. extra mundum quidam statuerunt. XIX. 268. nullum in mundo. VIII. 673. nec intra nec extra mundum quinam accipiant. XIX. 268. in omnibus concretionibus contineri quidam statuunt. VIII. 928. paucum immixtum habere i. q. confertum densumque esse. VIII. 928.

VALENS usus est *Sigonis* colica. XIII. 285. *Valentis* compositio ad orthopnoeam. XIII. 115. remedium ad dysentericos. XIII. 292.

VALENTISSIMUM, significatio. XV. 123.

VALERIA *Secunda*, medicamentum ad ulcera maligna in —. XIII. 707.

Valerio Paulino datum acopon *Haetii*. XIII. 1025. aliud. XIII. 1026.

VALETUDO adversa, definitio. XIX. 390. omnis medicinae finis. XV. 272. ad valetudinem bonam nihil conferre exorcitia, *Asclepiades* docet. VI. 39.

VALEI unde oriantur. VI. 328. fiunt, quibus in interioriorem partem femur luxatum est. XVIII. A. 604. eorum ingressus quomodo sit comparatus. XVIII. A. 605. cura. XVIII. A. 677.

VALIDUM a duro differt. VIII. 687. qua ratione dicatur membrum aut corpus. XV. 123.

VALVULAE in ostiis vasorum ad cor, eas jam novit *Erasistratus*, earumque usum docuit. V. 548. 552. usus. III. 486. in corde tractavit *Erasistratus*; earum usus. V. 166. ad cordis orificia non ex vena generantur.

tur, sed ex ipso corde. III. 461. tricuspidales. III. 478. trisulcae s. triglochinae auricularum cordis. II. 617. semilunares in corde. II. 617. arteriae venosae duae. III. 478. duae cur in solo arteriae venosae orificio adsint. III. 485. valvulas tres habet aorta. III. 477. valvularum arteriae pulmonalis situs et actio. III. 459. valvulae sigmoides arteriae pulmonalis. III. 477. venae pulmonalis tres. III. 477. valvularum in vena pulmonali utilitas. III. 453. 456. valvulae conniventes earumque utilitas. III. 331.

VAPOR humor est extenuatus. XI. 395. qualis dicatur halitus. XVI. 396. calidus in mortis momento quibusnam exoritur. XVII. B. 218. fumidus ex tarditate concoctionis aut cruditate, in qua ructus sentiuntur acidi nunquam excitatur. X. 579. vapores plerique similiter saporibus nos afficiunt. XI. 697. vaporum copia a calore provenit. XI. 698.

VARIX est vena dilatata. VII. 730. X. 943. XVI. 455. XVIII. A. 33. in teste ortus vocis exilitatem solvit. XVII. A. 468. quomodo generetur. XIII. 668. causae sunt haemorrhoides retentae. XVI. 795. originem ducit a sanguine melancholico. V. 118. fit ex succis malis melancholicis. VI. 815. XV. 331. XVII. B. 659. XVIII. A. 499. excisi ulcus insanabile reliquerunt. V. 119. varices nigrescentes ab atra bile fiunt. XVI. 15. magnos calvis non supervenire, quod Hippocrates statuit, verum non est. XVIII. A. 55. qualem sanguinem continent. XVIII. A. 499. sanare possunt capillorum defluvium. XVIII. A. 55. gibbositatem sanant. XVIII. A. 497. curant interdum melancholiam. XVI. 455. 459. XVIII. A. 33. podagram et articulares dolores discutiant. XVII. B. 344. varicum cura. X. 943. in cruribus cura chirurgica. XIV. 790. varicum incautae suppressionis sequelae. XI. 170.

VARUS in facie, definitio: differentia a ficosis tumoribus in mento. XIV. 352. XV. 348. ejus ortus et cura. XII. 823. ad varos in facie remedia. XIV. 352. Critonis remedia ad eos. XII. 825. ad callosos. XII. 826. aliud. XII. 827.

Varus vocatur, cui crus ad exteriora flectitur. VII. 28. varus est,

cui crus ad interiora flectitur. VII. 28. XVIII. A. 668. vari magis fiunt, quibus femur in anteriorem partem luxatum est. XVIII. A. 604. quando potissimum pes reddatur. XVIII. A. 669. 670. sanabilis est, nisi adultioribus contingat. XVIII. A. 669. vari pedis cura. XVIII. A. 671. 673. varis aptum est emplastrum Atalici album. XIII. 421.

Vas aliquo in loco Hippocrates totum corpus vocat. XVII. A. 899. seminalis (deferentis) decursus. IV. 566. deferens cur longum et flexuosum. IV. 194. 197. seminale mulierum. IV. 594.

VASA quasi sunt aquaeductus. IV. 320. quomodo gignantur. XV. 261. sursum et deorsum progrediuntur. XV. 411. majora minorum principia. V. 525. et nervi cur ubique sese comitentur. IV. 336. chorii. IV. 656. ad cor membranas habent, quae retro ferri materias prohibeant. II. 203. nutrientia cordis. II. 618. foetus e semine generantur. IV. 540. frontis distentio insolationis symptoma est. XIV. 314. genitalium, unde oriantur. IV. 200. ab intestinis cur in peritonaei stratis decurrant. III. 333. lactea intestinorum et glandulas meseraicas Herophilus jam novit. III. 335. pulmonum unde proficiantur. III. 517. pulmonalia quomodo ab aliis differant. XV. 383. pulsantia arteriae vocantur. II. 596. seminalium radix epididymis. IV. 592. seminalia jam semen continent. IV. 582. seminalium involutio cur sit facta. IV. 578. sanguis in iis diutius morans cur exalbescat. XVI. 45. seminaria in foeminis semine sunt plena. IV. 600.

Vasa spermatica, eorum tortuosus decursus ejusque usus. IV. 184. succus in iis contentus jam albicat et semini similis est. III. 699. quomodo fiat ut semen contineant, quo tempore animalia Venere non utuntur. IV. 589. spermatica in gonorrhoea afficiuntur. IV. 188. quae ad tracheam in collo perveniunt, omnia capillacea sunt. VIII. 3. umbilicalia foetus. II. 824. umbilicalium decursus. IV. 660. umbilicalium in placenta distributio. V. 555sq. umbilicalium venae et arteriae dantur duae. V. 559. umbilicalia respirationis organa sunt in embryonibus. III. 504. uteri, quum femina conceptura est,

aperiuntur. II. 902. vasorum. IV. 338.

Vasorum cur duplex species. III. 495. systema foetus. II. 824. non facultatis cuiusdam affectus distentio est, et ex plenitudine ruptio. VII. 529. brevium functio. III. 317. distributio. IV. 313sq. divisionis stabilimentum glandulae sunt. IV. 269. divisiones quae diversa ratione fiant. X. 312. duritiei causae. VII. 233. evacuatio facta quomodo celerrime curetur. XV. 611. evacuationem *Hippocrates* vocat depletionem. XVII. B. 358. fines, qui materias ad cor ducunt, per membranas intro tendentes cordi annexi sunt. III. 479. in vasorum finibus stipatio quomodo accidat. X. 746. vasorum imbecillitas unde in usu purgantium remediorum proveniat. XI. 618. immunditiei causa. XVII. B. 2. inanitionem *Hippocrates* vacuationem vocat. XVI. 106. inedia h. e. vacuatio virium imbecillitatis causa. XV. 606. laxiora reddit lotio calida. XV. 203. et vinum meracius. ibid. mollitiei causae. VII. 233. natura cur in pulmone variaverit. III. 465. omnium originem putabat *Pelops* cerebrum. V. 527. 544. oris apertio anastomosis vocatur. X. 233. ejus causae. X. 233. oscula polyporum acetabulis sunt similia. IV. 537. osculis valvas adhaerere jam *Erasistratus* novit, earumque usum exposuit. V. 548. oscula ocludentia remedia quomodo vocentur. XI. 749sq. oscula reserantia remedia aperientia dicuntur. XI. 749. ora reserandi vim habent anemonae omnes. XI. 831. omnium principium semen virile. IV. 188. radix, definitio. X. 319. ruptionum manifestae causae. VII. 232. X. 232. rupturae in pulmonibus, earumque causae. VIII. 287sq. ex abundantia sanguinis ruptionum cura. X. 313. substantia corporea quatenam sit. II. 601. tenuitatis causa. VII. 234. tumor, plenitudinis nota. XIV. 729. tunicae exsanguis et frigidae. I. 569. vacuationes nec intempestivas, nec vehementes moliri licet. XV. 572. vitia in immodica mollitie et duritie et tenuitate consistunt. VII. 233. vulnera, iisdemque medendi methodus. X. 311. sanguinem profluentem sistendi modus. X. 314.

VATES vocat *Hippocrates* augures

et auspices. XV. 441. haud raro inter se dissentiunt. XV. 443. vaticinandi scientiam *Hippocrates* vocat auguralem disciplinam. XV. 441.

VECTIS usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593.

VEHEMENTES homines quinam dicantur. VIII. 669.

VEHEMENTIA quae dicantur. VIII. 924.

VELAMENTA ovi unde originem ducant. IV. 188.

VENA, definitio. XIX. 365. vas est, quod ex sinistro cordis sinu oritur. II. 601. *Erasistratus* vas sanguinis vocat. XI. 153. venarum corporis brevis expositio. IV. 341sq. venarum descriptio *Hippocratis*. V. 578. XV. 130. quae vero falsa iudicatur a *Galeno*. XV. 134sq. earum distributionis brevis descriptio. XV. 390. summaria descriptio. XV. 529. venas *Hippocrates* utriusque generis vasa nominat. VII. 14. venas antiqui et arterias vocabant. XI. 312. XV. 779. quatuor paria sunt in corpore. XV. 130. venarum nomen utrique vasorum generi contribuerunt. IV. 672. venae ab antiquioribus dividebantur in venas non pulsantes (venas proprie dictas) et in pulsantes (arterias). XIII. 2. venae tunicam unam habent, ex multifariis fibris conditam. II. 181. ex peculiari una constant tunica. II. 601. III. 457. tunicas quidam putant sanguinem efficere. V. 566. quoad fibrarum ordinem utero et vesicis sunt similes. II. 181. venarum distributio summa aequitate peracta est. IV. 339. venae exactissime apparent, si sanguine plenae sunt. II. 353. venas quales veteres lineamenta dixerint. II. 808.

Venae omnes truncum habent venam cavam. IV. 338. XV. 389. originem *Pelops* cerebrum putabat. V. 527. 544. originem *Erasistratus* cor putabant. V. 550. principium dextrum cordis ventriculum non esse. V. 539. radicatio hepar. V. 199. 531. 657. XV. 245. 388. principium num hepar. V. 522. quatenam hepatis pars venarum sit principium. III. 297. venae cur jam ab initio foetus formantur. IV. 242. venarum initium in utero est. V. 555sq. vena quae partes thoracis inferiores alit, exortum habet extra valvas. III. 477. ve-

nae saepe in magnis ulceribus novae generantur. IV. 558. venarum propagatio arbori aequiparanda. II. 779sq. quae in ventrem et intestina eunt, radicibus arboris respondent. II. 780. plurimae in membranis suis et arterias habent. IV. 338.

Venae arterias, nisi quid obstat, comitantur. III. 343. ubique fere arterias comitantur. IV. 338. 342 sq. venae quatenus sint sine concomitante arteria. II. 824sq. cum arteriis communicant. V. 165. cum arteriis anastomosibus sunt junctae. II. 207. venarum et arteriarum ubique est mutua anastomosis. III. 455. et arteriarum inter se anastomoseos utilitas. III. 493sq. venas inter et arterias communia ostiola intersunt. XVII. B. 317. venae et arteriae simul saepe plethora afficiuntur, ob vasorum confluentiam. VII. 573. venarum in foetu generatio. IV. 659. venae quomodo nutriantur. II. 96. alimentum earum pus. XV. 414. vena cur, si in musculum aut viscus insetatur, tenues propagines corporibus sibi admotis mittat. XV. 259. venae apertis oculis in cute externa terminantur. XI. 402. venarum oscula in utero acetabula vocantur. II. 906. venas duas sub jecinore emergentes fulcit mesenterium. XIV. 717. in venis et arteriis humores omnes una cum sanguine continentur. V. 119.

Venae et menstruorum et lactis fontes sunt. XI. 164. velunt paucum eundemque caliginosum aërem. III. 491. habent motum naturalem. IV. 372. earum officium. VII. 129. XV. 245. venis ventriculus subservit. VII. 123. venis inest facultas sanguifica. II. 9. venae utilitatem habent sanguinem generandi. III. 46. sanguinem distribuunt in hepate generatum. XVI. 12. venarum sanguis quomodo differat ab illo arteriarum. V. 537. venae ex hepate in ventriculum perfringentes, nutritioni praesunt. V. 280. deferunt chylum ad hepar. III. 268. in venis et hepate secunda fit concoctio, XV. 233. venarum propria et praecipua actio est nutritio. III. 708. venae confectum alimentum in omne corpus diffundunt. XV. 386. venarum actionis mutationes unde contingant. VI. 150. concoctionis in iis tria sunt excrementa. XVI. 300. in ve-

nis secunda concoctio peragitur. VI. 786.

Venae omnes intestinorum in venam portae abeunt. III. 337. venae liberis finibus in intestinis hiant, succosque excipiunt. III. 326sq. mesenteria a se invicem separant. XVII. B. 134. fune ligatae in partem, cui inseritur, effectus. V. 521. ad ventrem pertinentes radicibus plantarum similes. V. 532. venis cor facultatem suppeditare, materiam hepar quidam statuunt. V. 532. venas amplas habentes ad bilis atrae generationem sunt aptissimi. XIX. 707. venarum concoctionis excrementum triplex. VII. 222. venae etiam calorem partibus impertiunt. V. 160. vegetantis in nobis facultatis instrumenta. V. 656. cur raro regenerentur. IV. 559. venas parvas habent testibus privati. IV. 572. venae amplae sunt in hominibus calidis et siccis. I. 625. vena ex hepate sursum ac deorsum procedens trunco bifido est similis. IV. 266. venarum inter hepar et ventriculum duplex functio. II. 188. venae omnes, quae in intestinis, ventriculo, liene omentoque sunt, ad hepatis portas veniunt. XV. 385. per quas a ventre in jecur facta est digestio, rursus ex jecore in ipsum trahunt alimentum in longiore inedia. XV. 352. venas ex mesenterio hepar excipit. II. 575. venarum excrementum renes excipiunt. VI. 65. venarum in sinis hepatis et gibbis actio. III. 302. venis sicca temperamenta inimicissima. VI. 398. venae in putridis morbis maxime fiunt conspicuae. II. 803.

Venae singulae: arteriosa vide vena pulmonalis. II. 599. axillaris ejusque rami. II. 375. axillaris decursus. II. 788. XV. 530. 531. XVI. 137. azygos quibusnam partibus ramos largiat. XV. 529. brachii. II. 373sq. subcutaneae brachii. II. 376sq. 790sq. brachialis decursus. II. 789. brachii profundae. II. 389. brachialis profundae decursus. II. 794. caelebs. XV. 529. calvam intexentes. II. 807. *Vena cava* unde nomen acceperit. IV. 668. Hippocrates jecorariam vocat. IV. 669. V. 658. XV. 135. cur ab Hippocrate dicatur alimenti vehiculum. XV. 266. a hepate ortum ducit. IV. 541. cava linea recta a hepate surgit. V. 659. principium cor

non esse demonstratur. V. 658. ad ultimam spinæ vertebrae arteriae subjacet. IV. 325. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. descriptio. XV. 135. vel jecoraria truncus est omnium corporis venarum. II. 780. reliquarum omnium truncus est. IV. 338. omnium venarum truncus. V. 532. XV. 389. manifesto ex hepate oritur in plurimis animalibus. V. 541. cavas duas quidam accipiunt, alteram a hepate, alteram a liene. XVI. 783. ejusque ramos situm habere optimum. III. 342. decursus et propagines. II. 785sq. directio. II. 59. IV. 669. propagationes. XV. 139. 143. ejusque ramorum descriptio compendiosa. XVI. 136. descendens s. superioris propagationes. II. 787. ascendens propagationes. II. 786. inferior s. ascendens in dextram cordis aurem fertur. II. 786. inferioris decursus. III. 418sq. quomodo eam natura a potentiis nocivis sit tuita. III. 419. inferioris propagines. II. 808. inferioris scissio. II. 811. per diaphragma decursus. III. 312. vincula quibus alligatur. III. 313. ejus in cor insertio. III. 274. in foetibus in arteriam venosam est pertusa et in aortam. IV. 243. valvulae (trifulcae dictae). V. 548. respondet aortae. IV. 339. XV. 389. respondet plantarum medullae et canali. XVI. 343. ex utroque termino bipartita. XV. 143. quibusnam partibus sanguinem supplet. V. 535. officium. III. 272. sanguinis in ea conditio. III. 272. in ea sanguis ab excrementis liber redditur. XV. 243. ab ea aliae omnes partes et ipsum cor alimentum sumit. XV. 243. quibusnam partibus sanguinem largiat. XV. 529. a vena cava cor alimentum recipit. V. 280. venae cavae molle substerniculum est lobus pulmonis quintus. III. 421. quantum est alimenti principium. XV. 387. in ea primum sanguis ab excrementis purus relinquitur. XV. 387. utilitas, quam cordis auricula ei praestat. III. 482. utrinque renes adhaerent. II. 59. III. 273. ad utrumque renem vas venosum exhibet. IV. 169. vulneratam eam sequitur continuo mors. III. 313.

Venae cerebelli. II. 714. cerebri. II. 713. 806sq. venarum in cerebro et cranio distributio, ejusque usus.

III. 708. venas cerebri (sinus) non habere membranas, sed duplicatura durae meningis fieri. II. 711. vena cordis (coronaria) superficiem cingens unde. II. 786. coronariae cordis origo. III. 477. oritur e vena cava. III. 498sq. quae in cor inseritur, cur major, quam quae ab eodem exoritur. III. 497. quae nec ortum a corde habet, nec sanguinem ab eo recipit. II. 209. crassa (in brachio) quae. XVIII. A. 386. cruralis ejusque propagines. II. 814. magna superficialis cubiti. II. 378. diaphragmatis unde. II. 786. septi transversi unde veniant. XV. 529. digitorum manus. II. 795sq. ad digitum parvum tendentis descriptio. II. 380. digitorum pedis. II. 816. epigastricae. II. 813. epiploicae unde veniant. II. 782. 783. faciei. II. 805. earum in facie anastomoses. IV. 335.

Venae femoris. II. 406. genitalium muliebrium. XIV. 719. glandularum mesentericarum. II. 785. hepatis distributio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 463. hepatis ejusdem fibris pares sunt. II. 785. jecoraria apud *Hippocratem* cava est. V. 658. hepatis quaelibet tunicam habet admodum tenuem. II. 576. hepatis proportionem respondent arteriis in corde. IV. 339. venarum plexus in hepate cur sit magnus. XV. 277. hepatis gibbi unde. II. 786. in hepate, quae a ventriculo et intestinis veniunt, cur, postquam uniit natura in porta, iterum dein dividerit. III. 303. quae ex porta hepatis oriuntur. II. 780. humeralis. II. 273. humeraria. II. 373. 800. humeraria ex jugulari oritur. XV. 530. humeraria si secatur, partes, supra clavículas sitas celeriter evacuat. XV. 531. per thoracis latus sub cute ad hypochondria tendens. II. 788. hypogastricae. II. 811. hypogastricae cum mammaria interna conjunctio. II. 797. 813. jecoraria i. q. cava. IV. 669. XV. 135. iliacae. II. 811. XV. 140. 144. intercostales. IV. 319. intercostales unde oriuntur. II. 786. 787. 796. XV. 529. 530. XVIII. A. 573.

Venae intestinorum magnorum unde oriuntur. II. 783. omnes ad intestina perreptantes, ex vena portarum oriuntur. II. 547. cor multae ad intestina veniant, paucae ad ventri-

culum et paucissimae ad oesophagum. III. 283. intestini coeci unde. II. 784. intestini coli unde. II. 784. intestini duodeni unde. II. 780. intestini jejuni unde. II. 784. intestinum tenue. II. 784. jugulares. II. 798. 801 sq. XV. 130. 140. 144. XVI. 136. unde oriantur. XV. 529. jugularis communis. XV. 531. jugulares externae. II. 802. internae. II. 806. jugulares externae ad quasnam partes eant. XV. 530. interna ad cerebrum assurgens in calviam excidit per extremum suturae lambdoidis. II. 806. jugulares internae partibus omnibus, quae in alto sitae sunt, sanguinem mittunt. XV. 530. jugulares in capitis dolore vehementer saepe pulsant. XVI. 733. jugularium haemorrhagias sistens medicamentum sine ligatura. X. 322. 323. jugularium vulnere cura. X. 323. lienis unde veniant. II. 781. linguales unde oriuntur. II. 806. lumbales. II. 811. magnae propagines. II. 780 sq. magna, in quem locum naturae interfuerit, eam deducere. III. 340. cur magis commodum, venas per multas ex ea eriri majores. III. 341. quo perducere et quomodo dividere eam praestiterit. III. 342.

Venae mammae. IV. 327. mammae internae. II. 796. earum cum hypogastricis conjunctio. II. 797. 813. manus. II. 792. 795. duae in totam manum propagantur. II. 373. manus unde veniant. XVI. 137. medullae spinalis cervicalis unde veniant. XV. 530. mesentericae in glandulosa corpora desinunt secundum *Herophilum*. III. 335. mesenterii nutriunt intestina. III. 335. in oculis turgidae. cerebri caloris indicia sunt. I. 324. *apicala* quae. XVIII. A. 386. ossium cur exiguae. IV. 341. pancreatis. II. 781. pedis. II. 816. pericardii. II. 786. in peritoneum euntes unde veniant. II. 811 sq. quae ad pollicem fertur, descriptio. II. 376 sq. poplitea quando sit secunda. XIX. 523. portarum. IV. 668 sq. portae ex hepatis gibbis oritur. V. 542. portarum propagines. II. 780 sq. portae in hepate ramificatio. II. 576. pendendi. II. 813. IV. 326. e dextra cordis aure oritur. II. 786.

Venae pulmonales easdem cum arteriis tunicas habent. II. 786. pulmonalis arteriosa est. III. 445. ejus

rei usus. III. 446. pulmonalis cur sit arteriosae structurae. III. 465. sententia *Erasistrati*. III. 465. *Asclepiadis*. III. 466. cur tunicae habeant duram. III. 543. cur arteriis respondeant textura. XV. 383. pulmonalis cur maxima. IV. 341. pulmonalis cur habeat valvulas ibi, ubi e corde egreditur. III. 453. 456. pulmonalis tres habet valvulas. III. 477. cur duas habeat valvulas. III. 485. pylorica unde oriatur. II. 781. et arteriae renales cur sibi magnitudine aequales. III. 364. 366. renales cur latae ac breves. IV. 342. renales quomodo se habeant in renibus. XVII. B. 774. renales unde veniant. II. 808. e cava. XV. 142. origo ex vena cava inferiore. III. 374. renales ad venam cavam deferuntur. IV. 169. renales num urinam in renes mittant. II. 57. renales interdum rumpuntur. XVI. 50. in renibus ruptas esse qualis urina doceat. XIX. 612.

Venae scapulares. XVI. 137. scapulae unde veniant. XV. 530. secundarum, propagines sunt venae ex hepate profectae. V. 555. secundarum omnes in unam coeunt e hepate profectam. V. 559. in secundinis fines alimentum suscipiunt ex utero. V. 556. sedis unde. XV. 141. sparsae, *σποράδαι*. II. 406. spermatica cur plexum formet sic dictum pampiniformem. IV. 555. spinales. II. 811. IV. 114 sq. splenis ad portas tendunt. III. 271. splenicarum tunica quam arteriarum tenuior. III. 319. stelechiaea. II. 574. sublingualem quando in angina aperiamus. XVI. 157. temporum non firmatae si sunt, et non genuinus color sit, in articulis abscessus expectandus est. XVII. A. 930. temporales in capitis dolore saepe solent pulsare. XVI. 733. ad testes euntes. II. 809. tibiae. II. 408 sq. tibialis antica. II. 815. membranarum thoracis. II. 786. thymi unde. II. 787.

Venae umbilicales. XIV. 719. decursus. IV. 660. duae sunt. IV. 226. duae in unam coeunt, quae ad hepem tendit. V. 559. ad hepem foetus tendit. IV. 227. et cur. IV. 228. ad concavum jecoris tendunt. II. 824. cur non in gibba hepatis sed in sima inseratur. IV. 230. cur in umbilico solida fiat. IV. 230. ligatae symptomatica. III. 511.

Venae uteri. II. 812. 813. 894. pl. rimas et maximas uteris habet. XVII. A. 807. uterina dextra oritur a vena cava. IV. 170 sq. sinistra ex vena renali. IV. 171. quaedam utero et mammis sunt communes. XVII. B. 828. ex hepate in ventrem pertinentes, in quibus primis sanguis gignitur, secundum sunt alimenti principium. XV. 387. ventriculi concavae partis. II. 781. ad ventriculi gibba euntes. II. 783. ventriculi gibbi extrema se mutuo contingunt. II. 784. ventriculi respondent proportionem arteriis pulmonalibus. IV. 338. quae ad ventriculum et intestina pertinent, sanguificans facultas inest. III. 299. in ventriculo et intestinis cibos ad portas jecoris vehunt. II. 785. ventriculi, lienis, mesenterii respondent proportionem arteriae pulmonales. XV. 389. vertebrales. II. 788. vesicae felleae e vena portae. III. 375. vesicales. II. 812. vesicae urinae origo. III. 375.

Venae ampliores quibus sunt, ii ad humorem melancholicum generandum apti dicuntur. XVI. 93. venas atras habentes tutius per venaessectionem curantur. XIX. 520. impletae et tumescentes a flatibus, capitis doloris causae. XIX. 515 sq. quibus latiores sunt, hi calidiores, quibus angustiores, frigidi sunt. I. 605. latas qui habent, melancholico succo pleni sunt. VIII. 182. XVI. 17. in cubito quibus pulsat, furentes sunt et iracundi, quibus quiescit stupidi. IV. 803. cui in cubito pulsat, insanus et iracundus est. XVII. A. 471. in manibus pulsantes quid significant. XVII. A. 474. parvae signum temperamenti humidi et frigidi. I. 626. quomodo in cancro appareant. VII. 720. venarum in crassis hominibus conditio. XVII. B. 547. venae laborant solae, quibus urina cruenta est. XV. 163. in venis quando actionis privatio. VII. 210. venae unde tum aperiantur, tum rumpantur. XVII. A. 50. venarum contentio multa in morbis acutis aestiva aut autumnali tempestate quid significet. XV. 841. remedium ad cruditates in iis contentas. VI. 268. dilatata varix est. X. 943. dilatationes earum cirsi s. varices vocantur. VII. 730. dissectae collabuntur et facile se claudunt. X. 943. ex venis distentis tubercula et

febres oriuntur. XV. 221. venas frangere dicit *Hippocrates* frigus. XVII. B. 36. 40. gangraena est, ubi ex ingenti inflammatione emoriuntur. XVIII. B. 460. in venis quibus crassus humor est, vinum tenue convenit. VI. 801. venarum interceptiones immodicae sunt repletiones, quum perspiratu a refrigerio destituuntur. IV. 756. interceptiones *Hippocrates* vocat oppletiones a plenitudine obortas. XV. 775. oppletionis effectus. XV. 775. interceptiones infestant, quum quis subito mutus redditur. IV. 755. in venarum interceptione purgantia non sunt adhibenda. XV. 900. per venas spirituum interceptiones venaesectio solvit. XV. 860. venarum morbus siccus quomodo cognoscatur. XV. 472. nausiosis, definitio. XVIII. B. 459. ad venarum ora aperta emplastrum ex scilla. XIII. 870. in venis perturbationem indicat urinae subsidentiae privatio. XVI. 574. 575. plenitudinis signum *Galenus* nullum invenit. VII. 530. pulsum gignit vinum meracius praeter consuetudinem potum. XV. 575. venas rumpi probatur. IV. 755. rumpit frigidum. (*Hipp.*) VIII. 288. ruptionis causa plenitudo. XV. 285. siccitates quomodo deprehendantur. VI. 828. tumor plethorae signum. VII. 564. tumor non est inseparabilis humorum copiae nota. VII. 565. quando sit. VII. 567. vulnorum cura. X. 314. 318. quando sit necessarium vinculum iis imponere, aut interdum totas praecidere transversas. X. 319.

Vena varicosa in crure excidenda. XIII. 667. quanam sit in aliquibus morbis secanda bene discernendum est. XVI. 135. quanam post aures secanda. XVI. 135. cubitales quales et quando secandae. XI. 298. XV. 532. XVI. 135. 138 sq. recta in fronte secta prodest in capitis posterioris dolore. XVI. 152. in fronte secanda in capitis posterioris partis dolore. XVII. A. 955. XVII. B. 883. quanam in hepatis inflammatione. XVI. 156. quanam sit secanda in lienis inflammatione. XVI. 156. in manu quanam secandae. XVI. 135. quae in oculorum angulis sunt, ubinam secantur. XVI. 135. quanam in oculorum dolore sit secanda. XVI. 139. quanam in pede ad venaessectionem

aptissima. II. 815. quae in pleuritide, peripneumonia etc. sit secunda. XVI. 139. sublingualis ubinam secunda. XVI. 135. sublinguales sectae phlegmonen in faucibus evacuant. XV. 789. sub lingua quando secemus. XIX. 526.

VENAECTIO qua in re a purgatione differat. XI. 326. de venaesectione Erasistratei absurda nugantur. XI. 175. venaesectionem grave quid esse dicit *Apemias* et *Strato*. XI. 151. venaesectionis ut remedii *Erasistratus* non meminit. XI. 147. quidam eam censent laxatorium remedium. XV. 764. venaesectione accuratissima est humorum evacuatio. XVI. 105. finis magnitudo morbi, virumque robur. XVI. 141. scopi, in ea administranda habendi. X. 640 sq. XI. 212. XI. 250 sq. XVI. 11. 132. XIX. 520. scopi secundum *Hippocratem*. XIX. 527. scopi in ea administranda semper prosequendi. XI. 267. principales scopi morbi magnitudo sunt et laborantis robur et aetas non puerilis. XI. 277. primum propositum in ea est morbi magnitudo et robur virium. XVI. 130. quoniam et empirici et rationales adhibuerint. XI. 163. *Strato* etiam citra eam curationes molitur. XI. 197. venaesectione medici Romani abhorrebant. XI. 187 sq. venaesectione *Erasistratum* usum non fuisse probatur. XI. 199 sq. 216. 221. venaesectionem ex remediorum numero auferendam censuit *Chrysippus*. XI. 252. generatior *Galenus* circa eam administrandam regulae. XIX. 519. venaesectionis conducentis indicatio. X. 642. indicationes et contraindicationes. XI. 269 sq. indicationes secundum *Hippocratem*. XIX. 527. indicatio in morbis acutis. XV. 763. suadentia tria momenta. XVI. 133.

Venaesectione semper *κατὰ τὴν*, h. e. e directo, est instituenda. XI. 295 sq. quando instituamus. XVI. 114. instituenda, ubi extantibus valetudinis signis valentes facultates sunt. XI. 268. non nisi intestinis purgatis fieri debet. XIX. 525. adhibenda est in vehementi morbo cum virum robore. XI. 287. quae vires non dissolvit, non ad symptoma spectat sed totum affectum. X. 819. mulierculis nigrioribus conducit. XI. 283. in sola syndrome plethorica *Menodotus* eam

suadet. XI. 277. necessitas ex pulsu iudicatur. XI. 291. ad animi deliquium indicatio. XVI. 266 sq. ad animi deliquium usque quando sit instituenda. XVII. B. 445 sq. ad animi deliquium, ubi ferventis sanguinis plenitudo est. XI. 287. termini. XVI. 11 sq. regiones variae, in quibus ea institui possit. XVI. 134. quo anni tempore ea in febribus continuis abstinendum. XI. 44. quibus confert, his vere instituenda est. XVIII. A. 78. 161. ineunte vere instituenda, si a plenitudine oboriendis morbis corripere solent. XI. 344. ineunte vere quoniam morbi postulent. XI. 271. in ea non numero annorum, sed et habitui corporis animus est advertendus. XI. 291. et in septuagenariis instituenda, si pulsus postulet. XI. 291. quantitatem indicantia. XI. 280. sanguinis in ea detrahendi quantitas facillime deprehendi potest. XI. 172 sq. de quantitate sanguinis mittendi in diversis morbis. XI. 286. praestat, priori minus detrachere, iterumque eam repetere. XI. 286. ad quoniam sit respiciendum ne in ea arteria laedatur. II. 387. cautiones in ea persequendae. XVI. 78. de cautionibus in ea adhibendis secundum *Paulum*. XIX. 525. utile est, pulsuum diminutionibus animum advertere. XI. 288. in ea pulsus mutatio praeprimis observanda est. XVI. 141. dierum morbi numero haudquaquam est attendendum. XI. 308. quavis diei aut noctis hora institui potest. XI. 311. sanguis quibus crassus est, iis prius lotis venam secamus. XVII. B. 297. et sanis convenit, ubi magni alicujus morbi metus est. XI. 278. quoniam summe necessaria scitu iis sint, qui innoxie eam obire semper valent. XI. 289. in quibusnam largior et in quibus parcius esse debeat. XI. 290. ratio, ubi multa evacuatione opus est, vires vero sunt imbecilliores. XI. 286. de locis, in quibus pro diversis partibus affectis instituenda est. XI. 296 sq. locus pro diversis morbis diversus. XIX. 521 sq. quam longissime instituenda est a locis, in quibus dolor fieri consuevit. XV. 149. in crure in quibusnam morbis sit instituenda. XI. 303. ad cubitum tres sunt modi. XVI. 139. XIX. 522. in cubito in quibusnam venis et quando instituenda. XV.

532. ex cubito purgationes menstruas compriment. XI. 303. quando in interna, externa aut media vena cubiti sit instituenda. XI. 298. in fronte usus. XVI. 151. in fronte in quam vena sit instituenda. XI. 306. XVI. 134. quanam vena in pede ad secandum sit aptissima. II. 815. quando sit in poplite adhibenda. XIX. 523. non necessaria in menstribus suppressis. XI. 283.

Venaesectio contraindicationes quaedam. XV. 764 sq. argumenta quaedam contra eam a quibusdam prolata. XI. 151. refutantur. XI. 152. contraindicat canis ortus et si homo sit admodum biliosus. XVI. 481. aut non aut modice adhibenda, ubi per cutim notabilis vacuatio fit. X. 658. in morbi cruditate cur non sit instituenda. XVI. 261. contraindicationes in haemoptoe. XVII. B. 116. nec puer nec senex fert. XV. 764. in pueris ad 14 usque annum non instituenda. XI. 290. pulsu alterascente aut in magnitudine aut in quavis inaequalitate, continuo ab ea abstinendum. XI. 292. vitanda in succorum crudorum abundantia et in corpore cum paucis sanguine. VI. 263. ab ea abstinendum, si vires exolutae sint. XI. 310.

Venaesectio ut prophylacticum remedium in variis morbis. XI. 271. quibus prophylactice vere sit instituenda. XVI. 483. in quibusnam morbis sit praeservativa. XVIII. A. 79. morbi, contra quos in usum vocatur. XI. 281. morborum catalogus, in quibus instituenda est. XV. 768. anemiae cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470. usus in angina. XV. 786. 788. ubinam in angina instituenda. XI. 93. XVI. 156. sanat anginam et hippitudinem. XVII. A. 476. utilitas in contusionibus capitis vehementioribus. XII. 523. utilitas in convulsione ex nimia epistaxi. XVI. 810. utilitas in dysuria. XVIII. A. 57. utilitas in dysuria et stranguria. XVIII. A. 154. ut remedium revulsivum in epistaxi. XI. 284. in sublinguali vena curat faucium phlegmonem. XV. 789. maximum remedium in febribus continentibus. X. 624. quae vero sint in ejus usu attendendae cautiones. ibid. et quando ea plane fugienda. X. 626. saluberrimum remedium in febribus non con-

tinentibus modo, sed etiam putridis. X. 785. indicationes in febribus continuis. XI. 41. in putrida febre, si vires adhuc validae sint. X. 777. sin infirmas, ea abstinendum. X. 777. in quartana intermittente. XI. 38. indicationes et contraindicationes in febre synochali. X. 777sq. quantitatatis scopus unde hic sumatur. X. 778.

Venaesectio ad animi deliquium in synochis. XVII. A. 887. in diversis fluxionibus diversis in locis instituenda. I. 287. in haemoptoe. X. 341. impedimentum in haemoptoe tempus anni est, pleuritis, bilis. XVI. 481. in haemorrhagii ex eo cubito instituenda, qui ei ex directo respondet. X. 316. in haemorrhoidibus retentis. XI. 271. usus in haemorrhoidibus suppressis. XI. 282. utilitas in haemorrhoidibus cohibitis. XVI. 459. ubinam in hepatis inflammatione sit instituenda. XI. 92. in dextro cubito ad hepatis inflammationem. X. 901. exquisitissima est humorum vacuatio. XVII. B. 481. praestat in humoris melancholici abundantia. XI. 282. in hydropse anasarca quando instituenda. XV. 892. promptissimum est in inflammatione remedium. XI. 156 sq. ad animi deliquium praestantissimum inflammationis vehementis remedium. XIX. 520. praestantia prae aliis methodis in inflammationibus. XI. 178. circa inflammationum principia est in usum vocanda. XI. 223. sub lingua in inflammatione gutturis aut tracheae. XI. 305. usus in ischiade et coxendicis dolore. XI. 305. in ischiade ubinam instituenda. XV. 130. eam postulat lassitudo phlegmonosa. VI. 296. lethargus et phrenitis. X. 930. in lienis inflammatione ubi instituenda. XI. 92. ex sinistro brachio juvat lienem affectum. XI. 296. in talo profuit Stymargi ancillae, cui lochia suppressa erant. XI. 161. usus in lumborum tetano et spirituum interceptione per venas. XV. 860. utilitas in menstribus suppressis. XI. 205. *Galenus* restituit mulierculam valde extenuatam, cui per octo menses menstrua retenta erant. XVII. B. 82. tollit oculorum dolores. X. 171. 820. XVII. B. 330. utilitas in oculi inflammatione. XVIII. A. 45. in oculorum inflammatione quando indicata. XIV. 341. ubinam sit in

oculorum inflammatione instituenda. XVI. 156. in ossium fracturis nonnunquam necessaria. X. 439. ad animi deliquium in peripneumonia et pleuritide quando praecipiat *Hippocrates*. XV. 852.

Venaesectio in phlegmonis diversis ubi instituenda. X. 904. ejus utilitas in principio phlegmones. XI. 273. revulsiva est adhibenda in phlegmonis incipientibus, ex ipsis partibus affectis in inveterata. XI. 305. in phlegmone sanguinis et in colore et consistentia mutatio observanda. XI. 292. usus in plagis et confusionibus. XVIII. A. 576. in morbis ex plenitudine. XIV. 731. indicatur in plenitudine. XVI. 133. in sola plethora indicatam esse putat *Menedotus*. XV. 766. vel sine plethora quando *Galenus* venam secat. XV. 766. commune est ad morbos plethoricos auxilium. XVIII. A. 79. utilitas in pleuritide. XI. 160. XV. 489. in pleuritide ubinam instituenda. XVI. 139. ex flexu cubiti in pleuritide quando instituenda. XV. 527. ex interna brachii quando in pleuritide et peripneumonia instituenda. XV. 852. in pleuritide in vena cubiti interna est facienda. XI. 292sq. sanguinis quantitatis, qui mittendus est, scopi. XI. 293. in pleuritide non peraeque dolorem solvit, nisi dolor ad claviculam pertingat. XV. 526. in psoae et testium doloribus ubinam instituenda. XV. 131. in cubito mulierum purgationem revellere solet. XI. 283. utilitas in renum calculo. XIX. 662.

Venaesectio in poplite quando in renum affectibus conducat. XVII. A. 839. utilis in ruptionibus (doloribus?) quae ex dorso ad cubiti articulum descendunt. XVIII. A. 34. venaesectionem postulat sanguinis abundantia. VI. 295. in sanguine ob copiam frigidior maximum est remedium. XV. 893. immodicam sanguinis fluxionem cohibet. XVI. 153. utilis in sanguinis rejectione ex pectore. XI. 270. usus in sanguinis stagnationibus. XV. 783sq. ad stranguriam. XVII. A. 477. in syndrome plethorica non ut evacuatorium, sed ut revulsorium adhibetur. XI. 285. instituenda in transpirationis suppressione cum febre. X. 565. in cubito ab utero revellit. XI. 91. 155. in poplite aut malleolis derivat ab utero.

XVI. 156. utilis iis, quibus vox sine febre deficit. XVII. A. 470. abortus causa. XVII. A. 635. XVII. B. 821. ex venaesectione nimia emortui duo sunt. X. 637. ad mortem usque continuatae casus aliquot. XI. 288. casus aliquot, ex neglecta venaesectione lethales facti. XI. 190. victus ratio post eam instituenda. XV. 908. post venaesectionem inedia non solum menstrua suppressit, sed etiam purgationes innoxias remorabitur. XI. 204. in venaesectione si ob aliquam causam fluxus prohibeatur, quid sit agendum. XVII. A. 434sq. ad inflammationes inde factas remedia parabilia. XIV. 539.

VENATIO multo indiget apparatu. V. 901.

VENATORES qualinam genere calceorum utantur. XVIII. A. 682. 683.

ad *VENEFICIA* remedia. XIV. 561.

VENENUM alterat corpus brevissimo tempore. IV. 584. veneni animalium effectus. VI. 754. venena animalium spiritum alterant. X. 840. venenis animalium putriferis succurrere scordium creditum est. XIV. 61. venena quae sint dicenda. XV. 269. febrem excitare possunt. VII. 6. veneni sumti in cadavere notae. VIII. 423. venenum homini est apocynum. XI. 835. venena quasi sunt, si cucumeres, pepones et melopepones in ventriculo corrumpantur. VI. 793sq. venena deleteria quae nam carnes sint. XII. 311. generalis iis medendi methodus. XIV. 387sq. venenis quae adversantur, *Attalus* et *Mithridates* explorare studuerunt. XIV. 2. venenis adversantia, alexipharmaca dicuntur. XVII. B. 337. ad venena omnia alexiterium caricae cum nucibus ac ruta. VI. 793. venena comesta si non constant, quomodo agendum. XIV. 146. ad venena lethalia ambrosia *Philippi* Macedonis. XIV. 149. antidotus. XIII. 205. antidotum *Codii Tusci*. XIV. 147. antidotus *Damocratis* ex sanguinibus. XIV. 124. venenorum lethalium gratia quaedam antidota offeruntur. XIV. 1. ad venena antidotus prognostica. XIV. 134. ad venena lethalia antidotum zopyrium. XIV. 150. Lemnia terra. XII. 174. ad ea facere dicuntur nuces et regiae et avellanae. VI. 610sq. panacea *Musae*. XIII. 104. ad venena corrodentia lac. XII. 269. ve-

nenis erodentibus obsistit lac. XVII. B. 335. venenis frigore laedentibus resistit allium. XVII. B. 335.

Venenatorum animalium morsus quomodo tractandi. XIV. 200. ad venenosorum morsus *Damocratis* antidoti. XIV. 191 — 201.

VENETI, equorum studiosi sectatores, stercora odorantur, ut intelligant, quomodo alimenta concoxerint. X. 478.

Venosae partes inflammatione vexatae non multum sunt siccandae. XI. 90. venosi qui dicantur. XVII. B. 209.

VENTER mergi, ejus usus. XII. 336. animantibus est, quod terra arboribus. XVI. 340. cur non ut thorax sit ad partem osseus. III. 601. hominis pro magnitudine angustissimus a posteriori parte in anteriorem. XVIII. A. 551. quando viscera stabiliat et quando non. XVI. 94. ventris superioris varia definitio. XVI. 340. venter superior apud *Hippocratem* thorax est. XVIII. A. 141. ventrem superiorem veteres interdum thoracem vocant. XV. 896. superior interdum dicitur ventriculus. XV. 896. superior quando sit purgandus in sanguinis stagnatione. XV. 784. inferiorem vocant veteres varias partes. XV. 896. inferior quatenam pars a veteribus nominetur. XVI. 340. inferior a quibusdam vocatur intestinum crassum. III. 333. inferiorem veteres quidam dicunt alimenti receptaculum omne, quod sub septo transverso est. XV. 896. inferiorem quatenam alvi excrementa sanum monstrent. IX. 587. inferioris valentis signum alvi excrementum secundum naturam. XVIII. B. 131. ventres hieme et vere calidissimi. V. 704. IX. 129. XV. 180. XVI. 252. XVII. B. 205. 415. cur sint hieme et vere calidissimi. XVI. 430. hieme et vere natura calidissimi, itaque per haec tempora cibi liberalius dari debent. XV. 89.

Ventris propria actio est concoctio. III. 358. concoctionem indicantia symptomata. XVI. 236. venter crassus subtiliorem mentem non parit. V. 878. dulcibus delectatur. XV. 655. ventres duri redduntur ex usu aquae stagnatilis. XVI. 436. venter emolliendus in dolore sub septo transverso, et quomodo. (*Hipp.*) XIII.

373. ventrem emolliunt vina dulcia. XV. 638. ventris facultates valentes esse quale alvi excrementum denotet. XVI. 187. ventrem inum fatigat spiritus densior. XV. 486. ventri frigidum mordax. XI. 621. ventrem mediocriter humectant et refrigerant pruna. VI. 613. laedit potio frigida ab exercitiis. XV. 195. mordicat rapae radix crudior sumta. VI. 649. farina triticea oblinere confert ad meconium. XIV. 138. purgare in doloribus convenit. XVII. B. 325. venter vomitu purgatur. XI. 93. ventres inferiores hieme, superiores aestate purgare oportet. XV. 335. per ventrem inferiorem purgantur hepatis cava. XVI. 234. venter superior aestate, inferior hieme purgandus est. XVII. B. 663. ventrem corroborant lentes bis coctae. VI. 525.

Ventris robur exolvit vinum dilutum. XV. 564. signa quoad temperamentum. I. 348. ventri quando sit utile vinum nigrum austerum. XV. 645. ventris pars superior rigorem magis, inferior febrem gignit. XVII. B. 299. ventrem celeriter permeat atriplex. XI. 843. ventris sutura gastrorrhaphia vocatur. X. 411. ventri ducendo optimum remedium hiera. XI. 354. ventrem ducit Brassica marina. XII. 43. ventris evacuatio quatione peragatur. XVI. 120.

Ventrem excitat costus cum vino mulso. XII. 41. ficus. VI. 572. purgat aeris squama. XI. 577. solvit cochlearum et ostrearum succus. XI. 576. solvens epithema. XIV. 472. solvit gallorum veterum jus. XI. 576. solvit lenticulae decoctum. XI. 576. solvit rhu succus cum scammonio mixtus. XI. 577. subducit aloë. XI. 822. aloë illota aptior quam lota. XIII. 130. subducit brassicae succus. XI. 575. subducunt ceratica humida, sicca verò sistunt. XII. 23. subducit Cissanthemi fructus. XII. 51. subducit serum lactis. XI. 575. subducit mori fructus maturus, immaturus autem, ubi aruerit admodum, restringit. XII. 78. subducit oleum cuminum. XI. 871. subducunt phaselii et ervilia. VI. 539. modice subducit urtica. XI. 818. subductio ejus minus fit ab albo vinoso vino. XV. 644.

Ventrem adstringit brassica cocta. XI. 575. cohibet caseus. XI. 575. cohibet et evacuat rhu succus tum

melle. XI. 575. cohibent rubi fructus. VI. 589. cohibet *raynpiru*. VI. 491. constringunt sorba minus quam mespilus. XII. 88. desiccat milium. XII. 16. desiccat polenta hordeacea cum vino austero pota. VI. 507. durat refrigeratio. XVII. B. 291. causa. XVII. B. 293. durat etiam secundum Hippocratem Venus. XVII. B. 295. reprimit cochlearum et ostreorum caro. XI. 576. reprimit gallorum veterum caro. XI. 576. sistit adiantum. XI. 813. sistit Orchis ex vino potus. XII. 93. sistunt radix et folia Paliuri. XII. 94. sistit potus corticis piceae. XII. 103.

Ventris symptomata morbosa. VII. 68sq. symptomata ex ejus excretice et propultrice facultate sumenda. VII. 69. ventre calente, dum extrema frigent, malum. XVIII. B. 119. ventres inferiores calidos habentibus dejectiones inaequales et acres fiunt. XV. 895. et quomodo curentur. ibid. et 898. ventris lividae et turbulenta dejectionis pravae. XVI. 747. venter in omni morbo mollis et proba mole donatus esse debet. XVIII. B. 139. in ventrem pronom jacere, quid significet. XVIII. B. 64. venter inus tennis in morbis malus. XVII. B. 533. ventris affectionem indicat alvus inflata. XVI. 719. ventris affectuum symptomata et cura. XIV. 544.

Ventris affectus unde cognoscantur. VIII. 41sq. ventrem ubi abscessus vexat, somnus noxius est. XVI. 165. venter quibus aestuat, lactuca refrigerat et a siti vindicat, quibus autem refrigeratus est, manifeste laedit. I. 677. similiter et alia. I. 682. ventri arefacto conducit vinum dilutum. XV. 564. venter quibus biliosus est, iis cibi sint, qui alvum deiciant. VI. 410. venter biliosus tristitiae causa. V. 276. combustio in eo quando fiat. XV. 895. in ventre quicquid corrumpitur, id putredinis occasio fit. VI. 399. ventris cruditatem aut coctionem alvi excrementa indicant. XVI. 248. ventrem imum dolore vexat spiritus densus. VII. 914. ventris dolor portenditur, si quis pronus cubet, qui ita cubare non consuevit. XVI. 100. dolorem indicat pronom in ventrem cubare. XVIII. B. 64. dolores sublimes leviores, profundi vehementiores. XVIII.

A. 18. in ventris dolore quatenam sit vena secanda. XIX. 522. ad ventris dolores remedia. XIV. 464. 466. 558.

Ventris empyemati noctu quotidie accessio fit. XVII. B. 385. erysipelatos affectio in eo consistit in febre, hectica. VII. 694. partes quae causa sensibilibus exasperentur. XVII. A. 900. venter quibus acrim excrementorum demorsu infestatur, lac conducit. VI. 682sq. ventrem ob multam humiditatem exolutum et laxum habentibus conducit *Mantine* Attalica. XIII. 163. causa hujus affectus. ibid. venter iis magis exurit, quibus bilis effusa supernatat. XV. 567. ad ventris inflationes antidotum zopyrion. XIV. 205. ventris flatus discutit agnus castus. XI. 807. venter copiose fluit, quibus recessus ex lumbis fit; ad caput, et ventriculi os dolet. XVI. 801. ad ventris profluvium remedia parabilia. XIV. 467. ad ventris profluvia balaustium. XI. 847. venter si fluxione tentatur, balnea commodissima sunt. XI. 52. ad ventris profluvia bromus. XI. 855. ad ventris fluxum usi sunt sanguine caprarum tosto. XII. 260. ventrem valenter restringunt corni fructus et mespila. XII. 41. hippuris. XI. 889. ventris fluxus siccat holo- et oxy-schoenus, si cum vino bibatur. XII. 137. ad ventris fluxus diurnos membrana glandes quercus obvolvens cocta. XI. 866. ad ventris fluxiones acres omnes serum lactis. XII. 267. ventris fluxus siccant lentes bis coctae. VI. 525. milium. XI. 875. prohibet nymphaeae radix et semen. XII. 86. fluxiones desiccat ovum in aceto coctum. XII. 352. profluvia sistit paeoniae radix. XI. 859. fluxum sistit panicum. XI. 875. sistere pruna Damascena dicuntur, sed perperam. XII. 32. sistunt pruna agrestia. XII. 33. ventrem leniter sistit puls ex zeae farina, ac magis, si frigatur. XII. 45. ad ventris profluvia competit terra Armenica. XII. 190. uvae acinorum nuclei. XI. 856. cur vinum album austerum idoneum. XV. 640. ad ventrem frigidum aut ad frigus propensum, diospoliticum. VI. 430. venter, si a ciborum multitudine gravatus fuerit, quid sit agendum. XV. 558. pituitosi humoris in eo accumulationis cura. VI. 428.

Ventris imbecillitas in tardis quibusdam excrementorum dejectionibus incidit. VII. 69. imbecillitatem sanantia peptica dicuntur. XI. 779. ad ventris imbecillitates et profluvia rubi fructus et flos. XI. 848. imbecillitates folia Cisti sanant. XII. 47. inflammatio haud recte curata in marcorem abit. VII. 326. inflammationibus competit Mastiche candida & Chia. XII. 68. venter inflatur aliquibus, cum venere utuntur. XVII. B. 25. ad ventris inflationes. XIV. 525. ventris inflationes reprimit anisi semen. XI. 833. venter si calidam intemperiem ipse habet, et praeterea caput calidam saniem ei transmittit, quomodo tractandus. VI. 427. quomodo, si in calidum ventrem frigida et pituitosa sanies ex capite defluit, vel in frigidum calida. VI. 427. venter quibus intemperanter calidus, cum capite frigido, quomodo curandus. VI. 430. qui caloris intemperie laborat, quomodo curandus. VI. 451. quomodo, qui ventrem medii temperamenti habent. VI. 451. quomodo quibus frigidus. VI. 452. ventris laesio multiplex, si ex multa vasorum vacuatione repente plus justo exhibeatur. XV. 618. ad ventrem lubricandum capnios. XII. 9. ventrem mollientes cibi qui. XI. 365.

Ventris mordicationes nonnunquam sanaverunt: oleum cum sale, melicratum, salsugo, serum lactis. XI. 488. et alia. XI. 489. morsus in febre ardente causa. XV. 740. ventrem murmurantem cum inanibus sur-rectionibus quidam phreniticum symptoma esse statuunt. XVI. 748. ventris palpitationes indiciae sanguinis eruptionis. XVI. 806. perturbationes unde fiant. XVII. A. 324. phlegmone alvi liquidae causa. XV. 802. phlegmone nauseae causa. XVI. 766. phlegmones sistit Schini flos. XII. 136. pituitam et bilem detergunt cataclysmata. XV. 199. refrigerationem indicat alvi excrementum lividum. XVI. 188. sanguis in eo extravasatus magni est periculi. V. 679. venter, sanguis in eum effusus suppuratur. XVIII. A. 32. ad ventris scissuras remedium. XIV. 482. in ventrem superiorem defluxiones viginti diebus suppurantur. XVIII. A. 141. ad ventris sudores a partu. XIV. 482. ventris tormina concitantur ae-

stase. XV. 198. ad ventris tormina remedia parabilia. XIV. 494. 525. the-riaca. XIV. 301. torpor omnium fere corporis vitiorum causa. XVII. B. 2. circa ventrem tumor respirationem velocem et densam facit. VII. 781. tumor ingens oritur iis, qui prandere assueti non pransi sunt. XV. 868. tumores non tam abscessus faciunt, quam ii praecordiorum. XVIII. B. 100. minime omnium, qui sub umbilico sunt, suppurantur. XVIII. B. 100. iudicantur maxime sanguinis profluvio e supernis partibus. XVIII. B. 100. si diutius durant, in suppurationem abeunt. XVIII. B. 101. et quomodo hae sint suppurationes perpendendae. XVIII. B. 102. optimumque, si pus exteriora petit. XVIII. B. 104. immodica vacuatio causa syncopes. X. 850. vulneribus purgatio per alvum prodest. X. 289. vulneribus conducit purgatio per alvum. XVI. 113.

VENTRICULUS: brevis descriptio et usus. XIX. 361. constructio quomodo vel sine dissectione praenoscenda. II. 544. pars vocatur, in quam cibum animantia recipiunt. II. 542. interdum venter superior vocatur. XV. 896. causa et usus ejusdem figurae. III. 278. situs causa. III. 277. cur in sinistro latere magis positus. III. 278. ejus fundus. cur in dextro latere haereat. III. 278. cur oblique positus et tortuosus sit. III. 432. ei spina est propugnaculum. III. 284. musculi spinales culcitra ipsi praebent et calfaciunt. III. 285. cur eum hepar ambeat. III. 284. cur stomachum habeat amplum; inferne autem, ubi latior est, productio ad intestinum tenuior facta sit. III. 280. cibi et potus appetendi instrumentum. II. 861. instrumentum est naturae. IV. 455. quasi promptuarium quoddam commune, in medio animali collocatum. III. 267. alimenti promptuarium est animalibus. VII. 129. durior quam caro, et minus nutrit. VI. 787. propter concoctionem substantia ejus carnosior est. IV. 205. nec ipse musculus est, nec ejus orificium. VII. 216. musculus non est. XVI. 172. ob diversam actionem diversas etiam fibras habet. III. 387.

Ventriculi tunicae earumque usus recensentur. II. 168 sq. duae ejus tunicae dantur. II. 568. tunicarum

differentiae. II. 569. tunicae earumque actio. III. 282. duas habet tunicas. XVI. 343sq. tunicae propriae fibras orbiculas externas, rectas versus internas habent. III. 385. tunicae externae origo a peritoneo ejusque utilitas. III. 293. tunica interna continua est oris tunica. XVIII. B. 286. tunicae internae conditio. III. 283. tunicae vitioso aliquo excremento imbutae, picam procreant. VII. 133.

Ventriculi arteriae unde veniant. IV. 349. venae proportionem respondent arteriis pulmonalibus. IV. 338. ejus concava pars unde venas habeat. II. 781. gibbae partis venae unde. II. 783. gibbae partis venae se mutuo contingunt. II. 784. cur paucae venae ad ventriculi inferiora et os ejusdem accedant. III. 283. venae ex eo alimentum trahunt. VII. 129. nervi. III. 277. cur a cerebro nervos accipiat. III. 727. nervos molles accipit. IV. 274. naturae securitatis cura in eorum decursu observata, ne laederentur. III. 728. nervorum per thoracem decursus. III. 431.

Ventriculi in foetu generatio. IV. 654. ventriculus quando sit temperatus et intemperatus. I. 629. ventriculi corpus quibus gracile est, ii deterius concoquunt, quam quibus carnosum. III. 388. lingua ei judex. VII. 123. in corpore obviu quinam majores et qui minores. III. 670. ventriculi pro animalium generibus differentiae. II. 544. avium ventriculus quale alimentum praebeat. VI. 704. avium crassus, durus et concoctu difficilis. VI. 788. in pyloro multis animalibus velut glandulosa quaedam substantia adjacet. III. 281. ventriculus in hiatulis et voracibus nonnunquam in ore invenitur. II. 173. ventriculos plures habet quodlibet animal, dentibus superioribus carens. II. 546. ventriculus animalium quadrupedum durioris carnis. VI. 680. ventriculorum quatuor ruminantium functio. II. 545. ventriculus in simiis oblique positus est. II. 782. curni ad eum portio aliqua ductus choledochi veniat. III. 354 sq.

Ventriculi facultates. II. 177. III. 275. attractricis facultatis symptomata. VII. 218. inest ei facultas concoctrix. II. 9. retentrix facultas quae

symptomata exhibeat. VII. 215. facultas retentrix imbecillior sit humiditate, robustior siccitate. XVII. B. 495. facultatis retentricis et excreticis morbi saepe miscentur. VII. 216. ventriculus attrahit sibi familiares succos ex cibis. XVII. B. 488. ventriculus interdum, interdum hepatis valentius trahit. XV. 233. ventriculus vehementer trahit ex hepate. XV. 353. ventriculi attractio num detur ciborum. II. 168. motus in singultu est veluti convulsio. VII. 216. frigus haud parum ad famem confert. VII. 132. actio dum digerit. III. 281. officia. III. 267. officium in coctione. VI. 303.

Ventriculi functio et situs. XIV. 714. 717. ventriculus magis alterat quam os, sed minus quam hepatis et venae. XV. 237. hepatis alimentum praeparat. XV. 233. alimentum excipit et praeparat hepatis. XV. 385. in ventriculo prima fit coactio. XV. 233. ventriculus concoquit ob insitum calidum. XVII. B. 205. in ventriculo concoctionem fieri unde fiat clarum. XV. 247. actionem ejus juvat bilis atra. III. 362. ventriculus visceribus venisque subservit. VII. 123. etiam ex inferioribus aliquid assumit. VII. 219. ventriculus servat alimentum, donec est coctum. XV. 248. ventriculi conditio, dum digerit cibos. II. 152. 157. 281. vivisectionibus ea comprobatur. II. 157. imbecilli signa. II. 152sq. ventriculus cibis circumdatur et peculiarem sibi humorem eligit. V. 567. ventriculum cibos comprehendere quidem, sed tremule, unde cognoscatur. VII. 69. ventriculus cibos attrahit in iis, qui vehementer esuriunt. II. 180. recusat et rejicit cibos iis, qui eos fastidiunt. II. 180. ventriculi excrementis unde mora contingat. VI. 68. ventriculus residua digestionis rejicit. II. 183. alimentum transmittit et faecem veluti vasculum retinet. XVI. 344. quomodo cibos expellat. XV. 248. etiam aliquando transmittit maturius, aliquando tardius aut parcius. VII. 235sq. causae. VII. 236. quatenus eum ad vomitum incitent. VII. 235. quibusnam momentis ad expellendos cibos incitetur. II. 185. ventriculum non concoxisse indicant dejectiones nondum in chylum mutatae. VII. 446.

ventriculi conditio si vacuus, aut cibus repletus. III. 342. impletio edendi finis. II. 199. ventriculus acinos non concoquit. VIII. 36. concoctio prava in eo quomodo fiat. XVI. 131. causae, cur accepta non contineat. XIV. 752. cura huius incolumitatis. XIV. 752. morbi exinde originem ducentes. XIV. 752. concoctionis ejus alteratae causae. VII. 207.

Ventriculi orificium sensum habet alimenti deficientis, quem famem vocamus. III. 378. orificio cur sensus indigentiae datus. III. 275. orificio male sentiabente extrema refrigerantur. XV. 599. ostium inferius tamen si obsidet, tant angustia etc. ut per superiora purgandi sunt. XVI. 128. os et gula primum est alimentum principium. XV. 387. cor appellant excipiens alimentum. (Nicander.) V. 275. os antiqui cor vocabant. V. 274. os ab antiquis cor (cardia) vocabatur. VI. 444. os cur veteres cor vocaverint. VIII. 338. XVI. 473. XVII. B. 677. XVIII. B. 286. os stomachus vocatur. VII. 127. VIII. 339. XIII. 118. 121. oris brevis descriptio. XIX. 361.

Ventriculi os cibos non solum recipit, sed in vomitu etiam rejicit. II. 187. appetitus causa natura fecit. IV. 289. officium habet appetere, non concoquere. XV. 460. in eo sita est cibi appetentia. XVII. B. 495. frigidius copiosiores cibos requirit. XVII. B. 495. ejus nervi. IV. 289. nervi unde veniant. II. 842. XVII. A. 520. sensu acutissimo est praeditum. III. 728. maxima sensibilitate gaudet. XVI. 50. oris cur prae reliquis partibus sensus acutus sit donatus. VIII. 179. os contrahi sentiunt esurientes. III. 728.

Ventriculi oris cum corde societas. XVI. 473. os ventriculi non valet semen attrahere. II. 61. dulcibus delectatur. XV. 656. oris morbi recensentur, et generalis medendi methodus exponitur. XIII. 121. oris aestuanti imponuntur violae folia. XI. 889. os obsidentia symptomata eorumque causae. VII. 127. oris affecti symptomata. VIII. 46. oris affectionum diagnosis. VIII. 338sq. oris affectionem denotat dolor in posterioribus. VIII. 46. cur eo affecto labium inferius motu vehementi agitur. XVIII. B. 286. pulsus qua-

lis in ejus affectionibus. VIII. 489. oris affectuum pulsus quales, eorumque causae. IX. 197. os male affectum causa animi defectionis. XVIII. A. 449. os affectum delirium gignit. VIII. 329. oris affectus epilepsiae et aliorum morborum causa. VIII. 340. oris affectio causa virium exolutionis in acutis. XV. 607. os quibus bile redundat, lavandi non sunt. XV. 722. ori, quod ab amara bile vexatur, condnecientia vinum. X. 831. oris compressionis causae. IX. 498. oris convulsiva affectio singultus est. XVI. 559. oris dolor qualis dicatur cardialgia. XVII. A. 316. oris dolor non omnis cardialgia vocatur, sed qui ab acris humoribus toritur. V. 275. ore dolent, quibus ex lumbis fit ad caput manusque recessus. XVI. 801. dolor cum excreatu violento convulsivum, quid habet. XVI. 742. dolor cum hypochondria distento et dolore capitis malignum. XVI. 659. dolor circa ejus os spiritum densum et parvum efficit. XVII. 940. ventriculum aut ejus os, si dolor infestat, respiratio parva et densa fit. VII. 788. exulcerationis signum ejusdemque cura. XIV. 751. haemorrhagiae inde orae curae. XIV. 751.

Ventriculi firmitudinem dissolvunt omnia, quae tepida sunt. X. 573. os quibus amara bile abundat, aut imbecillum est, aut supra modum sensibile ad succos corporis digerendos sunt propensi. X. 626. ex humiditate imbecillum, sputationis causa. XVI. 540. humiditatis cura. XIV. 751. oris affectionis imbecillae pulsus. IX. 538. os quibus aut imbecillum est aut a vitiosis humoribus mordetur, anima facile deficit. XI. 48. ex ventriculi oris imbecillitate animi delirii cura. XI. 54. oris imbecillitatis cura. X. 573. imbecillitatis vomitum non concedit. XVI. 142. os roborant adstringentia. VI. 411. roborant quidem edulia adstringentia, sed etiam exsiccant. XV. 460. roborant mala cotonia, spira et punica. VI. 431. roborat vinum falernum. X. 832. oris inflammatione causa delirii. XVIII. B. 89. inflammationis signa et cura. XIV. 751. ventriculi, ejusque oris inflammatio, respirationem efficit parvam et densam. VII. 852. quibus inflammatur, hi syncopis obnoxii sunt. IX. 164. inflammationes

quatenam requirant remedia. XIV. 367. inflammationes adstringentibus egent; et si laxatoria adhiberentur, periculum de vita instat. XIII. 117. ceratum. *Galenus* quo utitur, forinsecus imponendum. XIII. 119. inflationis cura. XIV. 751. oris injuria cum febre quotidiana conjuncta est. XI. 18.

Ventriculi oris morsus (cfr. *Cardialgia*) in febribus quid secundum *Hippocratem* denotent. XVII. A. 155. morsus sensum efficiunt palmarum fructus. VI. 607. mordet, ex bilis affluxu. III. 357. mordicat bilis supernatans. XV. 567. oris mordicatio a secco mordaci causa rigoris. XVII. B. 300. morsus vehemens labii inferioris concussionem efficit. XV. 602. morsus a humoribus pravis causa vertiginis. XIX. 417. morsum sequitur plerumque vomitus. XVI. 229. oris ex cruditate mordente vexati in febribus continuis cura. XI. 42. mordicationes obtundunt uvae passae dulces. VI. 582.

Ventriculi oris paralysis quid. VII. 218. ventriculi squalore, si corpus aestuat, moris utendi tempus est. VI. 587. oris pressus ex esu boletorum. VI. 656. os quibusdam subvertunt medicamenta purgantia. XVI. 107. os manifeste supinantis quae. XV. 460. os propter exquisitum sensum facile syncopas accersit. X. 844. quum vitalem facultatem ad sympathiam trahit, syncopen infert, quum vero animale, deliria vel convulsionem. XV. 609. oris syncopes ex flavabile cura. X. 830. vellicatio causa anxietatis morbosae. XVI. 166. os a pravis humoribus vellicatum jactationis causa. XVI. 665. ad vomitum citatur graviter affecto cerebro. XVI. 535. ad vomitum ubi concitatur, labium inferius interdum concutitur. XVI. 572. oris vitium affert inedia. XI. 199. vitium *Hippocrates* per os literam significat. XVII. A. 613. os quaedam anodyna tentant. XI. 767. laedunt omnia medicamenta; et quomodo corrigantur. XVI. 117. ori nocentius est ampeloprason quam porrum. XI. 825. Veneris abusus exsolvit, abstinencia roborat. XVII. A. 520.

Ventriculi in mentem effectus. XVII. B. 209. spiritus (aër) ad ventriculum fertur. III. 491. per ventricu-

lum aliquibus certo tempore sanguinis expulsio fit. X. 513. ventriculus frigidior acidum lac non belle conficit. VI. 689. temperatus vero conficit, licet aegre. VI. 689. bilis in eum copiosioris affluxus noxae. III. 357. calidissimo lac acidum utile. VI. 692. frigidiori adversissimum. VI. 692. ventriculo calidi quinam dicantur. XVII. B. 208. ventriculo calidi venosi sunt et iracundiores. (*Hippocrates*.) XVII. B. 203. ventriculus calidus fit, si pedes refrigerantur. XV. 800. calidus quonam respectu sit causa carnis frigidae. XVII. B. 206. ventriculo calidis secundum *Hippocratem* validi cibi et potus non conducunt. XVII. B. 284. ventriculus justo calidior nihil offenditur. VI. 690.

Ventriculi purgatio facillima. III. 359. ventriculum purgat sternutatio. VII. 199. cur veteres medici quovis mense pituitam a ventriculo purgare praeceperint. III. 358. vomitu et dejectione vacuatur. X. 527. ad humorem glutinosum ab eo abstergendum vomitus utilis. XVI. 142. ventriculum attollit spiritus colicatio. VI. 176. ventriculo gratum remedium aloë est. XI. 822. prodest antidotus *Damocratis*. XIV. 120. acceptum edulium bryoniae germinat. XI. 826. amicum gingidium. XI. 856. convenit radix Nardi spicae tum potum extrinsecus imposita. XII. 84. grata sunt pyra. XI. 834. inimicum est Aphronitrum. XII. 225. infesta coma amaranthi. XI. 824. ventriculum laedit cucurbita cruda. VI. 561. resupinant et subvertunt armeniaca et praecocia. VI. 593. de ventriculi affectibus eorumque remediis. XIV. 367. affectuum laedentium octo differentiae et unde oriuntur. VI. 69.

Ventriculi morborum diagnosi. I. 356. omnes fere ex cruditate oriuntur. XIII. 167. morbi quando sicci vocentur. VI. 828. symptomata morbosae. VII. 65. quid *Archigenes* ad morbos ventriculi praeceperit. XIII. 167. in ventriculo quibus cibi accedunt, remedia. XIV. 369. ad ventriculi acorem remedia parabilia. XIV. 521. si enim acrimonia mordeat, citius alimentum incoctum rejicit. XV. 248. actionis privatio qua in re consistat. VII. 210. quibus aestu ferret, Polygonum foris frigidum illi-

tum prodest. XII. 105. aestus vehemens et morsus malum signum in febris. XVII. B. 745. quibus aestuat cum exolutione aut animi defectu, nisi febricitent, quatenam remedia conducant. XIV. 372. ad ventriculum aestuantem nec cibum continentem remedia parabilia. XIV. 521. ventriculi affectus causa melancholiae. I. 282. affectuum diagnosis. VIII. 381. affectio cognoscitur doloris loco. VIII. 46. affectus quomodo pulsum immutent. IX. 401. majores affectiones, quae cum dolore fiunt, et timore, spiritum densum et parvum efficiunt. VII. 910. male affectus quomodo pulsum mutet. IX. 538. affectio ex in tempestivo frigidae usu. X. 621. affectiones ex metastasi aliorum morborum. X. 512sq. ventriculus quomodo afficiatur iis, qui impransi coenati fuerint. XV. 560. et quomodo curetur. XV. 562. ad ventriculi affectiones *Archigenis* praecepta. XIII. 167. malagma *Damocratis*. XIII. 223. in ventriculi affectione quatenam sit vena secunda. XVI. 139.

Ventriculi ardori utilis est aqua frigida. XI. 54. cotyledon. XII. 41. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. asperitatum causae. VII. 33. ex ventriculo purgat bilem atram epithymum atticum. XIV. 223. ventriculo bilioso optimus cibus qui. X. 674. unde pateat, calorem quandam ignem in eo esse. VIII. 36. ventriculo cibos fastidienti aptum est stomaticum ex malis puniceis. XII. 920. succus rubi mororum. XII. 920. motus, fere convulsivus in singultu cur non sit vera convulsio. XVI. 172. ad ventriculi cruditatem et inflationem remedium admodum utile. XIV. 521. ventriculi distentio significat, sterens in superioribus intestinis contineri. XVI. 146. dolores ex usu carnis, alliorum etc. praeter consuetudinem magno. XV. 574. inter et septum transversum pituita, si moratur et dolorem movet, iis secundum *Hippocratem* per venas in vesicam pituita versa morbi fit solutio. XVIII. A. 163. ex jactatione aut anxietate doloris cura. XIV. 373. ad ventriculi dolorem remedia. XIV. 451. 521. 559. mitigatorium remedium. XIV. 374. *Archigenis* praecepta. XIII. 171. *Eve-ni* medicamentum. XIII. 178. isotheos confectio. XIII. 65. malagma

Amylthaeonis. XIII. 983. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. ventriculus excrementa per vomitum purgat, quod subsidet, alvi defectione. II. 193. ventriculus quibus exolutus est, hi amara appetunt. XI. 651. exolutum roborat asparagus. VI. 652. ad ventriculum exolutum roborandum cydoniorum succus. VI. 603. ventriculo qui exuruntur cum exolutione aut animi deliquio aut appetentia perdit, quomodo secundum *Archigenem* tractandi. XIII. 169. ventriculus, qui intus uritur, et phlegmonae similis affectus adest, quomodo curetur. X. 574. tum refrigerando tum firmando idonea remedia. X. 575.

Ventriculi laborantis ab invasione febris dignotio. XIV. 657sq. generationis flatus in eo causa. VII. 239. ventriculus quando flatibus gignat. XVI. 171. et quando fluctuationes. ibid. ad ventriculum flatibus distentum remedia. XIV. 373. 374. ventriculus si fluxione tentatur, vinum calidum, v. c. Lesbium, dandum est. XI. 52. fluxione tentati ventriculi cura. X. 514. in ventriculum si supervacuum fluxerit, adstringentibus utendum. X. 787. ventriculi frigiditas acidum ructum gignit. XV. 555. ventriculum frigidiores sentiunt, quibus omentum laesum est. III. 286. frigido optimum nutrimentum mel est, per se decoctum. X. 501. frigido quale vinum conducit. X. 501. ventriculi gravitas et tensio oritur ei, qui mazam edere assuetus, panem comedit. XV. 574. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115. imbecillitas, definitio. VII. 67. imbecillus qui a vulgo dicatur. X. 460. imbecillitatem prodentia signa. I. 629. imbecillitatis causae. I. 630. affectus octo, ejus imbecillitatis causae, et octo medendi rationes. X. 103sq. imbecillitas causa lienteriae. XVIII. A. 3. imbecillitatis causa eximia vaenatio. X. 638. imbecillitas omnium fere morborum causa. XVII. B. 2. imbecillus laeditur a balneo. X. 804. infirmus vomitum non fert. XVI. 168. imbecillitatis cura. X. 465. 466sq. alterationes, quae ex calido et frigido consistunt, cur curatu facillimae. X. 470. quae in humido et sicco constant, aegrius sanantur. X. 470. roborant vina austera. X. 836. ad ventriculi imbecillitatem remedia. XIV.

450. 451. mastix. XII. 113. vinum calidum. XI. 55. ad ventriculū roborandum. XIV. 563. ventriculū roborat aloë. IV. 770. aloë non elota. X. 515. cortex citri. VI. 618. cucurbitula. XI. 321. roborantes fructus. VI. 793. roborant lentes bis coctae. VI. 525. mala cum pane statim post cibum data. VI. 597. oliyae. VI. 609. piper album. VI. 265. ad ventriculū roborandum pituita refertum remedium. XIV. 553. roborant uvae passae austeræ. VI. 581. XIV. 318. roborant uvae in vinaceis conditae. VI. 577.

Ventriculi inanitio multum facit ad epilepticum paroxysmum accersendum. XI. 241. inflammatio (confer. *Gastritis*.) ex abusu cataplasmatum et praecordiorum perfusionis. X. 784. ventriculus quibus inflammatur, cruditati obnoxii sunt. IX. 164. in ventriculi inflammatione saepe anima deficit. XI. 48. inflammatio causum gignit. VIII. 348. inflammatio causa marcoris. VII. 327. respirationis conditio. IV. 501. victus ratio servanda. X. 905. inflammatio incipiens non curanda per alvum. X. 903. phlegmones cura. X. 790sq. ad ventriculi phlegmonem absinthium ponticum. X. 789sq. *Eveni* medicamentum. XIII. 178. Mastiche candida s. Chia. XII. 68. cur mulsa sit inutilis. X. 800.

Ventriculi inflationes quando accidunt. VII. 215. inflationes quomodo ab oedemate differant. X. 963. eorum cura. X. 964. inflationibus theriaca. XIV. 301. ad ventriculi inflationem remedia parabilia. XIV. 521.

Ventriculi intemperies quales effectus habeat. XVII. B. 205. intemperies causa est sitis vehementis. VIII. 401. causa hienteriae. XVII. B. 671. intemperiei causae. X. 512sq. intemperiei maximae indicia. VII. 213. intemperies quomodo curanda. X. 510. medendi methodus, si solidae partes intemperie laborent, pravi succi impacti sint, et in eo contineantur. X. 518. intemperiei ex confluxu humoris in ventriculū ortae cura. X. 511. calida intemperies quomodo dignoscatur. XIV. 368. intemperiei calidae et siccae casus. X. 504. alius. X. 506. ventriculus si propter calidam intemperiem vel multam humiditatem imbecillus est, mala

austera praesunt. VI. 595. si succus crassus in eo fuerit, mala acida. VI. 595. intemperiei calidae exsuperantis, cui adjuncta est modo humida modo sicca, sed medioeris utraque, cura. X. 508. intemperiei calidae simul et humidae cura. X. 509. frigida et calida intemperies; remedium aptum pro ea. XIV. 368. intemperiei frigidae simul et humidae cura. X. 509. intemperiei humidae cura. X. 509. siccae intemperiei cura. X. 471sq. intemperiei siccae copiosae simulque pauculum calidae cura. X. 503. ea febris respondet. X. 504. intemperiei siccae simul et frigidae cura. X. 498.

Ventriculi in melancholia conditio. VIII. 189. morsus morbi futuri nota est. I. 361. demorsus causae. VII. 238. morsus a bilis flavae redundantia fit. XIV. 14. in ventriculi morsu *Archigenis* praecepta. XIII. 168. ad ventriculi morsus sine bilis vomitu. XIV. 450. ventriculi morsus sanat radix Nardi spicae. XII. 84. ventriculus in frigidioribus nidorosas mutationes facit. VII. 209. quibus obrigit, singultunt. VII. 217. ventriculo palpitatio accidit. VII. 160. ventriculū tenaci pituita refertum exasperantibus medicamentis detergimus. XVII. A. 901. pituitosus humor in eo unde generetur. XVII. A. 833. ad ventriculū refrigeratū remedium aptum. XIV. 369. 371. ventriculi resolutio in *Arria* curata per theriacam. XIV. 218sq. resolutum roborat vinum tmolites fulvum austerrum. VI. 802. ad ventriculi rheumatismum aphrodisiacum Clidion. XIII. 87. aster dictum remedium. XIII. 91. malagma. XIII. 982. ventriculi rosio et calor immodicus febrem gignit. X. 571. e ventriculo sanguis vomitu rejicitur. VIII. 264. spiritus flatulentus, in eo collectus, dolores vehementes excitat. XI. 112. ejusdem cura. XI. 112. halituofo spiritu repletur, si cibi temperie calidiore sint. VII. 214.

Ventriculi subversio quid olim significaverit. XIII. 122. ad ventriculi subversiones remedia. XIV. 369. 370. 371. ad ventriculi subversionem antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. quem admodum curari succus vitiosus debeat, qui in ventriculi tunicis est receptus. X. 515. ventriculi tractionem

nullam *Erasistratus* esse dicit. II. 60. ventriculi ulcerationes aestate potissimum fiunt. XVI. 27. ulcus quomodo cognoscatur. VIII. 45. ulcerum cura generalis. X. 296. ulcera per ea, quae eduntur et bibuntur, curanda sunt. X. 358. vomitus non sine periculo, ne exulceratus dilaceretur, est movendus. X. 359. ad ventriculi ulcera theriace. XIV. 92. ventriculi vellicationes quomodo pulsum mutant. IX. 198. vitium causa odoris tetri ex ore. XVI. 215. in ventriculi vitis quanam sit vena incidenda. XVI. 135. ad ventriculi vitio laborantes remedia. XIV. 450. ad ventriculi vitia ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 160. antidotum Galene. XIV. 42. theriaca. XIV. 271. ventriculi vulnus penetrans quomodo cognoscatur. VIII. 5. vulnera num absolute lethalia. XVIII. A. 28. vulnorum cura. X. 419sq. ad ventriculorum. XIV. 549. 550. ad ventriculorum, ejusque os torquem ex Jaspide confectum a collo suspendunt, cui ex regis *Nechepsi* traditione dracones radiatos insculpunt. XII. 207. ventriculo commodum remedium. XIII. 240. XIV. 529. ventriculum curat theriaca *Andromachi*. XIV. 34. ventriculus cerebro affectiones suas transmittit. VIII. 179.

Ventriculi cerebri duo sunt, alii unum accipiunt. XIV. 711. animali spiritu repleti sunt. V. 154. in eos venae secernunt superflua, arteriae spiritum respirant. III. 701. cur sint duo. III. 663. anteriores cur in unum coeant. III. 667. duo anteriores inspirationem et expirationem efflationemque ex cerebro efficiunt. III. 663. anterior olfactus sensorium. III. 647. anteriores cerebri cum posteriore meatu magno connectuntur. III. 665. adolescens superstes mansit vulnere in anteriori accepto. III. 664. posterior cur anterioribus minor. III. 670. quantum quid nonnulli anatomici vocent. III. 666. quantum principalem putant. III. 667.

Ventriculus laryngis, ejus usus. III. 563. ventriculus struthionis concoctionem juvare dicitur. VI. 705.

VENTUS quid sit et quomodo fiat. XVI. 398. de ventorum essentia philosophorum dissensio. XVI. 395. ventorum secundum Stoicos nomina. XVI. 396. ventos quatuor tantum *Homerus*

accipit. XVI. 407. venti quatuor sunt aliorum principes. XVI. 399. ventorum octo differentiae. XVI. 400. venti non ejusdem cum imbris sunt naturae. XVI. 396. de ejus ortu opiniones. XIX. 292. venti prodromi. XVI. 410. quales dicantur procellae. XVII. A. 90. ventorum in aquas influxus. XVI. 365. venti quidam universales sunt, alii proprii locorum. XVI. 400. venti, qui ad loca pertinent, naturam sequuntur locorum. XVI. 400. pessimi sunt e paludibus prodeuntes. XVI. 401. quinam salubres sint, quique non. XVI. 400sq. orientales tres sunt. XVI. 406. sinuales, subterranei et pelagii. IV. 520. cur circa *Orionis* exortum maxime prouant. XVI. 399. quomodo siti sint, et unde oriantur, geometrica quadam forma describitur. XVI. 404. ab occasu flantes, frigidiores sunt, ab ortu flantes calidiores. XVI. 408. contrarii flant in contrariis anni partibus. XVI. 409. plurimi a septentrione et meridie spirant. XVI. 397. et cur. XVI. 398. quidam per multos dies flant et inter se oppositi, alii per pauciores et iidem per circuitum. XVI. 443.

Ventus subsolanus (ἀπὸ ἡλίου) ab ortu aequinoctiali flat. XVI. 407. ad ventum Tlen lingua saracenica dictum, pedesque manusque laedentem, inunctio. XIV. 557. ventorum influxus in aëris constitutionem. XVI. 444. venti aquas valde variant. XVI. 438. ventus saepe utilitatem, saepe damnum invehit. XVI. 411. ventus cur nullo modo comprimat aut excavet corpus, uti alia solent. VIII. 925. ventorum in formam et mentem hominum influxus. IV. 806. in morbos generandos influxus. XVI. 394. venti locos salubres reddunt. XVI. 398. ventus in quibusdam aegrotis sit vitandus. XVIII. B. 684. venti flatum quidam ex capitis consensu cognovit. XIV. 251.

VENULA calidior ab *Hippocrate* dicitur arteria. XVII. B. 315. hanc sanguis multitudine incalescentem, exustum procreare et secernere dixit *Hippocrates*. XVII. B. 316. venulae in oculis nigrae aut lividae malum signum. XVI. 7. venulas in renibus ruptas esse mictus cruentus docet. XVII. B. 773. venulae resiccatae tempore aestivo ubi acres et biliosos

ichores ad se trahunt, febris ardens fit. XV. 734.

VENUM plethoricis noxium. XVIII. A. 152.

VENUS; e spuma eam natam esse fabula tradit. IV. 531. aetati demum florenti convenit. VI. 84. inimica temperamento sicco et frigido. VI. 402. innoxia est solis calidis et humidis. VI. 402. pituita laborantibus secundum Hippocratem utilis. XVII. B. 284. plethoram exoriri non sinit. XVII. A. 520. stomachum exsolvit. XVII. A. 520. purgationem non postulat. XVI. 110.

Veneris usus praestantia. V. 911. secundum Epicurum nullus usus salutaris est. I. 371. V. 911. quando revera conferat. I. 371. usum nunquam prodesse Epicurus scripsit. XVII. A. 521. idoneum aetatis tempus quo uti conveniat. I. 372. scopi in ejus usu obsequendi. V. 914. rarius simul ac imbecillius, frigidius et siccus reddit. V. 914. quibus maxime salutaris et quibus non. V. 911 sq. immoderatae noxae. V. 912. nimiae noxae. XVII. A. 791. usus immodicus futurum morbum indicat. I. 360. abstinencia stomachum roborat. XVII. A. 520. a Venere abstinere debent mulieres lactantes. VI. 46. Venerem non appetunt castrati. IV. 572. Veneris commoderatio necessaria iis, qui succos crassos congerunt. VI. 410. ad Venerem semine femina incitatur. IV. 188. 190. Venere, cum aliqui utuntur, inflatur venter. XVII. B. 25.

Veneris impetum cohibet agnus castus. XI. 808. appetitum cohibet ruta. XII. 101. ruta. XIV. 543. Venerem inhibere creditur viticis semen. VI. 550. ad Venerem alacres reddit asparagus. VI. 653. excitat bulbus sativus. XI. 851. incitant ciceres. VI. 533. excitat radix et semen dauci. XI. 862. stimulat eruca. XI. 808. excitat gongylidis semen et radix. XI. 861. excitat mentha. XI. 883. incitat Satyrium. XII. 118. stimulant urticae. XI. 817. post Venerem exercitia quae adhibeantur. VI. 221. post Venerem exercitatio praeparatoria est in usum vocanda. VI. 225. a Venere lassati quomodo curandi. VI. 223 sq. ad Veneris cupedinem theriaca Andromachi sen. XIV. 35.

Veneris annus duodecim mensium est. XIX. 283. Veneris umbilicus vide Cotyledon.

VER calidum et humidum. XIX. 486. quomodo sit comparatum. XVI. 291. qualem constitutionem habere debeat. XVI. 355. respondet matutino tempori. XVI. 424. evacuationis jucundissimum tempus. XVI. 127. aquilonare et squalidum et hibernum si fuerit, abortus patiuntur mulieres. XVI. 440. autumnò simile factum si fuerit, autumnales morbos expectare oportet. IX. 648. XVI. 355. quum hibernum fiat, quales tunc sint morbi expectandi. XVI. 381 sq. si pluviosum fuerit et austrinum, aestate febres acutae et lippitudines et dysenteriae fiunt. VII. 934. si pluviosum, et austrinum fuerit, quales tum aestate sint morbi expectandi. XVI. 374. si pluviosum fuerit et austrinum, hiems sicca, quales tum sint sequente aestate morbi expectandi. XVII. B. 577. saluberrimum, ac minime morbis, qui mortem afferunt, obnoxium. (Hipp.) I. 527. cur. I. 534. saluberrimum et minime exitiale. XVII. B. 576. sanguinem parit. XVI. 420. si siccum et aquilonium fuerit quales morbi oriantur. XVII. B. 585. temperatum potius quam humidum et calidum. XV. 83. tum temperatum, tum vero calidum et humidum appellant Athenaei sectatores. I. 522. contradicit Galeus. I. 524.

Veri vera constitutio. XVI. 371. XVII. A. 29. in corpora effectus. XVI. 432. finis vergiliarum ortus. XVII. A. 17. medium ad corpus exercitandum optimum. VI. 127. medium pulsus maximi. VIII. 865. principium in Hellesponto. XVII. A. 17. principium censetur aequinoctium. XVI. 384. 433. XVII. B. 599. pulsus. IX. 473. tempus non integros duos habet menses. XVII. A. 19. Veri puer respondet. XVI. 26. 345. similis pueritia. XVI. 424.

Vere plus cibi dandum est. XVI. 429. cibis mediis temperamenti est utendum. VI. 528. laxari et rara fieri corpora incipiunt. XVII. B. 434. quando sit abortus expectandus. XVI. 374. XVII. B. 585. etiam quibusnam sub conditionibus icterus oritur. XVI. 378. quibusnam morbis potissimum homines corripiantur. V.

690. potissimum grassantes morbi. V. 603. XV. 82. XVI. 26. 292. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. 615sq. morbi qui fiunt, autumno cessant. XV. 100. si frigus et humiditas dominaretur, morbi hiberni fiunt. XVI. 356. pituita adhuc valida manet. XV. 82. et prima aestate pueri optime se habent. V. 696. XVII. B. 308. optime degunt pueri et juvenes. XVII. B. 613. quomodo in eo se pulsus habeat. VIII. 464. pulsus conditio. XIX. 632. medio cur pulsus maximi et vehementissimi. IX. 125sq. progredientē pulsus cur fiant celeriores et erebriores. IX. 126. purgandi sunt podagrici et arthritici. XI. 272. sanguis abundat. V. 689. XV. 82. 242. XVI. 292. 378. XVII. A. 30. venaesectione iis adhibenda est, quibus confert. XVIII. A. 161. ineunte quinam morbi venaesectionem prophylacticam postulent. XI. 271. et hieme ventres calidissimi et somni longissimi. V. 704. IX. 129. XV. 89. 180. XVI. 252. XVII. B. 205. 416. victus ratio vere observanda. XV. 181. XIX. 681.

Veru loquentem, omnes ut oderint, mos est. V. 10.

VERATRUM, ejus facultates et usus. XI. 874. et peplium inter se mixta congeneris sunt facultatis. XV. 535. etiam animalibus quibusdam nutrimentum est. VI. 395. coturnici nutrimentum est, homini medicamentum. I. 684. XI. 612. XIV. 227. quomodo, qui potaverit, habeat se necesse sit. XVII. B. 674. ad veratrum praeparandi sunt homines. XVII. B. 672. veratrum, si exhibetur, humores crassi antea sunt attenuandi et incidendi. XI. 345. qui sumserunt, quomodo iis pulsus immutetur. VIII. 491. IX. 203sq. epotum si celerius purgare velis, lavare et cibum sumere oportet. XVII. B. 296. dare oportet, quibus a capite fluxio fertur. XV. 865. convulsiones gignit in sanis. XVII. B. 676. convulsio ex eo lethalis. XVII. B. 781. causa ejus convulsionis. XVII. B. 782.

Veratri vires quomodo augeantur et sistantur. XVII. B. 675. veratro purgare quando in renum affectibus conducit. XVII. A. 839. veratrum album simpliciter helleborus vocatur. XVII. B. 781. album exhibet *Hippocrates* in calcis diductione. XVIII.

B. 462. 465. album ad febres quartanas. XI. 39. albo purgatae sunt *Proeti* filiae furore percitae. V. 132. nigri usus in pleuritide. XV. 535. nigrum per initia dandum in pleuritide. XV. 858.

VERBASCUM, ejus vires et usus. XII. 150. coctum siccatur. X. 282.

VERBENA, ejus vires. XII. 98.

VERECUNDIA, ejus symptomata. VII. 192. verecundis calor insitus augetur. VI. 138.

VERGILIAE sidus est. XVII. A. 16. duae sunt, quas Graeci et *πλειάδα* et *πλειάδας* vocant. XVII. A. 15. vergiliarum occasus. XVII. A. 15. 21. occasus hiemis initium. XVI. 384. 433. XVII. A. 17. XVII. B. 599. occasus solstitium manifestum efficit. XVII. A. 30. ortus aestatis principium est. XVI. 384. 433. XVII. B. 599. ortus veris finis et aestatis initium est. XVII. A. 17.

VERITAS quomodo a vero differat. XIX. 238. cujuscunque, quod inquiratur, quomodo inveniat. V. 721. veritatem quinam et qui non sint assecuturi. V. 65. 70.

VERMICULI qui campae vocantur, ad dentes sponte excidendos. XIV. 430.

VERMIS cerebri usus. III. 677. conjunctus cum natibus. III. 682. humidus est. I. 540. vermes quidam oculos non habent, quidam vestigium obscurum. IV. 639. in amaris substantiis raro generantur. XI. 689. ad vermes aurium remedia. XII. 642. XIV. 334. 407. 551. vermes aurium, aut in ulcere maligno necat calamintha. XII. 6. capparitis succus. XII. 11. in auribus interficit cedrea. XII. 17. intestinales, tres species recensentur. XIV. 755. quidam iis tussim aridam excitari perhibent. XVII. A. 932. 948. ad vermes in ulceribus, cerussa et polium aequali pondere cum pice liquida. XIII. 733. vermes panarii pro buprestide. XIX. 726. panarii viscera pro castoreo. XIX. 731.

VERMIFORMIS excrescentia cerebri. II. 729.

VERRUCAE pueris familiares. V. 695. quomodo sint discutiendae. XVII. A. 902. ad verrucas remedia parabilia. XIV. 501. verrucas an decidere faciat murium domesticorum sanguis. XII. 263. verrucas, quas

acrochordonas vocant, fugant Tithymalli. XII. 142. quas myrmecias vocant, ejicit foliorum Fici succus. XII. 133.

VERTEBRAE cur gradatim a superioribus inferiora versus fiant majores. IV. 55. capacitas earum (canalis spinalis) medullae spinali adaequata. IV. 57. medullae spinali munimento sunt. III. 612. quomodo in diversis regionibus munimentum nervis ex medulla spinali oriuntibus praebeant. VI. 85. 87 sq. cur ita multae sint factae, et multis modis inter se commissae. IV. 45. duram habent carnem. VI. 734. ab interiori parte, qua ad ventrem spectant, inter se sunt aequales. XVIII. A. 525. a posteriori parte habent processum acutum, extrema parte cartilaginosa. XVIII. A. 525. vertebrarum inter se connexio. XVIII. A. 526. vertebrarum omnium compositio spina vocatur. XVIII. A. 492. spinae constructionis usus. IV. 42. vertebrae cur crassae sint in thorace, tenues in lumbis, crassae et bifidae in collo. IV. 67. quoad magnitudinem consideratae. XVIII. A. 547 sq. cartilagineae earum. IV. 111. etiam vasa nutritia accipiant. IV. 116. qua parte committuntur, foramen est, per quod nervi trajiciuntur. XVIII. A. 533. foraminum intervertebraliū aptus locus. IV. 84. foramina in processibus transversis vasorum gratia constituta sunt. IV. 117. processus varii. II. 758. cur non omnes processus in vertebis dorsi sibi sint aequales. IV. 66. processuum diversarum vertebrarum numerus. IV. 75. et constructio. IV. 76 sq. processuum spinalium usus. IV. 61. figura apta. IV. 63. processus spinales cur inaequali sint magnitudine. IV. 64. processus spinosi extrema in parte sunt cartilaginei. XVIII. A. 534. processus transversi soli perforati sunt in cervice. II. 758. processuum transversorum usus. IV. 67. usus, quos ex spondylis utroque posteriore loco inter se dearticulatis percipimus. IV. 73. cur aliis apophyses sint prae-longae, ac duplices, aliis simplices ac breves. IV. 73. in posteriori parte cardinis modo inter se cohaerent. XVIII. A. 532. articuli sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. articulatio proces-

suum obliquorum inter se. IV. 74 sq. articuli cur laxius esse non poterant. IV. 22. quid accidisset, si immobiles fuissent. IV. 46. costarum cum iis conjunctio. XVIII. A. 535.

Vertebrae primae s. atlantis descriptio. II. 757. primae cur majores esse non poterant, quam nunc sunt. IV. 41. prima processum spinosum non habet. II. 455. primae cum capite articulationis usus. XVII. A. 374. primae et secundae motus quinam. II. 460. secunda ab Hippocrate dens vocatur. XVI. 681. secundae pyrenoides s. odontoides processus ejusque usus. II. 756. sexta cur major reliquis. IV. 333. dorsi decima cur processum spinosum acceperit rectum. IV. 83. cervicis quomodo a reliquis differat. II. 756 sq. cervicis septem sunt. II. 755. IV. 50. colli cur septem. IV. 405. cervicis duae priores per diarthrosin junguntur, reliquae in anteriore parte per symphysin. II. 756. colli quinque superiores moventes muscoli. IV. 33. dorsi. XIV. 722. dorsi duodecim. II. 755. IV. 50. una nonnunquam deest aut superest. II. 759. earum peculiaritates. ibid. lumbalium a reliquis differentiae. II. 760. lumborum constructio. IV. 65. lumborum quinque. II. 755. IV. 50. lumbares homo quinque habet, simia sex. XVIII. A. 548. ossis sacri quatuor. IV. 50.

Vertebrarum concussionis effectus. XVIII. A. 564. multae si emotae fuerint, malum; si vero una exilierrit, exitiosum. (Hippocrates; Galeni simul reprobatio.) IV. 51. cervicis primae laesae anginam saepe excitant. VIII. 238 sq. luxationis causae. VIII. 246 sq. luxationis in medullam spinalem effectus. XVIII. A. 549. luxatio enim compressione medullae spinalis insanabilis. XVIII. A. 550. cervicis in anteriorem partem luxatio vocem laedit. VIII. 269. in anteriorem luxatio, ejus causae et symptomata. V. 748. in anteriorem partem luxatae symptomata subsecutiva et cura. XVIII. A. 560. eorum errores, qui vertebrae intro luxatas reposuisse sibi persuadent. V. 749. vertebrarum ad occipitum intro luxationes frequentes in pueris. XVII. B. 631. 633. vertebrae in occipite sitae luxatio puerilis morbus. V. 695. casus aegri ex lapsu male laboran-

dis. XVIII. B. 768. pandatio, definitio. XVII. A. 371sq.

VERTEX, XIV. 700. verticem et sinclpat simul devinciens fascias. XVIII. A. 788. vertex palmas comeditur. VI. 623.

VERTIGO, definitio. XV. 804. XIX. 417. vertigines tum epilepsiae tum apoplexiae proximae. XVII. B. 611. morbi comitialis symptoma. XIV. 740. vertigo morbus hiemalis. V. 694. XVI. 27. cur saepius in senibus contingat. XVII. B. 649. morbus virilis. V. 696. vertigines excitat auster. XVI. 412. capitis laesiones sequuntur. XVII. B. 626. vertiginis causa purgatio intempera. XVII. B. 536. vertigines fiunt ex sanguinis stagnatione. XV. 781. vertigini obnoxii qui sunt, iis vena secanda. XI. 271. vertigines ab initio in febribus circa crisis febrem exacerbari significat. XV. 804. remedium vertiginosis aptum. XII. 597. in vertigine arteria post aures secanda. XI. 313. ad vertigines sterco columbinum. XII. 303. venaesectio in cruribus instituenda est. XI. 307.

Vertigo tenebricosa, definitio et quomodo fiat. VIII. 201. XV. 804. XVII. B. 677. XIX. 417. tenebricosa ilingus vocatur. XVII. B. 711. quando et a quibusnam causis oboriatur. VIII. 202. XIX. 417. causa proxima et primaria sedes. VIII. 203. tenebricosae causa auster. XVII. B. 609. aliquando crisis futurae signum. IX. 613. ejus cura. VIII. 202. tenebricosa contraindicat purgationem. XVI. 657. tenebricosam sanavit Galenus sola purgatione. XI. 341. in vertigine tenebricosa per superiora purgandum est. XV. 335. ad vertigines tenebricosas theriaca. XIV. 271. vertigo tenebricosa vomitum suadet in febribus. XVII. B. 676.

VERUM, definitio, quomodo a veritate differat. XIX. 238.

VERUS imperator se Antoninum nominavit. XIX. 18.

VESICA communis quaedam corporis sentina. XVII. A. 423. vesicae unam tunicam habent. III. 386. vesicarum tunica rectos ac rotundos et obliquos habet villos. III. 385. corpora cur dura et vix patibilia. IV. 205. vesicae durae et dolentes maxime sunt exitiales. XVIII. B. 224. quomodo solvantur. XVIII. B. 225.

VESICA fellea proprius bilis locus. XIX. 489. situs ubique constans. II. 569. non omnibus data est animalibus. II. 569. in quibusdam animalibus non est. III. 298. columbae non habent. VI. 147. tunica externa a peritoneo cur robustior quam ipsius hepatis. III. 384. vasorum ejus et nervorum origo et insertio. III. 375. vasa in eam totam dispersa ad fundum usque veniunt. III. 376. nervos perpaucos habet. II. 185. sensum paucum habet, quum nunquam laesionem a contentis persentiat. III. 383. eodem collo bilem et recipit et vacuat. II. 187. ejusdem colli actione et impletur et vacuatur. XV. 352. ductus excretorius in jejunum abire dicitur. V. 534. ductus in duodenum insertio. II. 578. pororum in ea utilitas. III. 300. recipit flavum superfluum. III. 271. bilem attrahit innumeris finibus. III. 372. et fellea et urinaria sanguinem a bilioso humore et seroso expurgant. V. 140. felleae functio est sanguinem purgare. V. 536. fellea expurgat biliosum excrementum. XVI. 300. felleae retentrix facultas. II. 158.

VESICA urinaria, ejus descriptio brevis et usus. XIX. 362. ossibus pubis subjacet. IV. 199. receptaculum urinae. III. 362. mulierum quomodo a virili differat. II. 888. cervici innata caruncula quomodo cognoscatur. VIII. 12. colli situs. III. 407. quoad collum in utroque sexu differentia. IV. 222sq. collum musculosum est. III. 334. ne intempestive ex ea efflueret urina, musculus fabricatus est. III. 362. ad os ejus occludendum peculiaris musculus constructus est. III. 405. collo circumjectus musculus, ejusque officium. XVIII. B. 998. vesicae collum constringit musculus, ne involuntarie urina effluat. IV. 238. 240. in foetu musculus ille sua functione nondum fungitur. IV. 240. claudi etiam sine musculo potest. III. 404. ejus orificium oclumum urinam supprimit. VII. 248. membranarum conditiones. II. 32. ureterum in eam insertionis modus. III. 390. cur ureteres oblique in eam inserantur. III. 405. fibrarum varietas et maxime obliquae prohibent, quominus continuo urina eliminetur. III. 405. sex vasa accipit in collum ejus intrantia. III. 375. va-

sorum in ea decursus. III. 376. ejus arteriae. IV. 326. venae. II. 813. vasa et nervi. III. 374. nervos a spinali medulla accipit. III. 374. cur magnos nervos acceperit. III. 384.

Vesicae urinae functio. XIV. 718. quibusnam momentis ad expellendum lotium incitetur. II. 185. frigida est. XVI. 366. XVII. B. 46. ei calidum amicum, frigidum inimicum. XVII. B. 811. ex aquilone laeditur. XVI. 445. qua via purgetur. X. 527. purgatur per urinam. XV. 323. nimis repleta quum mejere pueret, urinam excernere posthac non valebat. VII. 250. a vesica derivatio fit per alvum. XVII. A. 905. nimiae urinae accumulationis causa. VIII. 375. haec accumulatio vires ejus prosternit. VIII. 376. vesicae facultas retentrix labefactata causa stranguriae. XVII. B. 607. noxam infert medulla spinalis laesa. VIII. 65 sq. vesicam peculiariter afficit cantharis. XIV. 227.

Vesicae morbos duodecim statuunt Cnidit. XV. 364. 427. affectus enumerantur. XIV. 748. affectuum diagnosis. VIII. 402. partes aegrotare unde cognoscatur. XVIII. A. 141. affectio alia est quum humoris plurimum, alia quum paucum continet, aut quum gravatur. VII. 519. affecta cur alvi suppressio accidat. XVIII. B. 225. vesicae affectio ex resolutione nervorum ad eam accedentium. XVII. B. 51. affectio in stranguria. XVII. A. 496. affectiones senibus difficile sanantur. XVIII. A. 17. ad vesicae affectus compositio apta. XIII. 327. alia compositio. XIII. 324. circa vesicam affectus antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotum zopyrium. XIV. 150. aster stomaticus. XIII. 164. quidam commendant cicadas siccas. XII. 360. ad vesicae morbos clysteres. XVI. 146. ad vesicae affectus colica *Sigonis*. XIII. 285. cyzicenum *Heracleae*. XIII. 815. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. ad vesicae symptomata omnia *Macedonis* compositio. XIII. 324. circa vesicam affectus malagma polyarchion. XIII. 184. antidotus *Mithridatis*. XIV. 148. circa vesicam affectus tollit confectio panchrestus. XIII. 101. ad vesicae affectus et ulcerationes pastillus. XIII. 323.

Vesicae calculorum generandi ratio. XVI. 356. (vide *Calculus vesicae*.)

calculus proprius cur sit puerorum morbus. XVII. B. 634. cur sit puerilis morbus. XIX. 652. calculo cur puellae vix laborent. XIX. 652. calculum cur non generent senes. XVII. B. 635. calculus quibusnam signis cognoscatur. VIII. 10. calculi signa. XIV. 749. calculi signum urinae arenae. XVII. B. 775. calculum qualis urina prodat. XIX. 612. ad vesicae calculos utuntur lapide Judaeo, nihil autem proficit. XII. 199. calculos conterit atque confringit Ophites et vitrum ex vino albo et tenui epotum. XII. 206. calculos non comminuant lapides, qui in spongiis reperiuntur. XII. 206. calculus manu curari debet. XVII. B. 289.

Vesicae morbosae dolores quales. VIII. 110. ad vesicae dolores remedium. XIII. 323. crocomagma. XIV. 134. utiliter potari creduntur Phaleridis herbae tum succus, tum seminum tum folia. XII. 149. ad vesicae dolores cum ulcere aut cum calculis theriace. XIV. 91.

Vesicae haemorrhagiae injectionibus curantur. X. 328. 329. ex vesica oborta haemorrhagia sanguis cum urina emittitur. VIII. 264. ad sanguinis profluvia ex vesica. XIII. 323. circa vesicam iliosis antidotum. XIV. 164. imbecillitas causae. VIII. 403. imbecillitatis signa. XIV. 749. imbecillitas stranguriam gignit. VII. 250. imbecillitas urinae suppressionem efficit. VII. 248. inflammatae notae. XIV. 749. cura. ibid. inflammatae pulsus. IX. 538. inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammatio incipiens non fert remedia urinam cientia. X. 903. in vesicae phlegmone ubinam sit venaesectio instituenda. X. 904. phlegmone quando sit periculosa. XVIII. B. 226. phlegmonae quinam maxime sint obnoxii. XVIII. B. 227. ad vesicae inflammationes et ulcera compositio. XIII. 324. potio. XIV. 383. obstructionis causae. VII. 249.

Vesicae palpitatio accidit. VII. 160. paralyseos effectus. VIII. 9. refrigeratio quomodo fiat. XVI. 619. eam scabiosam esse qualis urina doceat. XVII. B. 772. scabiem qualis urina indicet. XIX. 612. scabiosa est, quibus urina pura et furfuracea est. XV. 165. scabiei causae. XVII. B. 772 sq. ad vesicae scabritiem glycyrrhizae ra-

dix ejusque succus. XI. 858. ex vesica sanguinis profluvium remedium sistens. XIII. 323. suppurationis in ea consistentis indicia. VIII. 411. ad vesicae topicos catapotia *Heraclicidae* Tarentini. XIII. 328. pastillus. XIII. 329.

Vesicae ulcera quomodo ex urina ab illis renum possint dignosci. VIII. 4. vesicam exulcerant cantharides. I. 667. XI. 609. XIV. 248. exulceratio aut imbecillitas causa stranguriae. XVII. A. 355. ulceris signa. XVII. B. 775. exulcerationem qualis urina indicet. XIX. 612. signum mictus cruentus et squamulosus et foetens. XVII. B. 777. exulceratio demonstratur, si quis sanguinem aut pus mejat aut squamulas. XIX. 612. indicat sanguinem aut pus mejere. XVII. B. 765. exulcerationis signa et cura. XVI. 749. cura. X. 300. circa vesicam exulcerationes quomodo tractandae. XIII. 316. ad vesicæ ulceræ. XIV. 273. *Biennitæ* antidotus. XIII. 330. *Chirichis* pastillus. XIII. 329. potio. XIII. 322. XIV. 383. theriaca *Andromachi*. XIV. 35.

Vesicae vitia fiunt ex gibbositate. XVIII. A. 507. vitium quando indicet urina furfuracea. XIX. 590. vitium quando indicet urinae sedimentum petaloides. XIX. 590. vulnus num absolute lethale. XVIII. A. 28. vulneratae casus. VIII. 4. vulnera sanasse dicitur hippuris. XI. 889.

Vespa in cedris putrefactae pro pinorum erucis. XIX. 740. vesparum morsus juvat stercus bubulum. XII. 300. ad vesparum ictus theriace. XIV. 91.

Vesperae respondet autumnus. XVI. 424.

Vespertilionum sanguis, ejus usus. XII. 258.

Vestes quales hieme, et quales aestate induendae. XV. 492. quæ quales. XVIII. B. 791.

Vestimentum quale Chirurgus esse debeat. XVIII. B. 692.

Vesuvius mons ignivomus. X. 364.

Veteramentaria ars quae. V. 812. veteramentarius calceos fractos emendat. V. 812.

Veterinarius pondera et mensurae. XIX. 772.

Veternosi affectus causae frigidae soboles sunt. VIII. 131.

Veternus (confer. *Lethargus*) periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. veterni ex constipatione extrema. VII. 14. veternum efficiunt morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. phrenitis sanat. XVII. B. 344. ad veternum clysteres acres. XVI. 146.

Via sursum, deorsum una. XV. 411. viarum in Italia conditio earumque per Trajanum refectio. XI. 633. vias reserantia medicamenta, definitio. XIV. 759. urinae clandestinas *Asclepiades* jam accipit. II. 30 sq. 38.

Viciak nomen tritum est, attici vero fabam vocant. VI. 551.

Victus, definitio. XVII. A. 660. ejus in morbos influxus. XVII. B. 567. ejus duplex significatio. XV. 117. salubris scopi. VI. 9. scopi tres, ad perfecte et absolute victum praescribendum. XVII. B. 382. scopi, unde ejus indicationes petantur. XVII. B. 428. instituendi capita tria. XVII. B. 435. indicatio ab aegroti viribus sumenda. XVII. B. 377. repentina mutatio et sanos laedit. XV. 549 sq. mutatio nonnunquam est epilepsiae remedium. XVII. B. 549. medicorum circa eum errores. XIX. 194. alexandrinus citatur. XVII. B. 492. attenuans, de eo *Galenus* librum scripsit. XVII. B. 465. usus in menstribus decoloribus. XVII. B. 826. ratio humida. VI. 397. humidus quibusnam conducat secundum *Hippocratem*. XVII. B. 425. humidi omnes febricitantibus conducunt. I. 114. ratio humida febricitantibus utilis, praecipue vero puellis. VI. 34. humidus omnibus febricitantibus est idoneus, potissimum pueris et qui ita cibari sunt consueti. (*Hipp.*) X. 591. XVI. 253. ratio humida et frigida in febre requiritur. X. 589. moderatus conservat vires. XVII. B. 368. omnis mollis morborum humidorum causa. VII. 19. plenus vires auget. XVII. B. 368. ex victu pravo obortis affectibus antidota quaedam. XIV. 1. victus siccus diuturnus cordis intemperiem siccam gignit. IX. 388. tenuis qui sit. XVII. B. 368 sq. tenuans corpus gracile reddit. X. 994. tenuis simpliciter quando sit adhibendus. XVII. B. 369. tenuis statim exhibendus, quibus vigor statim adest. XIX. 204. tenuis saepe in

acutis necessarius est. XVII. B. 368. tenuis terminus. XVII. B. 368. tenuis noxius iis, qui ob vasorum vacuationem imbecilles sunt. XV. 612. tenuis et exquisitus quando conducit. XVI. 427. tenuis in morbis longis secundum Hippocratem semper vitandus. XVII. B. 367. tenuis vigilias inducit. VII. 132. tenuis immittit vires. XVII. B. 368. in victu tenui delinquentes laeduntur. XVII. B. 370. summe tenuis qualis. XVII. B. 368. summe tenuis quando sit adhibendus. XVII. B. 369. tenuissimus in morbis peracutis necessarius. XVII. B. 370. tenuissimus quando sit instituendus. XIX. 191. tenuissimus in morbis peracutis. IX. 835. tenuissimus servandus in morbi vigore. XV. 544sq. in summo tenuissimus inedia est. XVII. B. 369. victiosus semper similis minus laedit, quam subito mutatus. XV. 551.

Victus ratio salubris est, quae valetudinem conservat. I. 64. optimum ejus praesidium alimentum est. XIX. 190. quomodo naturae hominis sit adaptanda. XVI. 427. in ea constituenda medicus artifex maxime esse debet. XV. 314. pro aetate variare debet. XVII. B. 401. XIX. 683sq. rationis instituendae scopi anni tempora sunt. XVII. B. 415. indicationes fiunt ab anni temporibus. XVI. 428sq. ab aetate, consuetudine et regione. XVI. 432. pro aetate, tempestate, consuetudine, regione, loco, corporum habitu instituenda est. XV. 190. pro corporis habitu varia esse debet. XIX. 683. scopi sunt aegri robur aut imbecillitas. XV. 606. accurata vel tunc observanda, ubi crisis jam peracta est. XV. 477. justa ad remediorum actionem requiritur. XIV. 302. cuilibet temperamento accommodanda. VI. 364. causa non est morborum epidemicorum. XVII. A. 9. morborum causas docet. XIX. 494. plurimis in morbis causa est, et eam ante omnia necesse est in cura respicere. XV. 119. magis laedit, quum ex multa inedia repente multum ingeritur, quam si ex multo cibo ad inediam commutatio fuerit. XV. 619. mutatio repentina noxia. XV. 547sq. 549. mutatio in eos cibos et potus, qui insigni facultate praediti sunt, nemo, qui laedentem corpora videt, mirabitur, verum eam mirabitur

mutationem, quae fit neque sine laesione in cibaria facultatibus parva. XV. 574. de victus ratione veteres an quidquam effatu dignum non scripserint. XV. 425. rationis in morbis singulis scopus duplex. XVI. 251.

Victus ratio in morbis, quibus perstatos circuitus accessiones oboriuntur. XIX. 240. in acutis, de ea medici inter se valde dissentiunt. XV. 438. 440. in morbis acutis a diversis diversa commendatur. XV. 497. in acutis ex Hippocratis sententia. XIX. 182sq. scopum in acutis morbis compendio declarat Hippocrates. XV. 621. Hippocratis multorum medicorum circa eum reprehensio. XV. 23. victus rationi in acutis decenter praescriptae, Hippocrates etiam roboris et morbi modum et naturam consuetudinemque adicere imperat. XV. 580. mutanda non est, nisi coctionis signa apparuerint. XV. 580. rationis pravae in morbis acutis effectus. XV. 594. ratio mutari quidem debet in morbis, non tamen temere id agendum est. XV. 594. in acutis cibum augere paulatim debemus; detrahere autem prodesse potest. XV. 584sq. in acutis variare debet, pro diversa rerum conditione. XV. 502sq. aegrorum in acutis, quorum judicatio intra primum quaternarium futura est. XVI. 250. aestate observanda. XV. 182. in alvi fluxu. X. 575. in diversis anni temporibus servanda. XVII. B. 431. eorum, qui articolorum dolore ex febre laborant. XVII. B. 723. eorum, qui articulorum vitis laborant. VI. 436. autumno servanda. XV. 183. Basilii icti ad notarium Grammaticum. XIV. 552. 554. calidorum corporum. XV. 220. iis conveniens, qui ob calorem mordacem fumida excrementa gignunt. VI. 373. in cancro. XI. 143.

Victus ratio eorum, qui calculos gignunt et tophos. VI. 433. calculosis observanda. XIX. 674. qualis sit diversis sub conditionibus habenda. XIX. 680. carnosorum, molliorum et rubrorum qualis et cur. XV. 182sq. in causo secundum Hippocratem. XV. 743. eorum, quos, quum exercentur, diarrhoeae infestant, et alvi excrementa cibos referentia et incocta sunt. XV. 212sq. quam Galenus puero epileptico praescripsit.

XI. 360. in exacerbationibus. XIX. 204. in exsiccatis adhibenda. X. 481. extenuatis reficiendis habenda. X. 997. in febribus scopi. X. 689. eorum, qui febre ardente laborant sine alvi ex faecibus repletionem. XV. 799. in febribus continentibus. XIX. 218. in febribus continuis. XI. 41. in febre diaria. X. 555. in febribus intermittentibus. XI. 25 sq. in febre intermittente quartana. XI. 38. in febre intermittente quotidiana. XI. 40. in exquisita tertiana. XI. 34 sq. in intermittente tertiana spuria. XI. 37. in febribus putridis. X. 747 sq. eorum, qui ex fatigatione febricitant. XI. 15. in febre, ex meatuum constipatione orta. X. 535. eorum, qui febre laborant ex stercore veteri retento. post purgationem. XV. 797. in febribus quænam absurda. XV. 437. eorum, qui flatibus laborant. X. 871. in fractura costae simplici administranda. XVIII. A. 568. frigida qualis. XVII. B. 180. in glandularum aut partium circa artus phlegmone. X. 905. gracilitati conveniens. VI. 417. graciliū, fulvorum et nigrorum quæ. XV. 184 sq. graciliorum et imbecilliorum. XV. 202 sq. in hepatis inflammatione. X. 905. per hiemem. XV. 177 sq. per hiemem observanda. XIX. 680.

Victus ratio idiotarum (privatorum) secundum Hippocratem. XV. 175 sq. victum qualem imbecillitas prescribat. XV. 582. qualem robur. XV. 583. victus imbecillis qualis. XVII. B. 179. ratio infantum recens natorum. VI. 33. contraria intemperies sanat. VI. 362. in diversis intemperiebus. X. 588. juniorum corporum. XV. 185. lassitudinibus adhibenda. VI. 203. in luxatione tibiae. XVIII. B. 491. post membri præcisionem servanda. XVIII. A. 727. mulierum. XV. 210. in cura ossium fracturae administranda. X. 439. XVIII. B. 403. in fracturis gravissimis et cum vulnere. XVIII. B. 552. in paroxysmis. XIX. 210. ratio in paroxysmis et ante crisin administranda. XVII. B. 434 sq. in pectoris phlegmone. X. 797. qualis esto in morbis peracutis. IX. 884. percalidorum. XVII. B. 171. picrocholis conducens. X. 548. in plethora. VI. 407. in pleuritide et peripneumonia secundum Hippocratem. XV. 850 sq. in pueris adhi-

benda. XV. 209. in pueris inter septimum et decimum quartum annum. VI. 60. a secundo septennio usque ad expletum tertium. VI. 61. rectoria. X. 488 sq. renutritoria. X. 488 sq. senum. XV. 186. XVII. B. 403. in siccitate, frigiditati junctae. X. 498. temperamento frigido et humido conveniens. VI. 374. in iis, qui a Venere lassati sunt. VI. 224. in ventriculi inflammatione. X. 905. in frigida ventriculi intemperie. X. 502. vere habenda quæ. XV. 181. XIX. 681. in iis, quibus serius vigor futurus est. XIX. 204. eorum, quibus viscerum dolores aut ab exercitatione aut itinere oriuntur. XV. 224.

VIDERE e tenebris eruti cur nequeant. VII. 120.

VIDUAE maxime apnoeaprehenduntur. VII. 959. cur hysterae obnoxiae. VIII. 417.

VIGILES et comatosi ebrii sunt. VII. 664. parum sudantes, recalcrescentes malum. XVI. 651.

VIGILIAE definitio. XIX. 382. vigilia quomodo edax dici possit. XVII. B. 191. vigiliae puerulorum morbus. V. 694. recens natis non sunt consuetæ. XVII. B. 627. vigilia senibus familiaris. XVII. B. 650. vigiliis vexantur senes cur. VIII. 162. vigiliae commune signum est cavit. oculorum. IX. 698. vigiliae viris potissimum accidunt. V. 696. yigiliarum signum oculorum cavit. XI. 12. capitis affectionem indicant. XVI. 535. discutiunt. X. 824. discutiunt et siccant. I. 373. XV. 625. semper exsiccant. XVII. B. 177. 284. totum corporis habitum siccant, et propterea infestissima est siccitate laborantibus. X. 493. siccus reddunt corpus. VI. 225. cura huius affectus. VI. 226. extenuationis causae. XVII. B. 84. vires laedunt. X. 812. magis quam somnus perspicax ingenium reddunt. V. 878. vigiliam refrigerare corpus asserunt. XVII. B. 175.

Vigiliarum causae. VII. 144. VIII. 132. IX. 140. XVI. 646. a causis externis nascuntur. IV. 742. vigiliæ efficit ariditas. VIII. 162. vigiliae causa utraque bilis. XVI. 165. multae ex biliosis excrementis proveniunt. XVI. 434. biliosos consequitur humores. XVI. 669. causae bilis abundantia. XIX. 488. causa calida eas efficit. VIII. 131. efficit ca-

pitis ardor. VIII. 161. vigiliae causa delirium, ob siccum cerebri temperamentum. XVIII. B. 130. calor immodicus. XVI. 51. fiunt, quum cerebrum exsiccat. XVI. 222. causa est calor cerebri. XVII. B. 457. cerebri siccitas et calor. XVII. A. 665. creber desidendi labor. XVI. 183. inediae. XI. 199. longae inediae et cibi intempestivi. XV. 597. vigilias inducunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. gignit sanguis ichoroides. XVII. A. 984. vigilias sequuntur sensuum principii siccitas et calor. VII. 576. causa est multa siccitas. XV. 741. XVI. 221. 525. vigiliae accidunt in calidis et mordacibus succis. VI. 259. vehemens potus cibosque tum crudos tum incoctos efficit. XV. 624.

Vigilias indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. vigiliae vehementes signa decretoria. XVII. B. 396. a plurimis medicis ut signum phrenitidis accipiuntur. XVI. 494. corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. vigiliae utrique causo, et legitimo et notho communis. XV. 757. vigiliae cur in causo oriantur. XV. 741. colliquationis causae. XVI. 289. a vigiliis convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. causa convulsio-num in puerulis. XVIII. B. 294. diutinae causae cordis intemperiei siccitatis. IX. 388. causae febris ardentis. XV. 740. ex vigiliis febres sine stipitatione sunt. X. 667. futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 798. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. quomodo hoc cognoscatur. *ibid.* et 38. eas sequitur morbi cruditas. XV. 598. anxias Hippocrates vidit causas parotidum. XVI. 821. longae sanguinem biliosiore reddunt. XVIII. A. 118. spiritus corruptionis causa. X. 841. causa syncopes. X. 850. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. vigilias immoderatas cur sequatur convulsio et delirium; utrumque vero malum. XVIII. A. 118. maximam vacuandi et exsic-candi vim habent. XVIII. A. 118. modum excedentes morbus. XVIII. A. 189. aliquae crisis denotant. IX. 614. coma adjunctum quid significet. XVI. 707. prolixiores futuri morbi sunt signa. I. 360. semper pravae. XVII. A. 179. vigilia et son-nus, si modum excesserint, malum. VIII. 162. XVI. 669. XVII. B. 456.

vigilias longas ferre nequeunt, qui sunt temperamenti calidi simul et sicei. I. 327. ex vigiliis indicia succ abundantis sumenda sunt. VI. 259.

Vigiliae sicco temperamento sunt vitandae. VI. 398. in morbis sine coctionis notis pessimae. XVI. 259. morborum causae recentes. XV. 162. si aegrotum infestant in febribus continuis vacationes multas vitare oportet. XI. 44. in febre ejus malignitatis sunt indicia. XVI. 663. siti medentur ex somno. XVII. B. 198. somnum curant. XVI. 173. turbulenta quando dicantur. XVI. 528. turbulenta phreniticorum propria. XVI. 528. in vigilia partes extimae calidiores, internae frigidiores. XVII. B. 169.

ad *Vigilias* remedia parabilia. XIV. 498. ambrosia sacra Archibii. XIV. 159. anodyna. X. 817. balnea et frictiones. XVI. 434. lactuca. VI. 626. *Themisonis* confectio. XIII. 40. post vigilias apothepia. VI. 225.

Vigor morbi, definitio. XVII. B. 371. morbi cito an tarde adoriatur, unde cognoscatur. XIX. 200. morbum qualem victum requirat. XVII. B. 374. 376. quibus statim adest, iis statim tenuis victus adhibendus; quibus postea advenit, iis in ipso et ante tenuiter vivendum. VII. 426. in febre intermittente, definitio. VII. 421. in eo crises ut plurimum eveniunt. XVII. B. 436. quibus statim in morbis est, statim in his etiam victus tenuis administrandus. XVII. B. 379. XIX. 204. quibus vero serius, qualis sit adhibendus. XIX. 204.

Villi intestinorum facti sunt ad propellendum. III. 282. in ventriculo. III. 282.

VINACEI reliquiae solidae uvarum vocantur. VI. 576. vinaceorum dilutum *xyva* vocatur. VI. 580. alii sic vocant uvarum radicem, quae ex palmitibus enascitur. VI. 576.

VINCULUM vide FASCIA.

VINIGALLA quid. XII. 25.

Vinosi nec purgatione nec sanguinis missione juvantur. XVI. 133.

VINUM et VINA: vires. XII. 88. fit ex carne acinorum uvarum. VI. 574. ab uvis expressum crudum est, solis autem aestu coctum suavissimum. XIV. 289. nuper expresso quid contingat. III. 270. adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. ad

adulteram qualitatem regio multum confert. XIV. 16. oleo gravius. XIX. 761. colore tali esse debet, ut, vermiculum quaerere possis, ad antidota. XIV. 27. ex tempore mutationes. XV. 628. tempore colorem flavum acquirunt. VI. 804. diu incorruptum durat. XI. 582. herba stoebe ad vini conservationem aptissima. XIV. 18. quomodo in colle triphylino conservetur. XIV. 19. qualibus in doliis diutius sincerum servetur. XVII. B. 164. quomodo in Asia aspersum. XI. 663. quod rigorem perperum est, acidius protinus redditur, ac si prorsum refrigeretur, penitus acescit. XI. 656. imbecillima et aquatissima aut vehementer austera, aescencia ubi primis annis exacerint, reliquo tempore permanent. XIV. 14. quae igni admoventur, statim et temporis progressu dulciora evadunt. XI. 656. causa, propter quam vinum natura frigidum atque invalidum ab extrinseco calore arguatur. XI. 662. vinosae partes, dum in acetum transit, refrigerantur, quae nam facile acescant. XI. 656. vinis, ne acescant, in frigidis regionibus resina immittitur. VI. 583. vini aescenciae num caliditas causa. XI. 661. vina vehementer mota, et in navigiis advecta facile acescunt. XI. 661. quaedam acescunt promte, ubi in meridianis et soli expositis locis reposita fuerint. XI. 662. ne acescant, dolia in aedibus ad aquilonem ponuntur. XI. 662. causa, cur ex frigore acescat. XI. 657. plane acida facta non rursus ad vini naturam redeunt. XVII. B. 483. vinorum communis effectus. XVII. A. 624sq. recrementum in se habet crassarum partium. XI. 628. vini prae aqua praestantia. XVII. B. 191. vinorum differentiae in colore, gustu, consistencia, odore, facultate. XV. 626sq.

Vinum potestate est calidum, quod facile fiat sanguis. I. 669. humectat nimium, et calefacit corpus, et caput halitu replet. VI. 54. humectat et nutrit, quod immodice siccatum est. VI. 55. siccare potest, repellere et concoquere, mollire et digerere. XVIII. B. 524. facile replet nervos. XVII. B. 787. convulsiones et gignit et sanat. XVII. B. 788. eo exhilarari se *Zeno* dicebat. IV. 777. ut assimiletur, mutationem requirit

minimam; quare et nutrit et roborat celerrime. I. 655. num cibus sit vocandum. VI. 743. aliis alimentum, aliis non est. XV. 393. confertissime alit. XVII. B. 484. in alendo differentiae. VI. 744. vini duplum epotum minus alere dicit *Hippocrates* quam mellis simplum. XV. 669sq. vini parum calefacientis potus concoctionem accelerat. XIX. 508. vinum, quod ex Nicomedia affertur, stomacho utile. X. 834. vini potio thorexis apud *Hippocratem* vocatur. XVII. A. 498. vinum bibere quibusnam apud Carthaginenses non erat licitum. IV. 811. legis hujus praestantia. IV. 812. vini potio quatenus sit famis medela. XVII. B. 498sq. potus quomodo pulsum afficiat. VIII. 469. IX. 16. in pulsum effectus, ejusque causae. IX. 152. acrimonia est cum calore manifesto. XIV. 14. vinum senibus est utilissimum. VI. 334. (recensentur species.) frigidum habitum corroborat. XV. 195. sudores et urinas provocat. VI. 55. quae nam urinas moveant. XV. 639. vini larga potio mala, moderata commoda. IV. 778. vinum temperamento calido prohibet. X. 556. vina inventari quid significet. XIV. 14. vini faex. III. 270. (conf. *Faex*.) XI. 414. faex usta ad fungos venenatos. XIV. 140. flos. III. 270. flos, dum vinum fervet, supernat, deinde subsidet. XI. 628. vina boni succi. VI. 800. 802.

Vinum quale antidotis aptum. XIV. 13. 27. in Ereso quod provenit ad antidota bonum. XIV. 28. in Methymna natum ad antidota bonum. XIV. 28. in Mytilena nascens ad antidota bonum. XIV. 28. quodnam theriacae injiciendum. XIV. 29. ut antidotum. XVII. B. 335. vini virtutes. IV. 778. vini in animum effectus. IV. 812. eo abstineant pueri. VI. 54. neque jam adultis, nisi modice sumtum, utile est. VI. 55. vinum ne gustent pueri ad annum decimum octavum. IV. 809. ad annum trigesimum moderate utantur. IV. 809. conducit senibus. VI. 319. quae urinam movent, senibus maxime conveniunt. VI. 337. senibus inde usus contingens. VI. 336. in tempore exhibitum et temperanter epotum recte valentibus prodest. XVII. B. 227. num temperamento calido conveniat. VI.

376. excretiones omnes putridorum humorum promovet. X. 757. sanguinem fundere quidam putant. XVIII. A. 152. respectu ad morbos acutos. XV. 626sq. quanam in morbis acutis convenient, quaeque minime. V. 772. aqua gelida dilutum curat animi deliquium ex nimis vacuationibus. XI. 51. vini, aequali portione aquae mixti, usus contra anxietudinem, oscitationem, horrorem. XVIII. A. 168. bilis acrimoniam frangit. VI. 55. quanam biliosis non conducant. VI. 803. quanam calculosis sint apta et inepta. XIX. 674. vina, quae melle conduntur senibus conducunt, quibus calculi suspicio est in renibus. VI. 338. eo utitur *Asclepiades* in enstasi. XVIII. A. 152. quale reficiendis exsiccatis maxime conducit. X. 483. qualia ad famem caninam maxime valeant. XVII. B. 500. qualia sola feбри conducant. XV. 646. vini usus in febre diaria. X. 556. usus in febribus ephemeris. XI. 15sq. usus in fistularum cura. XI. 129. usus in fracturis, cum nudatis ossibus, secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 366. in inflammatione arteriae asperae ipsa non, quum vero inflammatio moderata est, conducit. XIII. 11. languores discutit assumptum ubi opus est. XVII. B. 227. usus in frigido marcere juvat, in torrido fugiendus, medius in syncopali. VII. 703.

Vinum tollit oculorum dolores. X. 171. 819. XVI. 85. remedium adversus senectutis acerbitem. IV. 809. usus in siccitate, frigiditati juncta. X. 498. aqua diluti modica portio somnum inducit. VIII. 131. 162. vinum ad syncopen omnem. X. 830. ad syncopen ex cruditate. X. 829. quanam in syncope ex crudorum humorum copia fugienda et quae eligenda. X. 833. quanam in syncope adhibenda. X. 830. omnis ulceris, qua ulcus est, optimum remedium. X. 193. usus in ulceribus, in quibus subjectae carnis intemperies humida adest. X. 237. quale frigido ventriculo conducit. X. 501. ubi plus bibitur, quam vinci potest, tantum abest ut animal calefaciat, ut etiam frigidiora vitia gignat, v. c. apoplexias, paraplexias etc. I. 661. immodicus usus quosnam producat morbos. I. 661. potentis ac copiosi usus

laedit. XVI. 49. a vino quando in morbis acutis sit abstinendum. XV. 700sq. vinum, si post balneum statim bibatur, caput conspedit. XV. 194. liberalius epotum vel meracius capitis dolores gignit. VIII. 207. vini copiosa potio in capitis affectione mala. XVII. A. 586. potio causa temporariae desipientiae. XVI. 531. vinum aqua marina dilutum causa febris ardentis. XV. 739. a vino abstinendum in febre a bubone. XI. 15. ex ejus usu immodico humiditatis cura. VI. 227. noxae magnae in inflammationibus. XI. 51sq. potus praeter morem molestias gignit. XV. 575. 577. valde nutrientia in obesis fugienda. X. 997. a vino abstinendum in ossium fracturis. XVIII. B. 406. vinum picrocholis non commodum esse *Hippocrates* dicit. XV. 637. vini potio intempestiva pulsum durum efficit. IX. 249. ex vini multi potu rigor et delirium malum. XVIII. A. 107. vinum largius sumtum somnum profundiores efficit. VII. 141. vinum temperamento calido non, nisi tenue convenit. VI. 808. vini multi noxas removet vomitus. XVI. 143. ad vini noxam remedia. XIV. 557. vinum ut odio sit remedia parabilia. XIV. 540.

Vini differentiae. XII. 473. de vini differentia et usu *Hippocratis* expositio. V. 771. *Abates* austerum simul et dulce. VI. 800. *acerbum* a Graecis strupnum vocatur. XV. 641. *acre* ac vetustum quibus utile. VI. 801. *adrianum* aquosae consistentiae. X. 833. *adrianum* urinam movet. VI. 275. *adriaticum* ad herpetem exedentem. XI. 87. *aegaeates* crassum est. X. 833. adstringit. VI. 337. *Aegis* quale. VI. 800. *alba*: inter ea dulce nullum. VI. 801. *album* minime calidum. VI. 336. X. 834. *alba* diutissime servata ex pallido flaventia fiunt, non penitus flava. VI. 336. *alba*, si inveteraverint, flavedinem aliquam contrahunt. VI. 336. *album* austerum quando ventri utile. XV. 645. *album* austerum minime calidum est, et propterea ventris fluxionibus idoneum. XV. 640. *album* et crassum difficulter, *album* et tenue facile alteratur et consumitur. XV. 413. *alba* et crassa parcius quidem quam nigra, sed magis quam tenuia nutriunt. XVII. B. 486. *album* et te-

nue temperamento impense calido idoneum. VI. 392. album, tenue et pauciterum mulsa interdum valentius est, interdum imbecillius. XV. 669. album vinosum dulci magis ad vesicam penetrat secundum *Hippocratem*. XV. 643. albanum aquosae consistentiae. X. 833. albanum urinam movet. VI. 275. albates crassum est. X. 833. austerum simul et dulce. XI. 648. aminaeum e Bithynia movet urinas. VI. 337. aminaeum quam primum bibi potest. VI. 806. aminaeum adstringit. XI. 441. aminaeum neapolitanum aquosae consistentiae. X. 833. in Sicilia vocatum aminaeum siccatur. XIII. 659. anabates austerum simul et dulce est. XV. 645. antiquius vinosius est et vehementius. X. 484. antiquum inimicum impense calido temperamento. VI. 392. aparachyta quae dicantur. X. 832. aparachyton i. e. originale. XIII. 721.

Vinum Aphrodisieum. XIII. 659. aphrodisiense ad distributionem per corpus aptum. X. 835. aqua frigida temperatum *Erasistratus* in cholera exhibet. XI. 171. aquea alimentum exiguum corpori praebent. XVI. 433. aquea per urinas facillime secedunt. XVI. 433. aquosum quod dicatur. X. 484. XV. 631. aquosa quae et ubi crescant. XV. 648. aquosa vocantur alba et tenuia. XVII. B. 467. aquosa vocantur alba colore tenuique substantia, et non multae inter temperandum aquae indiga. XIV. 14. aquosae consistentiae quae. X. 833. aquosa nonnunquam perseverant. XIV. 15. aquosum imbecillum dicitur. XV. 628. aquosum facultate aquae simile est. XV. 631. aquosum cuius sit qualitatis. XV. 669. aquosa facile in contrarias qualitates mutantur, vel acidam, vel amaram. XIV. 16. aquosa urinas movent. X. 837. aquosa urinas promovent, sed minimum nutriunt. XVII. B. 467. aquosa celerime per urinam excernuntur. XVII. B. 486. aquosa paucissime nutriunt. XVII. B. 485. aquosa obesis utilia. X. 997. aquosum et maxime frigidum quibusnam utile. XV. 220. aquosum ad eorum, quae in pulmone sunt, educationem idoneum est. XV. 642. aquosum praeter consuetudinem repente epotum in superiore ventre humiditatem excrementitiam, in inferiore flatum inducit. XV. 575. 577.

ariusium locis quibusdam in Chio provenit. X. 832. ariusium in Chio nascitur et quale. XIII. 405. ariusium nascitur in Chio. XIV. 28. ariusium, in Chio natum, siccatur. XIII. 659. ariusium ad distributionem in corpus aptum. X. 835. ariusium succos bonos facit et concoctionem juvat. VI. 275. ariusium biliosis non convenit. VI. 803. ariusium senibus conducit. VI. 334. ariusium meconii antidotus. XI. 604. arsyinum urinam movet. VI. 276. arsyinum aquosae consistentiae est. X. 833. arsyinum recens bibi potest. VI. 806. arsyinum ad reficiendos exsiccatos. X. 483. arsyinum ad herpes exedentes. XI. 87.

Vinum austerum natura frigidum est ac terrestre. XVIII. B. 568. austerum sensim austeritatem deponunt. XI. 655. austera caput minime tentant et distributionem non promovent. X. 836. austerum excretiones omnes cohibet. XV. 647. austera, ubi inveteraverint, stomacho utilia. X. 834. austera urinas movent. XV. 640. austera ventriculum roborant. X. 836. qua de causa iis utamur. VI. 802. austera quibusnam in morbis sint vitanda. XV. 646. austera, crassa et nova in syncope fugienda sunt. X. 836. austera simul et dulcia. XI. 648. austera, quae medio-criter alba et crassa sunt, nullum ad distributionem in corpus est idoneum. X. 834. austerum pro rhodio. XIX. 738. bicyum quale. VI. 802. Bithynum album quomodo progressu temporis mutetur. VI. 805. caecubum in Italia quale. X. 834. natura calida quibus conditionibus celerius concoquantur. XI. 664. calidiora capitis dolores procreant. XIV. 317. calidum ventriculo imbecillo. XI. 55.

Vinum caryinum dulce et nigrum. VI. 801. XV. 632. caryinum *Galeni* amicus ex sola descriptione cognovit. VIII. 774. caurium. VI. 806. ce-cubum quale. VI. 805. cilicium austerum et dulce simul. VI. 800. crassa quae. X. 833. crassa valde nutriunt. VI. 800. crassum ad sanguinis eruptiones. XI. 52. crassum ad reficiendos extenuatos. X. 997. a vinis natura crassis abstinendum, donec novella sunt. VI. 805. crassa, dulcia et nigra senibus sunt fugien-

da. VI. 339. crassa et fulva multum alunt. XVI. 433. crassa et fulva aquosis magis nutriunt. XVII. B. 486. crassum et fulvum difficulter alteratur. XV. 413. crassa et nigra malum succum gignunt. VI. 276. crassa et nigra sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. crassa, odorata et vehementiora quibusnam in regionibus crescant. XV. 649. crassa, rubra maxime nutriunt. XVII. B. 467sq. creticum vinosum, utilitas in tetano lomborum. XV. 862. defrutum quod vocatur, ex cocto musto conficitur, quo vino dulcius efficitur. XV. 632. dilutum ventris robur exolvit. XV. 564. dulce qualis ut plurimum sit naturae. XV. 632. dulcia enumerantur. XV. 632. dulce omne et nigrum est. XV. 645. dulce in acuto morbo ad expulsiorem idoneum. XV. 635sq. dulce minus quam vinosum caput tentat. V. 771. dulce vinoso minus caput gravat et mentem ferit. XV. 630. dulcia bilem generant. XV. 638. dulce cur amara bile scatentibus non idoneum. XV. 630. dulcia, et quae ventrem molliere possunt, biliosis conducunt. VI. 410sq. dulce mediocriter calefacere videtur. XV. 632. dulce cur febrientibus non sit utile. XV. 638. dulcia cur flatus gignant. XV. 638. dulce cur sitim faciat. XV. 632. dulce ad toxicum sumtum. XIV. 139. dulce secundum Hippocratem potentius educit sputa. XV. 641. vomitus vini dulcis potione provocatus ad ciborum corruptionem in ventre valet. VI. 414. dulcis potio ad vomitum iis conducit, quibus cibi in ventre corruptuntur. VI. 414. dulcia et crassa alvum subducunt. VI. 804. durum quod. VIII. 689.

Vinum falernum, quod faustianum vocant, admodum dulce est. X. 832. falernum gustu dignovit Galenus. VIII. 774. falernum siccatur. XIII. 659. falernum biliosis non convenit. VI. 803. falernum capiti noxium. X. 835. falernum ad herpetem exedentem. XI. 87. falernum senibus convenit. VI. 334. falernum stomachum roborat. X. 832. falernum optimi succi. VI. 802. falernum ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. falernum in syncope ex crudis humoribus. X. 831. falerni adulteratio et notae. XIV. 77. falernum ad an-

tidota optimum. XIV. 19. falernum meconii antidotus. XI. 604.

Vinum Faustianum species falerni. XIV. 20. Faustianum falernum mediocriter dulce. VI. 801. flavus color est praecalidorum proprius. VI. 336. flavum calidissimum. VI. 336. quae calidissima, flava sunt. X. 834. flava, calida, et odora et consistentiae, quae inter aquosa et crassa sit media, quae. X. 833. florulentum apud Hippocratem quale. XIX. 81. fulvum triplicis generis est. XV. 646. fulva caput feriunt. X. 837. fulvum caput et mentem magis ferit quam nigrum. XV. 646. fulva, cur concoctioni in ventriculo et venis magis conducant. X. 837. fulvum quando in morbis acutis adhiberi possit. XV. 644sq. fulvum cur febris pravum sit auxilium. XV. 642. fulvum albumve ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. fulva et crassa tardius meatus permeant. X. 837. fulva et crassa magis nutriunt quam tenuia. X. 837. vitiosos humores corrigunt. X. 837. fulvum dulceque quibus utile et noxium. VI. 803. fulva flavaque mediocriter dulcia sunt. VI. 801. gabianum in Italia crescit. VI. 334. gaurianum aquosae consistentiae. X. 883. hepsema quod. X. 833. hippodamantium mediocriter dulce. VI. 801. hippodamantium quum inveteravit, ad distributionem. X. 836. inest huic adstrictio manifesta. X. 836. imbecillum aquosum dicitur. XV. 628. italicum pro mendesio. XIX. 736. Lesbium in Lesbo nascitur. X. 832. Lesbium a totius insulae nomine vocatur. XIV. 28. Lesbium in Mitylene paucum in Eresso et Methymna copiosius et melius invenit. XIII. 405. Lesbium odoratum in Ereso et Methymna siccatur. XIII. 659. Lesbium fulvum biliosis non convenit. VI. 803. Lesbium capiti noxium. X. 835. Lesbium ad distributionem per corpus aptum. X. 835. Lesbium succos bonos facit et concoctionem juvat. VI. 275. Lesbium senibus conducit. VI. 334. Lesbium ad ventriculi fluxiones. XI. 52. Lesbium meconii antidotus. XI. 604. marsum adstringit. XI. 441. marsum austerrum est, facileque acescit. XIV. 15. marsum Signino austerrum. X. 831. marsum siccatur. XIII. 659. marsum urinam movet. VI. 337.

Vinum mendesium pro italico. XIX. 738. pro mendesio sumi potest italicum. XIX. 736. meraco qui se repleverunt, tremuli redduntur. VII. 158. meracum potum ad coriandrum viride sumtum. XIV. 139. meracum ad fungos venenatos. XIV. 140. meracum vigilias inducit. VIII. 132. merum quodnam dicatur. XVII. A. 320. merum causa intemperiei siccae cordis. IX. 388. meri potio ad ophthalmiam. XVIII. A. 45. meracius calefacit. XV. 179. meracius intestinis magis convenire statuit *Hippocrates*. XV. 647. meracius praeter consuetudinem potum qualia symptomata gignat. XV. 575. 577. meracius ad hemieraniam. XVII. B. 332. meracius humores diffundit et vasa laxiora reddit. XV. 203. quam meracissimum hieme conducit. XV. 177. mortuum quidam acetum vocant. XI. 413. multiferum quale dicatur. XV. 669. mysium surrentino haud ab simile. X. 833. mysium. XIII. 659. mysium surrentino similes vires habet. VI. 335. nigrum non omne statim et dulce est. XV. 645. nigra veterascentia quomodo se habeant. VI. 805. nigra maxime alunt. XVI. 433. nigra maxime nutriunt. XVII. B. 486. nigrum sanguinem plurimum generat. XV. 894. nigrum et austrium quando in morbis acutis adhiberi possit. XV. 644sq. nigrum et austrium affectas partes inflammari non patitur. XVIII. A. 691. nigri et austeri utilitas in vulneribus. XVIII. B. 567. nigrum, quod citra dulcedinem austrium est, quando sit ventri utile. XV. 645.

Vinum nobile quodnam. X. 485. nobilium facultates. X. 485. novella quae sola bona. VI. 806. novellum aquosius, et imbecillius est, acrius concoquitur, ac magis excrementosum est. X. 484. odora et fulva omnia capitis dolorem excitant. X. 835. odorum ad succi bonitatem praestat, et caput ferit. VI. 802. oligophoron quodnam dicatur. X. 484. pallida aut flava quae crassa sunt, et sanguinem augment, et corpus nutriunt. VI. 337. paucifera quae. VI. 807. pauciferum quale sit. XV. 669. quod Pergami crescit, et in Perperine et Aegis austrium est. XV. 645. Perperinae quale. VI. 800. Perperinae nigrum est. VI. 805. perperinium ad-

stringit. VI. 337. perperinum crassum est. X. 833. purum quale. XVIII. B. 165. rhodium pro syriaco. XIX. 738. pro rhodio austrium. XIX. 738. rubra et crassa sanguini generando sunt commodissima. VI. 744. robustum vinosum appellatur. XV. 628. robustum vehementer et celeriter calefacit et caput ferit. XV. 628. sabinum nobile quod dicatur. X. 485. sabinum aquosae consistentiae. X. 883. sabinum aquosum est, et febricitantibus exhibent. XV. 648. sabinum austrium simul et dulce. XI. 648. sabinum ad reficiendos exsiccatos. X. 483. sabinum ad herpetes exedentes. XI. 87. sabinum urinam movet. VI. 275.

Vinum sapa vocatum vino ipso dulcius, nigrius et crassius. XV. 632. scilliticum: ejus vires et usus. XIV. 569. et confectio. XIV. 569. scybelites crassum est et valde nutrit. VI. 800. dulce est. VI. 800. scybeliticum solummodo dulce est. XI. 649. scybelites dulce est. XV. 632. scybellites crassum est. X. 833. scybellites nigrum crassumque minus in ventre moratur. VI. 337. Siculum aminaeum, quod in magnis reponitur ficilibus stomacho utile. X. 835. quod vero in parvis, malum stomacho est, et capitis dolorem creat. X. 835. signinum minus acescit, inveteratumque optimum redditur. XIV. 15. signinum austrius est. X. 831. signinum siccatur. XIII. 659. signinum senibus convenit. VI. 334. signinum urinam movet. VI. 337. siraeon crassum. X. 833. siticulosum minus sputa educit, et cur. XV. 642. siraeum solummodo dulce est. XI. 649. straphnum acerbum est. XV. 641. surrentinum ante viginti annos adhuc crudum. XIV. 15. surrentinum mediocriter adstringit. X. 831. surrentinum austrium simul et dulce. XI. 648. surrentinum ad succi bonitatem et concoctionem. VI. 275. surrentinum senibus convenit. VI. 334. surrentinum meconii antidotus. XI. 604. sybates adstringit. VI. 337. pro syriaco rhodium. XIX. 738. tenue quibus utile. VI. 801. tenuia flatum non generant. XV. 638. tenue urinam movet. VI. 275. tenue et vetus et meracius in cholera arida. XV. 886.

Vinum theraeum nigrum crassumque et minus in ventre moratur. VI.

337. *theraeum crassum* est. X. 833. *theraeum crassum* est et valde nutrit. VI. 800. *theraeum dulce* est. VI. 800. XI. 649. XV. 632. *therinum dulce* est. XV. 632. *therinum dulce et nigrum*. VI. 801. *thuscum aquosae consistentiae*. X. 833. *tibecinum aquosae consistentiae*. X. 833. *tibenum recens bibi potest*. VI. 806. *tibenum aquosum* est. XV. 649. *tiburtinum nobile adstringit*. X. 831. aliud *tiburtinum* est imbecillum, levis adstrictionis particeps. X. 831. *tiburtinum austerum* est, facileque, si imprudentius condatur, aescit. XIV. 15. *tiburtinum siccatur*. XIII. 659. *tiburtinum senibus convenit*. VI. 334. *tiburtinum urinam movet*. VI. 337. *titacazenum aquosae consistentiae*. X. 833. *titacazenum urinam movet*. VI. 276. *titacazenum aquosum* est. XV. 649. *titacazenum recens bibi potest*. VI. 806.

Vinum *tmolites a colle Tmolus* nomen habet. XIV. 28. ejus differentiae. X. 836. *tmolites falerno simile* est. XIII. 405. (reliquae ejus peculiaritates.) *tmolites capiti noxium*. X. 835. *tmolites ad distributionem per corpus aptum*. X. 835. *tmolites maxime siccatur*. XIII. 659. *tmolites fulvum et dulce biliosis non convenit*. VI. 803. *tmolites fulvum dulce optimi succi* est. VI. 802. *tmolites meconii antidotus*. XI. 604. valida austeri albaque cum crassitie etiam post decennium, si bene non fuerint recondita, aescunt. XIV. 15. veteris et acris immoderatus usus febrem accendit. VII. 6. vetus largiter epotum meconii antidotum est. XI. 603 sq. vetus, meracius, refrigeratos sanat. XI. 604 sq. nimis vetusta fugienda. VI. 805. valde vetusta calida sunt. XI. 646. omnia vetustate fiunt calidiora. XI. 655. vetustissimum ventriculo calido nocet. XVII. B. 285. vinosum quale *Hippocrates* dicat. X. 484. vinosum robustum dicitur. XV. 628. vinosum album quodnam *Hippocrates* vocet. XV. 640. vinosum album secundum *Hippocratem* urinas movet. XV. 640.

VIOLAE facultates. XI. 889. albae radix pro balsamo. XIX. 726.

VIPERAE: earum coitus, foetuumque partus describitur a *Nicandro*. XIV. 239. foeminae a mare differentia. XIV. 265. *viperas venari quando*

conveniat. XIV. 45. 264. *viperas qui venantur*, Marsi vocantur. XII. 316. *viperarum carnes*, earumque virtutes et usus. XII. 312. quoniam iis vescantur. XIV. 264. *viperam aliquis devoraverat*, et siti inextinguibili mortuus est. VII. 135. *viperis morsos satiari non posse potando*, dicunt. XII. 316. *vipera ut non mordeat remedia*. XIV. 490. *viperarum veneni vis diversa quatenus soli cuti applicatur*, vel intro sumitur. I. 664. *viperarum capita et caudae virulentiores esse videntur*. XIV. 45 sq. *viperas theriacae primus immiscuit Andromachus*. XIV. 232. *viperarum ad theriacam et pastillos theriacos adhibentur*, sed caput et cauda abijciuntur necesse est. XII. 317. ad halem. XII. 319. *viperarum ad theriacam praeparatio*. XIV. 265 sq. *vipera cur non integra theriacae immisceatur*. XIV. 237 sq. *viperam, nec alium serpentem Andromachus theriacae cur admiscuerit*. XIV. 233. ex *viperis theriacae Andromachi senioris*, Galena dicta. XIV. 32 sq. ex *viperis antidotus theriacae ad obstructions*. VI. 341. *viperarum caro aestate satis efficax est*; secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers. XIV. 45. fel, ei succedit fel ichneumonis. XIX. 746. *viperarum saliva humana pernicioosa*. VII. 745. contra *viperas viperarum ipsae contritae et vulneribus applicatae*. XIV. 246. *viperarum mira cum utilitate in elephantiasi eduntur*. XI. 143. *viperarum cutis pulverisata tubercula discutit*. XIV. 241. ex *viperis combustis sal valenter extenuat*. X. 995.

Vipera morsus quidem colorem ita mutavit, ut porri colorem referret. XVI. 451. ad *viperarum morsus anchusa onocheile et alcibiadia*. XI. 813. antidotus. XIV. 122. 203. antidotus *Aelii Galli*. XIV. 114. ad *viperas remedia*, in quibus *Antiochi theriaca* continetur, quam *Plinius* in foribus aedis Aesculapii descriptam fuisse tradit. XIV. 183. remedium *Apollodori* ex sanguine testudinis. XIV. 184. *Dorothei Helici* medicamentum. XIV. 183. enneapharmacum *Heraclicis* Tarentini. XIV. 186. epithemata. XIV. 190. 490. fomentum. XIV. 491. inunctio. XIV. 490. isis. XIII. 774. *Isotheos dicta confectio*. XIII. 66. Lemnia terra. XII. 174. a *vipera morsos juvare dicitur*

Omphatites suspensus. XII. 207. rustici medicamentum. XIV. 184. congruere dicitur scorpius. XII. 366. quidam utebatur stercore caprino. XII. 299. theriace. XIV. 90. theriaca antidotus. XIV. 189. 300. theriaca galena dicta. XIV. 33. theriace praestantior quam Mithridatium. XIV. 3. decoctum herbae trifolii. XIV. 226. vinculum superioribus partibus injectum. VIII. 197.

VIR: causa majoris perfectionis prae foemina. IV. 161. usus. IV. 162. barba ejus decus et ornamentum. III. 900. viri et foeminae quomodo differant. IV. 628. virorum et feminarum genitalium analogia. IV. 159. viri cute alba, et qui regionem frigidam inhabitant, humidi pituitosi, molles et albi carne molli praediti sunt. XIII. 662. viri mulieribus plerumque sunt nigriores et hirsuti. XVII. A. 1002. mulieribus sicciore sunt. XV. 211. virorum sterilitatis causae. XVII. B. 869. XIX. 328. 451. viri qualem pulsum habeant. VIII. 463. IX. 472. mulieribus pulsum fere habent longe tum majorem tum vehementiorem, paulo tardiorem satque rariorem. IX. 107. viris urinae nigrae deterrimae. XVIII. B. 158. urina atra pessima. XIX. 610. calculi non generantur ob corporis frigoris. XV. 153.

VIREs sunt vita ipsa. X. 643. virium essentia tum in spiritu tum in solidorum corporum temperamento consistit. X. 838. virium conditio quomodo cognoscatur. XVII. B. 382. oculorum conditio, ubi sunt vires firmae et validae, XVII. B. 214. vires indicationem suppeditant qualem. X. 642. vires aegroti num ad curationem quidpiam conferant, necne. X. 629. aegroti magni momenti sunt in sanatione febrium. X. 664. a viribus indicatio in febribus diariis exigua est, X. 670. magna in iis, quae diutius durant. X. 670. vires quando secundum naturam se non habere dicantur. X. 670. in viribus suspectis quatenam sit vena secunda. XVI. 135. viribus oblaesos lavare non convenit. XV. 721. vires respiciendae sunt in indicationibus stabiliendis. XV. 509. earum dignitas. X. 643. respiciendae sunt in cura febrium. X. 812. exercitatae corpus rubicundum reddunt. XVII. B. 102. vacuationis quan-

titatem indicant. XVII. B. 364. victum, qui sit adhibendus, indicant. XVII. B. 377. virium custodia vitam in nobis conservat. XV. 290. vires firmant aquae calidae. VI. 183. firmat balneum frigidum. X. 709. augeat cibis plenus. XVII. B. 368. quae imminuunt, debilitare dicuntur. XV. 665. virium robur aut imbecillitas aegri scopi sunt graves victus rationis instituendae. XV. 606. imbecillitas in febribus malum signum. X. 690sq. imbecillitas in morbis lethali-bus signum est, mortem sine crisi subsequaturam. IX. 748. imbecillitatem indicat urinae sedimentum inaequale. XIX. 582. virium imbecillitatis signum urina alba et tenuis. XIX. 577.

VIREs, si ex dolore resolvuntur, atque ex eo periculum impendet, et mitigari dolor et roborari vires debent. X. 814. virium jactura causa aphoniae in morbis. XV. 776. infirmitas comatis causa. XVII. A. 540. lapsus bulimum comitatur. VII. 136. lapsus in longissimis morbis saepe incidit. X. 840. imbecillitatis in morbis acutis causae. XV. 606. praecipit lapsus syncope est. X. 837. imbecillitatem indicat urina tenuis et pallida. XIX. 578. viribus exoluti pro causis efficientibus varie sunt curandi. XV. 611. vires imbecillas habentes purgare non convenit. XVI. 657. virium prostrationis signa. VII. 592. vires quae prosternant, affectiones. IX. 548, vires frangit abscessus eruptio in ventrem, stomachum aut thoracem. XI. 49, prosternit doloris vehementia. XI. 49. exolvit somnus multus et insuetus. XV. 625. debilitat sudor immodicus. XVII. A. 972. virium robur timor minuit. VII. 587. vires dissolvit sudor immodicus, XVI. 122, prosternit omnis evacuatio, nisi paulatim fiat. XVII. B. 13. vires infirmae redduntur intempestiva vacuatione. XVI. 97. laedunt omnia vacuantia remedia, X. 638, gravantur venarum oppletionem. XV. 775, tenuis victus imminuit. XVII. B. 368. virium imminutio victus tenuis terminus est, XVII. B. 368, vires quae ratione servantur. X. 642. quomodo custodiantur. X. 742. in morbis quomodo conservandae. X. 843. virium conservatio alimenti scopus. XV. 510. roborat vinum aquosum. XV. 642.

tuetur et conservat victus moderatus. XVII. B. 368.

VIRGAE quomodo oriantur. XIX. 291.

VIRGO ut appareat mulier violata remedia parabilia. XIV. 478. 486. virginis, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 768. 779. virgines ad matrimonium idoneas esse unde cognoscatur. XVII. A. 451. virginum uberibus illitus vespertilionum sanguis ab extuberatione ea tueri dicitur sed falso. XII. 258.

VIRIDE qua significatione apud Hippocratem occurrit. XVII. A. 828sq. et pallidum apud quosdam idem significat. XV. 554. modo idem quod pallidum, modo quod aeruginosum est. XVI. 6. virides saepe pallidi vocantur. XVII. A. 343.

Viriles morbi. V. 695.

VIRILITAS, definitio. V. 597. secundum Aristonem. V. 596. perit testibus excisis. IV. 569.

VIRTUS, definitio. V. 468. scientia est secundum Galenum. V. 593. scientia est etiam secundum Platonem. V. 599. unam Ariston accipit, scientiam bonorum et malorum. V. 590. 595. ad virtutem viam brevem putant Cynici placita sua. V. 71. virtutes animi quae. XIX. 383. virtutes animae, de iis Aristonis opinio. V. 595 sq. virtutes quatuor in anima quomodo sint. V. 594. virtus in anima rationali scientia est. V. 594. virtutes in partibus animae irrationalibus habitus quidam sunt et facultates, in rationali non habitus solum, sed etiam scientia. V. 595. virtutes corporis quae. XIX. 383. animal natum regentes, earumque sedes. V. 600. virtutis in cerebro collocatae opera. V. 600. in corde collocatae opera. V. 600. in hepate collocatae opera. V. 601. virtutes alii dociles putant, alii naturales. V. 776. omnes in medio consistunt. XVI. 105.

ad Virulenti omnis ictum antidotum diascincum. XIV. 152. ad virulentorum omnium ictus antidotus athanasia Mithridatis. XIV. 148.

VISCERA quatenus organa dicat Hippocrates. XVI. 93. et intra et extra ampla spatia obtinent. XI. 91. viscerum plurima moles ex carnibus constat, quam alii parenchyma volunt vocare. XII. 311. viscerum carnem Erasistratus parenchyma vocat.

XV. 8. viscerum carnes sanguine parum alterato nutriuntur. XV. 255. viscera quando stabiliat venter et quando non. XVI. 94. viscera cum nervos sensificos acceperint. III. 726. visceribus ventriculus subservit. VII. 123. viscera animalium terrestrium ut alimentum. VI. 679. viscera avium quale exhibeant alimentum. VI. 703. visceribus ampla spatia et intus et extra insunt. XVI. 157. visceribus cibus et somnus convenit. XVII. B. 260sq. viscera quibus exercitationibus agitentur. VI. 151. visceribus inanitis inferioribus prodest repletio, superioribus alimentum. XVI. 94. viscera dulcedine delectantur. XV. 655. visceribus placidum est oxymel subacidum. XV. 683. viscera graviora reddit somnus uberior. X. 823. abstergit resina terebinthinae. VI. 355. purgant amygdalae. VI. 611. balanus myrepsica. XI. 845. purgat radix dracontii. XI. 864. expurgat Scordium. XII. 126. thymus expurgat. XI. 888. visceribus magnis praeditis noxia est aqua mulsa sincera. XV. 699.

Viscera videri pendere ait Hippocrates iis, qui parcius cibantur. XV. 554. suspensa videri unde veniat. XV. 570. viscerum abscessus quoniam erumpant. VII. 739. dolore ex laboribus et itinere qui corripiuntur, quali victu utantur. XV. 221. dolores malagma higratikon. XIII. 183. ad viscerum indurationes malagma Andreae. XIII. 343. viscerum infarctus purgat agarici radix. XI. 812. in viscerum phlegmonis cur dulcia non conveniant. XV. 657. viscerum inflammatio purgationem non concedit. XI. 351. inflammatio ad purgationem inepta est. XVI. 64. inflammatio purgationem non concedit. XVI. 108. XVII. B. 448. viscus aliquod inflammatum si suppuraverit, suppurati vocantur. IX. 173. ad visceris cujuslibet inflammationem emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. viscerum obstructions fiunt ex motu retardato. VI. 41. obstructions extergit carpesium. XII. 15. obstructions expurgat Chamaedrys. XII. 153. ad viscerum obstructionem hedydari semen et germina. XI. 884. viscera obstructione liberat Scandix. XII. 125. obstructions solvit Sison. XII. 123. ad viscerum

scirrhus affectus myracopon regium. XIII. 1031. ad visceris scirrhus futurum malagma *Damocratis*. XIII. 990.

Visceratus quinquam dicatur. V. 317.

Viscerosi qui dicantur. XVII. A. 365.

Viscidum omne quidam calidum vocant. XI. 412.

Viscosa omnia causae sunt pituitae accumulationis. XIX. 488.

Viscum, vires et usus. XI. 888. quercino succedaneum. XIX. 730.

Visus, definitio et quomodo fiat. XIX. 379. oculorum actio est. X. 45. finis colorum dignotio. V. 625. organon ipsum crystallinus humor est. X. 118. splendoris sensus est. VII. 122. organon cur sit igneum. V. 635. organon *Plato* dicit ignis esse purissimi a carbone et flamma variantis. V. 629. organon cur sit lucidissimum factum. II. 862. 864. organon spiritum habet splendidum assidue sibi a cerebro affluentem. IV. 275. organon cur splendidum sit creatum. V. 637. theoriae. V. 618. XIX. 306. theoria mathematica. III. 815sq. theoria *Aristotelis*. V. 643. theoria secundum *Platonem*. V. 630. visu quatenus corporum qualitates explorari queant. XI. 445. visus, quomodo et de magnitudine et figura corporum certiores nos reddat. V. 626. et situm et intervallum corporis cognoscere licet. V. 626. instrumentum pellucidum est splendidumque. V. 627. ejus dignitas. IV. 273. ad diagnosin morborum necessitas. XVIII. B. 649. morbi ortum habent vel quod nervus, vel quod cerebrum male est affectum. VII. 86. pathemata. VII. 44. alteratio morbi futuri nota est. I. 363. mutatio ex oculi conversione a musculorum paralyti pendente. VIII. 220. quibus impeditur, morbi. VII. 94. num recepturi sint nec ne cataracta laborantes, si detracta fuerit, signa. VII. 89. laesio in cataracta centrali. VII. 95. laesio in cataracta partiali. VII. 95. visum impediunt chemoses. VII. 101. si cornea a statu normali recedit. VII. 87. visum laedit corneae pars, quae pupillae obversa est, si aegrotat. VII. 99. visum adimunt vitia corneae varia. VII. 100. visum prorsus impediunt corneae morbi magni. VII. 101.

Visus laesio, quando in humore crassa corpora natant. VII. 96. aciem adimit humor tenuis crassior. VII. 95. impeditus humore s. spiritu in uveae foramine constituto. VII. 87. visum ex accidenti impedit membrana adnata inflammata. VII. 101. visus pictonum saepe turbatur, quando coriis albis laborant. Quomodo reficiantur. III. 776. visum et auditum turbat pulvis foliorum *Platani*, ubi in oculum aut aures inciderit. XII. 104. impediunt pterygia. VII. 101. visus laeditur ex solis conspectione. VII. 91. visum cur sol laedat. VII. 119. visum corrumpunt maximi splendores. VII. 117. visus affectus maximus, et propemodum phrenitidi similis est tria pro uno videre. IV. 788. visum laedit ulcus. VII. 99. laedit uveae foraminis augmentum. VII. 88. visus si perditur, nullo in oculo malo apparante, nervus affectus est. VIII. 218. visus caliginosus est temperamento calido et humido praeditis. I. 327. caliginem producit auster. XVII. A. 33. caliginosum et nebulosum efficit cornea humidior et densior. VII. 99. visus duplex unde oriatur. VII. 87. visus duplicatus quando oriatur. III. 819. VIII. 220. moderatas fatigationes emendant fuscum et coeruleum. VII. 120. nigrum morbos, ex segregatione provenientes. VII. 121. hallucinationes oriuntur, si oculi humores colore mutati sunt. VII. 99. visum hebetant lentes saepius cometae. VI. 526. hebetant lens et brastica. VI. 632.

Visus hebetudo amblyopia est. XI. 779. hebetudinem creat crassior et densior cornea. VII. 99. hebetudinem cur austri gignant. XVII. B. 570. hebetudo in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. hebetudo et obscuritas morbi futuri nota est. I. 361. ad visus hebetudinem remedia parabilia. XIV. 498. visus hebetudini ab humorum crassitie, cedrea medetur. XII. 18. hebetudines, a crassitie natas, juvant caules *Chamaesyces*. XII. 155. ad visus hebetudinem collyrium *Lucii melinum*. XII. 787. *Ptolemaei* remedia. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Hernophili* collyrium thalassarum. XII. 781. Indicum basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII.

786. visus sine suffusione obscurat-
tionis causa. V. 615. obscuri cura.
XII. 801. cur in senibus obtunda-
tur. XVII. B. 651. ad visum obtu-
sum Hieracium. XII. 783. collyrium
indicum aerianum. XII. 781. visus
vitiatur humore aqueo vacuato. VII.
91. vitiatus in febribus lethale si-
gnum. XVII. B. 729. ad visum vi-
tium *Philoxeni* remedium aridum.
XII. 735.

Visum acuentia remedia. XIV.
497. 499. acuentia remedia oxyder-
gica vocantur. XI. 778. ad visum
acuendum cineribus hirundinum usta-
rum utuntur. XII. 360. ad visum
acuendum *Chelidonii* majoris succus.
XII. 156. visum an acuat sanguis
crocodili. XII. 263. visum acuit fel
hyaenae. XIV. 241. visum acuens
compositio *Antonii Musae*. XII. 737.
Largi. XII. 738. acuens compositio
Philoxeni. XII. 736. visum acuit ru-
ta. XIV. 543. acutissimus fit, si pu-
pillae imminutio in utero facta est,
post vero laedit. VII. 88. visum acu-
tissimum reddit aspidis senile ex-
uvium melle tritum et illitum. XIV.
242.

VITA ipsa vires aut ipsae sunt,
aut earum actiones. X. 643. calida
est et humida. I. 523. vitae totius
principium cor. IV. 121. XV. 362.
vitae finis cordis est ab actione ces-
satio. VII. 681. vita qua ratione ad
longissimum tempus protrahatur. VI.
62sq. vita quando gubernetur secun-
dum scientiam aut ignorantiam. V.
596. vita brevis, ars longa. VIII.
637. XI. 793. vita brevis artis com-
paratione. XVII. B. 346. 348. vita
non, quemadmodum *Hippocrates* statu-
it, brevis, sed longa, ars autem
brevis, uti methodicis proferant. I.
82. vitam brevem secundum *Hippo-
cratem* reddunt cibi imbecilli. XVII.
B. 282. vita ante acta indicationem
in morbis praebet. X. 652. vita mol-
lis mollem pulsum efficit. IX. 269.
vita optima quae. XVII. B. 231.
optima quae secundum philosophos.
XIX. 231. otiosa morborum humi-
dorum causa. VII. 20. otiosa ad fe-
brem quotidianam praedisponit. XI.
23. otiosa palpitationis causa. VII.
600. peristatica quae. XV. 177. e
vita qui decedunt, omnes pulsum
parvum et languidum habent. VIII.
806. vitae diurnae sunt, quibus

plures sunt dentes. XVII. A. 473.
vitae instituta; definitio. XVII. A.
211. vitae instituta ad morborum
praenotionem faciunt. XVII. A. 211.
vitae instituti influxus in morborum
constitutionem. XVII. B. 386. vitae
negotia imbecilla quae. XVII. B. 180.
vitae ratio qua in re consistat. VII.
212.

VITELLUS ovi assati, vino albo tri-
tus et cerato rosaceo exceptus ad se-
dis dolores ardentis. XIII. 315.

VITEX (vide *Agnus castus*). XI.
807. unde nomen acceperit. VI. 550.
viticis germina eduntur. VI. 644. se-
minis usus, et facultates. VI. 550.
semen pro aspalatho. XIX. 725. se-
men pro carthami semine. XIX. 732.
turiones appetitum movent. VI. 624.

VITIA omnia extra medium exce-
dunt. XVI. 105. conformationis. I.
376. corporis animae imperant. IV.
788. praecordialia et spiritiosa qua-
lia sint. XVII. B. 29.

VITIS alba et bryonia vocatur, et
psilothrum. XI. 826. vites agrestes
quae vocentur. VI. 619. vitis agre-
stis et acris valde et calida. XI. 683.
agrestis, albae et sativae facultates.
XI. 826. capreoli ad herpes. XI.
86. sternendi sunt in cubiculo febrici-
tantium. X. 697. germina eduntur.
VI. 644. lignum, pro eo oenanthes.
XIX. 738. oculos depascunt scnipae,
remedium contra eos vermes. XII.
186. vitis succus pro succo oenan-
thes. XIX. 738. ad vites custodiendas
facientia. XIV. 546.

VITILIGO morbus vernalis. XVII.
B. 615. vitiliginum generatio leucis
similis. VII. 227. vitiligo naturalem
colorem mutat. VII. 75. duae spe-
cies, alba et nigra: causae. XIV.
758. albae ex pituitoso, nigrae ex
melancholico sanguine generantur.
VII. 227. vitilignes albas atrasque
gignit pituita secundum *Platonem*.
XVIII. A. 261. albae vere potissi-
mum fiunt. XVI. 26. vitiligo fit ex
solidarum partium mutatione. XV.
347. causa est humorum fluxus. VII.
22. vitilignes vere potissimum fiunt.
V. 694. ab ea immunes sunt hae-
morrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI.
460. in vitiliginibus nutritio ob pra-
vitatem frustratur. VII. 225. cura.
XII. 46. vitilignes detergunt radix
et semina altheae. XI. 867. expur-
gat alysson. XI. 823. sanat anchusa

onoclea cum aceto. XI. 812. albas juvat rubia tinctorum cum aceto illita. XI. 878. ad vitiligines in facie remedia. XIV. 420. 421. ad vitiligines Balanus myrpsica. XI. 845. caparis cortex. XII. 11. foris utuntur radice Chamaeleontis nigri. XII. 154. stercus crocodilorum terrestrium. XII. 308. dracontii radix cum aceto. XI. 864. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. decoctum lupini. XI. 885. muscerda et limus caprinus et calamus graecus ex inelle illitus. XIV. 349. testa Sepiarum usta. XII. 347. Tellephium cum aceto. XII. 141.

VITIOSITATIS semen nobis innatum esse Posidonius statuebat. IV. 820.

VITRIOLUM, substitui potest aeris squama. XIX. 746. cupri vide *Chalcanthus*.

VITRUM continet terram arenosam. XII. 185. ejus vires et usus. XII. 206. ustum potenter calculos frangit. XIX. 695. ustum urinam movet. XI. 749.

VITULINUS adeps, ejus facultates. XII. 327. adeps pus movet. XI. 733. ei substitui potest anserinus. XIX. 743.

VITULORUM caro qualis. VI. 774. carnes bubulis sunt praestantiores. VI. 662. medulla pro hyssopi cera. XIX. 745. medulla pro cervi medulla. XIX. 736. medullae succedanea. XIX. 736.

Vitulus marinus aërem respirat. III. 444. vituli marini sanguinem melancholicum generant. VIII. 184.

VOCALIA instrumenta quaeenam sint. XVI. 204. organa quaeenam *Galenus* vocet. XVII. A. 187.

Vocaliores cur saepe sint homines percalidae naturae. XVII. B. 201sq. Vocalium distributio. X. 24.

VOCIFERATIONUM utilitas. VI. 359.

VOLA manus, definitio. XIV. 704. quibusnam musculis constructa. III. 93. volae manus, *ἰέρανα*, unde nomen habeant. XVIII. B. 364.

Volatilium esus sanguinem adauget. XIX. 488.

VOLATIO actio animalis volatilis est. X. 46.

VOLUCRES, alimenta, quae ab iis sumuntur. VI. 700. de differentia, quae est in partibus earum. VI. 703.

VOLUNTAS equiti similis, qui ha-

benarum motu equos impellit. IV. 469.

Voluptaria philosophia. XIX. 230.

VOLUPTAS affectus dicitur. XVI. 295. praesentis boni est opinio. V. 366. placidus sensus est. VIII. 71. vitalem firmitatem dissolvit. IV. 588. voluptatis differentiae. V. 772sq. voluptas maxima cur sit cum coitu juncta. IV. 179. maxima causa mortis subitaneae. X. 841. voluptatem *Plato* vocat pathema. VII. 44. voluptates amant pueri. V. 459. voluptates arteriam mollem efficiunt. IX. 269. voluptates maximae nonnullos interficiunt. VIII. 301.

VOLVULUS (confer. *ILEUS*) quinam morbus, ejusque causae. VIII. 388sq. definitio. XIV. 736. XIX. 423. cura. XIV. 737. definitio et causae. XVII. B. 623. morbus acutus est. XIV. 730. autumno potissimum fit. XVI. 27. in volvulo stercus vomitu ejicitur. VII. 219. in eo vomitus fiunt cum magna intentione et violentia, ita ut stercus etiam evomant. XIII. 148. causae. VII. 37. causa est intestinorum motus privatio. VII. 220. graveolens qualis apud *Hippocratem* sit. XVI. 824. ex volvulis graveolentibus cum febre acuta et hypochondrio sublimi parotides lethales. XVI. 822. volvuli mollis cura. XVII. A. 477. ad volvulum remedia. XIV. 452. 453. in volvulo clysteres acres. XVI. 146. ad volvulum colica admirabilis. XIII. 278. *Siganis* colica. XIII. 285. *Isotheos* confectio. XIII. 66.

Vomentes facile superius purgare oportet, difficulter vomentes inferius. XV. 335.

Vomere qui consueverunt, evacuationem per superiora facile ferunt, qui non consueverunt, moleste. XVI. 124. qui bis in mense consuevit, hunc praestat duobus ex ordine diebus vomitum ciere, quam decimo quinto die. XV. 207. cibos quibusnam conducatur. XV. 208. cibos quibus incommodum est, iis crebro die cibum sumere, et omnis generis cibariis uti confert. XV. 207. qui velit, quomodo se praeparet. XVI. 143. facilius est sedendo quam erecto corpore. XVI. 144.

VOMICA quomodo cognoscatur, utrum in hoc vel altero latere consistat. XVIII. B. 199sq. vomicae quandonam rumpantur. XVIII. B. 197.

vomica num celerius an tardius rum-
patur, quomodo sit cognoscendum.
XVIII. B. 206. quo die rumpatur,
unde concludendum. XVIII. B. 255 sq.
vomica pulmonis per urinam pur-
gari vidit *Galenus*. VIII. 412. quo-
modo hoc fiat. *ibid.* vomicas om-
nia suppurantia quidam vocant. VII.
716.

VOMITUS excretriciis facultatis ven-
triculi motus est. VII. 217. natura-
lis facultatis symptoma est. VII. 173.
nauseae eum praecedunt. VII. 173.
physiologia. II. 171. epiglottidis usus,
ne quid in tracheam perveniat reje-
cti. III. 589. vomitu quae expellun-
tur, praeter naturam sunt. XV. 320.
vomitus ea rejicit, quae in ventri-
culi cavitate continentur. XVI. 172.
humoris, qui per vomitum rejicitur,
sanguini crasso et nigro similis, qua-
litates. V. 108. vomitu editorum foe-
tor quid in morbis significet. XVI.
216. vomitu rejecta diversi saporis
sunt. XVI. 217. in vomitu et sin-
gultu non idem est ventriculi motus.
VII. 216. vomitus melancholici san-
guinis fit liene affecto. VIII. 378. ex
cibis crudis, ejus causae. II. 159.
post fortio rem motum statim succe-
dens unde. XIII. 140.

Vomitus causae. VII. 167. aestate
fiunt. V. 694. XVI. 27. sequitur ven-
triculi oris morsum. XVI. 229. pul-
sus conditio. IX. 198. vomituris cur
os sputo tenui repleatur. XVI. 571.
vomitus in quibusdam superflua vacu-
at. X. 512. vomitum sibi provo-
care *Galenus* saepe canem vidit. XI.
168. vomitus cur recens natis fa-
miliaris. XVII. B. 627. puerulorum
morbus. V. 694. vomitum inducentia
momenta. VII. 235. cientes remedia.
XVIII. A. 484. provocat semen ana-
gyri. XI. 829. armeniaca et prae-
cocia. VI. 593. drachma carnis Ba-
lani myrepsicae cum melicrato. XI.
845. si movere volumus, cerebrum
postremis epulis est dandum. VI.
677. vomitus per helleborum quo-
modo ciendus. XI. 347. vomitum ci-
tat mel largius sumtum. VI. 741. na-
vigatio. XVII. B. 674. non ut pe-
pones, melopepones excitant. VI.
566. vomitus a cibis veteres medici
in singulos menses repeti praecipie-
bant, et cur. III. 358. vomitu quan-
do utamur, XVI. 167. per vomitum
quando sit purgandum. XVI. 264.

Vomitus indicationes et contraindi-
cationes. XVI. 141. XVII. B. 676.
sex hibernis mensibus iis ciendus est,
qui ex tenuibus crassi evadere cu-
piunt. XV. 198. qua ratione sit in
iis instituendus, qui ex crassis te-
nues evadere cupiunt. XV. 200. qui-
nam secundum *Hippocratem* utilissi-
mus. XVII. A. 320. et quinam prae-
vus. XVII. A. 319 sq. secundum *Hip-
pocratem* conducit, quibus in surditate
et torpore epistaxis oboritur. XVI.
803. ante cibum conducit, quibus
cibi in ventre corrumpuntur. VI. 414.
utilitas ad humorem glutinosum a
ventriculo abstergendum. XVI. 142.
conducunt iis, qui iuxta epotarunt.
XIV. 140. confert, quibus os ama-
rum est. XV. 746. futurus indica-
tur, si labrum inferius quatitur. XVI.
229. vomitu jactatos lavare non con-
venit. XV. 721. vomitus terminus.
XVI. 144. non sine periculo ne ex-
ulceratum dilaceretur, est movendus.
X. 359.

Vomitus quando non conferat. XVI.
168. in succis crudis non suadendus.
VI. 276. et cur. VI. 277. *Praxago-
ras* autem et *Philotimus* commendant.
VI. 279. imperandus non est in las-
situdine cum humore crudo. XVI.
75. ab eo abstinendum, si ventri-
culus propter imbecillitatem cibos
continere nequit. XVI. 142. puden-
dorum affectus revellendo sanat. X.
903. ut signum. XVIII. B. 165. si-
gnum decretorium est. IX. 614. si-
gnum cardiognos est. XVI. 572. in
principio morbi non judicat. XVI.
259. in morbis exspectandus quan-
do. VIII. 21. causa virium exolutio-
nis in morbis acutis. XV. 607. sine
vomitu et cum jactatione qui exacer-
bantur, male habent. XVI. 665. vo-
mitus copiosus signum decretorium.
XVII. B. 396. vomituum postremae
in meraciore desinentes, putredinem
indicant. XVII. A. 319. a vomitu
singultus aut oculorum rubor malum.
XVIII. A. 104. vomitus stercoris in
ileo succedit. XVIII. A. 68. in ileo
malum signum. XVIII. A. 110. com-
moda. XVI. 143. qualis utilissimus.
XVIII. B. 165.

Vomitus acres et biliosi comitantur
febrem tertianam. VII. 466. acrium
humorum futurum quo symptomate in-
dicetur. XV. 602. aeruginosus et pi-
tuitosus ut crisis quando accidat. IX.

753. et quando biliosus. IX. 754. aeruginosus quomodo generetur. XVII. A. 152. in plurenitide saepe mortis signum. XVII. A. 152sq. aeruginosus causa convulsionis in quodam. XVII. B. 782. aeruginosus in capitis doloribus insaniam significat. XVI. 534. biliosus in febre quando sit expectandus. XVI. 572. biliosi et pituitosi quando sint secundum *Hippocratem* in febribus expectandi. XVII. A. 155. biliosus quando sit expectandus in febribus. XVIII. B. 284. biliosi cur aestate frequentissime fiant. XVII. B. 619. biliosus cardialgiam praecedit. III. 356. biliosi cur capitis fracturas sequantur, quum ad meningas pervenerint. VIII. 179. biliosus cur cerebri vulnera comitetur. XVIII. A. 85. et vulnera durae matris. XVIII. A. 86. biliosus saepe a horrore provocatur. XVIII. B. 287. pure biliosus quid significet. XVIII. B. 166. exigui, biliosi, malum, tum alias, tum si pervigilia supervenerint; nasus in his stillans perniciosum. XVI. 668. bilis atra in eo apparens lethale signum habetur. XVI. 218. ad vomitum biliosum remedia. XIV. 564. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. vomitum biliosum in febrilibus accessionibus paroxysmis assidentem sedat theriaca. XIV. 302.

Vomitus qui colores multos praeter naturam habet, admodum exitialis. XVIII. B. 168. critici futuri signa. IX. 764. criticus quando fiat. IX. 764. vomitum criticum pulsus durus indicat. IX. 535. vomitus critici ex labiorum inferiorum agitatione praesagium. IX. 758. cruenti causa dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. cruentus ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. cruenti causa haemorrhoides suppressae. XVI. 458. cruentus interdum fit hirudine deglutita. VIII. 265. cruenti causa hirudis epota. XVI. 477. in vomitu cruento venter foris refrigeratus poxam infert. X. 331. cruentus sine febre salutaris, cum febre pravus. XVIII. A. 139. cruentus causa phluseos et puris per superiora purgationis. XVIII. A. 193. cruentus refrigerantibus et adstringentibus curandus est. XVIII. A. 139. cruento laboranti mulieri menstrua erumpentia morbum tollunt. XVIII. A. 251. cruentum in muliere sanat menstruorum

eruptio. XVII. B. 821. ad vomitum cruentum remedia parabilia. XIX. 531. antidotus *Philonis*. XIII. 267. pericula, quae ex difficili redundant. XVI. 142.

Vomitus facilis quomodo efficiatur. XVI. 142sq. fastidiosus quomodo oriatur. XVI. 553. ex vomitu fastidiosus vox clangens oculique sordem habentes insaniam portendunt. XVI. 552. vomitus frequens causa extenuationis. XVII. B. 84. lividus, si graviter oleat, celerrimam mortem indicat. XVII. A. 318. XVIII. B. 169. longus arterias exsiccat. VII. 313. niger contraindicat purgationem. XVI. 654. nimii colliquationis causa. XVI. 289. pituitosus symptoma quartanae. VII. 469. pituitosus febrem quotidianam comitatur. VII. 465. pituitosus quid significet. XVIII. B. 166. porri colorem repraesentans, vel livens, vel niger malum signum. XVI. 641. porraceus, aut lividus aut niger periculosus. XVII. A. 317. XVIII. B. 166. omnis cum putrido et foetido odore malum. XVIII. B. 169. sinceros atque fastidiosos *Hippocrates* malos vocat. XVI. 644. sponte obortus, si quae oportet, vacuat, confert. XVII. B. 356sq. sponte superviens ei morbum solvit, quem alvi fluor diutius vexavit. XV. 300. spontaneus solvit alvi profluvium longum. XVIII. A. 24. cum varietate eorum, quae vomuntur, malum signum est. XVI. 641. cum varietate malum. XVII. A. 317. vehementes pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313.

Vomitus ut facilis sit remedia. XIV. 452. ad vomitum remedia. XIV. 370. ad vomitum sedandum. XIV. 452. vomitorium remedium. XIV. 531. vomitum reprimentia remedia. XIV. 531. ad vomitum remedia parabilia. XIV. 542. ad vomitum ciborum antidotus *Attalica*. XIII. 162. vomitus solutus aqua calida pota. XVII. A. 471. nonnulli contra eum fabas cum oxycrato decoctas exhibuerunt. XII. 49. ad vomitus ciborum remedium. XIII. 146. ad vomitum *Evoeni* medicamentum. XIII. 178. vomitum sistunt mala post cibum comesta. VI. 597. ad vomitum *Asclepiadae* malagma. XIII. 179. *Galli Marci* *Asclepiadei* malagma. XIII. 179. ad vomitum ciborum pastillus *Amazonum*. XIII. 152. ad vomitum

volvulosum pastillus Amazonum. XIII. 150. ad vomitum ciborum stomachicum. XIII. 142. ad vomitum idoneus succus peponum. VI. 564. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. vomitus num vomitu curetur. XVII. A. 913. vomitorium pituitam detrahens. XIV. 531. vomitus ob imbecillitatem gravati stomachi quomodo curentur. XIII. 146. ad vomitum stercoris. XIV. 452. 453. vomitus volvulosus, ejus definitio et cura. XIII. 148sq.

Voracibus ventriculus nonnunquam in ore invenitur. II. 173.

VORACITAS causa convulsionis in pueris. XV. 210. quae dedecori est, coercenda. V. 31.

VORTICIS causa. XIX. 288. definitiones. XIX. 310.

Vox, definitio. XIX. 380. vocis theoriæ. XIX. 310sq. vocis et locutionis differentia. VIII. 266. vox non idem, quod loquela et sermo. XVI. 204. vox cogitationum mentis est nuncia. IV. 277. de voce *Diogenis* Babylonii sententia. V. 241. vox an sit incorporea. XIX. 312. quomodo efficiatur. XIV. 630. vocis propria materia exspiratio est. VIII. 269. ad vocem articulatam contribuentes partes. VIII. 272. vocem generantes musculi qui. VIII. 271. musculi abdominales ad eam generandam conferunt. II. 584. 587. vocis instrumenta quæ. VIII. 50.

Vox motio est instrumentorum respirationis. XVI. 175. est munus vocalium instrumentorum. XVI. 204. per asperam arteriam procedit. V. 241. 244. ejus rei consideratio. V. 245. vocis instrumentum principalissimum larynx. III. 525. IV. 278. V. 231. VI. 421. quomodo generetur in larynge. III. 527. V. 233. vocem, qui e corde petunt, errant. V. 232. 237sq. vocem a corde fieri propter situs vicinitatem, reprehenditur. V. 240. quid ad ejus generationem fauces conferant. XVII. A. 187. quomodo per glottidem excitetur. III. 561sq. madoris in glottide ad eam provocandam utilitas. III. 566sq. gurgulionis ad eam utilitas. III. 888. vocis generatio in gutture est. XV. 793. palati et uvulae ad eam provocandam utilitas. III. 526. vocis instrumentum pulmones. III. 411. paratur in trachea. III. 526. ad vocem provocandam cartilaginosa tracheae

structura necessaria. III. 522. vocis instrumentum est uvula. XIX. 368. musculorum abdominalium et thoracis ad eam provocandam utilitas. V. 232. vox cur piscibus denegata. III. 411. piscibus cur non necessaria. III. 443. vocis pubertatis tempore mutatio. XVII. B. 212. communis auxiliorum ad vocis organorum morbos materia. XIII. 6. vox quaenam aegrotanti auditui amica. VII. 121. auditui jucundissima ea, quæ lenissima et tardissima. VII. 121. quaenam auditui fatigato amica. VII. 121. ut vox canora fiat. XIV. 580. ad vocem clarificandam remedia parabilia. XIV. 514. vocis alteratio post castrationem. IV. 575. vocis instrumentorum paralysis aponia est. VII. 150. vocis elementa viginti quatuor. IX. 25. voces elementares quomodo exprimantur. IV. 697. vox ut signum. VII. 78.

Vocis affectio ex vulneribus thoracis. III. 417. affectiones per excrementa et capite ad tracheam delata. VI. 421. vox adimitur, quibus medulla spinalis in cervice est affecta. VII. 112. deficit aspera arteria incisa. V. 231. deficit presso cerebro. V. 185. deficit nervis vagis affectis. II. 675. casus vocis defectus ex lapsu. VIII. 50. vocis defectu mulier non tentatur, si recte purgetur menstruis. XI. 165. voces quibus cum febre deficiunt post judicationem, hi tremantes ac soporati pereunt. XVI. 693. voce qui derepente sine febre deficiunt, vena secunda. XVII. A. 470. qua diversa ratione laedatur vox. VIII. 267sq. vocem laedit gurgulio exsectus. VI. 864. laedit pulvis foliorum Platani, ideoque vitandus. XII. 104. perit medulla spinali juxta primam vertebra dissecta. V. 239. perit musculis intercostalibus aut nervis dissectis. II. 664. 670. 667. perit nervis recurrentibus male affectis. VIII. 53. abrupta fit affecto gutture. XV. 794. abrupta est in angina ex fluxione acri. XV. 793. acutae et clangentes unde oriantur. XVI. 510. acutae generatio. XVI. 608. acutam cur habeant spadones, pueri, mulieres. XVI. 608. vox quibus acuitur in morbis, his trahuntur hypochondria ad interiora. XVI. 606. vox acuta, clangorosa malum. XVI. 611. aspera unde generetur. XVII.

A. 187. voce aspera loquentes trachyphoni vocantur. XVII. A. 187. vox aspera auditum infestat. VII. 117. celerissima auditum infestat. VII. 117. clangorosa unde fiat. XVI. 553. 555. 611. clangorosa est in animalibus collo longo praeditis. III. 535. cur fiat in febribus ardentibus clangorosa. III. 535. clangosa et acuta a siccitate efficitur vocalium organorum. XVII. A. 685. clangens ex vomitu fastidioso quid indicet. XVI. 552. voce clara praediti homines orientem habitantes. IV. 798. voces densae num dentur. XVI. 509. vocis exilitatem varix solvit in teste exortus. XVII. A. 468. voce graciles quinam dicantur. XVII. A. 186. et quomodo fiant. ibid. — voces inclusas et coactas quales *Hippocrates* vocaverit. XVII. A. 680. vox ingens quomodo generetur. XVII. B. 201. voce capti an intereant per totum palpitantes. (*Hipp.*) XVI. 570.

Vocis interceptionis (confer. *APHONIA*) causae diversae. VIII. 52 sq. vox interceptur articulo capitis deflexo. IV. 11. intercepta (s. non posse loqui), ejus causae. XIII. 4. in inflammatione tunicae internae tracheae consistit. XIII. 5. interceptur venarum oppletionem. XV. 775. aliae ejusdem causae. XV. 776. interceptionis causae. XVI. 559. respirationis in ea conditio. XVI. 560. interceptiones ex capitis dolore quid doceant. XVI. 709. 711. interceptiones cum exolutione pravae. XVI. 716. ex dolore interceptiones cum cruciatu lethales. XVI. 631. interceptionis cum exsolutione pessimum. XVI. 559. interceptiones cum exolutione et catoche sunt secundum *Hippocratem* perniciosae. XVI. 715. interceptiones in febribus convulsivo modo abortae, si mentis alienationem cum silentio afferant, perniciosae. XVI. 628 sq. interceptio, febris die decimo quarto superveniens, quid denotet secundum *Hippocratem*. XV. 839. interceptiones cum singultu pessimum. XVI. 559. ad vocem intercisam remedia. XIV. 364. ad vocem interruptam et submissam remedia parabilia. XIV. 438. 508. 514. 580. arteriaca *Antonii Musae*. XVIII. 47. arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. arteriaca *Charixenis*. XIII. 48. arteriaca *Critonis*. XIII. 35. *Scribo-*

nii Largi hypoglossis. XIII. 51. paraceae *Antonii Musae*. XIII. 57. theriaca. XIV. 303. voces magnae et vehementes uno tempore afflatum emissa maximorum malorum fuerunt causae. V. 910. vocis magnitudinem *Hippocrate* soli aëris multitudini tribuit, sed male. XVII. B. 202. vocem majorem saepe cur homines percalidae naturae reddant. XVII. B. 201 sq. maxima auditum infestat. VII. 117. voces maximae viscera agitant. VI. 152. obscura et parva qua ex causa fiat. VIII. 267. plorabunda clangorosa difficilior. XVI. 611. raucae causae. XIII. 4. rauca unde fiat. XVI. 555. rauca fit in catarrhis et gravedinibus et cur. III. 535. raucam efficiunt destillationes. VIII. 268. rauca fit excrementis e capite in laryngem delatis. VI. 421. rauca fit ab humiditate vocalium organorum. XVII. A. 685. rauca fit, nervis intercostalibus laesis. II. 675. vox die impari soluta in convulsionibus liberat. XVII. A. 474. vocis suppressio in febribus quinto die accedens quid denotet. XV. 829. voces tenues quomodo generentur. XVII. A. 186. voces tremulae mentis alienationis indicium. XVI. 555.

Vulneratae partes non contusae quam maxime siccandae sunt. X. 281.

Vulnerati stilo in manu casus, ejusdem inepta curandi methodus *Thesali*. X. 390. vulneratorum cura secundum *Erasistratum*. XI. 176 sq.

VULNUS, definitio. I. 239. XVIII. B. 883. continui solutio in carne. VI. 38. X. 160. insigne quo respectu dicatur. XV. 617. magnum quod dicatur. XV. 617. benignum quomodo dicatur. XV. 617. in tibia habens, qui et quiescere et decumbere indigeat, sensim obambulet, laedetur quidem, sed minus quam qui primis diebus quievit ac derepente circa quartum ad sextum diem ambulare coeperit. XV. 615. sanguinem fundens, ne madefeceris. XVII. A. 471. securi inflictum *Galenus* sanavit foliis quercus. XI. 866.

Vulnera quorumnam organorum sint lethalia. XVIII. A. 27 sq. sine tumore damnat *Hippocrates*. XVII. A. 458. in vulneribus sanguis concurrit (*Hipp.*), quid hoc significet. XVII. B. 264. vulnera animi defectus cau-

sae. XI. 47. ex vulneribus animi deliqui cura. XI. 51. 60. vulnere succedens convulsio periculosa. XVII. B. 785. ex vulneribus erysipelatis cura. XI. 85. vulnera rigoris causae. XVII. B. 58. generalis curandi ratio. I. 385. ab acu quid exigant in curatione. X. 386sq. in vulneribus juxta membri longitudinem factis aut transversis deligatura. XIII. 602. vulnera a phlegmone tuetur diachylon *Meneritis*. XIII. 996. 1001. quae stuntur, purgationem desiderant. X. 290. ad vulnera conglutinanda remedia. XIV. 519. ad vulnus dulce remedium. XIV. 549. 550. vulnera glutinant anagallides. XI. 829. aloë. XI. 822. Brassica esculenta. XII. 42. britanicae herbae folia. XI. 854. a caso recenti sanantur. XII. 271. caseus oxygalactinus. XII. 272. Cisti folia. XII. 27. emplastrum humores et abscessus expressorium. XIII. 932. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. emplastrum melinum *Serapionis*. XIII. 509. emplastrum tyrium. XIII. 916. decoctum foliorum hederæ. XII. 30. hicesium nigrum. XIII. 780. hippuris. XI. 889. isis. XIII. 774. folia Lili acetum condita a quibusdam adhibentur. XII. 46. *Lysimachios*. XII. 64. millefolium. XII. 81. pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 824. *Pelusiote* compositio diluta aceto mulso. XIII. 134. Peristereon s. Verbenæ. XII. 98. pharmaca fusi coloris. XIV. 764. Polycnemum. XII. 107. magis pix arida quam humida. XII. 102. pyra. XI. 834. folia rubi. XI. 848. glutinare nequit Sabina. XI. 853. glutinat sarcocolla. XII. 118. *Stratiotes* terrestres. XII. 131. vini nigri et austeri utilitas in iis. XVIII. B. 567.

Vulnera capitis, quomodo tractanda. XII. 521. purgatio per alvum prodest. X. 289. sine contusione quomodo curanda. X. 281. quae cum contusione sunt, iis pus quam primum movendum. X. 281. ad vulnera cruenta *Andromachi* aegyptia. XIII. 643. vulnera cruenta glutinat aloë. IV. 770. ad vulnera cruenta glutinanda bitumen maris mortui. XII. 375. ad vulnera medicamentum cirrhum. XI. 131. emplastrum barba-

rum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum gilvum *Halici*. XIII. 645. cruenta facile glutinat, magisque in duris corporibus quam mollibus emplastrum gilvum *Galen.* XIII. 520. emplastrum *Halici* gilvum. XIII. 802. emplastrum ex lithargyro et oxelæo. XIII. 402. Polygonum. XII. 105. salicis folia. XI. 891. vulnera duræ matris curandi ratio. XII. 523. vulnera ferro facta sanat isis viridis. XIII. 794. vulnera gladiatorum gravia curavit Pergami. XVIII. B. 567. ad vulnera ex ictu emplastrum catagmaticum. XIII. 536. ad vulnera incurabilia. XIV. 558. ad vulnus incurabile in quavis corporis parte remedium. XIV. 542. vulnera statim maligna fiunt, quae in articulis sunt. XV. 372. maligna ad sanitatem adducit decoctum foliorum hederæ. XII. 30. vulnera, quibus corrumpendi periculum impendet, ea utique cum magnitudine phlegmones sunt. X. 290. magna vel suturis vel deligaturis junguntur. IX. 290. grandia glutinant in vino austero cocta androsaema. XI. 830. magna herba centaurii minoris recentis illita glutinatur, et vetusta ad cicatricem perducentur. XII. 21. magna glutinat herba viridis *Chamaepytidis*. XII. 155. ingentia, et illa nervorum sanat coctus baphicus s. granum tinctorium. XII. 32. maxima glutinant folia corni, parvis autem et mollioribus contraria sunt, quoniam nimium ea contendunt et plus satis desiccant. XII. 42. magna conglutinant in dutis corporibus Cypressi folia, germinata pilulae recentes et molles. XII. 52. ad vulnera glutinanda majora emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. magna glutinat emplastrum viride *Hecatondrachmon*. XIII. 491. magna corporum durorum glutinat isatis. XI. 890. magna, et maxime quae in capitibus musculorum eveniunt, curantur succo foliorum Lili. XII. 47. maxima conglutinant *Narcissi* radix. XII. 85. magna glutinat Polium viride. XII. 106. majora glutinant pyra sylvestria. XI. 835. magna glutinat Scordium viride, sed sordida purgat et contumacia ad cicatricem perducit illitum aridum. XII. 126. magna glutinat decoctum *Stoebes*. XII. 130.

Vulnera musculorum, eorum actio-

nem auferunt. IV. 368. ad vulnera nervorum quidam oleo nucum utuntur. XII. 14. vulnera cum ossium fracturis complicata quomodo curentur. XVIII. B. 571. vulnera prava quae. XVII. B. 881. tumorem in iis non apparere malum. XVII. B. 880. vulnere a rabido cane facto medendi methodus rationalis. XIV. 280. vulnere omni recens facto, nisi in ventre sit, expedit ex ipso vulnere statim sanguinem effluere. X. 293. recentis et profundi cura. XI. 127. ad vulnera recentia ex ense vel ligno. XIV. 578. ad vulnera recentia catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. draconitii folia. XI. 865. emplastrum. XIII. 718. buxum emplastrum. XIII. 515. emplastrum *Azanitae*. XIII. 785. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum viride *Galenii*. XIII. 469. *Machaerionis* medicamentum. XIII. 797. folia Ulmi. XII. 109. vulneribus sagittis pharmaco infectis auxilium emplastrum. XIV. 200. vulnera thoracis; effectus in vocem et respirationem. III. 417. vulnera quae intra thoracem penetrant, periculum afferunt. X. 290. tumores supervenientes a convulsione et insaniam arcent. XVII. A. 459. tumores evanescentes, quales effectus habeant. XVII. A. 459. vulnera sanguinem fundentia cum sudatiunculis, maligna. XVI. 790. ad vulnera tum vetera, tum quae difficile cicatrice obducuntur, utuntur Lemnia terra. XII. 174. contra vulnera ovibus dum tunduntur, forfice facta; cedrea. XII. 19.

VULPES et canis qualem foetum

producant. IV. 604. autumnno ob avas probatissimam habent carnem. XV. 882. oleo cocti, ad arthritidem valere dicuntur. XII. 367. vulpinum adipem aurium dolores sanare dicitur. XII. 331. pro eo sumi potest ursinus. XIX. 743. vulpinus adeps pro adipe hyaenae. XIX. 743. vulpium carnibus autumnno venatores apud nos vescuntur. VI. 665.

VULSIONES, definitio. XVIII. B. 882.

VULSURA est, si fibrae musculorum peraeque tensae rumpuntur. I. 239.

VULTURIS fel pro aeris aerugine. XIX. 730. stercus pro columbi stercore. XIX. 740. stercore succedaneum remedium. XIX. 727. pro ejus stercore illud columbi. XIX. 733.

VULTUS tristis, cum faciei colore probò malum. XVI. 612sq.

VULVA a quibusdam uterus vocatur. XV. 326. scroti conversi similitudinem refert. XIV. 719. suis pampiniformis et sinuosa. II. 891. ad vulvae affectiones diutiusculas *Damocratis* malagma. XIII. 223. vulvam apertam sanare molae radicem, cum farina Lolii appositam, scribit *Dioscorides*. XII. 80. ad vulvae dolores colica *Syonis*. XIII. 285. ad vulvae exulcerationem *Arei* medicamentum. XIII. 852. vulvis flatibus distorsis theriace auxiliatur. XIV. 91. vulvae inflammatio, quae sit vena tum secanda. XIV. 523. vulva scirrhum interdum contrahit ex uteri inflammatione. XVI. 181.

X.

E character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

XANITAE compositio ad sedem. XIII. 311.

XANTHIUM aut *Phasganium*, vires ejus fructus. XII. 87.

XΞ, xesten s. sextarium significat. XIX. 751. 757. 759.

XENOCRATES Aphrodisiensis de ma-

teria medica scripsit. XI. 793. Xenocratis liber primus de percipiendis ab animalibus utilitate, citatur verbotenus, ubi de hoedis disserit. XII. 261. Xenocrates cum fiducia scribit, quosnam affectus curare valeat comessum cerebrum, aut carnes, aut jecur humanum, quos capitis, surae et digitorum ossa, et usta et non usta,

quae denique et sanguis. XII. 248. recte mendacium calumniatus est, sanguinem vespertilionis enasci sub alis pilos prohibere. XII. 258. genituram, seu semen virile juvare perhibet, quod ex sinu mulieris post coitum viri effluxerit. XII. 250. sudoribus, urinae, aut mensium mulieris potionem; in primis stercoris oris aut guttoris partibus inunctionem, aut esum, ut et sordium aurium praestare quidquam perhibet. XII. 249. dogmatum platoniorum interpres. XIX. 226. Xenocratis anodynum. XIII. 90. ut Xenocrates antidotum mithridation. XIV. 164. Xenocratis aridum cephalicum ex ervis. XIII. 846. Xenocratis auricularis compositio. XII. 627. emplastrum discutiens. XIII. 931. emplastro albo Ariobarzania abscessum altum circa tarsum discussit. XIII. 439. quomodo ab *Andromacho* in componenda theriaca disceperet. XIV. 260.

XENOPHANES mixtae sectae additus. XIX. 234. Colophonius princeps philosophiae, quae Elaeae floruit. XIX. 229. opinio de Castore et Polluce. XIX. 273. divinationem negat. XIX. 320. de lunae natura opinio. XIX. 279. de causa solis defectus opinio. XIX. 278. de solis eclipsi opinio. XIX. 278. de solis natura opinio. XIX. 275. de stellis discurrentibus opinio. XIX. 287. de stellarum essentia opinio. XIX. 271. secundum superficiem putat moveri stel-

las. XIX. 272. terram dicit hominem, sed *Galenus* negat, hoc ab illo esse dictum. XY. 25. de situ terrae opinio. XIX. 294. terram et aquam elementa putabat. XIX. 243.

XENOPHON de externis corporis partibus scripsit. XIV. 700. Xenophonis liber oeconomicus postremus est memorabilium *Socratis*. XVIII. A. 301. milites laesi oculis fuerunt, quod per multam nivem iter fecerant. III. 775.

Ξηγαλειφειν est sicca frictione uti. XI. 532.

XEROPHTHALMIA, definitio. XIV. 769.

XESTEN significans signum. XIX. 759.

XESTUS, vide SEXTARIUS.

XIPHII radices facultates medicae. XII. 87. pro gleucii radice satyrii semen. XIX. 737.

Ξο. oxybaphum significat. XIX. 751. 759.

XYLOBALSAMUM, ei succedaneum. XIX. 737.

XYLOCARPASUM, pro eo cinnamomum succedit. XIX. 738.

XYLOCINNAMOMUM lignosum est, valida habet virgulta. XIV. 257.

pro XYLOCASIA cinnamomum. XIX. 738.

XYPHOIDES os cur sternum etiam dicatur. II. 765.

XYRIS vide IRIS agrestis.

Ξύρατα, definitio. XVIII. A. 730.

Y.

Υ apud *Hippocratem* ὑγείαν, sanitatem significat. XVII. A. 612.

Υδατόχολα quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 750.

Υπαγκώνιον quid significet. XVIII. B. 503.

Υπάλειπτρον instrumentum, quo *Hippocrates* usus est ad nasi fracturas reponendas. XVIII. A. 478.

Υπερκαθάρσεις, definitio et quando accidant. XI. 615. effectus. XI. 616.

Υποδεσμιδαι. XVIII. B. 379.

Υποάθρυρα excrementa qualia *Hippocrates* dicat. XVI. 761.

Υπόρρυσις quid significet. XVIII. B. 702.

Υπόστασις quid significet. XVIII. B. 702.

Υποστρέψαι quid significet. XVIII. A. 334.

Υπριασμός quid significet. XVIII. B. 456.

Z.

Z character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 612.

ZEAE duplex ejus genus. VI. 516. num *βόττα* sit. VI. 514. num *zeopyrum*. VI. 515. ejus facultates. XI. 880. nutrit hordeo valentius. VI. 517. gravis, concoctu difficilis firma et membranosa. VI. 513. zeae sapor qualis. XI. 633. panis ex ea fit, qui minus tritico nutrit. VI. 517. ex zea panis gravis est et concoctu difficilis. VI. 513. farina ejus ventrem leniter sistit. XII. 45. ex zea fit tragus appellatus. XV. 455.

Zeae meminit *Herodotus* et *Dioscorides*. VI. 516. non meminit *Philotimus*. VI. 511. meminit *Theophrastus*. VI. 516.

ZENO alias sectas omnes praeter illam *Herophili* pravas statuit. XI. 432. de anima sententia. XIX. 254. animam ex sanguine nutriri dixit. V. 283. de animi affectibus sententia. V. 429. judicia animi non ipsa animi affectus vocat. V. 377. de characteribus librum scripsit. XVII. A. 618. coloris definitio. XIX. 258. corpus esse semen putat. XIX. 322. feminis semen esse qua tale negat. XIX. 322. pulsus definitio. VIII. 736. rhythmus pulsus definitio. XIX. 409. de vocis origine sententia. V. 241. 244. ejus consideratio. V. 245sq. vino se exhilarescere dicebat. IV. 777. Citieus philosophiae Stoicae inventor. XIX. 227. Stoicus Deum corporeum esse statuit. XIX. 241. Citiei seminis definitio. XIX. 370sq. Citieus substantias totas per totas misceri existimavit. XVI. 32. Eleates philosophiae contentiosae princeps. XIX. 229. Eleates scepticus. XIX. 234. Eleata nihil nec generari nec corrumpi putat. XIX. 260. Zenonis Laodicaei antidotus. XIV. 171. Laodicaei theriaca. XIV. 163.

ZEOPYRUM in Bithynia crescens, ex eo panis fit praestantior quam ex briza. VI. 515. quanto tritico est deterius, tanto Thracia briza est praestantius. VI. 515. tiphae semini simile. VI. 520.

ZEPHYRUS ventus apud *Homerum* occurrens. XVI. 407.

ZEUS vocatus pastillus. XIII. 358.

ZEUXIS Tarentinus sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 793. *Hippocratis* commentator. XVI. 196. commentarios in *Hippocratem* scripsit. XVI. 636. in omnia *Hippocratis* opera commentarios scripsit. XVI. 1. XVIII. B. 631. librum *Hippocratis* de humoribus spurium judicat. XVI. 1. compositio ejus ad lichenes. XII. 834. infantes omnes pueros dioi asserit. XVII. A. 826.

ZINGIBER quatenus cassia ab indigenis vocetur. XIV. 258. aceto maceratum quomodo condatur. VI. 271. antidotum agarici. XIV. 761. ei succedit pyrethrum. XIX. 730. pro asaro. XIX. 725. pro pipere sumi potest. XIX. 740. pro pyrethro. XIX. 740. Zingiberis radice vires et usus. XI. 880sq.

ZIZYPHA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621.

ZODIACI circuli obliquitatis inventor *Pythagoras* putatur. XIX. 270.

ZOLLUS *Homeri* statuam flagellavit. X. 18. compositio auricularis. XII. 632. collyrium. XII. 771sq. collyria viridia. XII. 763. medicamentum ad scorpionum ictus, quo usus est *Epaphroditus* Carthaginiensis. XIV. 178. febre ardente correpti casus. XVII. A. 403sq.

ZONAE coeli. XIX. 270. zona mundi ubinam sit. XVI. 393. zona exquisita temperata quae. XVII. B. 598.

ZOPYRIA antidotus. XIV. 115.

ZOPYRION antidotum *Herac.* XIV. 150. 205.

ZOPYRUS per epistolam *Mithridatem* adhortatus est ad antidoti sui probationem. XIV. 160.

ZOSTMI compositio ad dolores oculorum et recentes affectus. XII. 753.

ZUPHA rosaceum. XIV. 563.

ZYME fermentum est. XI. 882.

ZYTHUS, ejus facultates. XI. 882.

